

திருத்தக்கதேவரியற்றிய
சேவகசிந்தாமணிமூலமும்

மதுவாயாசிரியர் - பாரத்துவாசி

நச்சினார்க்கினியருடையம்

— மூலம் —

இவை

மேலம் ம - 1 - 11 - 12

இராமகவாயிழையாசிரியர் விருப்பத்தினால்

திருக்கலாயபரம்பரைத் திருவாவடுதறையாதீனத்து

ஸ்ரீ ஓஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிகமூர்த்திகள்

செ ஆதீனத்துமஹாவித்துவான்

சாட்சிசுந்தரம்பிள்

ஆகிய

நச்சினுர்க்கினியர்வரலாறு.

இச் சீவகசிந்தாமணி, உரையாசிரியராகிய நச்சினுர்க்கினியர் பாண்டியன் டுள்ள மதுராபுரியிற் பிராமணகுலத்திற் பாரத்தவாசகோத்திரத்தில் அவதரித்தவா. தமிழ்ப்பாஷையிலுள்ள பலவகையான எல்லாநூல்களிலும் அதிபாண்டித்தியமுடையவர். இவரதுசமயம் சைவமே. இவா இன்னராதல் “வண்டிமீர் சோலை மதுராபுரிதனி - லெண்டிசை விளங்க வந்த வாசான் - பயின்ற கேள்விப் பாரத்து வாச - னுன்மறை துணிந்த நற்பொரு ளாகிய - தூய ஞான நிறைந்த சிவச்சுடர் - தானே யாகிய தன்மையானான்” என்னும் இந்நூல் உரைச்சிறப்புப் பாயிரத்தால் விளங்கும்.

நச்சினுர்க்கினியா இந்நூலுக்கன்றித் தொல்காப்பியத்திற்கும், கலித்தொகைக்கு முருகக்கடவுளை மதுரைக்காண்காயனாமகனார் நக்கீரனாபாடிய * ஒருமுருகாந் படைக்கும், சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தோனை முடித்தாமக்கண்ணியார் பாடி பொருநராற்றுப்படைக்கும், ஒய்மாநாட்டு நல்லியக்கோடனை இடைக்கழிநாட்டு நல்ல நத்தத்தனாபாடிய சுறுபாணற்றுப்படைக்கும், தொண்டைமான் கீளந்தியாயலை கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனா பாடிய பெரும்பாணற்றுப்படைக்கும், நப்பூதனாட்டிய முல்லைப்பாட்டிற்கும், தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடு செழியனை மாங்குடிமருதனா பாடிய மதுரைக்காஞ்சிக்கும், பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனை மதுரைக்கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனா பாடிய நெடுநல்வாடைக்கும், ஆரியவரசன் பிரத்தனைக் கபிலாபாடிய குற்றிச்சிப்பாட்டிற்கும், சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தோனைக் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனா பாடிய பட்டினப்பாலையும், வேளன்னன் செய்நன்னனைக் கௌசிகனா பாடிய † கூத்தராற்றுப்படைக்கும், மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் அருளிச்செய்த திருச்சிறப்பலக்கோவையாருக்கும், திருவள்ளுவநாயனார் அருளிச்செய்த திருக்குறளுக்கும் உரைசெய்தருளினார். இன்னுஞ் சிலநூல்களுக்கு இவா உரையியற்றினவென்ற சேனவியுண்டி அவை இவையென்று புலப்படவில்லை.

இந்தச் சீவகசிந்தாமணிக்கு நச்சினுர்க்கினியா முதன்முறை ஒருரையெழுதி, அக்காலத்துப் பிரசித்திபெற்றிருந்த சைனவித்தவான்கள் சிறுக்குக் காட்டினர். அவர்கள் அவ்வுரையை அங்கீகரியாமென்கண்டு, பின்பு ஒருகதநூல்கள் பலவற்றையும் நலமுற ஆராய்ந்து இரண்டாமுறை இவ்வுரையையெழுதி அவர்களுக்குக் காட்ட, அவர்கள் உற்றுநோக்கி வியந்து பின்பு இவ்வுரையை அங்கீகரித்துக் கொண்டாக ளென்று சைனர் கூறுகின்றனர்.

இந்தச் சீவகசிந்தாமணியுரையில் நச்சினுர்க்கினியர் எட்டுத்தொகை, பத்துப் பாட்டு, பதினெண்கீழ்க்கணக்கு முதலிய நூல்கள் பலவற்றிலிருந்து மேற்கோள்கள் எடுத்துக்காட்டியிருக்கின்றனர்.

* இந்நூல்முதலியபத்துநூல்களும் பத்துப்பாட்டென்னப்படும்.

† இக்கூத்தராற்றுப்படைக்கு மலைபடுகடாம் என்றும் ஒருபெயருண்டு.

என்னைச் சுடாதொழிக” என்று ருளுரைத்து, அக்கட்டியைத் தங்கையியும் நாவாற் பரிசித்தும் தாம் யாதொரு துன்பமும் அடையாது இன்றி.

அங்ஙனமிருத்தலே முன்பு சந்தேகித்துப் பேசினோர்கண்டு அஞ்சி “யாம பஞ்சேய்தேம்; யாம என்னகாரியஞ்செய்தேம்” என்று நடுநடுங்கி, அவரை “யாங்கள் கறுதிப்பேசிய பெருங்குற்றத்தைப் பொறுத்தருள்க” என்று யீரந்து வேண்டிக்கொண்டனர். தேவா அவர்களை நோக்கி “நீவிர் என வாழுககத்தைப் பலரும் அறியச் செய்திராதலின், எனக்குக் குற்றஞ்செய்தீரல்லா; இதுபற்றி நீவிர் அஞ்சன்மீனை” என்று பல இனியமொழிகள் கூறி, அவர்களைச் சமகற்றினார்.

இவற்றையெல்லாம் பாரததுக்கொண்டிருந்த சங்கப்புலவரும், பாண்டியராசனும் திருத்தக்கதேவரது துறவொழுக்கத்தையும், மற்ற மேப்பாடுகளையும் மிக வியந்து பாராட்டினார்கள்.

மின்பு தேவர் அவர்களிடத்து விடைபெற்றுச் சென்று, தாயாடுரியரிடத்தே அங்கு நிகழ்ந்தவற்றையெல்லாம் கூறி உடனுடையாராயினர்.

எட்டுத்தொகை:—

வெண்பா.

நற்றிணை ஈல்ல குறுந்தொகை யைங்குறுநா
றோத்த பதிற்றுப்பத் தோங்கு பரிபாடல்
கற்றறிந்தார் சொல்லுங் கடியோ டகம்புறமென்
றித்திறத்த வெட்டுத் தொகை.

பத்துப்பாட்டு:—

முருகு பொருநாறு பாணிரண்டு முல்லை
பெருகு வளமதுரைக் காஞ்சி—மருவீனிய
கோலநெடு ஈல்வாடை கூர்குறிஞ்சி பட்டினப்
பாலை படுகடாம் பத்து.

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு:—

நாலடி நான்மணி நானாற்பை தைந்திணைமுப்
பாஸ்கடுகங் கோவை பழமொழி மாமூலம்
மெய்நிலைய காஞ்சியோ டேலாதி யென்பவே
தைநிலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு.

“பாற்கடல்போல” என்றும், “பச்சைமாலையை” என்றும் இந்நூலுரையினீர்
நில் உரைச்சிறப்புப் பாயிரங்களாக இரண்டுசெய்யுள்கள் உள்ளன. அவை நச்சி
னார்க்கினியர்காலத்திருந்த ஆன்றோராற் செய்யப்பட்டனவே.

நச்சினார்க்கினியர் இந்நூலுரையில் மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டிய நூல்க
ளள் விளங்கிய நூல்களின் பெயரகராதி:—

தமிழ்நூல்கள்.

அகநானூறு
ஆசாரக்கோவை
ஏலாதி
கலித்தொகை
களவழிநாற்பது
குறுந்தொகை
சிலப்பதிகாரம்
சிறுபஞ்சமூலம்
சிறுபாணாற்றுப்படை
திரிகடுகம்
திருக்குறள்
திருச்சிறம்பலக்கோவையார்
திருமுருகாற்றுப்படை
திருவாசகம்
நற்றிணைநானூறு

நாலடியார்
நெடுநல்வாடை
பட்டினப்பாலை
பதிற்றுப்பத்து
பரிபாடல்
பழமொழி
புறநானூறு
பெரும்பாணாற்றுப்படை
பொருநராற்றுப்படை
மணிமேகலை
மலைபடுகடாம்
வணியாபதி
வடமொழிநூல்
கபர்த்திகாரிகை.

இக்காப்பியத்தலைவனாகிய

சீவகன்சரித்திரச்சுருக்கம்.

[க.—நாமகவிலம்பகம்.]

இப்பரதகண்டத்தில் ஏமாங்கதநாட்டில் இராசமாபுரத்திற் குருகுலத்திலே உதித்துச் செங்கோல்செலுத்திய சச்சந்தனென்னுமரசன், தன்மாமனும் விதையதேயத்தரசனுமாகிய ஸ்ரீதத்தன்மகள் விசயையை மணந்து அவளது பேரழகுபற்றியே முத்த வேட்கை மிகுதியால் அவளோடும் அநவரதஞ் சுகித்திருப்பக் கருதி, கிமித்தி ன்முதலிய மந்திரிமார்கூறிய உறுதிமொழியைக் கொள்ளாது, கட்டியங்காரனென்னும் மந்திரியொருவனையழைத்து, அவனைநோக்கி “நீ இந்நாட்டைக் காத்துவருந்” எனவிதித்து, அந்தப்புரம் புருத்து, தானெண்ணியவண்ணஞ் சுகித்திருந்தான்.

அரசன் அபட்டியிருக்கையில், விசயை கருப்பமுற்று, ஒருநாளிரவில் மூன்று கணக்கண்டு, அவற்றன்பயனை அரசனாலுளர்ந்து வருத்தமுற்று, அவன் தேற்றத் தேறியிருந்தான்.

அப்பொழுது கட்டியங்காரன் அரசனைக்கொன்று இராச்சியமுழுமையுங் தானே யாளக்கருதி, அறிவுடையோர் சொற்கேளாளுய, தன் மைத்தனனாகிய மதனனோடு யோசித்து, பின்பு அரசனிருக்கும் அந்தப்புரத்தைச் சேனைகளோடும் வளைந்து வகாண்டான். அதனை அரசன் வாயில்காப்பாளனாற்றி, மணங்கலங்கிப் புலம் பிய விசயையைத் தேற்றி, அவனை முன்னமே தான்செய்வித்த மயிர்பொறிமே லேற்றி, மகப்பேற்றைக் கருகி ஆகாயவழியே வேறிடஞ்செல்ல விடுத்துத் தான் புறம்போந்து, கட்டியங்காரனோடும் அவன்டைவீரரோடும் போர்செய்து, பின்பு வுலல் மாய்ந்தான். அப்பாற் கட்டியங்காரன் வெற்றிமுரசறைவத்து எல்லா ற்றையுங் கவர்ந்துகொண்டான்.

ஆகாயவழியேசெல்லும் விசயை அம்முரசொலிசேட்டுக் கலககித் தான் ஊர்ந் தசெல்லும் மயிற்பொறியை முறுக்கிடத்தமாட்டாது மூர்ச்சித்தமையால், அப் பொறி அப்பாற் செல்லமாட்டாமல் அந்நகரத்தைச்சார்ந்த ஓர்மயானத்திடையே மல்லவீழ்ந்தது. உடனே அவள் அவ்விடத்துச் சுபகாலத்தில் ஓராண்மகனைப் பெற்றதுக் கவலையொருவாறெழுந்த, அக் குழத்தைக்குப் பாஷாட்டி, அரசனிறந்த கற்கிரங்கி, அப் பிள்ளையைநோக்கி, “வேந்தே! அரசன் பஸபல சிறப்புச்செய்யப் பிறக்குநீ பாவியேன்காண இங்ஙனம்பிறப்பது தகுதியா? உலகுடையாய்! நீ கிடக் கின்ற இடம் பனைவனிடமாயிராநின்றது; நினதுபாயல் கடுகாடாயிராநின்றது; யா றும் உசாவதற்கு ஒருதுணையும்ல்லாத் தமியேனா யிராநின்றேன்; நின்னைக் கொண்டு போகக்கருதில், இக்காலம் போகவொண்ணாத இருளாயிராநின்றது; மேல் நீவளரு மாதும் அறியேனாயிராநின்றேன்; சிந்தாமணியே! நீ ஒன்றுமுனாபாமற் கிடவா னின்றாய்; எனதுவருத்தகீக்கப்பிறந்த நீ, என்னிடத்துப் பிறந்த துன்பக்கடலை யான் துந் தெப்பமாகாதபொழுது என்னைக் காப்பவாயாவார்? உரைக்கின்றிலே” என்று

கூறித் தனியேயிருந்து வருந்திப் புலம்பும்பொழுது, அம் மயானத்துள்ள தெய்
மொன்று மனமிரங்கி, அவள்தோழியாகிய சண்பகமலை வடிவங்கொண்டு அவ்
முன்னேவந்து துயரத்திரும்படி அவளுக்கு இனிய வார்த்தைக்கூறி, அவளிடத்
ருந்த (சச்சந்தன்பெயரொழுதப்பட்டுள்ள) மோகிரத்தைக் குழந்தைக்குச் சேர்த்
அக் குழந்தையை ஒர்படுக்கையிடுகிடத்தி, அவனைநோக்கி “இனி இப்பிள்ளை
எடுத்துக்கொண்டுபோதற்கு ஒருவன்வருவான்; ஆதலால், யாம் ஒளித்திருத்தல் நலம்
என்றுகூற, உடனே அவள் விலகிச்சென்று மறைந்து நோக்கிக்கொண்டு நின்றனள்.

அவள் அப்படிநிற்கையில், மரித்த தன்குழந்தையைப் புதைத்தற்கு அங்
வந்த கந்துக்கடனென்னும் வணிகனொருவன் யாருமின்றித் தனியேகிடந்த அ
குழந்தையைக்கண்டு மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்து அதின் கையிலிருந்த மோகிரத்தால்
இராசபுத்திரனென்றறிந்து, பிறரறிந்துகொள்ளாதபடி அம்மோகிரத்தை மறைத்துக்
கொண்டவறும் அக்குழந்தையை அன்போடெடுப்ப, அது தும்மிற்று. அப் பொ
ழுது தெய்வம் “சீவ” என்று வாழ்த்தியது. பின்பு கந்துக்கடன் அக்குழந்தையை
எடுத்துக்கொண்டு விரைந்துசென்று இராசமாபுரத்துள்ள தன்வீட்டினுள்ளே புகு
ந்து தன்மனைவியாகிய சுந்தையைநோக்கி, “சின்மகன் சாதலிலின்றித் தப்பினான்”
என்றுகூறித் கொடுப்ப, அவள் தொழுதுவாங்கிப் பெருமகிழ்ச்சியடைந்து வளர்த்து
வருநாளில், முன்னந் தெய்வம் சீவவென்று வாழ்த்தினமைபற்றி, அறிவுடையோர்
அப்பிள்ளைக்குச் சீவகனென்று நாமகரணஞ் செய்தனர். பின்பு சுந்தை நந்தட்ட
னென்னும் ஒருபுத்திரனைப் பெற்றாள். இதுநிற்க.

மயானத்திருந்த விசயை தோழியாகவந்த தெய்வத்தோடு தண்டகாரணியம்
புகுந்து, தவவேடம்பூண்டு, மகனுக்கு ஆக்கம் உண்டாகுவென்று நோற்றுக்கொண்
டிருந்தாள். தெய்வம், “இராசமாபுரத்திற்கென்று நிற்புதல்வன்செய்தியை அறிந்
துவருவேன்” என்றுகூறி, விசையிடத்து விடைபெற்றுப்போய்த் தானுறையும்
புறங்காட்டைச்சேர்ந்திருந்தது. சீவகன் *தோழர்களோடும், தம்பியாராகிய †ந.
லவிபுலர்களோடும், நந்தட்டனோடும் இனிதுவளர்ந்து உரியபருவத்தில் வித்தியாரப
பஞ் செய்விக்கப்பெற்று, கந்துக்கடன்கட்டளைப்படி அச்சணந்தி யாசிரியரிடத்து வில்
வித்தைமுதலியவற்றை எளிதிலே பயின்று சிலகாலத்துட் சகல வித்தியாபாரங்கூ
றையினன்.

ஆசிரியர், சீவகனது புத்தியின்றிறமும் கல்விமுதிர்ச்சியுங்கண்டு அளவில்லா
ஆச்சரியமும் மகிழ்ச்சியுமுடையராய், முன்பு அவனுக்குத் தருமோபதேசஞ்செய்து
பின்பு அவனைத் தனியிடத்திற்கு அழைத்துச் சென்று, தாம் ஓராசனத்திருந்த
அவனைநோக்கி “இந் நகரத்தரசனாயிருந்த சச்சந்தனென்பவன் பூர்ண கருப்பினியா
கிய தன்மனைவி விசையையை மயிற்பொறிமேற்போக்கிப் பின்பு கட்டியங்காரனென்
னும் மந்திரியாற் கொல்லப்பட்டான். அவ் விசையை மயானமடைந்து ஒருபிள்ளை
யைப் பெற்றாள். அப் பிள்ளையைக் கந்துக்கடனெடுத்துவந்து தன்மனைவியாகிய

* சச்சந்தனிற்செய்தபின்பு, அவன் சுற்றத்தைக் கட்டியங்காரன் அழிப்பதுதெரிந்த
அச் சச்சந்தன்ரோழர் தம்புதல்வர்களைக் கந்துக்கடனிடத்தே ஒப்புவித்து வளர்த்து
வரும்வண்ணம் வேண்டிக்கொள்ள, கந்துக்கடன் அவர்களைச் சீவகனோடுசேர்த்து
அன்போடு வளர்த்துவருவானாயினன். அதனால், அப்பிள்ளைகள் சீவகனுக்குத் தே
முராயினர்.

+ கபலவிபுலர் = சச்சந்தனுடைய காமக்கிழத்தியர்புத்திரர்.

நந்தைகையிற் கொடுப்ப, அவன் அன்போடு வளர்த்துவருவாளாயினுள்” என்று கதைமுகத்தாலே, கண்ணன் கன்னனுக்குப் பிறப்புணர்த்தியதுபோலக் கூற, முதலேட்ட சீவகன் “அப்பிள்ளை யாவன்” என்று வினாவு, ஆசிரியர் “நீதான்” என்றவுடன், சீவகன் பதைபதைத்து மூர்ச்சித்து, அவர்தேற்றத்தேறிக் கட்டியங் காரணக் கொல்லுதற்குச் சந்தத்தனயெழுந்தான். ஆசிரியர் அவனைநோக்கி, மைந்த! இது காலமன்று; இன்னும் ஒருவருடஞ் சென்றபின்னர், நீ எண்ணியது சய்க; இப்பொழுது உன்னை வெளிப்படுத்தாதொழிக; இதயான்வேண்டுவது” என் சொல்ல, சீவகன் ஆசிரியர்கட்டளையை மறுத்தற்கஞ்சி, “அப்படியே யாகுக” ன்று உடன்பட்டான்.

பின்பு ஆசிரியர் தம்வரலாறு கூறுவாராய், அவனைநோக்கி “யான் முன்னம் வெள்ளிமலையிலுள்ள வாரணவாசி என்னும் நகரத்தரசன்; உலோகமாபாலனென் னும் பெயருடையேன், தவஞ்செய்தற்கெண்ணி, மகனுக்கு அரசளித்துத் தவவே டம்புணர்த்து கோண்புபிரிகையிற் பூர்வசன்மபாவத்தால் எனக்கு யானைத்தீயென் னும் நோய் உண்டாகியது; அதனால், மிகவுய்வுருந்தி ஒருவாற்றாலும் தீர்ப்பெற்றி டிய் இங்குவந்து நின்னைக்கண்டவுடன் அந்நோய் தீர்ப்பெற்றேனாதலின், நின் பெருவிரும்புற்று, நினக்குக் கல்வியறிவுறுத்தற்கே ஈண்டிருந்தேன். என்னென் றற்றியது. இனித் தவஞ்செய்தற்குச்செல்ல என்னுகின்றேன்; வீடைகொடு” , சீவகன் அவரைப் பிரிதற்குச் சிறிதுங் கருத்திலனையினும் அவர் தவஞ்செய் வதலை மறுத்தற்கஞ்சிச் சம்மதிப்ப, அவர் இருபத்துநான்காந்தீர்த்தங்கரராகிய த்மானசுவாமிகளுடைய சமவசரணமுடைந்து நோன்பியற்றி முத்தியடைந் சீவகன் இராசமாபுரத்தே யிருந்தனன்.

[உ.—கோவிந்தையாரிலம்பகம்.]

படைநாட்சென்றபின், ஒருநாள் அரசனதுபசுக்கள் சமீபத்துள்ள ஒருமலையை ன்வு, மேய்கையில், அம்மலையிலுள்ளவேடர் அவற்றைக் கவர்த்துகொண்டுசெ லு, அபசுக்களைப் புரக்குரிடையர் அவ்வேடர்களை யொன்றுஞ்செய்யமாட்டாது டுதிச் சூழன்று வினாத்தொடிச் சென்று கட்டியங்காரணித்து முறையிட்டார். டுடனே அவன் அவ்வேடரைவென்று நினாமீட்டுவரும்படி தன்புதல்வர் தூற்றுவருக் கும் மதனனுக்குக் கட்டளையிட, அவர் படைபுடனேசென்று, பொருது, அவ்ே டுடனார்த் றோல்வியுற்று மீண்டார். டு யர் மீட்டுமவந்து அச்செய்தியைக் கட் டுதையாண்டிடுவது அவன்முடிவானன். அதனை, அவ்வீடையர்கீவனாகிய குள்ள எண்கன்னியாகிய கோவ “இந் நினாமீட்டுவருமைத்துக்குப் பேரழ றைவித்தான். அதுகேட்டும் வேடருக்கொப்பினைபுடும் சுய்விருந்தனர். அதனை யுணர்ந்த சீவகன், குளுரைத்துப் போர்க்கோலங்கொண்டென்று யுத்தஞ்செய்து,

* தீர்த்தங்கரர் இருபத்துநால்வர். அவர்கள்பெயர்வருமாறு:—(க) விருஷபர், (உ) அஜிதர், (ங) சம்பவர், (ச) அபிரந்தனர், (இ) சுமதி, (ஈ) பதம்பரபை, (ஐ) சுபார் ச்வர், (அ) சந்திராரபை, (க) புஷ்பதந்தர், (கௌ) சிதனர், (கக) கிரேயாம்னர், (கஉ) ஶாகபூஜயர், (கங) விமலர், (கச) அநந்தர், (கட) தருமர், (கஈ) சாந்தி, (கஐ) ருந்து, (கஅ) அரர், (க஑) மல்லி, (உௌ) முனிகுய்வர்தர், (உக) நமி, (உஉ) கேமி, (உங) பாரக வர், (உஈ) பூரிவர்த்தமானர்.

அவ்வேடர் ஐம்பத்தாறாயிரவரும் தனக்கு ஒருவாற்றினும் பகைவரன்மை அவர்களைக் கொல்லாது அச்சுறுத்தி நிராமீட்டுவந்து, நந்தகோன் வேண்டுகோபடி அவன்மகனைத் தான் அப்பொழுது மணஞ்செய்தல் தன்குலத்திற்குப் பொருதென்றெண்ணி, தந்தோழனாகிய பதுமுகனுக்கு அவனை மணஞ்செய்வீத்தனன்

[ங.—காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம்.]

அப்பால் வெள்ளிமலையிலுள்ள வித்தியாதரராசனாகிய கலுழவேகனைப் பதமகன் காந்தருவதத்தைக்கு இராசமாபுரத்தில் மணரிகழுமென்பதைச் சேராலறிந்து, அங்ஙனஞ் செயலிக்கத்துணிந்து, அவ் விராசமாபுரத்து வணிகரூபரீதத்தனென்பான் ஒருதீவிற்கென்று பெரும்பொருளீட்டி நகரடையவெண்ணி சனங்களுடும் மரச்கலமூர்ந்து கடலிற்செல்வதைத் தெரிந்து, அவனை யவரும்படி தன்னிடத்துள்ள தரனெனும் வித்தியாதரனொருவனை யனுப்பினான். தான் போந்து சனங்களுடன் சப்பல்முழுகியதுபோலே தன்வித்தைமகிடை ரூபரீதத்தனுக்குத் தோற்றுவிப்ப, ரூபரீதத்தன் அக் கப்பலினின்றும் முறிந்துவிழ்ந், மரத்துண்டத்தைத்தழுவி மெல்லமெல்லச்சென்று கரையையடைந்து நுந்தனன்.

அப்பொழுது, தான் ஆறுசெல்வான்போன்று அவனைச்சந்தித்தனம்கு அவனை யழைத்துக்கொண்டு கலுழவேகனிடஞ்செல்ல, கலுழவேகனின்னக்கு நிரம்ப உபசாரங்கள்செய்து அளவளாவியருந்து, பரிசீனர்க் காந்தப்பேயின் வரலாறுகளைக்கூறி, அவனை வீண்பதியென்னுந் தோழியுடன் அவன்புவித்திப் பலபொருள்களுமுதவி, அவனைநோக்கி, “இசையில் இவனை வெல்லவோனோ அவனுக்கு இவனை மணம்புரிய” என்று சொல்லி விடுப்ப, ரூபரீதனோடும் புறப்பட்டு விமானமூர்ந்து போந்து, பரிசனங்களுடன் முழுகினைக்கத் தான் முன்னங்கருகிய கப்பலைத் தரன்காட்டக்கண்டு உலுப்பற்று, இன் தனக்கினியவரனைவருந் தன்னைக்குழு இராசமாபுரஞ்சார்ந்து தன்மனையைநட தன்மனையியாகிய பதுமைக்கு நிகழ்ந்தவற்றைக்கூறித் காந்தருவதத்தைவக்னிமாடத்தேயிருத்தி, சுட்டியங்காரனைக்கண்டு அவனுடம்பாடுபெற்று ஒருமண் செய்வித்து, “இக் காந்தருவதத்தையை வீணையில்வெல்லவோனோ இவனை மணசுருகியாய்” என்று பிரசித்தஞ்செய்தனன். அஃதுணர்ந்த பலதேயத்தாருட்கதே வந்துகூடினார்கள். பின்பு ரூபரீதன் காந்தருவதத்தையை யவரும்படி, மண்டபத்தேயிருத்தி, அவனைச் செய்தான். அது பலரும் ஆச்சரியமுற்றனர். முதல் மூன்றாவது இசையில்வவொருவருந் தலையுடையவந்து பாடியும், சித்தம் அவனை வெல்லமையிலாராய்த் செல்லியுற்றனர். இப்படி ஆறுதெனஞ் சென்றன.

பின்பு இச் செய்தியுணர்ந்த சேவகன் தன்கல்வியைத் தோற்றுவிப்பாடுச் செல்லக்கருதித் தன்றோழனாகிய புத்திசேனனாற் கந்துக்கடனுக்குத் தான். கந்துக்கடன் அநங்கமாலையென்னும் பரத்தைநிமித்தம் சேவகனிடத்தியங்காரனுக்கு மிக்க சினமுண்டாயிருத்தலை நாகமாலையென்பவளால் அறிந்துகொண்டமையால், “படையமைத்து அவ்விடஞ்செல்ல” என்று விதிப்ப, சேவகன் அப்படியேபோந்து, அப்மண்டபமடைந்து, தான் இசையில் தலைப் பலர்க்கும் புலப்படுத்திக் காந்தருவதத்தையை வென்றனன். உடனே அவனுக்கு மாலையிட்டனன்.

ட்டியங்காரன் மனம்புழுங்கி, அங்குவந்திருக்கும்
 டினைத்தற்குரிய சிலவார்த்தைகள்கூறி, “அரசர்களே!
 காந்தருவதத்தையை மணஞ்செய்தற்குரியர்” என்று
 னடுவந்து சிவகனோடு போர்செய்து தோல்வியுற்றனர்.
 த்தையைத் தன்மனைக்கு அழைத்துச்சென்று சுபமுகூர்த்
 படி மனம்புரிந்து அவளோடும் இன்புற்றிருந்தனன்.

[சு.—குணமாலையாரிலம்பகம்.]

லகாளாயபின், இளவேனிற்காலம்வந்தது. அப்பொழுது நகர்ப்பு
 ல விளையாடுதற்குச்சென்ற இராசமாபுரத்தினருட் சுரமஞ்சரியும் குண
 ண்ணங்காரணமாகத் தம்முன் மாறுபட்டுத் தஞ்சண்ணங்களுள் நல
 ழுந்தவரும்படி தந் தோழியரிருவரையனுப்ப, அவர் அவ்வாறே
 வந்தைக்காட்டினர். கண்ட அவர் “இவற்றைச் சீவகனுக்குக்
 ன்றனர் ஆம் மகளிர் அவன்மட்டுச்சென்று அவற்றைக் காட்ட,
 லைகண்ணத்தை நல்லதென்றான். அவர் மீண்டுசென்று, அச்செய்தி
 லையாக்கறிவித்தனர். அதனைச் சுரமஞ்சரிக்கேட்டு அவலமுற்று, “என
 தை யிகழ்ந்தசீவகன் பின்னா வலிந்துவந்து என்னைவிரும்பும்படி யான்
 ” என்றுகுறிப்பாலுணாத்திக் கன்னிமாடஞ்சென்று மற்றை யாடவரொரு
 ருதாளாய்ச் சீவகனையே கருகி நோன்பியற்றியிருந்தனன்.

அப்படியிருக்க, அப் புறநகர்ச்சோலையிலே பிராமணருடைய சோற்றுக்
 யொன்றுதீண்ட அதனை அப் பிராமணர் தடியால் மொத்தினர். அது
 ருளத்தில்வியூந்து நீந்தி வருந்தந்தருளத்தில், அதனைச் சீவகன்கண்டு
 ப் பஞ்சமஸ்காரமென்னுமந்திரத்தை அதன்செவியில் உபதேசித்தான்.
 நாய் அவ்வுபதேசத்தால் தன்னுடம்பை ஒழித்துத் தேவனுகி வண்ணிற்
 யாவருங்கண்டு வியப்புற்றனர்.

அத்தேவன் சுதஞ்சனனென்னும் பெயருடையவனாய் மீன்வேந்து சீவ
 கிழிப்ப, சீவகன் “நீயார்” என்றனன். சுதஞ்சனன், “நங்குநின்றும்
 ற்சென்று இயக்கர்தலைவனாய்ச் சங்குவெண்மலையிற் சந்திரோதயமென்னு
 ப்பேரையினேன்; எனக்குப் பெயர் சுதஞ்சனனென்பது; நினக்குப் பணி
 துடையேன்” என்றுசொல்ல, சீவகன், “எனக்குப் பகைவராற் றுள்
 பாழுதுவந்து உதவிசெய்க; இப்பொழுது நின்னிட்டுச்சென்றுறைக” எ
 ஞ்சனன் விசம்பாறுகச்சென்று தன்னகரமடைந்தனன்.

சென்றபின்பு, சோலையிலிருந்தோர்யாவரும் தத்தம் ஊர்

பாசனிகைமென்னும் பட்டத்துயாசை

துதெரிந்து ஒருவாறு துயரந்தீரப்பெற்றிருந்தனள்.

விநயமாமாலையறிந்து, தன்கணவனாகிய குபேரமித்திய

சீவகனுக்குக் குணமாலையைக் கொடுத்தலின் மிக்க.

கருத்தைமொழிந்து சிலமுதியோனாக் கந்துக்கடனிடத்த

முதியோர் அவனிடம்போய்ப்பேச, அவனுடம்பட்டபி

ஈட்டப்பட்டன. அதன்பின்பு, சீவகன் குணமாலையை மன

யாது மகிழ்ச்சியுற்றிருந்தான்.

சீவகன் இப்படியிருக்கையில், முன்னர் அவனுக்குத் தோ
நாணிக் கவளமுதலியன கொள்ளாமற் கோபத்தோடு நின்றலைக் கட்டி
“இதற்குக் காரணம் என்ன” என்று வினவினான். பாகன் சீவகனா
தைக்கூற, உடனே அவன் சினந்து, தன் மைத்துனனாகிய மதனளை
ரையுநோக்கி, “நீவிர்சென்று சீவகனாகிய செட்டிமகனை வி
என்று ஆஞ்ஞாபிக்க, அவர்கள் சென்று சீவகனிக்குமிடத்
டார்கள். அதனை உள்ளேயிருந்த சீவகனறிந்து கோபங்கொண்டி யுத்
புறம்போந்தும் “இன்னும் ஒருவருடம்பவனா கட்டியங்காரரிடத்துக்
ளாதிருப்பேன்” என்று முன்னம் ஆசிரியராணைக்கிசையத் தான் கூறிய
கோபந்தணிந்து நின்றவளவிலே, கந்துக்கடனும் கருத்தையும்வந்து, “ச
சனுக்கு அடங்கியொழுகுதல் ஆண்மை” என்றனர். அதனாலும் சீவக
த்தை வெளிப்படுத்தானும் மதனன்முதலியோர் சூழ்ந்துவரச் செல்லு
இக்கொடுமையைக்கண்ட ஊரவரயாவரும் பதைப்புற்று வருந்திப்புலம்பி
இச்செய்தியைத் தோழருந் தம்பிமாருந் கேட்டுச்சினந்து மதனன்மு
வெல்லுதற்குரிய உபாயத்தை நாடிக்கொண்டு நின்றனர். காந்தருவதத்
தன்கணவனைச் சிறைமீட்கக் கருதித் தன் தெய்வங்களைத் தியானிப்ப, உ
தெய்வங்கள் போந்து அவனைச் சூழ்ந்துகொண்டன. இவற்றைத் தெரி
“இனிச் செய்வதென்னை” என்று ஆலோசித்து, காந்தருவதத்தை தன்
நீக்க முயன்றதற்குநாணித் தன் உயிர்த்தோழனாகிய சுதஞ்சனனை ந
நினைத்தவுடன் அச் சுதஞ்சனனுக்கு இடக்கண் ஆடியது; ஆடினவளவி
இதனால் எனக்குத் தீங்குவருமோவென்று நோக்காது முதலிலேசீவகனை
நினைந்து அவனுற்ற துன்பத்தைத் தனது ஞானத்தாலறிந்து வினாந்துவந்
வந்ததுபோலத் தோற்றம்படி அவ்விடத்துக் காற்றும் மழையும் மிக்கு
“கக்குந் தோற்றமற் சீவகனையெடுத்து மார்போடணைத்து ஏந்திச்
ந்து, அவன்பெருமையையும் அவன் தனக்குச்செய்த பேரு
விளங்கக்கூறி, அவனை மகிழ்வித்து, அவனோடும் அ

சீவகனைக் காணாது திகைத்து, “கட்டியங்காரரி
ண்ணி, அங்குள்ளாடு சீவனை வாளாற்பின

[௫.—பதுமையாரிலம்பகம்.]

அங்கே சுதஞ்சனன் பலதேயங்கனையும் ஆங்காங்குள்ள மலைகள் ஆறுகள் தலியவற்றையுங் காணுதற்குச் சேவகன் விருப்புற்றிருப்பதைத் தெரிந்துகொண்டு, மற்றின் வழிமுதலியவற்றைக் கூறி, பின்னர்க் காமனும் விரும்புங் கட்டழகந்த சரீரத்தைக்கொடுப்பதும் விடமுதலியவற்றைக் கெடுப்பதும் வேண்டியவருவத் தருவதுமாகிய மூன்றும் திரங்களை அவனுக்குமொழிந்து, அவனையேந்திக் கண்டு தன்மலையினின்றும் மிறங்கிப் பூமியில்விடுப்ப, சேவகன் அவன் முன்னர்க் கய வழியேபோய், மிருகங்களையும் பறவைகளையுங் கொன்று தின்று திரியுங் கைய வேடனொருவனைக்கண்டு, அவனை நல்வழிப்படுத்த கீனைந்து, அவனுக்கு மொழியுதைத்தான்.

உரைத்து அப்பாறசென்று காட்டுத்தீயால் வளைக்கப்பட்டுநின்ற யானைத்திர வந்தத்ததைக்கீக்கினன்; நீக்கி அரண்பாதமென்னும் அசலமடைந்து, ஆங்குள்ள நகக்கடவுளையும் சாரணனையும் வழிபட்டேத்தி, அப்பாற் பல்லவதேயத்துள்ள கிராபமென்னு நகநாநன்னி, அந்நகரத் தரசனாகிய தனபதிமகன் உலோகபால நட்டிற்று, அவன்சகோதரியாகிய பதுமையென்பவள் சோலையிற்சென்று பூக் குது வியையுமிகையிற் பாபபுகழ்த்தமையால் அவளுக்குண்டான விடவேகத் தோக்கி, அவனை மணம்புரிந்து, அவனோடும் அவவிடத்தே இரண்டுமாதந்தங்கி டுபுற்றிருந்து, பின்பு வேறடஞ்செல்ல விருப்பிற்று, ஒருநாளிரவினடுவில் ஒருவ டிஞ்சொல்லாது வேற்றுருசுகொண்டு அந்நகரினின்றும் நீங்கி, அப்புறஞ் செல்வா னினன்.

பின்பு பதுமை சேவகன் தன்னைநீங்கியதுதெரிந்து துன்பக்கடலிலழுந்தி, அவ னுமி கூடியிருக்கையில் இன்பமவனைய்த்த ஒவ்வொருபொருளையுங்கண்டு பலவாறு லம்பித் தன்றோழிமாருள் அறியுடையாளொருத்திதேற்ற ஒருவாறு தேறியிருந்த னள். இஃதுணர்ந்த தனபதி மிகவுங்கவலையுற்றுச் சேவகனைநாழிக் கொணரும்வண் ணம் சிலரையனுப்ப, அவர் சேவகனைப் பலவிடத்தந்தேடியலைந்து பின்பு கண்டு, "நின்னைப் போன்றொருருகிரிசிலக் கண்டதுண்டாயிற்குக" என்ன, சேவகன் அவனானோக்கி, "அவனை ஒன்பதாந்திங்களிலே காண்பீர்; அதற்குமுன்னர்க் காணீர்; பான்கூறியது பொய்யுமாயன்று; இச்செய்தியை நம்மரசனுக்குக் கூறுமன்" என்று டிடுப்ப, அவர்போந்து அச்செய்தியைத் தனபதிக்குத் தெரிவித்தார். அவன் னொரு வருத்தமொழிந்திருந்தான். சேவகன் அப்பாற் சென்றான்.

[௬.—கேமசரியாரிலம்பகம்.]

அப்படிச்சென்ற சேவகன் பலவிடங்களையுங்கடந்து சித்தி பள்ளியைச் சார்ந்து, அங்கே தாபதர்க்கினாடும் காட்டிலுள்ள கே மன் பெயர் காரே

அதுதொடங்கி நாடோறும் வருவோர்பலராயுந் தன்மனைக்கழைத்துச்சென்று உபசரித்து விருந்தாட்டி ஒருவராயுங்கண்டு அவன் நாணுமைதெரிந்து “இவனுக்குக் கணவனாவான் வருங்காலம் உளதோ” என்று கவலையுற்றிருந்தான்.

அப்படியிருந்த சுபத்திரன் சேவகனைச்சந்தித்து அவன்வழிவழிகுண்டு மகிழ்ச்சியுற்று, அவனைத் தன்வீட்டிற்கு அழைத்துச்சென்றான். சென்றபொழுது கேமசரி சேவகனைக்கண்டு நாணுமடைந்து பின்னர் மோகமுற்று வருந்தினான். அதையறிந்த சுபத்திரன் சேவகனுக்கு அவனை மணம்புரிவிக்க, அவன் அவளோடும் அவ்விடத்தே இரண்டுதிங்கள் தங்கியிருந்து பின்பு வேறிடஞ்செல்லக்கருதி, அவளிடத்துச் சொல்லாது பிரிந்துசென்று, எதிர்ப்பட்டாளுருவனுக்குத் தருமோபதேசஞ்செய்து தன் அணிகலன்களை யவனுக்களித்து, அப்பாற் செல்வானாயினான்.

கேமசரி சேவகனைக்காணுது திகைத்துப் பிரிவாற்றாது பலவாறுபுலம்பித் தன் நற்றாயாகிய நிப்புதியென்பவள் தேற்ற, ஒருவாறு துயரந்தீர்த்திருந்தனர்.

[௭.—தனகமாலையாரிலம்பகம்.]

பின்பு சேவகன் சிலவிடங்களைக் கடந்துசென்று மத்திமதேயத்துள்ள ஏமமாபுரமென்னு நகரிக்குச் சமீபமாகிய ஒருபூஞ்சோலையையடைந்து, ஆங்குள்ள அழகான ஒருபொய்கையைக்கண்டு, அதின்வளங்களைநோக்கிக் காந்தருவத்தையையும், குணமாலையையுரினைந்து பலவாறுபுலம்பி மிகுந்தவருத்தமடைந்து அப்பாற்செல்லாது அவ்விடத்தே யிருந்தான். அப்பொழுது அந்நகரத்தரசனாகிய தடமித்தன்புதல்வன் விசயனென்பவன் அச்சோலையையடைந்து சேவகனைக்கண்டு, “இவன் இவ்விடத்தானல்லன்” என்றெண்ணி, தேயமுதலியவற்றை வினாவ, சேவகனும் தானின்ருனென்று புலப்படாவண்ணம் அவற்றைக்கூறி, அவ்விடத்துப் பலமுறைமுயன்றும அவ்விசயன் எய்துவீழ்த்தமாட்டாத மாங்கனியொன்றைத் தான் ஓரம்பாலெய்து அவ்வம்புடன் அம்மாங்கனி தன்கையில்வரப்பெற்றுத் தான் வில்வித்தையில்வல்லதைலை வெளிப்படுத்த, அதனை அவ்விசயனறிந்து மகிழ்ந்து சேவகனை உடன்கொண்டு சென்று தன்நந்தையாகிய தடமித்தனுக்கறிவித்தான். அவன் சேவகனைக்கண்டு உவப்புற்று, விசயன்முதலிய தன்புத்திரராவார்க்கும் வில்வித்தைமுதலியன கற்பிக்கும் அவனை நியோகிப்ப, அவன் அவற்றை அவர்களுக்குக் கற்பித்துவருகையில், “என் அவ்வித்தைகளில் மிகவும் வல்லுநராயினர். அதனை அரசனறிந்து அளமகிழ்ச்சியுற்று, அவனைத் தன்னிடத்தே வைத்துக்கொள்ளக்கருதித் தன் மாலையை அவனுக்கு மணம்புரிவிக்க, அவன் அவளோடுகூடி அவ்வி

மிருக்க, நந்தட்டன் சேவகன் இன்னவிடத்திலுள்ளானென்பதை

அவனைக்காணுது வாரந்திக் காந்தருவத்தையை

தனகமாலையோ

சேவகனை

அவிசே

நந்த

70

இச்செய்தியையறியாத தோழர்கள் கவலைக்குக் கார்தருவதத்தையையடைந்து, சீவகன் ஏமாபுரத்தே இருத்தலையும், நத்தட்டன் அவனிடத்தடைத்தையையும் அவளாற் றெரிந்துகொண்டு தாமும் சீவகனிடஞ் செல்லக்கருதி அவளுக்குத்தெரிவித்து விடைபெற்றுப் பலவீராகளோடும் புறப்பட்டு, ஏமாபுரஞ் செல்வாராய், விசயை தவஞ்செய்துகொண்டிருக்குந் தவப்பள்ளியை யடைந்தனர். அப்பொழுது விசயை அவர்களைநோக்கி, “நீங்கள் எங்குள்ளீர்? எங்குச் செல்கின்றீர்” என்று வினவ, தம்வரலாறுசொல்லுகையிற் சீவகன்வரலாறுஞ் சொல்லும்படி நேர, அதனைக் கூற நின்ற தேவதத்தன், “கட்டியங்காரன் கட்டளையால் மதனன்முதலியோர் சீவகனைக் கொல்லக் கொலைக்களங் குறுகலும் ஓர் தெய்வம் வந்துகாத்தது” என்றுசொல்ல வெண்ணி, “சீவகனைக்கொல்ல” என்றவளவில், விசயை பதைபதைத்து மூர்ச்சித்துப் பின்பு எழுந்து சீவகன்வரலாறுகளை வெளிப்படச்சொல்லிக் கண்ணீர்விட்டுப் பிரலாபித்தமுகையில், தோழர் தம்முள் ஒருவனாயொருவர் நோக்கி மகிழ்ந்து அவனைச் சீவகன் நற்றயென்றும், சீவகனை இராசகுமாரனென்றும் விளங்க அறிந்தவர்களாய் சீவகன் இறவா திருத்தலை அவளுக்குணர்த்த, விசயை “என்மீதுவைத்த காதலாலே என்னிறை இறந்தபின்பு, யான் மிகுந்ததுன்பமடைந்தேன்; இச்செய்தியை என் ஐயனுக்கு உணர்த்தி அவனை என்னிடத்து அழைத்துவாருங்கள்” என்றுசொல்ல, தோழர்வணங்கி, “தாயே! ஒருமகிக்குள்ளே நும்பாற் சீவகனை அழைத்துவருவேம்; நீவிர் கவலைப்படவேண்டாம்” என்றுசொல்லி விடைபெற்று ஏமாபுரத்தைச் சார்ந்த ஒருசோலையையடைந்து அங்கிருந்துகொண்டு அந்நகரத்தில் நத்தட்டனோடு சீவகனி ருத்தலை ஒற்றராலறிந்து சீவகனைக் காணுமாறு எங்கனமென்று ஆலோசித்து யுத்தஞ்செய்வவந்தவர்களைப்போலவே கோலங்கொண்டு அந்நகரைவளைந்து அரசன் பசுக்களைக் கவர்ந்தனர்.

அதனையறிந்து சினந்த அரசன்கட்டளையாற் பெரும்படைசூழத் தேர்மீதேறிப் போர்செய்தற்கு நத்தட்டனோடுவந்த சீவகனைக்கண்டு, பதுமுகன் “அடியேம் நின்றிருவடிநிழலிலே உறையவேண்டிச் சச்சந்தன்மகனாகிய நின்னைக் காணவந்தேம்” என்று எழுதியெய்த அம்புசென்று சீவகன்றோர்மீது மாறிவீழ்ந்தவளவிலே, சீவகன் இக்கணையை இவ்வாறு வீழும்படி எய்தான் பதுமுகனெயென்றறிந்து போர்செய்யா ப்படி தன்படையை விலக்கிநிற்ப, தோழர்சென்று அவனைவணங்கிப் பேராநந்தமுற்று அவனோடு நகரஞ்சென்று அரசனைப் பணிந்தனர். அரசன் “இவர்கள் யார்” என்று வினவ, சீவகன் “என் உயிர்த்தோழர்” என்றான். பின்பு சீவகன் தனியேயி ருமாழைநோக்கி, “என்னிலைமையை எங்குணர்ந்தீர்” என்ன, அவர் “சச் சவியாகிய விசயையைத் தண்டகாரணியத்துக்கண்டு தெரிந்துகொண்டே”

சுன்னான்.

உடனே

நது வி

ராடு

விடை

[அ.—விமலையாரிலம்பகம்.]

சென்ற சீவகன் தோழரோடு தண்டகாரணியமடைந்து தன்வரவு நோக்குக் கொண்டுநூற்ற விசயமாதேவியைத் தரிசித்து வணங்கிப் பேராந்தமுற்றான். விசயையும் சீவகனை எடுத்துத்தழுவிப் பெரிதும் பாராட்டி அன்புறுவாளாயினள். இங் கணம் ஆறுதினஞ்சென்றன. பின்பு விசயை தோழருட் சிலரை வேறேயழைத்துச் சில உபாயங்களைக்கூறிப் பின்பு சீவகனைநோக்கி, “நின்மாமனாகிய கோவிந்தனைக் கண்டு, அவனேவலாற் பகையை வெல்லக்கடவை” என்ன, சீவகன், “உமதுகட்டளைப் படியே செய்வேன்” என்றுகூறி, ஆங்கிருந்த சில தவமகளிரோடும் விசயையை முன் னதாகத் தன்மாமனகறிந்கனுப்பிவிட்டுத் தான் குதிரையேறி எல்லாரோடும் ஏமாங்க தநாட்டைச்சார்ந்து இராசமாபுரத்தின் அருகேயுள்ள ஒருசோலையிறறங்கி உண்டிறங் கியபின், மற்றைநாட்காலையிற் றோழரை அவ்விடத்தே வைத்துவிட்டுத் தான் மகளிர் விரும்புதற்குரிய ஒருவடிவங்கொண்டு, அந் நகரத்து வீதியிற்சென்றான்.

அப்பொழுது, தான்விளையாடிய பந்தினுள்ளொன்று எழும்பிச்சென்று சீவகன்முன் னேவீழ அதனை எடுத்தற்குவந்த விமலையென்பவள் சீவகனைக்கண்டு வேட்கையதிகரி க்கப்பெற்று நெஞ்சங்கலங்கி நாணமகன்று வருந்துவாளாயினள். சீவகனும், அவள் பேரழகைநோக்கி அதிகமோகங்கொண்டு அப்பாற்செல்லமாட்டாது அவள்தந்தையா கிய சாகரத்தனனுடைய கடையிலே வருந்தியிருந்தான்.

சாகரத்தன் தன்னிடத்துப் பலநாளாக விலையாகாதிருந்த சரக்கையெல்லாம் அப்பொழுதுவற்று மிகவுமகிழ்ச்சியடைந்து சீவகனைச்சந்தித்து; அவனைநோக்கி, “நம் பனே! என்மனைவியாகிய கமலைபெற்ற விமலைக்குச் சாதகஞ்செய்யவந்த சோதிட னானோக்கி, ‘என்பண்டம் விலையாகாமையுக்குக் காரணமாயது’ என்று வின்வினென் னர் அச்சோதிடருள் ஒருவன், ‘நின்மகள் விமலைக்குரிய கணவன் நின்கடையில்வந்து’ தங்குவான்; அப்பொழுது எல்லாம் விலையாகும்’ என்றான். அப்படியே நீவந்த தங்கியவுடன் எல்லாப்பண்டமும் விலையாயின; ஆதலால், நீயே விமலைகணவன் என்றுகூறிச் சுபமுகூர்த்தத்திலே அவனுக்கு விமலையை மணஞ்செய்வித்தான். சீவ கன் அவனோடும் அவ்விடத்தே இரண்டினிந் தங்கி மற்றைநாட் காலையில் எழுந்த சோலையிலுள்ள தோழனையடைந்தான்.

[சு.—சுரமஞ்சரியாரிலம்பகம்.]

அப்பொழுது தோழர், சீவகனது மணக்கோலங்கண்டு மகிழ்ந்து “மீமணஞ்செய்து உபயர்கூறுக” என்ன, சீவகன் “விமலை” என்றான். கேட்டதோழர் மிகவ ருனை காமனென்று கூறினர். அவர் அங்ஙனங்கூறக்கேட்ட புத்திகே றாக்கி, “இவர்களைப்போல யானும் நின்னை வியப்பெனல்லேன்; இந் ஒருமடந்தை சுரமஞ்சரியென்றுள்ளாள்; அவள், ஆடவர் தன்ப றுடன் ினா விடுவேனெனக் கே றாநிற்பன்; அவனை மயக்க ளிலக ிறவசொல்ல, சீவகன் ிட்டத்தில் டடனே ிதிகட்

அப்பொழுது சீவகன் தன்முதுமையைக்கண்டு அச்சுறுத்தற்கஞ்சிய அவ்வாயில் காக்கு மகளினானோக்கி, “பசியால் மிக வருந்துகின்றேன்” என்றான். அம்மகளிர் வினாந்து சுரமஞ்சரியை யடைந்து “ஊதப்பறக்குத்தன்மையனாய் மிகுந்த பசியானாய் ஒரு விருத்தப்பிராமணன் நம் மனைவாயிலில் வந்துநிற்கின்றான்; அவனிடத்து யாஞ் செய்வதறிந்திலேம்; வினாந்துகூறுகி” என்ன, சுரமஞ்சரி “அம் மூப்புடையானைப்பாரப்பின் விரதங் குன்றுவதன்று” என்றெண்ணி மாடத்தினின்று மிறங்கிவந்து, அம்முதியோனைநோக்கி, “நீர்வந்தது என்னகாரியத்தைக்கருகி” என்றுவினவினன். அவன் “குமரியாட” என்றான். அவன் “அதனாற் பயனென்னை” என்ன, முதியோன் “இம் மூப்புப்போம்” என்றான். சுரமஞ்சரிகேட்டுநகைத்து “இவர் பித்தர்போலும்; இதுநிற்க; இவர்பசியைத்தீர்ப்பது பேரறம்” என்றெண்ணி, அம்முதியோனைத் தன்மாடத்தே யழைத்துச்சென்று ஸ்நானஞ்செய்வித்துப் பொற்கலத்தைப் பரப்பி அறுசுவையடிசிலுட்டி முகவாசமிந்து கட்டின்மீதள்ள பஞ்சனை யிலே படுக்கச்செய்ய, அம்முதியோன் சிறிதுநேரம் உறங்குவான்போர்கிடந்து பின்னர் ஒருகீதத்தைப் பாடினான். கேட்டமகளிர் விம்மிதழுந்தனர். சுரமஞ்சரி நாணிகளைக்கூட்டுக்கொண்டு நின்றனள்.

அங்ஙனமின்றி சுரமஞ்சரி, “இப்பாட்டிச் சீவகன்பாட்டை ஒத்துளது” என்று தோழியர்வியந்து சொல்லக்கேட்டு, “நானேச்சென்று காமனைவழிபட்டு ‘இப்பாட்டையுடைய சீவகனை வினாவீற்றருக்’ என்று வேண்டிக்கொள்வேன்” என்றுகூறி, மற்றைநாளில் தன்னுமாத் தோழியுடனே அவ் வேதியனையும் அழைத்துக்கொண்டு சகடமூர்ந்து, ஆடவர்காணம் காமன்கோட்டத்தை யடைந்து, தான்பரவுகின்றது கேளாதபடி கூடவந்த அந்தணனை ஆங்குள்ள ஓரையில் வைத்துவிட்டுச் சென்று காமனைவணங்கி, “பூமலிமாற்பனை! எனக்குச் சீவகனை வினாவீற்றின் மகரக்கொடியும், அம்பும், கருப்புச்சிலையும், தேரும், ஊருந் தருவேன்” என்றுவேண்ட, ஒளித்திருந்த புத்திசேனன் “சீவகனை நீபெற்றாய்; இனி வினாவீற்செல்” என்றுசொல்ல, அதனை அவன் காமத்தெய்வம் வாய்விட்டுக் கூறியதாகவே யெண்ணிப் பின்னும் பரவி மீண்டுவந்து அறையிடத்தே உரிய வடிவுகொண்டுகின்ற சீவகனை நெஞ்சுதுணுக்கெனக்கண்டு நாணி நைந்துநிற்ப, சீவகன் மிக்க காதலுடையனாய்ச் சுரமஞ்சரியைத் தழுவி “நின்னை நாளைமணஞ்செய்வேன்” என்றுவிரும்ப, அவன் தன்மனையை யடைந்தனன்.

தோழர் இச்செய்தியைப் புத்திசேனனாற் றெரிந்துகொண்டு சீவகனைக் “காமதுகிலகன்” என்று புகழ்ந்தனர். நிகழ்ந்த இச்செய்தியைச் சுரமஞ்சரிதாயாகிய சுமதியும் தந்தையாகிய குபேரதத்தனுங்கேட்டு மகிழ்ந்து நிறத்திற்கெல்லாமறிவித்துச் சீவகனுக்குச் சுரமஞ்சரியை மணஞ்செய்வித்தனர். சீவகன் அவளோடும் அன்று அவ்விடத்தே தங்கியிருந்து, மற்றைநாளெழுந்து தோழர்மூத்த தன்மனையை யடைந்து, தன் குதிரைமுதலியவற்றைநோக்கித் தன்னையெரிவினந்து அழுது புலம்பியுருகிக்கொண்டிருக்கின்ற கந்தையையும் கந்துக்கடனையுங்கண்டு வணங்கி, அவர்கள் வருத்தத்தைப் போகீடு, மற்றையோரை மகிழ்வித்து, கந்தருவதத்தையைக்கண்டு, குணமாலையைத் தேற்றி, மேல்முடியங் காரியங்களைக் கந்துக்கடனுக்குக் கூறி, விடைபெற்று, குதிரைகொள்ளும்வாணிகன்போல வேடம்பூண்டு, தோழர்மூது ஏமாங்கதநாட்டைக்கடந்துசென்றான்.

[க0.—மண்மகளிலம்பகம்.]

அங்ஙனஞ்சென்றசேவகன் விதையநாட்டையடைந்து நகரத்தார் எதிர்கொண்டு விரும்பச் சென்று தன்மாமனாகிய கோவிந்தராசனை வணங்கினான். கோவிந்தராசன் மகிழ்ந்து விருந்துசெய்வித்துச் சேவகனுக்கு மேல் நடத்தவேண்டுமெனவற்றை யெண்ணித் தன்மகனாகிய ஸ்ரீதத்தனுக்குச் சுபகாலத்திலே அரசளித்து எல்லாரோடுமிருக்கையில், தன்னை இராசமாபுரத்து வரும்படிவேண்டித் தன் கருத்தறிதற்பொருட்டு வணக்கமுடையவன்போலே தனக்குக் கட்டியங்காரணனுப்பிய வஞ்சகவோலையை விரிசிகனென்பவன் படிப்பவறிந்து, “கட்டியங்காரனைக் கொல்லுதற்குரிய உபாயம் இதுபோல வேறென்றுமில்லை” என்று சேவகன்கூறக் கேட்டு, நால்வகைச் சேனை யோடும் புறப்பட்டு இராசமாபுரத்தின் பக்கத்தே வந்து தங்கினான். அப்பொழுது கட்டியங்காரனுக்குத் துர்நிமித்தங்கள் நிகழ்ந்தன.

அவைநிகழ்ந்தபின், கோவிந்தன் கட்டியங்காரனைக் கபடமாக வருவிக்கவெண்ணித் திரிபன்றியந்திரமொன்று செய்வித்து, “இவ்யந்திரப்பன்றியை எய்துவீழ்த்திய வனே என்மகள் இலக்கணைக்குக் கணவனாவான்” என்று பிரசித்தஞ்செய்தான். அதுதெரிந்த கட்டியங்காரனும், பலதேயத்தரசரும் அவ்விடத்தே வந்துகூடி அந்த யந்திரத்தைநோக்கி வியப்புற்றனர். பின்பு இலக்கணையை விரும்பிய அரசிளங்குமார் தனித்தனியேவந்து வில்லைவளைத்து அம்புதொடுத்து அப்பன்றியை எய்துவீழ்த்தமாட்டாதவராய் மெலிவடைந்தனர். அப்பொழுது சேவகன் யானைமேற்கொண்டு வெளிப்பட, அவனை இறந்தானென்று கருதியிருந்த கட்டியங்காரன் கண்டு துணுக்குற்றுப் புலியைக்கண்ட மான்போலே யஞ்சிக் கலக்கமுற்றான். சேவகன் யானையினின்றும்பிறங்கி அவ்யந்திரத்திலுள்ள சக்கரத்தின்மேல் ஏறிநின்று வில்லைவளைத்து அம்புதொடுத்து அப்பன்றியை வீழ்த்தினன்.

அப்பொழுது கோவிந்தன் கட்டியங்காரனுக்கும் மற்றையோருக்கும் சேவகனை இன்னானென்று விளங்கக் கூறினான். அதன்பின்பு ஆகாயத்திடத்தே ஓரியக்கள் றேன்றிச் “சேவகனாகியசிலங்கம் கட்டியங்காரனாகிய கரியினுயிரை விழுங்கும்” என்று கூறக்கேட்டுக் கட்டியங்காரன் மிகச்சினந்து சேவகனைநோக்கி, “நினக்கு ஒருபொழுதும் அஞ்சவேனல்லேன்; எனது ஆற்றலை நின்றந்தையறிவன்; நீயறியாய்; நின்னையும் என்னைக் கபடமாக வருவித்துக்கொல்லத் துணிந்த நின்மாமனையும் வெல்லும் விருப்புடையேன்; போர்செய்தற்கு எழுக” என்றுசொல்லித் தன்மக்கள் நூற்றுவரோடும் மற்றை அரசர்களோடுங்கூடி யுத்தசந்தத்தை, சேவகனும் தோழரோடும் தம்பிமாரோடும் மற்றை அரசரோடும் புறப்பட, அவ்விருதித்தார் சேனையும் எதிர் துநின்று போர்செய்தன. சேவகன்படைவீரரார் கட்டியங்காரன்படைவீரரிற் சிலர் மாய்வுற்றனர்; சிலர் தோற்றோடினர். பின்பு சேவகன் கட்டியங்காரன் புதல்வர் நூற்றுவரையும் பதுமவியூகம்வகுத்து அதனுள்ளேயிருந்த அவனையும் கொன்று விளங்கினான். எல்லாரும் புகழ்ந்தனர். விசயைகேட்டு மகிழ்ந்தனர்.

[கக.—பூமகளிலம்பகம்.]

பின்பு சேவகன் இராசமாபுரமடைந்து மாளிகைபுகுந்து, தன்னைக் கண்டெடுங்கிய கட்டியங்காரன் பரிசனங்களுக்கு அபயமளித்து, வேண்டும்பொருள்களும் விருத்தியுமுதலி, அவர்விரும்பின்படி உரியவிடங்களுக்குப் போகச்செய்து, பின்பு எல்லாவிடங்களையும் கண்ணுற்று முத்திரைவைத்துக் காவலிட்டு, யுத்தவீரர்களை இளைப்

பாறச்செய்து மகிழ்வித்து, வேத்தவைசார்ந்து சுபகாலத்திலே சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்து மணிமுடிசூடி, கட்டியங்காராற்ற றுன்பமுற்ற யாவனாயும் இன்பமுறுவித்து, நீதிநெறியை நடாத்தி அரசியற்றுவானாயினான்.

[கஉ.—இலக்கணையாரிலம்பகம்.]

பின்பு அவன் தன்னருகிலுள்ளானா நோக்கிப் “பதுமைமுதலிய தேவியனா அழைத்துவருவீர்” என்ன, அவர் உடனே ஆங்காங்குச் சென்று அவர்களை யழைத்துவந்தார். வந்தமங்கையர் சீவகனைத் தொழுதுவணங்கி, அவனால் அங்கேகரிக்கப்பட்டுப், பெருமகிழ்ச்சியோடிருந்தனர்.

அப்பாற் கோவிந்தராசன் இலக்கணையைச் சீவகனுக்கு மணஞ்செய்விக்கக் கருதிக்கணிதர்களால் விவாகமுகூர்த்தம் வரையறைசெய்து முரசறைவீத்து நகரையலங்கரிப்பித்து, குறித்த முகூர்த்தத்தில் விதிப்படி சீவகனுக்கு இலக்கணையை மணஞ்செய்வித்தான். பின்பு சீவகன் எல்லாருங்கண்டு மகிழும்படி நகர்வலமாகப் பவனிவந்து, ஆலயமடைந்து அருகக்கடவுளை வலஞ்செய்து ஏத்தித் தொழுது, அக்கடவுளுக்கு நூறு ஊர்கள் முதலியவற்றைச் சேர்ப்பித்துத் தன்மாளிகையடைந்து சிங்காசனத்திருந்து செங்கோல்செலுத்தி அரசுபுரிவானாயினான்.

அங்கனம் அரசுபுரிசென்ற சீவகன் தன்னை வருந்திவளர்த்த கந்துக்கடனுக்கு இதற்குமுன்னில்லாத அரசரிமையையும் சுந்தைதக்குத் தேவிப்பட்டத்தையங் கொடுத்தான்; நந்தட்டனை இளவரசாக்கினான்; நபுலவிபுலர்க்குக் குறுநிலமன்னர்மகளினா மணஞ்செய்வித்து நாடுகளையும் நல்கினான்; தன்றோழர்க்கு அரசையும் ஏனாதிமோதிர முதலியவற்றையும் ஈந்தான்; தன்னரிமீத்தம் வருந்திய பிறர்க்கு அமைச்சரைக்கொண்டு நிதியையும், நாட்டையங் கொடுப்பித்தான்; தன்னை வருந்திவளர்த்த செலிவித்தாயர்க்கு நாடோறும் ஆயிரம்பொன் இறை தண்டதெற்குரிய ஐந்துகிராமங்களைக்கொடுத்தான்; மாமனாகிய கோவிந்தனுக்குக் கட்டியங்காரனுடைய பொருள்களையெல்லாம் உதவினான்; தனக்குப் பேருதவிபுரிந்த சுதஞ்சனனுக்குக் கோயில்சமைப்பித்து, அவன்வடிவைப் பொன்னாலியற்றி, ஒருளையும் நிலபெறுத்தி, அவன் சரித்தை ஒருநாடகமாகச்செய்து நடத்தினான். இனிப் பெறாதார் யாரென்று சிந்தித்து, இளமைப்பருவத்தே தான் விளையாடிக்கொண்டிருந்த ஓர் ஆலமரத்திற்கு அதற்கேற்ப மாலையணிந்து பீட்டுசேர்த்தி ஐந்துநாளை அதற்கு இறையிலியாகவிட்டான். இன்னும் இவ்வாறு செய்யவேண்டுமெனவெல்லாஞ் செய்துமுடித்துத் தேவிமாரெண்மரோடுங் கூடி மகிழ்வுற்றுச் செங்கோல் செலுத்திக்கொண்டு வருநாளில், உலகஞ் செழிப்புற்றது; யாவரும் இன்புற்றனர்; எல்லாவுயிர்களும் மகிழ்வடைந்தன.

[கங.—முத்தியிலம்பகம்.]

அப்படிநிகழும்பொழுது, ஒருநாள் வீசையை, தவப்பள்ளியினின்றும் தனக்குத் துணையாகப்போந்த தவமகளிர்க்குக் கைம்மாரில்லையென்றெண்ணி அருகக்கடவுளுக்குக் கோயில்சமைப்பித்துப் பூசைசெய்து, அப்பூசையின் பயனையெல்லாம் அவர்களுக்குக் கொடுத்தான்; முன்பு சண்பகமாலையோல் வந்து தன்னிடரைத்தீர்த்துத் தன்னைத் தாபதப்பள்ளியிலே சேர்த்துப் பாதுகாத்த தெய்வத்திற்கு அதுதரும் புறங்காட்டிலே கோயில்சமைப்பித்தான்; தன்னை யெடுத்துப்போந்த மயிற்பொறியைத் தான் எப்பொழுதும் காணும்படி தானுறையுமாடத்தே யெழுதுவித்தான்; சீவகன்

பிறந்தவிடம் சுடுகாடாகக் கிடவாதபடி சாலையாக்கி, அவ்விடத்து ஐந்துநூற்றைந்து பிள்ளைகளுக்கு நாடோறும் பாலும் அன்னமும் உண்பிக்கும்படி செய்வித்தான்; சுந் தைக்கு உபசாரமொழிகூறி மேம்பாடுறுவித்தான்; தன்னைவணங்கிய காந்தருவதத் தைமுதலிய எண்மரையும் எடுத்துத்தழுவி, “உலகாளுஞ்சிறுவரைப் பெறக்கடவீர்” என்று பணித்தான்.

இங்ஙனம் தான் செய்யவேண்டியவற்றைச் செய்துமுடித்துப் பின்னர்ச் சீவக னையழைத்து அருகேயிருத்தி அவனுக்குத் தருமோபதேசஞ்செய்து தான் துறக்கவெ ண்ணியதைத் தெரிவித்து உடம்பாடுபெற்றுச் சிவிகையேறிச் சுந்நையோடும், துறக் கவிரும்பிய மற்றையவர்களோடு சமீபத்துள்ள ஒருதவப்பள்ளியைச் சார்ந்து, ஆங்குத் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் பம்மையென்பவளைத்தொழுது, “அடிகளே! எம்மை யெல்லாம் பிறவிக்கடலினின்றும் களையேற்றுவிர்” என்று பிரார்த்தித்து, அவள் கூறிய அறமொழிகேட்டுத் திகைத்தபெற்று விதிப்படி துறந்து அவ்விடத்தே தவஞ் செய்துகொண்டிருந்தான்.

அவள் அவ்வாறிருக்க, பின்பு ஒருநாள் சீவகன் அத் தவப்பள்ளியைச் சார்ந்து, விசயை, சுந்நை இருவரையுந் தரிசித்தவந்து, தேவமாரெண்மரோடும் நீர்வளை யாட்டுகிகழ்த்தி, இளவேனில்முதலிய ஒவ்வொருபருவத்திலும் அவர்களோடும் இன் பதுகாந்து செல்லாநிற்கையில், தேவியரெண்மரும் கருப்பமுற்றுத் தனித்தனியே ஒவ்வொரு புத்திரரைப்பெற்றார் காந்தருவதத்தை, குணமலை, பதுமை, கேமசரி, கனகமலை, விமலை, சுரமஞ்சரி, இலக்கணை யென்னுந் தேவியர்புதல்வரெண்மருக் கும் முறையே சச்சந்தன், சுதஞ்சனன், தரணி, கந்துக்கடன், வீசயன், தத்தன், பர தன், கோவிந்தனென்று பெயர்களிடப்பட்டன. அப்புதல்வர் வளர்வுற்று, ஐந்தா வது பிராயத்தில் வித்தியாரம்பஞ் செய்யப்பெற்று, முறையே கலைகள் கற்று, படைக் கலம் பயின்று, ஊர்திகளுந்து மேன்மையடைந்தார். அப்பொழுது சீவகனுக்கு நாற்பத்தைந்தாவது பிராயஞ்சென்றது.

பின்னர் ஒருநாள் மல்லிகைமாலையென்பவள்வந்து சீவகனைவணங்கி, “அரசே! சோலை நிறையப்பூத்து அழகெய்தியது; அதனைச் கண்டருள்க” என்ன, சீவகன் தேவி யர்குழு அச் சோலையையடைந்து எல்லாவளங்களையுந் தான்கண்டு தேவியர்க்குக் காட்டி ஒருபலாமரத்தின் நீழலையடைந்து ஒருபக்கத்திருந்தான். அப்பொழுது அவ் விடத்தே ஓராண்ஞரங்கு தன்னோடுபிணங்கிய தன்காதன்மந்தியை மகிழ்விக்கும் பொருட்டுப் பலாப்பழமொன்றையெடுத்துக் கீறிச் சளைகளை அதற்குக்கொடாநிற்கை யில், அச் சோலைகாப்பானகிய ஒருவன்வந்து அக் கனியைக்கவர்ந்து அக்கடுவளை யும் மந்தியையும் ஒட்டித் தான் உண்டு மகிழ்ந்தான். அதனை ஆங்கிருந்த சீவகன் கண்டு செல்வத்தில் மிகவுமருவருப்புற்று, “சைப்பழமிழந்தமந்தி அரசையிழந்த கட்டியங்காரனையொத்தது; இச் சிலதன், அக் கட்டியங்காரனைத் துரந்து அரசையெய்திய என்னையொத்ததன். வலியான் கவர்ந்துகூர்ந்தருகிய இச்செல்வத்தால் அடையும்பயனென்ன” என்றெண்ணித் துறக்குஞ்சிந்தையனாய்த் தன்மாளிகையடைந்து ஸ்நாநஞ்செய்து அறுசுவையடிசிலுண்டு முசுவாசங்கொண்டு தேவிமார்களோடுங் கோயிலைச்சார்ந்து அருகக்கடவுளைவணங்கித் துதித்து வலமாக வந்தான்.

வந்தவன் அவ்விடத்து அசோகமரத்தின்கீழே பளிக்குக்கண்டமேலே சாரணிரு வாரிற்பக்கண்டு, அவரைத் தரிசித்து வணங்கி வாழ்த்தி, அவரைகோக்கி, “அடிகளே! பிறப்பினையொழிக்கும் வழியறியாதேன் பலபிறப்புக்களிலுஞ் செய்துகொண்ட தீவின்கெடும்படி தவஞ்செய்து ஞானத்தையடையுமாறு அருளுயிர்” என்று

பிரார்த்திக்க, அவருள் இரத்தினப்பிரபையென்பவர், “அரசனே! கேட்பாய்” என்று, தவத்தாற் பெறுகின்ற மக்களயாக்கையையும், அந்தயாக்கை நூறியாண்டும் நிலைபெற்றுநிலாது சுருப்பமுதலாக அழிகின்ற அழிவையும், நரககதி வினங்குகதி மக்கட்கதி தேவகதியென்கின்ற நாற்கதித்துன்பத்தையும், துணியப்படும் பொருளையும், அப் பொருளைத் துணியுந்துணியையும், சேலத்தையும், தானத்தையும், அச்சேலத்தாலுந் தானத்தாலும் பெறப்படும் பயனையும், வீட்டிலக்கணத்தையும் விளங்க விரித்துக்கூறினர். யாவற்றையும் சேவசன் விரும்பிக்கேட்டு, “சுமாமீ! அடியேனுடைய முற்பிறப்பையும், அப் பிறப்பிற்கெய்த பாவத்தையும் அருளிச்செய்க” என்ன, அவர் கூறுவாராயினர்.

“தாதகியென்பதொருநாட்டிற் பூமிமாதிலகமென்னுநகரில் அரசன் பவணமாதேவனென்பான்; அவன்மனைவி சயமகியென்பான்; அவர்புத்திரன் அசோதரனென்பான். அவனுக்குத் தந்தைதாயர் இலக்கணமமைந்த மகளினா மணஞ்செய்விச்சு, அவ்வசோதரன் அம்மனைவிகளோடும் இன்புற்றொழுநாட்களிலே, ஒருநாள் அவன் அம்மனைவியரோடும் நீர்வீளையாடிதொகு ஒருதடாகத்தை அணுகியபொழுது, அவன் மனைவியா ஆங்குள்ள தாமமாமலரில் ஒளித்திருக்கும் அன்னக்குஞ்சுகளைக்கண்டு “இவற்றைப் பிடிப்பித்துத்தருக” என்று அவனைவேண்ட, அசோதரன் தன்னருகேகின்ற எவலாளனொருவனைக்கொண்டு, அவற்றொளான்றைப் பிடிப்பித்து அம்மாதர்களுக்குக்கொடுத்தான். அவர்கள் அதற்குப் பாலுட்டித் தமதமார்போடணைத்துப் பாதகாத்துவந்தார். இதனை ஒருநாட் பவணமாதேவன் கண்டு, நடுநடுங்கி, அசோதரனால் வினைந்தமை தெரிந்து, சினந்து, அவனைவருவத்து, நேரேயிருத்திப் பலவறம்போதித்து, மைந்தனே! பறவைகளையும், மிருகங்களையும் தக்கினியினின்றும் பிரித்துக் காவல்செய்து வைத்தோர், மறுமையில் தாமுந் தங்கினியினின்றும் கிப் பிறரார் காவல்செய்யப்படுவர்” என்றுகூற, அசோதரன்கேட்டு மிகவுமஞ்சி, அவ்வன்னப்பார்ப்பைத் தன்மனைவியரிடத்தினின்றும் வடுவித்து, அன்று பிடித்த தடாகத்தே போகவிட்டுத் தந்தையைப்பணிந்து, “அடியேன் துறந்து தவஞ்செய்வல்” என்ன, அரசன், “மைந்தனே! உலகைக்காத்துப் பிண்துறவனையடைதி” என்று வற்புறுத்திக்கூற, அதனை அவன் மனங்கொள்ளாதுத் தந்தையை யுடன்படுவித்து விடைபெற்றுத் துறவிற்கென்றான். அவ்வசோதரன் நீயே” என்றுகூறி மேற்செய்தி கூறுஞ் சாரணர், “அங்ஙனம் துறவிற்கென்றநீ தவஞ்செய்து மறுமையில் ஸகஸ்ஸாரமென்னுங் கற்பத்து இங்கிரையு அரசுகுறிந்து இங்கே அவதரித்தாய்; அன்னப்பார்ப்பைக் கினையினின்றும் பிரித்துச் சிறைவைத்தமையால் நீயுங் கினையினின்றும் பிரிந்து சிறைகொள்ளப் பட்டாய்” என்று கூறக்கேட்டு அஞ்சிப் பதைபதைத்துத் துறக்குஞ்சிறையையுய்ச் சேவகன் அவலாவணங்கித் துதித்தான். அப் பொழுது அச் சாரணரிருவரும் எழுந்து விசும்பாறுகத் தாய் குறித்தவிடஞ்சென்றார். உடனே சேவகன் தேவிமாரோடுத் தன்மாளிகையடைந்து தன்கருத்தை யாவருமறியக்கூறி, நந்தட்டினையழைத்து “நீயிவ்வுலகாள்வாய்; நான் துறப்பேன்” என்ன, அவன், “இவ்வறப் வாழ்வைவேண்டேன்; நின்றிருவடிவைய வழிபட்டுவாரும் வாழ்வையன்றோ அடியேன் வேண்டுவது” என்றான். பின்பு தன்புதல்வன் சச்சந்தனையழைத்து அவனுக்கு இராசதருமங்கள் பலவற்றையுங்கூறி மணிமுடிசூட்டி. அவனை யரசாக்கி, தம்பிமார்புதல்வருக்கும், தோழர் புதல்வருக்கும் உரிய சிறப்புக்களியற்றி, தான் துறத்தல்கேட்டுப் பிரிவாற்றாது “யாமும் நின்னோடு துறப்பேம்” என்று கூறிய தேவிமாரென்மனையும் விசையபாற் சேர்த்துத் துறப்பித்து, தன்பிரிவையெ

ண்ணித் தேயத்தாரும், நகரத்தாரும், மற்றையாரும் விம்மிவிம்மிப் பிரலாபித்தழவுந் தான் ஒருவரையும் நோக்கானாய்த் தேவர்கள் தாங்கிச்செல்லுஞ் சிவிகையூர்ந்து சம வசரணமடைந்து ஸ்ரீவர்த்தமானசுவாமிகளைத் தரிசித்துச் சுதன்மரென்னுங் கணதர ரால் விதிப்படியே துறந்து விபுலகிரியில் தவஞ்செய்து கருமக்ஷயம்பண்ணி யாவருக் குந் தருமோபதேசஞ்செய்து எல்லாவுலகத்திற்கும் உச்சியிலுள்ளதாகிய சித்தக்ஷேத் திரத்தையடைந்து வீடுபெற்றான்.

பின்பு அவன்மேனி அக்கினியிந்திரனாற் கருப்பூரவிநாசம்போலே மறைந்தபி ன்பு, எல்லாவுலகத்தாருங்கூடிப் பஞ்சகல்யாணத்துள் ஒன்றாகிய பரிநிர்வாணமென் னுங் கல்யாணத்தை விதிப்படி செய்தார்கள்.

தேவிமாரென்மரும் தவஞ்செய்து மறுமையில் இந்திரராய் இன்புற்றனர். நந் தட்டனும், தோழருந் தவஞ்செய்து மறுமையிற் ரேவராய்ச் சுவர்க்கம்பெற்றனர்.

சீவகன்சரித்திரச்சுருக்க முற்றிற்று.

அபிதாநவிளக்கம்.

அச்சணந்தி - சீவகஞ்சிரியன்.

அசலகீர்த்தி-கனகமாலையின் சகோதரரு
ளொருவன்.

அசலன் - புத்திசேனன்பிதா.

அசனிலேகம் - அரசுசெய்ததுயாண.

அசோதரன் - சீவகனுடைய பூர்வசன்ம
நாமதேயம்.

அநங்கமலை - ஓர்நாடகப்பரத்தை.

அநங்கவிலாசினி - கனகமாலேதோழி

அரணபாதம் - சிலையமுள்ள ஓர்மலை.

அருஞ்சயன் - விசயைபாட்டன்.

அலங்காரமலை - இலக்கணேதோழி.

ஆரியநந்தி - சீவகஞ்சிரியன்.

இராசமாபுரம் - சீவகனகர்

இலக்கணே-சீவகன்மனைவிகளுளொருத்தி

உருத்திரதத்தன் - சச்சந்தன்மந்திரி.

உலோகமாபாலன் - சீவகஞ்சிரியன்; பது
மைசகோதரன்.

எமமாபுரம் - தடமித்தனகர்.

எமாங்கதம் - சீவகனுடி.

ஐஞ்ஞாற்றுவர் - சச்சந்தனது அகப்பரிவா
ரமகளிர்; இவர்கன்புதல்வரும் சீவகன்
தோழருமாகியவீரர்.

கட்டியங்காரன் - சச்சந்தன்மந்திரி, இவ
ன் சச்சந்தனைக்கொண்டு இராச்சியத்
தைக் கவர்ந்துகொண்டவன்.

கதம்பன் - கனகமாலையின் சகோதரரு
ளொருவன்.

கந்துக்கடன் - சீவகனை வளர்த்தவணிக
ன்; சீவகன்புதல்வருளொருவன்.

கமலை - விமலைதாய்.

கலுழவேகன் - கார்தருவதத்தைபிதா, இ
வன் வெள்ளிமலையிலுள்ள வித்தியா
தரராசன்.

கனகபதாசை - சுரமஞ்சரிதோழி.

கனகமலை - சீவகன் மனைவிகளுளொரு
த்தி.

கனகமாலையின் சகோதரனாவார்:—

க. விசயன்.

உ. கதம்பன்.

ங. கனகன்.

ச. அசலகீர்த்தி.

டு. சேனன்.

கனகன் - கனகமாலையின் சகோதரி
லொருவன்.

கார்தருவதத்தை - சீவகன் மனைவிகளு
ளொருத்தி.

காமினி - ஆகாசகாமினியென்னும் ஓர்
வித்தை.

குணமாலு - சீவகன் மனைவிகளுளொரு
த்தி.

குபேரதத்தன் - சுரமஞ்சரிபிதா.

குபேரமித்திரன் - குணமாலேதத்தை.

குருகுலம் - சீவகன்பிறந்தகுலம்.

குருதத்தை - ஸ்ரீதத்தன் (சீவகன் தோழ
ன்) தாய்.

கூனி - சண்பகமலை.

கேமசரி - சீவகன் மனைவிகளுளொருத்தி.

கேமமாபுரம் - சுபத்திரணூர்.

கோதாவரி - நந்தகோன்மனைவி.

கோவந்தன் - விசயைசகோதரன்; நந்த
கோன்; சீவகன் புத்திரருளொருவன்.

கோவந்தை - நந்தகோன்புதல்வி, இவள்
பதுமுகன்மனைவி.

கங்கவெண்மலை - சுதஞ்சனன்மலை.

சச்சந்தன் - சீவகன்பிதா; சீவகன்புதல்வ
ருளொருவன்.

சண்பகமலை-விசயைதோழியாகியகூனி.

சந்திராபம் - தனபநிகர்.

சந்திரோதயம் - சுதஞ்சனனகர்.

சயமதி - பவணமாதேவன்மனைவி.

சலநிதி - சீவகன்றோழர் ஐஞ்ஞாற்றுநாரு
ளொருவன்.

சாகரத்தன் - விமலைபிதா.

சாகரன் - ஸ்ரீதத்தன் (சீவகன்றோழன்)
பிதா.

சேத்தன் - இராசமாபுரத்துள்ள ஓர்வணிகன்,
இவன் வெள்ளிமலையிலிருந்து காந்தருவத்தையை
அழைத்துவந்தவன்; சீவகன்றோழருளொருவன்;
கோலந்தமகாராசன்பிதா; கோலந்தமகாராசன்
புத்திரன்.

சீவகன் - இக்காப்பியத்தலைவன்.

சீவகன் புத்திரரெண்மர்:—

க. சச்சந்தன். டி. விசயன்.

உ. சுதஞ்சனன். கூ. தத்தன்.

ஈ. தரணி. எ. பரதன்.

ச. கந்துக்கடன். அ. கோலந்தன்.

இவ்வெண்மரும் முறையே காந்தருவத்தையை
முதலிய எண்மரிடத்தும் பிறந்தோர்.

சீவகன் மனைவிகளெண்மர்:—

க. காந்தருவத்தையை. டி. கனகமாலை.

உ. குணமாலை. கூ. விமலை.

ஈ. பதுமை. எ. சுரமஞ்சரி.

ச. கேமசரி. அ. இலகணை.

சீவகன் றோழனாஞ்ஞாற்றுநால்வர்:—

சேத்தன், புத்திசேனன், பதுமுகன்,
தேவத்தன் ஆகிய இந்நால்வரும், ஐஞ்ஞாற்று
வரும். [ஐஞ்ஞாற்றுவர் - அகப்பரிவாரமகனார்
ஐஞ்ஞாற்றுநாருடைய புத்திரர்.]

சுதஞ்சனன் - சீவகனுபதேசத்தால் நாய்
ப்பிறப்பொழிந்து இயக்கவடிவம் பெற்றோன்;
குணமாலைபுதல்வன்.

சுதன்மர் - பதினொருகணதாரிலொருவர்,
இவர் சீவகன் சரித்திரத்தைச் சேணிகமகாராசனுக்கு
முதலிற் கூறியவர்.

சுந்தை - சீவகனை வளர்த்த தாய்.

சுபத்திரன் - கேமசரி பிதா.

சுமதி - சுரமஞ்சரி தாய்.

சுரமஞ்சரி-சீவகன்மனைவிகளுளொருத்தி.

சுரமை - சுரமஞ்சரி.

சேணிகமகாராசன் - மகததேயத்தரசன்.

சேனன் - கனகமாலை சகோதரருளொருவன்.

தக்கநாடு - கேமமாபுரதையுடையதேயம்

தடமித்தன் - கனகமாலை பிதா.

தத்தன் - சீவகன்புத்திரருளொருவன்.

தரணி - சீவகன் புத்திரருளொருவன்.

தரன் - கலுழவேகனிடத்துள்ள ஓர்வித்தியாசரன்,
இவன் சுப்பல் முயுகியது போல் ஒருமாயஞ்செய்து
ஸ்ரீதத்தனைக் கலுழவேகன்பால் அழைத்துச் சென்றவன்.

தருமத்தன் - சச்சந்தன் மந்திரி.

தனபதி - பதுமை பிதா.

தனபாலன் - பதுமுகன் தந்தை.

தாதகி - பவணமாதேவன்றேயம்.

தாரணி - கலுழவேகன் மனைவி.

திலோத்தமை - பதுமைசாய்; புத்திசேனன்
மூர்ய.

தெய்வம் - விசயைசுரு உதல்கெய்தற்குக்
கூனியாகிய சண்பகமாலை வடிவகொண்டவந்த
தெய்வம்.

தேசிசுப்பாவை - ஓர் பரத்தை.

தேவத்தன் - சீவகன்றோழர் நால்வருளொருவன்

நந்தகோன் - பசுத்தலைவன்.

நந்தட்டன் - கந்துக்கடன் புதல்வன், இவனைச்
சீவகன் தம்பியென்று கூறுவர். நபுலவ்புலர் -
சீவகன் நம்பிமாரா, இவர்விசயையின் புதல்வரல்லர்,
காமக்கிழத்தியரிடத்துச் சச்சந்தனுக்குப் பிறந்தோர்.

நரபதிதேவன் - கேமமாபுரத்தரசன்.

நரதேவன் - தடமித்தன்.

நளினை - கனகமாலைதாய்.

நாகமாலை - சச்சந்தனுது அகப்பரிவாரத்துள்ள
ளொருத்தி.

நிப்புதி - கேமசரி தாய்.

நிமித்திகன் - சச்சன்மந்திரி.

நூற்றுவர் - கட்டியங்காரன் புத்திரர்.

பஞ்சமஸ்காரம் - ஐந்துமந்திரம்.

பஞ்சவர் - சந்திர ஆதித்திய கிரக நக்சத்

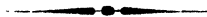
- திர தாரகைகள், இவர்களை ஜ்யோதிஷ்
கரென்பர்.
- பதுமுகன் - சீவகன்றோழர் நால்வரிலொ
ருவன்.
- பதுமை - ஸ்ரீதத்தன்மனைவி; சீவகன்மனை
விகளொளாருத்தி.
- பம்மை - ஓர்தவப்பெண்.
- பரதன் - சீவகன்புதல்வரிலொருவன்.
- பல்லவதேயம் - தனபதிநாடு.
- பவணமாதேவன் - அசோதரன்பிதா.
- பவித்தினை - பதுமுகன்றாய்.
- பன்றிப்பொறி - இலக்கணயின் விவாக
த்தின் பொருட்டுக் கோவந்தமகாராச
னாஸ் இயற்றுவத்த வராகயந்திரம்.
- பாணிமுகம் - உயிர்போமுகங்களிலொன்
று.
- பிரீதிமதி - தேவதத்தன்றாய்.
- புத்திசேனன் - சீவகன்றோழர் நால்வரு
ளொருவன்.
- புதவி - கோவந்தமகாராசன் மனைவி.
- பூமிமாதிலகம் - பவணமாதேவனகா.
- பூரணசேனன் - கட்டியங்காரன்படைத்
தலைவன்.
- மத்திமதேயம் - தடமித்தன் தேயம்
- மதனன் - கட்டியங்காரன் மைத்துனன்.
- மதிதரன் - தனபதி மந்திரி.
- மதிமுகம் - ஒருலித்தை.
- மயிற்பொறி - வசைய ஊர்ந்துசென்ற
யந்திரமயில்.
- மன்மதன் - மதனன் தம்பி.
- மாலை - குணமாலைதோழி.
- வசந்தரி-தடமித்தன் கோயிலிலுள்ள ஓர்
வேலைக்காரி.
- வளையசந்தரம் - தடமித்தன் பட்டத்து
யானை.
- வனகிரி - சினாலயமுள்ள ஓர்மலை.
- வாரணவாசி - அச்சனந்தி ஆசிரியனகர்.
- விசயதத்தன் - தேவதத்தன் றந்தை.
- விசயன் - கனகமாலை சகோதரருளொரு
வன்; சீவகன்புத்திரருளொருவன்.
- விசைய - சீவகன் நற்றாய்.
- விநயமாமலை - குணமாலைதாய்.
- விமலை - சீவகன் மனைவிகளொளாருத்தி.
- விலாசி - இலக்கணதோழி.
- வீண்பதி - காந்தருவதத்தைதோழி.
- வெள்ளிமலை - கலுழவேகன்மலை.
- யவதத்தன் - ஸ்ரீதத்தன் பிதா.

இலம்பகவகராதி.

பக்கம்.

அவையடக்கம் ...	...	...	ச
இலக்கணையாரிலம்பகம்	...	...	௬௫௧ *
கடவுள் வாழ்த்து ...	...	...	க
கனகமாலையாரிலம்பகம்	...	...	௪௨௭ *
காந்தருவத்தையாரிலம்பகம்	...	...	௧௩௯ *
குணமாலையாரிலம்பகம்	...	...	௨௩௭ *
கேமசரியாரிலம்பகம்	...	...	௩௮௧ *
கோவிந்தையாரிலம்பகம்	...	...	௧௧௫ *
சுரமஞ்சரியாரிலம்பகம்	...	...	௫௪௫ *
நாமகளிலம்பகம்...	...	...	௧௩ *
பதிகம் ...	...	...	௩
பதுமையாரிலம்பகம்	...	...	௩௨௫ *
பூமகளிலம்பகம் ...	...	...	௬௩௫ *
மண்மகளிலம்பகம்	...	...	௫௭௫ *
முத்தியிலம்பகம் ..	...	...	௭௧௩ *
யிமலையாரிலம்பகம்	...	...	௫௧௭ *

“மூவாமூதலா” என்னுங் கவியின் உரையில் எழுதப்பட்டுள்ள அளவியற்சந்தம் முதலியவற்றின் இலக்கணங்களாவன :—

க.—தனித்தனியே நான்கெழுத்துக்குறையும் இருபத்தாறெழுத்துப் பெருமையும் பெற்று, எழுத்தளவொத்து, குருவும் இலகுவும் ஒத்த அடிகளால் வருவன அளவியற்சந்தம்.

உ.—குருவும் இலகுவும் ஒவ்வாதனவாய் மற்றவை ஒத்த அடிகளால் வருவன அளவியற்சந்தம்.

ங.—இருபத்தாறெழுத்துமூதலாக எழுத்தளவொத்து, குருவும் இலகுவும் ஒத்த அடிகளால் வருவன அளவியற்றண்டகம்.

ச.—குருவும் இலகுவும் ஒவ்வாது மற்றவை ஒத்துவருவன அளவியற்றாண்டகம்.

ரு.—சந்தவடியும் தாண்டகவடியும் ஒத்து வழங்குவன சமசந்தந்தாண்டகம்.

ஈ.—சந்தவடிமிக்கும் தாண்டகவடிமிகாதும் வருவன சந்தந்தாண்டகம்.

எ.—தாண்டகவடிமிக்கும் சந்தவடிமிகாதும் வருவன தாண்டகச்சந்தம்.

“சுரிரண் டாதி யிருபத்தா றந்தமாச்
சாரு மெழுத்தின சந்தமாஞ்—சீரொத்த
மூவொன்ப தாதியாய் முற்றின தாண்டகமென்
றோகினார் தொல்லோ ரெடுத்து.”

“சந்தமுந் தாண்டகமுந் தம்முள்ள வொத்தலகு
வந்த முறைமை வழுவாத—முந்தும்
அளவியலா மென்றுணைப் பரவ்வாறன் றுகில்
அளவழியா மென்ப ரவர்.”

“சந்த சரணமுந் தாண்டகத்தின் பாதமும்
வந்து மயங்கி வழுவிகந்த—செந்தமிழ்கள்
நண்டு வடநூற் புலவ ரியற்சந்தத்
தாண்டக மென்றுணைப்பர் தாம்.”

இவற்றின் விரிவெல்லாம் யாப்பருங்கலவிருத்தியுட் காண்க.

“திங்கண்மும் மாரி பெய்க திருவறம் வளாக செங்கோ
னன்கினி தரச னுள்க நாடெலாம் விளைக மற்று
மெங்குள வறத்தி னோரு மினிதூழி வாழ்க வெங்கள்
புங்கவன் பயின்ற நன்னூல் புகழோடும் பொலிக பிச்சே.”

சீ வ க சி ந் த ர ம ணி

நச்சினூர்க்கினியருடா.

கடவுள்வாழ்த்து.

மூவாழுதலாவுலகமொருமூன்றுமேத்தத்
தாவாகவின்பந்தலையாதுதன்னினெய்தி
யோவாதுநின்றகுணத்தொண்ணித்செல்வனென்பா
தேவாநிதேவனவன்சேவடிசேர்துமாட்டேற.

இத்தொடர்நிலைச்செய்யுள் தேவர் செய்கின்றகாலத்திற்கு நூல் அகத்தியமுந் தொல்காப்பியமு மாதலானும், “முந்துநூல் கண்டு முறைப்பட வெண்ணி” என்ற தனூல் அகத்தியத்தின் வழிநூல் தொல்காப்பிய மாதலானும், பிற்கூறிய நூல்கள் நிரம்பிய இலக்கணத்தன அன்மையானும், அந்நூலிற் கூறிய விலக்கணமே இதற்கு இலக்கணமென்றுணர்க. அவ்விலக்கணங்கள்ற் செய்யுளியலின்கண்ணே ஆசிரியர் பா நான்கென்றும், அவற்றை அறம்பொருளின்பத்தாற் கூறுகவென்றுங்கூறிப் பின்பு அம்மைமுதலிய எட்டுந் தொடர்நிலைச்செய்யுட்கிலக்கணமென்று கூறுகின்றழி + “இழுமென் மொழியான் விழுமியது துவலினும்” என்பதனூல் “மெல்லென்ற சொல்லான் அறம்பொருளின்பம் வீடென்னும் விழுமியபொருள் பயப்பப் பழையதோர்க்கைமேற் கொச்சகத்தாற் கூறின அதுதோல்” என்று கூறினமையின், இச்செய்யுள் அங்ஙனங்கூறிய தோலாமென்றுணர்க. இச்செய்யுள் முன்னோர்கூறிய குறிப்பின்கண் வந்த செந்துறைப் பாடாண் பகுதியாம். இதனானே + “யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றமை யுடையது” என்பதற்குத் தேவபாணியுங் சாமமுமேயன்றி வீடும பொருளாமென்பது ஆசிரியர் கருத்தாயிற்று. முந்து நூல்களிற் காப்பியமென்னும் வடமொழியால் தொடர்நிலைச்செய்யுட்குப் பெயரின்மையும் இதற்குப் பின்புகூறிய நூல்கள் இதற்கு விதியன்மையு முணர்க.

இனி இத்தொடாநிலைச்செய்யுளை இனமென்ப. அவர் இனமென்று காட்டிய உதாரணங்கடாம் அவர்சேர்த்த அவ்வப்பாக்கட்கே இனமாகாது ஒழிந்தபாக்கட்கும் இனமாகத் தேற்றலானும், துறையை விருத்தமாகவுந் தாழிசையைவிருத்தமாகவும் ஒதுதற்கு அவையேற்றமையானும், “மூவாமுதலா” என்னுங் கவிமுதலியன தாழும் பட்டவோசையான் விருத்தமாயுஞ் சீர்வரையறையானும் மிகத்துள்ளியவோசையா னுந் துறையாயுங் கிடத்தலின், இவற்றை விருத்தக்கவித்துறையெனல்வேண்டும்; அதுகூறவே துறையும் விருத்தமுமெனப் பகுத்தோதிய இலக்கணநிரம்பாதாமாகலா னும் இனமென்றல் பொருத்தமின்று. இச்செய்யுட்களின் ஒசைவேற்றுமையும் மிக் குங் குறைந்தும் வருவனவுந் கலிக்கேயேற்றலிற் கொச்சகமென்றடங்கிற்று.

* தொல்காப்பியம் - இதப்புப்பாயிரம்.

+ „ பொருளதிகாரம், செய்யுளியல் உகக.

கச்சு.

“யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றமை யுடையது” என்பதனால், இக்கவியும் மேலிடுக்கவியும் முன்னிலையன்றியுந் தேவர்ப்பராயின.

இனி அளவியற்சந்தம், அளவுழிச்சந்தம், அளவியற்றாண்டகம், அளவுழித்தாண்டகம், *சமசந்தத்தாண்டகம், சந்தத்தாண்டகம், தாண்டகச்சந்தமென அடக்குவார்க்கு அவற்றுள்ளஞ் சிலவன்றி முழுதுமடங்காமை யுண்டக.

மூவா முதலா வெண்பன மூத்த முதலியவென்னும் பெயரெச்சங்களின் எதிர்மறையிடுக்கு. †“எதிர்மறுத்து மொழியினும் * * பொருணிலை திரியா” என்பதனால் உலகமென்னும் வீணைமுதற்பொருளொடு முடிந்தன. ‡“முதலா வேன தம்பெயர் முதலும்” என்பதனால் முதலுமென்பதோர்வினை உடம்பாட்டிற்றுகளதாம். ஆசிரியர் §“காலமுலகம்” என்றும் ||“சூண்டுஞ் சூத்திரஞ்செய்தலின் அதுவடபொழியன்று, ஈண்டு உலகமென்றது உயிர்க்கிழவனை; ||“உலகமுவப்ப” என்றதுபோல. ஒரு மூன்று மென்ற குற்றியலுகரம் மெய்யொடுங்கெட்டு, ¶“முதலீ ரெண்ணினென்று ரகரமாகு, முகரம் வருத லாவயி னான” என்னும் விதியும்பெற்று, ††“அளந்தரி கிளவு” என்னுஞ் சூத்திரத்துத் “தோன்றுங்காலே” என்ற இலேசான் முடிந்தது. ஒரு மூன்றுமேத்த எய்தியென்க. உம்மை †‡“இனைத்தென வந்தி கினைமுதற் கிளவி வீணப்படு தொகுதியின்” வந்தது. உலகமென்னும்பெயர் மூன்றென்னும் பெயர்ப்பயனிலைகொண்டு அதுதான் ஏத்தவென்னும் வினைப்பயனிலைகொண்டது. வருத்தமாகியகுறிப்புணர்த்திய தாவென்னுமுரிச்சொல் வினைக்குமுதலிலையாய்த் தாவாதவெனப் பெயரெச்சமறையாய் இன்பமென்னும் பெயரொடு முடிந்தது. ஏத்தத்தாவாத வெண்பது §§“வீனையெஞ்சுகளவியும் * * நூங்கர்க்கிளந்த வல்லெழுத்துமிகுமே” என்பதனால் ஒற்றுமிககது. தாவாதவின்பமெண்பது உடம்படுமெய்யாயிற்று இன்பமென்னும் பெயா தலையாயது என்னுங் குறிப்புப்பெயர் கொண்டது. ||||“அவ்வுழி யெல்லாமெல்லெழுத் தாகும்” என்பதனால் மகரம் நகரமாயிற்று. தன்னினெய்தியென்று பாடமாயின், மணியினதொளியும் மலரினதுகாற்றமும்போலத் தன்னினுள்ளே பெற்றென்க. எய்தியெனநின்ற செய்தெனெச்சங் காரணகாரியப் பொருட்டாய் நின்றவென்னும் பெயரெச்சவீனையொடு முடிந்து அது குணமென்னும் பொருட்பெயரொடுமுடிந்தது. ஓவாதென்னும் எதிர்மறையெச்சமும் நின்றவெண்பதனொடு முடியும். குணமாவன: தாவாதவின்பமெண்பதனாற்பெற்ற அந்தக்கமொழிந்த ஏழு குணங்களும். அவை அநந்தஞானம், அநந்தவீரியம், அநந்ததரிசனம், நாமமின்மை, கோத்திரமின்மை, ஆயுவின்மை, அழியாவியல்பு என்பன. அத்து இரண்டாமுருபின்கண்வந்த சாரியை. ¶¶“அத்தேவற்றேயாயிரு மொழிமே, லொற்றுமெய்க்கெடுத்தெற்றென்றற்றே” என்பதனால் மகரங்கெட்டு †††“அத்தி கைர மகரமுனை யில்லை” என்பதனால் அகரங்கெட்டு முடிந்தது. †††“குற்றிய லுகரமு மற்று” என்பதனால் வருமொழியிலொகரமேறிற்று.

* அளவுமிகுஞ் சந்தத்தாண்டகமென்றும் பிரகிபேதமுண்டு.

† தொல்காப்பியம் - சொல்லதிகாரம் - வேற்றுமைமயங்கியல் உச.

‡ தொல் - எழுத் - மொழிமரபு கூக. § தொல் - சொல் - கிளவியாக்கம் இள.

|| திருமுருகாற்றுப்படை. ¶ தொல் - எழுத் - குற்றியலுகரப்புணரியல் கூக.

†† தொல் - எழுத் - குற்றியலுகரப் புணரியல் சக.

‡‡ தொல் - சொல் - கிளவியாக்கம் கூக. §§ தொல் - எழுத் - உயிர்மயங்கியல் உ:

|||| தொல் - எழுத் - புள்ளிமயங்கியல் கக. ¶¶ தொல் - எழுத் - புணரியல் கூக.

††† தொல் - எழுத் - புணரியல் உக. ††† தொல் - எழுத் - புணரியல் கூ.

ஒண்ணி - பண்புத்தொகை. ஒண்ணிதிச்செல்வன் - வீடாகியவளங்கய நிதியை யுடையசெல்வன்; இகரவிறறு பவறுறுமைச்சொல்லாதலின் வல்வெழுத்துமிக்கது. செல்வனென்றா அழியாதவன்புக்கை நுகரலின், என்பவென்னுமுற்றுச்சொல் சாதுக்கொன்னும் பெயர் பதாசுருந்தநெடுமுடியும், தோன்றவெழுவாயுமாம். செவடி தெய்வத்துவாகா பெயர்; தான்களுருடி லிரிசு, ஆதிகயகய வென்க, செவடி பண்புமாதநியாயாய் குறைந்த சொல்லாதலின் மருவன்பாத்தியதாய் நின்றது. செவடி செந்துமென ஓற நின்றிந்தது, இரண்டாயதற்கொதியுதிரியில்லன * பிற யால், சோதும்-பன்மைதன்மை சொல், நாவகைகடும் பன்மை, அன்று-அசை, டுகாரம் - சுற்றசை.

(இதன்பொருள்.) தெவாகளுக்காதிகயகய தவனவான் கொடாத இன்பத்தனக் கொப்பவற்றினை அந்தமுயாதியால்லாத மூன்றுவகுமீதந்த தன்னாற்பெறுகையி னாலே தன்னையிடாநீயவாத குணங்கையுடையனாய் ஒண்ணிதிச் செல்வனென்பர் சாதுக்கள், அதலின் யாமும் இவ்வகையம் இனிதுமுடிதற்பொருட்டு அவன்றிரு பழகனை வணங்குமிமென்ப பொச்சு.

இது அருகசரணம், தெதசரணம், சாதுசரணம், தன்மசரணமென்னு நான்கினுள் தெதசரணம்

இனித் தான் மூவாமதொகை பவையெனறும்; நம் மூவாமுதலாகவேண்டி யயன்றும் வினாபம் சமாதகுடாருமனா, அதற்கு எய்து போன்பதனெடு முடிக்க.

மலவருஷ்செய்யுட்கும் உட்வாறுநாய்பின் உரைபெருகுமாதலின் இனி நல்ல நிலைமையா உபநாசுருமாறு கருங்கமனாகின்றும்

செம்பொன்னனுபகரியா குணங்கள் அருளைவணங்குதலிற் றும் சித்தனை வணங்குந் குருக்கள் கூறுதலாலும் அருளைவணங்குதலானும் அதனை முன் வைக்கவென, உடவ இது நன்றி இரண் முன்னடைச்சுவென்றலின் முன்னே வைத்தா (க)

செம்பொன்னனுமேற் பசுமபொன்னெழுத்திட்டதேபோ

லம்பொறுநிதின் மறுவாயிரத்தெட்டணிந்து

வெம்புஞ்சுடரிற் சுடருருதிருமூர் நதிவிண்ணோ

ரம்பொன்முட்பே லத்தாமரைசென்னிவைப்பாம்.

இன் - ஸ்ரீராமருடி உலம்பப்பொருள் எழுத்திட்டதென்றது ஒற்றுமைப்படக் கடந்தகர்கும், பிறிவென்றது சிவயவ பெரியவுமாகிய விலிற்ரும் உவமை, மெல் பவம்புமென எதிரகால் பதாசிற்று, எல்லாகும் யிரும்புஞ்சுடலொன்று இளஞாயி றிறன்றலுமாம் இன் - உறழ்பொருடி, வைத்தவன வருவீசக

(இ - ன்.) ஆயிரத்தெட்டு மறுவை எழுத்திட்டாற்போலப் பிறிப்போலஅணி ந்து இளஞாயிறுநிலை விளங்குமுத்தியுடைய தெவாகள்முயெல் வைத்தஅடியை யாமுஞ் சென்னியிலே வைப்பாமென்க.

செம்மை பசுமை தொடைமுரண், நான்சி வண்ணமேற்பாடினது, இது அருக சரணம், (உ)

பன்மாண்குணங்கட்கிடனுய்ப்பகைகண்பொழில்லான்

ரென்மாண்பமைந்த புனைநல்லறந்துன்னிநின்று

சொன்மாண்பமைந்த குழுவின்சரண்சென்றுதொக்க
நன்மாண்புபெற்றே னினுநாட்டுதன்மாண்புபெற்றேன்.

சொல் - புகழ். குழு - ஆசிரிய உபாத்தியாயசாதுக்கள்.

இ - ன். உறவும் பகையுமில்லா நான்குநிற நற்குணங்கட்டுருப்பிடனாய்ப் பழையதாகிய மாட்சிமையுடைய அறத்தையும், அதனைப் பொருந்திநின்ற குழுவின்யுஞ் சரணாகச் சென்றுச் சாந்த நல்வினையுடையேனானின், இக்கதையை உலகிலே நிலைபெறுத்துதற்கு நல்வினையுடையேனெனத் தெளிந்து கூறினாரென்க.

இறைவன் அன்பிலனாயினும் அருஞ்சரத்தின் மரம்போல் அடைந்தார்க்களித்தல் அவற்கியல்புநிலைவாவென்று பாடமாயின் இல்லாவறமென்க.

இனிக்குணங்கட்கிடனாய்ப் பகைகண்பில்லானெனநிற் பிறர்க்குள்ளது இவற்கின்றென்றாரும்; *“(குணமென்னுங் குன்றிறநின்றார்வெகுள்)” என்றலின்.

இது சாதுசரணமுந் தன்மசரணமுங் கூறிற்று.

(க)

அவைபடக்கம்.

கற்பாலுமிழ்தமணியுங்கழுவாதுவிட்டா
னற்பாலுழியுந்கைவெண்மதிபோனிறைந்த
சொற்பாலுமிழ்தமறுவும்திபாற்கழுஉவிப்
பொற்பாவிழைத்துக்கொளற்பாலர்புலமைமிக்கார.

இ - ன். கல்லின்ப பகுதியின்ற மணியும் நிறைமதிபோற் கலைகணிநிறைந்த சொல்லின்ப பகுதியின்ற மறுவுங் கழுவாதொழிந்தால் நன்மைகெடும்; ஆதலிற் சான்றோர்தமதறிவாலே கழவி அழகாக அமைத்துக்கொளற்பாலராயிருந்தாரென்க.

எனவே யான் அத்தன்மையனன்றென்பது சொல்லெச்சம், † “சொல்லொடுபு குறிப்பொடுமுடிவுகொளியற்கை, புல்லிய சிளவி யெச்சமாகும்.” என்றாராதலின். மறுவில்லாமதிக்கு மறுவகுத்தாற்போலக் கலைநிறைந்தசொற்கு அடுத்த மறுவாவது வருவமைக்குஞ்சொல்; அதனைச் சங்கத்தார் ஆராய்ந்தமைகூறவே அவையடக்க முனர்த்திற்று. மதிபோல் நிறைந்த மதியுமாம்.

(க)

முந்நீர்ப்பிறந்தபவளத்தொடுசங்குமுத்து
மந்நீருவர்க்கும்மெனின்யாரவைநீக்குகிற்பா
நிந்நீரவென்சொற்பழுதாயினுநகொளபவன்றே
பொய்நீரவல்லாப்பொருளால்விண்புகுதுமென்பார்.

நிலத்தைப் படைத்தலுங் காத்தலும் அழித்தலுமாகிய மூன்று தொழிலு முடைமையின் முந்நீர் - ஆகுபெயர்.

இ - ன். பவளமுஞ் சங்கும் முத்துங் கடலிலே பிறந்தன; அவை பிறந்த அக் கடல் உவர்க்குமென்று கூறினும் அவற்றைக் கைவிவொரில்லை. அதுபோல மெய்யாகிய புராணப்பொருளாலே வீடுபெறுவே மென்பார் எனது இவ்வாறுவர்க்குந் தன்மையையுடைய சொல் தீதாயினும், அச்சொற்பொதிந்த பொருளாலே அச்சொல்லைக் கொள்வரெனத் துணிந்து கூறினாரென்க.

(உ)

*கிருக்குறள், நீத்தார்பெருமை, க. †தொல், பொருள், செய், உ.பு.

ப தி க ம்.

மீனேறுயர்த்தகொடிவேந்தனைவென்றபொற்பிற்
 னுனேறனையானுளன்சேவகசாமியென்பான்
 வானேறநீண்டபுகழாற்சரிதம்மிதனைந்
 தேனூறநின்றுதெருண்டாரவைசெப்பலுற்றேன்.

ஏறுயர்த்த - ஏற்றைமேம்படுத்தின. * “கடல்வாழ்கறவுமேறெனப்படுமே” என்றார். சாமி-பாகதம்.

இ - ள். காமனேவென்ற பொற்பினையுடைய ஏறனையான்முன் ஒருவனுளன். அவன்யாரெனநீவகசாமியென்பான் அவனது ஒழுக்கங்கேட்டுடோர் நெஞ்சிடத்தே நின்று இனிமைமிகும்படி டெளிந்தோர் அவையிலே இத்தொடர்லைச் செய்யுளைக் கூறலுற்றேனென்க.

புகழானென்னும் பெயர் சொல்லுவான்குறிப்பான் அவனென்னுஞ் சுட்டுப் பெயர் மாத்தினாயாயிற்று; † “நாணினின்றோன்” என்றும், † “அணங்கருங்கடவுளன் னோன்” என்றும் அகத்திற் கூறினாற்போல. இது † “பொருளொடு புணராச்சுட்டுப் பெயராயினும்” என்னுஞ் சூத்திரவீதி. மேல் இங்ஙனம் வருவனவற்றிற்கெல்லா மொக்கும். சேவகனை முட்கூறினா கதைக்கு நாயகனாதலின். (க)

கோடாதசெங்கோற்குளிர்வெண்குடைக்கோதைவெவ்வே
 லோடாததானையுருமுக்குரலோடையானே
 வாடாதவென்றிமிகுச்சந்தனென்பமன்னன்
 வீடாதகற்பினவன்றேவிவிசயையென்பான்.

செங்கோல் - பித்தினியைபு நீக்கிய விசேடமாயினுங் கோடாதவென்று அடையடுத்தலிற் கோலென்றும் தன்மையாயிற்று. வெண்குடை - இமையின்மை மாத்திரை நீக்கிய விசேடம். உருமுகூரல்பொலுபகுரலையுடையயானே. விடாத-விகாரம்.

இ - ள். செங்கோன்முதலியவற்றையுடைய மன்னன் குறையாதவென்றிமிகு சச்சந்தனென்பர்; அவன் தேவி விசயையென்று பெயர்கூறப்படுவாளென்க. (உ)

சேந்தொத்தலர்த்தசெழுந்தாமரையன்னவாட்கட்
 பூந்தொத்தலர்த்தபசும்பொற்கொடியன்னபொற்பி
 னேந்தொத்திருந்தமுலையின்னமிாதன்னசாயல்
 வேந்தற்கமுதாய்வினையாடுதற்கேதுவாமே.

இ - ள். சிவந்து தம்மிலிணையொத்து அலர்ந்த தாமரையன்னகண்ணினையும் பொற்பினையுந் தம்மிலொத்து அடிபரந்த வந்துமுலையினையுமுடைய சாயலான் வேந்தனுக்கு அமுதமாய்ப் புணர்ச்சிக்குக் காரணமாமென்க.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல் ௯௦.

† அகநானூறு, ௧௬.—நாணிநின்றோ ணிலைகண் டியானும், பேணினே னல்ல னோ மகிழ்வானத், தணங்கருங் கடவு ளன்னோனென், மகன்ற யாதல் புனாவதா லெனவே.

† தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாக்கம், ௩௭.

அமிர்தம் கட்டுகின்றதாய் மென்மையுந் தன்னைநுகர்ந்தார் பிறிது நுகராமற்
றக்குமென்மையு முடைமையின், அமிர்தன்னமென்மையென்றா. * “சாயன்
மென்மை” என்று பொதுப்படச்சூத்திரஞ்செய்தது ஐம்பொறியால் நுகருமென்மை
யெல்லாமடங்குதற்கு. “மயிலன்னசாயல்,” “சாயன்மாபு” என ஒளிக்கும் ஊற்றிற்
கும் வந்தன; பிறவுங் காண்ச. சாயல்-ஆகுபெயர், மறுமையிற்சென்று பெறும் அமுத
மும் இவ்வெனக்கொண்டு மயங்கினமைதோன்றமிட்டும் அமுதாயென்றா. (௯)

கல்லார்மணிப்பூணவன் காமங்கணைந்துகன் றிச்
சொல்லாறுகோளானிருமுச்சியுட்டோற்றவாறும
புல்லார்புகலப்பொறிமருஞையிற்றேவிபோகிச்
செல்லாற்றுகுக்கிச்சுகாடவன்சேர்ந்தவாறும.

நனி - விசேஷத்தூரிசெசொல. பொறி - இயந்திரம். செல்லாற்றுகுதல -
வெற்றிமுறக்கேட்டுக்கலங்குதல். செய் பொறி இழுக்கச் சொந்தவாறு மெனமுடி
வுழி அவ்வெனவேண்டாமையின், அது தெய்வையச் சுட்டாது, அங்ஙனம் அமுதா
யவன் இங்ஙனமாயிருநெனத் தேவிரங்குதலின், முன்னர்க்கவைய நோக்கித்
தகுதிபற்றிவந்தது. இனி - சாத்தியவன்வந்தா ளென்றாற்பாலத் தேவியவ்வென
வினக்கொருங்கியன்றதென்பாருமுள, அது வழக்கிற்சென்று மறுக்க.

இ - ள். பூணவன் வெட்கைசெறிந்து அதிலே அடிபட்டு அமைச்சா சொல்
வழியைச் கேளானும்ப் பங்கவா மனமகிழ ண்ணத்திலே மிகத்தோற்றபடியும்,
தேவிபோகி இழுக்கி அவன் சுக்காட்டைச் சொந்தபடியுமென்க (௯)

நானுற்றும்பிபிறந்தான் நிசைபத்துமந்தா
தோளுற்றொந்தெயவந்துணையய்த்துயர் தீர்ந்தவாறுங்
கோளுற்றகோன்போலவன்கொண்டுவளர்ந்தவாறும
வானுற்றுகண்ணண்மகன்வாழ்கெனநோற்றவாறும.

தோள் - கை. உறறு - உவமவாசகம். “செப்புற்றகொங்கை” என்றா பிறரும்.
† “ஒழியாது” என்னுமிலலாற் கோணையென்னு உரபு தொக்கது. அவ்வென்று
கந்துக்கடனைச சுட்டிற்று, கணையை உட்டுகொண்டு, அரசன் இறத்தற்கேதுவாக
லின் ஈட்டும் வானுற்றகண்ணென்றார் வாழ்கென - விவங்கொள்விசாரம். நோன்பு-
வெட்கையுள்ளது

இ - ள். நம்பி ஒன்பது திங்களும் நிறைந்து, திசைகளிற்பல்லுயிர்களும்
வளர்தல் காரணமாகப் பிறந்தானை; ஒருதெய்வம் கூனியது உருவாய்த்தன்கை
தனக்குதவு மாறுபோலத் தேவிக்கு உதவித் துயரத் தீர்த்தபடியும், கொலையுண்
சச்சந்தன் வளர்க்கு மாறுபோலச் சுதனக் கடனுட்கொண்டு வளர்த்தபடியும்,
கண்ணன் நோற்றபடியுமென்க.

நல்ல நானுற்றென்றுமாம். (௧௦)

நெஞ்சம்புணையாக்கலைமாக்கடனீந்தியாங்கே
வஞ்சம்மறவார்நிவைவள்ளல்விடுத்தவாறும
விஞ்சைக்கிறைவன்மகள்வினையிற்றோற்றவாறு
நஞ்சற்றகாமரிகாகரிற்றுய்த்தவாறும.

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம் உரியியல், உக.

† “, எழுத்ததிகாரம், தொகைமரபு, கடு.

இ - ள். வள்ளல் தனது நெஞ்சு தெப்பமாகக்கலைகளாகிய கடலைக்கடந்து களாயேறி அப்பொழுதே மறவர்கொண்டரினையைமீட்டபடியும், தத்தை யாழ்ப்பாடலிலே தோற்றபடியும், இருதலையுமாதத்தகாமத்தை நாகரைப்போல நுகர்ந்த படியுமென்க.

கற்றபொழுதே பயன்கோட லருமையின் ஆங்கேயென்றா. மறவனாக்கொல்லாது உயினாவழங்குதலின் வளளலென்றா. விஞ்சை-குணப்பண்பு பண்புடைப்பொருண்மேனின்ற ஆகுபெயர் ஒருமகளை வென்றானென்றல் இவன் தலைமைக் கீழிவென்று அவன்செய்தியாகக் கூற்றார் நாகரோடுவமை ஒருடம்பாதலும் நீங்கல் வன்மையும் பற்றி. (சு)

முந்நீர்ப்பங்கலநம்முரசார்ப்பழுதூர்ச்
செந்நீர்க்கடியின்விழவாட்டினுட்டேம்கொள்கண்ண
மைந்நீர்நெடுங்கண்ணிருமங்கையாதம்முணமாறு
யிந்நீர்ப்படியாமிவைதோற்றனமென்றவாறும்.

அலற ஆரப வியோடும்வினையாட்டென்க கடி - மிகுதி. தேங்கொள்கண்ணம்-ஒளியுற்றமும் ஊறுமினிமைகொண்ட சுண்ணம். தோற்றமை “மோயின ஞாயிர்த்தகாலே” என்றதொல வினையெச்சம் முற்றியத்திரிந்தது.

இ - ள். மூன்றிரு புதநீராளுடனான விழவெடுத்தாநம் ஆட்டிலே இருவராகிய மங்கையா சுண்ணத்தாலே மாறும் இக்கண்ணங்களைத் தோற்று இந்நீர்ப்படியே மென்றபடியுமென்க. (எ)

கண்ணம்முடைந்துகரமஞ்சரிசோர்ப்புதோழி
வண்ணநெடுங்கட்குணமாலையவைதுமாறிப்
புண்மேற்புடைசித்புகைந்நாணுருவியாதுநோக்கா
கண்ணோக்குடைந்துகடிமாடமடைந்தவாறும்.

இ - ள். கரமஞ்சரி சுண்ணத்தோற்றமாலே சோர்ப்புதோழியாகிய குணமாலையைக்கண்ணுறுசுவர்னை மறைக்கள்ளென்றுதை நெஞ்சுதனது அழகுக்கெட்டு ஆண்மக்கள் அழவை ஒவியத்தும் கொக்காளாய்க் கன்னியாமாடத்தை அடைந்த படியுமென்க.

மாறிவைதெனமாற்றது, * “நிலகாங்குதி” + “மாற்றமொன்று” என்னுங்கவிகளை நோக்கி. (அ)

பொன்றுஞ்சுமார்பண்புலலாட்டினுட் புன்கணைய்த
கின்றெஞ்சுகினறநுமலக்கமிர் தீந்தவாறு
மன்றைப்பகலேகுணமாலையையச்சுறுத்த
வென்றிக்கனிற்றைவிரிதாரவவ்வென்றவாறும்.

அசாம்-விசாரம் முன்புவிவரினையுடையவற்று. மாற்றின் விசேடத்தால் உலகு புழங்குந்த நூர்

இ - ள். இருததங்குமார்பன் புல்லாட்டிலே உயிர்போகின்ற ஞாமல்ககுத்தானும் வருகிறப்பாந்துநின்று பஞ்சமல்காரமாகிய மந்திரத்தைக் கொடுத்தபடியும், அவன் அறஞ்செய்த அப்பகலே களிற்றை வென்றபடியுமென்க. (க)

* குணமாலையாரிலம்பகம், சுஅ. + குணமாலையாரிலம்பகம், சுஅ.

தேனாறுதிஞ்சொற்குணமாலையைச்சேர்ந்தவாறுங்
கோனாறுசெய்வான்கருதிச்சிறைகொண்டவாறும்
வானாறுழிந்துமழைமின்னெனவந்தொர்தேவ
னானாறொளியேலுரவோற்கொண்டெழுந்தவாறும்.

வான் - வினையெச்சம். கருதியென்பது கருதவென நின்றது, “உரற்கால்யானை யொடித்துண்டு” என்னுஞ் செய்ததெனெச்சம் பிறவினை கொண்டாற்போல, சிறை - அன்னப்பார்ப்பைச் சிறைசெய்தது. ஒர்தேவன்-விசாகரம். மழை-அவனூர்தி. ஆசிரியன் கூற்றை உட்கோடலின் உரவோன் அறிவுடையோனுயிற்று.

இ - ள். உரவோன் தேனினதினிமை இடைவிடாத இனிய சொல்வையுடைய குணமாலையைச் சேர்ந்தபடியும், கட்டியங்காரன் கொல்லுதற்குக் கருத முற்பிறப்பிற் றீவினையாகியசிறைவந்து அவனைக் கைக்கொண்டபடியும், ஒருதேவன் மழைமே லேறி மின்போல வான்வழியாக வந்திழிந்து அவனைக் கைக்கொண்டுபோனபடியு மென்க.

அவனெனச்சுட்டுவருவித்து உரவோனைச் சுட்டாக்கலுமொன்று. (க0)

தேங்காதமள்ளாதிரடோளினைசிக்கபாத்த
பூங்கச்சுரீக்கிப்புனைமாண்கலநல்லசேர்ந்தி
நீங்காதகாதலுடையாய்நினைக்கென்றுமின்னும்
பாங்காயவிஞ்சைபணித்தாங்குவிடுத்தவாறும்.

பூங்கச்சியாத்த கெடாதவீரர்; தோளினையையுடைய வீரர். இவை இகழ்ச்சி கச்சு-சேலையின் மேற்கட்டினது. சிக்க-அகப்படக்கோல, நினைச்சொல். நீக்கி-அச் சிறையைநீக்கி. பின்னுமென்றது இடாவரினென்றதன்றி இன்பமுறுங்காலும் நினை க்கவென்றது.

இ - ள். மள்ளர் சேவகனைச் சிக்க, தேவன் அதனை நீக்கிக் கலத்தைச் சேர் த்தி என்றும் நீங்காத காதலையுடையாய் பின்னு நினைக்கவென்று தனக்குரிய விஞ் சைகளை அவனுக்கு நிறுத்தி அப்பிடத்து நின்று விடுத்தபடியுமென்க.

இது முற்சுறியகலியிற் சிறைப்பாவத்தைத்தொடர்புபடுத்தெடுத்து விரியக் கூறிப் பின் அவற்குச் செய்த சிறப்புக்களுங் கூறிற்று. கட்டில்லாமை பின்னை யுணர்க. (கக)

பைந்நாகப்பள்ளிமணிவண்ணனிற்பாயல்கொண்டு
கைந்நாகந்துஞ்சுங் கமழ்காந்தளஞ்சாரல்போகி
மைந்நாகவேலிமலிபல்லவதேயநண்ணிக்
கொய்ந்நாகச்சோலைக்கொடியந்நகர்புக்கவாறும்.

மை - மேகம். கொய்ந்நாகம் - புன்னை. மாநகருமபாடம். காந்தள் வடிவிற்கும் நிறத்திற்கு முவமம்.

இ - ள். நாகப்படுக்கையிலே மாயோன்துயிலுமாறுபோலக் காந்தளைப்படுக்கை யாகக்கொண்டு யானைதுயிலு மழகிய சாரலைப்போய்ப் பல்லவதேசத்தைநண்ணி அதின்நகரிலே புகுந்தபடியுமென்க. (கஉ)

அந்தம்மனையுகளிற்றையநகர்மன்னன்மங்கை
முத்தம்முரிஞ்சுமுகிற்றென்முலையின்னனோப்
பைத்தங்கொர்க்காகம்பனிமாமதியென்றுதினோடச்
சித்ததற்குழையற்கவெனநீர்த்தவட்சேர்த்தவாறும்.

அந்தநியென்னும் வடமொழிச்சொல்லு லீராயாயிற்று. “அந்தமென்னும் பொன்னஞ்சிலம்பு” என்றொன்றிறும். அங்கெனக் கதையைப்பொருள்குட்டினார்.

இ - ன். சளித்தையுடைய முருகநிய நகரின்மன்னன்மகள் முகத்தைப் பொழிவிடத்தே ஒரு நாகம் மதியென்றுக்கொள்ளி படம்விரித்து, அது மறுச்சோ மதியன்மையின், அடனைக் கையிலே சித்தந்தொலே சித்தம்வருத்தின உலோக பாலினபுரத்தங்கென்றுகூறி, அப்பொருத்தெப்பற்றித்து அவளைச் சேர்த்தபடியு மென்ற.

(க௭)

பொற்பூவ்சுமந்தபுணாமென்முலைக்கோடுபோழ
நற்பூநாகரலாவிருதிங்கணயந்தவாறும்
கற்பாடழிந்தகனமாமலாநித்தானசெய்தோளான்
வெற்பூடறுத்துவினாவின்னெறிக்கொண்டவாறும்.

இ - ன். புலவன் புலையென்புரியைச் சமந்த முலையாய்ச் சான்றிற்று, அப்பொருத்தினைநினைப்பதும், அவன் காரியத்தின்விளைவாகல மலையை மூட்டி, அவற்றிற் கொண்டபடியென்ற.

பொருள்பெறுமையை செறிந்தகனத்தமனத்தோடு யோத்த நபரான் (க௮)

தாலாதகம்மாமரிசு நதக்கருத்திநண்ணி
விள்ளாவிழ்ச்சிர்வலாகன்மகவவேறகணைக்க
புள்ளாவிலாடவுயிரொன்றொன்றுறைந்தவாறும்
புள்ளாவிகாறுங்கமற்போரையித்போயவாறும்.

பொருள் - தீவரம். மன் - மனம். நத - மனம். இன் - நீசகம்.

இ - ன். இன்ன ஒவியைநித்தலாகா ஒவியிருத்தித்தந்தகாட்டைப் பொருத்தி, அப்பெருமகரிலவசிக்கன்மன் கொக்கும் மனத்தணின்ன உயிரைப்பூத்துதலால் இருவாயிலும் இருமினாயிற்று உடைத்தபடியும், அவன்வினையும் போனபடியு மென்ற.

(கரு)

இன்னிரமிதபன்னவகண்ணினைமாரிகுப்பப்
பொன்னூர்கழலான்பொழிமாமழைக்காடுபோகி
பின்னிரவென்வேலவன்மத்திமதேயமன்னன்
கொன்னூர்கொடுவெஞ்சிலைகண்டெதர்கொண்டவாறும்.

கண்ணியென்னும்பொருளை விராரத்தாற்றுக்கது. ஓரணவொன் னிடக்க கொழுகதின் ஓரணமென்றும், கண்ணுங்காடும் மழை பொழியப்போனான். காலம் காராயிற்று. மன்னிரவும் பாடல். கலை - ஆகுபெயர்.

இ - ன். புலவன் அநிதனன்னவன்கன் மாறுது நீசசொரியப்பழகும்படி.

* இத்தகாட்டிற்குத் தக்க நாடென்பது பெயர். இதனைச் சேமநியா நிலம்பதத்தில் உகிவது கவிநீர்காண்க.

காட்டிடைப்போகையினாலே, மின்னின் நன்மையையுடையவேலவனாகிய தடமித் தன் அச்சம்பரந்த சிலைத்தழும்பைக்கண்டு எதிர்கொண்டபடியு மென்க. (கக)

திண்டேரரசர்திறற்சிங்கங்கள்விலும்வாளுங்
கண்டாங்குவந்துகடிபெய்திவட்காத்துமென்று
கொண்டார்குடங்கையளவேயுளகண்ணினோபுப்
புண்டாங்கெரிவேலினையோற்குப்புணர்த்தவாறும்.

கொண்டார் - ஏற்றார். பகைவர் புண்ணைத்தாங்குதற்குக்காரணமானவேல் - வினைத்தொகை; ஏதுப்பொருள் கருவிக்கண் அடங்கும்; “மற்றிந்நோய்தீருமருந்து” என்றற்போல. அரசன்றிறலும் பாடம்.

இ - ள். அவன் அரசாசங்கங்களுடைய விற்றொழிலையும் வாட்டொழி லையுங்கண்டு அப்பொழுதே உவந்து இவ்விடத்தே இவனைக் காவலிட்டுக் காப்பே மென்று உட்கொண்டு கண்ணினானே இனையோற்குப் புணர்த்தபடியுமென்க. (கஎ)

மதியங்கெடுத்தவயமினெனத்தம்பிமாழாந்
துதிதற்குரியாள்பணியாலுடனுவவாறு
நிதியின்னெறியினவன்றோழர்நிரந்தவாறும்
பதியின்னகன்றுபயந்தானைப்பணிந்தவாறும்.

இ - ள். நந்தட்டன் திங்களைக்கெடுத்த உரோசினியென்னும்படி. மயங்கி உலகுவிடங்கத்தோற்றினவனுக்குரிய தத்தை யெவலாலே அவனைக்கண்டபடியும், பொருள்தேடவேண்டுமென்னும் வழியாலே அவன்றோழர் அவனைத் தேடினபடியும், அவன் விசயையைக்கண்டபடியுமென்க.

மயமின்களெனத் தோழர்நிரந்தபடியு மென்றுமாம். பதியினின்று நீங்கப் பின்னேபப்பெற்றாளெனவே விசயையாம். பதி - இராசமாபுரமுமாம். (கஅ)

கண்வாளுக்குங் கமழ்தாரவன்றையொடெண்ணி
விண்வாளுக்குநகர்வீதிபுகுந்தவாறு
மண்மேல்விளக்காய்வரத்திற்பிறந்தாளொர்கண்ணிப்
பெண்ணாரமுதின்பெருவாரியுட்பட்டவாறும்.

மாலையைக்கண்டகண் பிற்திற்செல்லாமையின் வாளுக்குமென்றார். விண்- தேவருளாகு. மண்ணுக்கு - உருபுமயக்கம். கண்ணிப்பெண்ணாரமுதின்பெருவாரி - பலசொற்றொகையாயினுங் கற்களைக்குவனையிதழ்போல இருசொற் றொகையாய் கின்றது.

இ - ள். தாரவன் விசயையுடனெயெண்ணி இராசமாபுரத்திற் நெருவ்லே புகுத்தபடியும், வரத்தோடே பிறந்தாளொருகண்ணிப்பெண்ணாகிய அமிர்தினது பொருக்கடலிலே அகப்பட்டபடியுமென்க. (கக)

துஞ்சாமணிப்பூட்சுரமஞ்சரியென்னுநாமக்
தஞ்சாயல்பூத்தவகிலார்துகிலாய்பொனல்கு
லெஞ்சாதவின் பக்கொடிதாழ்த்ததும்பன்றியெய்து
நஞ்சுறுவேலான்பகைநாமறக்கொன்றவாறும்.

துகிலையும் மேகலையையும் உடைத்தாகிய வல்குலையுடைய கொடி; இன்ப

மாகியகொடி. பொன் - ஆகுபெயர். கொடியென்றலானும் வீரத்ததை நீக்குத லானுந் தாழ்த்ததென்றா. நாம் - அச்சம்; நாமமாயின் விகாரமாம்.

இ - ள். வேலான் ஒளிமாறாதமணிப்பூணினையும் நாமத்தினையும் சாயலினையு மூத்தகொடியை வளைத்தபடியும், பன்றியையெய்து பகையைக் கொன்றபடியு மென்க. (20)

புண்டோய்த்தெடுத்தபொருவேலெனச்சேந்துநீண்ட கண்போன்றமாமன்மகன்கண்மணிப்பாவையன்ன பெண்பாலமிர் தினலம்பெற்றதும்பொற்பச்செங்கோ மணபான்மதிதோய்குடைதன்னிழற்பாயவாறும்.

தன்மாமனுடையமகள்; அவன்கண்போன்றமகள்; அவன் தேவியுடைய வேலெனச் சேந்துநீண்டகண்மணியிற்பாவையன்ன பெண். “உண்கண்மணிவாய்பாவை” என்றார் பிறரும்.

இ - ள். அவளிடத்து அயிர்தையொத்த இனியநலத்தைப்பெற்றபெண் செங்கோல் பொலிவுபெறுநிற்பக் குடை நிறைப் பரப்பினபடியுமென்க.

வேல்பெம்பொழுதே புண்ணும் உடனே நிகழ்தலிற் புண்டோய்த்தெடுத்ததோய் - உலமவாசகம். குடை - எழுவாய். குடைத்தண்ணிமூலம் பாடம். (21)

திறைமன்னருய்ப்பத்திருநிற்பச்செங்கோனடப்பக் குறைவின்றிக்கொற்றமுயரத்தெவ்வர்தேர்பணிய வுறைகின்றகாலத்தறங்கேட்டுருமுற்றபாம்பி னறிவன்னடிக்கீழரசஞ்சித்துறந்தவாறும்.

குறைவின்றி - மத்திமதிபம். உய்ப்ப - செலுத்த. நிற்ப - கொதுநிட்ட

இ - ள். உய்ப்ப, நிற்ப, நடப்ப, உயரும்படிதேர்பணிய வீற்றிருக்கின்ற காலத்தே அறத்தைக்கேட்டு, உருமேற்றின் ஒசைகேட்ட பாம்புபோல அரசாட சிலை அஞ்சி, அறிவன்னடிக்கண்ணே துறந்தபடியுமென்க.

இவன் துறவுகூறவே எல்லா துறவுமுனர்த்திற்று.

கோணைக்களிற்றுக்கொடித்தேரிவுளிக்கடல்குழ வாண்மொய்த்ததானையவன்றம்பியுந்தோழன்மாறும் பூண்மொய்த்தபொம்மன்முலையாரும்புலந்துறப்ப வீணைக்கிழவன்விருந்தார்கதிசென்றவாறும்.

ஐ - அசை.

இ - ள். மாறுபாட்டினையுடையகளிறுமுதலியவற்றைச்சூழ்ந்த காலானையுடைய வனுடைய தம்பியும் தோழர்நால்வரும் தேவியொண்மரும் இந்நிலத்தை விட்டுச் சுவர்க்கம்பெறத் தான் வீடுபெற்றபடியுமென்க.

இவனை யொழிந்தோர்க்கு வீடுபெறலெனவீனயின்று. “தென்புலமருங்கின வீணை நிறைய” என்றாற்போலப் புலம் - நிலமாம். * “ஏசுபெண்ணெழித் திந்திரர்களாய்த் தூயஞானமாய்த்துறக்க மெய்தினார்” என்று தேவியை முற்கூறி, † “ஐவருந் - சிறு

* முத்தியிலம்பகம், தேவிமார்தோற்றுயர்வு, கூ.

† “நந்தட்டன்றோழன்மார்தோற்றுயர்வு, கூ.

வின்றோற்றம்பொரு றேவராயினான்” என்றுழிர்கூறுவாராதலான், முல்லைபுருத சம்பியுந் தோழன்மாருமெனல்வேண்டுமாயினும், ஆண்பால் சிறப்புடைமையில் முறுகூறினார். பாட்டுக் காமதக்ஷணத்தின் அகிற்பற்றற்று விராயகிடுபுற்றமை தோன்ற விரைக்கிழவன் விருந்தார்க்கு சென்றனென்றார். (௨௩)

தேன்வாயுமிழ்ந்தவமிர்துண் வன்போன்றெல்வன்

வான்வாய்வனக்குகலதாற்முலைப்போகம்வேண்டா

ளேனோருமே தவவெய்தியளிப்பவென்பா

மீனோர்க்குடைப்பாம்பதிகுத்துளியின்றவாதே.

உமிழ்ந்தவமிர்து - சிலபுத்தமரம்போளின்றது.

இ - ள். அழியாதெல்வத்தை யுடையவன் தேனையுமிழ்ந்து உதரணமாயிய அமிர்த்ததையுண்டவனை யொத்து, வானிடத்தாமகன்னை அந்நால்வனக்கும் நலத்தருடைய போகத்தைவேண்டானாய், எல்லாருமெடுத்த அகன் அகீட்டிலே சேவாமடந்தையை நுகர்ந்த போரின்பத்தையும் பதிகத்தில் எட்டிப் படுத்திய இவ்வுலகிலுள்ளோர்க்குடைப்பா மென்றானே.

இன்பவெள்ளத்தையுமென்று உடமையுமுறையும் விரித்துச் “கலலாரமணி” என்னுங்கவீமுதவியவற்றின் உம்மைகளுக்குப் இரண்டாவதுவிரித்து உதரணமாமென்பதொரு முடிக்க.

முற்கூறிய வீட்டையுட்கொண்டுகூறியவிற்பயனறுப கொடுக்கிறார்.

பதிக முற்றிற்று.

ஆ. ச. பி - ௨௦

நா ம க னி ல ம் ப க ம்.

நா ப் தி வ ள ம்.

நாவிற்றிருந்தபுலமாமகளோடுநவன்பொற்
பூவீற்றிருந்ததிருமாமகள் புல்லநாளும்
பாவிற்றிருந்தகலைபாரதச்சென்றகோவிக்
கோவீற்றிருந்தகுடிநாட்டணிகூறலுற்றேன்.

இ - ள். பாவிலேவீற்றிருந்த கலைகள் தாட்டறதாந்த கேள்விக்கோ தன்னை
மாமகளோடு இருமகள் வெறுப்பின்றி நாடோறும் புல்லும்படி தான் வீற்றிருத்தற்குக்
பாரணமான நாட்டழகை கூறுதலுற்றேன் என்றொன்றாக.

கேள்விக்கோவெனவே, கல்வியுற்று சொல்வதும் பெற்றனவெனும், அவை
நாடோறும் புதிதாக நிகழுகின்றனமே தான் தப் பின்னு புல்லவென்றா.

இனி அவர்கள் நாட்டிலே புல்ல என்றமாம்.

(க)

காப்பமாண்டதெங்குள்பழம்வீழக்கமுகுகென்றிப்
பூமாண்டதீர்த்தேன்றொடைதீறிவருகைகபோழ்தது
தேமாங்கனிசிதநிபாழைப்பழுகுகிந்தது
மேமாங்கதமென்றிசைபாற்றிசைபோயதுண்டே.

விதவென்றும் எச்சம் காணாரியப்பொருட்கள் நிறத்தகாலமுணர்ந்திற்று.
ஒழிந்தஎச்சம் காணாச் செயல்தன் றெதிர்த்தென்று பூமாண்ட தீர்த்தேன்றொடை -
பொலிவு மாட்சியைப்பட்டுசென்போல இனிய நீரையுடைய தாது. “நைவசெய்
தீஞ்சொற்றின்னாப்பகங்காய்” என்று பிரரும். இனி, தீதெனும் தாதுமொ உம்மை
விரித்தலுமாம். யாழ்ப்பாண - ஆகுபெய.

இ - ள். பதும் வீறுதலான தீர்ப் பொடித்த சிதநிச் சிந்தும ஏமாங்கத
மென்றுபெய கூறப்பட்டி. இசையாடுதிறையல்லா போயதோர் காண்டென்க.

இனி விட அப்பதும் தீர்ப் பொடித்த சிதநிச் சிந்துமெனச் செயல்விப்பதன்
புராழிமாம் : வினாவெ ல்பதப்போல.

(உ)

வேறு.

இலங்கலாழியினுன்களிற்றீட்டம்போத
கலங்குதெண்டினாமேய்ந்துகணமழை
பொலங்கொள்கொன்றையினுன்சடைபோன் மின்னி
வினங்கல்சொந்துவிண்ணேறிவிட்டார்த்தவே.

மறுகுசின்றதெண்டினா - ஆகுபெயா.

இ - ள். கணமழை சுகசரவர்த்திகளிறீட்டம்போலேதிரையைப்பருகிக்குன்
முதிருமாவும் மலையைச்சேர்ந்து பின்பு விண்ணிலேயேறிச் சடைபோலமின்னி
வாய்விட்டார்த்தனவென்க.

(ங)

தேனிரைத்துயர்மொய்வரைச்சென்னியின்
மேனிரைத்துவிசம்புறவெள்ளிவெண்

கோனினாத்தனபோற்கொழுந்தானாகள்
வானினாத்துமணந்துசொரிந்தவே.

இ - ள். வான் ஒன்றின்மேலொன்றாகாமல் நிராத்துத் தம்மிற்கூடித் தே
னிரால் நிராத்துயர்ந்த வரைத்தலையிலே வெள்ளியாற்செய்த வெள்ளிய கோல்களை
விசும்புற நிராத்தாற்போலத் தானாகளை நிராத்துச்சொரிந்தனவென்க. (சு)

குழவிவெண்மதிக்கோடுமக்கீண்டுதேன்
முழவினின்றதிர்மொய்வரைச்சென்னியி
னிழியும்வெள்ளாருவித்திரள்யாவையுங்
குழவின்மாடத்துகிற்கொடிபோன்றவே.

இ - ள். வரைத்தலையினின்றியும் வெள்ளாருவித்திரள் யாவையும், பிறைச்
கோடுமுதலின் இரால் கிழிந்து வரைத்தலையினின்றியுந் தேன்றிரள் யாவையுந்
திரட்சியை யுடைய மாடங்களில் துகிற்கொடியை யொத்தனவென்க.

முழவுபோல அதிர்தல் இரண்டிற்கு மேற்றுக. “வெண்கில்” என்றும்
* “கோபத் தன்ன தோயாப்பூந்துகில்” என்றுங்கூறலிற் துகில் வெண்மை செம்மை
இரண்டிற்கும் பொது. (ரு)

இலங்குநீண்முடியிந்திரன்மார்பில்மேல்
விலங்கிவீழ்ந்தமுத்தாரமும்போன்றவை
நலங்கொள்பொன்னொடுகின்மணிசிந்தலாற்
கலன்பெய்ப்பேழைகவிழ்த்தவும்போன்றவே.

விலங்கிவீழ்தல் - பிணைத்திட்டமாலேபோலேவீழ்தல். கவிழ்த்த - தொழிற்
பெயர். சிந்துதல் - உள் நிறைதலிற் நெறித்தல்.

இ - ள். அவ்வருவிகடாமே விழுகின்றபொழுது இந்திரன் மார்பின்மேலே
வீழ்ந்த முத்துவடத்தையுமொத்து, அவை பொன்னையு மணியையுஞ் சிந்துதலின்
அவனுபரணப் பெட்டிதான் கவிழ்க்கப்பட்ட ஆபரணங்களையு மொத்தன வென்க.

இது நீரிந்குவமைகூற்றிற்று.

(சு)

வள்ளற்கைத்தலமாந்தரின்மால்வரைக்
கொள்ளைகொண்டகொழுநிதிக்குப்பையை
யுள்ளமில்லவர்க்கூர் தொறுமுய்த்துராய்
வெள்ளாநாடுமடுந்துவினாந்ததே.

உய்த்து - உய்ப்ப. உராய் - பெயர்ந்து.

இ - ள். வெள்ளமானது வண்மையையுடைய கையினைத் தம்மிடத்தே
யுடைய நன்மக்களைப்போலே நிதித்திரனை மடிந்திருப்பார்க்கு ஊர்தொறுங் கொடுப்ப
தாக நாட்டிலே முகஞ்செய்து வினாந்ததென்க. (எ)

மையல்லானையின்மும்மதமார்ந்துதே
னையபொன்னசும்பாடியினைந்துராய்ச்
செய்யசந்தனந்தீம்பழமாதியா
ரையவாரிடந்ததுநன்றேரோ.

இ - ள். அவ்வெள்ளம் மூன்றுமதமுமுள்ளேநிறைந்து தேனைப்பூசி வியப்பை யுடைய பொன்னசும்பையனைந்து பெயர்ந்து, சந்தனம் பழமென்கின்றவை முதலாகப் பிறவற்றையும் இழந்தேமென்று காவெருந்தும்படிவாரிப் பெரிதாக நடந்ததென்க.

உண்டு பூசி அனைந்து செருக்கி நாட்டைநோக்கி நடந்ததென்றார்; குறிப்பு. ஐய-உரிச்சொல்லீறு திரிந்தது. *“நன்றுபெரிதாகும்.” (அ)

வீடில்பட்டினம்வெளவியவேந்தெனக்
காடுகையரிக்கொண்டுகவர்ந்துபோய்
மோடுகொள்புனன்மூரிநெடுங்கட
னையுமுற்றியதோவெனஎண்ணிற்றே.

வீடு - விகாரம்.

இ - ள். புனலானது குடிநீங்குதலில்லாத பட்டினத்தைக் கொள்ளை கொண்ட வெந்தெனத் திலாகளாகியகைகளாலே காட்டையரித்தல் கொண்டு அப்பொருள்களை உளஎடைக்கக்கொண்டுபோய்க் கடல் நாட்டை வளைத்ததோவென்று மக்கள் வருந்தும் படி அந்நாட்டை எண்ணிற்றென்க. (க)

வேறு.

திரைபொருகளைகடற்செல்வன்சென்னிமே
னுனையெனுமாலையையு கரச்சூட்டுவான்
சரவெனும்பெயருடைத்தடங்கொள்வெம்முலைக்
குறையுனற்கன்னிகொண்டிழிந்ததென்பவே.

சரவெனும் பெயரினையுந் தடமாகிய வீரும்பிய முலையினையு முடைய புனலாகிய கன்னி. முலைபோற்சுரத்தலின் முலையாம். கொள்கன்னி - வினைத் தொகை, கன்னியென்னும் விசேஷிக்கப்படுஞ் சொல்லை நீர்விசேடித்து அஃதனை யாக்குதலின் இழிந்ததென்றார். என்ப - அசை. இது † புறனடையார்கொள்க.

இவ்விதி மேலுங்கொள்க.

இ - ள். கடலாகிய தன்கணவன் நுகர்தற்கு முற்கூறியபொருள்களை உள் ளாடக்கிக் கொண்ட கன்னி அவனுக்குச் சூட்டிதற்குத் தந்தலைமேல் நுளையாகிய மாலையைக் கொண்டிழிந்ததென்க. (கடு)

பழங்கொடெங்கிலையெனப்பரந்துபாய்புனல்
வழங்கமுன்னியற்றியசுதைசெய்வாய்த்தலை
தழங்குரற்பம்பையிற்சாற்றிநாடெலா
முழங்குதிம்புனலகமுரியமொய்த்தவே.

பழங்கொடெங்கு - காய்த்ததெங்கு. இலை - நெருக்கத்திற்கு. இலையெனப்பாய் புனல் பரந்துவழங்கும்படி நீர்வரத்தறிந்து முன்னே படுத்தவாய்த்தலை. தழங்குரால்-விகாரம்.

இ - ள். புனலாலே வாய்க்காலுட்கரை முரிதலின், நாட்டிலுள்ளா லெல்லாரும் பறையினுலே சாற்றி வாய்த்தலையிலே மொய்த்தார் படவிடுதற்கென்க. (கக)

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், உரியியல், ௪௭.

† „ „ இடையியல், ௪௮.

வெலங்கருங்குஞ்சரம் வேட்டம்பட்டெனத்
தலைத்தலையவாகதந தவிர்ப்பத்தாழ்ந்துபோய்க்
குலத்தலைமகளிர தங்கற்பிற்கோட்டக
நிலைப்படாநிறைந்தன பிறவுமென்பவே.

இ - ன். முன்பே வெலங்கருங்குஞ்சரம் பின்பு வேட்டம்பட்டால் அதனைப் பரிக்கோற்காரர் குதகிலிளகுமாறுபோல வாய்த்தலையுடந்தொறு மிடற்கொறுந் நாட்டினுள்ளா படலிட வாய்ப்பால் தனித்துப்பாதலாலே மகளிர் சுழப்புப்போலே கோட்டசமும் பிறவு நிலைப்பாடாய் நிறைந்தனவென்க.

குஞ்சரத்திடுவாய்ச்சால் உவமியும்கும்புருந். கோட்டகம் - பயிருடைத்தான நூநிலை. பிற - வீரமுதலியன. (கஉ)

கவுலையுங்குட்புன லொலியுங்காப்பவர்
செவ்வனுரூழிநட சுலைக்குமபம்பையு
மெவ்வெலாத்தினை கஞ் மண்டிக்காரொடு
பெளவநினறியாழிதொத்தவென்பேன

செவ்வன் - தேர.

இ - ன். படலிட்ட தினின்றங் குதகிலி புனவொலியும், களாகாட்டா ருடையரலையம், உறையாலையும், எல்லாம் செலாத்தினைகளினும் எனமே காண்கு கடலும் மாமன முதுங்குடைசொந்தவென்க. (கங)

மாமனுமருகனுமபோறுமன்றின
காமனுஞ்சாமனுமபோலுநகாட்சிய
பூமனுமரிசிப்புல்லாந்தேமாட்டின
தாமினமமைந்தாகுகொழிவ்விரிக்கேன்.

இ - ன். தம்பு தவிரிதா பிரிதெரிக்கனவாகியஎருமைமுரல்யானதாம அன்றின காட்சிய பூ, மன்னும் அரிசிப்புல், எங்கின்றதன்றி, திருமுடித்தினாய், திரளமைந்து நின்றனவென்க.

தித்தேசார்வொல் வருகின்ற சான்று பி பதல் உருத்துமென்ற
அன்புகூறினும் சாமன் - சாமன்மம். கருமயிற்ருன்பெயாசமென்கொருமே
என்றதனின் தீர்தம் வருவிக் (கங)

வெறிமருப்பெருமையினொருதகன்னினஞ்
செந்தமருப்பேற்றினஞ்சிலம்பப்பணலுநீஇர்
பொறிவரிவரவன்னிரியப்புக்குடன்
வெறிகமழ்குநனியுளுமுந் வெளவமே.

சிலம்பம் - முதுங்கு. பொறி - விளக்கம்

இ - ன். அங்குநின்ற அநல்பட்ட சொம்பினையுடைய எருமைச்சான்று சடாவாகிய பெரியதிரன், எருத்தினன், என்சென்றவற்றையுடைய வரையரிய அருந றுடனின இழிந்து சான்றியிலே உருவார் வெள்ளமென்னுமென்றதையின வென்க.

† “வெறுவ துன்பப்பட்டு ளையவாழ்வம்” என்பதனால் ஒருவரை வென்றவனாக

* அரவாரப்பரியம், சொல்லாதிராமம், எல்லியன், கசு

1 “செவ்வனுரூழிநட” மாரியன், கசு

சேறமைசெறுவினுட் செந்நெல்வான்முனை
வீற்றெடுவினேகெனநதொழுதுவித்துவார்
நாறிதுபதமெனப்பறித்துநாட்செய்வார்
கூறியகடைசியர்குழாங்கொண்டேகுவார்

இ - ள். அங்ஙனம் உழுவார நிலமகளைத்தொழுது^{ரக} றிசமைத்தெய்யிலே முனையை விளைகவென்று வித்துவார், இந்நாற்றுச் செவ்வியன்று பறித்து அதிலே நாட்டுகாண்டிவைப்பார், முன்னாளான எமக்கென்று கூறிலைவந்த கடைசியர்கிரளைக கொண்டேகுவாராயினொன்ற.

இத்துணைநிலத்திற்குஇத்துணை கடைசியென்று கூறியவென்றுமாம். (கசு)

முலைத்தடஞ்சேதகம்பொறிப்பமற்றவர்
குலைத்துடன்பதித்தலிற்சுதித்தவாட்கயல்
புலந்திடைக்கவரிகன்றுட்டப்போந்தபா
ளிலத்திடைட்டாய்ந்தவைபிறமுநீரவே.

முழு - வினையாற்று. குறிஞ்சிநிலத்தே கவரி தன்கன்றை யூட்டுதலான் அதற்கு நெருங்குச்சொரிந்த பான்மறைத்த நிலத்திடையென்க. * “கவரியுங்கராமுரிகரவற்று றுள்ளே” என்றதனும் கண்டென்ப.

இ - ள். அக்கடைசிய முலைப்பரப்பிலே சேறுதெறிப்ப முடியைக்குலைத்து எல்லாருநிரலின் வெருவீட்டாநிடித்தே குதித்த கயல் அவர் நெருங்குதல்ந் பாளி லத்திடித்தே பாய்ந்து அவை அதிலேகிடந்து பிழமுநீர அக்கிலமென்க. (கசு)

பாற்கவையறிந்தவைபழனந்தாமலை
மேற்செலப்பாய்தல் பவ்வீஇயவண்டினங்
கோற்றொடிதுளைச்சியர்முத்தங்கோப்பவ
ரேற்றியமலைத்தேனிரியப்பாய்ந்தவே.

இ - ள். அக்கயல்கள் உலர்ந்த பாற்கவையை அடந்து நீர்ன்மையிற் குமரை மேலே செல்லப்பாய்தலின், அதற்கு வெருவீயெழுந்த வண்டினம் துளைச்சியா முத்தைக்கோப்பவ குடின மாலையில் தேனினங் கெடும்படி பாய்ந்தனவென்க.

செரிந்தனவும் பாடம்.

(கசு)

இரிந்ததேன்குவளையினொற்றிதவவா
முரிந்துபோதவிழ்ந்துகொங்குயிர்க்குமுலையை
ளரும்புசேர்த்தணிநிமிரூர்ப்பவாய்ப்பதம்
விருந்தெதிர்கொணமெனத்தமுவிவீழ்ந்தவே.

இ - ள். முல்லையின் அரும்பு போதாய் அவிந்ததே தேனைச் சொரியப்படுங் குவளையினெற்றியிலே முன்புஇரிந்த தேனினஞ்சேர்தலாலே உதிலிருந்தநிமிறுகள் முரிந்தார்ப்ப, அத்தேனினம் இவ்வழகிய உணவை நமக்கு வந்துகிடுகின்றேம். இதனை ஏற்றுக்கொண்மினென்று கூறினாற்போல அவற்றைத்தவவா, அஞ்சிமிறு கள் அத்தேனினத்தைத் தழுவி அதிலே வீழ்ந்தனவென்க

கொண்மின் - விகாரம். இவற்றுல் கிலமயக்கங்கு திறன்.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மாயியல், 3௭.

வளமுடிநபெவர்வரம்பில்கம்பலை
யினமழைமுழக்கெனமஞ்ஞையேங்கலி
னளமருகுயினமழுங்கிப்பூம்பொழி
லுலமெட்டிநகரிரிஞ்செங்குமென்பவே.

இ - ள். நபெய்து பிலையைக் காச் செய்யத்தொடங்கின மழைமுழக்கென்று உட்கொண்டு மயிலாரவல்லகலின், அக்கம்பலையை மழையென்றவருட் பூம்பொழி னம் உண்மையென்றுவருத்திப் பிரிந்தமகரினாட்பாலே பொழியிலே குங்குரு க்குமென்க.

மீண்டும் நடவந்தொழிந் துதாக்கனென்றா. (உ0)

வளைக்கையாற்கடைசியாமடவாக்கலிற்
றிளைத்தலாற்பருகியதேறதேய்முதிர்
கனிப்பவுண்டினவனங்கன்னிபாவாயைத்
திளைத்தலிற்பெடைமயிற்றெருட்டெஞ்செம்மற்றே.

இ - ள். கடைசியர் சையாலேமழையைவாழ்த்திற் றெழியிலே இடைவி டாதுபயின்றவருண்ட தேறன்மிக்குச்செறிந்த விடத்திற் றாமரம்பம் அறிந்த அன்னம் அதனையுண்டி காமின்பருகாந்தியாத நானாய்ப்புணாதலின் அதனைக் கண்டு மயிற்பெடை தன்மயிலைத் தெருட்டித் தன்மைச்சென்க.

* “தினையாவருமருள்” என்றார் பிறரும். பெடையென்றும் மயிலென்றும் பிரிக்க. நீர் கள்ளாண்டு இதுபோன் மயிலென்றென்று தெரிவித்து இனி மயிலைக்கண்டார் கள்ளின்கனிப்புத் திருமென்றலின் திருத்தருட்டித்தென்றமாய்.

கண்ணெனக்குவளையுங்கடடலோம்பினா
வண்ணவாண்முகமெனமரையினுள்புகார்
பண்ணெழுந்தயல்படப்பரப்பிவிட்டனர்
தண்வயலுழவாதந்தன்மையின்னதே.

ருவளையும், உம்மை சிறப்பும்மை. ஒம்பினார் - விலையெச்சமுற்று. உள்புகார் - தொழிற்பயா.

இ - ள். காதன்மகளிர் முகமென்றுட்கொண்டு தாமரையாசிய சனையின் அருகு செல்லாதவர் அவர்கள் கண்ணென்றுட்கொண்டு சூடுதற்குப்பறிக்குங் குவளையையும் களைபறித்தலைப் பரிசுரித்துப் பண்ணை எழுத்தின்வடிவுதொன்றப் பாடினாராதலின் உழவர் தன்மை இப்படியிருந்ததென்க.

தாமரையைக் “கடவுளொண்பூவடைதலோம்பி” எனக் கூறுதலானும் அவா பறியாராயிற்று. மரையினுள்ளென்னும் உம்மையில்சொல் எஞ்சுபொருட்கிளவியான செஞ்சொலன்மையுணாக. கண்ணும் முகமுங் காதன்மையைத் தோற்றுவித்தலின் அதற்கேற்கப் பாடினாரென்க. (உஉ)

ரித்திலப்பந்துடனீன்றுபாதிரி
யொத்தபூவுடற்றியராவிகினிஞற்
றத்துநீர்நாராமேலெறியத்தண்கடற்
பைத்தெழுநினாயெனப்பறவையாலுமே.

* திருச்சிறற்பலக் கோவையார், உகசு.

நித்திலப்பந்து-உவமத்தொகையின்வந்த ஆகுபெயர், கந்தருவ வழக்கமென்றார் போல. என்று உடையவென்க.

இ - ள். தத்தூரீர் முத்துப்பந்துபோலுஞ் சினையைச்சேரவீன்று தனது நாவிற்கொத்த பாநிரியினது பூணைமெடுத்த நாவிலையுடைய நத்தையாலே நானாமெலே எரிய அப்பறவை நினையென மெல்ல வெழுந்து ஆலுமென்க.

இது வேண்டின வளவெல நீர்பாய்கின்றமை கூற்றது. (உக)

சொல்லருஞ்சூற்பகம்பாம்பிண்ணோற்றம்போன்

மெல்லவேகருவிருத்தின்றுமேலலார்

செல்லமேபோற்றிலேறுவித்தேர்ந்ததூற்

கல்விசேர்மாபதாரிவிற்றாச்சிக்காய்த்தவே.

குலுமென்று சொல்க்கரிய. மெல்ல - ஒழுங். தேர்ந்த - மெய்ப்பொருளை ஆராய்ந்த. “தாவுபரிசல்” என்றும்பொலக் காட்டவென்றார்.

இ - ள். மெல்லானவை கருத்தாகி என்று குடிப்பிறவாதார்செல்வமேபோற்றலையை நெரேறிருத்திற் செல்விசேர்மாந்தரைப்போல மிகவும் விரைந்து விடாந்தன வென்க. (உச)

மீன்கலாினனவுய்வெற்றிடங்களின்மையாற்

தேன்கனங்கருமியல்காடுஞ்செந்நெண்

வான்புசுழுகளிறுமாய் கழலரிபாக்கமு

மூங்கணுக்குணாய்பரிதாஸென்சுமமைத்தே.

இ - ள். மீனினது கண்ணையும் டாழ்சில மீன்மையான் மச்சுக்குப் புகழ்தல நிராய் வானிலுள்ள புகழ் பிறந்தனிலிற்றினாலினது மெச்சியபுடையகரும் புலனாக் காக்கும்பாபநிலை மறைபுஞ் செந்நெண்ணது குதாச்சியும் ஒல்லென் கின்ற ஒலையையுடையாய்நிறை.

முன் சொகூட மூன்றுருபினபல கூறினா. மீன்கன் மிகவும் உருட்சி யடைமையிற் றிடங்கு ிற்றேன்க. (உரு)

ஆப்பிழிவிருத்தாவண்டயிற்றியுண்டுகேதன்

வாய்பொழிஞவனைகஞ்சுமன்ளன்க

டேய்ப்பாறையிரும்புநம்வலக்கைசேர்த்தினு

ராய்செநெலகற்றகாபரிசுற்றுகளே.

இ - ள். உறவாகச் சிறியை வட்டை மூட்டிப் பின்பு தாமமுண்டு குவணையச்சூரப்புகழ் மாறும் அரிவாணைச் சம்பவமென எடுத்தார்; எடுத்தச் செந்நெற் காட்டை அரிய றுற்றவென்க.

குவணையா ின் கவிப்பாற் பறித்தச் சூறனர். காடு பெருமைகூற்றிற்று. எறிஞ் சூறும் பாபம். விருத்தியைக் “உல்லாசமுத்திடய்க்கும்” என்னது “தொழ” என்ற மிகுதியான் டியப்பு கணத்தாக கண்ணும் மெல்லொற்றுத் திரிந்தது. (உச)

வலியுடைக்கைகளின்மலர்ந்ததாமரை

மெல்வெய்தக்குவனைகள்வாடக்கம்பலம்

* தொல்காப்பியம், எழுத்தக்காரம், குற்றியல்ககரப்புணரியல், க.

பொலிவெய்தப்பூம்பொய்கைசிலம்பிப்பார்ப்பெழ
மலைபடவரிந்துகன்குயங்கைமாற்றினார்.

சும்பலம் - உரிச்சொற்றிரிவு. பொய்கை பாப்பெழவென இடத்து நிசழ்பொழு
நின்றொழில் இடத்தின்மேனின்றது. பட - உவமவுருபு.

இ - ள். அந்நெல்லை அரிதற்குத்தக்க வலியுடைக்கைகளாலே வருந்த வாடக
சும்பலம்பொலிவெய்துதலாற் பாப்புமுட்பட ஆரவாரித்தெழு அரிந்திட்டு வளைந்த அரி
வானை மாற்றினாரென்க.

முன் களைபுரியாதவற்றை ஈண்டுக் களிப்பினாலரிந்தாம். (௨௭)

வானையினின்றலைமிரியவண்டலர்
தாளுடைத்தாமரைகிழியவண்கமை
கோளுடையினையவர்குழாங்கொண்டேகலிற்
பானைவாய்க்கமுகினம்பழங்க்களிந்துமே.

தலை - இடம். வண்டலர் - வண்டு துளைத்தலரிந்த பானைவாய்க்கமுகு - மடற்
சமுகு.

இ - ள். தொழிற்கொட்பாட்டையுடைய இனையவாகுழாம் தீர்யம் கிழியு
ருட்டைச் சுமந்து போதலின் அதபட்டுக் கமுகினம் பழங்கைச் சிந்தமென்க. (௨௮)

சோர்புயன்முகிறலைவிலங்கித்தூநில
மார்புகொண்டார்ந்ததுநரலவலங்குளை
யார்வுறுபலாப்பழமழிந்தநீல்களம்
போரினும்மலிந்துடன் பொலந்தநீயவே.

புயல் - நீர். விலங்கு - விசாரம், விலங்குவென்சு பழம் - கருத்திற்கு அடை.
நிலத்திற்குக் களம் கிளையாம்.

இ - ள். முகிலைத் தலைசென்றுதகைகும்படி நிலத்தின்மார்பையெல்லாம் தாமசு
இடமாகக்கொண்டிறிந்தையினாலே அந்நிலம் பொறுக்கமாட்டெனென்று வாய்விடும்
படி களங்கெல்லாம் போரானமிகுப்பவாலிந்த நீரவென்க.

இனி நிலத்திலே முகிலைவிலங்கிப் பழையகூடுகள் நிறைதல்கொள்கையாலே
அங்ஙனம் அவைநிறைந்தநிலம் இப்பொழுது இங்கின்ற போரைப்பொருடெனென்ற
வாய்விடும்படியென்றுமாம். ஆர்வு கொண்டெனவே கூடுகள்பெற்றும். (௨௯)

நடுசால்போரழித்தெருமைப்போத்தினால்
மாநிறத்தெழித்துவைகளைந்துகாலுறிஇச்
சேழற்குட்பியசெந்நெற்குப்பைகள்
கோடியர்கொழும்பொனின்குன்றமொத்தவே.

இ - ள். பெருமைநிறைந்தபோரைத் தலையைத்தள்ளிப் போத்தினைப்பக்கத்
தேயுற உரப்பி வைக்கோலைக்களைந்து தூற்றிக்குவித்தபொலிகள் குன்றமொத்தன
வென்க.

நடு - இங்கிலுமாம். * “பெற்ற மெருமை புலமரை புல்வாய் - மற்றிவை
யெல்லாம் போத்தெனப் படுமே.” இனிக் கரும்பின்செய்திகடறுகின்றார். (௩௦)

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ௪௧.

கரும்புகண்ணுடைப்பவராலேதோறெலாம்
விரும்பிவந்தடைந்தவர்பருகிவிஞ்சிய
திருந்துசாரமிழிப்பிறந்ததிம்புகை
பரந்துவிண்புகுதலிப்பரிதிசேந்ததே.

இ - ள். கரும்பைச் சாறுகொள்வாருடைய ஆலேதோறும் அடைந்துவந்தவ
பெல்லாம்பருகி மிக்கசாற்றைப் பாருசெலுந்துமிடத்துப்பிரந்தபுகை வீண்ணிலே
பரந்துசேறலிற் பரிதிவிவந்ததென்க.

எல்லாமென்ப திருநிலைக்கும் பொது. பருகுதலிற் திருந்திற்று.

இனி இங்ஙனம் ஒருக்கின்பண்டங்களைக் கொண்டுபோகின்றமை கூறுகின்
று. (கக)

க. * திணைநிலைப்பொருள் தஞ்செல்லல்கீழ்ப்படப்
பணைநிலையாய்செந்நெற்பகரும்பண்டியுந்
கணைநிலைக்கரும்பினிற்கவரும்பண்டியு
மணநிலைமலர் பெய்துமறுகும்பண்டியும்.

இதுமுதல் மூன்றுகவியு மொருதொடர்.

உதவா திணைப்பொருளது பிழிசெய்தொடுத்து மிக்கெல்லை விற்பற்குக்காரண
மான பண்டியும், கரும்பினின்றும் பாருமுதலியன கொண்டுபோம் பண்டியும்,
மலர்பெய்து போம்பண்டியு மென்க. பணை-வீகாரம். நிலை - நிலைபெறுதல். (க)

உ. மல்லலந்தென்கொளீர்பெய்ப்பண்டியு
மெல்லலைப்பண்டியுங்கமுகிண்டேதரு
பல்பழக்காய்க்குலைபெய்தபண்டியு
மொல்குதிம்பண்டம்பெய்தொழுகும்பண்டியும்.

இளநீர்பெய்த பண்டியும், வெந்நிலை பெய்த பண்டியும், பழுக்காய்பெய்த பண்
டியும், குழையும் இனியபழம்பெய்து இடைவிடாதுபோம்பண்டியுமென்க. மெல்
லிலை - வினைத்தொகை. (கக)

ங. கருங்கடல்வளநதரக்கரையும்பண்டியு
நெருங்குபுழுதினாயினிறைந்தபண்டியும்
பெருங்கலிப்பண்டிகள்பிறவுஞ்செற்றுபு
திருந்திபெய்திசைகளுஞ்செறிந்தவென்பவே.

கடல்வளமாவன “ ஓங்கோலை சங்க மொளிர்பவனம் வெண்முத்த - நீர்ப்படு
முப்பிணை டைந்து.” செற்றுபு என்றுமெச்சம் ஒலியையுடையவென்னும் விரி
யொடு கூடும். நெருங்குபு - நிகழ்காலமுணர்த்தும். உம்மை மாறுக.

இ - ள். முற்கூறிய பண்டிகளும், வளத்தை நகர்க்குத் தருதற்கு முழங்கும்பண்
டியும், நெருங்கி முதினாயானிறைந்தபண்டியும், ஒழிந்தபண்டங்கள்செற்றி ஒலியை
யுடையபண்டிகளுந்திருந்தி எத்திசைகளுஞ் செறிந்தனவென்க.

நகர்க்கரையும் பாடமாயிந்தகாசல் திசைச்சொல்லாய்க் கொண்டுபோமென்னும்
பொருள்பயக்கும். (கச)

கிளிவளர் பூமருதணிந்துகேடிலா
வளவயல்வைகலுமின்னதென்பதே

றுளியொடுமதுத்துளியறாதசோலைகு
மொளியமையிருக்கையுருகாக்கரின்றவே.

கேடு “விட்டில்கிளி நால்வாய் வேற்றரசு தன்னரசு, ஈட்டம் பெரும்பெயல்
கா லெட்டு.” தேன் - வைத்ததேன். மது - பூவின்மது.

இ - ன். மருதனியப்பட்டுக் கேடில்லாதவயல் நாடோறும் இத்தன்மைத்து;
இனி யான்கூறுதற்குநின்றன குடியிருப்பையுடைய நாட்டிலுளர்களென்க.

என்ட் - அசை.

(௧௫)

வேறு.

சேவலன்னநதாமனாயின் றோடவிழ்ந்தசெவ்விப்பூக்
காவிற்குடெடுக்கியசுவ்விக்கொண்டிருந்தன
தாவில்பொன்விளக்கமாத்தன்குயின்முழுவமாத்
கூவிமன்றைநன்மணம்புகுந்துந்துப்பிக்கொம்பரோ.

எடுக்கிய - எடுத்தற்கு. சா - வலி. கூவி - குட்டு. மணம் - பூவின் மணமுந்
கலியாணமும்.

இ - ன். தும்பியையுடைய கொம்புகள், சேவலாகிய அன்னம் பூவைக்கவ்வ
யிருந்தன, அவ்வன்னம் விளக்காகக் குயில் முடிவாக மயிலை மணந்தே புகுத்தி
விடுமென்க.

தாமனாயாலுங் குயிலோசையாலுங் இளவேனிலென்றுகருதி மயில் பூம்
பொதும்பரின்றதைதலிற் கொம்பு புகுத்துமென்றார். பெருட் தோகைமயிலுட்கொ
விருந்தன வென்றுணர்க.

இனி மயில் அன்னம்விளக்காகக் குயில்முடிவாகத் தும்பியைக் கொம்பிட்டு
தேமணம்புகுத்துமென்றுமாம். கொம்பிலுலாவுமயில் விளக்காலுமுடிவாகும் அக்
கொம்பினின்றும்போந்தாடுதலின் அக்கொம்பிப்புவின்மணந்தே தும்பியைப் புகுதல
ட்டதாயிற்று. மெல்லிய தூசையான்மயிற் குயிலோசையென்றதாயாது முடிவாகக்
கருதிற்று. இதற்கு இக்கருத்து நிகர்ச்சல் * “அடைமைகுயின்” என்னும் அகப்பா
ட்டிற் காண்க.

(௧௬)

கூடனூர்கணம்மலர்க்குவனையங்குழியிடை
வாடுவன்னைமேலெல்லாம்வானேயேறிப்பாய்வன
பாடுசால்கயிற்றிற்பாய்ந்துபல்கலனொலிப்பப்போந்
தாடுகூத்தியாடல்போன்றநானாகாண்பவொத்தவே.

இ - ன். கண்போலுஞ் செவ்விமலையுடைய குவெட்டொடையில் நீர்தாழ
தலிற் சிறிதுவாடின வள்ளைமேலெசெல்ல வானையின்கசெல்லாம் பாப்பினிறவை,
கழாயினின்றும் இதிந்து பக்கத்தினமைந்த கயிற்றிலே ஒதிற்றக் கலனொலிப்ப
ஆடுகூத்தியது கூத்தையொத்தன; சரையிலிருத்தவானாகப் காண்பவோன்றன
வென்க.

குவளைக்குழியில் நாட்டினகலையும் அறிப்படாந்தகொடியும் அறிப்பாய்விற்
மீனும், கழாயும் அதன்கீழ்நின்றநாடும்கயிறும் அக்கூத்தியும் போன்றன. வடிவுந்
தொழிலும் உவமம். காண்ப - அகரகற்றுப் பலவறிசொல்; தொழிற்பெயராய்கின்றது.

* அகநானூறு, அஉ.

காவியன்னகண்ணினர்கயந்தலைக்குடைதலி
னாவியன்னபூந்துயிலணிந்தவல்குற்பல்கலை
கோவையற்றநிறந்தனகொள்ளுநீரின்மையின்
வாவியாவும்பொன்னலின் நுவானம்பூந்ததொத்தவே.

இ - ள். மகனின் கயந்திடத்தே விளையாடுகிற பலகொன் வடமற்று உதிர்ந்தன; அவற்றை எதிர்பாரிடைமையின் வால் கொள்ளும்மேலையையணிந்து, வானம் மீண்டபூந்த நன்மையையியாற்றின வென்க.

பொன் - ஐகுபெயர். மேல்குழப்பானவை அழைத்தந்தன. கயந்தலை - விவாரம். (௩௮)

பாசவால் பட்டவழலக்கைவழைப்பல்லபு
மாலிவிவருக்கைமாதடிந்துதேங்கவையுதிர்
நாசலாபைப்பருகுநெருக்கெண்பழம்பரிஇ
வாசத்தாழைசண்பகத்தின்வாய்மலர்கணக்குமே.

இ - ள். உலக்கை வாழைப்பழத்தை உதிர்ந்து ஆசினிழுதலியவற்றை முறித்து அவற்றின்பழங்களையும் உதிர்ந்தப் பின்னுமகைகென்ற கருகின் பழத்தையுந் தெங்கின்பழத்தையும் பரிந்து நாளைமலையுந் சண்பகத்தின்மலையு நக்குமென்க.

எனவே ஏனையவும் வயற்ற மெனநகன்னமகனினர். இத்தனைவருந் சோலகனும் அவர்க்கு அகமான பால்களையுந் கூறினார். (௩௯)

மலர்நனாழைஞ்சிமேய்ப்துமாழிலைசுரத்தா
லிவந்தாராயாலிலகைப்பொகிளின்மனைக
கன்றநுத்தமங்கையர்கலந்தைப்பொழிதா
நின்றமேதியுந்பொலந்தகைமாடமாலையே.

இலக்கு - மடி; ஐகுபெயர். நிறை - தால்; “மாவாட்டரத்தநீரறு கிறைமுதல்” என்றார் பிறரும். மலை - ஓழுங்கு.

இ - ள். மனைவ மேல்தலாறு சுரத்தபால் நிலத்தை நனைக்கும்படி மாறாதுநின்ற தாராயாலே கன்றை நனைத்துப்போய் அதனைஅருத்தி மங்கையரெடுத்த கறவைக் கலமும் அதனினின்றும் பால்சொரியுஞ்சாலும் வழியும்படிநின்ற மேதியாலே பொலிந்த தன்மைய வென்க. (௪௦)

வெள்ளிப்போழிலங்கவைத்தனைவயாய்மணித்தலைக்
கொள்பவளங்கோத்தனைபகாலகுன்றிச்செங்கன
வொள்ளுகிற்புகைதிரண்டதொக்குமாமணிப்புறக்
கிள்ளையோடுபாலுணுங்கேழல்பூவைபாடவே.

மா - பெருமை மணி - ஆகு.

இ - ள். அம்மாடத்திலே வெள்ளித்தகட்டை விலங்குதலாக வைத்தன்ன வாயினையும் நிலையினையும் அகிற்புகை திரண்டதனை யொக்கு நிறத்தினையுமுடைய புறக் காலாய்ப் பண்ணவாய்ப் பூவைபாடாநிற்கக் கிள்ளையோடு பாலுண்ணு மென்க.

கொள்ளுதல் - அழைத்துக்கொள்ளுதல். நடுபலவனாயுண்மையிற் கோத்த வென்றார். ஒள்ளில் அதற்கொளி. இலமாடப் பிள்ளைகள்பாலுண்டாரென்பதுந் தோன்றிற்று. (௪௧)

காடியுண்டபூந்துகில்கழுமலுட்டும்பூம்புகை
மாடமாலேமேனலார்மணிக்குழலின்மூழ்கலிற்
கோடியர்ந்தகுன்றின்மேற்குழீஇயமஞ்ஞைஞாதஞ்சிற
காமெஞ்சினுள்விரித்திருந்தவண்ணமன்னரே.

இ - ள். காடியுண்டதுகில் புகையிலே மயங்குதலாலே மாடவொழுங்கின் மே
லிருக்கின்ற நல்லாருடைய குழலினூட்டும் புகையிலே, அக்குழன் மறைதலின் அவர்
கள் மலேமேற்றிரண்ட மயில்கள் தஞ்சிறகை அவ்விடத்து உலாவு மஞ்சினுள்ளே
விரித்திருந்த தன்மையை யொப்பாரென்க.

காடி - கஞ்சி. சுட்டு வருவிக்க. அன்னதென்ற பாடத்திற்கு மூழ்குதல் வண்ண
மென்னது அன்னதென்க. (சஉ)

கண்ணுளார்நுங்காதலரொழிககாமமீங்கென
வுண்ணிலாயவேட்டகையாலாடினாரையாடவர்
வண்ணமேகலைகளைப்பம்மவற்றுதிர்ந்தன
வெண்ணில்பொன்கடுநெருப்புக்கமுற்றமொத்தவே.

இ - ள். நுமமாற்காதலிக்கப்பட்டமகளிர் நுங்கண்ணுள்ளார் எங்குக் காமத்தை
யொழிகவென்றுகூறி உள்ளேநிலைபெற்ற விருப்பத்தாலே ஊடிப்போகின்றவனாக
கணவர்மேகலைகளைப்பிடிச்சு, அவை அற்றுச்சிந்தனைவெகிடந்தஇடம் மாற்றற்ற பொ
ன்னைச் சுடுநெருப்புச்சிந்தினை முற்றங்கையொத்தன வென்க.

இமையாதுகோக்கலின் இங்ஙனம்ஊடினர். எங்குத் தன்மையையுணர்ந்துதல்
*“செலவினும் வரவினும்” என்னுஞ்சூத்திரத்திற் கூறினாம். பொன்னுச்சுமணிக்
குத் தழுவங் கரியுமுவமை. (சஉ)

கோட்டிளந்தகர்களுங்கொய்மலரதோன்றிபோம்
குட்டிடையசேவலுந்தோணிக்கோழியாதியா
வேட்டவற்றதூறுள்ளார்வெருளிமார்தர்போர்க்கொளீஇக்
காட்டிபார்க்குங்கொவையுங்கடியுங்கெளவைகொவையே.

இ - ள். செவ்வச்செருக்கினையுடையமார்தர் அவற்றினது புண்ணைக்கருதாராய்
பின்னும்போராவிரும்பித் தகர்களுயுஞ் குட்டிடையதோணியில்வந்த கோழிமுத
லாவுள்ள கோழிகளையும் பூழ்முதலிய சேவல்களையும் காட்டிக்கொளுத்தி ஆர்க்குந
கொளவையும் விலக்குங் கொளவையுமே அவ்விடத்திற் காரவாரமென்க. (சஉ)

இறுதுசுப்பினங்கலாரேந்துவள்ளத்தேந்திய
நறவங்கொப்பளித்தலினாகுபுன்னைபூததன
சிறகர்வண்கிசெவ்வழிபாடமாடத்துடெலா
மிறைகொள்வானின்மீனெனவரம்பைமுலையினிருந்தவே.

“நாகுபுன்னை” வேற்றுமைத்தொகையாய் †“ஒற்றிடையின் மிகாமொழியும்”
என்னுஞ்சூத்திரத்தான் ஒற்றடாது நின்றது. ‡“சொல்லியமரபின்” என்னுஞ்சூத்

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாக்கம், உஅ.

† „ எழுத்ததிகாரம், குற்றியலுகரப்புவரியல், எ.

‡ „ பொருளதிகாரம், மரபியல், உச.

திரத்திற் “சொல்லுங்காலே” என்றதனால் நாகு பெண்மையேயன்றி இளமையு முணர்த்திற்று; “நாகுமுதிர் துணவம்” என்றார் பிறரும். இறை - தங்குதல். அரம் பை - ஆகுபெயர்.

இ - ள். நல்லார் மணிவட்டிலிலே எடுத்தநவத்தைக் கொப்புளித்தலிற் புன் னைகள் மாடத்தாடெலாம் வன்பொடும்படி மீனெனப்பூத்தன; அவர் கொப்புளித் தலின் வாழைமுகை முலேபோலே இருந்தன வென்க. (சுரு)

விலக்கில் சாலையாவர்க்கும் வெப்பின்புழைப்புகளேத்
தலைத்தணிர் மலரணிந்து சந்தனஞ்செய்ப்பந்தரும்
கொலைத்தலையவேற்கணர்கூத்துமன்றியைம்பொறி
ரிலத்தலையதுப்பெலாநிறைதுளும்புழைக்களே.

நொயறுத்தற்குக் கங் நெல்லி தான்றி சூழுவனாப்பார்கள். தலைய - இரண்டிட த்தும் விளைக்குறிப்பு.

இ - ள். நாட்டிலுளர்கள், யாவர்க்கும் விலக்குதலில்லாத அடிச்சிற்சாலை முதலிய னவும், வெம்மையில்லாத சுணையிற் காலையிலெடுத்த தண்ணீரிலே பூவுமிட்டுச் சந்த னமுமிட்ட தண்ணீர்ப்பந்தரும், கூத்தாடுமிடமுமொழிய ஐம்பொறிநிலத்திடத்தன வாகிய துகருய்பொருள் உளெல்லாம் நனைந்துததுப்பு மென்க.

இவை அரசனறம்.

(சுசு)

அடிசில்வைகலாயிரமடப்புறமுமாயிரங்
கொடியனார்செய்கோலமும்வைகறோறுமாயிர
மடிவில்கம்பியர்க்கோடுமங்கலமுமாயிர
மொடிவிலைவெறையிரமோம்புவாரினோம்பவே

வெறையிரமும் இல்லையும் விகாரம் அறப்புறம் என்பதற்கு ஒதுவிககுஞ் சாலை யென்பதம் ஒன்று. ஒடிவு - தவிவு; “ஒடியாயிழா” என்றார் பிறரும்.

இ - ள். அவ்வூகளில் நாடோறுங்காணப்பட்ட வைகுதலையுடைய அடிச்சிற் சா லையும் ஆயிரம்; அறத்திற்குவிட்ட இறையிலில்லங்களும் ஆயிரம்; மகளிர் கோவஞ் செய்யுமிடமும் ஆயிரம்; தொழிலின்மடியாத கம்மியருமாயிரம்; கலிடாணமுமா யிரம்; வெவ்வேறாகிய ஆயிரம் பாதுகாப்பாராற் காத்தலிற் தவித்தலில்லையென்க. (1)

நற்றவஞ்செய்வார்க்கிடந்தவஞ்செய்வார்க்குமஃதிடம்
நற்பொருள்செய்வார்க்கிடம்பொருள்செய்வார்க்குமஃதிடம்
வெற்றவின் பம்விழைவ்ப்பான்விண்ணுவந் துவிழ்ந்தென
மற்றைநாடுவட்டமாகவைகுமற்றநாடரோ.

இ - ள். அவ்வேமாங்கதமென்னும்காடு, வெற்றியையுடைய தனதுன்பத்தை உலகை விரும்பப்பண்ணுதற்கு வின் மகிழ்ந்துவிழ்ந்ததென்னும்படி தன்னையொழிந் தநாடு தனக்குஎல்லையாக வைகும். அதுவீடுபெறத்தவஞ்செய்வார்க்கு இடம்; மறுமை கருதி இல்லறநடத்துவார்க்கும் இடம்; அது நற்பொருளைப்பயக்குங்கல்வியைக் கற் பார்க்கு இடம்; நிலையாதபொருளைத் தேடுவார்க்கு மிடமென்க.

உம்மையிரண்டும் - இழிவுசிறப்பு. வெற்றம் - வெற்றி. “ஊருணாக்க நின்ற” என்ற கவிமுதலாக முடித்த வினைகளைச் சேர்த்து அவற்றையுடைய நாடு விண்ணீழ் தென வைகும்; அது இவை செய்வார்க்கிட மென்க. (சுசு)

நகர்வளம்.

கண்வலைக்காமுகரென்னுமாபடுத்,
தொண்ணித்தத்தசைதழீஇயுடலம்விட்டிடும்
பெண்வலைப்படாதவார்பிடுநோங்கிய
வண்ணலங்கடிக்ரமைதிசெப்புவாம்.

இ - ள். கண்ணாகிய வலையாலே காமுகரென்னும் விலங்கை அகப்படுத்து நிதியாகிய தசையைக் கைக்கொண்டு உடலைக் கைவிடும் பெண்ணினுடைய குழ்ச்சியில் அகப்படாத முனிவருடைய தவப்பயன்போலே செல்வமோங்கிய இராசமாபுரத்தின் நிறைவு கூறுவாமென்க.

அம் - சாரியை.

(சுக)

விண்புகுவியன்சினைமெலியப்பூதனை
சண்பகத்தணிமலர்குடைந்துதாதுக
வண்சிறைக்குயிலொடுமயில்கண்மாறுகூய்க்
கண்சிறைப்படுநிழற்காவுகுழந்தவே

இ - ள். குயில்கள் பூத்தனவாகியசண்பகத்தின்மலரான சாதுகக்குடைந்து மயிலோடேமாறக்கூவி, நோக்கினுர்கண்கள் மீளாத நிலையுடையவா அங்குறாக் குழந்தனவென்க.

மெலிய - வனைய. காகாலத்துமயிலின்களிப்பைத் தான்உட்கொடலின் மாற்றினார். மயிலொடென மாறுக. செய்தெனெச்சுவிடுகு *அம்முகளையி* என்னுடகுத்திரத்திற் பிறவினைகொள்ளுமென்றதனஞ் பிறவினையாகிய உடைய மென்னுங் குறிப்பினைக்கொண்டது. இகரவிறு திரிந்தது. இனி மெலித்கயிக்கும்பொருத்த மயிலை உவமத்தொகைக்கண்வந்த ஆகுபெயரென்று மகனிராக்கி மகன் குயிலொடுமாறு கூவினாரென்றுரைப்பதும் பொருள். இனிச் சண்பகத்தின் தென்னுர்த்தலிற் காரொன்று மயிலொடுமயிலும், வேனிலாதலிற் குயிலொடுகுயிலாக கூவி நென்றுமாம். சிறு பான்மை மயில் கூவிற்றென்றலு மரபு

(சுக)

கைபுனைசாந்தமுங்கடிசெய்மலையு
மெய்புனைசுண்ணமும்புகையுமேவிய
நெய்யொடுகுங்குமநிறைந்காணிநுத்
பொய்கைகன்புட்படாம்போர்த்ததபோன்றவே.

மெலியநெய்-பூசினபுழுகு குங்குமம் - குங்குமமும். இவை குளிப்பாரணித்தன.

இ - ள். சாந்தமுதலியன நிறைந்த பொய்கைகள் நானத்தாலே பொலிவினையுடைய படாம்போர்த்ததன்மையை யொத்தனவென்க.

இனிப் பிறர்மாசுபட்டதென்னுநாலே புவாகியபடாம்போர்த்ததுவுமாம்

க. கடிநலக்கரும்பொடுகாய்நெற்கழ்மறையின்
பிடிநலந்தழீஇவரும்பெருங்கைக்குஞ்சா
மடிநிலையிருப்பெழுவமைந்தகண்மதிற்
புடைநிலைவாரிகள்பொலிந்தகுழந்தவே.

(சுக)

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வினையியல், ௩௪.

உ. சலசலமும்மதஞ்சொரியத்தத்தமுட்
கொலைமருப்பிரட்டைகங்குளிப்பப்பாய்ந்திரு
மலைதிளைப்பனவெனநாகமான்றபோர்
குலவியநிலைக்களங்கோலமார்ந்தவே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இன்பிடி - கவளம். அடியிளகாதுநின்றலையுடைய கணையமமைந்தவாரி. சலசல-
முடிக்கம். தம்மிற்போர்செய்வன இரணமேலையென்னும்படி. யானைகள் ஒசைபட
முமதஞ்சொரிதலாலே இரண்டுமொழிந் தைத்தும்மையைப் போர்செய்தற்கு வளைந்த
நிலைபெற்றகளம்.

இ - ன். சூழ்ந்த கன்மதுவின் உட்புணைநிலையிலே கரும்புமுதலியவற்றின்
நலத்தை விரும்பியருங் குஞ்சரநின்றலையுடைய கூடங்களும் பொலிந்த; அக்குஞ்சரம்
போர்செய்தற்குச் சமைந்த களங்களுங் கோலமார்ந்தனவென்க. (19௩)

முத்துடைவெண்மருப்பிரந்துமொய்கொளப்
பத்தியிற்சூயிற்றியமருங்கிப்பல்வினைச்
சித்திரக்கிம்புரிவைரஞ்சேர்த்துந
ரொத்தியல்டங்களுமொழுங்குநீண்டவே

பத்தியுருங்கிலே பலவினைகளைக்குயிற்றிய நல்ல கிம்பர். இன் - அசை

இ - ன். மருப்பையறுத்துக் கூாமையிட்டு அது உலிகொள்ளும்படியான கிம்
புரியிலே வைரமிலிவா. தம்மிற்போருக்கிடங்குத் தெருவுகளு மொழுங்குநீண்டன
வென்க.

இனிக் கிம்புரி வயிர்சங்கொள்கையுமாம்; ஆகுபெயர் (19௪)

ஒத்தேர்ச்சாரிகையுருபொழியியு
மாடகமாற்றுந்தார்ப்புரவிவட்டமுங்
கேடகவாட்டொழிலிடமுங்கேடிலாக்
கோடுவெஞ்சிலைத்தொழிலிடமுங்கேடின்றே.

ஆடகத்தார் - வேற்றுமைத்தொகை. கோடுசிலை - வினைத்தொகை.

இ - ன். தேரினது உதவிசேடத்தாலே சிந்தும் பொன்னையுடைய தேரேறுமி
மும், குதிரையேறுமிடமும், கேடகத்தோடு வாட்டொழில்செய்யுமிடமும், பயிற்று
தலிற் கெடுதலில்லாத வற்றொழில் செய்யுமிடமும் கூறற்றென்க. (19௫)

புடைநகாத்தொழிலிடங்கடந்துபுக்கபி
ஸிடைநகர்ப்புறம்பணையியம்புமோசையோர்
கடலுடைந்ததுவெனக்கலந்ததக்கடல்
மடையடைத்தனையதம்மாக்களிட்டமே.

இ - ன். புறப்படைவீட்டிற் றொழில்செய்வாரிடத்தை யான் ஒருவாற்றுகூறி
இடைநகரினதுதன்மைகூறத்தொடங்கினபின்பு, முற்கூறிய புடைநகர்ப்புறமாகிய
மருதநிலத்தே சென்றொலிக்கு மிடைநகரினோசை கடலுடைந்த வோசையென்னும்
படி அவ்விடத்தே பொருந்திற்று; அவ்வோசை பிறத்தற்குக் காரணமாகிய மாக்களிட
டம் அதன் உடைப்பை உலகு குவிந்தடைக்குந்தன்மையையொத்தது; ஆதலாலென்
னாற் கூறுதலரிதென்றாரென்க.

கடந்தென்றார், கூறுதலருமைபற்றி, புகுதல் - சொல்லப் புகுதல் அடைத்தனை யது - காலமயக்கம். (19:58)

சிந்துரப்பொழுகளுஞ்செம்பொற்சுண்ணமுஞ்
சந்தனரோடுகலந்துதையலார்
பந்தொடுகிவிறியிற்சிதறப்பார்மிசை
யிந்திரவிலெனக்கிடந்தவீதியே.

இ - ன். தையலார் சிந்துரப்பொழுகளையுஞ் சுண்ணத்தையுஞ் சந்தனத்தையும் பனிரோடேகலந்து மட்டத்துருத்தியாலும் நெடுந்துருத்தியாலுஞ்சிதற; அவை பாரிலேகிடந்த இந்திரவிலென வீதியிலேகிடந்தனவென்க. (19:59)

மாற்றமும்பசும்பொனின்மாடத்துச்சிமேற்
நூத்திரலாமணிக்குடநிரைத்துத்தோன்றுவ
பூத்தனவேங்கைமேற்பொலிந்துகார்நினை
தேத்தருமயிற்சுழாமிருந்தபோன்றவே.

இ - ன். மாற்றற பொன்மாடங்கள்னுச்சியிலே நீலமணிக்குடங்கள் நிரைத் துத் தோன்றுவன, பூத்தனவாகிய வேங்கையின்மேலே மேகத்தைநினைத்தலான் மேனோக்குதலைத்தருகின்ற மயிற்றிரள் பொலிந்திருந்தனவன்றை யொத்தனவென்க. “ஏக்கழுத்தம்” என்றாற்பிறரும். (20:1)

நெடுங்கொடிநிழன்மதீநெற்றிதையர
வுடம்புவேர்த்தினமழையுறநோக்கல்
னடுங்குபுரல்வரைமாடத்துச்சிமே
லடங்கிவீழ்ந்தருவியினழுவபோன்றவே.

இ - ன். கொடி மிக்குச்சென்று மதியின்றலையைத் தடவுதலின், நடுவுதிருபு மேகம் உடம்புமுங்கி வேர்த்து இடித்து நோக்கிப் பெய்தலி னுளதாயவருவியின் கணத்தால் நடுங்காநின்று மாடத்துச்சியிலே குவிந்தவீழ்ந்து அழுவனபோலே யிருந் தனவென்க.

லெர்கோபத்திற்கஞ்சிச் செருக்கடங்கியழுத்தென்பது போதரும். (20:2)

பொற்சிறுதேர்மிசைப்பைம்பொற்போதக
நற்சிறுநூர்தலினங்கைமார்விரீஇ
஁ற்றவர்கோழிமேலெறிந்தவொண்குழை
மற்றத்தேருளுக்கொடாவாமைசான்றவே.

விரீகி - விரீஇ ஆயிற்று. மற்று - அசை.

இ - ன். நங்கைமார் நெல்லுப்பார்த்திருக்கின்றவர்கள் கோழிமேலெறிந்தகுழை ளொர் தேர்மிசைப்போதகத்தைநூர்தலின் அத்தேரைப் போதல்கொடாத செவ் வநிறைந்தனவென்க. (20:3)

மாலையும்பசும்பொனுமயங்கிவார்களைக்
கோலெயுங்குளிரிலைநுதலினுரொடு
வேலியலடவர்விரவிவிண்ணவ
ராலயமிதுவெனவையஞ்செய்யுமே.

கணை - அலகு.

இ - ள். அவ்விடம் மாலையும் பூணும் மயங்கப்பட்டுச் சிலைபோலு நுதலினுரோ டே யாடவரும் கலக்கப்பட்டுத் தேவரிருப்பிட மிதுவென் றையந்தருமென்க. (கூக)

கற்சண்ணஞ்செய்ததோண்மைந்தர்காதலா
னற்சண்ணப்பட்டுடைபற்றநாணினுற்
பொற்சண்ணத்தால்விளக்கவிப்பப்பொங்கிய
பொற்சண்ணம்புறம்பனைதவழும்பொற்பிற்தே.

கல் - உலம். சுண்ணப்பட்டு - சுண்ணமனைத்தபட்டு. சுண்ணத்தால் - உருபினும் பொருளினுமெய்துமாறி ஒன்றறிவைக்களத்தொன்றுசென்றது. மகளிர் - தோன்றா எழுவாய்.

இ - ள். மைந்தர் மகளிர் புலந்துபொவுழித் தங்காதலால் அவருடையைப்பிடிக்க அதுநெகிழ்ந்தநாணலே அவர் சுண்ணத்தைக்கொண்டு விளக்கையவிப்ப மிக்கெழுந்தசுண்ணம் புறம்பின்மருதநிலத்தேபரக்கும் பொற்பிற்தவ்விடமென்க.

சாதலாரும் பாடம்.

(கூஉ)

நலத்தருநானநின்றிடிக்குநல்லல்
ருலக்கையாலுதிர்ந்தனதெங்கினென்பது
நிலத்தவைசொரிதலின்வெரீஇயமஞ்ஞபோய்க்
கலத்துயர்கூம்பின்மேலாடுங்கல்வைத்தே.

நலத்தரு - வியத்தருவென்றாற்போல நின்றது.

இ - ள். விரும்பத்தருகின்ற சுண்ணத்தை நின்றிடிக்கு மகளிருலக்கையாற் கழன்றனவாகிய பழத்தைத் தெங்கு மடலிலேதாங்கி நிலத்தேசொரிதலின் வெரீஇய மயில்போய் அச்சநீங்கிக் கூம்பின்மேலாடுங் கெனைவத்து அவ்விடமென்க.

நானம் - ஆகுபெயர்; அதிலே நனைத்திடித்தலின். புகாரினது ஆழத்தால் நகரளவுங் கலம்வந்தது. அரசன்வினையாடுதற்குச் சமைத்தனவுமாம். (கூக)

இட்டவெண்ணிலப்படாவகையினிண்டிய
முட்டிலாமுமறுபாடைமாக்களாற்
புட்பயில்பமுமரப்பொலிவிற்குகிய
மட்டுடைவாநகர்வண்ணமின்னதே.

மிலேச்சராதலின் ஐயநிலிவிற்குரிய மாக்களென்னும் பெயராற் கூறினார்.

இ - ள். போகட்டள்ளுரு நிலத்தில்வீழாததொருகூற்றாலே திரண்ட குறைவற்ற பதினெட்டிப்பாடைமாக்களாலே பழுமரப்பொலிவிற்குகிய நகரின்செய்தி எக்காலமும் யான் முற்கூறியதன்மைத்தென்க

இதனானே நெருக்கமும் ஓசைவேறுபாடும் பயன்கோடலுங்கூறினார்.

“கழநகரமைதிசெப்புவாம்” என்றதுமுதலாக நடுவுகூறிய வீணைகளைப் “புடைநகர்த்தொழிலிடங்கடந்து” என்பதனோடு முடித்து, அதுமுதல் இடைநகரின் கூறிய வீணைகளை “இன்னது” என்பதனோடுமுடிக்க. (கூச)

தன்கொளரிதித்திலத்தாமஞ்சூடிய
வெங்களியிளமுலைவேழ்கண்மாதாரார்

பைங்கிளிமுன்கைமேற்கொண்டுபார்ப்பென்றுங்
கொங்கொளிர் தாமரைக்கிடங்குசூறுவாம்.

சூடியவென்றார் முலைமுடிசூடிற்று என்றற்போல. வெம்மை - விருப்பம்.
மேல் தாமரைகூறுதலிற் பார்ப்பு - அன்னப்பார்ப்பு.

இ-ள். மாதரார் கிளியை முன்கையிலேகொண்டு மாடங்களிலேநின்று பார்ப்
பை அக்கிளிக்கு எண்ணிக்காட்டுதற்குக்காரணமாகிய கிடங்கினைக் கூறுவாமென்றா
னென்க. (௬௫)

கோட்குறுவினத்தொடுமுதலைக்குப்பைக
ளாட்பெருதிரிதரவஞ்சிப்பாய்வன
மோட்டிசூப்பனிக்கிடங்குமுக்கமொய்த்தெழும்
திட்டரூப்புள்ளினமிரற்றுமென்பவே.

இ - ள். குறுவினத்தோடே முதலேத்திரள் களையிலேவந்த ஆனை எதிர்ப்படப்
பெருவாய் உள்ளேதிரிதருதலான், அதற்கஞ்சி விசைத்துப்பாய்வனவாகிய இரூ உழ
க்குதலின் ஈட்டமறாத புள்ளினம் எழுந்தரற்றுமென்க.

முன்னே கழியனைந்தமைபெறுதலிற் சுறவுகூறினார். களையில்அஞ்சி ஆழத்
திற்சென்றால் ஆனைக்கொல்லுதல் அவற்றிற்குத்தொழில். (௬௬)

சிறையனப்பெடையினோடேச்சேவல்போ
யறுபதவண்டினமார்ப்புத்தாமரை
யுறையதுகுமுவினின்கியோகொடு
கறையறமுயல்வதோர்கடவுளொட்தே.

இ - ள். அன்னப்பெடையினோடே சேவலாடிப்போய் வண்டினமெழுந்தார்ப்
பத் தாமரைப்பூவிலே குவிந்திருக்கின்றது, சுற்றத்தினின்றூங்கிக் கறைபறத் தீயிடை
நின்று யோகத்தோடு தவஞ்செய்வதோர்கடவுளையொத்ததென்க.

கறை - மும்மலமும். யோகம் - திரிந்தது. எழுந்தவண்டு புனைக்கும், பூ டெ
ருப்பிற்கு முவமம். (௬௭)

அரும்பொனும்வெள்ளியுமணியுமல்லது
கருங்கலந்தோய்வினாக்காமர்பூந்துறை
குரும்பைமென்முலையின்மேற்குலாயகுங்குமம்
விருந்துசெய்திடவெறிமேனிசேந்ததே.

இ - ள். குளிப்பார்முலையிற்குங்குமம், தன்னைப் புதுமைசெய்தலாலே பொற்
குடமுதலியனமுகத்தலல்லது மட்குடமுகவாத துறை மேனிசிவந்ததென்க.

பொன்முதலியகாரணப்பெயர் அவற்றானியன்றகாரியத்தின்மேனின் ஆகு
பெயர். வெறி - மணம். (௬௮)

பட்டவர்தப்பலிற் பரவையேந்தல்கு
லட்டொளியரத்தவாய்க்கணிகையல்லது
மட்டுடைமணமகண்மலர்ந்தபோதினாற்
கட்டுடைக்காவலிற்காமர்கன்னியே.

உருக்கி ஒளியையுடைய அரத்தம். மட்டு - காமபானம். கட்டு - கற்பித்தல்.

இ - ள். அகப்பட்டவரைக் களாயேறும்பொருள் பரந்தையையொக்கும்; அதுவொழிய மலர்ந்தபூவினான் மணஞ்செய்த குலமகளையொக்கும்; காவலார் கண்ணையையொக்குமென்க. (௬௯)

நிறாகதிர்திறுதலங்கோத்துவைந்தோரால்
விராகமழ்கமுகின்மேல்விரிந்தபானையுங்
குளாமதுக்குவளைகன்கிடங்கிற்பூத்தவ
முளையினேரோசனையுலவிநாறுமே

குளாமது - வினைத்தொகை. உரை - புகழ். புகழால் எங்குமுலாவி.

இ - ள். நித்திலத்தைக்கொத்துவைத்தபோற் களாயிற் கமுகின்மேல்விரிந்த விராகமழ்ப்பானையும், அகழிநீழ்த்தகுளையும் உலாவி ஓரோசனைநாறுமென்க. (௭௦)

தாய்முலைதழுவியகுழவிபோலவு
மாமலைதழுவியமஞ்சுபோலவு
மாய்முகிறழிஇயசுமப்பறதநெற்றிய
சேயுயர்மதில்வகைசெப்புகின்றதே.

இ-ள். நீர்சுமந்தினாத்த மெகத்தைத் தன்னிடத்தே அனைத்தலாலே, குழுவிய அனைத்த தாயுடையமுலைபோலவும், மஞ்சைத்தன்னிடத்தே அனைத்த பெரியமலை போலவும், அசும்பறுத்தலையையடைய மதிலின்கூறுபாடு இனிது கூறுகின்ற தென்றா ரென்க. (௭௧)

வேறு

௧. மாற்றவர்மறப்படைமலைந்துமதிஸ்பற்றி
ஊற்றுவனாக்கொல்ல. யொடுநாக்கியெற்பொறியுந்
தோற்றமுறுபேய்களிறுதுற்றுபெரும்பாம்-
கூற்றமனசுமுருதொடர்ருந்தமொடுகோண்மா.

இதமுதலாகக் “கருமடால்” அளவொருதொடர்

நூற்றுவனாக்கொல்லி - சதவிதி; நூறுபொரு ஒருகூர் கொல்வதொருபொரு. பங்கி - தள்ளி. ஏரிதல் - உட்கூர்தல்; “சேரியம் பெண்டிர் அஞ்சுத் தெனிய” என்றும் போல. தோற்றமுறுபே - கட்டினனாகியபேய். கூற்றுதல் - விழுங்குதல். தொடர் - அவச்சுருங்கிலி. ருந்தம் - விட்டெறு. கோண்மா - புலிமுதலியன. இவற்றிற்கு என்னும்மைவிரிக்க. (௭௨)

உ. விற்பொறிகள்வெய் பங்கிருதினாதொடரயில்வாள்
கற்பொறிகள்பாவையனமாடமஞ்செந்திக்
கொற்புனைசெய்கொள்ளிபெருங்கொக்கெழில்செய்கூகை
நற்றலைகடிருக்கும்வளநெருக்குமரநிலையே.

விடுகுதினா - பகைவன்மேலே விடுங்குதினாப்பொறி. கொட - வாய்-தானேதொடர்ந்துகொல்லும்வாள். கற்பொறி - இடங்கணிமுதலியன. பாவையும் அன்னமும் மாடங்களும் அடப்படுத்தியும். மாடம் - நாடகசாலை. கொல் - கொந்தாடி. காய்ந்த இரும்புடன் கொள்ளுசலிற் கொற்புனைசெய்கொள்ளியென்றார். எழில் - இகழ்ச்சிக் குறிப்பு. தலைகளைத்திருகிக்கொள்ளும்வலியுனை கொடுக்குமரமாவதையுவித்துலாம். இவற்றிற்கும் உம்மைவிரிக்க. (௭௩)

செம்பொன்மழைபோன்றதொருயிரங்கள்சிந்திப்
பைம்பொன்விளைதிவினிதுதழிந்துபலர்க்கார்த்தி
யம்பொனிலத்தேகுகுடியசுநகரமதுதா
னும்பருலகொப்பததன்முன்மைசிறிதுரைப்பாம்.

இ - ள். இனிக் கூறுதுநின்றது பொன்விளைகின்ற நிலில் நிதியைவெட்டிப்
பொன்மழைபோன்று அடிக்கடிசிந்திப் பலர்க்கும் பல ஆயிரங்களைக்கொடுத்து நிறை
வித்ததினாலே மறுமையில் தேவருலகத்திலே செல்லங்குடியையுடைய உண்ணகரம்;
அதுதான், நுகர்ச்சியான் உம்பருலகொப்பதொன்றாயினும் அதன்முன்மை சிறிதுகூறு
வாமென்றாரென்க. (என)

வேறு.

துப்புறழ்தொண்டைச்செவ்வாய்த்தோழியர்காமத்துதி
னெப்பவொன்றாதியாகவாயிரத்தோரெட்டொருச்
செப்பித்தஞ்செம்பொனல்குனலம்வனாவின்றிவிந்து
முப்பமைகாமத்துப்பினவரிடமுரைத்துமன்றே.

இ - ள். வேட்டைகயினைவிளைவிக்குந் தொழியராகியதூதாலே செம்பொன்ஒன்
ருதியாக ஆயிரத்தொண்டைக்குஞ்சுருக, வந்தனானு ஒருபவலைசொல்லித் தம்மல்குலை
விற்கும் உவாய்பில்லாத காமம், உட்கொண்டைய பரத்தையரிடத்தைக் கூறுவா
மென்க.

தொண்டை - வாய்க்குடியை. நலம்மகாலின்நி - ஒருவரிடத்தம் அன்புநிலை
பெற்றிற்று. “உப்புடைமுந்தி” என்றா உவப்பிற்று. உப்பு - இனிமையுமாம்.
இனி வாய்க்குண்டாகவாய்விதக்குத்தெனவேன்று உட்பிந்தமாறுபோலக் கொடுக்
கும் பொருளையான அன்பைத் துறாப்ப. தப்பையொக்கும் தொண்டைபோலஞ்
செவ்வாயைய இரட்டையையுச் செவ்வாயை நோக்குதலின், அடுத்தவலுவமை
யன்று. (என)

குங்குமமெழுச்சார்வநினையுகுயிற்றியுள்ளந்

மங்குமென்சாந்தத்தோடுதாமமுந்தாழநாற்றி

பெங்குநகுவாகடோறுநாடகமெழுதியொப்பப்

பொங்குமென்மலர்பெய்சேக்கைபொலிந்துவிண்புகற்சியுண்டே.

இ - ள். அச்செரிப்புந்மெங்குந் சார்த்திடுக்குமிடத்தையுந் தின்னையையும்
பண்ணிக்குங்குமுந்தாடலெழுந், உன்னொளம் மெழுகினசந்தனத்திலே மாலையையு
யுந் தாழாற்றிச் சுவர்கடோறங் காமக்குறிப்புப்பட நாடகமெழுதிச் சேக்கைபொ
லிந்து விண்ணை விரும்பப்பாராதுதலுடைத்தென்க. (என)

தூசுருந்தபரவையல்குல்கமக்கலாதென்னவிழ்த்த

காசுருந்தகோவைமுத்தங்கதிர்முலைதிமிர்ந்தசாந்தம்

வாசநந்தொடிகண்மாலையணியிணவீழ்ந்தமுற்ற

மாசைப்பட்டாசுவைகவாருக்கடிகமழுமன்றே.

இ - ள். தூசுருதமல்குல்குமுந்தகோவை, இவ்வல்குல நம்மைச் சுமக்கமாட்டா
தென்று கருதினற்போல வீழ்த்தகாசுமுத்தம் சாந்தம் சுண்ணம் மாலை என்கின்றவை
வீழ்ந்தமுற்றம் அரசு விரும்பித் தங்கும்படி சுமழுமென்க. (அ)

அஞ்சிலம்பொலியோடல்கும்கலையொலியணிந்தமுன்கைப்
பஞ்சிமெல்விரலிற்பாணிபண்ணெலிபவளச்செவ்வா
யஞ்சினேர்ந்துயிர்க்குந்தேன்சோர்குழலொலிமுழவினோசை
துஞ்சலிலோசைதம்மாற்றுறுக்கமுநிகர்க்கலாதே.

முன்பு சேடியர்கையாற் செம்பஞ்சனீந்த வீரல், செவ்வாயை முன்னுமின்
னுங்கட்டிக. வாயுறுத்தற்குஅஞ்சி உற்றபின் தன்றொழின்முடித்தற்கு நேர்த்து துங்
குழல்.

இ - ள். சிலம்பொலியோடே கலையொலி யாமொலி பாட்டொலி குழலொலி
முழவினொலியாகிய ஒழியாவொலிகளாலே இச்சேரிக்குத் துறக்கமு மொவ்வாதென்க.

தேனுலாமதுச்செய்கோதைதேம்புகைகமழலுட்ட

வானுலாஞ்சுடர்கண்மூடிமாட்கிரவுசெய்யப்

பானிலாச்சொரிந்தநல்லாரணிகலம்பகலைச்செய்ய

வேனிலான்விழைந்தசேரிமேலுலகனையதோன்றே.

சுடரென்றது - ஞாயிற்றினதுசுடரையும் திங்களினதுசுடரையுமாகச் பாணி
லாவைத் திங்களின்சுடரிற்கேற்றுக.

இ - ள். கோதையைப்புகைத்தலால்அப்புகை வானுலாஞ்சுடர்களைமறைத்து நக
ரைப் பகலேஇரவையுண்டாக்க, அவ்விரவை நல்லாரணிகலத்தின் மாணிக்கங்கெடுத
துப் பகற்பொழுதைச்செய்ய இயல்பானஇரவிலும் பாணி ாச்சொரிந்து வானுலாவும்
திங்களின்சுடர்களை அம்மணிகலமறைத்துப் பகற்பொழுதைச்செய்ய அச்சேரி மே
லுலகை யொப்பதோன்றே யாயிற்றென்க

ஏகாரம் - தேற்றம். இரவுபகலுன்மையிறுறுக்கமொத்தது. இனிப்
பால் - பகுதி, நிலா - ஒளியென்று முளைப்ப; “நிலாத்தலைதிகமுடம்பைப்பூண்”, “பணி
நிலாவீசம்பைப்பொறகொடி” என்றும்போல. (அஉ)

இட்டதூல்வழாமையோடியோசனையெல்லேநீனம்

மட்டுவார்மாலேவேய்ந்துசதுக்கங்கண்மலிந்தசும்மைப்

பட்டமும்பசும்பொழ்நூணும்பரந்தொளிப்புற்றுந்திற்தே

னட்டுந்தாரலங்கன்மார்பராவணங்கிளக்கலுற்றேன்.

இ - ள். வலித்ததூற் செவ்வைதப்பாமற்செட்டி நீண்டெயெய்ப்பட்டு நாத்சங்கி
களிலே மிக்கஒலியினையுடைய அங்காடித்தெருக்கூறுத லுற்றேனென்றொரென்க.

தம் தரத்திற்கேற்ப்பெற்ற பட்டமும் பூணும் எங்கும்விளங்குதற்குக்காரண
மான வணிகர் முதலாயினார். (அங)

மணிபுனைசெம்பொற்கொட்டைவம்பணிமுத்தமாலே

கணிபுனைபவளத்திண்கால்கம்பலக்கிடுகினூன்றி

யணிநிலமெழுதிச்சாந்துனகிற்புகைத்தம்பொற்போதிற்

றிணிநிலமணிந்துதேங்கொளையிசிதறினோரே.

கணி - தூல்போனவன், அவன்புனைந்தகால். திணிநிலம் - படுத்த நிலம். தேங்
கொளையி - தெய்வங்கள் இனிதாகக்கொண்ட ஐயவி.

இ - ள். மணியழுத்தின பொன்னாற்செய்த கடைமணியையுடையகச்சுத்துக் கின பவளக்காம்பைக் கம்பலம்வேய்ந்தசட்டத்திலே கொளுத்தியுன்றி மெழுகிப் புகைத்து அணிந்து சிதறினாரென்க.

முத்தமாலைபுனைந்த கடுகு.

(அச)

பொன்சொரிகதவுதாழிற்றிறந்துபொன்யவனப்பேழை
மின்சொரிமணியுமுத்தும்வயிரமுங்குவித்துப்பின்னு
மன்பெரும்பவளக்குப்பைவாலணிகலஞ்செய்குப்பை
நனபகலேரவுசெய்யுள்கலங்கூப்பினாரே.

இ - ள். பொன் தாளைசொரித்தற்குக்காரணமானகதவைத்திறந்து பேழையி
லிருந்த மணிமுதலியவன் னைக்குவித்துப் பின்னரும் பவளத்திரள்களையுஞ் குறைப்பணி
களையும் நீலப்பூள்களையும் குவித்தாரென்க.

ரன்பகல் - கடும்பகல்.

(அடு)

விழுக்கலஞ்சொரியச்சிந்திவீழ்ந்தவையெடுத்ததுக்கொள்ளா
வொழுக்கினரவர்கள்செல்லமுனைப்பரிதொழிகவேண்டா
பழுக்குலைக்கமுருந்தெங்கும்வாழையும்பசும்பொனலு
மெழிற்பொல் மணியினலுங்கடைதொறுமியற்றினாரே.

இ - ள். சலந்தைச்சொரிதலாற் சிதறிவீழ்ந்தவற்றைக்கொள்ளா ஒழுக்கினர் ;
அதுவேயன்றி அஃதொருநாடோறு நகிதற்குக் கருகு முதலியன தேடவேண்டா ;
அது என்னையெனின், அவற்றைப் பொன்னு மணியாலு மியற்றினாராதலான். அவர்
கள் செல்வமெல் னுலுணைத்தலாற்று; இனி நீருங்கெட்கவேண்டுமென்னும்விரும்பத்தை
யொழிவீராகவென்க.

இனி உரைப்பரிதகெட்குரும்பவெண்டா ஒழிகவென்றுமாம்.

(அசு)

முகதேனிறுலின்முகமொய்தினாயியம்பியாங்கு
மோசையென்றுணரினல்லாலெழுத்துமெய்யுணாதலாகாப்
பூசாந்தொருவர்பூசிற்றெழுவர்தம்மகலம்பூசி
மாசனமிடம்பெருதுவன்கடைமலிந்ததன்றே.

இருலின்புக தேன்போலமூர். உம்மை - சிறப்பு. ஒரோசையும் பாடம். பூச
சாந்து - நங்குமதித்த சாந்து. பூசி - பூச.

இ - ள். மாசனம் போக்கிடம்பெருமல் ஒருவர்பூசிற்றெழுவர்தம்மகலம் பூசம்
படிமூச அங்குப்பிறந்தவோசையும் மொய்தினாபோல இயம்பி ஒசையென்றுணர்ந்
தலன்றி எழுத்தின்வடிவுணர்தலாகாதாய்க் கடையிலேமலிந்ததென்க.

நாங்குசாதியும் அதுலோம்பியிரதிலோமருஞ் சங்கராசாதியும்பற்றி எழுவரென்
றார்.

(அவ)

மெய்யணரிசெம்பொற்கண்ணமேதருநானகீரி
னைதுபட்டொழுகியானையுழிமதங்கலந்துசேராய்ச்
செய்யணிகலன்கள்சிந்திமாலையுமதுவுமல்கி
வெய்தடியிடுதற்காகாவீதிகள்விளம்பலுந்தேன்.

அணிகண்ணம் - உண்டசோறுபோனின்றது. மச்சில்கவிழ்த்தல் மரபு, செய்
யணிகலம் - அரிதிற்செய்தகலம். மாலையினுங் கலத்தினுந்தீண்டெற்கு அடிநாணிற்று ;
தமது நலத்தான்.

இ - ள். அணிந்துமிக்ககண்ணம் நாளந்தாலும் பணிநீராலும் இளகுதல்பட்டு
வீதியிலொழுகலின் அதனோமெசமுங்கலந்து மதுவுமல்கிச் சேராய்ச் சிந்தி மல்கி
விராய அடியிதெற்காகாவீதிகள் கூறலுற்றேனென்க.

இவை பீடிகைத்தெருவொழிந்தன.

(அஃ)

வேறு.

முழுவணிமுதுநகர்முரசொடுவனோவிம
விழுவணிமகளிர் தம்வினாகமழிநாழலை
யிழையணியொளியினவெயில்செயவெடுபுகை
மழையெனமறையினபொலிவினதொருபால்.

இ - ள். ஒருபால் முழவுநினைத்த டொயில்களிலே முரசும்வளையும் விம்முந்
லால் அவ்விழுவிற கொப்பித்த மசுருடைய முலையினணிந்த இழைபொலி இவ்
வெயிலையுண்டாக்கும்படி இட்டபுகை மழையென ஒரறிந்தை மறந்தச் பொலிவினை
யுடைத்தாயிற்றென்க.

(அஃ)

குடையொடுகுடைபலகளிறொடுநெரிதர
வுடைகடலொலியினொறுபவர்பய்செல
முடியொடுமுடியுறமிடைதரின்விசுடைர்
கொடியுடைமழையினிர்குலவியதொருபால்.

உடைகடலொலி - உடைகடலொலிபொலுமொலி.

இ - ள். ஒருபால் அரசனைக்குடையுக்குடையுள் சளமுநகரிதும் பலநெருந்
கிச் சேவித்தல் ஊரணமாகத் தேவருடைய பவிசுபந்தலாடல், அதனைச் செல்குற
அரசர்முடிய முடியுறருங்குதலின் விசுடைர் மலையினிமின்போற் குலவியதென்க.

இது செல்வமுண்டாதற்குப் பவிசுக்குமென்றா. இனிப் பவிசுத்தலிற் குடை
முதலியனநெரிதர முடிநெருங்கிற்றென்றுமாம்.

(அஃ)

பூத்தலைவாரணப்போர்த்தொழில்நாயவார்
நாத்தலைமடிவிளிக்கூத்தொடுகுயில்க்
காய்த்துறுதமனியத்துகளொடுகடிகமழ்
பூத்துகள்கழுமியபொலிவினதொருபால்.

பூ - தோன்றிப்பூ. காய்த்துறு - காய்த்துறலுற்ற.

இ - ள். ஒருபால் கோழிப்போரினவெற்றியைத் தமதாகவுடைய இனையவார்
சீழ்க்கைக் கூத்தோடுநெருங்குதலான், அப்பொழுதுகின்றும் பொற்றுகளும் பூத்துகளும்
மயங்கின பொலிவினதென்க.

(அஃ)

மைந்தரொடுடியமகளிரையினையவ
ரந்துகில்பற்றலிற்காழ்சரிந்தணிகுளர்
சுந்தரநிலமிசைச்சொரிதலின் மின்னணிர்
திந்திரதிருவிழினெழிவினதொருபால்.

இ - ன். ஒருபால் கனவரோடுடியமகளினா அவர் துகில்பற்றலிற் காசுகோ
வையற்று நிலத்தே விசையோடேசிந்துதலின் ஒளியையணிந்து வானவில்லினெழி
லினதென்க.

எந்தரம் - நன்மை.

(௧௨)

வனையறுத்தனையனவாலரியமைபத
மளவறுநறுநெயொட்டுகறியமைதுவை
வினாவமைதயிரொடுமிசைநெயர்வினாயுமி
ஊனவணிகலமெனுமுரையினதொருபால்.

இ - ன். ஒருபால் வனையை தண்ணிதாக அறுத்தாற்போன்றனவாகிய வாலிய
அரிசியாலமைத்தசோற்றையும் பெய்யாலட்டகறியையும் முற்றினதயிராலமைத்த
துவையினையும் மிசைசுவிராக வினாயங்கோள் உண்டார் நறுநெய் அனிகலமுள
வெனுமுரையினதென்க.

ஒடு - என்னெடுவியுமா உலவியுமா பாடம்.

(௧௩)

வனாரினாயருவியின்மதமிசைசொரிவன
புனாரினாகளிரொடுபுனைமணியியறோ
வினாரினாயிவுளியொடியனையவர்விதவுபு
குனாரினாகுளிர்புனல்யாற்றினதொருபால்.

இ - ன். ஒருபால் மலையொழுங்குகிருவையுந் சம்மேலெசொரிந்தகொள்ள
பொலமதந்தைமலே சொரிவனவாகிய உயர்ச்சியையுடைய களிற்றோடுத் தெரிந்
பூண்டார் செலவையினாந் இவ்வொடுகு வனையவர்விதவி நிறைத்தயாற்றினதென்க.

அருவியொல் வீழ்கின்ற மதமென்பாருமுள். மிகையம் பாடம்.

(௧௪)

வரிவனையாவமுமணிமுழுவாயமு
மரிவளர்கண்ணையரணிகலவாவமும்
புரிவளர்குழலொடுபொலமல்கவினிய
நிருவினையகழிபனைதிறவிதின்மொழிவாம்.

புரிவளொடு - நரம்பிடத்து இசையளர்த்தற்குக் காரணமாகியகுழல். “குழல்
வழிபாடுபுழித்தன்னுமைப்பின்னர், முழுவியம்பலாமந்திரிகை.” விருப்பமுறாம்.

இ - ன். குழலொடு வனையாவமும் முழுவாவமும் கலவரவமும் கவனியமனை
களைச் செவ்விதாகக் கூறுவாமென்றாரென்க.

இது அரசருக்குரியவரிருப்ப.

(௧௫)

வேறு.

பாவையன்னவர்பந்துபுடைத்தலுற
நூவியன்னம்வெரிஇத்துணையென்றுபோய்க்
கோவைநித்திலமாடக்குழாமிசை
மேவிவெண்மதிதன்னொழருக்குமே.

இ - ன். மகளிர் பந்தழத்தலின் அன்னம் அவ்வோசைக்கு வெருவி மதியை
இன்னமென்றுசுருதிக்குடப்போய் மாடங்களின்மேலே அம்மதியோடே மேவியிருக்கு
மென்க.

மதியியங்குத்தோறுந் தானுமியங்கிறு.

(௧௬)

திருவநீணகர்ச்செம்பொனீடிய
 வருவவொன்கொடியுழிநுடங்குவ
 பரவைவெங்கதிர்ச்செல்வனபைம்மயிர்ப
 புரவிபொங்குழலாற்றுலபோன்றவே.

பரவை - பரத்தல்.

இ - ள். அத்திருவையுடையமனைகளில் நீடியகொடி முறையாலசைவன; செல்வன்புரலியை அமுலாற்றுவபோன்றனவென்க. (௧௭)

இழைகொள்வெம்முலையீரமுலர்த்துவார்
 விழையவூட்டியமேதகுதீம்புகை
 குழைகொள்வாண்முகஞ்சூழ்குளிரங்கதிர்
 மழையுணமாமதிபோன்மெனத்தோன்றுமே.

இழை தான்விரும்பிக்கொண்ட வெவ்வியமுலையிலே கணவர்பூசிய சந்தனமுதலியவற்றின் ஈரத்தைப்புலர்த்துவார் - தொழிற்பெயர்.

இ - ள். கணவரவீழைய ஈரமுலர்த்துவாருட்டிய புகைசூழ்முகம் மழையுட்குளிருங் கதிர்மதிபோலுமெனத் தோன்றுமென்க. (௧௮)

செம்பொற்கண்ணிசிறூர்களைந்திட்டவு
 மம்பொன்மாலையவிழந்துடன்வீழ்ந்தவுந்
 தம்பொன்மேனிதிமிர்ந்ததண்சாந்தமும்
 வம்புண்கோதையர்மாற்றுமயலரோ.

இ - ள். மகவீர தம்மேனிதிமிர்ந்தசாந்தமும் மயிர்குலைந்துசோரவீழ்ந்தமாலையுஞ் சிறூர்களைந்த கண்ணியுஞ் சேடியர்மாற்றுந்துராலென்க.

வண்டுகள் புதுமையையுண்ட பழமாலையைக்குதெலித் சேடியராயிற்று. * “கண்டுகை விட்ட மயல்” என்றாற்பிறரும். (௧௯)

வேரியின்மெழுக்காரந்தமென்பூலிவந்
 தாரியாகவஞ்சாந்தந்தளித்தபின்
 வாரிரித்திலம்வைப்பொப்புவோடு
 சேரிதோறிதுசெல்வத்தியற்கையே.

அரி - ஐம்மை; விசாரம். ஆரி - அழகென்றுமாம்; ஆரியாக - மேலாகவென்றுமாம். மேலும் † “தளித்தசண்ணம்” என்ப. வேரி - இருவேரியுமாம்.

இ - ள். நாற்றமுந் தோற்றமும் இனியவற்றான் மெழுகிய மெழுக்காரந்தவேரியையுடைய பூநிலத்தே ஐதாகத்தொழில்படச் சாந்தைப்பூசினபின்பு பொற்புவோடு நித்திலத்தையும் வைப்பார்கள்; ஆதலிற் சேரிதோறுஞ் செல்வத்தியற்கை இத்தன்மைத்தென்க. (௨௦)

கருணைவாசமுங்காரிருங்கூந்தலா
 ரருமைசான்றவகிற்புகைவாசமுஞ்

* நாலடியார், தூயதன்மை, ௩.

† பதுமையாரிலம்பகம், ௧௬௫.

செருமிச்சேர்ந்துகண்ணீர்வரத்தேம்பொழி
லுரிமைகொண்டனவொண்புறவென்பவே.

கூந்தலிலார்ந்த புகையெனவினைத்தொகை; பெயருமாம்.

இ - ள். புறவுகள் பொரிக்கறியினது வாசப்புகையும் அகிலினது வாசப்புகையும் செருமிக் கண்ணீர்வருதலாலே பொழிலைத் தாமிருத்தற்குரிய இடமாகக்கொண்டனவென்க.

(௧௦௧)

நறையுநானமுநாறுநறும்புகை
விறகின்வெள்ளியடுப்பினம்பொற்கல
நிறையவாக்கியநெய்பயிலின்னமிர்
துறையுமாநதர்விருந்தொடுமுண்பவே.

நறை - நறைக்கொடி. நானம் - தூவியெரிக்கும்புழு. நிறைய - மடைதூல் விதியிற்குறையாமல். விருந்து பெற்றற்குறையின் உம்மை - சிறப்பும்மை.

இ - ள். வெள்ளியடுப்பிலே நறையுநானமுநாறும் நறும்புகைவிறகாலாக்கின அமுதை மாந்தர் பொற்கலத்தே விருந்தொடுமுண்பரென்க.

விறகு - சந்தனமுதலியன.

(௧௦௨)

பாளையென் கழுக்கின்பழமெல்லலை
நீள்வெண் மாடத்துநின்றுகொண்டநலா
ராளிமொய்ம்பர்க்கொடுத்தணிசண்பக
நாள்செய்மாலையகைமுடிப்பெய்பவே.

மணமெல்லியபாளையென். கொண்டநலா - கொட்டிலேவெருத்ததாம். நகை முடி - முத்தமாலையையுடையமுடி.

இ - ள். நல்லா மாடத்தேநின்று பாக்கையும் வெற்றிலையையும் பறித்துக் கொண்டு மொய்ம்பர்க்குக்கொடுத்து அவரணிந்த சண்பகமாலையைவாங்கி நாட்கால மன்றாயினும் வேட்டையிக்குதியாற் றமதுமுடியிலே பெய்வரென்க.

இனி நாட்காலத்தேய்த சண்பகமாலையணிந்த முடியிலே அக்காலத்திற்கு உரிய பூக்களைப் பெய்வரென்றுமாம்.

(௧௦௩)

எழுதுவாலையெங்கண்ணினையநல்லார்
மெழுகுருங்குமமார்க்கிடவெம்முலை
புழுதுகோதையுஞ்சாந்துமுவந்தவை
முழுதும்வித்திவினைப்பர்க்குண்பவே.

மையெழுதுங்கள். குங்குமமெழுகும். தினைப்பன - கரணங்கள்.

இ - ள். அம்மகளிர் கணவர்மார்க்கிடவெம்முலையாலே உழுது கோதையையுஞ் சாந்தையும் வித்தித் தினைப்பனவற்றிற் றுங்கள் உவந்தனவற்றைமுழுதும் வினைப்பரென்க.

(௧௦௪)

குஞ்சிமேலனிச்சம்மலர்கூட்டுணு
மஞ்சிலோதியரம்மலர்ச்சேறடி

மஞ்சுதோய்மணிமாடத்துமல்குபூம்
பஞ்சிமேலும்பனிக்கும்பனிக்குமே.

கூட்டுணும் - கவரும்.

இ - ள். ஓதியருடைய அணிச்சமலர்கூட்டுணுஞ் சிறடி ஆடவர் குஞ்சிமேலும் பனிக்கும் ; பஞ்சிமேலும் பனிக்குமென்க.

கோபத்தாலும் கரணத்தாலு நடுங்கிற்றென ஊடலுங்கூடலு முணர்ந்திற்று. “கொல்புனற்றளிரினங்குவணின்னு” என்றார் பிறரும். நகராதலின் ஊடற்குக்காரணங்குராயினார். * “எஞ்சுபொருட்சிளவி செஞ்சொலாயிற் - பிற்படக்களவாரா முற்படக்களத்தல்” என்பதனற்குஞ்சிமேலுமென்று உம்மைகொடாராயினார். (க0ரு)

தாமமேகமழந்துகிற்சேக்கைமேற்

காமமேதுகர்வார்தமகாதலால்

யாமமும்பகலும்மறியாமையாற்

பூமிமரகர்பொன்னுலகொத்தேத.

ஏகாரம் - தேற்றம். காமமே - ஏகாரம் பிரிநிலை. “யாமத்தமெல்லையும்” என்றார் பிறரும். பூமியின். பூமென்மரகரும் பாடம். பூ - வடமொழி.

இ - ள். சேக்கைமேனுகாவா தம் காதலால் இரவம்பகலு மறியாமையின் அந்நகர் பொன்னுலகத்தை ஒத்ததென்க. (க0ரு)

அரவுகான்றிட்டவங்கதிர்மாமலரி

புரவுநீர்முத்துமுன்னுதுத்துள் ளா

விரவன்மாநதர்க்குமின்னவையீவதோர்

புரவுபூண்டன பொன்னகர்மாந்தரே.

உரவுநீர் - உலாவுநீர். உம்மை - இழிவுசிறப்பு.

இ - ள். மணியுமுத்தும் உள்ளுறுத்தின்னவை இரவன்மாந்தாக்கும் உள்ளன வாதலாற் பொன்னகமாந்தரே புரவுபூண்டனரென்க

இது இகழ்ச்சி. ஏகாரம் - எதிர்மறை. இனி இன்னவை இரவன்மாந்தாக்கு முள்ளனவாயிருத்தலிற் பின் மத்தரே புரவுபூண்டாரென்றது - உயர்உறுப்புமுதலியன கொடுத்தற்குத் துணிந்தாரிவரெ யென்றுமாம். ஏகாரம் - தேற்றம் (க0ரு)

முல்லையங்குழலார்முலைச்செல்வமு

மலலன்மாநகர்ச்செல்வமும்வார்கழற்

செல்வர்செல்வமுங்காணியவென்பர்போ

லெல்லியுமரிமையா.ரிமையாததே.

இ - ள். இமையா இமையாதிருந்திருப்பு, நீயிர்இம்மூன்று செல்வத்தையும் வீடாமற்காண்டற்கு யாம் வீழித்திருந்தேமென்று தங்கண்ணோக்கிச் கூறுவாராப் போலே யிருந்ததென்க.

மூன்றாவன போகமுஞ் செல்வமும் வீரமும். என்ப என்பதுபாடமாயின் இமையார் நீயிரிவைகாண்டற்கு யாங்கள் இமையாதிருந்ததென்று கண்ணிற்குக் கூறுவாரென்க. ஏகாரம் - ஈற்றசை. (க0அ)

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், இடையியல், ௩௬.

முழவுஞ்சங்கமுமுன்றின்முழங்குவ
விழவும்வேள்வும்கித்தலொன்றின்மையாற்
புகழலாம்படித்தன்றிதுபொன்னக
ரகமுதன்மாக்கடலன்னதொர்சும்மைத்தே.

வேள்வி - விசேடமான நாள்களில் நிகழ்வன. இது வேள்வென ஈறுதிரிந்தது.

இ - ள். விழவினும் வேள்வியினுமொன்றைக் கைவிடுதலின்மையான் முழவுஞ் சங்குமுழங்குவன கடலன்னதொர் சும்மைத்தாதலான் இப்பொன்னகர் புகழலாம் படித்தன்றென்க. (க0க)

திங்கண்முக்குடையான்றிருமாநக
ரெங்குமெங்குமிடந்தொறுமுண்மையா
லங்கண்மாநகர்க்காக்கமறாததொர்
சங்கநீணிதியாற்றழைக்கின்றதே.

சங்கமென்னும் பெண்ணையுடைய தொன்றுபட்டநிதியோடே.

இ - ள். ஸ்ரீகோயில் தெருவிடமெங்கு மணையிடமெங்கு முண்டாகையினாலே மாநகர்க்கு இடந்தொறும் நிதியோடே அறாததொராக்கந்தழையாநின்றதென்க.

இனி மாநகருண்மையால் நகர்க்குடக்கமறது; அவ்வாக்கம் ஒருசங்கநிதியாலே தளிக்கின்றதென்று மாம். சங்கநிதி - அரசன். (கக0)

வேறு.

தேன்றலைத்துவலைமாலையெப்துகில்செம்பொன்பூத்து
நான்றனவயிரமாலையருகுகிர்முத்தமாலே
கான்றமிந்தேந்தினிற்றகற்பகச்சோலையார்க்கு
மின்றருள்சுரந்தசெல்வத்திராசமாபுரமதாமே.

தேனைத் தலையிலே துவலையாகவுடைய மாலேமுதலியவற்றைப்பூத்து நான் நன வாகியவயிரமாலேமுதலியவற்றைத் தொற்றுவித்த, அமிர்ந்தயேந்திநின்ற கற்பகச் சோலையென்றாநிற் கோர்பெயர் கூற்றது; இதற்குமவையுண்மையின்.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறியவன் யார்க்கும் அருளையின்று செல்வத்தைச்சுரந்த கற்பகச்சோலை; அஃதிராசமாபுரமென்னும் உபயரையுடைத்தாமென்க.

இனித் தான்சுரந்த அருளாலே யார்க்குமருமையிற் கற்பகச்சோலையையின்று அச்சோலையிற் செல்வத்தைத் தன்னிடத்தையுடையது இராசமாபுரமென்க. என் றது: இதில் வாழ்வாரருளைக்கண்டு நிறர்க்கும் அருள்நிறந்து சுவர்க்கமெத்துவொன்ற வாறு.

இத்துணையும் உகரின்னிறப்புச்சு நிறு.

(ககக)

கோயிற்சிற்றப்பு.

வேறு.

வேகயானையீளியேல்வெப்பதானையையகோன்
மாகநீண்மணியிமுடிமாரிவண்கைமாசில்சீ
ரேகவானைவெண்குடையிந்நகர்க்குமன்னவ
னாகநீரநன்னகர்நன்மைதன்னஞ்செப்புவாம்.

தானையென்றது ஒழிந்தமூன்றுபடையை. ஐய - வியக்கத்தக்க. தேவாபுகழு முடியென்று குலநன்மை கூறினர். சீர் - மிக்கபுகழ். ஏகவாணை - பொதுவற வாளுதல்.

இ - ள். யானைமுதலியவற்றையுடையமன்னனது கோயிலின் நன்மையைச் சிறிதுகூறுவாமென்றானே. (ககஉ)

நீணிலம்வகுத்துநீர்நிரந்துவந்திழிதரச்
சேணிலத்தியற்றியசித்திரச்சுருங்கைசேர்
கோணிலத்துவெய்யவாங்கொடுஞ்சுறத்தடங்கூட்டு
பூணிலத்துவைத்ததேர்ப்பொழிந்ததே.

இ - ள். நீர் நிரந்துவந்தியும்படி நீணிலத்தைவெட்டிப் புறம்பில் அசுழ்தொட கிப்படுத்த வழிசேர்ந்தகூட்டு நுலமகளுக்குப் பூண்டிடோ ரழுகுபோலப் பொலிந்த தென்க.

சுற * புறனடையாற்கொள்க. சுருங்கை - சுருங்குதல். (ககங)

இஞ்சிமாகநெஞ்சுபோழ்ந்தெல்லையகாணவேகல்
மஞ்சுசூழ்ந்துகொண்டணிந்துமாகநீண்டநாகமு
மஞ்சுநின்னையென்றலிணைநிதின்துநீண்டதன்
குஞ்சிமாண்கொழிக்கையார்கூவிவிட்டதொத்ததே.

இ - ள். மதிலானது மாகத்தினடுவைப்பினந்து நாகத்தின் எல்லையைக்காண ஏகுதலின் அதனை மஞ்சு முற்படப்போகாமற்றடுத்துப் பின்பு காலையகட்டிச் சொல்லு ஆகாயத்தேயுயர்ந்தநாகமும் நீனை அஞ்சுமென்றலிற் றுண் டெகபத்தளவிலே நின்று தன்றலையின்கொழிக்கையாலே நம்மையெடுத்துகாண்கென்று கூவிவிட்ட தன்மையையொத்தது அடையசைந்ததன்மையென்க

குஞ்சி - கொடிநாட்டுக்குழி; கழையுமாம். (ககச)

முத்தமாலேமுப்புரிமுரிமாமணித்தத
வொத்தநான்குகோபுரமோங்கிநின்றொளிர்வன
சத்தெருற்றிருட்டியதாமரீண்மணிவணன்
மத்தொளிமணிமுடித்தாமநால்வபோலுமே.

இ - ள். மாமணித்ததவையுடைய தம்மில்லொத்த நீலமணிக்கோபுரநான்கிலும் நின்றொளிர்வனவாகிய குலத்தினெற்றியிற்குட்டியமுப்புரியாகியமுத்தமலை, தாமத் தையுடைய உலகனந்தமாயோன் முடியில் தாமநாலவன்போலுமென்க.

போன்றவும் பாடம். முப்புரியாகிய முத்தமாலையையுடைய சுதவமாம். தத் துதல் - வீசுதல். (ககரு)

சங்குவிம்முநித்திலஞ்சாந்தொடேந்துபூண்முலைக்
கொங்குவிம்முக்கோதைதாழ்கூந்தலேந்துசாயலா
நிங்குதிக்களிப்பினுலெய்தியாடும்பூம்பொழில
செங்குணிந்தூரன்னகர்ச்செல்வமென்னதன்னதே.

சங்குவிம்முநித்திலம் - சங்குசூன்முற்றியின்றமுத்து. செல்வம் - ஆகுபெயர்.

* தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், உயிர்மயங்கியல், கூஉ.

இ - ன். நித்திலத்தைச் சாந்துடனெந்திய முலையினையுங் கூந்தலினையுமுடைய சாயலார் காமக்குறிப்போடுகூடியகளிப்பாற்சென்றும்பொழில் இந்திரனகரிக்கற்ப கச்சோலை என்னதன்மைத்து அன்னதன்மைத்தென்க. (ககக)

வெள்ளியானைமென்பிடிமின்னிலங்குபைம்பொனாற்
றுள்ளுமாறொருத்தலுஞ்செம்பொனம்பொன்மான்பிணை
யுள்ளுகாமமுள்ளுடவேந்தனங்குறைவதோர்
பள்ளிமாடமண்டபம்புகங்கதூர்ப்பவணமே.

இ - ன். வெள்ளியாற்செய்தகளிறும் பைம்பொனாற்செய்தபிடியுஞ் செம்பொ
னாற்செய்த ஒருத்தலும் அம்பொனாற்செய்தபிணையும் ஒன்றையொன்றுள்ளுங்காமம்
வேந்தனுள்ளத்தையேட்கையிருப்ப அச்சோலையில் அவனுறைவதோராமண்டபத்திற்
பள்ளிமாடம் நாகருலகையொக்குமென்க.

இனி வெள்ளியாலையானையும்பிடியுஞ் செய்தவென்றுமாம். (ககக)

கோராமணிமடற்கூந்தனெற்றியேந்திய
மாமையுந்திரள்கலிமாமணிமரகதஞ்
சூழ்சூலைப்பசங்கமுக்குலுபாளை வெண் பொனா
லாழ்திரண்டமணிக்கயிறாசலாடவிட்டதே.

இ - ன். பொன்னாற்செய்தபடித்தினையும் மரகதமணியாற்செய்த சூலையினையும்
வெள்ளியாற்செய்தபானையினையும் ஏந்திய கொழுவிய அரையினையும் நீலமணியாற்
செய்தமடலினையுமுடைய கூந்தற்குமுகினெற்றியில் ஊசலாடவிட்டகயிறு முத்துவட
மென்க. (ககஅ)

மென்றினைப்பிறங்கலுமிளிர்துவீழ்ருவியுங்
சூன்றயன்மணிச்சுனைக்குவளை கண்விழிப்பவு
நின்றுநோக்குமான்பிணைநீலயானைமன்னவன்
கன்றுகாமம்வெண்கியகாமர்காமபூமியே.

காமர்காமபூமி - காமனுக்குவிருப்பஞ்செய்கின்றபூமி. * “காமனாவென்றகண்
னென்” போல.

இ - ன். நீலயானைமன்னவன் தழும்பியகாமத்தாலே விரும்பியபூமியிடத்திற்
செய்குன்றிற் நினைவையும், அதினின்றும்புகித்தவழிகின்ற அருவியையும், மானும்
பிணையும், அதனயலிற்சுனைக்குவளை காப்பாகண்போல விழியாதிக்கவும், உண்பதாக
நின்றுநோக்குமென்க.

பிறங்கல் - திரள். இவற்றைச் சித்திரமெனிற் கோயிற்கங்கமாகிய செய்குன்று
கூற்றிற்சுராவார். (ககக)

திங்குயின்மணந்துதென்றுஞ்சவனடிபாண்செய
வேங்கைநின்றுபொன்னுகுக்கும்வெற்புடுத்தசந்தை
மோங்குபிண்டிசைபகமுநிநாறுநாகமு
நீங்கநீங்குமின்னுயிரினைப்பிணின்நிளகுமே.

ஊழ் - ஊழியெனத்திரிந்தது. முறைமைபட அலாந்துகாறும்.

* திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், ககச.

இ - ள். குயிலாகியகாளங்கூடித்தேனாகியயாழ்தங்க வண்பொட அவற்றிற்குப் பரிசிலாக வேங்கைபொண்ணைச்சொரியுமுற்கூறிய செங்குன்றைச் சந்தனமுதலியன குழந்தன. இக்குன்றையுங்காவையுநீங்க உயிர்நீங்கும்; கிணப்பின் உயிர்நீர்க்கு மென்க. (கஉ௦)

முத்தம்வாய்புரித்தனமொய்கதிர்ப்பசும்பொனாற்
சித்திரத்தியற்றியசெல்வமல்குபன்மணி
பத்தியிற்சூயிற்றிவான் பதித்துவைத்தபோல்வன
வித்திறத்தபந்தெறிந்தினையராடுபூமியே.

இ - ள். இனையர்பந்தாபூமியி, முத்து விளம்பிலே அழுத்தப்பட்டன; பொன்னை லே பண்ணப்பட்டன; மணி பத்தியிற்சூயிற்றப்பட்டு வாளை இவ்வுலகிலேயிருந்தி னாற்போல்வனவாகிய இத்திறத்தனவென்க. (கஉ௧)

வைத்தபந்தெடுத்தலுமாலையுட்கரத்தலுங்
கைத்தலத்தினோட்டலுங்கண்ணிநெற்றிநீட்டலும்
பத்தியிற்புடைத்தலும்பைபரவினோடலு
மித்திறத்தபந்தினோட்பமெல்லையெல்லையே.

இ - ள். பந்தைக் கையாற்றொடாதேகாலாவேதட்டியெடுத்தலும் கரத்தலும் கையிலேகொள்ளலும் செல்லவோட்டுதலும் கண்ணியையுடையநெற்றியிலே தீட்டு தலும் ஒருகாலேக்கொருகாலுயரப் பத்தியாகப்புடைத்தலும் தாம் நிலையிலேநின்று அரவுபோலப் பரந்துலாவுதலுண்டாம்படி புடைத்தலுமாயே இக்கூற்றவாடைய அப்பந் தினோடுண்டானவின்பம் முடிவெல்லையென்க. (கஉ௨)

கூற்றமன்னகூர்நுதிக்குருதிவான்மருப்பிடைச்
சீற்றமுற்றமன்னர்தஞ்சென்னிபந்தடிப்பன
ஹற்றிருந்தமும்மதத்தோடையானேபீசொல்
காற்றியற்புரவிதோகலந்துகொளவைமல்குகின்றே.

கூற்றம் - யானைக்குவமை. சீற்றமுற்ற - அரசன் வெகுண்ட. இருந்த - இடை விடாத.

இ - ள். மருப்பிடையே மன்னர்தலையைப் பந்தடிப்பனவாகிய யானை புரவி தேர் இவைகூடிஒலிமிக்கது அவ்விடமென்க.

இவை அரசனேறுவனவாதலின் உண்ணிற்றலியல்பு. (கஉ௩)

கவ்வையங்கருவிசூழ்ந்துகண்படுக்குமாடமுந்
தெவ்வர்தந்தநீணிதிசேர்ந்தசெம்பொன்மாடமு
மொளவலங்குழலினர்மணிக்கலம்பெய்மாடமு
மில்வலந்தவல்லவுமிடங்கொல்லையெல்லையே.

இ - ள். மனச்செருக்கால் ஆரவாரமுடைய வீரர்திரள் அரசனதுபகையை மனத்தானோக்கி யாமல்தோறுங்காத்துத் துயில்கொள்ளுமாடமும், திறைகிடக்குமாட

மும், கலமிட்டுவைக்குமாடமுமாகிய இக்கூறப்பட்ட இடங்களும், கூறாதொழிந்த ஆயுதசாலைமுதலிய இடங்களு முடிவில்லையென்க.

கருவி - தொகுதி; ஈண்டு ஆகுபெயர். இனிப் பகைவர்க்குக் கவ்வையைச் செய்தலையுடைய ஆயுதங்கள்சூழ்ந்து நோக்கினூர்கண்ணை அகப்படுக்கும் ஆயுதசாலையு மென்ப. (கஉச)

பூத்தகோங்கும்வோங்கையும்பொன்னினர்செய்கொன்றையுங்
காய்த்துநின்றுகண்டெறாஉங்காமர்வல்லிமாதரார்
கூத்தறாபள்ளியுங்கொற்றமன்னமங்கைய
ரேத்தல்சான்றகோயிலுமிடைப்படுத்தியன்றவே.

தமதுகண்ணுனது இனையோர்மெய்யைவெவ்விதாக்கி அவர்நெஞ்சிலேநின்று கடு மாதராரெனச் சினை வினைமுதலோடுமுடிந்தது.

இ - ள். மாதரார்நாடகசாலையும், காவன்மகனார் அரசற்குவெற்றி நிலைபெறும்படி ஏத்தும் ஸ்ரீகோயிலும், கோங்குமுதலியவற்றை நடுவெயாக்கிப் பண்ணினவென்க.

இதனால் இரண்டெ் தம்மில் இடைவிட்டிருக்குமென்றார். மேலே * “வன்புகழ் மாலமவந்தனைசெய்தான்.” என்ப. (கஉரு)

கந் துமாமணித்திரள்கடைந்துசெம்பொனின்கவர்
சந்துபோழ்த்தியற்றியதட்டுவேய்ந்துவெண்பொன
லிந்திரன்றிருநகருரிமையோடுமில்வழி
வந்திருந்தவண்ணமேயவண்ணல்கோயில்வண்ணமே.

இ - ள். மாமணித்திரளைத் தூண்கக்கடையப்படுதலானும், பொற்கவரிலே சந் தனத்தையறுத்துப்பண்ணிவைத்தநெங்கையை வெள்ளியாலே வேயப்படுதலானும், அண்ணல் கோயிலின்றன்மை, இத்திரனகர் இவ்வழிவந்திருந்ததன்மையையாயிருந்த தென்க.

ஏகாரம் - செற்றம்.

(கஉச)

ஆடலின்னரவமுமங்கைகொட்டிநெஞ்சுணப்
பாடலின்னரவமும்பனைமுழுவரவமுங்
கூடுகோலந்தீஞ்சுவைக்கோலயாழரவமும்
வாடலில்லவோசைபால்வைகளும்வைகின்றே.

கொட்டி - ஒக்கடித்து. ஒழிந்த கருவிகளோடுகூடுமுகையுஞ் சுவையை யு முடைய நரம்பையுடைய யாழ்.

இ - ள். கூத்தினரவமும் பாட்டினரவமும் முழவினரவமும் யாழினரவமு மாகிய குறைதலில்லாதவோசையாலே அண்ணலுக்கு நாள்கடோறுநாள்கழியாநின்ற தென்க.

இனி வைக வாயின், ஓசையோடுசெல்ல நாளங்கழியாநின்றதென்க. கோயிலி ன்சிறப்புக்கூறினார். (கஉஎ)

சச்சந்தன்சரித்திரம்.

வேறு.

க. நச்சநாகத்தினாழற்சீற்றத்த
னச்சமுற்றடைந்தார்க்கமிர் தன்னவன்
கச்சலாழலையார்க்கணங்காகிய
சச்சந்தன்னெனுந்தாமரைச்செங்கணன்.

இதுமுதல் “கோதை” அளவுமொருதொடர்.

நச்ச - நாகத்திற்கடை. அன்னவன் - தொழிற்பெயர். (கஉஅ)

உ. வண்கையாற்கலிமாற்றிவைவேலினாற்
றிண்முற்றெவ்வாதேர்த்தொகைமாற்றினா
னுண்கலைக்கிடனய்த்திருமாமகள்
கண்களுக்கிடனங்கழிமாற்பனே.

நோக்கியகண்கள் வேறுசெல்லாத புதியமாற்பன். (கஉக)

ங. கோதைநித்திலஞ்சூழ்ஞளிர்வெண்குடை
யோதநீருலகொப்பிழற்றலாற்
றாதையேயவன்றாணிமுற்றங்கிய
காதலார்களிக்கின்றதிவ்வையமே.

கோதைநித்திலம் - உம்மைத்தொகை. ஒப்ப - எல்லார்க்குமொப்ப.

இ - ன். சச்சந்தன்னெனுஞ்செங்கணன், அடைந்தார்க்கமிர்தன்னவன், அடையாதார்க்கு உயிர்போமளவுஞ் சென்றகோபமாதும் நஞ்சுபோலுஞ்சீற்றத்தன், கடிமாற்பன், கலைக்கிடனுக்கி கையாலே கலியைமாற்றி வேலாலே தேர்த்திரிணமாற்றினான்; மாற்றிக் குடையாலே ஒப்பிழற்றலால் உலகிற்குத்தாதையையாதலின், அவன்றாணி முலிலேதங்கவேண்டி இவ்வுலகம் அவன்மேல்வைத்த காதலாலே களியாநின்ற தென்க.

இனித் தாணிமுற்றங்கியவையம் அவனுலகில்வைத்தகாதலாலே களிக்கின்றதென்றுமாம். இவற்றால் தெறலும் அளியும் அழகும் கொடையும் வீரமும் கல்வியும் முறைசெய்தலும் கூறினார். (கங0)

தருமன்றணனளியாற்றனதீகையால்
வருணன்சுற்றுயிர்மாற்றலின்வாமனே
யருமைபாலழகிற்கணையாந்துடைத்
திருமகன்றிருமானிலமன்னனே.

தருமன் - அறக்கடவுள். இதற்குவமையுமுருபும்விரிக்க.

இ - ன். அம்மன்னன் அமிர்த்தத்தையொத்தலும் உலகைநிழற்றலுமாகிய தண்ணளியாற் தருமன்; கலிமாற்றின ஈகையால் வருணன்; தேர்த்தொகைமாற்றுமிடத் தாலுழற்சீற்றத்தனாயினாமாற்றுதலின் கூற்றம்; கலைக்கிடனாமருமையால் வாமன்; மகளிர்க்கு அணங்காகிய அழகாற் காமனென்றுவமைசூறுதற்குக் கொண்கூறினார் கூறியது கூறலன்றென்க. (கஙக)

ஏனேமன்னர்தமின்னுயிர்செற்றவேற்
 றுனேமன்னரிற்றாணிமிலேறான்
 தேனேமாரியன்னுன்றிசைகாவலன்
 வானந்தோய்புகழான்மலிவெய்தினான்.

இ - ள். ஒழிந்த பகைவருயினைச்செற்ற தம்மரபிலுள்ளாரிற் றான் செருக்கி
 னால் ஏறனையான் மொழியாற் தேன்மாரியனையனாகியகாவலன் சுவர்க்கத்தேசெறி
 யும்புகழாலே மிகுதல் பெற்றானென்க.

ஐ - அசை.

(௧௩௨)

க. செல்வற்கின்னனைஞ்சேறலிற்றீம்புனன்
 மல்லனீர்விதைததரசன்மக
 ளால்லீசேரணங்கிற்கணங்கன்னவள்
 வில்லீளீள்புருவத்தெறிவேற்கணுள்.

(௧௩௩)

உ. உருவுஞ்சாயலுமொப்பவுரைப்பதற்
 கரியவாயினுமல்வளைத்தோளிகட்
 பெருநகரரினப்பேசுவல்பெண்ணணங்
 கரியதேவருமேதருநீர்மையாள்.

இவை யிரண்டு மொகுதொடர்.

புனவினது வளப்பம்பொருந்திய நீர்மையையுடையவிதையம் ; தண்ணீரும்
 வினைவிக்குந்ருமாம். திருவிழ்கோர்திருவன்னவள் - இல்பொருள்.

இ - ள். செல்வற்கு இன்னனும் நல்வினைநடத்தலாலே இதற்கேற்ப விதையத்
 தரசன்மகள், இவ்வுலகிற் பெண்ணுலணங்குதற்கரிய தேவருமேத்தருநீர்மையையுடைய
 யாளாயினாள்; அவ்வேற்கண்ணுளாகிய அணங்கன்னவளுடையவடிவும் மென்மையும்
 இத்தன்மையவென்று உவமைகூறுவார்க் கரியவாயினும், அவளிடத்துக் காரிகையைச்
 சிறிதுகூறுவேனென்றானென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(௧௩௪)

வேறு.

எண்ணெயுநானமுமிவைமூழ்கியிருநருக்கிட
 டொண்ணறுத்துகிற்கிழிபொதுந்துறைகழித்தனபோற்
 கண்ணிரிநன்னெறிமல்கிக்கடைகுழன்றகருங்குழல்கள்
 வண்ணப்போதருச்சித்துமகிழ்வானுத்தகையவே.

இருண்டு - இருளவென்க குழல் - மயிர்மாத்தினாயாய் ஐவகையையுமுணர்த்
 தலிற் பன்மைகூறினாள்

இ - ள். எண்ணெயுநானமுமென்கின்ற இவையிற்றிலேமூழ்கிக் குழன்ற கரிய
 குழல்கள், இருளைப்பிடித்து நீர்முறுக்கிஅறல்படப்பிடித்து உறையிலேபொதித்து
 அதனைவாங்கப்பட்டவைபோல நோக்கினார்கண்ணிருளும்படி நெறிமல்கிச் சேடியார்
 பொதைக்கொண்டு வழிபட்டாலும் உருந்துந் தன்மையவென்க.

கண் - இடமாக்கிக் கொடியகுழலென்றுமாம். குழன்றும் பாடம்.

(௧௩௫)

குழவிக் கோட்டினம்பிறையுங்குளிர் மதியுங்கடினபோ
 லழகு கொள்சிறுதுதலுமணிவட்டமதிமுகமுந்
 தொழுதாற்குவாங்கொடுக்குந்தொண்டைவாய்துமுறுவ
 லொழுதுபொற்கொடிமுகக்குமுருப்பசியையுருக்குமே.

குழவிப்பருவத்து ஒருகலையையுடைத்தாய்ப் பின்பு இளமைப்பருவத்தே நின்ற பிறை. இளமை - ஈண்டிக் குழவிப்பருவமொழிந்ததன்மேற்று. “இளமையுந்தருவ தோ” என்றாற்பிறரும். “மாக்கட னடுவ நெண்ணுட் பக்கத்துப், பசுவெண் டிங்க டொன்றி யாங்குக், கதுப்பயல விளங்குஞ் சிறுதுதல்” என்றாற்பிறரும். வட்டமதி முகம் - வட்டத்தையுடைய மதித்தமுகம்; அடையுமாம். தான் தொழப்பட்ட உண வனுக்கு வரங்கொடுக்கும். வளருகின்ற பொலிவினையுடையநீண்டமுகும்.

இ - ள். பிறையுமதியுங் கூடினபோலழகு கொண்டதுதலும் முகமும் வாயும் முறுவலும் மூக்கும் உருப்பசியையுருக்குமென்க.

உருக்குதல் - நுகாதற்கு ஆவளும் ஆண்பாலாக விரும்புதல். (க/க/ச)

வண்கிலையைவனப்பழித்துவார்த்தொழுகிலம்பெறு
 துண்கருமைகொண்டொசிந்துதுதலிவர்த்துபோந்துலாய்க்
 கண்கூடாகடைபுடைத்துக்கைவல்லானெழுதியபோற்
 பண்பார்த்தொடும்புருவம்பழிச்சாணப்படியவே.

இ - ள். எழுத்தொருமைப்படுத்தித் துகிலிகைக்கோலை உதறித் கைவல்லா நெழுதியவைபோற் றமக்குரியகுணநிறைந்த கொடியபுருவம், வனப்பழித்துத் தாஞ் செல்லுமளவுஞ்சென்று மேற்செல்லாவாய்க் கூரியகருமைகொண்டுவளைந்து துதலிற் றஞ்சேற்றக்குரியவளவுஞ்சென்று போந்துபரந்து தமமிகூடாவாதலிற் பழிச்சதலமை யாததன்மைய வென்க.

இகந்தொழுகவென்பதாம் பாடம். (க/க/ச)

சேலனையசில்லரியகடைசிவந்துகருமணியம்
 பாலகத்துப்பழித்தன்னபடியவாய்முனியவையு
 மாலுறுப்பமகிழ்செய்வமாண்பினஞ்சுமமிர்தமுமே
 போல்குணத்தபொருகயற்கண்செவியுறப்போந்தகன்றனவே.

இ - ள். அரியவாய்ச் சிவந்து மாயோனையும் பாற்கடலையுமுகத்தே வைத்தாற் போன்றதன்மையவாய் மாலுறுப்பனவாய் மகிழ்ச்சியெய்வனவாய்த் துன்பத்தாலுமி ன்பத்தாலு வஞ்சுமமுதம்போலுங் குணத்தவாகியகண், செவியுறநீண்டு அதற்கேற்ப அகன்றனவென்க.

கன்னியாதலின் மாலுறுப்பவென்றா. மகிழ்செய்வ - கணவனுக்குமகிழ்செய்வ. மாண்பிலாநஞ்சு. கயல்போற் பிறழுகண். கருமணியைப்பாலிற் பதித்தாற்பாலநிறங் கெடுமென்றுணர்க. (க/க/அ)

மயிரெறிகத்திரிகையனையவாய்வள்ளைவா
 மயிர்செகுத்துமுன்னென்றிப்பின்பேராதருவமைந்த
 செயிர்மகரகுண்டலமுந்திளைப்பானுவார்காதும்
 வயிரவின்குருக்குடிவண்ணம்வீற்றிருந்தனவே.

இ - ள். கத்திரிகையனையவாய் வாடுவன்னாயினழகைக்கெடுத்துப் பின்மறியாது முன்னேபொருந்தி அழகமைந்த குண்டலமுந்தோடும் அசைதலமையாதகாதும் வயிரத்தினொளியைஇடத்தேருடி வீற்றிருந்தனவென்க.

வாட்டாயின் வாட்டினவென்க, காதுமென்ற உம்மை இறந்ததுதழீ இயிற்று.

ஈதாவிலங்கமுகின்மரகதமணிக்கண்ணு

மானோதேயிருள்பருகுமருமணிகடைந்த தூஉந்

தானாகியிருளொடோர் தாமரைப்பூச்சுமந்தன்ன

காணர்ந்திரள்கழுத்துக்கவின்கிறைகொண்டிருந்ததே.

கோட்புகாதகன்னிக்கமுகு வளையிற்குறெய்ப்பிற்கும், மணி திரட்சிக்குறந்திற்கும் உவமம். உதையகிரியிற் சிந்தாரஅருவிலீழ்ந்த சிந்தாராகரத்திற்பிறந்து பதினாறுசூர்யுகஞ் சிவப்பேறினமுழுமாணிக்கம் இருளைக்கெடுத்தலின், இருள்பருகு மருமணியென்றார். இருளுந்தாமரையும், மயிர்க்குமுகத்திற்குமுவமம். கான் - மணம்.

இ - ள். கமுகினது மரகதமணிபோலுங்கண்ணும் இருளைக்கெடுக்கு மாணிக்கங்கடைந்ததுவந்தானைச் சுமந்தன்னகழுத்து அழகுருடிக்கொண்டிருந்ததென்க. (கச0)

மணிகமரம்வாய்போழ்ந்துவாழ்முத்தவடஞ்சூழ்ந்தாங்

கணியரக்கார்செம்பஞ்சியணையனையவாடமைத்தோ

மிணிகதிர்வளோமுன்கைத்தொகுவிர்ல்செங்காந்தல்

மணியரும்புமலரங்கைகுலிகமார்வனப்பினவே.

துணிதல் - தெளிதல். பஞ்சணை - நிறத்திற்கு மென்மைக்குமுவமம். அமைதிரட்சிக்கு நெய்ப்பிற்குமுவமம்.

இ - ள். அமைத்தோள் மகரம்வாயங்காத்தலாலே ஆங்குவாழுமுத்தஞ்சூழப்பட்டுச் செம்பஞ்சணையையனைய, குவிந்தவிரல்கள் காத்தளிளையுடைய அரும்பையனைய. அகங்கை தாமரைமலரையனைய. இக்கைகள்குலிகமார்ந்தவனப்பினவென்க.

போழ்ந்தவும், வான்முத்தமும் பாடம்.

(கசக)

தாமச்செப்பிணைமுகட்டித்தலைகதிர்விரிமிநீல

மாமணிதாபித்தனபோன்மனம்பருகுதருங்கண்ண

வேமுறவடிபரந்திளம்பிறைவடஞ்சூழ

யாமணங்குகுடியிருந்தஞ்சுணங்குபரந்தனவே.

இ - ள். தாமத்தையுடையமுலையிரண்டுந் தந்தலையிலே நீலமணியையழுத்தி ஹற்போல நோக்கினார்மனத்தை யுள்ளடக்குங்கரியகண்ணவாய், கண்டார்மயக்கமுற அடிபரந்து, சூழ, தம்மேலுறையும் வீற்றுத்தெய்வயிருப்பிடமாக இருக்கப்பட்டுச் சுணங்குபரந்தனவென்க.

தாமச்செப்பெனவேமுலையார. இனிப் பூஞ்செப்பாக்கில் இக்கவி சினையிற் கூறுமுதலறிகளவியாம். ஆமணங்கு - மேல்ஆக்கடவவருந்தமுமாம். (கசஉ)

அங்கைபோல்வயிறணிந்தலாலஞ்சுழியமைகொப்பூழ்

கங்கையின்குழியிலேக்குங்கல்கொள்ளாதுடங்கிடையை

யுண்டெனத்தமர்மதிப்பர்நோக்கினுர்பிறரெல்லா
முண்டில்லையெனவையமல்லதொன்றுணர்வரிதே.

இ - ன். அகங்கைபோலும்வயிற்றை அழகுபெறுத்தின கொப்பூழ் சுழியைவரு
த்தும். கட்புலனாகாஇடையைத் தமர் பயிறலினுண்டென்றுகருதுவர் ; பிறர்அதனை
நோக்கினுரெல்லாமல்குலுமுலையுமுண்மையினுண்டென்றும் கட்புலனாகாமையினில்
லையென்றும் ஐயுறுதலன்றி இரண்டிலொன்று துணிவார்க்கறிதலரிதென்க.

கங்கை குலந்தூய்மைக்குக் கூற்றா.

(சசுந)

மன்னுகவினைப்படமுந்தோத்தட்டுமதிமயக்கிப்
பொன்னுலவட்டமும்போற்கலையிமைக்குமகலங்குல்
கொன்னிவம்பரிதியுங்குறுமுயலின்குருதியும்போன்
றின்னரத்தப்பட்டிசைத்திரநிரற்கும்புகழ்வரிதே.

மன் - பெருமை. இணைப்படம் - இரண்டுபிறமுமொத்தபடம். கலை - அடை
கொள் - விடியற்காலம்; “கொள்வரல்வாடை” போல. உம்மை - சிறப்பு.

இ - ன். படமுந் தட்டும் ஆலவட்டமும்போலே வட்டமகன்றவலகுல், பரிதி
யுங் குருதியும்போலே கட்டுகையபட்டுக்கப்பட்டு எல்லாநாயுமதிமயக்குதலின் இந்
திரற்கும் புகழ்தலரிதென்க.

(சசுச)

வேழவெண்டிரடடக்கைவெருட்டிமற்றிளங்கன்னி
வாழைத்தண்டெனத்திரண்டுவாலாக்குஞ்செம்பஞ்சி
தோழமைகொண்டெனமென்மையுடையவாபொளிநிதழ்ந்து
மாழைகொண்மணிமகரங்கொவிவீற்றிறுந்தனவோ.

வெருட்டி - பெயர். மற்று - வினைமாற்று. செம்பஞ்சி - பஞ்சிமாத்திரை. பொன
தன்னிடத்தே அடக்கினமணி. மகரம் - ஆகுபெயர்.

இ - ன். ஓழுக நோக்குதலான் ஆயிராவதத்தின்கையை வெருட்டப்பட்டகுறங்
குகள், தண்டெனத்திரண்டு பஞ்சிதன்னுடனே தோழமைகொண்டெனமென்மைபெற்ற
தெனத் தாம் மென்மையுடையவாய்த் திகழ்ந்து குறங்குசெற்கடவி மேலாயிருந்தன
வென்க.

திரண்ட பாடமாயிற் பெயராம்.

(சசுரு)

பக்கத்தாற்கவிழியவாய்மேல்பிறங்காபபாண்டிலா
வொக்கநன்குணராமைபொருந்தியசந்தினவாய்
நெக்குப்பின்கூடாதுநிரமைந்தமுழந்தானா
மக்களுக்கில்லாதமாட்சியின்மலிந்தனவே.

இ - ன். மேற்பக்கத்திலே கவிழ்ச்சியையுடையவாய்ப் பேராதவட்டமாம்படி.
உள்ளே பொருந்திய சந்தினவாய் நெகிழ்ந்து பின்போகாமல் ஒப்பற்றமுழந்தானும்
மாட்சியினை மிக்கனவென்க

நன்மை இதற்கொப்ப வேறென்றிலுணராதபடி பொருந்தியசந்து.

(சசுச)

ஆடுதசைபிறங்காதுவற்றாதுமயிரகன்று
நீடாதுகுறுகாதுநிரமைந்தவளவினவாய்ச்

சேடாவநாழிகையிற்புடைநூரண்டுதேனெய்பெய்
வாடாதகாம்பேபோல் கணைக்காலின்வனப்பினவே.

இ - ள். கணைக்கால், தசைபேராதாமாய் வற்றாதுமாய் மயிர்மிக்கு நீடாமற்
குறுகாமலொப்பிலாதஅளவின்வாய் அம்பரத்தாணிபோலே திரண்டு காம்புபோல்
இனியவனப்பினவென்க.

சேடு - பெருமை. தேவநிறத்திற்கு உவமை பதுமராகமாயினும் மயிர்கள் அகன்
றதனாற் காம்பு உவமையாயிற்று. இனிக்கணைக்காலின் வனப்பு இன்னவென்றுமாம்.

பசும்பொன்செய்கின்கணியும்பாடகமும்பாடலைப்ப
நயந்தெரிபொற்சிலம்புமுத்தர்பெய்தகநக
வியைந்தெழிலார்மணியாமையிளம்பார்ப்பின்குன்புறம்போ
லசைந்துணர்வுமடிந்தொழியுமடியிணைபுகழ்வார்க்கே.

நயந்து - விரும்பி.

இ - ள். அரிபெய்யப்பட்டுக் கின்கணியும்பாடகமும், தாங்கிக்கிடக்கின்ற இட
த்தை வருத்துதலாலே சிலம்பு கிறிதேகிரிப்ப அழகார்த்த யாமையார்ப்பின்புறம்
போலுமடியிணையைப் புகழ்இயைந்துபுகழ்வார்க்கு உணர்வு துளங்கிக் கெட்டுப்போ
மென்க.

* “பார்ப்பும் பின்னாயு. பறப்பவற்றினமை” † “தவழ்பவை தாழு மவற்றோ
ரன்ன” என்றா.

(கசஅ)

அரக்கியல்செங்கமுநீரகவிதழ்போலுகிருகுடிப்
பரப்பின்றி நதியுயர்ந்துபழிப்பறத்திரண்டுநீண்
டொருக்குறநெருங்கிப்பொன்னொளியாழியகங்கெளவித்
திருக்கவின் கொண்மெல்விரல்கடேனார்க்குந்தகையவே.

இ - ள். திருவினதுவிரவினழகைக்கொண்டவிரல்கள், துதி பரப்பின்றித்
தோன்றித் திரண்டு நீண்டு சேரநெருங்கி மோதிரங்கெளவப்பட்டு அகவிதழ்போலும்
உகர்குடிப் பூவென்று தேனார்க்குந் தகைமையவென்க.

குலிகழுட்டின இதழ் - செம்பஞ்ச ஊட்டினதற்குவமம்.

(கசக)

என்போடுநரம்பின்நியிலவம்பூவடாணுக்கி
யின்புறவரம்புயாந்திருநிலமுறப்புல்லி
யொன்பநுன்சாண்டப்பினுமொருகாதமென்றஞ்சு
மென்பஞ்சிச்சீறடியுமேதக்கவிழைவின்வே.

இ - ள். என்புநரம்புமின்றி இலவிதழைக் கெடுத்துக் கட்கணியபுறவெல்லை
உயர்ந்து நிலத்தையுறப்புல்லி நடப்பினும் அஞ்சமடியும் பெருமைதக்க விழைவின்
வென்க.

ஏழடியென்றல் மரபாயிருக்க ஒருகாதமென்னும் யெழுத்து சோக்கி ஒன்பதின்
சாணென்றாரேனும் அடியிடமளவில் ஏழாம்.

(கசடு)

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ச.

†

“

“

“

இ.

இவ்வுருவுநெஞ்சென்னுங்கிழியின்மேலிருந்திலக்கித்
தவ்வுருவுநினைப்பென்னுங்கிலிகையால்வருத்தித்துக்
கவ்வியதேனாக்கினும்கண்விடுத்துக்காதனீர்
செவ்விதிற்றெளித்தானாக்காமப்பூச்சிதறினான்.

இ - ள். கூறிய இவ்வுருவை ஒருப்பட்டிருந்து நெஞ்சென்னும் படத்திலே
குறித்து அதனை நினைவென்னுங்கோலாலே உறுப்புவிளங்கவெழுதித் தான் கைக்
கொண்டதியானத்தாலே நயனமோகும் பண்ணி மாமன்மகளாதலின் அன்பென்னு
நீரைச்சொரிந்து புணர்ச்சிவேட்கையாகிய அமையாத பூவைச் சிதறினானென்க.

இவன் எழுதி ப்ரதிஷ்டித்தான். இருந்திலேகித்தென்பதும் பாடம். இலக்கு-
குறித்துப்பார்த்தல் (கருக)

மெய்பெருவெழுத்துயிர்க்குமழலைவாயின்முறுவற்
றையலானெடுத்தடங்கண்வலைப்பட்டுச்ச்சந்த
னையுருனனங்கெனவேயகத்தடக்கிச்செல்கின்றான்
மொய்யுருக்களியானேமுழங்கித்தேனிமிர்தாரான்.

எழுத்து வடிவுபெற்றுத் தோற்றும் இனையவார்த்தையையும் முறுவலையுமுடைய
தையலான். மழலை எக்காலத்திற்குங் கூறுப. மொய் - போர்.

இ - ள். அங்கனங்குறித்த தாரானாகிய சச்சந்தன் விசேடித்துத் தையலான்
கண்வலையிலேஅகப்பட்டுக் கால் நிலந்தோய்தன்முதலியன கண்டுதெளிந்தும் அனைய
கென்றேயுட்கொண்டு செல்லாநின்றானென்க. (கருஉ)

வேறு.

வண்டினமுகபடாமணிந்துவார்மத
முண்டுகுத்திகுகளிற்றுழுவன்றன்மகள்
பெண்டிர் தம்பெருநலங்கடந்துபெற்றபேர்
விண்டலர்கோதைக்குவிசையென்பவே.

இ - ள். வண்டினமாகிய முகபடாத்தையணிந்து மதத்தைத் தானுண்டு சிந்
துங்களிற்றுழுவன்றன்மகள்பெயர் விசையென்பர்; அக்கோதைக்கு அப்பெயர் பெண்
டிர்நலங்கடந்துபெற்ற காரணப்பெயரென்க.

பெயர் - பேரெனமருவிற்று.

(கருங்)

அருமணிமரகத்தங்கணறிய
வெரிநிறப்பொன்னிதழேந்துதாமரைத்
திருமகளிவளெனத்திலகவெண்குடைப்
பெருமகன்கோயிலுட்பேதைவைகுமே.

இ - ள். இமவானில் மரகதப்பாறையிற் பதுமையென்னுங்கயத்திற் றேற்றிய
பொற்றாமரையிற் றிருவென்ன விதையத்தரசன்கோயிலிலே பேதை வைகாநிற்கு
மென்க.

திலகம் - மேலாதல், திருவுவமம் - வடிவிற்கும் நல்வினையுடையோனிடத்து
அகக் கணையம் பொதுவாயிருத்தற்கும். (கருசு)

கலம்புரியகலங்குற்றாயர் தவையர்
சிலம்புரிதிருந்தடிபரவச்செல்பவள்
வலம்புரிசலஞ்சலம்வளை இயதொத்தனன்
குலம்புரிந்தனையதோர்கொடியினீர்மையாள்.

இ - ள். குலம் கொடியினீர்மை புரிந்தனையதோர் நீர்மையாள், மேகலை விரும்பின வல்குலையுடைய ஐகைத்தாயரும் அவர்மக்களாய்த் தனக்கு மூத்தவர்களும் அடிபரவச்செல்பவள், வலம்புரி சலஞ்சலத்தைவளைத்ததன்மையையொத்தானென்க.

சிலம்புபுரி விகாரம்.

(கருநி)

இன்னகிற்கொழும்புகையுயிர்க்குமீர்ங்குழன்
மென்மலர்க்கோதைதன்முலைகள்வீங்கலின்
மின்னுருக்குறுமிடைமெலியமெல்லலே
கன்னிதன்றிருநலங்கனிந்ததென்பலே.

மின்னுருக்குறுமிடை - மின்வடிவுகெடுத்தற்குக் காரணமான இடை. நடுக்குறுமென்றும் பாடம்.

இ - ள். குழலையுடைய கோதைதன்முலைகள் இடைமெலிய வீங்குதலாலே அவள் நலம் முகிர்ந்ததென்க.

(கருநி)

முதுநாங்கூறியமூரி தானையக்
கந்துகொல்கடாக்களியானைமன்னவன்
பைந்தொடிப்பாசிழைப்பரவையேந்தல்கு
ழந்தைமாட்டிசைத்தனன்றனதுமாற்றமே.

இ - ள். தானையையும் யானையையுமுடைய அச்சச்சந்தன், வீசையையுடைய முத்து கூறிய தந்தைமாட்டே தனது மாற்றத்தை இசைப்பித்தானென்க.

அவனைக் கொள்ளவேண்டுமென்னுமாற்றம்.

(கருநி)

மருமகன்வலந்தது மங்கையாக்கமு
மருமதிச்சூழ்ச்சியினமைச்சரெண்ணிய
கருமமுங்கண்டவர்கலத்தற்பான்மையிற்
பெருமகற்சேர்த்துநூற்பிணையனையே.

ஆக்கம் - கிளவியாக்கம்பொனின்றது அவன் முதிர்ச்சியுமாம். கருமம் - கோவிந்தனுக்கு இவனுதவியாதல்.

இ - ள். தந்தையுந்தாயும், மருமகன் கூறியதனையும் மங்கை அவனிடத்து அன்பை அமைத்துக்கொடையும் அமைச்சரெண்ணிய கருமத்தையும்பார்த்து, மைத்துனன்முறையானும் பிணையனைப் பெருமகற்குச் சேர்த்தினரென்க.

* பின்னர் நான்கும் பெருந்திணை பெறுமே” என்பதனானையும்பெருந்திணைப் பாற்படுங்கந்தருவமாமாறும் பெரும்பொருளானுணர்க.

(கருநி)

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், எளவியல், ௧௪.

வேறு.

பொனங்கொடியமிர்தனனும்பொன்னெடுங்குன்றனானு

மனங்கனுக்கிலக்கமாகியம்புகொண்டழுத்தவிள்ளா

ரினந்தமக்கெங்குமில்லாரியைந்தனரென்பமுக்கட்

சினந்திகழ்விடையினனுஞ்செல்வியுஞ்சேர்ந்ததொத்தே.

கொடியென்றார், குன்றுமறைப்பப்டந்து கேடுபிறப்பித்தலின். அழுத்த இலக்கமாய்.

இ - ள். குன்றனானு கொடியாகிய அமிர்தனனும் முன்பு இலக்காய் நின்று பின்பு அவர் விடையினனுஞ் செல்வியுஞ் சேர்ந்ததொத்து விள்ளாராய் ஒருடம்பாயினரென்க.

காட்சியுநிலையுமுயக்கமுங்கூறி அவற்றிற்கு உவமை மேற்கூறுகின்றார். (கருக)

காதலாழ்காமபூமிக்கருரொளியொருமொத்தார்

மாதருங்குளிறனாமாசனமகிழ்ச்சிமன்ற

லாதரம்பெருகின்றவன்பிலைன்னமொந்துந்

திதிலார்தனைப்பினுமான்செல்வமேபெரிதுமொத்தார்.

காதல் - எல்லாப்பொருளையும் துகர்த்துச்செல்லும்வேட்கை. காமபூமி-தானப்பயனற் பெறும்போகபூமி. உம்மை - சிறப்பு. ஆதரம் பெருகுமன்பாவது - புணர்வதன்முன்னும் பின்னும் ஒரு தன்மைத்தாய்ச் செயற்கையான் மிகுமன்பு. அன்னம் புணர்ச்சியான் மெய்யுருகு மென்மைக்கு உவமம். பலரும் “துணைபுணரன்னத்தின்றுவி” என்றுபுணர்ச்சியார் ஸாவிக்கு மென்மை பிறக்குமென்றார். “ஒத்தும” என்பதனைமுன்னும்பின்னும்புகூட்டுக. இவ்வெச்சத்தைத் தீதிலாரிற் நீதினமையோடு முடிக்க. தீதிலாத்தனைப்பிற் பாடமாயின் ஆமானையொத்தும் தீதிலாமாதருங்குளிறனாமென்க.

இ - ள். மாதருங் குளிறனும் மகிழ்ச்சியையுடைய முயக்கத்தான் மாசுணத்தையொத்தும், அன்பாலுளதாகிய மென்மையால் அன்னத்தையொத்தும், கண்முதலிய அவயவதுகர்ச்சியான் ஆமானையொத்தும், தீதிலாதவர்கள் இப்புணர்ச்சிகுருமுன்னர்ப் போகபூமியிலுள்ளார் செல்வமே பெரிது மொத்தார்; இப்பொழுது காதலால் அவர்கள் தம்மையுமொத்தாரென்க.

ஆமான் நக்குங்காற்பிறக்கும் இனிமையே ஈண்டுமாம். ஏகாரம் - தேற்றம். (1)

தன்னமர்காதலானுந்தையலுமணந்தபோழ்திற்

பொன்னனாமிர்தமாகப்புகழ்வெய்யோன்பருகியிட்டான்

மின்னவிர்பூணிணைவேற்கணர்க்கியுற்றப்பட்ட

மன்னியமதுவின்வாங்கிமாதரும்பருகியிட்டான்.

மகளிர்க்குச் சமைத்த மது. வாங்கி - அவன் காட்டக்கண்டு. பருகியிடிதல் - ஒருசொல்.

இ - ள். காதலானுந்தையலும் முற்கூறியாங்குப் புணர்ந்தபொழுதிலே அவன் பொன்னனான அமிர்தமாகப் பருகினான்; அவன் பருகினதன்மையைத் தானும்கண்டு பூணிணை அவளும் மதுப்போல பருகினுனென்க.

இதனால் அதரமானமுமல்குற்பானமுங்கூறி மேலிவற்றிற்குவமை கூறுகின்றார்.

பவளவாய்ப்பரவையல்குலென்றிவைபருகும்வேலான்
கவளமார்களிறுபோன்றான்காதலிகளும்பையொத்தா
டவழ்மதுக்கோதைமாதர் தாமரைப்பூவதாக
வுமிழ்நகைவேலினுனுமொண்சிறைமணிவண்டொத்தான்.

இவையென்றது - கரும்பையுந் தாமரைப்பூவையும். கரும்புவமை நெருக்கி நீர்
நுகர்த்து. பூவதாக - பூவினதுதன்மை எக்காலமுமுண்டாக. இது வேறுபாடின்
மையின் வேறுபடவந்த உவமமாயிற்று; எனவே பதமயோனியாம். வேலினுனு
மென்றது - களிறுபோலவன்மையுடையோனுமென்றவாறு. உம்மை - சிறப்பு.

இ - ள். வாயுமல்குரு மிவையென்றுட்கொண்டு வேலான் பவளவாயைப் பரு
கிக் களிற்றையொத்தான்; அப்பொழுது அவள் கரும்பையொத்தாள். அவ்வேலானு
மல்குலைப் பருகி மாதர்பூவாயிருக்க நுகர்வதோர வண்டையொத்தானென்க.

செவ்விகுலையாதிருக்கதுகர்வதோர் வண்டு - இவ் பொருளுவமை. (ககஉ)

பளிக்கறைப்பவளப்பாவைபரிசெனத்திகழுஞ்சாயல்
களிக்கயல்பொருவபோன்றுகடைசிவந்தகவறகண்ணு
மொளிக்கவின்கொண்டகாமத்தாழுறுகளியையொத்தா
ளளித்தயில்கின்றவேந்தனஞ்சிறைப்பறவையொத்தான்.

இ - ள். கண்ணுள் களியையொத்தான்; அவளுக்கு மேன்மேலும் விருப்பமுன்
டாக்கி அயில்கின்ற வேந்தன் வாவலையொத்தானென்க.

பளிக்குப்பாறையை அடுத்த பவளப்பாவை இவளது தன்மையெனத்திகழுஞ்
சாயல் - ஈண்டு ஒளியதுமென்மை, இது செயற்கைநலம். இதற்கடுத்ததுகாட்டும்
பளிங்கைப் பவளம் தன்நன்மையாக்கிஹைபோல அடுத்தமகளிர்நன்மையனுமரசனை
இவளுந்தன்நன்மையையாக்கிகொண்டானெனக் கதைசூதியநயமுமுண்டு. பொரு
வபோன்று பொருநெனவிரிக்க. கொண்டகனி. அயிலல் - உண்டல் * “உண்டற்
குரிய வல்லாப் பொருளை - யுண்டன போலக் கூறலு மரபே.” “தொணலமுண்டு துற
க்கப் பட்டோ” என்றா பிறரும் பழமும் வாவலும் வடுப்படதுகாதற்குவமை.

வேறு.

துறுமலர்ப்பிணையலுஞ்சூட்டுஞ்சண்ணமு

நறுமலர்க்கண்ணியுநாறுசாந்தமு

மறுநிலத்தமிழ்தழுமகிலுநாவியு

பெறுநிலம்பிணித்திடப்பெரியர்வைகினா.

பிணையல் - மலர்நெருங்குமாயின்மலை. சூட்டு - நெற்றிக்கூட்டு. கண்ணி -
முடிக்குமலை. அமிர்தம் - அடிசிலும்பானமு முதலியன. இனி அறுநிலத்தமிழ்தம் -
அறுகவையுமாம்; ஆறுகாலத்திற்குரியபானமுமாம்.

இ - ள். பெரியவா புணர்ச்சியற்றபின் பிணையன்முதலியன தம்மைநுகரு
மிந்திரியங்களைப்பிணிப்ப வைகிறென்க. (ககச)

துடித்தலைக்கருங்குழற்குருமபுண்கோதைத

னடித்தலைச்சிலம்பினோடரவமேகலை

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், ௧௧.

வடித்தலைக்கண்மலர்வளர்த்தோக்கமோ
டடுத்துலப்பரிதவருநிலின்பமே.

துடி - ஏலம். வடித்தலைக்கண் - ஒப்பினால் வடுவகிரிடத்தேநிற்குங்கண்.

இ - ள். அவரின்பம், கோதைதன்கண்மலர் ஊடலையும் கூடலையும்விளைவித்த
நோக்கத்தானே அவனாடினகாலத்து அடி அவன்றலையிற்படுதலிற் பிறந்தசிலம்பினர
வத்தோடும் கூடினகாலத்துப்பிறந்த மேகலையரவத்தோடும் அடுத்து முடிதலரிதாயிரு
ந்ததென்க.

அவனும் பாடம்.

(கசுரு)

இழைவளரிளமுலையெழுதுதுண்ணிடைத்
தழைவளர்மதுமலர்தயங்குபூஞ்சிகைக்
குழைமுகக்கொடியொடுகுருதிவேலினுள்
மழைமுகின்மாரியின்வைகுமென்பவே.

பூண்விளங்குதற்குக்காரணமாயமுலை. ஓவியமெழுதுவார் இதன்றன்மைகருதி
எழுதுதற்குக்காரணமான இடை. தழையிலேவளர்ந்த. சிகை - முடி. முலையு
வியவற்றையுடையகொடி - இல்பொருளுவமை.

இ - ள். வேலினுள் கொடியோடே மாரிக்காலத்துமழைமுகில்போலே அருள்
பொழிந்துதங்குமென்க.

(கசுரு)

பதிதைப்பவளவாயமுதமாந்தியுங்
கொடிவளர்குவிமுலைத்தடத்துளவைகியு
மிடியினுங்கொடியினுமயங்கியாவதுங்
கடிமணக்கிழமையோர்கடலின்மிகக்கேதே.

இ - ள். மிக்கமணக்கிழமை, அமுதத்தையுண்டும் வைகியும் மாவடிபோலவும்
நூழிற்கொடிபோலவும் உணர்வும் உடம்புமெல்லாமயங்கிக் கடலின்மிக்கதென்க. ()

கப்புரப்பசந்தினாகதிர்செய்மாமணிச்
செப்பொடுசிலதிபரேந்தத்தீவிய
துப்புமிழ்நதலமருங்காமர்வல்லியு
மொப்பரும்பாவைபோன்றுறையுமென்பவே.

கப்புரம் - பாகதம்.

இ - ள். கருப்பூரமுதலியவற்றையுடைய கருநைச் சேடியா செப்போடேந்த,
அதனை நுகர்ந்து ஐம்பொறிக்குமினிய நுகர்ச்சிகளைக்கணவனுக்குக்கொடுத்துப் புணா
தற்கலமரும்விசையையும் அவனுக்குக்கொல்லிப்பாவைபோற்றங்குமென்க.

உம்மை - சிறப்பு. வேறுகருத்துச்செல்லாமற்றன்னையேகருதுவித்தலிற் பாவை
யென்றார். இதற்குமுன்பு உலகியன்மணங்கூறி மேற் காமமிருதியாற்கெடுகின்றமை
கூறுகின்றார்.

(கசுஅ)

மண்னைகங்காவளின்வழுக்கிமன்னவன்
பெண்ணாருங்கலத்தொடுபிணைந்தபேரருள்
விண்ணகமிருள்கொளவிளங்குவெண்மதி
யொண்ணிறவுரோணியோடொளித்ததொத்ததே.

இன் - நீக்கப்பொருட்டு. உரோகிணி - விகாரம். அவ்வுரோகிணிகாரணத்தின் இருடிசுபித்து மதிதேய்ந்ததோர்கதை.

இ - ன். மன்னவன் மண்ணகம் இருள்கொள்ளும்படிகாவலிற்றப்பிப் பெண் களுக்கருங்கலமானவளுடனே சேர்ந்தகழிகண்ணோட்டம், மதிவிண்ணகமிருள்கொள உரோகிணியோடொளித்த தன்மையையொத்ததென்க. (கசுக)

வேறு.

குங்குமத்தோளி னுங்கொழுங்கயற்கண்ணினுந்
தங்கியகாதல்வெள்ளந்தண்ப்பறப்பருகுநாளுட்
டிங்களவென்குடையினற்குத்திருவிழுக்குற்றவண்ணம்
பைங்குதிர்தமிழிற்றெள்ளிப்பகர்ந்தெழித்துணாத்துமன்றே.

இ - ன். தோளி னுனும் கண்ணினுனும் வேட்கைப்பெருக்கத்தின் நீக்கமறப்பரு குநாளிலே, அவனுக்குச்செல்வம் மதிபோலொழுக்கக்குறைந்த தன்மையையத்தெரிந்து கூறிப் பின்புடிவகன்சரித மெடுத்தனாக்கலுற்றுமென்றாரென்க.

இதன்கருத்து: இச்செய்யுட்டு அங்கமாகியவருணைகள்கூறி அதற்குரிய தலை வனைநாட்டுகின்றார். இத்துணையுமவன்தோன்றற்குக்காரணங்கூறி அதற்கு முற்பிறப் பில் அன்னப்பார்ப்பைப்பிரித்ததலைவனவந்து குரவடைப்பிரித்தலுங் கூறவேண்டதெலிற் றிருவிழுக்குற்றமை முற்கூறுகின்றாரென்றுண்க. திருவிழுக்குறுதலாவது - கட்டி யுட்காரற்கு அரசளித்தலும் அமைச்சர்சொற் கேளாமையும். (கஎ௦)

களிற்றனுமைச்சர்தம்முட்கட்டியங்காரனென்பா
னொளிறுவாட்டக்கையானுக்குயிரெனவொழுகுநாளுட்
பிளிறுவார்முரசிற்சாற்றிப்பெருஞ்சிறப்பியற்றிவேந்தன்
வெளிநிலாக்கேள்வியானேவேறுகொண்டிருந்துசொன்னன்.

இ - ன். களிற்றன, அமைச்சரில் வெளிநிலாக்கேள்வியையுடைய நிமித்தி கனைத் தனக்கு வேறுக்கக்கொண்டு கட்டியங்காரனென்கின்றவனைத் தனக்குயிரெனக் கொண்டொழுகுநாளிலே, வேந்தன் அத்தட்டக்கையானுக்கு முடியங்குடையுமொழிந்த சிறப்புக்கொண்டாக்கி அதனையுலகரிய முரசாற்சாற்றி இருந்து இக்காரியத்தைக் கூறினானென்க.

மதச்செருக்காற் பாகன்றோட்டியை நீவுமாறுபோலக் காமக்களிப்பாற் நன் அமைச்சர்கூற்றைக்கடத்தனோக்கிக் களிற்றனுனென்றார். நிமித்திகன்கருமமேகூறுத லுங் கட்டியங்காரன் அரசன்கருத்திற்கெற்பவொழுகுதலும் இரண்டற்குங்காரணம். * “கோதனன்” என்றும், † “கரிமாலெஞ்சினன்” என்றும், ‡ “கல்லாமந்திரி” என்றும் மேற்கூறலிற் கட்டியங்காரனை வெளிநிலாக்கேள்வியானெனலாகாது. இனி இகழ்ச்சிக்குறிப்பென்பாருமுள். (கஎ௧)

அசைவிலாப்புரவிலெள்ளத்தருஞ்சயன்குலத்துட்டோன்றி
வசையிலாள்வாத்தின்வநதாள்வான்சுவையயிர்தமன்னன்

* நாமகளி லம்பகம், உகக. † நாமகளி லம்பகம், உக௫.

விசையையப்பிரிதலாற்றேன்வேந்தனியாகிவைய
மிசைபடக்காத்தல்வேண்டுமில்லங்குபூண்மார்பவென்றான்.

அருஞ்சயன் - தேவிபாட்டன். வசையிலான் - வினையெச்சமுற்று. வேண்டுமென்பது - உம்மீற்றான்வந்ததோரேவல்கண்ணியவியங்கோள்; “வாழ்தல்வேண்டுமிவண்வரைந்தவைகள்” என்றார்பிறரும்.

இ - ன். பூண்மார்பனே, அமுதன்னான், அருஞ்சயனது அசையிலாக்குலத்துட் டோன்றி வசையின்றி முற்பவத்திலெனது வேண்டுகோளாலேவந்தான், அவனைப் பிரிதலாற்றேன்; நீ இனி வேந்தனாய் உலகை இசையுண்டாகக் காப்பாயாகவென்றானென்க. (களஉ)

அண்ணாறுணர்ப்பக்கேட்டேயடுகளிற்றெருத்தினிட்ட
வண்ணப்பூந்தவிசுதன்னேஞ்மலிமேலிட்டதொக்குங்
கண்ணகன்ஞாலங்காத்தலெனக்கெனக்கமழும் சண்ணி
மண்ணகம்வளருந்தோளான்மறுத்துநீமொழியலென்றான்.

தவிசு - கழுத்துமெத்தை. மண்வளர்த்தருக்காமரமாதிய நோளான் - அரசன். மண்ணெழுவனையதோள் பாடமாயிற் பண்ணியவெழுவாம். “ஆவுதிமண்ணி” என்றற்போல. தோளாயும் பாடம்.

இ - ன். கட்டியங்காரன் தான்கருகியிருந்ததினை அரசன்குறையெகூறக்கேட்டு உண்மகிழ்ந்து ஞாலங்காவல் எனக்குத் தயிசை ஏழமலிட்டமலிட்ட தொக்குமென்று மறுப்பத் தோளான் என்காரியமாக நீ மறுத்துமொழியலென்று நென்க.

வேறோருந்திகுறதுஞ்மலியைக்கூட்டினான், அவனயிராதகருத்தரு. (களங)

எழுதருபரிநிமார்பனிற்றெனவிசைத்தநோடும்
தொழுதுபணிந்துசொல்லுந்துன்னல்தொலைந்தவேலோய
கழிபெருங்காதலான் பட்டகழிநலமெழுவவையம்
பழிபடாவகையிற்சூக்கும்புகுதும்பூண்டபென்றான்.

ஒடு - உடனிகழ்ச்சி. கழிபெரும் - ஒருபொருளிருதொழி பிரித்தலாதது

இ - ன். அரசன் என்னிலை இற்றென இசைத்தவனவலே கட்டியங்காரன் தொழுதுவணங்கிப் பகையென்றுகூறப்படும் பகைவனாயெல்லாங்கொன்றிடலோய் நீ நம்பெறுக யான் பழிபிறவாதபடி வையத்தைககாகுகும் பெரியபாரத்தைப் புள்ள பேனென்றானென்க.

தன்நினைவை அவன்காரியம்போற் கூறினான். (களச)

வலம்புரிபொறித்தவணகைமதவலிவிடுப்பவேகிக்
சுலந்தனன்சேனைகாவல்கட்டியங்காரனென்ன
வுலந்தருதோளினாய்நீயொருவன்மேற்கொற்றம்வைப்பி
னிலந்திருநீங்குமென்றோர்நிமித்திகெனறியிற்சொன்னான்.

பொறித்தவெனப்பிறவினையாற்கூறினார், அயன்படைத்ததென்க. மத - விசேஷத்த உரிச்சொல். உலம்வளர்க்குந்தோள்.

இ - ன். மதவலி உபசாரமாகக் கையாலேகாட்டிவிடுப்பக் கட்டியங்காரன்போய்ச் சேனையைக்காத்தலென்கலந்தானென்று கூறக்கேட்டு நிமித்திகென்னுமமைச்

சன் தோளினாய், ஒருவன்மேலுனது கொற்றமவைப்பின் நிலமுந்திருவுநின்னைநீங்கும்
இதனைநீயேயொரென்று நீதியாற்கூறினானென்க. (கஎடு)

எனக்குயிரென்னப்பட்டானென்னலாற்பிறையிலல்லான்
முனைத்திறமுருக்கியுள்ளேமொய்யமர்பலவும்வென்றான்
நனக்கியான்செய்வசெய்தேன்றான்செய்வசெய்கவொன்று
மனத்தினுமொழியவேண்டாவாழியரொழிகவென்றான்.

என்னலாற் பிறையிலல்லான் - என்னையொழியப் பிறையிலலாதான். இன்மை
உடைமைக்கு மறுதலை. முன்னே - சிறப்பிக்குமுன்னே. வென்றானெனவே நட்ச
துதற்குரியனென்றான். நன்மையும் தீமையுங்கூறிக் செய்வவனைப் பன்மையாற்
கூறினான்.

இ - ள். உயிரெனப்பட்டான் பிறையிலல்லான் வென்றான்; அவன் நனக்குயான்
செய்வன செய்தேன் அவன்றான் எனக்குச் செய்வனசெய்க; நீ சிறிதும் பொறாமை
கூறவேண்டா; நீயும் நன்னிலையிலே வாழ்வாயாக; இனி இக்கூற்றினைத்தவிரவாயாக
வென்றானென்க. (கஎசு)

காவலகுறிப்பன்றேனுங்கருமீதருளிக்கேண்மோ
நாவலர்சொற்கொண்டார்க்கு நன்கலாற்றிங்குவாரா
புலவர் கொடியனார்கட்போகமேகழுமிமேலும்
பாவமும்பழியுமுற்றாப்பற்பலர் ஈனிடென்றான்.

நாவலர் - அமைச்சர். இது உலகியலாற் கூறினான். கழுமி - மயங்கி.

இ - ள். நாவலர், நாவலர்சொற்கொண்டார்க்குத் தீங்குவாரா; ஆதலாற் நிருவுள்
ளமன்றேனும் அருளிக்கேண்டமா, ஒருவன்மேற் கொற்றமவையாதிருக்கின்ற இது
கருமமென்றான்; அதற்குடம்படாமையின் நின்னையொழியக் கழுமி முன்னும் இம்
மையிற்ப்பதும் மறுமையிற்பாவமுமுற்றா மிகப்பலர் இதனைக் கேளென்றானென்க.

மேற்கூறுவனவெல்லாம் போசத்தையே நோக்குதலின், இதுவென ஒருமை
யாற் கூறினான். (கஎஎ)

பெரும்பெயர்ப்பிரமனென்னும்பிழனுற்பெரியநீரா
னரும்பியபூலையினாளுக்கணிமுகநான்குதோன்ற
வீரும்பியாங்கவலையெய்தான்விண்ணகமிழந்தகன்றிக்
திருந்தினுற்கின்றகாறுஞ்சிறுசொல்லாய்நின்றதன்றே.

பெயர் - புகழ். ஏகாரம் - வினா.

இ - ள். பிரமனென்னுந் தவத்தாற் பெரியநீரான் திலோத்தமைபொருட்டு
நான்குமுகத் தோன்றும்படி விரும்பி அவ்விடத்து அவனைப்பெறானாய் விண்ணகமிழ்
ததேயன்றிப் பின் தவத்தாற் பாவங்கீர்த்தவற்கு இன்றளவும் புறஞ்சொல்லாய் நின்ற
தல்லவோவென்றானென்க.

முறைசெய்யாமையிற் றன்னிலையுந்தான். தோற்றியும் பாடம். (கஎஅ)

கைம்மலர்க்காந்தள்வேலிக்கணமலையாயன்மங்கை
மைம்மலர்க்கோதைபாகங்கொண்டதேமறுவதாகக்

கொய்ம்மலர்க்கொன்றைமாலேக்குளிர்மதிக்கண்ணியாற்றிப்
பெய்ம்மலரலங்கன்மார் பபெரும்பழியாயிற்றன்றே.

கைமலர் - கைபோலுமலர். மலைகளுக்கரசன். மைமலர்க்கோதை - நீலமலராற்
செய்த கோதை, இறைவி; ஆகுபெயர். மலை - அடையாளப்பூ. கண்ணி - குடும்பூ;
* “கண்ணியுந்தாருமெண்ணினரான்டே” என்றார்.

இ - ள். இடப்பட்டமாலேமார்பனே, மலைபரையன்மனைவி மேனைபெற்ற
கோதையைப் பாகத்தேவைத்ததே மறுவையுடையதொன்றாகக் கொன்றையாற்செய்
தமாலையினையும் மதியாகிய கண்ணியினையுமுடைய அரனுக்குப் பழியாயிற்றல்லவோ
வென்றானென்க. (௧௭௯)

நீனிதவண்ணனன்றுநெடுந்துகில்கவர்ந்துதம்முன்
பானிதவண்ணனேக்கிப்பழியுடைத்தென்றுகண்டாய்
வேனிதத்தானேவேந்தேவிரிபுனற்றொழுனையாற்றுட்
கோனிதவனையினுக்குக்குருந்தவனொசித்ததென்றான்.

வேனிதம் - வேலினது விளக்கம். கோல் - திரட்சி.

இ - ள். வெந்தே, மாயோன் பலதுகிலைக்கவர்ந்து தம்முனைய பானிதவண்
ணன் நோக்கிப் பழியுடைத்தென்றுகான் தொழுனையாற்றிலே கோவியர்க்குக் குருந்
தொசித்தது; இது இங்ஙனம் தீதென்றானென்க. (௧௮௦)

காமமேகன்றிநின்றகழுதைகண்டருளினாலே
வாமனாற்சென்றுகூடிவருந்தினீரென்றுவையத்
திமஞ்சேர்மாலேபோலவிழித்திடப்பட்டதன்றே
நாமவேற்றடக்கைவேந்தேநாமிதுதெரியினென்றான்.

காமமே - தேற்றம். என்று - என்ன. நாமம் - சுககாடு.

இ - ள். வேந்தே, நாமிக்காமத்தைந் தெரியின், காமமேயடிபட்டு நின்ற ஆண்
கழுதையைக்கண்டு அருளாலே புத்தனா பெண்கழுதையாய்ச்சென்றுகூடி. இக்காம
த்தாலேவருந்தினீரோயென்ன; அது வையத்திலே சமத்தமாலேபோல இழித்திடப்பட்
டதல்லவோவென்றானென்க. (௧௮௧)

படுபழிமறைக்கலாமோபஞ்சவரன்றுபெற்ற
வடுவுரையாவர்பேர்ப்பார்வாய்ப்பவறையறைந்துதூற்றி
யிடுவதேயன்றிப்பின்னுய்முக்குடைத்தம்மகாம
நடுவுரின்றுலகமோம்பனல்லதேபோலுமென்றான்.

இ - ள். கேட்பாயாக; காமத்தாற் பிறந்த பழியை மறைக்கலாமோ, பஞ்சவர்
ஒருத்தியை மனைவியாக்கலின்பெற்ற வடுவுரையைப் போக்குவாரியார்? அது தூற்றியிடு
தலேயன்றி மறுமையிலும் நரகமுதலியவற்றைத் தரும்; ஆதலால் நடுவுநிலையிலே
நின்று உலகமோம்புதலே நல்லதுபோலுமென்றானென்க.

போலும் - ஒப்பில்போலி.

(௧௮௨)

ஆரறிவிசுழ்தல்செல்லாவாயிரஞ்செங்கணுங்
கூரறிவுடையநீராற்சொற்பொருள்கொண்டுசெல்லும்

பேரறிவுடையீயும்பிணையனுட்கவலஞ்செய்யு
மோரறிவுடையென்றானுருத்திரதத்தனென்பான்.

ஆரறிவுகழ்தல் செல்லா - பெரிய அறிவைப்பிறராலிகழப்படாத. அவலம் - அரசன் கொலையுண்டல்.

இ - ள். அரசன் நிமித்திகன்கூற்றைக்கொள்ளாமெகண்டு, அருகிருந்த உருத்திரதத்தன் இந்நிரனும் அமைச்சர்சொற்பொருளைக் குறிக்கொண்டிருக்கும்; அவனைப் போல நீயுமறிவுடையாயினும் இப்பொழுது இவன் சொல்லைக் கொள்ளாமையிற் பிணையனுக்கு அவலஞ்செய்யுமோரறிவுடையாயினுயென்றனென்க. (கஅங்)

அளந்துதாங்கொண்டுகாத்தவருந்தவமுடையீரார்
களந்தனபோகமெல்லாமவரவர்க்குற்றைநாளே
யளந்தனவாமூரானுமதுவெனக்குரையலென்றான்
விளங்கொளிமணிகளவேய்ந்துவிடுகடரிமைக்கும்பூணன்.

போகமுமென்னும் உம்மை கூற்றிற்றிலர், செஞ்சொலாய் முற்படக்கிளத்தலின்.

இ - ள். பூணன் வரைந்துகாத்த தவமுடையார்க்குக் கருவாய்ப்பதிகின்றபொழுதே போகமெல்லாமளந்தன; அவரவர்க்கு அப்பொழுதேவாமூரானுமளந்தன; அது எனக்குரையலென்றனென்க.

“நிலந்திருநீக்கும்” எனநிமித்திகன்கூறிய செல்வகிலையாமையையும் உருத்திரதத்தன்கூறியயாக்கைகிலையாமையையும் நிலையாமையென ஒருமையாக்கி, அதுவென்றொருமையாற்கூறினான்.

உ.ரையலென்றான் நிமித்திகனோக்கி, அவனுரியதைலின். (கஅச)

மூரித்தேந்தாரினாய்நீமுனியினுமுறுதிரோக்கிப்
பாரித்தேன்றருமறுண் ணூல்வழக்கதுவாதல்கண்டே
வேரித்தேங்கோதைமாதர்விருந்துளக்காகவிற்பம்
பூரித்தேந்திரையகொங்கைபுணர்கயான்போவலென்றான்.

இ - ள். தாரினாய், நூல்வழக்கு இடித்துக்கூறலமைச்சர்க்கியல்பென்றமைகண்டு உறுதிரோக்கி இத்துணையுமியல்பாகக்கூறினான்; இனி மாதர்கொங்கையை நினக்கு எப்பொழுதும்விருந்தாகக்கொண்டுபுணர்க; நீ என்னைமுனியினும்நின் தவறுகாணும் துறவிடத்தே போவேனென்றனென்க.

மூரி - பண்புமாத்திரமுணர்த்தாது பெயராதலின் வேற்றுமைத்தொகை. முனியினுமென்பது எதிர்காலமுணர்த்துமெச்சம்; உம்மை - ஐயம். இனையகொங்கையென்று இளமைநிலையாமை கூறினான். அரசன்போவென்முறற் றானேபோவேனென்றல் நீதியன்மையிற் துறவுட்கோளாயிற்று. இதனான் “வெளிநிலாக்கேள்வியான்” என்றார். இத்துணையுமொருதொடர். (கஅடி)

வேறு.

இனமாமென்றுரைப்பினுமேதமெனான்
முனமாகியபான்மைமுனைத்தெழலாற்
புனமாமலர்வேய்நறும்பூங்குழலான்
மனமாரெறியோடியமன்னவனே.

நினதுவேட்கையும் தேவரதுமுற்கூறிய வேட்கைத்திரளிலே வைத்தெண்ணுவ
தோர்வேட்கையாம். குழலான்மனக்கருத்தாய் நுகருமன்னவன்; நெறியோடியம
ன்னவன் - அரசுநீதிக்கெட்டமன்னவன்.

இ - ள். குதலாள் மனமாமன்னவன் முற்பிறப்பிற்றீவ்வினை முனைத்துத்தோன்
றுதலாலே இது முற்கூறிய இனத்தேயாமென்று பின்னுங்கூறினான் தனக்குவரும்எத
மெண்ணுயினானென்க. (கஅ௬)

கலையார் துகிலேந்தல்குலங்கதீர்க்குழ்
முலையார்தடமும்முனியாதுபடிந்
துலையாத்திருவின்னமிர்துண்டொளிகேர்
மலையார்மணிமார்பன்மகிழ்ந்தனனே.

விசயையது கெடாத இளமைச்செவ்வியை நுகர்ந்து. ஆர்தல் - ஒத்தல்.
இ - ள். மார்பன் அவள்குலாகிய இன்பக்கடலினும் முலைத்தடத்தினும் வெ
றுதேபடிந்து உண்டு வேறுமனக்கவற்சியின்றி மரித்தானென்க. (கஅ௭)

விரிமாமணிமாலேவிளங்குமுடித்
திருமாமணியிந்துதினோப்பினரா
பெரிமாமணிமார்பனுமேந்திழையு
மருமாமணிநாகரினையினரே.

இ - ள். மார்பனும் ஏந்திழையும் மாட்டிற்கிடந்த விரிந்தமாமணிமாலையும் மணி
போலுமயிர்முடியிற்கிடந்த தெய்வவந்தியுஞ் சிந்துந் தினைப்பனராப் நாகரைப்போல்
ஒன்றாயினானென்க. (கஅ௮)

நறவார்ந்ததொர்நாகினந்தாமரைவா
யுறவீழ்ந்ததொரொண்மணிபோன்றாவோ
னறவாக்கியவிற்பமமர்ந்தவிருட்
கறைவேற்கண்ணினங்கனவுற்றனனே.

தேனிறைதலும் மிக்க இளமையுமாறாத தாமரையெனவே பதுமயோனியாம்.
உரவோனுற - பின்னையாரவதரிக்க. அறவு - தொழிற்பெயர்.

இ - ள். அந்நனம் நாகரைப்போலமர்ந்த இருட்கண்ணே தாமராவாய்வீழ்ந்த
தோர் முத்துப்போன்று உரவோனுற; அப்பொழுதே இன்பம் அறுதலையாக்கியகன
வைக் கறைவேற்கண்ணினுள் கண்டானென்க. (கஅ௯)

வேறு.

பஞ்சியடிப்பவளத்துவர்வாயவ
டுஞ்சுமிடைக்கனமூன்றவைதோன்றலி
னஞ்சுநடுங்கினளாயிழையாயிடை
வெஞ்சுடர்தோன்றிவிடிந்ததையன்றே.

இ - ள். துவர்வாயினையுடையாள் துயிலிடைக்கண்டகன மூன்று; அவைபின்பு
மனத்தே தோன்றலின் அவளஞ்சுநடுங்கினள்; அக்காலத்தேவிடிந்ததென்க.

எனவே கடித்திப்பக்குமாறாயின. இவை பிற்பயக்குங்கனவாதலிற் பின்னும்
... (கக௦)

பண்கெழுமெல்விரலாற்பணைத்தோளிதன்
கண்கழுஉச்செய்துகலைகலந்தாங்கி
விண்பொழிபூமழைவெல்கதூர்நேமிய
வண்புகழ்மாலடிவந்தனைசெய்தாள்.

பண் - ஆகுபெயர்; யாழொடுபயின்றவிரலும் ஆகுபெயர். கழுஉச்செய்து-
“நல்லமருஉச்செய்து” என்பதுபோல நின்றது. வீண் - ஆகுபெயர். வீணையை வெல்
லும் அறவாழி.

இ - ள். பணைத்தோளி கண்கழுவித் தாங்கி அக்கோயிலின் மாலடியை வணங்
கினுளென்க.

* “தெய்வமஞ்சல்” என்று மெய்ப்பாட்டியற்குத்திரம், தன் குலதெய்வத்தை
வணங்குதற்கு லீதியாமாறுணர்க. (ககக)

இம்பரிலாநறுப்புவொடுசார்ந்துகொண்
டெம்பெருமானடிக்கெய்துகென்றேத்தி
வெம்பரிமானெடுத்தேர்மிகுதானையுந்
தம்பெருமானடிசார்ந்தனன்றே.

இ - ள். அவன் இயல்பில் நிகரில்லாதபூனையுந் சாந்தையுங்கொண்டு எம்
பெருமானே நினைவிடக்கு இவையொருத்துவனவாகவென்றேத்தித் தன்கணவனடி
யை வணங்கினுளென்க.

அ - உலகறிபொருளமேட்ட (கககஉ)

தானமா காநல் தன்னொடுமாவல்
வானவாபோன்பகிழ்வுற்றபின்வாந்நுந்
தேனெனப்பாடுவெச்சில் மிரதுந்நெனக்
தானமர்கோதைசுனமொழிகின்றார்.

தேவா நோக்கத்தால் அகாந்தாறபோல இவனும் நோக்கத்தான்மகிழ்ச்சியுற்ற
பின். கனவுமூன்றிற்குத் தேன்முதலியமூன்றும் உவமம். பின்னடித்தென்னு
மொழி இவள்கடறுதலின் இனிதாய்ப் பின் திங்குலனைத்தலிற் றேனுமம்; “ஆந்
தோர வாயிற் றேனும் புலிக்கும்” என்றார் பிள்ளம். “என் - முத்தணிமாலை” என்ற
சொல் குலந்தாய்மைகடறுதலிற் பாறுவமம். இவனாக்கத்திற்கு னறுமமிர்துஉவமம்;
இவனாக்கம் அமுதுபோல் உயிர்களைக்காத்தலின்.

இ - ள். மாவலி தான்மேலின சாதலிதன்னோடே மகிழ்வுற்றபன்பு அவள்
தேன்முதலியனவென்னும்படி சுனமொழியாநின்றனென்க. (கககங)

தொத்தணிபிண்டிதொலைந்தவழிந்ததெண்
முத்தணிமாலைமுடிக்கிடனாக
வொந்ததன்றால்வழியேமுனையோங்குபு
வைத்ததுபோலவளர்ந்ததையன்றே.

முத்தணிமாலை - முத்தையொத்தமாலை; அணி - “மின்னணிதன்னிடை” போ

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மெய்ப்பாட்டியல், உச.

லவமவுருபு; என்றது வெள்ளியமாலையை. இது குலந்தாய்மை கூறிற்று. * “வெண் டாமமாலர்த்தடங்கன்போலு - ஈங்குடி” என்றார்மேலும். முத்தமாலையெனின்மேல் † “நறுமலை” ‡ “என்கோதைத்தொகை” என்றல்பொருந்தாது. வளர்ந்ததை - வீணைத்திரிசொல்; உரைத்ததைபோல.

இ - ள். ஒருபிண்டி தாணணிந்தொத்துக்களொழுக்கெட்டுப் பின்புதானுநேரா கவீழ்ந்தது; அதன்வழியிலே ஒருமுனை அதனையொத்து எட்டுமாலையையுடையதொரு முடிக்கிருப்பிடுகை ஈட்டுவைத்தாற்போலே ஒங்காநின்றவளர்ந்ததெனமொழிந்தா ளென்க.

மேலேஜீ “துளும்புநலத்தாரொடு” என்றலின், முத்தணிமாலையைக் கனவிற்கண் டான்; அதுகாரணம். இதனால் சுற்றங்கெட்டபடியும் அரசன்கெட்டபடியும் கூறினார். அது கதையிற் காண்க. (௧௬௪)

வார்குழைவில்லிடமா முடிதூக்குபு
கார்கெழுஞ்நனையான்கனவின்னியல்
பார்கெழுநூல்விதியாற்பயன்றான்மெரிந்
தேர்குழையாமலெடுத்தாக்கின்றான்.

இ - ள். சலியாதவன் கனவின் இயல்பைக் கனநூலின்விதியாலே பயனைத் தெரிந்துதான்பார்த்து முடிதுளக்கி அவற்றில் நல்லவற்றை யெடுத்து இவளமுருகெ டாமற் கூறுகின்றனென்க.

அது அசோகுமுறித்ததுகூறாமல் மாலையையுமுடையையும் இரண்டுகனவாகப் பிரித்தது. (௧௬௫)

நன்முடிநின்மகனாநறுமாலேக
வான்னவனுலமரப்படுந்தேவியர்
நன்முடிநின்மகனாக்கமதாமெனப்
பின்னதனற்பயன்பேசலன்விட்டான்.

இ - ள். அவன் அவட்கு முடிநின்மகனாம்; நதியுழாமலேன் அந்நல்லனையுண் டோனால் அமரப்படும் தேவியார்; முனை நின்மகனாக்கமென முன்னாக்கிக் கூறிப் பின்பு இற்றதனானுள் பயனைப் பேசலனாய்விட்டானென்க.

“குருதிக்கோட்டுக்குஞ்சுநகரம்” போல் முத்தமாலையை மாலையென்னும் பெயர் கருதி நறுமாலையென்றலாகாமையுண்ட, மாலையென்னும்பெயர்ப்பொதுவாகலின். (1)

இற்றதனாற்பயனென்னெனவேந்திழை
யுற்றதின்னேயிடைபுறெனக்கென்றலு
மற்றுரையாடலுளாய்மணிமாலிலத்
தற்றதொகோதையிற்பொற்றொடிசோந்தாள.

உற்றதென இறந்தகாலத்தாற் கூறினான்; தெளிவுபற்றி, “இல்லைகனமுந்துறா வீணை” என்றலின். இன்னே - உதாசினம்போனின்றது.

* காந்தருவத்தையாரிலம்பகம், ௫௫.

† நாமகனிலம்பகம், ௪௬௬.

‡ முத்தியிலம்பகம், விசயமாடேவியாதுறவு, ௬.

§ முத்தியிலம்பகம், பிறவிகளறவுண, ௪௨.

இ - ள். இற்றதனாற்பயனென்னென்று தேவிகேட்ப, ஏந்தியாய், எண்கு இங்
கனே ஓரிடையுறுவந்ததுகானென்றவளவிலே பின்பு உரையாடலளாய் மணிகிலத்
தேதங்கியதோர் கோதைபோலே வீழ்ந்தாளென்க. (௧௯௭)

காவிகடந்தகண்ணீரொடுகாரிகை
யாவிநடந்ததுபோன்றனரிமாழ்கப்
பாவினெனவிவருத்துதியோவெனத்
தேவியையாண்டகைசென்றுமெய்சார்ந்தான்.

இ - ள். காரிகை கண்ணீருடனே ஆவிபோனாற்போல அழகுக்கெதலாலே
ஆண்டகைகொன்று பாவி, என்னுடைய ஆவியை வருத்துகின்றயோவெனக்கூறி
அவனைமெய்யைச்சார்ந்தானென்க.

தேவியை மெய்யையென்ற இரண்டுபும் * “தெள்ளித்” என்றதனாற்புறமும்கூறு.

தனமலர்மாற்புறவேதழிஇனாவள்
கண்மலர்த்தாள்கனவின்னியன்மெய்யெனும்
பெண்மயமோபெரிதேமடவாட்கெனப்
பண்ணுரையாற்பரவித்துயர்தீர்த்தான்.

இ - ள். குளிர்ந்த அகன்ற மாற்பிலேயறத் தழியினாள்; அதனால் அவள் விழித்
தான், அப்பொழுது நனக்குக் கனவின்மையைய மெய்யெனக்கருதும் பெண்டன்
மை பெரிதாயிருந்ததெனக்கூறிப் புனைந்துரையாற்பரவித் துயர்தீர்த்தானென்க.

ஏகாரம் - ஈற்றைச். ஒ - வியப்பு. (௧௯௯)

காதலன்காதலினும்களத்தாய்மலர்க்
கோதையங்கொம்பனையார்தங்குழாந்தொழுக
நாதுகுதாமமணிந்தகில்விம்மிய
போதுகுமெல்லனைப்பூமகள்சேர்ந்தான்.

இ - ள். பூமகள் காதலன் கொண்டாட்டத்தாலே களித்துச் சேமயர் கொடுத்த
காமஞ்சூழ்ந்து அகில் விம்மிய அணையிலே சேர்ந்தாளென்க. (௨௦௦)

பண்கனியப்பருகிப்பயனாடகம்
கண்கனியக்கவர்த்துண்கிள்ளுள்செல
விண்கனியக்கவினவித்தியவேற்கணி
மண்கனிப்பான்வளர்த்தளர்கின்றான்.

விண - ஆகுபெயர். வித்திய - பரப்பிய. குழலிப்பருவத்தாலும் அரசனீதியாலும்
வீடுபெற்றாலும் மண்ணையுருக்குமவன்.

இ - ள். பண்ணைப்பழக்கக்கேட்டும் நாடகங்களைக்கண்ணுருகருகத்துகார்த்தும்
இருவர்க்குமிங்ஙனஞ் சிலநாள்களென்றவளவிலே, வேற்கண்ணி பிள்ளைவளர்தலாலே
தளரானின்றாளென்க. (௨௦௧)

வேற்று.

கரும்பார்தோன்முத்தங்கழன்றுசெவ்வாய்விளர்த்துக்கண்பசலெழுத்
தகாமம், விரும்பார்முலைக்கண்கரிந்துதிங்கள்வெண்கதிர்கள்பெய்திருந்த

* தொல்காப்பியம், சொல்லாங்காரம், லேற்றமைமயங்கியல், து.

பொற்செப்பேபோ, லரும்பால்பாந்துதுசுப்புங்கண்ணின்புலனாயிற்றாய்ந்
தவனிச்சமாலே, பெரும்பாரமாய்ப்பெரிதுநைந்துந்கும்சலஞ்சலம்போ
னங்கைநலந்தொலைந்ததே.

இ - ள். வயாவிற்கு நங்கையுடையதோள் மெலிந்து வாய்வெளுத்துக் கண்
பசுலுபுத்தன; பின்பு முதிர்கின்றவளவிற்குக் காமத்தை விரும்புதற்குக் காரணமான
முலைக்கண்கருகிப் பால்பாந்து துசுப்புங்கண்ணினது துகர்ச்சிப் பொருளாயிற்று;
பின்பு முதிர்ந்தவளவிற்கு அனிச்சமாலே பாரமாய்ச் சலஞ்சலம்போல்நைந்து நலந்
தொலைந்ததென்க.

உம்மை - றெப்பி.

(202)

வேறு.

தூம்புடைநெடுங்கைவேழந்துற்றியவெள்ளிலேபோற்
தேம்புடையலங்கன்மார்பிற்றிருமகன்றமியனாக
வோம்படையொன்றுஞ்செப்பாடிருமகளொளித்துநீங்க
வாம்புடைதெரிந்துவேந்தற்கறிவெனுமமைச்சன்சொன்னான்.

வேழம்-வெள்ளிலுக்கு வருவதோர்நோய். குருதிக்கோட்டிக்குஞ்சரநகரம்போல
வேழத்திற்குக் கை அடை. தேம்புதலுடைய திருமகன்; தேம்புதல்-கெடுத்தல்; விகா
ரம். “புட்டேம்ப்புயன்மாறி” என்றார் பிறரும். தமிழனாக - அரசவரிமையை நீங்க.
ஓம்படையொன்றுஞ்செப்பான் - தான்கிறிதும்பரிகாரங்கூளுளாய். அவன்வஞ்சித்து
அரசுவளவுதலின் ஒளித்து நீங்கவென்றார் ஆம்புடை-பிள்ளையார் பிழைப்பதோர்
கூறுபாடு.

இ - ள். திருமகன் வெள்ளில்போலத் தமிழனாகத் திருமகன்க்கப் பின்பு அவ
னுக்குத் தன்னறிவென்னுமமைச்சன் ஆம்புடைதெரிந்து கூற்றினென்க. (203)

காதிலேன்மன்னர்தங்கன்கண்ணெனவைக்கப்பட்ட
நீதிமேற்சேறேற்றாய்நெறியலாநெறியைச்சேர்ந்து
கோதியல்காமமென்னுமதுவினுட்குளித்தஞ்ஞானேற
யோதியபொறியற்றியோரரும்பொறிபுனைவியென்றான்.

இ - ள். அவ்வறிவென்னுமமைச்சன், வேன்மன்னர் ஊனாகிய கண்ணைக் கண்
னென்பாருடனேகாதித் தும்முடைய கண்ணென்றுதணிந்துவைத்த நீதியிற்செல்லா
யாய்த் தீநெறியைச்சேர்ந்து காமமென்னுங்கள்விலையமுந்தின அன்றே நல்வினையற்
றாய்; ஆதலால் இனி ஒரெந்திரத்தைப் புனைவியென்றானென்க. (204)

வேறு.

அந்தரத்தார்மயனையெனவையுறுந்
தந்திரத்தாற்றமதுல்ககாகண்டவன்
வெந்திறலான்பெருந்தச்சனைக்கூவியொ
ரெந்திரவூர்தியியற்றுமினென்றான்.

இ - ள். அரசன், தொழிலோடே துலைக் ககாகண்டவனாகிய தச்சனைக்கூவி
எந்திரமானதோருந்தியை இயற்றென்றானென்க.

தொழிலால் மயனெயெனத்துணிந்து வடிவால் ஐயமுறுந்தச்சன். இயற்றுமின்-
ஒருமைபன்மைமயக்கம். ஊர்தி - ஏறப்படுவது. (௨௦௫)

பல்கிழியும்பயினுந்துகினூலொழி
நல்லரக்கும்மெழுகுந்நலஞ்சான்றன
வல்லனவும்மமைத்தாங்கெழுநாளினுட்
செல்வதொர்மாமயில்செய்தனனன்றே.

கிழி - சீலை. பயின் - பற்றுதற்குரியன. துகினூல்-வெள்ளியதூல்.

இ - ள். நலஞ்சான்றனவாகிய கிழிமுதலியனவற்றையும் ஒழிந்தனவற்றையும்
கூட்டி, அவன்கூறியபடியே செல்வதொர்மயிலை ஏழுநாளிலேசெய்தாளென்க. (1)

பீலிநன்மாமயிலும்பிறிதாக்கிய
கோலநன்மாமயிலுங்கொடுசென்றவன்
ஞாலமெலாமுடையானடிகைதொழு
தாலுமிம்மஞ்ஞாளுயறிந்தருளென்றான்.

இ - ள். மயிலையும் பண்ணினமயிலையும் கொண்டுசென்றவன் அரசனைவனங்கி
இம்மயில்களில் ஆலுமஞ்ஞாயை அறிந்தருளென்றானென்க.

பீலி - இரண்டற்கு மேற்றுக. (௨௦௭)

நன்னெறிநூலையந்தானன்றுநறிது
கொன்னெறியிற்பெரியாயிதுகொள்கென
மின்னெறிபல்கலமேதகப்பெய்ததொர்
பொன்னறைதான்கொடுத்தான்புகழ்வெய்யோன்.

மின்னெறி - மின்னைக்கெடுக்கும்.

இ - ள். வெய்யோன் இம்மயில் நூலினுடைய நீதிதானாயிருந்தது; இது மிக
நன்மெனக்கூறித் தான் கொற்றொழிலிற்பெரியாய், இதுகொள்கவென்று பொன்
அறையைக் கொடுத்தானென்க.

இன்னாலின் நீதியென்றாமாம். (௨௦௮)

ஆடியன்மாமயிலூர்தியையவ்வழி
மாடமுங்காவுமடுத்தொர்சின்னஞ்செலப்
பாடலின்மேன்மேற்பயப்பயத்தான்றுநர்
தோடமுதுக்கியுணர்த்தவுணர்ந்தான்.

இ - ள். ஆடுதலியன்றமயிலாகிய ஊர்தியைத் தேவிதான் பாட்டுப்போலே
பையப்பைய மேன்மேற்றூர்த்து மாடத்திலுங் காவிலுமடுத்துச் சின்னஞ்சென்றவள
விலே ஒருநாள் அங்குணங்கற்பித்தவன் விசையுடனோம்படி முறுக்கியுணர்த்த அவள்
அதுவுமுணர்ந்தாளென்க. (௨௦௯)

வேறு.

பண்டவழுவிரலிப்பாவைபொறிவலந்திரிப்பப்பொங்கி
விண்டவழிமேகம்போழ்ந்துவிசும்பிடைப்பறக்கும்வெய்ய

புண்டவழுவேற்கட்பாவைபொறியிடந்திரிப்பத்தேகாசை
கண்டவர்மருளவீழ்ந்துகால்குவித்திருக்கும்மன்றே.

இ - ள். கண்டவர் மருளம்படி பாவை விரலாலே பொறியை வலத்தேதிரிப்பது அது பொங்கிப் போழ்ந்து பறக்கும்; அவளதனை இடத்தேதிரிப்பது அதுவீழ்ந்து கால்கு குவித்திருக்குமென்க.

பகைவர்க்குப் புண்செல்லுதற்குக் காரணமான வேல், கால்பரப்பிற் பொறி
கெடும். (உக௮)

வேறு.

காதுவேல்வலகட்டியங்காரண
நீதியானிலங்கொண்டபுனிற்று
லோதினார்தமைவேறுகொண்டோதினான்
கோதுசெய்குணக்கோதினுட்கோதனான்.

காதுவேல்வல - பொருதுவேலைவல்ல. உபமை - இழுவூசுநாடி. கோதுசெய்குணக்கோது - நூல்கள் பயனின்றாகக்கூடியகுணங்கனிற் கோதாவது செய்ந்நன்றி
க்கேடு. உட்கோதனான் - அதிலேநிற்கின்ற பயனிலாதோன். துனிப பயனின்மை
செய்கின்ற குணத்துக்கோதின திக்குணங்கட்குள்ளாகிய செய்ந்நன்றிக்கேடு தன்னை
ஒப்பானென்றமாம்.

இ - ள். கோதனாகிய கட்சயங்காரணம், அரசன் கொடுப்ப நிலத்தை அடிப்
படுத்தியபின்பு தருமநூலோதினரெல்லாயும் தனக்குமாறாகவொன்றி ஒருமொழி
கூறினுனென்க. (உக௯)

மன்னவன்பகையாய்தொமபெய்வ
மென்னைவந்திடங்கொண்டதிராப்பகற்
றுன்னிரின்றுசெகுத்திடுநீயெனு
மென்னையான்செய்வகூறுபினென்னவே

இ - ள். மன்னவன்பகையாய்தொமபெய்வ என்னை இருபபிடமாகக்கொள்ள
பெவந்து அத்தெய்வம் இரவுபகலுநெருங்குகின்ற நீ செகுத்திடு என்னொழிக்கும்; இதற்கு
யான் செய்யத்தகுவன யாவை? அவற்றை நீ கூறுவீராகவென்று கூறினுனென்க.

“என்ன” என்பதனை “உட்கினரா” என மெல்வருகின்றதேனெனமும்க்க

அருமைமாமணிநாகமழுங்கவோ
நுருமுவிழ்ந்தெனவுட்கினராவவன்
கருமங்காழ்த்தமைகண்டவாதம்முறோன்
றருமதத்தென்பானிதுசாற்றினான்.

இ - ள். மணி அழங்கும்படி நாகத்தின்மேலே இடிவீழ்ந்தாற்போலே அம்மொ
ழியைக்கேட்டு அமைச்சர் உட்கினராக; அவர்களினுள்ளாளுகிய தருமதத்தென்ன
சின்றவன் என்று இதனைப் பலராய்க்கு கிறுனென்க.

மணிஅரசனுக்கும், நாகம் அமைச்சாக்கும், செகுத்திடுவதென்றசொல் இடிக்குறுவ
மை. காழ்த்தமை - அரல்லாததன்ந்தமை. ஆடவென்றபாடத்திற்கு அரசனா
லாயவனென்க. (உக௯)

தவளைக்கிண்கிணித்தாமரைச்சீறடித்
சுவளையேயளவுள்ளகொழுங்களை
ளவளையேயமிர்தாகவவ்வண்ணலு
முலளாகந்தனதாகவொடுங்கினன்.

இ - ள். அவ்வண்ணலும் சீறடியையுடையகண்ணொளகிய அவளையே அமுதா
கக்காண்டு அந்தப்புரமொன்றுமே தனக்குரித்தாக ஒழிந்தவற்றின் வேட்கையின்
றிச் சுருங்கினனென்றானென்க.

ஏகாரமிரண்டும் தேற்றம். உம்மை - சிறப்பு. உவளகம் - ஒருபக்கமுமாம். (1)

விண்ணினோடமிர்தம்விலைச்செல்வது
பெண்ணினின் பம்பெரிதெனத்தாழ்ந்தவ
னெண்ணமின்றியிறங்கியிவ்வையகர்
கண்ணந்தாமரையாளொடுந்தாழ்ந்ததே.

இ - ள். விண்ணும் அமிர்தம் விலைபெறுவதொன்றாயிருக்கும் பெண்மை;
அதிலு நினதரசினதின் பம்பெரிதுகாணென்று காரியங்கூறுதலின் நின்னிறுழ்ந்த
நிமித்திகள் செல்வம் வேண்டெவ்விதத் துறவிலே வீழ்தலாலே இவ்வையகர் திரு
மகளுடனேகூடி நின்னிடத்தே தங்கிற்று; இனி நினக்கு வேறொர் மனக்கவற்சியின்
றென்றானென்க.

நின்னிற்பென்றது அரசனோக்கி நிமித்திகள்கூறியது. பெண்ணினின்ப
மெனப்பெரிதாழ்ந்தவனென்பதும் பாடம். (உகரு)

தன்னையாக்கியதார்ப்பொலவேந்தனைப்
பின்னைவெளவிற்பிறழ்ந்தும்பூமக
ளன்னவன்வழிச்செல்லினிம்மண்மிசைப்
பின்னைத்தக்குலம்பேர்க்குநரில்லையே.

இ - ள். தன்னை ஆக்கியவேந்தனைப் பின்னைக்கொல்லவனாற் றன்குலமுந்நிரு
வும் மண்மிசையினின்றும் பிறழும்; அவன்வழியேயொழுநிற் றன்குலத்தையுஞ் செ
ல்வத்தையும் மணமிசையினின்றும் பெயாப்பாரில்லையென்றானென்க.

பூமகன் - திரு. இது உலகியலாற்கூறினான். தார்க்கெழுபேந்தனும் பாடம். (1)

நிலகநீண்முடித்தேவருமவேந்தரு
முலகமாரதர்க்கொப்பவென்றோதுப
குலவுதாரமன்னர்க்கியானிதுகூறுவன்
பலவுயிர்க்கனர்தேவரிந்நார்த்துவர்.

இ - ள். முடிகளுக்கு மேலாயமுடியையுடையதேவரில் அரசர் பல்குணங்களா
லுமிக்காராயினும், உலகிலுள்ளார் தேவருமவேந்தரு மொப்பொன்றுகூறுவர்; அவர்
அறியார்; யான் மன்னர்க்குள்ளதோர் விசேடங்கூறுவேன்; அதனைக் கேளென்ற
னென்க.

கூறுவனென்று பாடமாயின் ஒப்புக்கூறெனென்றானென்க. இதுமுதல் “மன்
னவன்பகையாயதொர்மாதெய்வம்” என்றதனைக்குறித்துக்கூறுகின்றான். (உகவி)

அருளுமேலரசாக்குமன்காயுமேல்
வெருளச்சுட்டிடும்வேந்தெனுமாதெய்வ
மருளிமற்றவைவாழ்த்தினும்வையினு
மருளியாக்கலழித்தலங்காபவோ.

மன் - மிகுதி. மருளி இ-பகுதிப்பொருள்விகுதி. மற்று-வினைமாற்று. “தாமி
னினோயும்” என்றாற்போல உம்மைமாற்று. ஆக்கல் அழித்தல் - காலந்தோன்றாத
வினைப்பெயர். ஆப - எதிர்காலத்திற்குரிய பகரத்தோடு அன்பெருதுவந்த அகரவீற்
றுப் பலவறிசொல். ஓகாரம் - எதிர்மறை.

இ - ள். வேந்தெனுந்தெய்வம் அருளுமேல் அரசாக்கும்; காயுமேற் சுட்டிடும்.
மற்று மயக்கத்தையுடைய அத்தெய்வங்கள் தம்மையொருவன் வாழ்த்துவனாயின்
அவனையருளியாக்கலும், தம்மையொருவன் வைவனாயின் அவனை அருளாதழித்தலும்
அவைகட்கு அப்பொழுதே ஆகாவேயென்றானென்க. (உகஅ)

உறங்குமாயினுமன்னவன்றன்னொளி
கறங்குதென்மனாவையகங்காக்குமா
விறங்குகண்ணிமையார்விழித்தேயிருந்
தறங்குவெளவவதன்புறங்காக்கலார்.

இறங்கு கண்ணிமையார் - தெய்வத்தன்மைகுலையுந் தேவரென்றது. மேலே
* “எல்லேழை வைந்தநார்களுள்வென விமைக்குங்கண்ணும்” என்பராதலின், கண்
ணிமையார் தேவர்க்கோர் பெயர்.

இ - ள். மன்னவன் உறங்குமாயினும், அவனொளி உலகைக்காவாநிற்கும்;
தேவர் விழித்தேயிருந்தும் தம்மைநோக்கி உலகத்தார்செய்கின்ற அறங்களை அரசர்
வெளவ அதனைப்பிரகரிக்க மாட்டாரென்றானென்க. (உகக)

யாவராயினுநால்வடைப்பின்னிழிற்
நேவரென்பதுதேறுமிவ்வையகங்
காவன்மன்னவர் காய்வனசுந்திபார்
நாவினும்முதாயார்நவையஞ்சுவார்.

இ - ள். இழிந்தோராயினும் அவர் பின்னேநால்வடைத் திரியச்சொல்லுவரா
யின், அவரைப்பால்வடைதெய்வமென்னுந்தன்மையை வையகந்தேறுமாதலான்,
மன்னவர்களானவரும் நவையை அஞ்சுவார் அவர் காய்வனவற்றை உவமைகூறுமி
டத்துங் கூறார்; நினைப்பதுஞ்செய்யாரென்றானென்க. (உஉ௦)

தீண்டினார்தமைத்திச்சுகுமன்னர்தி
யிண்டிதங்கிளையோடுமெரித்திடும்
வேண்டிலின்னயிர் துந்நஞ்சுமாதலான்
மாண்டதன்றுநில்வாப்பொழித்தெய்வமே.

இ - ள். தீ தீண்டினாயே சுடும்; அதுபோலன்றி மன்னருடைய கோபம்
தீங்குசெய்தவர்களைத் திரண்ட சுற்றத்தோடுஞ்சுடும்; அவரது அருள், அவனாவிரும்பு
வாருண்டாயின் அமுதுபோலுறுதியுக்கும்; அவரதுசெற்றம் அவனாவிரும்பாதார்க்கு

* முத்தியிலம்பகம், தேவகித்துன்பம், கக.

நஞ்சுபோற் கரந்துநின்றுகொல்லும்; அங்நனமாதலால் நின்றெய்வம் என்றெய்வம் போல் மாண்டதன்றென்றானென்க.

இதனாற் பலகவளையும் நட்பாடாயும் தீர்ப்பையுங்கூறினான். (உஉக)

வேலின்மன்னனைவிண்ணகங்காட்டியிஞ்

ஞாலமாள்வதுநன்றெனக்கென்றியேல்

வாஸிதன்றெனக்கூறினன்வாண்ஞமழ்

கோலைவைத்தன்னவொண்டிறலாற்றலான்.

இ - ள். வாள்வலியாலே ஞாமனுக்கு வல்லவனாயின் வந்துபார்க்கவென்று ஓலை வைத்தாற்போன்ற திறலைநடத்துதலுடைய தருமத்ததன், மன்னனை வேலினால்விண்ணேற்றி, இவ்வுலகையாள்வதுஎனக்குநன்றென்றியேல், அது நினக்கு நன்றன்றென்றானென்க.

இவன் முன்னின்றுகூறிய அருமைநோக்கி ஆற்றலானென்றார். (உஉஉ)

வேறு.

குழற்சிகைக்கோதைசூட்டிக்கொண்டவனிருப்பமற்றோர்

நிழற்றிகழ்வேலினானேநெடியநெடுங்கணளும்

பிழைப்பிலாட்புறந்தந்தானுக்குரவரைப்பேணல்செய்யா

திழுக்கினரிவர்கள் கண்டாயிடும்பைநோய்க்கிகளாவார்.

இ - ள். இடும்பைநோய்களுக்கிகளாவார் தன்கணவனையொழிய வேறொரு வனைத் தேடியவனும், தன்னைத்தப்பாத மனைவியை மனத்தாற்கொள்ளாது விட்டவனும், குரவரைப் பேணுதல்செய்யாதே தப்பினருமாகிய இவர்கள்காணென்றானென்க.

தரவு * “செலவினும் வரவினும்” என்னும் பொதுச்சூத்திரத்தான்முடிக்க. குரவா அரசன், உவாத்தியாயன், தாய், தந்தை, தம்முன் எனஐவர். (உஉ௩)

நட்பிடைக்குய்யம்வைத்தான்பிறர்மனைநலத்தைச்சேர்ந்தான்

கட்டழற்காமத்தியிழ்கன்னியைக்கலக்கினானு

மட்டுமிருடலந்தின்றானமைச்சனாயரசுகொன்றான்

குட்டநோய்நரகந்தன் னுட்குளிப்பவரிவர்கள்எண்டாய்.

இ - ள். நட்பிடத்துவஞ்சித்தவனும், பிறர்மனையாணிச் சேர்ந்தவனும், மிக்க அழல்போலங் காமத்தியினாற் கன்னியை அத்தன்மைகுலைத்து வரையாதவனும், உயிரை அட்டி உடலைத் தின்றவனும், கொன்றானுமாகிய இவர்கள்காண் இம்மையிற்குட்டநோயினும் மறுமையில் நரகத்தினு மழுந்துவொன்றானென்க.

கலக்குதல் - கைக்கிளை வகையாகிய இராக்கதமென்னு மணத்திறப்பியதாம்.

பிறையதுவளரத்தானும்வளர்ந்துடன்பெருகிப்பின்புட்

குறைபடுமதியந்தேயக்குறுமுயறேய்வதேபோ

லிறைவதைத்தன்னையாக்கியவன்வழியொழுகினென்று

நிறைமதியிருளைப்போழுநெடும்கழவினைக்குமென்றான்.

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், ஐளவியாக்கம், உஅ.

இ - ள். பிறைவளர அதுதானுமுடனெவளர்த்தபெருத்துப் பின்பு குறைதலுண்டான மதிதேயமுயலுந்தேயுமாறுபோலத் தன்னை இறைவனாக ஆக்கினவன்வழியிலே அவனோடும்பெருகி அவனோடுந்தேய்ந்தொழுவுவனாயின், அவ்வொழுக்கம் இருளையோடும்மதிபோலப் பழியையோட்டும்; புகழைவீணக்குமென்றானென்க. (௨௨௫)

கோணிலைதிரிந்தாநாழிசுறைபடப்பகல்கண் மிஞ்சி
நீணிலமாரியின்றிவினாவஃகிப்பசியுநீழிப்
பூண்முலைமகளின்பொற்பிற்கற்பழிந்தமங்கண்மாறி
யானையிவ்வுலகுக்கோடாமரசுகோல்கோடினென்றான்.

இ - ள். அரசன் தானடத்துமுறைமையிற் பிறழ்வனாயின், இவ்வுலகு, கோள் நிற்குநிலைகுலைந்து இராநாழிகைகுறையப் பகற்பொழுதுகள் மிக்கு மாரியின்றாய் நிலம்வினாவுகருங்கிப் பசிமிக்கு மகளிர்கூர்பழிந்த அறச்சாலைகளுமின்றிக் கெடும்; அரசனானையென்றானென்க.

கட்டியங்காரன் கொலைகுறித்ததுவும் அரசனிடற்கு அரசளித்ததுவு முட்கொண்ட இரண்டுகவியும் பொதுவாகக்கூறினான். எச்சங்கள் செயப்படுபொருளாம்.

தார்ப்பொலிதருமதத்தன்மக்கவாறுபாப்பக்குன்றிற்
கார்த்திகைவிளக்கிட்டன்னகடி கமழ்குவனேப்பைந்தார
பேரர்த்ததன்னகலமெல்லாம்பொள்ளெனவியர்த்துப்பொங்கி
நீர்க்கடன்மகரப்பேழ்வாய்மதனன்மற்றிதனைச்சொன்னான்.

குன்றிலே கார்த்திகைவிளக்கிட்டன்னவாகக் குவளைத்தார்போர்த்த அகலம். மகரவாய்போலும் பெரியவாய்.

இ - ள். வாகைத்தாரார்பொலிந்த தருமதத்தன் அமைச்சர்க்கும் அரசர்க்குந்தக் கபடியைக் கூறினானை; மதனன் தன் அகலமெல்லாங் கடுகவியர்த்துப் பொங்கி இதனைக் கூறினானென்க. (௨௨௭)

தோளினுல்வலியராகித்தொக்கவாதலைகள்பாற
வாளினுற்பேசினல்லால்வாயினுற்பேசறேற்றேன்
காளமேகங்கள்சொல்லிக்கருணையாற்குழைக்குவன்கைகள்
வாளமர்நீர்தும்போழ்தின்வழுவழுத்தொழியுமென்றான்.

இ - ள். பகைவரதுதலைசீதற வாளினுல்வஞ்சினமுடித்தலல்லது வாயினுற்பேசுதலையறியேன்; தாங்கள் காளமேகங்கள்போலிவ்வுனமுழங்கக்கூறுதலாலே, கருணையோடே சோற்றைத்திரட்டுங்கைகள் அமர்க்கடலைநீந்தும்போழ்து மிகவேர்த்து வழுவுழுக்குமென்று கூறினானென்க.

தேற்றேன் “தேற்றாய்பெருமலின்பொய்யே” என்றற்போனின்றது. இக்கவி முன்னிலப்புறமொழி. (௨௨௮)

நுண்முத்தமேற்றியாங்குமெய்யெலா ம்விபர்த்துநொய்கின்
வண்முத்தநிரைகொணெற்றிவார்முரிபுருவமாக்கிக்
கண்ணொரிதலுழவண்கைமணிநகுடகமெற்ற
வெண்ணாடைவெகுண்டிருக்குக்கட்டியங்காரன்சொன்னான்.

நிர்சிரபுரம்.

ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ, சி. தியாகராசசெட்டியாரவர்கள்

யாழ்ப்பாணம்.

,, சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள்

சென்னை.

,, ம. மகாலிங்கையரவர்கள்

,, அஷ்டாவதானம், சபாபதிமுதலியாரவர்கள்

,, திரு. சின்னசாமிப்பிள்ளையவர்கள்

,, சோ. சுப்பராய செட்டியாரவர்கள்

தேலம்

,, இராமசுவாமிமுதலியாரவர்கள்

உடையூர்

,, சுப்பிரமணியப்பிள்ளையவர்கள்

திருநெல்வேலி.

,, சாலிவாட்சுவரவோதுவாரவர்கள்

,, ஈசுவரமூர்த்திக்கவிராயரவர்கள்

தூத்துக்குடி.

,, குமாரசாமிப்பிள்ளையவர்கள்

சிதம்பரம்.

,, தருமலிங்கசெட்டியாரவர்கள்

தஞ்சை.

,, மருதமுத்து உபாத்தியாயரவர்கள்

,, விருஷபதாசமுதலியாரவர்கள்

கூடலூர்

,, விசயபாலநயினரவர்கள்

விடூர்.

,, சந்திரநாதசெட்டியாரவர்கள்

ஆ உரைப்பிரதி ௧

இவற்றுள் முழுது மில்லாதனவும் விசேடவுரையில்லாதனவுஞ் சில.

மூலப்பிரதிகள்.

இராமநாதபுரம்.

ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ, பொன்னுசாமித்தேவரவர்கள்

பிரதி

சேலம்.

,, இராமசுவாமிமுதலியாரவர்கள்

விடூர்.

,, சந்திரநாதசெட்டியாரவர்கள்

ஆ மூலப்பிரதி

வே. சாமிநாதத்தி

புராதனமரண தமிழ்தால்களும் உணாகளும் பண்டைவடிவங் குன் னவண்டுமென்பதே எனது கோக்கமாதலின், பிரதிகளில் இல்லாதவற் றும், உள்ளவற்றை மாற்றியும், குறைத்தும் மனம்போனவாறே அஞ் டத்தேனல்லேன். ஒருவனாகையாகப் பொருள்கொண்டு, பிரதிகளில் இருந் திப்பித்தேன். யானாக ஒன்றுக்குச் செய்திலேன். பிரதிகளில் சிலவிடத்து ப்பத்தங்கள் கிரந்தவெழுத்தாலே, எழுதுப்பட்டு இருந்தமையின், அவ்வாறே ிதன்.

தூலில் ஆங்காங்குள்ள ஆளுகதசமயக் கோட்பாடுகளை வீரோ ம - ா - ா - ஸ்ரீ ரத செட்டியாரவர்கள் எனக்குவிளங்கச் செய்தார்கள். அடிக்கடி யான் ிக்கொள்ளும்படி சில சைனநூல்களும் கொடுத்தார்கள்.

லவர்திலகர்களாற் பரிசோதித்தற்குரிய இந்நூலையும் இவ்வனுடையபும் என் றிவிற்கு எட்டியமட்டுமே ஒருவாறு பரிசோதித்து, எழுதுவோரதல் நேர்ந்த ிக்களைந்து, இயன்றவனாதிருத்தமாகப் பதிப்பித்தேனாதலின், இப்பதிப்பிற் றும் எழுத்துப்பிழை சொற்பிழை வாக்கியப்பிழை முதலியவற்றையும், ிருத்தங்களையுந் தவையசெய்து விவேகிகள் தெரிவிப்பார்களாயின், அவர் நதவிசெய்ததாகவெண்ணி எழுமையும்றவேனாகி அவற்றைப் பின்பு அச்சிற் றுப் பலர்க்கும் பயன்படுப்படிசெய்யவேன். வளங்காத மேற்கோள்களுள் ' இன்னநூலின் இன்னபாகத்தன்னதென்று காணப்படின், அதனையுந் குமாறு அவர்களை வேண்டுகின்றேன்.

ப்புத்தகத்தை அச்சிடுவில்க்கும்பொழுது யான் பொருட்கவலையடைந்து வருந் னன்னம் கும்பகோணம், தஞ்சை, கோட்டூர், திரிசிரபுரம், யாழ்ப்பாணம், சென் ட்டனம், திருநெல்வேலி, ஊற்றுமலை, சோழன்மாளிகை முதலிய இடங்களி ன செல்வப்பொருளோடு கல்விப்பொருளும் ஒருங்குடைய கணவான்கள் பலர் யொப்பப்பஞ்செய்து முற்பணமளித்தார்கள். இக்காலத்தில் அவர்கள்செய்த அவ்வு றைய யான் எக்காலத்தும் மறவாதிருப்பதன்றி அவர்களுக்கு என்னுற் செய்தற் ற பிரதியுபகாரம் யாது?

யான் எழுதியனுப்பும் மேற்பிரதிக்கு அச்சுப்பிரதி வேறுபடாவண்ணம், சென் ட்திராவிடரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திலிருந்து அவற்றைப் பலமுறை ஒப்புநோக்கிப் நுதவிசெய்துவந்த தேரழ்நார் ப்ரஹ்மஸ்ரீ சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலா ரியனாயும், திருமாளார் ப்ரஹ்மஸ்ரீ கிர்ஷ்ணையனாயும் ஒருபொழுதும் மற ன்.

ஒன்றுக்கும் பற்றாத சிறியேனை இம்முயற்சியிற் புருத்தி நடாத்தி நிறைவேற்றி ிய எம்பெருமானது திருவருளையும் குருவருளையும் எக்காலத்துஞ் சிந்தித்து வந ின்றேன்.

எனக்குக் கிடைத்த பிரதிகளுள் நச்சினார்க்கெனிய ருணையோடுகூடிய சிலகசிக் றணிப் பிரதிகளாவன:—

நிருவாவடுதுறையாநீனத்து

சுப்பிரமணிய தேசிகமூர்த்திகள்

பிரதி

மெ. ஆனெத்து மஹாலித்துவான்

ஸ்ரீ, மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்

மு க வு ளை.

சேந்தமிழ் மொழியிற் சிறந்துவிளங்கும் பழைய *காப்பியமைந்தனுள் முந்திய தாகு இந்தச் சேவகசிந்தாமணி என்பது திருந்தக்கேவீர் என்னுஞ் சைனமுனிவரால் நிறுத்தப்பட்டது. இது பழைய இலக்கியவுரைகளிலும் இலக்கணவுரைகளிலும் உரையாசிரியர்களால் மேற்கோளாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ள பிரமாண நூலுள் ஒன்று; முற்காலத்து முதல் இடை கடை என்னும் முச்சங்கத்தும் எழுந்தருளியிருந்து தமிழாராய்ந்த தெய்வப்புவர்கள் அருளிச்செய்த இலக்கியங்கள் றேறு சேந்தமிழ்நடையிற் சிறந்துள்ளது; வடமொழியில் வான்மீகம்போல, எல் னுண்னைகளுந் தன்பால் அமையப் பெற்றிருத்தலின், மகாகாவியமென்று கூறப் புகுத்தலன்றி, பிற்காலத்து அதிமதுரமான காப்பியங்களியற்றிய மகாகவிகள் றாக்கும் இன்ன இன்னவற்றை இன்ன இன்னவாறு வருணித்துப் பாடுகவென ிவ்வான்மீகம்போல வழிகாட்டியதும் இந்நூலே யென்பர்.

இந்நூல் சேவகனென்னும் ஓராசன் பிறந்ததுமுதல் வீடுபெற்றது இறுதியாக வுள்ள கதையைக் கூறும்.

இந்நூலில், அரசன் அமைச்சரைப் பலமுறை ஆராய்ந்து தெளியல்வேண்டுமென் பதும், பெண்வழிச்சேறல் பெருந்துயர்வினைக்குமென்பதும், தன்னாசிரியன் கட்டளைப் படியே எப்பொழுதும் ஒழுகல்வேண்டுமென்பதும், பகையை வெல்லக்கருதினோர் உரியகாலமும் இடமும் வாய்க்குமளவுந் தன்னெண்ணத்தை வெளிப்படுத்தாதிருத்த வேண்டுமென்பதும், பிறவுயிர்களுக்குத் துன்பம்வரின் உடனே தீர்த்தற்கு முயல் வேண்டுமென்பதும், வருத்தும்படி நேரினுந் தனக்கு ஒருவாற்றானும் பகைவரல்லா தவரைச் சிறிதும் வருத்தலாகாதென்பதும், தந்தைதாயர்சொல்லாத் தலையாகக் கொ ள்ளல்வேண்டுமென்பதும், அறிவும் அன்புமுள்ள துணைவரிருந்தால் தானெண்ணிய வற்றையெல்லாம் எளிதில் முடித்துக் கொள்ளலாமென்பதும், தனக்கு இன்பதன் பங்கள்வந்தவிடத்து முறையே மகிழ்தலும் வருந்துதலுமின்றி எல்லாம் ஊழ்வினைப் பயனென்றே எண்ணல்வேண்டுமென்பதும், எல்லாவுயிர்களிடத்தும் எப்பொழுதும் அருளுடையதைல் வேண்டுமென்பதும், சற்பாத்திரமறிந்து தானஞ்செய்தல் வேண் டுமென்பதும், தீவழிச்செல்வோரைக் காணின் இரங்கி உடனே அவரை நல்வழிப் படுத்த முயல்வேண்டுமென்பதும், நன்றிமறவாதிருத்தல் வேண்டுமென்பதும், டு வங் றால்வன பிறவும் நன்கு விளங்குகின்றன.

இந்நூலாசிரியர் இச்சரிதத்தை இன்னநூலிலிருந்தெடுத்து 'யாம் பாடுகின் றோம்' என்று கூறுமையின், இதற்கு முதலில் இன்னதென்று இந்நூலைக்கொண்டு நிச்சயிக்கக் கூடவில்லை. ஆயினும் வடமொழியில் சந்திராசுராமணி, கத்தியசிந்தா மணி, சிவந்திராடகம், சேவந்தாசம்பு என நான்குநூல்கள் உள்ளன. அவைகளுள் மூன்று சேவகச்சரிதமே கூறுகின்றன. *மகாபுராணத்தின் ஓர்பாகத்தும், மணிப்பி ருரம்மாதிரிய ஸ்ரீபுராணத்தின் ஓர்பாகத்தும் இச்சரிதத் கூறப்பட்டுள்ளது. அவற்

* காப்பியமைந்தாவன: சேவகசிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, குண்டலகேசி, வளையாபதி என்பன.

† இம் மகாபுராணமும், ஸ்ரீபுராணமும் சைனசமயத்தாரியற்றிய பழைய நூல்கள்.

நிற்கும் இச்சங்குபகையி ளு வேறுபாடுகளுண்டு. அந்தாலகளுள் சத்திரஞ்ஞா மணி என்பதை இதற்கு முதலுலென்று ஸௌனா கூறுகின்றனா. தமிழிற் சிந்தா மணிமாலையென்று ஒருநால் வழங்குகின்றது. அது சுத்தத் தமிழ்நடை யுள்ளதன்று.

இந்தால் முதலிற் கடவுள்வாழ்த்து முதலியனவும் கதையைத் தொகுத்துக்கூ றுவதாகிய பகிசுமும் முறையே அமைப்பெற்று, பின்னர் நாமகளிலம்பகமுதலிய பதினான்று இலம்பகவுறுப்பாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது இதன் செய்யுட்டொகை ஈகசரி, திருத்தக்கதேவர் இயற்றிய செய்யுள் இரண்டாயிரத் தெழுநூலேயென்று “முந்ரீர்வலம்புரி” என்னுஞ் செய்யுளுரையில் ச்சினாக்கினியா எழுதியிருத்தலால், மறாவைகள் பிறரற செய்யப்பட்டனவென்று தோற்றுவின்றது.

இச் சீவகசிந்தாமணியை உச்சுமேயுபுலகொள் ஈச்சினாக்கினியருளையுடன் பலபிரதிகுபங்கைக்கொண்டு நன்றாகப் பரிசோதித்து, எழுதுவோரால் நேந்த வழுச களிமாற்றி, பலாக்கும் பயன்படும வண்ணம் அச்சிடக்க முயலும்படி சுவருட, சிறுமுன், சேலம் ம- - - - - ஸீ இராமசுவாமிமுதலியாரவ கர் பலமுறை வறட டித்திசுகூ, எனக்கு சபாபர்ருந்த கையெழுத்துப் பிரதியையுங் கொடுத்தார்கள்.

யான் அவ்வாறு பெட்டாரு அநருகனினும், உலோகோபகாரிகளாகிய அவா கன்சொல்லை மறுத்தற்குஞ்சிடும், சலிமான்சுக்குக் கருவூம்போலும் இத்தால உளையுடனே நின்றாடுவதற்கு சித்தம் ஒருவாறு அவவண்ணஞ் செய்யலாமென்று துணிந்து முயன்றுருகையில், இத்தமிழநாட்டோர் கல்வியறிவொழுக்கங்களான துன்ற லவேகிகள் பலா இம்முயற்சி இனிதுபயன்படுமவண்ணம் தர்பாலுள்ள பழைய கைமெழுத்துப் பிரதிகளை அன்போடு கொடுத்தார்கள் அடையாளத்தையங் கைக்கொண்டு ஒப்புநோக்கி உத்தேன்

அப்பொழுது எனவெண்ணுகொளுக்கிறங்கிது புகைகாரமயப்பயனை திருவட டுதுடையாதினத்து ஸ்ரீமூர்த்தி சுப்பிரமணிய தேச்சிமுத்தநா தவகள புத்தகசாலை லிருந்த புத்தகங்களுள் எனக்கு வேண்டினவற்றையும், திருநெல்வேலியுதலிய பிற விடங்களிலிருந்து வரவித்த சிலபிரதிகளையுங் கட்டளையிட்டார்கள் இம்முயற்சிய லால் மனத்தாராவண்ணம் அடையிடைய அவர்கள் செய்துவந்தபுத்தகங்களை பல

எடுத்துச் சொல்லும் மிகுதுவ குணநாடம் பிறரதுத் திரிதம் லொறு வேறுபட்டிசு சிலமுறாருந் இத்தாலுரைப் பழையபுத்தகங் பலவற்றையும் பலகாள் ஒப்புநோக்கி இடையமுத பரிசோதினை செய்துவந்த பொழுது, கவிசுளின் சுத்தவம வதையும் உளையின் சுத்தவமவதையும் கணிபிடித்ததற்கும், உளையினுள் விடே வளையினது பொழிப்புளையின்னகென்று பிரித்தந்தாரும், மேற்கோள்களின் முதலிதிகளைத் தெரிந்தகொடற்கும், பொழிப்புளையை மூலத்தோடும் இயைத்துப் பார்த்தற்கும், பிழையைப் பிழையென்று நிச்சயித்துப் பரிகரித்தற்கும், பொருளைக் கட்டற்கும் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியும் அடைந்தவருத்தமுய பல. அப்படி யும் சிலவிடத்துள்ள இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழின் பாடுபாடுகளும், மாற்றுச் சில நன்றாக விளங்கவில்லை. அதற்குக்காரணம் அவயிசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் முதலியவைகள் இத்தாலத்துக் கிடையாமையே.

இத்துலையும் இவ்வளையையுப் பின்னும இரண்டொருமுறைபரிசோதித்த விருப்புடையனெனும், இயற்றை வளையற் பதிப்பித்துப் பிரகடனஞ்செய்யும்படி யாழ்ப்பாணம் ம- - - - - ஸீ சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள் பலமுறை துண் டுனமையால் விளாநது அச்சிடுவிகுத் துணித்தேன்.

திருத்தக்கதேவர் சரித்திரச்சுருக்கம்.

இந்நூலாசிரியராகிய திருத்தக்கதேவர் சோழாசூலத்திலேயுதித்து உரியபிராபத்தே வித்தியாரம்பஞ் செய்வக்கப்பெற்றுச் சிற்துக் கல்வி கற்றபின்பு, நல்லாசிரியர்பால் அகத்தியம் தொல்காப்பியமுதலிய இலக்கணநூல்களையும், பழைய சங்கச் செய்யுள்களையும், அக்காலத்துவழங்கிய மற்றை நூல்களையும் ஐயந்திரிபற ஓதியுணர்ந்து, இப்படியே வடமொழியிலும் வல்லராய்ப் பின்பு, தாம்புக்குந்துள்ள ஆருகதசம திருசூரிய நூல்களெல்லாவற்றையுங் கற்று, அவற்றிலே அதிபாண்டித்திய முடையாய், அன்பு அருள் வாய்மை அடக்கமுதலிய நற்குணங்களினைத்தும் ஒருநகே மையப்பெற்று, ஆண்டினினையராயினும் அறிவின் முதியராய் இளமைப்பருவத்தே நவறம்பூண்டு, தம்மாசிரியரை விட்டுநீங்காது அவாகருத்தின்வழி ஒழுகுதலே தமந்ப் பெரும்பயனாக்கொண்டு, அவ்வாறு அன்போடொழுதுவாராயினா. சிலநாட் சன்றபின், ஆசிரியருடன் பாண்டிவனநாட்டிலேயுள்ள மதுராபுரியையடைந்து வ்விடத்தே சிலகாலம் அமர்ந்தனா

அங்கனம் அமருமபோது, திருத்தக்கதேவர், அம் மதுரைப்பதியிலே ஸ்ரீமத் சாமசுந்தரக்கடவுள் திருவருளாற் சங்கப்பலகைபெற்று அதில் வீற்றிருந்து தமிழ் மொழியை வளர்த்தருளுந் தெய்வப்பலவர்கள் மகிமைகளை உணர்ந்து, அவர்களோடு சம்பழகவரும்பி, ஆசிரியர்பால் அதுமதிபெற்றுச் சென்று சங்கப்பலவர்களோடு ஸ்டோறும் பயிலுவாராய்த் தமிழ்மொழியிலுள்ள பழைய செய்யுள்களின் சொற் றவை பொருட்சுவைகளை அவர்கள் எடுத்துக்கூறிப் பாராட்டத் தாமின்புற்றும், தரிமும் அவ்வாறே எடுத்துமொழிந்து அவர்களை யின்புறுவித்தும் “தவலருந் தொல் கேள்வித் தன்மை யுடையா - ரிகலில ரெஞ்சுடையார் தம்முட் குழிஇ - நகலி னினிதாயிற் காண்பா மகல்வானத் - தும்ப ருறைவார் பதி” என்றவாறே அவர்க ளோடும் அளவளாவி அளவில்லாத மகிழ்ச்சியடைந்து, அவர்களால் நன்குமதிக்கப் பட்டிருந்தனர்.

அப்படியிருக்கு நாட்களிலே ஒருநாள், சங்கப்பலவர்கள் திருத்தக்கதேவரை நாக்கி, “நுஞ்சமயத்தாரிற் பாடும்புலவர் பலரும் துறவியை வலியுறுத்திப்பாடத் தெரிந்துகொண்டாரேயன்றிக் காமச்சுவையைப் பாராட்டிப் பாடத் தெரிந்துகொண்டாரல்லா. இக் காலத்து வழங்குங் காமச் சுவையையுடைய நூல்கள் பலவற்றுள்ளும் ஒன்றேனும் தம்மவர் இயற்றியதாகக் காணப் படாமையே அதற்குத் தக்க காரணம்” என்றுசொல்ல, அதற்குத் திருத்தக்கதேவர், “இன்பச்சுவையைப் பாராட்டுதலில் எம்மவர் வெறுப்புற் திருந்தாரல்லது பாடத் தெரியாதிருந்தாரல்லர்” என்றாகுந், சங்கப்பலவர்கள், “அப்படியானாற் காமச்சுவை முழுதும்வினாக்க அமைத்தித் தேவரே! ஓர்நூலியற்றுகிறீர்” என்றார்.

திருத்தக்கதேவர் அங்ஙனம் பாடத்துணிந்து, தம்மாசிரியர்பாற் சென்று
ந்வி, நிகழ்த்தலை விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆசிரியர் அவ்வாறு பாடுதற்கண்ணே
மாணக்கர் வல்லுராயிருத்தலை நன்குணர்ந்திருந்தாராயினும், மாணக்கர்கருத்
அளந்தரிய ஆலோசித்திருக்கும்பொழுது, அவ்விருவருக்கும் எதிரிலே ஒருந
னது ஒட, அதனைக் கண்ட ஆசிரியர், மாணக்கரை நோக்கி “இந் நரிச்சாதித்
மையை ஆகாரமாகக்கொண்டு உமக்குத் தோற்றியவாறே ஓர் சிறிய தூல்
ற்றுதிர்” என்றுசொல்ல, திருத்தக்கதேவர் அதனை ஆகாரமாகக்கொண்டு, யா
நிலைபாமை செவ்வநிலையாமை முதலியவைகளெல்லாம் வெள்ளிடைமலைபோற்
ள்ளிதிற் புலப்படுமவண்ணம் விரைவில் நரிவிருத்தம் என்னும் ஓர் தூலியற்றி
ரியருக்குக் காட்ட, ஆசிரியர் பெரிதும் வியப்புற்றுத் தம்மாணக்கர்கருத்துத்
வின்கண்ணே உறுதிகொண்டிருத்தலேநோக்கிக் கழிபெருவகையுற்று மாணக்கரைப
பாங்குத்து, “சங்கப்புலவர்கள் கூறியவண்ணம் காமச்சுவை பெரிதும் விளங்கும்விதம்
வேகன்கதையை ஒரு பெருங்காப்பியமாக இயற்றுகி” என்றுகூறி, “அஃது இடை
யுறின்றி இனிதமுடி” என்று அருகக்கடவுளைப் பிரார்த்தித்துச் “செம்பொன்வ
ணாமேல்” என்னுஞ் செய்யுளொன்றியற்றி அதனால் அக்கடவுளைத் துதித்து, “இச்
செய்யுளைக் கடவுள்வாழ்த்தாகக் கொண்டு நீ தூலியற்றுகி” என்று அக்கவினை
திருத்தக்கதேவருக்கு அளித்தனர்.

திருத்தக்கதேவர் அச்செய்யுளையெற்றுச் சிரமேற்கொண்டு, தாம் “மூவா
தலா” என்னுங்கவியாற் சித்தனைத் துதியாநிற்க, அக்கவியை ஆசிரியாகேட்டு “யா
கூறியகவியினும் நீகூறியகவி செவ்வியாயிருத்தலால், அதனை முதலிலே நிறுத்து
என்றுசொல்ல, திருத்தக்கதேவா தம்மாசிரியர் கட்டளையை மறுத்தற்கஞ்சித் தா
கூறிய சித்தசரணமாகிய “மூவாமுதலா” என்னுங் கவியை முன்னும், ஆசிரிய
கூறிய அருகசரணமாகிய “செம்பொன்வணாமேல்” என்னுங்கவியைப் பின்னுமாக
வைத்துப் பாடத்தொடங்கி, இந்நூலை எட்டுநாளில் நிறைவேற்றி ஆசிரியர்க்குக்
காட்ட, ஆசிரியானோக்கிப் பெரிதும் வியந்து புகழ்ந்து, “இந்நூல் கின்றிலவுக”
என்று ஆசிரியர் “முந்நீர்வலம்புரி” என்னுங் கவியால் ஓம்படையுரைத்துத் தேவ
னானோக்கி, “இனிச் சங்கப்புலவரிடஞ்சென்று அரங்கேற்றிவருகி” என்றனர்.

உடனே திருத்தக்கதேவா சென்று பாண்டியராசனவைக்களத்திற் சங்கப்புல
வர்களை எழுந்தருளுவித்து இந்நூலை வாசித்துக்காட்ட, அவர்கள் கேட்டு, இந்நூல்
சொல்வனம் சந்தவின்பம் செய்யுண்டைமுதிர்ச்சி காமச்சுவைமுதலியவும் அலங்
காரங்களுமுடைத்தாய், எவ்வெச் சாதியார்க்கும் காலம் இடமுதலியவற்றிற்கும்
வற்ற வருணனைமுதலியன பெற்றிருத்தலைத் தெரிந்து வியப்புற்றுச் சிரித்துன்க்கி
“இங்ஙனம் பாநிதல் யாவார்க்கும் அரிதரிது” என்றுபுகழ்ந்து நன்குமதித்து மிகப்பா
ராட்டிப் பெருமகிழ்ச்சியடைந்தனர். அரசனும் அவ்வாறே புகழ்ந்து பெரிதும்
பாராட்டினன். மற்றையோரும் மகிழ்ச்சியடைந்தனர்.

அப்படி நிகழ்ந்தபொழுது, ஆங்குள்ளாரிற் சிலர் சந்தேகித்து “இத்திருத்தக்க
தேவர் இளமைப்பருவந்தொடங்கித் திறவுபூண்டிருத்தல் மெய்யம்மையாயின், மற்றச்
சுவைகள்போலக் காமச்சுவையை இவ்வாறு பாராட்டிப்பாடுதல் இவர்க்கு இயலு
வதன்று; இந்நூலின்கண்ணே அச்சுவை அகிகழிந்துள்ளது; ஆதலின், இவர் சிற்
றின்ப அதுபவமுடையாராதல் வேண்டும்” என்று தம்முட்பேசிக் கொண்டனர்.

அதனைத் தேவாதேரிந்து அவ்வனைவரும் காணும்படி, திரண்ட இரும்பின்கட்டி
யைத் தழுவிற் பழுக்கக்காய்ச்சி “யான் யாசாரியாசியாகவிரித்தல் மெய்யம்மையா

இ - ள். கட்டியங்காரன் மெய்யெலாமுத்தழுத்தினுற்போலக்கடிதின்வியர்த்து அவ்வியர்ப்புநிரைத்த நெற்றியிலே புருவமாக்கிக் கண் எரிதவழாரிற்கக் கடகத்தை உடைத்து வெடிசிரிப்பாக வெகுண்டிரித்து ஒரு வார்த்தைகூற்றினுனென்க.

நெடியபுருவம்.

(௨௨௯)

என்னலாற்பிறர்கன்யாரேயின்னவைபொறுக்குநீரா
ருன்னலாற்பிறர்கன்யாரேயுற்றவற்றகுறுதகுழ்வார்
மன்னன்போய்ததுறக்கமாண்டுவானவர்க்கிறைவகைப்
பொன்னெலாம்வினைந்துபூமிபொலியயான் காப்பலென்றான்.

உற்றவன் - சச்சந்தன், உறாத - பொன்னுலகாளாமல் மன்னுலகாளுதல். இனி உற்றவன் - கட்டியங்காரனாமாம். வினைந்தபூமியும் பாடம்.

இ - ள். நீ கூறிய கடியசொற்களைப்பொறுப்பார் என்னையொழிய வேறுயார்? அதற்கியானே; தன்னைச்செறிந்தவற்கு உறாதகாரியங்களைச்சூழ்வார் உன்னையொழிய வேறுயார்? அதற்குநீயே; இனி அமைக; வேந்தன் தேவர்க்கிறைவகை யான் பூமி யெல்லாம் வினைந்து பொன்பொலியக் காப்பேனென்றனென்க. (௨௩௦)

வினைப்பொலிகவஃதேயுரைத்திலம்வெகுளவேண்டா
களைகமெழுகமின்னேகாவலற்கூற்றங்கொல்லும்
வளைகயமடந்தைகொல்லுந்தான்செய்தபிழைப்புக்கொல்லு
மளவறுநிதியங்கொல்லுமருள்கொல்லுமமைகவென்றான்.

இ - ள். நீ கூறியவாறே பூமியெல்லாம் வினைக; பொன்னும் பொலிக; நினைது நினைவேகூற்றிறிலேம்; அவற்றிற்கு நீ வெகுளவேண்டா; இப்பொழுதேகளைவே மாக எழுவேம்; இதற்குக்காரணம் யாதெனின், காவலனைக்கொல்லுநகூற்றம் நிலமடந்தையாய்க்கொல்லும்; பிழைப்பாய்க்கொல்லும்; நிதியாய்க்கொல்லும்; அருளாய்க்கொல்லும். ஆதலால் அவனுக்கு அக்கொலை அமைவதாகவென்றனென்க.

இனி “அஃதேனுக்கிலம்” பாடமாயின், நின்கருத்து அதுவாயின் வேறு கூறு கின்றிலேமென்க. இனிக் காவலனாகியகூற்றமும் கயமடந்தைமுதலியனவுங் கட்டியங்காரனைக் கொல்லுமென்றுட்கொண்டு இனி வார்த்தையமைகவென்றனென்பாரு முளர். “விளைகபொலிக” ஒருவழக்கென்பாருமுளர். (௨௩௧)

நிலத்தலைத்திருவனாடன்பருங்காதல்கூரா
முலைத்தலைப்போகமுழுகிமுகிழ்நிலாமுடி கொள்ளென்னி
வெலர்கருந்தானைநீத்தவேந்தனைவெறுமைநோக்கிக்
குலத்தொடுங்கோறலெண்ணிக்கொடியவன்கடியசூழ்ந்தான்.

இ - ள். திருவனாடத்தே தனதுகாதல்கூருதலின் அவளது முலைப்போகத் தேயமுந்தித் தானையேநீத்த சென்னியையுடைய வேந்தனை வெறுமையைப்பார்த்துப் பிள்ளையுடனெகொல்லக்கருதி அதற்குவேண்டுக்கடியதொழில்லைக் கொடிய வன் சூழ்ந்தானென்க.

நிலத்தலைத்திரு - இல்பொருளுவமை.

(௨௩௨)

கோன்மரீராளமுழுகிக்கோட்டத்துக்குரங்குத்தன்கீ
மேன்றறன்மார்தர்க்கெல்லாமிருநிதிமுகந்துரங்கி

பூன்றியநாட்டையெல்லாமொருகுடைநீழல்செய்து
தோன்றினுன்குன்றத்துச்சிச்சுடர்ப்பழிவிளக்கிட்டன்றே.

இ - ள். அரசன்குற்றம் விலங்கிலேழுழ்க்சிவையிலேதாழத் தன் கீழ்மையை யேற்றமாந்தர்க்கெல்லாம் சிவியைநல்கி நாட்டையெல்லாங் குடையானீழ்செய்து ஊன்றுதற்குக் குன்றத்திலிட்டவிளக்குப்போலே பழியாகிய விளக்கையிட்டுத் தோன்றினுனென்க.

கீழ் - இடமுமாம். நன்மாந்தர் - இகழ்ச்சி. ஊன்றிய - பெயரெச்சமுமாம். (1)

பருமித்தகளிறுமாவும்பரந்தியறேரும்பண்ணித்
திரும்பக்கேளேழுதூர்த்தெருவுதோறெங்குமின்றி.
யெரிமொய்த்தவானும்வில்லுமிலங்கிலேயேலுமேந்திச்
செருமிக்கவேலினுன்றன்றிருநகர்வளைந்ததன்றே.

இ - ள். சேனையானது களிற்றுமுதலியவற்றைப்பண்ணி, வாள்முதலியவற்றை யேந்தி, தெருவுதோறும்மின்றி, வேலினுனது நகரையெங்கும் வளைந்ததென்க.

உண்ணிற்றுமுர்திகளும் உட்படவளைந்து அந்தப்புரத்தினுட்புகுதாதுநின்றது கண்டு வாயிலோனுணர்த்துகின்றமை மேற்கூறுகின்றோ. (உருச)

நீனிமமன்னபோற்றிநெடுமுடிக்குரிசில்போற்றி
பூணணிமாற்போற்றிபுண்ணியவேந்தேபோற்றி
கோணினைக்குறித்துவந்தான்சட்டியங்காரனென்று [ன்.
சேணிலத்திறைஞ்சிச்சொன்னான் செய்யகோல்வெய்யசொல்லா

போற்றி - பரிகாரம். பூணணிமாற்ப - பகைவர் கவசமணிவதற்குக் காரணமான மாற்ப; * “அரும்பூணறவெறிந்தாங்கு” என்பாமேலும். “போற்றி” நான்குகூறியது நிலத்திற்கும் குலத்திற்கும் வீரத்திற்கும் தருமத்திற்கும் நினைவொழிய இல்லையென்றிருங்குணன்.

இ - ள். வெய்யசொல்லைக்கூறுதலுடைய வாயிலோன் போற்றியென்றுகூறி இறைஞ்சிக் கட்டியங்காரன் நினைக்கொலைகுறித்து வந்தானென்று கூறினானென்க. கோண் எனின் மாறுபாடாம். (உருரு)

திண்ணிலைக்கதவமெல்லாந்தருந்துதாழுறுக்கவல்லே
பண்ணுகபசும்பொற்றேரும்படுமதக்களிறுமாவும்
கண்ணகன்புரிசைகாக்குங்காவலரடைகவென்றான்
விண்ணுருமேறுபோன்றுவெடிபடமுழங்குஞ்சொல்லான்.

வல்லேயென்று எவ்விடத்துங் கூட்டுக. வெடிபட - வெடித்தலுண்டாக.

இ - ள். சொல்லான் கதவமெல்லாந்தாழிடுக; தேர்முதலியவற்றைப்பண்ணுக; புரிசையிலே அதுகாக்குங்காவலரடைகவென்றானென்க.

இது இராசதத்தாற்கூறினான். (உருசு)

புலிப்பொறிப்போர்வைநீக்கிப்பொன்னணிந்திலங்குகின்ற
வொலிக்கழன்மன்னருட்குமுருச்சுடர்வாளே நோக்கிக்

கலிக்கிறையாயநெஞ்சிந்தட்டியங்காரனம்மேல்
வலித்ததுகாண்டிமென்றுவாளையிலங்கருக்கான்.

இ - ள். புலியினது வரியையுடையகவசத்தைத்தவிர்த்து மன்னரஞ்சும்வாளை
நோக்கி வலித்ததுகாண்டிமென்று மிகச்சிரித்தானென்க.

இது வீரத்தின்கண் என்னுதலாற் பிறந்தநகை. ஊர்திகளின்மையிற்கவசநீக்கினு
னென்க. போர்வை - உறையுமென்ப. (உரு௭)

நங்கைநீடடக்கல்வேண்டிநன்பொருட்கிரங்கல்வேண்டா
கங்குனியன்றுகண்டகனவெலாம்விளைந்ததென்க
கொங்கலர்கோதைமாழ்கிக்குழைமுகம்புடைத்துவிழ்ந்து
செங்கயற்கண்ணிவெய்யதிருமகற்கவலஞ்செய்தாள்.

நன்பொருள் - பிள்ளை. வேண்டுமென்பது ஒருவியங்கோள்; * “ஒழுதல் வேண்
டம்” என்றாற்போல. எல்லாமென்றான், பிள்ளையாராக்கங்கருதியுயிர்திறற்றது. தெளி
வுபற்றி விளைந்ததென்று இறந்தகாலத்தாற்கூறினான்.

இ - ள். நங்காய், நீ இரங்குதல்வேண்டா; பிள்ளைகாரணத்தாற் போவாயாக;
அது என்னெனின் நீ அன்றுகங்குலிற்கண்டகனவெல்லாம் பயன்பட்டதுகாண்
என்றுகூற, கயற்களன்னி கோதைபோலமாழ்கி வீழ்ந்து தன்பிள்ளைக்கு வருத்தஞ்
செய்தானென்க. (உரு௮)

மல்லலைத்தெழுந்துவிங்கிமலைதிரண்டனையதோளா
னல்லலுற்றழுங்கிவிழ்ந்தவமிர்தமன்னுளையெய்திப்
புல்லிக்கொண்டலாகீக்கிப்பொம்மல்வெம்முலையினாட்குச்
சொல்லுவானிவைகள்சொன்னாளுக்குழற்காலினுனே.

இ - ள். மற்றொழிலைவருத்தியெழுந்து நீண்டு மலைதிரண்டனையதோளானாகிய
கழற்காலினான், அல்லலுற்றுக்கொண்டுவீழ்ந்த அமிர்தமன்னுளைச் சேர்ந்து தழுவி அவ
லத்தைநீக்கி அவளுக்கு முன்பு அன்பிற்றலைப்பிரியாதனகூறுகின்றவன் இப்பொழுது
அவ்வன்பிற்றலைப்பிரிந்தன கூறினானென்க.

அமுதயின்றார்க்கு நானுலந்தால் அது வேறுபாடு தோற்றவிக்குமாறுபோல்
இவற்கும் வேறுபாடுதோற்றவித்தலின் அமுதன்னுளென்றார். (உரு௯)

சாதலும்பிறத்தருணந்தம்வினைப்பயத்தினாரு
மாதலுமழிவுமெல்லாமவைபொருட்கியல்புகண்டாய்
நோதலும்பரிவுமெல்லாநுண்ணுணர்வினமையன்றே
பேதைபெரிதும்பொல்லாய்பெய்வளைத்தோளியென்றான்.

இ - ள். பேதாய், தோளி, சாதல்தானும் பிறத்தல்தானும் ஆதல்தானும் அழி
தல்தானுமெல்லாம் தம்வினைகளின் பயத்தானுண்டாம்; ஆண்டுச் சாதற்கும் அழிதற்
கும் நோதலும், பிறத்தற்கும் ஆதற்குமின்புறுதலும், எல்லாம் அறிவினமையன்றே, நீ
இங்ஙனமாதவிற் பெரிதும் அறிவிலியாயிருந்தாய், அவ்வினையுறுதல் பொருட்கு
இயல்புகாணென்றானென்க. (உரு௧௦)

தொல்லைநம்பிறவியெண்ணிற்றொட்டன்மணலுமாற்று
வெல்லையவவற்றுளெல்லாமேதீலம்பிறந்துநீங்கிச்
செல்லுமக்கதகடம்முட்சேரலஞ்சேர்துமின்ற
வில்லினுளிரண்டுநாளைச்சுற்றமேயிரங்ங்லையெண்டா.

அவற்றுட்பிறந்தமெனமாறுக. இரண்டுநாள் - சிறிதநாளென்னும்பொருட்டே.

இ - ள், நம்முடைய பழையமானிடப்பிறப்பை என்னின் வெண்மணலும் உறை
யிடப்போதாத எல்லையுடைய; அப்பிறவியுள்ளெல்லாம்பிறந்துமெறுபட்டேம்; இனி
இவ்வுடம்பைநீங்கிச் செல்லுங்கரியிலுஞ்சேரேம்; ஆதலின் இப்பொழுது சேர்ந்து
நின்ற இரண்டுநாளையுறவை உறவாக்ககருதி அத்தீரங்கவேண்டாவென்று என்க.

வண்டுமொய்த்தாற்றுமபிணாடிவாமனாலுபுத்தநுண் ணூ
லுண்டுவைக்கனைபரியுணர்விலாநீரையாதி
விண்டுகண்ணருவ்சோவியிழையித்தினைபையாத
லொண்டொடித்துதன்னுலையுபுகிந்கவலையெய்ஞ்ஞன்.

இறைவனருளால் வண்டுமொய்த்தது. நூல் - அருபெயர். அணைய - நெஞ்சநீர்
பொருண்மெற்று.

இ - ள், ஒண்டொடி, வாடாறுஞ்சொல்லப்பட்டநூற்பொருளை உணர்ந்தவைத்து
அவ்வாறுணர்வுடையநீயும் உணர்வில்லாததன்மையையாய் எனதுமொழியை வேறு
பட்டிக் கண்ணீர்வீழும்மியுயிர்த்து இததன்மையையாதல் தகாத; இவ்வெருத்த
தைத்தவர்கவென்றானென்க. (உச௦)

உரிமைமுன்போக்கியபல்லாலொளிமறமன்வாபோகார்
கருமமீதெனக்குழந்தியமைந்ததுகவலவேண்டா
புரிநரம்பிரங்குஞ்சொல்லாய்போவதேபொருண்மற்றென்று
னெரிமுயங்கிலங்குவாட்கையெற்றிளஞ்சிங்கமன்னுன்.

இ - ள், வானைப்பிடித்த கையிையுடைய ஏறுகியதிங்கத்தையொப்பான் நாய்பு
இங்குத்தருக்காரணமானசொல்லாய், மன்னர் உரிமையைமுன்னோக்கியல்லது
தாம்போகார்; ஆதலால் இப்போக்கு எனக்குங்கருமம்; உனக்குங்கருமம்; ஏறுதற்கு
ஊர்தியுஞ்சமைந்தது, இனிக்கவலவேண்டா, போவதேகருமமென்று என்க.

பின்னையாற்கதிபெறுதலும் பகைவேறலங்கருதி இருவர்க்கும் கருமமென்றான்.
கயத்தி - இருதலைக்கொள்ளியிடத்தெறும்புபோற் கணவனையும் புதல்வனையுநோக்கிக்
கவலுதல். (உச௧)

என்புநெக்குருகியுள்ளமொழுகுபுசோராயத்த
வன்புமிக்கவலித்தாற்றுவாருநீர்க்கழத்திதலை
யின்பமிக்குடையசீந்தியிதலையனதானைகூறித்
துன்பமில்பறவையூர்த்சேந்தினன்றுனைவிசேர்ந்தான்.

உருசி - உருக. அந்தசகயங்குதலால் சீர்த்தியையுடைய அருகன். அவனை
“ஓ ஸரோஷஸூகாண்” (ஓம்னமோஅரஹந்தானம்) என்னுமொழி. துன்ப
மில்பறவை - தீதற்றபறவை.

இ - ள், என்புருகும்படி உள்ளம் ஒழுகாநின்றசோரப் பிணித்த அன்புமிருக

லால் ஆற்றாத உயிர் போலுங்கிழத்தியைப் பறவையாகிய ஊர்தியைச் சேர்த்தினான்; அத்துணையிஞ் செயலற்று இறைவனது ஆணைகூறச் சேர்ந்தானென்க. (உசச)

பேறு.

நீருடைக்குவளையினெடுங்கணின்றவெம்பனி
வாருடைம்முலைமுகந்நனைப்பமாதர்சென்றபின்
சீருடைக்குரிசிலுஞ்சிவந்தழன்றொர்தீத்திரள்
பாருடைப்பனிக்கடல்கடுவதொத்துலம்பினான்.

உடைம்முலை, மகரவொற்று வண்ணத்திற்கடுத்தது. பாரை அகத்தடக்கினகடலென்றது ஊழிக்காலத்துநீரை. தானுண்டாக்கினபடையைத் தானழிக்கின்றதன்மை பற்றி நெருப்பும் நீருமவமைகூறினார்.

இ - ள். மாதர், நீரறாததோர்குவளைபோல வெய்யநீர் இடையறாதுநின்றகண் வாருடைகின்ற முலைமுகத்தனைப்பப் போனபின்பு, குரிசிலும்நெஞ்சமன்று கோபித்து மடங்கற்றீ கடலைச்சுவெதொத்துமுழங்கினனென்க. (உசரு)

முழைமுகத்திடியரிவளைத்தவன்னமள்ளரிற்
குழைமுகப்புரிசையுட்குரிசிறுனகப்பட
விழைமுகத்தெறிபடையிலங்குவாட்கடலிடை
மழைமுகத்தகுஞ்சரம்வாரியுள்வளைத்தவே.

குழைமுகமகளிர்காக்கும்புரிசையெனவே அந்தப்புரமாயிற்று. “ஆடவர் குறுகா வருங்கடி வரைப்பின்” என்றார்பிறரும். இழைமுகத்தெறிதல் - தூல்பிளக்கவெறிதல். மழை - மதம்.

இ - ள். முழையிடத்தே அரியைவளைத்தகுஞ்சரத்திரள்போல அந்தப்புரத்தே குரிசிலகப்படும்படி வேலையும்வாணையுமுடைய மள்ளராகியகடலினிடையிற் குஞ்சரங்கள் சென்டுவெளியிலேவளைத்தவென்க.

அரியை யானைவளைத்தல் இல்பொருளுவமம்.

(உசசு)

அயிலினிற்புனைந்தவாளழன்றுருத்துரீஇயுடன்
பயில்கநிற்ப்பருமணிப்பன்மயிர்ச்செய்கேடகம்
வெயிலெனத்திரித்துவிண்வழுக்கிவந்துவிழ்ந்ததோர்
கயிலணிக்கதிர்நகைக்கடவுளொத்துலம்பினான்.

வினையுலந்துவிழ்ந்ததோர்கடவுள் உவமையாயிற்று; இவனுமிங்குநகிற்றலின், கயில் - மூட்டுவாய். நகை - முத்துவடம்.

இ - ள். கூர்மையாற்புனைந்தவாளை, நெஞ்சமன்றுகோபித்துருவி அதனுடனே கேடகத்தையும் ஞாயிற்றைத்திரிக்குமாறுபோலத்திரித்துக் கடவுளையொத்து முழங்கினனென்க. (உசஎ)

மாரியிற்கடுங்கணைசொரிந்துமள்ளரார்த்தபின்
வீரியக்குரிசிலும்விலக்கிவெங்கணைமழை
வாரியுட்கடிந்துடனகற்றமற்றவன்படைப்
பேரியற்பெருங்களிறுபின்னிவந்தடைந்தவே.

இ - ள். மள்ளர் கணையை மாரியிற்சொரிந்தார்த்தபின்பு, குரிசிலும் அக்கணையைவிலக்கிச் சென்னுவெளியினின்று நாற்படையையுஞ் சேரக்கெடுத்துப்போகப் பேரணியினின்பெருங்களிறுகள் சென்றி வந்துசேர்ந்தனவென்க.

பெரிய இயலுதலையுடையகளிறு.

(௨௪௮)

சீற்றமிக்கமன்னவன்சேர்ந்தகுஞ்சரந்துதற்
கூற்றருங்குருதிவாஸ்கோடுவழுத்தலி
னூற்றுடைநெடுவொயுருமுடன்றிழுகதென
மாற்றரும்மதக்களிறுமத்தகம்பிளந்தவே.

கூற்றரும் - சொல்லற்கரிய. ஊற்று - அகம்பு.

இ - ள். சச்சந்தன், கோடுத்தன்னைச்சேர்ந்த குஞ்சரங்களின் நுதலிலே வரைக்கண்உருமிடித்தென வானையழுத்தலின், அக்களிறுகள் மத்தகம்பிளந்தனவென்க.

வேன்மிடைந்தவேலியும்பிளந்துவெங்கண்வீரனா
வான்மயிர்ச்செய்கேடகத்திடித்துவாள்வலையரிந்
தூனுடைக்குருதியுள்ளுழக்குபுதிரிதரத்
தேன்மிடைந்ததாரினுனசெங்களஞ்சிறந்ததே.

வேலி - ஆகுபெயராதலிற் பிரித்தென்னுது பிளந்தென்றா. தன்னையொறுத்தவரைப் பரிசையாவிடித்து. வலையென்றா, தப்பாமற்குழ்தலின்.

இ - ள். பிளந்து இடித்து அரிந்து திரிதலாற் றாரினுன்களஞ்சிறந்ததென்க.

இத்துணையு மிவன்வெற்றியாதலின், இவன்களமென்றா.

(௨௫௦)

வேறு

க. உப்புடையமுந்நீருடன்றுகரைகொல்வ
தொப்புடையதானையுளொருதனியனாகி
யிப்படியிறைமகளிருங்களிறுநூற
வப்படையுண்ணலுமழன்றுகளிறுந்தி.

(௨௫௧)

உ. நீடகமிருந்தநிழனேமிவலனேந்திக்
கேடகமறுப்பருவிவற்றரவுசேர்ந்தாங்
கோடுகதிர்வட்டமெனவொய்பெனவுலம்பிக்
காடுவந்தியின்மிகைசீறுபுவெகுண்டான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

தனக்குவேலியாகியகரையைக் கடல் தானேகொல்லுகின்றற்போலத் தமக்குக் காவலாகியஅரசனைப் படைதாமேகொல்லுகின்றதென்றார். ஒருதனி - ஒப்பில்லாததனி. நீடகமிருந்தநேபி - பகையின்மையின் நெடுநாளுள்ளேயிருந்த சக்கரம். நடுவற்று - பாதியில்லையாய். சீறுதல் - செற்றம்.

இ - ள். இறைவனாகியமகன் தானையுள் தனியனாய்கின்று முற்கூறியவாறே களிற்றைநூற அதற்கு அழன்று கட்டியங்காரணங் களிற்றையுந்திச் சக்கரத்தையேந்தி அரவுசேர்தலால் நடுவற்றுவிகம்பிலேயோடுகின்றகதிர்வட்டமெனக் கேடகத்தையறுத்தலிற் சச்சந்தன் உலம்பி அவன்மிகையைச்சீற்றின்று தீப்போலவெகுண்டானென்க.

(௨௫௨)

க. நெய்ம்முகமணிந்துநிழற்கியழல்பொங்கி
வைம்முகமணிந்ததுநிவாளழலவீசி
மைம்முகமணிந்தமதயானைதவநூறிக்
கைம்முதறுணிந்துகளிறுழவதுநோனான். (உரு௩)

உ. மாலைதுதிகொண்டுமழையின்னெனவிமைக்கும்
வேலைவலனேந்துவிரிதாமமழகழியச்
சோலைமயிலார்கடுணைவெம்முலைகடுஞ்சங்
கோலவனாமார்பினுறுகூற்றெனவெறிந்தான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

துதி - துனை, கருமையையுடையமுகத்தே பட்டமணிந்தமதயானை. தவ - மிக.
முதல் - அடி. விரிதாமம் அழகழிய-இவன்ருகும் வாகைமாலேமேலழகுடெடுப்போக.
மயிலின்றன்மையாரென்றபன்மையாற் றேவியர்பலராயிற்று. முலைதுஞ்சுமாற்பென
வேமுன் தனக்கு நிகராக ஏறிவாரின்மை தோன்றிற்று. “மகளிர் மலைத்த லல்லது
மள்ளர் - மலைத்தல் போகிய சிலைத்தார் மார்பு” என்றார் பிறரும். வேல்வடிவுகொண்
டுறுவதோர்கூற்றென. யானைவீழாநிற்க எறிந்தான்.

இ - ள். அங்கனம்வெகுண்டு வானையோச்சி யானையைவெட்டுதலாலே அது
கைதுணிந்துவீழாநிற்க, அதனைக் கட்டியங்காரன்பொருளாய் வேலையேந்தி அழகழிய
அவன்மார்பிலே கூற்றென எறிந்தானென்க. (உருச)

வேறு.

புண்ணிடங்கொண்டவெஃகம்பறித்தலின்பொன்னனாத்தங்
கண்ணிடங்கொண்டமார்பிற்றடாயினகாதுவெள்வேன்
மண்ணிடங்கொண்டபானைமணிமருப்பிடையிட்டம்ம
விண்ணிடமள்ளர்கொள்ளாமிறைக்கொளிறுத்தினுனே.

தடாயினவேல் - பெயரெச்சம். அம்ம - அசை.

இ - ள். மார்பிலே தைத்துநின்றவேல் பறித்தலின் அம்மார்பிலே பொருது
வளைந்த அதனைப் பட்டுவீழ்ந்தயானையின்மருப்பிடையிலேயிட்டு மள்ளர் விண்ணிடங்
கொள்ளும்படி அவ்வளைவுக்குண்டாகிய விளக்கத்தைப் போக்கினுனென்க. (உரு௬)

ஏந்தல்வேறிருத்தயானையிரிந்தனவெரிபொற்கண்ணி
நாந்தகவுழுவாநண்ணார்கூற்றெனநடுங்கிமள்ளர்
சாய்ந்தபின்றுகணுண்மைக்கட்டியங்காரன்வேழங்
காய்ந்தனன்கடுகவுந்நுக்கப்பணஞ்சிதறினுனே.

இ - ள். ஏந்தல் வேலைத்திருத்துதலாலே மள்ளர் நடுங்கிச்சாய்ந்தபின், யானை
இரிந்தன; உழவாணுகார்; அதுகண்டு கட்டியங்காரன் அவர்களைக்காய்ந்தனனாய் வே
ழத்தைச்செலுத்திக் கப்பணத்தைச்சிதறினுனென்க.

நாந்தகம் - வாள். நண்ணார் - முற்று. கப்பணம் - இரும்பால் ஆனநெருஞ்சிமுள்
ளாகப்பண்ணியது. இதனை இவன்வேரோர்யானையை ஏறினமையுணர்க. (உரு௭)

குன்றமார்பரிந்துவெள்வேற்குமியிமா மஞ்ஞையூர்ந்து
நின்றமால்புருவம்போலநெரிமுரிபுருவமாக்கிக்

கொன்றவன்வேழம்வீழ்ப்பமற்றுமோர்களிறிற்பாய்ந்து
நின்றமாமள்ளர்க்கெல்லாரீண்முடியிலக்கமாணன்.

ஊர்தல் - ஈண்டுப் போதன்மேற்று; * “வானூர்மதியம்” போல, மால் புருவம்
நெரித்தாற்போல. நீண்முடி - ஆகுபெயர்.

இ - ள். வேலாலே குன்றினதுமாற்பைப்பிளந்து மயில் போகப்பட்டின்று
முருகனைபோலப் புருவமாக்கிக் கட்டியங்காரனதுவேழத்தை முன்பு திருத்தின
வேலாலேகொன்றுவீழ்ப்ப; அவன் மற்றுமோர்களிறிற்பாய்தலாலே மள்ளர்க்கெல்
லாம் சச்சந்தன் இலக்காயினுனென்க. (உரு௭)

வேறு.

நஞ்சுபதிக்கொண்டவாநாகணையினுன்ற
னெஞ்சுபதிக்கொண்டுபடைபூழ்கநிலம்வீசு
மஞ்சுதவழகுன்றனையதோளொசிந்துமாத்தாட்
குஞ்சரங்கணுறிக்கொலையொழித்துநின்றான்.

நாகணையினுன் - சச்சந்தன். ஒசிந்து - ஒசிய.

இ - ள். நாகணையினுன்றன் நெஞ்சைப் பதியாகக்கொண்டு மள்ளர்படைகள்
மூழ்காநிற்க; தானும் குஞ்சரங்களைத் தோளொசியதூறி வானையொடித்தநின்ற
னென்க.

நிலத்திலுள்ளார்க்குக்கொடுக்குந்தோன் - ஆகுபெயர். இனி மதிக்கொண்ட பாட
மாயிற் திருமாலுட்கொண்டசக்கரமென்க. தோளசைத்தும் பாடும். (உரு௮)

ஆரமருளாண்டகையுமன்னவகைவீழும்
வீரரெறியெம்படைகள்வீழவிமையானாய்ப்
பேரமருளன்றுபெருந்தாதையொடும்பேராப்
போரமருணின்றவீனையோனிற்பொலிவுற்றான்.

வீழும் - வீரும்பும்.

இ - ள். ஆண்டகையும் அமரிலே முற்கூறியவாறே வீரும்பும் வீரரெறிகின்
றபடைகள்வீழ இமையானாய், பாரதத்திற் புறங்கொடாமற் பொருகின்றபோரிலே
கன்னனோடேமாறுபட்டுநின்ற அபிமன்னுவைப்போலே பொலிவுற்றானென்க.

இனி நீடும் பாடமாயின் நெடும்பொழுதாம். “நீடுநின்றனன்” என்றார்பிறரும்.

போழ்ந்துகதிர்நேயியொடுவேல்பொருதழும்புத்
தாழ்ந்துதறுகண்ணினைகடையழலவிழியா
வீழ்ந்துநிலமாமகடவ்வெம்முலைஞெழுங்க
வாழ்ந்துபடுவெஞ்சுடரிணுண்டகையவிற்தான்.

ஆழ்ந்து - மறைந்து. ஆண்டகைமை - குணப்பண்பு; “ஆண்டகைக்குரவீர்”
போல. அவிதல் - குறைதல். “திடீர்பாடவிய” என்றார்போல. பண்பியாக்கிப்
பட்டானென்னிற், “பாலருவி” என்னுங்கவி வேண்டாவாம். இவன் பகைவர் முக
நோக்கி வீழ்ந்தமையிற் பின்னையார் பின்பு பகைவென்றார்.

* நாலடியார், தீவினையச்சம், ௫.

இ - ன். சக்கரத்தோடே வேலும்போழ்ந்து தம்மிற் பொருதழுந்ததலாலே மெய்வலிகுறைத்து தறுகண்மையுடையகண்கள் அழலவிழித்து முலைநெழுங்க வீழ்ந்து சுடர்போல் ஆண்டசைமைகுறைந்தானென்க. (உசு0)

வேறு.

தோய்ந்தவிசும்பென்னுந்தொன்னுட்டகந்தொழுதுபுலம்பெய்திமைந் தர்மாழ்க, வேந்துமுலையாரினைநிரங்கக்கொடுங்கோலிருள் பரப்பவேயென் பாவ, மாய்ந்தகுருகுலமாமாழ்கடலினுண்முனைத்தவறச்செங்கோலாய்குதிரி னை, வேந்தர்பெருமானைச்சச்சந்தனை மந்திரிமாநாக முடன்விழுங்கிற்ற ம்றே.

கடலாங்குருகுலம் - சிறப்புநிலைக்களமாக முதலொடுமுதலேவந்த மெய்யுமம். மந்திரிமாநாகம் - கிழக்கிடுபொருணிலைக்களமாக முதலொடுமுதலேவந்த வினையுமம். தொல்காப்பியனார் சொல்லுமபொருளு முடனராய்தலின்உருவகம் உவமையென்றே கூறினார். செங்கோலையுடையகதிர் - இல்பொருளுவம். உடன்விழுங்கிற்று - அரசு வரிமையெல்லாம் கொண்டான். நாகத்திற்கேற்ப விழுங்கிற்றென்றார்.

இ - ன். மக்கள்செறிந்த விசும்பென்றுகூறும் ஏமாங்கதத்தே சான்றோர் மயங்க, நற்புடைமகளிரிநங்க, கொடுங்கோலாகிய இருள்பரப்ப, பெருமானைச் சச்சந்தனைக் கடல்போலுங் குருகுலத்தே முனைத்த கதிர்போல்வாளை நாகம்போலுமந்திரி விழுங்கினென்னபாவமென்க.

ஏ - குறிப்புமொழி. இந்நூல் அவன் ஆண்டகைமை குறைந்ததற்கிரங்கினார்.

பாலருவித்திருக்கடோய்முத்தமாலேப்பழிப்பினெடுங்குடைக்கீழ்ப்பாப்ப ரிமான்மேற்கு, கோலருவிவெஞ்சிலையான்கூர்வாளொடுமணிக்கேடகமுமற முமாற்றி, வாலருவிவாமனடித்தாமமாமலர்குடிமந்திரமென்சாந்துபூசி, வே லருவிக்கண்ணினார்மெய்காப்போம்பவேந்தன்போய் விலங்கோர்க்குவிருந் தாயினானே.

பாலருவி - பால்போலுங் கிரணம். தோய் - உவமவுருபு; புறனடையாற்கொ ள்க. வாலருவி - சக்கிலத்தியானம். வேலருவி - வேலொழுங்கு. கண்ணினார் காவற் றொழிலை ஈண்டுப் பேணப்போய்.

இ - ன். குடைநிழற்கண்ணே தேர்மீதுநின்று கோல் இடையறாமல் வழங்குஞ் சிலையான்கியவேந்தன், அவை உதவாமையின் வாளுங் கேடகமுமறமுந்துணையாகப் பொருது, அவற்றைப்போக்கி வாமனுடைய அருவியையாடிச் சாந்தைப்பூசி மலரை யொத்த அடியைச்சூடிப் போய்த் தேவர்கள்வழிபடுதற்குப் புதியனயினானென்க.

உயிரீங்குகின்றபொழுது தியானம்வந்து உதவுதலின் வீடுபெற்றானென்க. சுவ ர்க்குமாம். (உசுஉ)

செந்தீக்கருந்துளையதிங்குழல்யாழ் தேந்தேமென்னுமணிமுழவமுந், தந்தாங்கிலையார்மெல்விசுலக்கண்டத் தாந்தாமென்றிரங்குந்தண்ணுமைக ளு, மந்தீங்கிளவியானாஞ்ஞாற்றுவரவைதுறைபோயாடலரம்பையன்னு,

ரெந்தாய்வெறுநிலத்துச்சேர்தியோவென் றினேந்நொர்க்கிப் பள்ளிபடுத்தார் களே.

செந்தியாற் கருந்துளையானகுழல். தேந்தேம், தாந்தாம்-அறுகரணம். இனையார் - நிருத்தகீதவாச்சியத்திற்குரியமகளிர். கிளவியானாஞ்ஞாற்றுவுரென்றார், அகப்பரிவாரம் ஐஞ்ஞாற்றுவுரெயென்றற்கு. மேலும் நால்வரையொழிந்ததோழர் ஐஞ்ஞாற்றுவுரும் அகப்பரிவாரமென்றுணர்க. தமக்குரியதுறைகள் முற்றக்கற்று அவையிலே ஆடுதலுடைய அரம்பையன்தான்.

இ - ள். இனையார், குழல் முதலியவற்றை எழுத்தேகொண்டெடுத்து வரல்களால் வாசியாநிற்க, ஐஞ்ஞாற்றுவுரும் அரம்பையன்தானும் இரங்கிப் பள்ளிபடுத்தாரென்க.

“கோன்றமர் நிகளமுழி” எனவே ஆடவரின்மையுணர. (உசு௬)

மடையவிழ்ந்த வெள்ளிலேவேலம்புபாய மணிச்செப்பகங்கடைகின்ற வேபோற், ரெடையவிழ்ந்தமாலையுமுத்தூய்தோய்ந்ததுணைமுலையினுள்ள ரங்கின்முழக்ககாமன், படையவிழ்ந்தகண்பனிகளவாரவிம்மாப்பருமுத்த நாமமுலைக்கின்கணியினார், புடையவிழ்ந்தகூந்தலபுலவுத்தோயப் பொழிமழையுண்மின்னுப்போற்புலம்பினாரே.

தொடை - முறுக்கு. தோய்ந்த - செறிந்த. சாமன்படையவிழ்ந்த - சாமனம்பதோற்ற. முத்தமாலையுநா. புலவு - குருதி; அகுபெயர்.

இ - ள். கின்கணியினார், மணிச்செப்பை உள்வாயைக்கடைகின்றகருவிகள் அதனுள்ளே அழுந்தமாறுபோல, மூட்டுக்கழன்றயேனும் அம்பும் ஆண்டுப் பரந்தநில டக்கின்றவை முலையினுள்ளேதைத்து அழுந்தும்படிபுரட்டமுது, பின்பு, பெய்கின்ற மேகத்தினுள்ளே மின்தோன்றுமாறுபோலக் கூந்தல் மெய்யமறைந்து நிலத்தைத் தீண்ட, அதனுள்ளேயிருந்து அழுதாரென்க.

விம்மிப் புலம்பினாரென்க. (உசு௭)

க. அரிமானோர்மெல்லணைமேன்மனானுஞ்ஞாழ்க்கிடந்தாங்குவோந்தங்கிடந்தானைத்தான், கரிமாலெஞ்சினுன்ரண்டான்கண்டே கைதொழுதான்கண்ணீர்கலுழ்ந்துகுத்தபி, நெரிமாலையீமத்திழுதார்சூடமேனைதுறுமேற்பச்சொரிந்தலறியெம், பெருமானையெம்மையொளித்தியோவென்னாப்பெரியகண்ணீர்சொரிந்தலறுவார். (உசு௮)

உ. கையார்வளைகள்புடைத் திரங்குவார்கதிர்முலைமே லாரம்பரிந்தலறுவார், நெய்யார்கருங்குமுன்மேன்மாலெசிந்திலத்திவாரின்றுதிருவில்வீசு, மையார்கழப்பிணையும்வார்குழையுங்களைந் திவார்கையால்வயிறுதுக்குவா, ரையாவோவென்றழுவார்வேந்தன்செய்த கொடுமைகொடிதென்பார்கோல்வளையினர். (உசு௯)

ஈ. பாணட்பிறைமருப்பிற் பைங்கண்வேழம்பகுவாயோர் பையணன்மாநாகம்வீழ்ப்பத, தேனார்மலர்ச்சோலைச்செவ்வளையின்மேற்கிறுபிழிகள்போ

லத்துயருழந்துதா, மானாதழியேம்வந்தவ்வுலகினின்னடியடைதுமென்றழுதுபோயினொரெம், கோனார்பறிப்பலம்மூத்தவிக் கொடியிணிப்பூவாபிறர்பறிப்பவே.

இவைமுன்றுமொருதொடர்.

(க) கலுழந்து-வழிபாட்டிற்படுதலின் மனந்தன்வழித்தன்றிக் கலங்கி. அழுதது-உவகைக்கலுழச்சி; * “வீளில்லிகொள்கை” என்றதனை, இதுவும் அழுகைப்பாற்படும். மாலை - இயல்பு. ஈமம் - விறகு. ஏனைதூது - சந்தனமுதலியன. ஒளித்தியோ - நின்மெய்யுமெரிதுகார்கின்றதோ.

(உ) கதிராயுடைய ஆரம். திருவில்லையினுறுவீசங்குழை. நீலக்கழப்பிணை - குதம்பைபோல்வதோபணி. ஒ - இரக்கக்குறிப்பு. கொடிதென்றது - அரசற்குச் செய்யுநீர்க்கடன் மரபுசெய்யாமைநோக்கி

(ங) வாயையும் பையையும் அணலையுமுடையதோர் நாகம். சிறுபிடியெனவே அக்களிறு கூடுதற்குரிய குலத்திறந்த பிடிகளன்றென்பது பெற்றும். இக்கொடியென்றா, தம்மைப்பிறாபோல. இவர்கள் அரசற்குக் காமமொழிந்த நுகர்ச்சி கொடுத்தற்குரிய மகளிர்

இ - ள். மயில்குழந்துகிடப்ப ஓரரிமான், அணைமேற்கிடந்தாற்போலத் தேவியர் குழந்துகிடப்ப வேந்தன்கிடந்தவனைக் கரிந்த இயல்பினையுடைய நெஞ்சினுன்றான் கண்டான்; கண்டகலுழந்து தொழுதான்; தொழுது கண்ணீருகுத்தப்பின்பு, அவன் செற்றநீங்கினமைகண்டு, கோல்வனையினார், ஈமத்தே குடமும் ஏனையவும் அரசற்குப் பொருந்தச் சொரிந்து அலறி, பின்பு, ஒளித்தியோவென்று நீர்சொரிந்து அலறுவார், இரங்குவார், அலறுவார், இடுவார், கனைந்திடுவார், அதுக்குவார், அழுவார், கொடிதென்பாராய்ச் செவ்விய வனாமேல் ஓர்நாகம் வேழத்தைவீழ்ப்ப அது காத்தற்குரிய பிடிகள் துயருழக்குமாறுபோலத் தாம் துயருழந்து, எங்கோனார் நுகர அவர்க்குக் கொடுத்தலங்கள் பிறர்க்குக் கொடும்; இனி அவ்வுலகிலேசென்று அடியடைவேமென்று ஆனதழுது போயினொரென்க.

(உசஎ)

செங்கட்குறுநரியோர்சிங்கவேற்றைச்செகுத்தாங்கதலிடத்தைச்சேர்ந்தாலொப்ப, வெங்கட்களியானேவேல்வேந்தனைவிறலெரியின்வாய்ப்பெய்தவன்பெயர்ந்துபோய்ப், பைங்கட்களிற்தின்மேற்றன்பெயரினாற் பறையறைந்தான்வேன்மாரிபெய்தாலொப்ப, வெங்கரைவருமினைந்திரங்கினாரி ருண்மனன்பூமகளை யெய்தினானே.

இ - ள். நரி, நிகரில்லாத சிங்கவேற்றைச்செகுத்து அப்பொழுதே அதற்குரிய இடத்தைச் சேர்ந்தால் அச்சிங்கத்தின்றொழிலைநடத்தாது தன்றொழிலை நடத்துமாறு போல, இருண்மனத்தானாகிய விறலவன், வேந்தனைளரிவாய்ப்பெய்துபோய்ப்பூமகளை எய்தினான்; அதுவேயன்றித் தன்பெயராலே பறைசாற்றினான்; அதுகேட்டுவேன் மழைபெய்தால் அதற்கு இரங்குமாறுபோல எவ்விடத்தவருமிரங்கினொரென்க.

அவன்கருந்தால் மகளிர்பெய்தலின் அவன்பெய்தானென்றார். விறலவனென்க. இது இகழ்ச்சி. இணைந்து - கெட்டு.

(உசஅ)

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மெய்ப்பாட்டியல், ௩.

சிவகன் உற்பத்தி.

வேறு.

களிமுகச்சுரும்புண்கோதைகயிலெருத்தசைந்துசோர
வளிமுகச்சுடரினில்லாமனத்தொடுமயங்கியிப்பாற்
சுளிமுகக்களிறனன்றன்சொன்னயநெறியிற்போய
கிளிமுகக்கிளவிக்குற்றதிற்தெனக்கிளக்கலுற்றேன்.

களிக்கின்றநெறி. கயில் - ஆருபெயர். அசைந்துசோர - குலைந்துவிழ். களித்
தல் - கோபித்தல்.

இ - ள். காற்றின்முன்னின்ற சுடர்போல ஒருவழியில்லா மனத்தோடே எரு
த்தத்திலே கோதைசோர மயங்கிக் களிற்றனது வார்த்தையின்பயனை உட்கொண்டு
போன களிபோலும் கிளவிக்கு இப்பாலுற்ற திங்கு இத்தன்மைத்தென்று கூறுதலுந்
தேனென்க. (2௬௬)

எஃகெனவிலங்குவாட்கணைந்கடலமிர்தமன்னு
எஃகியமதுகைதன்னுலாம்பயிலுருமாநகண்
வெஃகியபுகழினன்றன்வென்றிவெம்முரசுமார்ப்ப
வெஃகெறிபிணையின்மாழ்கியிறுகிமெய்மறந்துசோரந்தாள்.

எஃகென - கூர்மைதான் இதன்வடவென. ஆய்மயில் - விசைகுறைந்த மயில்.
எஃகெறி - எஃகாலெறிந்த. மாழ்கி-மனமயங்கி. இறுகி - மூர்ச்சித்து. இப்ப
யாறாதலிற் பொறி இடந்திரித்த லாற்றாமையுணர்க.

இ - ள். அரசனுக்கு வாரின் உண்மையாகிய சுண்ணையுடைய அமுதநீள், அவ
ணைநீங்குதலாற் குறைந்தவலியாலே மயலைச்செலுத்தகின்ற அய்விசம்பிடத்தேபுகழி
னது சொடியமுரசார்ப்ப, அதோட்டு மாபுகி மெய்மறந்து இறுகிச் சோர்ந்தா
ளென்க.

வேந்தாத்தன்மையை விரும்பியபுகழினுள் (2௬௭)

மோடுடைநகரின் கிழுதுமாந்துவன்றயுள்ளம்
பீடுடையவருமுட்கப்பினைம்பலபிறங்கியெங்குந்
காடுடையளவையெல்லங்கழுநீருந்திறங்குநீழற்
பாடுடைமயிலந்தோகைபயப்பயவீழ்ந்ததன்றே.

பீடுடையவரும் உள்ளமுட்க எங்கும் பிணம்பெருத்து. தவன்றப் பிறங்கித் தா
னுடைய எல்லையெல்லாம் கழுநீருந்நிழலையுடையகாடுடைநக. பாடு - ஈண்டு இட
ப்பக்கம். உடை மயில் - உடைகின்ற மயிலெனவினைத்தோகை. பொறிக்கு "ஒட
முறுக்கி" என்னும்வாசகம் முன்னர் உளதாகலின் அதற்கேற்பஉடைகின்றதென்றா.
கையாலிடந்திரித்தாற் கழதின்வீழ்சினந்து ஈண்டுத் தானே இடந்திரிதலிற் வயப்
பைய நிலத்திற்கு அண்ணிதாக வீழ்ந்ததென்றார். வீழ்ந்தது - நிகழ்காலத்திற்குள்
றிய இறப்பு.

இ - ள். அங்குண்ட மூர்ச்சிப்பதன்முன்பு வலத்திலேமுறுக்கினவீசை தானே
கைவீட்டபின் இடத்தேர்புரிசின்ற தோசையில் அந்நகரின் ஈரங்கிச் சுடுகாட்டின
தேரே வீழ்ந்ததென்க. (2௬8)

மஞ்சுரூழ்வதனையொத்துப்பிணப்புடைமலிந்துபேயு
மஞ்சுமம்மயானந்தன் னுளகில்வயிரூர்ந்தகோதை
பஞ்சிமேல்வீழ்வதேபோற்பல்பொறிக்குடுமிநெற்றிக்
குஞ்சிமாமஞ்ஞைவீழ்ந்துகால்சூவித்திருநததன்மே.

பேயும் உம்மை - சிறப்பு. அகில் - ஆகுபெயர். மேகம் - புகைநிறத்திற்குவ
மம். குஞ்சி - மயிர்.

இ - ள். அங்கனம்வீழ்ந்த அந்தமயில், புகைமலிந்து பேயும்ஞ்சுமயானத்தே
வீழ்கின்றபொழுது, மாலை பஞ்சின்மேல் வீழ்வதுபோல் மெல்லெனவீழ்ந்து காலில்
சூவித்திருந்ததென்க.

இருக்குமென்றும் பாடம். இம்மயிற்பொறியைக் கூனியதருவாகியதெய்வம்
மறைத்துக் கட்டியங்காரனும் கோவிந்தனுந் தேவியைத்தேடாமற்கத்ததென்றுகொ
ள்க. அது பின்பு *“கனியாமொழியாட்குமயிற்ருங்காமர்பதிநல்க” எனச்சேரக்
கூறியவாற்றொழுணர்க. (உஎஉ)

வார்தருநடங்கணிர் தன்வனமுலைநனைப்பவேல்பெற
றூாகடலனையகாட்டுளச்சமொன்றானுமுள்ளா
ோாதருமயிலஞ்சாயலிமைவனுக்கிரங்கியேங்கிச்
சோர்துகிறிருந்தமேற்றாடுணைபிரிமகன்றிலொத்தாள்.

வாரதலைத்தருகின்ற. ஏல் - மனவெழுச்சி. ரானிற்குன்ற நிலையிற்கலக்கத்தா
லே பேய்முதலியவற்றிற்குச் சிறிதும் அஞ்சாளாய். யாதுசெய்வவென்றிரங்கி. ஏங்கி-
அழுது. தேற்றான்-தொழிப்பெயர். அன்புமீகுசியாற் கையாறுமுற்படுதலின்இதுகி
யெனக்கையாறுகூறி, இரங்கியெனப் கவலைகூறி, ஏங்கியென அரற்றுக்கூறி, அச்ச
முள்ளாளென அவலங்கூறினா. வருத்தந்தோன்றிநிறல்-அவலம். வாய்விட்டழுதல்-
அரற்று. யாது செய்வவென்றல் - கவலை. மூர்ச்சித்தல் - கையாறு.

இ - ள். மயிலஞ்சாயல், திருத்தல்தேற்றாதவள், காட்டிலே உணர்வுபெற்று
இறைவனுக்கிரங்கிக் கண்ணீர் முலையைநனைப்ப ஏங்கி அச்சமுள்ளாளாய் மகன்றிலை
யொத்தாளென்க. (உஎக)

உண்டெனவுளாயிறகேட்பாருயிருறுபாவமெல்லாங்
கண்டினித்தொளிகவென்றுகாட்டுவாளபோலவாகி
விண்டொடநிவந்தகோயில்விண்ணவாமகளிற்சென்றாள
வெண்டலைபயின்றகாட்டுவாளங்கிழைதமியளானாள்.

இ - ள். விளங்கிழை, கோயிலிலே விண்ணவர்மகள்போல நல்வினையின்வண்
ணமாய்நடந்தவள், இப்பொழுது, பல்லுயிர்களுந்கரும்பாவமுண்டென்று தூவிலே
கேட்பாரெல்லாம் இனி என்னைக்கண்டு தெளிவீரக்கவென்று உலகிற்குக் காட்டு
வாள்போலத்தான் தீவினையின்வண்ணமாய்க் காட்டிலே தமியளானானென்க.

மகப்பெறுங்காலத்திற்குத் துணையின்றிவருந்துதலிற் காட்டுவாளபோல வாகியெ
ன்றார். (உஎச)

* முத்தியிலம்பகம், விசயமாதேவியாதுறவு, நு.

இருள்செடவிகலியெங்கு மணிவிளக்கெரியவேந்தி
யருளுடைமனத்தவாகியணங்கெலாம்வணங்கிற்ப்பு
பொருகடற்பரிதிபோலப்பொன்னனுந் பிறந்தபோழ்தே
மருளுடைமாதருற்றமம்மர்நோய்மறைந்ததன்மே.

இ - ள், பெறுதற்கரியோன், மணிவிளக்கு ஏந்தியெரிய அணங்குகள் வணங்கிற்
புக் கடலிடத்துப் பரிதிபோலப் பிறந்தபொழுதே, மயக்கமுடைய மாதருற்ற வருதத
நோய் மறைந்ததென்க.

*“கவாஅன் மகற்கண்டு தாய்மறத் தாஅங்கு” என்றாற்பிறரும். முன் “வெஞ்
சுடரினவிந்தான்” எனக்கூறி, அச்சுடர் குழவியாய்த்தோன்றினமைகூறினார்.
ஞாயிறு தோற்றத்தில் இருளைப்போக்கிப் பின் மதியத்தைக்கெடுக்குமாறுபோல,
இவனும் பிறந்தபொழுதே தேவியிருளைப்போக்கிப் பின்பு பகைவெல்லுமென்பது
கருத்து. இக்கருத்தாற் “செய்யோன்செழும்பொற்சரம்” என்றும் “மதிவீழ்வ
துபோலவீழ்ந்தான்” என்றுகூறினார். இகலி - வீளக்கோழகலி. ஏந்தி - மிக்கு.
இவன் வீடுபெறுவனென்பதாகருதித் தெய்வம்வணங்கிற்று. (உஎரு)

பூங்கழற்குரிசிமந்தபுதல்வனைப்புகன்றுநோக்கித்
தேங்கமழோதிதிங்கள்வெண்கதிர்பொழிவதேபோல்
வீங்கிளமுலைகளிம்மித்திறந்துபால்பிழிற்றவாற்றான்
வாங்குபுதிலகஞ்சேர்த்தித்திலகனைத்திருந்தவைத்தான்.

புதல்வன்பொருட்டு இவனைப்போக்குதலிற் குரிசிமந்தபுதல்வனென்றார். முலை
கள் திங்களின்கிதாந் தாம்பொழிவதுபோலப் பால்சொரியும்பருவத்தளவும் பொரு
ளாய்ப் பாலை வலியவாங்கியென்க. என்றது மகப்பயந்தோர்க்குப் பயந்தபொழுதே
பால்சுரவாதாதலால்.

இ - ள், ஒதி, புதல்வனைநோக்கிப் பிழிற்றுத்தூணையும் ஆற்றாளாய் வாங்கித்
இருந்தத்திலகமிட்டுத் திலகனைவைத்தாளென்க. (உஎசு)

வேறு.

க. கறைபன்னீராண்டின்விடுமின்காமர்சாலேதளிரிதுமின்
சிறைசெய்சிங்கம்போன்மடங்கிச்சேராமன்னர்சினைமழுங்க
வுறையுங்கோட்டமுடன்சீமினென்பொற்றுன்றத்தலைநிறந்திட்
முறைவன்சிறுவன்பிறந்தானென்றேற்பார்க்குர்தோறுய்த்திமின். ()

உ. மாடமோங்குமவளநகருள்வரம்பிப்பண்டந்தலைநிறந்துட்
டாடைசெம்பொனணிகலங்கன்யாவும்யாருங்கவரந்தெழுநாள்
வீடலின்றிக்கொளப்பெறுவார்விலக்கல்வேண்டாவீழ்ந்தீர்க்குக்
கோடிமுன்றோடசைச்செம்பொன்கோமானல்குமெனவறையின். ()

ங. அரும்பொற்பூணுமாரமுமிமைப்பக்கணிகளாகன்கோயி
லொருங்குதொக்குச்சாதகஞ்செய்தோகையரசர்க்குடன்போக்கிக்

* நாலடியார், சுற்றந்தழால், க. † மண்மகளிலம்பகம், உஉக.

கருங்கைக்களிற்றுக்கம்பலமுங்காகங்கவிகள்கொளவிசி
விரும்பப்பிறப்பாய்வினைசெய்தேன்காணவிலேதோழிநக்குமா. (1)

ச. வெவ்வாயோரிமுழவாகவிளிந்தாரீ மம்விளக்காக
வொவ்வாச்சுகாட்டியரரங்கினிழல்போனுடங்கிப்பேயாட
வெவ்வாய்மருங்குமிருந்திரங்கிக்கூகைகுழறிப்பாராட்ட
விலவாறுகிப்பிறப்பதோவிதுவோமன்னர்க்கியல்வேந்தே.

இவ்வாறன்குமொருதொடர்.

(க) கறை - கடமை. பாலககிரகாரிட்டம்பன்னீராண்டளவுமுண்டாகையிலே
இதற்குச் சாந்தியாகப் பன்னீராண்டு கடமைகொள்ளாதொழிதல் அரசியல்பென்று
பன்னீராண்டென்றான். இனி அரசர்க்குப் பதினொராண்டிலே உபநயனம்பண்ணிப்
பன்னீராண்டிலே இல்லறக்கீழமைபூண்டி அரசவரிமையெய்துவியல்பாகவின், பன்
னீராண்டும் உலகத்தார்க்குத் தானமாகவீடுதல் கியல்பென்றலுமொன்று. உடன்-சேர.
சாலை - அறச்சாலை. தனி - கோயில். நிறுமின் - இவற்றைப்படைமின். மன்னர் சிறை
செய்சிங்கம்போன் மடங்கிச் சினமழங்கும்படி உறையும். சீமின் - இடித்துத்தாய்
மைசெய்மின். புதல்வற்பயந்தாற்சிறைவீடுசெய்தல் பிறரருடையதனி சுநிங்குதலாம்.
கிறந்திட்டு - கிறந்துபோகட்டு. கிறுவன்பிறந்தானென்றமதித்தேற்றார்க்கு. உய்த்து-
கொண்டிசென்று. இது தானம்.

(உ) நகா-கோயில் பண்டம்-நெல்லுமுதலியன. யாவும்-பிறவும். ஏழுபிறப்பினு
முள்ள தீவினை நீங்குதற்கு ஏழுநாள்களிடின்நீக்கொளப்பெறுவாரென்றான். ஏழுபிற
ப்பாவன “மக்கள் விலங்கு பறவைபூர்வன, நீருட் மரீவன பருப்பதம் பாதவ, மென
விலை யெழுபிறப் பாகு மென்ப” வீடல் - விகாரம். வீழ்ந்தீர்க்கு - உயர்த்ததானத்
தைப்பெற விரும்பினீர்க்கு. உடம்பிற்கு மூன்றணைக்கோடிமிருளவாகவின் ஒருமயீர்க்
கொருபொன்றாக மூன்றணைக்கோடிபொன் நல்குமென்றான். தலைதிறத்தபண்டங்
களையும், ஐடைமுதலியவற்றையும், பிறவற்றையும் கொண்டுக்கொள்ளப்பெறுவானா
யாரும் விலக்குதல்வேண்டாவென்க.

(ங) ஒருங்கு-சேர. செய்து-செய்ய. ஒகை-உடைசை. கவிகள் - பெருமங்கலம்
பாடுவார். பிறப்பாய் - பிறக்குநீ. இஃது - இத்தன்மைத்து. ஒ - இரக்கக்குறிப்பு.
பிறக்குமா - பிறக்கும்படியென்னும்பொருட்டு. மாறு - மாவெனவிசாரமுமாம்.

(ச) வெவ்வாய்-கொடியவாய். பிறப்பார்க்கொவ்வாச்சுகாடு. மருங்கு-பக்கம். ஓரி
முழவாக சுமம்விளக்காக அரங்கிலேபேயாடவென்க. இவ்வாறென்றது தந்தைவிரும்
பும்படி நல்வினையுடையதன்மையை. இதுவென்றது செயலின்றித் தாய்மருந்தும்படி
தீவினையுடையதன்மையை.

இ - ன். தேவி, புதல்வனோக்கிக் கோமானானவன் கணிகள் சாதகஞ்செய்ய
ஒகைபோக்கி வீசிக் கறைவிடுமின், நிறுமின், சீமின், சுமின், விலக்கல்வேண்டாஎன
அறைமின், வீழ்ந்தீர்க்குநல்குமென அறைமென்னென்றுவிரும்பப்பிறக்கு நீ ஒ தீவினை
செய்தேன்காண்டற்காகப் பிறக்கும்படி இத்தன்மைத்தாயிருந்தது; வேந்தே, இவ்விர
ண்டினும் இவ்வாறுகிப் பிறப்பது மன்னர்க்கியல்போ? பேயாடக் கூகைபாராட்ட
இதுவாகிப்பிறப்பது மன்னர்க்கியல்போ? கூறயென்றாளென்க.

ஓகாரமிரண்டும் வினா, என்றெனவுங் கூறயென்றாளெனவும் வருவிக்க. ஆகி-
இரண்டிடத்திற்குங்கூட்டுக. (உஅ0)

பற்றாமன்னனகர்ப்புறமாற்பாயல்பினாஞ்சூழ்குகொடா
லுற்றூரில்லாத்தமியேனாலொதுங்கலாகாத்நாங்கிருளான்
மற்றிஞ்ஞாலமுடையாய்நீவளருமாறுமறியேனா
லெற்றேயிதுகண்டேகாதேயிருத்தியாலெனின்னுயிரோ.

இ - ன். இஞ்ஞாலமுடையாய், நீ கீடக்கின்ற இடம் பகைவனிடமாயிராநின்றது; நினதுபாயல் சுகொடாயிராநின்றது; யானும் உசாவுவதற்கு ஓர்துணையுமில்லாத்தமியேனாயிராநின்றேன்; நின்னைக்கொண்டுபோகக் கருதிற் போகவொண்ணாத இருளாயிராநின்றது; மேல் நீ வளருமாறுமறியேனாயிராநின்றெனென்று பிள்ளையை நோக்கிக்கூறி, இனி இதுவுமிறந்ததே இச்செய்திகண்டிம்போகாதேகொடியவுயிரே இராநின்றாய்; இதற்குக்காரணமென்னென்று கூறினானென்க.

மற்று - வீணமாற்று.

(உஅக)

பிறந்தநீயும்பூம்பிண்டிப்பெருமானடியும்பேரதழும்
புறந்தந்தென்பாற்றுயர்க்கடலைநீந்தும்புணைமற்றாசாக்காந்
சிறந்தாருளரேலுரையாயாற்சிந்தாமணியேகிடத்தியான்
மறங்கூந்துங்கோன்சொற்செய்தேன்மம்மர்நோயினவருந்துகோ.

சொல் - ஆகுபெயர். வருந்துகு - வருந்துவேனெனத்தனித்தன்மை

இ - ன். சிந்தாமணியே, நீ ஒன்றுமுனாயாமந்திடவாநின்றாய்; இனி எனது வருத்தநீக்கப்பிறந்த நீயும் பேரறத்தையுடைய அழகனும் புறந்தந்து என்னிடத்துப் பிறந்ததுயர்க்கடலை யானீந்தும்புணையாகாதபொழுது மற்றுநின்னிணும் அவனினும் சிறந்தாருளரேல் உணாகுகின்றிலை; நுங்கோன்கூறிய காரியத்தைச் செய்தயான்வருந்தக்கடவேனெனவென்று கூறினானென்க.

(உஅஉ)

அந்தோவியைபட்டனகொண்டகங்கைபுறங்கையாண்பேரந்
கந்தார்களிறுதுதங்கோமான்கழியமயிலோமாயிலுர்ந்து
வந்தாற்போலப்புறங்காட்டுள்வந்தாடமியேயெனமரங்கள்
சிந்தித்திரங்கியமூவனபோற்பனிசேர்கண்ணிசொரிந்தனவே.

இ - ன். அகங்கைபோய்ப்புறங்கையானகடுமைபோல வீசியை கோமான்படா நிற்கப் புறங்காட்டுள்வந்தவன் தனியேபட்ட திங்குகளைஉட்கொண்டு அந்தோவென்ன இரங்கிஅமூவனபோல மரங்கள் தமக்கடுத்தபனியாசிய கண்ணினைச் சொரிந்தனவென்க.

(உஅங)

அடர்பொற்பைம்பூணரசழியவரும்பொற்புதல்வற்பெற்றிருந்த
விடர்கொணெஞ்சத்திறைவியுமிருங்கண்ஞாலந்திருள்பருகிச்
சுடர்போய்மறையத்துளங்கொளியகுழவிமதிபெற்றகங்குளிர்த
படர்தீரந்தியதுவொத்தாள்பிணைசெய்கோட்டுப்படாமூலையாள்.

அடர் - தகடு. உம்மை - சிறப்பு. படர்தீரந்தஅதுவென்க. அந்தி - சந்தியாதேவி. பிணைசெய் - பிழைத்தலைச்செய்த.

இ - ன். உலகத்தீங்கிணைக்கின அரசபடப் புதல்வனைப்பெற்றிருந்த படாமூலையாளாகிய இறைவியும், சிறிது இடர்தீரந்தமையால், இருளைப்பருகிச் சுடர்மறையக் குழவியாகிய மதியைப்பெற்றுச் சிறிதுமனங்குளிர்த அந்தி படர்தீரந்த அத்தன்மையையொத்தாளென்க.

(உஅச)

வேறு.

தேனமர்கோதைமாதர்திருமகன் றிழத்தையோராப்
பானெவன்செய்வலென்றேயவலியாவிருந்தபோழ்திற்
றானமர்ந்துழையினீங்காச்சண் பகமாலையென்னுங்
கூனியதுருவிற்கொண்டோர்தெய்வதங்குறுகிற்றன்றே.

இ - ள். மாதர், திருமகனல்லீனையோராளாய் யான் யாதுசெய்வலென்று
வருந்தியிருந்தவளிலே, ஒரு தெய்வந்தான் இவளிடத்துநின்று நீங்காத சண்பக
மாலையென்னுங் கூனியதுவடிவைக்கொண்டு அமர்ந்து குறுகின்றென்க.

இவன் அரசன்மகனாதவின் ஆண்டுகறையும் தெய்வம்வந்தது. தெய்வதம் வட
மொழி. (உஅரு)

விம்முறுவீழும்வெந்நோயவனுறைதெய்வஞ்சேரக்
கொம்மெனவுயிர்த்துநெஞ்சிற்சொட்டிறுகவலைநீங்க
வெம்மனைதமியையாகியிவ்விடருற்றதெல்லாஞ்
செம்மலர்த்திருவின்றாவாயான்செய்தபாவமென்றார்.

இ - ள். அவ்விடத்துறையுந் தெய்வமாகிய கூனிசேர, பொருக்கென உயிர்த்து
நெஞ்சிற்கவலைநீங்குதலாலே அக்கூனி அன்றாய், பாவாய், நீ இவ்விடருற்றதெல்
லாம யான்செய்ததிவ்வினையாலே, இனி வருத்தநீங்கென்றொன்க.

தேவியதுவீழும்மததாலே நோயையுடையதாகியதெய்வம். இன் - அசை. தெ
ய்வம் கூனியாய் நின்றலின் உயர்திணையாக்கறினார். (உஅசு)

பூவினுட்பிறந்ததோன்றற்புண்ணியனனையகம்பி
நாவினுளுகமெல்லாநடக்குமொன்றாதுநின்ற
கோவினையடர்க்கவந்துகொண்டிபோமொருவனின்னே
காவியங்கண்ணினுயாமறையதுகருமமென்றார்.

தோன்றல் - தலைமை. புண்ணியன் - முருகன். நா - ஆகுபெயர்.

இ - ள். அவள் கண்ணினாய், நம்பிவார்த்தையிலே உலகமெல்லாநடக்கும்;
அங்ஙனநடத்தற்குப் பொருந்தாதுநின்ற கட்டியங்காரணக்கொல்லும்படி இவனை
ஒருவன் இப்பொழுதேவந்து கொண்டுபோய்; ஆதலால் யாமறைந்துநித்பது கரும
மென்றொன்க. (உஅஎ)

க. சின்மணிமழுலைகாவிர்கிண்கிண்சிலம்பொடேங்கப்
பன்மணிவிளக்கிநீழனம்பியைப்பள்ளிசேர்த்தி
மின்மணிமிளிர்ந்தேவமெல்லவேயொதுங்குகின்ற
ண்மணியின்றுருநீர்ச்சலஞ்சலம்புருவதொத்தார். (உஅஅ)

உ. ஏதிலாரிடர்பன்னாறுசெய்யினுஞ்செய்தவெல்லாந்
திதிலவாகவென்றுதிருமுலைப்பான்மடுத்தக்
காதலான்பெயர்கமந்தகதிர்மணியாழிசேர்த்திக்
கோதைதாழ்வுழினைக்கொண்டுபோய்மறையநின்றார்.

இவைவிரண்டுமொருதொடர்.

மணியாகியநா. பன்மணி - உயிரீத்தவர்பூண்டமணி. நிழல் - விகாரம். ஏதிலார் - அயலார். தீதிலவாக - நன்றாக்காப்பாக. அவள்முலையைப்பிடித்துக் கூனிகொடுத்தாள். ஆழிசேர்த்திற்று, அறிந்துவளர்த்ததற்கு. சேர்த்தவென்க.

இ - ள். கூனி நம்பியைப் பள்ளியிலேசேர்த்தித் தீதிலவாகவென்று முலைப்பாலைமடுத்து ஆழிசேர்த்தினாள்; தேவி, கிண்கிணி சிலம்போடேங்க மணிமிளிர் ஒதுங்குகின்றவள், சலஞ்சலம் மணியையின்று முந்நீரிலே புகுவதொத்தாள்; அங்ஙனம் போகின்ற அக்குழலினனைக் கூனி கொண்டபோய் மறையநின்றாளென்க.

தெய்வம் ஒருபள்ளியைத் தேவியறியாதபடி நிருமித்ததென்றுணர்க. அது பின்பு ஆசிரியன் * “பூந்தவினாச்சி” என்பதனும்பெற்றும். (உஅக)

நல்வினைசெய்திலாதேனம்பிரீதமியையாகிக்
கொல்வினைமாக்கள்சூழக்கிடத்தியோவென்றுவிழ்மாப்
புல்லியகொம்புதானோர்கருவினைபூத்ததேபோ
லொல்கியோர்கொம்புபற்றியொருகணானைக்கிநின்றாள்.

இ - ள். அப்பொழுது அத்தேவி நின்னைப்பெறுதற்கு நல்வினைசெய்து வளர்த்ததற்கு நல்வினை செய்யாதேனுடைய நம்பி, நீ தனியையாய்க் கொடியவிலங்குகள் சூழக் கிடத்தியோவென்று அழுது, கொம்பைப்புல்லிய கருவினதான் ஒருபூவைப் பூத்ததுபோல ஓர்கொம்பைப்பற்றி ஒதுங்கி ஒருகணானை நோக்கிநின்றாளென்க. (1)

வேறு.

நாளொடுநடப்பதுவழுக்கிமின்னொளி
கோளொடுகுளிர்தவிவந்துவீழ்ந்தெனக்
கரளகவுடையினன்கந்துநாமனும்
வாளொடுகனையிருள்வந்துதோன்றினான்.

இ - ள். அவளங்ஙனநிற்க, மதி, நாளொடு நடக்கின்றது, அதனைத்தப்பி மின்னொளிகென்கின்ற மேகத்துடனே வந்துவீழ்ந்தாற்போல, கந்துக்கிடனும் கருமையை இடத்தேயுடைய உடையினனாக் கனையிருளிலே வாளொடுவந்து தோன்றினென்க.

நடப்பது-தொழிற்பெயர். ஊர்கோள் - வினைத்தொகை; ஆகுபெயர். கோள்-பாம்புமாம். இதற்கு உம்மைவிரிக்க. நாமனும் உம்மை - சிறப்பு. (உஅக)

வாள்கடைந்தழுத்தியகண்ணினூர்கடர்
தோள்கடைந்தழுத்தியமார்பன்றுங்கிரு
ணீர்சுடர்நிழன்மணிகிழிப்பநோக்கினு
ளள்கடிந்தனங்கியவணங்குகாட்டுளே.

அழுத்தியகண் - அழுத்தினாற்போலுங்கண். தோள்கடைதல் - புல்லுதல்வீசேடம். அணங்குகள் ஆனக்கடிந்து வருத்திய - காட்டுன்றதற்கு அடை.

இ - ள். கண்ணினூர்தோளழுத்தியமார்பன், காட்டிலே செறிந்த இருளைச் சுடையுடைய மணிகிழித்தலாலே பிள்ளையைநோக்கினானென்க. (உஅஉ)

* நாமகளிலம்பகம், நடுகு.

அருப்பிளமுலையவர்க்கங்கனுகிய
மருப்பிளம்பிறைறுதன்மதர்வைவெங்கதிர்
பரப்புபுகிடந்தெனக்கிடந்தநம்பியை
விருப்புளமிகுதியின்வினாவினெய்தினான்.

அருப்பிளமுலை - அரும்புபோலமுலை; விகாரம். மருப்பு - கோடு. மதர்வை-
மயக்கம். பரப்பு - கதிர் தனதுகிரணங்களைப் பரப்பாநின்று. கிடந்ததென-
விகாரம்.

இ - ள். பிறைபோலுறுதலையுடைய முலையவர்க்கு அங்கனாதற்கு இப்பொழுது
உதயத்தினளாயிறு கிடந்ததெனக்கிடந்தநம்பியை, அவன் விருப்பத்தையுடைய
மனச்செருக்காலே வினாவோடு சேர்ந்தானென்க. (உக௬)

புனைகதிர்த்திருமணிப்பொன்செய்மோதிரம்
வனைமலர்த்தாரினுன்மறைத்துவண்கையாற்
முனைகதிர்முகந்தெனமுகப்பத்தும்மினான்
சினைமறைந்தொருகுரல்சீவவென்றதே.

வனைதல் - கைசெய்தல். துனைகதிர் - இருளைக்குதற்கு வினாகின்றகதிர். எஸ்
லாப்புலன்களுக்கும் விருப்பஞ்சேறலின் முகப்பவென்றார். “மன்னெயின்முகவை”
என்றார் பிறரும். தும்முதல் - ஈன்னிமித்தம். சீவ - வேண்டுகோளாகிய வியந்தோ
ட்கண்வந்த வடசொல்.

இ - ள். தாரினான், மோதிரத்தைப் பிறரும் அறிவானமறைத்தக் கையாற்
இளனாயிற்றை பெய்தொற்போல நம்பியெயெடுப்ப, அவன் தும்மினான்; அப்பொழுது
அத்தெய்வஞ் சினையிலேமறைந்துநின்று சீவிப்பாயாக வென்று ஒருகுரல்வாழ்தல்
தென்க.

தேவி அச்சத்தாற் றன்னுள்ளேவாழ்த்துதலின் ஒருகுரலென்றார். (உக௭)

என்பெழுந்துருகுபுசோரவீண்டிய
வன்பெழுந்தரசனுக்கவலித்துதையனை
நுன்பழம்பகைதவநாறுவாயென
விற்பழக்கிளவியினிறைஞ்சியேத்தினான்.

என்புக்குள்ளேயெழுந்து உடலுருகி அவசமாக வளர்ந்த அன்பு. அரசனுக்குப்
புத்திரமுகங்காணுநல்லினையின்மைகண்டு வருந்தி. தவ - மிக. கிரையறுதுவாயென
ன்பது கருத்து.

இ - ள். அப்பொழுது தேவீ, கந்துகன் பின்னையெடுத்ததகண்டு பழையஅன்
புதோற்றி அவலித்து, பின்பு தெய்வத்தைவணங்கி, ஐயனைப்பகைதவநாறுவாயென
வாழ்த்தினுள்ளென்க.

தன் - திசைச்சொல்.

(உக௮)

ஒழுக்கியலருந்தவத்துடம்புரீங்கினை
சுழிப்பரும்பொன்னுடம்படைந்ததொப்பவே
வழுக்கியபுதல்வனங்கொழியமாமணி
விழுத்தருமகனெடுமவினாவினேகினான்.

ஒழுக்கத்திலே இயன்ற தவம்.

இ - ள். கந்துகன், அருந்தவத்தேநின்ற உடம்பைவிட்டவர் மேலான உடம்பைப்பெற்றநிலைமையையொப்ப, தன்புதல்வன் காட்டிலேநிதப்ப, மணிபோலவழித்தக்கமகளைக்கொண்டு வினாவோடே ஏகினுனென்க.

அழிப்பருமருந்தவமென்க. தவவுடம்பை இவன்புதல்வனுக்கு உவமைகூறினார், அவனுலே சீவகனைப்பெறுதலின். (உக௬)

மின்னடுகனையிருணிந்திமேதகு

பொன்னுடைவளநகர்பொலியப்புக்கரின்

மன்னுடைமதிசுடத்தளருந்தையலுக்

கின்னுடையருண்மொழியினியசெப்பினான்.

பொலிய - துன்பநீங்கி இன்பநிகழ. தன்னுடைமதி - பெண்மதி. இன் மொழி *“ புண்ணியற்பெறுதிர்” என்றது. அருளுடை மொழி *“ பின்றையுநிகழ்வது ன்” என்றது. எல்லார்க்கும் அருள்பிறத்தலிற் சிறைகோடலை அருளென்றார்.

இ - ள். அவன் இருளைநீந்தித் தன்மனையிலேபுக்கபின் னையலுக்கு முனிவன் கூறிய இரண்டுமொழியினும் இனியமொழியைக் கூறினானென்க. (உக௭)

௩. பொருந்தியவுலகினுட்புகழ்க்கண்கூடிய

வருந்ததியகற்றியவாசில்கற்பினாய்

திருந்தியநின்மகன்றீதினீங்கினான்

வருந்தனீயெம்மனைவருகவென்னவே.

(உக௮)

உ. கள்ளலைத்திழிதருங்களிகொள்கோதைத

னுள்ளலைத்தெழுதருமுவகையுத்தர

வள்ளலைவல்லினாந்தெய்தநம்பியை

வெள்ளிலேவேலினுன்விரகனீட்டினான்.

இவை யிரண்டுமொருதொடர்.

உலகிற்பொருந்திய புகழெல்லாங்கூடிய அருந்திகற்பை அகற்றிய கற்பினும். ஆக - குற்றம். திருந்திய - நல்லினைதிருந்திய. வருந்தல் - அல்லீற்றுவியங்கொள். எம்மனை - எம்மில்லாளே. தேன் இதழையுலேத்து இழிதற்குக் காரணமானளிப்பு. உள்ளலைத்து - தன்நெஞ்சிலேதரங்கித்து. †“ இதுமகவழியின்வாழேன்” என்றவ னாயினாயு மேற் பொருள்களையுங் கொடுத்தலின் வள்ளலென்றார். விரகு - தேவ. சேர்த்தின திலகத்தை மாற்றினது.

இ - ள். கந்துகன், கற்பினாய், நின்மகன் சாதலினின்றும் தப்பினுனெனச்செப் பினான்; செப்பி இனி வருந்தல்; எம்மில்லாளே, வருகவென, கோதை உவகைபரத் தலால் வள்ளலேமிகவினாந்தெய்த, வேலினுன் நம்பியைவிரகால்நீட்டினானென்க. ()

சுரிமுகவலம்புரிதுவைத்த தூரியம்

விரிமுகவிசும்புறவாய்விட்டார்த்தன

வெரிமுகநித்திலமேந்திச்சேந்தபோற்

கரிமுகமுலையினூர்காய்பொன்சிந்தினார்.

* குணமாலையாரிலம்பகம், உஅ௦.

† “ உஎச.

இ - ள். அப்பொழுது வலம்புரி இசைத்தன; நால்வகைவாச்சியங்களும் ஆர்த் தன; நித்திலமேந்துதலாற் கோபித்தனபோற் கரிந்தமுகத்தையுடைய முலையினர் எரிமுகத்தேகாய்ந்த பொன்னைக்கொள்ளையுட்டினாரென்க. (௧௦௦)

அழகுரன்மயங்கியவல்லலாவணத்
தெழுநிலைமகிழ்ந்தெமதரசவேண்டினான்
கழிபெருங்காதலான்கந்துநாமனென்
றுழிதருபெருநிதியுயர்ப்பல்கினான்.

அரசன் பதிலால் அழகுரல். எழுநிலைமகிழ்ந்து - எழுபிறப்புங் கிளையைவிரும்பி; வளர்ச்சிற்றகிளையுமாம். உழிதரு - ஒரிடத்துநிலல்லாது திரியும்.

இ - ள். அதுகேட்டுக் கட்டியங்காரன், அரசனிருப்பிறகுத் தொடர்ந்த பீழைகத்தெருவிலே இருந்துங் கந்துகள் எமது அரசாட்சியைவிரும்பினாலான மிகக் சாதலையுடையனென்றுகொண்டு, அவனுயர்ப்ப நிதியைநல்கினென்க. (௧௦௧)

திருமகம்பெற்றெனச்செம்பொற்குன்றெனப்
பெருநலநிதிதலைநிறுத்துபிடுடை
யிருநிலந்நிரவலர்க்கார்த்தியின்னனெஞ்
செருநிலம்பயப்புறச்செல்வன்செல்லுமே.

பெற்றெனவாத்தி - எனவெனச்செம் காரணகாரியப்பொருட்டு; மருந்துதின் றெனப் பிணிநீங்கிற்று என்றற்போல. குன்றெனப்பெரிய. செருநிலம்பயப்புற-அரசன் போர்செய்த இந்நகர்தன்னிலே சிவசனும்போர்செய்து பிறந்தபயனுறவேண்டி.

இ - ள். செல்வன், திருமகனைப்பெறுதலாலே கட்டியங்காரன் நல்கின பின்பு நிகியைப் பிடுடையிருவலர்க்கு ஆர்த்தி, அம்மகன் போரிலே தன்பகையைவெல்ல வேண்டி மேலும் இங்கனங் கொடைக்கடன்பூண்டொழுமுனென்க.

“அருளிலர்கொடாமைவல்லராகுக” என்றப்பிறரும் ஆழியாற்குலனுணர்தலின் அதற்குரியதொழிலே கருகினன் உந்துகனு. (௧௦௨)

வேறு.

நல்லுயிரீங்கலுநன்மாண்புடையதொ
புல்லுயிரதன்னெடுதின்றுழிப்புல்லுயிர்
நல்லுயிர்காட்டிழ்கரப்பக்கலங்கவிழ்த்
தல்லலுற்றாளுற்றதாற்றவுடைப்பாம்.

நல்லுயிர் - சச்சுத்தன். புல்லுயிர் - பிள்ளை. கரப்ப - செயல்படதன்ருழில். கவிழ்த்த அல்லல் - இது காரணகாரியம், கருவிக்கண்டங்கும்; உண்டஎச்சில்போல. உற்றதென்றிறந்தகாலத்தாற்குறினார், கதையைபுட்கொண்டே.

இ - ள். தேவி, தனது நல்லுயிரீங்குதலாலே புல்லுயிருடனே நின்றவிடத்து, அதனைக்காட்டிலே விதிமறைத்தலாலே ஒருவன் மரக்கலங்கவிழ்த்தலால் அவனுற்ற வருத்தத்தைத் தான் காட்டிடத்தேஉற்றவன், மேலுற்றதனை முடிவுபோக உரைப்பா மெனத்தேவர் கூறினாரென்க. (௧௦௩)

பொறியறுபாவையிற்பொம்மெனவிம்மி
வெறியுறுகோதைவெறுநிலமெய்த

விறுமுறையெழுச்சியினெய்துவதெல்லா
நெறிமையிற் கூறநினைவினகன்றாள்.

பொறி - எந்திரம். பொம்மென - கடுக. எய்துவதெல்லாமென்றார்; *“ஒரு
மை சுட்டிய பெயர்நிலைக் கிளவி-பன்மைக் காகு மிடனுமா ருண்டே.” என்றதனால்.
நெறிமை மை - பகுதிப்பொருள்வருகி.

இ - ள். கோதை வம்மிப் பாவைபோலே நிலனெய்துதலாலே, கூனி, அந்தத்தி
லும் ஆகியிலுமெய்தும் காரியத்தையெல்லாம் நெறியாலேகூற, அவன் வருத்தத்தினி
ன்று நீங்கினுள்ளென்க.

கனவால் ஆக்கமுமுளதென்று கருதிய தேவி மனங்கொள்ளும்படி, கூனி தன்
தெய்வத்தன்மையான் மேல்வருவனகூறலின், அதனையுட்கொண்டு நினைவினகன்றா
ளென்க. (௯௦௪)

பெருமகற்காக்கம்பிறழ்வின் றிக்கேட்டே
திருமகடானினிச்செய்வதையெல்லா
மொருமனதன்னுயுளையெனலோடுந்
தெருமருதெய்வதஞ்செப்பியதன்றே.

ஏகாரம் - ஈற்றைச். செய்வதை - வினைத்திரிசொல். இருவர்க்கும் ஒருமனம்.
ஒடு - உடனிகழ்ச்சி. தெருமருதெய்வதம் - புதல்வன் அன்னப்பார்ப்பைப் பிரித்த
தீவினையை உறுகின்றதன்மையைத் தானோக்கி அதற்கு அவனை வேரோரிடத்து
நீக்கித் தேவியைத் தனியேகொண்டுபோகின்றதற்கு வருந்துகின்றதெய்வம். செப்
பியது - கணவனையிழந்தார்க்கு நோன்புகடனாதலின் அதற்கியைவதோர்கருமம் தேவி
க்குக்கூற்றிற்று.

இ - ள். மகனுக்கு ஆக்கம் பிறழ்வின்றாகக்கேட்டித் தேவிதான், இனி யான்
செய்யுங்காரியங்கனெல்லாம் அன்னாய், உளையாயென்னுதலோடும், தெய்வம் துணிந்
துசெப்பிற்றென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(௯௦௫)

மணியறைந்தன்னவரியறலைம்பாற்
பணிவருங்கற்பிற்படைமலர்க்கண்ணாய்
துணியிருட்போர்வையிற்றுன்னுபுபோகி
யணிமணற்போர்யாற்றமரிகைசார்வாம்.

இ - ள். நீலமணியிலே அறலையழுத்தியன்ன ஐம்பாலினையும் உலகெல்லாம்
நினதேவலிலே வருதற்குக்காரணமான கற்பினையுமுடையபடைபோலுங் கண்ணாய்,
இருளாகிய போர்வையிலேமறைந்துபோய், அமரிகையென்னும்போர்யாற்றில் அணி
மணலிலே அயர்வுயிர்ப்பாம்; அதனைத் துணியென்றாளுன்க.

பகைநிலத்தை இருளிலே கழிவாமென்றாள்.

(௯௦௬)

க. அமரிகைக்கோசனையைம்பதுசென்றும்
குமரிக்கொடிமதிர்கோபுரமுதார்

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், எச்சவியல், கூறு.

தமரியலோம்புந்தரணிதிலக

நமர துமற்றதுநண்ணலமாகி.

(௩௦௭)

- உ. வண்டார்சுவனையவாவியும்பொய்கையுங்
கண்டார்மனங்கவர்சாவுங்களுவிய
தண்டாரணியத்துத்தாபதப்பள்ளியொன்
றுண்டாங்கதனுளுரைகுவமென்றாள்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

ஒசனை - வடசொற்சிறைதவ. குமரிமதில். உலகிற்கெல்லாம் தமராமியல்பை
நடத்தும். தேவீ நோற்றற்குத் தாபதப்பள்ளிவேண்டுதலானும், அரசனையமரினீத்
துப் புதல்வனைப்புறங்காட்டினீத்துத் தமரிடத்துச்சேறலாகாமையானும், கூனி நண்
ணலமாகியென்றாள். வாவி - ஆற்றிலோடை. பொய்கை - மானிடரர்க்காதநீர்நிலை.
ஆங்கு - உவமவுருபு.

இ - ள். அந்த அமரிகைக்கு ஐம்பதுயோசனைபோனாற் தரணிதிலகமென்னு
மூதூர் நமரது, அதனைச்சேரமாய், மற்றவாவியும் பொய்கையும் காவுகெடுங்கிய தண்
டகாரணியமென்கின்றவனத்தே ஒருதாபதப்பள்ளியுண்டு; அதனிடத்தே அவருரை
கின்றாற்போல உரைகுவமென்றாள்.

(௩௦௮)

- க. பொருளுடைவாய்மொழிபோற்றிவளக்கூர்
மருளுடைமாதர்மதித்தனளாகி
யருளுடைமாதவரத்திசைமுன்னி
யிருளிடையின்னிளிலங்கிழைசென்றாள்.

இதுமுதல் “தடங்கொடாமரை” ஈராக ஐந்தொருதொடர்.

மருளுடைமாதர் - மயக்கத்தீர்த்தமாதர். கேளிகைக்கண்டால் மீருந்துன்பமாத
வீற்றமரிடைச்சேறலாகாதென்றும் நோற்பவென்றும் யான்கருதியதனையே கூறினா
ளென்னாது அவளேகூறினாளாகக் கொண்டமைதோன்ற மதித்தனாளாயென்றார். புத
ல்வற்பயந்தபுனிற்றுதிராது இராத்திரியிற்சேறலரிதென்றுகருதித் தெய்வம் தன்றெய்
வத்தன்மையாற் கொண்டுபோகின்றவினாவதோன்ற மன்னினென்றார்.

(௩௦௯)

வேறு.

- உ. உருமாமதிவாண்முகத்தோடிய
விருவிலும்மெறிமாமகாக்குழைத்
திருவிலும்பிவைதேமொழிமாதபாப்
பொருவிலீடாதர்போகருவபோன்றயோ

முன்பு நிறைமதிபோலுமுகத்திலொளிர்; இப்பொழுதுவருத்தத்தாற்கெட்டகரிய
வொளிர்; “இருங்கண்யானை” போல. பொருவில் - வெம்மையாலொப்பில்லாத. அதா
போக்குவ - விளக்கு; ஆகுபெயர்.

(௩௧௦)

வேறு.

௩. சிலம்பிரங்கிப்போற்றிசைப்பத்திருவிற்கைபோய்மெய்காப்ப
விலங்குபொற்கிண்கிணியுங்கலையுமேங்கவெறியேழ்கண்

மலங்கமணிமலர்ந்தபவளக்கொம்புமுழுமெய்யுஞ்
சிலம்பிலலந்ததுபோற்போர்வைபோர்ந்துச்செல்லுற்றான்.

வில்லென்னும்பெயர்பற்றி விற்படை பக்கத்தேகாப்பவென்றார். கண்மலங்க - தனியேபோதற்கஞ்சிச்சழல; வலம்புரிசலஞ்சலம்வனையிதொத்தவளாதலின். மணியைப்பூத்ததோர் பவளக்கொம்பைச் சிலம்பிசூழ்ந்ததுபோல மெய்முழுதும்போர்வையாலேமறைத்து. (௩௧௧)

ச. பஞ்சியடரனிச்சநெருஞ்சியின்றபழமாலென்
றஞ்சுமலரடிகளாங்கலண்டன்னவருங்காட்டி.
குஞ்சித்தசைந்தசைந்துகுருதிகான்றுவெய்துயிரா
வஞ்சியிடைநுடங்கமயில்கைவிசிடந்ததே.

நன்றவென்றார், பழத்தின்செருக்கால். அரம்-வாளரம். குஞ்சித்து - குந்தி. வெய்துயிராமயில். நடந்ததே - நடந்ததன்மையே; ஏகாரம் - தேற்றம். பஞ்சியடனாயும் அனிச்சத்தையும் நெருஞ்சிப்பழமென்றுகருதிக் குஞ்சித்து அசைந்தசைந்து குருதிகான்று அஞ்சுமலரடியென்க. கைவீசியென்று வருந்தாமைகூறினார். (௩௧௨)

வேறு.

௩. தடங்கொடாமலாத்தாதுறைதேவியுங்
குடங்கைபோலுணகட்கூனியுங்கடம்பரத்
கடங்கனும்மலையுங்கடந்தார்புன
லிடங்கொளயாற்றகமெய்தினரென்பவே.

புனலிடங்கொண்ட - நீரறுத. என்ப - அசை.

இ - ள். கூனி மொழிகளை விரும்பினளாய்க்கூற, அதனை மாதர் மதித்தனளாய் மாதவரிருக்கின்ற அத்திசையைக்கருதிப் போர்வைபோர்ந்து அருங்காட்டிலே இடைநுடங்கக் கையைவிசி நடைக்குவருந்தாததோர் மயில்நடந்ததன்மையே மலரடிகளாலே செல்லலுற்றாள்; அப்பொழுது இருவிலும் திருவிலும் மாதரை இவ்வடை வழிபோக்கும்விளக்குப்போன்றன; அவ்விளக்கிலே கூனியொழிய வேறொருவரின்மையிற் கண் அலமருதலாற் சிலம்பிசைப்பத் திருவிற்காப்பக் கிண்கணியுங்கலையும்ஏங்கக் கடங்கனும்மலையுங்கடந்து அந்த இலங்கியை. மின்போலச்சென்றாள்; இங்ஙனஞ்சென்ற தாதுறைதேவியும் அவளுக்கேற்பச்சென்றகூனியும் பின்னர் யாறிறடைக்குறையைச் செர்ந்தாரென்க. (௩௧௩)

எல்லையெய்தியவாயிரச்செங்கதூ
மல்லன்மாக்கடற்றோன்றலும்வைகிருட்
டொல்லையெய்தினமுற்படத்தோன்றிய
வல்லல்வெய்தினபோலவகன்றதே

மல்லல - மணிமுதலியவளன்.

இ - ள். எய்தின அளவிலே, ஒருவர்க்கு நல்வினைவந்துதோன்ற, அதற்குமுன்னே தோன்றியின்ற தீவினை அகலுமாறுபோல, உலகம் பகற்பொழுதைப்பெறவேண்டிக் கதிர் கடலிற்றோன்றின அளவிலே இருளகன்றதென்க. (௩௧௪)

நுணங்குநுண்கொடியின்னொம்மழைமிசை
மணங்கொள்வார்பொழில்வந்துகிடந்ததொத்
தணங்குநுண்குகின்மேலசைந்தாராரோ
நிணங்கொள்வவந்துதிவேனெடுங்கண்ணினுள்.

மிகவும் நுண்ணிய ஒழுங்குபட்டமின். அணங்கும் - இழைதெரியாதவருந்தும்.

இ - ள். கண்ணினுள், அவ்வாற்றிடைக்குறையிற் பொழிலிலே வந்து, மஞ்சிலே
ஒருமின்கிடந்த தன்மையையொத்து, துகிலின்மேலே கிடந்தாளென்க. (ககரு)

வைகிற்றெம்மனைவாழியபோழ்தெனக்
கையினுழைதவரக்கண்மலர்ந்
தையலோவென்றெழுந்தனளாய்மதி
மொய்கொள்புமிழுளைப்பதுபோலவே.

தெய்வம் கூனிவடிவாய்நின்றலிற் நன்றொழிற்கேற்ப அடிதைவந்தது. ஈண்டு
அரசனைக் கனவிற்கண்டு அது நனவாகாமையின் ஐயவென்றான். ஒ - இரக்கக்கு
றிப்பு. ஆய்மதி - ஒளியற்றமதி. அதுவும் உதயத்தே தோன்றும். மொய்கொள் -
அணுச்செறிந்த.

இ - ள். அப்பொழுது கூனி, எம்மன்னாய், வாழ்வாயாக பொழுதுவைகிற்றெ
ன்று அடியைத்தடவ, கண்ணைவழித்து ஐயவோவென்று மதி பூமியிலே முளைத்
துதுபோல எழுந்தாளென்க.

முகமெடுத்தற்குவமை. அன்னை, ஈண்டு முறைப்பெயரன்மையின் * “அன்
னையென்னை” என்னும் பொருளியற்குத்திரத்தாற்கொன்க. (ககசு)

நூலியஞ்சிறையன்னமுந்தோகையு
மேவிமென்புனமானினமாதியா
நாவிநாதெழின்மேனியைக்கண்டுகண்
டாவிந்தாறுகிலா தழுதிட்டனோ.

இ - ள் அதனைக்கண்டு மானினமுதலாக அன்னமுதோகையுமேவி எழின்
மேனியைக்கண்டு கொட்டால்கொண்டு ஆற்றாதழுதிட்டனவே; தமக்கு இவை
இயல்பாகக் காலையிற்செய்தனவல்லவென்க.

வகாரம் - தேற்றம்.

(ககஞ)

கொம்மைவெம்முலைப்போதிர்கொடியு
ளும்மைநின்றதொருநுழினையுண்மையா
லும்மையிவ்விடருற்றனளெய்தினுள்
செம்மைமாதவர்செய்தவப்பள்ளியே.

கொம்மை - பெருமை. செம்மை - செவ்வை.

இ - ள். அவை வருங்கினபின், பால்சுரத்தற்கு வெவ்விதானிய முலையினை
யுடைய திருவனாள், முற்பிறப்பிற்செய்த தீவினையுள்ளதாதலால் இப்பிறப்பில் இவ்
வருத்தமுற்றாள்; அது நீங்குதலாலே மாதவர் தவஞ்செய்கின்ற பள்ளியைச்சேர்ந்தா
ளென்க. (ககஅ)

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், ஐஉ.

வேறு.

வாளுநறநெடுங்கணனை மாதவமகளிரெல்லாந்
தோளுநர்ப்புல்லுவார்போற்றொக்கெதிர்கொண்டுபுக்குத்
தாளுநுவருத்தமோம்பித்தவநெறிப்படுக்கலுற்று
நாளுநத்திங்களுநரல்லணிகீக்குகின்றார்.

வாளின்றன்மை முன் தங்கியகண்ணை. மாதவஞ்செய்வார்க்குப் புல்லலா
காமையிற் புல்லுவார்போலென்றார். வருத்தம் தேவிக்கின்றென்பதுணரது இக்
காட்டில்வருவார்க்கு வருத்தமுளதென்று தாங்கருதி யோம்பினார். மேல் தவத்திற்
சேறற்கு நெறியாகிய நோன்பை உண்டாக்கலுற்று. கணவனை இழந்ததற்கும் புத
ல்வன் வாழ்த்தற்கும் பொருந்தியனோன்பு. நல்லநான் வந்துபொருந்த. நாடோறும்
திங்கள் ஒருகலையேழுநித்க.

இ - ன். மகளிரெல்லாந் தொக்குக் கண்ணைப் புல்லுவாராப்போலெதிர்கொ
ண்டுபுக்கு ஒம்பி அவள்கருத்தறிந்து படுக்கலுற்று உற ளார நீக்குகின்றாரென்க.

தேவி நீக்குகின்றவற்றை அவர்மேலேற்றினார்; ஏவினாரைக்கருத்தாவாக, அரச
ரெடுத்த தேவகுலம்போல. (௯௧௯)

திருந்துதகரச்செந்நெருப்பிற்றேன்றோய்த்தமிர் தங்கொளவுயிர்க்குந்
கருங்காழுகிலினதும்புகையிற்கழுமிக்கோதைகண்படுக்குந்
திருந்துநானக்குழல்புலம்பத்தேனும்வல்லுமிசைபுலம்ப
வரும்பொன்மாலையலங்கலோடாரம்புலம்பவகற்றினான்

தகரவிற்காலாக்கினநெருப்பிலே தேன்றோய்த்திட்ட அகிலினது இனிமைமொ
ள்ளநாறும்புகையிலே மயங்கிக் கண்படுக்குங்கோதை.

இ - ன். சோதைபுலம்ப, தேனினமும் வன்முனமும் தாதுதாமையின்
இசைக்குப்புலம்ப, பொன் னரிமாலையும் நெற்றிமாலையும் தலைக்கோலமாகியமூத்தும்
புலம்ப, இவற்றைக் குழலினின்றகற்றினானென்க. (௯௨௦)

திங்களுகிரிற்சொலிப்பதுபோற்றிலகம்விரலிற்றானீக்கிப்
பைம்பொன்மகரகுண்டலமும்பாவைகழுந்தினணிகலமும
வெங்கண்வேந்தற்கமிர்தாகிவேற்கட்பாவைபகையாய
வங்கண்முலையினணிமுத்துமரும்பொற்பூணுமகற்றினான்.

சொலிப்பது - இடப்பது. சிதைப்பதும் பாடம். இன்பத்தால் அவனைக் கெடுத்
தலிற் நனக்குப்பகையாயமுலை.

இ - ன். பாவைதான், திலக்கத்தை விரலாலெனீக்கி, குழையையும் குண்ட
லத்தையும் கழுந்தினணிகலங்களையும் முலையினணிந்தமுத்தையும் பூணையு நீக்கின
னென்க. (௯௨௧)

பஞ்சியனையவேய்மென்றோட்படுவாய்மகரங்கான்றிட்ட
துஞ்சாக்கதிர்கொடோண்முத்தந்தொழுதேனும்மையெனத்துறந்து
வஞ்சிவருத்துதுகப்பினுள்வளைகையுடைத்துமணிக்கார்த
ளஞ்சச்சிவந்தமெல்லிரல்குழிநரும்பொனாழியகற்றினான்.

அங்காந்தவாயினையுடைய மகரங்கான்ற மாறாதக்தியுடைய பலவடஞ்சேர்ந்தமுத்தம். அரசன் நீங்காமல் முயங்குதற்குக்காரணமாய்த் தன்னைக்கெடுத்தலிற்றொழுதேனென்றான். வளைகழற்றுதல் அரிதாதலிற் கையாலுடைத்தென்றார். மணி-அழகு.

இ - ள். துசப்பினான், தும்மைத் தொழுதேனென்று தோளின்முத்தத்தைத் துறந்து, வளையை உடைத்து, பின்பு, வீரலைச்சூழ்ந்த ஆழியையகற்றினானென்க. (1)

பூப்பெய்செம்பொற்கோடிகழும்பொன்னுராலவட்டமு
மாக்குமணிசெய்தேந்ததட்டுமரவின்பையும்மெல்குல்
விக்கிமின்னுங்கலையெல்லாம்வேந்தன்போகியரம்பையரை
நோக்கிறும்மைநோக்கானீர்நோவாதொழிமினெனத்துறந்தான்.

நோக்கியென்றார், மெய்யுறுபுணர்ச்சியின்றி நோக்கால் துகர்தலின். தும்மை நோக்கான் - தும்மாலுள்ளபயனை நோக்கான். இது இரண்டன்மருங்கின் நோக்கனோக் கமாதலின் ஏதுவாயிற்று.

இ - ள். தேவி, வேந்தன்போய் அரம்பையரைதுகர்தலாலே தும்மைநோக்கா னுதலால் நீர் என்னைவெறுதே நீங்குவீராகவென்றுசொல்லி, பூந்தட்டையும் ஆல வட்டத்தையுந் தேர்த்தட்டையும் பையையுமெகின்றவல்குலிலேவிக்கி இன்பத்தை யாக்குங் கலைகளெல்லாவற்றையுந் துறந்தானென்க.

மணியாலேசெய்தமைக்குந்தேருமா.

(௩௨௩)

பிடிக்கைபோலுந்திரங்குமங்கினணியுநீக்கிப்பிணையன்ன
எடிக்கில்கிணியுமஞ்சிலம்பும்விரன்மோநிரத்தோடகற்றியபின்
கொடிப்பூத்துதிர்ந்ததோற்றம்போற்கொள்ளத்தோன்றியணங்கலற
வுடுத்தாள்கற்றேய்நான் கலங்கமுரவோன்சிறுவனுயர்கெனவே.

கொடிப்பூத்துதிர்ந்த - ஒற்றுமையாற் கினைவினை முதன்மேலெற்றினார். அலற- வரூந்த. கல் - ௩? செங்கல். உரவோன் - அந்நிலையோன். உயர்கவென்றார், தோன் பின்பயன் அதுவாகலின்.

இ - ள். பிணையன்னான், குறங்கிற்செறிந்த அணியையுநீக்கி, கிண்குணியையுஞ் சிலம்பையுங் காலாழியுடனகற்றியபின்பு, பூத்துதிர்ந்ததோற்றம்போற் றோன்றி, உணர்வருந்தார். சிறுவனுயர்கவென்று கலங்கத்தையுடுத்தானென்க.

உரவோன்சிறுவனென்றான், பகையைவெல்லப்பிறந்தமை கருதி. (௩௨௪)

வேறு.

பாலுடையமிர்தம்பைம்பொற்கலத்திடைப்பாவையன்ன
நூலடுதுசப்பினெல்லாரேந்தவுநேர்த்துநோக்காச்
சேலமிகண்ணிகாந்தட்டிருமணித்துடுப்புமுன்கை
வாஸடகருளிச்செய்பவனத்துறைதெய்வமானான்.

அமிர்தம் - அழகில். நேர்ந்தேந்தவும் - இவன் உணவொழிந்தானென்று வலிய எடுக்கவும். உணவொழிந்ததுகர்ச்சியே நிகழ்ந்தமையின் நோக்காதவென்றார், முன்பு திருமணியையுடையகை. அருளி - அருள். செய்ய - சிவந்த.

இ-ள். உடுத்தபின், துசப்பினையுடைய பாவையன்னநல்லார் நேர்ந்து கலத்தே அமிர்த்தத்தையேந்தவும் நோக்காதகண்ணி, காந்தட்டுப்புப்போலுந் தன்னை தானே அடையருள அதனை துகர்ந்து, இல்லுறைதெய்வமன்றி வனத்தேயுறைவதோர் செய்யதெய்வமானுளென்க. (௧௨௫)

மெல்லிரன்மெலியக்கொய்தருளநெல்லும்வினைந்தவாம்ப
லல்லியுமுணங்குமுன்றிலணில்விளித்திரியவாமான்
புல்லியகுழவித்தங்குடொழிகுநிக்குப்பைபோலு
நல்லெழிற்கவரியூட்டநம்பியையினைக்குமன்றே.

மெலியவென்றார், தவமகளிர்கொய்தலின். விளித்திரிய - சுத்திக்கெட. குப்பை போலுமெழிலென்றார், சாமரத்தால்.

இ-ள். நெல்லும் அல்லியும் உணங்குமுன்றிலிலே அணிவிரியும்படி. ஆமான்குழ வியைப்புல்லியகவரிமா, அதற்கு முலையையூட்டத் தேவி, நம்பி நிறர்முலையை உண்டு வளர்கின்றபடியையினைக்குமென்க.

* “குஞ்சரம் பெறுமே குழவிப் பெயர்க்கொடை” என்றதனுட் கொடையென்றதனை ஆமான், குழவியுங்கொண்டவாறுணர்க. (௧௨௬)

பெண்மைநான்வனப்புச்சாபல்பெருமடமாதுபேரி
னொண்மையினொருங்குகூடியுருவுகொண்டனையநங்கை
நண்ணியதுங்கட்கெல்லாமடைக்கலமென் றுநாடுங்
கண்ணியகுலனுந்தெய்வங்கரந்துரைத்தெழுந்ததன்றே.

பெண்மை - அமைதித்தன்மை. மடம் - கொளுத்தக்கொண்டுகொண்டதுவடாமை. மாது - காதல்; உரிச்சொல் ஈறுதிரிந்தது. இவட்குள்ள அமைதித்தன்மை முதலியவற்றைக் கூற நினைத்தேமாயின், அவை நமக்குவிளக்கங்காரணமாகச் சொக்கூடி ஒருவடிவுகொண்டாற்போலுநங்கை, எல்லாநண்ணியதுங்கட்கு - நற்குணமெல்லாம்பொருந்தியநமக்கு.

இ - ள். அவ்வளவிலே தெய்வம், நங்கை துங்கட்கு அடைக்கலம்; இவளைக் காத்தல்வேண்டுமென்றுகூறிய பின்பு, நாட்டையும் குலத்தையும் வேறுபெயர்படக் கூறிய போதற்கொருப்பட்டதென்க. (௧௨௭)

வேறு.

உறுதிசூழ்ந்தவனோடல்லுயிடை
மறுவில்வெண்குடைமன்னவன்காதலஞ்
சிறுவன்றன்மையைச்சேர்ந்தறிந்திவ்வழிக்
குறுகவம்மெனக்கூறியைப்போக்கினுள்.

ஆயிடை - இராசமாபுரத்திடை. சேடியை வம்மென்று உயர்த்துக்கூறினாள்; தான் நிற்கின்ற தவநிலைக்கேற்ப.

இ - ள். அங்ஙனம் போதற்கொருப்பட்ட தெய்வத்தினொஞ்சம் இவ்விடத்து இவட்கு ஆம் உறுதிகளைச்சூழ்ந்து தானுறைகின்ற இடத்தே சேறலான் அதற்கேற்பத் தெய்வம் தன்றெய்வத்தன்மையாற் றேவிக்கும் அக்கருத்தேபிறப்பிக்கத் தேவி

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ௧௧.

யும் ஆயிடைச்சேர்ந்து சிறுவன்செய்தியை அறிந்து இவ்வீடத்தே அணித்தாகவும்
மென்று அத்தெய்வத்தைப் போகவிட்டாளென்க. (௩௨அ)

நெஞ்சினெத்தினியானையென்னீர்மையால்
வஞ்சித்தேவெனவஞ்சியங்கொம்பனாள்
பஞ்சிமெல்லடிப்பல்கலனாற்ப்பச்சென்
றிஞ்சிமாநகர்த்தன்னிடமெய்தினாள்.

நெஞ்சினெத்து - யான்கருநியதேதானுங்கருதி. வஞ்சித்தல் - அறிந்து வருகின்
றெனென்றது.

இ - ன். அப்பொழுது கொம்பனாள், இனியானை எனதுதெய்வத்தன்மையாலே
வஞ்சித்தேவென்றுவருந்தி, கலனாற்ப்பச்சென்று, இராசமாபரத்திற் புறங்காட்டைச்
சேர்ந்தாளென்க. (௩௨ஆ)

தானுந்தன்னுணர்விறநாந்தாற்றவ
மானினேக்கிவரும்வழிநோக்கிநின்
றானியம்பலவாசையிற்செல்லுமே
தேனியம்புமொதேம்பொழிப்பாளியே.

மானின் இன், சாரியை.

இ - ன். மாநேக்கிதானும், தெய்வமென்றநியாத பெண்ணுணர்வாலே மிகவுந்
தளர்ந்து, பள்ளியிடத்தே, அவள்வரும்வழியை நோக்கிநின்று, பலஇரவுப்பகலும்
இன்றுவருமின்றுவருமென்னும் ஆசையிலோடவாகிற்குமென்க. (௩௩)

வேறு.

மட்டவிழ்கோதைவாளானவண் கண்மயிலன்னாள்
கட்டழலெவ்வங்கைபிகர்க்கிக்களிகூர
விட்டகல்வாற்றுவேட்கையினோடும்பொழுத்ப்பாந்
பட்டதையெல்லாம்பல்லவர்கேட்கப்பகர்குற்றேன்.

அழல்பொலெல்லம். அகல்வு - அகர்ச்சி, இன்-சாரியை. பகர்கு - தன்மைச்
சொல்.

இ - ன். சுந்தை பிள்ளையையிழந்ததுன்பத்தைச் சிறிதும் நில்லாதபடிபோக்
கிக் களிப்புமிருதலாலே ஒழிந்தோர்க்கும் பிள்ளையை விட்டுநீங்கமாட்டாத வேட்
கைநடக்கின்ற இராப்பொழுதிற்குப்பின்பு பிள்ளையுற்றகாரியங்களையெல்லாம் பலருந்
கேட்கும்படி கூறுவேனாகத்தொடங்கினெனென்றாரென்க.

என்றது தம்மாற் சரிதங்கூறுதலரிதாகலின். இனி வேட்கையாற் கடுக்கழி
யும்பொழுதென்றுமாம். (௩௩க)

கூற்றம்மஞ்சுக்கொள்ளுனையென்கினியானு
மாற்றம்மஞ்சுமன்னியகற்பின்மடவாரும்
போற்றித்தந்தபுண்ணியர்கூடிப்புகழோனைச்
சீற்றத்துப்பிற்சீவகனென்றேபெயரிட்டார்.

கொன்னுனை - வினைத்தொகை, சொல்லப்புகிற் சொல்லும் அஞ்சுக்கற்பு. சீவ
கன், சீவித்தலையுடையெனென்று தெய்வம் வாழ்த்தினமையின் அப்பெயரேயாயிற்று.

இ - ன். இனியானும் மடவாளும் விரும்பிக்கொண்டுவந்த பார்ப்பார் சான்றோருள்ளிட்டோருங்கூடிச் சீர்த்ததுப்பிற்புகழோனைச் சீவகனென்றே பெயரிட்டாரென்க. (௧௩௨)

மேகம்மீன்றமின்னையாடன்மிளிர்பைம்பூ
ணைகம்மீன்றவம்முலையின்பாலமிர்தேந்தப்
போகம்மீன்றபுண்ணியனெய்தகணையேபோன்
மாகம்மீன்றமாமதியன்னுவளர்கின்றான்.

முலை - எழுவாய். போகம்மீன்ற - தான் சத்தியுஞ் சிவனுமாய் உலகத்துக்கெல்லாம் போகத்தை உண்டாக்கின. புண்ணியனென்றார், திரிபுரத்தையழித்தும் நஞ்சுண்டும் பல்லுயிர்களையும்காத்தவின். எய்தகணை - திருமால். கணைவளருமாறு போல வளருமெனவே, அவன் ஆய்ப்பாடியிலே நந்தகோன்மீனயிலே மறையவளர்ந்தது உவமையாம்.

இ - ன். மதியன்னான் மின்னையாளது ஆகம்மீன்றமுலை இனியபாலமுதத்தை யேந்தப் புண்ணியனெய்தகணை நந்தகோன்மகனாய்வளருமாறுபோலக் கந்துகன்மகனாய் வளர்கின்றனென்க.

மா ஈண்டு அழகு. மதி - பிறை.

(௧௩௩)

அம்பொறகொம்பினையிழையவர்நலனோம்பப்
பைம்பொற்பூமிப்பல்கநீர்முத்தார்சகடம்முஞ்
செம்பொற்றேரும்வேழமுமூர்ந்துநிரிசுந்நி
நம்பன்செல்லுநாளினுநாளுநலமிக்தே.

ஐவர்: ஆட்டுவாள், ஊட்டுவாள், ஒலுறுத்துவாள், கொடிப்பயிற்றுவாள், கைத்தாய். நிரிசுந்நி, குழவிப்பருவத்துங் கொடையியல்பு. நாளின் இன் - சாரியை.

இ - ன். நம்பன், ஐவர் எல்லாநலத்தையும்பெணுநிற்க, அப்பவித்தேசகடத்தை யுந் தேனாயும் வேழத்தையுந் தன்சையாற்செலுத்திச் சிந்தி நாடோறுநாடோறு நலமிக்ஞ்ச் செல்லுமென்க.

(௧௩௪)

பல்லும்பொய்கைத்தாமரைபோன்றும்பனிவானத்
தெல்லார்கண்ணுமின்புறவூரும்மதிபோன்றும்
கொல்லுஞ்சிங்கக்குட்டியும்போன்றிவ்வுலகேத்தச்
செல்லும்மன்னோசீவகன்நெய்வப்பகைவென்றே.

ஒழிந்தோரிற்சிறந்தமையிற் றுமரையுமாம். வானிடத்துத் தேவர்முதலாயினரிடத்தும் இன்பமுறப்பரக்கின்ற மதியாவது அறிவு; அதுதான் ஒருவடிவகொண்டாற்போன்றும். *“குட்டியும் பறமூங் கூற்றவன் வரையார்” என்றதனுட் கூற்றென்றதனை புலிமுதலியவற்றிற்குக் கூறிய இளமைப்பெயர் சிங்கத்திற்குநாகொண்டார். தெய்வப்பகை - வாஸ்கிற்சையிற் கூறுகின்றதெய்வப்பகை. ஓ - அசை.

இ-ள். சீவகன் பகையைமிகவும்வென்று உலகேத்தும்படி தாமரைமுதலியன போன்று செல்லுமென்க.

(௧௩௫)

மணியும்முத்தும்மாசறுபொன்னும்பவளம்மு
மணியும்பெய்யும்மாரியினேற்பார்க்கவைநல்கிக்

கணிதம்மில்லாக்கற்பகங்கந்துக்கடனொத்தா
வினைவேலுண்கணந்தையுமின்பக்கொடியொத்தாள்.

இ - ள். தமக்கு வேண்டும்பொருள்களை வேண்டாமல் ஏற்பார்க்கு அப்பொருள்
களைப் பெய்கின்றமாரிபோலே நல்கி ஓரளவிப்படாதகந்துகன், பின்பு, வேண்டியேற்
பார்க்கு நல்கிக் கற்பகமொத்தான்; சுநந்தையும் அதன்மேற்படர்ந்த காமவல்லியை
யொத்தாளென்க.

கார்வேண்டாமையென்கொடுத்தலுங் கற்பகம் வேண்டக்கொடுத்தலுமியல்பு. நல்கி
இல்லாவென்க. நந்தை - தலைக்குறை. இது சொல்லத்திற்கு முன்புள்ளகருமங்
களிலும் நாடோறுநடத்துங் கருமங்களிலுங் கொடைக்கடனமர்ந்தமைகூற்றினார்.

சாதிப்பைம்பொன்றன்னொளியெளவித்தகைகருன்றா
நீதிச்செல்வம்மேன்மேனிநீதிநிறைவெய்திப்
போதிச்செல்வம்பூண்டவரேத்தும்பொலிவினா
லாதிக்காலத்தந்தணன்காதுன்மகனொத்தான்.

சாதிப்பைம்பொன்றன்னொளியெளவி - இதுனால்திறம்பிறந்தமைகூற்றினார். நீதிச்
செல்வம் - செளளம். மேன்மேல்கிறைவெய்தி - முறையேநாமகளைப் புணரும்பருவநி
றைந்து. அந்தணன்மகன் - ஸ்வாயம்புமனு; இயல்பான அறிவிற்குவுமை. இனித்
தீர்த்தகரில் ரிஷபஸ்வாமியமகன் பரதராசசக்கரவர்த்தியென்றுமுறைப்ப.

இ - ள். ஒளியைவெளவிச் செல்வநீதி நிறைவெய்துதலின் அறிவாகியசெல்வ
னைப் பூண்டவரேத்தும் பொலிவாலே அந்தணன்மகனொத்தானென்க.

சுநந்திரியனுக்கு வைதிகம்வேண்டினதின் சொல்லத்திற்குமுன்புள்ள கன்மமும்
சொள்ளமுங்குறினமையான் மேலும் உபாயமுதலியனவும் விரியக்கூறாராயினும்
அய்யிடங்களிலே குறிப்பானுணர்க. (௧௦௩)

வேறு.

நனதலையுலகின்மிக்கநன்னுதவ்மகளிராதங்கண்
மனந்தளைபரியநின்றமதலைமையாடுகெவ்நே
பொனங்கொடியிறைஞ்சினின்றபூமுகள்புலம்பிவைக
வனங்கனுக்கவலஞ்செய்யுமணனானற்றாயுரைத்தான்.

மிக்க மகளிராவார்-லிதன்மடந்தையும் புகழ்மடந்தையும். தனை - குவிதல். மன
த்தினின்ற தளைபரிய - இவனைப்பெறுமாறு நனைந்தவருக்குகின்ற மனத்தினின்றவருத்
தீரீங்க. நின்றமையாடுக - முறையேநின்ற மையோடுபிடிக்க.

இ - ள். அண்ணல் நற்றாய், கொடியோல இறைஞ்சினின்று, மகளிர் தளைபரியத்
திறுமகள் சிறிதுநாள் தனித்துவைக மதலை மையாடுகவென்றுரைத்தானென்க.

இது தன்றொழிலாதலிற் கூற்றினார். தளைபரியமையாடுகவென்றது, பலதூல்க
ளைக்கற்கவே வெற்றியும்புகழுமுண்டாமென்று. செல்வச்செருக்கின்றி வழிபாட்டோடு
கற்றலிற் திறுமகள்புலம்பவென்றார். (௧௦௪)

முழுவெனத்திரண்டதிண்டோண்மூரிவெஞ்சிலையினுலு
மழலெனக்களலும்வாட்கணவ்வளைத்தோளினுளும்

மழலையாழ்மருட்டுந்தீஞ்சொன்மதலையமயிலஞ்சாயம்
குழைமுகஞானமென்னுங்குமரியைப்புணர்க்கலுற்றார்.

யாழைமருட்டு மழலைத்தீஞ்சொல். சாயற்குமரி. குழைமுகம் - பூணையுந்தோ
ற்றுவித்தது. குழையப்பண்ணுகின்ற முகமுடைய ஞானமென்னுங்குமரி. வேறு தன்
கருத்தறிவாரின்றி இவனே தன்கருத்தறியத் தான் அழியாதிருத்தலிற் குமரியை
ன்றார்.

இ - ள். கந்துகனும் கந்தையும் மதலையை ஞானமென்னுங்குமரியைப்புண
ர்க்கக் கருதினாரென்க.

சாத்தனைநூலைக் கற்பிக்க லுற்றாரென்றற்போல.

(௩௩௯)

அரும்பொனுமணியுமுத்துங்காணமுங்குறுணியாகப்
பரந்தெலாப்பிரப்புமவைத்துப்பைம்பொன்செய்தவிசினுச்சி
யிருந்துபொன்னேலைசெம்பொனாசியாலெழுதியேற்பத்
திருந்துபொற்கண்ணியாற்குச்செல்வியைச்சேர்த்தினாரே.

பரந்த - விகாரம். வைத்து - வைக்க.

இ - ள். அவர்கள், பொன்முதலியன குறுணியென்கின்ற அளவாகப்பரந்த எல்
லாப்பிரப்பரிசியையும்வைக்க; உவாத்திமுதலியோர் தவிசின்மேலையிருந்து கண்ணி
யாற்குச் செல்வியை, மகளினாச்சேர்த்துமாற்றியே பொன்னேலையிலே அவன்பொ
ருந்தும்படி எழுத்தாணியாலெழுதிச் சேர்த்தினாரென்க.

(௩௪0)

நாமகணலத்தையெல்லாநயந்துடன்பருகிநன்னா
லேமுதலாயவெல்லாப்படைக்கலத்தொழிலுமுற்றிக
காமனுங்கனியவைத்தபுலங்ககாகண்மிகண்ணா
பூமகள்பொலிந்தமார்பன்புவிமிசைத்திலகமொத்தான்.

சொல்லாற கூறுவனவெல்லாம் அடங்குதற்கு எல்லாமென்றார். பருகியெனவே
தன்குலத்திற்குரியவேதமுமதிகரிக்கவேண்டுதலின் ஈண்டே உபநயனமுங்கூற்றார்.
இது *“சாமகீதமற்றுமொன்று சாமிகன்குபாடினான்” என்பதனானும் பிறவாற்றானு
முணர்க. ஏழுதலாயபடைக்கலத்தொழிலுமுற்றி, எல்லாத் தொழிலு முற்றியென்க.
புலம் - ஆகுபெயர்.

இ - ள். மார்பன், நாமகணலத்தையெல்லாம் தான்விரும்பிச் சேரக்கற்று, நா
னேதிய தனுவேதத்திற்கூறிய அம்புமுதலியபடைக்கலங்களின் ரொழில்களையும்எல்
லாத்தொழில்களையு முடித்து, காமனுமனமுருகும்படி அந்நூலிற்கூறிவைத்த பாட்டி
னையுங் ககாகண்டு, மண்மகளுக்கு நெற்றியிலிட்டிலகத்தையொத்தானென்க.

இசைகூறவே கூத்துமடங்கும். முன் நூல்களைக் கற்றதற்கேற்பத் தொழில்களை
க்கற்ற னென்றார்.

(௩௪௧)

மின்றெளித்தெழுதியன்னவிளங்குநுண்ணுசப்பினல்லா
பொன்றெளித்தெழுதியன்னபூம்புறப்பசலைமுழுகிக்
குன்றெளித்தொழியநின்றகுங்குமத்தோளினுக்குக்
கன்றெளித்தகலவைத்தகமவையிழ்கனிந்துகின்றார்.

மின்னைநிலைபெற்றிருக்கத்தெளிவித்து அதனிடத்தே மகளிர் அவயவங்களை எழுதியனன் நல்லாரென்க. *“தெளித்தசொற்-தேறியார்க்கு” என்றும்போல. இனி மின்னைக்கணத்தெழுதியனன் நல்லாருமாம். புறம் - தம்மெய்யிடம். ஒளித்தொழிய-ஒளித்துப்போக. கன்றைமறைத்து முலையுன்னுதபடிவைக்கப்பட்ட கறவை.

இ - ள். தோளினைக்குத் தமது பூம்புறத்திற்றேன்றிய பொன்னைக் கணத்தெழுதியனன் பசலையிலே நல்லார்முழுக்க கறவைபோல வேட்கைசெறித்துநின்ற ரென்க.

இதனாற் குலக்கன்னியனைக்கூற்றினர்.

(கசஉ)

விலைபகர்ந்தல்குல்விற்றும்வேலினும்வெய்யகண்ணார்
முலைமுகந்தினையாமார்பமுனிவிலரெழுதவாமுகம்
கலையிகந்தினியசொல்லார்கங்குலம்பகலுமெல்லாஞ்
சிலையிகந்துயர்ந்ததிண்டோட்சிவகற்கற்றியாற்றார்.

அல்குல்விற்றுகங்கண் - அல்குலெவற்றற்குக் காரணமானகண்; களவுகுடி கொள்ளுகங்கண். இவாபரத்தை யறிக்கன்னியர். மார்பை முலையாலே முகந்து நீங்காதெழுதிவாரும் இனியசொல்லார - போகதுகரும் பரத்தையர். சிலையிகந்து - சிலைக்குக்கூறுகின்ற நிலையைக்கூறுது.

இ - ள். சிலைக்குக் கண்ணார் சொல்லார் எல்லாரும் இரவும்பகலு மாற்றியாற்றாராயினரென்க.

இப்பரத்தையரும் சேர்ப்பரத்தையருமாம்.

(கசக)

வாங்கவையமிர்தவெள்ளமவந்திவட்டொக்கதென்னத்
தாங்கவைக்கொண்டதெல்லாநதணப்பறக்கொடுத்தபின்றைத
தேங்கவைத்ததரற்றும்தைபந்தார்ச்சிவகருமரனென்ற
வாங்கவைத்தொளியும்வேலாற்றுகுறுதியொன்றுவைக்கலுற்றான்.

கொண்டதெல்லாம் - ஒருமைபன்மை மயக்கம்.

இ - ள். சிவகருமரனென்றவேலாற்கு ஆசிரியன் தானுகர்ந்தகலைகளை யெல்லாம் தட்டறக்கொடுத்தபின்பு, வானிடத்தமிடத்தக்கடல் வந்து நிறைத்தென்னும்படி ஓர் உறுதிகூறலுற்றனென்க.

தொகுகதென்ன கொடுத்தபின்றையென்றுமாம்.

(கசச)

நானெறிவகையினோக்கிருண்ணிதினுழந்துதிமைப்
பானெறிபலவுநீக்கிப்பரிதியங்கடவுள்ளன்
கோனெறிதழுவிநின்றகுணத்தொடுபுணரின்மாதோ
நானெறிவகையினின்றல்லுயிர்த்தகமிர்தமென்றான்.

ஆகமங்கூறிய வழியினது கூறுபாட்டாலே நன்மைதிமையை ஆராய்ந்து. கூறிய பொருளிடத்தே நெஞ்சுசென்று. திமைப்பானெறி - துன்மார்க்கம். நிறத்தாலும் இருணர்க்கத்தாலும் ஞாயிறுவமை. கோன் - அருகன். குணம்-இரத்தினத்திரயம்; அவையாவன: நன்னூனம், நற்காட்சி, நல்லொழுக்கம். நானெறி - சதுர்கதி; அவையாவன: நரககதி, விலங்குகதி, மக்கட்கதி, தேவகதி. நல்லுயிர் - பவ்வியசீவன்.

* திருக்குறள், பிரிவாற்றுமை, ச.

இ - ள். அவன் நோக்கி நுழைந்து நீக்கிப் புணரின் நல்லுயிர்க்கு ஆக்கமென்றனென்க. (௧௪௫)

அறிவினற்பெரியநீராரருவினைகழியநின்ற
நெறியினைக்குறுகியின்பநிறைகடலகத்துநின்றார்
பொறியெனும்பெயரவைவாய்ப்பொங்கழலரவின்கண்ணே
வெறிபுலங்கன்றிநின்றார்வேதனைக்கடலுணர்நின்றார்.

தீவினைகழியநின்றநெறி - சன்மார்க்கம். இன்பநிறைகடல் - அநந்தசகம். நிறைக்கடல் பாடமாயின் இன்பப்பெருக்கியுடைய கடலென்க. வேட்கையாகிய நஞ்சையுடைய உடம்பென்னும்பாம்பிடத்திற் பொறியென்னும் பெயரையுடையவாகிய ஐந்துவாயிடத்தே களிப்பைச்செய்கின்றவீடயங்களிலே அடிபட்டுநின்றார்.

இ - ள். பெரியநீரார் குறுகி இன்பக்கடலகத்தேநின்றார். கன்றிநின்றார் துன்பக்கடலிலே நின்றாரென்க. (௧௪௬)

கூற்று வன்கொடியனாகிக்கொலைத்தொழிற்கருவிசூழ்ந்து
மாற்றரும்வலையைவைத்தான்வைத்ததையறிந்துநாமு
நோற்றவன்வலையைநீங்கிதுகர்ச்சியிலுலகநோக்கி
யாற்றுறப்போதேற்றாமளியமோபெரியமேகாண்.

கருவி - ஐயும் பித்தும் வளியுமாகிய வாகனம். வலை - ஆயுக்கனம். இதற்கு முன்புபலியாதவுலகம் - வீடு. ஒ ஓ பெரியம் - இசைச்சி.

இ - ள். கூற்று வன் கொடியனாய்ச் சூழ்ந்து வலையைவீசுவைத்தான்; அதனை அறியத்தக்கநாமும் அறிந்து தவஞ்செய்து தப்பி உலகநோக்கி வழிப்பட்டுபோதலைத் தெளிகலேம்; பெரியேங்காணென்க. (௧௪௭)

பேரஞரிடம்பையெல்லாம்பிளந்திடும்பிறப்புநீக்கு
மாரமிர்தரிதிற்பெற்றமதன்பயன்கோடேற்று
மோருமம்பொறியுமோம்பியுளபகல்கழிந்தபின்னை
கூரெரிகவரும்போழ்திற்கூடுமோகுறித்தவெல்லாம்.

இ - ள். இடம்பையெல்லாநீக்குதற்குக் காரணமான பிறப்பறுக்கு மக்கன்யாகையைத் தவப்பயனாற்பெற்றும்; பெற்றுவைத்தும் அதன்பயனைக்கொள்ள அறிதின்னிலேம்; ஐம்பொறிகளையும் ஐம்புலன்களாலே பேணி உள்ளநாள்சென்றால் எரிகவரும்பொழுது நினைத்த அறமெல்லாம் செய்யக்கூடுமோ ஓர்ந்தபாருமென்க (1)

தழங்குரன்முரசிற்சாற்றித்தத்துவந்தழுவல்வேண்டிச்
செழுங்கனியாளர்முன்னரிருளறச்செப்பினு
முழங்கழனரகின்முழ்குமுயற்சியராகிநின்ற
கொழுங்கனியுணர்வினாக்குணவதங்கொளுத்தலாமோ.

தழங்குரல்-விகாரம். செழுங்கனி - தரிசனமோகனீயப்பிரகிருதி ஏழும். குணவதம் - விரதம்; இது பகுதிப்பொருள்விகுதி.

இ - ள். எல்லாரும் தத்துவந்தழுவல்வேண்டிச் கனியாளர்முன்னே முரசிற்சாற்றிச் செப்பினுலும் அது கொள்ளாதபடி நரகின்முழ்கும் பாவத்தினை முன்னே உடையராகிநின்ற உணர்வினாக்குணங்கொளுத்தலாமோவென்க. (௧௪௮)

பவளவாய்ச்செறுவுதன்னுணித்திலம்பயிலவித்திங்
குழவிநாறெழுந்துகாலைக்கொழுங்கதிரீன்றுபின்னாட்
கிழவுதான்விளைக்கும்பைங்குழுகேட்டிரேற்பிணிசெய்ப்பன்மா
உழவிற்காண்மேயுஞ்சிலவேலியுய்த்திடுமினென்றான்.

பவளவாய் - கருத்தங்கும்பை. நித்திலம்போலுஞ்சுக்கிலம்.

இ - ள். உழவர்கான், கேட்பீராயிற் பவளவாயாகியசெய்யிலே நித்திலத்தை
வித்துதலாலே முனைதோன்றிக் கதிரையின்று பின்னே தான் மூப்பை விளைக்கும்
பயினை நோயைச்செய்யுந் தீவினைகளாகிய விலங்குகள் மேயும்; அவை மேயாதபடி
சிலமாகியவேலியைக் கொண்டுசென்றிடுவீராகவென்றானென்க. (௩௩௦)

சூழ்க்கிர்மதியமன்னசுடர்மணிப்பூணிணனும்
வீழ்தருகதியினிங்கிவிளங்குபொன்னுலகத்துய்க்கு
மூழ்வினைதுரத்தலானுமுணர்வுசென்றெறித்தலானு
மாழ்கடற்புணையின்னவறிவரஞ்சரணடைந்தான்.

சீவகனுக்கு மதியுலமை, கலைகணிதைதலால். உம்மை - சிறப்பும்மை. வீழ்
சருகதி-நரகத்தேவியுதற்குக் காரணமான தீவழி. பொன்னெயில்வட்டத்திற்செலுத்து
மூழ்வீனா - சாதுசரணுவதற்கு முன்செய்த நல்வினை. அத்தவத்தேபயின்றமையால்
உணர்வு மீண்டும் அதன்மேற்சென்றுபரத்தலானும்.

இ - ள். அதுகேட்டுப் பூணிணனும், ஊழ்வினைசெலுத்துதலானும் உணர்வெ
றித்தலானும் கதியினிங்கிப் பிறவிக்கடலை நீந்துதற்குத் தெப்பமன்ன அறிவனைச்
சரணாக அடைந்தானென்க. (௩௩௧)

காட்சிநன்னிலையின்னானக்கதிர்மணிக்கதவுசேர்த்திப்
பூட்சிசாலொழுக்கமென்னும்யயிரத்தாழ்கொளுவிப்பொல்லா
மாட்சியில்கதிகளெல்லாமடைத்தபின்வரம்பிசின்பத்
தாட்சியிலுலகமேறத்திருந்தனனலர்ந்தாரான்.

நிலேபேறுடைமையின் நிலை. பொருள்களைக்காத்தற்குலாவுதலிற் கதவு. காட்சி
யையும்ஞானத்தையும்விட்டுநீங்காமற் றகைத்தலிற் றுழ். மாட்சியில்லாத பொல்லாத
கதி. கதி-பிறவி; கெடுதலில்லாத திக்கதி; மாட்சிமையும்மாம். ஆட்சியிலுலகம்-இதற்கு
முன்பு ஆளாதவுலகம் - வீடு. அலர்ந்த - புகழார்ந்த.

இ - ள். தாரான், காட்சியாகியநிலையிலே ஞானமாகியகதவைச் சேர்த்தி ஒழுக்
கமாகிய தானைக்கொளுவிக்கதிகளெல்லாமடைத்தபின் வீட்டுலகத்தேசெல்ல வழி
நிறந்தானென்க. (௩௩௨)

நல்லறத்திறைவனாகிரால்வகைச்சரணமெய்தித்
தொல்லறக்கிழமைபூண்டதொடுகழற்காவினாற்குப்
புல்லறநெறிக்கணியின்பொருள்வயிற்பிழைத்தவாறு
மில்லறத்தியல்புமெல்லாமிருளறக்கூறியிட்டான்.

நால்வகைச்சரணம்: அருகசரணம், சித்தசரணம், சாதுசரணம், தன்மசரணம்.
தொல்லறம் - தன்குலத்திற்கெல்லாமுரியவறம். புல்லறநெறிக்கணியின்பொருள்
வயிற்பிழைத்தவாறும் - திக்கதியினின்றோர்தாம்நடாத்துகின்ற புல்லிய இல்லறத்தி

னெறியிலே நின்றலால் வீடுபெற்றிற் தப்பியவாறும். இல்லறத்தியல்பும் - வீடுபெறு தப்பாதபடி இல்லறம் நடாத்தியல்பும். எல்லாம் - ஒழிந்தனவும்.

இ - ள். சரணமெய்திப் பூண்ட காலினானுக்கு உலகம்பிழைத்தபடியையும் நல்லோர்நடாத்துமறத்தியல்பையும் ஒழிந்தவற்றையும் மயக்கமறக்க-றினானென்க.

எரிமுயங்கிலங்குவாவேஷ்னையவர் குழாத்தினீங்கித்
திருமுயங்கலங்கன்மாற்பிற்சீவகற்பொண்டிவேறு
விரிமலர்க்கண்ணிகட்டிவிழைதகவேயந்தபோலுந்
தெரிமலர்க்காவுசேர்ந்துபிறப்பினைத்தெருட்டலுற்றான்.

இனையவர் - தம்பிமாருந் தோழன்மாரும். கொண்டு - வேறுகக்கொண்டு.

இ - ள். ஆசிரியன், குழாத்தினின்றந்தானீங்கி சீவகனைத் தனியேகொண்டு போய், கண்ணிகட்டி விதானித்தபோலுங்காவைச்சேர்ந்து, அவனுக்குப் பிழப்பினைத் தெளிவிக்கலுற்றானென்க. (௪௫௪)

பூவையுங்கிளியுமன்னரொற்றெனப்புணர்க்குஞ்சாதி
யாவையுமின்மையாராய்ந்தந்தளிர் ப்பண்ணிழீழ்
பூவியற்றவிசினுச்சிப்பொலிவினோடிருந்தபோத்தி
னேவியல்சிலையினோயிப்பொருள்கேண்மோவொன்றன்.

இ - ள். ஆசிரியன் பிண்டிநிழலிடத்திட்ட சுவீசன்மேல் இருந்தவா-விலே பூவையுங்கிளியுமுதலாகக்கொண்டு வேறும் அரசர் ஒற்றுகவிஞ்சாதிகளெல்லாம்இல் லாதபடியை ஆராய்ந்து சிலையினானே இக்கதையைக்கேட்பாயாகவென்றானென்க. (4)

வையமுடையமன்னன்சச்சந்தனவற்குத்தேவி
பைவிரிபசும்பொனல்குற்பைந்தொடிவியையென்பாள்
செய்கழன்மன்னன்மேர்ந்துதேவியைப்பொறியிற்போக்கி
மையல்கொணெஞ்சிற்கல்லாமந்திரிவிழுங்கப்பட்டான்.

பொன் - மேகலை. தேர்ந்து-கனவிற்குப்பின்பு இவனைப்போகவிடுமாறுதேர்ந்து. மையல் - தன்னை ஆக்கினவனைக்கொல்லுதல்.

இ - ள். இவ்வையமுடைய அரசன் சச்சந்தன்; அவனுக்குத்தேவி வியையை; அவன் தேர்ந்து அவனைப்போக்கி மந்திரியாலே கொல்லப்பட்டானென்க. (௪௫௫)

புலம்பொடுதேவிபோகிப்புக்கற்குங்காடுநண்ணி
வலம்புரியுலகம்விற்குமாமணியீன்றவண்ண
மிலங்கிழைசிறுவன்மன்னைப்பயந்துபூந்தவிசினுச்சி
நலம்புரிநங்கைவைத்துநல்லறங்காக்கவென்றான்.

வலம்புரியுலகமகூறவேதேவிமறைந்தமையுமுணர்த்தினார். இலங்கிழை-தேவி; இது சுட்டு. நலம்புரிநங்கை - அறத்தைவிரும்பிய கூனியாகியதெய்வம். வைத்து - வைக்க. அறம் - நோன்பு.

இ - ள். தேவி, போய் நண்ணி, வலம்புரி மணியையீன்றாற்போலச் சிறுவனைப் பயக்கையினாலே, அவனைத்தெய்வம்தவிசின்மேலேவைக்க, அத்தேவி யான்மேற் செய்கின்ற அறம் நினைக்காக்கவென்றுட்கொண்டானென்க.

இத்தெய்வம் நம்பியைப்பள்ளிசேர்த்தினபொழுதே தேவிகுருதியதனை ஆசிரிய னுணர்ந்து ஈண்டுக்கறினான். எனவே தேவி நோன்பிலேயிருந்தமை சீவகனு ணர்ந்து அது கருமமென்றுக்கொண்டான். பின்பு ***“அடிகளுமுளரோ”** என்றது இதற்குப்பின்பு தீங்கின்றியிருந்தமைகருதி. (௧௫௭)

வானத்தின்வழுக்கித்திங்கட்டொழுந்துமீன்குழாங்க்குழக்
கானத்திற்கிடந்தேபோற்கடலகழுடையநம்பி
தானத்துமணியுந்தானுமிரட்டுறத்தோன்றினானே
யூனத்திற்றீர்தசீர்தியுத்தரட்டாதியானே.

கொழுந்தென்றார், நாடோறும்வளர்தலின். தானத்துமணி - சுகொட்டமணி.
ஊனம் - நாளுக்குள்ளங்கு.

இ - ள். நம்பி, உத்தரட்டாதிராட்டிற்றந்தவன், பிறை மீன்குழக்கிடந்ததுபோலே
மணியுந் தானு மாறுபடத்தோன்றினானென்க. (௧௫௮)

1. அருந்தவன்முந்துகூறவலங்கல்வேனாய்கன்சென்று
பொருந்துபுகிறுவ மகொண்டிபொல்லொடுபுரன்றுபோகத்
திருந்தியநம்பியாரத்தும்மினன்றெய்வம்வாழத்திற் [டான்.
றரும்பொனய்கொண்டமோவென்றானலைகடல்விரும்பிற் கொண்

உ. கரியவன்கன்னர்கன்றுபிறப்பினைத்தேற்றியாங்கப்
பெரியவன்யாவனென்னநீயெனப்பேசலோடுந்
சொரிமலர்த்தாரும்பூனுமாரமுங்குளையுஞ்சோரத்
திருமலர்க்கண்ணிசிந்தத்தெருமந்துமயர் கிவீழ்ந்தான்.

இவைவிரண்டுமொருதொடர்

முனிவன் நிகழும்பொருளெல்லாம் கந்துசர்க்குக்கூறலின் அது தப்பாதென்று
கருதி. கொண்டு - கொள்ள. திருந்திய - தவந்திருந்திய. பொன்னாய் - திருவையுடை
யாய். கரியவன் - கண்ணன். பெரியவன் - அறிவுபெரியவன். பேசலோடும் - உடனி
கட்ச்சி. தேன்சொரிமலர்

இ - ள். நாய்கன் அய்வொளியோடியவழியெசென்று பொருந்தாரின்று சிறு
வனையெடுக்க; அந்தநம்பி, நன்னிமித்தம்பெற்றேமென்றுநாய்கன்மகிழ்த்துபோம்படி
நிறையத்தும்மினான்; அப்பொழுது தெய்வம்வாழ்த்திற்று; அம்மகிழ்ச்சியுடனேபோய்
அரும்பொன்னாய், கொள்ளென்றான்; அவனாக்கொண்டானென்று, ஓர் கதைமுகத்
தாலே, கரியவன் கன்னனுக்குப் பிறப்புணர்த்தியாங்கு உணர்த்தினானை; அதுகேட்ட
சீவகன் நீகூறியவன்யாரென்றுகேட்ப, நீயெனக்கூறினானை, தார்முதலியனசோரச்
சிந்தக் கலங்கி மூர்ச்சித்துவீழ்ந்தானென்க.

என்றெனவும் உணர்த்தவெனவும் வருவிச்ச. அன்புமிகுதியான் மூர்ச்சைமுந்
திற்று. (௧௬0)

கற்பகங்கலங்கிவீழ்ந்தவண்ணம்போற்கானாவீழ்ச்
சொற்பகர்புலவன்வல்லேதோன்றலேச்சாரந்துபுல்லி

நற்பலகுழீஇயதம்மானவையறத்தேற்றத்தேறிக்
கற்புனைதிணிதிண்டோளாண்கவலைநீர்க்கடலுட்பட்டான்.

இ - ன். காளை, கற்பகமநிலைகுலைந்துவிழுந்ததன்மைபோலவிழுதலாலே சொல்லைவிரகாற்சூறிய ஆசிரியன், அத்தோன்றலை விராயச்சேர்ந்து தழுவிச் சந்தனதிக் கூட்டாறசெய்த குழம்பாற்றேற்ற, அத்தோளான்தெளிந்து கையாற்றைவிட்டுச் சோகக்கடலிலே விழுந்தானென்க. (கூகக)

இனையைநீயாயதெல்லாமெம்மனோர்செய்தபாவ
நினையநீநம்பியென்றுநெடுங்கணீர் துடைத்துநீவிப்
புனையிழைமகளிராபோலப்புலம்பனில்பகவனின்ரு
னினைவெலாநீங்குகென்னநெடுந்தகைதேறினானே.

புலம்பல் - அழுதல்; தொழிற்பெயர்.

இ - ன். நம்பி, நீ இனையையாயதெல்லாம் எம்போல்வார்செய்தபாவம்; இனிநின்பகைவன் நின்றாளுதலின், மகளிர்போலப் புலம்பலே நீ நினையலென்று கண்ணீர்துடைத்துப் பின்பு உடம்பினைத்தடவி நனைவுநீங்குகவென்ன, அவன் தெளிந்தானென்க.

நீர்துடைத்தென்து அரற்று. நினைவெலாமென்றது அவலம். அவலமுதலிய நான்குங்குறிஞர். எம்மனோர்செய்தபாவம் நீங்குகைகாரணமாகவென்றுமாம். ()

மலைபகவிடக்குஞ்சிங்கமடங்கல்வன்முழங்கிமாரீ
ரலைகடற்றினாயிற்சிறியவனுயிர்பருகலுற்றுச்
சிலையொடுபுகழியேந்திக்கூற்றெனச்சிவந்துதோன்று
மலையுடைக்கண்ணியானையின்னணம்விலக்கினானே.

இ - ன். அவனுயிரைப்பருகலுற்றுத் தினாயின்முழங்கிச் சிங்கக்குட்டிபோலச் சிறி வில்லோடும்புகழியேந்திக் கூற்றெனத்தோன்றுங்கண்ணியானை விலக்கினானென்க.

தந்தையைக்கொன்றவனைக் கொல்லாமைவிலக்கலருமையின், மேற்கூறுகின்ற கூற்றின் விலக்கினமைதோன்ற இன்னணமென்றார். (கூகக)

வேண்டவெனம்பியானோர்விழுப்பொருளென்றுசொல்ல
வாண்டகைக்குரவிற்கொண்மின்யாதுநீர்கருகிறற்றென்ன
யாண்டுநெரெல்லையாகவவன்றிறத்தழற்சியின்மை
வேண்டுவெலென்றுசொன்னுண்விலவலானதனைநீநீந்தான்.

வேண்டவல் - அல்லீற்றுத் தன்மைச்சொல்; சங்கியால் எனகரம்வந்தது. இரண்டாம் “கொளிரவாழியோ” எனநின்றாற்போல இயல்பாய்நின்றது. ஆண்டகைமைகூறிற்று. கொலையை விலக்குவரோவென்று அஞ்சிக்கற்பித்தமுகத்தான் அரசனென்றுணர்ந்தான். திறம் - குலம். வல்லான்-செய்யுளாய் மறையாகாது வழக்காயுடன்பாடுணர்த்திற்று. இது மேலுங்கொள்க.

இ - ன். நம்பி, யான் ஓரிடம்பையையுடையதோர்காரியத்தை வேண்டுவெலென்றுகூற, குரவிர், நீர்கருகிற்று யாது? அதனைக்கொண்மினென, அவன்குலத்தளவில்

தூய்யாண்டித்தியுளவாக அழற்சியின்மை வேண்டுவென்று விலக்கிச்சொன்னான்; வில்வல்லானும் நேர்வரியதனை நேர்த்தானென்க.

கூறவும் பாடம்.

(௩௬௪)

வெவ்வினைவெகுண்டொராவிழுந்தியமிர்தமின்னீ;
கவ்வியவெஃகினின்றகயக்கமினிலைமைநோக்கி
யவ்வியமகன்றுபொங்குமழல்படுவெகுளிரீக்கி
யிவ்வியலொருவழங்குந்திற்றெனக்கிளக்கலுற்றான்.

வினையைத் தான் வெகுளுதலாலே, அது சாரப்படாத அமிர்தம் - இரத்தினத்திரயம். கயக்கம்-கலக்கம். ஓளவியமகன்று - மனக்கோட்டமின்றி. இவ்வியவொருவென்று தன்னைப் பிறன்போற்குறினால், தன்மேலன்பால்வருந்துவென்ற.

இ - ள். ஆசிரியன், சீவகனுக்கெழுந்த வெய்தானகோபத்தைப்போக்கி, அவனுக்கு அமிர்தம் இரும்புண்டநீர்போலின்ற நிலையைநோக்கி, ஒருவற்கு வந்ததன்பத்தை இற்றெனச்செப்பாநின்றனென்க.

தான்மெய்யுணர்தலின் என்னைவிலக்கானென்று இக்கதைகூறுகின்றான். (1)

க. வா னுறாவெள்ளியெழ்பின்வாரணவாசிமன்ன
னா னுறாபரிதிவெள்ளே லுலோகமாபாலனென்பான்
மே னுறாதிருந்துகண்ணிச்சிறுவனுக்கரசுகாட்டிப்
பானிமக்குருகினாய்ந்துபண்ணவர்படிவங்கொண்டான். (௩௬௬)

உ. வெஞ்சினங்குறாந்தூநீங்கவிழுத்தவந்தொடங்கினோற்கும்
வஞ்சமில்லொளையாற்குப்பாவம்வந்தடைந்ததாகக்
குஞ்சரமுழங்குதியிறொளையின்மெல்லித்திமுதூ
மஞ்சுதோய்குன்றமன்னமடவீட்டரம்புகுந்தான்

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

வெள்ளிமலையில் வாரணவாசியென்னுமூரின் மன்னன். பரிதிபோற்பகையாடிய இருளைக்கெடுக்கும்வெல் மா - வியங்கொளையைன்றி இசைநிறைத்து நின்றது, புறனடையால்வந்தது; “ஒக்கல்வாழ்க்கைதட்குமாகாலே” என்றாற்போல. அன்னம்போல் நல்லனகொண்டு. கொள்கை - விரதம்.

இ - ள். மன்னனாகிய உலோகபாலனென்பான், புதல்வனுக்கு அரசைநிறுத்தி ஆய்ந்து தவவேடங்கொண்டான்; கொண்டு தவத்தைத்தொடங்கிச் சினம்போகநோற்குங்கொளையாற்குப் பாவம்வந்துசேர்த்ததாக; யானைத்தீயாலே உணவிட்டத்தேவருந் தி இவ்வூரின் மாடத்திரளிடத்தேபுகுந்தானென்க. (௩௬௭)

உரைவிளையாமைமைந்தன்கேட்கியவுவந்துநோக்கி
வரைவிளையாடுமாற்பன்யாரவன்வாழியென்ன
வினாவிளையாடுந்தாரோயானெனவிரும்பித்தீம்பாற்
றினாவிளையமிர்தமன்னகட்டுனாசெல்கவென்றான்.

வரைதனக்கு நிகராகக்கருதி விளையாடும். வினாவிளையாடும் - வினாயுலாவும்.

இ - ள். மைந்தன், கதை முடிவதற்குமுன்னே கேட்டற்கு மகிழ்ந்துநோக்கி, நீ கூறியமார்பன்யார்? அவன்றான் வாழ்வானாகவெனக்கூற, அதுகேட்டுத் தாரோய், அவன்யானென்று ஆசிரியன்கூற, மேற்கேட்பதாகவிரும்பி, அமுதன்னபுனைந்துரை முடிவுபோகநடப்பதாகவென்றானென்க. (1)

பூத்தின்றுபுகன்றுசேதாப்புணர்முலைபொழிந்ததீம்பா
னீத்தறச்செல்லவேவித்தட்டவின்னமிர்தமுண்பான்
பாத்தரும்பசும்பொற்றலம்பரப்பியபைம்பொழ்மி
யேத்தருந்தவிசினம்பிதோழரோடேறினானே.

சேதா - பண்புத்தொகை. பால்பெருக்கறுதலாலே அந்நிலையறிந்து அகிலிட்ட அரிசியைப் பாற்செல்லவேவப்பண்ணிச் சமைத்த பாலடிசில். ஒடினபொன்.

இ - ள். கந்துகன், அமுதமுன்னவேண்டித் தாலம்பரப்பியபூர்யிலே தவிசின் மேலே தோழரோடேறினானென்க. (ககக)

புடையிருகுழையுமின்னப்புந்துகில்லெறிந்தவல்கு
னடையறிமகளிரேந்தநல்லமிதுண்ணும்போழ்து
னிடைகழிநின்றவென்னேநோக்கிப்போர்சேறுகென்றான்
கடல்கெழுபரிதியன்னபொற்றலமெனக்குமிட்டார்.

நடை - சோற்றொழைமை.

இ - ள். மகளிர், இருகுழையுமின்னறிந்த அமுதமேந்த, தான் அதனை யுட் ணங்காலத்தே எண்ணப்பார்த்து இங்கனேபோர்த்தேறுவீராகவென்றான்; யானேறின வளவிலே, பொற்கலத்தே எனக்குமமுதமிட்டாரென்க. (ககஉ)

கைகவிநறுநெய்பெய்துகன்னலங்குடந்தொகொட்டிப்
பெய்பெயென்றுணைப்பயானும்பெருங்கடல்வெள்ளிக்குன்றம்
பெய்துதூர்க்கின்றவண்ணம்விஸாப்புடைபெரிதும்விங்க
வையனதருளினுலயானந்தனாதொழிலேனானேன்.

வினாவின்ன இரூகாலக்குதல் இக்காலவழக்கு.

இ - ள். இவற்குக் கை கவித்தற்குக் காரணமான பெய்யப்பெய்து குடங்க னையுமொன்றோடொன்றுசேர்த்திப் பெய்பெய்யென்று கந்துகன்கூற, அவர்சொரித் தலின், யானும் வெள்ளிமலையைப்போகட்டுக் கடலைத்தூர்க்கின்றவண்ணம் விஸாப்புடை வீங்கத்தூர்த்து உன்னருளாலே அறவோர்தொழிலானேனென்க.

கிருத்தியை யடைந்தேனென்றான்.

(ககக)

சுரும்புடையலங்கன்மாலைச்சுநந்தையுநதுணைவன்றானும்
விரும்பினரெதிர்கொண்டோம்பவேழுவெந்தியினிங்கி
மிருந்தனேமமுந்நீரெறிசுறவுயர்த்ததோன்றற்
சுரும்புடைக்கானையன்னரானிவ்வலைப்பட்டென்றான்.

அலங்கன்மாலை - அசையுமாலை. சுறவுயர்த்த - சுறவைமேம்படுத்தின.

இ - ள். தலைமையையுடைய காமனையொத்தகாளாய், நின்வலைப்பதலாலே, சுநந்தையுந் துணைவனும் விரும்பினராய் வழிபட்டுப்பேண, யானைத்தியினின்றுநீங்கி யிருந்தேனென்றானென்க.

பின்னர் பசிதோன்றி நுத்தலின் நீங்கியென்றான். இவன் நோய்தீர்த்தநிலையை வலியென்றான். இதுவிளக்கப்போகக் கருதலிற் பட்டென்றான். (௧௭௨)

நிலம்பொறுக்கலாதசெம்பொன்னிதி நுந்தையிலல
நலம்பொறுக்கலாதபிண்டிநான்முகன்மறங்கட்கெல்லா
முலம்பொறுக்கலாததோளையாதலாலுபுக்கேன்
கலம்பொறுக்கலாதசாயலவருழைநின்னைக்கண்டேன்.

நிதி - நிரள். தன் நலம் தான் பொறுக்கமாட்டாத. எல்லாமுர்த்தமும் இவனுதலின் நான்முகனென்றார். * “ஆதிவேதம் பயந்தோய்” † “மலரேந்து சேவடியமாலென்ப” என்பமேலும்.

இ - ன். தோளாய், நிதியையுடைய நுந்தையில்லம் தமராயின துந்தவர்க்கெல்லா மில்லமாதலான் உள்ளெனென்றேன்; மகாரிபட்டத்தே நின்னைக் கண்டெனென்றெனென். (௧௭௩)

ஐயனைக் கண்ணிற் காணவானைத்தியதாங்கண்ட
பையணைகம்போலவட்கயான்பெரிதுமுட்கித
தெய்வகொலென்றுதேர்வேற்புமிர்துலாயநிமிர்ந்ததேபோய்
மொய்குரன்முரசொலுந்தழம்புரன்முடிவக்கேட்டேன்.

நாக - ஆகுபெயர்.

இ - ன். நின்னைக் கண்டுகண்டேனாக; யானைத்தி, மருந்துகண்டநஞ்சுபோலக் கொடுத்தாலே, யான் அருந்தி செவ்வோலவன்முராய்வேந்து அமாதுநிமாந்ததே போலுலாபபட்டி முரசொலும் வொந்தை அடையுந்தேமுதலாக, அநனைக் கேட்டேனென்று சொன்ன.

ஐயநிறகனென் தம பாடும். இவனிதற்குள் மனைபாதலின், இவனைக் காண்பதற்குமுன் ஊருண்டு இவனைக் கண்டபின்பொன்றக்கெட்டது. (௧௭௪)

கோட்டிநாந்திரன் குழந்துகுலவியதிருவிற்போல
மோட்டொளிர்ந்தஞ்சுழந்துமுருகுகொப்புளிகுருந்தோய்
கேட்டளப்பரியசொல்லுங்குளரொளிவனப்புநின்னைச்
சேட்டிளஞ்சிற் கமன்னாய்சாகுஞ்செய்தவென்றான்.

திட்குள வனாந்நிட்ட விற்போல மூட்டைச்சூழ்ந்து தேன்கொப்புளிக்குந்தார். சேடி - பெருமை.

இ - ன். தாரோய், செங்கமன்னாய், அவனைக்கேட்டளவிறந்தரிய வார்த்தையும் வனப்பும நின்னைப் பிறப்பை அறிவித்தனவென்றெனென்க. (௧௭௫)

கோளியங்குமுழையென்னகொடுஞ்சிலையுருவன் டேட்டே
தாளியறவங் டோயாத் தந்தைநீயாகியென்னை
வாளியங்குருவப்பூணைய்படைத்தனைவாழியென்ன
மீளியங்களிறனாயன்மெய்நெறிநிற்பலென்றான்.

கோளியங்கு - கொலைத்தொழிலிலே நடக்கின்ற.

இ - ன். சீவகன், அகனைக்கேட்டு ஒளியியங்கானின்ற உருவமாகிய பூனை யுடையோய், முயற்சியாற்பிறந்த தவங்கன்தாயாச, நீதந்தையாகி என்னைப்படைத்தனை யென்ன; ஆகிரியன் சுளிற்றாய், யான் தவநெறியிலே நிற்பெனென்று நென்க.

நல்வினையால் இக்கலைகளைக்கற்றுத் தான் வேறொப்பிறப்பானமைகூடாநின்றன். (1)

மறுவறமனையினீங்கிமாதுவஞ்செய்வலென்ற

பிறவறமல்லபேசார்பேரறிவுடையநீரா

துறவறம்புணர்கவென்றேதோன்றறாடொழுதுநின்று

வறவறமலர்ந்தகண் ணிரண்மணிவண்ணனென.

அமல்லவாகியபிற - விலக்குஞ்சொற்கள் தருவத - துறவற நந்தன்கிடத்தே தவ.

இ - ன். மணிவண்ணனென, அறிவடையோர் இல்லறத்தினின்றும் உயர் மறுவறத் தவஞ்செய்வலென்ற பிற பேசாரிலங்குகா, ஆதலால், யானும் அதிவாகு றவேன்; துறவறத்தைக்கூடுகவென்று தொழுதுநின்று நென்க.

ஒருவன் துறப்பேனென்று அறிவடைந்தோர் விவசாராதலின், இவனும் அச குடம்பட்டானெனத் தேவர்கடற்றாமா. (2)

கைவரையன்றிநில்லாக்கடுஞ்சினமடங்கலன்ன

மெல்லாசைச்செகுக்குநீ மனத்தககடுமுதுசெம்பொழி

பைவிரியல்குலாட்கும்படுக லரிதியின்வைகு

மைவரைமார்பினாகுமனமுறத்தேற்றியிட்டான்

கைவரையன்றிநில்லா - ஒழுக்கத்தின் எல்லையுடைய யாவையுமா பார்ப்பு லாதவென்றமாம். பைபோலவிந்த. கடல்போனிட.

இ - ன். மடங்கலன்ன, தன்பகைவரைக்கொல்லுமுறை மைய உடையவன் துறவியென்க, கந்தையகும் கந்துகன்கும் சீவகன் தலையடி துறவையம் தந்துவையும் மனங்கொள்ளும்படி தெளிவித்தானென்ற. (3)

அழலுறுசென்னெய்ப்போலவ கங்குலையுறுருகியாறா

முழலுறுகிவிசோரந்துகுமாணைக்காரியகை

நிழலுறுமதியமன்னாய்நீ நதியோவெனவுநில்லான்

பழவினைபரியகோறபான்விஞ்சைய மேந்தன்சென்றான்

இ - ன். கந்தை, அற்றாளாய்ச் சோந்து, தலைகணிகைந்தவனோ, குமாணை கதியமனம்படி நீத்தியோவென்றுகடறவும் நில்லானாய் யேர்ச்சன் பழவினையெகெடுப்படி தவஞ்செய்வதற்கு சென்றானென்க.

இது நாமகளைக்கூடின இலம்பகமென்க. இலம்பகம் - வட்டொல். (4)

நாமகனிலம்பகமுற்றிற்று.

— ❧ —

ஆ - சலி - ௪௦௮

— ❧ —

இரண்டாவது

கோவிந்தையாரிலம்பகம்.

ஆர்வமோ - ஆசையென்கிறபிறவீயோ
வீரன்னாழிழல்விளங்காநோற்றபின்
மாரிமொக்குளின்மாய்ந்துவிண்மொழி
சோவில்லொளையான்ரோற்றநீங்கினான்.

ஆர்வமோ - ஆசையென்கிறபிறவீயோ. அச்சணந்தி - ஆரியநந்தி. வீரன்னா - விஜயநா - ஸ்ரீவர்ந்தமாநல்லாமிகள் ஸமவஸரணத்தே. மொக்குளின்மாய்தல் - வீடு பெறுங்கால் திருமெனியுடனே அதிருசியமாகை.

இ - ன். அச்சணந்தி, இப்பிடித்ததின்மும்போய், தாணிழல்லேவினங்கும்படி வேளாயரிந்துநோற்றபின்பு, அக்கொள்கையான், விண்ணொழி மொக்குளின்மாய்தல், பிராயநீங்கினானென்க. (ச)

நமணித்தலைநாநன்னகர்த
பைம்பொனோடைநுழ்பருமயானையுந்
செம்பொனீங்கொடித்தேரும்வாசியும்
வெம்பவூர்துலாம்வேனிலானினே.

இ - ன். நம்பன், இப்புவலகில் நாகம்போலுமிராசமாபுரத்தே யானைமுதலிய யறறைக் கண்டார்வரும்பவென், வேனிலான்போல மகளிர்க்கு வெட்கைவனென்று உடக்குமென்க. (உ)

வேறு.

கலையினதகலமுங்காட்சிக்கின்பமுந்
கிலையினதகலமுமீணைச்செல்வமு
மலையினினகலியமார்பனல்லாதீவ்
வுலகினில்லையெனவொருவனாயினான்.

இதனால் சிவசுற்றும் பதினையாண்டுசென்றபின் நல்லையாற்றிற்றக்கின்ற குணங்கள் கூறுகின்றார். கலையினதகலம் - கல்விகாரணமாகப் பிறப்பதொரு ஞானம். காட்சிக்கின்பம் - அப்பருவத்திலே பிறப்பதோர் அழகு. கிலையினதகலம் - படைக்கலம் பயின்றவாற்றால் அப்பருவத்துப்பிறக்கும் வீரம். வீணை-தாளத்தோடே கண்டத் திவங்கருவியிலும்பிறக்கும் பாட்டு; இசைநாடகம் காமத்தைவினத்தவின், அவற்றைப் பிறக்குங்காமத்தை வீணைச்செல்வமென்றார்.

இ - ன். ஞானமும் அதரும் வீரமும் காமமுமாகின்றான் சிவகன்; இவனல்லாது இவ்வுலகில் ஞானமுதலியன இல்லையென்னும்படி தானொருவனையாயினானென்க. அரசிற்குச்சிறந்தனஇந்நான்கென்றார். இனிக்குலையினதகலம்-நாமகள்; காட்

சிக்கின்பம்-வீற்றுத்தெய்வம்; சிலையினதகலம் - வீரமகள்; வீணைச்செல்வம் - மாதங்கி.
இவர்கள் தாம் இவனல்லது வேறியாங்கனென்றில்லையென்னும்படியாயினுனென்று
மாம். (ங)

வேறு.

நாமவென்றிலேனகைகொண்மார்பனை
காமனையெனக்கண்ணிமங்கையர்
தாமரைக்கணைப்பருகத்தாழ்ந்துலாங்
கோமகன்றிறந்துற்றகூறுவாம்.

நகை - முத்துவடம்.

இ - ன் அங்ஙனமொருவனையொழியாமையான மங்கையர் காமனையென்று தாழ்ந்து
கண்ணைப் பருகும்படி நடக்காமலிருப்பினிடத்துப் பிறந்த காரியங்களைக் கூறுவாமென்று
ரென்க. (ச)

சில்லம்போறினமேற்றினாந்துறையுலா
முல்லையாரென்புட்பொயர்நிரை
புல்லுன்னுளிப்பொழிந்துபால்படுந்
கல்லென்சுமமையோர்கடல்நீங்கிகேத.

பின்பணிக்கு அழகின்றமையிற் சிலவான அழகியபொருள்களே செனிம
சாய்ந்துலாவுமுல்லையென்று அடைகூறியது இப்பொழுது சாரணம் பூசும்படி
யாகவென்க. பால்படுஞ்சுமமை - பசுக்காதுகிறவொலி.

இ - ன். நிரை தான் புல்லுங்கன்றிறிசேத்த, முல்லையாரென்பு படி தானே
பாலைப்பொழிதலாத் படுமொலி ஒருடலினுமிருந்தென்க. (ச)

மிக்கநாளினுல்வேறு மும்மத
முக்கதேனினேருந்நாளாகனை
பொக்கவாய்நிறைந்தொழுநுண்நீர்மேன்
மக்களீண்டினுமடந்தான்மொய்ம்பினா.

உக்கதேனுடனே மும்மதமுறுதலாலே சுனைகளெல்லாம் பம்மத முய்யலாய்
நிறைந்தொழுநுங்குன்று.

இ - ன். இங்ஙனமொலிமிக்கநாளிலே குன்றின்மேல் மொய்ம்பினுந்நியலே.
ரெல்லாரும்வந்து சங்கனிலே திரண்டாரென்க. (சு)

மன்னவன்னினாவந்துரண்னுறு
மின்னநாளினும்கோடுநாமெனச்
சொன்னவாயுளையொருவன்புடநான்
முன்னங்கூறினும்முழுதுணர்வினா.

இன்னநாள் - இளவேனிற்சூரியநாள்.

இ - ன். அங்ஙனமின்மனவாகள், இத்தன்மைத்தாடிய நாளிலே நிரைவந்து
சேரும்; அதனை நாம் கொள்ளுதமெனக்கூறிய அப்பொழுதே, புட்கூறிய குரலின்
குறிப்பை, நிமித்தமெல்லாவற்றினும் அறிவுடையானொருவன் கூறினென்க.

அது மேற்கூறுகின்றா.

(எ)

க. அடைதுநாநிராயடைந்தகாலையே
குடையும்பிச்சமுமொழியக்கோன்படை
யுடையும்பின்னரேயொருவன்றேரின
லுடைதுஞ்சுமிவிற்றேனுடைந்ததொப்பவே. (அ)

உ. என்றுகூறலுமேழைவேட்டுவி
ரொன்றுதேரினலொருவன்சூற்றமே
யென்றுகூறினுமொருவனென்செயு
மின்றுகோமிநாமெழுதொன்றேகினி.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

பிச்சம் - பீலியாற்கட்டுவன. சுடுவல் - சுடுவால்; சுடுதலென வினைமேனின்ற
வினைப்பெயரன்றி வினைமாத்திரையுணர்ந்திநின்றருபெற்றது. தேனினம்போலக்
கெடுதுமெனவே தமச்சூப் பாடினமைகூறினான்.

இ - ள். நாம் நிராயையடிப்போம், அடித்த பொழுதே அரசன்படைவந்து
பொருது குடையும் பிச்சமும் அவ்விடத்தேகிடக்கத் தான்செடும்; அதுகேட்டபின்பு
சுடுதலாற் றேனினைங்கட்டாற்போல ஒருவன்றோற் கெடுவேமென்று நிமித்திகள்
கூறினான்; அவன்கூறினவளவிலே அவனை வேட்டுவிரைஇகழ்ந்து, ஒருவன்கூற்ற
மேயென்று உலகங்கூறினும், அப்பொருவன் ஒருதேரால் ஒன்றுஞ்செய்யாமாட்டா
கைவின, இன்றுசொன்னாக்கடலெம், எழுந்தருப்பீராகவென்றுகூறி நிராநிற்கிற
இடநோக்கிப் போனாரென்க (ஆ)

வண்டுமுசுருந்தவயார்ந்தவர்
தொண்டகப்பறைதுடியொடாந்தெழ
விண்டுதெய்வதம்வண்டிவெல்கென
மனடினுநிராமணந்தகாலையே.

முசுரு - விகாரம், தொண்டகப்பறை - அகோப்பறை. விண்டு - அரசனான்
பலபுத்த.

இ - ள். அங்ஙனமேகினவர், தவயார்ந்து, பறை தடியொடார்த்தெழ முரு
கெலவெனங்கி, விண்டு, நிராவந்துகூறவனவளவிலே வெல்கவெனக்கூறி, மிக்குச்
சென்றுரைக்க (அ)

க. புத்தகோங்குபோற்பொன்கமந்துளா
ராய்த்துயர்நலக்காசெறுணனான்
கோத்தரித்திலக்கோதைமார்பினான்
வாய்த்தவந்திராவனருவன்சொனான். (கக)

உ. பிள்ளையுப்புருந்தழித்ததாதலா
லெள்ளன்மின்னினாயின் றுந்ரொன
வெள்ளிவள்ளியின்விளங்குதோணலா
முங்குமாயரும்மொயம்பொடேகினி

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

சுமந்திருப்பாராகிய ஆயத்தியா. கோதை - பூமலை. நித்திலத்தையுடையமார் பிணன் - நந்தகோன். வாய்த்த - தப்பாத. வெள்ளியாற்செய்த வளையினையுடைய தோள்.

இ - ள். ஆயத்தியா நலஞ்சேர்த்தற்கு ஆதிண்டுற்றியை யொப்பானாகிய நந்த கோலுடைய அந்நிலையிலே வாய்த்தரிமித்திகன், நிராக்குள்ளெபுகுந்து காரிஅழித் ததாகலால் இன்று நீர் நிராயைக் காவலிகழாதொழிமினெனச் சொன்னான்; அது கேட்டுப் புதுமணவாளப்பிள்ளைகளும் மொயம்புடனே காத்தற்கேகுகொரென்க. (1)

காயமினெனக்கலந்துகாரினா
மேயவெந்தொழில்வேடரார்த்துடன்
பாயுமாரிபோற்பகழிசிந்தினு
ராயர்மத்தெறிதயிரினியை.

இ - ள். ஆகாயமுமினுமென்னும்படி காட்டிலே கலந்து நிராமேயகிற அள விலே வேடரார்த்துப் பரந்தமழைபோலப் பகழியை உடனேசிந்தினாராக, போரிற் காற்றாராய் ஆயர் மத்தாற்கடைந்த தயிர்போலச் சிதறினொரென்க. (கக)

க. குழலுநவியமுமொழியக்கோவலர்
கழலக்காடுபோய்க்கன்றுதாழ்ப்பழி
துழலைபாய்ந்துலாமுன்றிற்பள்ளியுள்
மழலைத்திஞ்சொலார்மறுகலாய்விட்டார். (கச)

உ. மத்தம்புல்லியாயிற்றின்மற்றா
ராதலைவிழனித்தலைவிடா
ருய்த்தனரெனவுடைதயிடபுளி
மொய்த்ததோலலார்புழுதுமின்றினா.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

மற்று - அசை.

இ - ள். அங்கனஞ்சிதறினகோவலர், குழலுங்கொடாலயுமங்கேட்டகக காட் டைக்கழலப்போய், இடைச்சேரியில் மகளிர்நின்று சுழலும்படி, அவ்வேடர் கயிறு போல அத்தலையை நெகிழவிட்டாராயின் இத்தலையை நெகிழவிட்டாராதலால், இனி அந்நிலையைக் கொண்டேபோயினொரென வாய்விட்டார், அதுகேட்டுத் தோள்முழு துந் தயிர்ப்புள்ளிசெறிந்தநல்லார் திரண்டாரென்க.

உய்த்தனரென்றிறந்தகாலத்தாற்கூற்றினர், தெளிவுபற்றி. (கரு)

வேறு.

வலைப்படுமானெனமஞ்ஞையெனத்தம்
முலைப்படுமுந்தொடுமொய்குழல்வேய்ந்த
தலைப்படுதன்மலர்மலைபிணங்க
வலைத்தவயிற்றினராயமுதிட்டார்.

இ - ள். அவர், முத்தோடே குழலிலேவேய்ந்த தலையானமலைபிணங்கும்படி மயிர்குலைய அலைத்தவயிற்றினராய், வலைப்படுமானென வலைப்படுமயிலெனவருந்தி னொரென்க. (கசு)

எம்மனைமாரினிபெறு.

நும்மனைமாரினைநோர்த்தவேழம்

வெம்முனைவேட்டுவரும்முயிர்ப்புரவிகாலான்

தம்மனைக்கன்றொடுதாம்புலந்ததேபோல்

இ - ள். அவர், பின்பும் வேட்டுவர் நும்முடையதன்றே.

துக் கொண்டுபோயினார்; இனி எம்முடையதாய்மா, எ போருண்டாதற்குக்
வெனக்கூப்பிட்டுக் கன்றொடுபுலம்புதலுற்றாரென்க. ிசையும் முழக்கமு

உயர்வின்கண் அஃறிணையை உயர்நினையாகக்கூறினார். 'து கடல்; அதில்

ந. பாறையிடுதயிர்பாலொடுநெய்ப்பொரு

ப வாண

தாறுபடப்பள்ளியாருடமாக

மாறுபடமலைந்தாய்ப்படைநெக்து

அ)

சேறுபடுமலர்சிந்தவிராந்தே.

(அ)

உ. புறவணியூரிரிபுன்புலம்போகி

நறவணிதாமரைநாட்டாநீந்திச்

நறவணிசூழ்கிடங்காரெயினழுது

நிறையணிநோட்டவயித்திட்டனாபூசல்.

ஆய் - வேடுபோலச் சாதியையுளர்த்திற்று. சேறு - மது. புறவ - மூல்லைநிலம்.

இ - ள். கற்போற்றியந்த தயிரும் பாலும் கெய்யுடனாகலந்து ஆறுண்டாம்
படி பள்ளியிலே வருத்தநிகழாநீங்க, கெடாதுநின்ற ஆய்ப்படை மாறுபாடுண்டாகப்
பொருது கெட்டது; கெட்டபின்பு, அவர், மலர்சிந்துப்படி விரைந்து புன்புலத்தைப்
பொய் நாட்டகத்தைநீங்கி மூதுரில் இறையணித்தாகக்கேட்கும்படி. னிரையயடித்த
பூசலைக் கொண்டுபோய்ப்போகட்டாரென்க.

இட்டனரென்றார், இப்பழியை அரசன்றமையிலே போகடுதலால்; ஒருசொல்
ஓராம். இதனால் வாயிலொனாச்சிசைச்சமை கூறினார். மூதுரெனவே இது கேட்
டரியாடுசென்பதாகுத்து. (கக)

வேறு.

நொடுமரவெயினீரின்னடிக்கோட்டிமிலேறுசூழ்ந்த

படுமணரிநிரைவாநரிட்பைந்துகிலருவிநெற்றி

நெடுமலையுந்தஞ்சென்றாரென்றுநெய்ப்பொதிந்தபித்தை

வடிமலராயிப்பூசல்வவநகர்பரப்பினாரே.

துதல்போலருள். நெய்யைவார்த்த மயிரிலே மலையுடைய ஆயர்.

இ - ள். மறவர் திரண்டு நிரையைச் சேரக்கைக்கொண்டு மலையில் அருஞ்சு
ரத்தைப்போயினாரென்று பூசலை நகரிலேபரப்பினாரென்க.

“பல்லாக் கொன்டா ரொல்லா ரென்னும் - பூசல் கேட்டுக் கையதுமாற்றி” என்
றும் “நிராகோட்கேட்டுச் செய்தொழிலொழிய” என்றும் துறைகூறுதலின், இவருந்
கேட்டோரெல்லாஞ் சென்றுமீட்பரெனக்கூறி நகரிக்குரைத்தினார். (உ௦)

வகசிந்தாறு.

சீர்ச்சாமரைக்கன்னியா

காசின்மாமனாக்குழவிலலிட
விசமாமன்கழுநீர்பிடிந்தாங்கரி
வாசவானத்திருந்தானைன்மொயம்பினுன்
யாள்

காக - குறம். மாயம்பினுன், கன்னியாவீசந்தோறுங் குழவிலலிடக் கழுநீரைப்

இ - ள். கன்னிருந்தமனடபத்தே அவனிருந்தகிங்காசனத்தேயிருந்தானென்க.
பிடித்து, சசரம்பினுன் இகழ்ச்சி. (உக)

மெழ கொண்டலாடொடுங்கோலொடுங்குப்பு
சலாடமன்னைத்தாடொழுதாயிட
யுண்டொர்ப்புசலென்றாருளாயாபென
கொண்டனாநிபொற்றெனக்கூறினான்.

இ - ள். வித்தவாடொடும பிரயாடொடுகையைக்குடி, தக்கொடியவாசனைத்
தானைத்தொழுது அககாட்டிலே ஒருபூசுண்டென்றுகூறிய அசாரவாசிக்கு அதுயான
கூறியென்றரசன்கூறி, அவனும யான்கூறுகின்றாசனை நிகுவுளம்பற்று, நிரையை
அடித்துக்கொண்டாடொன்றுக ிருளென்க (உஉ)

செங்கட்புண்மயிரத்தோறினாசெம்பு
வெங்கணைக்கிற்குப்பாயவிலேச்சனை
செங்கடவழியாததெழிந்தான்கைய
ளங்கட்போதுபிசைத்தெழுதுன

இ - ள். அகூற்றனான், அதனைக்கெட்டுப்பூடைப்பிசைந்து, கண்முதலியவற்றை
யுடைய மிலேச்சனைக் கண்ணலே தீப்புறப்பட்டவிழிந்தக ஷோபித்தானென்க.

தான் அரசனன்மையிற் கோபம எளியாடெழுதுற (உ௩)

வேறு.

கூற்றின்னிடிக்குங்கொலேவேலவன்கோவலாவாய
மாற்றம்முணர்ந்துமறங்காகடறமுனைநோக்கிக்
காற்றின்விரைந்துதொறுமீட்கெனக்காவன்மன்ன
னேற்றையரிமானிடிபோலவியம்பினுனே.

* “ஏறுமேற்றையும்” என்றவின் ஏற்றையும் பெயா.

இ - ள். கூற்றுப்போற் கோபியானின்றவேலவனாகிய காவன்மன்னன், அக்கே
பஞ்சிறிதுதணிந்து, கோவலவையழைத்து, அவர்கூறியகூற்றிற் பொருளையுணர்ந்
தனதுதானையைப்பார்த்து, காற்றினும்விரைந்துசென்று நிரையைமீட்பீராகவென்
அரிமானேறுமிடியும்போலவியம்பினுனென்க. (உ௪)

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், உ.

வேறு.

கார்வினேமேகமன்னகவுளழிகடாத்தவேழம்
போர்வினையிவுளித்திண்டேர்புனைமயிர்ப்புரவிகாலாள்
வார்வினேமுரசம்விம்மவானுலாப்போந்ததேபோல்
நீர்வினேசுரிசங்கார்ப்பநிலநெளிபரந்தவன்றே.

கார்காலத்துண்டான மேகமன்ன கவுண்மறைந்த கடாம். போருண்டாதற்குக் காரணமான குதினா. வார்வினே - வாருண்டான. யானையும் பரிசையும் முழக்கமு முண்மையின் மேகமுவமை. இனி வானுலாப்போந்ததேபோலுநீராவது கடல்; அதில் விளைந்தசங்குமாம்.

இ - ள். வேழமுந்தேரும் புரவியுங் காலானும முரசம்விம்மச் சங்கமார்ப்ப வானு லாப்போந்ததேபோல் நிலநெளியப் பரந்தவென்க.

நெளிய - விகாரம்.

(2௫)

காலகம்புடைப்பமுந்நீர்க்கடல்கிளர்ந்தெழுந்ததொப்ப
வேலகமிடைந்ததானெஞ்சினவெயினர்தாக்க
வால்வினையலறவாய்விட்டிரலையுந் துடியுமார்ப்பப
பால்வினேந்திரவுசெற்றுப்பகலொடுமலைந்ததொத்தார்.

முன்றுநீர்மையையுடைய கடல்; அது முட்கூற்றும்.

இ - ள். காற்று உன்செய்யடித்தலாலே கடலெழுந்ததேபோலக் கிளர்ந்து வேன்மிடைந்ததானையும் எயினரும் உனையலற இரலையுந் துடியும் வாய்விட்டார்ப்பத் தம்மிற்றாக்குதலாலே கொயித்து ஒருபக்கத்திலே வந்து வளைந்து இரவுப்பகலும் மலைவதொத்தாரென்க.

௫6 - என்னொடு. வேடர் அரசர்க்கெதிராநின்றவின் இரவுப்பகலு முவமையா யின. பனா தானேக்கும், துத்தரிககொம்புந் துடியும் வேடாக்கும் நிரனிறை. (௨௬)

விற்பழுத்துமிழ்ந்தவெய்யவென்றுனைப்பசுழிமைந்தர்
மற்பழுத்தகன்றமார்பத்திடங்கொண்டுவைகச்செந்நாச்
சொற்பழுத்தவாக்குமாண்மைசொல்லலாந்தன்மைத்தன்றிக்
கொற்பழுத்தெரியும்வேலாரொடுஞ்சிலைகுழைவித்தாரே.

பழுதது - குழைந்து. வெய்ய - விரும்பின. மற்பழுத்து - மற்ருழிலிலே முற்றுப்பெற்று. செவ்வியநாவிலே சொல்லெல்லாங்கைவந்தவாகள். கொற்ருழி விலே யடிபட்டு. மைந்தரும்வேலாரும் அரசன்படை.

இ - ள். வேடர்கையில்லீல் வளைந்துகான்றபகழி மைந்தர்மார்பத்தே தங்குத லாலே கவிக்குக்கும் ஆண்மைகூறலாந் தன்மைத்தன்றாக எரியும்வேலார்அவ்வேடர் வில்லைக்கெடுத்தாரென்க.

இனி வேலார் தமது வில்லைவளைத்தா அல்வளவிலே வேடர் மைந்தனாவீட் டிஞ்ஞரென்றுமாம்

(௨௭)

வாட்டபடையனுங்கவேடர்வண்சிலைவணங்குவாங்கிக்
கோட்புலியினத்துன்மொய்த்தார்கொதிதுனைப்பகழிதம்மால்
வீட்டினாமைந்தர்தம்மைவிளிந்தமாகவிழ்ந்ததினேடேர்
பாட்டரும்பகடுவிழ்ந்தபனிவனாகுனிவதொத்தே.

இ - ள். தம்மைக்கெடுத்த வாட்படைகெடும்படி வேடர் வில்லைவளைத்துப் புலியினம்போலெதிர்தென்று மொய்த்தவர்கள், தம்பகழியாலே வீரரானவர்களை வீட்டினார்; அவ்வளவிலே மாவீழ்ந்தன; தேர்கவீழ்ந்தன; வனா குனிவதனையொத்துப் பகிவீழ்ந்தன வென்க.

மொய்த்தா - தொழிற்பெயர். பட்டு - விகாரம். (உஅ)

வென்றிநாங்கோடுமின்னேவெள்ளிடைப்படுத்தெவ்நெண்ணி
யொன்றியுள்ளாங்குகென்னவொலிகடலுடைந்ததேதேபோற்
பொன்றவழ்களிறுபாய்மாபுனைமயிர்க்குஞ்சிபிச்ச
மின்றவழ்கொடியொடிட்டுவேற் படையுடைந்தவன்றே.

வேற்படை - காலாள். குஞ்சி - சிற்றணுக்கள்.

இ-ள். படாதமைந்தர், வேடனாவெனியிலே புறப்படவிட்டு யாம் இப்பொழுது நெவற்றிகொள்ளுதுமென்று எல்லாருமெண்ணி அப்படையுடனே பொருந்தித் தள்ளிச் சிறிதருதைப்பீராகவென்று தர்படைககுச்சொல்ல, சுற்றும் மாவும் வேற்படையும் குச்சத்தையும் பிச்சத்தையும் கொடியுடனே பாகட்டுக் கடலுடைந்ததுபோலுடைந்தவென்க. (உக)

பல்லினாழ்சுகிர்த்தநாரிப்பனிமலர்பாரிலப்பெயர்
முல்லையங்கண்ணிசிந்தக் கால்விசை முறுக்கியாய்
ரொல்லெனவொல் ப்பவோடிப்படையுடைந்திட்டதென்ன
வல்லலுற்றமுங்கிரெஞ்சித்தடியங்காபுனாழ்ந்தான்

பல்லாழ்கித்த நாரிலே பூ நெருங்கவாழ்ந்த கட்டப்பட்ட முல்லைக்கண்ணி.

இ - ள். படையெட்டவளவிலே ஆயர், காண்கின்றதும்படி கால விசையுடைய முறுக்கி ஒடி ஒல்லெனவொல்பப்ப படையுடைந்தென்று கூற, அதுமேட்டுக் கட்டியங்காரள் நெஞ்சிலே ஒருவருத்தமுற்றும் சிதிலையழுந்தினென்க.

என்றார்க்குப் பாடமாயின், என்றவருத்தெருகுத் தானும்தெவருந்தினென்க. (உ௪)

வம்புகொண்டிருந்தமாதாவனபூலேமாலேத்தேவரார்
கொம்புகொண்டன்னல்லலாகொழுங்கயற்றடங்கண்போலு
மம்புகொண்டரசர்மீண்டாராகொன்றிமறவாபோலு
செம்புகொண்டன்னவிஞ்சித்திருநகாச்செல்வவென்றார்

செம்பின்றன்மையைக்கொண்டாலொத்த மூலில், உலகிற்சென்ற நாரிற்கரசுருகிய மூர்மானையென்றார், வெகுண்டு.

இ-ள். நிராபோனபின்வந்த ஆயர், செல்வனே, மாலையின்று நெருங்குவதோர் கொம்பு, கச்சைத் தன்னிடத்தேசொண்டு அடிபாந்த காதலையுடையமுலையைத் தனக்குறுப்பாகக் கொண்டாற்போலு நல்லாருடைய சரபோலத் தப்பாத அம்பையே தாங்கொண்டு அரசர்மீண்டார்; மறவர் ஆவைக் கொண்டேபோளுரென்றாரென்க.

அரசர் - அவன்புதல்வரும் மதனனும். (௨௫)

மன்னிநாபெயர்த்துமைந்தார்வந்தனர்கொள்கவாட்குட்
பொன்னிறைகடருமேலிப்பூங்கொடியனையொழிபிற

கண்ணியைத்தருதுமென்றுகடிமுரசியம்பக்கொட்டி
நன்னகர்விதிதோறுநந்தகோனமைவித்தானே

மன்னினா - பெரியநினை. பூண்விளங்குதற்குக் காரணமானமேனி.

இ-ள். அதுகேட்டு அரசன்வாளாவிருத்தலின் நந்தகோன், கண்முதலியவற்றை யுடைய கண்ணியை மைத்தர்நிராமிட்டிவந்தவர் கொள்வாராக; யாமுந்தருவேமென நகர்விதிதோறு மிக்கமுரசை முழங்கக்கொட்டிச் சாற்றுவித்தானென்க.

இரண்டுகுலத்தோருந் தாழ்வியரங்குநாதிருத்தற்குக் கொள்கவென்றுந் தருது மென்றுங்குறினான். படைநான்குமிகப்படைத்தப்பல்லுயிர்ச்சுமருள்புரிந்தோருண் மையானும், கண்ணியை விரும்புவாருண்மையானுஞ்சான்றினான். (௩௨)

வெந்நங்குதைச்சாபங்கான்றவெந்தனைப்பாழிழங்கு
வதிரந்ததுசேனையிட்டங்குற்றொடுபொருதுகொள்ளுந்
கருந்தடங்கண்ணியன்றிக்காயமாறாகவேரு
மரும்பெறலவளுமாகென்றாவதொழுதுவிட்டார்.

மும்பிலாட்செய்த குதையையுடைய வில்.

இ-ள். அடவா, சேனைத்திரள் பேடரதுசாபங்கான்ற பகழ்மூழ்குநலாலே செட்டநாறலால், இவளையென் றுகாயமேவழியாக- செவ்வாளொருபெறுதற்கரிய பெயலமகூர்மாசு, அட்பேடராகியகூட்டுறொடு பொருதுகொள்ளுந் கொலைவல்லாரில் லையன்றி தொழுதுவிட்டான்.

இது சொல்லெச்சம்.

(௩௩)

காபிரிமின்னனுமேற்பாமுகர்நெஞ்சினேந்
தேர்பரிகடாவித்தேநந்தார்ச்சுவகனருளிற்போகித்
தாபொல்புரவிவட்டா,தான்புகக்காட்டுகின்றா
கூப்பரிவுற்றதெல்லாமொருமானுணர்ந்தினானே.

இ-ள். பிசசன், பின்னையொக்குமகன்மேலே காழாக நெஞ்ச ஒதிமாறு போல நுஞ்சேனைச் செவ்விலேசடாவிப் பின்பு, புரவியை வட்டத்தேசெல்லக் காட்டுகின்றவனுக்கு, அவனருளாலே ஒருமகன்போய்வந்து ஊர்பரிவற்றதெல்லா முணர்ந்தினானென்க.

வட்டம் - வாளி. இனி ஒருமகன் தோபரிகடாவிப் போய் வந்தென்றமாம். இதன்பின், *‘என்றவன்’ + ‘சேட்டினம்’ எனவிரண்டுகலிகுதுவாருமுளர்; அவை பயிலவழங்கா. (௩௪)

* என்றவனுரைப்பக்கேட்டேயெரிமணிக்கடாக்கையா
லொன்றியதோழாகைம்மேலெறிந்தாக்குணர்வினமிக்கால்
செய்வழங்கோகையாகச்சிறப்பொடுசெம்பொன்சுந்தி
நன்றிதேபோல்வதில்லைநாந்தொறுமிட்டுமென்றான்.

† சேட்டினம்பருதிபோலுந்திருமகிழ்மாலைமார்பன்
கேட்டலுங்கனவ்றுவல்லேகிளரொளிநந்ததிண்டேர்
நீட்டமில்செய்கைதம்மாற்பண்ணெனநினைந்துசொன்னான்
நீட்டரும்பருதியன்னசீவகசாயியன்றே.

வேறு.

தன்பான்மையாளயலான்றலைக்கண்டுபின்னு
மின்பாலடிசிற்கிவர்கின்றகைப்பேடிபோலா
நன்பால்பகவேதுறந்தார்பெண்டிர் பாலர் பார்ப்பா
ரென்பாறையோம்பேனெனியானவனுவென்றான்.

தன்பகுதியாய்த்தங்கிய வீரமகளை. போலாவென்றபாடம் செய்யாவென்னு
மெச்சப்பொருட்கண்வந்த உவமைச்சொல். நன்பால் - நல்லொழுக்கம். *“சிலவ
யினான்” என்றதனாற் நினைவிராய் எண்ணி உயர்திணையான் முடிந்தன.

இ - ள். நல்லொழுக்கம், பசு, துறந்தார், பெண்டிர், பாலர், பார்ப்பாரென்பா
ரை ஒம்பேனெனின்யான், தன்வீரத்தை அயலாரிடத்தேகண்டு பொறுத்தான். ஆண்
மகனன்மையிற் பேடியையொத்துப் பின்னுமபாலடிசிலுண்டற்கு மேற்கொள்கின்ற
ஒழுக்கத்தையுடைய கட்டியங்காரனாவேனென்றனென்க.

இது உட்கோள். இனிப் போலாமென மகரவீரக்கீழ் பேடிபோலாமவனாக
வென்றுமாம். போலாவென்றது எச்சப்பொருளுணர்த்தினமையின் ஒப்பில்போலி
யாகாமையுணர்க. (௬௫)

போர்ப்பண்ணமைத்துருகம்பூட்டிப்புரவிபண்ணித்
தேர்ப்பண்ணமைத்துச்சிலைகோல்பகழியாய்ந்து
கார்க்கொண் முமின்னினிமிர்தாங்கல் மாய்குளம்பிற்
பார்க்கண்ணெழுந்ததுகளாற்பகவ்மாய்ந்ததன்மே.

பண்ணமைத்தல் - சமைத்தல்.

இ - ள். புரவியைப்பண்ணிதுகத்தேபூட்டித் தேனாப்பண்ணமைத்துப் பின்
தன்னைப் போருககீடாகப்பண்ணமைத்துக் கோலி ஆய்ந்து மன்போலத் தேனாப்
செலுத்தினான்; அப்பொழுது குதிநாக்குரத்தார் பாரிடத்தேழுந்த புழுதியாலேபசு
பொழுதுகெட்டதென்க.

கொண்மூ - விகாரம்.

(௬௬)

இழுதொன்றுவாட்கணினையாரினையார்கணைக்கிற்
பழுதின்றிழுழ்கும்பகழித்தொழில்வல்லகாளை
முழுதொன்றுகிண்டேர்முகஞ்செய்தவன்மன்னொடேற்கும்
பொழுதாற்றுபோதுமெனப்புண்மொழிந்தான்மொழிந்தான்.

இ - ள். முன்பு நிமித்தங்கூறினவன் அத்தேரைக்கண்டு, தோன்றின அவன்
மகளிர் காமுகரிடத்து நோக்குகின்றநோக்குப்போலத் தப்பின்றாகத்தைக்கும் அம்
பாற்செய்யுந் தொழிலைவல்லகாளை; தேரொன்றே திசைமுழுதும் முகஞ்செய்தற்குக்
காரணமானவன்நன்னுடனேயாம் இப்பொழுது போரை எதிர்கொள்ளும் பருவ
மன்று; போகக்கடவேமென்று கூறினனென்க. (௬௭)

மோட்டும்முதுநீர்முதலைக்குவலியதுண்டேற்
காட்டுண்ணமக்குவலியாயாயுங்காண்டிமென்றே

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், சுவையாக்கம்,

ருக-ம் ரு - நச்சினுர்க்கினியருளாயிற் காண்க.

யேட்டைப்பசியினிகைவ்வியநாகமேபோல்

வேட்டநிரையைவிடவின்றினார்த்தன்றே.

இ-ள். அப்பொழுது வேட்டுவச்சாதி, முதுநீரிடத்துப் பெரிய முதலைக்கு வலிய தொன்றுண்டாயின் நமக்குக் காட்டிடத்து வலியாராயும்காண்மென்றுகூறி, இளைக்கிடைத்தபசியால் இளையைக்கல்வியநாகம்போல் அந்நிரையைக்கைவிடுதலின்றாய்ப் போரிற்கு விரைந்ததென்ச. (கஉ)

வேறு.

கடற்படையனுங்கவென்றகானவரென்னுங்கூற்றத்
திடைப்படாதோடிப்போமினய்யவென்றிலைவாய்வைத்
தெடுத்தனாவிளியுஞ்சங்கும்விளையும்பறையுங்கோடுங்
கடத்திடைமுழங்கக்காருங்கடலுமொத்தெழுந்தவன்றே.

இ - ள். அங்நனம்விரைந்தவர், அரசன்படைகெடும்படி வென்ற வேடரென்னுங் கூற்றத்திடையில் அகப்படாதே பிழைக்க ஒடிப்போங்களென்று வார்த்தை கூறித் துத்தரிக்கொம்பையுதிக்கொக்கரிப்பையுஞ் சீழ்ப்பையுமெழுப்பினார். அதற்கெதிரே பிள்ளையாருடையசங்கும் பறையும் கொம்பும் காட்டிலேமுழங்க இரண்டிபடையினெலியும் காராயுங் கடலையுமொத்தெழுந்தவென்ச.

“யில்லுடை யினையர் கல்லிடு பெடுத்த” என்றாற்பிறநும் (கக)

கைவிசைமுறுக்கிவிசங்கொளியுங்கறங்குமேய்ப்பு
செய்கமுற்குரிசிறிண்டேர்விசையொடுதிசை.எல்லா
மையெனவளைப்பவிரார்த்தனரவருமார்த்தார்
மொர்யமர்நாட்செய்தையன்முதல்விளையாடினனே.

விசையுண்டாகமுறுக்கி. ஐயென-வளைய. பின்பசெய்யு மொய்யமருக்குமுதலேநாட்கொண்டு என்பது தான்செய்யுந்தொழில் நிகழ்த்தவதற்குமுன்பே அதனைத் தொடங்கிவைத்தல். இது தம்மிற்றும்படைவகுத்துவிளையாடுந் தன்மைத்தென்று விளையாடினனென்றார். தனக்கு அவர்நிகரன்மையானும், அரசாட்சியின்மையிற்பகையின்மையானும், தனதருளும் வீரமுமெப்படுத்துதற்குச் சென்றானாகலானும், அவரையஞ்சப்பண்ணிரினாமிட்டானென்பதே தேவர்கருத்து; அது மேற்காண்க.

இ - ள். அவரெதிர்த்தலிற் குரிசில் தொ கொள்ளிவட்டத்தையுங் காற்றாடியையு மொப்பவிசையோடேவளையாநிறுக்க, தன்வீரராத்தார்; அதுகேட்டு வேடருமார்த்தார்; அப்பொழுது ஐயன் நாட்செய்து விளையாடினென்க. (சு0)

ஆழியானூர்நிப்புள்ளினஞ்சிறகொலியினு
மாழ்கிப்பையவிந்தவண்ணம்வள்ளறேர்முழக்கினனுஞ்
சூழ்துகண்மயக்கத்தானும்புளினுருள்கருகிச்சேக்கைக்
கோழிபோற்குறைந்துநெஞ்சினறமெனமறமும்விட்டார்.

இ - ள். திருமாலேற்படுவதாகிய கருடனது சிறகொலியினுலே பாம்புமயங்கிப் படமொதுங்கினாற்போல, வள்ளறேரொலியாலும் தம்மைச்சூழ்ந்த துகளின்மயக்கத்தாலும் வேடர், மனவெழுச்சிகருங்கி, வலைப்பட்டகோழிபோலேசெயல்குறைந்து

தமதுநெஞ்சின் அறம்புகுதாம; கைவிட்டாற்போல ஈண்டு மறத்தையுங்கைவிட்டா ரென்க.

அவருயிரைக்கொடுத்தலின் வள்ளலென்றா, பொராதே தேரொலியாலேஅஞ்ச வித்து நிராமீட்சின்னான். (சுக)

புள்ளொன்றேசொல்லுமென்றிப்புறத்தலைவோடும் பொய்த்தான்
வெள்ளத்தேர்வளைநதநம்மைவென்றியீங்குகிறுவெய்தா
வுள்ளம்போற்போதுமோரேடுப்பெடுத்தாய்வென்னு
வள்ளன்மேலப்புமாரியார்ப்பொடுகிதறினோ.

இ-ள். அங்குனமறமவிட்டவோடும், ஆந்தை ஒருதேர்வாடிமன்று சொல்லாநின்ற தென்று நமக்குச்சொல்லி இந்தப்புன்றலெட்டென் நிமித்தமுந் தம்பிரான், மம்மை, தேர் வெள்ளமாகவளைந்தனவாகலான் இவ்விடத்து நிராகோடலரிது; இனி நாய்சம தாக ஒருகாலுற்றுப்பொருது தன்னி உய்யப்போமபடி ஒருவருள்ளம்போலே எல்லா ருஞ் செல்லக்கடவேமென்றுகடசிச் சென்று, வள்ளன்மேலே அப்புமாரியைப் சிறுந் னாரென்க.

நீ சினைந்தாற்போலப் போவேமென்றுமாம்

(சுக 2)

மால்லனாதொடுத்தவீழ்ந்தமலாநிபாரித்தனைக்
காள்ளாததெழுந்தபாறக்கல்லெனப்புடைத்ததேபோ
மேனினாததெழுந்தவேடாவென்றுணையப்புமாரி
கோனினாததுமிழும்விலாநகோமக பாவில்கினோ.

மால் - பெருமை. மலையிறொடுத்தென்றார், காலமழையென்றுரைத்தாரு.

இ - ள். மாரிதன்னைக் காற்று, கல்லென இரைத்தெழுந்த தெதழ்த்த தன் மைபோல, தன்மேனினாததெழுந்த வேடருடைய அம்பாநியமழையை, கோமகன் தன்கைவில்லாத றுன்சொரிகின்ற கோலைத்திரைநொந்து விடக்கூடுமென்க.

காற்றுத் தான்வெண்டியநிசையே மழையென்பொருதுமாற்போல, இடனம்ப தன்விசையால் அவரம்பை மீளவிட்டதென்க.

“நாமுறக் கணைக்காற் றெடுத்த கண்ணகல் பாசலா” என்றாநிறுப இச றுற் கோமகனென்றா. (சுக)

கானவாரியாவில்லாய்க்கடுங்கணைதொடுத்தலோடு
மாரினாபெயர்ந்தவாயராந்ததனர்ணிந்ததின்டோ
டாவென்றுமுடங்கிற்றொன்றுநிமிர்ந்ததுசரம்பெய்மாரி
போனிந்தவென்பமற்றப்பொருவருசியைஇரைக்கே.

அங்குனந்தொடுத்த தொடைவிசைடங்கணை இனிப்பொரவரிசென்று குறைந்து நிராயைக்கைவிடுதலால், தொடுத்தலோடுகிளைபெயர்ந்ததென்றா

இ - ள். தனது வில்வாய்க்கடுங்கணையை அவ்வாறுத்தொடுத்ததொடையுடனே நிராமீண்டன; அதுகண்டு நியராந்ததனர்; அதன்பின்பு, நிராயைவிட்டுக் குவிந்த கானவாரியுப்படியாகத் தனதுகிண்டோடாவென்றுமுடங்கிற்று, ஒன்றுநிமிர்ந்தது. அப்பொழுது அவ்வேடர்க்கு அம்புடன் பெய்மாரிபோலத் தானாயாநின்றவென்க.

இது நிராமீட்ட பின்பு, அவ்வேடர்திரள் குலைத்துபோம்படியெய்த நிலைமை கூறிற்று. கொல்லாநிருத்தலின் மழைபோலென்றார். (சுக)

வேறு.

ஐந்துறுதுறுதலையிட்ட வாறுயிரவா
மெய்ப்பந்துறுதுறுதுறுவெங்கணைநாவிவேடர்
கைக்குறுவிலுங்கணையும்முத்தான்கணத்தின்
மைந்துறுவெற்கண்மடவார்மனம்போலமாய்தார்.

புலையிட்ட - முதலிலையிட்ட - பொன் - ஐம்பந்தாறுயிரவா - அவர்மெய்தூர், ஐந்துறுவெங்கணையை இப்பொழுது அங்குள்ளாறுதபடி சொகித்து - தாவுதல்-மிகச் சொகிதல் - மையாசியநூறு - அஞ்சு - நம், - வெளி மையைய அத்தததற்குக்காரணமான வெளிலன், நாமம் - நிலைல்லாததென்பதின் மனம் உவமை.

தி - ன். - அங்குணம் பொன்மார் - பாணிக்கும் - பொன்செய்யத்தாய், வேடர்கையற் பிறைநூறுகிடை - நிலைமம் - நம்மையம் - இப்பொசுடப்பாணினுள், பின்பு, அவர் மடவார்மனம்போல - ஒருவாறுத - பாடவென் - மனத்தாறென்க.

மாட்டில் - மனத்தல், - "பாணிமாய்க்குயாழ் - சதன்" என்றும்பொல. தம் - மையாசியநூறுமெய்ப்பாசியநூறுமனார் - பொசுதிதல் - தாவதலான் - அறுப்பித்தாணென் - பா. - தாவி - துணித்தாணென்மமாம். (சது)

வாவவாயுமின்றிவறவொகணவாயுமின்றி
கோள்வாட்டிநெய்யெய்யாய்வித்தாங்குமைத்தன்
கோள்வாய்கிலையினெய்யாய்நெய்யாய்மின்வா
கோள்வாய்நெய்யாய்கிலையெய்யாய்நெய்யாய்மின்வா

பாண் - பொன் - நிலையிட்ட - நிலையிட்ட - எவ்வாறுத - விசையிதத்த - ஒவ்வாய். இது - "கொள்கொத்தி - மயில்லால்" என்றனைக்கருதிக்கூறிற்று.

தி - ன். - கோள்வாட்டிநெய்யெய்யாய்வித்தாத்தொல, மைத்தன், அவர் - பொன்மெய்வாட்டி - மயிலின் - எவ்வாறுத - மயிலின் - நிலையினெய்யாய்கிலையெய்யாய்மின்வா, மதிபொய்யா - மயில்தாணென்க.

பாட்டிநெய்யெய்யாய்வித்தாத்தொல, மைத்தன், அவர் - பொன்மெய்வாட்டி - மயிலின் - எவ்வாறுத - மயிலின் - நிலையினெய்யாய்கிலையெய்யாய்மின்வா, மதிபொய்யா - மயில்தாணென்க.

கோள்வாய்கிலையெய்யாய்நெய்யாய்மின்வா
கோள்வாய்கிலையெய்யாய்நெய்யாய்மின்வா
கோள்வாய்கிலையெய்யாய்நெய்யாய்மின்வா
கோள்வாய்கிலையெய்யாய்நெய்யாய்மின்வா

பொய்யாத்தொய்யாய்கிலையெய்யாய்நெய்யாய்மின்வா
பொய்யாத்தொய்யாய்கிலையெய்யாய்நெய்யாய்மின்வா
பொய்யாத்தொய்யாய்கிலையெய்யாய்நெய்யாய்மின்வா
பொய்யாத்தொய்யாய்கிலையெய்யாய்நெய்யாய்மின்வா

றொரு பெயரிட்டாரா. சீவகனரசுவரிமை எய்துநான்வந்துறுதலிற் தனக்கிழைத்த
நாளுற்றலந்தவன்.

இ - ன். தாரவன், தோழருடனே இரண்பெடையிலும் ஓராளுக்குங் குற்ற
மின்றாக நிரைமிட்டானென்றுகூற, அதுகேட்டு நாளுற்றலந்தான் இற்றதுபோல
வெகுண்டான்; நகர் உவந்தார்த்ததென்க (சுஎ)

வேறு.

இரவிதோய்சொழிமொண்மடாடநீடுபுகைதவழ்ச்சுண்ணம்
விரயிப்பூர், நாமநாற்றினினாதெளித்தாரந்தாகி
யரவுயரொழியினுந்நனகன்படையனுங்கவென்ற
புரளித்தேர்க்காயினன் மனையைப்பொங்கவென்றார்.

இ - ன். சீவகன்செல்லுகின்றதெருவில் கற்புடைமகள், மடாத்தே கள
னத்தோடேகலந்து புகைதவழாநிகர்த் தாமத்தைதாண்டிமணி யினையெய்குந்
தெளித்த அதனைவங்குடைமகனத்த, நாமநாமகலமாச நூரத்தைகண்டது, தர
யோதனன்படைக்கப்பட்டபடியை அருங்கனையெடுத்த கனையைப் பொலிவென்
ருவென்க.

யிலும் தெரும் களமிட்ட லுமுடைய.

இன்னமிகனையசெவ்வாயினங்கினிமழையஞ்சொற்
பொன்னினிசுணங்கிபூததபொங்குளமுலையினாத
மின்னிவந்துகப்புநோவனிலையைகாணவோடி
யன்னமுமயிலுமபோலயனாக் கனிதொண்டார்.

இ - ன். செவ்வாயினவழிபொலிவையமுடைய மகள், கனையமுடையின
விலையைக்காண்பதாக தகப்படுமே தவிர அன்னமுமயிலுக்கொண்டாக்
தெருவை கைக்கொண்டுநின்றான்.

இது கற்பனை மகள் கொடுத்தொன் னுடைய

சில்லரிச்சிவம்பன்வளவாழ்நிறுபறைகற்பகச்செம்பொ
னல்துற்றேரணிக்ருகொம்மைமுலையெனுபுரவிபூட்டி
கல்லெழினெடுங்காண்பார்ப்புருவயில்லுருவக்கோங்க
செவ்வப்போர்க்காமன்சேனைசெம்மம்மேலெழுந்ததன்றே.

இ - ன். அசை புரவ்யென்றார், புரவியின்பின் தேர்செல்லுமாறுபோல முடி
சென்றுவசிகரித்தபின்பல்குற்பயன்கோடலின்.

இ - ன். செவ்வத்தேன்று பொடியெய்யுங் காமன்சேனை, சிலம்பாகியபண்
கறங்காநிற்கவல்லுராகிய தேரைச்சமைத்து, முலையாகியபுரவ்யையப்பூட்டி, கண்
பாகக்கொண்டு, பருவமாகியவல்லெழுமையடைத்து, தலைவன்மேலே மறுபடையாக
எழுந்ததென்க.

இதனால் அவர் வேட்கைசெலுத்தினமை கூறினார்.

(சுஊ)

நூல்பொரவரியதுண்மைதுசுப்பினையொசியலிங்கிக்
கால்பரந்திருந்தவெங்கட்கதிர்முலைகச்சின்னிக்கிக்

கோல்பொரச்சிவந்தகோலமணிவிரற்கோதைதாங்கி
மேல்வரல்கருதிரின்றூர்விண்ணவர்மகளிரொத்தார்.

நூலெடுத்தற்கரிய. இன்னும் ஐயும் அசைச்சொல். கோல் - நரம்பு.

இ - ள். இடைசாளருமபடிவந்து அடிபரந்து தளராதிருந்தமுலையைக் கச்சாற்
சட்டி, விராவற்கோதையைத்தாங்கி, சிவகன்வரவைக்கருதி, இமையாதேபார்த்து,
மேனிலத்திரின்றவர் தெய்வமகளினாயொத்தாகென்க. (கரு)

ஆமமுமிடையுமல்கவாடி பார்த்தெழுந்துவிற்கிப்
போகமும்பொருறாமி ன்றபுணர்முலைத்தடங்கடோன்றப்
பாகமேமறையறிந்தபடைமலர் த்தடங்கணல்லார்
நாகம்விட்டெழுந்துபோந்தநாகத்தம்மகளிரொத்தார்.

அல்க - கருங்குமம். பொருள் - கணங்கு. புணர்முலை - நெருங்கினமுலை.
பெல்போலுக்கள். எழுந்து - உயர்ந்து.

இ - ள். எழுந்து விட்டொன்ற முலைத்தடம், ஒருபாதியேதொன்ற ஒருபாதி
மீளைய, ஒருவாழின்பொருளாவொன்றல்லா, நாகருலகந்தைவிட்டிப்போந்த நாகம்ம
களினாயொத்தாகென்க. (கூஉ)

வானாந்துடைத்தவைவெவ்வேய்ந்துட் மலைத்தலேபோ
வான். நகரெழுந்தநீண்டவண்ணம் மலர் த்தடங்கணெல்லா
நிள்கடாபெய்தபடோக்குநீனாயித்தெழுநுசிப்பூப்போற்
காளைத் தேய்செல்வித்கலந்துட் நெருக்கவந்தே.

அதம், மட்டம்.

இ - ள். அந்நீண்டவெவ்வேய்ந்துட் மலைத்தலேபோல் நெருக்கமற மலை
ந்துநிலைகண்டெல்லாம், கொல்லையெய்யமாட்டாது தம்மித்கலந்து, நூயிறுபோ
நெய்யைப்போலும் பூபடாபெய் காளைதேய்செல்வித்கலந்துட் நெருக்கின
வென்க. (கூக)

வடகமுநதுகிலுத்தோமாலையுமணியுமுநதுங்
கடக்கடாநுழையுமுநதுங்குதொள்கலந்துமுநது
நிடவனையெல்லையெல்லாமின்னினாத்திட்டதேபோற்
படவரவல்லுலாபப்பயத்தனமாடமெல்லாம்.

படகம் - அந்நவாபம், படையென்க. கருவொள் - நிகளுநாயிதும்போலு
மொளி. கலந்து - கலப்ப. வகை - குத்தெழு. நினாத்திட்டது - ஒருசொல்.

இ - ள். வடகமுநதலியன லுள் தம்மித்கலக்கும்படி செலமின்னினாத்தாற்
பொல முநாநிடத்தினது கூறுபாட்டினெல்லையெல்லாவற்றனுமுள்ள மாடமெல்லா
மல்லுலாபப்பெற்றனவென்க.

இனி, மூதாரெல்லையெல்லாம் வடகமுநதலியனவொளி தம்மித்கலக்கும்படி செ
லமின்னினாத்தாற்பொலவென்றுமாம். (கூச)

க. மாதுகுமயிலினல்லார்மனகலமரபுகுறிப்
போதககம்பியென்பார்மூயியும்புணர்கவென்பார்

தோதகமாகவெங்குஞ்சுக் கண்ணாமேற்சொரிந்துதுணை
 ருதுகுபிணையல்விசைச்சாந்துகொண்டெறிந்துநிற்பார்.

இதுமுதல் "வயிர்வை" அளவுமொகுறொடர்.

காதலொழுதுகின்மயவிற்காட்டின் நல்லார் - பாத்தையர். பொதக - பொதக;
 திருவேபுருதகவென்ற பொல. இவன் அச்சென்ற யாநிருத்தம் உலகச்சாத்தந்
 ருரியனென்ற பூநியாபுணர்கவென்றார். தோதகமாக - உருத்தமாக. நல்லார் நம்
 சலங்கூர் நம்பி, பொதுகவென்பாரும், புணர்கவென்பாரும், எவ்விடமுஞ்சொரிந்து
 வீசி ஏறித்தநிற்பாரும். (கரு.)

உ. கொடையுளுமொருபு கொல்லுங்குற்றினுக்கொடியவார் பொய்
 படையுளுமொருவனென்றுபயிச்சொறுணுவதுணுறு
 னடையார் சொல்லுமெல்லாமளநி கங்ககணபகர்
 தொடையல் கோவைமென்று சொல்லுபுத்தொறுது நிற்பார்.

உம்மையிதன்மேல் உம்மையின்மேல் அளவையுளுமொருபு கொல்லுங்குற்றினுக்கொடியவார்
 டம். பளுவல் - கொடையுளுமொருபு கொல்லுங்குற்றினுக்கொடியவார். கொடியவார் - கொடிய
 யுடைய அடியவார். கொடையுளுமொருபு கொல்லுங்குற்றினுக்கொடியவார். கொடியவார் - கொடிய
 ருகஞ்சொல்லுமொருபு கொல்லுங்குற்றினுக்கொடியவார். கொடியவார் - கொடிய
 நல்லாவென்றயாநிறார். கொடியவார் - கொடியவார். கொடியவார் - கொடியவார். கொடியவார் - கொடியவார்.
 கூறி, உலகச்சாத்தந் துணை ருதுகுபிணையல்விசைச்சாந்துகொண்டெறிந்துநிற்பார்.
 யு எல்லாமென்றார். கொடியவார் - கொடியவார். கொடியவார் - கொடியவார். கொடியவார் - கொடியவார்.
 மையையுண்டு கொடையுளுமொருபு கொல்லுங்குற்றினுக்கொடியவார். கொடியவார் - கொடியவார்.
 சொல்லிற்றாம். (கரு.)

ங. செம்மலைப்பயர்சார்ந்துசெய்தவழுவனாடுவென்ற
 செம்மலைத்தாளுசெய்தவழுவெனதுவனாடுவென்ற
 சம்பழிவழுவகம் ஒருசகம்முதலுமொருசகம்
 தம்புறுசிறுமுகெடுவெனதுசிறுமுகெடுவென்ற

இவ்வாழ்வகம்செய்தவழுவெனதுவனாடுவென்ற. செம்மலைத்தாளுசெய்தவழுவெனதுவனாடுவென்ற.
 வன் எம்மலையென்றதன்மேல் செம்மலைத்தாளுசெய்தவழுவெனதுவனாடுவென்ற. செம்மலைத்தாளுசெய்தவழுவெனதுவனாடுவென்ற.
 ஞ்செய்தார்கொல்லென்றம் பா. செம்மலைத்தாளுசெய்தவழுவெனதுவனாடுவென்ற. செம்மலைத்தாளுசெய்தவழுவெனதுவனாடுவென்ற.
 சீரிய காமசொலையத் தந்தாழ்வகஞ்செய்திற்றாம். (கரு.)

ச. சினவுநர்காடந்தசெல்லம்செம்மலாகலகர்
 கனவினினுருவிவதுகாட்டியாங்காணவென்பார்
 மனவிரியல்குலாந்தமனனத்தொடாபந்தியொன்றார்
 சினவுநரின்றிநின்றவேண்டுகொறுவாரும்.

நானையென்ற, இன்றைக்குச்சாங்கயாலாற்றுதலில் காட்டி - இக்காட்டில்
 யியங்கோள். செல்லம், எம்மையருள். நானேக்கலைத்ததற்குந் தன் அகத்தைய
 யாங்காணக்காட்டுவாயாகவென்றாரும். மனவு - மணி. தாங்கு. உலகன் ஏன்றுங் கோ-
 பாரின்றாகையயங்கிநின்ற தாம் இவனிடத்தவிரியபு துக்கச்செய்த தம்மனத்தோடு
 கூறுவாரும். அக்குலார் - இரண்டிடத்துக்கூட்டி. (கரு.)

டு. விண்ணகத்துவர்கொன்மற்றிவ்வென்றிவேற்குரிசிலொப்பார்
மண்ணகத்திவர்கொவ்வார்மழுகளிநனைபதோன்றல்
பண்ணகத்துறையுஞ்சொல்லார்நன்னலம்பருகவேண்டி
யண்ணலைத்துவத்திறந்தார்யார்கொலோவளியரென்பார்.

மற்று - வினையாற்று. தோன்றலை மண்ணிடத்து இம்மக்களொவ்வாராதலாற்
பின்னை இக்குரிசிலையொப்பார்விண்ணகத்துளரோ? அஃதறிதின்றிலெமென்பாரும்;
இவ்வலகின்மகளிர் ஈங்கல்லாததொருநலத்தைதுகரவேண்டி இவ்வண்ணலைத் தாஞ்
செய்த சுவத்தாற்றத்தவர் தேவரோ மக்களோ அவர்யாவராயினும் எல்லாராலு
மளிக்கத்தக்காரென்பாரும். (டுக)

சு. வட்டிடைப்பொலந்ததானைவள்ளலைக்கண்டபோழ்தே
பட்டிடைருழற்ககாசுபஞ்சிமெல்லடியைச்சூழ
வட்டரக்கனையசெய்வாயனநிலங்கருகிக்காமக்
கட்டழிலெறிப்படுகின்றாக்கைவளைகழலநின்றார்.

வட்டிடை - முழந்தாளளவாகவிரகுக்குமுடைவிசேடம். காக - புறத்தின்
மேகலை. அட்ட அரக்கு.

டு - ன். மயிலினல்லார், அமுதமன்னார், அல்குலாராகிய இவர்கள் என்பாரு
மென்பாராமாய், வள்ளலைக்கண்டபொழுதே காமத்தையெரிய வாய்கருகின்றவர்கள்
பின்பு, மேகலைதல வளைதல நின்றாரென்க. (சு0)

வாட்செலச்செல்லவிம்மும்வரிமுலைமாளிநோக்கி
யேர்செலச்செல்லவேத்தித்தொழுதுதோக்கவிப்பார்
பாட்செலச்செல்லச்சித்திப்பைந்தொடிசொரிந்தநம்பன்
றேர்செலச்செல்லுமவிதிபிச்செலச்செல்லுமன்றே

வாட்செலச்செல்ல - கச்சுமலேபோகப்போக. இப்பால் - பின்பு. நிலத்திலே
செல்லும்படி செல்லும்படி சித்திச் சொரிந்தன; தொடி பலவாதலிந்தினார்.
செல்லுமென்பது நிர்ணயமேயுணர்த்தும்.

டு - ன். நம்பன்றேர்செல்லுதலாலே யிப்பாலுள்ளமகளிர், மறையுமளவுநோக்
கிநின்ற, அமுதப்போகாநிற்கப் போகாநிற்க வத்தித்தொழுது தோனைநாற்ற, அத்தோள்
கள் செருகிக் காத்தற்குரிய தொழுகையுஞ்சொரிந்தன. பின்பு அவனதுதேர், செல்
கின்றவீதியின் மகளிர்க்குப் பசப்புப்பரக்கத் தான்செல்லாநிற்குமென்க.

“நீப்பி வீங்காது வரின்வரை யலமந்து தோட்பழி மறைக்கு முதலிப் போக்
கில் பொலந்தொடி” என்பார். முன் வளைகழலகின்றார்க்கு வருத்தமிருதியாற் றொடி
யுங்கழன்றனவென்க. (சுக)

வாண்முதத்தலர்ந்தபோலுமழைமலர்த்தடங்கண்கோட்டித்
தோண்முதற்பசுலையித்தோன்றலைப்பருகுவார்போ
ணமுதற்பாசந்தப்படுங்குன்றிற்பநிலலான்
கோணமுதப்புவியோடொப்பான் கொழுநிதிப்புரிசைபுக்கான்.

ஒளியையுடையமுதத்தே பூத்தமலர்போலங் குளிர்ந்தகண். புரிசை - தன்மனை
யைச்சூழ்ந்த மதில்.

இ - ன். அங்ஙனம்பசந்தவர் தந்தோளிற்பசிலேதீரும்படி தோன்றலைப் பருகு வார்போலே கண்ணுலேவளைத்துப்பார்த்து நடுகனிராய் நானுகியமுதற்றனாதெத்த லாலே செல்லமாட்டாதுநின்ப, தான் நிலலானாய்க் கொல்லுமுகந்தையுடைய புலி போல்வான் புரிசைக்குள்ளே புக்கானென்க. (௬௨)

பொன்னுகம்புரவிழட்டுவிட்டுடல்பந்திபுக்க
மன்னுகவென்றியென்றுமனிவள்ளுநிறையவாக்கி
யின்மதுப்பலியும்புவுஞ்சாந்தமும்விளக்குமேந்நி
மின்னுகுசெம்மொற்கொட்டில்விளக்குதேர்புக்கதன்றே.

ஏந்தி - ஏந்த.

இ - ன். புரவி துகம்புத்தெலிப்பிப் பந்தியிலேபுக்கன. மின்பு தேருக்கு மதுவை வட்டினிறையவார்த்தி, அம்மதுவாகியபலிமுதலியவற்றை வென்ற மன் னுகவென்றேந்த, அத்தேர் மகிழ்ந்து கொட்டிலிலேபுக்கதென்க. (௬௩)

இட்டவுத்தாரியமெல்லென்றிடை சுவல்வருந்தவொல்லி
யட்டமங்கலமுமேந்தயாயிரத்தெண்மரீண்டிப்
பட்டமுங்குரையுமின்னப்பல்கலனொலப்பப் பூழ்ந்து
மட்டவிழ்கோதைமார்பின்மைந்தனைக்கொண்டிபுக்கார்.

ஒல்கி - எதிர்கொண்டு.

இ - ன். ஆயிரத்தெண்மரீண்டி, எட்டு மட்கதைதையுமெந்த, மின்ன ஒலிப்ப உத்தரியமிடையையும் தவலையும்முந்த எதிர்கொண்டு, சூழ்ந்து, மைந்தனை உள் ளெகொண்டிபுக்காரென்க.

“சாமனா திபந்தமனியப் பொற்குடங் - காமா சயலி னினைமுதலாத் - தேமருவு- கண்ணாடி தோட்டி சதலிகை பெண்ணரசு - மெண்ணிய மபகலங்க ளெட்டி.”

தாயுயர்மிக்கதந்தைவந்தெதிர்கொண்டிபுக்குக
காய்கதிராமணிசெய்வெள்ளேவர்காணையங்காலலோமரி
யாய்கதிருமிழும்பைப்பூணாரச்செங்குணவந்த
சேயுபருலகமய்தியவனதேரா செல்வமுற்றா.

பிள்ளை உயர்ச்சிமிருதிக்குக் காரணமானதந்தை: “தான்றோ ளுக்குக தந்தைக் குக் கடனே” என்றா நிற்கும். காய்தல் - எடுத்தல்.

இ - ன். தாயுந் தந்தையும் பிள்ளையையெதிர்கொண்டிபுக்கு, ஜலத்தி முதலிய வற்றாலேபரிசுரித்து, உலகைப் பெற்றாலொத்ததோர் செல்வத்தை தாமுற்றவரென்க.

க. தகைமதியெழிலுவாட்டுந்தாமரைப்பூவினங்கட்
புகைவாதியழலவாட்டகப்பொன்னொபுல்லரிண்ட
வகைமல்கவொசெய்மார்பின்வள்ளிலைக்கண்ணொண்டார்த
தொகைமல்தொறுவையாளுந்தோன்றன்மற்றின்னகூறும். (௬௪)

உ. கேட்டிதுமறக்கமபிகேண்முதற்கேடுசூழ்ந்த
நாட்டிறைவியையென்னுநாறுபூங்கொம்பனாளை

வேட்டிபாறையிலுள்ள கட்டிடங்களைப்
பூட்டி மூடும்படி உத்தேசித்து நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

தான்மதிக்குக்கொடாதே மதியைத்தான் கெடுக்கும் பொற்றாமையிற்றிறப் பொருத்தம்படி பெருத்த மாபிணியுடைய வண்டிவேக்கணி சில சமாழிகளைக்கூறாநிற்கும் நிராயையாளும் வண்டாராயுடைய வந்தக்கானென்க. மற்ற-வ னைமாற்று. இன்ன-இத்தன்னையவாகியபொழிதனா; இன்னவெவ்வொன்றேமேலேகூட்டுக. பொற்முதல்-இரு வினையுஞ்செய்தற்குக் காரணமானவையா; * “பொழிந் முத ன் னெய” என்றபொல நின்றது.

இருள். வள்ளல்கள்கொடுத்தான், சம்பந்திக்கேட்கேட்கி மரப்பாயாக; பின்னை இன்னகடப்பாயாக, அன்புமரத்தாயாக; மெளனின் கொம்புனைவரும்பிப் பல்லுவினாகாவின்பாரத்தையென்ப சட்டியங்காணைப்பூட்டித் தனக்குமுன் னெகாட்டிமருக் கேடுசூத்த இளை அலுவலனை உரினாட்டொக்கப்பட்டானென்க. (1)

கேஸிபூக்குற்றநாதன் தேவகொடுமுடிவனாயொன்றேநிக்
காலபூக்குற்றநாதன் தேவகொடுமுடிவனாயொன்றேநிக்
மாலைநிபியுதன்நாதன் தேவகொடுமுடிவனாயொன்றேநிக்
யாலநிபியுதன்நாதன் தேவகொடுமுடிவனாயொன்றேநிக்

காரணம். வீதிநெடும்சாலைகள் 25 - கட்டப்பட்டதால் இடனரகஜேனும் பந்தா
பெற்று நன் சுயநலமாய் பணம் டீர்.

தி - ஈ. அலறுநிலாப்பொம்பட்டினத்தையெறிவித்த உயிலாப்
பொச்சுந் தயான், மாங்குறி மலம், தம்ப, தா' கொச்சம்பொய் மறைந்து
மின்றென்றினடுமையாமின் உலாப்பொச்சுமென்றே போன, உலாத்தே
மிக்குகின்றென்றென்க.

செவிக்குப் பிச்சு-முச்சுமையுடன் கூட நான் கிதா செய்திருக்கின்ற
மொழி. (சுஅ)

குடித்தொழிலுடைய உகோர்ப்புத் துடிக்கியவாசலின்தே
 னலதகுதொறுவினும். எனாமையகோவிற்கெனப்பே
 னிலக்கலாமமம், துகோதாவரிமொளகிசைமித்தோத்த
 லலத்தகுமனைவிபெற்றநங்கைகோவிந்தையென்பார்.

குலம் தொண்டிதருமைப் பின்பின்னுமுட்க்கெல் (டி. தன்ருமெல்லாம் இப்பொழுதுதான்யிற்றின்ப வாறாகிட்டு, வெட்டி, கலத்தகூத்தக.

இ - ற். யான், கோன்குடிவழிவாராங்ளறேன்; இடையிடத்தேன்; பெயர்கோவிற்கென்னுதற்படுவேன்; கோதாவரியென்றுகறிப் புகழாலெங்கும்பரந்த இலக்கணமமைந்த என்மனைவிபெற்றநங்கை கோவிற்கையென்றுபெயர்கூறப்படுவாள் என்க. (சுக)

வம்புடைமுலையினுளென்மடமகண்மதர்வைநோக்க
மம்படியிருத்திகெஞ்சத்தழுத்தியிட்டனையதொப்பக்

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வேற்றுமைமயங்கியல், 2க.

கொம்படுசுப்பினுளைக்குறையிரந்துழந்துநின்ற
நம்படைதம்முள்ளெல்லாகைமுகமழிந்துநின்றேன்.

இ - ள். முலையினாடிய என்மகனோக்கம் எல்லார்க்கும் அம்பைத் தோளடி யிலேசெல்லவலித்து நெஞ்சிலே அழுத்தியதன்மையொத்தலாலே, அந்நுகப்பினுளைப் பெறவேண்டுமென்று வருந்திநின்ற நம் ஆயரிடத்தெல்லாம் முகச்செவ்வியின்றி மறுத்துநின்றேனென்க.

தான்மகட்கொடுத்தவின்நம்படையென்றான். சீவகன்விரும்பிக்கோடற்கு மகளை இங்ஙனஞ் சிறப்பித்துக்கூறினான். (எ0)

பாடகஞ்சுமந்தசெம்பொற்சிலம்படிப்பரவையல்குற்
சூடகமணிந்தமுன்கைச்சுடர்மணிப்பூணிணை
யாடகச்செம்பொற்பாவையேழுடன்றருவனைய
வாடகில்வதுவைசுடமணமகனாகவென்றான்.

இ - ள். ஐயனே, அடிமுதலியவற்றையுடைய கோவீந்தையைப் பாவையே ழுடனேனதருவேன். குறைவற்றமணம்பொருந்திமணமகனாவாகவென்றானென்க.

இது இன்னவாகியமொழியைக்கேளென்றது. என்றானென்பதனை, 'அகன்று நின்றேன்' என்பதனோடுங்கூட்டுக. (எக)

வேறு.

க. வெண்ணெய்போன்றுநீனியண்மேம்பாஸ்பேரறிஞ்சொல்ல
ளுண்ணவருக்கியவாடுய்ப்போன்மேனியன்
வண்ணவனமுலைமாதர்மடலோக்கி
கண்ணுங்கருவிளம்போதிரண்டேகண்டாய்.

இதுமுதல் "குலநினையல்" அளவுமொருதொடர்.

உண்டற்குமேவும்பால்; ஈற்றுமிசையுகரமெய்யொடுங்கெட்டது. உண்ண - திய.
உம்மை - சிறப்பும்மை. (எஉ)

உ. சேதாநறுநெய்யுந்திம்பாஸ்குமைத்தயிரும்
பாதாலமெல்லாநிறைத்திவன்பைந்தாரோய்
போதார்புனைகோதைசூட்டுன்னடித்தியை
யாதாவதெல்லாமறிந்தருளியென்றான்.

சுமைத்தயிர் - ஆடைத்தயிர். யாதாவது - இத்தால்வருந்திங்கென். (எங)

ங. குலநினையனம்பிகொழங்கயற்கண்வள்ளி
நலனுகரந்தானன்றேநறுந்தார்முருக
னிலமகட்குக்கேள்வனுநீணிராடப்பின்னை
யிலவலர்வாயின்னமிர்தமெய்தினுன்றே.

நப்பின்னை - அவள்பெயர். ந - சிறப்புப்பொருளுணர்த்துவதோரிடைச்சொல், நச்சென்னை, நப்பாலத்தன், நக்கீரன் என்றும்போல. நம்பின்னை - விகாரமுமாம்.

இ - ன். பைந்தாரோய், நம்பி, முலையினையுங்காதலினையுமுடையமடனோக்கி, வெண்ணெய்ப்போற்குழந்தினியன்; சொல்லன்; மேனியன். அவையன்றி அவன் கண்களும்பூவிரண்டேகாண்; அவனை வரைந்தால் யாது ஆவது? யாமறிய முருகன் வள்ளினலதுகாந்தானன்றே, திருமால்பின்னையைப் புணர்ந்தானன்றே, ஆதலாற் குலத்திற்றழவுகருநாதொழிக்; இனி யான்குறினவெல்லாந் திருவுள்ளம்பற்றி நின் னடிச்சியைக் கோதைகுடுவாயாக; சூட்டுமிடத்துக் கலியாணஞ்செய்தற்குச் சிறி யேனல்லேன்; நெய்யும்பாலும்தயிரும் பாதாளமெல்லாம் நிறைப்பேனென்றானென்க.

மணமகனாகவென்றவிடத்து முகச்செவ்வகாணமையிற் பின் இது கூறி உடம் படுத்தினான். (எசு)

‘தாழ்ந்த’.

கன்னியர்குலத்தின்மிக்கார்கதிர்முலைக்கன்னிமாற்பு
முன்னினர் முயங்கினுல்லான்முறிமிடைபடலைமாலைப்
பொன்னிழைமகளிரொவ்வாதவரைமுன்புணர்ந்தல்செல்லா
ரின்னதான்முறைமைமாந்தர்க்கெனமனத்தெண்ணினானே.

இ - ன். நங்குலத்தோர், வகைமாலையினையும் இனையினையுமுடைய மகளினா வராயுமடத்து, கன்னியரிற் குலத்தின்மிக்காருடைய அழியாத மாற்பத்தை எதிர்ப் பட்டாராய்முயங்கினுல்லது, தங்குலத்திற்கொட்வாதாரை முற்படவரையார்; அதுவு மன்றித் தவறாமொழிய மக்கட்கு முறைமை இத்தன்மையாயிருந்ததெனக் கரு திப் பின்பு, தன்மனத்தே பதுமுகனாக்குச் கொடுப்பதாகவெண்ணினானென்க. (எடு)

கோட்டிளவ்களிறுபோல்வானந்தகோன்முத்ததைநோக்கி
மோட்டிளமுலையினாஈன்மடமகனெனக்குமாமான்
சூட்டொடுகண்ணியன்றேயென்செய்வாரிவைகள்சொல்லி
நீட்டித்தல்குணமோவென்றுநெஞ்சகங்குளிர்ப்பச்சொன்னான்.

சூட்டொடு கண்ணிப்பன்றையென்றது - இத்தன்மையன்றிச் சூட்டுத்தன்மை யோடுகூடிய கண்ணியல்லவொவென்றும் நெற்றிச்சூட்டுங்கண்ணியுமல்லவொவெ ன்றும்என்பொருளுணர்ந்தும்; உணர்ந்தவே மாற்பிற்குமாலையிகவென்றும், தலைக்கு மாலேசூட்டுகவென்றும் பெரும்பான்மையும் வழக்குநடத்தலின், தலைமேல் வைச்சப் படும் கண்ணியென்றாக நந்தகோன்கருதினானும். நெற்றிச்சூட்டு ஆடவர்க்காகாத தன்மையும், கண்ணி ஆடவர்க்காந்தன்மையும்போல, தன்குலத்திற்காகாமையிற் சூட்டிற்றமையும், பதுமுகன்குலத்திற்குச் சிறிதுபொருத்ததலிற் கண்ணியின்றன் மையுமுடையனென்று சிவகன்கருதினானும்; கோபாலரிடம் வாணிகஞ்செய்வாரு ளராதலின்.

இ - ன். களிறுபோல்வான், நந்தகோன்முகனைப்பாத்த, முலையினாளாகிய நின்மகள் மாமான், எனக்குச் சூட்டொடுகண்ணியல்லவோ, இவைகள்சொல்லி நீட் டித்தல் செய்வானென், இதுகுணமோவென்று, நெஞ்சிடங்குளிரும்படிசூறினா னென்க.

இனி மாமான், எனக்குச் சூட்டொடுகண்ணியன்றையென்றது : தனக்காகாமை யிற்புலாலும், பதுமுகந்தாலிற்புலுமாகக் கருதினானென்றுமாம். இனி ஆமாஞ்சூட் டிமாம். இனிமா வடசொல்லாக்கி ஆகாதென்றுமுணர்பார். (எசு)

தேன்சொரிமுல்லைக்கண்ணிச்செந்துவரடையாயர்
கோன்பெரிதுவந்துபோகிக்குடைதயிர்குழுமப்புக்கு
மான்கறிக்கற்றகடைமெளவல்லுழ்மயிலைப்பந்தர்க்
கான்சொரிமுல்லை தாரான் கடிவினை முடி கவென்றான்.

துவருட்டினவாடை. தயிரமுழங்கப்புகுதல் நண்ணிப் பித்தம். சறிகற்ற - கடித்தல்
கற்ற. மௌவல் - மல்லிகைவிடம். மயிலை - இருவாட்சி. கடிவினை - சமாவர்த்
தகம்.

இ - ன். முல்லைநாரானாகிய ஆயர்கோன் உவந்துபோய்ப் புக்குப் பந்தரிலே
கடிவினை முடிவதாகவென்றனென்க. (எஎ)

கனிவளர் திளவிகாமர் சிறுபுது முவல்காமன்
குணியுளர் சிலையைக்கொன்ற குவளைக்கண்கயலேகொன்ற
வினியுளரல்லராயரெனச் சிலம்பரத்தகத்து
பனிவளர்கோதைமாதர்பாவையைப்பரவிவைத்தார்.

குணியு - விகாமன்.

இ - ன். மாதர், கனிந்தமைதோற்றவென்றிளவியையுடையாளுடையதுதலும்
புருவமும் சிலையைக்கொடுத்தன; உளர் கயலையெடுத்தன. டுப்பருவங்கள்ஊ ஆயர்
உயிரொண்டிருப்பாரல்லரென்று செம்பொய்யார்த்தப் பாவையைத்தீர்த்து, பரவி
வைத்தாரென்க. (எஅ)

நாழியுளிருதுநாகாக்கன்னுநின்னொழித்தபுரேயுழர்
துழிதோளவுந்தோழும்பொன்றுடன்மூக்கவென்று
தாழிநுழைந்தனெய்தலைப்பெய்துவாழ்த்தி
புழைநீர்சொரிந்துமொய்கொளாய்ச்சியராட்டினாரே.

இ - ன். ஆய்ச்சியர், குழலிநுழைப் பகவந்தொழுவர்கோலே ஊழிதோளும்
பீடிமுன்கண்டனாஞ் சேரமுப்பிராவுவென்று வாழ்த்தி, நாழியுழந்த நெய்ப்பூதை
நாகாகியபசுவன்கன்றுநின்னொழிந்த புல்லாய்தோடாத்த ஆய்வையைத் தலைமேல்
வார்த்து, மூழையாலே நீராச்சொரிந்தாட்டினாரென்க. (எஅ)

நெய்ப்புலைப்பசும்பொற்றோடுநினமணிக்குழையுநிவி
மைவிரிகுமுன்னையங்கலக்கடிப்புச்சேர்த்திப்
பெய்தனாபிணையன்மாலையோடாலைச்சாந்துபிசுச்
செய்தனர்சிறுபுன்கோலந்தொறுத்தியந்தகைத்தூநின்றார்.

இ - ன். கருமைவிடுத்தகுழலினுனை, நெய்ப்புலையாழைடான பொற்றோட்டை
யுக்குழையுந்க்கி மங்கலமான்கடிப்பிணையயிட்ட மாலையயிட்டனாய் ஒநிலை
யிலிடுவித்துவந்தாந்தனத்தையுப்பிசுக் கோலஞ்செய்தார்; அதுகண்டு ஆய்ச்சியர்
திகைத்துநின்றாரென்க. (அ0)

ஏதற்கோன்றமுழங்கவாயரெடுத்துக்கொண்டேகிழமுதூர்ச்
சாறெங்குமயரப்புக்குநந்தகோன்றன்கையேந்நி
வீறுயர்கலசகன்னீர்சொரிந்தனன்னிரனேற்றான்
பாறுகொள்பரிதிவையேற்பதுமுககுமரற்கென்றே.

கோவிந்தயாரிலம்பகம்.

* கருள

வீறு - வேறென்றிற்கில்லா அழகு.

இ - ள். ஆயர், ஏறுகோட்பறைமுழங்காநிற்க அவனையெடுத்துக்கொண்டு மூதா ரெங்குஞ் சாறயர ஏகிப் பின்பு கந்துகன்மனையிலேபுகுதலின், நந்தகோன் தன் கையிலே கலசத்தையேந்தி நீராச்சொரிந்தான்; வீரனும் பதுமசனுக்கென்றுகூறி யெற்றானென்க.

மணஞ்செய்தமைகூறினார்.

(அக)

நலத்தகையவட்குநாகானியிரத்திரட்டிநன்பொ
னிலக்கணப்பாவையேமூங்கொடுத்தனன்போகவிப்பா
லலைத்ததுகாமன்சேனையருதுனையம்புமுழ்க
முலைக்குவட்டிடைப்பட்டாற்றான்முத்துகமுயங்கினானே.

நலத்தகை - நன்மையையுடைய அழகு. காமன்சேனை - கண்ணம்முலையும்.

இ - ள். கோவிந்தைக்குப் பசு இரண்டாயிரமும், பொற்பாவை ஏழாக் கொ ட்த்தனனாய் நந்தகோன்போக, இவ்விடத்தே பதமுகனைக் காமன்சேனை வருத் திற்று; அவ்வளவிலே அவனம்பு தைத்தலாலே ஆற்றானாய் முலைச்சிகரங்களுக்கு நடுவே முத்துகவிழ்ந்து முயங்கினானென்க.

(அஉ)

வேறு.

கம் வாய்விரிந்தகழுநீர் பிணைந்தன்னவாகி
வெள்ளேன்மிளிர்ந்தநெடுங்கண்வினாநாறுகோதை
முனாவாயெயிறாறுமுதம்முனியாதுமாந்திக்
கொள்ளாதவின்பக்கடற்பட்டனன்கோதைவேலான்.

கள்வாய்விரிந்த - தேன் வாய்லேபரந்த.

இ - ள். வேலான், இன்பத்தைச்செய்தலின் அலர்கின்றகழுநீர்ரண்டு சேர்ந் தாற்போன்றதன்மையவாய்த் துன்பத்தைச்செய்தலின் வேல்போற்பிறழ்ந்த கண்ணி னையுடைய மணந்தோற்றுக்கின்ற கோதையுடைய எயிற்றின்மாறாத அமுதத்தை வெறாமலுண்டு, கனாபுரண்ட இன்பக்கடலிலே அமுந்தினனென்க.

(அக)

திம்பாற்கடலைத்தொடொங்கக்கடைநதுதேவர்
தாம்பாற்படுத்தவயிர்தோதடமாலேவேய்த்தோ
ளாம்பாற்குடவர்மகளோவென்றரிவைநைய
வோம்பாவொழுக்கத்துணர்வொன்றிலனாயினானே.

திரை கடைகிறகாலத்துப் பிறந்தது. தாம், ஆம்பால் இரண்டும் விகாரம். இனி ஆம்பால் - பெரும்பாலுமாம்.

இ - ள். இவன் தேவர் கடலைக்கடைந்து தம்மிடத்தே அகப்படுத்த அமுத மோ! அன்றி அழகியபாலையுடைய இடையார்களோ! என்று நயப்புரைத்துப் பின்னும் பரிகரிக்கவொண்ணாத புணர்ச்சியொழுக்கத்திலே மாலையினையுந்தோளினையுடைய அரிவை அவசமாகத் தானும் அறிவு மயங்கினனென்க.

இவ்விலம்பகம் வீரமகளைச் சேர்ந்தமைகூறிற்று.

(அச)

கோவிந்தயாரிலம்பகம் முத்திற்று.

ஆகக் கவி சாஸுபு.

காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம்.

க. இங்கிவர்களிவ்வாறிருந்தினி துவாழ்ச்
சங்குதருநீனிநிபஞ்சாலவுடைநாய்கன்
பொங்குதினாமீதுபொருமால்களிறுபோன்றோர்
வங்கமொம்போகிதிவந்துதரலுற்றான்.

இவ்விடத்தே பிள்ளையாருள் சுற்றமுமிடுத்து இனிதாக வாழாநிற்க; நாய்கன் பரிவதீர்த்து மட்டவியுசொதையோடெ மனையிலே மகிழ்ந்து புக்கானெனக் கூட்டி, * “கட்டழல்” என் னவ் வியாவ மொருதொடராக்குக. இதற்குக் காரணமென்னையோடுவனின், ஆசிரியன் † “ஆசிரியனெனவே” என்றுகூறிய பின்பு, சுதஞ்சனனும் ‡ “பன்னிருமதியின்” என்றும் § “பன்னிருமதியின்” என்றும் கூறினமையால், ஆசிரியன் முந்தற்றறுபச்சை நாயகனாய்விடான சௌரமானபட்சம் பற்றிக் கூறுகின்ற, பின் மட்டுமென்று மனையகருதிக் கூறினமையிற் சாந்திரமான பட்சமடங்கிக் கூறினென்று முணர்க. அங்ஙனங்கூறுகின்ற பொழுது ஆசிரியன் மாசுதிதிகளில் முதற்றெய்தியில் அடரட்டச்சத்தத் தசமியிலே கூறினென்று, தேவன் பவருனித்திங்களில் காலாத்தெய்தியில் அபரட்டச்சத்துச் சுதாத்தசமியிலே கூறினென்றுகொள்க. எனவே ஆசிரியன் யாண்டென்றது முந்தற்றறுபச்சைத்து நாளாசலானும், தேவன் பன்னிருமதியினென்றது மாசித்திங்களோன்றிய பங்குனிப்பிறைமுதலாக மேல்உருகின்ற மாசியிற் பங்குனிப்பிறையளவும் பன்னிருமதியா மாதலானும், திருநெல் திரண்டுகிங்கனின் கூறினாரேனும் ஒரியாண்டென்பது பெற்றும். சௌரமான பட்சத்தாலே ஐந்து நாளேறுகின்றசாகலின், ஆசிரியன்கூறியது அம்மாசியில் உவாலின் முன்கழிந்த தசமியிலெனக்கொள்க. இது || “நானக்கிடங்கு” என்னுங் கவியாலுமுணர்க. மாசித்திங்களில் ஆரத்தெய்தி அமாவாசைமுதல் பங்குனித்திங்களில் ஐந்தாந்தெய்திவரை சாந்திரமான பட்சத்தாற் பங்குனியாகையோடு மண்டபமெடுத்ததும் விவாகங்களு முரியவாயின். இவ்விடத்தில் சௌரமானபட்சத்தான் மெத்திங்கள் கொள்ளார்; சாந்திரமான பட்சத்தொத்தசாகலின். இவ்வுருவமும் ஒன்றுக் கூறுகின்றநாளி டையில் நடந்தசரிமாயெ நிராமீட்டென, தந்தையையங் குணமாலையையும் வரைதலும், சிறைத்தெய்தி கிழந்தன மாசியில் பங்குனியிலே சிறிதுநாளிலு மென்பதுணாதற்கு மேலே ¶ “பங்குனிப்பங்குனிச்செய்கான்” என்றார். மேலேதோழர் பிள்ளையார்க்குத் தந்தையதொலை கொடுத்ததிலே ** “ஐந்துமதியெல்லையினையாண்டையனாக” எனவவ இவ்வோலை யெழுதுவதற்கு முன்னே ஏழுதிங்கள்சென்

* காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், கக. † நாமகளிலம்பகம், ககச.

‡ பதுமையாரிலம்பகம், ருடு. § பதுமையாரிலம்பகம், ருச.

|| காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், கஅ. ¶ குணமாலையாரிலம்பகம், க.

** கணகமாலையாரிலம்பகம், ககஎ.

றனவென்றாாதலின் இராசமாபுரத்தே முப்பத்தைந்துநாளும், * “இங்ஙன மிரண்டு திங்களேகலும்” என்றும் † “கழிந்தனவிரண்டுதிங்கள்” என்றும் கூறுதலாற் பது மையாரிடத்துங் கேமசரியாரிடத்துமங்குனிமுதலாக நான்குதிங்களும், இவ்வோலையெழுதுதற்குமுன்னே கனகமாலையாரிடத்து இரண்டுதிங்களும், ஆக ஏழுதிங்களுக்குச் சென்றனவென்று தேவர் திங்களைப்பகுத்துக் கூறுதலின், ஈண்டு ஸ்ரீதத்தனுக்கு “அணங்களுரோடறுமதிசுழிந்தபிண்றை” என்றல் பொருந்தாதென்பது பற்றி, முன் நிகழ்ந்ததோர் கதை தேவர்கூறுகின்றாரென்று பொருளுரைத்தல் வேண்டிற்றென்று கொள்க.

“சங்குதரு” முதலாக “மடவார்கள்கடனென்றெழுந்து போந்தான்” இறுதியொருதொடர்.

உடைநாய்கன் - வீணத்தொகை; சங்கமென்னும் இலக்கத்தை மேன்மேலே தருகிற பெரியபொருள் மிகவுங்கெட்டநாய்கன். ‡ “கலத்தினும் காலினுற் தருவன ரீட்டக் - குலத்திற் குன்றிச் செல்வர்” என்று இளங்கோவழகனும் கூற்றினமையின், பொருளுடையவன்றான் இருந்துபொருளதேதலும் பொருளில்லாதவன்றான் கலத்திற்சென்று பொருளதேதலும் வேண்டதெலின், இவ்வேயும் “ஒர்வங்கமொடுபோகி நிதிவந்துதரலுற்றான்” என்றும், “ஊனமெனும் மின்றியினிதோடு கடத்தென்றான்” என்றும், ஒருவங்கமே யுளதாகத் தேவர்கூறினமையாற் பொருளின்றித் தான் செல்கின்றனென்றுணர்க. பொருமால் கன்றுபோன்று பொங்குதினாமீதே ஒருவங்கத்தோடு போய்வந்து நிதிதரலுற்றனென்க. (க)

உ. மின்னொழுஞ்சாயன் மிகுபுட்பதுமைகேள்வன்
கொன்னொழுஞ்வேலியவாதத்தன்குளிர்துங்குந்
தன்வழியகாளை சீதத்தனவன்றன்போற்
பொன்னொழுஞ்சுன்றினுறைபோர்ப்புலியொடொப்பான்.

மின்னொழுஞ்சாயல் - ஒளிபார்க்குஞ்சாயல். சாயலினையும் பூணினையுமுடைய பதுமைகேள்வன். பதுமை - ஸ்ரீதத்தன்மனையாள். கொன்னொழுஞ்வேல் - அச்சம்பரக்கின்றவேல். குளிர் - திசைச்சொல்; குளிருமென்னும் வீணைச்சொல் குளிரெனத் தொழின்மேனின்றது; இருப்பென்றவாறு; செப்புப்போல. இப்பொழுது மனையிடத்திருப்புச்செறியும் யவதத்தன்வழியில் ஸ்ரீதத்தன். அ - அசைச்சொல். அவன் நன்போற்காளை - தந்தையையொகருங்காளை. பொன் அசும்பாகவொழுகும் குன்றிலே தங்கும் புலியொடொப்பான். (உ)

ஈ. இம்மியனதுண்பொருள்களீட்டிநிதியாக்கிக்
கம்மியருமூர்வர்களிரோடைதுதல்கூட்டி
யம்மிபிதந்தாழ்ந்துகணாவீழ்ந்ததறஞ்சால்கென்
றும்மைவினைநொந்துபுலந்துடலுணர்வன்றே.

இம்மி - மத்தங்காய்ப்புல்லரிசி; குறைந்ததொரெண்ணுமாம். பிறர் தொழில் செய்வாருஞ் சிறியபொருளைத்தேடிப் பெரியபொருளாக்கி, அதனானே களிற்றினுதலி

* பதுமையாரிலம்பகம், கசுச. † கேமசரியாரிலம்பகம், அடு.

‡ சிலப்பதிகாரம், மனையறம்படுத்தகாதை.

லே பட்டத்தைக்கட்டி, அதனையேறுவர். இதனால் நெடுங்காலமாகப் பொருந்தேடு மாறு கூறினான். ஆழ்தந்தருரியஅம்மிமிதந்து மிதத்தந்தருரியசுரை ஆழ்த்து கீழ்த்த தென்றது உயர்ந்தோர் வாழாதே தாழ்த்தோர்வாழ்த்தனை. (க)

ச. உள்ளமுடையான்முயற்சிசெய்யவொருநாளே
வெள்ளநிதினீழும்வினையாததனினில்லை
தொள்ளையுணர்வின்னவர்கள்சொல்லின்மழகிற்பி
னெள்ளினர்சட்டேக்கழுத்தம்போலவினிதன்றே.

முயலுள்ளமுடையான். வருந்தாமலொருநாளே வெள்ளமென்னு மெண்ணையுடைய பெரும்பொருடாகும். இதனால் ஒருநாளே முயற்சியிலும் வருமென்றான், முயற்சியின்பெருமைகூறுதலின். இனி நல்லினைவந்ததுவுடொருநாளிலே யென்றாமாம். ஏக்கழுத்தம் - தலையெடுப்பு; * “ஏ பெற்றாகும்” என்றும்போல. (ச)

ரு. செய்கபொருள்யாருஞ்செயுவாரைச்செயுகிற்கு
மெல்குபிறிதில்லையிருந்தேயுயிரையுண்ணு
மையமில்லையின்பமறனோடவையுமாக்கும்
பொய்யில்பொருளேபொருண்மற்றல்லபிறபொருளே.

செயுவார் - செற்ப்படுவார். மற்ற - அசைநிலை! எவையுமென்றும் பாடம். (ர)

சு. தூங்குசிறைவாவலுறைதொன்மாமக்கொன்ன
வோங்குருகுலநையவதனுட்பிறந்தவீரர்
தாங்கல்கடனாகுந்தலைசாய்க்கவருதீச்சொ
னீங்கன்மடவார்க்கடனென்றெழுந்துபோந்தான்.

வாவலுறையுமாம் - ஆல். என்ன - ஆல் தான்கெட விழுது தாங்கினோற்போல. தீச்சொல் - இவன்பிறந்து இக்குலங்கெட்டதென்னுஞ்சொல். நீங்கல் - தாங்காது போதல்.

இ-ள். ஸ்ரீதத்தன், காளை, புலியோடொப்பான், பதுமைகேள்வன், அவன் நிதியங்கெட்டநாய்களுதலால், தான்போய்ப் பொருடாக்கருகினான்; அங்கனங்கருகிக்குமியிருங் களிதேறுவராதலான்முயற்சியெனன்றென்று கருதாதே வாழாதார் வாழக் காண்டலின் முயற்சிவேண்டா, அறமேயமையுமென்றுகருதி முற்பிறப்பில் நல்லினை செய்யப்பெற்றிலே மென்றுகொந்து அம்முயற்சியை வெறுத்தக் கலாய்த்திருத்தல் ஒருவர்க்கறிவன்று; அதுவேயுமன்றி உள்ளமுடையான் முயற்சியைச்செய்ய ஒருநாளே நிதிதிராகும்; அந்நிதியாலே எல்லாத்துப்புரவுகளுமுளவாம்; அங்கனமெல்லாமாசின்ற முயற்சியைவிட்டுப் புரைபட்ட உணர்வின்னவர்கள் வருவது இடைத்தங்காதென்னுஞ் சொல்லான் மடிந்திருப்பின், அவ்வுருப்புப் பணகவர்க்கு ஒரு தலையெடுப்புப் பெற்றும்போல இனிதாயிருக்கும்; அங்கனம் அவர் தலையெடாதபடி எல்லாரும் பொருளைத்தேடுக; தேடினாற் பணகவரைக்கொல்லும்படை அதனையொழியுவிடலை; தான் அவ்விடத்திருந்தேயும் பணகவரைக்கொல்லும், அதுவன்றித் தானுளவாக இன்பத்திற் கையமில்லையாதலின், அத்தோடே முற்கூறிய வற்றையுமுண்டாக்கு மெய்யாகியபொருளே ஈன்குமதிக்கும் பொருள்; ஒழிந்த பொருள் ஈன்குமதிக்கும் பொருளெல்லவாதலின், இப்பொருளைக்கொண்டு தங்குலகெறிவனவிலே

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், உரியியல், அ.

ஆலமரத்தின் வீழ்போலத் திச்சொற்பிறவாமைத் தங்குலத்தைத்தாங்கல் அநனுட் பிறந்தவருடைய கடனாகும்; தங்குலத்தைத்தாங்காதுபோதல் பேதையரது கடனாகு மாதலான், யானுமுயன்று பொருள்தேடி என்ருலத்தைத்தாங்குவேனென்று கூறி எழுந்திருந்து பண்டசாலையேற்போந்தானென்க.

இவையெல்லாம் தன் பொருட்குறைபாட்டார் கூறினான். (சு)

மோதுபடுபண்டமுனியாதுபெரிதேற்றி
மாதபடுநோக்கினவர்வாடாண்வடுவுற்ற
தாதபடுதார்கெழியதங்குவரைமார்பன்
கோதுபடலில்லுறுக்கொண்டெழுந்துபோந்தான்.

மாதபடு - பெருமைபட்ட. வடுவுற்றவாட்கண்டங்குமார்பு - வடுவிகையொத்த கண் தங்குமார்பு; வனாபோலுமார்பு; தார்கெழியமார்பு. கண்ணொளிமுகங்குதற்குக் காரணமானதாருமாம்.

இ - ள். மார்பன் பண்டத்தைப்பெரிதாகவேற்றிக் குற்றமற்ற நன்முகூர்த்தத் தையுங் கைக்கொண்டு பண்டசாலையினின்றுங் கடற்கரையேற்போந்தானென்க. (1)

வானமுறநீண்டபுகழ்மாரிமழைவள்ள
ஞானமெனவேண்டுநர்கண்வேண்டிவனநல்கி
நானமிகநாறுகமழ்குஞ்சியவனேறி
யுனமெனுமின்றியினிதோடுகவிதென்றான்.

மாரிமழை - மாரிகாலத்துமழை. கமழ் குஞ்சி - இயல்பானமணங் கமழ்குஞ்சி.

இ - ள். குஞ்சியவனாகியவள்ளல் தானமென்றொரு பெயராயிட்டு வேண்டு வார் வேண்டிவன்கொடுத்து மரக்கலத்தேறித் தெய்வத்தைநோக்கி இக்கலம் திங்கு சிறிதுமின்றி நன்றாகவோடுவதாக வென்றானென்க.

எனவே முன்பு பலகலங்களுந் தீங்குற்றனவென்பது பெற்றார். (அ)

ஆடுகொடியுச்சியணிகூம்பினுயர்பாய்மூள்
நீடுபடச்செய்துளையரேத்தவிமிழ்முந்நீர்க்
கோடுபறையார்ப்பக்கொழுந்தாட்பவனங்கொல்லா
வோடுகளிறொப்பவினிகோடியதையய்ற்றே.

இ - ள். கொடியணிகூம்பிலே மூன்றுபாய் காற்றுமுகக்கும்படி குழையக் கட்டுதலாலே முந்நீர்ப்பிறந்த சங்கும்பறையும் முழங்காநிற்கப் பவளக்கொடியையறு த்து, ஒடுகின்றகளிறுபோலக் கம்மகாரர் கொண்டாடும்படி நன்றாக வோடிற்றென்க.

இதனாற் காற்றுமுகந்த பொழுது ஒடினவிசைகூறினார். (க)

நிகாகடருஞ்சங்குகலந்தாக்கித்திரண்முத்தங்
கனாகடலுட்காலக்கணையின்னொழியமுந்நீர்
வனாகிடந்துகீண்டதெனக்கீர்வளர்தீவி
னினாயிடறிப்பாய்ந்திரியவேகியதைமாதோ.

முந்நீரை ஒருமலை நில்லாதே கிடந்து கிழித்ததென்னும்படி கிழித்த. இது இல் பொருளுவமை.

இ - ன். அக்கலம் சங்குதன்னைத் தாக்குதலாலே அச்சங்கு ஒலிக்கிறகடலிலே முத்தைச்சொரிய அம்முந்நீகாக்கீறித் தீவ்னொழுங்கையிடறிக்குதித்துத் தன்மேலிருந்தெய்த அம்புபின்னேவீழக் கிழியப்போயிற்றென்க.

இதனாற் கடுகினவிகைகூறினார்.

(க0)

மின்னுமிளிர்பூங்கொடியுமென்மலருமொப்பா
ரன்னமொடுந்தோகைநடைசாயலமிர்தன்னார்
துன்னியினிதாகவுறைதுப்புரவின்மிக்க
நன்மையுடைநன்பொன்வினா திபமடைந்தல்தே.

இ - ன். விளக்கத்தான் மின்னையும், துடக்கத்தாற் கொடியையும், மென்மையான் மலரையுமொப்பார்; நடையுஞ்சாயலுமன்னத்தையுமயிலையுமொப்பார்; இத்தன்மையாரினிதாகவிருத்தி துப்புரவுகளாவேமிக்கநன்மையுடையதிபத்தை அக்கலஞ்சேர்ந்ததென்க.

(கக)

வேறு.

க. திவினுளியிழந்துதேந்தார்ச்செம்மலுந்திருமுத்தாரங்
கோவினைக்குறிப்பிற்கண்டுக்கொடுத்தருள்கமந்துசெம்பொற்
பூவினுள்ளவளையன்னபொக்கிளமுலையினுத்
நாவினுளமிர்தங்கேட்டுநாடகநயந்துசின்னாள்.

இதுமுதல் “ஆடகம்” அளவுமொருதொடர்.

திருமகன்சேருமாரம்; “கதைபோய்விண்முத்தம்” என்றாற்போல. உம்மைத் தொகையுமாம்; முத்தவடமுமாம். சுமந்தென்னார், மிகுதிதோன்ற. உள்ளவன்-உண்டானவன்; ஒருசொல்.

(கஉ)

உ. புணர்ந்தவாப்பிரதலாற்றாப்போகமீன்றளிக்குஞ்சாய
லணங்கினுக்கண் மச்சனாரோடறுமதிகழிந்தபின்பைக்
கொணர்ந்தனபண்டம்விற்றொழுந்திக்குப்பையெல்லா
முணர்ந்துதன்மதலையேற்றியொருப்பித்தூர்க்குமிவான்.

தெய்வங்களுக்குந் தாந்தெய்வமன்னார். எல்லாமுணர்ந்தென்னார், சரக்கின்பெருமையாலுணர்வரிதாகலின்.

(கங)

ங. அரகனைகாண்டிண்ணுற்றவர்களைவிடுத்தானு
ளிரேவதியியாழலோகையிருஞ்சிலைமுனாப்பவேறிக்
ககாகடலமுவநீந்திக்காற்றினுங்கடுகியைஞ்ஞா
றுரையுடைக்காதமோடியோசனையெல்லையார்ந்தே.

ஏறி - ஏற. ககாகிறகடலெழுவம் - ககாயண்ணிதானகடற்பரப்பு. சார்ந்து-சார. இனி இரண்டெச்சமுந் திரியாமன் மரக்கலத்தின்றொழில் மக்கண்மேலேற்றுப்; மரக்கலமோடினைன்னுற்போல.

(கச)

ச. களித்தலையங்கியிப்பாலிருத்தலுங்கலந்தோர்காற்றிற்
றுளித்தலையும்கிள்களீண்டித்தாங்கிருண்மயங்கிமான்று
விளிப்பதுபோலமின்னிவெடிபடமுழங்கிக்கூற்று
மொளித்துலைந்தொழியவெம்பியுரறிநின்றிழிப்பவாய்கள்.

முற்படக் கூற்றுமூலத்தொளித்துப் போம்படிவெம்பி வெடித்தல் படமுழங்கிப் பின்னைச் சிறிதேழுமுகிளின் திடிப்ப. (கடு)

இ. எண்முகிசவளியுமீண்டியெதிரெதிர்கலாவிப்பவ்வங்
கொண்மேமெழுவதொப்பக்குளிநிர்நிற்திர்துமேகந்
தண் மிளிபளிக்குக்கோல்போற்றாரையாய்ச்சொரிந்துதெய்வங்
கொண்டதோர்செற்றம்போலுங்குலுங்கன்மினென்றுகூறும்.

சொரிந்து - சொரிய. (கசு)

சு. இடுக்கண்வந்துற்றகாலையெரிசின்றவிளக்குப்போல
நடுக்கமொன்றனுமின்றிருகதாநக்கபோழ்தவ்
விடுக்கணையரியுமெஃகாமிருந்தமுதியாவருய்ந்தார்
வடுப்படுத்தென்னையாண்மைவருபவ்ந்துறுங்களன்றே.

எரிசின்ற விளக்குப்போல நடுங்கு நடுக்கம். கள் - அசை. (கசு)

எ. ஆடகச்செம்பொற்கிண்ணத்தேந்தியவலங்கற்றெண்ணீர்
கூடகங்கொண்டவாழ்நாளுலந்தேற்கொல்லம்பவ்வத்
தூடகம்புக்குமுந்நீரமுந்நினுமுய்வார்நல்லார்
பாடகம்போலச்சூழ்ந்தபழவினைப்பயத்தினென்றான்.

அலங்கற்றெண்ணீர் - துளங்குகிறதெண்ணீர். கூடகங்கொண்ட - உடம்புள்
ளேகொண்ட. மகளிர்காலிற்பாடகம் ஒருகம்பியாய்ப் பலமுடக்காலே போக்கும்
வரவுமுண்டாணற்போலத் தோன்றிக் காலையிடாதே கிடந்தாற்போலப் பழவினை
யெனவொன்றேயாயது நல்வினையினைவெனவிரண்டுபோற் றேன்றி இவனைச்
சூழ்ந்துகிடக்குமென்க. இனிப் பாடு பக்கமாக்கி மகளிர்நித்தநெஞ்சுபோலே சூழ்ந்த
வென்றுமாம். நல்லாருய்வென்றுமாம்.

இ - ள். செம்மலும் தீவினுள்ளே யிழிந்து ஆரங்கொடுத்து அரசனை அவன்
குறிப்புடனேகண்டு அவன்றலையளியைச்சுமந்து திருவையொத்தமகளிரது பாட்டைக்
கேட்டு அவர்களுடகத்தையும் விரும்பி, சிலநாட்டினவர்கள் பலநாளாகப்பிரிய
வொண்ணாதொருபோகத்தை யுண்டாக்கிக்கொடுக்கும் அவ்வணங்களுடனே அங்
னன மாறுதல்கள்சென்றபின்பு நிதிக்குப்பை யெல்லாம் உணர்ந்து அதனை மரக்கலத்
தேயேற்றி அங்குள்ளகாரியத்தை யொருப்படுத்தித் தன்னார்க்குவரவேண்டி, மீண்டு
மரசனைக்கண்டு தான்செறிந்தவர்களைப்போக்கி நன்னாளாகிய இரேவதியிலே வியாழ
வோரையிலே தறு உதயமாக மரக்கலத்தையேற; அஃது அழுவத்தக்கடந்து
கடுகி ஐஞ்ஞான்றென்கிற வார்த்தையையுடைய காதத்தையோடித் தான்போனகா ஓ
ரோசனையெல்லையெனச் செருதலாலே, தாம் களியிட்டதே பொருந்தியிருந்தவளவிலே
இவ்விடத்திலே இருன்போன்றெங்கும்பாரந்து ஒருகாற்றாலே முகில்களின்டி எத்தி
சையுங்கலந்து கெடுப்பதுபோல மின்னியடியாநிற்க; அதனைக்கண்டு சிலமொழி
கூறும் நாய்கன்: என்முகிசையிற்காற்றமீண்டி ஒருகாற்றக்கெதிரே ஒருகாற்றுக்
கலந்து கடலைக்கொண்டு மேலையெழுமுழியிறுதியையொவ்வாநிற்க மேகமும் நின்ற
திர்த்து துளியைச்சொரியும்படி நம்முடனே தெய்வங்கொண்டதொரு செற்றம்போ
லையிருந்தது, இதற்கு நீங்கனையாதொழிமினென்றுகூறி, பின்னுங் கட்டிலனும்
படி இடுக்கண்வந்துற்றபொழுது நடுக்கஞ்சிறிதுமின்றித் தாம் நடுவாராக; அங்நன

நக்கபொழுது அவ்விகெக்கையரியும்வாளாம்; அவ்வனநாதிருந்தமுது பிழைத்தா
ரொருவருமில்லை; ஆதலாலழவேண்டா; வருந்திங்கும் நன்றும் வந்தேசேரும்; அவை
வந்துசேருமிடத்தும் பாடகம்போலச் சூழ்ந்த பழுவீனையினல்வினைப் புயத்தாலே
வாழுநாளுலந்ததில்லையாயிற் றடலுக்கு நட்டவடிக்கு அந்நடுக்கடலிலே அழுந்தினும்
பிழைப்பர்; தீவினைப்பயத்தாற் றவாழ்நாளுலத்தாயின் உயிர்க்குக்காவலாகிய சிறி
துதண்ணீருங் கட்டிலுநாகாழற் றொல்லுமாறலால் ஈண்டான்மையை வடுப்படுத்திப்
பெறுவதென்னையென்றனென்க. (கஅ)

வினையதுவினைவிவ்வந்தவீலருந்துன்பமுன்னீர்க்
கனைகடலமுநவநீற்றுக்கண்களிர்த்துரங்கல்வேண்டா
நனைமலர்ப்பிண்டிநாதனலங்கிளர்பாதுமல
நினையுமினிவிரெல்லாநீங்குமினச்சமென்றான்.

இ - ள். தீவினையின் பயனாகிவந்த துன்பமாகிய பழையநீராயுடைய கடற்
பரப்பைநீந்திக் கண்குழந்து வருந்தல்வேண்டா; நீவிரெல்லாம் நாதன்பாதுமலத்
தை நினைமின்; அச்சநீங்குமினென்றனென்க.

பாதமாகிய துன்பநீர்க்குதற்குக்காரணமாய்வினை. கலம்பதேலும் அவர்வருத்தமு
மாக விவற்குத்தோற்றியதன்றி அவர்க்கிவையின்ம “நாடகநாங்குந்தது” என்றத
னானும் பிறவாற்றினுமுண்டாக. (கக)

பருமித்தகளிற்றானும்பையெனக்களிழ்ந்துநீர்ப்க்
குருமித்துமதலைபொங்கிச்சுட்டிப்பாய்ந்துவல்லே
நிருமித்தவகையிலோடிநீர்நிறைநதாழ்ந்தபோது
ஊருமிடித்திட்டதொப்பவுள்ளவரொருங்குமாய்ந்தார்.

இ - ள். பண்ணினகளிறானும் மெல்லெனத்தலைசாய்த்துநிற்ப்; மதலை முழங்
கிப் பொங்கித் தரணினைத்தகைந்தலே யொழிக் கூம்புமுறியப்பாய்ந்து நீர் நிறைந்து
ஊருமிடித்த தன்மையையொப்ப அழுந்தினபொழுதிலே அங்குள்ளவரெல்லாஞ்சேர
மறைந்தாரென்க. (உ0)

வேறு.

ஓம்பிப்படைத்தபொருளும்முறுகாதலாரும்
வேம்புற்றமுந்நீர்விழுங்குவ்வினையாதுரின்றான்
கூம்பிற்றதுண்டந்தமுவிக்கிடந்தான்கொழித்துத்
தேம்பெற்றபைந்தாரவனைத்திரையுய்த்ததன்றே.

இ - ள். பாவம்வராமற் படுகரித்துத் தேடினபொருளையும் காதலாராயுமுவர்த்
தலுற்றநீர்விழுங்காநிற்கக் கலங்காமலின்றவன் துண்டந்தமுவிக்கிடந்தான்; அத்தா
ரவனைத் திரை கொழித்துக் கலையிலேசெலுத்திற்றென்க. (உக)

நாவாயிழந்துநொருமிலியாமரீந்திப்
போவாய்தமியேபொருளைப்பொருளென்றுகொண்டாய்
வீவாயெனமுன்படையாய்படைத்தாய்வினையென்
பாவாயெனப்போய்ப்படுவெண்மணற்றிட்டைசேர்த்தான்.

இ - ள். வினையே, முன் படைக்கிறபொழுதே பொருளைப்பொருளென்று கொ

ண்டநீ வீவாயெனப்படையாய், நாவாயிழந்து ஆருமில்லாத நடுஇயாமத்தேகடலை
நீங்கித் தனியேபோவாயெனப்படைத்தாய், நீ இனி எத்தைச்செய்யாயென்று கூறிப்
போய்க் கொழிக்கின்றமணற்றிடையிலே சேர்ந்தானென்க.

எனவென்பதை இரண்டிடத்துக்கூட்டுக.

(உஉ)

வேறு.

பொரியனாழலும்புன்னையும்பூத்து
வரிதருவண்டொடுதேனிமாரக்குந்
திருவிரிபும்பொழிற்செவ்வனஞ்சேர்ந்தாங்
கருவமைமாற்பனவலித்திருந்தான்.

இ - ள். மார்பன் ஞாழலும்புன்னையும்பூத்தலால் இசையைத்தருகின்றவண்டுந்
தேனுமார்க்கின்ற பொழிலிலே நேரே சென்றுசேர்ந்து வருந்தியிருந்தானென்க.

அம் - அசை.

(உ௩)

ஓடுந்திகாகளுதைப்பவுருண்டுருண்
டாடுமலவனையன்னமருள்செய
நீடியநெய்தலங்கானெடுத்தகை
வாடியிருந்தான்வருகலரோக்கா.

இ - ள். நெடுத்தகை நெய்தனிலத்திற் கானலிலே அலவனைஅன்னம் அருளுத
லாலே, அது தனக்கு நன்னிமித்தமாகக்கருதி நாம்போம்படி இவ்விடத்து வருங்
கலமுளதோவென்றுநோக்கி அதுகாணுமையின வருந்தியிருந்தானென்க.

அன்னங்கொல்லாதிருந்ததன்மை தான்பற்றுக்கோடாக வாழ்வானாக் காலானு
தைத்துத் தன்முன்னே தள்ளவும் போக்கற்றுப்பின்னும் அதனிடத்தே செல்லாநின்ற
தென்றுநோக்கி அதற்கருளினுற்போலே யிருந்ததென்க.

(உ௪)

ஆனியமொய்ம்பனிருந்தவப்பும்பொழிற்
ருள்வலியாரொம்மனைத்தலைப்பட்டுக்
கேளிரெனக்குற்றகேணியின்னீரெனத்
தோள்வலிமிக்கால். ரொடர்ந்துகாக்கின்றான்.

இ - ள். ஆனி மொய்ம்பனாகிய அத்தோள்வலிமிக்கான் தானிருந்த அப்பொழி
லிலே முயற்சிவலியான் ஒருமகனச்சென்றுபொருந்திக் கேளிரே, எனக்குற்றவருந்
தத்தை நீர் கேணியினென்றிடையிடாதுகூறுகின்றானென்க.

அதனை மொழிந்தானென்பதனோடு முடிக்க. தான் வழிப்போவானாப் போலே
வந்தான். அ - அசை.

(உ௫)

கருங்கடற்போயிற்றுங்காற்றிற்கவிழ்ந்து
திருந்தியதல். பொருடறுற்றவாறு
மரும்புனைசார்வாவலனுய்ந்தவாறு
மிருந்தவங்கெல்லாமெடுத்துமொழிந்தான்.

இ - ள். பொருளின்மையி னதுதேதிதற்குக்கடலிற்போனசெய்கியும், நல்வழி
யாற்றேடிய தன்பொருள் காற்றிற்கலங்கவிழ்தலாலே திறுற்றபடியும், தெப்பஞ்சார்

வாகத் தானுய்ந்தபடியு மெல்லார் தானிருந்து அத்தரனுக்கு உயர்த்தக் கூறின
னென்க. (உச)

மானுமரனுமிரங்கமதவழி
தானுற்றதுன்பந்தரனுக்குரைத்தபின்
மேனுமமிழ்துந்தினைத்தாங்கினியன
லுனமில்லகட்டுகைக்குள்ளாகுளிர்த்தான்.

இ - ள். ஸ்ரீதத்தன் மானுமரனுமிரங்கம்படி தானுற்றதுன்பத்தை அங்ஙனம்
தரனுக்குரைத்தபின்பு, அவன்யானிழந்ததற்கெல்லாம் நினைப்பெற்றேனெயென்று
கூறியவுகைக்கு அத்தரன் உள்ளங்குளிர்த்தானென்க.

இவனுப்பெறுதல்கருதுதலின் ஊனமிலுளையாயிற்று. இகோத்தல் - அருதொ
ழுதுதல். உரைத்தலினென்றபாடத்திற்குத் தரன்கூறியதற்கு ஸ்ரீதத்தன் மகிழ்ந்தா
னென்க. (உ௭)

விஞ்சைகன்வல்லேன்விளிந்தநின்றேழுமரொ
டெஞ்சியவான்பொருளெல்லாமிமைப்பினுள்
வஞ்சமொன்றின்றிமறித்தேதருகுல
னெஞ்சிற்குழைந்துநினையன்மினென்றான்.

இ - ள். விஞ்சை பலவும்வல்லேனாதலாற் கெட்டநின்றேழுமருடனே நினை
நீங்கிய நீதியாலுண்டான பொருளெல்லாம் ஒருமாத்தினையில் வஞ்சனைகிறிதின்றாகக்
கெடுதியைநீக்கித்தருவேன். இனி நீயிர்கெட்டுகொஞ்சிப்பலகானினையாதொழிவீராக
வென்றானென்க.

நினையன்மீன் - ஒருவகைக்கூறும்பன்மை. (உ௮)

உளையகங்கொள்ளவுணர்த்தினனாகி
வளையகமேறவலிமினமென்னு
வினாசெல்லவெம்பரிமேழகமேற்றிக்
குரைகழன்மைத்தனைக்கொண்டுபறந்தான்.

இ - ள். தருவேனென்றவுரையை மனங்கொள்ளும்படி மைந்தனையுணர்த்தின
னாய் இவ்வளையிடத்தே யேறும்படி துணிவீராகவென்றுகூறித் தானிருமித்தபரிபோ
லுஞ் செலவினையுடைய மேழகத்தையேற்றித் தான்கொண்டு பறந்தானென்க.

அம் - அசை. (உ௯)

விசும்பிவார்மேகம்வினாவினார்போழ்ந்து
பசும்புயற்றண்டுளிபக்கநனைப்ப
நயந்தனார்போகிறுமலர்ச்சோலை
யசும்பிவார்சாரலருவரைசார்ந்தார்.

இ - ள். பசும்புயற்றுளி பக்கத்தைநனைப்ப அதனைநயந்தனராய் அம்மேகத்
தைப்பிளந்து வினாவினராய்ப்போய்ச் சோலையினையுஞ் சாரலினையுமுடைய மலையை
ச்சேர்ந்தாரென்க.

அசம்பு - நீர்ப்பொசிவு. (௯௦)

கண்டாவினியனகாண்டற்கரியன
தண்டாமளையவடாழந்தகையன

கொண்டான்கொழுங்கனிகோட்டிடைத்தாங்குவ
வுண்டானமிழ்தொத்துடம்புகுளிர்தான்.

இ - ள். அவன் அம்மலையிலே உலெற்காண்டற்கரியனவாய்க் கண்டார் கட்டி
னியனவாய்த் திருவிரும்புந் தன்மையவாய்க் கோட்டிடையிலே அமிர்தொத்துத்
தாங்குவனவாகிய கனியைக்கொண்டான்; கொண்டே உண்டான்; உண்டு உடம்பு
குளிர்தானென்க. (கஉ)

மழைதவழ்சோலைமலையிசைநீண்ட
குழைதவழ்குங்குமங்கோழநாநாகந்
தழைதவழ்சந்தனச்சோலையினேக்கி
யிழைதவழ்மார்பலிலிதினுவந்தான்.

நான்கடியந் தவழ்தல் - பரத்தல்.

இ - ள். இளையொளிபரத்தற்குக் காரணமான மார்பன் நீண்ட அம்மலையிசை
யிற் குங்குமத்தையும் நாதத்தையுஞ் சந்தனச்சோலையோடே நோக்கிக் கட்டினிமையி
னாலே மனமகிழ்ந்தானென்க. (கஉ)

கோதையருவிக்குளிர்வராமேனினு
காதங்கடந்தபின்கல்லிக்கொடிமதி
னாதனுழைவதொர்நன்னகருண்டாங்குப்
போதுமெழுநென்போயினர்சார்ந்தார்.

இ - ள். மாலேபோலுமருவியையுடைய அம்மலையிலே தரன் நின்று இம்மலையி
லே காதங்கடந்தபின்பு நாதனுழைவதொரு கொடிமதினகருண்டு; ஆங்குப் போகக்
கடவோம்; அதற்கெழுந்திருப்பாயாகவெனக்கூற; அவரும் பாயினராய் அந்நகரைச்
சேர்ந்தாரென்க.

முன் வரையாளவென்றிருந்தவனை, இது கூறியெழுந்தென்றான். நகர் - ஸ்ரீகோ
யிலென்று கருதினான். (கக)

வேறு.

மேகமேமிடைந்துதாழ்விருள்கொண்டவெள்ளிக்குன்றம்
மாகத்துவிளங்கித்தோன்றும்வனப்புநாமவகுக்கலுற்று
னாகந்தான்கரிபதொன்றுகீழ்நின்றபுங்கககவ்விப்
பாகமேவிழுங்கப்பட்டபான்மதிபோன்றதன்றே.

இ - ள். தாழ்வரையெல்லாம் மேகமே பொருங்கியிருத்தலாலே ஒன்றுபாதிரு
ட்கிகொண்டவெள்ளிமலை ஆகாயத்தினோன்றுகின்ற வழகை நாம்வகுத்துக்கூறத்
தொடங்கினால் கரியதொருநாகந்தான் கீழேகின்று அதவநுந்தும்படிமுதற்கவ்விப்
பின்பு ஒன்றுபாதியேவிழுங்கப்பட்ட மதிபோன்றதென்றுகூறலாம் வேறரிதென்க.

ஏகாரம் - தேற்றேகாரம்.

(கசு)

துளங்குபொன்னகரின்றன்மைசொல்லலாற்றித்தோர்தேவன்
விளங்குபொன்னுலகத்துள்ளதுப்புரவிடங்கொள்ளலா
மளந்துகொண்டின்பம்பூரித்தணிககராக்கிமேலா
விளங்கதிர்ப்பரிதிசூட்டியியற்றியதென்னலாமே.

பரிதி - வட்டம்; ஆகுபெயர்; என்றது: பொன்மதிலை “அத்தேர்ப் பரிதி சுமந்த யானை” என்றார் பிறரும்.

இ - ள். நகரின் நன்மை நமக்குச் சிறிது கூறலாம்; எங்ஙனமென்னின் ஒரு தேவன் அம்மதிபோலு மலைத்தலையிலே ஞாயிறுபோலு மதிலைக்குட்டி அதனுள்ளே நகராக்கி அந்நகரிடங்கெல்லாம் பொன்னுலகில் இன்பத்தையுடைய நுகர்பொருள் களையாராய்ந்து கொண்டு நிறைத்து இங்ஙனஞ்செய்ததோர் நகரியென்று கூறலா மென்றாரென்க. (கரு)

வேறு.

பொங்கியாயிரந்தாமரைபூத்தபோற்
செங்கனையிரஞ்சேர்ந்தவன்பொன்னகர்
கொங்குதேயர்குழலாரொடுங்குன்றின்மேற்
மங்குகின்றதுபோற்றகைசான்றதே.

தாமரை மிக்கு ஆயிரம்பூவைப் பூத்தனபோலுங் கண்கள்.

இ - ள். அங்ஙனங்கூரலின் அந்தரம் இத்திரனமரபறி தெய்வமகளிரோடே வந்து வெள்ளிமலைமேற் றங்குநெற் றதன்மைபோல அழகமைத்ததென்க. (கசு)

கிடங்குருழ்மதிக்கேழ்வினாபுகுகொடி
மடங்கனோக்கியர்வாண்முடம்போலுமென்
றுடனாடுவெண்மதியுள் குளிரத்தம்
குடங்கையாற்கொம்மைகொட்டேவபோன்றவே.

இ - ள். மதிலிற் கொடி மதியைத்தீண்டுசென்ற பொழுது கிடங்கி மகளிர் முகத் தையொக்கும்; இதற்கு நாம் அருளவேண்டுமென்றகருதி அவையெல்லாந் சேர அம்மதியின் மனங்குளிரும்படி தம்முடையகுடங்கைகளாலே ி முகத்தையொப்பை நல்லெல்லையென்று அதன்புறத்தே தட்டிவனப்பாலே மிருத்தனவென்க. (கசு)

திருவமேகலைதெள்ளரிக்கிண்கிணி
பரவையாழ்முழற்பண்ணமைமென்முழா
வுருவம்பாருடையாரென்றொளிர்நக
ரரவம்வாய்திறந்தார்ப்பதுபோன்றதே.

அ - அசை.

இ - ள். மேகலை கிண்கிணி பேரியாழ் பண்ணையுடையமுழல் முழாவென்கின்ற இவற்றினரவமெங்ஙனமிருத்தெனினின், இவ்வகலில் என்னிறகாட்டிஒருவுடையார் யாரென்று நகர்தான் வாய்கிட்டார்க்குந் தன்மைபோலையிருத்ததென்க. (கசு)

செம்பொன்மாடங்கள்சென்னியமுகதிய
வம்பொற்றின்னிலையாய்மணித்தாவிசுள்
வெம்புநீள்கடர்வீழ்ந்துகடுதலிற்
பைம்பொற்கொப்புள்பரந்தனபோன்றவே.

இ - ள். தந்தலையிலமுத்திய மணித்துலிகளையுடைய மாடங்கள் ஞாயிறு தாழ்ந்து சுடுதலினாலே பொன்உருகிக் கொப்புள் பரந்தனபோன்றனவென்க.

பொன்றாற் றின்னிய நிலையுண்டாகக் கட்டினதாவி.

(கசு)

உருளிமாமதியோட்டொழித்தோங்கிய
வெருளிமாடங்கண்மேற்றுயிலெய்தலின்
மருளின்மான் பிணைநோக்கினல்லார் முகத்
தருளினுலழலாற்று வபோன்றவே.

இ - ள். மதியைச் செலவைத்தவிர்த்து மேலேயோங்கிய வெருட்செய்யுடைய
மாடங்களின்மேலே ஞாயிற்றின் நேர்ப்புண்டமாக்கள் துயிலைப்பெறுதலாலே அவை
நல்லார் முகத்திலுருளால் தம்வெம்மையை ஆற்றுவனபோன்றவென்க.

உருள்வெருள் இ - பகுதிப்பொருள் விசுதி. சோதிட நுலாரிங்கனங்கூறுப. (௪0)

அசும்புபொன்வையாய்மணிப்பூண்களும்
பசும்பொன்மாலையும்பட்டுழிப்பட்டவை
நயந்துகொளபவரின்மையினன்னகர்
விசும்புபூத்ததுபோன்றனவிதியே.

இ - ள். பொன் இடையறாதொழுகுகின்ற வரையிற்பிறந்த மணியாற்செய்த
பூண்களும் மாலையும் விழுந்த விடத்தேகிடக்கின்றவற்றை எடுப்பாரின்மையின், அந்
நகர்விதி ஆகாயம் மீனைப்பூத்த தன்மையையொத்தனவென்க. (௪௧)

தேக்கணின்னகிறேனெடுகூட்டமைத்
தாக்கப்பட்டவளவில்கொழும்புகை
விக்கிமாடந்திறந்திடமெல்லவே
பூக்கிவாய்விட்டுயிர்ப்பனபோன்றவே.

இ - ள். நெய்யையிடத்தேயுடைய நாற்றமினிய அகிலையும் ஒழிந்தகூட்டை
யுந்தேனோடேபிசைந்திட்டுண்டாக்கினபுகையை மாடங்களிற்சாளரங்கனையடைத்து
நிறைத்து அவற்றைத்திறக்க; அம்மாடம் புகையைப்பொறுக்கமாட்டாது வலிய வா
யங்காந்து மெல்லெனக்காலுவனபோன்றனவென்க.

“கூட்டாவன:” நேர்கட்டி செந்தேனிரியாசங் கற்பூர - மார மகிலுறுப்போ
ரைந்து. நிரியாசம் - பிசின். அது குங்குலியமுதலியன. (௪௨)

தப்பில்வாய்மொழித்தானவர்வையிய
வொப்பின் மாநகரொண்மைமற்றியாதெனின்
கற்பத்திரந்திரன்காழுமாமணிச்
செப்புவாய்திறந்தன்னதொர்செம்மற்றே.

இ - ள். தானவாதங்கியநகரின்விளக்கம் பின்னை எங்கனமிருந்ததென்னில்
இக்கற்பத்துக்குரிய இந்நிரன்வரும்பிய பூண்டங்குமணிச்செப்பை வாய்திறந்தாற்போ
லுஞ்செம்மற்றென்க. (௪௩)

சீவறு.

நன்னகர்நோக்கியநகரின்விளக்கம் பின்னை எங்கனமிருந்ததென்னில்
பொன்னகர்பொலியப்புக்குப்பொங்குமாமழைகடங்கு
மின்னவிர்செம்பொன்மாடத்திருவருமிழிந்துபுக்குப்
பின்னவன்விருந்துபேணிப்பேசினன்பிறங்குதாரான்.

மழைதங்குமிருவரென்றது தரண்கதியாற்றங்குதலும் ஸ்ரீதத்தன் கொடையாற்றங்குதலும். இனி வெள்ளிமலை மேகபதத்துக்கு மேலென்றாரேனு மேகமெங்குமுண்டென்று மழைதங்குமாடமென்றுமாம்.

இ - ள். நாய்கன் நகரானோக்கி நரம்புருந்தது நாகமோவென்றுசுருதும்படி பொன்னகரிலேபுக்குப் பின்பு இருவருமிழிந்து தரனுடையமனையிலே செல்லுதலாலே அவன்விருந்திடும் பின்பு அத்தரனொருமொழி கூறினென்க. (சச)

க. மாடியந்தானைமன்னர்மாமணிநாகமாகக்
கேடில்சீர்க்கலுமுனையகலுமுவேகற்குத்தேவி
தோடலர்கோதைதொல்சீர்த்தாரணிகரும்புண்கண்ணி
யாடவரறிவுபோழுமணிமுலையணங்கினன்னாள். (சரு)

உ. விண்ணகம்விளங்கவெண்கோட்டினம்பிறைமுனைத்தேதேபோற்
பண்ணகத்தினியசொல்லாள்பாவையைப்பயந்தவன்றே
யெண்ணிடமின்றிமன்னரிம்மலையிறைகொண்டணடி
யண்ணலங்களிற்றினுச்சியருங்கலவெறுக்கையிந்தார்.

இவையிரண்டு மொருதொடர்.

மாடியம் - உடம்புக்கீடு.

இ - ள். மன்னர்நாகமாகத் தான் அவர்களுக்குக் கருடனாகியகலுமுவேகற்குத் தேவியாகியதாரணி, அணங்கினன்னாளுமாய், இனியசொல்லாளுமாய்ருக்கிறபாவையை விண்ணிடத்தே பிறைதோன்றினப்போல எல்லாரும்வணங்கும்படி பெற்றஅற்றைநாளே எள்ளிட இடமின்றாக இம்மலையில் மன்னரெல்லாமீண்டித் தக்குதல்கொண்டு களிற்றினுச்சியிலே கலமாகியசெல்வத்தைக்கொடுத்தாரென்க.

அன்றே பேசினாரென்க.

(சசு)

மந்திரத்தரசன்வல்லேநிமித்திகன்வருகவென்ன
வந்தரத்தோடுகோளிற்சாதகமவனுஞ்செய்தா
னிர்திரதிருவிலேய்ப்பக்குலவியபுருவத்தாட்டு
வந்தடைபான்மைமண்மேலிராசமாபுரத்ததென்றான்.

மந்திரம் - ஆகுபெயர்.

இ - ள். விச்சாதரலோகத்தின்கணரசன், கணி, கடுகச் சாதகஞ்செய்துவருகவென்றவனுக்கு அவனுங் கோளாலேயெண்ணிச் சாதகஞ்செய்தான்; அங்குனுஞ்செய்தவன் தத்தைக்குவந்துசேரு கல்வினைப்பயனெல்லாம் மண்மேலிராசமாபுரத்தே வந்தசேருமென்று கூறினென்க. (சசு)

அவனுடைதெளிந்துவேந்தனுசையுளரசர்நிப்பக்
கவனங்கொள்புரவிக்கொட்டிற்காதலுங்கர்துவைத்தா
னவனதேகருதிற்றுகொலன்றுகொலறியலாகா
விவண துமறிதுமென்றுகோடியிலுக்கேகினுனே.

இ - ள். அரசர் எமக்குத்தருமென்னுமாயிலேநிப்ப; கணி தான்குறியவுடையத்தெளிந்து அங்குகொடுக்குமென்று நிப்ப, வேந்தன் இடமும்வலமும் பாய்கின்ற கவிவசேடத்தைக்கொண்ட குதியாயினதுமனத்திற் சுழற்சிபோலே தன்காதலு

மிரண்டிடத்துக்குமேற்பக்கூறி மறைத்துவைத்தானாலால், அவன்கருகியகாரியம் அக்கணி கூறியதேயாயிருக்கின்றதோ, அன்றி அரசர்சுருதியதேயோ, இரண்டுமிதற் குமுன்னறியமுடியா, இனி நீவந்தபடியாலே இப்பொழுது அவன்கருகியதும்விளங்கவறியக்கடவேமென்றுகூறிப் பின்பு ஸ்ரீதத்தனையுங்கொண்டு கோயிலுக்கேகிளுனென்க.

அதுவும் - விகாரம். அரசனதுகருத்துத் தெள்ளிடுணுணரலாகாமையின் இவற்கு ஈண்டுமுண்மைகூறாது காரியமுடிந்தபொதென்பொழுது கூறினான். (சஅ)

க. பால்பரந்தனையபட்டாற்பூவணைபசும்பொற்கட்டிற்
கால்பரந்திருந்தவெங்கட்கதிர்முலைகச்சின்னீக்கி
வேல்பரந்தனையகண்ணார்வெணமதிக்கதிர்பெய்கற்றை
போலிவர்கவரிவீசமன்வவனிநுந்தபோழ்தின்.

“பால்” “என்வரவு” இரண்டுமொருதொடர்.

பாலாவிபரந்தன்னபட்டு. கச்சாற்கட்டி. அடிபரந்து தளராதிருந்த முலையினை யுடைய. வேல் கொலையிலேபரந்தாற்போலுங் கண்ணார். மதியின்கதிர்களைச் சொரிந்த போலுங்கவரி. (சக)

உ. என்வரவிசைக்கவென்னவாயிலோனிசைப்பவேகி
மன்னர்தமுடிகள்வெய்ந்தவயிரம்போழ்ந்துமுதுசேந்த
பொன்னவிர்கழல்கொள்பாதம்பொழிமழைத்தடக்கைகூப்ப
வின்னுரைமுகமன்கூறித்தானந்தினிருக்கவென்றான்.

என்வரவு - ஸ்ரீதத்தனையுங்கொண்டுவந்த வரவு. பிராந்துதலாலே சிவந்த.

இ - ள். அங்குணமேகிதான் கண்ணார்கவரிவீசக் கட்டிலிற் பூவணையிலே மன்னவனிருந்தவளவிலே, என்வரவிசைக்கவென்ன, வாயிலோனுயிசைப்ப, ஸ்ரீதத் தன்போய்ப் பாதத்தைவணங்க, மன்னவனுபசாரங்கூறி, அரசரிருத்தற்குரிய இடத் தேயிருக்கவென்றானென்க. (சு0)

முதிர்பெயன்முரிவானமுழங்குவாய்விட்டதொப்ப
வதிர்குரன்முரசநாணவமிர்துபெய்மாரியேயப்ப்பக்
கதிர்விரிபூணிளாற்குத்தந்தைதாய்தாரங்காதன்
மதுரமாமக்களசுற்றம்வினவிமற்றிதுவுஞ்சொன்னான்.

வான் அச்சத்திற்கும், முரசு முழக்கத்திற்கும், மாரி கேட்டற்கினிமைக்கு முவமை.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறியவரசன் ஒப்ப நாண ஏய்ப்ப அவனுடையதந்தைமுத வியவர்களைவினவிப் பின்பு அந்த ஸ்ரீதத்தனுக்குதுவுங்கூறினானென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(சுக)

இன்றையதன்றுகேண்மையெமர்நுமரெழுவர்காறு
நின்றதுகிழமைமீங்காவச்சிரயாபட்டனாழா
லன்றியுமறனுமொன்றேயரசன்யான்வணிகனீயெ
யென்றிரண்டில்லைகண்டாயிதுநினதில்லமென்றான்.

வச்சிரத்தாற் றலையிட்ட எழுத்து. * “வச்சிரதுகியினிட்ட - வெழுத்தான” என்ப மேலும்.

இ - ள். கேண்மை இன்றுளதாயதன்று; வச்சிரயாப்பினீங்காத விவியினுலே எமரொழுவர் துமரொழுவரளவு மேழுகிழமையும்போல ஏற்றிழிவின்றி நின்றத அக் கேண்மை; அன்றியுஞ் சமயமுமொன்றேயாதவின், யானரசன் நீவனிகனென்று இரன்சொகியில்லையான், இது நின்மனைகாணென்றானென்க.

கிழமை - உரிமையுமாம்.

(௫௨)

க. மன்றுரமன்னன்சொன்னீர்மாரியால்வற்றிநின்ற சந்தனந்தளிர்ந்ததேபோற்சீதத்தன்றளிர்த்துநோக்கி யெந்தைக்குத்தந்தைசொன்னானின்னமென்றுகேட்ப முந்தைதான்கேட்டவாறேமுழுதெடுத்தியம்புகின்றான். (௫௩)

உ. வெள்ளிவேதண்டத்தங்கண்வீவிதென்சேடிப்பாலிற் கள்ளவீழ்கைதவேலிக்காசில்கார்தாரநாட்டிப் புள்ளணிகிடங்கின்விச்சாலோகமாநகரிற்போகா வெள்ளிவேற்கலுழவேகன்வேதண்டவேந்தர்வேந்தன். (௫௪)

ங. சங்குடைந்தனையவெண்டாமமைமலர்த்தடங்கல்போலு நங்குடித்தெய்வங்கண்மடநமரங்காளறிமினென்னக் கொங்குடைமுல்லைக்கொய்போதிருவடங்கிடந்தமார்ப விங்கடிபிழைப்பதன்றாலெங்குலமென்றுசொன்னான்.

இவைமுன்று மொருதொடர்.

தடங்கலிலே உடைந்ததன்மையவாகிய மலரும் சங்கும்போலு நங்குடி. இது தூய்மைக்குவமை; இனிச் சங்கு கெட்டாலுநிறங்கெடாததுபோலக் கெட்டாலுத் தன் றன்மைகெடாதகுடியுமாம்; * “நத்தம்போற்கேடும்” என்ப. அரசமுல்லையுங் காவன் முல்லையுங்குநி இருவடமென்றது.

இ - ள். மாரியின்மையின் வற்றிநின்றசந்தனம் அதுபெற்றுத் தளிர்ந்தாற்போல மன்னனதுசொன்னீராலே ஸ்ரீதத்தன்றளிர்த்து மன்னனினோக்கி, யான்கேட்டிருப்ப என்னுடையதந்தைக்கு அவன்றன்னுடையதந்தை தான் முன்புகேட்டிருந்தபடியே இன்னமென்று முழுதெடுத்தியம்புகின்றவன், நமரங்கான், வேதண்டமையில் தென்சேடிக்கடற்றிற் கார்தாரநாட்டில் விச்சாதரலோகமாகநகரிய னின்றிக்ங்காதரு டவேகன்வேந்தன், அவன் நங்குடித்தெய்வங்காளும்; அதனையறிந்திருப்பீராகவென் றுசொன்னுதலால், மார்பனே! எங்குலம் இவ்விடத்து உன்னடியைப்பிழைப்பதன் றாயிருந்ததென்றுசொன்னானென்க.

மன்னினோக்கிப் பிழைப்பதன்றாலெங்குல மென்றுசொன்னு னெனக்கட் டிக. தந்தை இயம்புகின்றவன் நமரங்காளறிமினெனச்சொன்னானென்றது, மந்திர மென்னுங்கவியிற் சொன்னானென்றதனை. தந்தை - பாட்டன். (௫௫)

க. பெருந்தகைக்குரிசிரோழன்பெருநிலைக்கடமுன்கை திருந்துபுலணங்கப்பற்றிச்சென்றுதன்னுரிமைகாட்டப் பொருந்துபொற்பவோம்பிப்பொன்னிழைசுடரநின்ற கருங்கண்ணிதரத்துவேறுக்கட்டுவோபயிற்றுக்கின்றான். (௫௬)

* திருக்குறள், புதழ், ௫.

- உ. எரிமணிப்பளிக்குமாடத்தெழுந்ததோர்காமவல்லி
யருமணிக்கொழுகொன்மின்கொலமரர்கோனெழுதிவைத்த
வொருமணிகுயின்றபாவையொன்றுகொலென்றுநாய்கன்
றிருமணிக்கொழியையோரான்மெருமரமன்னன்சொன்னான்.

இவையிரண்டு மொருதொடர்.

திருந்துபு - மனந்திருந்தாநின்று. ஒம்பி-ஒம்ப. திறம்-குலம். கின்றான் - எதிர்
காலமுனர்த்திய நிகழ்காலம். வல்லியாகியமணிக்கொழி. இந்திரன்தன்மனத்தே
எழுதிவைத்த ஒப்பில்லாதமணியென்று மணிக் குவிசேடங்கூறுக. மணியைப்பூத்த
கொழி-தத்தை.

இ - ள். அதுகேட்டுக் குரிசில் தோழன்றொழாநிற்க, அவன்முன்கையைப் பிடித்
துச்சென்று தன்னுரிமையைக்காட்டினானாக, அவனும் மனம்பொருந்தாநின்றபுசரியா
நிற்ப, நாய்கன் அவ்விடத்து நின்ற மணிக்கொழியை அச்சநிகழ்த்தமையான் மகளென்
றோரானாய்க் கொழியோ மின்னோ மணியாற்செய்தபாவையோவென்றுசுழலாநிற்க,
அவனுக்கு மன்னன் அக்கருங்கண்ணியைத் தன் குலமன்றி ஸ்ரீதத்தன் குலமாகவே
மேற்றொட்டுங் கூறுதலைப்பயிற்றுக்கின்றவன் ஒருகாரியஞ்சொன்னானென்க.

அது “நின்மகளிவள்,” “ஆணையிராமின்” என்றவற்றிற்கொள்க. (௫௭)

க. தூசலாய்க்கிடந்தவல்குற்றுப்புறமுதொண்டைச்செவ்வாய்
வாசவான் குழலின் மின்போல்வருமுலைச்சாந்துநக்கி
பூசல்பாய்ந்தாடிக்காதிம்குண்டலமிலங்கநின்றான்
காசிய்யாழ்க்கணங்கொடெய்வக்காந்தர்வதத்தையென்பாள். ()

உ. விளங்கினாளுலகமெல்லாம்வினையின்வனப்பிலுலே
யளந்துணர்வரியநங்கைக்கருமணி முகிழ்த்தவேபோ
விளங்கதிர்முலையுமாகத்திடங்கொண்டுபரந்தமின்னிற்
றுளங்குதுன்னுசுப்புந்தோன்றாதுருவருவென்னவுண்டே. ()

ங. நின்மகளிவளைநீயேநின்பதிக்கொண்டுபோகி
யின்னிசைபொருதுவெல்வான்யாவனையானுமாக
வன்னவற்குரியனென்னவடிப்பணிசெய்வலென்றான்
றன்னமர்தேவிகேட்டுத்தத்தைக்கேதக்கதென்றான்.

இவையொன்றுமொருதொடர்.

உலாய் - சூழ்ந்து. நாணலிறைஞ்சிநிறலிற் குண்டலஞ் சாந்தைத்தீண்டிப்போ
க்குவரவுடைத்தாயசைந்திலங்கநின்றான். யாழ்விச்சைத்தொகுதி கொண்டதெய்வம் -
மாத்தகி. குணங்களாள்துணர்வரிய. போகி - போகவெனவியங்கோளாமாம். யாவன்-
பூன்றுவருணத்திலும்யாவன்; “இறைவராதிமூவகைக்குலத்து ளார்க்கும்” என்றார்
மேலும், தன்னிலிழிந்தவணிகளாய்கூட்டினான், அக்குலத்திற் றுன்செய்தநல்வினையி
னினைமையெய்து வித்தலின், உரியனெனவே கொடைப்பொருட்டாம். அடிமைப்
பணி - விகாரமாம்.

-- இ - ள். அல்குன்முதலியவற்றையுடையதோர் மின்போல நாணினின்றவன்
தெய்வமாகியகாந்தருவதத்தையென்னும்பெயரையுடையான்; அவடான் வீணையாலும்

வனப்பினுமுலகமெல்லாம்வினங்கினான்; அவட்கு அதுவுமன்றி முலையுமணிமுடிம்த் தபோற்றோன்றிப் பின்பு ஆகத்தேபாத்தன; முன்பு மின்போற்றுளங்குதகப்பும் இப் பொழுது உண்டு இல்லையென்ன ஐயநிகழ். உண்டாயிற்று; இத்தன்மையுடைய நின் மகளாகியவிலுநீயே நிற்பபுதியேறக்கொண்டுபோய் இசையாற்பொருதுவெல்லான் யாவனாயினுமாக, அங்நனம் வென்றவனுக்குக்கொடுப்பாயென்று கூறினானை; நாய்க ளும் அடிமைப் பணிசெய்வேனென்றான்; அதனைத் தாரணிகேட்டு இவ்விழிவு இவ னுக்கேதக்கதென்று வெறுத்துக்கூறினானென்க. (௧0)

க. முனிவரும்போகபூமிப்போகமுட்டாதுபெற்றுந் தனியவராகிவாழ்தல்சாதுயரதனினிலலை கனிபடுகிளவியார்தங்காதலன்கவானிற்றுஞ்சிற் பனியிருவிசும்பிற்றேவர்பான்மையிற்றென்றுசொன்னான். (௧௧)

உ. தூற்பிபுலவன்சொன்னதுன்பொருணுழைந்துயானும் வேற்கடற்றானேவேந்தர்விழ்ந்திரந்தாலுநேரேன் சேற்கடைமதர்வைநோக்கிநில்லரித்தடங்கணங்கை பாற்படுகாலம்வந்தார்பான்மையார்விலக்குகிற்பார்.

இவையிரண்டு மொருதொடர்.

வேற்றானே. சேலின்கடைபோன்ற கடையினையும் நோக்கினையும் அரியினையு முடையகன்.

இ - ன். அதுகேட்டு மன்னன் இனிமைதோன்றினகிளவியார் வெறுத்தற்கரிய இப்போகபூமியிற் போகத்தைக் குறையாமற்பெற்றுவைத்தும் தனித்துவாழ்கின்ற தொழிலதனிற்காட்டில் அவர்க்கிறந்துபடும் வருத்தம்வேறில்லை; அவர் தங்கணவன் குறங்கிலே துஞ்சப்பெறின், அவ்வன்பம் தேவரின்பத்தின் பருதியையுடைத்து; அதனைஅறிந்துவைத்து நங்கை இந்நாளளவுஞ் சாந்துயரெய்திநிற்கவும் ஒருவன்பருதி யிலே படுங்காலம் வாராமையினாலே யானுஞ் சோதிடதுவிலே யுளனாகிய கணிகூறிய பொருளிலே சென்று மன்னரிந்தாலு நேரேனாயினேன்; ஈண்டு அவன் ஒருவன்பாற் படுங்காலம்வந்தால் அவ்விதி யாவரானும் விலக்கலரிதாதலின், அதற்குநேர்த்தே னென்று சொன்னானென்க.

வாராமையினென்றும், ஆதலினதற்கு நேர்த்தேனென்றும் வருவித்துணாக்க. ()

படைப்பருங்கற்பினுடன்பாவையப்பரிவுநீக்கிக் கொடைக்குரிப்பாலவெல்லாங்கொடுத்தபின்சூற்றுமுட்டும் விடைப்பருந்தானேவேந்தன்வேண்டுபவெறுப்பநல்கித் தொடுத்தலர்கோதைவினாபதிக்கிதுசொல்லினானே.

கணவன்கருத்தே தன்கருத்தாகலிற் பிற்படைத்தற்கரிய கற்பாயிற்று. உசிப் பால - வினைத்தொகை. வேறுபடுத்தற்கரியதானே.

இ - ன். அதுகேட்டதாரணி தத்தையைத் தம்மைநீக்குதலாற் பிறந்த பரிவை நீக்கித் தான்கொடுத்தற்குரியனவெல்லாங்கொடுத்தபின்பு, வேந்தனும் அவன்வேண்டு வனவெல்லாமிக்கொடுத்து வீணாபதியென்னும் பேடிக்கு இதனைக்கூறினானென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(௧௧)

உடம்பினோடுபிரிப்பின்னியொருவயினீங்கல்செல்லா
நெடுங்கணுந்தோளும்போலுநேரிழையரிவைநீநின்
நடங்கண்ணிதனிமைநீங்கத்தந்தையுந்தாயுமாக
வடங்கலரட்டவேலானுணையிராமினென்றான்.

உதவியார் கண்ணுந்தோளும்போலு மரிவாய். ஆக - வியங்கோன்; எச்சமாக்கி
ஒருமைபன்மைமயக்கமுமென்ப.

இ - ள். உடம்பினோடுபிரிப்பின்னுமாறுபோற்பின்னி ஒன்றாய்ஒரிடத்துமிவளை
நீங்காத அரிவாய், நின் நடங்கண்ணி எம்மைப்பிரிந்ததனிமை போம்படி இவளுக்குத்
தந்தையுந் தாயுமாவாயாக; அங்ஙனமாய்ப் பின் இருவீருந்முடைய ஆணையைவட்டு
பூதித்தந்தது ஆணையையுடையிராவீராக வென்றானென்க. (௬௪)

அருமணியவிரம்வேய்ந்தவருங்கலப்பேழையைஞ்ஞா
நெரிமணியெம்பொனார்ந்தவிராயிரம்யவனப்பேழை
திருமணிப்பூணிணற்குச்சினந்தலைமுழங்கலின்நிக்
குருமணிமுடியிற்றேய்த்ததரன்மரங்கொள்கவென்றான்.

பூணிணற்குப் பகைவர்மேற்செற்றம் தலைகெடுத்தலின்றாகலின் அவர்முடியின்
மணியை அவனடியிலேதேய்ப்பித்த தரன்.

இ - ள். மன்னன் அருங்கலம்வைத்தற்குச் சமைத்த மணியாகிய வயிரம்
வேய்ந்தபெட்டி ஐஞ்ஞாறும், மணியும்பொன்னுமார்ந்த யவனதேசத்திற் பெட்டி இர
ண்டாயிரமும், தரனுடைய சுற்றமும் நீ கொள்வாயாகவென்றானென்க. (௬௫)

பல்வினைப்பவளப்பாய்காற்பருமணியிழிகைவம்பார்
நல்லகில்விம்முகட்டிற்றவிசொடுநிலைக்கண்ணாடி
மெல்லியதூபமுட்டிமேதகுநானச்செப்போ
டல்லவுங்கொள்கவென்றானணங்குடைநிணங்கொள்வேலான்.

இ - ள். வேலான் பரந்தகாலினையும் கைச்சுரிகையினையுமுடைய கச்சார்ந்த
கட்டிலும் தவிசும் கண்ணாடியும் இந்தளமும் செப்பும் ஒழிந்தனவும் நீகொள்கவென்ற
னென்க.

ஒடு - எண்ணெடு.

(௬௬)

விளக்கமுலுறுத்தபோலும்விசியுறுபோர்வைத்திந்தேன்
றுளக்கறவொழுமுகியன்னதாய்மறத்திரண்டதிண்கோல்
கொளத்தகுதிவவுத்திங்கட்கோணினாத்தனையபோல
வளப்பருஞ்சுவைகொணல்யாழாயிரமமைகவென்றான்.

இ - ள். இனிமைகொண்ட நல்யாழாயிரம், விளக்கையழிச்சேர்த்தினுற்போ
லுறிறத்தவாய்த் தெரியாமற்போர்த்த போர்வையினையும் தேனசைவற வொழுமுகிற்
போன்ற சிம்பறத்திரண்ட நரம்பு தன்னிடத்தேகொள்ளத்தக்க வார்க்கட்டினையுமு
டையவாய்க் கோணினாத்தனைய எண்ணாட்டிங்களைப்போல அமைகவென்றானென்க.

கோளினிடைத்திங்கள் பத்திரிற்றேலைச் சூழமுடுக்கின ஆணிக்குலமம். “விளக்
கமுலுருவின் விசியுறு பச்சை - யுருக்கி யன்ன பொருத்தறு போர்வை - கொடித்திரி
வன்ன கொண்டுபடு திவலிற் - கடிப்பகை யனைத்துங் கெளவிப் போகாது-சூரலோர்த்

தத் தொடுத்தகிப்புரி நரம்பின் - ஹிவாய் துர்ந்த தூர்ப்பமை யானி - எண்ணுட்
டிங்கள் வடிவிற ரூகி" என்றார் பிறரும். (௬௭)

அரக்கெறிசுவனாவாட்கணவ்வனைத்தோளினுளைப்
பரப்பமைகாதற்றாயர் பற்பல்காற்புல்லிக்கொண்டு
திருப்புறக்கொடுத்தசெம்பொற்றாமரைபோன்றுகோயில்
புரிக்குழன்மடந்தைபோகப்புலம்பொழிந்ததன்றே.

* “தொடர விறுதி தம்முற் றும்வரின், லகரம் நகரவொற் றுகலு முரித்தே”
என்பதனும் பற்பல்காலென்றார். கொண்டு - கொள்ள.

இ - ள். தமரைப்பிரிதற்கு அழுதுசிவத்தலின் இங்குலிகமூட்டின சுவனையோ
லும் கண்ணையுடைய தந்தையைத் தாயர் பற்பல்காற்றழுவிக்கொள்ள அம்மடந்தை
போகையினுலே கோயில் திருமகனைப்போகவிட்ட தாமரைபோன்று புலம்பொழி
மடிந்ததென்க.

† “ஒழியாது” என்றதனால் இரண்டாவதுவிரித்துத் தாரணியையும் அல்லாத
தாயரையும் புல்லிக்கொண்டு போகவென்றுமாம். (௬௮)

காம்புபொன்செய்தபிச்சங்குநிர்மணிக்குடையோடேந்தித்
தாம்பலர்கவரிவீசக்கிண்கிணிததும்பநாகப்
பாம்புபைததனைபவல்குற்பல்கலைமிழற்றவேகி
யாம்பநாறமுதச்செவ்வாயரசனைத்தொழுதுநின்றான்.

ஏந்தி - ஏந்த.

இ - ள். ஆம்பல்போல மணக்கின்ற செவ்வாயினையுடையான் பலர்தாம் பிச்சத்
தையுங்குடையையுமேந்தக் கவரிவீசத் ததும்பமிழற்றத் தாயரிடத்தினின்றும்போந்து
அரசனைக் கண்டபொழுதே கையாற்றொழுது நின்றானென்க.

பலர்தாங் கவரியைவீச வென்றுமாம். நாறுதல் - தோற்றுதலுமாம். (௬௯)

அடிக்கலமாற்றவேகியரும்பெற்றற்றைதபாத
முடிக்கலஞ்சொரிபச்சென்னியிறைஞ்சலுமுரிந்துமின்னுக்
கொடிப்பலதுடங்கியாங்குத்தோழியாருமுதாத்துநிற்ப
வமித்தனன்புல்லிவேந்தனாற்றுகிலாதுசொன்னான்.

மின்னுக்கொடியெனப் பொருட்பெயர்க்கும் உகரமும் வல்லெழுத்தும் பெறுதல்
இலேசாற்கொள்க. புல்லி - புல்ல.

இ - ள். தந்தை அங்கனந்தொழுதுநின்ற இடத்தினின்றும் சிலம்புமுதலியன்
வொலிப்பச்சென்று தந்தைபாதத்தே சென்னியான் முரிந்துவணங்கின அளவிலே,
அவனாற்றுகிலாதே பல்காற்புல்ல, அவன்போய் மின்னுக்கொடி பலவுறடங்கியாங்கு
துடங்குத்தோழியர் திரளிடத்தேநிற்க; வேந்தனொருமொழி கூறினானென்க. (௭௦)

வலம்புரியின்றமுத்தமன்மிசையவர்கட்கல்லால்
வலம்புரியபயத்தையெய்தாதனையரோமகளிரென்ன

* தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், உபிரம்பங்கியல், ௪௨.

† “ ” ” ” தொலைமரபு, ௧௫.

நலம்புரிந்தனையகாதற்றேவிதன்னவையலைங்கக்
குலம்புரிந்தனையகுன்றிற்குதிபுகுகறினானே.

குலம் வடிவுகொண்டனைய அபிபதி.

இ - ள். நலம் வடிவுகொண்டனையதேவிதனதுவருத்தத்தை நீங்கும்படி வலம்
புரியின்றமுத்தம்மண்மிசையவர்கட்குப் பயன்கொடுப்பதன்றி அதனாவலம்புரியியனை
பெய்தாது; மகளிருந் தாயருக்கு அத்தன்மையரே பென்றுகூறினானென்க. (௭௧)

இன்சுவையாமொடன்னமிளங்கிளிமழலைமஞ்ஞை
பொன்புனையூகமந்திபொறிமயிர்ப்புறவம்பொன்னார்
மென்புனமருளினோக்கின்மானினமாதியாகத்
தன்புறஞ்சூழப்போகித்தளிரியல்விமானம்புக்காள்.

உம்மைவிரிக்க. மழலையிளங்கிளி. வளர்த்தலிற் பூணணிந்த கருங்குரங்கு.
மந்தி - பெண்பெயர்; * “குரங்கு முசுவு மூகமு மந்தி.” என்றார். புற - சித்திரப்
புற. மருண்ட இனியநோக்கு.

இ - ள். தளிரியல் மானினமுதலாக எண்ணிய வெல்லாம் தன்பக்கத்தேசூழ்ந்து
செல்லப்போய் விமானத்தைச்சேர்ந்தாளென்க. (௭௨)

வேறு.

வெற்றிவேன்மணிமுடிக், கொற்றவன்னொருமக
எற்றயில்பெரும்படைச், சுற்றமோடியங்கினுள்.

இ - ள். வெற்றியையுடைய வேலினையும் முடியினையுமுடைய கொற்றவன்
மகள் இடைவிடாதபடையாகிய சுற்றத்தோடே போயினானென்க.

அதனெல்லை மேற் கூறுகின்றார். (௭௩)

கண்ணயற்கழிப்பன, வண்ணல்யானையாயிரம்
விண்ணகத்தியங்குதே, ரெண்ணவற்றிரட்டியே.

இ - ள். கண்ணருகே மதமுடையனவாகியயானை ஆயிரம்; தேரினுடையஎண்
இரண்டாயிரமென்க. (௭௪)

விற்படைவிலக்குவ, பொற்புடைப்புரவியு
முற்படக்கிளந்தவற்றி, னற்புடையநாற்றியே.

இ - ள். அம்பைத் தன்விசையாலே விலக்குவனவாகிய பக்கரையுடைய குதி
னையும் முற்கூறியயானையி னுண்மடங்கு நற்பக்கத்தனவென்க. (௭௫)

பாறுடைப்பரிதிவேல், வீறுடைபினையரு
மாறிரட்டியாயியர், கூறுதற்கரியரோ.

பாற்றினஞ்சூழ்ந்த வேல். வீறு - தம்வீரம்பிறர்க்கின்மை.

இ - ள். பரிதிபோற்பகைவனாகக் கெடுக்கும் வேலையுடைய இனையும் பன்னீ
ராயிரம்பெயர்; அவர்தாம் பகைவர் வஞ்சினங்கூறுதற்கரியரென்க. (௭௬)

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ௧௭.

மாகளின்விசம்பிடை, மேகனின் நிடித்தலி
னாகனின் நிர்ந்தவர்க், கேகலாவதில்லையே.

மாகம் - திக்கு; மஞ்சமாம். அதிர்ந்து - அதிர.

இ - ள். விசம்பிலே மேகமழைபெய்தற்குடித்தலின் அதனைத் தன்பகையான
யாகக்கருதி யானைகன்போகாது நின்றநிர்ந்தலாலே அவர்க்குப்போகலாவதோருபாய
மில்லையாயிற்றென்க. (எ)

வெஞ்சினவெருளியிற், குஞ்சரமுழங்கலின்
மஞ்சதம்வயிறழிற், தஞ்சிகீருகுத்தலே.

இ - ள். குஞ்சரம் அங்கனம் வெருளியோடே முழங்குதலால் அதுகேட்டு
மேகமஞ்சிக் கருக்கலங்கி நீளாயுகுத்தனபோன்றனவென்க.

இடித்தமேகம் பின்பு பெய்தது. (எஅ)

வேழமும்மதத்தொடு, தாழ்புயல்கலந்துட
னழகடலகம்புறம், வீழ்தரவினாந்ததே.

புயல் - ஆகுபெயர். கலந்து - கலக்க.

இ - ள். கடல்நடுவு கணாக்குப்புறம்பேவிலும்படி மும்மதங்களோடே புயலு
குத்தநீருங் கடலிடத்தே கலத்தலாலே மேகத்தாலுந் தகைவின்றி விமா
னம்படையுடனே மரக்கலமிருக்கின்றவிடத்தே வினாந்துசென்றதென்க. (எக)

மல்லன்மாக்கடலிடைக், கல்லெனக்கலங்கலிழ்த்
தல்லலுற்றமுங்கிய, செல்வனுற்றசெப்புவாம்.

இ - ள். கடலிடத்தே கலங்கலிழ்த்து வருத்தமுற்றுக்கெட்டழித்ததன்பெற்ற
இலாபம் இனிக் கூறுவாமென்க. (அ)

க. பானிறப்பனிவரை, மேனிறமிகுத்தன
நீனிறநிழன்மணி, தானிறைத்தகமெலாம்.

“பானிற” முதல் “நீழ” அளவுமொருதொடர்.

வெள்ளிமலையில்நிறமிகுத்தனவென்றது, நீலமொழிந்த மணிகளை. நீலநிறத்தை
யுடையவாழ்வினணி. (அக)

உ. வஞ்சமின்மனத்தினு, நெஞ்சகம்புகன்றுக
விஞ்சையம்பெருமகன், வஞ்சமென்றுணர்த்தினான்.

மனத்தினான் - ஸ்ரீதத்தன். உவந்து உவகையொழுக. பெருமகன் - தான். ()

ஈ. நங்கைதன்னலத்தினான், மங்குல்வெள்ளிமால்வரை
யெங்குமன்னரீண்டினார், சங்குவிம்முதானையார்.

மங்குல் - மேகம். மால்வரையில் மன்னர் தானையார் எவ்விடத்தமிண்டினார் ()

ச. ஈரலங்கலேந்துவே, லாரலங்கன்மார்பினான்
கார்கலந்தகைக்கணி, சீர்கலந்துசெப்பினான்.

ஈரும்வேல். மார்பினான் - அரசன். (அச)

டு. மாதர்வாழ்வுமண்ணதே, யாதலாலலங்கலக்
தாதவிழ்ந்தமார்பநின், காதலன்கடலுளான்.

அவிழ்த்தற்குக்காரணமானமார்பு. அழைப்பியென்பது சொல்லெச்சம். (அடு)

சு. என்றுகூறவென்னையே, துன்றுகாதற்றேழுனைச்
சென்றுநீகொணர்கென, வன்றுவந்தவண்ணமே.

அழைப்பியென்றெனமுன்னேகூட்டுக. (அசு)

எ. துன்பமுற்றவர்க்கலா, லின்பமில்லையாதலி
னன்பமற்றியானுனைத், துன்பத்தாற்றுடக்கினேன்.

துடக்கினேன் - பிணித்தேன். (அஎ)

அ. பீழைசெய்துபெற்றனன், வாழியென்றுமாக்கட
லாழ்வித்திட்டவம்பியைத், தோழர்ச்சுட்டிக்காட்டினான்.

பீழை - துன்பம். ஸ்ரீதத்தனுக்குஆழ்வித்தானாகப்பண்ணின. சுட்டி - இதுகலம் இவர்தோழரென்றுசுட்டி.

இ - ன். விஞ்சையம்பெருமகன்நங்கைநலத்தாலே மன்னரின்றினார், அதுகண்டு மார்பினுடைய கணி மாதர்வாழ்வு மண்ணிடத்தேயாதலால் அவனைக்கொண்டு போதற்கு மார்பனே, நின்றேழுந் கடவிடத்தான், அவனைஅழைப்பியென்று சீர் கலந்து செப்பினான்; அதுகேட்டு மன்னன் நீ சென்று என்காதற்றேழுனைக் கொணாகவென என்னையேநோக்கிக்கூற; யான்அன்றுவந்தசெய்தி ஒருவஞ்சனையாகவென்று கூறி, அவ்வஞ்சனையை, அன்பனே, துன்பமுற்றார்க்கல்லது இன்பமில்லையென்று உலகுகூறலின், யான் நின்னையொழிந்தோர்க்கின்பஞ்செய்து நின்னையொருவனையுந் துன்பத்தாற் பிணித்தேனென்றுணர்த்தினான்; உணர்த்தி யான் அங்கனம் பீழை செய்து நின்நட்பைப்பெற்றேன்; இனி நீ வாழ்வாயாகவென்று முகமன்கூறி மறைத்த அம்பியினகமெல்லாம் நிறம்குத்தனவற்றையுமணிகையு நிறைத்து, வஞ்ச மின்மனத்தினான் அகம்புகன்றுருகும்படி, அவ்வம்பியையுந் தோழனாயுங்காட்டினான்.

எனவே இலாபமேகூறினான். காரியங்கடைப்படுதலின் ஈண்டு உண்மை கூறினான். “வெற்றிவேல்” முதல் இத்தனையுந் குறளமுடிகாண்காய்வந்த கொச்சகவொருபோகு; “செய்யோடுதியொக்கச், செய்யாண்ச்சோவார்க்குப், பொய்யாத வுள்ளமே, மெய்யாதல்வேண்டும்.” என்றாற்போல யாப்பின்வெறுபட்டன. (அஅ)

வேறு.

தேன்றருமாரிபோன்றுதிவ்வியகிளவிதம்மா
லூன்றருகுருதிவேலாஹுள்ளகங்குளிர்த்துவிஞ்சைக்
கோன்றருதுன்பமற்றென்குலத்தொடுமுடிகவென்றான்
கான்றுவில்வயிரம்வீசுங்கனமனிக்குழையினே.

தேனைச்சொரிவதோர்மாரி. ஊன்சொரிவதோர்குருதி.

இ - ன். வயிரம் ஒளியைக் கான்றுபரப்புந் குழையினாகியவேலான்றனது இனியமொழியாலே குளிர்த்து, கலுழவேகன்றந்த இத்தன்மையவானதுன்பம் என் குலமுள்ளவருடப்பதாகவென்று உவந்துகூறினானென்க. (அக)

தோடலாந்தெரியலான்றன்றோழனாக்கண்மிகாத
லூடலாந்தெழுந்துபொங்கவுருவத்தார்குழையப்புல்லிப்
பாடினும்பெளவமுந்நீர்ப்பட்டதுபகர்தலோடு
நாடகநாங்களுற்றதென்றுகையெறிந்துநக்கார்.

இ - ள். ஸ்ரீதத்தன் தோழனாக்கண்டு காதல்நெஞ்சிலேவிந்தெழுந்து மிரு
தலாலே தார்குழையத்தழவி முந்நீர்ப்பெளவத்திலே தானுற்றதெல்லாம் கூறியவன
யிலே, நாங்களுண்டதுநாடகம்; இதுகண்டிலேமென்று கைதட்டிச் சிரித்தாரென்க.
இவர்க்கிவனநிருமித்தான். (க0)

கட்டழற்கதியுண்ணிற்கருவையருவியாரம்
பட்டதுபோன்றுநாய்கன்பரிவுதீர்த்தினியார்குழ
மட்டவிழ்கோதையோடுமண்கணைமுழுவமுதூர்க்
கட்டவிழ்தாரினுன்றன்கடிமனைமகிழ்ந்துபுக்கான்.

இ - ள். முகையவிழ்த்தாரானாகிய நாய்கன் அமுலாற் கதுவியுண்ணிலே
அருவியுமாரமும் பட்டதுபோன்று பரிவுதீர்த்து, தனக்கினியவொல்லாரந் தன்னைச்
சூழ மகிழ்ந்து தத்தையோடே இராசமாபுரத்திற் றன்மனையிலே புக்கானென்க.

கதுவிய - விகாரம்.

(கக)

பெருமனைகுறுகலோடும்பிறையெனவிலங்கித்தோன்றுந்
திருதுதன்மனை விசெம்பொற்கொடியெனவிறைஞ்சிநிற்
வருமுலைபொதிர்ப்பவாங்கிவண்டினமிரியப்புல்லிக்
கதிர்தகைமுறுவன்மாதர்கண்னுறுகவலைதீர்த்தான்.

இ - ள். தன்மனையிருக்கின்ற இடத்தைச்சேர்ந்தவனவிலே அவனிறைஞ்சி
நிற்ப; தன்மேல்வண்டினங்கொடுப்படி அவனையினைத்து முலை புடைக்கொள்ளும்படி
தழவி, எயிற்றினையும் மகிழ்ச்சியையுமுடைய அம்மாதரிடத்து நின்ற வருத்தத்தைத்
தீர்த்தானென்க. (கஉ)

சந்திரகாந்தமென்னுந்தண்மணிநிலத்தினங்கண்
வெந்தெரிபுகம்பொன்வெள்ளிபளிக்கொடுபவளம்பாய்த்திக்
கந்தெரிமணியிற்செய்தகன்னியாமாடமெய்திப்
பைந்தொடிப்பாவையொன்றும்பரிவிலளவைகிணை.

இ - ள். பாவை, சந்திரகாந்தமென்னு மணியாற்செய்த நிலத்திடத்தே ஓட
வைத்து விளங்குகின்ற பொன்னாற்சுவரமைத்து மணியாற்கந்தநாட்டிப் பளிக்குந்
கையலகோடே பவளத்தைப் பூட்டாகப்பரப்பி வெள்ளியாலே வேய்ந்தசெய்த கன்
னியாமாடத்தைச்சேர்ந்து சிறிதும் வருத்தமின்றிவைகிணென்க. (கங)

பாசிழைபரவையல்குற்பசுங்கதிர்க்கலாபம்விங்கக்
காசுகண்பரியவைகிக்கடன்லேகழிந்தபின்னாந்
தூசணிபரவையல்குற்றுளங்குதுண்னுசுப்பிற்பாவை
மாசுறுவரவுந்தந்தைவலித்ததுமறியச்சொன்னான்.

இ - ள். பதுமையதல்கும் கலாபம்விம்முதலால் அதின்மணிகளற்று விழும்படி.

புணர்ந்து, அவளிடத்து நிகழ்த்து முறைமையெல்லாம் அவ்விடத்தேகழிந்தபின்பு,
தத்தையது குற்றமற்றவரவையும் அவடர்நை யாழ்வென்றானுக்குக் கொடுக்கவென்று
துணித்ததனையும் அவளறியக் கூறினானென்க. (௧௪)

வண்மினமலர்ந்தகோதைவாயொருப்பட்டுநேரத்
தெண்கடலமிர்தம்பெய்தசெப்பெனச்செறிந்துகீங்கிப்
பெண்டிருமாண்மைவெஃகிப்பேதுறுமுலையினுளைக்
கண்டவர்மருளாநானைக்கடிவினைமுடித்துமென்றான்.

செறிந்து - நெருங்கி. மகளிருமுட்படறுகர்த்தற்கு ஆண்மையைவிரும்பி மயங்கு
தற்குக் காரணமான முலை.

இ - ள். அது கேட்டபதுமை நெஞ்சாலே துணிந்துடன்படுதலாலே ஸ்ரீதத்
தனும் நானே முலையினுளைக் கடிவினைமுடிப்பேமென்றானென்க.

கட்டியங்காரனுடன்படவே கடிவினைமுடிதலின், அவனை நானையுடன்படுவிப்பே
மெனத்துணிந்து கூறினான். (௧௫)

மால்வவாவயிறுபோழ்ந்துவல்லவர்மதியிற்றந்த
பால்வவாமணியும்பொன்னும்பற்பலகொண்டிடுக்குக்
கால்பொருகமுலினுங்காவலற்கல்லுமொசொன்னான்
வேல்பொருதானையானும்வேண்மிவவிதியினோர்த்தான்.

இ - ள். ஸ்ரீதத்தனும் தூல்வல்லவர் தமதறிவாலே வனாயின் வயிற்றைப்
பிளந்துதந்த, பாலாலே நன்மையாராய்ந்துகொண்டமணியும் பொன்னும் பலபல
கொண்டிடுக்கு அரசனைக்கண்டு தன்குறையைக்கூறினான்; அரசனும் அவன்விரும்பி
னவற்றை விதியாலே உடன்பட்டானென்க.

குறை - மண்டபஞ்சமைத்தலும் மூன்றுவருணத்தாரும் வரச்சாற்றுதலு முதலி
யன. சுயம்வரத்திற்கு அரசர் உடன்படவேவேண்டதலின் விதியென்றார். (௧௬)

வேறு.

மையன்மதயானைநிளாமன்னன்மகிழ்ந்தானாப்
பொய்யில்புகழ்நாய்கன்மதவொளியினெடுபோகி
நொய்தின்மனையெய்தியிதுசெய்கெனநொடித்தான்
மொய்கொண்முலைபாயமுகைவிண்டலர்த்தாரான்.

மையல் - செல்வச்செருக்கு.

இ - ள். பாய்கையிலைலார்த்தாரானாகியநாய்கன் மன்னன்மகிழ்ந்தவனவிலை
மிக்குளியோடேபோய் மனையைச்சேர்ந்து இத்தொழிலைக்கடிதாக்கச்செய்கவென்று
கூறினானென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(௧௭)

நானக்கிடங்காடைநகர்நாகத்திடைநன்பொன்
வானக்கிடுமாட்சியதொர்மண்டபஞ்செய்கென்ன
மீனத்திடைநாங்கிழமைவெள்ளிசயபக்கம்
காணத்திடைவேங்கையெழக்கண்ணினர்களான்றே.

இ - ன். காண்கிடங்கைஆடையாகவுடைய நகராசியசுவர்க்கத்தினடுவே பொன் னையுடைய வானைச்சிறித்திடும் அழகினையுடையதோர் மண்டபத்தைச்செய்கவென்ற கூறினானாக; கணிகள் வெள்ளிக்கிழமையுந் திருதியையும்பெற்ற உத்தரட்டாதிநாள் சிங்கமூலையமாக முகூர்த்தங்குறித்தாரென்க.

நானம் - புழுகு; குளித்தலின்புழுகுடைத்தாயிற்று. வானைத்திண்டுமென்று மாம். பூரட்டாதியின் நாலாவ்காலும் உத்தரட்டாதியும்இரேவதியுமீனராசியாதலால் உத்தரட்டாதிநடுநாளாதலின் மீனத்திடைநாளொன்றார். திருதியை, அட்டமி, திர யோதசினன்பவற்றிற் திருதியைசிறுத்தலிற் சயபக்கமென்றார். மேடத்தின்மூங்குறு மேடராசியின்குறு; இரண்டாங்குறு சிங்கராசியின்குறு; மூன்றாங்குறு தனுராசியின்குறு; ஆதலால் மேடத்தினடுக் கூற்றைச் சிங்கத்தின்உதையமாகவந்தித்தார். இது கூறிற்று, சிங்கத்தேயிருகஸ்பதியாதலின். வெள்ளிமுதல் வியாழமீராகக் கிழமையே முாயவாறும், உத்தரட்டாதிமுதல்உரோகினியீராக நான் ஆறாயவாறுங்குமொறென்னை யெனின், இத்திங்களிற் சதயமுதல் ஆயிலியத்தளவுஞ் சந்திரன்வந்தித்துவருதலின் வியாழக்கிழமைக்கு உரோகினிகூடிற்று. இதுதானே மேல் *“ஒண்ணிறவுரோணி யூர்ந்தவொளிமதியொன்பொனாட்சி” என்று வியாழக்கிழமையினுஞ் சிறிதாழினை உரோகினியாகக்கூறினார்.

(௧௮)

நடப்புப்பகைபுக்கினொடுநன்பொன்வினைகழனி
பட்டினொடுபஞ்சகுகில்பைம்பொனொடுகாண
மட்டசுவைவல்சியினொடியாதுமொழியாம
லொட்டிப்பதினாயிரவருற்றுமுபல்கின்றார்.

பொன்இட்டால்வினையுமென்றுஅக்கழனியின்சிறப்புக்கறிற்று; பொன்உண்டா தற்குக்காரணமானகழனியுமாம். பஞ்ச - படாம். ஒடு - எண்ணெடு. காணம் - பழங் காசு. வல்சு - பகற்சோறு. உருபுலிர்க்க.

இ - ன். பதினாயிரம்பெயர் கழனிமுதலியவற்றையும் ஏனையவற்றையும் ஒழியா மலறுதியிட்டித் தம்மிற்கூடியும் மாறுபட்டும் இவனுக்கஞ்சுதலுடனே கடித்தின்றுழக் குங்கருத்தினராய் முயலாநின்றாரென்க.

(௧௯)

வண்மெடுதேறனறவாய்விடுபுருகிக்
கண்டதொழிற்கணிச்சிகளிற்கயம்படநன்கிழத்தாம்
கெண்டிசையுமேற்பப்படுத்தேற்றியதன்மேலாற்
கண்மருருந்நொனிலங்காமுறுவபுனைந்தார்.

இ - ன். அவர்கள் தேறலையுநறவையும்வாய்விடுதலோடேபுருகித் தொழில்செய் தற்கென்றுகண்டகந்தாலிகளாலே ஆழம்படவெட்டிப் பின்பு அவ்விடத்தே எண்டி சையும்பொருத்தும்படி தலமிசைத்துயர்த்தி அதன்மேலே இஃதையாத்திற்களவென்ற நின்று காழுவனவாகியபொன்னுலேநிலத்தைப்பூனைந்தாரென்க.

வாய்விடுதல் - வஞ்சினம்; ஆரவாரமுமாம். ஒடு - உடனிகழ்ச்சி. (௨௦)

பொன்செய்குடங்கோத்தனையவெருத்திற்பொன்பொற்றாண்
மின்செய்பசும்பொன்னிலத்துவிதுபெறநாட்டி
மன்பவளமேனவின்னுபளிக்கலகுபாப்பி
நன்செய்வெளியேய்ந்துசுவர்தமனியத்தினமைத்தார்.

மன் - பெருமை. நவீன்று - நவில. வெள்ளி - விகாரம்.

இ - ள். அப்பொன்னிலத்தே தங்கழுத்திற்குடதாடியாலே பொற்குடத்தைக் கோத்தாலொத்ததுணைப் பெருமைபெற நாட்டி, மேலே பவளமாகிய உத்தர முதலியனபயில அவற்றின்மேலே பளிக்குக்கையலகாலே கைபரப்பி, வெள்ளியாலே வேய்ந்து, சுவரைப்பொன்னுணமைத்தாரென்க.

குடதாடி - துணுக்கும் உத்தரத்துக்குடுவேவைக்கப்பட்டது. (௧0௧)

பாவையவளிருக்குமிடம்பளிக்குச்சுவரியற்றிக்
கோவைகுளிர்முத்தினியல்கோதையொடுகொழும்பொன்
மாலையொடுமாலைதலைமணந்துவரநாற்றி
யாலையமிதோவியர்கட்கென்னவணியமைத்தார்.

இ - ள். பாவையாகிய அவளிருக்குமிடத்தைப் பளிங்காலேசுவர்செய்து முத்தினியல்கோவையோடே பூமாழையும் பொன்மாழையுடனே மாணிக்கமாலைமுதலியனவுந் தம்மிற் றையொத்துவர நாலப்பண்ணி, இவ்விடம் சித்திரகாரர்கட் கீருப்பிடமென்னும்படி சித்திரத்தையெழுதினாரென்க.

இவை சித்திரத்தின்மாலை. ஒலியங்கட்கும பாடம். (௧0௨)

ஆயிதழ்பொன்னலங்கல்காலசைப்பவொல்கி
வாயருகுவந்தொசிந்துமறியமழையின்போற்
சேயவர்க்குந் தோன்றியதொர்திலகமெனுந்தகைத்தாய்ப்
பாயதினாமுத்தமணற்பரந்துபயின்றுளதே.

இ - ள். அழகியஇதழையுடைய பொன்றாற்செய்த தாக்குமாலைகள் காற்றசைத்தலாலே ஒதுங்கி வளிம்பருகே வந்துசாய்ந்து மீளுதலாலே மின்போற்றோன்றப் பட்ட மண்டபந்தான் மண்டபங்களுக்குத் திலகமென்னுந் தகைமைத்தாய் முத்தமாகிய மணல் எங்குநெருங்கிப் பரந்துள தென்க.

இதனாற்புறம்புகுடறினார். (௧0௩)

காமர்களிறும்பிடியுங்கன்றுங்கலைமானுந்
தாமமாயவாவிசுளும்புள்ளுந்தகைநலத்தி
னேமுறுவபாவையினொடியக்கிநிலையெழுதி
யாமொரையங்காண்பவர்க்கிதகம்புறமிதெனவே.

கலையுமானும். இயக்கநிலையெழுதி - அதிதெய்வமாக இயக்கியதுநிலையையுமெழுதி. இயக்கநிலை பாடமாயின் இவை இயக்கமுநிலையுமாகவெழுதி யென்க. எழுதி-எழுத.

இ - ள். பாவையோடே களிற்றுமுதலியவற்றைப் பளிக்குச்சுவரிலேயெழுத அச்சுவரின்பாடத்தால் வந்துகாண்பார்க்கு அகமிது புறமிதுவெனத் தெரியாததோராயநிழோரின்நென்க. (௧0௪)

உழந்தவருரோக்கிமகிழ்தூங்கவொளிவாய்ந்து
விழுங்குமெனப்பறவைகளும்பிறவிவிலங்குமடையா
முழங்குதினாவேலியினினில்லையெனமொய்கொண்
டெழுந்துகொடியொடுமிதவ்வெழினகரினியல்பே.

இ - ள். பலநாள் இதிலேபழகின சித்திரகாரரும்பார்த்த வியந்து மழிச்சிசெறியும்படி ஒருவிளக்கம்வாய்ந்து, இதிலேழுதின பறவைக்கும்விலங்குக்கும் பகையாகியபறவைகளும் விலங்குகளும் இவை நம்மைவீழங்குமென்றஞ்சி அடையாவாக, உலகினிற் றனக்குகரிக்கையென்னும்படி கொடியாடாநிற்கும் அம்மண்டபத்தினியல்பு இத்தன்மைத்தென்க. (௧௦௮)

ஓடுமுகில்மீறியொளிர்திங்கள்சிகைவைத்தே
மாடமதுவார்சடையவள்ளையுமொக்கு
நாடிமுகநான்கதனினான்முகனையொக்கு
நேடிநிமிர்தன்மையினிலே மியையுமொக்கும்.

இன் - அசை.

இ - ள். அந்தமாடமாகிய அது முகிலைக்கிழித்துப் பிறையைத் தலையிலேவைத்தலாலே அரையொக்கும்; முகநான்காகியஅதனுனே எங்குநாடுதலாலே அரையொக்கும்; மேலெல்லையைத்தேடி நிமிர்ந்ததன்மையாலே அரியையுமொக்குமென்க.

நாடி - நாசியென்பாருமொளர்.

(௧௦௯)

கண்டவர்கள் காமுறலிற்காமனையுமொக்கும்
கொண்டிலகமேத்தலினக்கொற்றவனையொக்கும்
வண்டெரியலாரமுலைமாதர்மகிழ்முத
முண்டவர்களெவ்வகையரவ்வகையதொன்றே.

இ - ள். அது காமுறலிற்காமனையொக்கும்; உலகங்கொண்டேத்தலிற் சச்சத்தனையுமொக்கும்; அதுவன்றி மாதராகியஅமுதத்தைபுண்டவர்கள் எத்தன்மையர் அத்தன்மையதொன்றென்க.

நீங்கலாகாமையுறார்.

(௧௦௯)

வேறு.

முகிற்றலைமதியமன்னமுமணிமாடத்திட்ட
வகிற்புகைத்தவழ்ந்துவானத்தருவிசும்பறுத்துநீண்டு
பகற்குறிப்பரப்பிற்குகிப்பஞ்சவர்விமானமுட்டிப்
புகற்கருமமரர்கற்பம்புக்கயர்வுயிர்த்ததன்றே.

இ - ள். மதிபோன்ற நிறைமணிகளையுடைய முகிற்றலை மாடத்திட்டபுகைத்தவழ்ந்துசென்று வானத்து மேகத்தையுருவி நீண்டு பகலைச்செய்கின்றகதிரிடத்தே பரத்தலையுடைத்தாய் ஐயோதிவ்வுகரதுவிமானத்தைமுட்டி அமரர்கற்பத்தையும்புக்கு அயர்வுயிர்த்ததென்க.

கற்பம் - இருத்தற்குக்கற்பித்தவிடம்.

(௧௦௮)

வேறு.

க. அரசனதருளினொடகன்மனையவனெய்தி
யுபாசெல்லவகையினொடுகமுமறிவுற
முரசுகிரிமிழிசைமுதுநகரமைகென
வினாசெல்லையகையியவரின்விடவே.

(௧௦௯)

உ. விடுகளைவிசையொடுவெருவருதகையவர்
படுபணையவருறைபதியதுருறுகி
நெடுமதியகடுநிழறவழ்கொடியுயர்
கடிநகரிடிமுரசுறைமினமெனவே. (கக௦)

உ. மங்கலவணியினர்மலர்கதிர்மதியன
புங்கவனறநெறிபொலிவொடுமலிகென
வங்கதிர்மணிகையலமருமுலைவளர்
கொங்கணிசூழலவள்கோடனையிறைவாம். (கக௧)

வேறு.

ச. வான்றருவளத்ததாகிவையகம்பிணியிற்றீர்க
தேன்றருகிளவியாருங்கற்பினிற்றிரிதவின்றி
பூன்றுகவழிதோறுமுலகிணண்மார்தரெல்லா
மீன்றவரவயத்தராகியில்லறம்புணர்கொளும். (கக௨)

டு. தவம்புரிந்தடக்கினோற்குந்தத்துவர்க்தலைப்பட்டோம்பிப்
பவம்பரிகெமக்குமென்றுபணிந்தவருவப்பவீமி
னவம்புரிந்துடம்புநீங்காதருந்தவமுயன்மியாருஞ்
சிவம்புரிநெறியைச்சேரச்செப்புமிப்பொருளுங்கேண்மின். ()

சு. அம்மலரணிச்சத்தம்போதல்லியோடணியினொன்று
விம்முறுதுசப்புநையவீற்றிருந்தனங்குசேர்ந்த
வெம்முலைப்பரவையல்குன்மிடைமணிக்கலாபம்வேய்த்தோட்
செம்மலர்த்திருவின்சாயற்றேமொழிதத்தையென்பாள். (கக௩)

எ. மற்றவடந்தைநாய்கன்வண்கைச்சீதத்தனென்பான்
கொற்றவன்குலத்தின்வந்தான்கூறியபொருளிரதாரு
முற்றவமுடையளாகிமுரிநூற்கலைகொல்லாங்
கற்றவள்கணங்கொணல்யாமுனங்கனைக்கனிக்குரீரான். (கக௪)

அ. தீந்தொடைமகரவினைத்தெள்விளியெடுப்பித்தேற்றிப்
பூந்தொடியரிவைதன்னிற்புலமிகுத்துடையநம்பிக்
கீந்திடுமிறைவராதுமுலகைக்குலத்துளார்க்கும்
வேந்திடுருதுவேற்கணவிளங்கிழைதாதையென்றான். (கக௫)

க. மண்ணகமடந்தையாகமார்புறமுயங்கிநின்ற
வண்ணலையாகியாகவருங்கடிநகலாவாழ்த்தி
விண்ணகமுடக்கினையப்பவீதிதோறெருக்கியெங்கும்
கண்ணொளிர்கடிப்பினோச்சிக்கடிமுரசுறைந்தகலை.

இவையொன்பதுமொருதொடர்.

க. உணாசெல்லவகை - மூற்கூறிச்சாற்றுமுறைமை; புகழுமாம், கண்டடுக்குத

லால் இமிழ்கின்ற ஓசையையுடையமுரசு. வியவர் - எவன்செய்வார்; வியந்தோன் போல. என்றது - முரசுறைவிப்பாரா.

உ. தகையவர் - அவ்வியவர். பதியாகிய அதனை. அம் - அசை.

ங. மங்கலவணி - வெள்ளணி. எவ்வயிர்க்குத் தண்ணளிசெய்தலின்மதியுலமை. நகை - முத்து. மணியுநகையும். முலைவளர்கின்றதத்தை.

ச. கற்பினின், இன் - அசை.

டு. தவத்திலேயிக்கு ஐம்புலனுமடக்கினோற்குத் தத்துவவுணர்வினோரை எதிர்ப்புட்டு எமக்கும் பிறப்பறுகவென்றுவணங்கி ஒம்பி அவருவப்பனவற்றை நயின். யாவருமுடம்பு அவமேபுரிந்து நீங்காமல் அவ்வுடம்பால் நன்மைபுரிந்த வீட்டைச் சேரும்படி அருந்தவத்தை முயன்மின்.

சு. அனிச்சப்போதை அழகியமலர்களின் அல்லியோடே அணியின் கொந்து வருந்து நசுப்புகோம்படி வீற்றிருந்து வீற்றுத்தெய்வஞ்சேர்ந்த முலைமுதலியவற்றையுடைய தேமொழி - பெயர்.

ஏ. மற்று - வினைமாற்று. கலுழவேகன் குலத்தோடேபோந்தான். இசை நூலிற் கூறியகலைகள். யாழாலேகாமீனயுமுருக்குநீரான்.

அ. தொடை - நரம்பு. பேரியாழ், மகரயாழ், சகோடயாழ், செங்கோட்டியாழ் என்னும் நான்கினும் பத்தொன்பதநரம்புகட்டின மகரயாழ் இவன்வாசிக்கின்ற தென்பதுதோன்ற மகரவீணையென்றார். “ஒன்று மிருபது மொன்பதும் பத்திடனே - நின்ற பதினறும் பின்னேழும், குன்றாத - நால்வகை யாழ்க்கு நன்னரம்பு சொன்முறையே - மேல்வகைய நூலோர் வீதி.” முறையே - உக - கக - கக - ஏ - என்க. வீளி - ஓசை. எடுப்பி - எழுப்பி. அரசர் அந்தணர் வணிகரென்று மூவகைக்குலத்துளாரிலுமென்க; உருபுமயக்கம். இவன்தான் அரசருவமாதலின் முற் கூறினார்.

க. தன்மார்பிலேயுற. எருக்கி - தாக்கி. எங்கும் - எவ்விடத்தும்.

இ - ள். அங்மனமண்டபஞ்சமைத்தவளலிலே ஸ்ரீதத்தன் அவ்விடத்தரசனுக்கு அறிவித்து அவனருளோடே தன்மனையைச்சேர்ந்து உலகமுறியவுறும்படி இங்ககரிலே உலாநடத்தலின்கூறுபாட்டோடே முரசை அறைவார்களாகவெனக்கூறித் தன்னினையரை வியவரிடத்தேவிட; அவ்வியவருங் கணையோலும் விசையுடன் சென்று முரசுறைவாருறைபதியதனைக்குறுகி முரசுறையினெனக்கூற; அது கேட்டு அவருங் குழலவளுடைய யாழ்வாசினையை அறைவாமெனக்கூறி அணிபினராய்ப் புங்கவனநெறிவளர்ச்சியோடேமிருக; ஊழிதோறும் இவ்வையகம் மழை தருவளத்தையுடைத்தாய்ப் பிணியினின்றூநீங்குக; ளையியாரும் கற்பினிற்றிரியாது நிலைபெறுக; மாந்தரெல்லாம் இருமுதுகுரவர் சொற்கேட்டு நாளும் இல்லறம்புணர்கவென உலகைவாழ்த்திப் பின்பு, கட்டியங்காரன்முதலாக நகரையும்வாழ்த்தி, நீங்கள் தானஞ்செய்மின்; தவஞ்செய்மின்; யான்செப்புகின்ற இக்காரியத்தையுங்கேண்மின்; தேமொழி தத்தையென்பான்; அவன்தந்தையாகிய நாய்கன் ஸ்ரீதத்தனைப்பாசன்; குலத்தினவந்தானுதலால் அவன்கூறியகாரியமிதவாகும்; அஃகியாதெனின் கற்றவன் நீரான் விளங்கிழை அவன்தாதையாகிய கலுழவேகன் மூலகைக்குலத்துளாரிலும் மகரயாழினது விளியையெடுப்பி மிகுத்து எல்லார்க்குத் தெளிவித்து அவ்வரிவையிற்காட்டில் அறிவுடையநம்பிக்கு அவனைக்கொடுமென்றுகூறினென்று

வீதிதோறும் கழப்பினோச்சித் தாக்கி எங்கும் முழக்கினேய்ப்ப முரசறைந்தபொழு
திலே யென்க. (ககஎ)

வணக்கருந்தானைமன்னர்தத்தகம்பிளந்துவாய்த்த
நிணக்கொழுங்குருகிவாட்கைநிலம்புடைபெயர்க்குமாற்ற
லணைப்பருங்களிகொள்வேழத்தத்தினபுரத்துவேந்தன்
கணைக்கவினழித்தவுண்கட்கன்னியைக்கருகிவந்தான்.

நிணத்தையுடையருகி.

இ - ன். மன்னருடைய வேழத்தினது மத்தகத்தைப்பிளந்து தப்பாத வாணியு
டைய கையினையும், மெய்வலியினையுமுடைய அத்தினபுரத்தினரசன் கன்னியைக்
கொள்ளக்கருகி வந்தானென்க. (ககஅ)

சிதைப்பருஞ்சீற்றத்துப்பிற்செய்கழனரலவிக்கி
மதக்களிமடர்த்துக்குன்மணிவட்டினுருட்டுமாற்றம்
கதக்களியொளிறுவைவேற்காம்பிலிக்காவன்மன்னன்
பதைப்பரும்பருமயானைப்பாலமாகுமரன்வந்தான்.

கதக்களியாற் பகைக்கஞ்சிப் பதைத்தோடுதலரியயானை. பாலமா, மா ~ ஈண்டு
வியங்கோளன்றி இசை நிறைத்தது.

இ - ன். பகைவராற் சிதைத்தற்கரியதுப்பாலே வீரக்கழலக்கட்டிக் களிற்றை
யடர்த்துக்குன்றைவட்டுப்போலுருட்டுமெய்வலியினையும், வேலினையும், யானையினையு
முடைய காம்பிலி நாட்டுக்கு மன்னனாகிய பாலகுமரன்வந்தானென்க. (ககக)

இலைபொரவெழுதியன்னவெரிமணிக்கடகமுன்கைச்
சிலைபொரத்திரண்டதிண்டோட்சில்லரிச்சிலம்பினுர்த
முலைபொரவுடைந்ததண்டார்மொய்ம்மதுத்துளிப்பவந்தான்
மலைபொரவரியமார்பின்வாரணவாசுமன்னன்.

இ - ன். இட்ட இலைத்தொழில் திருந்த நெருங்க எழுதினும் போன்ற முன்கை
யினையும், தோளினையும், மலையொத்தற்கரிய மார்பினையுமுடையமன்னன் முலை
பொருதலாலலர்ந்த தாரின்மதுத்துளிப்பவந்தானென்க. (ககஉ)

கதிர்முடிமன்னர்குழந்துகைதொழுநிறைஞ்சிமலைத்
திருமுடிவயிரவில்லாற்சேவடிதிளைப்பவேத்தி
யருமுடியணிந்தகொற்றத்தவந்தியன்முரசமார்ப்ப
வொருபிடிதுசுப்பினுளையுள்ளுபுவந்துவிட்டான்.

ஏத்தி - ஏத்த.

இ - ன். மன்னர் குழந்து கையாற்றொழுது தமதுமுடியின் வயிரத்தினதொளி
யாலே அவன்சேவடி ஒளிஇடையரூகிதிருக்கும்படி இறைஞ்சியேத்த, முடியணிந்த
அவந்தியன் ஆர்ப்ப ஒருபிடியினடங்கு துசுப்பினுனைக் கொள்ளக்கருகி வந்து விட்டா
னென்க. (ககக)

வெள்ளணியணிந்தனான்மேவேந்தர்தம்முடியிற்கொண்ட
கள்ளணிமாலேமோந்துகனைகழலிலங்குநோன்றாட்

புள்ளனிகொடியினுனிற் போர்பலதொலைத்தவாற்ற
லள்ளிலையணிந்தவைவேலயோத்தியரிதையும்வந்தான்.

வெள்ளணி - பிறந்த காளிலொப்பனை. அள்ளுதல் - செறிதல்.

இ - ள். ஒப்பனையையணிந்தவன்றே மாலையமோந்து கழலிலங்கு காலினையுங் கருடக்கொடியோனைப்போலப் பல போனைத்தொலைத்த ஆற்றலையும் வேலினையுமுடைய அயோத்தியர்க்கிறையும் வந்தானென்க. (கஉஉ)

நீணினிவணிகரீருநிலமிசையவர்களெல்லாம்
வீணையிற் பொருதுவெல்லான் வினாவின் துவன்றிமுதூர்க்
கோணமுமறுகுமெல்லாங்குச்செனநினைத்தம்மாந்தர்
மாண்மதுரசையின்மொய்த்தமதுகரவிட்டமொத்தார்.

இ - ள். கடிமுரசறைத்தகாலையிலே வணிகரீருக நிலமிசையவர்களாகியவீவர்
களும் ஒழிந்த அரசரும் அந்தணருமெல்லாரும் வீணையிற் பொருதுவெல்ல வேண்டி
வினாவினராய் நெருங்கி மூதூரிற் குறுந்தெருவிலும் நெடுந்தெருவிலும்பாவாற்றியென
நினைத்தாலே, அம்மாந்தர் மதுரசையான் மொய்த்த தேனியின் திரட்சியையொத்
தாரென்க.

மதுகரம்வருந்தத் தேனை ஒருவன் கொண்டபோமாறுபோல் இவர்வருந்தச்
சுவகன் கொண்டபோதல் கருதிற்று. (கஉ௩)

க. உருக்கமைந்தெரியுஞ்செம்பொனோனாவில்லகலமாகத்
திருக்குழல் மடந்தைசெல்லத்திருநிலத்திருத்திப்பின்னர்
வினைத்தகுநானீராவ்வெண்ணிறப்பொடியையமாற்றிப்
பரப்பினர்படுவண்டார்ப்பப்பன்மலர்பக்கமெல்லாம். (கஉ௪)

உ. விலைவரம்பறிதலில்லாவெண்ணிலகுத்துவிதி
யலர்தலையனிச்சத்தம்போதைம்முழுவகலமாகப்
பலபடப்பரப்பிப்பாவைமெல்லடிப்பரிவுதீர
நிலவதைத்தன்னனானீநிதியினுல்வறுமைசெப்தான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். மடந்தைசெல்லும்படி வீதியிற் நிருநிலத்தை ஒட்டமைந்தெரியும்
பொன்னாலே ஒனாந்த விற்கிடையகலமாக எங்குத்திருத்திப் பின்பு காற்றத்திற்குத்
தக்க பழுகாலும் பனிரீராலும் எழுந்தபொடியையமாற்றிப்பக்கமெல்லாம் வண்டார்க்
கும்படி மலரைப்பரப்பினர்; அங்ணம்பரப்பிப் பாவையதடியிற் பரிவுதீரும்படி
அப்பொன்னிலத்தே வெண்ணிலைப் பலபட அடுத்து அதன்மேலே அனிச்சப்பூவை
ஐம்முழுவகலமாகப் பரப்புதலாலே, நிலத்தெல்லையிற் தன்னையொப்பானா நிதியாலே
மிடியராக்கினென்க.

அடுத்து - சேர்த்து.

(கஉ௫)

மண்டலநிறைந்தமாசின்மதிப்புடைவியாமும்போன்றோர்
குண்டலமிலங்கநின்றகொடியினைக்குறுகித்தோழி

விண்டுகூட்கோதைவிம்மும்வினாக்குமுறொழுதுவீசிப்
பண்டியன்மணங்கொல்லாம்பரிவரப்பணிந்துசொன்னார்.

இ - ள். வட்டநிறைந்தமறுவல்லாத மதியின்பக்கத்துநின்ற வியாழம்போன்று முகத்தருகே ஒருகுண்டலயிலங்கும்படிநின்ற கொடியினை வீண்பதி தொழுதுகுறுகி வினாக்குழைக்கோதி அவட்குநானால் வரும்பரிவரப் பண்டு உலகிலியலு மணங்களை பெல்லாங் தாழ்த்துகுறினென்க.

வினாக்குழல் - விகாரம்.

(கஉச)

எரிமணிகெற்றிவேயந்தவிளம்பிறையிதிகொலென்னப்
புரிமணிகுமந்தபொற்பூண் பொறுக்கலாதுகப்பிற்பாவை
திருமணிகிணைக்குன்றத்திழிந்ததீம்பாலேந்தத்
தருமுடியரசராழ்வரம்மனைபறிவென்றார்.

புரி - முத்துவடம். பாலையாவன - செம்பாலை, படுமலைப்பாலை, செவ்வழிப்பாலை, அரும்பாலை, கொடிப்பாலை, மேற்செம்பாலை, விளரிப்பாலை எனவேமும். அம்மனை-தாய்; * “அன்னை யென்னை யென்றலு முளவே, தொன்னெறி முறைமை சொல்லி னுமெழுத்தினுந், தோன்ற மரபின வென்மனார் புலவர்.” இதுவதி.

இ - ள். வீண்பதி இது மணியை இரண்டிலையினுமழுத்தியதோர் பிறையொ வென்ன முத்துவடங்கள் இரண்டிலையினு மணியைச்சுமந்த பூண்ப்பொறுக்கலா துகப்பிற்பாவாய், அம்மனாய், நினது மகரயாழாகிய மலையினின்றும் குதித்த பாலை யென்கின்ற பண்ணைய நீர்ப்பெருக்கத்திலே அரசாழுந்துவர்; அதனை யானந்தவே னென்றானென்க.

இதனால் வருவதுகூறினார்.

(கஉ௪)

க. மண்ணிடமலியவெங்குமாந்தரும்வந்துதொக்கா
ரொண்ணிறவுரோணியூர்ந்தவொளிமதியொன்பொனாட்சித்
தெண்ணிறவிசும்பினின்றதெளிமதிமுகத்தூங்கை
கண்ணியவினைவாட்போர்க்கலாமின்றுகாண்டிமென்றே(கஉஅ)

உ. பசங்கதிர்க்கடவுள்யோகம்பழிப்பறதுனித்துவல்லான்
விசும்பிவர்கடவுளொப்பான்விருச்சிகுன்றிந்துகூற
வசம்புதேனலங்கலைம்பாலரிவையோடாய்ந்துநாய்கன்
விசம்புபோன்மாந்தராரவிழுந்திசிதறினானே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

சாண்டி - பாடமாயிற் றம்மிற் றிரண்டென்க. கண்ணிய - உலகமதித்த. விருச் சிகன் - கணி; காரணப்பெயர். அசும்புதேன் - இடையறாதொழுக்குத்தேன்.

இ - ள். சந்திராபரணமென்னுநாலிற் கூர்த்துவல்லான் பிருகன்பதியையொப் பாணுகியவிருச்சிகன்றான் அறிந்து, மாந்தரும் வந்து மண்ணகநிறைய எங்குந்தொக்கா ராதலின், உரோகணியூர்ந்த மதியையுடையவியாழக்கிழமையிலே எங்கையது வீணை

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், இட.

யாதெ வாட்போரினமாறுபாட்டைக் காண்பென்று ஸ்ரீநத்தனுக்குக் கூற; அவ னும் பதமையுடனே இதகடத்துமுறைமையை ஆராய்ந்த விழுநிதியை மாந்தரா ரும்படி மழைபோலச்சித்திறுனென்க (கஉக)

வாசநெய்வண்முகுசுமார்தளிர்விரல்கள்சேப்பப்
பூசிவெள்ளிலோத்திரத்தின்பூம்பொருக்கரைத்தசாந்திங்
காசறுருவளைக்காமரகவிதழ்பயிலமட்டித்
தாசறத்திமிர்ந்துமாதரணிகலந்திகழ்வித்தாரே.

இ - ன். மாதர் மெய்யிலே வண்முகுசு விரல்சுவப்ப நெய்யைப்பூசி, வெள்ளி லோத்திரத்தினது பூவுலர் தலையரைத்தருமப்பாலேகுற்றமறத்திமிர்ந்து கலத்தைவிளக் கிறுனென்க.

ருவணியினது உள்ளிதழின் தடிப்பதெனப்பூசித்திமிர்ந்தென்க. (கஉஐ)

கங்கையின்களிறுநிலுச்சிக்கதிர்மணிக்குடத்திறந்த
மங்கலவாசனனீர்மணிகிறங்கழிஇயதொப்ப
நங்கையையப்பவெல்லாம்வினாபொய்துவருஞ்சேர்த்தி
யங்கரவல்லுலாளை யாட்டினாரம்பையன்னார்.

இ - ன். அரம்பையன்னார் மணியையொப்பமிட்டதன்மையொப்ப, நங்கையை நயக்கப்படுவனவாயி ஓமாலிகைகளெல்லாவற்றையும் வினாயையுந் துவரையுஞ் சேர்த்திப் பின்பு, அவனைக் களிற்றினுச்சியிலே குடத்தாற்றந்த மங்கலமாயி கங்கை யினீராலேயாட்டினுனென்க.

ஓமாலிகைகளாவன - “இலவங்கம்பச்சிலைகச்சோலமிருவேரிமலையிருவேரிவரு ளப்பூச்சுரபுன்னைப்பூ எலந்தக்கோலமதர்வரிசொதிக்காய்காகணமஞ்சட்டிகுறும்பிசின் குக்குலமாஞ்சில் கண்டில்வெண்ணெய்தீம்பூ கண்ணிரவேரடலிக்கச்சோலமரத்தைசர ளம்புமுருசுட்டங்கோட்டமாரியக்கோட்டந்தகர மகிமதரமுத்தக்காகலாய்ந்தவிலாமி ச்சஞ்சயிலேகநாகப்பூச்சுண்பகமொட்டென்றுமுதுணர்ந்தோரோகியமுப்பத்திரண் டேவ்துவகையாமாலிகை.” நயப்ப - பெயர். “சந்தனமகிவெரு கருப்பூரங் கத் தாரி - குங்கும மென்றிவை யைந்தம் வினாயே,” “நாற்பான் மரமா நாவ றிரிபிலை வன்கருங் காவி பத்துத் துவரே.” எனவ்வை. (கஉக)

வெண்ணிறமழையின்மின்போல்வெண்ணுகெட்கலாபம்பலீக்கிக்
கண்ணிற முலையுந்தோளுஞ்சந்தனத்தேய்வைகோட்டித்
தெண்ணிறச்சிலம்புசெம்பொற்கிண்கிண்பாதஞ்சேர்த்திப்
பண்ணிறச்சுரும்புகுழும்பனிமுல்லைச்சூட்டிமேவயந்தார்.

இ - ன். வெண்மேகத்தினுட்டெந்த மின்னுப்போற் றுகிலுக்குள்ளே கலாபத் தைலீக்கி, கண்ணையுநிறத்தையுமுடைய முலையினுந் தோளினுஞ் சந்தனக்குழம்பைப் பூசி, சிலம்பையும் கிண்கணியையும் பாதத்தேசேர்த்தி, பண்ணையுநிறத்தையுமுடைய சுரும்புகுமுல்லைச்சூட்டைக் கற்பிற்றுத் தலையிலே சூட்டினுனென்க. (கஉஉ)

எரிமணிச்சுண்ணமின்னுமிருஞ்சிலமுத்தஞ்சேர்த்தித்
திருமணிமுலையினெறிச்சிதுபுறஞ்செறியத்திட்டிப்

புரிமணியாகத்தைதாவிரனுதினொண்டிபூசி
விரிமணியியப்பமேனியொளிவிட்டுவிளங்கிற்றன்றே.

புரி - வடம். பூசி - பூச.

இ - ன். அவர் வானவிற்போலுமுத்துவடத்தை முலைத்தலையிலே சேர்த்தி,
மணிச்சுண்ணத்தை முதுகிலேசெறியத்தீட்டி, அதனை ஆகத்தே விரனுதியைக்கொ
ண்டு ஐதாகப்பூச மேனிதான் மணியியக்கும்படி விளங்கிற்றென்க. (௧௩௩)

அருங்கயம்விசும்பிற்பார்க்குமணிச்சிறுகிரீலயஞ்சி
யிருங்கயந்தூந்துதிங்குளிட்டுக்கொண்டுகிடந்தநீல
நெருங்கியமணிவிற்காப்பநீண்டுலாய்ப்பிறழ்வசெங்கேழ்க்
கருங்கயலல்லகண்ணையெனக்கரிபோக்கினரே.

இ - ன். நீண்டுலாய்ப்பிறழ்கின்றவிலை ஆழந்தகயத்தை விசும்பிலேநின்று பா
த்துத் தன்னையெடுக்குஞ் சிச்சிலிக்குஞ்சி அதனைத்துறந்து நீலமணியாகிய நெருங்கிய
விற்காப்பத் திங்களை இடங்கொண்டுகிடந்த கயலல்ல கண்ணையென்று பிற்கருதும்
படி மையையெழுதினான்க.

சான்றுபோலவந்தோன்ற. கிடந்தென்றும் பாடம். (௧௩௪)

பொருந்துபொற்றாண்கணுன்கிற்பொலிந்துநாற்புலவர்செந்கா
வருந்தியும்புகழ்தலாகாமரகதமணிசெய்கூடத்
திருந்திளையார்கள்கோலமிந்திரனிருமித்தாற்போற்
றிருந்தச்செய்ததற்பினங்கைதிருவிற்கோர்கிலமொத்தாள்.

இ - ன். தூண்காற்பொலிந்து நாற்புலவர்புகழ்தலாகாத மணியாற்செய்த ஒப்
பித்தற்குப் பொருந்துகூடத்தே ஒப்பிக்குமகளிருந்து கோலத்தை இந்திரன் நிருமி
த்தாற்போற்செய்தபின் நங்கை திருமகட்கிட்டதோர் திலகத்தையொத்தாளென்க ()

மண்கணைமுழுவம்விம்மவரிவளை துவைப்பவள்வார்க்
கண்கணைந்தடியின்வெம்பிக்கடலெனமுரசுமார்ப்ப
விண்கணிந்துருகநீர்மைவெள்வளைத்தோளிர்போந்தாள்
பண்கணிந்துருகநல்லாய்ப்படைபொருதுடைக்கலுற்றே.

மண் - மார்ச்சனை. பண்முற்றுப்பெறுதலிற் கேட்டோர் நெஞ்சருகுதற்குக்
காரணமான யாழ்.

இ - ன். தேவர் நெஞ்சுநெகிழ்த்துருகுந் தன்மையையுடைய வளைத்தோளி
யாழையுடைய மூன்றுவருணத்துப்படையையுங் கெடுத்தலுற்று முழவுவிம்ம வளை
யொலிப்ப வன்வார்முரசுந் கண்ணெலித்து இடியின்வெம்பிக் கடலெனவார்ப்பப்
போந்தாளென்க. (௧௩௬)

பரந்தொளியுமிழும்பைம்பொற்கண்ணடிபதாகைதோட்டி
விரிந்திருண்மேயுஞ்செம்பொன்விளக்குவெண்முரசுகும்பஞ்
சுரந்தவெண்மதியைச்சூன்றுகதிர்கொண்டுகொகுத்தபோலும்
பொருந்துபொற்கதிர்பெய்கற்றைபுணர்கயல்போந்தவன்றே.

கண்ணாடி - விகாரம், ஒளிபார்த்த இருளைக்கெடுக்கும்வினாக்கு. அமுதைச்சுரந்த மதியைச்சுன்று கிரணங்களைவாங்கிக்கொண்டு சேர்த்தபேரலுங் கற்றை; பொற்காய் பாற் கதிராப்பெய்கின்ற கற்றை. புணர்கயல் - இரட்டைக்கயல்.

இ - ள். கண்ணாடிமுதலிய அட்டமங்கலங்களாகிய இவை முன்னேபோந்தனவென்க. (௧௩௭)

வென்றவனகலம்பூட்டவிளங்கொளி மணிசெய்செப்பி
னின்றெரிபசும்பொன்மாலேபோந்ததுநெற்பிற்பின்ன
ரொன்றியமணிசெய்நல்யாழ்போந்தனவுருவமாலே
தின்றுதேனிசைகள் பாடத்திருநகர்சுடரவன்றே.

தின்று - உள்ளடக்கி. யாழினதுருவை மாலே மறைத்துக்கிடத்தலின் அம்மாலையிற் நேன்பாட. தேன் மாலையைத்தின்மென்று மிகுதியாற்கூறுவாருமுளர்.

இ - ள். உலகுநடக்குநெரியாலே வென்றவனகலத்தேபூட்டெற்குச் செப்பிலே பொன்மாலேபோந்தது; அதன்பின்னே பாட வுளங்க யாழ்போந்தனவென்க.

தின்றுதேன்றிசைகள் பாடவென்றும் பாடம். (௧௩௮)

வேறு.

ஆரந்துயல்வரவந்துகில்சோர்தர
வீரம்படக்கையெமெய்வழிவீசித்
தேரைநடப்பனபோற்குறவ்சிந்தனெ
டோருநடந்தனவொண்டொடிமுன்னே.

இ - ள். குறள் சிந்துளனே ஆரமசையத் துகில்நெகிழாநிற்க வீரமுண்டாக விலாப்புடைக்குள்ளே கையைவீசித் தேரைகள் நடக்குமவைபோல ஒண்டொடி முன்னேநடந்தனவென்க. (௧௩௯)

வட்டச்சூறையர்வார்முலைக்கச்சினர்
பட்டுவிக்கியவல்குலர்பல்களை
விட்டதூணியர்வில்லினர்வாளின
ரொட்டியாயிரத்தோரெண்மர்முன்னினர்.

இ - ள். வட்டமானபனிச்சையர் வாராற்கட்டினகச்சினர் சேலைகட்டினவல்குலர் தூணியர் வில்லினர் வாளினராய் வஞ்சினங்குறி ஆயிரத்தெண்மர் முற்படச் சென்றாரென்க. (௧௪௦)

வம்புவிக்கிவருமுலையுட்கரந்
தம்பினெய்வவராணுடைத்தானையர்
பைம்பொற்கேடகம்வாஸொடுபற்றுபு
செம்பொற்பாவையைச்சேவித்துமுன்னினர்.

இ - ள். ஒடுங்கால் அம்பினுங்கடியவர் வருமுலையுட்கரந்து கச்சுவிக்கி ஆணுடையாக வுடுத்தானையராய்க் கேடகத்தையும் வாணியும்பிடித்துப் பாவையைச்சேவித்து முற்படச்சென்றாரென்க.

இவ்வனஞ்சேவித்தல் மகளிக்கியல்பு.

(௧௪௧)

- க. ஆணையாளையகலுயிளினொன
வேணுக்கோலின்மிடைந்தவரொற்றல்
ஆணையின்றமதெயென்றணிகர்
காணுங்காதலிற்கண்ணெருக்கும்மவே. (கசஉ)
- உ. கண்ணினோடுபிறந்ததுகாரிகை
வண்ணங்காண்டற்கண்றோவென்றுவைதவர்
விண்ணுமண்ணும்விருந்துசெய்தாலொப்ப
வெண்ணினெண்ணிடமின்றிகெருங்கினார்.

இவை யிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ன். காவற்குரியவர்கள் மிடைந்தவரை முற்படவைது அவர் நீங்காமையின் ஆணையே அகன்மினெனக்கூறி ஒற்றுதலால், அவர் விண்ணில்விச்சாதாரும் மண்ணிலுள்ளாரும் எள்ளிடவிடமின்றி நெருங்கினார்; காரிகைவண்ணங்காண்டற்கண்றோ, அதலான், விசாரித்துப்பார்க்கில் யாமுங் கண்ணினோடு பிறந்தது வண்ணங்காண்டற் காயிருக்குமெனக்கூறிப், பின்னும் எங்கட்கு நீர் விருந்துசெய்தாற்போல இன்றுளம் முடைய ஆணையே ஆணையாக்கொண்மினெனவுக்கூறி நகரிலுள்ளார் காதலாற் காணுங் கண்கள் நெருக்குற்ற வென்க.

வேணுக்கோல் - மூங்கற்பிளிச்சு. சிலசொல்வருவிக்க. (கச௩)

வேறு.

க. இனஞ்சேராவாகியினையாருயிரின்மேலெண்ணக்கொள்வால்
புனஞ்சேர்கொடிமுல்லைபூம்பவளத்துள்புக்குப்பூத்தபோலும்
வனஞ்சேர்துவர்ச்செவ்வாய்வாளெயிறுக்கண்மலரும்வனையலாகாக்
கனஞ்சேர்கதிர்முலையுங்கண்டார்கள்விட்டிலகங்காணர்போலும். (கச௪)

உ. மின்சேர்குழாமனையமேகலையும்வெம்முலையுங்கூற்றங்கூற்ற
மூன்சேருயிருய்யக்கொண்டோடிப்போமின்களுரைத்தேமென்று
கான்சேர்கமழ்கோதைகாரொடர்ந்துகைவிடாதரற்றுகின்ற
தேன்சேர்திருவடிமேற்கிண்கிண்பொன்னைவதற்கேதக்கவென்பார். ()

ங. கள்வாய்ப்பெயப்பட்டமலைக்கருங்குழல்கள்கண்டாரைய
வுள்வாய்ப்பெயப்பட்டவொண்மதுச்செப்போரிணைமெல்லாகமீன்ற
புள்வாய்மணிமழலைப்பொற்சிலம்பினிக்கொடியையின்ருள்போலுங்
கொள்வானுலகுக்கோர்கூற்றின்ருளம்மவோகொடியவாதே. (கச௫)

வேறு.

ச. செய்யதாமரைமேற்றிருவேகொலோ
வெய்யநோக்கின்விச்சாதரியேகொலோ
மையில்வானவர்தம்மகவேகொலென்
றையமுற்றலர்தார்மன்னர்கூறினார்.

இவை நான்குமொருதொடர்.

க. முல்லை இளைபாருயிரிடத்தறிவைவெள்ள வேண்டித் தம்மின்தைச்சே ராவாய்ப் பவளத்துள்ளே புக்குப் பூத்தபோலுஞ் செவ்வாயையும் எயிற்றையுந் கண் மலையையும் பண்ணமுடியாதமுலையையுங் காணாதவர்கள் போலேயிருத்தது முன்பு வீட்டுலகத்தைக் கண்டவர்களென்பாரும். இவையிற்றைக்கண்டவர்கள் பின்னை இவையே காண்பார்களென்று கூறினாரென்றமாம். செவ்வாய் - பெயர்மாத்திரை.

உ. முலையும் உம்மை - சிறப்பு. கூற்றங்கூற்றம்-வினாவு. ஊன்சேருயிர்-மானி டயாக்கை. பூவென்று தேயினஞ்சேருமடி. ஆகவதற்கே ஏகாரம் - எதிர்மறை.

கோதைபோல் வானிடத்தே கட்டுப்பட்டு, முலையும் கூற்றங்கூற்றம்; துமது யிர் ஊன்சேருயிராதலின் அதனைப் பிழைக்கக் கொண்டோடிப்போங்கள், எம் மேற்றாழ்வரவுகாததேமென்று மாறாததற்கின்ற திருவடிமேற் கின்னெய்யுமல்கு லின்மேகலையும் பொன்னாவதற்கோ தக்க; இவளிடத்தே தங்குதற்குத் தக்கனாவல்ல வோவென்பாரும்.

கூ. மாலைக்கருங்குமுலும் பாடம். பன்மை - ஐம்பாற்பகுதி. விருப்பமாகிய மதுவைவெஞ்சுகளிலே பெயப்பட்டசெப்பாவது முலை; மதுப்பெய்தசெப்புமாம். மணி யாகியநாவால் அன்னத்தின்வாய்போல மழலைவார்த்தைகூறுஞ்சிலம்பு. கொள்வான்- உயிரைக்கொள்ளுதற்கு.

கேட்பீராக ஆகமின்றசெப்பினையையுங் கள்வாய்மலை வேயப்பட்டகுழல்களை யுங் கண்டார்வருந்தும்படி இக்கொடியை யின்மவள்போலேயிருத்தது முன்பு உல கத்திற்குக் கூற்றுவனையின்றவன்; ஓ ஒருத்தி கொடியபடி என்னென்பாருமென்க. பெண்ணுமானுமிய்வாறுபெறுதலின்ஒவென்றார்.

ச. கொல் - ஐயம். ஓகாரம் - அசை. வெய்ய - கொடிய.

இ - ன். மன்னர் என்பாரும் என்பாரும் என்பாருமாய்ப் பின்னுந் திருவோ விச்சாதரியோ மகளோவென்றையுற்றுக்கூறினாரென்க. (கசஏ)

வினைவென்றவன்வெம்முலைப்பூந்தட
மாணதோய்வதல்லாற்பிறன்வெல்லுமேற்
கோணைப்போருட்குளிக் குவமன்மெனின்
மாணநற்றவஞ்செய்குவமென். மரும்.

இ - ன். இவள் முலைத்தடத்தை யாழைவென்று தோயவதன்றி ஒருவன் வலி திற்கொள்ளக்கருகின் ஆணையே போரிற்றுகருவம்; இவடான்வெல்லின் இவளைப் பெறுதற்கு நல்லினையுண்டாம்படி தவஞ்செய்குவமென்பாருமென்க.

ஆணை - வஞ்சினம்.

(கசஅ)

குளிகச்செப்பெனக்கொம்மைவருமுலை
நலியுமெம்மையென்பார்நல்லகண்களால்
வலியலாங்கியெய்தாளெம்மைவாழ்கவே
மெலியவாவிவிடுக்குமற்றென்மரும்.

மெலிய - விகாரம்.

இ - ள். முலைஎம்மைவருத்தும்; இனி வாழ்கவேமென்பாரும்; நிரம்பவளித்தக் கண்ணியஅம்பாலேஎம்மைஎய்தான், அதனாற்றேயந்தஆவிபோமென்பாருமென்க. (1)

ஊட்டியன்னவுருக்கரக்காரடி
நீட்டிமென்மலர்மேல்வந்துநின்னலங்
காட்டியெம்மைக்கொன்றாயெனக்கைதொழு
தோட்டைநெஞ்சினராயுழல்வார்களுந்.

இ - ள். இயல்பானவெப்பால் அரக்கூட்டியன்ன நிறத்தோடுபொருந்திய அடி நீட்டப்பொறுத்தனை நீட்டி வந்து நலத்தைக்காட்டி வருத்தினாயென்றுகூறித் தொழுது அறையோயெஞ்சினராய் வருந்துவார்களுமென்க. (கடு0)

வேறு.

திங்கண்மதிமுகத்தசேலும்பவளமுஞ்சிலையுமுத்துங்
கொங்குண்முழலான்மெல்லாகத்தகோங்கரும்புங்கொழிப்பில்பொன்னு
மங்கைகுழியாவரக்கீர்தசெந்தளிர்நெய்தோய்த்தபோலு
மங்கைமலரடியுந்தாமனாயேயாமறியேமணங்கேயென்பார்.

பிறையையுடையதொருமதி - இல்பொருளுவமை; திங்கண்மதித்த முகமுமாம். முகத்த ஆகத்தவென்னும் பெயர்கள் அவ்வுறுப்புக்களையுணர்த்தும்.

இ - ள். குழலானது முகத்திடத்தனவாகியகண்ணும் புருவமும் வாயும் எயிறும், சேல்முதலியவற்றையொக்கும்; ஆகத்திடத்தனவாகியமுலையுஞ் சுணங்கும், அரும்பையும் ஒட்டற்றபொன்னையுமொக்கும்; அகங்கை குழியாவாய்த் தளிர் நெய்தோய்த்தவற்றையொக்கும்; மங்கையடியுந் தாமனாமலையொக்கும்; இவை வருத்தம்வருத்தமொன்றுமே இத்தன்மைத்தென்று யாம்அறியாநிருக்கின்றமென்பாருமென்க.

இவற்றில்எம்மைவருத்துகின்றது இதுவென்று யாமறியேமென்றுமாம். அணங்கேயென்னுமேகாரம் தேற்றம். (கடுக)

பொன்மகரம்வாய்போழ்ந்தமுத்தநூறோள்யாப்பிற்பொலிந்தவாறு
மின்மகரங்கூத்தாடிவில்லிட்டிருங்குழைகீழ்விளங்குமாறு
மன்மகரவெல்கொடியான்மால்கொள்கார்கொண்டமுலையினுளை
யென்னரம்பையென்னாவாறென்பாரிமைக்குங்கணியைவையோவென்பார்.

மகரம் தன்வாயங்காத்தலிற் றோன்றியமுத்து. மகரம் அசைதலால் ஒளியை வீசிவிளங்குகிறபடியும். மன் - பெருமை.

இ - ள். முலையினுளை அரம்பையென்தபடி மாறுபட்டு இம்முத்துவடம் தோட்கட்டிற்றொலிந்தவாறும், இக்குழை காநிலிலங்குமாறு மென்னென்பாரும், கண்ணிமைக்கு மென்பார்க்கு இம்மானிடமகளிர்கண்களோ இக்கண்களென்பாருமென்க.

ஓகாரம் எதிர்மறை. இப்பூண்கள் கந்தருவாசெய்தனவாகலின், இவன் தெய்வ

மன்றென்று தெளிவித்தவென்றும், என் இம்மையாநிற்கவும் மானிடரில் விசேடமுன் டென்றால் கூறினார். இது * “வண்டே யிழையே வள்ளி பூவே” என்னுஞ்சூத்திரமே.

கோள்வயிரளையுக்குள் நிவந்தசெஞ்சுடர்போற்கொலேவேன்மன்னர்
நீள்வயிரவெண்மருப்பினிலக்களிற்றின்மேனினாத்தார்பொங்கத்
தோள்வயிரந்தோன்றத்தொழுவாரமுதுகைவார்தொக்கோர்கோடி
வாள்வயிரம்விற்றமுடனோக்கியார்கொலோபெறுவாரென்பார்.

கோட்பாட்டையுடையவயிரம். நீள்வயிரம் - ஆகுபெயரார் கொங்க. நிரைத் தார் - வாகைத்தார், யாழ்வென்றுருதெலின். பொங்க - மிகுத்துக்காட்ட. தோள்வ யிரந்தோன்ற - தோள்வலி உலகெங்கும்பரக்க. இவனைப்பெறவே எல்லாவாற்றினுள் தோள்வலியுண்டாமென்றார். அது † “திருமகளிவனைச்சேர்ந்தான்” என்னுங் கவி யானுமுணர்க. தொழுவார்க்கிவந்த செஞ்சுடரென்க. அமுதுகைவாரென்றது அவ லம். ‡ “இளியே யிழவே” என்னுஞ்சூத்திரத்தில், அசைவாவது பழையதன்மை கெட்டு வேறொருவாராய் வருந்துதலாதலின், இவருமத்தன்மையெய்தி அவலமுற்ற ரென்க. இது தம் அசைவிற றேன்றிய அவலம். கோடி - அநேகர். வாள் தனது செற்றத்தைக் கைவிடுத்தற்குக் காரணமானநோக்கி. ஒருவனென்று துணியலாகாமையிற் பன்மையார்கூறினார்.

இ - ள். மன்னர் குன்றிலே தொழுவார்க்கிவந்தசுடர்போலே இருந்து அமுது கைவாராய்த் தொக்கு ஓர்கோடியாயிருந்தவர்களிலிம்மடனோக்கியைத் தார்பொங்கத் தோள்வயிரந்தோன்றப்பெறவருக்கின்ற நல்லிணையுடையார் யாரென்பாருமென்க. ()

பைம்பொனியிகொடிபாவைவனப்பென்னுந்தளினாயின்று
செம்பொன்மலர்ந்தினையார்கண்னென்னுஞ்சீர்மணிவண்மெழலச்சில்லென்
றம்பொற்சிலம்பரற்றவன்னம்போன்மெல்லவேயொதுங்கியம்பூஞ்
செம்பொற்புரிசையடைந்தாள்செந்தாமரைமேற்றிருவொடொப்பாள்.

வனப்பென்னுந்தளினாயின்று பொன்னைப்பூத்துக் கண்ணென்னும் வன்மெழும் படி பொன்னாய்வளந்ததோர் கொடியென்றொருபெயர். ஒடி - எண்ணெய்.

இ - ள். அவர்தார்மன்னர் அங்கனங்கூறிப் பின்பு, அவரும் ஒழிந்தோரும் என் மரும் உழல்வார்களும் என்பாருமாகாநிற்ப; கொடியையும் பாவையையும் திருவையு மொப்பாள் சிலம்பரற்ற அன்னம்போல நடந்துசென்று புரிசையைச் சேர்ந்தா ளென்க. (கஞ்சு)

பட்டியல்வந்தகல்கத்தினாவளைத்துப்பன்மலர்நன்மாலேகாற்றி
விட்டகலாச்சாந்தினிலமெழுகிமென்மலர்க்களித்தறித்தாம
மிட்டினையேரத்தவிமையார்மடமகன்போலிருந்துகல்யாழ்
தொட்டெழீஇப்பண்ணெறிந்தாங்கின்னரருமெய்ம்மறந்துசோர்ந்தாரன்றே
நாற்றம் விட்டகலாத. தாமம் - ஆகுபெயர்.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், களவியல், ச.

† காந்தருவத்தையாரிலம்பகம், உருஉ.

‡ தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மெய்ப்பாட்டியல், இ.

இ - ள். பல்வண்ணத்தினாயைவனைத்து காற்றி மெழுஞ்ச்சிதறி அகிலைப்புனைத்து இலையரேத்தாழிழ்க; இமையார் மடமகன்போலேஇருந்து யாழையெடுத்துப்பண்ணையெழுப்பி நரம்பைத்தெறித்தாள்; அப்பொழுது கின்னரருஞ்சோர்ந்தாரென்க.

யாழ்மண்டபத்தேயிருந்து அவைப்பரிசாரமாகப் பாடுகின்றமை கூறுகின்றார். கண்டத்தினா - கண்டமாகியதினா. (௧௫௫)

வேறு.

புல்காஞ்சித்தாதுதன்புறம்புதையக்கிளியெனக்கண்
டன்புகொண்மடப்பெடையலம்வந்தாங்ககல்வதனை
யென்புருகுரலழைஇயிருஞ்சிறகர்கூலைத்துநிர்த்துத்
தன்பெடையைக்குயிறழுவத்தலைவந்ததிளவேனில்.

இ - ள். தாகிலே தன்புறம்புதையலாலே பெடை அதனைக்கண்டு கிளியென்ற லம்வந்து அவ்விடத்துநின்றும் போகின்றவதனைத் தன்ருராலே யழைத்துச் சிறகையசைத்துத் தாதை உநிர்த்துக் குயில் பெடையைத் தழுவும்படி இளவேனில் அவ்விடத்தேவந்ததென்க. (௧௫௬)

தண்காஞ்சித்தாதாழத்தன்னிறங்கரந்ததனைக்
கண்டானுமடப்பெடைகிளியெனப்போய்க்கையகல
துண்டேவியிளஞ்சேவனோக்கோடுவிளியபயிற்றித்
தன்சிறகாற்பெடைதழுவத்தலைவந்ததிளவேனில்.

இ - ள். தாதையனைத்து தன்னிறங்கரந்த சேவலைக்கண்டு அமையாத பெடை கிளியெனக்கருதிக் கைவிட்டுநிற்குதலாலே சேவல் இங்குதமான நோக்கோடே அழைத்தலைப் பல்காணிகழ்த்திப் பெடையைச் சிறகாற்றழுவும்படி இளவேனில்வ்விடத்தேவந்ததென்க. (௧௫௭)

குறுத்தாட்குயிற்சேவல்கொழுங்காஞ்சித்தாதாழ
வெறுத்தாங்கேமடப்பெடைவிழைவகன்றுநடப்பதனை
மறுத்தாங்கேசிறகுளர்ந்துமகிழ்வானுக்கொளத்தேற்றி
யுறுப்பினுடிபணியவிறுத்தந்ததிளவேனில்.

இ - ள். சேவல் தாதையாடுதலாலே பெடை கிளியென்று அப்பொழுதேவெறுத்து வேட்கைநீங்கிப்போகின்றதனைப் போக்கைத்தவிர்த்து உளர்ந்து தேற்றித்தலை யால்வணங்கும்படி வேனில் அவ்விடத்தேவந்ததென்க.

பங்குளியிலும் சிறிதுவேனில் தோன்றுதலின் இதுகூறினார். வேட்கைவனை கின்ற பருவத்தாளாதலின் இதுகூறினான். இம்மூன்றும் ஒருபொருண்மேல் மூன்றடுக்கித் தாழம்பட்ட ஓசைபெற்று வந்த கொச்சகவொருபோகு. ஒருபோகென்பது பண்புத்தொகைப்புறத் தன்மொழி. இது * “தரவின்ருகி” என்னுஞ் சூத்திரவிதி. இசைதுலோர் முகநிலைமுரிவென்பணவற்றில் நிலையென்ப இதனை. (௧௫௮)

வேறு.

தனையவிழ்கோதைபாடித்தானமர்ந்திருப்பத்தோழி
விளமதுக்கண்ணிவினாபதியெனும்பேடிவேற்க

ணினையவன்பாடவீரசொழால்வகைதொடங்கலன்றேல்
வனையவளொழாலின்மைந்தர்பாடுகவல்லையென்றான்.

இ - ன். கோதை அவைப்பரிசாரத்தைப்பாடி யாழ்வாசித்தற்குச் சமைந்திரா
நிற்க; அவடோழியாகிய வீணைபதியென்னும்பேடி இனையவன்பாட வீரரெல்லாருமதற்
கேற்ப யாழின் கூறுபாட்டையெல்லாம் வாசிக்கத்தொடங்குக; அதற்கையவீரா
யின், வனையவளது யாழ்வாசினையோலே மைந்தர் வினையப் பாடுவீராகவென்று
ளென்க.

தொடங்கல் - அல்லீற்றுவிங்கோள். * “இற்றெனக்களத்தல்” போல. இதற்கு
உத்தரங்கூறலாற்றாது அவளுடனே நகையாடுகின்றார். (கருக)

வேறு.

வேயேதுரண்மென்றோள்வில்லேகொடும்புருவம்
வாயேவளர்பவளமாந்தளிசோமாமேனி
கோயேமுலைசுமப்பதென்றார்க்கருகிருந்தா
ரேயேயிவளொருத்திபேடியோவென்று
ரொரிமணிப்பூண்மேகலையாள்பேடியோவென்றார்.

இ - ன். தோள் வேயே; புருவம் வில்லே; வாய் பவளமே; மேனி தளிரே;
இவை இத்தன்மையவாகவும் முலைகண்டிலேம்; இவட்கு முலைசுமத்தல் கோயோவெ
ன்றையுற்று வினையினார்க்கு அருகிருந்தவரும் முலைகாணுமையால் என்னே என்னே
இவளொருத்தி பேடியோவென்றையுற்றார்; அதுகேட்டுச் சிலர் தத்தையுடன் வந்தா
ளென்று யாந் கேட்டிருந்தபேடி இவளோவென்றாரென்க. (ககர)

பலிகொண்டிபேராந்பாசமிவள்கண்
வெண்கொண்டியிருண்னுங்கூற்றமென்றெல்லே
கல்கொண்டிதேவர்முலைகரந்துவைத்தா
ரிலைகொண்டபூணினீரென்றெழினிசேர்ந்தா
ளிலங்குபொற்கிண்கிணியாணக்கெழினிசேர்ந்தாள்.

கொண்டு - கொள்ள. ஒலி - தழைத்தல். “ஒலித்தெங்கு” போல. எல்லே-
வெளியே. கலி - ஆரவாரம்.

இ - ன். அவள் அதுகேட்டுப் பூணினீர், பிரமனார் படைக்கின்றபொழுதேஇவ
ள்கண் உயிர்ப்பலிகொள்ளுதலாலே தன்கொலைத்தொழிவின் மீளாத காலபாசம்; இவ
டான் எல்லேசென்று உயிரையுண்ணுங்கூற்றமென்றுகருதி எனக்கு முலையை மறை
த்துவைத்தா ரென்றுகூறிப்போய்த் திணையைச்சேர்ந்தான்; அக்கலியையுட்கொண்டு
தத்தையும் ஈக்கு இருந்தவிடத்தி னின்றும் வந்து திணையைச்சேர்ந்தாளென்க.

“கடாமுங்கருதியுங் கால்வீழ்த்தபச்சைப்படாமும் புலித்தோலுஞ்சாத்தும்பரம-
னிடாமுண்ட நெற்றியானெஞ்ஞான்றுங் கங்கை - விடாமுண்டவாரசடையான் வெ
ண்ணீறணிந்தோன் - மெய்யுறுகோயில்லை வேரோர்பிறப்பில்லை - பையுறகெஞ்சில்லை
யாகாததொன்றில்லை” “எனநான்சுடிச்செய்யுள் முடியவும் ஈற்றடி யிரண்டு மிக்கு
வேறுபடவந்த கொச்சகமென்றுகூறி, ஒழிந்தனவும் பிறவேறுபாட்டான் வருவனவும்

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாக்கம், ௧௧.

வந்துழிக்காந்தி, ஒன்றமையின் இக்கழியிரண்மே ஒரோவோரடிமிக்கு வேறுபட
வந்த கொச்சகவொருபோகாம். (௧௧௧)

வேறு.

நுண்ணிலகலங்குனெசித்தவெம்முலை
யுண்டுவனுகுசுப்பெனவுரைப்பினல்லது
கண்டறிகிலாவிடைக்காமவல்லியாழ்
கொண்டவாருழாத்திடைக்கொடியினெல்கினள்.

இ - ள். அல்குலமுலை யிவட்கு இடையுண்டெனக் கூறுமதுவொழிந்து கட்
புலனாகாத இடையையுடைய தந்தையாழையெடுத்துத் தோழியாருழாத்திடையே
கொடியைப்போல ஒதுங்கினுளென்க.

இதனால் கிளையருகினின்றும் யாழ்வாசிக்கின்றவிடத்து ஏறப்போகின்ற ளென்
ளார். நொசித்தமுலை - நோக்கினார் நெஞ்சைவருத்தினமுலை. (௧௧௨)

பளிக்கொளரிமணிச்சுவரெழினிபையவே
கிளிச்சொலினினியவாநீக்கக்கிண்கிணி
யொளிக்குயின்ருடவருயிர்கொன்னெநாந
தளித்தவையிரங்கச்சென்றணையினிறினுள்.

இ - ள். அவள், கிளிச்சொல்லிற்காட்டில் இனியசொல்லையுடையா பளிங்கா
கிய ஒளிமணியாற்செய்த சுவரை மறையவீழ்த்த திளையைப் பையவே நீக்காநிற்க,
கிண்கிணி இன்று ஆடவருயிரெல்லாம்போமென்றநொந்து அருள்பண்ணி அவையிர
ங்க நடந்துசென்று அணையிலே பேறினென்க. (௧௧௩)

உறைகழிததிலங் குவாளுடற்றுங்கண்ணினுண்
மறையொளிமணிச்சுவரிடையிட்டித்தலை
யிறைவனையாழ்தழிஇயிருப்புவத்தலைக்
கறைகெழுவேலினாகண்ணிதீந்தவே.

இ - ள். கண்ணினுள் தண்ணைமறைத்தற்குச் சமைத்த பளிக்குச்சுவரை நடுவே
யிட்டு வளைந்தயாழைக் கையாலேதழிஇ உள்ளேயிருப்ப, அவளைக்கண்டு புறத்திருந்த
வேலினூர்கண்ணி காமத்தியாற்றீந்தனவென்க.

பளிங்கிற்கு இரண்டுபுறத்தோருந் தோன்றவா. இறை - ஆகுபெயர். “பதுமம்
வீரஞ் சிங்கம் பிரமரம் - பாத விலக்கண மஞ்சாந மணமுகம் - விகிபுறு பங்கோற்
பவஞ்சுக மண்டித - மேலோர் விரும்பு மெய்யா சனமே;” இவ்வொன்பதிலும்இவள்
பதுமாசனத்தேயிருந்தாள்; “நேரிருந்து கால்முகண் மாற்றிக் குதிமேலாப் - பாரிருத்
தல் பத்மாசனம்.” * “ஒன்பான் விருத்தியுட் டலைக்கண் விருத்தி - நன்பா லமைந்த
விருக்கையன்” என்றார் பிறரும். (௧௧௪)

சிலைத்தொழிற்சிறுதுததெறய்ப்பாவைபோற்
கலைத்தொழின்படவெழீஇப்பாடினார்களிக்
திலைப்பொழில்சூரங்கினவீன்றதாண்டளிர்
நிலத்திடைப்பறவைமெய்ம்மறந்துவீழ்ந்தவே.

ஏறிட்டவிற்போலு துதல். தெய்வத்தாற்செய்த சொல்லிப்பாவை; “பூதம்புணர்த்த புதிதியில் பாவை” என்றாற்பிறரும். கலைத்தொழிலாவை; ***“பண்ணல்பரிவட்டணையாராய்த றைவரல்-கண்ணிய செல்வுவினையாட்டுக் கையூழ்-நண்ணிய குறம்போக்கு”** என்றவெட்டும். பண்ணல் - பாடநினைத்த பண்ணுக்கு இணைகளை பகை நட்பானநரம்புகள் பெயருந் தன்மைமாத்திரையறிந்து வீக்குதல். பரிவட்டணை - அவ்வீக்கினநரம்பை அகவிரலாலும் புறவிரலாலும் கரணஞ்செய்து தடவிப்பார்த்தல். ஆராய்தல் - ஆரோகண அவரோகணவகையால் இசையைத் தெரிவது. அதச்சுருதியேற்றுதல், தைவரல். ஆளத்தியிலே நிரம்பப்பாடுதல், செலவு. பாடநினைத்த வண்ணத்திற்சந்தத்தையிடுதல், வினையாட்டு. வண்ணத்திற்செய்தபாடலெல்லாம் இன்பமாகப்பாடுதல், கையூழ். குடகச்செலவுந் துள்ளற்செலவும் பாடுதல், குறம்போக்கு.

இ - ன். சிறுதுதல் பாவைபோலிருந்து யாழைவாசித்து அதற்கேற்பப் பாடினார்க; பொழில் உருகவினைந்தன; தூண்டினாயின்றன; கின்னரமிதுனங்கள் மெய்ம்மறந்து வீழ்ந்தனவென்க. (ககடு)

கருங்கொடிப்புருவமேருகயனெடுங்கண்ணுமாடா
வருங்கடிமிடறும்விம்மாதணிமணியெயிறுந்தோன்றா
விருங்குடற்பவளச்செவ்வாய்திறந்திவள்பாடினாளோ
நரம்பொடுவினைநாவினவின்றதோவென்றுரைந்தார்.

கொடி - ஒழுங்கு. கடி - விளக்கம்.

இ - ன். அரசர்முதலாயினார் புருவம்ஏறு; கண்ணும்ஆடா; மிடறும் வீங்காது; எயிறுந்தோன்றா; ஆதலான் இவள்வாய்திறந்து பாடினாளோ! அன்றியாய்தான் தனக்குரிய நரம்போடே சாரீரவீணக்குரிய நாவாலும்பாடிற்றேவென்று வருந்தினாரென்க.

இது பதினொருவகையிலும் உள்ளாள்பாட்டு. பாடுங்கால் இடை பிங்கலையை இயக்கமுற்றுத் துலாதாரமுதல் பிரமரந்திரமளவு மியக்கமாக்கி நடுவுதொழில் வரப்பாடுதலென்றற்க: “உள்ளாளம் விந்துவுட னாத மொவியுருட்டுத் - தள்ளாத தூக்கெடுத்த றுன்படுத்தன்-மெள்ளக்-கருதி நலிதல்கம் பித்தல் குழல-மொருபதின்மே வொன்றென் றுறா.” “கண்ணிமையா கண்டந் துடியா கொழறசையா - பண்ணவும் வாய்தோன்றா பற்றெரியா - வெண்ணிலிவை - கள்ளார் நறுந்தெரியற்கைதவனென்கத் தருவ - நுள்ளாளப் பாட லுணர்.” (ககக)

வேறு.

இசைத்திறத்தநங்கனையனையநீர்மையார்
வசைத்திறமிலாதவர்வார்பொன்யாழெழீஇ
விசைத்தவர்பாடலின்வெருவிப்புள்ளெலா
மசிப்பபேபான்றிருவிசம்படைந்தவென்பவே.

இ - ன். முன் மெய்ம்மறந்து வீழ்ந்தபுள்ளெல்லாம் காமனையொத்த கீராராயிவசையிலாதோர் யாழைவாசித்து உச்சத்தேபாடுதலின், அதற்குவெருவி அவரைச் சிறிப்பனபோல விசம்பைச் சேர்ந்தனவென்க.

அசிப்ப - வடசெய்திரிபு:

(ககஈ)

மாதர்யாழ்தடவாவந்தமைந்தர்கைக்
தேத்தான்மீண்டனகேள்விக்கின்னரம்
போதரப்பாடினாள்புகுந்தபோயின
தாதலந்தாரினூந்தாங்கள்பாடவே.

இ - ன். மாதர் யாழைவாசித்தலாலே வந்த அறிவையுடைய கின்னரம் மைத்
தர் யாழ்வாசினையாலே மீண்டுபோயின; அவை உள்ளேவந்து புகுதும்படி கண்டத்
தாற் பாடினாள்; அப்பொழுது புகுந்தன; தாரினூர் தாம் கண்டத்தாற்பாட மீண்டும்
அவை போயினவென்க. (௧௬௮)

சுரும்பெழுந்திருந்துணுந்தொங்கல்வார்குழ
லரும்பெறலவட்கிசையரசர்தோற்றபி
னரம்புறுதெள்விளிகவின்றநான்மறை
வரம்பெறுநெறியவர்மலைதன்மேயினூர்.

“எழுந்திருந் துன்னு நறுந்தா தாதும், தும்பிகையாடு வட்டிற்றேன்றும்” என்
றாற்பிறரும். வரம் - வேண்டுவகோடல்.

இ - ன். குழலையுடைய பெறுதற்கரியவட்கு அரசர் இசையைத் தோற்றப்பின்பு
நரம்போடுசேர்ந்த பாட்டிலே பயின்ற அந்தணர் வாசித்தலைப் பொருந்தினாரென்க.

சுரும்பெறிந்திருந்தென்றும் பாடம்.

(௧௬௯)

திருமலர்க்கமலத்தங்கட்டேனினமுரல்வதொப்ப
விரிமலர்க்கோதைபாடவெழால்வகைவீராதோற்று
ரெரிமலர்ப்பவளச்செவ்வாயின்னரம்புளரமைந்தர்
புரிநரம்பிசைகொள்பாடலுடைந்தனர்பொன்னனாட்டே.

இ - ன். கோதை தாமரைப்பூவிலே தேனினம் பாடுந்தன்மையை யொப்பக்
கண்டத்தாற்பாட அந்தணர் அதற்கேற்ப யாழைவாசித்தலைத் தோற்றார்; முருக்கிதழ்
போலுஞ் செவ்வாயினையுடையான் நரம்பைத்தடவ மைந்தர் அந்நரம்பினிசையைக்
கொண்ட கண்டப்பாடலை அவட்குத்தோற்றாரென்க.

* “அந்த னாளர்க் கரசு வனாவின்றே.” என்றதனால் வீரரென்றார். (௧௭௦)

வாலரக்கெறிந்தகாந்தண்மணியரும்பனையவாகிச்
கோல்பொரச்சிவந்தகோலக்குவிவிரன்மடந்தைவீணை
நூல்பொரப்புருந்ததுண் ணூல்வணிகருந்தொலைந்தாமாதோ
கால்பொரக்கரிந்தகாமர்பங்கயப்பழனமொத்தார்.

இ - ன். நரம்பைத் தடவுதலாலே அரத்தழட்டின அரும்பையினையவாகிச் சிவந்த
வீரலையுடைய மடந்தைக்கு யாழை இசைநூலோடே வாசிக்கத்தொடங்கின பூனு
நலையுடையவணிகருந்தோற்றுக் கரிந்ததாமரைப் பழனத்தையொத்தாரென்க. (௧௭௧)

தேனுயர்மகரவீணத்திஞ்சுவையிவளை வெல்வான்
வானுயர்மதுகைவாட்டிம்வார்சிலையநங்கனாகு

முனுயர் துதிகொள்வேலீரொழியினீங்கில்லையென்றான்
காணுயரஸங்கன் மாலைக்கட்டியங்காரனன்றே.

தேனின்மிக்கவாரசிலை.

இ - ன். கட்டியங்காரன் இவனைத் தசைமிக்க முனைகொண்டவேலினீர், மகச
யாழின் இனிமையைவெல்வான் வானிலுள்ளாரது அறிவைக்கெடுக்கும் காமனாவி
ருக்கும்; இவ்வுலகினில்லையல்லவோ, ஆதலின் இவ்வியாழ்வாசின இனி ஒழிவதாக
வென்றானென்க. (௧௪௨)

க. மறுமுயற்கிவந்தவேகமாசுணமடையப்பட்ட
நிறைமதிபோன் துமன்னரொளிகுறைத் துருகிரைய
வறுபகல்கழிந்தபின்பையநங்கர்க்காதிநாய்கன்
சிறுவனோர்சிக்கவேற்றைசீவகசாமியென்பான். (௧௪௩)

உ. தம்பியுந்தோழன்மாருந்தாணுமற்றெண்ணிச்சூழ்ந்து
வெம்பியவினைப்போருட்செல்குவம்யாழின்னே
தும்பறப்புத்திசேனசொல்லிதுருரவற்கென்னக்
கூறுகற்கவனுஞ்சொன்னானவனிதுவிளம்பினானே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ன். முயலைக்காத்தற்பொருட்டாகத் தன்னிடத்தே மறுப்பரந்த நிறைமதி
தன்னை அடையப்பட்ட மாசுணத்தினது வேகத்தாலே ஒளிகுறைய மாறுபோன்று
மன்னர் ஒளிகுறைத்துணையாநிற்க ஆறுநாள்சென்றபின்பு, நாய்க்கன்கிறவன் ஏற்றை
சீவகசாமியென்பான் அவன் தானுத் தம்பியுந் தோழன்மாருமாகவிரந்து அரசர் முத
லாயினார் சூழ்ந்து மாறுபட்டயாழ்ப்போரிலே இத்திரள்சூழுவதற்குமுன்னே யாழுஞ்
செல்வேமென்றெண்ணி இக்காரியத்தைப் புத்திசேனனே, நீசென்று கன்னியிடத்து
வேட்கையாற்செல்கின்றானல்லன்; கல்வத்தோற்றுவலித்தற்குச் செல்கின்றானென்று
கொள்ளும்படி ரூரவற்குக் கூறென்றுகூறக் கந்துகனுக்குப் புத்திசேனனுங் கூறினா
னாக, கந்துகன் இவ்வாத்தையைக் கூறினானென்க.

அதுமேற கூறுகின்றார். ஆறுநாள் ஒருமரபு. தும்பற - சிம்பற. (௧௪௪)

“ஐயன்” முதல் “இன்னன்” என்னுமளவுமொருதொடர்.

க. ஐயனுக்கமைந்தநீராறுபத்துநூல்வரம்பொன்
வையகத்தமிர்தமன்னர்வாக்கமைபாவையொப்பா
ரெய்தியவிளமைமிக்காரியைந்தனரென்றுபின்னுங்
கையமைசிலையினுற்குக்கநதுகனிதுவுங்கூறும். (௧௪௫)

உ. மறைவல்லாற்குரைக்கும்போழ்திற்கோயிலுணின் துமாலைப்
பிறைவெல்லுதுதலினுளீர்பெண்கொடியவந்துகூந்த
லுறைசெலநீக்கிப்பைந்தாநொண்மணிக்குவலிநீட்ட
நறைவெல்லுநாகமாலேநோக்கொழுகொண்டானே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

அறுபத்துநால்வரென்றது கலைகளை. வாக்கு - திருத்தம். சிலையினுள்-சீவகன். இதவுங்கூறும் - உலகம் இவன் மிகுப்பாடுகூறும். உம்மை - சிறப்பு. மிகுதியாவது உலகமேத்துதலானுங் கல்லேந்தி நீக்குதலானு நினைமிட்டலானு முளதாய் மிகுதி. இதற்குக் கட்டியங்காரன் பொருத்தே குறையென்றான். இது மேலே “விலங்கல்” என்னுங் கவிமுதலியவற்றிற்காண்க. துதலினுளாகிய பெண்கொடி. மாலை பென்றதற்கேற்ப நறைகடறிஞர். நோக்கு - நோக்கேனாக்கம்.

இ - ன். இன்பத்தால் அமுதன்றாய் நீங்கலாகாமையிற் கொல்லியம்பாவையன்றாய் மூப்பிலாதாராயமைந்தநீரார்அறுபத்துநால்வரையனுக்கு முன்பேயியைந்தாராதலால் யாழ்வாசிக்கச் சேற்றக்கு குறையிலையென்றுவிளம்பினான்; விளம்பிப் பின்னுங் கந்துகள் சிலையினுக்கு ஆண்டுச்சேற்றகு உலகங்கூறுமிகுதியாற் சிறிது குறையுண்டென்று மறைவல்லாற்குக் கூறுகின்றகாலத்தே கோயிலினின்றும் ஒரு பெண்கொடிவந்து கூந்தலாகிய உறையை அகலநீக்கித் தாளினையுடைய மணிபோலுங்குவளையையீட்ட அதனை மயிரிலே வைத்த பூவென்றிகழாதே இவளை வரவிட்ட நாகமாலை குறிப்பாலே ஒருகாரிய முண்டென்று கருதிப் பூவைக்கைக்கொண்டாணென்க.

என்றென்பதிரண்டிடத்துங்கூட்டுக.

(கஎச)

க. நல்லவனெனக்கராய்கன்றேந்துபூங்குவளைப்போதினல்லியுட்கிடந்தவோலையோதாதுசலாகையாதல் சொல்லுமென்றாய்ந்துகொண்டுதுகிலிகைக்கணக்குநோக்கி வல்லிதிற்சலாகைசுற்றியோலையைவாசிக்கின்றான். (கஎஎ)

உ. நம்பனைநகரின்னீக்கிச்சேமத்தால்வைக்கதீயுட்செம்பொன்போற்பெரிதுஞ்சேந்துசெகுத்திலுற்றுநின்றான் வெம்பினுன்காரியுண்டிக்கடவுளிற்கனன்றுவேந்தனிம்பரின்றெனக்குச்சொன்னானிதுபட்டதழகொன்றான் ()

ங. ஒலையைவவட்டுநீட்டியொண்மணிக்குழையுமுததுமாலையும்படுசொலொற்றிவம்மெனமறையநல்லிவேலைநெய்ப்பெய்ததின்கள்விரவியபெயரினாற்குமேலைநாட்டபட்டொன்றுவிளம்புவல்லேகரிதென்றான். (கஎசு)

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

இ - ன். அப்புவைவாங்கினநாய்கன் நாகமாலை குறிப்பை வசாரித்துப் பின்பு குவளைப்போதினது தான்தானே தனதல்லியுட்கிடந்த ஒலையைச் சுற்றிவாசித்தற்குச் சலாகையாதலைச் சொல்லாநின்றதென் றாராய்ந்துகொண்டு துகிலிகைக் கணக்காலெழுதின எழுத்தைப்பார்த்துத் தாளாகியசலாகையிலே வரி ஏற்றிழிவு படாதபடி சுற்றி ஒலையைவாசிக்கின்றவன், வேந்தன் தீயுட்பொன்போலவெம்பினான்; அந்நனம் வெம்பி நஞ்சையுண்ட கடவுள்போல எரிந்து இன்று இப்பொழுதெனக்குச் சொல்லுவதுஞ் செய்தானாதலாற் செகுத்திலுற்றேநின்றான். இனி நம்பனை நகரின்னின்றும் போக்கி ஒருசேமத்திடத்தேவைக்கவென்று வாசித்தானென்க.

வாசிக்கின்றான் - பெயர். சேமத்தால் - உருமயக்கம். காரி - நஞ்சு. இக்கவியில் “இதுபட்டதழகொன்றான்” என்னுமிடத்து “அழகொன்றான்” என்பதனை

மேல்காட்டப்பட்டதொன்று விளம்புலவழிகளென்றனென அதனோடு கூட்டி, ஒலிகொண்டெவந்தவன் வார்த்தையாக்குக. “கேளிதென்றான்” என்பதனை அது கேட்ட கந்துகள் திங்கள்விரவியபெயரினாற்கு இவன்கூறுகின்ற விதனை நீ கேளென்றனென்க. “இன்னன்” என்னுங்கவியிற் சூழ்ச்சிதன்னுளானென்பதன்பின்னே இது பட்டதென்றனென்று ஒலிகொண்டெவந்தவன் கந்துகள் சிறைப்புறமாகப் புத்திசேனனுக்குச் செய்திகூறினாக்கி முடித்து “ஒலையை” என்னுங்கவியின் “மறையகத்தி” என்பதனவாக அதன்பின்னே கூட்டிப் “படையமைத்தெழுமின்” என்பதனை அதன்பின்னேகூட்டிக. “என்றான்” இரண்டிடத்துங்கூட்டிக. இம்மனங்கூறுத “இதுபட்டதற்கு” என்று கந்துகனுக்கவன்கூற அவன்புத்திசேனனுக்குக் கூறினானென்றுகூறிற் புதல்வன் செய்தியைத் தந்தைகூறு முறையாற்கூறுதஇடக்கர்முதலியகூற்றார்கூறினாகத் தேவார்கூறுவென்றுணர்க. வேலைபோல செய்யை யோமம் பண்ணிய. திவகள் - மதி; மதியெனவே புத்திசேனனும். “தீத்தீண்டு கையார்” என்றது வேங்கையையுணர்த்தினாற்போல. (ககக)

கடியரங்கணரிநதுமுதூர்க்கடல்கிளர்ந்தனையதொப்ப
நடையறிபுலவரிண்கிடாககயந்தகாண்பான்
சூடையுடையவனோடெண்ணிச்சீவகற்கொணர்மினென்னத்
தொடையல்கூழ்வேலினுந்தோழருங்காணச்சென்றார்.

கடி - விளக்கம்; விளக்கமாவது ஏழுகொலகலத்தினையும், என்கோல் நீளத்தினையும், ஒருகோல் குறட்டெயரத்தினையும், வாய்தலிரண்டினையு முடைத்தாதல். அணிந்துபார்ப்பனப்பூதமுதலிய நால்வகைப்பூதங்களையும் ஒழிந்தவற்றையுமியற்றி. “கூறிய மரபிற் குறியொடு புணர்ந்த - வாடுநர்க் கியற்று மரங்கி னெற்றியிசை - வருவில் பூத நான்கு முறைப்பட - வெழுதினரியற்ற வியல்புணர்த்தோரே.” நடையறிபுலவராவார் இயலாசிரியனும், ஆடலாசிரியனும், பாழாசிரியனும், இசையாசிரியனும், குழலோனும், தன்னுமைமுதல்வனுமுதலாயினார். ஈண்டு இவர்தன்மையுணர்ப்பிற்பெருகும். “கூத்தின் வகையும் குறைவற நோக்கி - னேத்து வகையா னிருவகைப் படுமே.” “அவைதாம் - சாந்திக் கூத்தே வினோதக் கூத்தென் - றாய்த்து வகுத்தன னகத்தியன் றானே,” “சாந்திக் கூத்தே தலைவ னின்ப - மேந்திரின் றுடிய வீரிரு நடமவை - சொகக மெய்யே யவிய நாடக - மென்றிப் பாற்படு மென்மனார் புலவர்.” சொக்கமாவது - சுத்தநிருத்தம்; அது நூற்றெட்டுக்கரணமுடைத்து. மெய்க்குத்தாவது - தேசி, வடுகு, சிங்கனம்; இவைமெய்த்தொழிற் கூத்தாதலிற் காரணப்பெயர்; சாத்துவிகம், இராசதம், தாமதமென்னு மகச்சுவைபற்றியாதெவின் அகமார்க்கமெனப்பயிம்: “அகத்தொழிற் சுவையா னகமெனப் படுமே.” அவியமாவது - கதைதழுவாதே பாட்டுக்களின் பொருடோன்றக் கைகாட்டி. யவியப்பது. நாடகமாவது - கதைதழுவிவருக் கூத்து. ஈண்டுக் காண்கின்ற அது நாடகம்.

இ - ன். மூதூரில் நடையறிபுலவா கடல்கிளர்ந்தனையதொப்ப ஈண்டி. நாடகக் காண்டற்கு அரங்கையணிந்து அரசனோடென்னுதலாலே சீவகற்கொணர்மினென்ன வேலினுணர் தோழருங்காணச்சென்றாரென்று ஒலிகொண்டெவந்தவன் புத்திசேனனுக்குச்செய்திகூறுகின்றனென்க.

இதுமுதல் ஓங்கொண்டெவந்தவன் கூற்று. * “செவ்வியம்” என்னும் பொதுவிதி
பாற்சென்றொன்றான். (கஅ௦)

நிலமறிந்தணிகவையன்சீவகனெறியினென்ன
நலதுதற்பட்டங்கட்டிநகைமுடிக்கோதைகுட்டி
யலர்முலைக்குருதிச்சாந்துமாரமும்பூணுஞ்சேர்த்திக்
குலவியகுருதிப்பட்டிற்கலைநலங்கொளுத்தியிட்டான்.

இ - ள். நடையறிபுலவர் ஐயனாகியசீவகன், தானெறியால் அணிவாயாகவெ
ணக்கூற; அவனும் கட்டிச் சூட்டிச் சேர்த்திச் செம்பட்டோடே கலையினலத்தைப்
பொருத்தியிட்டானென்க.

வளர்வின்மூலையெனவே பன்னிரண்டாமாண்டாயிற்று. “வட்டணையுந் துதியு
மண்டலமும் பண்ணமைய - வெட்டிட னீரிரண்டான் டெய்தியபின் - கட்டணைய-
கீதக் குறிப்பு மலங்கார முங்கிரைச் - சோதித் தரங்கேறச் சூழ்.” குருதிச்சாந்து-
குங்குமச்சாந்து. (கஅ௧)

திருவினிலேசொரிந்துயின்னுங்குண்டலஞ்செம்பொனோலை
யுருவுகொண்மதியமன்னவொளிமுகஞ்சுடரவாக்கிப்
பரியகஞ்சிலம்புசெம்பொற்கிண்கிண்பாதஞ்சேர்த்தி
யரிவையையரம்பைநாணவணிந்தனனங்கனன்னான்.

இ - ள். அநங்கனன்னான் குண்டலத்தையுமோலையையு நிறைமதிபோலு
மும் விளங்கும்படி யாக்கி, காற்சரிமுதலியவற்றைப் பாதத்தேசேர்த்தி, அரம்பை
நாண அரிவையையணிந்தானென்க.

ஆக்குதல் - சமைத்தல். இவனைத்தீண்டவும் வேட்கைநிகழாமையின், அநங்க
னென்றார். “சிலைவலான்போலுஞ் செறிவினான்” என்றார் பிறரும். அவன்தீண்
தெலிற் றனக்குவேட்கைநிகழவும் அவற்றகு வேட்கைநிகழாமைகண்டு இவனும் இனி
கூத்தினான் இவனைப்பிணிப்பேமென்றுக்கொண்டு ஆடுகின்றனாம். எனது இவரு
வேட்கையின்றேல் “ஆடவார்மனங்கள்” என்னுங்கவியிற் றேழியை விட்டானென்
றல் பொருந்தாதாம்; இதனானே இவன் நடிக்கின்ற நாடகம் ஒருவன்மேலே ஒருத்தி
வேட்கையுற்றதோர் கதையேயாம். (கஅ௨)

தோற்பொலிமுழுவும்யாழந்துளைபயில்குழலுமேங்கக்
காற்கொசிகொம்புபோலப்போந்துகைத்தலங்கள்காட்டி
மேற்படவெருவிநோக்கித்தானையவிட்டிடொல்கித்[லாம்.
தோற்றினான்முகஞ்செய்கோலந்துளக்கினுண்மனத்தையெல்

மாற்சீனைமுதலியவு முளதாய் “இடக்கணினியாய் வலக்கண்குரலாய்-நடப்பது
தோலியற் கருவியாகும்” என்ற ஓசையுமுடைத்தாய், கஞ்சத்தார் செய்த தென்பது
தோன்றப் பொலிதல்கூறினர். “கருங்காலி செங்காலி வேம்புபலாக் கஞ்ச - நெருங்
கிய சீர்க்குர மண்ணும் - பொருந்தவே - யுனமிலவா யுயர் நிலத்திற் றேன்றிலா-
மானின்வழிமடவாய்வைப்பு.” துளைபயில்குழல் - துளையிடத்தே வாச்சியமும்யாழ்
ப்பாடலுங்கண்டப்புடலும்பயிலப்பட்ட முதல் வங்கியமும்வழிவங்கியமும், “ஒங்கிய

மூங்கி லுயர்ச்சி வலங்கலமும் - பாங்குடைச்செங் காலி கருங்காலி - பூங்குழைக்-
கண்ண லுவந்த கழைக்கிவைக ளாமென்றார் - மண்முழுது தாலுணர்ந்தோர் மந்து
ஏங்க-இவைமூன்றும் கூடியிசைப்ப. இவை ஆமந்திரிகையாம். “குழல்வழி றுழெழு
ழீஇத்தன் னுமைப் பின்னர் - முழுவியம்பலாமந்திரிகை.” போந்து - வலக்காலுழன்
மிதித்தேறி வலத்துணைச் சேர்ந்து, கைத்தலங்காட்டெல்-கமல்வர்த்தனை. மேற்பட
வெருவினோக்கி - தெய்வத்தையோக்குதலின் மேலேயெழுவெருவிப்பார்த்து. தான்-
காந்துவரவெழினி. “வழுவில் கேள்வி நன்னா லுணர்ந்தோர் - எழினி தானே மூன்
றென மொழிப.” “அவைதாம்-ஒருமுக வெழினியும் பொருமுக வெழினியும்-காந்து
வரவெழினியு மெனமூலகையே,” இராசதானியிலும், அரங்கிலும், கோலமறைத்துவ
ருமிடத்திலு மிட்டதிகைகள். முகஞ்செய் கோலம் - உத்திற்கு முகமாகிய தோற்றம்.
இ - ள். முழவுமுதலியனவேங்கக் கொம்புபோலப்போந்து விட்டிடிக் காட்டி
கோக்கி ஒங்கிக் கோலத்தே தோற்றினன்; அப்பொழுதே பார்ப்பவர் மனத்தையெல்
லார் துளக்கினுளென்க. (கஅக)

தெண்மட்டுத்துவலைமாலேதெனெடுதுளிப்பத்திங்க
ஞண்ணட்டகுவளைபோலுமுருவக்கண்வெருவிபாட
விண்விட்டுக்கடவுள்விழதுடங்கின்புருவநெஞ்சம்
பண்விட்டதுருந்துகாணும்பன்மணிக்கழலினூர்க்கே.

ஆடுகின்றவிசையாலே மாலை மதத்துவலையைத் தேனினத்தோடேதுளிப்ப. நிங்
களோடே நட்புப்பண்ணினருவனை.

இ - ள். துளிப்பக் கண் நடிப்பிற்கேற்பப்பிறழ்த்தாடீ அதற்கேற்பப் புருவ
மனைந்தன; அப்பொழுது இருந்துகாண்பார்க்கு நெஞ்சு நிலகுலைத்தென்க. (கஅச)

செங்கதிர்ச்சிலம்புசெம்பொற்கிண்கிண்சிலம்பக்கோதை
பொங்கப்பொன்னோலைவட்டம்பொழிந்துமின்னுருப்பப்போ
குக்குமச்சாந்துவைய்த்துருண்டலந்திருவில்வீசு [ர்த்த
வங்கதிராரமின்னவரிவைகூத்தாடுகின்றார்.

இ - ள். அரிவை சிலம்புமுதலியனசிலம்பக் கோதையிசையா வெழுத்துதிற்ப
ஒலை மின்னை வட்டமாகச் சொரிந்துசித்தக் குண்டலம் மேனியைமறைத்த சாத்தைத்
தீண்டுவீச ஆரம்மின்ன ஆடாநின்றனென்க. (கஅரு)

மருங்குலுமொன்றுதாய்க்குமொருமகளாதலோர்ந்து
மிரும்பினுலியன்றநெஞ்சத்திவர்களோவிருந்துகாண்க
வரங்கின்மேலிவளைத்தந்ததாய்கொலோகயத்தியன்றேற்
சுரும்புருழ்கண்ணிருட்டியவர்கொலோகயவர்கொல்லீர்.

இ - ள். இடையுமொன்றே வேறு சேமவிடையுமில்லை; இதுமுரிந்தாற் றுய்க்
குமொருபிள்ளையுமே வேறில்லை, அதனையறிந்தும் அருவின்றாக இரும்பாற் செய்த
நெஞ்சினையுடைய இக்கொடியோரிருந்து காண்க; இவரிது முடிவுபோகக் காண்டல
யிந்தும் அரங்கின்மேல் இவனை விட்ட தாய்கொடியனோ? அன்றாயிற் கண்ணிருட்டி
யவர் கொடியனோ? இருவரினும் கொடியவரைக் கூறிக்காணிவென்பாருமென்க.

இவர்களோ, ஒ - இரக்கக்குறிப்பு.

(கஅக)

வேறு.

அகிலார்புகையலாற்சாந்தணியாள் பூச்சாரச்செல்லாள்செல்லிற்
பகலேபகைவளர்த்தபாவைசிறுதுசுப்பொன்றுண்டோவ
மிகலேந்திளமுலைமேற்சாந்தெழுதிமுத்தணிந்துபூவுஞ்சூட்ட
முகிலேந்துமின்மருங்குன்மொய்குழம்முறிதுகண்முளளேபாவம்.

உண்டே, ஏகாரம் - எதிர்மறை. ஒருபாவமிருந்தபடி.

இ - ன். இவள்அகிற்புகையணிதலன்றிச் சந்தனமுமணியாள்; பூவின் அருகுஞ்
செல்லாள்; சென்றாளாயின் அதனைத்தாங்குதற்கு முலையாகிய பகையை வெளியாகச்
சுமந்துவளர்த்த துசுப்பென்பதொன்று பாவைக்கில்லை; இத்தன்மையறிந்தும் இவடா
யானவள் இடையுடனே மாறுபடுதலைமேற்கொண்டமுலைமேலே எழுதி அணிந்து
சூட்ட இதனைக்கண்டும் உயிருடனேயிருந்தாள்; என்னே! ஈதொருபாவ மிருந்தபடி,
என்னென்பாருமென்க. (௧௮௮)

தேந்தாமஞ்செம்பவளத்தாமஞ்செம்பொனெரிதாமமின்னுத்திரடாமங்க
டாந்தாமெனத்தாழ்ந்தபொன்மேகலைத்தாமவரங்கின்மேற்றாதாழ்முல்லைப்
பூந்தாமக்கொம்பாடக்கண்டாரெல்லாம்புனமயிலேயன்னமேபொன்னங்கொ
யாந்தாமமைமகளேயல்லளாயினமரர்மகளென்பாருமாயினாரே. [ம்பே

பூமலைதாம், பவளத்தாமந்தாம், பொற்றாமந்தாம், மணித்தாமந்தாமென்று கண்
டார் கூறும்படி அவ்விடத்தேபொருந்திய மேகலையையுடைய தாமமென்று தோரிய
மடந்தையர்க்கு வெளிப்படையாக்கி அவர்களையுடைய அரங்கின்மேலே கொம்பு
போல்வான் ஆடுவென்க. தோரியமடந்தையர் - ஒத்துப்பாடுவார்.

இ - ன். மயிலேயாம், அன்னமேயாம், பொன்னங்கொம்பேயாம், திருமகளே
யாம் அல்லளாகிற் நேவரர்களேயாமென்பாருமென்க.

என்பாருமென்பதனை முன்னும்பின்னுங் கூட்டுக. ஆயிரென்பதனை “நெய்
பருகி” என்னுங்கவியிற் பின்னேகூட்டுக. முல்லை கற்பிற்குச் சூட்டிற்று. “தானு
டைமுல்லையெல்லாம்” என்பமேலும். இனிஇவையே மாலையென்று கண்டார் வியக்
கும்படி பூமலைமுதலியதாழ்ந்த தாமவரங்கின்மேலே மேகலையையு முல்லைத் தாமத்
தையுமுடைய கொம்புபோல்வாளாடுவென்றுமாம். (௧௮௮)

கொடியார்குளிர்முத்தஞ்சூட்டிவைத்தார்கொல்லானேருங்குமச்சேரா
ட்டினார்க, எழிசார்ந்துவாழ்வாராயம்முலைகடாமே யழித்திடுமேற்றாமேய
ழித்திடுகவென், றொடியாதமாத்திரையாலுண்டேதுசுப்பிருந்து காண்பாரு
முளளேசெங்க, ணெடியான்மகன்சிலையுமம்புமவைத்த நிழன்மதியோவாண்
முகமோநோக்கிக்காணீர்.

இ - ன். நம்மைக்கொல்லுவதற்கே சூட்டுவதுஞ்செய்தார் ஆட்டுவதுஞ் செய்தா
ராதலாற் கொடியராயிருந்தார்; என்றுந் தங்காற்றீழ்வாழ்வார் சிலரை உகைந் தாமே
யழிக்குமாயின் அம்முலைகளுந்தாமே நம்மையழிக்கவனையுமென்று எழுதித் தாண்முறி

யாதமாத்தினாயாலே இடையுமுண்டென்னுமனவாயிருத்தது, இப்பாதகத்தைக்கண்டு வைத்தும் - இருந்தகான்பாருமுளாயிருந்தாரென்பாரும், காமனதுவித்துண்பும் வைத்ததொருமதியோ! முகமோ! கோக்கிக்காணீரென்பாருமென்க. (ககௌ)

நெய்ப்பருகிநீண்டவிருட்கற்றைபோலுங் குழற்கற்றைகண்டுநிறைகண் குவார், மைப்பருகிநீண்டமதர்த்தவுண் கண்வாளேறுபெற்றுநைவார் மாகாகத் தின், பைப்பருகுமல்குலிலயம்பற்றிப் பதனமைத்தபாவைநிருத்தகோக்கி, மெய்ப்பருகிக்கண்ணுருகி நெஞ்சருகிக்காம வெயில்வெண்ணெய்ப்பாவை போன்மெலிகின்றோ.

கற்றை - பாரம். கண்ணுதியவாளேறு. படத்தின்றன்மையைக் கைக்கொள் ளுமல்குல். கூத்திற் றுளவறுதியைத் தொடங்கிக் காலமைத்தகூத்து. கண்ணுருகு தல் - நீர்வார்தல். மெலிதல் - உடம்புநுணுருதல். (ககௌ)

வேறு.

ஆடவர்மனங்களென்னுமரங்கின்மேலகங்கமாலே
யாடினான்முறுவலென்னுந்தோழியையையன்காண
லோடரிநெய்க்கெனன்னுமோலையையெழுதிவிட்டான்
வாடியவாறுகோயுமுரைத்துவாக்கொடியனானே.

கொடியனான் - சுட்டு.

இ - ள். அகங்கமாலே மனமென்னுமரங்கின்மேலேயாடினான்; ஆடியவன் தன் மேனிவாடியவனாகும் நோயுமுரைத்துக் கண்ணென்னுமோலையை பெழுதி அதனை முறுவலென்னுந்தோழிகையிலேகொடுத்துச் சேவகனைக்காணப்போக விட்டானென்க.

தன் கூத்தினால் அவற்கு 'வேட்கைநிகழ்ந்ததோவென்றறிதற்கு கோக்குகின்ற வன் தான்குறித்தன கொள்வானாககோக்கினமையை உருவகமாகக்கூறினார். அதனை அவன்கொள்ளாமையென்று நாடகமகளாதலிற் றன்னெஞ்சுவருந்தாதபடி அதனைத் தேற்றுகின்றாராக மேலிற்கவிகூறுகின்றார். மாதவி * "மாலையாராயினுமாயிழை- காலையாண்குவம்" என்றற்போல.

(ககக)

க. வளமலரணியப்பெற்றேன்வால்வளைநிருத்தப்பெற்றேன்
களெனைக்கொயுமல்குல்கையினற்றீண்டப்பெற்றே
னிளமுலைகமந்துபெற்றவருத்தமுயின் றுதீர்ந்தே
னுளமெலிமகளிரெய்துமின்பமுமின்றுபெற்றேன். (கககஉ)

உ. என்றவளரசன்றனைநோக்கலெனவன்கணர்வஞ்
சென்றமைகுறிப்பிற்றேறிக்கூத்தெலாயிரததின்றை
நின்றதுமனத்திற்செற்றநீங்கித்தன்கோயில்புக்கான்
மன்றலர்மடந்தைதன்னைவலிதிற்கொண்டொலிகொடாரான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

* சிலப்பதிகாரம், வேளிர்காதை.

கைமுடிக்கோதைமுடிதலின் மலரணியப்பெற்றேனென்றான். வளைதிருத் தன் னண்டுக் கூறவே ஆண்டணிதல் பெற்றும். மேகலைக்குக் களமென்னு மோசையிவப்பு. பட்டிற்சலை நலங்கொளுத்துதலின் அல்குறீண்டப்பெற்றேனென்றான். குரு திச்சாந்துமுதலியன சேர்த்துதலின் முலைசுமந்து பெற்றவருத்தமும் தீர்த்தேனென் னான். பரியகமுதலியன பாதத்தேசேர்த்துதலின் னுன்னிரும்பி ஊடற்காலத்திற் காறீ ண்டி ஊடறீர்த்தற்குரியமகளிர் பெறுமின்பமும் பெற்றேனென்றான்.

இ - ள். தன்னை அவன் விரும்பாமையுணர்தலிற் றான் இவையெல்லாம் இவன் நிகழ்த்தப்பெற்றேன்; இனி யான் பெறாத தேதென்றுட்கொண்டு தன்மனத்தை த்தேற்றிப் பின்பும் அவன் அரசன்னை நோக்காளாயினான்; ஆதலாற் கட்டியங்கா ரன் கூத்தெல்லாமுடித்தபின்னை இவனிடத்து அவட்கு ஆர்வநிகழ்ந்தமையை அவ டன்குறிப்பாற்றெளிந்து அம்மடந்தையைவலித்தொண்டிநீங்கித் தன்கோயிலிலே புக்கான்; புக்கபின் அவன் மனத்தே இவனைக் கொல்லவேண்டுஞ் செற்ற நின்ற தென்க. (௧௯௩)

தேனுடைந்தொழுஞ்செவ்வித்தாமரைப்போதுபுல்லி
யூனுடையுருவக்காக்கையிதழுக்ககுடைந்திட்டாங்குக்
கானுடைமாலேதன்னைக்கட்டியங்காரன்சூழ்ந்து
தானுடைமுல்லையெல்லாரந்தாதுகப்பறித்திட்டானே.

முனைவிரிந்து தேனொழுகும். ஊனுடைந்தவருவம் - வினைத்தொகை; ஊனை யுடைக்குமுருவமுமாம். மாலைக்கேற்பக் காண்குறிஞர். சீவகனையே கூடுவென்ற லின், முல்லை - கற்பு. முல்லைக்கேற்பத் தாதுகுறிஞர்.

இ - ள். அங்கனஞ் செற்றநிகழாநிற்கக் கட்டியங்காரன் மாலையைப் போகாமற் றறித்துப்பிணத்திலிருக்குங்காக்கை போதைப்புல்லிக் குடைந்தாற்போலத் தானுடைய முல்லையெல்லாம் பறித்தானென்க.

இதனற் புணருநெறியறியாமகுகுறிஞர். (௧௯௪)

கலையினிற்கன்னிகீக்கித்தாமரைக்கண் கடம்மாள்
முலையினிலெழுதிச்செவ்வாய்ப்பயந்ததேன்பருகிமுழ்குஞ்
சிலைவலாய்புல்லுநம்பிசீவகசாமியோவென்
றலைகடற்புலம்பினோவாதரற்றுமாலணங்கினன்னான்.

சிலைவலாயெனவே இத்துன்ப நீக்குதற்குரியாயென்றான். ஓ - இரக்கக் குறிப்பு.

இ - ள். அவன் அங்கனம்புணர்ந்தவளவிலே அணங்கினன்னான் மேகலையிட த்து அழிவின்மைநீக்கிக் கண்ணால் முலையிலேயெழுதிப் பருகி இங்கனம் முறைமைய றிந்துமுழ்குஞ் சிலைவலாய், நம்பி, சாமி, நீ வந்துபுல்லுவாயாகவென்று கடலொலி போல அரற்றுகிற்குமென்க.

உருவுவெளிப்பதெலிற் புல்லென்றான். (௧௯௫)

பிறனலமாரற்றக்கேட்டும்பிடினாற்கனிந்தகாம
நறுமலரணிந்தமாலேநாற்றத்தோர்நாண்குகாத

முறகடந்திதலில்லாடுண்டொடிக்குருகிப்பின்னும்
திறனலதமர்க்குச்செப்புந்தியுமிழ்ந்திலங்குமலேலான்

இ - ன். வேலான் பீடினாக்கனிந்த காமமாகிய நறுமலராலே பண்ணின பெண்ணாகிய மாலையினது நூற்றத்திற்கு ஒருநாற்காதவழியளவும் அனுகவத்தறியாதவன் ஒண்டொடி தன்னருகேயிருந்து வேறொருவனன்மையை அங்கனங்கூறக்கேட்டும் பின்னும் அவுட்டுருகித் தன் அமைச்சர்க்கு நெறியல்லாமொழிகளைக் கூறாநிற்குமென்க.

அவைமேற்கூறுகின்றார்.

(ககக)

வேறு.

விவங்கலன்னவேகவேழநான்குவெல்லுமாற்றலன்
கலங்கலங்கிலங்குமார்பிற்கத்துகன்மகனென
கலங்கலந்துகாக்குமாவிந்நன்னகர்க்குமன்னலே
வுலங்கலந்ததோளினீருகாமியீவிரென்னலே.

இ - ன். தோளினீர், கத்துகன்மகன் ஆற்றலென்று உலகமெல்லாங்கூடி அவனலத்தைக் கூறாநிற்கும். இந்நகர்க்கு இவனோபெருமான், நீங்கள் கூறுவீராகவென்னாநிற்கவென்க.

கோபத்தாலிங்கனங்கூறினான். மார்பின்மகன்.

(ககக)

மட்டவிழ்ந்ததாரினுனிம்மாநகர்க்குளாயிரர்
தொட்டெடுக்கலாவுலம்மொர்தோளினீனத்தியாடின
னொட்டிநாகமோரிரண்டெடுக்கலாதகல்லின
விட்டலார்த்தபோதுபோலவேந்தலேந்திநீக்கினான்.

தொட்டு - தீண்டி. ஒட்டி - வஞ்சினங்கூறி.

இ - ன். தாரினான் உலமேந்தியாடினான்; பின் அந்தவேந்தல் யானையாவெடுத்த லாற்றாத ஓரிரண்டு கல்லினையும் இரண்டுகையிலும் போதுபோலேந்தி நீக்கினுனென்க.

(ககக)

வெஞ்சிலையின்வேடர்வெள்ளவப்புமாரிதூவலி
னெஞ்சலின்நிநம்படையிருமுறையுடைந்தபின்
மஞ்சுசூழ்க்கணமழைபொழிந்துமாநிசாபெயர்த்
தஞ்சிலோதியார்புனைந்தசெஞ்சொன்மலைசூழினான்.

இ - ன். வேடர் சிலையாலே வெள்ளமாம்படி அப்புமாரியை ஒழிவின்றாகத்து வலின் நம்படை இருகாலுடைந்தபின், மஞ்சுசூழும்மழைபோலக் கணையைப்பொழிந்து நிரையைப்பெயர்த்துப் புகழ்மாலையைச்சூழினுனென்க.

(ககக)

தீம்பயறியன்றசோறுசெப்பினாயிரம்மிடா
நீங்கலாகறகெய்வெள்ளங்கன்னலாயிரங்குட
மேந்துவித்துநாமிசைபவந்துதந்துநீக்கின
னாஞ்சுநாம்பசித்தசைந்தகாலையன்றவண்ணலே.

இ - ன். சொல்லின் அவ்வண்ணல் அன்றுஅவ்விடத்தே நாம் பசித்தினைத்தபொழுதிலே பருப்புச்சோறுயிரமிடாவும் நீங்கலாத நறுகெய்வெள்ளமும் கன்னதும்

ஆயிரமாயிரம் ரூபம் எடுத்துவித்துவந்து நாமுன்னும்படித்து பசியைப்போக்கினே
னென்க. (௨௦௦)

இன்னவென்னவின்புரூபிழந்தனன்னரசென
வெண்ணெவெளவும்வாபிரூபென்னுஞ்சூழ்ச்சிதன்னுளா
னன்னதாலரிபபவறித்துகூத்திகூறின
ளின்னதாற்படையமைத்தெழுமினென்றியம்பினான்.

இ - ள். அவன்வலியனுமாய் நமக்குதவியுஞ் செய்தானென்றவர் கூற; அதற்கு
மகிழானாய் இவர்களுத்தாலும் அவன்வலியாலும் இனி அரசுமிழந்தேனல்லனே
வென்றுட்கொண்டு இவனைக் கொல்லும்வழிதானெங்கனெயென்னுஞ் சூழ்ச்சிதன்னி
டத்தேநின்றனென்க.

அன்னதால் - அவன்கருத்தப்படியாயிருத்தலை; ஆதல் - விகாரம். இன்னது-
இக்காரியமித்தன்மைத்தாயிருத்தது. என்றது, தோற்றவர்களுங் கட்டியங்காரனும்
பகைப்பார்போலே யிருந்ததென்றவாறு.

அவன் விளம்பியகியாதென்னின், ஐயனுக்கு முன்பே அறுபத்துநால்வரியைந்
தாராதலிற் றுழுவல்லையென்றுவிளம்பினான்; விளம்பிப் பின்னும் கந்துகன்அச்சிலையி
னானுக்கு ஆண்டுச்சேற்றஞ்ச் சிறிதுதாழ்வண்டென்று மறைவல்லாற்கு உணாக்கும்பொ
ழுதிலே பெண்கொழுவந்துருவனைநீட்ட அதனைக்கொண்டான்; கொண்டு வாசிக்கின்ற
வன்சேமத்தேவைக்கவென்றுவாசித்தான்; வாசித்து ஒலைகொண்டு வந்தவனைப்பார்க்க
அவன் மேலைநாட்பட்டதொன்று விளம்புவலழகனென்றான்; அதுகேட்ட கந்துகன்
நிங்கள் விரவியபெயரினாற்கு இவள்கூறுகின்ற இதனை நீகேளென்றான்; அப்பொ
ழுது புத்திசேனை கேட்டிருப்பத் தான் கண்டசெய்தி கூறுகின்றான்; சீவகற்கொண
ர்மினென்னவெலினானுந் தோழருங்காணச்சென்றார்; அப்பொழுது அவருஞ்சீவகன
னிகவென்ன; அவனுங் கொளுத்தியிட்டான்; கொளுத்தி அரிவையை யணிந்தான்;
அணிந்தபின்பு அவன் காண்பார் மனத்தையெல்லாம் முற்படத்துளக்கினான். துளக
கிண்பின்பு அவர் நெஞ்சம் பண்விட்டது அங்நனம்பண்விடும்படி கூத்தாடாரின்றான்
அங்நனந் தாமவரங்கின்மேலே கொம்பாடக் கண்டாரெல்லாம் கயவர் சொல்லீரெ
ன்பாரும் பாவமென்பாரும் அமரர்களை யென்பாரும், காண்பாருமுளரோ யென்
பாரும், நோக்கிக்காணீரென்பாரும், நிறைகலங்குவாரும், நைவாரும், மெலிகின்றாரு
மாயினார்; அங்நனமாம்படி அநங்கமாலை அவர்மனமென்னுமரங்கின்மேலே ஆடி
னான்; ஆடிஒலையை ஐயன்காண விட்டான்; விட்டும் அவனுக்கு விருப்பங் காணமை
யின் இவைபெற்றேன் யான் பெறாத தேதென்றுட்கொண்டு தன்மனத்தைத்தேற்றி
அரசனைநோக்காளாயினான்; ஆதலாற் றாரான் வலிநிற்கொண்டு நீங்கிக் கோயில்புக்
கான்; புக்கபின்னு மனத்தேசெற்றநின்றது. அதுநிற்க மாலையைச்சூழ்ந்து பறித்தி
ட்டான்; அங்நனம் பறித்தவளவிலே அவன் ஓவாதாற்றும்; அங்நனம் பிறனலமரற்
றக்கேட்டும் உருகித் தமர்க்குத் திறனலசெப்பாரிற்கும்; அங்நனஞ் செப்புகின்றவன்
உமாயின் நீவிரென்னுநிற்க; அவரும் ஆடினான், நீக்கினான், சூடினான், நீக்கினானு
தலானின்னென்ன, அதற்கின்புரூபம் என்னரசுமிழந்தேனென்றுட்கொண்டு
இவனைக் கொல்லுமாறெங்கனெயென்னுஞ் சூழ்ச்சிதன்னிடத்தே நின்றான்; இதுபட்
டதென்றான்; அதனையுணர்ந்துகந்துகனும் ஒலையைநீட்டி அவட்குமாலைக்காலத்திலும்

அங்குப்பிறந்த சொல்லுற்றிவாவெனக்கூறிக் குழைமுதலியனவற்றைமறையாக்
அவனைப்போக்கிப் புத்திசேனைனோக்கி அவன்கருத்தன்னதாதலை ஐயமறவழிந்து
நாகமாலே கூறினான்; அது யான் ஓலை வாசகத்தே விளங்கினேன்; இனிக் காரியமின்
னதாயிருந்ததாலாற் படையமைத்துப் போவீராகவென்றியம்பினுனென்க.

செய்திகூறுகின்றான் இதுபட்டதென்றானென்க. (௨௦௧)

வேறு.

தாதைதானுரைத்தவெல்லார்தன்னுயிர்த்தோழன்கூறக்
கோதைமுத்தணிந்தமார்பன்கூரெயிரிலங்கநக்காங்
கேதமொன்றில்லைசேறுமென்றலுயிலங்குவாட்கைப்
போதுலாங்கண்ணிமைந்தர்போர்ப்புலிக்குழாத்திற்குழந்தார்.

இ - ள். மார்பன், கந்துகன்கூறியகாரியங்களையுஞ் சேடி கூறியவற்றையுந்
தோழன் கூறக்கேட்டு, நக்கு அவ்விடத்து நமக்கு வருவதோர் திங்கு சிறிதுமில்லை
சேறு மென்ற வளவிலே, தோழர் அதற்குடன்பட்டுப் புலித்திரள்போலச் சூழ்ந்தா
ரென்க.

சேடிகூற்றிற்கு நக்கான், கந்துகன்கூற்றிற்கு ஏதமின்றென்றான். உலாம்-
அலமரும. (௨௦௨)

க. கண்ணுதற்கடவுள்ஈறக்கனலெரிஞளிந்தகாமன்
மண்மிசைத்தோன்றியன்னவகைநலமுடையகாளை
தெண்மணிபாரமார்பன்றிருதுதன்மகளிர்நெஞ்சத்
துண்ணிறைபருகும்வண்டாருருவமைதிருவின்மிக்கான். (௨௦௩)

உ. கருநெறிபயின்மருஞ்சிக்காசகில்கமழலூழ்
வரிநிறவண்ணமாலேவலம்படமிலைச்சிவாளார்
திருநிறமுகத்திற்கேற்பச்செம்பொனோரோலேசேர்த்தி
யெரிநிறக்குழையோர்காதிற்குளறச்சுடரவைத்தான். (௨௦௪)

கூ. தென்வரைப்பொதியிறந்தசந்தனத்தேய்வைதேவ்கொண்
மன்வளையகலத்தப்பிவலம்புரியாரந்தாங்கி
மின்விரித்தனையதொத்துவிலைவரம்பறியலாகா
வின்னுரைக்கலிங்கமேற்பமருங்குலுக்கெழுதிவைத்தான். (௨௦௫)

ச. இரும்பறக்கமுவினெய்கினிருளறவடிக்கப்பட்ட
வரும்பெற்றச்சுரிகையம்பூங்கச்சிடைக்கோத்துவாங்கிப்
பெருந்தகைக்குரிசில்கொண்டிபெருவலஞ்சுடரவீக்கித்
திருக்கிழமகளிர்வெங்குந்தேவிளங்குமாமொனத்தான்.

இவைநான்குமொருதொடர்.

க. திருவின்மிக்கான் - பெயருமாம்.

உ. வலம் - இடம். வண்முனது பாட்டின் நிறத்தையுடையமாலையைக்குஞ்சி
யிடத்தே வண்ணம்பெறச்சூடி.

ந. தெற்கிடத்துவகைகளுக்கு எல்லையாகிய பொதியில்; வரைப்பொதியில்-
இருபெயரொட்டாகாது. மண் - பெருமை. மின்னை அகலவிரித்ததன்மையை
யொத்தி. துறைபோலும் கலிங்கம்.

ச. கழுவிய - வட்டாகவுருக்கி. அதனாலே இருளறப்பண்ணப்பட்ட சரிகை
யைக்கையாற் பிடித்துக் கச்சை இடையிலே கோத்துவாங்கி வெற்றிலிளங்க வீக்கி
யென்க. “சரிகை நுழைந்த சுற்றுவிங்கு செறிவுடை” என்றாற்பிறரும். தேவா
கிய குமரன்.

இ - ள். கடவுள்சிறுதலின் எரியிலே மூழ்கிய காமன் மீண்டுந் தோன்றின
லொத்த அவயவஅழகையுடைய காளை, தாரினையும் ஆரத்தினையுமுடைய மார்பன்,
சூரிசில், அவன் குஞ்சியிலே புகையையூட்டி மாலையைமிலைச்சி முகத்திற்கேற்ப ஒ
ரோலையை ஒருகாதிற் குச் சேர்த்தி ஒருகுழையை யொருகாதிற் கிட்டான்; இட்டுக்
குழம்பை அகலத்தேயப்பித் தாங்கிக் கலிங்கத்தை எழுதினாற்போல வுடுத்தான்; உடு
த்துச் சரிகையைவீக்கி மகளிர் நெஞ்சினிறையை வாங்குதற்குக் காரணமான செயற்
கையழகுபொருந்தின இச்செல்வத்தான் மிக்கான்; அப்பொழுது முருகனையொத்தா
னென்க. (20௬)

வரைவிழித்திமைப்பதொக்கும்வாலொளியாரமார்பின்
விரைவழித்தினையரெல்லாம்விழுமணிக்கலங்கடாங்கி
துறாகிழித்தனையநொய்ம்மைதுண்டுகின்மருங்குல்சேர்த்தி
யுறாகிழித்துணருமொப்பினோவியப்பாவையொத்தார்.

இ - ள். இனையரெல்லாம் மார்பிலே விரையைப்பூசிக் கலங்கனையணிந்து துகி
லையுடுத்து வாக்காற்புகழ்தலரிதாய் மனத்தாலுணருமொப்பார் பாவையை யொத்தா
ரென்க.

இமைத்துவிழிப்பதென்றார், அசைவின்கட் பாட்டுசெய்தலின். பாவை-இரு
பாற்கும் பொதுவாதல் * “கைபுனைபாவையெல்லாம் கதிர்முலையாக்கினுள்” என்ற
தனுணங்கொள்க. (20௭)

அரக்குநீரெறியப்பட்டவஞ்சனக்குன்றமன்ன
திருக்கிளரோடைசூழ்ந்தசெம்புகர்நெற்றித்தாகி
யுருக்கியுணுன்னும்வேகத்துறுபுலியனையநாக
மருக்கனோர்குன்றஞ்சேர்ந்தாங்கண்ணறானேறினானே.

ஊனை யுருக்கி.

இ - ள். செம்புகர் நெற்றித்தாதலின், அரக்குநீரெறியப்பட்ட குன்றமன்ன
நாகத்தை, அருக்கன் ஒருமலையைச் சேர்ந்தாற்போலப் புலியன்ன அண்ணறானேறி
னானென்க. (20௮)

விடுகணைவிசையின்வெய்யவிளங்கொளியிவுளித்திண்டீர்
கடுநடைக்கவரிநெற்றிக்காலியற்புரவிகாய்ந்து
வடிதுனையொளிறுமாலேவாட்படைமறவர்சூழ
அபிதினாச்சங்கமார்ப்பவணரிநகர்முன்னினானே.

* குணமாலையாரிலம்பகம், ௫௭.

காய்ந்துவடித்த ஸ்னையொளிறுகின்ற வாளாகியபடை. களையை யடுகின்ற
நிலை. மங்கலத்திற்குச் சங்குகூறினார்.

இ - ள். தேர்முதலியன சூழ ஆர்ப்பச் சென்று யாழ்மண்டபத்தை யணுகின
னென்க. (௨௦௬)

தோற்றனண்மடந்தைநல்யாழ்தோன்றலுக்கென்றுநிம்பார்
நோற்றனணங்கைமைந்தனிளநலனுகர்தற்கென்பார்
கோற்றொழுகுகளிர்செம்பொற்கோதையுங்குழையுமின்ன
வேற்றனசொல்லிநிம்பாரெங்கணுமாயினாரே.

இ - ள். மகளிர்கோதையுங்குழையுமின்னிற்க, மடந்தை தோன்றலுக்கு யா
ழைத்தோற்றாளென்பார்; நங்கை மைந்தனலனுகர்தற்கு நோற்றாளென்பார்; தம் ம
னத்துக்கேற்றனசொல்லி நிம்பாராயினரெவ்விடத்துமென்க.

இவன்கல்வி யுணர்தலிற் றெளிவுபற்றித் தோற்றன னென்று இறப்பாற்
கூறினார். (௨௧௦)

வேறு.

சுறாநிறக்கொடுக்குழைசுழன்றெருத்தலைதர
வறாமலர்த்தெரியலானபுன்றுநோக்கியையெனப்
பொறுமனப்பொலிவெனுமணிக்கைமத்திகையின
லறவிவந்துதோன்றினுநங்கனன்னவண்ணலே.

மனம்பொலிவு - விகாரம்.

இ - ள். செற்றமறாதகட்டியங்காரன் தனது மகரக்குழையசைந்து கழுத்தி
லேவீழும்படி எரிந்துபார்த்து வியவாரிற்க, அவனது பொறுதமனத்தை அண்ணல்
தனதுபொலிவென்கின்ற மத்திகையாலே அடித்து வந்து தோன்றினனென்க.

எனவே பொலிவு அவன்மனத்தைக் கேடுசெய்ததென்க. மத்திகையென்ற
வின், கையிலிருக்குமென்று அடைகூறினார். (௨௧௧)

குனிகொள்பாகவெண்மதிக்கூரிரும்புதானுறீப்
பனிகொண்மால்வகையெனப்படுமதக்களிறீஇ
யினிதிழிந்திளையேர்த்தவின்கனிக்கொழும்புகை
முனியவுண்டஞ்சியான்முரண்கொண்மாடமுன்னினான்.

குனிவு - விகாரம். பனி கடாத்திற்குவமம். முனிய - வெறுக்க.

இ - ள். குஞ்சியான் வளைவுகொண்டவெண்மதிப்பாகம்போலுத் தோட்டியை
யழுத்திக் களிற்றையிருத்தி இளையரினிகாக வேத்த இழிந்து யாழான் மாறுபாடுகொ
ண்ட மாடத்தே சேர்ந்தானென்க. (௨௧௨)

புதிதினிட்டபூந்தவிசினுச்சிமேனடந்தவட்
புதிதினிட்டமெல்லணைப்பொலிந்தவண்ணம்போகுயர்
மதியமேறிவெஞ்சுடர்வெம்மைநீங்கமன்னிய
வதயமென்னுமால்வகையுவந்திருந்ததொத்ததே.

இன் - அசை. போருயர் மதி - உயர்ந்தமதி. மலையு மதியமுஞ் சுடரும், மண் பத்திற்கும் அணைக்குஞ் சீவகனுக்குமுவமம்.

இ - ன். அவ்விடத்துப்புதிதாகவிட்ட தவிசின்மேலேநடந்துசென்று புதிதாக விட்ட வட்டஅணைமேற்பொலிவுபெற்றிருந்ததன்மை வெஞ்சுடர் மதியத்தையேறித் தன்னிடத்துமன்னியவெம்மை நீங்கும்படி உதயவரையிலே உவந்திருந்ததன்மையை யொத்ததென்க. (உகக)

முருகுவிம்முகோதையார்மொய்யலங்கல்வண்டுபோற்
பருகுவானிவணலம்பாரித்திட்டவிந்நக
ருருகுமைங்கனையெழித்துருவினையகாமனார்
கருதிவந்ததென்றுதங்கண்கள்கொண்டுநோக்கினார்.

இ - ன். உருவிலால் வியப்பையுடையகாமனார் இவணலம்பரந்த இந்த நகர்க்க ண்ணை இவணலத்தை அலங்கலை வண்டுபருகு மாறுபோலப் பருகுவான் கருதி ஐங் கணையையொழித்துவந்த தொருதன்மையென்றுநினைத்துக் கோதையார் தங் கண்க ளைக்கொண்டு அவனைநோக்கினாரென்க.

ஐங்கணை இரண்டு: “அந்த ணரவிந்த மாம்பூ வசோகப்பூப்-பைந்தளிர் முல்லை பணிநீல - மைந்துமே-வீரவேன் மைந்தனாயும் வேனெடுங்கண் மாதனாயு-மாரவே ளெய்யு மலர்.” இவை திரவிய பாணம். இங்கிதம், மதநம், வசீகரணம், மோகனம், சந்தாபம்; இவை பாவபாணம். (உகச)

க. முனைத்திறத்துமிக்கசீர்முனைவர்தம்முனைவனார்
வனப்புமிக்கவர்களின்வனப்புமிக்கினியை
நினைத்திருந்தியற்றியநிருமிதமகனிவன்
கனைத்துவண்டுளர்ந்ததார்க்கானைசீவகன்னரோ.

இதுமுதல் “இனைய” அளவுமொருதொடர்.

தவக்கூற்றின்மிக்க இருடி கடம்முனைவனாவான் - அயன். இவனென்பதனை மார்போடுகட்டுக. உளர்ந்த - சிதறின. (உகரு)

உ. பொன்னைவிட்டசாயலாள்புணர்முலைத்தடத்தினுள்
மின்னைவிட்டிலங்குபூண்விரைசெய்மார்பமோலையா
வெண்ணைபட்டவாறரோவெழுநிறங்கையாட்கொள்வான்
மன்னும்வந்துபட்டனன்மணிசெய்வினைவாரியே.

நிருவைக்கடந்த. மன்னும் - மிகவும்; தப்பாமலென்றவாறு. வாரி-அகப்படுத் துமிடம். என்றென வருவிக்க. (உகசு)

ஈ. இனையகூறிமற்றவடோழிமாருமின்புற
வனையலாம்படித்தலாவடிவிற்கெல்லையாகிய
கனைவண்டோதிகைதொழுங்கடவுள்கண்ணிற்கண்டவ
ரெனையதெனையதெய்தினாரனையதனையதாயினார்.

தோழிமாரும், உம்மை-சிறப்பு. எழுதலாந்தன்மையுடைத்தல்லாத. ஒதி-தத்
தை. கடவுள் - காமன்.

இ - ள். அயன், தான்படைத்தவனப்புமிக்கவரெல்லாரினும் வனப்புமிக்குக்
கட்கினியனாக ஒருவனை யான் படைக்கவேண்டுமென்று நெடுநாணினைத்திருந்து நிரு
மித்ததாலியற்றியமகன் இச்சீவகன்; இவன் வினாசெய்மாற்ப மோலையாகக்கொண்டு
சாயலாளாகிய நங்கைதன் முலைத்தத்தினாலே பெழுதி அடிமைகொள்ளும்படிவீண
வாரியிலே வந்து தப்பாமலகப்பட்டான்; ஈதொருநல்வினையுண்டாயவாறெங்நன மிரு
ந்ததென்று இத்தன்மையவான மொழிகளைக்கூறி அவடோழிமாருமின்புராநிக், ஒழி
ந்தோரும் காமனைக்கண்ணாற்கண்டவர் எவ்வளவெவ்வளவாகிய இன்பத்தையுற்றார்
அவ்வளவவ்வளவாகிய வின்பத்தின் வடிவு தாமாயினரென்க.

ஒருவனைப் படைக்கவேண்டுமென்றெனவும், கொண்டெனவும், ஈதொருகல்வி
னையெனவும், ஒழிந்தோருமெனவும் வருவிக்க. (உக௭)

வேறு.

க. குட்டநீர்க்குவனையெல்லாங்கூடிமுன்னிற்றலாற்றாக்
கட்டழகுடையகண்ணாணிறையெனுஞ்சிறையைக்கைபோ
யிட்டநாண்வேலியுந்திக்கடலெனவெழுந்தவேட்கை
விட்டெடிகொளுவதின்முன்னிரியுறுமெழுகினின்றான். (உக௮)

உ. நலத்தைமத்தாகநாட்டிநல்லலியிளமைவாராக்
குலப்பிறப்பென்னுங்கையாற்கோலப்பாசங்கொளுத்திக்
கலக்கியின்காமம்பொங்கக்கடைந்தடுகின்றகாளை
யிலைப்பொலியலங்கன்மார்பமியைவதென்றாகுங்கொல்லோ. ()

ங. தீங்கரும்பெருத்திற்றுங்கியியின்றியிருந்ததீந்தே
னாக்கணற்பருகியிட்டிலைநுண்பப்பட்டகம்பி
பூங்குழைமகளிர்முன்னர்ப்புலம்பனீநெஞ்சேயென்றான்
வீங்கியகாமம்பென்றாவினோத்தவன்பத்தோடொப்பான். ()

ச. கண்ணெனும்வலையினுள்ளான்கையகப்பட்டிருந்தான்
பெண்ணெனுமுழைபாயும்பெருவனப்புடையகம்பி
யெண்ணின்மற்றியாவனாகொலென்னிதற்படுத்தவேந்த
லொண்ணிறவுருவச்செந்தியுருவுகொண்டனையவேலான். ()

ரு. யாவனையானுமாகவருநிறைக்கதவரீக்கிக்
காவலென்னெஞ்சமென்னுங்கன்னிமாடம்புகுந்து
நோவவென்னுள்ளம்யாததாய்நின்றையுமாலையாலே
தேவரிற்செறியயாப்பன்சிறிதுடைப்படுகவென்றான். ()

சு. கழித்தவேலேறுபெற்றகடத்திடைப்பிணையின்மாழ்கி
விழித்துவெய்துயிர்த்துமெல்லாடுங்கித்தன்ரோழிகூந்த

விழுக்கிவண்டியிச்சேர்ந்தோர்கொடிப்புல்லங்கொடியிற்புல்லி
யெழிற்றகைமார்பற்கின்யாழிதுவுய்த்துக்கொடுமோவென்றான்.

இவையாறுமொருதொடர்.

க. குட்டம் - ஆழம். கடலெனத்தாங்கித்தெழுந்த வேட்கையாகிய எரிகொழுந்துபட்டெரியநின்றான். இது கைம்மிகலென்னு மெய்ப்பாடு.

உ. தனதுவடிவழகை மத்தாகநாட்டி வலியுமிளமையும் அம்மத்தினதிரண்டு தலையினும் பூட்டும் வாராகக்கொண்டு ஒப்பணையழகாகிய கடைகயிற்றை அம்மத்திலேபூட்டித் தாய்குலனும் தந்தைகுலனுமென்கின்ற கைகளாலே காமமென்கின்றகடலைப் பொங்கும்படி கலக்கிக் கடைந்திடிகின்ற காளையது மார்ப்பியையுநல்லினை எந்நாளிலே யுண்டாவதென்றையழுந்து மற்றைநாளில் விடியற்காலத்தே இயையுமென்ப தனைத் தனதுஞானத்தாலுணர்ந்தாளென்க. என்றாகுமென்பது வினாவென்னுமெய்ப்பாடு.

ங. கரும்பிற்றுநங்கியென்றெளிமைகூறினான். இதற்குமுன்பு ஒருமகளிரும் இவனை நுகராதிருந்தமையுணர்ந்து ஈயின்றியிருந்த தீந்தெனென்றான்; எனவே பிரமசரியங்கூறினார். நாங்கண்ணலேநலத்தை உள்ளடக்கி நுகரப்பட்டநம்பி. புலம்பலென்பது - சிதைவுபிறர்க்கின்மையென்னுமெய்ப்பாடு. இன்பம்-சுவர்க்கத்தின்பம்.

ச. ஞானக்கண்ணென்கின்ற வலையை வீசுக்குலமுதலியவெல்லா நோக்கும்படி அவ்வலையினுள்ளேயிருந்தான். “இருகண்ணும்புதைத்துவைக்கும்” என்றற்போல அஞ்ஞானத்தாலெல்லாமுணர்ந்தலிற் கையகப்பட்டிருந்தா நென்றான். தன்மேல் வேட்கைகெல்லாமையிற் பெண்ணெனுமுழலையுமென்றான்; யாழ்வென்ற பின்னல்லது அவற்குவேட்கைநிகழாமையேமேலேகாண்க. யாவனாக்கொல் - தேவனோ மகனோ. இதுஐயமென்னுமெய்ப்பாடு. *“சிறந்துழியையஞ் சிறந்த தென்ப - விழிந்துழியிழிபே சுட்ட லான” என்பதனை நலைவிக்கையநிகழாதேனும் ஈண்டுக் களவன்மையானுந் தனதுஞானத்தால் ஐயந்தீர்தல்வன்மையானு மையநிகழ்ந்தது. மக்களாற் றன்னை வருத்தலாகாமையென்னே காண்டலின், என்னை யிவ்வருத்தத்திலே அகப்படுத்தின எந்தலென்றான். இதனால் ஐயநிகழ்ந்தது. உருவச்செந்தி, உருவம்-அடை. தீவேலின் வடிவைக்கொண்டாற்போலும்வேலான்.

டு. தேவனாயினுமாக, மகனாயினுமாக. இது ஆராய்ச்சியென்னு மெய்ப்பாடு. காவலாகிய நிறைக்கதவைத்திறந்து. யாத்தாய் - எதிர்பெய்து பரிதலென்னுமெய்ப்பாடு. மாலை - எனதியல்பாலே; மேன் மாலையாற் பணித்தலுந்தோன்ற. தேவரிற் செறியயாப்பன் - தேவனாப்போலே இமைபாநாட்டமாக நோக்கும்படி செறியப் பணிப்பேன்.

சு. உறைகழித்தவேலென்றை மருமத்தே தப்பாமற்பெற்ற கடத்திடைப்பிணையென்றார், பரிகாரமின்மையான். மாழ்கி விழித்து உயிர்த்தெனவே இடுக்கண்மெய்ப்பாடு. நடுங்கி - நடுக்கமெய்ப்பாடு. மெல்லவழுக்கி யென்பது பாடமாயின் அவ்விடத்து நீங்கியென்க. தன்தோழிகூந்தலில் வண்டுகெடும்படி அவனைச்சேர்ந்து. இது கையாறென்னுமெய்ப்பாடு. எழிற்றகைமார்பனுக்கு இனியயாழ் இந்தயாழாயினும் அவன் கல்லியரிதற்குப் பலயாழையுஞ் செலுத்திப் பின்பு இந்தயாழைக் கொடுப்பாயாக வென்றாளென்க.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், களவியல், க.

இ - ன். மிக்க அழகுடைய கண்ணன், இன்பத்தோடொப்பான், அவன் வேலான்வனப்புடையநம்பி, பென்னிதிற்படுத்தவேந்தல், இவன் ஆராய்ந்தால் யாவ னுங்கொலெனவையுற்று யாவனையாயினுமாக நமதுஞானக்கண்ணிடத்தான்; அத னால் யானோக்கின விடத்துக் கையகப்பட்டேயிருந்தான்; அங்ஙனமிருந்து கடைந் திடுகின்ற காணையது மார்பு இயைவதென்றாவதுகொல்லோவென்றையுற்று நோக்கி அக்காலஞ்சிறிது நீட்டித்தவின் அதற்காற்றாது சிறையைக் கைபோய் நாண்வேலி யைப்பாய்ந்து காமத்தீயெரியநின்றான்; அப்பொழுது எரியுறமெழுகினின்றான்; அங்ஙனநின்றாமாழ்கி விழித்துஉயிர்த்து நடுங்கி - மெல்லத் தோழிமேலேவிழ்ந்து அவ னைப்புல்லி அங்ஙனங்கையாற்றறவிடத்துத் தன்மனத்துநின்ற தலைவனைநோக்கி நீக்கி மாடம் புருந்து யானோம்படி என்னுள்ளத்தைப் பணித்தாய் நின்னையும் பணிப்பேன் சிறிதுபொழுது கழிக்கவென்றான்; என்றபின்பு தன்னெஞ்சினுநோக்கி நெஞ்சே, நல னுண்ணப்பட்ட நம்பி சயின்றி யிருந்ததீந்தேனதலான் மகளிர்முன்னே புலம்பாதொ ழிக வென்றாற்றுவத்துத் தேற்றிப் பின்பு தோழியைநோக்கி இனியயாழிது வய்த்துக் கொடுமோவென்றானென்க.

(உஉ௩)

வேறு.

க. தடங்களுள் பணியிணைமுன்னவ்வீனையொன்றினை
நெடுங்களுளெழினியைநீக்கியுய்த்துநீட்டினான்
மடங்கலன்னமொயம்பினுவருகவென்றுகொண்டதன்
கிடந்தஞானத்தெல்லையெக்கிளக்கலுற்றுநோக்கினான். (உஉ௪)

வேறு.

உ. சுரந்துவானஞ்சூன்முதிர்ந்துமெய்ந்நொந்தின்றதுளியேபோற்
பரந்தகேள்வித்துறைபோயபைந்தார்மார்பன்பசும்பொன்யாழ்
நரம்புதேனாத்தெனத்தீண்டிநல்லாள்வீணைபொல்லாமை
யிருந்தமுலையாணின்ருளை நோக்கியிசையினிதுசொன்னான். ()

ங. நீர்நின்றிளகிற்றிதுவேண்டாநீரின்வந்ததிதுபோக
வார்நின்றிளகுமுலையினையவாட்புண்ணுற்றதிதுகடக்க
வோருமுருமேறிதுவுண்டதொழிகவொன்பொனுகொடியே
சர்சால்கணிகைசிறுவன்போற்சிறப்பின்றம்மவிதுவென்றான். ()

ச. கல்சேர்பூண்கொள்கதிர்முலையாய்காமத்தியால்வெந்தவார்போற்
கொல்லையுழுவாசுடப்பட்டுக்குரங்கிவெந்ததிதுகளிறு
புல்லமுரிந்ததெனப்போக்கித்தாமமாரந்ததுகிலுறையு
ணல்யாழ்நீட்டவதுகொண்டிருக்கைநலத்ததிதுவென்றான்.

இவைநான்குமொருதொடர்.

க. நெடுங்கண்ணுள்தானென்க. அவ்வீணை - தத்தை முற்கூறிய வீணை, எழி
னி - உறை.

உ. வானம் சூன்முற்றி மெய்ந்நொந்து சுரந்தின்பெருமழை எத்துறையுஞ்செ
ன்று பயன்பட்டாற்போலப் பரந்ததூற்கேள்விகளெல்லாம் முற்றக்கூறுப் பயன்படு
மார்பன், எழாதுஉள்ளடங்கியமுலை, பொல்லாமை இதுவென்றானென்க. பொல்

லாங்கு பலவற்றையுஞ் சாதியொருமையான், இதுவென்றான். நரம்பினிசையார் பிறந்தபொல்லாமையாவன: “செம்பகை யார்ப்புக் கூட மதிர்வு.” “செம்பகை யென்பது பன்னோளெனா-வின்பமி லோசை யென்மனாற்புலவர்.” “ஆர்ப்பெனப் படுவ தளவிறந் திசைக்கும்.” “கூட மென்பது குறியுற விளங்கின்-வாய்வதின் வாராது மழுங்கியிசைப் பதுவே.” “அதிர்வெனப் படுவ திழுமென லின்றிச்-சிறி யுணாக்குந ருச்சரிப் பிசையே.” இவை மரக்கும்றத்தாற்பிறக்கும். “நீரிலே நின்ற லழுருதல் வேத னிலமயங்கும் - பாரிலே நின்ற விடிவீழ்த னெய்மரப் பாற்படல்கோ-ணேரிலே செம்பகை யார்ப்பொடு கூட மதிர்வுநிறநல் - சேரினோர் பண்க ணிறைம யக் கம்படுஞ் சிற்றிடையே.”

க. இளகிற்று - மெல்கிற்று. கட்டஆதாரமின்மையின் வாரிளகுறுமுலை. புண் ணுறுதல் - வெட்டுப்பட்டு நிறநல். கணிகைசிறுவன்போலென்றது, நிலமயங்கின விடத்தே நிறநல்வின். வேண்டா, போக, நடக்க, ஒழிகவென்றன இகழ்ச்சி.

ச. கல்சேர் முலையாய் - இகழ்ச்சி. குரங்கி - தாழ்ந்து. இதுவென்பதிரண்ட ற்குங் கூட்டுக. நங்கைநலத்தது - நங்கை குலமுதலிய நலத்தைத் தானுமுடைத்து. அந்நலமாவன: “சொல்லிய கொன்றை கருங்காலி மென்முருக்கு - நல்ல குமிழுந் தணக்குடனே - மெல்லியலா - யுத்தம மான மரங்க ளிவைவென்றார் - வித்தக யாழோர் விதி.” “தளமாய்ச் சமநிலத்துத் தண்காற்று நான்கு-முளதா யொருங்குன மின்றி - யளவு - முதிரா தினகாது மூன்றாங்கு றய - வதுவாகில் வீணாதன் டாம்.” “கோடே பத்த ராணி நரம்பே - மாடக மெனவரும் வகையின தாகும்.” “புதமங் கழல்குடந் தாடியொ டெள்ளிபன் பூண்டுநின்ற - விதியமர் தண்டு குடையே குடுமி மெய்க் கோட்டுறுப்பு - மதியமர் போதிகை புட்டிண் முகஞ்சுவர் மன்னெருத்தம்-விதி யமர் பத்தர் குறுப்பென் றுறாத்தனர் மின்னிடையே” எனவிலவயும் பிறவும்.

இ - ன். தத்தையதேவலாலே அவ்வீணபதிதான் அவ்வெழினியையுடைய வீணையொன்றினையும் நீக்கிவைத்து ஒழிந்தவீணைகளைச் செலுத்திக்கொடுத்தான்; அப் பொழுது மொய்ம்பினனும் இங்ஙனேவருகவென்றுகூறி அவற்றைக் கைக்கொண்டு தனது பரந்துகிடந்த ஞானத்தினனவை அறிவிக்கலுற்றுநோக்கினான்; நோக்கி அம் மார்பன் அவற்றின் நரம்பைத் தேனாத்தெனத்தெறித்து அவற்றினிசையாலே அவள் வீணைகளின் பொல்லாமையிதுவென்று வீணபதி நின்றவனைநோக்கிச் சொன்னான்; எங்ஙனமெனின் முலையினாய், இந்தமாம் மெல்கிற்றதலின் இவ்வியாழ்வேண்டா; இந் தமரம் அழுகினதாதலால் இவ்வியாழ்போக; இந்தமரம் புண்ணுற்றதாதலால் இவ்வியாழ்நடப்பதாக; இந்தமரம் உருமேறுண்டதாதலால் இவ்வியாழொழிவதாக; இந்த மரம் சிறப்பின்றததலால் இவ்வியாழொழிவதாகவென்று சொன்னான்; அங்ஙனங் கூறிப் பின்னுங் கதிர்முலையாய், இம்மரம் வெந்தது; இம்மரம் முரிந்ததென்று ஒழிந்த யாழ்களையும் போக்குதலால் நல்லயாழை நீட்ட, அதனைவாங்கிக்கொண்டு நங்கைநல த்ததிதுவென்றானென்க. (உஉஎ)

வேறு.

இருநிலமடந்தையீன்திருவிசும்பென்னுநகைத்தாய்
திருநலமின்னுப்பொன்னுண்முகின்முலையாநித்திம்பா
லொருநலங்கவினியூட்டவுண்டுநோய்கான்ருகீங்கி
யருகிலங்கவினியாள்வாயரிந்திதுவந்ததென்றான்.

நன்றது-பெயர்.

இ - ன். மண்மகளினைப்பட்டமரம் விசும்பென்னுஞ் செவிலித்தாய் அழகியகலத்தையுடைய மின்னுகிய பொன்னாணினையுடைய முகிலாகியமுனையின் மாரியாயே இனியபாலை முழுவலன்போடே ஊட்ட உண்டு நோய்நீங்கி வளர்ந்து வாளின்வாயாலிரிந்துவந்தது இவ்வியாமென்றுனென்க.

சினேவினைமுதலொடு முடிந்தது. நற்றாயன்புசெவிலிக்குப்பிறந்து வளர்த்தமைதோன்ற ஒருநலமென்றார். நான்காவன: வெயிலங் காந்தரூநிழலுமிருதல். (உஉஅ)

தீந்தொடைநரம்பின்நீமைசிறிதலாப்பொழுதுமோகிப்பூந்தொடையரிவைகாணப்புகிரெகிழ்த்துரோமங்காட்டத்தேங்கமழோதுதோற்றாள் செல்வனுக்கென்னமைந்தன்வாங்குபுருபுலன்கையுள்வார்புகரிநரம்புகொண்டான்.

இ - ன். மைந்தன் நரம்பின்நீமையை நெடும்பொழுதெல்லா மாராய்ந்து கூறி அதற்கேற்ப அரிவைகாணும்படி முறுக்கையுடைத்து அதிந்திடந்தமயினாக் காட்டுதலின், அவையுள்ளோர் ஒதி இனிச் செல்வனுக்குத் தோற்றானென்றறிந்த; அவன் நபுலன்கையினரம்பை வாங்கிக்கொண்டானென்க.

தனக்குச் சேமமாகவந்தவற்றில் நரம்பையேவாங்கினான்; யாழ்நன்றதலின். கந்துகன் படையமைத்தெழுமினென்றதனால் நந்தட்டனும் பதுமுகன்முதலாயினரும் போர்க்கோலத்தோடும் புறத்துநின்றாரென்பதுதோன்ற நபுலன்கையில் நரம்பிருந்ததென்றார். அது மேற் “பண்ணியல்யாணமேலான்பதுமுகன்” என்பதனுணர்ச்சு. “கொடும்புகி மயிர் தும்பு முறுக்கிவை நான்கு - நடுங்கா மரபிற் பகையென மொழிப” என்றார். (உஉக)

பணிவரும்பைம்பொற்பத்தர்பல்வினைப்பவளவாணி
மணிகடைமருப்பின்வாளார்மாடகவயிரத்தீந்தே
னணிபெறவொழுகியன்னவமிழ்துதழ்நரம்பினல்யாழ்
கணிபுகழ்காளை கொண்டு கலகமவணக்கலுற்றான்.

வாசித்தற்றொழிலிலேவரும். வயிரமாடகம் - நால்விரலளவான பாவினைவழுவாய் நரம்பை வலித்தல் மெலித்தல் செய்யுங்கருவி. * “இடக்கை நால்விரன் மாடகந்தழி” என்றார்பிறரும். பொன்முதலியன அழகிற்கிட்டன.

இ - ன். நூல்போனவன் புகழப்படுங்காளை பத்தர்முதலியவற்றையுடையயாழைக்கொண்டு உலகினை வளைவித்தலுற்றானென்க. (உஉ௧)

குரல்குரலாகப்பண்ணிக்கோதைதாழ்குஞ்சியான்றன்
விரல்கவர்ந்தெடுத்தகேதமிடமெனத்தெளிதேற்றார்
சுரரொடுமக்கள்விழ்ந்தார்சோரந்தனமாவும்புள்ளு
முருகினமரமுங்கல்லுமோர்த்தெழீஇப்பாடுகின்றான்.

இ - ன். குஞ்சியான் செம்பாலையைப் பண்ணித் தன்விரலாலே கவர்ந்தெடுத்த

பாட்டைக் கண்டமென்றுகருகிக் கருவியென்று தெளிதலையறியாராய்த் தேவருமக்க னூர் தம்மில் வாசியின்றி வீழ்ந்தார்; கின்னரமும் அசுணமுஞ் சோர்ந்தன; மரமும் கல்லுமுருகின; அங்கனம் வாசித்தநிலையைக்குறித்து அதற்கேற்ப ஆளாபஞ் செய்து பாடாரின்றினென்க.

“ஆழியு மாறும்போற் கீறி யதனருகே - யூழி யொரோவொன் றுடன்கீறி- வாழி - பெருநாதி கீழ்த்திசைகொண் டராறு மெண்ணிக் - கருநாய் நிலக்கயிற்றைக் கண்டு.” இப்பாலைத் திரிவிலே பத்தொன்பது நரம்பையுடைய மகரயாழ் குரல் குர லாமாறுகாண்க. (௨௩௧)

வேறு.

க. கன்னிநாகங்கலங்கமலங்கி
மின்னுமிரங்குமழையென்கோயான்
மின்னுமழையின்மெலியுமரிவை
பொன்னுண்பொருதமுலையென்கோயான். (௨௩௨)

உ. க்ருவிவானங்கான்றபுயலி
னருவியரற்றுமலையென்கோயான்
னருவியரற்றுமலைகண்டமுங்கு
மருவார்சாயன்மனமென்கோயான். (௨௩௩)

ங. வானமீனிநரும்பிமலர்ந்து
கானம்பூத்தகாரென்கோயான்
கானம்பூத்தகார்கண்டமுங்குந்
தேனூர்கோதைபரிந்தென்கோயான்.

இவைமூன்று மொருதொடர்.

இம்மூன்றுகவியுங் கூதிர்ப்பருவங் குறித்துப் பிரியக்கருதியதலைவற்குத் தோழி அதற்குமுன்னிகழ்கின்ற காரின் தன்மையும், அது தலைவியை வருத்துந் தன்மையும் யான்கூறவேண்டுமோ, நீயேயறிதியன்றோவெனக்கூறிச் செலவழுங்குவித்தனவாக் குக. இளவேனினிகழ்ச்சிக்கண்ணே கார்கூறவேண்டிற்று; யாழ்வென்ற பின்னல் லது தன்மனத்தில் வேட்கைதோன்றாததலின், அதனைக்கூறவே வேட்கைதோன் றிற்றுகப் புலப்படுமென்பதுகருதி.

க. இ - ன். யான் கன்னியாகியபாம்பு மலங்கிக் கலங்கும்படி மழையின்னா றிற்கும் இரங்காநிற்குமென்கோ; யான் முலையினைபுடைய அரிவை அம்மழையான் மெலியுமென்கோவென்க.

உ. இ - ன். யான் புயலால் அருவியரற்றுமலையென்கோ; யான் அதனைக் கண்டு மருவுதனிறைந்தசாயல் மனமழுங்குமென்கோவென்க.

ங. இ - ன். யான் காரினாலே கானம்பூத்தனவென்கோ; யான் அதனைக்கண்டு கோதைபோல்வாள் பரிந்தமுங்குமென்கோவென்க.

இத்தாழிசைக்கொச்சகவொருபோகுகள் கந்தருவமார்க்கத்தான் இடைமடக் கின. இது மேல்வருவனவற்றிற்கு மொக்கும். (௨௩௪)

வேறு.

அண்ணலியாழ்நரம்பையாய்ந்துமணிவிரறவழந்தவாறும்
பண்ணியவிலயம்பற்றிப்பாடியவனப்புநோக்கி
விண்ணவர்வினைவிழ்த்தார்விஞ்சையர்கனிந்துசோர்ந்தார்
மண்ணவர்மருளின்மாய்ந்தார்சித்தருமனத்துள்வைத்தார்.

இ - ள். தலைவனதுவிரல் நரம்பையாய்ந்து வாசித்தபடியும், அதிற் றான் பண் ணிய செலவைக்குறிக்கொண்டு மிடற்றாற்பாடிய வனப்பையுமுட்கொண்டு கின்னரர் வீணையைக்கைவிட்டார்; விஞ்சையர் நெஞ்சுருகி மெய்சோர்ந்தார்; மக்கள் தாமறி யாதது கேட்டமயக்கத்தாலே அறிவுகெட்டார்; இருடிகளும் இதுவும் பேரின்பமாயி ருந்ததென்றுட்கொண்டாரென்க.

இதனால் முன்பியாழ்வாசித்த தன்மையையும், அதற்கேற்பப் பாடினதன்மை யையுங் கேட்டோர் வியந்தபடி கூறினார். (உருக)

வீழ்மணிவண்டிபாய்ந்துமிதித்திடக்கிழிந்தமாலே
சூழ்மணிக்கோட்டுவினைச்சுகிர்புரிநரம்புநம்பி
யூழ்மணிமிடறுமொன்றாய்ப்பணிசெய்தவாறுநோக்கித்
தாழ்மணித்தாமமார்பிற்கின்னரர்சாம்பினாரே.

இ - ள். மதுவைவிரும்பிய வண்டு குதித்து மிதித்தலால் அலர்ந்தமாலையினை யுங் கோட்டினையுமுடைய வீணையிற் சிவ்முறுக்கின நரம்பும் நம்பிமிடறுமொன்றாய் வவல்செய்தபடியையுட்கொண்டு கின்னரர் மேனிவாடினாரென்க.

இதனால் கருவியுங்கண்டமும் உடனிகழ்த்தினமையைக் கேட்டோர் வியந்தபடி கூறினார். (உருக)

விண்ணவர்வியப்பவிஞ்சைவீரர்கள்விரும்பியேத்த
மண்ணவர்மகிழ்வான்கட்பறவைமெய்ம்மறந்துசோர
வண்ணரானங்கணைப்பாடினாரசரெல்லாம்
பண்ணமைத்தெழுதப்பட்டபாவைபோலாயினாரே.

இ - ள். அண்ணனான், வியப்ப ஏத்த மகிழ்ச் சோர நாணப் பாடினான்; அது கேட்ட அரசரெல்லாம் எழுதும்படிசுமைது எழுதப்பட்ட பாவைபோலாயினா ரென்க.

இதனால் கருவியைநீக்கி மிடற்றாற் பாடக்கேட்டோர் வியந்தபடிகூறினார். ()

வேறு.

க. பருந்துமதனிழலும்பாட்டுமெழாலுந்
நிருந்துதார்ச்சீவகற்கேசேர்ந்தனவென்றெண்ணி
விருந்தாகயாழ்பண்ணிவினைதான்றோற்பா
னிருந்தாளிளமயில்போலேந்திலேவேற்கண்ணாள். (உருக)

உ. கோதைபுறந்தாழக்குண்டலமும்பொற்றோடிக்
காதினொளிர்ந்திலங்கக்காமாந்துதல்வியர்ப்ப

மாதொருத்தமிடங்கோட்டிமாமதுர

கீதங்கிடையிலாள்பாடத்தொடங்கினாள்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

க. பருந்து பறக்குமிடத்து முறையேயுயர்ந்து அந்நிலத்தின்கண் நின்றாய்ந்து பின்னும் அம்முறையே மேன்மேலுயர்கின்றாற்போலப் பாடவேண்டுதலின், அஃது உவமையாயிற்று. “சிச்சிலி பூனை குடமுழக்கஞ் செம்மைத்தா - முச்சிமலை நீர்விழுக்கா டொண்பருந்து - பச்சைநிற - வேயினிலை வீழ்ச்சியுடன் வெங்கா னிழற்பறவை - யேயுங்கா லோசை யியல்பு” என்றார். விருந்தாகச்சேர்ந்தனவென்றான், இதற்குமுன்பு பிறரிடத்திலல்லாது, இவனிடத்தேகாண்டலின், வீணையென்றது யாழையும்கூட்டையும். மயில் காரினைக்கருகியிருந்தாற்போல இவளும் புணருகாரினைக்கருகியிருத்தலின், மயில்போலென்றார். இளமயில், இளமை - குணம்.

உ. உட்கும் நானும் ஒருங்குவருதலின், நுதல்வியர்ப்பவென்றார். அது தன்னை அவனோக்கியவழிப் பிறந்தமெய்ப்பாடு; அது * “புகுமுகம் புரிதல் பொறி நுதல் வியர்த்தல்” என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க. காதுலையுடைய எருத்தம். கிடை - ஒப்பு.

இ - ள். மயில்போலிருந்தாள், கண்ணாள், அவள்தான் யாழையும் பாட்டையும் யான்றோற்றற்குப் பருந்தும் அதனிழலும்போற் பாட்டும் யாழ்வாசினையுஞ் சீவகற்கே விருந்தாகச்சேர்ந்தனவென்றுகருகி யாழைப்பண்ணி வாசித்து மதுரகீதத்தில் அவனையொத்திலளாய்க் கோதைதாழ இலங்க வியாப்பக் கோட்டி. அம்மதுர கீதத்தைப் பாடத்தொடங்கினாளைன்க. (௨௩௬)

யானென்றும், அம்மதுரகீதமென்றும்வருவிக்க.

வேறு.

க. இலையாரெரிமணிப்பூணேந்துமுலையுஞ் சிலையார்திருநுதலுஞ்செம்பசலைமூழ்க மலையாரிலங்கருவிவாள்போலமின்னும் கலையார்திஞ்சொல்லினாய்காணர்கொல்கேள்வர். (௨௪௦)

உ. பிறையார்திருநுதலும்பேரமருண்கண்ணும் பொறையார்வனமுலையும்பூம்பசலைமூழ்க நிறைவாரிலங்கருவிநீள்வகாமேன்மின்னுங் கழைவேலுண்கண்ணினாய்காணர்கொல்கேள்வர். (௨௪௧)

ங. அரும்பேர்வனமுலையுமாடமைமென்றோளந் திருந்தேர்பிறைநுதலுஞ்செம்பசலைமூழ்க நெருங்கார்மணியருவிநீள்வகாமேன்மின்னுங் கரும்பார்திஞ்சொல்லினாய்காணர்கொல்கேள்வர்.

இவையென்று மொருதொடர்.

இம்மூன்றுதாழிசைக்கொச்சகமும் இளவேனில்வருகின்றமைகண்டு ஆற்றாளா கியதலையி தோழிக்குரைத்தனவாகக்கூறினாள், வேட்கையுஞ் சிறிதுபுலப்பட்டிற் றலின்.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மெய்ப்பாட்டியல், ௧௩.

க. இ - ன். இசைக்கலைநிறைந்தசொல்லினும், முலையும் றதலும் பசுலையிலே மூழ்கும்படி ஒளிறிறைந்த வாள்போலிலங்குமருவி மலைமேலேயின்னும்; இதனைக் கேள்வர் காணரோவென்க.

உ. இ - ன். கண்ணினும், றதன்முதலியன பசுலையிலேமூழ்கும்படி ஒளிறிறைந்த வாள்போலிலங்குமருவி மலைமேலேயின்னும்; இதனைக் கேள்வர் காணரோவென்க.

ங. இ - ன். சொல்லினும், முலைமுதலியன பசுலையிலேமூழ்கும்படி மூத்து வடம்போலுமருவி மலைமேலேயின்னும்; இதனைக் கேள்வர் காணரோவென்க.

அருவிதெளிந்ததெனவே காலம்வேனிலாயிற்று. (உசஉ)

வேறு.

பண்ணென்றுபாடலதுவொன்றுபல்வளைக்கை
மண்ணென்றுமெல்லிரலும்வாணரம்பிள்மேனடவா
விண்ணின்றியங்கிமிடறுநடுநடுங்கி
யெண்ணின்றிமாதரிசைதோற்றிருந்தனளே.

அதுவொன்றென்றது அவன்பாடினபாட்டையும் யாழையும். மண்ணுதல் - பண்ணுதல்; “ஆவுதிமண்ணி” என்றாற்பிறரும். விரலுமென்ற உம்மை எச்சவும்மை யாதலிற் பாட்டுமென்றுகொள்க. விண்ணென்றது முற்கூறிய உள்ளாளத்திற்குரிய மூலாதாரந்தொடங்கிப் பிரமரந்திரத்தளவுநின்றவெளியை. நடுநடுங்கியென்று கம்பி தப்பாட்டை; “எடுத்தல்பாட் டிச்சமா மென்படுத்தன் மந்தர் - தடுத்து நலிதல் சம மாம் - தொடுத்தியன்ற - தள்ளாத கம்பிதர் தானடுக்க னற்குமூல - முள்வாங்கிப் பாட லுணர்.” எனவே உள்ளாளத்திலே கம்பிதங்கலத்தலிற் குறையாயிற்று.

இ - ன். அங்குனம்பாடத்தொடங்கினவன் பாடினபாட்டும் அதற்கேற்றயா மும் ஒருநிறமாயிருந்தன; அவன்பாடினபாட்டும் யாழும் வேறோர்நிறமாயிருந்தன. பின்பு உடனிகழ்ச்சியில் யாழைப்பண்ணி வாசித்தலைப்பொருத்தும் பல்வளைக்கை யின்விரலும் அதற்கேற்றும்பாட்டுக்களும் நரம்புடன்நடவாவாயின; பின்பு கருவி யொழிந்தபாட்டும் விண்ணிலேநின்றியங்கி அக்காலத்தே கம்பித்தலைச்சேர்தலாலே வாழிற்கெடுத்ததேத்திற் சிறிதுகுறைந்து மாதர் இசைதோற்றுகொள்க.

“சிலைத்தொழில்” “கருங்கொடி” என்னுங்கவிகளாற் றெய்வத்தன்மையான பாட்டுடையுள்ளுடையவைத்து ஈண்டுக் கற்றடிப்படுத்தாதானாக் கூறுமாறுபோல “விரந்தாகயாழ்ப்பண்ணி” என்றதற்கு யாழ் பண்ணுமுறைமையன்றியென்றும், “பண்ணென்றுபாடலதுவொன்று” என்றதற்கு யாழுமிடறும்வேறுபட்டதென்றும், “விண்ணின்றியங்கி” என்றதற்கு அந்தரவோசையென்றுங்கூறுதல் தேவர்கருத்தன் மையுணர்க. காமத்தாற்கலங்கி இவன் தோற்றுகொன்னிற் சீவகற்கு இசைவென்றி யின்மையுமுணர்க. (உசங)

மையார்நடுங்குகண்ணுண்மாமணியாழ்தானுடைந்து

நையாநடுங்குகாநளிகாணமீதுராப்

பொய்யாதோர்குன்றெடுப்பாள்போன்மெலிந்துபொன்மலை

பெய்பூங்கழலாற்குப்பெண்ணரசியெந்தினளே.

கைந்தாநடுகுதல் - இழுவென்னுமெய்ப்பாடு, வெற்றியையிழத்தலின். நாணுள் னம் பிறர்க்குவெளிப்படநிகழ்தலின், நாணென்னுமெய்ப்பாடு. தோல்விதோன்றமா லையிடுதலின், மேல் இளிவரவென்னுமெய்ப்பாடு.

இ - ன். கண்ணாசியபெண்ணரசிதான் அங்ஙனம்யாழ்தோற்றலின் நமக்குத் தோல்வியுளதாயிற்றென்றுகைந்து நிலைதளர்ந்து அவையிற்செல்லவென்குதலின் நா ணமீதூர்தலான் மெய்யாகவே ஒருகுன்றையெடுப்பான்போலே குறைந்து பொன் மாலையைக் கழலாற்கேந்தினுளென்க. (௨௪௪)

மெல்லென்சிலம்பாற்றமேகலைகண் மின்னுமிழு

நல்லபெடையன்னநாணவடியொதுங்கி

யொல்லென்னுயர்தவமேசெய்ம்மினுலகத்தீ

ரெல்லீருமென்பாள்போலேந்தன்மேல்வீழ்த்தனளே.

இ - ன். அங்ஙனமேந்தினவள் அரற்ற உமிழு நாண அடியானடந்துசென்று உலகினுள்ளீரெல்லீரும் ஒல்லென்னுமோசைபடப்புக்கழ்கின்ற உயர்தவமே செய்மி னென்று கூறுவாளைப்போல எந்தல்கழுத்திலே அதனைவீழ்த்தாளென்க.

குன்றென்றதற்கேற்ப வீழ்த்தனளென்றார். இங்ஙனமெய்துதற்குத் தவஞ்செய் யுங்கருத்து எல்லார்க்கும் இவன்பிறப்பித்தலின், என்பாள்போலென்றார். ஒல்லென்- வெளியாகவென்றுமாம். (௨௪௫)

வேறு.

நாகத்துப்பட்டங்கொள்குனலங்கிளர்செம்பொன்மலை

மேகத்துப்பிறந்தோர்மின்னுமணிவவாவீழ்ந்ததேபோ

லாகத்துப்பூட்டிமைந்தனடிதொழுதிறைஞ்சிநின்றார்

போகத்துநெறிபைக்காட்டிம்பூமகள்புணர்ந்ததொப்பார்.

இ - ன். போகத்தின்வழியைக்காட்டுந் திருவந்துகடிய தன்மையையொப்பாள் அல்குவள் ஒருமின் மேகத்தேபிறந்து மணிவவாயிலே வீழ்ந்ததுபோலே பொன் மாலையைக் கணவனாகத்தேபூட்டி அவனைத்தொழுது நின்றாளென்க.

மலை அவனது முடிக்கூடாத கருநெற்பயின்ற குஞ்சி எருத்தத்தலைந்துகிடந்ததன் மேலே முதல்வீழ்ந்து பின்பு கழுத்திலேவிழுந்தமைதோன்ற மேகமுவமைகூறினார். வீழ்வது பாடமாயிற் காலமயக்கம். (௨௪௬)

செம்மலரடியுநோக்கித்திருமணியல்குணைக்கி

வெம்முலைத்தடமுநோக்கினிரிமதிமுகமுநோக்கி

விம்மிதப்பட்டுமாதோவிழுங்குவான்போலவாகி

மைம்மலர் த்தடங்கணங்கைமரைமலர்த்தேவியென்றான்.

இ - ன். அங்ஙனநின்றமையான் விம்மிதப்பட்டு விழுங்குவான்போலேயாய்ப் பின்பு குறித்துநோக்கி ஐயநீக்குதற்குரியகருவிகளாகிய அடிமுதலியவற்றைக்கண்டு ஐயநீங்கியும் துகர்த்தருரியமாததைத் திருவென்றேகருகினுனென்க.

அவை நிலந்தீண்டியும், ஆடைமாசேறியும், மாலேவாடியும், கண்ணிமைத்தும் ஐயநீக்கும். விம்மிதம்-வியப்பு; அஃதாவதுபிறர்கட்டோன்றிய புதுமையாற்பிறந்த

மருட்கையென்னுமெய்ப்பாடு. இது, தனக்கே பான்மையாயினமையிற் தனக்கல் மறைந்து நின்ற வேட்கை புலப்பட்டு மனத்தினையுங்கண்ணினையும் அடிதொட்கிழை காறுஞ் செலுத்தினமைகூறிற்று. இவன் இங்ஙனங்கருதி வீணையொழிந்தயர்தலா கிய கையாற்றற்றிருந்தமை மேலே “தார்ப்பொலிமார்பனோர்ந்து” என்றதனான ணர்க. (௨௪௭)

கோதையுந்தோடுமின்னக்குண்டலந்திருவில்லீச
மாதரம்பாவைநாணிமழையினினொசிந்துநிற்பக்
காதலந்தோழிமார்களுங்கயற்கண்ணினுளை
யேதமொன்றின்றிப்பூம்பட்டெந்திரவெழினிவிழ்த்தார்.

தோட்டினொளி கோதையிலேயெறிப்பறிற்றலிற் கோதையுந்தோடுமின்னவென் றார்.

இ - ள். பாவை அவையிலேநின்றவிண்ணி மின்ன வீச நிலநோக்கி மின்போ னுடங்கிநிற்க; தோழியர் அவட்கு நாணத்தால்வரும் இறந்துபாடின்றாகச் சூழவீழ்வ தோர்திரையை வீழ்த்தாடொன்க.

கண்ணினுளை - உருபுமயக்கம்.

(௨௪௮)

வெள்ளிலேவேற்கணுளைச் சீவகன் வீணவென்றா
னொள்ளியனென்றுமார்தருவாக்கடன்மெலியவரார்ப்பக்
களளராற்புலியைவேறுகாணியகாவண்மன்ன
னுள்ளகம்புழுங்கிமாதோவுரைத்தனன்மன்னர்க்கெல்லாம்.

இ - ள். சீவகன் தத்தையை யாமும்பாட்டிமென்றான் நல்லனென்று மாந் தரார்ப்ப அதுபொறுதே கட்டியங்காரன் மனம்புழுங்கி அரசனாக்கொண்டு சீவ கனைப்போர்காணவேண்டி அரசர்க்கெல்லாஞ் சில தீமொழிகளைக் கூற்றினென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார். ஒள்ளியன் - திசைச்சொல்.

(௨௪௯)

வடதிசைக்குன்றமன்னவான்குலமாகசெய்தீர்
விடுகதிர்ப்பரிதிமுன்னர்மின்மினிவிளக்கமொத்தீர்
வடுவுரையென்றுமாயும்வாளமாஞ்சினீரேன்
முழுதுறந்தளியிர்போகிமுனிவனம்புகுமினென்றான்.

இ - ள். வணிகன்மனை யரசன்கோடலன்றி அரசன்மனை வணிகனுக்கு நீங் கள் கொடுக்கின்றமையான், மேருப்போல் நிலைகுலையாத துங்குலத்திற்கெல்லாம் வடுவுண்டாக்கிக்கொண்டீர்; இதுவுமன்றி இவன்முன்னர் நுமதொளியுங்குறைந் தீர்; இவ்வடுவுரை ஒருகாலத்தும் மாயாது. இதனை மாய்விக்கும்வாட்போரை யஞ் சினீராயின், அளிக்கத்தக்கீர், அரசைவிட்டுப்போய் முனிகளாய்க் காட்டிலே சென் மினென்றனென்க.

கலுழவேகனும் அரசனாதலான் இவரானோக்கி தங்குலமென்றான்.

(௨௫௦)

மூல்லைப்பூம்பந்துதன்னைமும்மதக்களிற்றுவேலிக்
கொல்லைப்பூங்குன்றஞ்செய்தீர்குங்குமக்குழங்கன்மாலை
மல்லுப்பூத்தகன்மார்பிர்புகழெனும்போர்வைபோர்த்துச்
செல்வப்பூமகளுநாளையவனுழைச்செல்லுமென்றான்.

இ - ள். அதுவேயன்றிப் பின்னும் மாப்பிணையுடையீர், கையாற்பிசைந்துபோகவெதோர் முல்லைப்பந்தைக் களிற்றைவேலியாகவுடைய கொல்லையிற் குன்றாக்கினீர், இனி தம்முடைய நிலமகளும் புகழாகிய போர்வையைப்போர்த்து நாளை அவனிடத்தே செல்லுமென்றானென்க.

நீர் போரிட்கஞ்சிக் கலுழவேகன்மகளைக்கொடுக்கின்றமையின், யானினைத்ததளவாய் என்கீழ்வாழ்கின்றவனை எனக்கு நிலைகுலைத்தலரிதாக்கினீரென்றானென்க. (1)

திருமகளிவளைச்சேர்ந்தான்மெண்டினாயாடைவேலி
யிருநிலமகட்குஞ்செம்பொனீமிக்குமிறைவனாகுஞ்
செருநிலத்திவனைவென்றீர் திருவினுக்குரியீரென்றான்
கருமனநச்சுவெஞ்சொற்கட்டியங்காரனன்றே.

இ - ள். கொடியமனத்தினையும் நஞ்சாகிய கடுஞ்சொல்லினையுமுடைய கட்டியங்காரன், இவளிலக்கணமிருந்தபடியாற் திருமகளாகியவளைச் சேர்ந்தவனொருவன் தெண்டினைவேலியை ஆடையாகவுடைய நிலமகட்குஞ் சக்கரவாளத்திற்கும் இறைவனாதலாற் போரிடத்து இவனைவென்று இவளைப்பெற்றீர், இப்பெருஞ்செல்வத்தை துகர்த்தருகியீராவீரென்றானென்க. (௨௫௨)

அனிச்சப்பூங்கோதைசூட்டினம்மனையோவென்றஞ்சிப்
பனிக்குதுன் னுசுப்பிற்பாவையொருத்திநாம்பலரென்றெண்ணித்
துனித்துநீர் துளங்கல்வேண்டா தாமணிச்சிவிறிநீர் தூய்த்
தனிக்கயத்துழக்கிவென்றீர்தையலைச்சார்மினென்றான்.

இ - ள். இவனைவென்றாலும் பாவையொருத்தி நாம் பலராதலால் இவளைப்பெறுதற்குப் பின்னும் நம்மிற் போர்செய்யவேண்டுமென்றுகருதி வெறுத்து மன்னுளங்கல்வேண்டா, துமதுயிர்போகாதபடி கயத்திலே சிவிறியாலே நீரைத்தூயித் தனித்தனியே பொருது வென்றவர்கள் அவனைச் சேரக்கடவீரென்றானென்க.

துணியலாகாமையிற் பன்மையாற்கூறினான். அம்மனையோ - அம்மேயோ. (1)

வெந்திறலாளன்கூறவேகமோடுரறிமன்னர்
பந்தணிவிரவினாடன்படாழுலைப்போகம்வேண்டிக்
கந்தெனத்திரண்டதுண்டோட்கந்துகன்னிறுவன்காயு
மைந்தலையரவின்சீற்றத்தாரழல்குளிக்கலுற்றார்.

இ - ள். அங்ஙனங் கட்டியங்காரன்கூற, அதுகேட்டு மன்னர் தந்தையது முலைப்போகத்தைவிரும்பிக் கோபத்தோடேமுழங்கிக் கந்துகன்பின்னையாகிய ஐந்தலைநாகத்தினது கோபத்தினையுடைய நஞ்சிலே அழுந்துதலுற்றாரென்க.

தானும் நந்தட்டனுமொருதலையும், பதுமுகனொழிந்த தோழர்மூவருட மூன்றதுலையும், நபுலனும்விபுலனுமொருதலையுமாகப் படைவருத்தெழுதலின், ஐந்தலையரவென்றார். அது “சதுமுகமாகச்சேனைநமர்தலைப்பெய்க” என்பதனுணர்நக. (௨௫௪)

பண்ணியல்யானைமேலான்பதுமுகன்பரவைத்தானே
கண்ணியதுணர்ந்துகல்லாக்கட்டியங்காரனெஞ்சி

மெண்ணியதெண்ணிமன்னிகன்மலைந்தெழுந்தபோழ்திற்
மண்ணியசிறியவெய்யத்தழற்சொலாற்சாற்றுக்கின்றான்.

இ - ள். பண்ணிலேபயின்ற யானைமேலானாகிய பதுமுகன் அரசர் தானை
போர்குறித்தமையும்றிந்து கட்டியங்காரன் கள்ளரார்புலியை வேறுகாண எண்ணிய
தனையுமெண்ணி, அரசர் இகலிலே மாறுபட்டெழுந்தவளவிலே தண்ணிய சிறிய வெ
ய்யவாகியசொற்களாஊர் தழல்போலுஞ்சொல்லாஊர் சாற்றுகின்றனென்க.

அவ்வ சாம பேத தான் தண்டம். சாமம் - இனிதாகக்கூறல்; அது குளிர்ந்
திருத்தலிற் மண்ணியவென்றார். பேதம் - மென்மையானும் வன்மையானுமனத்தி
னைப்பேதித்தல்; அது பொய்யுமெய்யுங்கூறிப்பேதித்தலிற் சிறியவென்றார். தானம்-
பகைவர்மனமகிழக்கொடுத்தல்; அஃதே அவர்விரும்பப்படுதலின் வெய்யவெனவிரும்பு
பத்தாங்கூறினார்; “நின்வெய்யனையினென்” என்றும்போல. தண்டம் - பின்பு அவ
ராகாமலுத்தேவிதல்; அது தழல்போலிருத்தலிற் மழலென்றார். (உடுக)

இசையினிலிவட்குத்தோற்றம்யானையால்வேறுமென்னி
னிசைவதொன்றன்றுகண்டிரிதனையானிரந்துசொன்னேன்
வசையுடைத்தரசர்க்கெல்லாம்வழிமுறைவந்தவாறே
திசைமுகம்படர்கவல்லேதித்தொட்டாற்கடுவதன்றே.

இ - ள். இவட்கிசையாற்றோற்றமாம்; இசைக்குவணங்கும்யானையால் வெல்
லுதமென்று கருதிற் பொருந்துவதொன்றன்று; அதுவும் வசையுடைத்துக்கண்டீர்;
அதுவேயுமன்றித் தீண்டினார்கடுவதன்றே தியென்பது; இப்பிறர்மனையக்கின்ற தீவ்
னையாகியதீ நினைப்பினுஞ் சடுவதொன்றுகண்டீர்; ஆதலால் இங்ஙனம் பழியும்பாவமு
மாய் நீரேயறித்தருகிய; இக்காரியத்தினை நமக்குமாறாகியயான் இரந்துகொண்டு
நங்கக்கெல்லாங் கூறினென்; இனி அடைவே வந்தவழியே திக்கிடங்களிலே கடுகப்
போவீராகவென்றனென்க.

விலங்கினதறிவும் நமக்கின்றென்றான். யானை நாதத்திற் றோற்றுதலின், அத
ற்கு வணங்குதலியல்பு. (உடுக)

தோளினுன்மிடைந்துபுல்லுந்தொண்டைவாயமிர்தம்வேட்டோர்
வாளினுன்மலைந்துகொள்ளின்வாழ்கநங்கலையுமாறோ
கோளுலாஞ்சிங்கமன்னுன்கொடியினைபெய்தப்பெற்றீர்
தாளினொய்யீராகித்தரணிதாவிடுமினென்றான்.

இ - ள். இன்பத்தைவேட்டோர் தோளாற் புல்லிப்பெறுகின்றவமிர்த்ததை
நீர் வாளாற்பொருது வலிதிற்கொள்ளின் நங்கலை நூறும்புருவதாக; அதுவுமன்றிச்
சிங்கமன்னுன் ஒருமகளைப் புணர நுமதுநல்லிணையாற் நரணியைப்புணரப்பெற்று
நின்றீர். இனி முடியாதமுயற்சியான் கொய்யீராகி அதனுற்பிறக்கின்றவருத்தத்தைக்
கைவிடுவீராகவென்றனென்க.

தா-என்வெருத்தம். இவை இரண்டுகளையுஞ் சாமம். வலிந்துகொள்கின்ற இரா
க்கதம் * “முன்னைய மூன்றுங் கைக்கிளைக் குறிப்பே” என்பதனான் ஒருதலைக்காம

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், களவியல், ௧௪.

மாகிய கைக்கிளையாய் அது புணர்ச்சிக்குச் சிறப்பின்மையுணர்ந்திலீராதலின், நீர்கற்ற இயலுவ் கெடுகவென்றான். (உரு௭)

நீர்றுமும்மதத்தினுலேநாகத்தையிரிக்குநாக
மாரியசினத்ததன்றியதிங்கத்தின்கவளங்கொண்டால்.
வேறுநீர்நினைந்துகாணீர்யாவர்க்கும்விடுக்கலாகா
தூறித்தேனெழுஞ்கோதைநம்பிக்குமன்னொன்றான்.

இ - ன். தன்மதத்தாலே ஒழிந்தநாகத்தினைக் கெடுப்பதொருநாகம் மிக்கசினத் தையுடைத்தாய் அநிமதுரத்தின்குளகைக் கையிலேகொண்டால் அக்குளகை யாவ ர்க்கும் விடுவித்தலரிது; கோதை நம்பிக்கும் அக்குளகின் நன்மையன்; இதனைத் தனித்து ஆராய்ந்துகாணீரென்றனென்க.

குளகுபோன் மதத்தைவினைப்பன் இவளுமாதலான், விடுத்தலரிதென்றான். (1)

இளவளநாகுபுல்லியினத்திடையேறுநின்று
லுளவளங்கருதியுக்கலுழப்பெருதுடையதாமே
தளவளமுனைகொள்பல்லாட்சீவகன்றமுவிநின்றூற்
கொளவுளீந்தெழுவதல்லாற்கூடுதலுங்கட்காமோ.

இ - ன். அழகையுடைய இளநாகைப்புல்லித் தன்னினத்திலே ஏறுநின்றால் அதற்குள்ள அழகைத் தானுகரக்கருகி முயற்சை உழுமெருது உடையதாமோ, அது போலத் தத்தையைச் சீவகன்றமுவிநின்றூற் கோடற்கு வருந்திப்போவதல்லது நம் கட்டுக் கூடுதல்கூடுமாவென்றனென்க.

ஏறுபோல் ஏறுதுநுகராமையின், அதனோடரசனாயுவமித்தான். (உரு௯)

எழுந்துவின்படருஞ்சிங்கம்பெட்டைமேலிவாந்துநின்றான்
மழுங்கமேற்சென்றுபாய்தன்மறப்புலிதனக்குமாமோ
கொழுங்கயற்கண்ணினுளைச்சீவகருமரன்சூழ்ந்தா
லழுங்கச்சென்றனைதல்பேய்காரநங்கற்குமாவதுண்டோ.

இ - ன். பேய்கான், சிங்கம் பெட்டைமேலே மேலிநின்றால் மேற்சென்று அதுகெடும்படிபாய்தல் புலிக்குங்கூடாதாகலின் நீர்கருதுகின்றதும் அத்தன்மைத்து; இனி அதுவுமன்றித் தத்தையைச் சீவகன்றமுவிநின்றூற் காமனுக்கும் அவ்விடத்தா வதொருகாரியமில்லையென்றனென்க.

இதனால் உழப்பெருதென்றதற்கு வெறுத்தமைகண்டு உயர்த்துக்கூறியும் விடு வித்தலரிதென்றான். *“ஒட்டகங் குதிரை கழுதை மலாயிவை-பெட்டை யென்னும் பெயர்க்கொடைக் குரிய.” இதனுட் கொடையென்றதனால் சிங்கத்துக்கும் பெட் டைகொண்டவாறுகான்க. தண்டித்துவிடுக்கவேண்டுதலிற் பேயென்றான். (உ௯0)

மத்திரிப்புடையநாகம்வாய்வழிகடாத்ததாகி
யுத்தமப்பிடிக்கணின்னாலுடற் றுதல்களபக்காமே

பத்தினிப்பாவைஊம்பிசேவகன்மாலளானு
லத்திறங்கருதியூக்கலர்சர்காணுங்கட்காமோ.

இ - ன். அரசிர்கான், செற்றத்தையுடைய நாகம் மதத்தாய்ப் பிடிக்கணின்
ரூல் அதனைக் கெடுத்தல் யானைக்கன்றிற்குக் கூடுமோ, அதுபோலப்பாவை சேவ
கன் மாலளானுல் அவனைப்பெறுத்திறத்தை நீர்கருகியுமறல் துமக்குக்கூடுமோ
வென்றானென்க.

அரசராதலின் இவனைப்பெறுத்திருநியீராயினுங் கலகனானும் ஆண்மைமுதலிய
வற்றினுங் குறைபாடுடைமையிற் பெறலரிதென்றான். (உகக)

தாமத்தாற்கெழீஇயகோதைதோட்டுணைபிரித்தல்விண்மேற்
முமத்தாற்கெழீஇயமார்பனிந்திரன்மனக்குமாகா
தேமுற்றீரின்னுங்கேண்மினிரதியைப்புணர்துமென்று
காமத்தாற்கமுமினூர்க்குக்காமனிற்பிரிக்கலாமே.

இ - ன். மயக்கமுற்றீர், கோதையது தோட்டுணையாகிய சேவகனைப்பிரித்தல்
இந்திரனுக்குகடாது; இங்ஙனம் இவனைப்பிரித்தலேயன்றி இன்னமுங்கேண்
மின், இரதியைக்கூடுவேமென்று வேட்டையாற்பொருந்தினூர்க்கு அவனைக் காமனி
டத்தினின்றும் பிரித்தல்கூடுமோவென்றானென்க.

தெய்வத்தாலும் பிரித்தலரிதென்றுகூறிப் பின் இவடண்ணைப் பிரித்தனமரிதென்
றான். இவையைந்தகவியும் பேதம். (உகஉ)

எம்மைநீர்வெல்லப்பெற்றீர்வென்றபிளிநுந்தவேந்த
னுமையும்வேறுசெய்துதும்முளேபொருதுவீந்தால்
வெம்மைசெய்துலகமெல்லாமாண்டிட விரைக்குநீதி
யம்மமற்றதனையோரீரவன்கருத்தன்னதென்றான்.

இ - ன். நீர் எம்மை ஒருவாற்றான் வெல்லப்பெற்றீராகப்பாரும்; அங்ஙனம்
வென்றபின்பு கட்டியங்காரன் தும்மையும் பகைப்பித்து தும்மிலே நீர் பொருதுபட்
டால் தும்முலகெல்லார் தானுதற்கோர்முறைமை யுண்டாக்காநிற்கும்; அதனைஎன்
னையொழிய வேறேஆராய்ந்துபாரீர். இவன்கருத்துமுன்புமத்தன்மைத்து; காணுங்
களென்றானென்க.

அம்ம - அசை. அரசருலகினைக் கட்டியங்காரன்கொள்ளாமல் அவரெபெறும்
படி கூறினமையாற் றானம். (உகங)

சொற்றிறலன்றிமன்னீர்தொக்குநீர்காண்மினெங்கள்
விறற்றிலென்றுவிலவாய்வெங்களைதொடுத்துவாங்கிக்
கற்றிரள்கழிந்துமண்ணுட்காந்ததுகுளிப்பவெய்திட
டிற்றெமர்கல்வியென்றானிடியுருமேற்றொடொப்பான்.

இ - ன். உருமேற்றொடொப்பான் மன்னீர், எங்கள் சொல்வன்மையன்றி
வில்வன்மையுந் திரண்டு நீர் காண்பீராகவென்றுகூறி விலவாயிலே கணையைத்தொ
டுத்து நிரம்பவாங்குதலாலே தன்னுள்ளேகரந்த அவ்வம்பு கற்றிரளைக்கழிந்து மண்
னுட்குளிப்பவெய்து எமர்கன்கல்வியெல்லாம் இத்தன்மைத்தென்றானென்க. ()

ஆழியங்கழனிதன்னுளம்பொடுகணையீமவித்திச்
சூழ்குடர்ப்பிணங்கண்மல்கவினைத்தபின்றொழுதுப்பல்பேய்க்
கூழ்படுகுருதிநெய்யினிறைச்சிச்சோறுட்டிவென்றி
விழ்தரவேட்டுகின்றொய்துபவெகுளல்வேண்டா.

இ - ன். சக்கரபுகமாக வகுத்த படையாகிய வீணைநிலத்தே அம்பையுந் தண்
டாயுத்தையும் விதையாகவிதைத்துப் பிணமாகியநெல்லை வீணைவித்தபின்பு குருதி
யாகியநெய்யுடனே இறைச்சியாகிய *ஆழ்படுசோற்றைப் பல்பேய்க்கட்டி விசய
மகள்விரும்பும்படி களம்பேட்டுகின்றவர்கள் இவனைப்பெறுகின்றார்கள் ; ஒருபய
னின்றி வெகுளல்வேண்டாவென்றானென்க.

இவையிரண்டுந் தண்டம்.

(உசுரு)

பேர்ப்பபறைமுழங்கியெங்கும்பொருவளிபுடைக்கப்பட்ட
கார்க்கடல்போன்றுசேனைகலக்கமோடுரறியார்ப்பத்
தார்ப்பொலிமார்பனோர்ந்துதன்கையில்வீணைநீக்கி
வார்ப்பொலிமுலையினுட்குவாய்திறந்திதனைச்சொன்னான்.

இ - ன். காற்றடித்த கடல்போல் எங்கும்பறைமுழங்கிச் சேனையார்ப்ப அதனை
மார்பனோர்ந்து நீக்கித் தத்தைக்கு இதனை வாய்விட்டுக்கடறினென்க.

கலக்கம் - முன்னின்றநிலைகுலைதல். உரறி-முழங்கி. கையாறுற்றிருந்தவன்
ஆரவாரமுண்டென்று செலிகொடுத்துணர்ந்தான். வீரத்தார் காமங்கெட்டதென்று
இரண்டன்சிறப்புக்கடறினர்.

(உசுக)

வேறு.

தேய்ந்துதுண்ணிடைநூந்துகச்செப்பிழைக்
காய்ந்தவெம்முலையாய்நினகண்களபேர
லாய்ந்தவம்பினுக்காரிரையாகிய
வேந்தர்வேண்டுகின்றார்விம்மனீயென்றான்.

இ - ன். இடை குறைந்துகெடுப்படி செப்பினைக்கெடுத்தமுலையாய், நின்று
டைய கண்களபேர் நப்பாதென்றாய்ந்த அம்பிற்கு இளையாவதற்கு வேந்தர் விரும்
பினின்றார் ; நீ வருந்தாதொழிக வென்றானென்க.

(உசுஎ)

அண்ணல்கூறலுமம்மனையோவெனாத்
துண்ணெனெஞ்சினளாய்த்துடித்தாயிழை
கண்ணினீர்முலைபாயக்கலங்கினுள்
வண்ணமாக்கவின்கொல்லொடுமாய்ந்ததே.

இ - ன். தலைவனீ அதனைக்கடறினாக, ஆயிழை அம்மேயோவெனாத் துண
க்கென்றநெஞ்சினளாய் மெய்ந்நடுங்கி அழுது கலங்கினுள் ; அப்பொழுது அவனது
கவின், அவன் கூறியகற்றுடனே பொன்றக்கெட்டதென்க.

(உசுஅ)

மேவிரம்பிக்குவெம்பகையாக்கிய
பாவியேனுயிர்பாழுடல்பற்றுவிட்

டாவிபோடவாயென்றழுதுதன்
காவிவாட்கண்கலங்கவதுக்கினுள்.

இ - ன். உறவாயிருந்து நம்பிக்குக் கடியபகையை வினைவித்த பாவியேனது உயிரே, நீ பாழுடலக்கைவிட்டுப் போகின்றிலை; இங்ஙனம்போகாதநீயும் ஓராவியோவென்றழுது தன்கண்கலங்க அடித்துக்கொண்டானென்க.

பாவியேனது பாழுடலும் பாடம்.

(உகக)

பாழிநம்படைமேலதிப்பாரெலா
நாழிலாட்டி துடக்கிக்குழத்திடும்
வாழிநங்கைகண்டாயென்றுவாட்கணீர்
தோழி தூத்துகிறேரேகையினிக்கினுள்.

இ - ன். தோழி நங்காய், வலியையுடைய நம்படை மேலேநின்றது; இஃது இவர்களேயன்றி இப்பாரிலுள்ளோரெல்லானாயு ந்கொன்றுருவித்து ஒன்றாகக்கூர்த்துக்குழத்துவிடுங்கரனென்றுகூறிக் கண்ணீரை முன்றானையாலே துடைத்தானென்க.

(உக௦)

எங்கள்பெண்மையுமீர்மலர்த்தார்மன்னர்
தங்களுண்மையுஞ்சால்வதுகாண்மிமென்
றிங்குவார்முரலுங்கலையேந்தல்கு
னங்குகவாட்படைநங்கையைச்சூழ்ந்ததே.

தங்குகின்றநீண்ட கலை.

இ - ன். நங்கைவாட்படை எங்கள்பெண்டன்மையிலும் மன்னரான்டன்மையிலும் அமைவதொன்று காணக்கடவேமென்றுகூறி நங்கையைச் சூழ்ந்ததென்க. ()

வேறு.

கூன்களுங்குறளுமஞ்சிக்குடர்வெந்துகொழும்பொற்பேழை
தான்கொளப்பாயவோடிச்சாந்துக்கோய்புகியசெல்வ
தேன்கொள்பூமாலேசூழ்த்தாமமாய்த்திரண்டுநிற்ப
வான்பளிங்குருவத்தூணைமறைபவமுமாயவன்றே.

இ - ன். படையெழுச்சிகண்டு கூன்களுங்குறளுமஞ்சி வெந்து பொற்பெட்டி தான் நங்களை உள்ளடக்கிக் கொள்வதாகக்கருதிஅதனுள்ளே பாய்கைக்குஞ் சாந்திருந்த பரணிகளிலே புகுதெக்கும் ஒடிச்செல்வனவும், சூழத் திரண்டுநிற்பனவும், உருவத்தைபுடைய பளிக்குத்தூணிலே மறைவனவுமாயினவென்க.

(உகஉ)

இங்கிதநிலைமைநோக்கிமுறுவலித்தெரிபொன்மார்ப
ளங்கையைக்காக்கும்வண்ணநகரின்றுமொழிந்துபேழ்வாய்ச்
சிங்கந்தான்கடியதாங்கோர்செழுஞ்சிங்கமுழக்கிற்சிறிப்
பொங்கிமேற்செல்வதேபோற்பொலங்கமுனரலச்சென்றான்.

இங்கிதம் - சூறிப்பின்றன்மை; அவை படையெழுச்சியும் அதற்கிவை பஞ்சி ன்மையும், இங்கிதநிலைமையும் பாடம். செழுமை - செழுப்பு.

இ - ன். பொன்மார்பன் நிலைமனோக்கி முறுவலித்து நங்கையைப் பதமு கன்காப்பானாகத் தான்கருதி அதனை யவனுக்கு நகாநின்றுகடறித் கடியதோர்சிங் கந்தான் அவ்விடத்திற் சிங்கங்களின்முழக்காலே சிறிக் கோபித்து அவற்றின்மேற் செல்வதுபோலே கழல்நரலப் பதமுகனிற்றிநின்றவிடத்தே சென்றனென்க. (உஎ௭)

பதமுககுமரன்மற்றிப்பாவையைக்காவலோம்பி
மதுமுகமாலேநெற்றிமடகளிறுந்நிநிற்ப
நுதிமுகவாளும்வில்லுநுண்ணிலவேலுமேந்திச்
சதுமுகமாகச்சேனைநமர்தலைப்பெய்கவென்றான்.

இ - ன். பதமுகன் வேறாக இப்பாவையைக் காத்தலைப்பேணித் களிற்றை மண்டபத்தின் வாயிலளவுஞ் செலுத்தி அதிலேநிற்க; நம்முடைய சுற்றத்தார் வாள் முதலியவற்றையேந்தி நஞ்சேனையை நான்குகையாக அவர்வகுத்தவிடத்தே நிறுத் துகவென்றனென்க.

பதமுகனையொழிந்த தோழர்மூவரு மூன்றுகையும், நபுலவிபுலவொருகையு மாக நான்குகை. (உஎ௮)

வட்டுடைமருங்குல்சேர்த்திவாளிருபுடையுமவீக்கித்
தட்டுடைபொலிந்ததிண்டேர்தனஞ்சயன்போலவேறிக்
கட்டளைப்புரவிசூழ்ந்துகால்புடைகாப்பவேவி
யட்டுயிர்பருகுந்கூற்றங்கோளெழுந்தனையதொத்தான்.

இ - ன். அவரையங்நனமேவித் தான் சேர்த்தி வீக்கித் தேனாயேறிப்பண் ணினையுடைய புரவியைப் பக்கத்தேசூழ்ந்து கால்காப்பச்சிலரையேலிக் கூற்றங் கொல்லுகைக்கெழுந்த தன்மையையொத்தானென்க.

வாள் - உடைவாள்.

(உஎ௯)

புள்ளிணைப்பன்னபொற்றார்ப்புரவிததேநிரவிபோலா
வுள்ளருத்தெழுந்துபொங்கியுடல்சினங்கடவனோக்கி
முள்ளெயிரிலங்கநக்குமுடிக்குழாமன்னர்கேட்பக்
கள்ளவிழலங்கன்மார்பன்காரமழைமுழக்கிற்சொன்னான்.

புள்ளிணைப்பன்ன - பறவையினொலியையொத்த.

இ - ன். அம்மார்பன் தேரிலே இரவிபோலேயிருந்து சினம் வெவ்விதாய்மனத் தேதோற்றி மிக்கு உடம்பினைச் செலுத்தாநிற்க மன்னானோக்கி மிகநக்கு அவர் கேட்ப மழைமுழக்கம்போலே கூறினனென்க. (உஎ௯)

முருகுலாமுல்லைமாலேமூப்பிலாமூலையினூர்தும்
மருகுலாம்புலவினோக்கத்தமிர்தமின் றுறுப்புகொல்லோ
கருதலாம்படியதன்றிக்கலதியம்பிவையுங்காய்ந்த
பொருதுலாம்புகழைவேட்டிவ்வெஃகமும்புகைந்ததென்றான்.

இ - ன். போர்செய்தலானுண்டாம் புகழைவிரும்பி நினைக்கலாம்படியதன்றி கக் கேட்டினைச்செய்தலுடைய அம்பாசியவியையுந் காய்ந்தன; இவ்வெஃகமும்

புகைந்தன; ஆதலான் முலையினர் கீர் யாழ்வாசிக்கப்போந்திரென்பதனால் தும்மி டத்தேபிறந்த புலவினோக்கத்தாற் பின்பு தாம்பெறுகின்ற புணர்ச்சியின்பத்தைப் பாழேயுருப்பர்கொல்லோவென்றானென்க.

அமிர்தமென்றுகுப்பவென்றும் பாடம்.

(உஎஎ)

வாணிகமொன்றுந்தேற்றாய்முதலொடுக்கேடுவந்தா
லூணிகந்திட்டப்பட்டவூதியவொழுக்கினெஞ்சத்
தேணிகந்திலேசுநோக்கியிருமுதல்கெடாமெகொள்வர்
சேணிகந்துயப்போனின்செறிதொடியொழியவென்றார்.

இ - ன். ஊணைக்கைவிட்டுத் திரட்டப்பட்ட முதலோடே ஊதியத்திற்கு மொ ருகேடுவந்தால் அவ்விரண்டினும் ஊதியமாகிய நடப்பின்மேலே நெஞ்சத்துடக் கின்ற திண்மையைக் கைவிட்டு இரண்டையுமிழப்பதின் முதல்பெறுகையும் ஊதி யமென்றுபார்த்துப் பெரியமுதல் கெடாதபடி அதனைக்கொள்வர் நின்குலத்தோர்; நீயும் அதுசெய்யாது போர்குறித்தேமுதலின் நினக்குரிய வாணிகமொன்றுமறியாய்; இனி நின்செறிதொடியாகியவூதியத்தைக் கைவிட்டு நின்னுடம்பாகிய முதலைக் கொ ண்டு பிழைக்கப்போவென்றானென்க.

தேற்றாய் - “தேற்றாய்பெரும” என்றதுபோனின்றது.

(உஎஅ)

தம்முடைப்புண்டந்தன்னைக்கொடுத்தவருடைமைகோட
லெம்முடையவர்கள்வாழ்க்கையெமக்குமொத்தொக்குமன்றே
யம்முடையரசிர்க்கெல்லாமென்கையுளம்புதந்து
தம்முடைத்திருவுந்தேசுநோக்குமின்கொள்வலென்றான்.

இ - ன். அதுகேட்டுத் தம்முடையபண்டத்தைப் பிறர்க்குக்கொடுத்து அவர் சுருடைமைகளை வாங்கிக்கோடல் எங்குலத்தோர்வாழ்வாதலின் அஃதெமக்குமொக் குமல்லவோ, இனி யான் நுங்கட்கெல்லாம் என்கையிலம்பைத்தந்து தம்முடைய வீரமூலையும் புகழையும் இப்பொழுதே கொள்வேன்; வல்லீராயின் அவற்றைக் காப்பீராகவென்றானென்க.

(உஎக)

மட்டுலாந்தாரினாய்நின்வனப்பிளோடிளமைகல்வி
கெட்டுலகூச்சிலம்புசெம்பொற்கிண்கிணிகளிர்கோங்க
மொட்டுலாமுலைகள்பாய்ந்தவகலத்துச்சரங்கண்முழ்கப்
பட்டுலாய்க்கிடக்கலுற்றாயென்சொலாய்பாவினென்றான்.

இ - ன். தாரினாய், சிலம்புமுதலியவற்றையுடைய மகளிரது கோங்கரும்பு தோற்றுப்போமுலைகள் உலாய்ப்பாய்ந்த அகலத்தே சரங்களுலாய்ப்பாய்கையினாலே பட்டு நின்வனப்புமுதலியனகெட்டுக் கீழ்க்கிடக்கலுற்ற பாவி, நீ எதுசொல்லாயென் றானென்க.

இஃது அரசர்கூற்று.

(உஎஃ)

எரிசுடாப்பரிதிமுன்னரிருளெனவுடைந்துநீங்கப்
பொருபடைமன்னர்நுங்கள்புறக்கொடைகண்மெற்றிம்
முருகுடைக்குழவினாடன்முகிழ்முலைகலப்பலன்றே
லிருசுடர்வழங்குமவையத்தென்பெயர்கெடுகவென்றான்.

இ - ன். பரிதிமுன்னர் இருள்கெடுமாறுபோலநீர் எனதுதோற்றங்கண்டுபோக நமதுபுறங்கண்டு பின்பு குழலினுளை முலையைக்கலப்பேன் ; அதுசெய்திலேனாயின் என்புகழ் ஞாழிறுந்திங்கனும்வழங்குகின்ற உலகெங்குநடவாது கெடுவதாகவென்று னென்க.

இது சீவகன்வஞ்சினம். இது முன் இளமைமுதலியவற்றை அவ்வரசர்கொன்று கூறலின், அக்கொலை பொருளாகப்பிறந்த வெருளியென்னுமெய்ப்பாடு. இது “நகு தக்கனரே” என்னும்புறப்பாட்டினுட்கண்டுகொள்க. (உஅக)

வேறு.

ஆண்மாவாணிலத்தப்புவேல்செய்முட்
காண்வருகாட்டினக்களிறுநீள்வனா
நீணிலவேந்தெனும்வேழப்பேரினம்
பூண்மூலைப்பிடிக்கவாய்ப்போர்செய்குற்றவே.

இ - ன். ஆளாகியமரத்தையுடைய வாளாகியநிலத்தே அம்புவேலாற்செய்த விழுமுள்ளையுடைய எல்லாரும் காண்டலுடையகாட்டில் இனக்களிறுகியவனாமேலே வேந்தராகியவேழத்தினர் தத்தையென்கின்றபிடிக்கவாயிப் போர்செய்தலுற்றன வென்க.

பூண்மூலை - வெளிப்படை.

(உஅஉ)

தாழிருந்தடக்கையுமருப்புந்தம்பியர்
தோழர்தன்றார்களாச்சொரியுமும்மத
மாழ்கடற்சுற்றமாவழன்றுசீவக
வேழயர்போதகமின்தொடேற்றதே.

இ - ன். இசையேழினுமுயர்ந்த சீவகனாகியயானை, கை நந்தட்டனாக மருப்பு நுபுலவிபுலராகத் தோழர்நால்வரும் தாளாக மும்மதர் தேரும் குதிரையுங் காலாளு மாக அரசராகிய ஆனைத்திரளுடனே போர்செய்யத்தொடங்கிற்றென்க.

தன்னையானையாக உருவங்கூறலிற் கடற்சுற்றம் அதனையொழிந்தமுன்றுபடையுமாம். யானைக்கு உத்தம இலக்கணம் ஏழுமுழவுயரம். இவன்வீணவென்றமை யின், ஏழயர்போதகமென்றார். (உஅக)

குடையுடைவேந்தெனும்குழாங்கொணுகமுங்
கொடியெனும்பிடியுடைக்குமரவேழமும்
வெழிபடுபோர்த்தொழில்காணவிஞ்சைய
ரிடியுடையினமழைநெற்றியேறினார்.

இ - ன். வேந்தராகியயானைகளுந் தத்தையாகியபிடியையுடைய சீவகருமானாகிய யானையுந் தம்மிற் பகைத்தலுண்டாகிய போர்த்தொழிலைக்காண்டற்கு விஞ்சையர் மழைநெற்றியிலேயேறினாரென்க.

வெடி - முழக்கமுமாம்.

(உஅச)

கரைபொருகடலொடுகார்கணுற்றென
முரசொடுவரிவளை முழங்கியார்த்தன

வரசருமமர்மலைந்தரணம்விசினார்
குறாகடற்றாண்பேர்க்கோலஞ்செய்தவே.

இ - ள். கடலொலியோடே வான்முழக்கஞ்சேர்ந்ததென்னும்படி முரசும்
வீணையும் முழங்கி ஆர்த்தன; அப்பொழுது அரசரும் போரை யேறிட்டுக்கொண்டு
கவசத்தையணிந்தார்; அவர்தானையும் போர்க்கோலங்கொண்டனவென்க. (உஅடு)

தெய்வதம்வணங்குபுசெம்பொன்வாயுளித்
டெய்கணைப்படுமழைசிதறியெங்கணு
மொய்யமர்மலைந்தனர்முருகுவிம்முதார்ச்
செய்கழற்சீவகன்வாழ்கவென்னவே.

இ - ள். சீவகன்றேழுருஞ் சீவகன்வாழ்கவென்று கூறுநிற்கத் தெய்வத்தை
வணங்கிப் பாடுகுறித்துப் பொற்றகடு தம்வாயுளிட்டு எவ்விடமும் பெய்கின்றமறை
போலக் கணையைச்சிதறுவதாகப் போரை மேற்கொண்டாரென்க.

சிதறவென்க. (உஅசு)

கலந்ததுபெரும்படைகணைபெய்மாரிதூ
யிலங்கினவாட்குழாமிவுளியேற்றன
விஸங்கினதேர்த்தொகைவேழங்காய்ந்தன
சிலம்பினவியமரந்தெழித்தசங்கமே.

இ - ள். அரசர்பெரும்படை கணையைப் பெய்மாரிபோலத்தாவி யிதனோடு
கலந்தது; அப்பொழுது இரண்டிபடையில் வாட்குழாமும் இலங்கின; குதிரையும்
ஒன்றையொன்றேற்றன; தேரும் ஒன்றையொன்றுதடுத்தன; வேழமும் ஒன்றை
யொன்றுகாய்ந்தன; இயமரமும் இயம்பின; சங்கும் ஒலித்தனவென்க.

இதனால் இரண்டிபடையுங் கலந்தபடி கூறினார். (உஅ௪)

சுற்றனிகொடுஞ்சிலைமேகந்துவிய
முற்றணிபிறையெயிற்றம்புமுழுகவி
ன்றுவீழ்குழைமுகமலர்ந்ததாமரை
மற்றவைசொரிவதோர்மாரியொத்தவே.

இ - ள். சிலையாகியமேகந்துவிய மிரம்பவலித்தல்பொருந்தின அம்புமுழுகுத
லால். அற்றுவிழ்கின்ற முகமாகியவவை மலர்ந்த தாமரைப்பூவைச் சொரிவதோர்மாரி
யையொத்தனவென்க.

மற்று - அசை. (உஅ௫)

மறப்படைபசித்தனவயிறின்றூர்கெனக்
குறைத்தனர் குஞ்சரங்கூந்தன்மாத்துணித்
திறக்கினரோடுதேர்மைந்தரின்னுயிர்
துறக்கம்போய்ப்புகுகெனத்துணியனுறினார்.

இ - ள். மறப்படை முன்பு வயிறுபசித்தன, அவை இன்று வயிறு நிறைகவெ
ன்றுகூறிக் குஞ்சரத்தைக்குறைத்தார்; மாவைத்துணித்துத் தேனாயிறக்கினார்; இன்
னுயிர்போய்த் துறக்கம்புகுகெனத் துணியவீசினாரென்க. (உஅ௬)

வேறு.

- க. ஆற்றுவிர்வம்மினெம்மோடாண்மைமேம்படஇயவென்பா
ரேற்றவர்மார்பத்தல்லாலிரும்புமேல்விடாதுநிற்பார்
கூற்றம்போற்கொடியயானைக்கோடுமுதகன்றமார்பங்
கீற்றுப்பட்டழகிதாகக்கிடக்கெனக்கொடுத்திநிற்பார். (உக௦)
- உ. கழித்துவாண்மாலையாடிக்காட்டுவார் கண்கள் செந்தி
விழித்துமேற்சென்றவேழம்வேலினுல்விளக்கிநிற்பார்
தெழித்துத்தேர்க்கயிறுவாளாலரிந்திட்டுப்புரவிபோக்கிப்
பழிப்பிலகொணர்ந்துபூட்டுபாகநீயென்றுநிற்பார். (உக௧)
- ங. ஐங்கதிக்கலின்பாய்மாச்சிறிதுபோர்களையீதென்பார்
வெங்கதிர்வேலிற்சுட்டிவேந்தெதிர்கொண்டிநிற்பார்
நங்கைகல்லியாணநன்றேநடக்கெனக்குநிற்பார்
சிங்கமும்புலியும்போன்றார்சீவகன்றேழன்மாரே. (உக௨)
- ச. ஒருங்கவன்பிறந்தனானேபிறந்தவருதயத்துச்சி
யிரும்பினுற்பின்னியன்னவெறுழ்வலிமுழவுத்தோளார்
விரும்புவார்வேழவேற்போர்நூற்றுநூற்றுக்கோடி
கிருந்தனம்வருகவென்பாரின்னணமாயினாரே.

இவைநான்குமொருதொடர்.

க. எம்முடனே நுமதான்மை மேம்படுத்துதற்குப் போரிந்காற்றுவீர் வாருங்
களென்பார்; எதிர்ந்தவர்மார்பிலல்லாது எதிராதார்மார்பில் இரும்பினைக் கைவிடாது
நிற்பார்; யானைக்கோடுமுது கீற்றுப்பட்டுக் கிடக்கவென்று மார்பை யானைகுத்தக்
கொடுத்துநிற்பாரென்க.

உ. உறையைக்கழித்து வாட்குத்தாடிக்காட்டுவார். செந்திவிழித்து - நெருப்
புப்புறப்படவிழித்து. பாகனைக் கோபித்துக் கயிற்றையறுத்துப் போத்கிப் பாகனை,
நீ நல்லபுரவிகளைக் கொணர்ந்து பூட்டென்றுநிற்பார்.

ங. ஐங்கதி: “விக்கிதம் வந்திதம் வெல்லு முபகண்ட - மத்திமஞ் சாரியோ
டைந்து.” கலினம் - கடிவாளம். பாய்மாப்போர் சிறிது இதனைக் களை. வேந்தனா
இவனெனக்கு இவனெனக்கென்று வேலாலேசுட்டி எதிர்கொண்டிநிற்பார். நன்றெ
ன்றது, பூசல்பெற்றவுகையால்.

ச. உதயத்துச்சியை யிரும்பினற்கட்டினாலொத்த தோள். ஏறுழ்வலி-யிக்க
* வலி. வேழத்தோடே வேலாலேபொருதலை விரும்புவார். நூற்றுக்கோடிபடைக்குப்
போர்செய்யவிரும்ந்தேம்.

இ-ள். சீவகன்றேழன்மார், அவன்பிறந்த அன்றே கூடப்பிறந்தவர், தோளார்,
விரும்புவார், வருகவென்பார், அவர்கடாம் இப்போரில் இன்னணமாயினார்; அஃது
எவ்வனையென்னில் என்பார், விடாதுநிற்பார், கொடுத்துநிற்பார், காட்டுவார், வில

க்கிறிப்பார், பூட்டென்றுநிற்பார், களைபென்பார், எதிர்கொண்டுநிற்பார், நக்குநிற்பார்
ராய்ச் சிங்கத்தையும் புலியையுமொத்தாரென்க.

இவை நான்குகையிலுநின்ற படைத்தலைவரல்லாத தோழர் பொருதபடி
கூறின. (உகக)

கூட்டுறமுறுக்கிவிட்டருயமகன்றிகிரிபோல
வாட்டிறற்றேவதத்தன்கலினமாமலைவெள்வே
லிட்டம்போழ்ந்தியானெற்றியிருங்குளம்பழுத்திமன்னர்
சூட்டொடிகண்ணிகுளாமணிசிந்தித்திரியுமன்றே.

இக்கவிமுதல் நான்குகையியர் படைத்தலைவராய்நின்ற தோழர்மூவரும் நபுல
விலுளும் பொருதபடி கூறுகின்றார்.

கூட்டு - மட்டிதான். உற - அதுவந்து சேருதலாலேமுறுக்கிவிட்ட. “திரித்து
விட்ட பசுமட் குருஉத்திரன்” என்றார்நிறும். இனி உசவுறவென்றுமாம்; அது
கரியுமெண்ணையும். சூட்டு - போர்ப்பூ. குளாமணி - முடியின்மணி.

இ - ன். தேவதத்தனதுமா போழ்ந்து அழுத்திச் சிந்தித் திகிரிபோற் றிரியு
மென்க. (உகச)

பாய்ந்துகலினமாவோபறவையோவென்னவுட்கி
வேந்தர்தம்வயிறுவேவநபுலமாவிலுலரென்பார்
காய்ந்துதம்புரவிக்காமர்குளம்பினுர்களிற்தினோடை
தேய்ந்துகச்சேர்த்திமாலேத்திருமுடித்திலகங்கொண்டார்.

மா - முற்கூறியவாறேகொள்க.

இ - ன். நபுலவிலுலரென்று கூறுகின்றவர்கள் தம்புரவியினது குளம்பாலே
பட்டந்தேய்ந்துகும்படி களிற்தினுதலிலே மாவோபறவையோ பாய்ந்ததென்ன
அப்புரவியைச்சேர்த்தி, அவற்றின்மேலிருந்தவேந்தர் உட்கி வயிறுவேம்படி அவர்
முடியிற் சூட்டுமணிகளை வாங்கிக்கொண்டாரென்க. (உகரு)

காயத்தின்குழம்புதீட்டிக்காரிரும்பெறியமேகம்
தோயுமுள்ளிலவின்சூன்காய்சினேதொறுமுதிர்வவேபோன்
மாயங்கொன்மறவர்மலைப்பைந்தலையுதிர்ந்தசெங்கட்
சேயனுற்றிருவின்பேரான்செழுஞ்சிலைப்பகழியாலே.

இ - ன். இரும்பிலே பெருங்காயத்தினது குழம்பைப்பூசி அதனாலே யிலவினை
வெட்ட அதன்காய் உதிர்வனபோலே முருகையொப்பான் ழீதத்தன் வில்விறோ
ன்றிய பகழியாலே மறவருடைய செவ்வமலைத்தலைகளுதிர்ந்தன; இது மாயமோ
வென்க. (உகக)

நீனிற்பெளவமேய்ந்துகுன்முற்றிநீலமேகம்
வானிறவிசும்பினின்மமாரியின்மறைவலாளன்
போன்றிப்புத்திசேனன்பொன்னணிபகழிசிந்தி
வேனிற்மன்னர்சேனேகூற்றிற்குவிருந்துசெய்தான்.

பொன்னிறம் - போனிறமெனவிகாரம். போர்நிறம் பாடமாயிற் போரொளியாம். நிறவேலையுடையமன்னர்.

இ - ன். பௌவத்தைமேய்ந்து சூன்முற்றுதலாலே நீலமேகம் விசும்பிலே மாறுதுநின்ற சாலமழைபோலே அந்தணனாகியபுத்திசேனன் பகழியைச்சிந்திச் சேனையைக் கூற்றிற்கு விருந்தாக்கினனென்க. (உ௬௭)

வேறு.

வீரவேலுடம்பெலாஞ்சூழ்வெம்புலால்
சோருஞ்செங்குருதியுண்மைந்தர்தோன்றுவார்
சோருமேலொண்மணிச்சூட்டுவைக்கிய
வாரமேயமைந்ததேர்க்குழிசியாயினார்.

இ - ன். புலாலையுடைத்தாய்ச் சோருங்குருதி விட்டுச்சொரியாது உள்ளேநிற் கின்றமைந்தர் வேல் உடம்பெலாஞ்சூழத் தோன்றுவார், சூட்டு மேல்வைத்தற்குப் பலவாருந்தைத்துநிறைந்த தேர்க்குறடாயினானென்க.

ஒரும் - அசை.

(உ௬௮)

பொன்னனாள்புணர்முலைப்போகம்வேண்டிய
மன்னரோடினையவாமறவிவாளம்
நின்னணமித்தலேமயங்கவத்தலைக்
கொன்னவில்வேலினுனிலைமைகூறுவாம்.

இ - ன். தத்தையது முலைப்போகத்தைவிரும்பிய மன்னரோடே தோழர் மாறுபடுதலாலே வாட்போர் இப்படி இவ்விடத்தேமயங்காநிற்க, ஈண்டொராது ஆண்டு நின்றவேலினுன்றன்மை யுணிக்கூறுவாமென்க. (உ௬௯)

தம்பியைச்சீவகனோக்கிச்சாமரை
வெம்பரிமான்செவிவீரமந்திர
மிம்பர்நம்மிடர்கெடவிரண்டும்வல்லையாய்
நம்பிநீமொழிகெனநயந்துகூறினான்.

சாமரையினையுஞ் செலவீனையுமுடைய மான். இரண்டும் - பறப்பிக்குமதுவும், வேண்டுமிடத்தே நிறுத்துவிக்குமதுவும்.

இ - ன். சீவகன் தம்பியைநோக்கி இவ்விடத்தில் நமதிடர்கெடும்படி வீரமந்திர மிரண்டையும் நீகற்று மானினது செவியிலே மொழிவாயாகவென்றுசொல்லி அவற்றை அவனுக்கு விரும்பிக் கூறினானென்க. (௭00)

வேறு.

மந்திரங்கேட்டுநான்கும்வானெட்டிப்புருவவேபோ
லந்தரத்திவரந்தவாழிக்கானிலம்விட்டமலைச்
சுந்தரச்சுண்ணமேனிமகளிர்தங்கண்ணுளிட்ட
மைந்தருமிரும்புமொவ்வாவான்புலங்காவல்கொண்டார்.

மந்திரம் - காண்டமந்திரம். வான்புலம் - உண்மையறிவு. அதுவே யெல்லா வெற்றியுந்தருவதென்று உட்கொண்டு.

இ - ள். அம்மந்திரத்தை நந்தட்டன்கூறக்கேட்டு நான்கு புரவியும் அந்தரத்தே பாய்ந்தன; வட்டத்தையுடைய உருள் நிலத்தையிட்டன; அழகான் மகளிர் தங்கண்ணில் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற சேவகனும் நந்தட்டனும் வான்புலத்தை யிரும்பு மொவ்வாத காவலாகக் கைக்கொண்டாரென்க.

காவல் - கவசம்.

(௩௦௧)

வடிகயிறாய்ந்துமுட்டேகால்வலக்கையாற்றாங்கிவென்றி
முடிகெனப்புரவிமுள்ளாலுறுத்தினுன்மொழிதிறெற்றேன்
கடுகியவண்ணமாவின்ருரொலிகாமர்பொற்றேர்
படையதுசெவியுங்கண்ணும்பற்றினிநிட்டவன்றே.

இ - ள். குதிரையைத் தொழிலிலேபயிற்றும் வாய்க்கயிற்றை யாய்ந்து தாறு கோலையெடுத்து நமக்கு வெற்றியுண்டாவதாகவென்று புரவியை அம்முள்ளாலே யுறுத்திச் செலுத்தினுன்; அவைகடுகியதன்மையைச் சொல்லுதலறியேன்; மாவின்ரு ரொலி படையினதுசெவியிலுந் தேர் அதன்கண்ணிலும் விடாதே நின்றவென்க. ()

அண்ணறேர்பறவையென்பாரருவமேபுருவமென்பார்
மண்ணதேவானதென்பார்மனத்தேமுகத்ததென்பார்
கண்ணதேசெவியதென்பார்கலங்கநூல்கழியநோக்கிப்
பண்ணியவிதிபற்றிமண்டலம்பயிற்றினுனே.

என்பானா யெங்குங்கூட்டுக. அருவமென்றது, எங்குங்கலத்தவின்.

இ - ள். தலைவன்றோச் சிலா இப்படிக்கூறுவார் இப்படிக்கூறுவாராய்க் கலங்காநிற்க; நூலைக் கூர்க்கப்பார்த்து அதிற்பண்ணின வீதியைத்தொடங்கி மண்டல மென்கின்ற கதியைப் பயிற்றினுனென்க. (௩௦௩)

அகில்கொண்டகொள்ளிவட்டமாருயிர்மேயுநேமி
முகில்கொண்டமின்னுத்தோற்பமுறுகியவிசையிற்றுகி
யிகல்கொண்டவிகலைத்தானேவிழங்கியசிறகர்தோற்றிப்
பகல்கொண்டுபறக்குந்தேராற்காணை தன்பைம்பொற்றேரே.

இ - ள். காணைதன்றேர் அகில தன்னிடத்தேகொண்ட கொள்ளிவட்டமுங் கால சக்கரமும் மின்னூர் தோற்கும்படி கடுகியவிசையிற்றுகி மாறுபாடுகொண்ட போரி னைத் தானேவிழங்குதற்கு ஓர்சிறகுதோற்றிப் பகலைக்கொண்டு பறப்பதோர்தேராயிருந்ததென்க.

அகில்கூற்றிற்று, நெய்யாலொளியிருத்தவின். வீதிக்குமின்னும், ஒழிந்தன வட்டத்திற்குமுலமை. (௩௦௪)

காலற்றவயிரமாலேவெண்குடைகவிழ்ந்தபிச்ச
மேலற்றகவசம்விழ்ந்தசாமரையற்றவினொண்ண
மாலுற்றமன்னர்தங்கண்மனங்கையற்றொழிந்தவள்ளல்
கோலொற்றக்குணிர்தவாதேசிலைகுணிர்தொழிந்ததன்றே.

வள்ளலென்றார், கடுக்கொல்லாதே யவனா யஞ்சுவித்தலின்.

இ - ள். வள்ளல் கோறெடுத்தற்கு வில் ஒருகால்வளைந்தபடியே முழுக்கவளைந்தேயின்தது; அப்பொழுது மாவைவெண்குடைகள். காம்பற்றன; பிச்சம் கவிழ்ந்தன; கவசம் அற்றன; சாமனா வீழ்ந்தன; வில் நாணற்றன; இவைகண்டு மன்னர்மனம் செயலற்றுக் குறைந்தனவென்க. (௩௦௦)

நுங்களை வீணாவென்றது புரவடியினுடன்
வெங்களித்தடங்கன்கண்டர்விருந்தெதிர்கொண்மினென்னு
வங்களியரசர்க்கெல்லாமோரொன்றுமிரண்மொகச்
செங்களிப்பகழியொப்பித்துள்ளவாறுட்டினுனே.

இ - ள். இவை பகழியன்று; உங்களை யாழ்வென்ற தத்தையது கன்காணுங்கள், நீங்கள் விருந்தாய்வந்து இவற்றை யெதிர்கொண்மினென்றுகூறி அரசர்க்கெல்லாம் ஒன்றுமிரண்மொகப் பகழியை விழுக்காடிட்டுத் தாங்களிலே யழுத்தினுனென்க.

விருந்தென்றதற்கு ஊட்டியென்றார். இதனால் மனங்குறைந்தும் போகாது நின்றவர்க்கு அவள்கண்ணைப் பெறுமாறு இங்ஙனமல்லதில்லையென்றுகூறி அவரை நோவித்தபடி கூறினார். (௩௦௧)

நன்மனவேந்தர்தங்கணகைமணிமார்பங்கிப்
புன்மனவேந்தர்தங்கள்பொன்னணிவசங்கீறி
யின்னுயிர்கவாந்துதிமையினிக்கொள்ளுமுடம்பினுலுந்
துன்னன்மினென்பவேபோற்குசொம்பரந்தவன்றே.

திமை - பிறர்மனைநயத்தல்.

இ - ள். நன்மனவேந்தர்தம் நகையாகிய பிறர்மனைநயத்தலை இனிக்கொள்ளுமுடம்பினுந் துன்னன்மினென்பன போலச் சுசொரங்கள் இப்புன்மனவேந்தருடைய கவசத்தைக்கீறி மணிமாற்பைத்தீண்டி இன்னுயினைக்கவாந்து பரந்தனவென்க.

குடிப்பிறந்து பழிநாணுவார்க்கு நகையென்றார். இதனால் நொந்தும் போகாதவர்களிலே சிலருயினைப்போக்கினமை கூறினார். (௩௦௨)

மீனெறிதூண்டில்போன்றவெஞ்சிலைநாண்களற்ற
தேனெறிகுன்றமொத்ததிண்கச்சைதுணிந்தவேழு
மானெறிகாட்டுந்திண்டேர்கயிறற்றுமறியவேந்த
ருனெறியாழியேந்தியொய்யெனவுலம்பியார்த்தார்.

இ - ள். அவரேறினதேர்கள் கயிறற்றுமறியாநிற்க; அவரேறினவேழுங்கள் கச்சை துணிந்தவை குன்றமொத்தன; அவர்கையில் நாணற்றசிலைகள் தூண்டில்போன்றன; இவைகண்டும் வேந்தர் பகைவர்மேலெறியும் ஆழியையேந்தி விரையமுழங்கியார்த்தாரென்க.

ஊன்-ஆகுபெயர். இதனாற்படாதுநின்ற அவரை யஞ்சுவிக்க அவர் பின்னும் போர்குறித்தெழுந்தமை கூறினார். (௩௦௩)

ஆர்ப்பெதிர்மாரிபெய்யுமணிநெடுங்குன்றம்போலப்
போர்க்கெதிர்ந்தவருமார்த்தாரார்த்தலும்புண்டவல்விழ்
கார்க்கெதிர்மேகம்போலக்கணைமழைகான்றதிப்பா
லீர்த்தகுருதிவெள்ளமிறைச்சிக்குன்றாக்கினே.

இ - ள். மாரிபெய்யுக்குன்று எதிரொலியெழுமாறுபோல அரசாரவாரத்திற்
கெதிரே சீவகன்படையிலுள்ளாருமார்த்தார், அங்ஙனம் இரண்டுமார்த்தவளவ்வே
சீவகனது கொலைத்தொழிலைப்பூண்ட வில் மேகத்தின்மழைபோல் அம்பைக்கான்
றது; அதனாற்பிறந்தகுருதிவெள்ளம் முன்பு அற்றுவிழ்ந்தவற்றைக் களத்திற்குப்
புறம்பேயிருத்தது; முடிவில் அவரை யிறைச்சிக்குன்றாக்கி விட்டானென்க.

இதனால் அவர்ப்படை பட்டபடி கூறினார்.

(௩௦௯)

மன்னர்கள்வெகுண்டிட்டுமறப்படையழுவமாரி
கொன்னுனையெஃகினீக்கிக்குனிந்துவிந்பகழிகான்ற
மின்னவிரிலங்குமொள்வாள்விழித்துயிர்விழங்குவின்ன
தன்மையாற்றானேநீந்துத்தான்வியோயாடுகின்றான்.

இ - ள். அங்ஙனமார்த்தவரசர்விட்ட பட்டையாகிய பெருமழையை இமையா
தே விழித்துப்பார்த்து அம்பினெருக்கத்தாலே நீக்கி வில் குனிந்துகான்றபகழிவான்
இவையிரண்டுந் தானையினுயிராவிழங்கும்படி தான் இம்முறையானே படைக்கடலை
நீந்தி வியோயாடாநின்றானென்க.

(௩௧௦)

வேழவெண்கோட்டுமெல்கோறின்றுகூன்குருதிவாளா
லாழநாவழித்துநெய்த்தோர்கொப்புளித்தழிந்தமாவின்
சூழ்குடர்க்கண்ணிசூழநிணந்துகிலுதித்துவெள்ளென்
பூழ்பெறவணிந்துசூழ்பேயாடக்கண்ணெவந்துக்கான்.

மெல்கோல் - வீணத்தொகை.

இ - ள். அங்ஙனம் வியோயாடுகின்றவன், சூழ்பேய்கள் கோடாகியகோவாலே
பற்சிவ வளைந்தவாளாகிய நாவழியாலே நாவழித்துக் குருதியாகிய நீரைக்கொப்புளி
த்துக் குடாகியகண்ணியைச்சூழ நினைமாகிய துகிலையுதித்து என்பாகியபூனை முறை
பெறவணிந்து ஆடக்கண்டு நக்கானென்க.

(௩௧௧)

வெளிற்றுடற்குருதிவெள்ளநிலையிதுவென்பவேபோற்
களிற்றுகிர்ப்பிறழ்பற்பேய்கள்கைகளையுச்சிக்கூப்பி
யளித்தவைபாடியாடக்குறுநகரிக்குவேழம்
விளித்தனகமூகும்பாறுமவிவாவிற்றுக்கிடந்தவன்றே.

இ - ள். அவன் நக்கவளவிலே களிற்றுக்கிர்போல முறைநிலைத்தபற்களையுடைய
பேய்கள் அளிக்கத்தக்கவைபாடி யுதிரநீக்கினபிணத்தையுடைய குருதிப்பெருக்கை
யிதுநிலையென்றுகாட்டுவனபோலே கைகளைத் தந்தலைமேலே கூப்பியாட, வேழங்க
ளைத்தின்ற நகிகள் கூப்பிட்டவை அதனைக்கண்டு நக்குக் கூப்பிட்டாற்போன்றன; அத
னைத்தின்று செருக்கிக்கிடந்த கமூகும்பாறும் அதற்குச்சிரித்து விவாழ்ந்துகிடந்தன
போன்றனவென்க.

(௩௧௨)

கடல்விளையமிர்தங்கண்டபோழ்தினெய்கனிர்த்திஞ்சோற்
மடிசிலஞ்சுவையிக்காங்குமண்ணலங்குமரனென்ன
ருடலின்மேற்றிரியுந்திண்டோர்காண்டலுமைந்தர்நெஞ்சத்
திடல்பிளந்திட்டவெஃகஞ்சுமந்தமர்த்திறத்தின்மிக்கார்.

மிக்காங்கும், உம்மை - இசைசிறை.

இ - ள். உப்பினைக்கண்டகாலத்தில் அடிசில் ஒழிந்தசுவைகள் மிக்காற்போ
ல் பகைவருடலின்மேலே திரிகின்ற குமரன்றேரைக்கண்டவளவிலே தோழர் பகை
வரது நெஞ்சாகியதிடலைப் பிளந்துபோகட்டவேலையெடுத்துப் போர்த்திறத்தே மிக்
காரென்க.

இதனால் சீவகனைக்கண்டபின் ரோழர்களிப்பியிக்கமை கூறினார். (௩௧௩)

கடாந்திறந்திட்வானிற்களகளமுழங்கும்வேழம்
படாந்திறந்தாழித்தீயிற்பதுமுகன்காட்டியிட்டான்
றடாம்பிறைமருப்புத்தின்கையபரகாத்திரங்கடம்மாற்
கொடாம்பிறகுமரிப்போருட்பிறர்க்கெனக்கொன்றதன்மே.

வரகாத்திரமென்ப்தனைத்தலையென்றும், அவரகாத்திரமென்ப்தனைக்காலென்றும்
வடதுலார் கூறுவராதலிற், நேவர் அதனைச்சிதைத்து அபரகாத்திரமென்றார்; ஐரா
வதம்-ஐராபதமென்றாற்போல. எனவே அபரகாத்திரமென்றது கால்களை. இனிப்
பின்கால் முன்காலென்பாருமுளர். பிற - இடைச்சொல்.

இ - ள். பதுமுகன் வான்போலக் கடாந்திறந்திட்டுக் களகளவென்னு மோ
சைபடமுழங்குகின்ற வேழத்தை ஊழித்தீப்போலக்கொண்டுவந்து காட்டினான்; அது
வளைந்த பிறைபோலமருப்புக் கை கால்களென்கின்றவற்றாலே தத்தைகாரணத்தாற்
பிறந்த போரிற் பிறர்க்குக் கொலைத்தொழிலைக் கோடேமென்றுகொன்றதென்க.

கன்னிப்போருமாம். இக்கவிமுதற் தத்தையைக்காத்துநின்ற பதுமுகன் பகை
வர் தலைசாய்ந்தமைகண்டு பொருகின்றமைகூறினார். (௩௧௪)

மருப்பினுல்வேழம்வீழாமன்னாவாலிற்சிறு
முருக்கித்தேர்தடக்கைதன்னுன்முழங்கிப்பாய்மாக்கள்காலி
னெரித்திடாக்கண்ணுட்டியாற்சுட்டுநீருக்கிரெய்த்தோ
ரொருக்குப்பேய்பாடியாடவுறுசிலையுடன்கொண்டான்.

இ-ள். அஃது எங்ஙனங்கொன்றதென்னின் மருப்பாலே வேழத்தைவீழ்த்து,
வாலினுன் மன்னனைச்சீறி, கையினுற் நேரைமுறித்து, காலான் மாவெநரித்து, கண்
னிற் கோபத்தியான் நெய்த்தோரை நீருக்கிக்கொன்றது; அதன்கொலையோடே யவ
னுங் கொல்லக்கருதிப் பேய் பாடியாடும்படி சிலையை வாங்கிக்கொண்டானென்க. ()

வேறு.

க. கொண்டான்பகழிதொடுத்தான்சிலைகால்குனிந்த
தொண்டோர்மிசையுமுருவக்களிற்றுச்சிமேலும்

வண்டார்ப்புரவிறத்தும்மறமன்னர்மேலுங்
கண்டான்சொரிந்தான்கணைமாரிகலந்ததன்றே.

(ககக)

உ. பைம்பொற்புகப்பருமக்களியானையீட்டஞ்
செம்பொன்னெயிந்தேர்த்தொகைமாக்கடற்றானைவெள்ள
நம்பன்சிலைவாய்நடக்குங்கணைமிச்சிலல்லா
லம்பொன்மணிப்பூணரசுமில்லையென்றுநக்கான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

கணைமாரி - *“மன்னர்கள்வெருண்டு” என்னுங் கவியிற்கூறிய கணைமாரி. புள
கம் - யானையின்பருமத்திறைத்த கண்ணாடி. மாக்கடல் - புரவிக்கடல்.

இ - ள். வில்லைக்கொண்டவன் அம்பைத்தொடுத்தான்; அப்பொழுது அது கால்
வளைந்துகான்ற அவ்வம்பை மிசையிலும், உச்சிமேலும், நிறத்தும், மேலுமழுந்துவ
தாகச் சொரிந்தான்; அங்ஙனம் சொரிந்தவன் முன்பொருகின்ற சேவகன் வேறொரு
முகத்தேவின்றெய்கின்ற கணைமாரிஇதனோடு கலந்ததனைக்கண்டான்; கண்டு இம்மாரி
யால் யானையீட்டந் தேர்த்தொகை கடல்வெள்ளமென்கின்றவையும் அரசும் நம்பன்
கணைமிச்சிலல்லால் இல்லையாயிருந்தவென்று வியந்து யாம் இனி யெங்ஙனம்பொரு
வேமென்று கருதி நக்கானென்க.

இனி நான்குபடையிலுந் தான்சொரிந்தான் சொரிந்தபின்பு அவன் கணைமாரி
முன்பேகலந்ததனைக்கண்டானென்றுமாம். இதற்கு முன்பே அம்பாற்றுகறைந்தபடை
மேற்றைந்ததாம்பினைக் கையுணர்ந்ததென்க.

(ககக)

வேறு.

ஒருவனேசிலையுமொன்றேயுடையதோர்களிற்றின்மேலா
ளருவனாமார்பிறசென்றதறிந்திலனென்கமின்னும்
பொருவரோமன்னரென்றான்பொருசிலைமடக்கியிட்டார்
வருகளியானையீட்டார்வாட்படைவாங்கிக்கொண்டார்.

இ - ள். இங்ஙனநக்கபதுமுகன் முன் றுணையுமிலன், தனக்குச்சேமவிலு
மில்லை, ஒருகளிற்றின் மேலான், இவன்முன் பகைவரெறிந்தவேல் மார்பிறைத்தது
மறிந்திலன்; பின்னுமேற்சென்று மன்னர்பொருவரோவென்றிகழ்ந்தான்; இவன்
நொந்தானென்று போர்செய்ய வாள்வாங்கிக்கொண்டமன்னரெல்லாம் இதுகேட்டு
மேல்வருகின்றயானையை மீட்டார்; அதுகண்டு சேவகனும் தொழரு மினி இவரை
யெய்யவேண்டுவதில்லையென்று தங்கையிலில்லைமடக்கியிட்டாரென்க.

இன்னும் - எல்லாருங் கணைமிச்சிலாய் பின்னும்.

(ககஅ)

சேவகன்மாரெழிக்கப்பட்டவலம்புரித்துருவங்கொண்ட
சங்குவாய்வைத்துநம்பன்றெழித்தலுந்தனுகுளரி
பொங்கியமுழக்கின்வேழப்பேரினம்புலம்பினுற்போற்
றங்குதார்மன்னரெல்லாந்தளர்ந்துகண்சாம்பினுரே.

துருவம் - ஒப்பு.

இ - ள். கண்ணன் பாரதப்போரிலே முழக்கினவலம்புரியின் ஒப்பைக்கொண்டசங்கை வாய்வைத்து நம்பன்முழக்கினாை; அதுகேட்டு யாளிமுழக்கினாலே வேழத்திரள் வருந்தினாற்போல மன்னர்குறைந்துகண்ணொளிமழுங்கினாரென்க.

அவரஞ்சினமைகண்டு சங்குவாய்வைத்தான்.

(௩௧௧)

அருவனாநாகஞ்சுற்றியாழியான்கடையவன்று

கருவனாகுடையப்பட்டகடலெனக்கலங்கிவேந்தர்

திருவனாமார்பன்றிண்டேர்மஞ்ஞையேமுருகன்றானென்

றொருவரோடொருவர்கூடாவண்ணமேயுடையலுற்றார்.

கருமை - பெருமை.

இ - ள். ஆழியான் மந்தரத்திலே பாம்பைச்சுற்றிக்கடைதலாலே அம்மலை கலக்கினகடலென்னும்படி வேந்தர்கலங்கி, மார்பன்றேர் மயிலேயென்றும், அவன் குன் முருகனேயென்றுங்கருதி, ஒருவரோடொருவர் கூடாததன்மையாலே கெடுதன்மிக்காரென்க.

அவன் பலகைகளாற் படைவழங்கினாற்போல வீவனும் படைவழங்குதலாலும் வடிவாலுமுருகனே.

(௩௨௦)

முளிமரக்காடுமேயந்தமுழங்குதல்போன்றுமைந்தன்

றெளிநலக்குமார்கூற்றிற்முழித்ததனர்பகழிசுந்தி

யொளிநலவுப்புக்குன்றமுற்புனற்குடைந்ததேபோற்

களிநலமன்னர்தங்குங்கடற்படையுடைந்ததன்றே.

இ - ள். காட்டைமேயந்தவழல்போலப் போரிற் றெளிந்துநின்ற நலத்தை யுடையமைத்தனங் குமாரும் மன்னர்கெடுதிறமைகண்டு கூற்றுப்போல வார்த்தார்; அதுகேட்டு அவர்படையுங் கையிலம்பையும்போகட்டு உப்புமலை ஒடுநீர்க்குடைந்தாற்போல வுடைந்ததென்க.

(௩௨௧)

உறுபடையென்றதம்மையுடற்றியொன்றானுமியறிச்

சிறுபடையவர்களுவென்றுசெகுப்பவோவென்னவெண்டா

செறியெயிற்றொளியேழப்பேரினஞ்செகுத்ததன்றே

யுறுபுளியொன்றுதானேகலையினமுடற்றிற்றன்றே.

இ - ள். சிறுபடையாளர் மிக்கபடையினையுடைய வரசனா வருத்தித் தமக்கு ஒரேதமுமின்றி வென்று போக்குபவோ வென்று உலகத்தீர்! கருதவேண்டா; விலங்கேயாயினும் யாளி வேழத்திரளைக்கெடுத்ததன்றே! புலியொன்றுதானே கலைத் திரளைக் கெடுத்ததன்றே! இவற்றைக்கண்டு தெளிவீராகவென்றாரென்க.

பின்னிவிரண்டடியும் எடுத்துக்காட்டுவமை. இதுவுமேலிற்கவியும் உலகத்தேறு தற்குத் தேவர்குறினர்.

(௩௨௨)

நல்லவைபுரியுமார்தர்நார்தகம்பிழைத்துவிழா

தல்லவைபுரியுமார்தர்க்கத்திரமொன்றும்வாயா

வெல்லதேகுணத்தினமிக்கார்வெற்றிலைவிடினும்வேலா

மில்லையேவென்றிதிமையிடங்கொண்டமனத்தினுர்க்கே.

இருவர்க்கும் வெற்றிதோல்வியுளவாயகாரணங்கூறினார். அல்லவைபுரியுமாதர்க்கு நல்லவைபுரியுமாதர்-தமக்குத் தீங்குசெய்யவிரும்புவார்க்கு நன்மைசெய்யவிரும்புவார். என்றது: தத்தையை வலிதிற்கோடற்கு ஒருப்பட்டவர்க்குப் பதுமுகன் உறுகிகூறியதனை; அது “எம்மைநீர்வெல்லப்பெற்றீர்” என்னுங்கவி. குணத்தின்மிக்காரென்று நல்லவைபுரிவார்க்குவேறோர்பெயர்கூறினார்; அதுசுட்டி. திமை-பிறர்மனைநயத்தல்.

இ - ள். ஒருவனாயொருவர் வெல்லுந்தன்மையைக் கேட்கின்றாராயின், அல்லவைபுரிவார்க்கு நல்லவைபுரிவார் கையில்வான் தப்பிவிழாது, அவர்க்கு அதுவுமிகை; வெற்றிலையைவிடனும் அதுதான் வேலாய்விழும். திமையிடங்கொண்ட மனத்தினுக்கு அத்திரம்பெறினுஞ் சிறிதும் பயன் கொடா; ஆதலால் அத்தியோர்க்கு ஒருகாலும் வென்றியேயில்லையென்றாரென்க.

இனி வேறும் பொருடருமெனும் அதற்கையென்று. (௩௨௩)

குழையுடைமுகத்தினுள்கட்கோணைப்போர்செய்தமன்னர்
மழையுடைமின்னினோய்தாமறைந்தனர்விஞ்சைவேந்தர்
முழையுடைச்சிங்கமன்னுன்மொய்யமரேத்தியார்த்தார்
விழவுடைவீதிமுதூர்விருப்பொடுமலிந்ததன்றே.

இ - ள். தத்தைகாரணமாக மாறுபாட்டையுடைய போரைச்செய்தமன்னர் மின்போலப் புக்கவிடமநியாமற் கடுகப்போனார்; மேகத்தினின்ற விச்சாதார் கிங்கமன்னுனமனா யேத்தியார்த்தார்; மூதூர் இவனைக் காண்டலுவிருப்பத்தோடே மிக்கதென்க.

முழை - இல்லறம்பூண்டதற்குக்கூறிற்று. (௩௨௪)

பார்மிசையுலகமேத்தும்புகளங்கண்டுபற்றா
போர்முகக்களிற்றுவெண்கோடுமுதசெஞ்சால்கொண்மார்பிற்
சீர்முகத்தோழர்முழச்சீவகன்றிருவின்காயல்
வார்முகமுலையினுளைமனைவயிற்கொண்டுபுக்கான்.

இ - ள். சீவகன், யானைக்கோடுமுத சாலைக்கொண்ட மாபிறீறோழர் சூழ்ந்து செல்லப் பாரில் உயர்ந்தோரேத்துங் களத்தைக்கண்டு வேள்விமுடித்தீதுத் தத்தையைத் தன்மனையிலே கொண்டபுக்கானென்க. (௩௨௫)

நெய்க்கிழிவைக்கப்பட்டார்நெய்ப்பத்தற்கிடத்தப்பிட்டார்
புக்குழியெஃகநாடியிரும்பினுற்போழப்பட்டார்
மைக்கிழிந்தொழுதுங்கண்ணீர்மாரிலத்துருக்கப்பட்டார்
கைக்கிழிகொடுக்கப்பட்டார்கலம்பலநல்கப்பட்டார்.

இ - ள். நெய்வைக்கப்பட்டாரும், கிடத்தப்பட்டாரும், எஃகம்புக்குழி நாடியிரும்பாலுத்துவாங்கப்பட்டாரும் சீவகனார் கலம்பல நல்கப்பட்டார்; சுற்றமழும் படி பட்டாரெல்லாருங் கைக்கிழிகொடுக்கப்பட்டாரென்க. (௩௨௬)

முதுமரப்பொந்துபோலமுழுமெயும்புண்களுற்றார்க்
கிதுமருந்தென்னநல்லாரிழுதுசேர்கவளம்வைத்துப்

பதுமுகன்பரவைமார்பினெய்க்கிழியிலச்சேர்த்தி
துதியிர்த்துகிற்குப்பாயம்புகுகெனோக்கினுனே.

வைத்து - வைப்ப.

இ - ள். மரப்பொந்துபோலப் புண்ணுற்றார்க்கு மருத்துவர் இதுமருந்தென்று கவளம்வையாநிற்க, தான் பதுமுகன்மார்பிலே கிழியைச்சேர்த்திக் காற்றுப்படா தபடி யுள்ளே சீலையடைகின் எலியிர்ப்படத்தாற்செய்த சட்டையிலே புகுகவெ ன்றுகூறிப் பரிகரித்தானென்க.

நல்லானிழுதும் பாடம்.

(௩௨௭)

பார்கெழுபைம்பொன்றன்னுற்பண்ணவனுருவமாக்கி
பூர்கெழுவிழவுசெய்தாங்குறுபொருளுவப்பநல்கித்
தார்கெழுமின்னுவீசித்தனிவடந்திளைக்குமார்பன்
போர்கெழுகளத்துப்பாவம்புலம்பொடுபோக்கினுனே.

இ - ள். வடம் மின்னுவீசித் திளைக்குந் தார்கெழுமார்பன் பாரிற்றிறந்த பொன்னுருவமாக்கிச் செய்து தானமும்பண்ணிப் பாவத்தையும் புலம்பையும் போக்கினுனென்க.

செற்றவாச்செருத்தல் அறமேயாயினும், இவர் ஆதியாய பகையன்மையிற் பாவ மென்றார். புலம்பு - என்னகாரியத்தைச்செய்தேமென்னுமவெறுப்பு. (௩௨௮)

செய்தவப்பாவமெல்லாந்தீர்த்திநீர்த்தீர்த்தன்பாத
மெய்தியசேடங்கூவித்திறைஞ்சுபுகொழுதுவாழ்த்தி
மையறுமணியிற்செய்தவலம்புரியதனீர்கொண்டான்
வையகமளிக்கநீண்டவலம்புரித்தடக்கையானே.

பலயிறப்பிற்செய்தபாவத்தைத் தீர்க்குந்தீர்த்தன். கூவுவித்து-விகாரம். வலம் புரி கையிற்கிடத்தல் உத்தமவிலக்கணம்.

இ - ள். தடக்கையான் தீர்த்தன்பாதமெய்திய சேடத்தையும் வலம்புரியச னிற் தீர்த்தநீளாயுந் கூவுவித்துத் தொழுது துதித்து அவற்றைக்கொண்டானென்க.

வேறு.

கருமணியழுத்தியகாமர்செங்கதிர்த்
திருமணிச்செப்பெனச்செறிந்தவெம்முலே
யருமணியலம்வருமம்பொற்கொம்பனாள்
பெருமணக்கிழுமையாம்பேசுகின்றதே.

இ - ள். நீலமணியையழுத்தின மாணிக்கச்செப்பெனச் செறிந்த, மணியலம் வருமுலையினையுடைய கொம்பனா டத்துச் சீவகற்கு முற்பட்டமணமாகின்றவுரிமை இனிக்குகின்றதென்றாரென்க.

பெருமணமாங்கிழுமையென்றுமாறுக. மேல் மணமாதற்குக் காரணமாகின்ற வுரிமையென்று சமாவர்த்தநத்தை. (௩௩௦)

நாங்குநூறியிரங்குடத்துநல்லன
வான்றயிர்பானேயோடழகிதாநிறைத்
தூன்றிகழ்வேலினுன்னேவ்விக்கூர்மருள்
கோன்றொறுக்காவலன்கொண்டுமுன்னினுன்.

இதுமுதல் சமாவர்த்தம் நடவாநிற்கப் பச்சையுருந்தபடி கூறுகின்றார்.

இ - ள். இடையனாகியதொறுக்காவலன் வேலினுனது ஊர்மருள்வேள்விக்குக் குடத்திலே தயிரும் பாலும் நெய்யுநிறைத்துக் கொண்டு முன்னினுனென்க.

இனி இழந்தேமென்றுரார்மருஞ் சச்சந்தன்றொறுக்காவலனுமாம். (௩௩௧)

வளைநிறவார்செநெலரிசிப்பண்டியோ
டளவறுசருக்கரைப்பண்டியாரந்தன
பிளவியல்பயறுபெய்பண்டியுப்புநீர்
விளைவமைபண்டியின்வெறுத்ததாங்கொர்பால்.

நீர்விளைவமையுப்பு.

இ - ள். சங்குநிறத்தையுடைய அரிசிப்பண்டியும், சருக்கரைப்பண்டியுநிறைந்தன; பருப்புப்பெய்தபண்டியும் உப்பமைந்தபண்டியோடே செறிந்தது; அம்மனையி லொருபக்கமெல்லாமென்க. (௩௩௨)

சினைத்துணர்முழவனபலவின்நீங்கனி
களைத்துவண்முழல்வனவாழைமாங்கனி,
யெனைத்துளகிழங்குகாய்குருகொடேந்திய
சனத்திறைமறைத்திடம்பெறுதுதானொபால்.

இ - ள். பலவின்சினையிற் கொத்தினையுடைய முழவன்னகனியுஞ் செறிந்து வண்டுமுழல்வனவாகிய வாழைக்கனியும் மாங்கனியுந் சீழங்குங் காயுங் குருகும் எவ்வ ளவுள அவ்வளவெல்லாமேந்திய சனங்களாலேநெருங்கி யொருபக்கந்தான் இடம் பெறுதென்க. (௩௩௩)

மரகதமணிப்பசுங்காய்கொள்வான்குலை
கவர்பழுக்காய்க்குலையக்காவுநீஇ
யிலாதருமெல்லிலைக்காவுமேந்திய
வுவரியாய்ச்சொரிந்திடம்பெறுதுதானொபால்.

இ - ள். பசுங்காய்க்குலையையும் பழுக்காய்க்குலையையும் பரத்தலைத்தரும் வெற்றிலைப்படலிகையையும் முற்றக்காயிவந்து சொரிதலாலே வெள்ளமாய் ஒருபக் கந்தான் இடம்பெறுதென்க.

ஏந்திய - உயர்ந்த; வேண்டியவும் பாடம்.

(௩௩௪)

சண்பகந்தமநகந்தமாலமல்லிகை
தண்கழுநீரொடுகுவளைதாமரை
வண்டினமிசைகொள்வாசப்புச்சுமை
கொண்டவர்குழாம்பொலிவுற்றதாங்கொர்பால்.

இ - ன். சண்பகமும் தமகக்கொழுந்தும் பச்சிலையும் மல்லிகையும் கழுநீ
ருங் குவணியுந் தாமரையுமாகியவாசப்பூச்சுமையை வண்டினம் மேலேமொய்க்கக்
கொண்டவாதிரன் அவ்விடத்தொருபக்கம் பொலிவுற்றதென்க. (௩௩௩)

ஆர்கெழுதமுதிசூட்டாழிபோன்றவன்
சீர்கெழுவுளமனைதினைத்துமாசனம்
கார்கெழுகடலெனக்கலந்தவல்லதூஉம்
பார்கெழுபழமரப்பறவையொத்தவே.

அச்சக்கோக்குக்குறடு மாளிகைக்கும், நடுவுபோக்குமார் அத்தெருவுகளுக்கும்,
விளிம்பிற்குட்டு மதினுக்குமுவமை.

இ - ன். அவனுடையவுருளைபோன்று சீர்கெழுமின வளமனையிலே மாசன
நெருங்கி யொலியாற்கடலெனக்கலந்தன; அஃதொழிந்தும் அம்மாசனம் பயன்கொ
ள்ளு முறைமையாற் பழமரத்திற் பறவையுமொத்தவென்க.

மனையைச்சூழப் பச்சைநிறைத்தலின், ஆழிபோன்றென்றுமாம். (௩௩௪)

க. கையுறையெழுதினர்கைநொந்தேடறுத்
தையெனவிருப்பமற்றன்னதாதலான்
வையகமருங்கினிள்வாழ்நர்மற்றிவன்
செய்தவநமக்கிசைசென்னச்சென்றதே. (௩௩௫)

உ. வாலரிகழுவிவண்ணச் செம்புனல்
காலியலிவுளியுங்களிறுமாழ்ந்தவட்
கோலநீர்க்குவளை யுமரையும்பூத்துவண
டாலிவண்குருகுபாய்த்தடக்களானவே. (௩௩௬)

௩. உடுப்பனதுகில்களுமுனைக்குநானழந்
தொடுத்தனமாலையுங்குழையுஞ்சாந்தமுங்
கொடுப்பவர்கொள்பவர் விழ்த்தபல்கல
மடுத்துவிண்பூத்ததோரழகின்மிக்கதே. (௩௩௭)

ச. கலங்கழுமரவழங்கருனையாக்குவார்
சிலம்பொலியரவமுமிச்சில்சீப்பவ
ரிலங்குபொற்கிண்கிணியிரங்குமோசையு
முலம்புமாலுவர்க்கடலொலியின்மிக்கவே.

இவைநான்குமொருதொடர்.

க. மற்று - அசை. மற்றிவன்செய்தவம்-வேறுகவிவன்செய்கின்றசமாவர்த்த
ம்; விரதங்கோடலிற் தவமென்றார்.

உ. வாலரி, வாலசி இரண்பொடமும் விகாரம். ஆழ்ந்து - ஆழ.

க. உடுப்பன, தொடுத்தனவென்பனவற்றிற்கு ஆகியவெனவிரிக்க. அடுத்த-
டுருங்கி.

ச. உலம்பு - கடற்கு அடை.

இ - ள். வந்தபச்சையெழுதி முதலிட்டவர்கள் கைநொந்து பட்டோலைகளைக்
கிழித்து ஐயெனவினைப்பாறியிருப்பார்கள்; பச்சை அங்ஙன மிகுதலின், அதற்கேற்
பச் சோறுசமைத்தற்கு அரிசிகழுவிசுழுநீர் இவளியுங் களிற்றுமழுந்தம்படி குவளை
யுந் தாமரையும்பூத்து வண்டொலிக்கப்பட்டுக் குருகுபாயுந்தடங்களாயின; அங்ங
னஞ் சோறு மிகச்சமைத்தபின்பு கருணையாக்குவார் சிலம்பொலியினரவமும் உண்ட
ற்குக் கலங்கழுவுகின்றவரவமும் எச்சில்சீப்பார்க்கின்கணியிரங்குமோசையுங் கடலொ
லியினுமிக்கன; இங்ஙனமுண்டபின்பு துகிலு நானமு மாலையுங் குழையுஞ் சந்த
னமும் அடுத்துக்கொடுப்பார்வாங்குவார் வீழ்த்தகலம் விண் மீனைப்பூத்ததோரழகினு
மிக்கது; இங்ஙனநிகழாநிற்க இவன்செய்கின்ற சமாவர்த்தகம் உலகெல்லாழ்வா
ரெல்லாம் நமக்கும் இது கூடுவதாகவென்று கருதும்படி நடந்ததென்க. (கசு0)

வேறு.

முழிவாய்முல்லைமாலேமுருகுலாங்குழலினாறு
முழிவாய்த்தியொடொக்குமொளிறுவாட்டக்கையானு
மாழிவாய்விசிறல்காமனம்பொடுசிலைகையேந்தத்
தாழிவாய்க்குலாவாட்டக்கடையலார்பரவச்சார்த்தா.

முழி வாய் - பூவிடுபெட்டி. ஆழி - மோதிரம்; விரற்சரமோம்.

இ - ள். குழலினாறுந் தடக்கையானுங் காமன் அம்பொடுசிலையைக் கைவி
ரலாலேந்தாநிற்கத் தையலார்பரவாநிற்க ஓராசனத்தே சேரவிருந்தாரென்க. (கசுக)

இன்னியமுழங்கியார்ப்பவீண்டெரிதிகழவேதந்
துன்னினர்பலாசிற்செய்ததுபிப்பினெய்சொரிந்துவேட்ப
மின்னியல்கலசகன்னீர்சொரிந்தனன்விரனேற்றான்
முன்னுபுவிளங்குவெள்ளிமுனைத்தெழுமுருகனன்னான்.

துன்னினர் - தனக்குச்செறிந்தவந்தனர். மின்னியல் - ஒளிவீடுகின்ற.

இ - ள். முருகனன்னான் இன்னியமாராநிற்க முன்னாநின்று, துன்னினர் பலா
சாற்செய்ததுபிப்பின் நெய்யை மிக்கெழுக்கின்ற திவளரும்படி. வேதமந்திரத்தாற்
றான்சொரிந்து ஒம்பண்ணாநிற்க, வெள்ளிமுனைத்தவளவிலே ஸ்ரீதத்தன் நீராச்சொ
ரிந்தான்; அப்பொழுது இவனும் அதனையேற்றானென்க.

அரசாக்கும்வணிகாக்கும் மந்திரத்திலுந் தந்திரத்திலுஞ் சிறிதுவேறுபாடுளதே
னுந் தான் இரண்டுகுலத்திற்குமுரிய சடங்குநிகழ்த்துதற்குரியதாவதென்ற பிறர்க்குத்
தெரியாமற் நன்குலத்திற்கேற்ற சடங்கு தானேநிகழ்த்தினுனென்பதுஉம், பிறர்
க்குத் தெரியுமவற்றிற்குப் பிராயச்சித்தத்தைக் கருதினானென்பதுஉந்தோன்ற முன்
னுபு என்றார். முன்னுதல் - கருதுதல். (கசுஉ)

இட்டவுத்தரியமின்னுமெரிமணிப்பருமுத்தார
மட்டவிழ்கோதைவெய்வருமுலைதாங்கலாற்று
நெட்டிருங்குமுவினாடனேர்வளைமுன்கைபற்றிக்
கட்டமுல்வலங்கொண்டாய்பொற்கட்டினுனேறினானே.

நெட்டிருங்குமுல் - நெடு பண்புதொகுமொழியாதலிற் புணர்க்கப்படாதாயிற்று.
நேர்வளை - ஒத்தவளை.

இ - ள். உத்தரியமுதலியவற்றைச் சுமத்தலாற்றாத தத்தையது முன்கையைத்
தான்பற்றி யமுலைவலங்கொண்டு கட்டிலிலேயேறினானென்க. (௩௪௩)

மந்திரத்தரசன்காதன்மாதரம்பாவைதன்னைக்
கந்துகன்சிறுவன்வேட்டகடிவினாரொடியின்மற்றே
ரந்தரவிசும்பிற்றேவர்க்கதிபதியாயகோமா
னிரந்திரன்நனக்குமாகாதென்பதுநடந்ததன்றே.

அந்தரவிசும்பில் - விசும்பாகியவந்தரத்தில்; நடுவாகிய விசும்புமாம்.

இ - ள். கலுழவேகன்மகளைக் கந்துகன்மகன் வேட்ட மணவினையைக்கூறின்
இந்திரனுக்குங் கூடாதென்று கூறுகின்றகூற்று நடந்ததென்க. (௩௪௪)

அடிமனைபவளமாகவரும்பொலலகுசேர்த்தி
முடிமணியமுத்திச்செய்தமுரிக்காழ்நெற்றிமுழக்க
கடிமலர்மாலேநாற்றிக்கம்பலவிதானங்கோலி
யிடுபுகைமஞ்சிற்சுழமுணவறையியற்றினாரே.

இ - ள். சுற்றுச்சுவர் பவளப்பலகையானிறைத்துத் தலையிலே மணியமுத்
திப்பண்ணின தூணைநாட்டி அதன்மேலே பொன்னாற்செய்த கையலகைச்சேர்த்தி
அத்தூணினைற்றிமறையும்படி படாமாகியமேற்கட்டியைக்கட்டி மாலையைநாற்றிப்
புகை மஞ்சபோலேசுழ மணவறையையற்றினாரென்க. (௩௪௫)

ஐந்துமூன்றடுத்தசெல்வத்தமளிமூன்றியற்றிப்பூம்பட்
டெந்திரவெழினிவாங்கியின்முகவாசச்செப்புஞ்
சந்தனச்சாந்தச்செப்புந்தண்மலர்மாலேபெய்த
விந்திரநீலச்செப்புமினையவரேந்தினாரே.

ஐந்தாயவொன்று மும்மூன்றாகப்படுத்த. ஐந்தாவன: “சிறுபூனை செம்பஞ்சு வெ
ண்பஞ்சுசேனை - முறுதுவி சையையோ னாந்து.” இருவருந்துயில்கோடற்கிரண்டும்
போகதுகர்த்தற்கொன்றும் வேண்டுதலின், அமளிமூன்றாயின. இனியமுகவாசமா
வன “தக்கோலந்தீம்பூத் தகைசா லிலவங்கங் - கற்பூரஞ் சாதியோ டைந்து.” இவ
ற்றேடு சருக்களையுந் தேனுங்கூட்டுப. இது முதற்கவுட்கொண்டு பின்புபாகுகவுட்
கொள்ளவேண்டுதலின், வாசச்செப்பென்றபெயர் சிறப்பினுற்பெற்றபெயர்.

இ - ள். இனையவர் இயற்றி மசகவரியைவளைத்துச் செப்புக்களை யேந்தின
ரென்க. (௩௪௬)

க. கடைந்துபெய்மணிக்கைச்செம்பொற்காசுறுதட்டிற்சூழ்ந்து
மிடைய்பெய்த லீலையுமுடைய சாந்தாற்றி - கிற்றுவட்டம். ஆடும் - புண
ரடைந்துவிசாலவட்டமரிவையரேந்தியாற்றத் .
தடங்கண்கள் குவளை பூப்பத்தையலோடாடுமன்றே. (உசஎ)

உ. பஞ்சுசூழ்பரவையல்குற்பகங்கதிர்க்கலாபம்வீங்கச்
செந்தளிர்க்கோதைசோரக்கண்கிணிகிலம்போடேங்க
மைந்தருட்காமனன்னும்களிருட்டிருவனோ
யந்தரத்தமர்பெற்றவமிர்தெனப்பருகினே. (உசஅ)

ங. இளமுலைமணிக்கண்சேப்பவெழுதுவிற்புருவமேறக்
கிளைநரம்பனையதிஞ்சொற்பவளவாய்திகழத்தேன்கோ
வளமலர்க்கோதைதன்னையாழ்வியான்குழையப்புல்லி
யாமரவிளாதவின்பக்கடலகத்தழந்தினே.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

சுடைந்திட்டமணிக்கையினையுஞ் செம்பொற்றட்டினையுந் தன்னேச்சூழ்ந்து
மிடைய்பெய்த லீலையுமுடைய சாந்தாற்றி - கிற்றுவட்டம். ஆடும் - புண
ரும். பஞ்சு - ஆகுபெயர். வீங்க - இன்பமிகுதியால் உடம்புபூரித்தவிந் கலாபமிறக.
மகளிரிடத்துக் கண்டார்விருப்பப்படுந் தன்மையைப் போல்வானே; *திருவளர்
தாமரை"போல. பருகுதல்-சுண்டசரபானமுமல்குற்பானமும். எழுதினாலொத்த
விற்போன்றபுருவம். தேன்கோர்கோதையென்று காமச்செவ்விகுறினார். அள
மரல் - அலமரல்.

இ - ள். அங்கனம் இளையவரேந்திய துப்புரவுகளை நுகர்ந்து, காமனன்னுன்,
திருவன்னுனை இளமுலைமணிக்கண்கிவப்பக் குழையப்புல்லி, அக்கோதைதன்னேக்
கிளையென்னுநரம்புபோலுஞ்சொல்லையுடைய பவளவாய்திகழ வல்குலிற்கலாபம்
வீங்க, அவ்விரண்டினையும்வாய்விடாளுய் அமிர்தெனப்பருகினுன்; அங்கனம்பருகி,
அத்தையலோடே கோதைசோர ஏங்கப் புருவமேறக் கண்கள் குவளைபூப்பஆடும்;
அங்கனமாடுதெவிற்பிறந்த வியர்விற்கும்படி. சாந்தாற்றியையும் பொன்னாராவட்டத்
தையும் அரிவையரேந்தித் தம்மையடைந்தாற்றும்படி இன்பக்கடலகத்தேயழந்தி
னன்னென்க.

புணர்ச்சியுறுதிகண்கள் அவசத்தான் முலையிடைத்துயிலுந்தயிலே இன்பக்கட
லென்றார். இனிக்குணவீசேடமாக்கிச் செவ்வனே பொருளுரைப்பாருமுளர்; அது
பொருந்துமேனுமுளர்க. (உசக)

இன்னணமொழுநுநாளுளிளமரக்காவுகாண்பான்
பொன்னணிமார்பன்சென்றுபுகுதலுமொருவன்றோன்றித்
துன்னியோரோலைநீட்டித்தொழுதனன்பெயர்ந்துநிம்ப
மன்னியகுரிசில்கொண்டமரபினுனோக்குகின்றான்.

இ - ள். இவ்வாறு நடக்கின்றநாளிலே திருத்தங்கியமார்பன் பொழிலைக் காணவேண்டிச் சென்றுபுகுந்தானாக, ஒரு விச்சாதரன்றோன்றி யனுதி யோலையை நீட்டித் தொழுதனனாய் மீண்டுபோய்நிற்க, அவன் அதனைவாங்கிக்கொண்டு வழி பாட்டோடே வாசியாநின்றானென்க. (௧௫௦)

வேறு.

உருமுக்கதிர்வேழ்கனமுழைவையுலகென்னும்
பருமைக்குருப்பளிங்கிழ்புகழ்ப்பஞ்சிமுழுதடுத்த
திருமிகுதடைச்செல்வன்றிறற்சாமிநனிகாண்க
வருமையறனின்பம்பொருளாகெனவிடுத்தேன்.

உருமுப்போன்றவேல். உலகென்னும்பளிங்கிலே புகழாகியபஞ்சி யோரிடமு மொழியாமற் பரந்த இச்செல்வத்தினை முற்பிரப்பிற் நவமிகுதியாலே யுடையனாகிய செல்வன்.

இ - ள். கலுழனோலே செல்வனாகியசாமி காண்பானாக, இது வரவட்டேன், அறமு மின்பமும் பொருளுந் தனக்கின்னும் மிகவுண்டாகவேண்டுகென்று கருதி யென்க.

தேவனாகலிற் கூறினான் விடுத்தேன் - விகாரம். (௧௫௧)

தத்தையொடுவினைமன்னர்தாம்பொருதுதோற்ப
மொய்த்தகலைநம்பிமுகிழ்புலையையிசைவெல்ல
வைத்தகதிர்வேலின்வலியாக்குரியனென்னச்
சித்தங்கரிந்தாங்குக்கொடியான்செருவீனைத்தான்

இ - ள். மன்னர்தான் தத்தையோடே வீணையாற்பொருது தோற்கத் தான் அலனை மிசையாலே வெல்லக் கட்டியங்காரன் அதுபொருதே சித்தங்கரிந்து வேலாற்போர்செய்து வென்றார்க்கு இவனொரியனெனச்சொல்லி யவ்வட்டே யொரு பொனைவினைத்தானென்க.

வையெனக் குறிப்புணரநின்ற வரிச்சொல் வைத்தவென வினைமேற் றன் மெய்தமொறிற்று. முண்முனைபோலக் கூர்த்த வேலென்க. (௧௫௨)

தேன்முழங்குதார்க்குரிசில்செம்பொனெடுந்தேர்மேல்
வான்முழங்குவெஞ்சிலையின்வாளிமழைதுவி
யூன்முழங்குவெங்குருநுவேழமுடன்புழுக
வேன்முழங்குதானைவினையாடியதுங்கேட்டேன்.

இ - ள். அவன் வினைத்தபொழுதிலே குரிசில் தேர்மேலேநின்ற சிலையாகிய மேகத்தாலே யம்பாகியமழையைத் தூவுதலாலே யுடம்பிற்றோன்றிய குருதியாகிய வெள்ளத்திலே வேழங்கள் சேரவழுந்தும்படி. தானையோடெநின்ற வினையாடியது வந் தரன்கூறக்கேட்டேனென்க.

தூவி - தூவ. சிலையென்வாளியும் பாடம்.

(௧௫௩)

வந்துதரன்கூறியவிவ்வாய்மொழியுமன்றி
முந்துவரன்மொழிந்தபொருண்முற்றும்வகைநாடிப்
பந்துபுடைபாணியெனப்பாயுங்குலிமான்றே
ரெந்தைதிறமுன்னமுலாந்தின்னணம்விடுத்தேன்.

வாய்மொழியென்றார், நிமித்திகன் கூறக்கேட்டிருந்தகாரியம் இப்பொழுது முற்றினசெய்தியைத் தரன்கூறுதலின். வரன் - அச்சணந்தியடிகள்.

இ - ள். எந்தைதிறத்தில் அத்தரன்கூறியமொழியும், அன்றி வரன்மொழிந்த காரியமும், முடியுங்கூறுபாட்டையும் முன்பேகுறிப்பாலேநாடியுணர்ந்து இனி யாஞ் சேறல் கருமமன்றென்று கருதித் தத்தையை ஸ்ரீதத்தனுடனே வரவிட்டேனென்க.

கலுழவேகன்வந்தாந் சீவகசரிதையொன்றுமன்றும்.

(௩௫௪)

எள்ளுநர்காசாயவெனதோளிரண்டுநோக்கி
வெள்ளிமலைமுழுதுங்கொடியெடுத்ததிகலேததிக்
கன்செய்மலர்மார்பனுறுகாப்பிகழ்தலின்
யுள்ளுபொருளெம்முணர்ந்ததயன்றியுள்வெண்டா.

இ - ள். என்னுடைய தோளிரண்டையுநோக்கி யிகழ்த்திருக்கும் பகைவர் சாயும்படி. தான்பொருதபோனாயேத்தி மலைமுழுதுங்கொடியெடுத்ததாதலாற் நனது வெற்றியுந்தோல்வியு மெனவேயாதலின், இனி மலர்மார்பன் மிக்ககாவலையிகழ்தலின்றித் தானினைத்திருக்கின்றகாரியங்களும எம்மையறிவித்தல்லது மேனினைக்க வுமவேண்டாவென்க.

(௩௫௫)

ஆம்பொருள்களாகுமதுயார்க்குமழிக்கொண்ணப்
போம்பொருள்கள்போகுமதுபொறியின்வகைவண்ணந்
தேம்புனலேநீர்க்கடலுஞ்சென்றுதரலின்றே
விங்குபுனல்யாறுமழைவேண்டியறியாதே.

அதுவென்றொருமையாற்கட்டினார், அழிக்கவொண்ணத்தன்மையைக்கூறலின். ஆம்பொருள்களாகும் போம்பொருள்கள்போகும்; அவையிரண்டும் யார்க்குமழித் தலாகாத்ன்மை யிருவீனையின்கூறுகியவியல்பு. அங்குமாதலிற் றுணங் கட்டி டியங்காரணக்கத்திற்குஞ் சச்சந்தனழிவிற்கும் வருந்தாதொழிக்கவென்க. தேம்பு னலை நீர்க்கடலுஞ்சென்றுதரலின்றி - உப்புநீரையுடையகடலும் உலகத்தேவந்து இனியநீரைத்தருதல் ஒருகாலத்தமில்லை. என்றது: தீயருணத்தையுடையோர் பிறர்க்கு இனிமைசெய்யவறியாரென்றவாறு. எனவே கட்டியங்காரன் எக்காலமு நமக்குத் தீங்குசெய்வனென்றும், இகருணத்தாலவனுக்குக் கேடுயினையுமென்றுங் கூறினான். *“யார்கண்ணு மிகந்துசெய் திசைகெட்டா னிதுதிபோல் - வேரொடு மரம்பெம்ப விரிகதிர் தெறுதலின்” என்றார் பிறரும். விங்குபுனல்யாறுமழை வேண்டியறியாது - மேகம் யாற்றுக்கு மிக்கநீரைக் கொடுக்க விரும்பியறியாது;

என்றது : உவர்த்தநீரா நன்னீராக்கி யாற்றிற்குக் கொடுப்பென்னுங்கருத்தின்மை
மேகத்திற்கியல்பென்றவாறு. எனவே நற்குணமுடையோர் எக்காலத்தும் பிறர்க்
கினிமைசெய்வாராதலிற் றான் எக்காலத்தும் பிறர்க்கு இனியவைசெய்கவென்
றானும்.

இ - ள். அழிக்கொண்ணாது அது பொறியின்வகைவண்ணம்; அதுவேயுமன்
றிக் கடலுந் தரலின்று; மழையும் வேண்டியறியாதென்று வாசித்தானென்க.

இனி “எள்ளுநர்கள்” என்னுங்கவியனவும் ஒலைப்பாசுரமாக்கி, அதுகேட்ட
சீவகன்கூறுகின்றானுக்குவாருமுள். இதற்கு இகலேத்திக் கொடியெடுத்ததென்று
அவன்வியந்ததற்குத் தான்வென்றானுக்கூறாது ஆக்கமுங்கேடும் பொறியின்வகை
யென்றானுக்கு; ஆக்கத்திற்குமழிவிற்கும் ஆற்றிலேயுமமைகொள்க; கடல்வேண்
டாதிருக்கப் புனல் தானேபோனது போம்பொருட்டும், யாறு மேகத்தையேண்
டாதிருக்கப் புனானேநிறைகை ஆம்பொருட்டுமுமமை. சென்றுதால் - போய்க்
கொண்டுவருதல்.

(௩௫௬)

மன்பெரியமாமனடிமகிழ்ந்துதிசைவணங்கி
யன்பினகலாதவனைவிடுத்தலாந்தகோதைக்
கின்பநிலத்தியன்றபொருளினவையிவைதுகோமான்
றந்தவெனச்சொல்லிநனிசாமிகொடுத்தானே.

இ - ள். சாமி மிகப்பெரியமாமனடியைத் திசைநோக்கிவணங்கி அன்பினால்
நீங்காதுநின்றதனைப்போகவிட்டுத் தந்தைக்கு ஹங்கோமான்றந்த இன்பநிலத்திற்கு
நனியியன்றபொருள் இவையியவையெனச்சொல்லிக் கொடுத்தானென்க.

இன்பநிலம் - அனுபவிக்குந்துறைசன். அடிவீழ்ந்தம் பாடம். (௩௫௭)

குங்குமமுஞ்சந்தனமுங்கூட்டியிடுகொடியா
வெங்கணினமுலையின்மிசையெழுதிவினையாடிக்
கொங்குண்மலர்க்கோதையொடுகுரிசில்செலும்வழிநா
ளங்கணகரப்பட்டபொருளாகியதுமொழிவாம்.

இ - ள். குரிகில் கோதையுடையமுலைமேலே யெழுதுகொடியாகவெழுதி;
அவனோடேவினையாடிக் செல்லும்பின்னாட்களிலே நகரியிற்றிறந்த நீர்வினையாட்டும்,
பின்னையாரிடத்தாகியதன்மையு மினிக் கூறுவேமென்றானென்க.

என்றது - அதுகாணத்தாற் பின்னையாரிடத்துப் பிறந்தசெய்திகளை, பொருளா
கியதென்பது ஒருசொல்லுமாம்.

(௩௫௮)

காந்தருவதத்தையாரிலம்பக முற்றிற்று.

ஆகக் கவி அருளி

நா ன் கா வ து

கு ண மா வு ள யா ரி ல ம் ப க ம்.

காசுறுதுறவின் மிகககடவுளர்சிந்தைபோல
மாசுறுவிகம்பின்வெய்யோவ்வடதிசையயணமுன்னி
யாசறநடக்குநாளுநைங்களைக்கிழவன்வைகிப்
பாசறைப்பரிவுதிர்க்கும்பங்குனிப்பருவஞ்செய்தான்.

. அயனமென்னுது அயனமெனப் பாகதத்தாற்கூறினார், செய்யுட்டுசொல்லென்று.
வைகி - வைக கூறித்தொடங்கிப் பாடிவீட்டிவிருந்து இவ்வேனிற்கண் இன்ப
நுகர்தற்கு மீள்வராசலிற் பாசறைப்பரிவுதிர்க்குமென்றார்.

இ - ள். வெய்யோன், வடதிசைச்செலவைக்கருதி யிருடிகள்கிந்தைபோல
மாசற்றவிகம்பிலே குற்றமறநடக்குநாள்களிற் பின்பனிநீங்கும் பங்குனித்திங்களிலே
காமன்றங்கும்படி யிவ்வேனிலைப்பிறப்பித்தானென்க.

*“ தலைவந்திளவேனில்” என முன் னிகழ்கின்றதாகக்கூறியகாலத்தேயீண்டு
நீவீனியாட்டுகிகழுகின்றதென்பார் அக்காலத்தைச்சிறப்பித்துக்கூறுகின்றார். (க)

தோடணிமகளிர்போன்றதுணாமலர்க்கொம்பாடொம்பி
ஓடவாபோலவண்ணமடைந்தனவளியிற்கொல்கி
யுடியமகளிர்போலவொளிர்தனவூடநீர்க்குஞ்
சேடரிற்சென்றுபுல்லிச்சிறுபுறந்தழியுதும்பி.

இ - ள். பூவையணிந்தமாளினையொத்த கொம்பு; அவரிடத்து ஆடவரடையு
மாறுபோல அக்கொம்பகளிலேவண்ணமடைந்தன; அவ்வாடவரிடத்தொல்கியுடி
யமகளினாப்போலே அவ்வண்ணன்கனத்திற்கு அக்கொம்புகள் ஒருபுக்கத்தேதாழ்ந்
தன; அவர்சிறுபுறத்தைத்தழுவிய ண்டலைத்தீர்த்து எந்நாமாகமும்பெரியோரைப்
போலத் தும்பிகள்சென்று அங்கனமுயர்ந்த சிறுபுறத்தைத்தழுவிய ஒக்கிறத்தின
வென்க.

சிறுபுறம் - உயரநதபகம். † “சொல்லிய கிளவி யறிவாக்கு முரிய” என்ற
வின், அறிவிற்பெரியோரைச் சேடரென்றார் அளியிரு - பிறர்க்கும் இவ்வாறரு
ளுளதாமென்று புலவிதுணுச்சதிவாழ்ந்துமாம். (உ)

வேறு .

நானமண்ணியகன்மணமங்கையர்
மேலிபோன்றினிதாய்வினாராறிய

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், கக.

† காந்தருவத்தையாரிலம்பகம், கருக.

கானங்காழங்கிலகமழகண்ணாய
வேனிலாற்குவிருந்தெதிர்கொண்டதே.

இ - ள். அங்ஙனம்பூத்தலின் மணஞ்செய்த மகளிர்மேனிபோல் இனிதாய்
வினாநாதியகானம் அக்காமனுக்கு விருந்திடுதலை மேற்கொண்டதென்க. (௬)

கொம்பரின்குயில்கூய்க்குடைவாவியுட்
மும்பிவண்டொடுதூவழியாழ்செய
வெம்புவேட்கைவிரும்பியவேனில்வந்
தும்பர்நீடுறக்கத்தியல்பொத்ததே.

இ - ள். கொம்பிலே குயில்கூவ எல்லாருங் குடைந்துவினையாடும்வாவியிலே
தும்பியும்வண்டுந் தூவழியென்கின்ற பண்ணையுடைய யாழைக்காட்ட எரிகின்ற
காமத்தைவிரும்புதற்குக் காரணமான வேனில்வருதலாலே நகரி மேலாகிய துறக
கத்தின்றன்மையை பொத்ததென்க.

கூய் - கூவ.

(௭)

நாகநாண்மலர்நாறுகடிநக
ரேகவின்பத்திராசபுரத்தவர்
மாகநந்துமணங்கமழ்யாற்றயந்
போகமேவினர்பூமரக்காவினே.

இ - ள். இணையிலாவிற்பத்தையுடைய நகராகிய இராசமாபுரத்தார் யாற்ற
யலின் மாகநந்திய மணங்கமழ்யுமரக்காவிற் போகத்தை மனத்தாலே பொருந்தின
ரென்க.

பொழிலுள் துகர்ச்சியை முன்புகருதிப் பின்பு நீர்வினையாடக்கருதுகின்றமை
கூறுகின்றா.

(௮)

முழுவங்கண்டுயிலாதமுதுநகரி
விழவுநீர்வினையாட்டுவிருப்பினாற்
ரொழுவிற்றோன்றியதோமறுகேவலக்
கிழவன்மூதெயில்போற்கிளர்வுற்றதே.

இ - ள். இவ்வாழ்க்கையாலுண்டான குற்றமற்ற கேவலமடந்தையையுடைய
கிழவனது பொன்னெயில்வட்டம்போன் முதியநகரி நீர்விழுவாகிய வினையாட்டில்
விருப்பாலே போகலுற்றதென்க.

இனி மூதெயிலுக்குத் திருநாளுக்குப் போவாரைப்போலவென்றுமாம்.

(௯)

வள்ளநீரரமங்கையரங்கையா
லுள்ளங்கூரத்திமிர்ந்துருத்திட்டசார்
தள்ளையடியானையிழுக்கின
வெள்ளநீர்வளைவெள்ளமுரன்றவே.

இ - ள். அரமங்கையாப்போல்வார் தமதுமனங் களிப்புமிரும்படி அங் கையாலே திமிர்ந்து உருத்தசாந்து ப்னிநீர் சேராய் யானையடியிழுக்கின; கடலிற் பிறந்த சங்குகளும் வெள்ளமென்னு மெண்ணாக முழங்கினவென்க. (௭)

க. நீந்துநித்திலவூர்நிழிழன்மருப்
பேந்துகஞ்சிகைவையமிளவெயிற்
போந்துகாய்பொற்சிவிகைநற்போதகங்
கூந்தன்மலைக்குமரிப்பிடிக்குழாம். (௮)

உ. ஏறுவாரொலியேற்றுமினோவெனக்
கூறுவாரொல்தோடுகுலைந்துனிழ்ந்
தாற்றார்ப்பொலியஞ்சிலம்பின்னென்
மாறுகொண்டதொர்மாக்கடலொத்தவே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். மாந்தர்நெருக்கத்தைக் கடந்துபோகின்றமுத்தின்பந்தர், மருப்பாற் செய்த உருவுதிரையையுடைய கொல்லாவண்டி, ஒளிபுறப்பட்டு இளவெயிலைக் கெடுக்கும் பொற்சிவிகை, போதகம், பிடித்திரளென்கின்றவிவற்றைத் தாமேயேறு வாரொலி, கூடப்போகின்ற திரள்குலைந்து அவர்களைக் கூடுதற்குவிரும்பிநின்று ஏறவிடுமினென்று கூறுவாரொலி, ஆப்பொலி, சிலம்பொலி, இவ்வொசை நெறி யாலே கடலோடு மாறுகொண்டதொர் கடலொத்தவென்க.

கடத்தற்கருமையின், நீந்துமென்றார். (௯)

பொன்செய்வேய்த்தலைப்பூமருமண்டல
மின்செய்வெண்குடைபிச்சமிடைந்தொளி
யென்செய்கோவென்றிறிந்ததிழைநிலா
மன்செய்மாணகர்வட்டமிட்டிட்டுதே.

இ - ள். பொன்றாச்செய்த காம்பிடத்திலவட்டக்குடை, வெண்குடை, பீவிக் குடை, இவைநெருங்குதலின், ஞாயிற்றிறிநெளி இனி யானென்செய்வேனென்று கெட்டது; அப்பொழுது பூண்களினொளி நகரெல்லையளவும் வட்டமாக விட்டெ றித்ததென்க.

மன் - பெருமை. (௧௦)

கிறுந்துசாமனாவீசுவதென்கடன்
முரிந்தமொய்திளாபோன்றவகிப்புக்கை
புரிந்ததாமங்களாகவப்பூந்துகள்
விரிந்துவானின்விதானித்ததொத்ததே.

இ - ள். அகிற்புகை முறுக்கினமாலையொய்வாநிற்கச் சாமனாவீசுவன முரிந்ததிரையொத்தன; அப்பொழுது துவளியூந்துகள் பரந்து வானிலே யொரு மேற்கட்டி கட்டினதன்மையொத்ததென்க. (௧௧)

சோலைசூழ்வரைத்துங்கருவித்திரண்
மாலையூர்திகள்வையயிவற்றிடைச்
சிலக்கஞ்சிறப்போதகஞ்செல்வன
நீலமேகநிறாத்தனபோன்றவே.

இ - ள். சோலைமறைத்த மலையினின்றும் தூங்குமருவித்திரள்போலு முத்த மாலையையுடைய பீலிவேய்ந்தலூர்திகள் கொல்லாவண்டி இவற்றிற்குநடுவே பாகன் பயிற்றின நிலைக்கஞ்சி யானைகளுஞ்செல்வன மேகநிறாத்தனபோன்றவென்க. (கஉ)

க. வழங்குவங்குக்கலிங்கக்கட்கமு
மழுங்குமார்த்தர்க்கணிகலப்பேழையுந்
தழங்குவெம்மதுத்தண்டுத்தலைத்தலைத்
குழங்கன்மாலையுங்கொண்டுவினாந்தவே. (கங)

உ. வாசவெண்ணெயுமவண்ணிமிச்சாந்தமும்
பூசுகண்ணமுமுண்ணுமடிசிலுங்
காசில்போகக்கலப்பையுங்கொண்டவண்ண
மாசின்மாசனம்வாயின்மடுந்தவே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

மாக்கலத்தில்வந்த கலிங்கமுங் கலமுமென்க.

இ - ள். மாசனம் பிறர்க்குக்கொடுக்கும் புடைவைப்பெட்டிகளையும், அணிக் கலங்கெடுத்தலையுடையார்க்குக் கொடுத்தற்கு அணிகலப்பெட்டிகளையும், மதுப்பெய்து முழங்குகின்ற மூங்கிற்குழாய்களையும், மாலையையும் இடந்தோறு மிடந்தோறுங் கொண்டு, எண்ணெய்முதலியவற்றையும் போகத்திற்குரிய யாழ்முதலியவற்றையு மிட்ட பெட்டிகளையுங்கொண்டு, வினாந்து அந்நகரின்வாயிலிலே நெருங்கின வென்க. (கச)

பாடலோசையும்பண்ணெய்யோசையு
மாடலோசையுமார்ப்பொலியோசையு
மோடையானையுரற்றொலியோசையு
முமிபோயுயர்வானுலகுற்றவே.

இ - ள். அப்பொழுது, பாடுதலாற்பிறந்தவோசையும், யாழ்வாசித்தலாற் பிறந் தவோசையும், ஆடுதலாற்பிறந்த இயங்களினோசையும், ஆரவாரமொலிக்கின்றுவோ சையும், யானைபிளிறுகின்ற முழக்கினாற்பிறந்தவோசையுந் தம்மிற்கவந்துபோய் வாணுலகச்சேர்ந்தவென்க. (கடு)

பூக்கணீர்வினையாடியபொன்னுல
கோக்கரீள்விசும்பூடறுத்தொய்யென
விக்கமாநகர்வீழ்ந்ததுபோன்றவண்
மாக்கண்மாக்கடல்வெள்ளமடுத்தே.

இ - ள். பொன்னுலகு பூக்களையுடைய நீரிலேவினையாடனாடி விகும்பையு டறுத்துவந்து நிலத்திலே வினாயவீழ்ந்த தன்மைபோலே மாக்களாகியபெரியகடல்

மாநகரில் வாயிலைக்கடந்து செல்கின்ற அவ்விடத்தில் வெள்ளத்தைநோக்கி முகஞ் செய்ததென்க. (கசு)

மின்னுவாட்டடங்கண்ணியாவெம்முலை
துன்னுவாட்டந்தணித்தலிற்றுநிறத்
தன்னவாட்டத்தணிமலாப்பூம்பொழி
லென்னவாட்டமுமின்றிச்சென்றெய்தினா

மின்போலுமிடையை மின்னென்றார். வாட்டமும், உம்மை - இசைகிறை.

இ - ள். வெம்முலைநெருங்குதலாற் நமக்குவருகின்ற வருத்தத்தினை வாட்டடங்கண்ணியருடைய மின்போலுமிடைபொறுத்தலின்; அவர் ஊர்திகளினின்று மிழிந்து வாட்டமின்றி நடந்துசென்று இஃது அன்னங்களின் வினையாட்டினை யுடையதொரு பொழிலென்றுகூறும்படி அப்பொழிலைச்சேர்ந்தாரென்க.

என்னவெய்தினாரென்க. இனி என்னவாட்டமுமெனக்கூட்டிக் கண்ணியர் தம்முலைநெருங்குதலிற் நமக்குப்பிறந்தவாட்டத்தினைத் தாம்பொறுத்தலின் மேல் ஒருவாட்டமுமின்றி அன்னவினையாட்டையுடையதொருபொழிலிலே யெய்தினா ரென்றுமாம். (கசு)

அள்ளுடைக்குவளைக்கயநீடிய
களாளுடைக்கமுநீர்ப்புனற்பட்டமும்
புள்ளுடைக்கனியிற்பொலிசோலையு
முள்ளுடைப்பொலிவிற்பொருபாலெலாம்.

அள்ளிக்கொள்ளுந்தன்மையையுடைய கயம். நீடியபுனற்பட்டம் - நீரோட ஓடை. கனியாற் பொலிந்த புள்ளுடைசோலை. இஃது ஆற்றங்களை

இ - ள். அப்பொழிலில் ஒருபாலெல்லாம் கயத்தையும் பட்டத்தையஞ் சோலையையுமுள்ளேயுடைத்தான பொலிவிற்தென்க. (கசு)

செம்புறக்கனிவாழையுந்தேன்சொரி
கொம்புறப்பழுத்திட்டனகோழனா
வம்புறக்கனிமாவொடுவார்களைப்
பைம்புறப்பலவிற்பொருபாலெலாம்.

இ - ள். ஒருபாலெல்லாம் சிவந்தபுறத்தையுடைத்தாய்க் கனிசின்ற வாழையினையும், கொழுவிய அரையினையுடைத்தாய்ப் புதுமையுறக்கனிகின்ற மாவினையும், கொம்புறப் பழுத்துத் தேன்சொரி கூனையை யிட்டனவாகிய பைம்புறப் பலவினையு முடைத்தென்க. (கசு)

களவானரமுங்கன்னியுதமுந்
துள்ளுமானொடுவேழத்தொருநிலும்
வெள்ளையன்னமுந்தோகையும்வேயந்தவ
னுள்ளுமாந்தனாயுள்ளம்புகற்றுமே.

இ - ள். அப்பொழிவிடம், வானரத்தையும் கருஞ்சூரங்கையும் மாணையும் வேழத்திரனையும் அன்னத்தையும் மயிலையும்ணிந்து, துணையைநீனப்பாரா நெஞ் சைவிரும்பப்பண்ணுமென்க. (உ0)

கோக்கணங்கொதித்தேந்தியவேலென
நோக்கணங்கணையார் நுகர்வேய்தலிற்
றூக்கணங்குறையுந்தடந்தாமரைப்
பூக்கணம்பொழிற்பட்டதுபோன்றதே.

இ - ள். அங்கனம் புகற்றுதலின், வேலெனநோக்குகின்ற நோக்கினையுடைய அணங்கணையார் கணவரிடத்து நுகர்ச்சியால் அவயவங்கள் செவ்விபெறுதலின், அவ ருறைவிடம் எல்லாரிடத்தினு ஞ்சென்றுசேருந் திருத்தங்குந் தாமரைப்பூக்கணம் ஓடையையொழிய ஒருபொழிவிலேயுண்டான தன்மையையொத்ததென்க.

முகமுதலியன தாமரைக்குவமை. நோக்கால் அணங்கணையாருமாம். (உக)

சூறப்பட்டவக்கொய்ம்மலர்க்காவக
முறித்தேன்றுளித்தொண்மதுவார்மல
நாறிநாண்மலர்வெண்மணற்றாநிழ
றேறித்தென்கயம்புக்கதுபோன்றதே.

இ - ள். முற்கூறிய காவினுள்ளாகியவிடம் வைத்ததேனுறித் துளித்துப் பூவி னின்றும் வார்கின்ற மதுமணநாறி மணலதாய் நிழல்தெளிந்து இக்குளிர்ச்சியாலே கயத்திலேபுக்கிருந்தாற்போன்றிருந்ததென்க. (உஉ)

காவிற்கண்டத்தினாவனைத்தாயிடை
மேவிவிண்ணவர்மங்கையர்போன்றுதம்
பூவையுங்கிளியும்மிழற்றப்புகுந்
தானியந்துகிலாரமர்த்தார்களே.

இ - ள். பாலாவிபோலத் துகிலையுடைய குணமாலையும், சுரமஞ்சரியும், அந்த வுள்ளாகியகாவிலே தினாயைவனைத்து அதினுள்ளே மிழற்றப்புகுந்து அரமங்கையர் போன்று மேவியிருந்தாரென்க. (உ௩)

க. பெளவநீர்ப்பவளக்கொடிபோல்பவண்
மொலலங்குமுலாள்சுரமஞ்சரி
கொவ்வையங்கனிவாய்க்குணமாலையோ
டெவ்வந்தீர்ந்திருந்தாளிதுகூறினாள். (உ௪)

உ. தாமஞ்சுடியதுக்துகிலேந்தல்குப்
றாமஞ்சுடியவேழ்மடங்கண்ணினு
ணமஞ்சுடியநன்னுதனீட்டினாள்
காமஞ்சுடியகண்ணொளிர்சுண்ணமே.

இவையிரண்டிமொருதொடர்.

க. எவ்வந்தீர்ந்திருந்தான் - முன்பு ஒருவெறுப்புமின்றியிருந்தவன்.

உ. அல்குலிணையுடைய கண்ணினான் - குணமாலே.

இ - ள். அங்ஙனமிருந்தகாலத்தே குணமாலையொன் னுள் சுமந்த மாலையென்னு ள்சேடி எல்லாரும் விரும்புந்தன்மையை மேற்கொண்ட கண்ணத்தை நீட்டினான்; அதுகண்டு கொடிபோல்பவன் குழலான் சுரமஞ்சரி அவள் குணமாலையுடனே இவ் வார்த்தையைக் கூறினாளென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(உரு)

சுண்ணமென்பதொர்பேர்கொடுசோர்குழல்
வண்ணமாலேதுசுப்புவருந்துவா
னெண்ணிவந்தனகூறிவையோவென
நண்ணிமாலையைநக்கனளென்பவே.

இ - ள். குழலிணையும் துசுப்பினையுமுடைய மாலாய்! இவை சுண்ணமென்ப தொருபெயரை யேறிட்டுக்கொண்டு நினை வந்துவான்கருதி வந்தனவோவென்ற னுகி அவனைத்தான் நக்கான்; நக்குச் சொல்லின் என்னுடையசுண்ணங்களைச் சொல் லாயெனச் சொன்னாளென்க.

(உசு)

பைம்பொனீளுலகன்றியிப்பார்மிசை
யிம்பரென்கண்ணமேய்ப்பவளவெனிற
செம்பொற்பாவையன்னாய்செப்புநீயெனக்
கொம்பனாளுங்கொதித்திதுகூறினான்.

இ - ள். அதுகேட்டகுணமாலே பாவையன்னாய், தேவருலகினன்றி இவ்வுல கில் இவ்விடத்து என் சுண்ணத்தையொப்பன வேறுசிலசுண்ணமுளவென்றறிவோர் கூறின, நீயும் இப்பொழுது நின் சுண்ணத்தையும் இதற்கொக்குமென்று கூறுவாயாக வென்றுகூற, அதுபொறுதே சுரமஞ்சரியுங் கொதித்து இதனைக்கூறினாளென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(உஎ)

சுண்ணந்தோற்றனந்தீம்புனலாடல
மெண்ணில்கோடிபொன்னிதும்வென்றூழ்கென
வண்ணவார்குழலேழையர்தம்முளே
கண்ணற்றாகமழ்சுண்ணத்தினென்பவே.

தோற்றனம் - வினையெச்சமுற்று.

இ - ள். சுண்ணந்தோற்றுப் புனலாடவுங்கடவேமல்லேம்; மாற்றற்ற பொன் கோடியென்னு மிலக்கத்தை அருகனுக்குக்கொடுக்கக்கடவேமென்று கூறினான்; அங்ஙனங்கூறவே ஏழையாரிருவருஞ் சுண்ணங்காரணத்தால் நட்புக்குலைந்தாரென்க. ()

வேறு.

மல்லிகைமாலேமணங்கமழ்வார்குழம்
கொல்லியல்வேனெடுங் கண்ணியர்கூடிச்

சொல்லிசைமேம்படுகண்ணவுறழ்ச்சியுள்
வெல்வதுகுதெனவேண்டிவிடுத்தார்.

கொல் - சொற்றொழில்.

இ - ள். மாலையினையுங் குழலினையுமுடைய இருவருங்கூடச் சுண்ணத்தினது
மாறுபாட்டிலே வெல்லுமது நமக்குச் சொல்லும் புகழ்மேம்படும் வெற்றியென்று அவ்
வெற்றியைவிரும்பி அவற்றைக்காட்டுதற்குப் போகவிட்டாரென்க. (உக)

இட்டிடையாரிருமங்கையரேந்துபொற்
றட்டிடையந்துகின்முடியதன்பினர்
நெட்டிடைநீந்துபுசென்றனர்தாமரை
மொட்டைமென்முலைமொய்குழலாரே.

இட்டிடையார் - குணமாலையும், சுரமஞ்சரியும். இருமங்கையர் - கணகபதாகை
யும், மாலையும். மொய்குழலார் - சேடியர்.

இ - ள். இட்டிடையாருடைய மொய்குழலார் சுண்ணத்தினைத் தட்டிலேயிட்டுத்
துகிலான்முடிக்கொண்டிசெல்ல, அதன்பின்னே இருமங்கையரும் இவையாட்டு
தற்குக் கூடச்சென்றாரென்க. (ரு0)

வேறு.

சீர்தங்குசெம்பொற்கொடிமல்லசைமாலேசேர்ந்து
வார்தங்குபைம்பொற்கழன்மைந்தர்கைக்காட்டமைந்த
ரோதங்குசுண்ணமிவற்றின்னலம்வேண்டிவெம்போர்க்
கார்தங்குவண்கைக்கழற்சிவகற்காண்மினென்றார்.

சீர்தங்கு - அடை. செம்பொற்கொடி-கணகபதாகை. மாலையென்னும் பெயராக
கேற்ப மல்லிகையடைகூற்றோ.

இ - ள். கொடியுமாலையுஞ்சேர்ந்து மைந்தர்கையிலே அவற்றைக்காட்டஅவா
கூறுவார். இவ்விரண்டும் நல்லசுண்ணம், இவற்றின் நன்மை அறியவிரும்பிற் போரி
னையுங் கையினையுங் குழலினையுமுடைய சிவகனைக் காண்டீராகவென்றாரென்க.

வாண்மின்னுவண்கைவடிநூற்கூடற்கேள்விமைந்தர்
தாண்மின்னுவீங்குகழலான்றனைக்குழமற்றப்
பூண்மின்னுமார்பன்பொலிந்தாங்கிருந்தான்விசும்பிற்
கோண்மின்னுமீன்குழுகுளிர்மாமதித்தோற்றமொத்தே.

வாண்மின்னுதற்குக் காரணமான கை. மைந்தர் - தொழும் நட்புவிட்புலரு.
வீக்குகழல் - வீகாரம். கழலான் - நந்தட்டன். அப்பூண்மின்னு மார்பனென்றது
முன்னிற்கவியில் அவர் கூறியசேவகனை.

இ - ள். அப்பூண்மின்னுமார்பன் அவர்செல்லின்றபொழுது மைந்தர் கழலான்

இவர்கள் தன்னைச்சூழ அப்பொழிலிடத்தே பொலிவுபெற்று விசம்பிலே கோண்மினும் மின்னுமினுஞ்சூழப்பட்ட மதித்தோற்ற மொத்திருந்தானென்க.

ஞாயிறுபோல்வானைக் கலேதோற்று விப்பதகா இருத்தலின், ஈண்டு மதியை உவமைகூறினர். “பன்மீ னடுவட் பான்மதி போல - வின்னகை யாயமோ டிருந் தோற் குறுகி” என்றார் பிறரும். இராகு கேதுக்களையொழிந்த ஏழுகோளுஞ்சூழப் பட்ட தொருமதி இல்பொருளுவமை. தோழர்நால்வருந் தம்பிமார்மூவருங் கோண் மீனுக்குவமை. இனி ஞாயிறுந்நிங்களுந் தனக்குவமையாதலின், ஒழிந்த வேழுகோ ளுமாம். மின்னுமினுக்கு ஒழிந்ததோழருவமை. இனிக் கழலானாகிய மார்பனென் பாருமுளர். (௩௨)

வேறு.

க. காளை சீவகன் கட்டியங்காரனைத்
தோளையீர்த்திடவே துணிவுற்றநடல்
வாளே வவ்வியகண்ணியர்வார்கழற்
றாளையே துபுதங்குறைசெப்பினார். (௩௩)

உ. சுண்ணநல்லனசூழ்ந்தறிந்தெங்குந்
கண்ணல்கூறடியேங்குறையென்றலுங்
கண்ணிற் கண்டிவைநல்லகருங்குழல்
வண்ணமாலையினீரெனக்கூறினான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

செய்நன்றியறிந்து கைம்மாறுசெய்யக்கருதலும், பகைவர்செய்த தீங்குறித்து அயர்க்குத் தீங்குசெய்யக்கருதுதலும் அரசனீதியென்பதுதோன்றத் தோளையீர்த்திட வே துணிவுற்றவானென்றார். * “ஆகியாயவரும்பகைநாட்டெல்” என்றாமேலும்.

இ - ள். கண்ணியர் அவன்றாளை ஏத்தாநின்று அண்ணலே, இச்சண்ணங் களைச்சூழ்ந்தறிந்து இவற்றில் நல்லனவற்றை எங்கட்குக்கூறென்று தங்குறை செப் பினார்; அங்ஙனம் அடியேங்குறையிதுவென்று அவாகூறினவளவிலே கண்ணுலே பார்த்து மாலையினீர், இவை நல்லனவெனக் கூறினானென்க.

இவைநல்லவென்றது, குணமாலையென்கதை. அவர்க்கு இரண்டும் நன்றெ ன்றாற்போலிருந்தது. பலவுங்கூடவிடித்தலின், இவையெனப்பன்மையாற் கூறி னான். (௩௪)

க. மற்றிம்மாநகர்மாந்தாகளியாவரு
முற்றுநாறியுங்கண்டுமுணர்ந்திவை
பொற்றசுண்ணமெனப்புகழ்ந்தார்நம்பி
கற்றதும்மவர்தங்கொடேகொலோ. (௩௫)

உ. ஐயனையறியும்மெனவந்தனம்
பொய்ப்புதன்றிப்புலமைதுணுக்கிநீ

கொய்துற்றோர்துறாநுற்கடலென்றுதம்
கையினுற்றொழ்தார் கமழ்கோதையார்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ன். கோதையார் நின்னையொழிய மக்களெல்லாருந் திண்டியும் மோந்தும்
நோக்கியுமாராய்ந்து வேறுபாடுகூறாது இவை நல்லசுண்ணமென்று புகழ்ந்துவிட்
டார்; நீகற்றதும் அவர்தங்களுடனன்றே, ஆதலின் துற்கடலே, இவற்றின்வேறு
பாடு சீவகனையறியுமென்று பிற்கூறக்கேட்டுவந்தேம், அவர்கூறியவார்த்தை மெய்
யாம்படி நின்னறிவைக் கூறிதாக்கி ஆராய்ந்து கடிதாகவுளையென்றுதொழுதாரென்க.

நாறியெனவே மோந்துணர்ந்ததாம்.

(௩௬)

நல்லசுண்ணமியைவியவற்றிற்கிற்
தல்லசுண்ணமதற்கென்னையென்றிரேழ்
புல்லுகோடையபொற்புடைப்பூஞ்சுண்ண
மல்லசீதஞ்செய்காலத்தினையவே.

இ - ன். இவை நல்லசுண்ணம், இச்சுண்ணம் இவற்றிற் கிறிதுநல்லவல்ல;
அதற்குக் காரணமெங்ஙனையென்று கேட்பீராயின், பொற்புடைச்சுண்ணமானவை
கோடையிலிடித்தவை, நல்லவல்லாதவை மாரியிலிடித்தவையென்றானென்க. ()

வாரம்பட்டுழித்தீயவுநல்லவாந்
தீரக்காய்ந்துழிநல்லவுந்தீயவா
மோரும்வையத்தியற்கையன்றோவென
வீரவேனெடுங்கண்ணிவிளம்பினான்.

இ - ன். கனகபதாகை, ஒருவர்மேல் அன்புற்றகாலத்து அவர்செய்யுந் தீங்
குகளும் நல்லனவாம்; அன்பின்றியிருந்தகாலத்து அவர்செய்யுந்மைகளுந் தீய
வாம்; இஃது உலகத்தியல்பன்றோ, இதனை தும்மிலே ஓர்ந்துபாருமென்றுகூறிப்
பின்னும் ஒருமொழிவிளம்பினானென்க.

(௩௭)

உள்ளங்கொள்ளவுணர்த்தியபின்னலால்
வள்ளனிங்கப்பெறாய்வளைத்தேனெனக்
கன்செய்கோதையினாய்கரிபோக்கினுற்
றெள்ளிரெஞ்சிற்றெளிகெனச்செப்பினான்.

இ - ன். வள்ளலே, என்னெஞ்சு நீகூறிய தீங்குகளைக் கைக்கொள்ளும்படி
யறிவித்தபின்னரல்லது போகப்பெறாய்; நின்னை யான்றித்தேனென்று அவள்
கூறினாள்; அதுகேட்டு அவனுங் கோதையினாய், சான்றலுணர்த்தினால் நெஞ்சா
லே ஆராய்ந்துதெளிகவென்று கூறினானென்க.

போக்குதல் “ நூலாற்போக்கினுள்” என்றற்போல் உணர்ந்தன்மேற்று. (௩௮)

கண்ணின் மாந்தருங்கண்ணிமையார்களு
மெண்ணினின்சொலிகந்தறிவாரிலே

நண்ணுதிஞ்சொனவின்றபுள்ளாதியா
வண்ணனீக்கினஃதொட்டுவல்லயானென்றாள்.

இ - ள். அண்ணலே, எண்ணின், நின்சொல்லை மக்களினுந் தேவரினுங் கடந்தறிவாரில்லை, ஆதலின், அவர்களைப்பொழியத் தம்மினத்தில் ஒன்றையொன்றழைத்தசொல்லையறிந்து அதிலேபயின்ற பறவைமுதலாக இதனைத் தீதென்றுநீக்குமாயின், அதனைப்பொருந்துவேனென்றாளுன்க.

(ச௦)

காவில்வாழ்பவநால்வருளர்கரி
போவர்பொன்னையாயெனக்கைதொழு
தேவலெம்பெருமான்சொன்னவாறென்றாள்
கோவைகித்தலமென்முலைக்கொம்பனாள்.

நால்வரென்று உயர்தினையாற்கூறுதல் * “ஒருவரைக்கூறும்” என்னுஞ்சூத்திரத்து ஒன்றெனமுடித்தலாற்கொள்க.

இ - ள். அங்குனமுடன்படுதலிற் சேவகனும் பொன்னையாய், காவிலேவாழ்வன நான்குசாதியுள், அவை நடுவாயுணர்த்துமெனக்கூற, கொம்பனாள் எம்பெருமானருளிச்செய்தபடியாமென்றாளுன்க.

“ஏவன்முரணும்” என்றற்போல.

(சக)

க. மங்கைநல்லவர்கண்ணுமனமும்போன்
மெங்குமோடியிடறுஞ்சுரும்புகாள்
வண்டுகொண்மகிழ்தேனினங்காண்மது
வுண்டிதேக்கிடுமொண்மினிரிட்டங்காள்.

(சஉ)

உ. சோலைமஞ்ஞைஞ்சுமைதன்சண்ணமு
மாலையென்னுமடமயில்சண்ணமுஞ்
சாலநல்லனதம்முளுமிக்கன
கோலமாகக்கொண்டெண்மினெனச்சொன்னாள்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

கண்ணுமனமும்போன்று சேர்ந்து எங்குங் கடிதாகவோடித் தட்டித்திரியுஞ் சுரும்புகாள் மினிறுகாளுன்க. இது நிரணிறை; இவை எல்லாமணத்தினுஞ்செல்லும். மதுவுண்டு மகிழ்கின்றவன்கொண் மதுவுண்டுதேக்கிடுகின்றதேன்காளுன்க; இவை நல்லமணத்தேசெல்லும். சுரும்புமுதலியன கூறும்பாஷையைச் சேவகனுணர்ந்திருத்தலின், அதனாலவற்றை யழைத்தானென்றுணர்க; விக்ரமாதித்தன் ஏறும்பின்பாஷையறிந்தானென்று கதைகூறுகின்றமையின். “தாதுண் டும்பி போது முரன்றாங்கு” என்றும், † “ஓரங்கிசை ளிமிறொடு தும்பிதா துத” என்றங்கூறுதலிற் தும்பியதுகிளையாம் இந்நான்குமென்க. ‡ “நண்டுந் தும்பியு நாள்

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாக்கம், உஎ.

† கலித்தொகை, முதலாவது பாலை, கூஉ.

‡ தொல், பொருளதிகாரம், மரபியல், கூக.

கறி 'வினவே - பிறவு முள்வே யக்கிளைப் பிறப்பே' என்று தும்பிக்குச் செவிய
ன்றெனவே இவற்றிற்குஞ் செவியின்றாமாதலாலே வருத்தமிருதியான் இவற்றை
நோக்கி வாளாகுறியதன்றி வேறன்று; இவைவந்து கரிபோதலில்; கேள்வியில்
லனவருத்தலென்னை? என்பதுகடா அதற்குவிடை: ஆசிரியர் நண்டுநும்பியுமென்று
தும்பியைப்பின்பவைத்தது மேல் வருஞ்ஞத்திரத்தின் "மாவு மாக்களு மையறி
வென்ப" என்ற ஐயறிவு இதற்கு மேறுதற்கென்றுணர்க; இதனை வாராததனால்
வந்ததுமுடித்தலென்னுந் தந்திரவுத்தியாற்கொள்கவென்று ஆண்டு உனாகுறிப்போர்
தாம்; அதுவே யாசிரியர்கருத்தென்பது சான்றோருணர்ந்தன்றே * "பூத்த பொங்
கர்த் துணையொடு வதிந்த - தாதுண் பறவை பேதுற லஞ்சி - மணிநா வார்த்த
மாண்வினைத் தேரின்" என்று அப்பொருடோன்றக்கூறியதென்றுணர்க. இக்கருத்
தான் இவருஞ் செவியுணர்வுண்டென்றுகூறினர்.

இ - ள். அவர் அங்ஙனங்கூறுமளவிற்கு நும்புகாள், மிஞிறீட்டங்காள், வண்
டுகாள், தேன்காள், நீர்வம்மினெனவிளித்து வந்தபின்னர் அவற்றைநோக்கிச் சர
மஞ்சரிசுண்ணமும் குணமாலசுண்ணமும் மிகவுல்லனவாயினும் இவற்றில் நல்
லனவற்றை நன்றாகக்கொண்டென்மினென்று கூறினனென்க.

இங்ஙனங்கூறு தான்கற்ற விஞ்சையினுணையார் கேள்வியுணர்வு பிறப்பித்
தானெனின், அவை கரிபோதலாகாவாம்; "எண்ணினின்சொலிகந்தறிவாரிலை"
என்றலின். வெறுதிருத்தற்கு இருவரையுமயிலென்றான். (சுந)

வண்ணவார்கிலைவள்ளல்கொண்டாயிடை
விண்ணிற்றாவியிட்டான்வந்துவிழ்ந்தன
சுண்ணமங்கைசுரமையமாலைய
வண்ணவண்டொடுதென்கவாந்துண்டவே.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறியவள்ளல் இரண்டையுமிரண்டுகையிலுங்கொண்டு
ஆகாசத்தே தாவினாகை, அப்பொழுது அவற்றின் மேற்சென்றசுரும்புமிஞிறும்
இவை தீயவென்றுண்ணாதுபோதலின், சுரமைசுண்ணம் நிலத்தேவிழ்ந்தன. மலை
சுண்ணத்தை அவற்றின்மேற்சென்ற வண்டுந்தேனும் விரும்பியுண்டனவென்க.

தாவியிட்டான் - ஒருசொல். சுரும்புமிஞிறுமொருகுணத்தவாதலிற் சோந்து
ஒருகையைநோக்கின. மற்றையன ஒருகுணத்தவாதலிற் சேர்ந்து மற்றைக்கை
யைநோக்கின. உண்ணுமல்லவதவற்றிற்கு வையாமல் இவையுண்டலிற் கடிதுண்ட
னவென்பதுதோன்றக் கவாந்தென்றார். (சச)

தத்துநீர்ப்பவளத்துறைநித்திலம்
வைத்தபோன்முறுவற்றுவர்வாயினி
ரொத்ததோவெனநோக்கிநுந்நங்கைமார்க்
குய்த்துணாமமினிவ்வண்ணமெனச்சொனான்.

பவளத்தே உறைவன சிலநித்திலத்தைக் கொண்டவந்து வைத்தார்போலும்
வாயினீரென்க. வேட்கைநிகழாதவிடத்து மகளிராயினாச் சிறப்பித்துக்கூறல்
இயல்பென்பதுதோன்ற இருவரையுஞ் சிறப்பித்துக்கூறினான். தானோக்கியநோக்

கந்தானே யான்கூறியநடுவுநிலைமை துமக்குப்பொருந்திற்றோவென்றகூறும்படியாக அவர்களைப் பார்த்தானென்க.

இ - ள். அங்ஙனமவையுண்டபின்பு அவன் நோக்கி வாயினீர், நங்கைமார்க்கு யான் நேற்றினமுறைமையை மனங்கொள்ளும்படி கூறுவீரென்றானென்க. (சுரு)

நீலநன்குதெளித்துநிறங்கொளீஇக்
கோலமாகவெழுதியபோற்குலாய்
ஞாலம்விற்கும்புருவத்தநங்கைகண்
போலும்வேலவனேபுகழ்ந்தேனென்றாள்.

இ - ள். நீலமணியைக்ககாத்து நிறங்கொளுத்தி எழுதினற்போல வளைந்து உலகைத் தமக்குவிலையாகவிற்கும் புருவத்தினையுடைய சுரமஞ்சரிகண்போற் றப்பாதவேலவனே, நீதேற்றினமுறைமையை யானுடம்பட்டுப்புகழ்ந்தேனென்ற ளென்க.

இஃது இவற்கு வேட்கைநிகழ்வதுகருத்தாகக் கூறினாள்; அது மேல் *“என் மனத்தினுள்ளன” என்பதனுணர்ந்தக. (சுசு)

வேறு.

சோலையஞ்சரும்பிற்சுண்ணந்தேற்றியதோன்றறன்னை
வேலையம்படுத்தகண்ணாந்தொழுதனர்வினாந்துபோகி
மாலைக்குவென்றிகூறமழையிடிப்புண்டோராக
மாலையத்தழுங்கியாங்குமஞ்சரியவலமுற்றாள்.

சுரும்புன்னுதுபோகவே அதன்றிங்குவெளிப்படலின், அதனாற்றேற்றியவென் னார். இது வெதிரேகம். மிளிற்றிற்சுரும்புகிறத்தலின், அதனைக்கூறினார். முன் னும் அதுநோக்கியன்றே கன்சென்றுழிச்செல்கின்ற மனத்தோடே அதனையுமறித் தது. முன்னர் வண்டுந்தேனுமுண்டவென்றது அந்நுவயம்.

இ - ள். சுரும்பாற்றேற்றியதோன்றிலே வேலோவென்றையப்படுத்தினகண் ணார் தொழுதனராய் வினாந்துபோய்க் குணமாலைக்குவென்றிகூற, அதுகேட்டுச் சுரமஞ்சரி ஒருநாகமிடிப்புண்டு தானுறைகின்றவிடத்தே வருந்துகின்றாற்போல வருத்தமுற்றானென்க.

ஆலயமென்றது கன்னியாமாடத்திருத்தற்கு.

(சுசு)

வேறு.

திங்களங்கதிர்செற்றுழக்கப்பட்ட
பங்கயப்படுவொத்துனைபாவாய்
நங்கையென்னொடுமையாய்நனியொல்லே
யிங்கணென்றழிவீழ்ந்திராந்திட்டாள்.

இ - ள். திங்களின்கதிருழக்கப்பட்ட தாமரைமலையொத்து இவ்விடத்தே மிகவும்வருந்துகின்றபாவாய், நங்காய், கடுக என்னுடனே முன்புபோலே கையை யாழ யுரையாயென்றிரந்தாள் குணமாலையென்க.

ஒத்துனை - ஒத்தாயென்றாமம்.

(சுஅ)

*. சுரமஞ்சரியாரிலம்பகம், கஉ.

மாற்றமொன்றுமாயாண்மழைவள்ளலென்
 னேற்றசுண்ணத்தையேற்பிலவென்றசொற்
 ரோற்றுவந்தென்சிலம்படிகைதொழ
 நோற்பனோற்றனையெனவேகிளுள்.

இ - ள். நின்மேல்விருப்பினால் எனதுநல்லசுண்ணத்தைத் தீதென்ற வாசியறி
 யாதான் இனி என்னையும்விரும்பித் தானேவந்து அக்காலத்துச் சொல்லுஞ்சொல்
 லுட்படத் தோற்றுச்சொல்லி என்னடியைத் தொழும்படி நோற்பேன்; அவன்
 நின்னைவிரும்புதற்கு நீ முன்னேநோற்றாயென்று தன்குறிப்புக்கூறும்படி குணமா
 லையேநோக்கி அவளுரையாயென்றதற்குத் தானுரையாளாயேகிளுளென்க.

இஃது உட்கோள். *“பெருமையு முரனு மாடுஉ மேன” என்பதனாற் றன்
 வேட்கைமறைத்தான். † “தீண்டிலேனாயினுய்யேன் - சீறடிபரவவந்தேனருளென
 த்தொழுதுசேர்ந்து” எனமேற்கூறலின், ஈண்டுச் சொற்றோற்றமுதொழுவென்றுகரு
 தினுளென்றார். இக்கருத்து அங்ஙனமுடிக்கின்ற ணுழால் இவ்வுருகிகழந்தது. (சக)

கன்னிமாநகர்க்கன்னியர்குழந்தரக்

கன்னிமாடமடையக்கழமலாக்

கன்னிநீலக்கட்கன்னிநற்றாய்க்கவல்

கன்னிக்குற்றதுகன்னியர்கூறினார்.

இ - ள். அங்ஙனமேகிய புதிய நீலமலர்போலுங்கண்ணினையுடைய கன்னி,
 கன்னியர்க் குழச்சென்று அழிவில்லாதநகரிற் கன்னிமாடத்தைச் சேர்ந்தாளாக,
 அவள் நற்றாயாகிய சுமதி நீராடாதுவருதற்குக் காரணங்கேட்டவர்கு அக்கன்
 னிக்குப்பிறந்த வருத்தத்தைச் சூழ்ந்துநின்ற அக்கன்னியாகூறினாரென்க.

அவள்நற்றாய்க்கென்க.

(ரு0)

க. கண்கள்கொண்டகலப்பினவாயினும்

பெண்கள்கொண்டவிடாபிறசெற்றமென்

றெண்கணாவடாயவடந்தைக்குப்

பண்கொடேமொழியாற்பயக்கூறினார்.

(ருக)

உ. விண்ணிறற்க்கள்விவக்குதன்மேயின

ரெண்ணநும்மகளெண்ணமற்றியாதெனிற்

கண்ணினுடவர்க்காணினுங்கேட்பினு

முண்ணலேனினியென்றுமாயாடினார்.

(ருஉ)

கூ. இன்றுநீர்வினையாட்டினுளேந்திழை

தொன்றுசுண்ணத்திற்றோன்றியவேறுபா

முன்மெனவிக்கொர்கூற்றமெனநையா

நின்றுநீலக்கணித்திலஞ்சிந்தினார்.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், களவியல், எ.

† சுரமஞ்சரியாரிலம்பகம், சுக.

க. பெண்கள் - சாதிப்பன்மையுணர்த்திற்று.

உ. மற்று - அசை.

ங. தொன்றுவெறுபாடு - ஊழினால்வந்தவெறுபாடு.

இ - ள். ஒண்கணாளாகிய அவளுடையதாய், கண்கள் ஒன்றன்ருற்பினை ஒன்று தப்பாமற்கொண்டகலப்பினவாயினும் வேறாகப் பெண்கள் தம்மனத்திற்கொண்ட செற்றங்களைவிடாவென்று தானுட்கொண்டு அவடந்தை குபேரத்தன்கு நம்மகண்ணெனம் விண்ணிலேகிரியுந்தங்களைத் திரியாமல் விலக்குதலைமேவினாரென்கணமாயிருந்தது; அஃது இயாதெனின், ஆடவனாக் கண்ணற்காணினும் அவர் பெயரைச் செவியாற்கேட்பினும் உண்ணெனென்று வஞ்சினங்கூறினாராதலால். இன்று நீர்வினையாட்டிலே எந்திழை சுண்ணத்தாற்றேற்றிய தொன்றுவெறுபாடு இன்று என்னாவிக்குக் கூற்றமென்று நையாநின்று தேமொழியாலே மனங்கொள்ள வறிவித்தான்; அங்நனமறிவித்து அழுதாளென்க.

(ருக)

வேறு.

பட்டதெனங்கைக்கென்னப்பாசிறைப்பசும்பொனல்குள்
மட்டவிழ்கோதைசண்ணமாலையோடிகலித்தோற்றான்
கட்டவிழ்கண்ணிரம்பிசேவகன்றிறத்திற்காய்ந்தா
ளட்டிந்தேனலங்கன்மார்பவதுபட்டதறிமோவென்றான்.

இ - ள். அதுகேட்டு நங்கைக்கு இங்நனம்வருந்துதற்குப் பிறந்ததென்னென்று குபேரத்தன்கேட்பச் சுமகிகூறுவான்; அலங்கன்மார்பனே, சுரமஞ்சரி குணமாலையுடனே இகலிச் சுண்ணந்தோற்றின்; தோற்றவடான் அதனைத்தேற்றின நம்பிசேவகன்றிறத்தாலே ஆடவனாக் காய்ந்தான்; பிறந்தகாரியமது, அதனையறிவாயாகவென்றாளென்க.

(ருச)

வேறு.

பள்ளிகொள்களிறுபேரலப்பரிவுவிட்டுயிர்த்தென்பாவை
யுள்ளியபொருண்மற்றஃதேலோபெரிதுவப்பக்கேட்டேன்
வள்ளிதழ்க்கோதைமற்றுநகரொடுங்கடியுமேனும்
வெள்ளநீணிறியினினேவேண்டியவிளைப்பலென்றான்.

மற்று - வினைமாற்று. ஒ - மகிழ்ச்சிக்குறிப்பு.

இ - ள். அதுகேட்டவன் துயில்கொள்ளும்பாண்போல வருத்தத்தோன்ற வுயிர்த்தனையுள் என்பாவைவினைத்தகாரியம் வேறென்றன்றி அத்தன்மையாயின் மிகப் பெரிதும் மனமகிழ்க்கேட்டேன்; அக்கோதை தெருவினன்றி நகரினுமுட்பட ஆனைக் கடியினும் வெள்ளமென்னு மெண்ணையுடைய நிதியாலே அவன் விரும்பியவற்றை இப்பொழுதே முடிப்பேனென்றானென்க.

(ருரு)

இன்னதோர்காலத்தின்னானொருமகளின்னதொன்றிற
கின்னதோரிடத்தினெல்லையாட்கடிந்தொழுகினுள்போ
லின்னதோர்நகரினென்றாகென்பெயர்நிற்கவேண்டு
மின்னதோராரந்தம்மோவென்றுகொண்டேகினுனே.

இதனால் அதுவேயன்றிப் புகழுநிறுத்துவேனென்கின்றான். போல் - ஒப்பில் போலி. * “ஆங்க வுண்யசை” † “ஒப்பில் போலியு மப்பொருட் டாகும்” என்றதனால் உரையசையின் பொருளுணர்த்துமாயிற்று. ஆங்கென்றது அரசனிடத்தை.

இ - ள். இத்தன்மைத்தானதொருகாலத்தே ஒருவணிகனுடைய ஒப்பில்லாத மகள் இத்தன்மையதொருகாரியத்திற்கு ஒருதெருவினிடத்தினெல்லையின் ஆடவர் வாராமற் கடிந்தொழுகினுள்போலே இத்தன்மைத்தான நகரிலேயென்று என்புகழ் நிற்கவேண்டும்; விலையல்லாததோராரத்தைத் தருவாயாகவென்றுகூறி அதனை வாரி கீக்கொண்டு ஆங்கேகிணென்க.

“நல்லெயி லுழந்த செல்வர்த மின்னன்” என்றார் பிறரும். (௫௬)

வையகமுன் றும்விற்குமாமணியாரமேந்திச்
செய்கழன்மன்னற்குய்த்துத்தன்குறைசெப்பலோடு
மையெனமன்னனேவவாள்வழக்கற்றதென்ப
கைபுனைபாவையெல்லாங்குகா முலையாக்கினே.

இ - ள். ஆரமேந்திச் கொண்டுசென்று மன்னனுக்குக்கொடுத்துத் தன்காரியததைச்சொன்னாக, அவன் அதுகுறையிலையென்றுகூறுதலிற் நெருவில் ஆள்வழங்குதலற்றது; அப்பொழுது அம்மாடத்தில் ஆண்பாவைகளெல்லாமழித்துப் பெண்பாவையாக்கினென்க. (௫௭)

வேறு.

சென்றுகாலங்குறுகினுஞ்சீவகன்
பொன்றுஞ்சாகம்பொருந்திற்பொருந்துக
வன்றியென்னிறையாரழிப்பாரென
வொன்றுசின்தையளாகியொடுங்கினான்.

இ - ள். வாழ்நாள் தன்னெல்லையைச் சென்றுகுறுகிற்றாயினும் என்னைக் கூடுமாயிற் சீவகனது திருத்தங்குமார்பங் கூடுவதாக, அவனையொழிய என்னிறையை யழிப்பாரிலையென்று ஒருமனத்தையுடையளாயிருந்தாளென்க (௫௮)

இன்பக்காரணமாம்வினையாட்டினுட்
இன்பக்காரணமாய்ததுறப்பித்திடு
மென்பதேதரினைந்தீர்மலர்மலைத
னன்பினுலவழித்தழுதிட்டாள்.

உள்ளென்றது இருவர்மனமும் ஒன்றாய்நடக்கின்ற கடுநட்பினை.

இ - ள். குண்மலை, இன்பத்துக்குக்காரணமாங் கடுநட்புத்தானே பகைகருங் காரணமாய் ஒருவினையாட்டினால் நட்பினைத்துறப்பிக்குமென்கின்ற பழுவார்த்தையையேநினைந்து வருங்கியழுதாளென்க.

அது கடுநட்புப்பகைகாட்டுமென்னுமொழி. இனி வினையாட்டினுள் அவ்வினை யாட்டுத்தானே துன்பக்காரணமாய் இன்பத்தைத் துறப்பிக்குமென்ற பழமொழியுமாம். அது வினையாட்டேச்சுலாமென்னும் பழமொழி. (௫௯)

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், இடையியல், ௨௬.

†

”

”

”

மூ.

தண்ணீர்தீம்புனலாடியதண்மலர்
வண்ணவார்தளிர்ப்பிண்டியினுடிக்
கெண்ணியாயிரமேந்துபொற்றாமரை
வண்ணமாமலரேற்றிவணங்கினாள்.

இந்நட்பினைப்பிரித்த தீவினைநீங்கும்வழி யிதுவென்றெண்ணி.

இ - ள். அங்ஙனம்வருந்தினவள் புனலாட்டுவேண்டி எண்ணிப் பிண்டியினை
னடிக்கு ஆயிரம்பொற்றாமரையையும் ஒழிந்தமலரினையுமேற்றி வணங்கினாள்.

புனலாடப்போகின்றவள் இப்பிரிவிற்குப் பிராயச்சித்தம்பண்ணினாள். (க0)

ஆசைமாக்களொடந்தணர்கொள்கென
மாசைமாக்கடன்மன்னவனுடலின்
மீசைநீள்விசும்பிற்றலைச்சென்றதோ
ரோசையாற்சனமொண்ணிதியுண்டதே.

மாசை - பொன். ஆடுதல் - பிறத்தல். மீசை - மீசையெனவிசும்பு. *“உண்
டற் குரிய வல்லாப் பொருளை-யுண்டன போலக் கூறலு மரபே” என்றதனால் உண்
டதென்றார்; “குணனுணப்பட்டோ” என்றாற்போல.

இ - ள். மாக்களோடு அந்தணருங் கொள்வாராகவென்று மன்னவன் பெரிய
தொருகடனாகப் பொன்னிலே பிறத்தலின், அச்சனம் விசும்பிடத்திலே சென்றதோ
ரோசையோடே அந்நிதியத்தைக் கைக்கொண்டதென்க.

இனிப் பொன்னாகிய பெரியகடலை யாளுதலினென்றுமாம். ஆளுதல் - தான
மிடுதல். (கக)

மகரவெல்கொடியமைந்தனைவாட்டிய
சிகரச்செவ்வரைத்திறிற்செய்தபொன்னெயி
னிகரினேமிதனைக்காக்காகென
நகரநாவிருகோடியந்ததே.

இ - ள். நகரிலுள்ளார காமினைவாட்டிய † நேழிஸ்வாமிகளுடைய பொன்
மதிலையுடைத்தாகிய செவ்வரைபோலும் ஸ்ரீகோயிலுக்கு ஆவதாகவென்றுசொல்லி
எட்டுக்கோடிபொன்னை நீராடுதானமாகக் கொடுத்தாரென்க.

இனிக் காமினைவாட்டிய பொன்னையிலையுடைய நேமிசுவரருமாம். அளித்த
தும் பாடம். (கஉ)

வேறு.

உவாமுதலிசுவலாக்குடைமையுய்த்தவா
கவான்முதற்கூப்பியகனகமாழையாற்
றவாவினையடைகாதயங்குசுந்தைநீ
ரவாவெனுமுடைகடலடைக்கப்பட்டதே.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், கக.

† உஉ - வது தீர்த்தகூர்.

இ - ள். இரவலர்க்குப் பொன்னையொழிய யானைமுதவிய வுடைமைகளை முற்படக்கொடுத்தவர்கள் பின்பும் அவ்விரவலர் காலடியிலே குவித்த பொற்கட்டியாலே அவருடைய கெடாத தீவினையாலுண்டாகிய சிந்தாருலமென்னு நீராலேஅடைகனாயுடைந்த ஆசையென்னுங்கடல் அடைக்கப்பட்டதென்க. (௬௩)

வேறு.

சீரரவச்சிலம்பேந்துமென்சேறடி
யாரரவக்கழலாடவரோடும்
போரரவக்களம்போன்றுபொன்னாப்புன
னீரரவம்வினைத்தார்நிகரில்லார்.

உவமவுருபு வினையெச்சமும் பெயரெச்சமுமாயேநின்றவின், போன்று போலவெனத்திரிந்தது. புனலென்றது யாற்றினை; ஆகுபெயர்.

இ - ள். பொன்னிறைந்தயாறு களத்தையொக்கும்படி நிகரில்லாராகிய சிலம்பேந்தின சேறடியையுடையார் அரவக்கழலாடவரோடுங்கூட நீரரவத்தையினைத்தாரென்க. (௬௪)

கார்வினையாடியமின்னையார்கதிர்
வார்வினையாடியமென்முலைமைந்தர்
தார்வினையாட்டொடுதகுபுபொங்கிய
நீர்வினையாட்டணிநின்றதையன்றே.

இ - ள். மைந்தர்தாரோடே, காரிலேறுடங்கிய மின்னையொப்பாருடையகச்சளாவிய முலைவினையாட்டு நிலைபெறாநின்று மிக்க நீர்வினையாட்டினழகு இடைவிடாது நின்றதென்க. (௬௫)

வேறு.

விடாக்களிவண்டுணவிரிந்தகோதையா
படாக்களியிளமுலைபாயவிண்டதார்க்
கடாக்களிற்றெறுழ்வலிக்கானைசீவக
னடாக்களியவார்தொழில்காணவேகினுன்.

கானை - நந்தட்டன்.

இ - ள். களிவண்டு விடாதேயுண்ணும்படி விரிந்த கோதையருடைய படாமுலைபாய்தலால் விண்ட தாறாயுடைய சீவகன் ஒழுக்கக்கேடு பண்ணாத களிப்பையுடையவர் வினையாடுந்தொழிலைக் காணும்படியாகக் கானை அவ்விடத்தினின்றும் போனென்க.

என்றது: சுண்ணந்தேறுகின்ற காலத்திருந்த நந்தட்டன், சீவகன் நீர்வினையாட்டின் வினோதங்காணப்போதற்குத் தானூந் தனக்குக் கூடுமவர்களுமாக வேறுபோயினென்றவாறு. இவன்போகவே வினோதத்திற்குக்கூடும் புத்திசேனனும் ஒழிந்தோருஞ் சீவகனைக் கூடினாராம். இக்கவியை “இவையின்னனவும் பிறவும்” என னுங்கவியோடே முடிக்க. (௬௬)

வேறு.

ஒன்றேயுயிரையுடையீரொருவிப்போமினிவர்க
ணன்றேகூற்றமாகியருளாதாவிபோழ்வ
தென்றேகலையுஞ்சிலம்புமிரங்கவினவண்டார்ப்பப்
பொன்றோய்கொடியின்னடந்துபுனல்சேர்பவளைக்காண்மின்.

இதுமுதல் அங்ஙனம் வேறுபோயினார் தம்மிற்குடிகின்றனவாம்.

இ - ள். இவள்கண்ணல்லவோ கூற்றமாகி உயிரைப் போக்குகின்றதாதலாற்
சேமவுயிரின்றி ஒருயிரையுடையீர், நீங்கிப்போமினென்றே கலையுஞ்சிலம்புமிரங்க
வண்டார்ப்பக் காமவல்லிபோல நடந்துசென்று புனலைச்சேர்பவளைக் காண்மினெ
ன்க. (௯௭)

அழல்செய்தடத்துண்மலர்ந்தவலங்கண்மாலையதனை
நிழல்செய்நீர்கொண்டர்ப்பநெடுங்கண்ணினையினோக்கிக்
குழையும்பூணுநாணுங்கொழுநனுவப்பவணிகென்
றிழைகொள்புனலுக்கீயுமினோயோணிலைமைகாண்மின்.

கொழுநன் - வருணன்.

இ - ள். அழலையுடையதடத்திலேமலர்ந்த அசைகின்ற பொன்னரிமாலையைத்
தெளிந்தநீர் தானேகொண்டுபோக அதனைநோக்கி நின்கொழுநன் நின்னை விரும்பும்
படி பூண்பாயாகவென்று குழைமுதலியவற்றையும் புனலுக்குக்கொடுக்கும் இளை
யோள்தன்மையைக் காண்மினென்க. (௯௮)

கோலநெடுங்கண்மகளிர்கூந்தல்பரப்பியிருப்பப்
பீலிமஞ்ஞைநோக்கிப்பேடைமயிலென்றெண்ணி
யாவிச்சென்றுபுல்லியன்மைகண்டுநாணிச்
சோலேநோக்கிநடக்குந்தோகைவண்ணங்காண்மின்.

இ - ள். மகளிர் பீலிமஞ்ஞையினுடலைக்கண்டு தங்கூந்தலை உலரும்படி பரப்பி
யிருப்ப, அதன்பெடை அவரைத் தன்றோகைமயிலென்று கருதிச் சென்று புல்லி
அல்லாமைகண்டு நாணி நடவாநிற்கும்; இங்ஙனமயங்கும்படியிருந்த தோகைபோல்
வாள்வடிவைக் காண்மினென்க.

இதுபுல்லிருத்தலிற் றோகையென்றார். இனி நாணவெனத்திரித்து, மகளிர்
கூந்தலைப்பரப்பியிருப்பப் பேடைமயில் அவர்களை நோக்கித் தன்பீலிமஞ்ஞையென்
றெண்ணிப் புல்லி அல்லாமைதனைக்கண்டுநாண, அதுகண்டு தன்பெடை தன்னை
யறிந்து புனரும்படி சோலையைநோக்கிப்போகின்ற தோகையின்வண்ணத்தைக்
காண்மினென்றுமாம். (௯௯)

மின்னொப்புடையபைம்பூணீருள்வீழக்காணு
ளன்னப்பெடையேதொழுதேனன்னேகொடியள்கண்டா
யென்னையடிமைவேண்டினாடித்தாவென்றிறைஞ்சிப்
பொன்னங்கொம்பினின்றுள்பொலிவினவண்ணங்காண்மின்.

இது தோழிவார்த்தை. அன்னப்பெடையென்றது தலைவியை. அன்னை-தோழிதாய். என்று - என்ன.

இ - ள். பூண்வீழக்காணுளாய்ப் பெடையே, தொழுதேன் தாய்கொடியளாத லான், என்னையடிமையாக வேண்டின் நீநாடித்தாவென்று அவன்கூற, அதற்குநாணி இறைஞ்சினின்றான்; அவ்வண்ணத்தைக் காண்மினென்க.

ஈசைதவிற் கணமில்ள்.

(௭0)

தூமங்கமழுங்கோதைதொடுத்ததுயரிமுலையாக்
தேமென்கீதம்பாலாச்சுரந்துதித்தினாட்டிக்
காமக்குழவிவளர்ப்பக்கணவன்புனலுணர்ங்கிப்
பூமென்பொழிலுக்கிவாவான்புகற்சிகாண்மினினிதே.

காமக்குழவி - காமத்தையுடைய இளமைச்செவ்வி, அது காமமாகிய பிள்ளையை வளர்ப்ப அவன்வாயிலாகச் சென்றானென்றழைப்போலவு நின்று.

இ - ள். கோதைபோல்வாள் தொடுத்தநரம்புமுலையாக, அவற்றிற் றோற்றிய கீதம் பாலாகச் சுரந்துட்டிக் காமக்குழவியைவளர்ப்ப, அதுகேட்டுக் கணவன்புனலி னின்றூங்கிப் புணர்ச்சிவேட்கையாற் பொழிற்குப்போகின்றான் விருப்பம் இனிது காண்மினென்க.

இதனால் முன்னே குளித்தேறிக் கூட்டத்தினைக்குறித்தீ யாழ்வாசித்தமை கூறினார்.

(௭௧)

கடலமபவளம்மணையிற்கனபொற்கயிற்றிற்காய்பொன
மடலங்கமுகினூசன்மடந்தையாடதுடங்கி
நடலைநடுவின்மகளிர் தூக்கப்பரிந்தகாசு
விடலில்விசும்பின்மின்போன்மின்னிவிழ்வகாண்மின்.

இ - ள். கனத்த பவளப்பலகையிற்கோத்த பொற்கயிற்றூற் கமுகலிட்டவூசலை மடந்தை துடங்கியாமெம்படி பொய்யான இடையினையுடைய மகளிரா தூக்க, அவா கைதீண்டியற்றகாசு விசும்பினின்றும் விடுதலின்றி வீழ்கின்ற மின்போல மின்னி வீழ்கின்றவற்றைக் காண்மினென்க.

(௭௨)

நானநீரிகலந்துநலங்கொள்பூம்பட்டொளிப்ப
மேனிதோன்றவிளங்கிவெளிப்பட்டதற்குநாணி
மானமகளிர் போலமணிமேகலைகள் பேசாத்
தானந்தமுவிக்கிடப்பச்செல்லோடன்மைகாண்மின்.

இ - ள். பூம்பட்டு நானத்தையுடைய குளிக்கின்ற நீராலேநனைந்து உடம்பிலே யொடுங்குதலிற் றோன்றவிளங்கித் தம்மேனி வெளிப்பட்டதற்குநாணி மானத்தை யுடைய மகளினைப்போல மேகலைகள் பேசாதே யல்குலைத்தமுவிக்கிடப்பப் போ கின்றவள் தன்மையைக் காண்மினென்க.

ஈனைதலிற் பேசாதபடி பட்டமுந்திற்று.

(௭௩)

தீம்பாற்பசியினிருந்தசெவ்வாய்ச்சிறுபைங்கிளித
னேம்புதாய்நீர்குடையவொழிக்கும்வண்ணநாடிப்
பாம்பாடென்னவெருவிப்பைம்பொற்றோடுகழலக்
காம்பேர்தோளநடுங்கிக்காசேர்பவனைக்காண்மின்.

இ - ன். பசியாற் பாலுண்டற்கிருந்தகிளி தன்னைப்பரிகரிக்கின்றதாய் தன்பசியையறியாது நீர்குடைதலாலே, அவனைத் தவிர்க்குந்தன்மையிதுவென்றுநாடிப் பாம்பென்ன, அக்காம்பேர்தோளி அதற்கு வெருவி நடுங்கித் தோடுகழலவந்து ககாசேர்பவனைக்காண்மினென்க. (எசு)

துணையிறோகைமஞ்ஞையிழங்குவரும்வகைபோன்
மணியீர்வளை சேர்முன்கைவலனுமிடனும்போக்கி
யிணையிறோழிமார்களிறுமாலிடையென்றிரங்க

இ - ன். பேடையில்லாதபீலியில் சுற்றிப்பறக்கின்ற ஈயலைப்பிடித்தற்கு அவற்றின்மேற்செல்லுங்கூறுபாடுபோலத் தோழிமாரிரங்கும்படி கோதை கையிற் பந்தை இடத்திலும்வலத்திலும்போக்கி அவற்றின்மேற்சென்றும் அவனைக்காண்மினென்க. (எடு)

திருவிஞ்சாயலொருத்திசேர்ந்தகேர்லங்காண்பான்
குருதித்துகிலின்னுறையைக்கொழும்பொன்விரலினீக்கி
பரவமுற்றும்விழுங்கியுமிழும்பொழுதின்தின்போன்
றுருவத்தென்கணுடிகாண்மின்றோன்றும்வகையே.

இ - ன். திருப்போலுஞ் சாயலையுடையாளொருத்தி தான்கொண்டகோலத்தினைக் காணவேண்டிக் கண்ணாடிக்கிட்ட செம்பட்டுறையை விரலாலே நீக்காநிற்க, அக்கண்ணாடி செம்பாம்பு முழுதும்விழுங்கிக் காலுங்காலத்து மதியையொத்துத்தோன்றும் வகையைக் காண்மினென்க.

பொன் - ஆழி. நீக்கி - நீக்க.

(எசு)

பலகைசெம்பொனாகப்பளிக்குநாயாப்பரப்பி
யலவனும்வகைபோலரும்பொற்கவறங்குருளக்
குலவுப்பவளவுழக்கிற்கோதைபுரளப்பாடி
யிலவம்போதேர்செவ்வாயிளையோர்பொருவார்க்காண்மின்.

பாடி-தாயங்கூறி; போகட்டென்றுமாம்; அது மலைநாட்டார்வழக்கு. உழக்கு-பிடித்துப்போகடாமற் கவறிட்டு உருட்டுமுழக்கு.

இ - ன். இளையோர் பொன்னுலையெலகையாகப் பளிங்காவேநாயாகச் செய்தவற்றைப்பரப்பிப் பாடிக் கோதையசையும்படி அவ்வனும் வகைபோலே உருண்டவறு தன்னிடத்தேயுருளும்படியாகப் பண்ணின பவளவுழக்காலே பொருவாண்காண்மினென்க. (எசு)

திம்பர்லடிசிலமிர்கஞ்செம்பொன்வண்ணப்புழுக்க

லாம்பாலக்காரடலையண் பனீரூறமிர்தந்

தாம்பாலவகாநாடித்தந்தாட்டயர்வார்சொரிய

வோம்பாநறுநெய்வெள்ளமொழுக்கும்வண்ணங்காண்மின்.

அமிர்தம் - இவையொழிந்தசோறு. வண்ணப்புழுக்கல் - பருப்புச்சோறு. ஆம் பால் - இவற்றிற்கெல்லாங் கூடுதற்குரியபால். அக்காரடலை - அக்காரத்தினையடப் பட்டது; அக்காரம் - சருக்கரை. அடிப்பல் நீரூறமிர்தம் - புளிங்கறி.

இ - ன். ஊட்டயர்வார்தாம் உண்ணும்பகுதியிலுள்ளோரை நாடித்தந்து அவர் களுக்குப் பாலடிசின்முதலியவற்றைச்சொரிதலின் அவற்றையுண்டற்குவார்த்தநெய் வெள்ளமொழுநூர் தன்மையைக் காண்மினென்க.

அக்காரையாக அடப்பட்டதுமாம்.

(௭௮).

அள்ளற்சேற்றுளவனடைந்தாங்கனையமெய்யிற்

கள்செய்கடலுளரிமைக்கூம்பிற்கடிசெய்மாலே.

துள்ளுதாமக்கயிற்றிற்பாய்செய்துயரிநிதிய

முள்ளுகாற்றுவழுலுங்காமக்கலனுங்காண்மின்.

கள்செய்கடல் - கள்ளுண்டார் தன்மையைச்செய்கின்ற நீர்வியையாடுகின்றகிரள். கடல் - ஆகுபெயர். * “அடாக்களியவர்” என்றார் முன்னும்.

இ - ன். இனமையாகிய கூம்பிற்கட்டின மாலையாகிய கயிற்றோடுசேர்ந்த தாமமாகியபாயைவிரித்து அதனையுயர்த்து நிதியமே நனைக்கப்படுகின்றகாற்றாகக் கொண்டு கள்செய்கடலிலே மெய்யுடனேயோடுங் காமக்கலந்தையங் காண்மினென்க.

கலம் - பரத்தை.

(௭௯)

தாய்தன்கையின்மெல்லத்தண்ணென்முறங்கினெறிய

வாய்பொன்னமளித்துஞ்சுமணியார்முழவிபோலத்

தோயுந்திகைகளிலைப்பத்தோடார்கமலப்பள்ளி

மேயவகையிற்றுஞ்சும்வெள்ளையன்னங்காண்மின்.

இ - ன். தாய் தன்கையினாலே குறங்கிலே மெல்லத்தட்ட அய்வகைவால் அமளியிலேதுயிலுங் குழுவியைப்போலச் செறியுந்திகைகள்வந்தகைப்பக் கமலப் பள்ளியிலே மனம்பொருந்தினவகையிலே துயிலுமன்னத்தைக் காண்மினென்க.

காரன்னமுண்மையின், வெள்ளையன்னம் இனஞ்சுட்டினபண்பு.

(௮௦)

நீலத்துகிலிற்கிடந்தரிழலார்தழலம்மணிகள்

கோலச்சுடர்விட்டுமிழக்குமரியன்னங்குறுகிற்

சாலநெருங்கிப்பூத்ததடந்தாமரைப்பூவென்ன

வாலிச்சுடர்கள்களவியமுங்கும்வண்ணங்காண்மின்.

இ - ள். நீலத்துகிலிற்கிடந்தமணிகள் சுடனாமிகக்காலுதலின் அறியாதவன் னம் தாமரைப்பூவென்றுகருதி ஆலிச்சென்றுகருதி அதன்சுடர்களைக்கவ்வி அவை யகப்படாமையினால் வருந்துந்தன்மையைக் காண்மினென்க.

துகிலுக்கு இலையுமை.

(அக)

வடிக்கண்மகளிர்வைத்தமரகதநன்மணிக
 ளொடிக்கச்சுடர்விட்டுமிழவுழையம்பிணையொன்றனுகிக்
 கொடிப்புல்லென்றுகறிப்பானாவிற்றலவிவளைப்பத்
 தொடிக்கட்பூவைநோக்கிநகுமாறெளிதோகாண்மின்.

இ - ள். மகளிர்வைத்தமரகதமணிகள் கையாலொடிக்கலாம்படி சுடனா விட் டெக்காலுதலின் உழைமான்பிணையானதொன்று அதனை அறுகம்புல்லென்றுகருதி அணுகிக் கறித்தற்குத் தான் கழுத்தைவளைத்து நாவாலேவளையாநிற்க, அதனைத் தொடிபோல் வட்டமான கண்ணையுடையபூவைநோக்கி நகுமாறு எளிதாயிருந்த தனைக் காண்மினென்க.

ஓ - வியப்பு.

(அஉ)

இவையின்னனவும்பிறவுமெரிபொன்றாமார்பன்
 கவிஞர்மதியினகன்றுகாட்சிக்கினியவிழவிற்
 சுவையின்மிகுதியுடையசோர்வில்பொருளொன்றதுநா
 னவையின்னகலநோக்கிரயந்தவண்ணமொழிவாம்.

மதியின், இன் - நீக்கம். சோர்வில்பொருள் - * பஞ்சநமஸ்காரம். ஒன்று - ஒருசேவன், நவையினகல - நாடிடம்புநீங்க. நோக்கி - நோக்க.

இ - ள். அங்ஙனம் வெவ்வேறுபோயினாரெல்லாரும் காண்மினென்றுகூறும் படி இத்தன்மையவான இவையும்பிறவும் கவிகளாற்புகழ்வரியவாய்க் காண்டற்கி னியு நீர்விழவிலே ஆரமார்பன் ஒன்று நவையினகலும்படி சோர்வில்பொருளால் நோக்க, அதுதான் அப்பொருளால் விரும்பினதன்மையைக் கூறுவாமென்றாரெ ன்க.

(அக)

வேறு

க. அந்தணர்க்காகியசோற்றுக்குவாஸனை
 வந்தொருநாய்நதுவிற்துணட்டவ
 ருய்ந்திளிப்போதியெனக்கனன்றோடின
 சிந்தையினின்றொளிர்ஜியனநீரார்

(அச)

உ. கல்லொடுவன்றடிகையினர்காற்றினும்
 வல்வினாந்தோடிவளைத்தனராகிக்
 கொல்வதுமேயினர்கொன்றிகூற்றினும்
 வல்வினையார்வலைப்பட்டதையன்றே.

(அரு)

௩. வேள்வியினுண்டிலக்கியநீவிர்க
ளாளெனக்கென்றதறைவதுமோரார்
தாளிறமூர்க்கரதுக்கலிற்றனடுறை
நீள்கயம்பாய்ந்ததுநீந்துதலோடும்.

இவைமூன்றுமொறுதொடர்.

க. ஒடினர் - ஒடி. அக்கினிசித்தரென்று கூறுவாராதலிற் றம்முடையசின்தை யிலே விடாதுநின்ற விளங்குகின்ற தீப்போன்றநீராரெனக் கொடுமைகூற்றினர்.

உ. பட்டதை, ஐ - பகுதிப்பொருள்விசுதி.

கூ. ஆளென்றுகதறுகின்றவோசை இப்பிறப்பில் என்னுண்டியை விலக்கின நீங்கள் மறுபிறப்பில் எனக்காளாவீரென்றோற்போன்றிருக்கச் சாற்றுகின்றதன் மையையுமோராராய், விலக்கினர் விலக்குண்டவர்க்கு அடிமையாய்ப் பிறப்பென் பதுணராராதலின்.

இ - ள். தியனநீராராகிய அந்தணர்க்காக்கிய சோற்றுத்திரை ஒருநாய்வந்து கவ்விற்று; அவரதுகண்டு இனிப் பிழைத்துப்போவையென்றுகூறி ஒடியெடுத்த கல்லையுந்தடியையுங் கையிலேயுடையராய்க்கனன்று காற்றினுங் கடுகவினாந்தோடி, அது நீள்கயத்தைப் பாய்ந்துநீந்தினவளவிலே வளைத்தனராகி அம்மூர்க்கர் அறை வதுமோராராய்த் தாளிறவடித்தலின், அது வல்வீனையார்வலையிலே அகப்பட்டே விட்டது; அதனைப் பின்னருங் கொன்றிடுகின்றிற்காட்டிற் கொல்லுந்தன்மையை மேவினாரென்க. (அசு)

வேறு.

மட்டுடமல்லனமதியின்வெள்ளிய
கட்டுடக்கன்னியரிருவரோடுடன்
றுட்கெனயாவருநடுங்கத்தூய்மையி
லுட்குடைக்களிமகனொருவன்ரோன்றினான்.

மட்டுடமல்லனவாகியகட்டுடம்; கள்ளின்கடுமைபொறுத்தற்கு வெள்ளியார் சமைத்தருடம்.

இ - ள். களிமகனொருவன் கட்டுடஞ்சுமந்த கன்னியராகிய மனைவியரிருவ ருடனே யாவருந்துணுக்கெனத் தோன்றினுனென்க. (அஎ)

தோன்றியபுஷ்செய்வேலவற்றுத்தாமது
வான்றிகழ்கொடியனார்வெள்ளிவட்டகை
பூன்றிவாய்மடுப்பவோர்முழையுட்டங்குகிர்
கான்றிகுகிர்மதியிரண்டுபோன்றவே.

இ - ள். அங்ஙனந்தோன்றிய அவற்கு மின்னுகொடிபோலுமனைவியரிருவ ரும் வெள்ளிவட்டகையை வாயிலேயழுத்தித் தாமதுவைக்கொடுப்ப, அத்தன்மை ஒருமுழையிலே கதிசைச்சொரிகின்ற மதியிரண்டையொத்தனவென்க.

இஃது இல்பொருளுவமை..

(அஅ)

.ஜே ஷ று.

அழலம்பூநறவார்ந்தழலூர்தரச்
சுழலுங்கண்ணினின்சோர்தருமாலையன்
கழலன்காழகம்வீக்கியகச்சையன்
மழலைச்சொற்களின்வைதிகைகூறினான்.

இ - ன். தீம்பூவாலாக்கின நறவை அங்ஙனமருந்துதலாலே வெம்மைபரக்
கும்படி சுழலுங்கண்ணினனாய் மாலையினனாய்க் சுழலனாய் வீக்கினகருங்கச்சைய
னாய் மழலைச்சொற்களாலே வைது மேல் இவ்வார்த்தையைக்கூறினான்க. (1)

புடைத்தென்னையினைப்பொன்றுவித்தீருயிர்.
கடுக்கப்பேர்த்தனிர் தம்மின்கலாய்க்குறிற்
றடக்கைமீளமைதாங்குமினன்றென
னுடைப்பென்கட்டுடமென்றுரையாடினான்.

இ - ன். என்னுரையடித்து உயிரைப்போக்கினீர் அவ்வுயிரை மீட்டனிராய்த்
தருவீராக, அதுசெய்யாது கலாய்க்ககினைக்கின், என்கையில்வலியைத் தாங்குவீ
ராக, அவ்விரண்மெல்லவாயின், கட்டுடத்தை யுடைப்பெனென்றுகூறினான்க.

கட்டுடமுடைத்தல் - சங்கேதம். கடுச, கலாய்க்க - விகாரம். (க0)

.ஜே ஷ று.

நல்வினையொன்றுமிலாதவனான்மறை
வல்லவர், தம்மைவருத்தவின்வல்லே
செல்கடர்வேல்லவசீவகசாமிசென்
றல்லலகற்றியருந்துயர்தீர்த்தான்.

இ - ன். நல்வினையொன்றுஞ் செய்தறியாதவன் அந்தணாவருத்தவின் அது
கண்டு கீர்த்தியால் எங்குஞ்செல்கின்ற வேலைவல்லசீவகன் வல்லேசென்று அக்களி
மகன் நாயிழந்தவல்லலை முதற்போக்கிப் பின்பு அந்தணர்படுகின்றதுயரை நீக்கி
னான்க. (கக)

மீண்டவரேருதலும்விடையன்னவ
னீண்டியதோழரொடெய்தினனாகி
மாண்டவெயிற்றெகினம்மற்றில்லது
காண்டலுங்கட்கினியாங்குழந்திட்டான்.

இ - ன். அவ்வுருதித்தோரும் மீண்டபோனவனவிலே கட்கினியானாகிய
விடையன்னவன் தோழருடனேயனுகினனாய் நாய் நெஞ்சின்மறமில்லாததனைக்
கண்டவனவிலே அருளான் அழுதானென்க.

அருளான், இவனை விடையென்றார். இவன் வினோதமொழிந்துகின்றவிற
ரோழர்வந்து திரண்டமைதோன்ற ஈண்டியவென்றார். எனவே தம்பியர்வந்தமைபு
பெறுதும். (கீஉ)

நாயுடம்பிட்டிவணந்தியபேரொளிக்
காய்க்திர்மண்டலம்போன்றொளிகால்வதோர்
சேயுடம்பெய்துவைசெல்கதிமந்திர
நீயுடம்பட்டுநினைமதியென்றான்.

நந்திய - வளர்ந்த.

இ - ள். யான்கூறுகின்றமந்திரத்தை நீயொருப்பட்டு நினைவாயாக; நீனைத் தால் இவ்விடத்தே நாயுடம்பைப்போகட்டுச் செல்கதியிற் நிற்குள்போவொளிகால் வதோர் பெரியவுடம்பைப் பெறுவையென்றானென்க. (கூக)

என்றலுந்தன்செவியோர்ந்திருகண்களுஞ்
சென்றுகுநீரொடுசெம்மலேநோக்கி
யொன்றுபுவாற்குழைத்துள்ளுவப்பெய்தலுங்
குன்றனையான்பதம்கூறவலிந்தான்.

இ - ள். என்றுகூறினவளவிலே தன்செவியாலேகேட்டுவிசாரித்து இருகண் ணாலும் வழிந்துவீழ்கின்றநீருடனே தலைவனைநோக்கி மனமொருப்பட்டு அதுதோ ன்ற வால்குழைத்து மகிழ்ந்தவளவிலே, சலியாதவன் இது காலமென்றறிந்து மந் திரத்தைக் கூறத்துணிந்தானென்க. (கூச)

வேறு.

க. நற்செய்கையொன்றுமில்லார்நாளுலக்கின்றபோழ்தின்
முற்செய்தவினையினிங்குநல்லினைவினைக்கும்வித்து
மற்செய்துவிங்குதோளான்மந்திரமைந்துமாதோ
தற்செய்கைதளிர்ப்பத்தாழ்ந்தாங்கதன்செவிச்செப்புகின்றான். (இ)

உ. உறுதிமுன்செய்ததின்றியொழுகினென்றுநெஞ்சின்
மறுகனிபற்றொடர்வம்விட்டிடுமானவச்சத்
திறுகனியிறைவன்சொன்னவைம்பதவமிர்தமுண்டாற்
பெறுதநற்கதியையென்றுபெருநவையகற்றினானே. (கூசு)

கூ. மனத்திடைச்செயும்புநீக்கிமறவலையாகியைந்து
நினைத்திடுகின்கணினின்றநீறவினையினிங்கி
யெனைப்பகரோறும்விள்ளாவின்பமேபயக்குமென்றார்
கனைப்பதவமிர்தநெஞ்சினயின்றுவிட்டகன்றதன்றே.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

க. நீங்கி - நீங்க.

உ. மறுகல் - சுழலாதேதொள், பற்று - உள்ளதன்மேற்று, ஆர்வம் - பெறக் கடவதன்மேற்று, விட்டிடு - ஒருசொல். இறுகல் - நினைபெறுதேதொள்.

கூ. செறும்பு - செற்றம், நீன்றவினை - சரியபாவவினை.

இ - ள். அங்ஙனந்துணிந்ததோளான் இம்மையில் நற்செய்கையொன்றுமிலாதார் வாழ்நாள்கழிகின்றகாலத்து ஈண்டு அவர்செய்த தீவினையினின்றூனீங்க முற்செய்த நல்வினையை வினைக்கும்வித்தாகியமந்திரமைந்தையும் அவ்விடத்தே தாழ்ந்து அதன்செவியிலே செப்புக்கின்றவன் அம்மந்திரத்தின்செய்கைகதழைக்கும்படியாக அதனை நின்மனத்திடடைச்செறும்பை முதனீக்கிப் பின்பு இதற்குமுன்செய்த உறுதியின்றியேயொழுக்கினென்றமறுகல்; பற்றையும் ஆர்வத்தையும்விட; இறுகலென்று பெருநவையகற்றினான். அங்ஙனமகற்றி இறைவன்சொன்ன அமுதத்தையுண்டால் நின்கணின்ற நீனிறவினையினீங்கி நற்கதியைப்பெறுதி, அக்கதிதான் உள்ள நாளெல்லாம் நீங்காதவின்பத்தையேதருமாதலான் மறவலையாகி இவ்வைந்தினையும் நினைத்திடென்று உபதேசித்தாற்கு அதுவும் ஐந்தபூதமாகிய அமிர்தத்தை நெஞ்சாலேயுண்டு இவ்வுடம்பைவிட்டுப்போயிற்றென்க. (க௭)

வேறு.

பாடுபாணிமுகமெனும்பான்மையி.
ஜோடியாங்கொருயர்வனாயுச்சிமேற்
கூடிக்கோலங்குயிற்றிப்படங்களைந்
தாடுகூத்தரினையெனத்தோன்றினான்.

பரமாமகத்திற்கூறப்பட்ட உயிர்போமுகங்களிற் பாணிமுகமென்னுங் கதியாலேபோகை. பாணி - கை; கைம்முகமாவது சுட்டுவிரலும் பெருவிரலுநீக்கினவிடம். அதுபோல முதல் நேரேயோடிப் பின் விலங்கியோடுதலாம்.

இ - ள். ஓடி வனாயுச்சிமேலேபொருந்திக் கூத்தரைப்போலே கோலமெல்லாங்குயிற்றப்பட்டு வியக்கத்தோன்றினென்க.

வெள்ளிமலையாதலின், உயாவனாயென்றா.

(க௮)

ஞாயில்சூடியநன்னெடும்பொன்னகர்க்
கோயில்வட்டமெல்லாங்கொங்குமுக்குழல்
வேயினன்னமென்றோளியர்தோன்றியங்
காயினாற்பரியாளமடைந்ததே.

ஞாயில் - ஆகுபெயர்.

இ - ள். பொன்னகரிற் கோயிலுள்ளவரைப்பெல்லாம் மென்றோளியர்தோன்றித் தேவியராயினார்; அவ்விடத்தே ஒழிந்த பரிவாரமுஞ்சேர்ந்ததென்க.

பரியாளம் - பாகதம்.

(க௯)

மிடைந்தமாமணிமேகலையேந்தல்குற்
றடங்கொள்வெம்முலைத்தாமனாவான் முகத்
தடைந்தசாபுலரம்பையர்தம்முழை
மடங்கலேறனையான்மகிழ்வெய்தினான்.

இ - ள். சிங்கவேற்றையொப்பான் அல்குலையும் முலையையும் முகத்தையுஞ்சேர்ந்த சாயலுமுடைய அரம்பையரிடத்தே மகிழ்ச்சியைப் பொருந்தினென்க. ()

கற்றவைம்பதங்கணீராக்கருவினைகழுவப்பட்டு
மற்றவன்றேவனாகிவானிமசிலையிற்றேன்றி
யிற்றதனாம்புமின்னாவிடரொழித்தினியனாகி
யுற்றவனிலையுமெல்லாமோகியினுணர்ந்துகண்டான்.

இ - ள். அவன்றான் கற்றபஞ்சநமஸ்காரமுநீராகத் தீவினைகழுவுப்பட்டுச் சிலை போலத்தோன்றித் தேவனாகிப் போகட்டவுடம்பையும், இடனாகக்கெடுத்துத் தனக் கினியனாய்த் தன்னைச்சேர்ந்த சீவகனிலையயுமெல்லாம் ஒதியாற் கண்ணொளந்தா னென்க.

(505)

இரும்பினீர்மைகெடுத்தெரிநீறிழத்
தரும்பொனாக்கியவாருயிர்ந்தோழனை
விரும்பிவிண்ணிறுத்தொய்யெனத்தோன்றினன்
சுரும்புண்கண்ணிச்சுதஞ்சணனென்பவே.

(502)

ஒசனே நற்புகைகமழ்வொண்ணிலா
வீசியகதிர்பாந்திமைக்குமேனியன்
மாசறுமணிமுடிமிடைந்தமாலேயன்
பூசறுபருகியிப்பொலிந்துதோன்றினார்.

நிறம்புகை ஓர் ஒச்சுணைமூலநிற்க இமைக்குமேனி; நிலாவைவீசியமதிபோலே
விளங்குமேனியன் - சுதஞ்சணன். அவனுடைய முடிவந்துசேர்ந்த இயல்பினையு
டையான் - சீவகன். என்றது இவனொசாரியனாதவிற் கண்டபொழுதே முடிதான்
கிணன். மேல் “எந்தை” என்றும், “அண்ணலேந்தி” என்றும், “காய்கதிர்

|| பதுமையாரிலம்பகம், கூ.

சுமந்தி” என்றும், * “உரிமைதன்னுள் - ஆட்டி” என்றும், † “எரிபொனீண்முடி கவித்தனன்பவித்திரற்றொழுதே” என்றும், ‡ “தாளாரவேத்தி” * என்றும், § “களிப் புற்றான்” என்றுங்கூறுதலின், இதுகேட்கருத்தாம். பூசுறுபரிதியின் - கைசெய்த பரிதிபோல.

இ - ன். மேனியனது முடிமிடைந்தசீவகன் அப்பொழுது பரிதிபோலத் தோன்றினென்க.

விளக்கத்தானும், மதியைத்தோற்றுவித்தலானும், பரிதியுலமை. இனி மேனியனும் மாலையனும் பரிதியிடத்தே தோன்றினென்பாருமுள். (க0க)

வேறு.

குன்றெனத்திரண்டதோளான்குறுகலுங்குமரனேக்கி
நின்றவனெடுங்கனென்றுமிமைப்பிலநிழலில்யாக்கை
யன்றியுங்கண்ணிவாடாதமரனேபென்றுதேறி
நன்றவன்வரவுகேட்பானம்பிரியாராயென்றான்.

இ - ன். சுதஞ்சனனங்நனங்குறுகினவளவிலே சீவகனேக்கி முன்னின்றவனுடையயாக்கை நிழலில்யாக்கையாயிருந்தது; அன்றியும் கண்ணுஞ் சிறிதும் இமைத்தவல்லே; கண்ணியும் வாடாதென்று தேவனாதலேத்தேறி, அவன்வரவுநன்றாகக் கேட்கவேண்டி; நம்பி, நீயாரென்றானென்க.

யாரை, ஐ - அசை. அமரனேயாததேறியும் பாடம். (க0ச)

குங்குமக்குவட்டின்விக்கிக்கோலம்வீற்றிருந்ததோளா
யிங்குநின்னருளிற்போகியியக்கருளிறைவனாகிச்
சங்கவெண்மலையின்மற்றுச்சந்திரோதயத்தினுச்சி
யங்கியானுறைவலெந்தையறிகமற்றென்றுசொன்னான்.

இன் - உவமப்பொருள். சங்கவெண்மலை - மலையின்பெயர். மற்று இரண்டும் அசை.

இ - ன். தோளாய், எந்தாய், யான் நின்னருளால் இங்குநின்றும்போய் அங்கே இயக்கருளிறைவனாகி மலையினுச்சியிற்சந்திரோதயமென்னு நகரிலே யிருப்பேன். அந்நிலைமை அறிவாயாகவென்று தேவன்கூறினென்க. (க0டு)

என்றவனுரைப்பக்கேட்டேயிமயமுநிகர்க்கலாற்றாப்
பொன்றருமாரிவண்கைப்புரவலன்புகன்றுநோக்கி
வென்றவருலகம்பெற்றவேந்துடையின்பமெல்லா
யின்றெனக்கெதிர்த்ததென்றானெரியுமிழ்ந்திலங்கும்வேலான்.

* பதுமையாரிலம்பகம், ச.

† பூமகளிலம்பகம், ச0.

‡ முத்தியிலம்பகம், சீவகன்றுறவு, உக.

§ ,, கேவலோற்பத்தி, உச.

இ - ள். என்று அவன்கூறக்கேட்டு, இமயமுமொக்கமாட்டாத பெரியபொன்னை மாரிபோல எல்லார்க்குங்கொடுக்கும் வண்கையையுடைய புரவலனாகியவேலான் விரும்பிப்பார்த்து, சித்திகேஷத்திரத்தைப் பிற்த் சித்தபரமேஷ்டிகளுடைய இன்பமெல்லாம் இன்று எனக்குவந்ததென்றானென்க. (க0க)

சூடுறுகழலினிற்குச்சுதஞ்சனானிதனைச்சொன்னான்
பாடல்வண்டரற்றும்பிண்டிப்பகவனதிறைமைபோல
மூடியிவ்வுலகமெல்லாநின்னடித்தருவலின்னே
யாடியுட்பாவைபோனியணங்கியதணங்கவென்றான்.

இ - ள். பகைவர்கூடுதலுறும் கழலினிற்குச் சுதஞ்சனன் இதனைச்சொன்னான்; அது யாதெனிற்பகவனதிறைமைத்தன்மை இவ்வுலகெல்லாம் அகப்படுத்தினாற்போல நினதிறைமைத்தன்மையாலே உலகெல்லாமகப்படுத்தி அதிற்பல்லுயிருங் கண்ணடியிற்பாவைபோல நீவருங்கியதொழிலுக்கு வருந்தும்படியாக நின்னடியிடத்தே தருவேனென்று சொன்னானென்க.

உள் - இடம். “மன்னுயி ரெல்லா நீன்னஞ் சும்மே” என்றாற்பிறரும். (க0௭)

வாளொடுவயவரீண்டிவாரணத்தொழுவின்புறந்
மீளிமைசெய்யின்வெய்யநண்பநின்னினைப்பதல்லா
னொடுபக்கநுந்துவிழினும்விழ்தலில்லாக்
கோளுடைக்கிழமையொப்பாய்குறைவிலன்பிறவின்னென்றான்.

இ - ள். நாளொடு பக்கங்களுங்கெட்டுவீழினும் வீழுந்தன்மையிலலாத கோள்களினுடைய உரிமையோடொத்த உரிமையையுடையாய், வயவரீண்டி யானைத்தொழுவோடே யென்னைவளைத்து மீளிமைசெய்தாராயின், யான் யிரும்பிய நண்பனே, நின்னை நினைப்பதல்லது பிறவாற்றான் ஒன்றுங்குறைவிலேனென்றானென்க.

அருமைநோக்கிச் செய்யினென்றான். அங்ஙனம் மெல்வருகின்ற ஊழ் இக்கருத்தினைப் பிறப்பித்தான்றது. முற்றியெனவே சிறைகோடலன்றிக் கட்டுதலின்மையுணர்க. (க0௮)

இன்னிழல்வரும்பூணைருவிசும்பிவர்தலுற்றுப்
பொன்னெழுவனையதோளாற்புல்லுக்கொண்டினியகூறி
நின்னிழல்போலநீங்கேனிடர்வரினைக்கவென்று
மின்னெழுஉப்பறப்பதொத்துவிசும்பிவர்தமரன்சென்றான்.

இ - ள். சுதஞ்சனன் விசும்பிலேபோகக்கருகிச் சீவகனைப்புல்லிக்கொண்டு யான் நின்னிழல்போல நின்னை நீங்கேன் நினக்கு ஒரிடர்வந்ததாகில் நின்னை நினைப்பாயாகவென்று பின்னும் இனியசொற்களைக்கூறி மின் மாயாதுபறக்கு நிலைபோலே அவன் விசும்பிலே உயர்ந்து பறந்துபோனானென்க. (க0௯)

சொல்லியநன்மையிலல்லாச்சுணங்கனிவ்வுடம்புநீங்கி
யெல்லொளித்தேவனாகிப்பிறக்குமோவென்னவேண்டா
கொல்லுலையகத்திட்டுநீக்கூரிரும்புரதங்குத்த
வெல்லையில்செம்பொனாகியெரிநிறம்பெற்றதன்றே.

கூர்ப்பு - மிகுதி; எனறது, பொன்னுதற்கு வேண்டுஞ்செயகைகளை முன்னே யுடைய இரும்பென்றவாறு.

இ - ள். தானமுதலிய நன்மைகள் இம்மையிற்செய்யாத கணங்கன் இவ்வு டம்பை நீங்கி இதற்குமுன்னர் நல்வினைவந்துதவி ஒருவனுபதேசித்த மந்திரத்தாற் றேவனுய்ப் பிறக்குமோவென்று உலகத்தார் கருதவேண்டா; உலையிலேயிட்டி உரு கினமுகத்து இரத்ததைக்குத்த, அதுமாற்றற்றபொன்னாய் விளங்குநிறத்தைப் பெற்ற தல்லவோ, இதுவும் அத்தன்மைத்தென்று கருதுகவென்றானென்க.

இது சொல்லெச்சம். முன் “பெருநவையகற்றினன்” என்றது உருதுகின்ற முகத்திற்குவமை. (கக0)

வேறு.

எரிமாலேவேனுதியினிறக்கிகாமனமிகணையாழ்
நிருமாலேவெம்முலேமேற்றினைக்குந்தேவர்குருவுறுக
வருமாலேயெண்வினையுமகற்றியின்பக்கடலாக்கித்
தருமாலேயல்லதியான்றலேயிற்றாழ்ந்துபணியேவே.

இ - ள். எரியொழுங்குபோலும் வேலின்முனைகளான் இரணியன் இராவ ணன் முதலாயினாக்கொன்று பின் காமனுக்குத்தோற்று அவனெய்தகணையாலே முலேமேற்றினைக்குந் தேவர்களுல்லாம் ஸ்ரீமான்களாக, நீக்குதற்கரிய எண்வினைக ளையுநீக்கி வீட்டின்பத்தையுண்டாக்கித்தரும் அருகணையல்லது யான் தலையாற்றாழ்ந்து வணங்குவேனென்றானென்க.

* எண்வினையாவனவற்றை, † “எண்மாகவழந்தன்” எனத் துறவிற்குறுவர் விரிய. (ககக)

ஒன்றையுக்கவெர்ப்பூட்டியாக்கைச்செறுவுமுது
நன்றாயல்லவிரதச்செந்நெல்லித்தியொழுக்கநீ
குன்றாமற்றாங்கொடுத்தைம்பொறியின்வேலிகாத்தோம்பின்
வென்றாத்தவீட்டின்பம்வினைக்கும்விண்ணோருலகின்றே.

வென்றார் - சித்தபரமேஷ்டிகள்.

இ - ள். பகிராத முயற்சியாகிய ஏரைப்பூட்டி, உடம்பாகியசெய்யைத் தவத் தாலேவருந்துவத்து, விரதமாகிய செந்நெல்லை விதைத்து, † சாரித்திரமாகியநீரை வற் றாமற்பாய்த்தி, ஐம்பொறியாகியவேலியைப் புலனாகியபசுக்கள் பிரியாதபடி காத்தப் பரிகரிப்பின், அந்நிலை முதற் சுவர்க்கத்தினைத்தந்து, பின் வீட்டினைவினைக்குமென்றா னென்க.

இன்-சாரியை. “சொல்லிய” முகலியமூன்றுகவியுஞ் சீவகன் தோழனானோக்கிக் கூறினான். (ககஉ)

* எண்வினையாவன: ஞானாவரணீயம், தரிசனாவரணீயம், வேதநீயம், மோக நீயம், ஆயுஷ்யம், நாமம், சிகாத்திரம், அந்தராயம்எனவிலை.

† முத்தியிலம்பகம், கேவலோற்பத்தி, கரு.

‡ சாரித்திரம் - நல்லொழுக்கம்.

வேறு.

இத்தலையிவர்களேகவிமயநட்டரவுசுற்றி
யத்தலையலறமுந்நீர்கடைந்தவராவமொப்ப
மைத்தலையெடுங்கண் னுருமைந்தருமறியாட
மொய்த்தினவன்னமார்க்குமோட்டிரும்பொய்கைபுக்கார்.

இனிப் பொய்கைகளில் வினையாடுதல்கூறுகின்றார். அத்தலை - அக்காலத்து.

இ - ள். சீவகனுந் தோழரும் இவ்விடத்துநின்றும் போகாநிற்க, நகரின்மகளி
ருமைந்தரும் அக்காலத்தே இமயத்தையெட்டுப் பாம்பைச்சுற்றி முந்நீரலறக்கடைந்த
வராவாரத்தையொப்ப மாறுபட்டாடுதற்குப் பொய்கையிலேபுக்காரென்க.

மந்தரத்தின்றொழிலை இமயத்துக்கேற்றினார், அது மலையையானதலின். *“இம
யவிலவாங்கிய” என்றாற்பிறரும். (ககங்)

கலந்தெழுதிராதுண்ணுடைக்கடிக்கயமடந்தைகாம
ரிலங்குபொற்கலாபத்தல்குவிருகரைப்பரப்புமாக
வலர்ந்ததன்கமலத்தம்போதணிதக்கமுசத்திற்கேற்ப
நலங்கெழுசுவனவாட்களன்னுதனலத்தையுண்டார்.

இ - ள். இருகரைப்பரப்புமல்லுலாக, அதிலேகலந்தெழுதின்ற திரையாகிய
துண்ணிய ஆடையினையுங் கமலப்போதாகிய முசத்திற்கேற்ப அழகுதக்க குவனையா
கிய வாட்கண்ணினையுமுடைய கயமடந்தையாகிய நன்னுதனலத்தை துகாந்தா
ரென்க.

ஏற்பவென்னுமெச்சந் தக்கவென்னும் வினைக்குறிப்புக்கொண்டது. (ககச)

தண்ணுமைமுழுவமொந்தைதருணிச்சம்பிறவுமோசை
யெண்ணியவிரலோடங்கைபுறங்கையினிசையவாக்கித்
திண்ணிதிற்பெறித்துமோவாக்கொட்டியுங்குடைந்துமாடி
யொண்ணுதன்மகளிர்தம்மோடியர்மிசையவாக்கொடுத்தார்.

இ - ள். ஆடவர் ஓவாராய்த் தண்ணுமைமுதலியவற்றினோசைகளையும் பிறவு
மெண்ணியவாச்சியங்களினோசைகளையும் விரலினாலும் அகங்கையினாலும் புறங்கை
யினாலும் தெறித்துங் கொட்டியுங் குடைந்தும் இசையும்படி நீரிலே பிறப்பித்து மக
ளிர்தம்மோடாடித் தேவனையொத்தாரென்க. (ககரு)

சிவிறியின்மாறுதாயுங்குங்குமெறிந்துந்தேங்கொ
ளுவாநீருழக்கியோட்டியுடைபுறங்கண்டுநக்குத்
தவறெனத்தாமம்பூட்டித்தருதிறைகொண்டுபின்பத்
திவறினார்காமவெள்ளத்தேத்தருந்தன்மையாரே.

சிவிறி - நெடுந்துருத்தி. தருதிறை - இடக்கார்.

இ - ள். ஏத்தருந்தன்மையார் உவாநீரிலே தூவியும் எறிந்தும் உழக்கி ஓட்டி-
முதுகண்ணெருக்கு அஞ்சியென்றுபூட்டித் திறைகொண்டும், பின்னுங் காமவெள்ளத்
தின்பத்தேமிக்காரென்க. (ககசு)

* கலித்தொகை, இரண்டாவது குறிஞ்சி, ௨.

சார்தகநிறைந்ததேதோணிதண்மலர்மாலேத்தேதோணி
 ஸ்ரீந்துகிலார்ந்ததேதோணிபுனைகலம்பெய்ததேதோணி
 கூந்தன்மாமகளிர்மைந்தர்கொண்டுகொண்டெறியலோடித்
 தார்திகைக்கலங்கள்போலத்தாக்குபுகிரியுமன்றே.

இ - ள். சாந்துமுதலியவற்றை மகளிருமைத்தருங்கொண்டு ஒடியெறிக்கையினாலே, அவற்றையுடைய தோணிகடாங் கடலிற்கவங்கள்போலே தம்மிந்நூக்கித் திரியுமென்க. (கக)

கலிவளர்களிறுகைநீர்ச் சொரிவபோன்முத்தமலை
பொலிவொடுதவண்டுபொங்கிப்பூஞ்சிகையலம்வந்தாடக்
குலிகநீர்நிறைந்தபந்திக்கொம்பனாரோச்சமைந்தர்
மெலிவுகண்டுவந்துமாதோவிறுப்பொடுமறவிறாரே.

பொங்கி - பொங்க.

இ - ன். கொம்பன்னூர் களிற் கையாலே நீரைச்சொரிவனபோலே முத்தமா லைபொங்கப் பின்னிநமயிரசைய மட்டத்துருத்தியினையோச்சுதலின் ஆடவரவரு த்தங்கண்டு உவந்து பின்னும் விருப்புடன்மாறுபட்டாரென்க. (ககஅ)

வண்ணவொண்கண்ணப்பட்டிமாலையுஞ்சாந்துமேந்தி
யெண்ணருந்திதத்துமைந்தரெதிரெதிரியவோடி
விண்ணிடைநுடங்குமின்னுமின்களும்பொருவபோல
மண்ணிடையமரர்கொண்டமன்றலொத்திருந்ததன்றே.

ஒடி - இளைத்து.

இ - ள். வண்ணிலே மின்னும் மீன்களுந் தம்பிற்பொருவபோலே மைந்தர் மகளிரொகிரொயெதிரோ சுண்ணமுதலியவற்றையேந்தி யெறிய, அவ்விருநிறத்தோரு மிளைத்தபின்னர் அமரர் மண்ணிடைக்கொண்டமணத்தையொத்து மணநிகழ்ந்து நீர் விளையாட்டுக்குழிந்ததென்க. (ககக)

வேறு.

உலாத்தவெண்ணெயுமொண்ணுஞ்சுண்ணமு
மலாத்தசாந்தமுநானமுமாலையு
நுலாத்துநோன்சிறைவண்டுடாடுதேனின
மிலாத்துநீர்கொழித்துன்பமிறந்ததே.

இ - ள். நீர் சுண்ணமுதலியன நூலாத்து வண்டுந்தேனுமினாத்துக் கொழித்து இனிமைமிக்கதென்க.

எச்சங்கள் செயப்படுபொருளன.

(52.0)

வேறு.

கத்திகைக்கண்ணெநற்றிக்கைதொழுகடவுளன்ன
வித்தகவினையெல்லாம்பிழைமணிக்கலங்கடாங்கி

முத்தணிந்தாவிழுட்டி முகிழ்முலைகச்சின்விக்கிப்
பித்திகைப்பிணையல்குழந்துபெண்கொடிபொலிந்தவனீழே.

கத்திகை - குருக்கத்தி. தாங்கி - தாங்க.

இ - ள். குருக்கத்திக்கண்ணியணிந்த நெற்றியையுடைய முருகையொத்த
இனையரெல்லாம் கலன்களைத்தாங்கப் பெண்கொடி களெல்லாம் ஊட்டி அணிந்து வீக்
கிச் சூழ்ந்து பொலிந்தனவென்க. (௧௨௧)

திருந்திப்பொற்றேருஞ்செம்பொற்சிலிகையுமிடைந்துதெற்றிக்
கருங்கயக்களிறுமாவுங்காலியற்பிடியுமீண்டி
நெருங்குபுமள்ளர்தொக்குநெடுவரைதொடுத்தவெள்ளங்
கருங்கடற்கிவர்த்தவண்ணங்கடிகநகர்க்கெழும்பவன்மே.

இ - ள். அவர்களேறுதலின் நெருங்காநின்று மள்ளர்செறிய வரையினின்றும்
இடையறாதுவீழ்கின்றவெள்ளங் கடற்குப்போனும்போலே தேருஞ் சிலிகையும்
பிணங்கிச்செறிந்து பெரியகளிறும் பிடியும் மாவுமீண்டி நகர்க்குப்போயினவென்க.()

வேறு.

கடலெனக்காற்றெனக்கடுங்கட்கூழ்மென
வுடல்சினவுருமெனவூழித்தீயெனத்
தொடர்பிணியெவளின்முதன்முருக்கித்தோன்றிய
தடலருங்கடாக்களிற்றசனீவேகமே.

இ - ள். அவ்வளவிலே கடாக்களிறுகிய அசனீவேகங் காலிற்சங்கிவிபிணித்த
மரத்தையுங் கம்பத்தையுமடியிலேமுறித்து முழக்காங்கடலெனக் கடுமையாற்காற்
றெனக் கொடுமையாற்கூற்றெனக் கோபத்தாலிடியெனச் சேரக்கோறலின் ஊழித்தீ
யெனத் தோன்றிற்றென்க. (௧௨௩)

*வேறு.

பொருதியிருவிபோன்றுபொழிதருகடாத்ததாகிக்
குருதிகொண்மருப்பிற்றுகிக்குஞ்சரஞ்சிதைந்ததெவுளக்
கருதியிசைகளெல்லாங்கண்மிசைக்கரந்தமாந்தர்
பரிதியின்முன்னர்த்தோன்றாமறைந்தபன்மீன்களொத்தார.

மிசை - இடம்.

இ - ள். அக்குஞ்சரம் கடாத்ததாய் மருப்பிற்றாய்த் தன்றன்மைகெட்டதென்
றாராக; அதன் கண்கருதிய திசையிசையெல்லாந்தோன்றாமற் கரந்தமக்கள் ஞாயிற்
றின்முன் றேன்றாவாய் மறைந்த மீன்களையொத்தாரென்க.

இது போகாமல் நின்றநிலையிலே மறைந்ததற்குவமை.

(௧௨௪)

க. கருந்தடங்கண்ணிதன்மேற்காமுகருள்ளம்போல
விரும்புகளிறெய்தவோடச்சிவிகைவிட்டியையரேக

வரும்பெறலவட்குத்தோழியாடவரில்லையோவென்
றொருங்குகையுச்சிக்கூப்பிக்களிற்றெதிரிற்றைஞ்சினின்றார். (கஉடு)

உ. என்னைக்கொன்றிவள்கணெடுமெல்லையினொருவன்றோன்றி
யின்னுயிரிலனைக்காக்குமன்றெனிலென்கண்மாய்ந்தாற்
பின்னைத்தானாவதாகவென்றெண்ணிப்பிணைகொணோக்கி
மின்னுப்போனுடங்கிநின்றார்வீததைபொற்கொம்பொப்பாள்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். அங்ஙனம் மறைதலையறியாத குணமலை, தன்மேலே காழுகாநெஞ்
சோடுமாறுபோலக் களிற்றனுக்கச்சென்றதாக, இளையர் சிவிகையைவிட்டுப்போக, அப்
பொழுது அந்தப் பிணைகொணோக்கியாகிய பொற்கொம்பொப்பாள் அஞ்சி மின்போ
லேநடுங்கினின்றார்; அதுகண்டு அவட்குத்தோழியாகிய மலை என்னைக்கொன்று
இவளிடத்தே ஓடுமெல்லையில் ஒருவீரன்றோன்றி இவளையுயிரைக்காக்கும்; காத்தில
னாயின் யானிறந்தாற் பின்னை ஆவதாகவென்று தன்னெஞ்சிலேநினைத்து இரண்டு
கையினையுந் தலைமேலேவைத்து இவ்விடத்தில் ஆண்மக்களில்லையோவென்று கூப்
பிட்டுக் களிற்று எதிரேசென்றனாகிவளவிலே அஞ்சிக் கவிழ்ந்துகின்றாளென்க.

மேல் அங்ஙனம்வருகின்றவழி இவளுக்கு அக்கருத்தினைப்பிறப்பித்தது. ஒருவ
னென்றது உட்கோளாதலிற் பின்னாடவரென்றார். இக்கருத்தானன்றே மேலும்
*“நெடுங்குறங்கவார்த்த கன்வியஞ்சனத்துவலையாடி நடுங்கினான்” என்றும், †“நாட்
டமுநடுக்கமும்” என்றங் கூறுகின்றதென்க. (கஉசு)

மணியிருதலையுஞ்சேர்த்தவான்பொனினியன்றநாணு
லணியிருங்குஞ்சியேறக்கட்டியிட்டலங்கல்குழ்ந்து
தணியருந்தோழர்குழத்தாழ்குழைநிறுவில்வீசப்
பணியருங்குரிகில்செல்வான்பாவையதிடடைக்கண்டான்.

இ - ள். பிறராற் றுழ்வித்தலரியகுரிகில், இரண்டுதலையினும் மணியழுத்திப்
பொன்றாற்செய்தகயிற்றாலே குழலையேறக்கட்டி அலங்கலை யதன்மேலே குழ்ந்து
அன்புகுறைதலரிய தோழர்குழ வீசச் செல்கின்றவன் குணமலையது வருத்தத்தைக்
கண்டானென்க.

கட்டியிட்டு - ஒருசொல். குழலையேறக்கட்டியும் பாடம். (கஉ௭)

பெண்ணுயிரவலநோக்கிப்பெருந்தகைவாழ்விற்சாத
லெண்ணினனெண்ணிரொய்தாவினமலர்மாலேசுற்று
வண்ணப்பொற்கடகமேற்றுவார்கச்சிற்றானேவிக்கா
வண்ணலங்களிற்றைவையாவார்த்துமேலோடினானே.

* குணமாலையாரிலம்பகம், க௭௪.

† ,, ,, கருந.

இ - ள். பெருந்தகை பெண்ணுயிர் சாதலேநோக்கி இவ்விடரை நீக்காதுபோய் வாழ்கின்றவாழ்விற்காட்டிற் சாதல் அவலமில்லையென்றெண்ணினான்; எண்ணிக் கடிதாகச் சுற்றி ஏற்றி வீக்கி அதனைவது ஆர்த்து அதன்மேலே ஓடினானென்க.

*“வேறுநான்குவெல்லுமாற்றலன்” ஆதலின் இக்களிறு அடர்க்க வெளிதாயினும் அடர்த்தாற் கட்டியங்காரற்கும் நமக்கும் இன்னும் வேறுபாடுபிறக்குமென்றறிந்தவன் பின்னும் இதனைக்கண்டு போதலின் அவ்வேறுபாடுநன்றெண்ணினானென்க. ()

குண்டலங்குமரன்கொண்டிருன்றின்மேல்வீழ்முயின்போ
லொண்டிறற்களிற்றினெற்றியெறிந்துதோடொலித்துவீழ்
மண்டலமுத்துந்தாருமாலையுங்குழலும்பொங்க
விண்டலர்கண்ணிசிந்தமின்னிற்சென்றெய்தினானே.

இ - ள். அங்ஙனமோடினகுமரன் தான்செல்வதற்குமுன்னே களிறிறைஞ் சாதபடி சாதிற்குண்டலத்தைவாங்கிக்கொண்டு தோடுஒலித்துவீழும்படி மலைமேலே வீழ்மின்போலே அதின்மத்தகத்தேயெறிந்து வட்டமானமுத்துவடமூற் தாரும்நெற் றிமாலையுங் குழலும் பொங்கக் கண்ணிசிந்த மின்போற்சென்றெய்தினானென்க

எறிந்தவிசையிற் றானேவீழ்ந்ததென்க.

(௧௨௬)

படம்விரிநாகஞ்செற்றுப்பாய்தருகலுமுன்போல
மடவரலவனைச்செற்றுமதக்களிறிறைஞ்சும்போழ்திற்
குடவனாநெற்றிபாய்ந்தகோளரிபோன்றுவேழத்
துடல்சினங்கடவக்குப்புற்றுருமெனவுரையார்த்தான்.

இ - ள். அங்ஙனமெய்தினவன் விரிகின்றபடத்தையுடைய நாகத்தைச் செற்றுப் பாய்கின்ற கருடனைப்போலே முன்புநின்ற மாலையென்னுஞ்சேடியைச்செறுத்துக் களிறிறைஞ்சுகின்ற வளவிலே அத்தகிரிநெற்றியிலே பாய்ந்தசிங்கத்தையொத்து அவ்வேழத்தினுடல் சினத்தைச்செலுத்தும்படி அதின்மத்தகத்தினடுவே குதித்துஇடி யென முழங்கியார்த்தானென்க.

குடவரை - புகருக்குவமை.

(௧௩௦)

சூற்றெனமுழங்கிக்கையாற்கோட்டிடைப்புடைப்பக்காய்ந்து
காற்றெனவுரறிநாகங்கடாஞ்செய்துகளிலிற்சீறி
யாற்றலங்குமரன்மன்மேலடுகளிரேடவஞ்சான்
கோற்றொடிப்பாவைதன்னைக்கொண்டியப்போமினென்றான்.

இ - ள். அவன் அங்ஙனமுழங்கி நாகத்தைக் கோட்டிடையிலே கையாலே கூற்றெனப்புடைத்தலின் அக்களிறு காய்ந்து முழங்கிமதஞ்சொரிந்து சீறிஅக்குமரன் மேலே காற்றெனவோட அஞ்சானாய்க் குணமாலையைப் பிழைக்கக் கொண்டு போமினென்றானென்க.

சேடிமேலுங் குணமலைமேலுஞ் செல்கின்றதென்று அஞ்சினவன் தன்னைநோக்கினமையின் அஞ்சானாயினான். தலைமைபற்றிக் குணமாலையைக் கொண்டுபோமினென்றான்.

(௧௩௧)

மதியினுக்கிவர்த்தவேகமாமணிநாகம்வல்லே
பதியமைபரிதிதன்மேற்படம்விரித்தோடியாங்குப்
பொதியவிழ்கோதைதன்மேற்பொருளிறகன்றுபொற்றூர்க்
கதியமைதோளினைக்கையகப்படுத்ததன்றே.

இ - ள். மதியைக் கையகப்படுத்தற்கு விரும்பிய கரும்பாம்பு போகின்றநூயி
ற்றின்மேலே வினாந்தோடினாற்போலக் குணமாலேமேற்சென்று பொருளிறு அவ
னாக்கைவிட்டுச் சீவகனைக் கைக்குள்ளே யகப்படுத்திற்றென்க.

இருப்புத்தவிர்த்தபரிதி; * “ அமைந்ததினி னின்றொழில்” என்றதுபோல. சதிய
மைதேரினையும் பாடம். (கருஉ)

கையகப்படுத்தலோடுங்கார்மழை மின்னினொய்தா
மொய்கொளப்பிறழ்ந்துமுத்தார்மருப்பிடைக்குளித்துக்காற்கீ
ழையெனவடங்கிவல்லாநாடியமணிவட்டேய்ப்பச்
செய்கழற்குரிசிலாங்கேகரந்துசேணகற்றினானே.

இ - ள். அங்ஙனங் கையாலகப்படுத்திக்கொண்டவனவிலே அது போர்தொட
ங்காரிற்கக் குரிசில் மழைமின்னினுங் கடுக வுடம்பு புரிந்து மருப்பிடையிலே புருந்து
காங்கீழே வட்டிப்போவடங்கித் தான்கரந்துபோய்க் களிற்றை அப்பொழுதேசேணி
லேயகற்றினென்க.

வல்லான்-பாய்ச்சுக்காட்டுவான். தானகளுதலின், அதனையகற்றினாயினான்.)

வேறு.

மல்லனீர்மணிவண்ணனைப்பணடொர்நாட
கொல்லவோடியகுஞ்சரம்போன்றதச்
செல்வன்போன்றனவ்சீவகன்றெய்வம்போற்
பில்குமும்மதவேழம்பெயர்ந்ததே.

இ - ள். இக்குஞ்சரம் இவன்மேற்செல்லுகின்றபொழுது முன்னொருநாளிலே
கண்ணனைக் கொல்லவோடிய குஞ்சரத்தையொத்தது; அப்பொழுது அச்சீவகனும்
அக்கண்ணனையொத்தான். பின்னர் அக்களிருகிய தெய்வத்தைக் கண்ணன் கொல்
லாதுவிட அது பெயர்ந்து தன்னிலையிலே போயினாற்போல இவனுங்கொல்லாது
விடுதலின், இவ்வேழமும் பெயர்ந்து தன்னிலையிலே போயிற்றென்க.

பகையன்மையின் இவ்விலங்கிற்கு முயிரளித்தான். கண்ணன் தனக்குப்பகை
யாதலிற் கொன்றான். ஈண்டு அதனைக்கொல்லாதுவிட்டானாயின் அதுபோலுமென்ப
பிற்கூறியது இப்பொருளுவமை. தெய்வம் யானையாய் வருதலிற் தெய்வமென்றார்.)

வேறு.

ஒருகையிருமருப்புமும்மதத்தவோங்கெழிற்குன்றனையவேழங்
திருகுகனைகழற்காற்சீவகன்வென்றினையாட்குடைந்துதேதோ
முருகுகமழலங்கன்முத்திலங்குமார்பினனைஞ்ஞாந்நூலால்வ
ரருகுகழல்பரவத்தனியேபோய்யுய்யானமடைந்தானன்றே.

* கவித்தொகை, மூன்றாவது மருதக்கவி, கள்.

*இ - ன். கைமுதலிய்வற்றையுடைய குன்றினையவேழத்தைச் சீவகன்வென்று குணமாலைக்கறிவுமுதலியன தோற்றலின், ஐஞ்ஞாற்றுநால்வர் கழல்பரவாநிற்கவுந் தனியேபோய்ப் பொழிலிலேசேர்ந்தானென்க.

தத்தையறியலாகாதென்று பொழிலைச்சேர்ந்தான்.

(௧௩௫)

வேறு.

மணிசெய்கந்துபோன்மருள்வீங்கிய
திணிபொற்றோளினான்செல்லனீக்கிய
வணிபொற்கொம்பினையுழங்கலென்றுதன்
றணிவில்காதலார்தாங்கொடேகினார்.

இ - ன். கந்தென்றுமருளம்படி கந்துபோல்வீங்கிய தோளிஞாலே வருத்த நீக்கப்பட்ட குணமாலையைக் குறைவில்லாத காதலையுடையார்தாம் அழுங்கலென்று கொண்டேகினாரென்க.

இவள்வேட்கை வருத்தத்தை யானைக்குவருந்தினானாக ட்கொண்டாராய் அழுங்கலென்றார்.

(௧௩௬)

முழங்குதெண்டினாமுரிநீணிதி
வழங்கநீண்டகைவணிகர்க்கேழனான்
விழுங்குகாதலாள்வேற்கட்பாவைதாய்
குழைந்தகோதையைக்கண்மிகுறினாள்.

பாவையுடையதாய் - விரயமாமாலையென்னும்பெயராயுணர்த்திற்று, பாவை பெயர் குணமாலையாதலின். வருத்தந்தோன்றக் குழைந்தகோதையென்றார்.

இ - ன். கடல்போல நிதியைவழங்குதலின் நீண்டகையையுடைய குபேரமித திரன் விழுங்குமாறுபோன்ற காதலையுடைய விரயமாமாலை தன்மகளைக்கண்டு ஒரு மொழிகூறினானென்க.

(௧௩௭)

நெய்பெய்நீளொரிநெற்றிமூழ்கிய
கைசெய்மாலேபோற்கரிந்துபொன்னிற
நையவந்ததென்னங்கைக்கின்றென
வுய்தல்வேட்கையாலுரைத்தலோம்பினார்.

இ - ன். எரியினெற்றியிலே அழுத்திய மாலேபோலப் பொன்னிறங்கரிந்து நையும்படி நங்கைக்கு இன்றுவந்த வருத்தமென்னென்று கூறினாள்; அதுகேட்ட தோழிமாரும் அவளிறந்து படாதிருக்கவேண்டிதலின், யானை கொல்லப்புகுந்ததென்றுரைத்தலை யோம்பினாரென்க.

(௧௩௮)

முருகுவிண்மிலாமுல்லைக்கத்திகைப்
பருகிவண்மிலாம்பல்குழலினாள்
வருகலென்றுதாய்வாட்கணீர் துடைத்
துருகுதுண்ணிடையொசியப்புல்லினாள்.

இ - ன். அவர் கூறாமையின் அதனையறியாததாய் முல்லைத்தொடையலர்த்த பரக்கின்ற முருகைப்பருகி வண்டலாங்குழலினுளை வருகவென்று கண்ணீரைத்துடை தது இடைவருந்தப் புல்லினுளென்க. (ககக)

கடம்புசூடியகன்னிமாலேபோற்
றொடர்ந்துகைவிடாத் தோழிமாரொடுங்
சூடங்கையுண்கணுள்கொண்டபண்ணையு
ளடைந்ததுன்பமென்றறிவினாடினாள்.

இவருங் கன்னியராதலிற் கன்னிமாலையென்றார். கண்ணிமாலேபாடமாயிற் கட்டினாற்போலுமாலையாம்.

இ - ன். கடம்புபூத்த மாலேபோலே தொடர்ப்பட்டிக் கைவிடாத தோழிமாரு டனே உண்கணுள்கொண்ட வினையாட்டின் மிகுதியான்வந்த வருத்தமேயென்று தன் னறிவாலே நாடினாளுன்க. (கச0)

கம்மப்பல்கலங்களைந்துகண்டெறுஉம்
விம்மப்பல்கலநொய்யமெய்யணிந்
தம்மென்மாலையுமடைச்சிக்குங்குமங்
கொம்மைமட்டித்தார்கொடியனாையே.

இ - ன். தாய் அங்கனமிருந்தவளவிலே கோலஞ்செய்கின்றவர்கள் கொடிய னுளை அரியதொழில்களையுடைய பேரணிகலங்களைவாங்கிக் கண்ணையொளிகெடுக்கு நொய்யகலங்களை மெய்யிலே விம்மவணிந்து கழுநீர்மாலையையுஞ்சேர்த்திக் குங்குமத் தையும் முலையிலேபூசினாளுன்க.

உடம்புதுணுகின்றமையுணர்ந்து விம்மவணிந்தார். புறத்தேகோலஞ்செய்ய அகத்தே சிதைவுபிறத்தலின், இதுபுறஞ்செயச்சிதைத்தலென்னுமெய்ப்பாடு. (கசக)

அம்பொன்வள்ளத்துளமிர்தமேந்துமெங்
கொம்பின்வவையைக்கொணர்மின்சென்றெனப்
பைம்பொனல்குலைப்பயிரும்பைங்கிளி
செம்பொற்கொம்பினெம்பாவைசெல்கென்றாள்.

வஞ்சிக்கொம்பின்றன்மையையுடையதாய் - குணமாலே. பைம்பொனல்குலை-
நின்னை; என்றது குணமாலையை.

இ - ன். விரயமாமாலே பொற்கொம்பின்றன்மையுடைய எம்பாவாய், எனக்கு வள்ளத்தே பாலையேந்தும் எம் அவ்வையைச் சென்றுகொணர்மினென்றுகூறி நின் னைப்பைங்களியழையாநிற்கும்; இனி அதுவருந்தாதபடி ஆண்டுச் செல்லென்றுகூறி னாளுன்க. (கசஉ)

வேறு.

நிறத்தெறிந்துபறித்தகிரிணங்கொள்வேறு
நிறத்தைவெளவியசேயரிக்கண்ணினாள்

பிறப்புணர்ந்தவாபோற்றமர்பேச்செலாம
வெறுத்தியாவையுமேவலளாயினுள்.

சிறிதுபொழுதுநின்று பறித்தவேல்.

இ - ள். கண்ணினுள் பிறப்புத்தென்றறிந்து பற்றற்றாப்போலே தமர்பேசு
சையெல்லாங் கைவிட்டு உணவுமுதலியவற்றையும் பொருந்தாளாயினுள்ளேன்க.

வெறுத்தென்னுந்துணையும் புலம்பித்தோன்றலென்னுமெய்ப்பாடு, செய்தகோ
லத் துணையொடு கழியப்பெறாதேயழிந்து சுற்றத்திடையுந் தனியேதோற்றுதலின்.
மேவலளெனவே இன்பத்தைவெறுத்தலும், புகியடநிற்றாலும் மெய்ப்பாடு. (கசாசு)

குமரிமாரகர்க்கோதையங்கொம்பனு
டமரினீங்கியசெவ்வியுட்டாமலா
யமரர்மேவராததோன்றியவண்ணல்போற்
குமரனாக்கியகாதலிற்சூறினாள்.

இ - ள். கொம்பனாள் கண்ணிமாடத்தே சுற்றத்தைத்தானியகாலத்தே
தேவாவேண்டத் தாமனாயிற்றோன்றியமூருகனைப்போலங் குமானாபாகசிய காத
லாலே சிலசொற்கறினாளைன்க. (கசாசு)

கலத்தழ்காலங் ஈல்லுரிநற்கொட்டிலா
முலைந்தடந்திடைமொய்யெருக்குப்பையா
விலக்கமென்னுயிராவெய்துகற்குமா
லலைக்கும்வெஞ்சரமைந்துடையானரோ.

இ - ள். கொடியசரமைந்தும ஐந்தாகவெய்யவெடுத்தகாமன் எனப்பெறுத
லின் எனதுமுலைத்தடந்திடை எருக்குப்பையாக, எனதுயிர் இலக்காவெய்து என்னை
யலையாநிற்கும்; ஆதலால் கல்லுரியையுடைய விப்பயிற்றுந்தானத்தே தான்விற்றொழி
லைத் தொடங்குகின்றகாலமாகநின்றதுக் கற்கின்றதொழிலை நடத்தாநின்றனென்க.

கற்பார் எருவிலும் இலக்கிலுமெய்து கற்பராதலின். இதமடந்தபவனாத்த
லென்னுமெய்ப்பாடு, அறிவுமடநீங்கிக் காமப்பொருட்கண்ணே யறிவுதோன்றிற்ற
லின். (கசாசு)

பூமியும்பொறையாற்றருந்தன்மையால்
வேமெனெஞ்சமும்வேள்விமுளரிபோற்
றாமமாப் பனைச்சீவகசாமியைக்
காமனைக்கடிதேதம்மின்றேவிற்காள்.

இ - ள். என்னெஞ்சமும் வேள்வியிலிட்ட தாமரைப்பூப்போலே பூரியுமடப்
புப் பொறையைச் செலுத்துதற்கரியதொரு தன்மையாலே வேவாநிற்கும்; ஆதலான்
மாப்பனைச் சாமியைக் காமனைத் தேவிற்கான், கடிதாகவெழுத்துத் தருமினென்ற
ளென்க.

வேமென்னுந்துணியுங் சாதல் கைம்மிகல், காமவகையிசுத்தம் பூரிக்கமுமாதலின்
“உள்ளி னுள்ளம் வேமே” என்பது உதாரணம். தமமினென்பது தூதுமுனி

வின்மைப்பாற்படும். *‘கானலுங் கழறாது’ என்னும்பாட்டு உதாரணம். அறனளித் துரைத்தலுமாம். (கசக)

க. கையினுற்சொலக்கண் களிற்செட்டிடு
மொய்கொள்சிந்தையின்மூங்கையுமாயினேன்
செய்தவம்புரியாச்சிறியார்களபோ
லுய்யலாவதோர்வாயிலுண்டாங்கொலோ. (கசஎ)

உ. கண்ணும்வாளற்றகைவளை சோருமாற்
புண்ணும்போன்றுபுலம்புமென்னெஞ்சரோ
வெண்ணில்காமமெரிப்பினுமேற்செலாப்
பெண்ணின்மிக்கதுபெண்ணலதில்லையே. (கசஅ)

ங. சோலேவேயமருஞ்சூழ்வளைததோளிதன்
வேலேமாக்கடல்யோடையிமிக்கூத்தல்
னேலேதாழ்பெண்ணைமாமடலூர்தலைக்
காலேவேற்றடங்கண்ணிசுருதினாள்.

இவைமுன்றுமொருதொடர்.

க. பிறர்க்குக் கூறலாகாமற் குறைகளைல்லாரு செந்தல்கொண்டுகந்தையான்
மூங்கையாயினென்னொள். இது சிதைவுபிறர்க்கின்மை, புறத்தார்க்குப் புலனாகா
மை நெஞ்சினின்றுத்தலின். சிறியார் - அறியலாதார். வாயில் - கூட்டுவார்.

உ. கண்ணும்வாளற்ற-அவனுருவுவெளிப்படுத்தலின் அதனையேநோக்கி வேறொ
பொருளினையோக்காமையிற் காண்டற்றொழிலின்றதலின் வாளற்றவென்றான்.
இஃது எதிர்பெய்துபரிதல். வளைசோருதல் - உடம்புநனிசுருங்கல் நெஞ்சும் புண்
போன்றுபுலம்பும். இதுமுதற் கலக்கம், கூறத்தகாதனகூறலின். அதுதலைவிக்கா
யின், “பிறங்கிரு முந்நீர் வறுமண லாகப்-புறங்காலிற் போக விறைப்பேன்” என்றாற்
போல்வனவும், தலைவற்காயின், மடலேறுதன் முதலியகூறலுமாம். மேற்செலா-
நடக்கமாட்டாத.

* அகநானூறு, கசக: கானலுங் கழறாது கழியுங் கூறாது—தேனிமீர் நறும
லர்ப் புண்ணையு மொழியா—தொருநின் னல்லது பிறிதியாது மிலனே—யிருங்கழி
மலர்ந்த கண்போ னெய்தற்—சுமழிதழ் நாற்) மரிழ்தென நசைஇத்—தண்டா
தூதிய வண்டினங் களிசிறந்து—பறவை கிளரூற் துறைவளை நீயே—சொல்லல்
வேண்டுமா லலவ பல்லகாற்—கைதையம் படுகினை யெவ்வமொ டசாஅங்—கடற்
சிறு காக்கை காமர் பெடையொடு—கொட்டுமீன் வழங்கும் வேட்டமடி பரப்பின்—
வெள்ளிழுக் களவு நள்ளென் யாமத்து—பின்னு வழுமங் களைத்தோள்—தன்னுறு
வீழும நீந்துமோ வெனவே.

என்பது தலைகள் காமிக்கக் கழிபட கிளவியாற் கூறியது. மதுரைக்கள்ளிற்
கடையத்தன்வெண்ணாகன்.

க. சோலைவெய் - பசுமைக்கு. ஊர்தலை - உலகத்தில் ஆடவருருந்தன்மையை.

இ - ள். வளைத்தோளி கண்ணி தன்வேட்கை கடனீர்போல மிக்ருப்பரத்தலிற் றவஞ்செய்யாதாரைப்போல மூங்கையுமாயினேன்; கண்ணும்வாளற்ற; வளையஞ்சோ ரும்; நெஞ்சம் புலம்பும்; இங்ஙனம் எல்லையில்லாதகாமம் முழுக்கநின்று சுட்டா லும் பெண்ணைமாமடலூர்தலை மேற்செல்வாத பேதைச்சாதியிற்காட்டிற் கொடுமை மிக்கது பெண்ணல்லதில்லையாயிருந்ததென்றுகூறி இக்காலத்தே பிழைக்கலாவ தொரு வாயிலுண்டாமோவென்று கருதினாளென்க.

கண்ணுக்கூறியது புலனெறிவழக்கமல்லாத கார்தருவமாய் அசுரத்தின்பாற் படுங் கைக்கிளையாதலின், மெய்ப்பாட்டுப்பொருள்களை முறையிற் கூறாது மயங்கக்கூறினா ரென்றகொள்க. (கசக)

உய்யுமாறுறையுன்னையலாலிலேவ்
செய்யவாய்க்கிளியேசிறந்தாயென
நையனங்கையிந்நாட்டகத்துண்டெனிற்
றையலாய்சமழாதுறையென்றதே.

தாய்தந்தையிலுஞ் சிறந்தாயென்றான், அவர்க்குக்கூறலாகாதவை கூறுதலின்.

இ - ள். அங்ஙனங்கருதினவன் அருகிருந்தகிளியைக்கண்டு கிளியே, சிறந்தாய், உன்னையொழிய வேறொருவாயிலே யானுடையெனல்லேன்; இனி யானுய்யும்படி வாயிலையுரையாயென்றானாக, அக்கிளியும் நங்காய், நீ நையாதேகொள்ளென முற் கூறிப் பின்னுந் தையலாய், அவன் இந்நாட்டிலேயுண்டாயின் வருந்தாதேயுரைப் பாயாகவென்றதென்க. (கடு0)

தெளிகயம்மலர்மேலுறைதேவியி
னொளியுஞ்சாயலுமொப்புமையில்லவள்
களிகொள்காமததிற்கையறவெய்தித்தன்
கிளியைத்தூதுவிட்டாள் கிளந்தென்பவே.

கயம் - பதுமையென்னுங்கயம்.

இ - ள். தேவியிற்காட்டில் ஒளியுஞ்சாயலும் வேறொப்பிலாதவள் காமத் தாலே செயலறவெய்தித் தன்வருத்தத்தை வெளியாகக்கூறித் தன்பின்னையைத் தூதாகப் போகவிட்டாளென்க. (கடு3)

பூனெடேந்தியவெம்முலைப்பொன்னொ
ணுந்தன்குலனுநலங்கீழ்ப்பட
வீணைவித்தகற்காணியவிண்படர்ந்
தாண்ப்பைக்கிளியாண்டுப்பறந்ததே.

தானேந்தியபூனுடனே விருப்பஞ்செய்கின்றமுலை.

இ - ள். நேயத்தையுடையபைக்கிளி பொன்னொணுது நாணுங் குலனும் நனை மைகுறையுமபடி அவன்வேட்கையறிவித்தற்கு யாழ்வென்றுகொண்ட தத்தையை விரும்பினவனைக் காணவேண்டி விண்ணிலேசென்று அவனிருக்கின்றவிடத்தே பறந்த தென்க. (கடு2.)

வேறு.

கூட்டினான் மணிபலதெளித்துக்கொண்டவன்
நீட்டினான் கிழிமிசைத்திலகவாணுதல்
வேட்டமால்களிற்றிடைவெருவிநின்றதோர்
நாட்டமுநடுக்கமுநங்கைவண்ணமே.

இ - ள். பலமணிகளையும் கரைத்துக்கொண்டு பலதிறத்து வண்ணங்களையுங்கூட்டினான்; அங்ஙனங்கூட்டினவன் கிழிமேலே குணமலை யானையின்முன்னர் அஞ்சி நின்ற நடுக்கத்தையுந் தன்னைநோக்கின நோக்கினையும் அவடன்செயலாகவேதிட்டினான்.

இக்கருத்தானன்றே “நீலநெடுங்கணற்கவர்ந்தகன்வி - நடுங்கினான்” என்கின்றன. (கடுங்)

நெகிழ்ந்துசேர்ப்பூந்துகினைக்கிநோக்கியே
மகிழ்ந்துவிழ்மணிக்குழன்மாலேகாரொடு
முகிழ்ந்துவிங்கிளமுலைமுத்தந்தைவரும்
புகழ்ந்துதன்றோள்களிற்புல்லுமெல்லவே.

நோக்கி-இதுநோக்கினோக்கம். நோக்கியே-இதுபொறியானோக்குநோக்கம்.

இ - ள். அங்ஙனமெழுதினவன் நெகிழ்ந்துவிழ்கின்ற துகிலொன்றையும் திருத்தலாகாதென்று மனத்தாற்றித்து அதனைப் பார்த்துநின்றேமகிழ்ந்து குழன் முதலியவற்றைத் திருத்தத் தொடும்; முகிழ்ந்துவிங்கிளமுலையின்முத்தத்தையுஞ் செவ்வதாக இடத்தொடும்; புகழ்ந்து தன் றோள்களின்மேலே மெல்லப்புல்லுமென்க.

வெருவிநின்ற நடுக்கமெழுதலிற் குலைந்தனவற்றை மயக்கத்தாற் றிருத்தத்தேடினானென்க. மலை - அவன்பெயருமாம். மணிக்ஞரன்மாலையும் பாடம். (கடுச)

படைமலர்நெடுங்கணள்பரவையேந்தல்குள்
மிடைமணிமேகலைநோற்றவெந்தொழிற்
புடைதிரள்வனமுலைப்பூணுகோற்றன
வடிமலர்ந்தாமரைச்சிலம்புநோற்றவே.

இ-ள். படையும்மலரும்போன்ற கண்ணாளுடையவல்குவினே மிடைந்த மேகலை நோற்றன; கொடியதொழிலையுடைய முலையிற் பூண்களுநோற்றன; அடித்தாமரையிற் சிலம்புகளுநோற்றன; யானேநோலாதேனென்றானென்க.

இதுகுறிப்பெச்சம். அடிமலர் - ஒருசொல்.

(கடுகி)

மின்னணங்குறுமிடைமேவர்சாயலுக்
கின்னணமிறைமகன்புலம்பயாவதுந்
தன்னணங்குறுமொழித்தத்தைத்தத்தையை
மன்னணங்குறுமொடுமகிழ்ந்துகண்டதே.

மேவரு - விகாரம். யாவதுமென்றது - அறிவுமுதலியருணங்களை.

இ - ன். இறைமகன் குணமாலுக்கு இன்னணம்புலம்பக்கண்டு அவன் அங்
வனம் மிகவருத்தத்தையுறுதலினாலே முடிந்ததென்றுமகிழ்ந்து தன்னுடைய குண
மாலையதுவருத்தமுற்றமொழியை அறிவிக்கலுற்றகளி அதற்கிடையீடாகக் காந்தரு
வதத்தை. வருகின்றநிலையைக்கண்டதென்க.

மன் - மிகுதி. எல்லாவழியானும் பெறுதற்குரியவன்வருந்ததலின், இறைம
கன்புலம்பவென்றார். (கருசு)

ஆடுபாம்பெனப்புடையகன்றவல்குன்மேற்
சூடியகலைப்புறஞ்சூழ்ந்தபூந்துகி
லோடியவெரிவளைத்துருவவெண்புகை
கூடிமற்றதாப்புறங்குலாயகொள்கை, தே.

இ - ன். பாம்பெனவகன்றவல்குன்மேற்றசூடிய மேலையைப் புத்தேசுழந்த
துகில் வளையவொழி உருவத்தையுடைய எரியை வெண்புகைகூடிவளைத்து அதின்
புறத்தே நிலைபெற்றதன்மைத்தென்க.

பாம்பு - அல்குற்கேயுவமையாதலின் அலித்துவாலுவமையன்று, * “அடுக்கிய
தோற்றம் விடுத்தல் பண்பு” என்றார். மற்ற - அகை. † “மாண்குலாங்குணத்தி
னால்” என்றார்பின்னும். (கருசு)

கொள்வளர்குவிமுலைக்கோட்டிற்றாழ்ந்தன
மின்வளர்நிரள்வடம்விளங்குபைங்கதி
ரினவளரிளம்பிறையெழுதப்பட்டன
பொன்வளர்செப்பின்மேற்பொலிந்தபொன்றவே.

கொன் - பெருமை.

இ - ன். முலைக்கோட்டிலே நிரள்வடங்கள் கிடந்தன, எழுதப்பட்டனவாகிய
பொன்வளர்ந்த செப்பின்மேலே கதிரையுடைய இனிமைவளர்ந்த நிறை பொலிச்
தன்போன்றவென்க. (கருசு)

குண்டலமொருபுடைகுலாவிவில்லிட
விண்டலர்த்தொருபுடைதோயிழ்செய
மண்டலநிறைந்ததோர்மதியமன்னதே
யொண்டொடிதுருமுகத்துருவமாட்சியே.

இ - ன். ஒண்டொடிமுகத்தினுருவத்தினமுக ஒருபுடையிலே குண்டலம் மீட்ட
லிட, ஒருபுடையிலே தோடி ஒளியைவிட வட்டநிறைந்ததொரு மதியமுண்டாயின்
அதனையொக்குமென்க. (கருசு)

பூணிறபூலையவள்பொருவில்பூதுதன்
மாணிறக்கருங்குழன்மருங்கிப்போக்கிய
நாணிறங்குகதிர்ப்பட்டநல்லொளி
வாணிறமின்னிருள்வளைத்ததொத்ததே.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், உவமவியல், ௩௬.

† மண்மகளிலம்பகம், ௧௩௨.

இ - ள். பூணையும் நிறத்தையுமுடைய முலையினையுடையானது குழலின்பக்கத் தின் நாடோறும் நிறமிகுகின்ற பிறைபோலுதுதலிலேகட்டிய நல்லொளிப் பட்டமா னது பிறையைச்சேர்ந்தவிருளை மின்வளைத்த தன்மையையொத்ததென்க. (கசு0)

கழகம்பூஞ்சிகைக்காமர்மல்லிகை
வடிவுடைமாலையாடுடர்ந்துவாய்ந்தது
நடுவொசிந்தொல்கியநாறுமாமலர்க்
கொடியின்மேற்குயில்குனிந்திருந்ததொத்ததே.

இ - ள். மல்லிகைமாலையின்னிடத்தேகட்டப்பட்டுப் பூமுடிவாய்ந்தது, நடுவு வளைந்துடங்கிய பூங்கொடியின்மேலே குயில்வளைந்திருந்த தன்மையை யொத்த தென்க. (கசுக)

சிலம்பொடுமேகலைமிறுற்றத்தேனின
மலங்கலுண்டியாழ்செயுமம்பொற்பூங்கொடி
நலம்படநன்னடைகற்றதொக்குமிவ்
விலங்கரித்தடங்கணாளியாவளாங்கொலோ.

இ - ள். இவள் நடை, தேனினமுண்டிபாடும் பொற்பூங்கொடி சிலம்பும் மேக லையுமொலிப்ப நடைகற்றதன்மையையொக்கும்; இவள் யார்கொலென்றையுற்றதுகிளி யென்க.

இஃது இல்பொருளுவமை. (கசுஉ)

யாவளையாயினுமாகமற்றிவண்
மேனியபொருளொடுமிண்டபின்னலா
லேவலாற்சேர்கலேனென்றுபைங்கிளி
பூவலர்சண்பகம்பொருந்திற்றென்பயே.

இ - ள். பைங்கிளி இவள் யாவளாயினுமாக இதனாற்பெற்றதென், இவடான் மேவியகாரியத்தைமுடித்து மீண்டபின்னல்லது யான் குணமாலையேதேவலாற் சேரக் கடவேனல்லேனென்று சண்பகத்தைப்பொருந்திற்றென்க.

ஏ வல்லவென்றுமாம். (கசு௩)

மதுக்களிரெடுங்கணாள்வான்பொற்குண்கிணி
யொதுக்கிடமிழற்றச்சென்றெய்தியூவ்கவர்
கதக்களியேலினாழ்க்கண்காமநீர்ப்
புதுத்தளிர்நையவளப்புலந்துநோக்கினாள்.

இ - ள். மதுவின்துகளிப்பைத் தன்னிடத்தேயுடையதத்தை கண்கணி நடை யிடத்தே யொலிப்பச் சென்றனாக ஊனைக்கவரும் வேலினானைக்கண்டு காமத்தாற் புலக்கையினாலே புதுநீரிற் றளினாயொக்கநடுங்கினவள் பின்பு படத்தைக் குறித்துப் பார்த்தாளென்க.

“கொல்புனர் றளிரி நடுங்குவ ணின்றே” என்றாற்போல. இனிக் காமநீரால் வளர்ந்த தளிருமாம். (கசு௪)

க. இதுவெனவுருவெனவியக்கியென்றலும்
புதிதுபூந்துகில்குழல்கள்சோர்தலான்

மதுவிரிகோதையம்மாலைநின்மன

மதுமுறையியக்கலினியக்கியாகுமே.

(௧௬௫)

உ. முளைத்தெழுமதியமுத்தரும்பியாங்கென
விளைத்ததுதிருமுகம்வியர்ப்புவெஞ்சிலை
வளைத்தனபுருவமுழரிந்தவல்லையே
கிளைக்கமுநீர்க்கணுஞ்சிவப்பிற்கேழ்த்தவே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இயக்கி தெய்வமாதலின் இதுவென்றார். எனவென்பதனைப்பிரித்து முன்னே
கூட்டிக. கிளைக்கமுநீர் - அலர்ந்தபூவிற்குக் கிளையாகியமுநீர்.

இ - ள். இவ்வுருவென்னவுருவென்று தத்தைகேட்ப, அவன் இயக்கியென்ற
வனவிலே, துசிலுங்குழலுஞ்சோர எழுதலின், இது புதியதோரியக்கி, நீபொய்கூற்றி
ரூபமல்ல; அக்குணமாலே நின்மனமாகியவதனை முறையே ஆற்றமுமைமிகு பபடி இய
க்குதலின் இயக்கியாமென்றானாக, மதியம் முத்தையரும்பியாங்கு பல்லே திருமுகம்
வியர்ப்பைவிளைத்தது; புருவமுமேறிவளைந்தன; கண்ணும் நீர்க்கீழரும்பினது சிவப்பி
னுஞ்சிவந்தனவென்க. (௧௬௬)

பாவைபுலவியுனிடல்பாவியேற்

காவியொன்றிரண்டும்பல்லதூற்றுநீர்க்

கூவல்லவாய்வெண்மணல்குறுகச்செல்லுமே

மேவிப்பூங்கங்கையுள்விறைந்தவன்னமே.

இ - ள். அதுகண்டு பாவாய், இறவர்க்குமுடம்பிரண்டல்லது பாவியேற்குநின்
னுயிரே என்னுயிராயிருக்கும்; இது நந்தன்மை; இனிச் கங்கையிலேமேவி அதனை
விரும்பிய வன்னம் மணலுற்றநீரிலே அணுகச்செல்லாதே, அதனை நீயறிதியாதவி
புலவியினிடலென்றானென்க.

கூவலிற்செல்லாதெனவே கங்கையைநிகர்க்கும் யாற்றிலே செல்லுமென்பதா
யிற்று; எனவே குணமாலையுபுகூறி அவனைவரைதலும் முறைமையென்று கூற்
றானம். (௧௬௭)

பேரிணும்பெண்டினாப்பொருதுசிறுவா

ணைர்முகப்பாவையெனோக்கிநெய்சொரி

கூரமுல்போல்வதோர்புலவிகூர்ந்ததே

யார்வுறுகணவன்மாட்டமிர்தின்சாயற்கே.

இ - ள். வேறொருபெண்டினாப் பெயர்சொல்லவும்பொருதே சிறுகின்றவள்
அங்ஙனங்கூறியசொற்பொருளுணர்ந்து, குணமாலையை யெதிர்ப்புகாமாகநோக்கி அவள்
வடிவின்மிகுதிகண்டமையாற் கணவனிடத்தே சாயலுக்கு அமுல்போல்வதோர் புல
வியிடுக்கதென்க.

* அமர்பாவை பாடமாயிற் நனக்குமாறாகியபாவையை நேரேநோக்கியென்க. (1)

* மரப்பாவையென்றும், மலர்ப்பாவையென்றும், அமர்ப்பாவையென்றும்
பிரதிவேறுபாடுகளுண்டு.

புலந்தவள்கொடியெனநடுங்கிப்பொன்னரிச்
சிலம்பொடுமேகலேமிழற்றச்சென்னிமே
லலங்கல்வாயடிமலரணிந்துகுண்டல
மிலங்கப்பேர்ந்தினமலர்சிதறியேகிணர்.

இ - ள். அங்ஙனம்புலந்தவள் கோபத்தாலே கொடியைப்போலேநடுங்கி அவன்
றலேமேற்கிடந்த மாலையிடத்தே சிலம்பும் மேகலேயுமிழற்றும்படி தன்னடித்தாமரை
யைச்சூட்டி அவ்விடத்தினின்றும்பெயர்ந்து பின்பு மலரைச்சிதறித் தன்மனையிலே
யேகிகுளுன்க. (கசக)

துணிப்புறுகிளவியாற்றுணைவியேகலு
மினிப்பிறர்க்கிடமிலையெழுவலீங்கெனக்
கனிப்புறுசொல்லனை இப்பறந்துகாளைதன்
பனிக்கதிர்ப்பகைமலர்ப்பாதஞ்சேர்ந்ததே.

இ - ள். அவன்கூறியவெறுப்புற்றவார்த்தையோடே தத்தையோயினாக,
கிளி இவ்வுடனீங்காதுபோதலின் இவ்விடத்துப் பிறர்க்கிடமில்லை; இனி யிவ்வி
டத்தினின்றுமெழுந்திருப்பேனென்று இனிமையுற்றசொல்லைத் தன்னிலேகூறிப்
பறந்துசென்று காளைதன்னுடைய மடியாகியபகையையுடைய தாமரைபோலும்
பாதத்தை வணங்கிற்றென்க. (கசஎ)

வாழ்கநிங்கழலடிமைந்தவென்னவே
தோழியர்சுவாகதம்போதுகீங்கெனச்
சூழ்மணிமோதிரஞ்சுடர்ந்துவில்லிட
யாழறிவிதகனங்கைகீட்டினான்.

இ - ள். கிளி அங்ஙனம்வணங்கி மைந்தனே, நின்னடிவாழ்வதாகவென்ன,
வித்தகன் எத்தோழியர்நல்வரவே? இவ்விடத்தேபோதுகவென்றுகூறி மோதிர
மொளியீசும்படி கையைநீட்டினானென்க.

அடிவாழ்கவென்றன்முறைமை. குணமாலையையுஞ் சுரமஞ்சரியையுங்குறித்துத்
தோழியரென்றான். ஆவென்றுபாடமோதி வியந்து தோழி சுகமேவந்ததேயென்று
மாம். (கசஉ)

பொன்னியல்துரும்பையிற்பொலிந்தவெம்முலைக்
கன்னியர் தூதொடுகாமர்பைங்கிளி
முன்னமேவந்தெனமுறுவனோக்கமோ
டென்னைகொல்வரவெனவிரியசெப்பினான்.

இ - ள். கன்னியர்வார்த்தையுடனே கிளிவந்ததென்று உட்கொண்டு மகிழ்ச்சி
கொண்டநோக்குடனே என்ருற்பே நின்வரவு யாதனைக்கருதியோவென்று இனிய
கூறினானென்க.

என்முன்னமேயென்றான், பின்பும் *ஆற்றாதேனற்ற - விடுத்திடுகிளி" என்
கின்றமையின். வந்ததென - விகாரம். (கசஉ)

மைபலக்களிற்றொடுபொருதவண்புக
ழையனைச்செவ்விகண்டறிந்துவம்மெனப்
பையரவல்குலெம்பாவைதுதொடு
கையிலங்கெஃகியுப்காணவந்ததே.

இ - ள். அதுகேட்டு எஃகினாய் எம்பாவை களிற்றொடுபொருதவையனைக் கண்டு அவன்செவ்வியறிந்துவாவெனக்கூறிய வார்த்தையுடனே யான்வந்தது நின் செவ்விகாண்டற்கென்றதென்க.

செவ்வியறிதல் - வேட்கையுண்டில்லையென்றறிதல்.

(சஎங)

வேறு.

வெஞ்சினவேழுமுண்டவெள்ளிலின்வெறியமாக
நெஞ்சமுநிறையுநீலநெடுங்கணற்கவர்ந்தகள்ளி
யஞ்சனத்துவலையாடிநடுங்கினுணிலைமையெய்னை
பைஞ்சிறைத்தத்தையென்னப்பசங்கிளிமொழியுமன்றே.

இ - ள். தத்தாய், கொடியவேழுமென்னுநோயுண்ட விலாம்பழம்போலெ வெறுவியேமாம்படி நெஞ்சையுநிறையையும் பிறரறியாமற்கண்ணினற்கவர்ந்தகள்ளி நடுங்கினுள்; அவளதுதன்மை எங்ஙனையென்று அவன்கேட்க அக்கிளி அவடன் மையைக்கூறுமென்க.

வேழம் - தேனாபோயிற்றென்றோல்வதோர்நோயென்க. இனி யானையுண்டது வெறுவதாமென்றுமுறைப்ப. ஈண்டு நாட்டமுநடுக்கமும் வருத்தினமை கூறினான்.

(சஎங)

வேறு.

க. பூவணையமளிமேற்சேக்கும்பொன்செய்துண்
பாவைதான்பொருநதுபுநிற்கும்பற்பல்கா
லாவியாவழலெனவுயிர்க்குமையென
மேவிப்பூநிலமிசையிருக்குமெல்லவே.

(சஎடு)

உ. பணித்தருகோலமும்பந்தும்பார்ப்புறண்
மணிக்கழங்காடலன்மாமைதான்விளர்த்
தணித்தகையாழிதோடமிர்தம்விட்டொரீஇத
துணைப்பெருமலர்க்கணிற்றுயிலுநீங்கினாள்.

(சஎசு)

ங. நுருந்துவேற்சீவகசாமியோவெனுங்
கருங்கடல்வெள்ளனை கரல்பலோவொணுங்
வருந்தினென்மாரபுறப்புல்லுவாந்தெனா
பொருந்துபூங்கொம்பனபொருவின்சாயலே

இவைமுன்றுமொருதொடர்.

இ - ள். பாவைதான் பிறரைத்தாழ்விக்கத்தக்க கோலத்தையும் பந்தையும்பாரா ளாய் ஆடாளாய் விளர்த்து யாழையுமுணவையும்விட்டுநீங்கி உறக்கத்தையுங்கைவிட் டாள்; இத்தன்மையேயன்றி உயிருநீங்குமோவென்றுகருதிப் பூம்படுக்கையாகிய நெருப்பிலே கிடந்துபார்க்கும்; அதிலும் உயிரீங்காமையிற் றுணைப்பற்றுக்கோடாகப் பொருந்தினின்றும்பார்க்கும்; வருத்தக்குறிப்புத்தோன்ற ஐயெனக்கூறிப்போய்ப் பல்கா லாவித்து நெட்டுயிர்ப்புக்கொள்ளாநிற்கும்; பின்பு அதுவுமன்றி நிலமிசை மெல்ல விருக்கும்; அங்கனமிருந்து பிறர்க்குவமைகூறுதற்கினிய சாயலையுடையான் சீவகசாமி, வளைகழலவமையுமோவென்னும்; நின்னுருவம் வெளிப்பட்டதனைப் பல்காலுஞ் சென்றுபுல்லி அதுதன்னெதிர்புல்லாமையின் யான் புல்லிவருந்தினேன், இனி நீதான் வந்து மார்புறம்படிபுல்லென்னும்; அதுகாணுமையின் ஓவென்று வருந்துமென்க.

உயிர்காக்காதவருத்தம் இன்றுடம்பைக் காத்தற்கென்றுகருதி வளைகழல்பவோ வென்றாள். அழலெழுவும் பாடம். (கௌ)

கன்னியருற்றநோய்கணணனார்க்குமஃ
தின்னதென்றுரையலர்நாணிநுதலான்
மன்னுமயானுணரலேன்மாதருற்றநோய்
துன்னிநீயறிநியோதோன்றலென்றதே.

இ - ள். அங்கனம்பகர்ந்த கிளிதான் கன்னியர் தாமுற்ற காமநோயை நானாலே கண்ணனார்க்கும் இத்தன்மைத்தென்று உரையாராதலின், அவளுமெனக்குணையான்; இனி யான் மக்களினன்மையின் மாதருற்றநோயைத் துன்னிமிகவுமறியேன்; தோ ன்றலே, நீ அஃதறிநியோ? கூறென்றதென்க. (கௌ)

வேறு

புள்ளின்வாயுனாகேட்டலும்பொன்செய்வே
லெள்ளிநீண்டகண்ணாடிதந்தின்னுரை
யுள்ளினுருழைக்கண்டதொத்தானரோ
வள்ளன்மாததழந்தானன்மாண்பினான்.

இ - ள். குணமாலேதிருத்தில் இனியவுகைகளைக் கிளியின்வாயில் வாந்தையா லே கேட்டவளவிலே, வள்ளல் முருகையொத்தமாண்பினான் பெறுதற்கரிதாக நினை த்தார்சிலரைத் தன்னிடத்தே வரக்கண்டதன்மையை யொத்தானென்க. (கௌ)

சொம்மருந்துத்தாய்சொல்லுநின்மனக்
தென்னமர்ந்ததுரைத்துக்கொணியென
விண்ணிமிர்ந்தநிலிங்கெழிற்றோள்வா
கின்மருந்திவைவேண்டுவிவென்றதே.

இ - ள். குணமாலேசொல்லுந், சொல்லாகியமருந்தினை யானாற்றும்படித்தந்தீ நின்மனத்திற்குப்பொருந்தியதியாது? அதனைபுரைத்தக்கொள்ளென்றாக, கிளிகின் ணைப்பொல வார்த்தையாலாற்றினாள்; அவட்கு நின்றோளே இனியமருந்து, இவை யான்பரிசிலாகவேண்டுவிவென்றதென்க. (கஅ0)

பொற்குன்றாழிநும்புழைநகர்
 நெற்குன்றும்பதிநேரினுந்தன்னையான்
 கற்குன்றேந்தியதோளினைக்கண்ணுறீஇச்
 சொற்குன்றாபுணர்கேன்சொல்லுபோவென்றான்.

இ - ள். அதுகேட்டவன் அவன்சுற்றத்தார் பொருளையுமுளையுந் தரவேண்டுமென்னினும் யான் அவற்றைக்கொடுத்துத் தோளிணையைச் சேர்த்தித் தன்னைப் புணர்வேன்; இச்சொற் சலியாது, சென்றுசொல், நீபோவென்றானென்க.

கற்குன்றேந்திய தோள், * “கொடுஞ்சிலையான்” எனத் தன்னைவியத்தல் குற்றமெனின், † “கிழவிய முன்னர்த் தற்புகழ் கிளவி - கிழவோன் வினைவயி னுரிய வென்ப” என்பதன் கருத்தாற் குற்றமன்று. வினையாவது செயப்படுபொருள். பொருளுமுருங்கொடுத்துப் புல்லுவேனென்னுங் கடைப்பிடியாகிய செயப்படுபொருளும் ஆள்வினைக்குச்சிறப்புடைமையின், யானேபுணர்வேனென்னுமாள்வினைக்கருத்தாற் தன்னைப்புகழ்ந்துரைக்கவே, அதுபற்றுக்கோடாக ஆற்றவாளென்பது பயனும். இது கைக்கிளையாதலின், முன்னரன்றியும்புகழ்ந்தான். புறத்தினையில் ‡ “தலைத்தா ளொடுமொழி தன்னொடு புணர்த்தலும்” தலைவற்குரித்து.

(கஅக)

சேலையென்றகண்ணாட்கிவைசெப்பரி
 தோலையொன்றெழுதிப்பணிநீயென
 மாலையார்பன்கொடுப்பத்தினைக்குர
 லோலையோடுகொண்டோங்கிப்பறந்ததே.

இ - ள். அதுகேட்டகிளி கண்ணாள்வருத்தந்திரும்படி அயட்கு இவையெல்லாங் கூறுதலரிது; அதுவுமன்றி நின்வருத்தம் உண்மையென்றுணரும்படி திருமுகத்தையுந் திருவாழியையுந் தந்தருளென்றுகூற; அவனும் பிறையிராமற் நினைக்கதினிலவைத்த ஓலையோடே ஆழியையுங் கொடுப்ப, அக்கிளி அவற்றைக்கொண்டு உயர்ந்து பறந்ததென்க.

ஒன்றென்றது ஆழியை, மேல் “நாமமோதிரந்தொட்டு” என்பர். (கஅஉ)

திருந்துகோதைக்கிழிகைச்சீறடி
 மருந்தின்சாயன்மணங்கமழ்மேனியான்
 பொருந்துபூம்பொய்கைப்போர்வையைப்போர்த்துன
 கருங்கட்பாவைகவின்பெறவைகிணர்.

மருந்து - அமுது; இதற்கு அபிரதன்னசாயலுக்குரைத்ததுனாக்க.

இ - ள். கோதைமுதலியவற்றையுடையதத்தை அங்ஙனமுழைவான் பொய்

* குணமாலையாரிலம்பகம், ககக.

† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், ௪௦.

‡ 11 11 புறத்தினையியல், ௫.

கைவடிவாக எழுதினபடத்தை மெய்ம்முழுது மறையப்போர்த்துக் கோபத்தாலே விழித்துக் கிடந்தாளென்க.

பொய்கைபோலும் கண்ணீர்ப்போர்வையுமாம்.

(கஅங)

மறங்கொள்வெங்கதிர்வேலவ்வாராழல்
கறங்கவேகித்தன்காதலியுடலை
யுறைந்தவொண்மலர்ச்சென்னியின்க்கினு
னிமைந்தநூல்படுங்கணிக்கென்பவே.

இ - ள். கிளிபோனபின் வருத்தந்தோந்து வேலவன் தத்தையதமனையேறப் போய் அவனுடலை மலருறைந்த தன்மலையினாலே வணங்கி நீக்கினான், அப்பொழுது அவனுக்கு இன்பகிறைந்ததென்க.

(கஅச)

வேறு.

தன்றுணைவிகோட்டியினின்கித்தனியிடம்பார்த்
தின்றுணைவாழ்சேர்வானிருந்ததுகொல்போந்ததுகொல்
சென்றதுகொல்சேர்ந்ததுகொல்செவ்வியறிந்துருகு
மென்றுணைவிமாற்றமியிடுதென்றதுகொல்பாவம்.

அக்கிளி செல்கின்றபொழுது குணமலை கருகினதன்மை கூறுகின்றார்.

இ - ள். கிளி சென்றதோ, சென்று இன்றுணைவனைத் தன்றுணையுந்தானு மிருக்கின்ற இருப்பினின்றநீங்கித் தனியானவிடத்தைப்பார்த்துச் சேரக்கருகியிருந் ததோ, அக்கோட்டியைப்பொறுதே போந்ததோ, பொறுத்துப்போய்ச் சேர்ந்ததோ, சேர்ந்து இது காலமென்றறிந்து நினக்குத் துணைவியாகின்ற குணமலைவார்த்தை யிஃது, அவடான் காமத்தியானுருகும், இதற்கு நீசெய்யக்கருதுகின்றதென்னெனக் கூற்றிற்றோ, என்னே இஃதொருபாவமிருந்தபடி என்னென்றுகருகினுளென்க.

என்பின்னையும்யானும்பட்டது என்னென்றாள்.

(கஅடு)

வேறு.

செந்தார்ப்பசுங்கிளியார்சென்றார்க்கோரின்னுரைதான்
றந்தாரேற்றந்தாரென்னின்னயிர்தார்தாராரே
லந்தோருணமலைக்காதகாதென்றுலக
நொந்தாங்கமுடியன்றுநோற்றாநுமெய்துவெனே.

செந்தார் - கழுத்திலிட்டவரை. கிளியார், ஒன்றெனமுடித்தலாற்கொள்க.

இ - ள். கிளியார்போனவருக்கு அவர்தாம் இனியதொருவார்த்தையைத்தான் சொன்னாராயிற் கிளியார்க்குமுகமன்கூறிரான்று; என்னுயிரைத்தந்தார்; அவ அந்தோ! அங்ஙனங்கூறாயின் அவ்விடத்து யான் கரமஞ்சரியைப்போவேமுயன்று தவஞ்செய்தாயினும் பின்பெய்துவேனோ, ஆ! குணமலைக்கு இவ்விந்துபாடுதெ தென்று, உலகநொந்தபூம்படி இறந்துபாட்டை யெய்துவென்னேரெவென்று கருது னுளென்க.

எய்துவெனே, ஏகாரம்-எகிர்மறை. அந்தோ, ஆ இவையிரக்கக்குறிப்பு. (கஅச)

சென்றூர்வராயகருமஞ்செருவேலான்
பொன்றூங்கணியகலம்புல்லப்பொருந்துமேற்
குன்றூதுகூடுகெனவெண்முத்தவார்மணன்மே
லன்றூங்கணியிழையாளாழியிழைத்தாளே.

இ - ள். அங்ஙனங்கருதினவணியிழையாள் காரியத்தின்முடிவு காரியங்கொள்
னப்போனூர்வினளவாயிருக்கும்; என்கிளிபேதையென்பது யானறிவேனன்றோ,
இனி அதன்வரவுபார்த்திராதே * கூடலிழைத்துப்பார்ப்பெனென்றுகருதி, வேலா
னகலம் என்னைத் தழுவக்கூடுமாயிற் குன்றூதேகூடுவாயாகவென்றுகூறி முத்தாகிய
மணவிலே அதனைப் போகவிட்ட வன்றே யப்பொழுதே கூடலுக்குவட்டத்தை
யிழைத்தாளென்க. (கஅஎ)

பாகவார்வாங்கிப்பழுதாகிற்பாவியேற்
கேசுமாலாவினெனநினைப்பப்பைங்கிளியார்
மாகமேநோக்கிமடவாளேயல்விருந்தா
ளாகுமயான்சேர்வெனச்சென்றடைந்ததே.

இ - ள். அங்ஙனமிழைத்தவன் அங்வாழியுட்கீறுகின்றகீற்றிலே ஒருகீற்றிற்
பாதினையக்கீறி இதுகூடாதாயிற் கிளிநல்வரவாய்வந்ததேனும் அதுகேளாதே எனக்
குயிர்நீழுகாநிற்குமென்றுகருதி அதனைவிட்டுக் கிளியின்வரவைகினைந்துருந்தாளா
கப் பைங்கிளியடைந்ததென்க.

அடைந்தபடி மாகமேநோக்கி அவ்வடத்திருந்தான்யார்? இங்ஙனமிருப்பார்
வேறின்கையிற் குணமாலையேயாகும்; இனி யான்சோவேனென்றனுகிற்று. தான்
போனபின்புள்ள வேறுபாட்டாலேயுற்று வருத்தமிருக்கிண்டு தெளிந்தது. (கஅஅ)

கண்டாணெழுதியுயிர்த்தாள்கைதொழுதாள்கையகந்தே
கொண்டாடினைக்குரான்குடினாடாழ்குழன்மே
னுண்டார்ப்பசங்கிளியைநோவவகட்டொடுக்கி
வண்டாரான்செவ்வவாய்க்கேட்டாடல்மெய்ம்மகிழ்ந்தாள்.

இ - ள். அணுகினவக்கிளியைக்கண்டாள்; கண்டு இஃது வன்கூறுகின்றதோ
வென்று உயிர்த்தாள்; உயிர்த்துத் தினைக்கதினாக்கண்டு அதிலேயோலையுண்டென்று
கருதித்தொழுதாள்; தொழுது முற்கொடுத்தவாழியினைக் கையினுள்ளேமறையக்
கொண்டாள்; கொண்டு அது பிற்கொடுத்திருமுகத்தைத் தலைமேலேழுமினாள்;
குடி அக்கிளியை நோம்படி வயிற்றிலேயிணைத்துக்கொண்டாள்; கொண்டு தாரான்
வருத்தத்தை அதுகூறக்கேட்டாள்; கேட்டு உடம்புகுளிர்ந்தாளென்க.

வயிற்றிலேயிணைத்தவியல்பு.

(கஅக)

திம்பாலமிர்தூட்டிச்செம்பொன்மணிக்கூட்டிற்
காம்பேர்ப்பிணத்தோளிமென்பறவைகண்படுப்பித்
தாம்பான்மணிகாமமோதிரந்தொட்டையென்னத்
தேம்பாவெழுத்தோலிசெவ்வனைநோக்கினாள்.

இ - ன். பெருந்தோளிதான் அவனோடே ஆம்பகுதியினையுடைய சேவகனென்னும்பெயரைப்பொறித்த மோதிரத்தையிட்டுப் பறவையைப் பாலமிர்தூட்டிக் கூட்டிலேதுயில்கொள்ளுவித்து அவன்நெனழுத்தையுடையவோலையை விரைய எஜிர் முகமாகநோக்கி வாசித்தாளென்க.

தேம்பாமைக்குக் காரணமாகிய வோலை

(கக0)

கொடுஞ்சிலையானோலைகுணமாலையாண்க
வடுந்துயரமுள்கடவெந்தாற்றாதேனற்ற
விடுந்தசிறுகுளியால்விம்மனோய்தீர்த்தே
னெடுங்கனாடாணுநிலைவசல்வாளாக.

இதற்குப் பொற்குன்றென்னுங்கவியிலேகூறிலும். இன்னாரோலை இன்னார் காண்கவென்றல் முறைமை.

இ - ன். சேவகனோலையைக் குணமாலையாண்பாளாக, காமநோய்க்குதலாலே வெந்து ஆற்றாதயான் ஆற்றும்படி தான்வரவிட்டகளியாலே மிக்கவருத்தந்தீர்ந்தேன்; நெடுங்கனாடாகியதானும் வருத்தமிகாதொழிவாளாகவென்க. (ககக)

ஈட்டஞ்சாணீணிதியுமீர்ந்துவளைப்பைந்தடஞ்சூழ்
மோட்டுவளைஞ்சுரக்குமுருமுழுதீந்து
வேட்டார்க்குவேட்டனவேபோன்றினியவேய்மென்றோட்
பூட்டார்சிலைதுதலாட்புல்லாதொழியேனே.

இ - ன். அறத்தான் ஈட்டமமைந்த பெரும்பொருட்டிரனாயும், பெருவளத்தைக்கொடுக்குமரினையுங் குரவர்களுநின்படியேகொடுத்து, சிலைதுதலானைத் தோளைப் புல்லாதொழியேனென்க.

இரண்டாமுருபிங்ஙனம்வருதல் “தெள்ளிது” என்பதனாற்கொள்க. அரிய பொருள்களைவேட்டார்க்கு அவைபெற்றற்போலினிய தோள். (ககஉ)

க. குங்குமஞ்சேர்வெம்முலைமேற்கொய்தார்வடுப்பொறிப்பச்
செங்கயற்கண்வெம்பனியாற்சிற்தையெரியவித்து
மங்கைமகிழவுறையேனெல்லாளமருட்
பங்கப்பட்டார்மேற்படைநினைந்தேனுகென்றான். (ககக)

உ. தூல்புடைத்தாற்போற்கிடந்தவித்தகஞ்சேர்துணவரிகல்
பான்மடுத்துத்தீந்தேன்பருகுவாள்போனோக்கிச்
சேல்படுத்தகண்ணீர்சுமந்தனா இமெய்ம்மகிழ்ந்து
மால்படுத்தான்மார்பின்மணந்தாளேலோம்மகிழ்ந்தாள்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

வெம்பனியென்றான், புணர்ந்தாலன்றி முயக்கத்தளவால் உண்ணிறைவெப்ப முழுதற் தீராதென்று. பங்கப்படுதல் - இமைத்தல் முதலியன. ஆகென்றான் - தொழிற்பெயர்.

இ - ள். என்மலை தன்முலைமேலே வடுவாயழுந்தும்படி யான்முயங்குதலிற் பிறந்த உவகைக்கண்ணீராலே சிறிதுதணிந்தகாமத்தீயையவியத்துத் தான் என்னன் புடைமைக்குமகிழும்படி உறைந்திலேனாயிற் போரில் அஞ்சினார்மேலே படைவிட நினைந்தேனாக்கடவேனென்றெழுதினவனுடைய நூலெற்றினற்போலச் செவ்வி தாய்க்கிடந்த உறுப்புக்கள்சேர்ந்த வரிகளைப் பாலிலே தேனைவார்த்துப் பருகுவான் போலே இனிமையுற்று வாசித்து உவகையனை இக் கண்ணீர்சுமந்து உடம்பு குளிர்த்து மயக்கத்தையுண்டாக்கினவன்மார்பிலே கூடினார்போலே இனிமையுற்ற னென்க.

சேல்படுத்த - சேலத்தோற்பித்த.

(ககச)

பாலவியும்பூவும்புகையும்பயிசாந்துங்

காலவியாப்பொன்விளக்குந்தந்தும்மைக்கைதொழுவேன்

கோலவியாவெஞ்சிலையான்சொற்குன்றானுகெனவே

நூலவையார்போனீங்ககணைக்குமினேயென்றான்.

காற்றலவியாவிககு - மணிவிளக்கு; வெளிப்படை. அம்பு இடைவீடாம லெய்கின்றவில். நீங்கென்றது எழுத்துக்களை; அவற்றின்றன்மையும் வடிவும் ஆசிரியர்க்கல்லது உணரலாகாமையின், நூலின்விளங்கக்கூற்றிலரேனுஞ் சமய நூல்களிற் கூறுதலின், அவ்வெழுத்துக்கள் தெய்வமென்றேகொள்க.

இ - ள். சிலையான் தும்மை நீங்காதொற்றுமைப்படக்கூறிய சொற்குன்ற னாயினும் நீங்கள் தருமநூலோதினார்களை நோக்குமாறுபோல அச்சொல் இடைநு றின்றி யாகவென்றேகருதி நோக்குமின்; தும்மை யானும் பாலவிமுதலியவற்றைத் தந்து கைதொழுவேனென்றானென்க.

(ககரு)

வேறு.

ஈ. மௌவலங்குழலினுனை மதியுடம்படுக்கலுறறுச்
செவ்வியுட்செவியிசொல்லுஞ்சிலையிவாறுதல் னாயநின்
னவ்வைக்குழுத்தமாமனொருமகற்கின்றுன்றதை
உவ்வியம்பிணைகொணைக்கிரகைமுடிவிருந்துசெய்தான். (கககூ)

உ. பண்டியாற்பண்டிசெமபொன்பல்லவோ பரியமாகக
கொண்டிவந்தடிமைசெய்வான்குறையுறுகின்றதன்
கண்டவர்கடக்கலாற்றாக்கிழிமிசையுருவுதிட்டி
வண்டிமீர்கோதையின்னைவழிபடுகாளுமென்றான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். அவ்வளவிலே குணமாலையை மதியையறிவுறலுற்று அதற்கேற்ப வார்த்தைசொல்லுஞ்செவிலி, சிலைபோல்விளங்குதலினாய், நோக்கி, நின்றாய்க்கு மூத்ததமையன் நினக்குமாமனானவனுடைய ஒப்பிலாதமகனுக்கு இன்று உன்றதை நகைமுகமாயே விருந்தையிட்டான்; அவ்வுடன்பாட்டாலே வளையையுடைய கோதாய், நின்மைத்துனன் நினக்கு முலைவிலையாக வண்டியாலே ஒருவண்டிப்பொன் கொண்டுவந்து நினக்கு வவல்செய்தற்கு இன்று குறையுற்றுநிற்கின்றதேயன்றிக்

கடக்கலாற்றா நின்னுருவைக் கிழிமிசைத்தீட்டி நின்னை வழிபடுவதுஞ்செய்யுமென்றென்க.

வீருந்துசெய்தானென்பது குறைக்குடன்பட்டானென்பதாம். (கக௭)

மைத்துன்னவனப்பின்மிக்காவளாநிதிக்கிழுவன்காளை
யுத்தமனுனதுநாமமல்லதொன்றுரைத்ததேற்றா
னித்திறத்திவன்கணின்னையெண்ணினரென்னலோடுந்
தததையங்கிளவிகையாற்செவிமுதலடைச்சிச்சொன்னான்.

இ - ள். என்று பின்னும் நின்னைக்கொடற்குரியன், அழகின்மிக்கான், பொருளுடையன், இனையன், நற்குணமுடையன், நன்பெயரல்லது வேறொருபெயரைக் கூறவறியான், இக்கூறுபாட்டையுடையவனிடத்தே நின்னைக் கொடுக்கவெண்ணினரென்றவளவ்வே குணமாலே கையாலே செவியைப்புகைத்து ஒருவார்த்தைகூற்றினென்க. (கக௮)

மணிமதக்களிறுவென்றான்வருத்தச்சொற்கூலியாக
வணிமதக்களிறானுக்கடிப்பணிசெய்வதல்லாற்
றுணிவதென்குடுசொல்வாளாற்செவிமுதலீரலென்றான்
பணிவரும்பவளப்பாவைபரிவுகொண்டனையதொப்பான்.

இ - ள். பவளப்பாவை வருத்தங்கொண்டதன்மையெொப்பான் கட்டுமணியையுடைய களிற்றைவென்றான் “கொண்டியப்போமின்” என்றசொல்லிற்குக் கூலியாக அவற்குத் தாழ்ந்து ஏவல்செய்வதன்றி வேறுகொடுக்கத் துணிதற்குக் காரணமென்? இங்ஙனஞ் சுடுசொல்லாகிய வாளாலே செவியிடத்தை யீராதேகொள்ளென்றென்க.

அடிச்செருப்பாவதல்லாலென்றும் பாடம். (கக௯)

கந்துகப்புடையிற்பொங்குங்கல் நமாவல்லன்காளைக்
கெந்தையும்யாயுநேராராய்விடினிறத்தலொன்றோ
சிந்தனைபிறிதொன்றாகிச்செய்தவமுயறலொன்றோ
வந்ததானையென்றான்வடுவெனக்கிடந்தகண்ணான்.

கந்துகப்புடையில் - பந்தினதுபுடைத்தல்போல. ஆகி - ஆக. குரவாரினிவ்வேராய்ப்போகத் தான் இவனைப்பெறுதற்குத் தவஞ்செய்தல்.

இ - ள். பின்னும் வடுப்போலுங்கண்ணான் காளைக்கு ஏறதையும்யாயும் நேராராயின் இறந்துபடுதலொன்று, தவமுயறலொன்று, இவ்விரண்டினுளொன்று நாளை நமக்கு வந்துற்றதென்றழுதானென்க. (உ௦௦)

தேனெய்ப்போன்றினியசொல்லாள்சிறுமுதுக்குறைமைகேட்டே
யுனைநைந்துருகிக்கைத்தாயுண்ணிறையுவகைகொங்க
வானெய்பாற்கிவந்ததொத்ததேழற்குவென்பாவையென்று
தானையாற்றடங்கணீரைத்துடைத்துமெய்தழுவிக்கொண்டாள்.

இ - ள். செவிலி குணமாலையதுசிறுமையிலே பேரறிவுடைமையைக் கேட்டு உவகை யூனைந்துருகிப் பொங்குகையினாலே நின்கருத்துப் பசுவினைய் பாற்கு விரும் பியதன்மையையொத்தது. இனிப் பாவாய்! அழேற்கவென்று தானையாலே கண்ணீ ராத்துடைத்துத் தழுவிக்கொண்டானென்க.

பாற்கவாந்ததும் பாடம்.

(௨௦௧)

துகண்மனத்தின்றிநோற்றதொல்வினைப்பயத்தினன்றே
தகணிலாக்கேள்வியான்கட்டங்கியதென்றுபின்னு
மகண்மனங்குளிர்ப்பககூறிமறுவலும்புல்லிக்கொண்டாங்
ககண்மனைத்தாய்க்குச்சொன்னாவருந்தன்கேட்குச்சொன்னாள்.

இ - ள். மனத்திலழுக்கின்றய்நோற்ற நல்வினைப்பயத்தானன்றே தட்டற்ற கேள்வியானிடத்தே நின்மனந் தங்கியதென்று குளிரச்சொல்லி இருகாலாவதும் புல்லிக்கொண்டு அவ்விடத்தில் நற்றாய்க்கு அறத்தொடுகின்றாள்; அவளுந் தன்கண் வனுக்கு அறத்தொடுகின்றாளுன்க.

(௨௦௨)

வினையமாமாலேகேள்வன்குபேரமித்திரர்குச்சொல்ல
வனையதேபட்டதென்றாலையனெநங்கைக்கொத்தான்
வனையவேபட்டபோலுமணிமருண்முலையினுனைப்
புனையவேபட்டபொற்றார்ப்புண்ணியற்கீதுமென்றான்.

வினையமாமலை - நற்றாய்பெயர். அனையதே - அப்படியே, பெரியதொருகா ரியமே; ஏகாரம் - வீனா. என்றால் - ஒருவார்த்தைப்பாடு.

இ - ள். நற்றாய் தன்கேள்வன்கைய குபேரமித்திரர்க்குக்கூற, அவனும் அவ்ள மனத்திற்பட்டது அனையதே? என்றாற் குணமாலைக்கொத்தான் சீவகனே, அவனை அவ னுக்குக் கொடுப்பேமென்றானென்க.

(௨௦௩)

வேறு.

கற்றார்மற்றுங்கட்டுவால்லார்கவியென்னு
நற்றேர்மேலார்நால்வனாவிட்டாற்கவாச்சென்றா
சுற்றார்வல்லிற்கூறுசெம்பொற்கழனாய்கன்
பொற்றார்மார்பீர்போதுமினென்றாக்கொகொண்டான்.

இம்மூன்றுகலையும் வல்லார் நால்வர். என்னும் - என்றுலகங்கூறும். நான்க னுருபு அதற்குடம்பதெற்பாற்படும்.

இ - ள். குபேரமித்திரன் இவர்களைத் தேர்மேலாராகப் போகவிட்டாற்கு அவரும்போனார்; அப்பொழுது கந்துகன் மார்பீர்! இங்ஙனம் பொதுகவென்று வாயி லிலேசென்று எதிர்கொண்டானென்க.

(௨௦௪)

க. வினையாநின்றதீமுகவேலான்மணிச்செப்பி
னீந்தான் கொண்டாரின்முகவாசமெரிசெம்பொன்
காந்தாநின்றகற்பகமன்னீர்வரப்பெற்றேன்
சேர்ந்தேனின்றேனீடெனநாய்சற்கவாச்சொன்னார்.

(௨௦௫)

உ. யாமகளி துநீர்மகட்கொண்மினெனயாநுந்
தாமகணைராராயினுந்தண்ணென்வனாமார்பிற்
பூமகன்வையும்புண்ணியப்பொற்குந் தனையாணுக்
கியாமகணைநந்தேமின்றெனநாய்கற்கவாசொன்னார்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

க. சீந்தாநின்ற - கோபியாநின்ற. வேலான்-கந்துகன். விகாரமாக்கிச் சிந்தா
கின்றவென்றுமாம். நாய்கற்கு - கந்துகற்கு. அவர் - வந்தநாலவரும்.

உ. தம்மகன் - விகாரம். நாய்கற்கு - உமக்கு. அவர் - குபேரமித்திரர்.

இ - ன். வேலான் வெற்றிலையைச் செப்பிலேயீந்தான்; அவரும் அதனைக்கொண்
டார்; கொண்டபின்பு கற்பகமன்னீர், நீர்வரப்பெற்றேனதலின், இன்றே வீட்டைப்
பெற்றேனென்று கந்துகன் முகமன்கூற, அதுகேட்டவவர் யாமகனைத்தருவேமென்
றும், நீர்மகனைக்கொண்மினென்றும், வாய்விட்டுக்கூறி யாவருந் தம்மகனைக் கொடுக்க
நேராராயினும், இன்று புதிதாகச் சீவகற்கு யாம் மகட்கொடை நேர்ந்தேமென்று
உமக்குக் குபேரமித்திரர் கூறினாரென்று கந்துகற்குக் கூறினாரென்க.

அவர்கூறினபடியைத் தேவாகூறினா.

(20௬)

சுற்றாவல்லிற்குடிறுசெம்பொற்கழலாற்குக்
குற்றேல்செய்துங்காணையும்யாணுங்கொடியானை
மற்சேர்தோளான்றன்மருமானுக்கருள்செய்யப்
பெற்றேனென்னப்பேசினன்வாசங்கமழ்தாரான்.

இ - ன். அதுகேட்டகந்துகன் குபேரமித்திரன் குணமாலையைச் சீவகற்குக்
கொடுக்கப்பெற்றேனதலின், அவனுக்குச் சீவகனும்யானுங் குற்றேவல் செய்யக்கட
வேமென்று தாழ்ந்துகூறினானென்க.

அவன் ருனே மகட்கொடைநோதலானுங் கொள்வார தாழவே வேண்டிதலானு
மிங்ஙனங்கூறினான்.

(20௭)

விடைகுழேற்றின்வெல்புகழான்றன் மிகுநாதை
கடல்குழ்வையங்கைப்படுத்தான் போன்றிதுகூறச்
சூடர்குழுகோட்டகுஞ்சரமவென்றவகையும்மப்
படாகுழநெஞ்சிறபாவைதன்பண்புமவாசொன்னார்.

விடைகுழேற்றது தோழனாக்கருதி.

இ - ன். ஏற்றினையொத்த சீவகன்றந்தை உலகைக் கைக்கொண்டான் போல
மகிழ்ந்து தாழ்ந்து கூறுதலின், வாதவர்கள் இவன் அககளிற்றைவென்றபடியும் அத
னாற் பாவைகொண்ட குணத்தினையும் விளங்கக்கூறினாரென்க.

பண்பு - நேராராயின் இறந்துபடுதல், தவஞ்செய்தலென்றது.

(20௮)

மறையாவேள்விமந்திரச்செந்திக்கொடியேபோற
குறையாக்கற்பிற்சீவகன்றாயுக்கொலேவேற்கட்

பொறையொன்றூற்றூர்ப்போதணிபொற்கொம்பனையானை
நறையார்கோதைநெனவின்புற்றெதிர்கொண்டாள்.

வேதவேள்வியிறீ; மந்திரங்கூறுந்தீ. கொடி-ஒழுங்கு. ஆற்ற-ஈண்டுவினையெச்
சம். இல்லறமென்கின்ற பொறையொன்றுமேந்தத்தியணிந்தகொம்பு - இன்பொரு
ளுவமை. கொம்பனையாள் - வினையமாமலை. நறையார்கோதை - குணமலை.

இ - ன். செந்திக்கொடியேபோலுஞ்சுநந்தையும் யான்கருதியவிதனைத் தான்
முற்படமுடித்ததன்மை நன்றென்றுகூறிக் கொம்பனையானையின்புற்றுப் பின்பு
கொலைவேற்கண் ணறையார்கோதையை விரும்பினுனென்க. (உக)

பொற்கச்சார்த்தபூணணிபொம்மன்முலையானை
யற்கச்செய்தயாப்பினராகியவண்வந்தார்
பொற்பக்கூறிப்போகுதுமென்றார்க்கெழுமென்றார்
வற்கமிட்டவண்பரிமாவின்னவர்சென்றார்.

இ - ன். அவண்வந்தார் குணமாலையைச் சீவகனிடத்தேயடையும்படிபண்ணி
னயாப்பினராய்ப் பின்பு மணஞ்செய்யும்பொழுதையும் பொலிவுபெறும்படிக்கூறிப்
போவேமென்றார்க்கு அவர்களும் போகவென்றார்; அவரும் பண்முற்றுப்பெற்ற
மாவின்மேலேசென்றாரென்க.

முகூர்த்தத் தப்பாமன்முடித்தற்குக் கடிதிற்சென்றார். (உக)

வேறு.

மடந்தைநிறத்தினியையம்மகட்கூறிவந்தார் .
விடந்தைத்தவேலாற்குரைத்தார்க்கவண்மெயம்மகிழ்ந்தார்
னுடங்குங்கொடிப்போல்பவனுடாமார்ப்பவந்து
தடங்கண்ணவடாயதுகேட்டலுந்தக்கதென்றாள்.

தைத்த - உள்ளேகிடக்கிற. துடங்குகின்றகொடிப்போல்பவன் - சுந்தை.
அது - தன்னைக்கூறியமொழி.

இ - ன். குணமலைநிறத்தாலே அவர்களியையுமபடி. மகனைக்கொடுப்பதாகப்
பேசுவந்தவர்கள் குபேரமித்திறர்க்குநிறேவல்லெய்துமென்றதனையுரைத்தார்க்கு
அவன் மகிழ்ந்தான். துடாமார்ப்பவந்து கொடிப்போல்பவனாகியமொழியைக்
குணமலைதாய்கேட்டலும் அவளுக்கு அது தக்கதென்றனென்க. (உக)

நிருவிழ்கமைந்தான்நிறைபத்துமறிந்ததொல்சீ
ருருவிழ்கமைந்தாற்கமைந்தானொனையாருமொட்டப
பெருகுங்கணியிற்கணியேசியபேதினொற்
பருகழ்கமைந்தவமித்தின்படர்திர்க்கலுற்றார்.

இ - ன். குணமலைக்குச் சீவகனமைந்தான், சீவகனுக்குக் குணமாலையமைந்
தானென்று எல்லாருமியையுமபடி பெருகுதுவையுடைய கணிகூறிய மயக்கமில்லாத
நாளிலே குணமாலையது வருத்தத்தைத் தீர்க்கலுற்றாரென்க. (உக)

கனாகொன்றிரங்குங்கடலிற்கலிகொண்டுகல்லென்
முரசங்கறங்கமுழவிம்மவெண்சங்கமார்ப்பப்
பிரசங்கலங்கிற்றெனமாத்ர்பிணங்கவேட்டான்
வினாசென்றடைந்தகுழலானையவ்வேனிலானே.

அவ்வேனிலான்-துதல்விழிக்கழியாதகாமன்.

இ - ள். அவ்வேனிலான் கடல்போல ஆரவாரங்கொண்டு இயங்கெனல்லாமி
யம்ப மாத்ர்தேனினங்கலங்கிற்றெனநெருங்கக் குழலானே வேட்டானென்க. (உக௯)

மழைமொக்குள்ளனவருமென்முலைமாதர்நல்லா
ரிழைமுற்றணிந்தாரெழுநூற்றுவர்கோடிசெம்பொன்
கழைமுற்றுந்தீந்தேன்கரும்பார்வயலைந்துழாதூர்
குழைமுற்றுக்காதின்மணிக்கொம்பொடுநாய்கனீர்தான்.

தீந்தேன்முற்றினகரும்பின்கழை; கழை - கோல்; * "தீங்கட் கரும்பின் கழை
வாங்கும்" என்ப.

இ - ள். குழைகுழந்தகாகினையுடையகொம்பை நீர்வார்த்துக்கொடுக்கின்ற
பொழுதே இனையமகளிரெழுநூற்றுவரையும் முற்றுமிழையணிந்தா ரெழுநூற்றுவ
ரையும் கோடிசெம்பொன்னையும் ஐந்துநாயுங்கொடுத்தானென்க. (உக௯)

வேறு.

பண்ணர்கிளவிப்பவளம்புனாசெவ்வாய்க்
கண்ணர்கதிர்மென்முலைக்காம்பிமென்றோர்
விண்ணோருலகின்னெடுமிந்நிலத்திலல்லாப்
பெண்ணாமிர்தேயவன்பெற்றவமிர்தே.

இ - ள். அவன்பெற்றவமிர்து தேவருலகத்தினும் இந்நிலவுலகத்தினுமில்லா
ததொரு கிளவிமுதலியவற்றையுடைய பெண்டன்மையார்ந்த அமிர்தேயென்க (1)

தேதாவெனவண்டொடுதேன்வரிசெய்யப்
போதார்சூழலாள்புணர்மென்முலைபாயத்
தாதார்கமழ்தார்மதுவிண்ணுதுளிப்ப
வீதாமவரெய்தியவின்பமதே.

தேதா - ஆளத்தி. வரி - பாட்டு. அவர் - தேவர்.

இ - ள். தேன் வரிசெய்ய அவன்றார் மதுத்துளிக்கும்படி சூழலாள் முலைபாய்ந்
தெய்திய இந்தவின்பம் அவரெய்தினவின்பமென்க. (உக௯)

முந்நீர்ப்பவளத்துறைநித்திலமுதத
மந்நீரமிர்தீன்றுகொடுப்பவமர்தான்
மைந்நீர்நெடுங்கண்புருவங்கண்மலங்கப்
பெண்ணாரரிக்கினகினியூசலிடவே.

இ - ள். கடலிற்பிறந்த பவளத்தேயுறைகின்ற நித்திலம்போலுமெயிறு அக் கடலிற்பிறந்தவயிர்த்ததைத் தானீன்கொடுப்பக் கண்கள் புருவங்களிவைபிறழக் கிண்கிணியொலிப்பப் புணர்ச்சியைப்பொருந்தினுனென்க.

அயின் றுள் பாடமாயிற் பானமும் புணர்ச்சியுமுடனி கழ்ச்சியாம். (உகஎ)

கம்பார்களியாணை கலக்கமலங்கி
யம்பேரரிவாணெடுங்கண் புதைத்தஞ்சிக்
கொம்பேருழைவாயெனக்கேருழைந்திட்டாய்
வம்பேரிதுவையகத்தார்வழக்கன்றே.

கம்பமார் - வீகாரம்.

இ - ள். கொம்பே! யாணை கலக்குதலிற்கலங்கிக் கண்ணைப் புதைத்து அஞ்சிக் குழைகின்ற நீ பொதுநோக்கத்தான் இவனிற்றுப்படுவென்றருளுணைக்கினைத்தந்தா யாதலின் எனக்கேவருந்தியும், இங்ஙனஞ்செய்தல் உலகத்தார்வழக்கன்று; புதிய தொருவழக்கென்று நயப்புக்கூறினென்க.

தாம்வளைவார் பிறர்க்குற்றங்கோலாகாரென்பதலகவழக்கு. நீசெய்தது அது வன்று. “நீலநெடுங்கணற்கவார்த்தகன்வி” என்பது பொதுநோக்கு. (உகஅ)

பூவார்புனலாட்டி னுட்பூறுஞ்சுண்ணம்
பாவாய்ப்பணைத்தோட்சுரமஞ்சரிதோற்றும்
காவாதவள்கண்ணறச்சொல்லியவெஞ்சொ
லேவோவமிர்தோவெனக்கின் றிதுசொல்லாய்.

இ - ள். பணைத்தோட்சுரமஞ்சரி புனலாட்டில்லறுஞ்சுண்ணந்தோற்றவன் வார த்தைபரிகரி யாது அவன் வாளாதே கண்ணறச்சொல்லிய வெவ்வியசொல் இன்று எனக்குத் துன்பமாயிற்றோ? இன்பமாயிற்றோ? நீயிதனைக்கூறாய், இன்பமேயாயிற் றன்றோவென்றனென்க.

காவாதவார்த்தை “கூறிவைபோ” என்றவார்த்தை. அவன்சொல்லியசொல் இன்பமாயிற்றென்றான், “சுண்ணந்தோற்றனந்தீம்புனலாடலம்” என்றவன்கூறவே வென்றவர்புனலாடவேவேண்டுதலின் இவன்புனலாட்டயாந்து வருகின்றநேரத்துத் தான்களிற்றிடைபுதலி எதிர்ப்பட்டதனால் இவ்வின்பம்பெறுதலின். தான் “கண்ணிற் கண்டிவநல்ல” என்றும், “சாலநல்லன” என்றும், “உய்த்துணாயின்” என்றுங்கூறுதலின், வாய்காவாது கூறினென்றல் பொருந்தாது. ஓவாவமிற் தும் பாடம். (உகக)

க. நற்றோளவள்கண்ணநல்லஞ்சொலுவா
னுற்றீர்மறந்தீர்மனத்துள் ளுறைகின்றான்
செற்றாலரிதாற்சென்மின்போமின் தீண்டா
தெற்றேயறியாதவொரோழையெனையான். (உஉ0)

உ. தாமங்கமழ்பூந்துகில்சோரலசையாத்
தாமம்பரிந்தாடுதண்சாந்தந்திமிர்ந்திட்

டேமன்சிலைவாணுதலேறநெருக்காக்
காமன்கணையேர் கண்சிவந்துபுலந்தாள்.

இவைமிரண்டுமொருதொடர்.

சென்மினெனத் தீண்டலிற் நீண்டாதேபோமினென்றான். பனைத்தோளென்றதனாலும், தோற்றுனென்றதனாலும் ஊடுகின்றான்.

இ - ள். நம்முடைய நற்றேளாவது கண்ணத்தையே நலஞ்சொல்லக்கருதினீர், எனதுநல்வீனையாலே அதினைமறந்தீர், அவன் நம்மனத்தேயுறைகின்றாளாதலாற் கோபித்தாற் கோபந்தீர்த்தலரிது; இனி இவ்விடத்தினின்றஞ் சென்மின், என்னே! யான் நமக்குவருகின்ற ஏதத்திற்கு வருந்தாத ஏழையேனோ, இனி எனினையருளித் தீண்டாதேபோமினென்று துஃலையிறுகவுடுத்துப் பரிந்து நிமிர்ந்து ஏவினையுடைய காமன்சிலைபோலும்புருவத்தை நுதலிலேயேறநெருக்கிக் கண்சிவந்து புலந்தாளென்க. (உஉக)

மின்னேரிடையாடிவீழ்ந்துமிரந்துஞ்
சொன்னீரவளப்பழுவூட்சொரிந்தாற்ற
வந்நீரனகண்புடைவிட்டகன்றின்ப
மன்னாந் துமதர்ப்பொடுநோக்கிணைமாநோ.

இ - ள். அவன் அதுகண்டு குணமாலையடியிலேவீழ்ந்தும் இரந்துகொண்டுஞ் சொல்லாகியநீனா அவளன்பாலுண்டாகியதீயிலேசொரிந்து அவித்தானாக, இன்பம் மனத்தே மிககிறதலின், வருத்தத்தைக் கைவிட்டகன்று கண்களின்மதர்ப்போடே புடையிலே நோக்கினுளென்க.

கடைக்கணித்துப் பார்த்தாளென்க.

(உஉஉ)

இன்னீரெரிமாமணிப்பூன்கிடந்தீன்ற
மின்னுரிளமென்முலையேய்மருண்மென்றோட்
பொன்னார்கொடியேபுகழிற் புகழ்ஞால
நின்வாணெடுங்கண்விலையாகுநிகர்த்தே.

நிகர்த்தே, ஏகாரம்-எதிர்மறை.

இ - ள். பூணுண்டாக்கின ஓளியசைகின்ற முலையினையுந் தோளினையுமுடைய கொடியே! யான்புகழ்நினைக்கின், ஞாலம் நின்கண்ணிற்கு நிகர்த்து விலையாகுமே? ஆகாததலாற் புகழ்தலரிதென்றனென்க. (உஉஉ)

தோளாற்றமுவித்துவர்த்தொண்டையஞ்செவ்வாய்
மீளாமணிமேகலைமின்னின்மிளிர்
வாளார்மணிப்பூணவன்மாதரம்பாவைதன்னை
நாளாற்பெற்றநல்லமிர்தென்னையந்தான்.

இ - ள். பூணவன் பாவைதன்னைத் தோளாலேதழவி மேகலை மின்போற்றிற் றாநிற்க அவள்செவ்வாயை நாட்காலத்திலேபெற்ற மீளாவமிர்தென்னப் பருகினு ளென்க.

மீளாவமிர்து - கருடன் வாங்கிக்கொண்டொவராவமிர்து. நயத்தல் - பருகுதன்
மேற்ற. (௨௨௪)

வேறு.

சித்திரமணிக்குழைதினைக்கும்வாண்முகத்
தொத்தொளிப்பவளவாயோவக்கைவினைத்
தத்தரிநெடுங்கனாடன்னொடாடுநாள்
வித்தாழ்குற்றதுவிளம்புகின்றதே.

இ - ள். குழைதினைக்குழைத்தினையும் பவளத்தையொத்துவிளங்குகின்ற
வாயினையுஞ் சித்திரம்போன்ற ஒப்பினையுமுடைய குணமலைதன்னுடனே இங்ஙனம்
புணருகின்றநாளிலே, வித்தகனுக்குற்றதொரு தீவினையினைக் கூறுகின்றதென்க.

ஒகைவீணையவும் பாடம்.

(௨௨௫)

வேறு.

அரும்பெறற்குரிசிற்கஞ்ஞானேரூழியநாகநாணிக்
கரும்பெறிகழகையோடுநெய்ம்மல்கவளங்கொள்ளா
திரும்புசெய்குழவித்திங்கண்மருப்பிடைத்தடக்கைநாற்றிச்
சாரும்பொடுவண்டுபாடச்சுளிவொடுநின்றதன்றே.

இ - ள். நீர்வீணையாட்டினன்று குரிசிலுக்குத்தோற்றயர்னை நாணிக் கருப்பங்
கழகையுங் கவளமங்கொள்ளாதாய்க் கிம்புரியிட்டினையுதிங்கள்போலுமருப்பிடை
யிலே கையைநாற்றி மதஞ்செறித்தவின், உண்ணப்பெறாதே கரும்பும்வண்டும்பாடக்
கோபத்தோடே நின்றதென்க. (௨௨௬)

பகைபுறக்கொடுத்தவேந்திற்பரிவொடுபகடுகிற்பத்
தகைநிறக்குழைகடாழந்துசாந்தின்வாயநக்கியின்னப்
புகைநிறத்துகிலிற்பொன்னுண்டியல்வரப்போந்துவேந்தன்
மிகைநிறக்களிற்றைநோக்கிவழமென்னுற்றதென்றான்.

இ - ள். பகடு பகைக்குழுதுகிட்டவேந்துபோலே பரிவொடுகிற்பவின், அது
கேட்டு வேந்தன்போந்து குழைகள் சாந்திடத்தே திண்டிமின்னத் துகிலிலேபொன்
னாணையைக் குனித்து களிற்றைநோக்கி யானையுற்றவருத்தமென்னென்று பாகனை
வியுயினென்க. (௨௨௭)

கொற்றவன்குறிப்புநோக்கிக்குஞ்சரப்பாகன்கூறு
மிற்றெனவுரைத்ததேற்றேற்றனிறைவநின்னருளினுங்கொல்
செற்றமிக்குடைமையாற்கொல்சீவகனின்னநாளான்
மற்றிதற்குடும்பிசெய்யமதமிதுசெறித்ததென்றான்.

குறிப்புநோக்கியென்றார், சீவகனைக் குறைகூறலாகாதென்று கருதினவன் அ
சன்கோபநோக்கிப் பேணிக்கூறுதவின்.

இ - ன். அரசன்குறிப்பைநோக்கிக் கூறுகின்ற யானைப்பாகன் . இறைவனே! நின்னுடன்பாட்டினாலேயோ, இதனோடே அவ்விடத்துச் செற்றமுடைமையினாலேயோ, சேவகன் நீர்விளையாட்டினன்று இதற்குக் கோபத்தை மிக்ஞ்செய்ய இது மதஞ் செறித்தது; இதுதான் யானும் விளங்க வுணர்தலைத் தெளியேனென்றானென்க.

மற்று-வினைமாற்று; பெண்ணுயிரைப்பிழைப்பித்தது இதற்குடற்சியாதலின். ()

ஈண்டழற்குட்டம்போலவெரியெழுத்திருகிநோக்கிக்
கோண்டருகுதும்பர்வெம்போர்க்கோக்குழாம்வென்றதுள்ளி
மாண்டதில்செய்கைகூழ்ந்தவாணிகன்மகனைவல்லே
யாண்டிறங்களைவெனோடிப்பற்றுபுதம்மினென்றான்.

இ - ன். அதுகேட்டவரசன் தீத்திரன்போலக் கோபித்து மதனைநோக்கி, வேடருடனே போர்செய்துவென்றதனையுங் காந்தருவதத்தை யாழ்வாசினையிலேவந்தகூட்டின இராசாக்களை வென்றதனையுரிணைத்து என்னுடனும் போர்த்தொழிலைக்கருதின செட்டிமகனை இப்பொழுதே அவனாண்மைக்கூற்றைப்போக்குவேன்; ஏழக்கைக்கொண்ட தாருமென்றானென்க.

அரசனேவல்செய்யவேண்டதெனின், பற்றுபுதம்மினென்கூறவே அவர்கட்டின ரென்றல் பொருந்தாமையுணாக. (உஉக)

கன்றியவெருளியேவந்தன்கால்வலியினையர்காய்ந்து
கொன்றுயிர்கொணரவோய்க்கொழுங்குடர்க்கண்ணிமாலே
பொன்றியவுதிரச்செச்சையொண்ணிணமீக்கொடானைத்
தென்றிசைக்கிறைவன் றாதிற்செம்மலைச்சென்றுசேர்ந்தார்.

இ - ன். கொன்றுயிர் கொணரவோய்கின்ற குடராசியகண்ணியையும் மாலையையும் உதிரச்சட்டையையும் நிணமாகிய மேலேயுடுத்தபுடைவையினையுமுடைய யமன் றாதர்போலே வேந்தனினையர் காய்ந்து சென்று செம்மலைச்சேர்ந்தாரென்க.

அவன்மனையைச் சூழ்ந்தார். (உ௩௦)

சண் பகமாலேவைய்ந்துசந்தனம்பளிதந்தீற்றி
விண்புகநாறுசாந்தின்விழுமுலைக்காமவல்லி
கொண்டெழுந்துருவுகாட்டிமுகத்திடைக்குளித்துத்தோண்மேல்
வண்டளிரீன்றுசட்டிவாணுதல்பூப்பவைததான்.

இ - ன். சண்பகமாலையைச்சூட்டிச் சந்தனத்தையுங் கருப்பூரத்தையுமேதித்து நாமுகின்றமும்பாலே முலையை அடியாகத்தொடங்கி யெழுந்து காமவல்லி தனது வடிவைக்காட்டித் தோண்மேலேதனினாயின்று முகத்திடையிலே மறைந்துபோய்ததலிலே சுட்டியாகப் பூக்கும்படி வைத்தானென்க. (உ௩௧)

பண்ணடிவீழுந்தீஞ்சொற்பாவைவின்வனப்பிற்கெல்லாக்
கண்ணடிகருங்கணென்னுமம்பருத்தாணிதன்னுந்

புண்ணுடைமார்பத்தோவாதெய்தியாலெங்குப்பெற்றாய்
பெண்ணுடைப்பேதையென்றோர்நாண்முற்றம்பிதற்றினானே.

கண்ணடி-விகாரம்.

இ - ள். வனப்பிற்கெல்லாங் கண்ணடியாகியபாவாய்! நின்கண்ணென்னும் அம்பரூத்துணியில் நோக்கங்களாகிய அம்பினாலே பழையபுண்ணையுடைய நெஞ் சிடத்தே மாறாமலெய்யாநின்றாய், பேதாய்! இங்ஙனம் அம்புமாறாததோர்தூணியை எவ்விடத்தேபெற்றயென்று ஒருநாண்முழுதும் பிதற்றினானென்க.

வல்லார்க்கும் அமுது இத்தன்மைத்தென்றுணர்த்துதலிற் கண்ணடியுவமையா யிற்று. மார்பத்துழையென்று அத்திற்கு உழையைவிரிப்பவே இடப்பொருளு ணர்த்தி அதற்குச் சேர்ந்தநெஞ்சினையுணர்த்தம், “அரசனுழையிருந்தான்” போல. பிதற்றினென்றது அவசத்தால். (௨௬௨)

திங்கள்சேர்முடியினுஞ்செல்வியும்போன்றுசெம்பொ
னிற்குவார்கழலினுங்கோதையுமிருந்தபோழ்திற்
சிங்கவேறெள்ளிச் சூழ்ந்தகிறுநரிக்குழாத்திற்சூழ்ந்தா
ரங்கதுகண்டதாதியையனுக்கின்னதென்றாய்.

இ - ள். உருத்திரனுமுமையும்போலே கழலினுங் கோதையும் ஒன்றாயிருந்த வளவிலே சிங்கவேற்றையிசூழ்ந்துசூழ்ந்த நரிக்குழாம்போலே அவர்கள் மனையைச் சூழ்ந்தார்; அதுகண்டசேடி சீவகனுக்கு இங்ஙனஞ்சூழ்ந்தாரென்றானென்க. (௨௬௩)

என்றவனுரைப்பக்கேட்டேயிடிபடமுழங்கிச்செந்தீ
நின்றெரிவதனையொத்துநீண்புழைச்சிங்கவேறு
தன்றுணைப்பெட்டையோடுதான்முறப்பட்டதொத்தான்
குன்றிரண்டிருந்தபோலுங்குங்குமக்குவவுத்தோளான்.

இ - ள். தோளான் என்றவன்கூறக்கேட்டுத் தீ வெடித்தலுண்டாகமுழங்கி எரியுந்தன்மையையொத்து மனைவியோடேமனைவறையினின்றும் புறப்பட்டவன் சிங்கவேறு தன்றுணையாகிய பெட்டையோடே முழையினின்றும் புறப்பட்ட தன்மையை யொத்தானென்க.

பெட்டையென்றதற்கு “எழுந்துவீண்படரும்” என்னும் கவியிலேகூறியும், இவ்விரண்டுகவியிலுஞ் சீவகற்குச் சிங்கவேறுவனையும், பகைவர்ச்சூ நரியுவமையு மாகக் கூறினமையின், அவரார் கட்டலாகாமையுண்டாக. (௨௬௪)

பொன்னரிமாலையாழப்போதணிசுந்தலெந்திப்
பன்னருமாலையாற்குப்பட்டதையெவ்வொலென்னுப்
பின்னருமாலையோரான்பெருநடுக்குற்றாநின்னான்
மன்னருமாலையாகமறையிடிப்பிண்புத்தொத்தான்.

இ - ள் குணமலை இவ்வன்வலியையோராளாய் ஆராயத்தக்கரிய இயல்பினையு டையாற்குப்பிறந்த துன்பம் யாதுதானென்ன யானைமுன்னாநின்றகங்கமேயன்றிப் பின்னருங் கூந்தலை மாலையாழவேந்திப் பெரியநடுக்கமுற்றநின்றவன் மக்கட்டிள்ளில்

நிலைபெறுதற்கரிய இயல்பினையுடையதாகம் இடிப்புண்டு மக்கட்டிரளிலே நின்றதன் மையை யொத்தானென்க. (௨௩௫)

கடுகியவினையர்நோக்குங்கண்ணியபொருளுமெண்ணி
யடுகியையழலவேந்தியாருயிர்பருகற்கொத்த
விடுகணைதெரிந்துதானேவிக்கறவிசித்துவெய்தாத்
தொடுகமுனரலவிக்கிச்சொல்லுமின்வந்ததென்றான்.

இ - ள். அரசனேவதலிற்கடுகிவந்த இனையர்குறிப்பினையும், அவ்வரசன் யானையைக்கண்டு ஆண்டிற்ங்களையக் கருதிய காரியத்தையுந் தானெண்ணித் தானையையினி இறுகாதென்னும்படிவிசித்துக் கழலேவிக்கிச் சிலையையேந்திக் கணையைத்தெரிந்து வந்தகாரியஞ் சொல்லுமின்னென்றானென்க. (௨௩௬)

க. அடிநிழற்றருகவேன்றெம்மானேவேந்தருளிச்செய்தான்
வடிமலர்த்தாரினாய்நீவருகெனவானினுச்சி
யிடியுருமேற்றிற்சீரியிருநிலஞ்சுடுதற்கொத்த
கடிமதினீழ்முன்றுமெய்தகடவுளிற்கனன்றுசொன்னான். (௨௩௭)

௨. வாளிமூக்குற்றகண்ணைவருமுலைநயந்துவேந்தன்
கோளிமூக்குற்றபின்பைக்கோத்தொழிநடாத்துகின்ற
னாளிமூக்குற்றுவிழ்வதின்னுகொனந்ததிண்டேர்
தோளிமூக்குற்றமொய்ம்பபண்ணெனச்சொல்லினானே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இனையர் தம்மரசனைக்கடறலின், அடிநிழலென்றார்.

இ - ள். “சச்சந்தன்கொலையுண்டபின்பு என்னையொழிய அங்குமாலேமுலையை யும்விரும்பி அரசர்தொழிலையுநடாத்தகின்ற சேவகன்வாழ்நான் மாணுகின்றதின்று போலேயிருந்தது; அவனைக் கைக்கொண்டவருக” என்று எம்வேந்தருளிச்செய்தான்; தாரினாய்! நீயவனடிநிழலேற்போதுகவென்று அவராணையிட்டுக்கூற, அதுகேட்டு இடிக்கின்றவருமேறுபோலமுழங்கி நிலத்தைப் பறந்துதிரிந்துசுடுதற்குப்பொருந்தின முப்புரத்தையுமெய்த கடவுளைப்போலேகோபித்து ஒருவார்த்தைசொன்னான். அது யாதெனின், நந்தனே! மொய்ம்பனே! இனிக் கட்டியங்காரன் தோளிமூக்குற்ற, நீபோய்த் தேரைப்பண்ணென்றுசொன்னானென்க.

வடிமலர்த்தாரினையெனப் புகழ்ந்து பின்னர் வருகவென இரந்துகடறினமையா னும் அவர் கட்டவந்தவரன்மையுலாக. * “இந்நகர்க்குமன்னனே” எனமுற்கூறிய தனை சுள்ளெங்குறினென்க. பிறர் தோளிமூக்குறுதற்குக் காரணமாகிய மொய்ம்ப வென்றுமாம். இனி ஒருதொடராக்காதே வசையமுலையைவிரும்பி வேந்தன்பட்ட பின்பு கோத்தொழிலைநடாத்துகின்றகட்டியங்காரன் நாளிமூக்குற்றுவிழ்வதின்றே வென்று கண்டார்கூறும்படி. இவன்சொன்னானென்றுமாம். (௨௩௮)

வேந்தொடுமாறுகோடல்வினிகுற்றாந்தொழிலதாகும்
காய்ந்திடுவெகுளிநீக்கிககைகட்டியிவனையுய்த்தா

லாய்ந்தமெழற்சிரீங்குமதுபொருளென்றுநல்ல
சாந்துடைமார்பன்றுதைதன்மனத்தினுழக்கின்றானே.

இ - ள். நந்தடன்போனபின்பு கந்துகன் இவன்படைக்கோலத்தைக்கண்டு அரசனுடனேமாறுபடுதல் கெடுதலுற்றாந்தொழிலாம், யாம் அதுசெய்யாது இவன் வெகுளியைநீக்கிக் கையைப்போர்த்தொழில்செய்யாதபடிவிலக்கி இவனை இவர்க ளோடே போகவிட்டால் இவன்செய்தவற்றை நன்றாயாரய்ந்து இவனைவருத்தும் வெகுளியைத் தானீங்கும்; அதுவே காரியமென்று தன்மனத்தே குழாநின்றானே ன்க.

கைகட்டுதலைப்பாம்பைவாயைக்கட்டிற்றென்றூற்போலக்கொள்க. துறவின்கண் ணே சீவகன் அறங்கேட்டபின்னர்த் * “தொல்லையெம்பிறவியுந்தொகுத்தபாவமும்- வல்லையேபணியினமடிகள்” என்று சாரணைக்கேடிக், அவரும் பாவங்கடறுகின்ற வர் “தாமரைத்-தடமுறைவீர்க்கிவைதடங்களல்லவே-வடமுலையெனநடாய்வருடி ப்பாலமிர்-துடனுநீஇயோம்பினர்” என்று முலைமேலையனைத்துக்கொண்டு வளர்த் தார்களுன்றுகறி, பவணமாதேவன் தன்மகன் அசோதரனைநோக்கிக் கூறுகின்றா னாகத் தாங்குறுகின்றகாலத்தும் “களைப்பிரிவருஞ்சிறையிரண்டுக்கேட்டியேல்” என் றும்; “பூவைகிளிதோகைபுனரன்னமொடுபன்மா-யாவையவைதங்கிளையினீங்கியழ வாங்கிக்-காவல்செய்துவைத்தவர்கடங்கிளையினீங்கிப்-போவர்” என்றுங்காவல்செய்துவைத்தாரென்றுங்கூறினமையானும், “மன்னுபிரித்தாய்பிரிந்தாய்சிறைவைத்தத னை-பொன்றாமார்ப்சிறைப்பட்டினேபோலும்” என்றுதாங்குறினமையானும், சார ணர்பாவங்கடறுகின்றவிடத்து அன்னப்பார்ப்பைக்கட்டினாரென்றுகருமையின், ஈனா டுக் கட்டுண்ணவேண்டும்பாவம் ஆண்டின்மையுணர்க. பிறருமிச்சமயத்தார் † “சிறு கா பெருகா முறைபிறழ்ந்து வாரா” என்றதனானுமுணர்க. அன்றியும், தசகுமார சரித்தர்தன் அன்னப்பார்ப்பை நூலிட்டுக் காலேக்கட்டினபாவத்தார் பின்புமென்னி விலங்குகாலிங்கிடந்தென்று ஆசாரியர்கூறியவாற்றினுமுணர்க. அன்றியும் அரசன் கைக்கொண்டுவரச்சொன்னவனை அவரும் அவன்கூறியவாறே கைக்கொண்டுபோயி னாரென்னவேவேண்டுதலானும், அவர் அவனை ‡ “வடிமலர்த்தாரினாய்நீவருகென” ப்புகழ்ந்திரந்துகொண்டமையானும், “சிங்கவேடுள்ளிச்சூழ்ந்தசிறுகரிக்குழாத்திற் சூழ்த்தார்” என்றும், “அடுபுலிகண்டமானினுறலவாயினர்” என்றும், “மின்னிலை கெயிற்றுவேழும்வேழத்தாற்புடைத்து” என்னுங்கவியில் “என்னையிக்குமிகொன் று” என்றுங்கூறியிருத்தலானும், “நாபுரந்திருத்திச்சேந்ததுதிவிரனெந்த” என்ற தற்குத் தோளையன்றி வீரலைக்கட்டினாரென்றுங்கூறவேண்டுதலானும், ஆசிரியன் கூற்றும் குரவர்கூற்றும் மனத்தைப் போர்செய்யாமற்பிணித்தவின், இளையர் காவல் செய்து கொண்டபோயினாரென்றலே தேவர்க்குக் கருத்தென்றுணர்க. “ஊன்பிறவ கொளிறும்வேலானோர்த்துத்தனுவாத்திசொல்லாந்-ரூன்புறங்கட்டப்பட்டு” என்றும், “ஈன்றாய்தந்தைவேண்டலில்விடருற்றதென்றூந்-ரேன்றலுக்காணமை குன்றதெ ன்றசொல்லிமிழிற்பூட்டி” என்றந் தேவர் மனத்தை யிறுக்கப்பிணித்தமைதோன்றக் கட்டியென்றும்பூட்டியென்றுஞ் செய்யுள்செய்தமைபற்றி, கந்தியாரும் இடையி

* இதுமுதலியவற்றை, முத்தியிலம்பகத்தில், பிறவுகறையுரையிற்காண்க.

† நாலடியார், பழுவனை, ௧௦.

‡ இதுமுதலியவற்றைக் குணமாலையாரிலம்பகத்திற்காண்க.

டையேபாடியிட்டசெய்யுட்களினும்அப்பொருடர்க் கட்டியென்றசெய்யுள்செய்தாரெ ன்றணர்க. அன்றியுஞ் சிறைசெய்தலென்னுஞ்சொற்குக் காவல்தெலேபொருளா மென்று தேவர்தாமே காவல்செய்துவைத்தவர்களென்று கூறியவாற்றினும், கட்ட லென்னுஞ்சொற்கு மனத்தையறுகப்பிணித்தலென்று தாமே பொருள்கூறியவாற் றுனுமுணர்க. (௨௩௧)

ஊன்பிறங்கொளிறும்வேலானோர்த்துத்தனுவாத்திசொல்லாற்
றான்புறங்கட்டப்பட்டுத்தன்சினந்தணிந்துநிப்பத்
தேன்பிறங்கலங்கன்மாலேச்சுநந்தையுந்துணைவன்றுணவ்
கோன்புறங்காப்பச்சேறல்குணமெனக்கூறினாரே.

புறந்தான் - புறப்பொருளாகிய வீரந்தான்.

இ - ள். அங்ஙனங்கோபித்தவேலான் தான் ஆசாரியனுக்குநேர்ந்த நிலைமையையோர்ந்து அவன்சொல்லாலே வீரந்தான்பிணிப்புண்ணப்பட்டுத் தன்சினமாறி நின்றவளவிலே அவற்கு அங்ஙனமிழைக்கின்றனத்துகனுஞ் சுநந்தையும் அரசன் காப்பவொழுதல் நமக்குக் குணமாவதென்றுகூறினாரென்க.

முன்னர் அகப்பொருளேநிகழ்த்தினவன் பகைவரைக்கண்டு புறப்பொருணிகழ் த்தக்கருதியதனை ஆசிரியன்கூற்றுவிடக்கின்றென்றார். அச்சொல் அரியதொன்றினை விலக்கிற்று. (௨௪௦)

சுன்றதாய்தந்தைவேண்டவிவ்விடரும்மதென்றாற்
றோன்றலுக்காண்மைகுன்றதென்றசொலியிழிந்பூட்டி
மூன்றனைத்துலகமெல்லாமுட்டினுமுருக்குமாற்றல்
வான்றருமாரிவண்மைகமதவலிபிணிக்கப்பட்டான்.

இன்-உவம்பொரு.

இ - ள். மூன்றாகியவுலகமனைத்தும் வந்துமுட்டினும் அவற்றையெல்லாங் கெடுக்குமாற்றலையும் வண்கையினையுமுடைய மதவலி, இவ்விடரும்மத பெற்றநூபுந் தந்தையும் வேண்டிக்கொள்ளவாயிருந்ததென்று உலகங்கூறினால் நின்காண்மை குன்றதென்று அவர் கூறியசொல்லாலே கயிறுபோலேபூட்டிப் பிணிக்கப்பட்டா னென்க.

அச்சொல் கயிற்றாற்பிணித்தாற்போல மனத்தைப்பிணித்தது. ஈண்டு இவர் கட்டிற்றிலரெனவே இனையரான் மேற்கட்டலாகாமையுமுணர்க. (௨௪௧)

வேறு.

குழலுடைச்சிசுழிகைக்குமான்றோளினைக்
கழலுடையினையவர்கச்சின்விக்கலி
னழலுடைக்கடவுளையரவுசேர்ந்தென
விழலுடைமுதுநகர்விலாவிக்கின்றதே.

இ - ள். குழற்சியையுடைத்தாகிய முடியினையுடைய குமான்றோள்களைக் குர வர் அங்ஙனங் கச்சிட்டுக்கட்டினாற்போலப் போர்த்தொழில்செய்யாதபடி விலக்கி

னார்களாக, அந்தவ்னையவர் ஞாயிற்றை அரவுசேர்ந்ததென்னச்சேர்தவின், நகரமழா நின்றதென்க.

இன் - பொரு. பாம்பு ஞாயிற்றை ஒள்குறையும்படிமறைத்தாற்போல இவரும் இவனெனிகுறையும்படி சிறையாகக் கைக்கொண்டாரென்க. மனத்தையிறு கப்பிணிக்கவே தோளைப் போர்த்தொழிலைவிலக்கிற்கும். (௨௪௨)

வேறு.

தோளார்முத்துந்தொன்முலைக்கோட்டுத்துயன்முத்தம்
வாளாருண்கண்வந்திழிமுத்துமிவைசின்தக்
காளாய்நம்பிசீவகசாமியெனநற்றாய்
மீளாத்துள்பநீள்கடன்மின்னின்மிசைவிழ்ந்தாள்.

தொன்மையைத் தோளின்முத்தோடும் முலையின்முத்தோடுங்கூட்டுக. மீளா-
மின்னு. துன்பமாகியகடலென்றா, அழுதின்றமக்கட்டொகுதியை.

இ - ள். சுந்தை காரியத்தின்பேற்றென்ற கருத்துமிண்டு அன்புதோற்றுதலிற்
காளாய்! நம்பி! சீவகசாமியெனக்கூறிப் பழையமுத்துக்களுங் கணனாகிய கடலிற்
படுகின்ற புதியமுத்துக்களுமாகியவவைசின்தக் கடலின்மேலே மின்போல வீழ்ந்தா
ளென்க. (௨௪௩)

பாலாராவிப்பைந்துகிலேந்திப்படநாகம்
போலாமல்குற்பொற்றொழிபுகட்டுணமலை
யேலாதேலாதெம்பெருமானுக்கிஃதென்னு
நூலார்கோதைதுங்கெரிவாய்ப்பட்டதுவொத்தாள்.

இ - ள். துகிலையேங்கி நாகத்தினதுபடம்போலே வளருமல்குலையுடைய பொற்
றொழியாகிய குணமலை என்னுயினைத்தந்த துமக்கு அதனால் இத்தங்குவருதல் எல்
தேவாதென்றுகூறி மலை எரியிடத்தே வீழ்ந்ததனை யொத்தாளென்க.

துங்குதல் - விழுங்குதல்.

(௨௪௪)

வேறு.

எரிதவழ்குன்றததுச்சியிரும்பொறிக்கலாபமஞ்ஞை
யிரிவனபோன்றுமாடத்திலுறைதெய்வமன்னார்
பரிவுறுமனத்தினோடிப்பட்டதையுணர்ந்துபொற்றா
ரரியுற்றமொய்ம்பவோவென்றாருலப்பூசல்செய்தார்.

இ - ள். மஞ்ஞை நெருப்புப்பறக்கின்றமலையிற் கெட்டோடுவனவற்றையொத்த
துத் தெய்வமன்னார் வருத்தமுற்றமனத்தாலே மாடத்தேயோடி உணர்ந்து மொய்ம்
பனே! ஒவென்று வருத்தத்தையுடைய ஆரவாரத்தைச்செய்தாரென்க. (௨௪௫)

கங்கையின்சுழியிழப்பட்டகாமருபிணையின்மாழ்கி
யங்கவர்க்குற்றதுள்ளியவலநீரமுந்துகின்ரு

குங்குமக்கொடியோடேந்திக்கோலம்வீற்றிருந்தகொம்மைப்
பொங்கிளமுலையினர்க்குப்புரவலனிதனைச்சொன்னான்.

இ - ள். புரவலன் அவ்விடத்துச் சுநந்தை முதலாயினர்க்குற்ற துயரத்தை
நினைத்துப் பிணையின்மாழ்கி யவலநீரிலேயழுந்துகின்ற முலையினர்க்கு இதனைக்கூறி
னனென்க.

முலையினர் - புறத்துமகளரிர். வந்தவீனையாகக் கொல்லாதுவிடுதலிற் புரவல
னென்றார். (௨௪௬)

௩. கட்டுயிலனந்தார்போலக்கதிகளுட்டோன்றுமாறுமா
விட்டுயிர்போகுமாறும்விடுபெற்றுயருமாறு
முட்படவுணர்ந்தயானேயுள்குழந்துருகல்செல்லே
னெடபகவனைத்துமார்வமேதமேயிரங்கல்வேண்டா. (௨௪௭)

௨. நன்மணியிழந்தநாகர்நல்லுளம்படியார்போல
விண்மணியிழந்துசாம்பியிருநிலிமிவர்களைய்த
மின்னணிமதியங்கோள்வாய்விசும்பிடைநடப்பதேபோற்
கன்மணியுமிடும்புணைக்கடைபலிடந்துசென்றான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

௨. படியா - படிவத்தையுடையார்.

இ - ள். பூணன் மணியையிழந்த நாகர்மகளிளாப்போலே சுற்றத்தார் சீவகனை
யிழந்து கெட்டு நிலத்தைச்சேர, அதுகண்டு கண்ணுறக்கமும் உணர்ச்சியும்போலே
உயிர்போம்படியும் பிறக்கும்படியும் வீடுபெறும்படியுநெஞ்சிலேயுறும்படி உணர்ந்த
யான் உருகுதலிற்செல்லேன்; எள்ளில் ஓர் பாதியளவும் பொருள்கண்மேலே வேட்
கைநிகழ்தல் ஒருவர்க்கு ஏதமேசெய்யுமாதலின், அவ்வாவத்தான் இரங்கல்வேண்டா
வெனக்கூறிக் கடைபலகடந்து விசும்பிடையிற கோள்களினிடத்தேயுறையும் ஒளி
யணிந்தமதியம் அதனைக்கைவிட்டு நிலத்தேநடப்பதுபோலப் போந்தானென்க.

கோள் - பரிவேடிப்புமாம். வந்தவர்களுக்கு நடுவேபோவதற்குவமை. பிடி
யரும் பாடம். (௨௪௮)

வேறு.

வெந்தனம்மனம்மெனவென்னைநோக்கின்முள்ளெயிற்
நந்துவார்ப்பவளவாயம்மழலையின்சொலார்
பந்துபாவைபைங்கழங்குபைம்பொன்முற்றில்சிறிற்றிலுண்
னெந்துவைத்துநாபுரம்மொலிப்பவோடிநோக்கினார்.

வெள்ளைநோக்கு - உள்ளேயொன்றுகொள்ளாதநோக்கு. முற்றில் - சிறுகளரு.

இ - ள். நோக்குமுதலியவற்றையுடையபேதையர் தம்மைக்கண்டார் இவர்
கண்மனம் வெந்தனவென்றுகூறும்படி நொந்து பந்துமுதலியவற்றைச் சிற்றிலிலே
வைத்து ஓடி நோக்கினாரென்க. (௨௪௯)

மல்லிகைம்மலிந்தமாலேசோரவார்ந்தகுண்டலம்
வில்விலங்கமின்னுக்கோட்டவினைவிட்டுவெய்துரா
யொல்லெனச்சிலம்பாற்றவீதிமல்கவோடினா
சிலசுணங்கினம்முலைச்செழுமலர்த்தடங்கணர்.

இ - ள். முலையினையுடைய மலர்த்தடங்கண்ணர் மாலேசோரக் குண்டலம்
ஒளியைவீசக் கோட்டவாகியயாழைக்கைவிட்டுப் பார்த்து சிலம்பாற்ற வீதிறையும்படி
யோடினாரென்க. (௨௫௦)

நெய்தலைக்கருகமுழனிமுன்றருத்தலைத்தா
முதலைததும்முலைமுகஞ்சிவந்தலம்வரக்
கைத்தலங்கடுத்தடித்தபந்தூர்க்கிவந்தவண்
மைத்தலைநெடுந்தடங்கண்மங்கையர்மயங்கினா.

நெய் - புழுது கடுத்தி - கடுக்க.

இ - ள். மங்கையா குழல்ஒளியைவீசிக் கழுத்திலேயலைய முலைமுகஞ்சிவக்க
முத்தலைத்தையக் கைக்கடுக்க விசையோடேயடித்த பந்தூர்க்கி அவ்விடத்திலுந்து
மயங்கினாரென்க. (௨௫௧)

கோதைகொண்டபூஞ்சிகைக்கொம்மைகொண்டவெம்புலை
மாதுகொண்டசாயலம்மடந்தையாமனங்கசுந்
தோதமுத்துகுப்போலுண்கண்வெம்பனியுரு
தியாதுசெய்கமையவென்றன்புமிக்காற்றினா.

இ - ள். முடிமுதலியவற்றையுடைய மடந்தையர் மனமுருகிக் கடலின்முத்த
ச்சிந்துவனபோலே கண்ணையுருத்து, ஐயனே! யாங்கள் யாதுசெய்யவேமென்று
அவற்கு அன்புற்று அழுதாரென்க. (௨௫௨)

செம்பொனோலைவிழவுஞ்செய்கலங்குளிர்தவு
மம்பொன்மாலையோடசைந்தவிழந்துகூந்தல்சோரவு
நம்பனுற்றதென்னெனாநாடாமடந்தையர்
வெம்பிவிதியோடினார்மின்னினன்னதுண்மையார்.

இ - ள். மின்னினையொத்த நுண்மையாராகிய நாடகமடந்தையர், நம்பனுற்ற
சென்னென வெம்பி விழவஞ் சிந்தவுங் கூந்தல் மாலையோடே அவிழ்ந்து அசைந்து
சோரவும் விதியிலே யோடினாரென்க. (௨௫௩)

பூவலர்ந்ததாரினுன்பொற்புவாமோயிடிற்
போவுடம்புவாமுயிர்பொன்றுநீயுமின்றென
வீகலந்தமஞ்ஞைபோல்வேனெடுந்தணீர்மல்க
வாகுலத்தரிவையரவ்வயிறுதுக்கினார்.

இ - ள். கேடுகலந்தமயில்போலே ஆகுலத்தையுடைய அரிவையர் கண்ணீர்

மல்காநிற்கத் தாரினுன் பொற்புக்கெடுமாயின், வாழியிரே! நீபோவாயாக; உடம்பே! நீயுமின்று பொன்றுவாயாகவென்றுகூறி வயிற்றிலே யடித்துக்கொண்டாரென்க. ()

தேன்மலிந்தகோதைமாலேசெய்கலம்முழுத்தூராய்க்
கான்மலிந்தகாமவல்லியென்னவன்னராயரோ
பான்மலிந்தவெம்முலைப்பைந்துகிலரிவையர்
நான்மலிந்ததுண்ணுசுப்புநோவவந்துநோக்கினார்.

இ - ள். பானிறைந்தமுலையினையுந் துகிலினையுமுடையவரிவையர் கோதை நெற்றிமாலே கலம் இவற்றைச்சிந்திப் பரந்து காற்றும்க்க காமவல்லிபோலே அசைந்து நூல் பெருத்ததென்றற்குக்காரணமான நுசப்புநோம்படி வந்து நோக்கினு ரென்க. (௨௫௫)

மாதரார்கள்கற்பினுக்குடைந்தமாமணிக்கலைத்
தீதிலாரநூற்பெய்வாரசிதர்ந்துபோகச்சிந்துவார்
போதுலாமலங்கலான்முன்போந்துபூந்தெரிவைய
ராதகாதெனக்கலங்கியவ்வயிறுக்கினார்.

இ - ள். முத்துக்கோக்கக்கற்ற கல்விசுருத்தோற்ற மாதரர்கள் கையில் ஆரங் கனாவாங்கிக் கோப்பாராகிய தெரிவையர் அவற்றைச் சிதறிப்போம்படி சிந்துவாராய் அலங்கலான்முன்னேபோந்து, ஆ! உனக்கு இதுதகாதெனக்கூறிக் கலங்கி வயிற்றி லேயடித்துக்கொண்டாரென்க. (௨௫௬)

வட்டிகைமணிப்பலகை கவண்ணத்துண்டுகில்கை
யிட்டிகைமூடங்கொந்திரியலுற்றபஞ்ஞையிற
கட்டமலுயிர்ப்பின்வெந்துகண்ணிதிந்துபொன்னுக
மட்டவிழ்ந்தகோதையார்கள்வந்துவாயில்பற்றினார்.

இ - ள். கொந்துகெடுதலுற்றமயில்போலே கோதையார்கள் கரைத்தவண்ணத் தையும் எழுதுகோலினையும் வட்டிகைப்பலகையிலேபோகட்டு அழல்போன்ற நெட்டுயிர்ப்பாலேவெந்து கண்ணி சீயப் பூண்கள் சிந்தாநிற்க இடைதுடங்கவந்து வாயிலைப் பிடித்தாரென்க.

இது கற்புடைமகளிரைக்கூற்றது.

(௨௫௭)

வேறு.

வினையதுவினையுதலாண்மினென்றுகவிதீர்த்தாநிறபா
ரினையனாய்த்தெளியச்சென்றாலுழிக்குங்கொலிவனையென்பார்
புனைவலமழுகுலவிபொன்றுமாண்பொன்றென்பார்
வினைகலத்திகிரிபோலமறுகுமெம்மனங்களைன்பார்.

இ - ள். தீவினையினதுவினைவைக் காண்பினென்று கைநடுங்கிநிற்பார், தன் வீராகையிலே இவனகப்பட்டுப்போந்தன்மையனாய்த் தன்மனத்தெளியச்சென்றால் இவனைக்கொல்லுமோவென்பார்; கொல்லுமாயின், இவனோடே செயற்கையழகும்

இயற்கையழகுங் கல்வியுங்கெடுமென்பார் ; எம்மனந் திகிரிபோலே மறுகுமென்பா
ரென்க. (௨௫௮)

நோற்றிலர்மகளிரென்பார்நோங்கண்டிந்தோள்களென்பார்
கூற்றத்தைக்கொம்மைகொட்டிக்குலத்தொடுமுடியுமென்பா
ரேற்றதொன்றன்றுதந்தைசெய்தவிக்கொடுமையென்பா
ராற்றலுள்கந்தையென்பாராதகாதறனையென்பார்.

இ - ன். இவ்வினப்பெற்றவைத்தும் நெடுங்காலதுகூர்ந்தரு மனைவியரிருவரும்
நோற்றிலரென்பார் ; யாமுள்ளேமாகவும் எம்மாலுள்ளபயன்கொள்ளாது இவன் இங்
கணஞ் சிறைவாய்ப்போவதோசெய்யென்று தோள்களுந் தம்மிலே நோங்காணுங்க
ளென்பார் ; கூற்றத்தைத் தட்டியழைத்துத் தன்குலத்தோடுங் கெடுமென்பார் ,
தந்தை காட்டிக்கொடுத்தது ஏற்றதொன்றன்றென்பார் . கந்தை ஆற்றுகளென்பார் ,
அறக்கடவுளே! ஆ! இது தகாதென்பாரென்க. (௨௫௯)

தூக்குமின் காளை சிறிற்றுறுதறிவனுள்ளேவென்பார்
காக்குமால்வையெல்லாங்காவலனாகியென்பார்
பாக்கியம்பெரிதுமேகாணிதுவுமோர்பான்னையென்பார்
நோக்கன்மினாணுங்கணமிற்றுநினைவாகியென்பார்.

இ - ன். ஆராய்ந்தபாருங்கள், காளை சிறிதுநெருங்குச்சிறிற் கொண்டபோகின்
இம்மதன்ன உளனேவென்பார்; இவன் இன்னுங்காவலனாகிய எவையெல்லாங் காக்கு
மென்பார் ; நல்லினையே யிவனுக்குப்பெரிதாகான், இதுவும் ஒருதீவிரப்பயன்க
ளென்பார் ; கூர்மைகொண்ட பல்கலைவல்லோன் நோக்கின் தாறுமாகின், கொ
கன்மினென்பாரென்க.

பெரிதும், உம்மை - இசைந்தை. நோக்குமின் பாடமாய்க், மறைப்பாருள்
தலின் நோக்குமினென்றா, விகாரம். (௨௬௦)

பூவரம்பாயகோதைபடுபான்னாடிலுளிரீங்க
தூபுரந்திருந்திச்சேந்ததுதிவிரனொதலென்பார்
யாவரும்புகழுமையழகுநெட்டொழியுமாயிற்
கோபுரமாட்டி தூசுநறுவினிவென்பார்.

பூவரம்பாய - பூக்களுக்கெல்லையான் செட்டெட்டென் வீரலங் வந்தான்.

இ - ன். வீரல், வீரத்திற்குங் காமத்திற்குங் கொடைமுதலியவற்றிற்குந் தோ
றியயாம் என்க இவன்வீரஞ்செய்யாமையின், வீரத்திற்குங் காமயிற் றிலென்று
நொத்தனவென்பார். ஐயனழகு கெட்டேவியாமையின், மூதூர் விலகுவென்பா
ரென்க. (௨௬௧)

கருஞ்சிலைமறவர்கொண்டகணநிலாவிற்குங் கல்ல
விருஞ்சிலையின்றிண்டோட்டிதுதநாநென்றுகூன்றி
கருங்கடறுநுப்பிட்டாங்குக் கல்லென்கல்லங்கடார
ரருங்கடியரணமுதாராருமயங்கிற்றன்றே.

இ - ன். என்பார் என்பாமாய்க் கொடியவில்லையுடைய மறவர்கொண்ட கிரை

யை விடுவிக்கவல்ல தோளுக்கு இவர் கைக்கொண்டுபோகின்ற இதனைக் கண்டு பொறுத்துப்போதல் தகாதெனக் கூறுதலாலே மூதூர் மலையாலே கடலைக்கலக்கின்ற போலேகலங்கி யாகுலமயங்கின்றென்க.

நிராமீட்டதோளென்றார், ஆண்டுக் கொல்லாமைவென்றற்போல ஈண்டுங் கொல்லாமல் வெல்லவல்லவென்பதுகருதி. (௨௬௨)

க. இங்ஙனமிவர்களை கவெரியகம்வினைக்கப்பட்ட வெங்கணைவிடலேதாதைவியனகரவலமெய்தி யங்கவருகுத்தகண்ணீரடித்துகளவிப்பநோக்கிப் பொங்கமருழ்க்கும்வேலான்புலம்புகொண்டதேற்றகவென்றான். ()

உ. மின்னிணைமலையையீரநதுவேறிருகூறுசெய்வான் றுன்னிணை றுளங்கினல்லாற் றுளங்கலம்மலையிறகுண்டே யன்னதேதுணிந்தநீதியருநவைநமனுமாற்று னென்னேநேர்நின் றுவாழ்தலிருதிலத்தாவதுண்டே. (௨௬௪)

௩. வளை கடல்வலையிற்றூழ்ந்துமால்வரைவோலேதோலி யுளையரிபடுக்கலுற்றான்படுப்பினும்படுக்கமற்றென் கிளையழுவென்னே வாள்வாய்க்கீண்டிலுற்றாநின்றான் றுளையழிழ்குண்ணிசிந்தத்தந்தாறலைநிலத்ததன்மே.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

க. எரியையுள்ளேவினைத்த வெங்கணை. தானையினகா - கந்துகண்வீடு, என வே குணமாலையிலினின்றும் போந்தான்

உ. என்னை, ஐ - இடைச்சொல்.

௩. உளை-கழுத்தின்மயிர். கடலாகியவலையாறகுழந்து மலையாகியவேலையைக் கோலி அரியைப் படுக்கலுற்றொருவன் அகப்படுப்பினும் அகப்படுக்க, அவற்றானும் என்னை யகப்படுததலரிது, அதுவும்வர்கிலை. இத்தனாலுஞ் சிறைசெய்தானென்று உணர்க. அன்றையென்பதே பாடம்

இ - ள். இப்படியே இவர்கள் போகாநிற்க 1 கந்துகண்மனையிலுள்ளார் வருத்த முற்று அவ்விடத்து அவருகுத்தகண்ணீர் போகின்றவரடியிற்றுக்களையித்தலாலே, வேலான் அவர்களைநோக்கி, என்கிளையமும்படி என்னை வாள்வாய்க்கீண்டிலுற்றா முடியாததற்குமுயன்றுநின்றான்மலையன்றே சிலநாள்சென்றார் கண்ணிசிந்த நிலத்திடத் தேவீழ்வதென்றுத்தொண்டு, மலையை மின்னிணையேயறுத்து இருகூறுகவேறுசெய்தற்குப் பொருந்தினவன் றுளிலேகுலைதலன்றி அம்மலைக்குநிலைகுலைதலிலை, அவன் றுணிந்தநீதியுமன்னதே; நமனும் என்முன்னே பகைத்தநின்று உயிர்வாழ்தலாற்றா னாதலின், நிலத்திலுள்ளார் என்முன்னேநின்ற உயிர்வாழ்தலுளதாந்தன்மையில்லை. அரியைப்படுப்பினும்படுக்க, யான் அத்தன்மையேனுமல்லேன்; ஆகலான், நீங்கள் புலம்புகொண்டு அழாதொழிமினென்றானென்க.

சிலநாள்சென்றால் - ஓராண்டுசென்றால்.

(௨௬௫)

நீரகம்பொதிந்தமேகநீநிறநெடுநல்வாளைப்
போர்முகத்தழலும்வாட்கைப்பொன்னெடுங்குன்றமன்னு
னர்கலியாணர்மூதூரமுதுபின்செல்லச்செல்வான்
சீருறுசிலம்பிநூலாற்சிமிழ்ப்புண்டசிங்கமொதநான்.

இ - ள். கரியமேகம்போன்ற நீலநிறத்தையுடைய களிற்றையும் வாட்கையி
னையுமுடைய குன்றமன்னுன் அவர்களை அழைக்கவென்றுகூறி, ஷரீலுள்ளாரழுது
பின்னேபோக வீரர்க்குநடுவேபோகின்றவன் சிலந்திவாய்நீராலுண்டான நூலால்
அகப்படுத்திக்கொண்ட சிங்கத்தை யொத்தானென்க.

நூல் வீரர்க்குவமை. *‘புதன்மறைந்து - வேட்டுவன் புட்கிமிழ்த்தற்று’ என்
றாற்போலக் கொள்க. (உ௬௬)

மன்னர்தம்வெகுளிவெந்திமணியு கில்நாணமின்னிப்
பொன்மழைபொழியினந்துமன்றெறிற்புனைந்துபொகி
துன்னினுர்தம்மையெல்லாஞ்சுட்டிமென்றுசெம்பொன்
பன்னிருகோடியுயர்துக்கந்துதன்பணிந்துசொன்னான்.

இ - ள். இவர்களிங்கனம்போகாநிற்கக் கந்துகன், அரசாவெகுளியாகியதிமணி
யாகியமுகில் பழங்காசென்கின்றமின்னெமின்னிப் பொன்னுசியமழையைப்பெய்யின்
வளியும்; அம்முகில் அங்கனம்பெய்யாதாயிற் பொகித் தன்னைநெருங்கியுடைய
ளையுஞ் சுடுமென்றுகருதிப் பன்னிருகோடிபசம்பொன்னைக்குவீததுத் தாழ்ந்து
கூறினென்க.

இப்பொழுது வீரத்தைச் சிந்து தாழ்க்குநிலைமென்க (உ௬௭)

மன்னவவருளிக்கே தன்மோமடந்தையோகொடியையமுதூர்
நின்மதக்களிறுகொல்லநின்கதறுவடுவொன்றெண்ணா
யென்மகனதனைநீக்கியின்னுயிரவளைக் காத்தா
னின்னதேகுற்றமாயிற்ருணமினியாதுவேந்தே

இ - ள். அரசனே! அருள்பண்ணக்கடப்பாயாக; மடந்தையாகிய கொடி
போல்வாளைப்பெண்கொலைநந்தநியா விவ்வுரிலே நின்சுளிறுகொல்லநிற்க, நின்கு
அதுவடுவொன்றெண்ணிநிந்திழ்வாழ்கின்றவென்மகன்அக்கொலையைநீக்கி அடைய
யுயிரைக்காத்தான்; இவ்வநீக்கியதே குற்றமாய் முடியுமாயின், வேந்தே! இனி
நன்மையென்கின்றது யாத? கூறுவாயாகவென்றென்க. (உ௬௮)

க. நாண்மெய்க்கொண்டிட்டப்பட்டார்க்கு, நானவையைநீக்க
லாண்மக்கற்கடனென்றெண்ணியறிவின்மை துணிந்தகுற்றம்
பூண்மெய்க்கொண்டகன்றமார்ப்பொறுமதியென்றுபின்னு
நீண்மைக்கணின் றுவந்தநிதியெலாந்தருவென்றான். (உ௬௯)

உ. வாழியரிதைவதேற்றன்மாரிணாபெயாதத் தானை
பிழைதான்பொறுக்கவென்னப்பிறங்கிணைரலங்குண்டிலை

* திருக்குறள், கூடாவொழுக்கம், ச.

சூழ்கதிராரம்விழ்தூல்பரிந்தறநிமிர்ந்துதிண்டோ
நூழ்பிணைந்துருமிற்சீறியுடல்சினங்கடவச்சொன்னான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

க. ஆண்மக்களென்றது அரசரை, உயினைக்காத்தலும் அழித்தலுமவர் தொழிலாதலின்.

உ. பிழை - விகாரம். வீழ்ந்தமலை கட்டின தூல்பரிந்து முத்தாரமுமறவென்க. யோபுகை தோளிலேறக் கட்டி. பெயர்த்தமாரினாயென்றெண்ணியென முன்னேகூட்டிக. அது நமக்கு அறமுமாய் அரசுக்கு வடுவுநீக்கிற்று; அதன்மைத்திடுவென்றெண்ணி.

இ - ள். தான் முற்கூறியதற்குமுகமாகாமெகண்டு, மார்பனை! மகளிர்நடுக்கத்தைநீக்குதல் ஆண்மக்கள்கடனென்று தேற்றானாய்த் தான்பெயர்த்தமாரினாயென்றெண்ணி அறிவின்மையினாலே உயினைக்காக்கத்துணிந்தருற்றத்தைப் பொறுப்பாயென்றான்; என்று பின்னுந் செவ்வ்பெருமையின், எனக்குத் தொன்றுதொட்டிவந்தபொருளெல்லாந்தருவேன்; இறைவனே! காளையதுபிழையை எனக்காகப் பொறுப்பாயாகவென்றானை; நினமீட்டதென்றதனாற் கோபமிக்குப் பரிந்து அறநிமிர்ந்து தோள்பிணைந்து சீறி உடல்சினங்கடவாநீங்க ஒருவாத்தைகூறினென்க. (உஎ0)

ஆய்களிற்றசனிலேகமதன்மருப்பூசியாகச்

சீவனகன்மமார்பமோலையாத்திசைசுள்ளேகேட்பக்

காப்பவன்கள்வரென்னவெழுதுவித்திடுவலின்னே

நீபரிவொழிந்துபோய்நின்னகம்புகுநினையவென்றான்.

இ - ள். சீவகன் யான்காயப்படுவனதலின், இவன்வென்ற அரசரும் வெள்ளிமலையுக்கேட்கும்படி கள்வரைக்கொல்லுமாறுபோலே அவனெல்லருந்திய அசனிலேகமாகிய அதன்மருப்பு எழுத்தாணியாக அவனகன்மமார்பமே ஓலையாக எழுதுவிப்பேன்; நீவருத்தமொழிந்துபோய் நின்னகத்தேசெல்; இதனை நினையாதேகொள்ளென்றுகூறினென்க.

கொல்லுதலை எழுதுவிப்பேனென்றான், இதனாற் நனக்குப் புகழ்நெடுங்காலநிற்குமென்றுகருதி. (உஎ௧)

நஞ்சனானாப்பக்கேட்டேநாயகனுநடுங்கியுள்ளம்

வெஞ்சினவேழுமுண்டவிளங்கனிபோன்றுநீங்கி

யெஞ்சினுன்போலநின்றானேத்தருந்தவத்தின்மிக

வஞ்சமில்கொண்கையான்சொலமிர்தினுலவற்புற்றானே.

இ - ள். கட்டியங்காரணங்ஙனங்கூறக்கேட்டுக் கந்துகள் உள்ளநடுங்கிக் கனிபோன்று வெறுவிதாக அறிவுமுதலியனநீங்கி இறந்தான்போலநின்றான்; நின்வன் இருடி முன்கூறியசொல்லாகிய அமுதாலே யாற்றினென்க. (உஎ௨)

மின்னிலங்கெஃகினுனைப்பெறுகலான்றதைமீண்டு

தன்னிலங்குறுகலோடுந்தாயழுதாறுதுகின்ற

ளெந்நிலையயற்கென்னயாவதுங்கவலவேண்டா
பொன்னலங்கொடியனையோர்பொருளுகைகளிதென்றான்.

இ - ள். கத்துகன் சேவகனை அரசனிடத்துப்பெறாமல் மீண்டு தன்மனையை யனுகினவனவிலே, தாய்அரற்றுக்கின்றவன் ஐயற்குநிலையேதென்றுகேட்க, நலத்தை யுடைய பொற்கொடியனாய்! நீ சிறிதும்வருந்தவேண்டா, ஈதொருகாரியத்தை யுடைய வார்த்தையைக் கேளென்றானென்க.

பழையநிலையிலேயோ சிறையிலேயோவென்றான். (௨௭௩)

மதுமடைதிறந்துதீந்தேன்வார்தருகோதைநீமுன்
செதுமகப்பலவும்பெற்றுச்சிந்தைகூர்மனததையாகி
யிதுமகவழியின்வாழேனிறப்பல்யானென்னுமாங்கட்
கதுமெனக்கடவுடோன்றிக்கடைமுதங்குறு நவந்தாள்

இ - ள். இளைய தேனினத்துக்கு மடைதிறந்து மதுவொழுதுகின்ற கோதை போல்வாய்! நீ முன்சான்றிப்பலவும்பெற்றுச் சிந்தனைமிக மனத்தினையுடையயா யிருந்து, இந்தமகவழியுமாயின், யானுயிராவாழேன்; இறந்துபடுவேனென்றவனவிலே, ஒருகடவுள் கடுகத்தோன்றித் தலைவாயிலே குறுகலுந்தானென்க. (௨௭௪)

கறவைநாண்கன்றின்வெஃகிக்கண்மடபயிர்ந்துகாமர்
நறவயாவுயிர்க்குமாலேநாற்றியவிடத்துளேற்றி
யறவியாற்காறுமுடிமமைந்தநாலமிந்தமேந்தார்
பறவைநாதுண்டவண்ணம்பட்டினிப்பரிவுதீர்த்தாள்

அறவியாற்கு - அறத்திலேநின்றவனாகு - நாமமுன்றுமமைந்தவமிற்று - ஒன் பதுவகையுமமைந்த வுமிற்று. ஒன்பதுவகை - நவபுண்ணியங்கொம் நாலமிந்தாவன உண்பன, தின்பன, நக்குவன, பருகுவன.

இ - ள். அவனைக் கறவையைக் காண்கின்ற கன்றுபோலே வீருமபிக்கணப் பணிந்து மாலேநாற்றியவிடத்தே வைத்து அவற்கு அநாதத்தை யேத்தினேமாக, வண்டு தாதுண்டாபோலேயுண்டி பட்டினியாலுள்ள வருத்தத்தைத் தீர்த்தா னென்க. (௨௭௫)

ஆய்மணிப்பவளத்திண்ணையரும்பெற்றநகரத்தங்கட்
மேணியாசநன்னிந்துங்குபொற்கலத்துளேற்று
வேய்மணித்தோளிரிப்பவிழுத்தவனியமமுற்றி
வாய்மணிமுறுவறோன்றவந்தனைவிதியிற்செய்தேன்.

முற்றி - முற்ற.

இ - ள். மணியழுத்தின பவளத்திண்ணையிலிருந்து காகத்துநீளை நிலத்தில வீழாமற் கலத்திலேயேற்றுகிறக் அவன் நியமங்களைமுற்றினானாக, யான் குறைகூற தற்கு முத்துப்போலுமுறுவறோன்றும்படி நகைத்த வணங்குமுறையாலே வணங்கி னேனென்றானென்க. (௨௭௬)

ஆறெலாங்கடலுள்வைகுமருநதவத்திறைவனாலுள்
வேறெலாப்பொருளும்வைகுமவிழுத்தவவறிதிரீயே
பூறிலாவுணர்வினோக்கியுமாமதியெவன்கொன்மக்கட்
பேறிலாஎல்லன்பெற்றவுயிர்சென்றுபிறக்குமென்றேன்.

இ - ள். வணங்கி விழுத்தவனே! இவன் மக்கட்பேறில்லாதாளல்லன்; பெற்ற மக்களுயிர் மற்றோரிடத்தே சென்றுபிறக்கும்; இனிப் பிள்ளை யெத்தன்மைத்து; அதன்நன்மையை, ஆறெலாங் கடலுள்வைகுமாறுபோலே இறைவனாலிலே வேறு வேறுபட்ட எல்லாப்பொருளும்வைகும்; அப்பொருளெல்லாம் நீயேயறிதியாதலிற் கணிதநிலையுந் தெரியாமலில்லை; நின்னுணர்வாலேபார்த்து உணர்ப்பாயாகவென்றே நென்றனென்க.

மக்களைப் பின்னுங்கூட்டுக. இறக்குமென்னமாட்டாது கூறினான். (உஎஎ)

வம்பவழிகோதைதந்தவான் றுவர்க்காயைவிழ்த்தோர்
செம்பழக்காயைவாங்கித்திருநிலத்தெடுத்துக்கொண்டாங்
கம்பழநீண்டவாட்கணலமருமணிசெயம்பூங்
கொம்படுநுகப்பினுக்குத்தந்தனென்பேணிக்கொண்டாய்.

வீழ்த்து - வீழ்ப்ப

இ - ள். அங்ஙனங்கூறியகாலத்தே, கோதாய்! யான் றந்தவர்க்காயை நீவீழ் ப்ப, அவனைவழிபட்டநிலத்தே ஈடந்தொரு பழக்காயை வளைந்து எடுத்து நுகப்பி னுக்குத் தந்தேன்; நீயதனைப் பின்பு பேணிக்கொண்டாயென்க. (உஎஅ)

க. பெற்றவந்நிமிததத்தாலும்பிறந்தசொல்வகையினாலு
மற்றபின்மணியையங்கைக்கொண்டவாகண்டுகாட்டக்
கற்பகங்காமவல்லியனையநீகேண்மினென்று
முற்றுபுகணிந்தசொல்லான்முனிவரன்மொழியுமன்றே. (உஎக)

உ. ஒன்றுநீர்கவல்லவேண்டாவுலகெலாமாளுஞ்சீர்த்திப
பொன்றிகழுருவினோர்புண்ணியற்பெறுதிரென்ன
நின்றநீயுவந்துநீங்கரிகழ்பொருளெனக்குச்செப்பிப்
பின்றையுரிகழ்வதுண்டுபேசுவல்கேளிடென்றான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

நிமித்தம்-துவர்க்காயைவீழ்ப்பப்பழக்காயைக்கொடுத்தது. பிறந்தசொல்வகை யாவது இறக்குமென்னது சென்றுபிறக்குமென்றதனால் போமதுவும் பிறக்குமதுவுஞ் சொல்லியது. பெறுதிரென்றது சுந்நதைக்குப் பிள்ளைபெறுவையென்றாற்போலி ருந்தது. அவர்கூறியது வளர்க்கப்பெறுவீரென்று.

இ - ள். இறைவனை அங்கையிலேகொண்டிருக்கின்றவன் நிமித்தத்தாலுஞ் சொல்லாலுந் தாங்கண்டு நமக்கறிவிக்கவேண்டி நீர்கேண்மினென்று காரியமுந் துப்பெற்று இனியசொல்லாலேமொழியும் அம்முனிசுருக்குவானுனவன், நீர்சிறிதும்

வருந்தவேண்டா; உலகமெல்லாம் ஆள்வானொருபுண்ணியனைப்பெறுவீரென்றகூற, அதுகேட்டு நீஉவந்தபோனாயாக, பிறப்புத்தொடங்கி அவற்குத் துறவளவுநீகமுநன் றாயபொருள்களை எனக்குக்கூறிப் பின்புநிகழ்வதோர்துன்பமுண்டு, அத்துன்பத் தைத் கூறுகின்றேன் கேளென்றானென்க.

கொண்டவர்முனிவரென்றது ஒருமைப்பன்மைமயக்கம். (உஅ0)

நிலவுறழ்பூணிணைநெடுகநிரங்கக்கையாத்
தலபலசெய்துகொல்லானருளிலான்கொண்டபோழ்திற்
குலவியபுசுழிணைக்கொண்டுபோமியக்கனஞ்சல்
சிலபகல்கழிந்துகாண்டிசிந்தியீதென்றுசொன்னான்.

இ - ன். நீங்கள் அலபலசெய்து பூணிணைக கையைத் தொழில்செய்யாத படி பண்ணுதலானே, அருளிலான் அவனைக்கொல்லகருதி நகிரங்குமபடி கைக் கொண்டகாலத்தே அவனை ஓரியக்கன்கொண்டுபோம், போனால் எட்டுத்திங்கள் சென்றார் காண்பை; இவ்வார்த்தையை அக்காலத்தே சிந்தியென்று சொன்னான். தவின், நீயும் அஞ்சாதேகொள்ளென்றானென்க. (உஅக)

வசையறநிறைந்தகழ்பின்மாலையுமாமிதானுந்
தசையறவுருகிவெந்துதம்புரியநீங்குமாங்க
ணைசிவன்சொற்கொன்னுநோன்புணைதழுவிநெஞ்சிற்
ககிவெணுககடலைநீந்திக்கையெனுங்காலேகண்டார்.

இ - ன். குணமாலையுஞ் சுநந்தையுமுருங் டெனது உயர்நீங்குகின்றவளவிலே அதுகேட்டு நுண்ணிய தவத்தையுடையவன் வார்த்தையென்னுநோன்புணையைத் தழுவி வருத்தமென்கின்ற கடலைநீந்தி எட்டுத்திங்களென்கின்ற காலையாகிய களையைக் கண்டாரென்க. (உஅஉ)

தீருக்குழன்மடளிரையச்சீவகசாமிதிண்டோன்
வரிக்கச்சிழ்ப்பணிக்கப்பட்டான்மன்னவென்னக்கேட்டே
தருக்குடைவேழம்வாளார்ஞாட்பனுட்டகைமைசான்ற
மருப்புடனிழந்ததொத்தார்மன்னுயிர்த்தோழன்மாரே.

இ - ன். மன்னவன் கைக்கொண்டவரச்சொல்லுதலால் சீவகன் தன்றோனை இருமதுகுரவராலே கச்சிட்டுக்கட்டினாற்போலத் தொழில்செய்யாதபடி பண்ணப் பட்டானென்று சிலர்கூறக்கேட்டு அவன்றோழர் யானை போரிலே மருப்பைச் சேரவிழந்த தன்மையையொத்தாரென்க. (உஅங)

நட்டவற்குற்றகேட்டேபதுமுகனக்குமற்றோர்
குட்டியைத்தின்னலாமேகோட்புலிபுறத்ததாகக்
கட்டியங்காரனென்னுங்கழுதைநம்புலியைப்பாய
வொட்டியிஃதுணரலாமேயுனாவல்லையறிகவென்றான்.

இ - ன். தானட்புப்பண்ணிசீவகனுக்குப் பிறந்ததுன்பத்தைக்கேட்டுப் பது முகன் நக்குப் புலி புறத்ததாக அதன்குட்டியைவேறொன்றினர் தின்னலாமோ,

அதுபோல யாமுளேமாக அவனாலென்செய்யலாம்; அதுவேயுமன்றிக் கட்டியங் காரனென்னுங்கழுதை நம்புலியைப்பாய்தற்கு யாமும்பொருந்தி இவ்வார்த்தையை மெய்யென்றுணர்தலாகாதென்று திரனேநோக்கிக்கூறிப் பின்பு ஒற்றுப்போகின்றவ னேநோக்கி ஆண்டுப்பிறக்கின்ற வார்த்தையைக் கடுகவறிவாயாக வென்றானென்க.

மற்று - வீணைமற்று. தான்பாதுகாத்தற்றொழிலுடைமையிற் குட்டியென் றான். அது *“மடங்கலாற்றற்பதுமுகன்காக்கவென்ன” என்பதனுமுணர்க. இனிப் புலியென்றது சுதஞ்சணனைக் கருதியென்றுமுரைப்ப. (உஅச)

சிலையொடுசெல்லவனின் றுற்றேவரும்வணக்கலாற்றார்
முலையுடைத்தாயொடெண்ணித்தந்தையிக்கொடுமைசெய்தான்
கலைவல்லீரின்னுங்கேண்மினின்வதென்றுநாக்குமாங்கண்
வினாவொடுசென்றவொற்றுள்வினோந்தவாபேசுகின்றான்.

இ - ள். அவன்போனபின்பு, பதுமுகன் கலைவல்லீர்! ஆண்டுப் பிறந்தசெய்தி யித்தன்மைத்து; யாதெனின் சீவகன் சிலையொடுகின்ற றுற்றேவரும் அவனைத் தாழ் வித்தலாற்றாராதலின், அவனைத்தாழ்வித்தலரிது; இக்கொடுமைசெய்தான் நற்றா யொடெண்ணித் தந்தையே, இன்னமுமொற்றன்வந்தாலுங் கேண்மினென்று உனாக் கின்றவளவிலே ஒழிவந்தவொற்றன் செய்தி சொல்லாநின்றானென்க. (உஅரு)

இட்டிலேல்குந்தங்கூர்வாளிருஞ்சிலையிருப்புச்சுற்றார்
நெட்டிலைச்சுலம்வெய்யமுனைத்தண்புநெருங்கவேந்தி
யெட்டெலாத்திசையுமிண்டியெழாயிரத்திரட்டிமள்ளார்
கட்டழங்கதிரையூர்கேள்வனோத்தவாவனோத்துக்கொண்டார்.

சட்டி - விகாரம் இருப்புச்சுற்று - பூண். முனைத்தண்டு - முனையினையுடைய தண்டாயுதம்.

இ - ள். பதினாலாயிரமள்ளா சட்டிமுதலியனவற்றை நெருங்கவேந்தி எட் டாயுத எல்லாத்திசைகளினுமிண்டிக் கதினாப் பரிவேடிப்புவினோத்தாற்போல வனோத் துக்கொண்டாரென்க. (உஅசு)

பிடியொடுகின்றவேழம்பெருவனோப்புண்டவண்ணம்
வடிமலர்க்கோதையோடும்வனோத்தலின்மைந்தன்சீறி
விகுணைசிலையோடேந்திவெருவாத்தோன்றலோடு
மடுபுலிசுண்டமான்போலாறலவாயினாரே.

இ - ள். பிடியொடுகின்ற பெருவேழம் வனோப்புண்டாற்போலே குணமாலே யோடேகூட மனையிடத்தேவனோத்தலாலே மைந்தன்சீறிக் கணையைச் சிலையுடனே யேந்தித் தோன்றினவளவிலே அம்மள்ளர் புலியைக்கண்ட மான்போலே வழியல் லா வழிகளிலேபோற்றென்க. (உஅசு)

க. சூழ்கமுன்மள்ளார்பாறச்சூழ்ச்சியிற்றந்தையுல்ல
வீழ்த்தருகண்ணாடம்மோய்விளங்குதோள்பிணிப்பமற்றென்

* விமலையாரிலம்பகம், அ;

ரோழாவதிச்செய்திட்டேனென்றுதான்னுளங்கிநின்ற
ஊழ்திபாப்பாம்புசேர்ந்தவொளிமிகுபரிதியொத்தான். (உஅஅ)

- உ. ஒற்றன்வந்துபாப்பக்கேட்டையொத்ததேயென்சொலென்னுச்
சுற்றினாழ்கத்தைநோக்கிச்சூழிமால்யானையன்னு
ஊற்றவிவ்விடதைத்தீர்க்குமுபாயநீருமைனென்றான்
பொற்றிரட்டுன்றம்மேலப்பொலிவுகொண்டிருந்ததோளான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

க. வருத்தத்தாற்கழன்று நீர் வீழ்கின்றகண்ணொளிகுடி தமமோய் - தாய், கரு
தை. புல்லி - அணுகி.

உ. சூழி - முகபடாம். தோளான் - பதுமுகன்

இ - ள். மள்ளர் அங்ஙனங்கெட்டார்களாக, இதுகாரியமன்றென்றுகருதி,
தந்தையினர் புல்லி விளங்குதோனைச் சூழ்ச்சியாலே போத்தொழில்செய்
யாதபடிசெய்ய, அவன் இவர்கள் வேண்டிக்கோடலின், எனக்குவடுவில்லை; என்
ரோழர்க்கு வடுவுண்டாக்கினெனென்று கலங்கிநின்றான்; அப்பொழுது மள்ளர்
சென்று கைக்கொள்ளுதலாற் பாம்புமறைத்த பரிதியையொத்தானென்று ஒற்றன்
வந்துகூடக்கேட்டு என்சொல் ஒத்ததோவென்றுகூடப்பதுமுகன் தன்னைச்சூழ்ந்த
நின்றவர்களுமுகத்தைநோக்கிச் சேவகனுக்குற்ற இவயிடதைத் தீர்க்குமுபாயத்தை
நீங்கள் உரைமினென்றானென்க

ஊழித்திபாப்பரிதி. இனி மொயல்எங்குதோள்பாடமாயின், தம்மென்பது
ஒருமைப்பன்மைமயக்கமாம். திபாப்பரப்புச்சோந்தவும் பாடம். (உஅஅ)

நிறைத்திங்கொளியொடொப்பான்புதுதிசேனினையுசொல்லு

மறைத்திங்கணகராவல்லேசுடுதுநாஞ்சுடுதலோடு

மிறைக்குற்றேல்செய்தல்நீர்யெரியின்வாய்ச்சனங்கணிககச்

சிதைக்குற்றீர்க்கிச்சென்றெச்சுத்துக்கொண்டெழுதுமென்றான்

இ - ள். நிறைத்த திங்கொளியோடொப்பானாகிய புத்திசேனன் நிறைத்து
சொல்லும்; நாம் இப்பொழுதேமறைந்து ஊரைச்சேலோ, சட்டவளவிலே சனங்
கள் இறைக்குக் குற்றேவல்செய்தலின்றி எரியையவித்தாரு நீங்கினார்களாக மற்
னைக்கொன்று சேவகனுக்குச் சிறையாகிய குற்றத்தைநீக்கிக் கொண்டுபோவே
மென்றானென்க

இவன் அந்தணனாதலின் முறகறினை

ப. 161

காலத்திரககாமேயக்கடியரண்கடந்தவம்பு,

சாலததிச்சுவரர்கோலஞ்செய்துநம்மறவரிண்மிகு

கோலத்திலேவன்னுக்கோயிலுவளைப்பவிப்பா

லிலைத்தியிடங்கடோறுமாகுலஞ்செய்துமென்றான்.

இக்கவமுதல் பதுமுகன்கூற்று.

இ - ள். நீகூறியவாறே விரையறத்திப்போலுந்நீயால் ஊரமுழுதுஞ்சுடாடு
முப்புரத்தைக்கடந்த அம்பபோலே சிலவிடங்களைவிட்டுக்கட நம்மறவரிண்ம. தீ

வேடர்கோலத்தைச்செய்து ஐக்கியங்காரனைக் கோயிலேவனைத்துக்கொள்ள இப் பகுதியிலே ஆலையிற்பாகடுந் தீயையுடையநாடெங்கும் அழிக்கக்கடவோமென்றா னென்க.

*“உய்யவல் லாரொரு மூவரைக் காவல்கொண் - டெய்யவல் லானுக்கே யுந்தீ பற” என்றாற்போல.

(உகக)

சிறைப்புறங்காத்துச்செல்லுமதனைத்தெருவில்வீழப்
பிறைத்தலையம்பிற்சென்னிபெருநிலத்திடுவலிட்டான்
மறுக்கும்றுமள்ளர்நீங்கமைந்தனைக்கொண்டுபோகி
யறைத்தொழிலார்க்குஞ்செல்லாவருமினோபுகுமினென்றான்.

இ - ள். அங்ஙனஞ்செய்தால் யான் அம்பாலே சிறையைப் பாதுகாத்துத் தெருவிலேசெல்லுமதனைத் தலையை நிலத்தேவீழவீடுவேன்; இட்டால் மறுகுத லுற்று மள்ளர்நீங்கினவளவிலே சீவகனைக்கொண்டுபோய்க் கீழறுக்குந்தொழிலுடைய அமைச்சர்க்கும் நினைக்கவொண்ணாத காவற்காட்டிலே செல்லுமினென்றானென்க.()

மாற்றவர்மலைப்பிணங்கேவாட்கடாக்கொண்டிருந்தா
வேற்றுலகேற்றிதும்பின்வினாதர்வேனுலகிற்கெல்லா
மாற்றியநட்புலல்லேவலிப்புறீஇயிடுமினென்றான்
கூற்றங்குள்பலவுந்தொக்ககூற்றத்திற்கூற்றமொப்பான்.

கூற்றங்குள்பலவுந்திரண்டகூறுபாட்டிலே விசேடித்துக்கூற்றத்தையொப்பான்; “முத்தரக்கூற்றம்” என்றாற்போல. சோழந் பதுமுகனுக்கு விசேடமுண்டென் றார். இனிக் கூற்றத்தில் உலமைகூறுமிடத்துப் பலகூற்றங்களாலேபண்ணின தொரு கூற்றமொப்பானென்றுமாம்.

இ - ள். கூற்றமொப்பான அங்ஙனஞ்செய்தாற் பகைவர்மலைத்தன்னடாயின் வாளாளாலேகடாவிட்டு வல்லே விண்ணுலகேற்றி தும்பின் னேகடுகவருவேன்; நீங் கள் நடத்தியநட்பை உலகெல்லாம் நிலைபெறுத்தியிடுமினென்றானென்க. (உகக)

காலனைசூழ்ந்தநோய்போனபுலமாவிபுலர்குழ
வேலினையேந்திநந்தன்வெருவரத்தோன்றலோடு
மாலேதன்றதைதானுமககளும்வந்துகூடிப்
பாலவர்பிறருமீண்டிப்பாய்புலியினத்திற்குழந்தா.

இ - ள். காலன் ஏவின்விடத்தேசேற்றகு அவனைசூழ்ந்தநோய்போல மாவின் மேலே நபுலவிபுலாகுழ்ந்துவர நந்தட்டன்றோன்றினவளவிலே அவனுடனே குபே ரமித்திரனும் அவன்மக்களுந் தம்பகுதியினுள்ளாரொழிந்தவரும் ஈண்டிவந்து தோழ ருடனேகூடி எல்லாரும் புலியினம்போலே பதுமுகனைச்சூழ்ந்தாரென்க.

நபுலவிபுலா - கபிலபரணாபோலக்கொள்க.

(உகச)

மட்டுவாயவிழ்ந்ததண்டார்த்தாமரைநாமன்சொன்ன
கட்டமைந்திதன்மேற்காப்பமைந்திவர்கணிப்ப
பட்டுலாய்க்கிடந்தசெம்பொற்கலையணிபரவையல்கு
லிட்டிடைப்பவளச்செவ்வாய்த்தத்தையுமிதனைக்கேட்டாள்.

இ - ள். பதுமுகன்கூறிய வகுப்பமைந்தமுறையிலே இவர்கள்காவலமைந்து
நின்ப, அல்குன்முதலியவற்றையுடைய தத்தையும் இச்செய்தியைக்கேட்டாளென்க.()

மணியியல்யவனச்செப்பின்மங்கலத் துகிலேவாங்கிக்
கணைபுகைகண்ணியேற்பவடுத்தபின்செம்பொற்செப்பிற்
பிணையலுநறியசேர்த்திப்பெருவிலையாரந்தாங்கித்
துணைவனுக்குற்றதுன்பஞ்சொல்லியதொடங்கினுலே.

இ - ள். அதுகேட்டகண்ணி நியானத்துக்கேற்ப வெண்ணிலையுடுத்தபின்பு
நறியமாலையுமணிந்து முத்தாரத்தையுந்தாங்கிக் கணவனுக்குற்ற வருத்தத்தைத்
தீர்த்தற்குத் நியானத்தைத் தொடங்கினுன்க. (உகக)

பொன்வணிமணிசெயோடைநீரின்வெண்ணசாந்துபூசித்
தன்னுடைவிஞ்சையெல்லாந்தளிரியலோதலோடு
மின்னவொளும்வேலுக்கல்லொடுதியுங்நாற்று
மன்னுடனேந்தித்தெய்வமாதனைச் சூழ்ந்தவன்றே

இ - ள். அங்ஙனந்தொடங்கியதளிரியல் மடவிலிருந்தசாந்தைப் பன்னிருட
னேபூசித் தன்னுடையமந்திரங்களுல்லாவற்றையுமோதினவளவிலே இவள்வழி
பாட்டிற்கு விரும்பிவருத்தெய்வங்கள் வாள் வேல் முதலியவற்றை மிகுதியுடனே
யேந்திவந்து அவனைச்சூழ்ந்தவென்க.

இதனாலும், பின் “விண்ணோர்களைவாழ்த்தி” என்றதனாலும் ஈண்டு விஞ்சையம்
வாராமைமுமுணர்க. சாந்துபூத்த - தன்னுடைவிஞ்சையம் பாடம். (உகக)

வேறு.

ஆரமின்னும்பனைவெம்முலையாடமைத்தோளினால்
வீரனுற்றதுயர்மின்னெனநீக்கியமெல்லவே
நேரமன்னும்வருகென்றுநின்றாணினந்தாரோரே
பாருண்மன்னும்பழிபண்பனுக்கின்ருவினோந்தே

இ - ள். முலையினையுடையதோளினால், தன்கணவனுக்குற்றதுயரை மின்
போற் கடிதுமறையும்படிநீக்குதற்கு இவ்வாயிலிலே மிகவுமனுக்கவருவார்களாக
வென்றுகின்றவள், பண்பனுக்கு இன்றுவினைந்தொரு பாரிலேமன்னுகின்றபழியை
மெல்லவே நினைந்தாளென்க.

அது மேற்கூறுகின்றா.

(உகஅ)

மன்னன்செய்தசிறைமாகடலுட்குளித்தாழ்வுழித்
தன்னையெய்திச்சிறைமீட்டனாடல்மனையாளென

னென்னையாவதிவனற்றலுங்கல்வியுமென்றுடன்

கொன்னும்வையங்கொழிக்கும்பழிக்கென்செய்கோதெய்வமே.

சிறையெனவே கட்டில்லாமையுணர்க. என்னை, ஐ - அசை. ஆவது - ஒருமைப்பன்மைமயக்கம். கொன்னும் - பெரிதும்.

இ - ள். அரசன்செய்தசிறையிலே தான் முழுதியழுந்துகின்றவளவிலே தன்மனையாள் தன்னைச்சேர்ந்து சிறையைக்கிணுளென்றால் இவனற்றலுங் கல்வியும் என்னாகக்கடவனவென்றுகூறி உலகமெடுத்துச்சொல்லும்பழிக்குத் தெய்வமே யான் என்செய்வேனென்று நினைந்தாளென்க. (2கக)

க. செல்வனுற்றசிறைசெய்யவணீக்குமென்றும்பழி
யில்லையாயின்னவள்யானெனும்வேற்றுமையிலையே
சொல்லின்வெள்ளிம்மலையோடளிழ்தாமரைப்பொன்மல
ரெல்லையாகும்பொறுப்பெண்ணவள்யான்குலமங்கையே. (1)

உ. ஆவதாகப்புகழும்பழியும்மெழுநாளவை
தேவர்மாட்டுமொழிமககளுளில்வழித்தேர்கலே
னோமெனெஞ்சம்மெனநோக்கிநின்றாள்சிறைப்பட்டதன்
காவற்கன்றிற்புனிற்றாவனகார்மயிற்சாயலே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

திருப்பார்க்கத் தீங்கெலாநீங்குமென்று உலகங்கூறுதலிற் றானும் அதனாக்கூறு
கின்றாள். ஏகாரம் - தேற்றேகாரம். காவற்கன்று - தன்காவலையுடையகன்று.

இ - ள். செல்வனுற்றசிறையைத் திருமகணீக்குமென்றுகூறியவதனற் பழி
யில்லையாய்முடியுமாயின், அவனென்றும் யானென்றும்வேறுபாடில்லையே, வேறு
பாடுசொல்லின், எனக்கெல்லை வெள்ளிமலையாகும்; அவனாக்கெல்லை தாமரைப்
பொன்மலராகும். அவள் பொதுமகள்; யான்குலமங்கை. அதனாலும்பழியில்லை
யாம். அதுவுமன்றி ஈண்டுப் புகழும்பழியுமானதாக; அவை தோன்றுநாட் டேவர்
பக்கலுந்தோன்றும்; மக்களில்அவையில்லாதவிடங் கண்டறியேன்; இவையெல்லாம்
நினைக்குங்காலமுமன்று; என்னெஞ்சமுநோமெனக்கூறி மயிற்சாயல் ஒருசிறைப்
பட்ட தன்கன்றிடத்துப் புனிற்றோருக்குதலொத்த நோக்கினோக்கிநின்றாளென்க.

ஆ விடுவிக்கநோக்கிநின்றாற்போலேநின்றாள். இது பயனுலகம். (க0க)

வேறு.

க. மாநகர்சுழிதலொன்றோமதனையழித்தலொன்றோ
வானிகரில்லாமைந்தர்கருதியததுவுநிற்க
வேய்நிகரில்லதோளிவிஞ்சையால்விடுத்தாக்கொள்ளப்
போயுயிர்வாழ்தல்வேண்டேனெனப்பொருள்சிறுக்கின்றான்.(1)

உ. கச்சுநிமிர்ந்துமாந்தர்கடாவிடுகளிறுபோல
வுச்சியுமருங்கும்பற்றிப்பிளந் துயிர் பருகிக்கோண்மா

வச்சுறவழன்றுசீறியாட்டினம்புக்கதொப்பக்
குச்செனநினைத்தயானைக்குழாமிரித்திவெவென்றான்.

இவையிரண்டிமொருதொடர்.

இ - ன். வானுநிகரில்லாமைந்தர்கருதியது: ஒன்று மாநகரைச்சுதல்; ஒன்று மதனைக்கொல்லுதலாயிருக்கும். அதுவுந்தாழ்வில்லை; தத்தை தன்விஞ்சையால் என்னைவிடுவித்துக்கொள்ள யான்பிழைத்துப்போய்ப் பின்பு உயிர்வாழ்தலைவேண்டேனென்றுகருதிக் காரியத்தை நினைக்கின்றவன், தன்வயிற்றிற்கட்டின கச்சறும் பழநிமிர்ந்து மாந்தரை உச்சியையுமருங்கையுமற்றிப்பிளந்து உயிரைக்கடாவிடுகளிறுபோலே மதனைக்கொன்று புலிசீறி ஆட்டினத்தேபுக்கதொப்பப் பாவாற்றி யென்னும்படி. நெருங்கவளைத்த யானைத்திரளையுங் கெடுத்திடுவேனென்று கருதினென்க.

ஆசிரியற்குநேர்த்தற்குத் தாழ்வாகாதென்று இத்திரளைக் கொல்லக்கருதினான். ஆய்நிகரும் பாடம். (௯௦௩)

மின்னிலங்கெயிற்றுவேழம்வேழத்தாற்புடைத்துத்திண்டே.
பொன்னிலங்கிவுளித்தேராற்புடைத்துவெங்குருந்தபொங்க
வின்னுயிரவனையுண்ணுமெல்லையாள்வந்ததில்லை
யென்னையிக்கிருமிகொன்றென்றேழனைநினைப்பவென்றான்.

இ - ன். அங்ஙனங் கருதினவன் பின்பு குருதிபொங்கும்படி வேழத்தை வேழத்தாலேபுடைத்துத் திண்டேபாப்பொன்னிலங்கு இவுளித்தேராலேபுடைத்து நம்பகைவனுயிரையுண்ணுநாளெல்லை வந்ததில்லை; இக்கிருமிகளைக்கொன்ற பெறும் பயன்யாது? என்றேழனைநினைப்பேனென்று நினைத்தானென்க.

மக்களாகியகருத்தின்மையிற் கிருமியென்றான் (௯௦௪)

தோழனுந்தேவிமார்தங்குழாத்துளான்றுளும்புமுநீர்
ரேழ்தருபரிதிதன்மேலிளம்பிறைகிடந்ததேபோற்
முத்தகையாரமார்பிற்சீவகன்குணங்கடம்மை
யாமெழீஇப்பாடக்கேட்டோரரம்பையைச்சேர்ந்திருந்தான்

எழுதருமிளங்கதிர்மேலே இளம்பிறைகிடந்தாற்போலத் தங்கின் முத்தாரமா பிளையுடைய சீவகன்

இ - ன். சுதஞ்சணனுந் தேவமாதிரளிலே யிருக்கின்றவன் ஓரரம்பையைச் சேர்ந்து சீவகன்குணங்களைப் பாடக் கேட்டிருந்தானென்க. (௯௦௫)

வேறு.

வயிரம்வேயந்தமணிநீண்முடிவாலொளிவானவன்
செயிரிற்றீர்ந்தசெழுந்தாமரைக்கண்ணிடடைவ
முயிரனானினைந்தாணுற்றதோதிரியினைக்கிணுன்
மயிலனாக்குப்படிவைத்தவன்மால்விசும்பேறினான்.

இ - ள். வயிரமணிவேயந்தமுடியினையும், வெள்ளைநிறத்தினையுமுடைய தேவனது குற்றத்தைநீங்குகண் இடமுடினவளவிலே, இதனெனக்குத்தீங்குவருமோவென்றுநோக்காதே முதற் சீவகனைநினைந்தான்; நினைந்து அவனுற்றதுன்பத்தையறிந்தான்; அறிந்து தேவிமார்க்குத் தன்னுருவைநிருமித்துவைத்துத் தன்னுர்தியாகிய மேகத்திலே யேறினென்க.

ஒதி - அவதிஞானம். ஒலக்கங்குலையாமற் படிவம்வைத்தானென்க. படிவம்-விகாரம். (௩௦௬)

இடியுயின்னும்முழக்கும்மிவற்றானுலகந்நிறைந்
தொடியுமுழியிவணின் றுகாலவகைழ்ந்தென
நடலைநோக்கிக்கதிர்நாணுவதொப்பமறைந்தபின்பு
கடலையேந்திநிலத்திட்டெனமாரிகலந்ததே.

நிறைந்து - நிறைய. கீழ்ந்து - கீழ்.

இ - ள். அவ்வூர்தி உறுகால் வரையைப்பிளக்க இடியும் மின்னும் முழக்குமென்கின்றவற்றாலே தானிறைதலின், இந்நடலையென்கி நம்மையொழிய ஊழிநிகழ்ந்ததென்று நாணுந்தன்மையையொப்பக் கதிர்மறைந்தபின்பு உலகமுடியும் ஊழியின்ற இப்பொழுதென்னும்படி கடலையெடுத்து நிலத்தேபோகட்டாற்போலே பின்பு மழைகலந்ததென்க. (௩௦௭)

விண்ணுமண்ணும்திறியாதுவிலங்கொடுமாந்தர்தங்
கண்ணும்வாயும்மிழந்தாங்கட்கொண்டதுகாண்கெனப்
பெண்ணுமானும்மிரங்கப்பெருமான்மகன்சாமியை
யண்ணலேந்தியகலம்புல்லிக்கொண்டெழுந்தேகினான்.

இழந்து - இழப்ப. ஆங்கடல் - மேல் ஊழிக்காலத்துவரும்கடல். பெருமான்-சச்சந்தன்.

இ - ள். அம்மழையாலே விலங்குமக்களும் விண்ணுமண்ணும்திறியாதே கண்ணும்வாயுமிழக்கும்படி ஆங்கடல்கொண்டதனைக் காண்பீராகவெனக்கூறிப் பெண்ணுமானுமிரங்கச் சதஞ்சனன்வந்து சாமியையெடுத்து மாப்பிலேதழுவுக்கொண்டு மேகைக்கிப் போனென்க.

விலங்குகள்மேயாமையின், வாயிழந்தன. “ மாமேயன்மறப்ப ” என்றார் பிறரும். (௩௦௮)

ஞன்றுண்டோங்குநிரடோளவற்கொண்டெழுந்தேகலு
நன்றுண்டாகவெனநன்னுதல்வாழ்த்தினள்வாழ்த்தலு
மொன்றுண்டாயிற்றவளுள்ளிநோயுறுகாளையை
யென்றுண்டாங்கொலிவிக்கப்படுநாளெனுஞ்சிந்தையே.

இ - ள். சீவகனை அவன் கொண்டுபோகின்றவளவிலே, தத்தை நன்றுண்டாகவென்று வாழ்த்தினாள்; வாழ்த்தினவளவிலே, அவளுக்கு இவனைக்காணுங்காலம் எந்நாளிலேயுண்டாங்கொலென்னும் நினைவாகிய உள்ளுநோயொன்றுண்டாயிற்றென்க.

உண்டு - உவமவாசகம். நாளென்றது காலத்தையுணர்த்தும். (௩௦௯)

சந்தமாலேத்தொகைதாழ்ந்துசாந்தவகமழ்பூமியுள்
வந்தவிண்ணோர்களை வாழ்த்தியேத்திம்மலர்மாலேது
யெந்தைமார்களுமுகென்னவேகவிடுத்தாள்சூரல்
சிந்தைசெய்யுஞ்சிறக்கிளிதோற்குமந்திஞ்சொல்லாள்.

சந்தம் - நிறம். சூரலென்னுநரம்பு தான் இத்தன்மைபெறவேண்டுமென்று கரு
துஞ் சொல்லாள்.

இ - ள். தான்வழிபட்டபூமியிலே அவ்வழிபாட்டிற்குவந்த தெய்வங்களை
மாலையையுதுவிவாழ்த்தித் தோத்திரங்களைக்கூறி, எந்தைமார்கள்! போவீராகவென்று
போகவிட்டாளென்க.

தான்வழிபட்டதெய்வங்கள் செய்துமுடிக்கின்றசாரியம் நிறரான்முடிதலின்,
அவரைப் போகவென்றாள். (௩௧௦)

வேறு.

௧. மலேத்தொகையானைமன்னன்மைததுன்னமதனென்பான்
கொலேத்தொகைவேலினுனைக்கொல்லியகொண்மீபோந்தா
வலத்தகையவனைக்காணாஞ்சுயிர்த்தஞ்சினோக்கிச்
சிலேத்தொழிற்றடக்கைமன்னங்கிற்றெனச்செப்புகின்றான். (௩௧௧)

௨. மன்னனாற்சிறப்பட்டமைந்தனைக்கொல்லப்போந்தா
மென்னினிச்சொல்லிச்சேறுமென்செய்தும்யாங்கொல்லா
மின்னதுபட்டதென்றாலெரிவினகருறுகருநம்மைத்
துன்னுபுகழ்ந்துதோன்றச்சொல்லுமின்செய்வதென்றான்

* இவையிரண்டுமொருதொடர்

இ - ள் மன்னன்மைத்துணையுடைய மதனென்பான், சீவகனை அரசன்மீகால்
லுக்கெழுத் தான் கைக்கொண்டுபோந்தவன், அவனைக்காணாநாய் அஞ்சி நோக்கிமன்
னற்கு இத்தன்மைத்தென்றுகூறுகின்றவன், அரசனாற்சிறப்பட்டசீவகனை அவன்கொ
ல்லும்படி கைக்கொண்டுபோந்தநாஞ் சென்று யாங்குப்பட்டதுன்பமெல்லாம் இத்
தன்மைத்தென்றுகூறின், நம்மை நடைவிளக்கெரிக்கும்; இனி யென்சொல்லிச் செல்
வேம்; மேலென்செய்யக்கடவேம், செய்யுங்காரியத்தை எல்லாருநெஞ்சிலெவிராநித்
துத் தோன்றச் சொல்லுங்களென்றானென்க. (௩௧௨)

வாழ்வதோருபாயநாடிமதியுடம்பட்டுவல்லே
சூழ்வினையாளாங்கனெருவனைத்தொடர்ந்துபற்றிப்
போழ்படப்பிள்ளைவாழிப்புரட்டியிட்டரியக்கண்டே
யாழ்கலமார்தர்போலவணிககரமுநகிற்றன்றே.

இ - ள். சூழ்வினையாளா தாம் உயிர்வாழ்வதோருபாயத்தைநாடி மதியொருப்
பட்டு அவ்விடத்தே ஒருவனைத் தொடர்ந்துபற்றி வகிற்படப்பிளந்து வடிவதெரியாத
படி புரட்டியிட்டுவைத்து வாளாலரிய அதனைக்கண்டு தாழ்ந்துபடு மரக்கலத்தின்
மார்தரைப்போல கரமுநகிற்றென்க. (௩௧௩)

காய்சினவெகுளியேந்தேகளிறொடும்பொருதகாளை
மாசனம்பெரிதுமொய்த்துமழையினோடிருளுங்காற்றும்
பேசிற்றான்பெரிதுந்தோன்றப்பிழைத்துய்யப்போதலஞ்சி
வாசங்கொடாரினுனைமார்புபோழ்ந்துருட்டியிட்டேம்.

மொய்த்த - மொய்ப்ப.

இ - ள். அவரங்ஙனஞ்செய்து அரசனிடத்தேசென்று, வேந்தே! யாங்கள் செய்
கிகூற்றித் தீவகன்சுற்றம் பெரிதுமொய்த்தவளவிலே, மழையோடே இருளுங்காற்றும்
மிகத்தோன்றுதலாலே எங்களைத்தப்பி அவனுய்யப்போதற்கஞ்சி நீயாணக்கிடும்படி
கொணராதே அவன்மார்பைப் பிளந்து தள்ளிப்போகட்டேமென்றாரென்க. (௩௧௪)

அருளவலியாண்மைகல்வியழகறிவிளமையூக்க
திருமலியீகைபோகந்திண்புகழ்நன்புகுற்ற
மொருவரிவ்வுலகில்யாரேசீவகனெக்குரீரார்
பெரிதரிதிலனைக்கொன்றாய்பெறுகெனச்சிறப்புச்செய்தான்.

வலி - மெய்வலி. ஆண்மை - ஆளுந்தன்மை. அறிவு - இயல்பானவறிவு. திரு
மலியீகை - செல்வமிகுசின்றகொடை. போகம் - எல்லாவற்றினும் நுகரவல்லதால்.
யாரே, ஏகாரம் எதிர்மறை.

இ - ள். அருண்முதலியவற்றிற்குச் சீவகனையொக்குரீரார் ஒருவருமில்லை;
இவ்வுலகின்கண்ணே இவனைக்கொல்லுதல் மிகவுமரிது; இத்தன்மையாணக்கொண்
றநீ இவற்றைப்பெறுவாயாகவென்று மதனனுக்குச் சிறப்புச்செய்தானென்க. (௩௧௫)

குணமாலையாரிலம்பக முற்றிற்று.

ஐந்தாவது.

பதுமையாரிலம்பகம்.

வீட்டருஞ்சிறையிறவேவன்விடுத்தயக்கொள்ளப்பட்ட
கோட்டயில்குணத்தினுன்போயென்செய்கின்றன்கொலென்னிந்
கூட்டரக்கெறிந்தபஞ்சிற்சூடியபளிங்கிற்றேன்றுந்
தீட்டரும்படிவமன்னுன்றிறங்கிளந்துதைததுமன்றே.

வீட்டருஞ்சிறை - எல்லாவழியானும் போக்குதலரியசிறை. இந்நிலையினும்
ஆசிரியனுக்குநோந்தமொழிதப்பாமையிற் கோட்டயில்குணமென்றார். கூட்டரக்கெ
றிந்தபஞ்சு - செவ்வரக்கூட்டினபஞ்சு, பளிங்கைக்கூடியபஞ்சாலே அப்பளிங்கிடத்
தேதோன்றும் படிவத்தையொப்பான் - சீவகன்.

இ - ள். தன்னையுய்யக்கொண்டகுணத்தினுளைச் சிறையினின்றும்விடுவித்துக்
கொண்டுபோய்த் தேவன் என்செய்கின்றானோவென்றுகேட்பீராயின், அவன்செய்
கின்றநிலைமைதன்னை முற்படக்கிளந்து பின்னர்ப் படிவமன்னுன்றிறத்தை யுரை
க்கக்கடவேமென்று தேவர் கூறினாரென்க.

*“வண்டளிர்” என்னுங்கவியளவும் தேவன்செய்தி கூறினா. (க)

விலங்கிவிலுமிழும்பூணன்விழுச்சிறைப்பட்டபோழ்து
மலங்கலந்தாரினுன்வந்தருஞ்சிறைவிடுத்தபோழ்தும்
புலம்பலுமகிழ்வுநெஞ்சிற்பொலிதலுமின்றிப்பொன்னூர்
துலங்கலந்துயர்ந்ததோளானூழ்வினையென்றுவிட்டான்.

விழுச்சிறை - அன்னத்தைச் சிறைசெய்தலிற் சீரியசிறை

இ - ள். தோளான் கட்டியங்காரன்சிறையிலகப்பட்டபொழுதுந் தேவன்வி
டுவித்தபொழுதும்புலம்பலும் மகிழ்வுமநெஞ்சிற்றேன்றுதலின்றி இரண்டையும் ஊழ்
வினையென்றே கருதிவிட்டானென்க.

பொலிதலும், உம்மை - சிறப்பு. சிறைப்பட்டகாலத்தும் இவன் கொண்டு
போனகாலத்தும் அவன்மனமிருந்தபடிக்கூறினா. இதனானே சாரணரும் “சிறைப்
பட்டனைபோதலும்” என்றார். (உ)

வானரமுகளமாகமலர்துதைந்தொழுகவஞ்சித்
தேனினாத்தெழுந்துதிங்களிறுலெனச்சென்றுமொய்க்குங்
கானமரருவிக்குன்றிற்காய்க்கிர்சுமந்தோர்திங்கண்
மேனிமிர்த்தேறியாங்குத்தேவன்வெற்பேறினானே.

நாகமலர் தம்மிலேநெருங்கித் தேனொழும்படி வானரம்பாய்தலின், அவ்விடத்திருந்த தேனினைஞ்சிப்போய்த் திங்களை இரூவென்றுகருதி மொய்க்கும்வெற்பு-சந்திசோதயம்.

இ - ள். திங்கள் இளஞாயிற்றைச்சுமந்து ஒருவெள்ளிக்குன்றிலே யேறினாற் போலே தேவன் சீவகனைக்கொண்டு தன்வேற்பிலே யேறினானென்க. (௩)

திங்களைத்தெளித்திட்டன்னபாற்கடற்றினாசெய்தெண்ணீர்
வெங்கள்விட்டலாந்தகண்ணிவிண்ணவனுரிமைதன்னான்
மங்கலவகையினாட்டிமணியணிகலங்கள்சேர்த்திப்
பங்கயநெடுங்கணனைப்பவித்திரகுமரனென்றான்.

நீரென்றமையிற் றினாகுறிஞா.

இ - ள். விண்ணவன் தாமரைக்கண்ணனைத் தெண்ணீராலே உரிமையோடே கூடநின்றாட்டி மங்கலவகையின் மணிக்கலங்களையுஞ்சேர்த்திச் சத்தகுமரனென்று கூறினானென்க. (௪)

சிறைப்பாவம் நீங்கினமைபற்றிப் பந்திரகுமரனென்றான்.

பொன்னணிகாம்புசெய்தபொழிகநூர்த்திங்கள்போலும்
பின்னியமுத்தமாலேப்பிணையுறழ்குடையீனிழற்
கன்னியர்கவரிவீசக்கனமணிக்குழைவில்வீச
வின்னிசைக்கூத்துநோக்கியிருந்தனநிலகமன்னான்.

பொற்காம்பு செறித்ததொருதிங்கள் - இல்பொருளுவமை.

இ - ள். திலகமொத்தவன் சல்லியுந் தூக்குமாகவிட்ட முத்தமாலையையுடைய திங்கள்போலும் குடைநிழலிலே கவரிவீச அதனெதிரே குழை யொளியைவீச இசையோடுகடியகூத்தைத் தான்பார்த்து இருத்தற்குத்தக்க இருப்பிலே யிருந்தா னென்க. (௫)

இருமலர்க்குவளையுண்கணிமைப்பிலாப்பயத்தைப்பெற்ற
வரிமலர்த்தாரினான்றழைகண்டளியவென்தை
திருமலர்க்கோதையைம்பாற்றேவியர்தொடாபுகேட்ப
வெரிமணிப்பூணிணுமின்னணியம்பினானே.

இருமை - கருமை.

இ - ள். தேவியர் எங்கன்கள் அளிக்கத்தக்க தாரினான்றன் அழகைக்கண்டு இமையாதிருந்தபயனை இன்றுபெற்றனவென்று முகமன்கூறி, இவனுடன் நட்பு எவ்வளமுண்டாயிற்றென்று தேவனைக்கேட்ப, அவனும் இப்படிக்கூறினானென்க.

ஞமலியாகியபிறப்பை மறையாமற்கூறலின், இன்னனென்றான். (௬)

வேறு.

பிணிக்குலத்தகவயிற்றிநதநோய்கெழுந்
தணித்தகையுடம்பெனக்கருளினோக்கினான்

கணிப்பருங்குணத்தொகைக்காளையென்முன்
மணிக்கலத்தகத்தமிழ்தனையமாண்பினான்.

பிணிக்ஞலம் - நோய்த்திரன்; எனவே விலங்காயிற்று. அந்நோய்க்கெல்லாம் அகமென்றது நாயை. *“எரிநீரவேநரகம்நரகத்துன்பத் - தொருநீரவே விலங்கு தானுடைய துன்பம்” என்றார் மேலும். அணித்தகை - அழகைத் தகைக்கின்ற. கணிப்பு - அளவு. மணிக்கலத்தமுதென்றார், வடிவிற்குத்தக்க கலங்காதருணமுண்டாதலின்.

இ - ள். அமிர்தனையமாண்பினான், விலங்குகளில் நாயாகிய பிறவியிடத்தே பிறந்த நோயைக்கெடுத்து இவ்வுடம்பினையெனக்கருளி இங்ஙனம்பார்த்தான், இக்காளை காணுங்களென்றானென்க. (எ)

கடற்சுறவுயரியகாளையன்னவ
னடற்கரும்ப்கைகெடுத்தகன்றீணில்
மடத்தகையவளொடும்வதுவைநாட்டிநாங்
கொடுக்குவமெனத்தெய்வமகளிர்கூறினார்.

இ - ள். காமனையொத்தவன் பகையைக் கெடுத்து அவற்கு நிலமாகிய மடத்தகையவனைக் கலியாணஞ்செய்து கொடுக்குவமென்று தெய்வமகளிர்கூறினாரென்க.

ஒ - உருபுமயக்கம் உம்மை - அசை. நிலமகளொடு திருமகளுமாம். (அ)*

செருநிலத்தவனுயிர்செகுத்துமற்றெனக்
கிருநிலமியைவதற்கெண்ணல்வேண்டுமோ
திருநிலக்கிழமையுந்தேவர்தேயமுந்
தருநிலத்தெமக்கெளிற்றருகுந்தன்மையீர்.

இ - ள். போர்நிலத்தே யானே அவனுயிரைப்போக்குவேன். எனக்கு நிலங்கூடுகின்ற இவ்வெளியகாரியத்திற்குப் போகபூமியையுந் தேவர்தேயத்தையும் எமக்கு நிலத்தே தாருமென்றால் அங்குநான் தரவல்ல தன்மையீர்! எண்ணல்வேண்டுமோ வெனச் சீவகன் கூறினானென்க.

தரும, தருகும் இரண்டும்விகாரம். தருமிடத்து எமக்கே யுரித்தாகவென்று மாம். (க)

க. மண் மிசைக்கிடந்தனமலையுங்கானமு
நணனுதற்கரியனநாடும்பொய்கையுங்
கண்மனங்குளிர்ப்பனவாறுங்காண்பதற்
கெண்ணமொன்றுளதெனக்கிலங்குபூணிணும். (கல)

உ. ஊற்றுநீர்க்குவலுளுறையுமீனனார்
வேற்றுநாட்டதன்சுவைவித்தன்மேயினார்

போற்றுநீபோவல்யானென்றுகூறினும்
காற்றினதமைதியங்கறியக்கூறினும்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

அரியனவாகிய குளிர்ப்பனவாகியவென்க.

இ - ள். பூணினும்! நிலத்திடத்தே மலையுலியனவெல்லாங் கிடந்தன; அவற்
றைச் சென்றுகாண்டற்கு எனக்கு ஒரெண்ணமுண்டு; அவைகாணுதே கூவலில்
உறையுமின்போலே தாம்பிறந்த ஊரிலே திரிந்தேவிடுகின்றவர்கள் வேற்றுநாட்டு
நகர்ச்சியினுடைய இன்பத்தைக் கைவிடுதலைப்பொருந்தினாராதவின், யான் அவற்
றைக்காண்டற்குப்போவேன். நீ இவ்விடத்தே பேணிக்கொண்டிருவென்று கூறி
வைனுக்கு வழியினதுசெய்தியை அவ்விடத்தே தெரியுமபடி கூறினானென்க.

அது - நுகர்ச்சி. கவையதனையென்றாமாம். இவன் கூட வாராதபடி போற்
றென்றான். (௧௧)

வேறு.

இம்மலைக்கிரண்டுகாதமிறந்தபினிருண்டிதோன்று
மம்மலையரணபாதமென்பதன்றாள்வாய்த்தோன்று.
தம்வினைகழுவுகின்றாச்சாரணர்தரணிகாவல்
வெம்மையினகன்றுபோந்துவிழைவறத்தறந்துவிட்டார்.

இ - ள். இம்மலைக்கு இருகாதமிறந்தபின் இருண்டிதோன்றுமம்மலையை அரண
பாதமென்றுபெயர்கூறுவர்; அதன்றாள்வரையிலே வந்திருந்து தோன்றுகின்ற இரு
வினையையும் கழுவுகின்றாராகிய சாரணர் வீட்டைவிரும்புதலிற் தரணிகாவலைத்
துறந்துபோந்து பின் பற்றறத் துறந்துவிட்டவர்களென்க

அரணபாதம் - * ஸ்ரீ கோயிலுள்ளமலை. (௧௨)

சிந்தையிற்பரிதியன்னாச்சேவடியிறைஞ்சலோடும்
வெந்திறலியக்கிதோன்றிவிருந்தெதிர்கொண்டுபேணித்
தந்தவளமிர்தமுட்டவுண்டவட்பிரிந்தகாலைச்
சந்துடைச்சாரல்சேறிதரணிமேற்றிலகமன்னியம்.

இ - ள். தரணிக்குத்திலகமன்னியம்! மலங்களைக்கெடுக்கின்ற சிந்தையாலே
இருளகற்றும் பரிதிபோல்வாரடியை இறைஞ்சினவளவிலே, இயக்கிதோன்றி எதிர்
கொண்டு அமிர்தத்தைத்தந்து பேணி விருந்துட்ட உண்டு, அவனைப் பிரிந்தகாலத்
தே அவ்வரணபாதத்தின் சாரலிலே செல்வாயாகவென்க.

அமிர்தம் - நுகரப்படுவன. (௧௩)

வேறு.

அங்குநின்றகன்றபினையைங்காவதம்
வெங்களிவிடுமதவேழப்பேரினற்
தங்கியகாடதுதனிச்செல்வாரிலை
கங்கையின்மையதுகடலிற்றேன்றுமே.

இ - ள். அங்குநின்றும்போனபின்பு இருபத்தைதங்காதவழி வேழத்திடாடங்கிய கடல்போற்றோன்றுங்காடு கங்கையின்களையிடத்தது; அத்தனைத் தனியேபோவாரி ல்லையென்க.

இவ்வியானைகூற்றிற்று, அவனறஞ்செய்தனோக்கி. * “ பஞ்சவர்போலநின்றபகட் டுனப்பரிவுதீர்த்தான் ” என்ப.

(௧௬)

புனலெரிதவழந்தெனப்பூத்ததாமரை
வனமதுவாளெனவானைபாய்வன
மனமகிழ்பெருந்தடம்வலத்திட்டேருதி
யினமலர்த்தாரினுயிரண்டுக்காதமே.

இ - ள். தாரினாய்! தாமரையையுடைய வானைபாய்வனவாகிய தடங்களை வலத் திட்டி அவ்வியானைதிரியும்வனத்தே இருகாதமேருவாயாகவென்க.

(௧௭)

காந்தியமணியொடுவயிரம்பொன்கலந்
தேந்தனின்றோளெனவிரண்டுஞ்றுபோய்ப்
பூந்துகின்மகளிரிற்பொலிந்துபோர்த்ததோர்
பேந்தருபேய்வனம்பெரியகாண்டியே.

ஏந்தல் - தொழிற்பெயர். பெரிய அச்சந்தரும்பேய்.

இ - ள். அங்குனம் இருகாதம்போய் மணிமுதலியவற்றைக் கலந்து ஏந்துதலை யுடைய நின்றோளென்னும்படி வளர்ந்த இரண்டுஞ்ற்றைக்கடந்து, பேய்கள் மக ளினைப் போலே பொலிவுபெற்று மனத்தை மறைத்ததொரு காட்டைக் காண் பையென்க.

(௧௮)

இளவெயின்மணிவளையெறித்திட்டன்னதோ
ராவருகுங்குமத்தகன்றமார்பினாய்
களவினினிரலங்கவர்ந்தகள்வவென்
றுளர்மணிக்கொம்பனாருருகிறைப்பவே.

உளர்தல் - அசைதல்.

இ - ள். வெயில் வளையிலே யெறித்த தன்மையைப் போல்வதோர் மார்பினாய்! நினை அவர்கள்கண்டு கள்வனெயென்றுகூறி உருகி நைவார்களென்க.

(௧௯)

பழங்குழைந்தனையதோர்மெலிவிற்பையென
முழங்கழல்வேடையின்முறுகியூர்தரத்
தழும்பதமிதுவெனச்சார்த்துபுல்லலும்
பிழிந்துயிருண்டிழும்பேய்களாபவே.

இ - ள். வேட்கையினாலே, நெகிழ்ந்த பழங்குழைந்தனையதோர் மெலிமெலி வோடே மிக்கணுருதலின், முயங்குங்காலையிதுவென்று புல்லினவளவிலே பேய்க ளாவர்; அவரைப் புல்லற்கவென்க.

(௨௦)

வேறு.

கண்டபேய்கரின்னீங்கிக்காவதங்கடந்துதோன்றும்
வெண்டலைப்புணரினீசிக்கிடந்தபொற்றீவீழ்ருகிக்
கொண்டலப்பரியசெந்நெல்கொடிக்கரும்புமுத்தவேலி
துண்டிகினுழைந்தவல்குற்பவளமொத்தனியதொன்றே.

கடந்து - கடப்ப. தீவீழ்ருகி - தீவின் றன்மைத்தாய்.

இ - ள். கண்ட பேய்கரின்னீண்டும்போய்க் காசங்கடந்தவளவிலே இனிய
தொரு நாடு தோன்றுமென்க.

ஒழுங்கினையுடைய கரும்புக்குழந்த வேலியிடத்து அறுத்துத் தொலைத்தற்கரிய
செந்நெல் அல்குலிற் றுகிலுக்குள்ளே துழைந்துகிடந்த பவளமேகலையையுமொத்து,
கிராகுமுந்துகிடந்ததொரு பொற்றீவீனையுமொத்துத் தோன்றுமென்க. (௧௧)

படுமழைபருவம்பொய்யாப்பல்லவதேயமென்னுந்
தடமலர்க்குவளைப்பட்டர்தழுவியயாணாநன்னாட
முடைநெறியசைவுதீரவிருந்தாணைகலுற்றும்
கடநெறிகடத்தழ்க்கினுக்கல்லதர்த்தமுண்டே.

இ - ள். பல்லவதேயமென்னு நாட்டிடைநகரியிலே வழிவருத்தந்தீர இருதிங்க
ளிருந்து அவ்விடத்தினின்றும் போதலுந் தகாலத்துக் காட்டுவழி கடந்துபோதற்
குப் பொல்லாததொரு கல்வழியுண்டு; அதன்றுன்மையைக் கேளென்க.

இதனாற் பதுமையைக்கோடலங் கூற்றினுள் (௨௦)

வேறு.

க. துதிக்கொண்டனவெம்பரனுண்ணிலேவெல்
பதிக்கொண்டபரந்தனபோன், நாவால்
விதிகண்டவரல்லதுமீதுசெய்தார்
வதிக்கொண்டதொர்வெல்வழிவாய்சொல்லினேம். (௨௧)

உ. குழனிப்பிடிக்குஞ்சரமாய்க்குமெனத்
தழுவிச்சுகுவெவ்வழிக்குவன
கெழுவிப்பெடைபைக்கிளர்சேவழிஇத்
தொழுதிச்சிறகிற்றுயராழ், நவன (௨௨)

ங. கலையின்னீணாகன்றிடுமென்றுகசிக்
திலையின்னிழலவ்வயினின்மைரின
னிலையின்னிழானதுநின்றகொடுத்
துலையும்வெயினின்றுருகும்முரவோய். (௨௩)

- ச. கடநாகமதங்கலந்துக்கநிலத்
துடைநாணென மின்னெனவொண்மணியம்
படநாகமழன்றுபதைத்துவரும்
•மடனாமயலார்மனம்வைப்பதுவே.

இவைநான்குமொருதொடர்.

இ - ள். உரவோய்! அந்தவழியில் வேல்பதிதல்கொண்டு பரந்தனவற்றையொத்து நுதிகொண்டனவாகிய பரலுளவாயிருக்கும்; அது தன்னிடத்திற்கொண்டதொரு வெம்மையைச் சொல்லின் வாய்தான் வேம்; ஆயினுஞ் சிறிது கூறுவேன். குஞ்சரக் குழுவையுடைய பிடி மயங்குமென்றுகருதி அழலைத்தாங்குவனவும், சேவல் பெடையைப் பொருந்தித் தழுவித் தந்திரட்சியையுடைய சிறகாற் காத்துத் துயராற்றுவனவுமாய் வெயிலிலேநின்ற உலையாநிற்கும். கலை பிணை நிழலின்மையின் உருகுமென்று கசிந்து அக்கலை தானின்று தன்னிலையிற் பிறந்தநிழலை அதற்குக்கொடுத்துத் தானுருகாநிற்கும்; படநாகம் ஈரமாகநினைத்து யானையின்மதம் வெம்மை மிகுதியாலே நீரல்லாதநீருடனே கலந்து கோசத்தாலேயுக்க நிலத்தில் வந்துவீழ்ந்து அதன்வெம்மைபொறுதே முறுக்குவிட்ட கயிறென மின்னெனப் பதைத்துப் போகாநிற்கும். இந்தவழியைப்போய் இறக்கக்கடவையென்று விதியாலே, விதித்து விடப்பட்டவர்களல்லது மேற்போகாராதலான், அவ்விடத்திற்குப் புதியரானவர் போகவேன்று கருதுதல் அறியாமையாம். நீயும் அவ்வழியின்மனம்வையாதே கொள்ளென்க.

க. வதி - வழி. விதியைப் புறங்கண்ட தபோதனா மேலே யெழுப் பறந்து போவதல்லது வேறுபோகாரென்றுமாம்.

ங. இன்பிணை - இனியபிணை.

ச. மதங்கன்கலந்தநிலத்தென்றும் பாடம்.

(உச)

நெறியிற்றளர்வார் தமநெஞ்சுருகிப்
பொறியிற்றளர்வார்புரிவார் சடையார்
ரறிமற்றவாதாபதரவ்வழியார்
கறைமுற்றியகாமருவேலவனே.

இ - ள். வேலவனே! சிலதாபநர் சன்மார்க்கநெறியைத் தப்பியிருப்பாருமாய்த் தந்நெஞ்சுருகி இந்நிரியங்களிற் றளர்வருமாய்ச் சடையாருமாய் அவ்விடத்தேறியுப் பார்க்; அவர்களைக்கண்டு அவர்தன்மையை யறிந்துபோவென்க. (உரு)

க. குலைவாழைபழுத்தகொழும்பாறு
நிலைமாத்தனதேமுறு தீங்களியும்
பலவீனநளவள்ளுடைமுள்ளமிர்து
மலையாற்றயல்பாவுமடத்துளவே.

(உ௬)

உ. வளர்லாபம்பொனும்வாளொளிரீண்மணியு
மொளிர்கின்றனவோசனேணிலமுந்

தளர்வொன்றிலர்தாபதர்தாம்விழையுங்
குளர்கொண்டதொர்சித்திரகூடமதே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

க. குலைவாழை - பெயர். அள்ளுடை - செறிதலையுடைய. * யாவும் - மரம்
ஏனையவும்.

உ. வானொளி - பெரியவொளி. நிலமும், உம்மை முற்றும்மை.

இ - ன். மலைக்கும் யாற்றிற்கும் அயலே வாழைபழுத்தபழமும், மாவிடத்தன
வாகிய நிலைமையானகனிகளும், பலவீன்றனவாகிய தேமுறுபழமும், ஏனையவும்
நெருங்கியுளவாதலாற் ரூபந்தாம் உணவீற்றளர்வொன்றிலராய் விழையும் ஒளிர்
கின்றனவாகிய பொன்னுமணியுநீண்ட ஒரோசனையெல்லையாகிய நிலமுங் குளர்ச்சி
கொள்ளப்பட்டது; அம்மலையான் சித்திரகூடமென்னும் பெயரையுடைத்தென்க.

தாம்விளையுமென்பது உம் பாடம்.

(உஎ)

முழவின்னிசைந்நிரிமுழங்கருவி
கழையின்றினிசந்தொடுகல்லெனவீர்த
திழியும்வயிரத்தொடினம்மணி கொண்
டழியும்புனலஞ்சனமாநதியே.

இ - ன். கழையின்றினியைச் சந்தோடேயீர்த்து வயிரத்தோடே மணியை
யுங்கொண்டு அச்சித்திரகூடத்தினின்றும் இழியுமருவியம்புனல் மிகப்பெருகும்பாறு
அஞ்சனமாநதியென்னும் பெயரையுடைத்தென்க.

அழியும் - பெருகும்.

(உஅ)

இதுபள்ளியிடம்பனிமால்வனாதா
னதுதெள்ளழல்பாறுவைதேமரமாக்
கதிதள்ளியிராதுகடைப்பிடிநீ
மதிதள்ளியிடும்வழைகுழ்பொழிலே.

அவ்விடத்தேயிருந்து இதுபள்ளியென்று ஒரிடத்தைக்காட்டிக்கூறி அதுமுத
லாக முன்கூறியவற்றைக் கூற்திடுச் சுட்டிக்காட்டினான். உவையென்றது ஒழி
ந்தவிரண்டுபக்கத்தையும்.

இ - ன். இஃது அந்தப்பள்ளி; இதற்கிடப்பக்கம் அந்தமலையான்; வலப்பக்கம்
அந்தபாறு; முன்னும்பின்னுந் தேமாமரமும் வழைகுழ்பொழிலும். இவ்விடம்இன்ப
த்தாலறிவைக்கொக்கும்; நீ போக்கைத்தவிர்ந்திராதே காரியத்தைக் கண்டப் பிடித்
துப் போவென்றானென்க.

(உக)

வேறு.

வருந்துநீரமையம்மாதவர்பள்ளியுட்
குருந்தமேறியகூரடும்பார்முல்லை
பொருந்துகேள்வனாப்புல்லியபொன்னனார்
மருங்குபோன்றணிமரக்கவின் கொண்டதே.

அணிமருங்கு - ஒப்பித்தவடிவு. மாக்கவின் - மிக்கவழகு.

இ - ன். பயனின்றித் தவத்தான் வருந்துந்தன்மையை யுடைய அத்தாபதர் பள்ளியிற் குருந்தத்தையேறிய அரும்பார்ந்தமுல்லை தம்மனம்பொருந்திய கணவரைத்தழுவி மகளிர்வடிவுபோலே மிக்கவழினைக்கொண்டதென்க.

இது நினைக்க கடைப்பிடித்துப் போகவிடுமென்பது கருத்து. (௩௦)

சூரவநீடியகொன்றையன்னைவா
வரகுலாளிற்றொலைச்சுநர்பாடலி
னரவவன் டொடுதேனினம்யாழ்செயும்
பரவைமாநிலம்பன்னிருகாதமே.

இ - ன். அம்மலையை விட்டழிந்தாற் கொன்றைக்காட்டிடத்திற் பரப்பையுடைய வினைநிலம் பன்னிருகாதவழியாயிருக்குமென்க.

வரகை அரிவாளாலறுப்பார் பாடுதவின், அம்மிடந்துப்பாடலுக்கேற்ப வண்டுந் தேனும் யாழைக் காட்டுநிலமென்க. (௩௧)

ஆங்கவெல்லையிகந்தடுதேறலும்
பூங்கட்பொற்குடமுந்நிறைத்தீண்டிய
* லோங்குகம்பலத்தின்னிசைசூழ்வயற்
றாங்குசீர்த்தக்கநாட்டணிகாண்டியே.

இ - ன். அந்தக் கடத்தினெல்லையைக் கடந்துபோய்ப் பின்பு தக்கநாட்டினழகைக் காண்பாயென்க.

அந்நறவும் பூவாலாக்கினமதுவும் பொற்குடங்களிலே நிறைத்தலாலே அதனை யுண்டு பாடுகின்ற இன்னிசையிண்டிய கம்பலத்தைச்சூழ்ந்த வயலினையுஞ் சீரினையு முடையநாடென்க. “ஒங்கியமிடறு” என்றார். கம்பலை - உரிச்சொல்; ஈறுதிரி நதது. (௩௨)

வேறு.

பாளையாக்கமுகினென்றிப்பபெழமுதிரவிண்ணி
நீள்கழைக்கரும்பினெற்றிரெய்முதிர் தொடையல்கீறி
வாளையாயுறைப்பநக்கிவராலொடுமறலுமென்ப
காளோநீகடந்துசெல்லுங்காமருகவின் கொளுடே.

இ - ன். காளாய்! நீ காட்டைக்கடந்துசெல்லுமாநாடு கமுகினென்றியிலுண்டாகிய பழம் விண்டு உதிர்ந்தலின், இறால்கிழிந்து அதிற்றேன் தம்வாயிலே துளிப்ப அதனை வாளே வராலோடேகூடநக்கித் தம்மின் மாறுபடாநிற்குமென்க.

நெய் - தேன். என்ப - அசை. (௩௩)

வேறு.

அங்கதன்மனதிடங்கடந்துபோம்வழிப்
பொங்குபூஞ்சண்பகப்போதுபோர்த்துரா

* ஏங்குகம்பலத்தென்றும் பாடவேதமுண்டு.

யங்கநாட்டரிவையர்கூந்தனுறித்தே

னெங்குமொய்த்திழிவதோர்யாறுதோன்றுமே.

இ - ள். அங்விடத்தில் அந்தநாட்டினுடைய இடத்தைக் கடந்துபோங்கால
த்து ஓர்யாறு அங்குத் தோன்றுமென்க.

போதுபோர்த்துப் பரந்து அந்நாட்டின்களிர் கூந்தல்போலேநாறித் தேன்
மொய்க்கப்பட்டிழிவதோர் யாறென்க. கடந்தெனவே கேமசரியைக் கொள்கின்
றதுவ் கூறினாம். (௩௪)

க. மின்னுடைமணிபலவரன்றிமேதகு

தன்னுடைந்லம்பகிர்ந்துலகமுடடலிர்

பொன்னுடைக்கலையல்கும்கணிகைப்பூம்புனன்

மன்னுடைவேலினய்வல்லேநீந்தினால்.

(௩௫)

உ. யானைவெண்மருப்பினுலயற்றியாவது

மானமாக்கவரிவெண்மயிரின்வேய்ந்தன

தேனெயூன்கிழங்குகாய்பழங்கல்செற்றிய

கானவர்குரம்பைகுழுகாடுதோன்றுமே.

இவை யிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். அரசர்கெடுத்தற்குக் காரணமாகியவேலினும்! மணிகளையரித்துத் தன்னு
டையநலத்தைக்கூறுபடுத்தி யுலகத்தையூட்டலிற்கணிகையாகிய புனலை விரையநீந்தி
னால், யானைக்கொம்பாலே கால் வளைமுதலியவெல்லாம் யற்றி மானமாவாகிய கவரி
யின்மயிராலே வேய்ந்தனவாகிய குரம்பைகளுமுந்த காடு தோன்றுமென்க.

யாவதும் - எல்லாம். தேன்முதலியன செற்றியகுரம்பை.

(௩௬)

கடுந்துடிக்குரலொடுகடையுங்கடகுர

னெடுங்கைமான்குரன்மணியருவிவீழ்குர

லடும்புலிக்குரலொடுமயங்கியஞ்சிய

விடும்பைமான்குரல்விளியெங்குமிக்கவே.

இ - ள். அக்கூடெங்கும், மிக்கவாடிய ஞ்சை. துடிக்குரலும், கள் அரிக்கு
குரலும், யானையின்குரலும், அருவிலீழ்குரலும், புலிகுரலாலாளுஞ் மயங்கிய மான்கு
ரலும், சிழ்க்கையுமென்க. (௩௭)

மொன்னணிதிகிரியஞ்செல்வன்நொம்புடைந்

கன்னியமகளிரிந்நாண். புகரியலா

நன்மணிபூரித்தனலாவிந்நாண்

கன்னவிநீரளியுங்காடுவையவே.

அ - அசை.

இ - ள். தோளினும்! சக்கரவாத்தியுடைய கன்னியராகிய மகளிரைப்போலே
காண்டற்கரியனவாகிய வாலிகள் நாண்குள; அவற்றின்வெற்பாடு கேளென்க.

பூரித்தன - விகாரம். காட்டிடத்தனவாசிய வால்.

(௩௮)

அருங்கலச்சேயிதழார்ந்தவாவியொன்
நிரும்பெரிபொன்செயுமிரதநீர்தொன்
றொருங்குநோய்தீர்ப்பதொன்றமிர்தமல்லதொன்
றரும்பவிழ்குவனீரீர்வாவியாகுமே.

இ - ள். அந்த வாவிகளிற் பொற்றாமரைநிறைந்ததொன்று; இரதமாகிய நீர்தொன்று; எல்லாநோயையுந்தீர்ப்பதொன்று; அமிர்தமொன்று. ஆதலிற் குவனை நீர்வாவியல்லது நமக்கு நுகர்தற்காகாதென்க.

ஏகாரம் - எகிர்மறை. இனி நோய்தீர்ப்பதாகிய அமிர்தமொன்று, அல்லதொன்று என்று நஞ்சினே; நீர்வாவி யமிர்தமல்லாததொன்றென்றது நச்சுப்பொய்கையென்றவாறு. (நக)

கையடுசிலையினர்காட்டுள்வாழ்பவார்
பையுடையாக்கையர் பாவமூர்த்திய
னையெனத்தோன்றுவார்தோன்றியாளழித்
துய்வகையரிதெனவுடலங்கொள்பவே.

இ - ள். அவற்றைக்காத்துக் காட்டுள்வாழ்வார், சிலையினராய்த் தோற்பையணிந்தயாக்கையராய் வியாத்தோன்றுவர்; அங்ஙனந்தோன்றி அவற்றைக்கோடற் குச்சென்ற பாவமூர்த்தியரைப் பிழைத்தலரிதெனக்கூறி ஆளழித்து உடலைக்கொள்வரென்க.

பையுள் - விகாரம்.

(சௌ)

அண்ணன்மேலரிவையர்கண்ணின்மொய்த்தவண்
மண்ணின்மேன்மாதர்கண்மொய்க்கும்வாவியை
பெண்ணமொன்றின்றியேயிடத்திட்டேகிணை
றுண்ணெனச்சிலையவர்தொழுதுகாண்பவே.

இ - ள். நின்னிடத்து மகளிர் கண் மொய்க்குமாறுபோல மாந்தர்கள் அவ்விடத்தை மொய்க்கும்வாவியை இடத்திட்டு அவற்றைக்கொள்ளவேண்டுமென்னு நினைவு சிறிதுமின்றியேபோனால் அச்சிலையவர் இவன் நல்லிணையுடையனென்று துணுக்கென மொய்த்துத் தொழுது காண்பரென்க.

இதனால் அவற்றிற்கிடமேபோவென்றான்.

(சக)

பாடல்வண்டியாழ்செயும்புகம்பொற்கிண்கிணித்
தோடலர்கோதையின்றுளும்புகேலை
யாடியகூத்திதனைசந்தையல்போன்
றுடுபோக்கினியதங்கோரைகாதமே.

இ - ள். அவ்விடத்து வண்டு யாழ்செய்யும் ஒளாங்காதமுங் கிண்கிணிமுதலியவற்றையுடைய கூத்திசையல்போலே ஊடுபோக்கினியதொன்றாய் அகப்பட்டார் நீங்குதலரிதாயிருக்குமென்க.

(சஉ)

கோதைவீழ்ந்ததுவெனமுல்லைகத்திகைப்
போதுவேய்ந்தினமலர்பொழிந்துகற்புடை
மாதரார்மனமெனக்கிடந்தசெந்நெறி
தாநின்மேனடந்தழிதார்தன்மைத்தென்பவே.

இ - ள். அவ்விடத்தே மாலைவீழ்ந்ததென்னும்படி முல்லையோடே கத்திகைப்
போது மறைக்கப்பட்டு ஒழிந்த இனமலர்கள் தேனைப்பொழியப்பட்டுக் கற்புடை
மகளிர் மனமெனக்கிடந்த செவ்வியநெறி நிலத்தினன்றித் தாநின்மேலே நடந்த
தொரு தன்மைத்தென்க. (௪௬)

மணியியற்பாலிகையினையமாச்சுனை
யணிமணிநீண்மலரணிந்ததாயிடை
யினைமலர்ப்படலிகைபோலுமீர்ப்பொழில்
கணையுமிழ்சிலையினுய்கண்டுசேறியே.

இ - ள். சிலையினுய்! பாலிகையொத்தசுனை மலராலணியப்பட்டது; அதனையும்,
பூந்தட்டுப்போலும்பொழிலையும், கண்ணுலேகண்டு அவ்வழியைச் செல்வாயாக
வென்க.

இடை - வழி. ஒன்றையு நுகராதேகொள்ளென்றான். (௪௭)

இலைப்பொலிபூண்முலையெரிபொன்மேலைத்
குலத்தலைமகளிர் தங்குந் பிறற்றினணிய
வலைத்துவிழ்நருவிகளூர்க்குஞ்சோலைசூழ்
வலத்ததுவனகிரிமதியிற்றோன்றாமே.

அருவிகளார்க்கும் வனகிரி.

இ - ள். முலையினையும் மேகலையினையுமுடைய மகளிர்கற்புப்போற் றின்ணிய
வனகிரி நினக்கு வலத்தது; அருவியாலுங் குளிர்ச்சியாலு மதிபோற்றோன்று
மென்க. (௪௮)

கரியவன்றிருமுடிகவிழ்த்தசேவடிப்
பெரியவன்றிருமொழிபிறழ்தலின்றியே
மரியவருதைதலின்மதனகேதமே
திரிதரப்பிறந்ததோர்சிலம்பிற்றென்பவே.

இ - ள். அஃது இந்திரன் றலையைச்சாய்த்த சேவடியினையுடைய பெரியவ
னருளிச்செய்த ஆகமத்தைத் தப்புதலின்றி அநிலை மருவின இருடிகளுறைதலிற்
காமனது தேமொன்றமே அவ்விடத்தினிங்க இயல்பானுள்ள ஓசைகளெல்லாம்
பிறந்ததொரு பக்கமலையை யுடையதென்க. (௪௯)

ஏற்றருமணிவரையிறந்துபோனபின்
மாற்றருமணநெறிமகளிர்நெஞ்சமே
போற்பலகவர்களும்பட்டதாயிடை
யாற்றல்சால்செந்நெறியறியக்கூறுவாம்.

மாற்றநெஞ்சம்-வசப்படுத்தவொண்ணாதநெஞ்சம். கவர்ப்பு-பலவாதல்; விகாரம்.

இ - ள். ஏறுமிடமரிய இவ்வளவையக் கடந்துபோய்பின்பு புணர்ச்சிநெறியை யுடைய பரத்தையரது நெஞ்சம்போல வழி பலகவர்ப்புக்களுமுண்டாயிற்றாதலின், அவ்வழியிடத்துச் செல்லுதலமைந்த செந்நெறியை யறியக்கூறுவேம்; அதுகே ளென்க. (௪௭)

சுரும்பு குழுகுவனையோர்கணையுண்டச்சுனை
மருங்கிலோர்மணிச்சிலாவட்டமுண்டவண்
விரும்பிவண்டி மிர்வதோர்வேங்கைவேங்கையின்
மருங்கிலோர்செந்நெறிவகுக்கப்பட்டதே.

இ - ள். ஒருசுனையுண்டு; அச்சுனைமருங்கிலே ஒருசிலாவட்டமுண்டு; அதன் அருகே ஒருவேங்கையுண்டு, அப்பேங்கையின்பக்கத்தே ஒரு செவ்வியவழியுண்டு, அது யான்கூறப்பட்ட வழியென்க. (௪௮)

வேறு.

கைம்மலர்த்தனையகாந்தட்டிமலர்நாறுகான
மொய்ம்மலர்க்குவனோக்கண்ணிமொய்ம்பநீமுழுதுநீந்தி
வைம்மலர்த்திலங்குவெள்வேன்மத்திமதேயமாளுந்
கொய்ம்மலர்த்தாரினானேக்ஷணஹகுணமதென்றான்.

இ - ள். மொய்ம்பனே! இவ்வடையாளங்களைக் குறிக்கொண்டு கானத்தை முழுதுங்கடந்துபோய்க் கூடமைக்கருவின்குடவேலையுடைய மத்திமதேயத்தையா ளுமரசனை எதிர்ப்படுத்தி; அது நினக்கு ஊழான் இயல்பாகவுள்ளதொன்றென்று வழிசொன்னானென்க.

குணம் - பண்பு (௪௯)

மண்ணகங்காவன்மன்னன்மாதரம்பாவைமாசி
லொண்ணுதன்மகளைத்தந்திக்குறைகெனவொழுதுமாளுள்
வெண்மதியிழந்தமீன்போற்புல்லெனவெய்திரின்ற
வண்ணனிள்ளேழுமரெல்லாமவ்வழியடைவவென்றான்.

இ - ள். மணகாவலனாகியவேந்தன் பாவையாகியதன்மகளை நினக்குத் தந்து இவ்விடத்தேயுறைக்கவென்றுகூற, நீயும் அங்ஙனநடக்குநாளிலே வருந்திரின்ற நந் தட்டனும் நின்றேழுநாட எல்லாம் அவ்விடத்தேவந்து நின்னைச் சேர்வவென்ற னென்க. (௫௦)

வேறு.

நெட்டிடைநெறிகளுநிகரில்கானமு
முட்டுடைமுடுக்கருமொய்கொள்குன்றமு
நட்புடையிடங்களுநாடும்பொய்கையு
முட்படவுரைத்தனனுறுதிநோக்கினான்.

இ - ள். தூரிய இடத்தையுடையவழிகளும், கானமும், போக்கில்லாத அரு

வழிகளும், குன்றமும், உறவுகொள்ளுமிடங்களும், நாடும், பொய்கைகளும் முன்
னேதோன்றக்கூறினாய்ப் பின்பு அவனுக்குமந்திரங்களைக்கூற நினைந்தானென்க.)

செல்கதிமந்திரஞ்செவியிற்செப்பிய
மல்லலவ் குமாணைவாழநாட்டவே
வல்லவன்மந்திரமூன்றுங்கொள்ளெனச்
சொல்லினவற்றதுதொழிலுந்தோன்றவே.

இ - ள். நக்கதியிற்சேரு மந்திரத்தைத் தனக்குச்செப்பியகுமாணை வாழநாட்
டவே வல்லவன் அவன் கருத்தன்மையின், அதனைத்தவிர்த்த இம்மந்திரமூன்றை
யுங் குறிக்கொள்ளென்று அவற்றினுடைய தந்திரமும் தோன்றக்கூறினென்க. (1)

கமிந்தொடைக்கவர்களைக்காமல்காபுறப்
படுங்குரறருமிதுபாம்புமல்லவங்
கமிந்திறனோபுகளுக்கெடுதருமேண்டிய
வுடம்பிதுதருமெனவுணரக்கூறினான்.

இ - ள். இது காமன்விரும்பப்படுஞ் சரீரத்தைத்தரும்; இது பாம்பின்விடத்
தையும், ஒழிந்தமண்டலிமுதலியவற்றின் வட்டங்களையும், கந்திறல்களையும், நோய
களையுங்கெடுக்கும், இது வேண்டிய உடம்பைத்தருமென்று அவற்றின் வேறுபாடறியு
கூறினென்க.

காற்று நெருப்புரீர் முதலியவற்றைக் கந்திறலென்றான்.

(17௬)

வேறு.

கந்திகளிறுகொல்லுங்கருவனாயுழுவையன்னான்
மந்திரமூன்றுமோதுவானளிப்புளையும்பைந்தா
ரிந்திரன்மனைநோக்கியியங்கியர்குழாத்தைநோக்கிச்
சிந்தையிற்செல்வலென்றான்நேவனுஞ்செல்வநோந்தான்.

இ - ள். புலியன்னான் மந்திரமூன்றையும்படித்துச் சுரஞ்சுண்ணையுள்பார்த்த
அவன்றேவியர்திரனையும்பார்த்து மனம்போலே வருந்தாமற்கடிது செல்வெனென்
றான்; தேவனும் அவன்போக்கை உடன்பட்டானென்க.

இதனாற் றாரகமனமும் கலைகளினென்றதலின், அதுவல்லென்பதும் பெற்
றும். செல்வமிருகியான் இந்திரனென்றான். (17௭)

மனைப்பெருங்கிழத்திமாசின்மலைமகடன்னையான்சென்
றெனைத்தொருமதியினங்கொலெய்துவதென்றுநெஞ்சி
னினைத்தலுந்தோழனக்குநிழலுமிழந்திலங்குசெம்பொற்
பனைத்திரண்டனையதோளாய்பன்னிருமதியினென்றான்.

வெள்ளிமலையிற் றேன்றிவந்த மனைப்பெருங்கிழத்திதன்னை, மாசிலாத மக்
டன்னை.

இ - ள். தத்தையையுங் குணமாலையையும் எவ்வளவிற்குமொருதிங்களிலே

யான்சென்றுகூடுந் தன்மையுண்டாமென்று நினைத்தவளவிலே, அதனையறிந்து தோழன் நக்கு, தோளாய்! நீ யெய்துவது பன்னிரண்டாமதியிலேயென்று கூறினானென்க.

கொல் - அசை. இன் ஏழனுருபாதல் புறனடையாற்கொள்க. சேவகன் பன்னிருமதிக்குள்ளே இராசமாபுரத்தேசென்று குணமாலையையெய்தினானெனும் மனக் கவற்சியின்றி நிலபெறவீருந்தெய்தாமையின், அதனைத்தேவன்கூறானுயினான். இனித்தத்தையையேநினைந்தானென்னிற் குணமாலையை வரைந்ததற்குநிகழ்ந்த ஊடநீர்த்துப் புணராமையின், அவனையேநினைந்தானென்க. (ருரு)

ஆறிருமதியினெய்தியரட்டனையடர்த்துமற்றுன்
வீறுயர்முடியுஞ்சூழிவிழுநிலக்கிழமைபூண்டு
சாறயர்ந்திறைவற்பேணிச்சார்பறுத்துயர்தியென்று
கூறினன்கதிராகள் பொங்குங்குளிர்மணிமுடியினானே.

அரட்டன் - குறும்பன்.

இ - ன். முடியினான் பின்னும் பன்னிரண்டாந்திங்களிலே இராசமாபுரத்தைச் சேர்ந்து கட்டியங்காரனையுங்கொண்டு உனக்குத் தொன்றுபட்டுவந்த முடியையுஞ்சூழி நிலத்திற்குமரிமைபூண்டு விழாக்கொண்டாடி இறைவனைவழிப்பட்டுப் பிறப்பறுத்து வீடுபெறுவையென்று கூறினானென்க.

இது தேவியர்முன்னுதலின், வெளியானகாரியங்கள் கூறினான். (ருசு)

சொற்றிறற்குழ்ச்சிமிக்கசுதஞ்சணன்சுருங்கநாடி.
விற்திறற்குரிசிழ்கெல்லாம்வேறுவேறுரைப்பக்கேட்டே
சுற்றியதோழிமானாவிடுத்தனன் றொழுதுநின்றான்
சுற்பகமரமுஞ்செம்பொன்மாரியுங்கடிந்தகையான்.

இ - ன். சொல்லவியையுடைய சுதஞ்சணன் மறைபொருளல்லாதவற்றை வேறாகநாடி அங்குனஞ்சுருங்கக்கூறிப் பின்பு குரிசிலுக்கு மறைபொருளாகிய சூழ்ச்சிமிக்கனவெல்லாம் வேறாகக்கொண்டிருந்து கூறக்கேட்டு அவன் பின்பு சுதஞ்சணனைத் தொழுது சூழ்ந்துநின்ற தோழிமானாவிடுத்து நின்றானென்க.

ஆசாரியனாதுவின் றொழுதானென்க. இனிப் போக்கொருப்பதெவின், வழிபடுதெய்வத்தைத் தொழுதானென்றலுமாம். (ரு௭)

வேறு.

சேட்டிளஞ்செழுங்கயல்காப்பச்செய்துவிற்பு
பூட்டிமேல்வைத்தனபுருவப்பூமக
மூட்டிருந்திருதுதற்றிலகமேயென
மோட்டிருங்கதிர்தொழுனைத்ததென்பவே.

இ - ன். அங்குனநின்றானாகக் கயல்களைக்காக்கப்பண்ணி வில்லைப் பூட்டி மேல்வைத்தாற்போலும் புருவத்தினையுங் கண்ணினையுமுடைய நிலமகள் துதலிவிட்ட நிலகமென்னும்படி ஞாயிறு கடலிலேழுளைத்ததென்க. (ரு௮)

வேறு.

அழல்பொதிர்தநீளெஃகினலர்தார்மார்பற்கிம்மலைமேற்
கழல்பொதிர்தசேவடியாற்கடக்கலாகாதெனவெண்ணிக்
குழல்பொதிர்தநீளெஃகினலர்தார்மார்பற்கிம்மலைமேற்
நிழல்பொதிர்தநீண்முடியானினைப்பிற்போகிநிலத்தழிந்தான்.

இ - ள். நீண்முடியான் அலர்தார்மார்பற்கு இவ்வடியால் இம்மலைமேற்போக
முடியாதென்றுகருதிக் குழாத்தினின்றுநீங்கி எந்திக்கொண்டு நினைவுபோலேபோய்
நிலத்தே யிழிந்தானென்க. (௫௬)

வண்டளிர்ச்சந்தனமுமவழையுமாவும்வான்நீண்டி
விண்டொழுதுநீங்கனிகாபலவுமாந்தவியன்சோலை
மண்கருதும்வேலானைமறித்துநங்கன்கவெனப்புல்லி
கொண்டெழுந்தார்வானவனுக்குரிசிறுவேசெலவயாந்தான்.

இ - ள். அங்கனமிழிந்து சந்தனமுதலிய வானெத்செய்யப்பட்டதினின்றித் து
றையுருங் கனிகன்பலவுநிறைந்த சோலையிலே வேலானைப் பின்புங் காண்டபொ
வென்றுகூறிப் புல்லிக்கொண்டு பதவன் போதான்; குரிகில் நாட்டிப் போதலேசெய்த
தானென்க.

முடிசூட்டுதற்கும், வீடுபெறப்படிசானடக்கும் வாத்தல்குடுத்து மறித்துமென
ருன். எனப் “மண்கருதும்” என்றதுகுத்து, மேல * “மண்கொண்டவேலான்”
என்ப. இதற்குமுன தனியேபோகாமையிற் போக கொடுத்துகூறினார். (௫௭)

வாளுழைபாய்ந்தனையவனாகியிழைமென்னு
தாவொழியப்போரேறுதலியேபோந்ததெனவெண்ணி
நீளருவிக்கண்ணிர்விழ்த்தலையெண்ணிப்பிரிந்துருங்க
கோளுமுனையம் னாக்குக லாறுமுநின்றமுதலவெ.

வான் - ஐகுபெயர். இனையவனாகு - தந்தையுமகனாயும் இனம்
தோழர்; இவர்க்குக் கால்போறலிற் காலென்றார். வான்னுமபெயர் உலாவினு
கோள். புலிக்குத் தன்காடும் பிறகாடுமொக்குமென்று புலியென்றார்.

இ - ள். போரேறு தொழுவெண்ணெகால் அப்படித்தேறிக்கவ்வாட்பெயர்
கிய உழுவையப்பாய்ந்து நாகுகளைக்கைவிட்டுத் தனியேபோந்ததென்றுகருதி அங்கு
யாகியகண்ணிர்வீழ்த்துக் கூப்பிட்டி மனக்காவற்றியான்மெனிகருதி அகம், லி
தலினுள்ளருகிப் புலியையன்றற்கு மலைநடுநின்றமுதலென்க.

தேவர் தங்குநிப்பை மலைமேலேற்றினார். (௫௮)

மிக்கார்தங்கேட்டின்கண்மேன்மைமயில்லாச்சிறியார்போ
னக்காங்கேயெயிறுடைந்தருவாடலிலைநாள்வேங்கை
தக்கார்போற்கைமற்றித்தகாந்தகாந்தோதாதெனவே
தொக்கார்போற்பன்மாவுயிலுந்தோன்றித்துளங்கினவே.

இ - ள். பெரியோர்தங்கேட்டித்து அறிவில்லாத கீழ்மக்கள் நகுமறுபோலே முல்லை வேங்கைக்கண்ணே நின்று நக்கு அப்பொழுதே எயிற்றின்றன்மை கெட்டன; அதுகண்டு நன்மக்களைப்போலே காந்தள், அந்தோ! இது தகாதென்று கைகவித்துவிடக்கின; அவ்வளவிலே சுற்றத்தாராப்போலே மாவுமயில்களுந் தோன்றி நடுங்கினவென்க. (௬௨)

கொல்லையகடணைந் துருறும்புசேர்ந்துதமியாரை
முல்லைமுறுவலித்துநகுதிர்போலுமினிதும்மைப்
பல்லையுருத்திடுவமென்றுபைம்போதலர்சுந்தித்
தொல்லேநிறங்கருகித்தும்பியாய்ந்துதுகைத்தனவே.

இ - ள். தும்பி, முல்லைகாள்! நீங்கள் கொல்லையினடுவையிணைந்து வேங்கையாகிய அரசனைச்சேர்ந்து தமியாரை தும்முள்ளே சிறிதேகைத்துப் பின்பு பிறரறியச் சிரியாநின்றீர்போலேயிருந்தீர். இங்ஙனநகுதும்மைப் பல்லையுருத்திடுவமென்று போதினாமலரினுமுள்ள தேனைச்சுந்தித் தாங்கருகித் துகைத்தனவென்க.

போது - அலர்கின்றமுகை. இயல்பாகக் கருகின வேனும் இவ்வருத்தத்திற்குக் கருகியென்றார். தும்பியார்ந்தென்றும் பாடம். (௬௩)

தோடேந்துபூங்கோதைவேண்டேங்கூந்தறொடேலெம்மிற்
பீடேந்தரிவையரிற்பெயாகென்றாமுடவார்போற்
கோடேந்துகுஞ்சரங்கடெருட்டகூடாபிடிநிற்குங்
காடேந்துபூஞ்சாரல்கடநதான் ஊலிங்கழலானே.

இ - ள். நீதருளின்ற கோதையை யாங்கள்வேண்டேம், ஆதலிற் கூந்தலைத் தீண்டாதேகொள்; வழிமாறினாய்; இவ்வெதம்முடையவில்லம்; நீசெல்லும் பரத்தைய ரில்லேறப்போவாயாகவென்று ஊடுமடவாராப்போலே களிதுகளுந்நீராக், ஊடநீ ராதே பிடிகள் நிற்குஞ்சாரலைக் காலாலே கழலான் போளுனென்க.

இதற்குமுன் காலால் வதநடவாமையிற் தேவர்கூட்டுநா (௬௪)

வேறு.

சாமுகமூட்டப்பாட்டகாரிருட்டுணையுமொப்பா
ஞானையுடம்புபற்றப்பறித்துமாற்பொடுங்கியுள்ளான்
வாழ்மயிர்க்கரடியொப்பான்வாய்க்கிலையறிதல்லலான்
மேழகக்குரலினோர்வேட்டுவன்றலைப்பட்டானே.

இ - ள். ஞாவேட்டுவன் கருமையூட்டப்பட்டதோர் இருட்டுணையையு மொப்பான்; பறித்தலான் மாபு உள்ளையொடுங்கியுள்ளான்; கரடியொப்பான், வெற்றிலை என்றுங்கண்டறியாதவன், மேழகம்போலும்குரலினனாய் எதிர்ப்பட்டானென்க.

வாண்மயிரும், ஏழகமுமொருவகைப்பாடம். (௬௫)

கொடியுதிர்கிழங்குதீந்தேன்கொழுந்தடிநறவோடேந்திப்
பிடிமுதிர்முலையினுடன்றழைத்துகிற்பெண்ணிளோடுந்

தொடிகுமராத் தோலன்வில்லன் மரவுரியுடையன்றோன்ற
வடிநனைவேலினுன்கண்டெம்மலையுறைவதென்றான்.

இ - ன். அவன், கொடிமுதிர்ந்த கிழங்குமுதலியவற்றைக் கள்ளுடனேயேந்தி,
முதிர்ந்தமுலையினாகிய பிடிபோலுந்தன்பெண்ணுடனே, செருப்பினையு வில்லி
னையு உடையினையு அணுகத் தோன்றினானாக, வேலினுன்கண்டு இருப்பது எம்
மலையினென்றுகேட்டானென்க. (௬௬)

மாலேவெள்ளருவிசூழிமற்றிதாதோன்றுகின்ற
சோலைசூழ்வரையினெற்றிச்சூழ்கினிசுமக்கலாற்றா
மாலையந்தினைகள் காய்க்கும்வண்புனம் நற்குத்தென்மேன்
மூலையங்குவட்டுள்வாழுகுதவருட்டலெவனென்றான்.

மற்று - அசை. இதா - திசைச்சொல்.

இ - ன். அருவிசூழி *இதாதோன்றுகின்ற மலைத்தலையிலே ஒழுங்குபட்ட நி
னைகள் சிளியெடுக்கவொண்ணாதவாகக் காய்ப்பதொருபுனம்; அதற்குத் தென்மேலே
மூலையிற் குவட்டில வாழ்வாரில்வைத்து யான்தலைவனென்றானென்க. (௬௭)

ஊழினி ஞான்பதென்னென்றுனாத்தலுமுயர்ந்துநோக்கி
மோழலம்பன்றயோடுமுளவுமாக்காதியட்ட
போழ்கிணப்புழுக்கறெனெய்பொழிந்துகப்பெய்துமாந்தித்
தோழயாம்பெரிதுமுண்டுநீதோண்டி. எரிதனையென்றான்.

இ - ன். முறையால் நீர் உண்பதென்னென்றுகேட்டபின், உவந்துபார்த்துத்
தோழ! ஆண்பன்றயோடே எய்ப்பன்றியையுங் கொன்றசுமைத்த புழுக்கலைத் தனை
மிகவார்த்துத்தின்று பின்பு நெல்லாலாக்கின கள்ளாகியவிதனையும் உண்பே மென்
றானென்க. (௬௮)

ஊனெடுநிதேனுங்கள்ளுமுண்டியிடுகொன்றபாவத்
தினராய்ப்பிறத்ததிங்குனிநினைவையொழியினென்னக்
காளில்வாழ்குறவன்சொல்லுங்ரள்ளோன்றேன்கைவிட்டா
லேனையெம்முடம்புவாட்டலெவன்பிழைத்துங்கொலென்றான்.

இ - ன். முற்பவத்தில் ஊன்முதலியவற்றையுண்டு உயிரையுங்கொன்ற பாவ
த்தாலே இவ்விடத்து எயினராய்ப்பிறத்தது; இனிமீவற்றைக் கைவிடுமினென்றுகூ
ற, கானக்குறவன் பலருந்நென்றுகூறுங் கன்முதலியவற்றைக் கைவிட்டால் யாங்
கள் எங்ஙனம்பிழைப்பேம்; எம்முடம்பை நீவாட்டவேண்டா, ஒழிந்தவுடம்புகளை வா
ட்டுவாயாகவென்று சொன்னானென்க. (௬௯)

ஊன்சுவைத்துடம்புவிக்கிநரகத்திலுறைதனன்றோ
வூன்றினுதுடம்புவாட்டித்தேவராயுறைதனன்றோ
வூன்றியில்விசண்டனுள்ளுமுறுதிநீயுறாததிடென்வ
வூன்றினுதொழிந்துபுத்தேளாவதேயுறுதியென்றான்.

இ - ன். ஊன்சுவைத்து வீக்கி நரகத்திலுறைதல் நன்றோ? ஊனைத்தின்ன

* இந்தாவென்று சிவசிறதிகளிலுள்ளது.

தே வாட்டித் தேவராயுறைதல்நன்றோ? கடைப்பிடித்து இவ்விரண்டனுள்ளும் நல்லது நீகூறென்ன, ஊனைத்தவிரந்து தேவனாதலே யுறுதியென்றானென்க. (௭0)

உறுதிநீயுணர்ந்துசொன்னாயுயர்கதிச்சேறியேடா
குறுகினாயின்பவெள்ளங்கிழங்குணக்காட்டுளின்றே
யிறைவனுற்காட்சிகொல்லாவொழுக்கொன்றுறத்தல்கண்டா
யிறுதிக்கணின்பந்துங்குயிருங்கனியிவைகொள்ளென்றான்.

இ - ள். நீஉறுதியுணர்ந்துகூறியுயாதலின், எடா! இனி உயர்கதியிலேபோவை; இறைவனுலிற் காணப்படுவன கொல்லாவிரத்தோடே ஊன்றுறத்தலுங்காண்; ஆதலிற் காட்டி, நிகழங்கையுண்ணவே இன்றே இன்பவெள்ளத்தைச் சேர்ந்தாய்; இவ்வொழுக்கம் நினக்கு இறுதிக்கட்பேரின்பஞ்செறியுங் கனியாயிருக்கும்; குறிக்கொள்ளென்றானென்க. (௭௧)

என்றலுந்தேனுமுனும்பிழியலுமிறுகநீக்கிச்
சென்றடிதொழுதுசெல்கென்றேம்பெய்நீன்குன்றமென்று
குன்றுறைகுறவன்போகக்கூரெரிவளைக்கப்பட்ட
பஞ்சவர்போலநின்றபகட்டினப்பரிவுதீர்த்தான்.

இ - ள். என்றுகூற்றவளவிலே, வேடன் தேன்முதலியவற்றைக்கைவட்டிக்குறுகச்சென்றுவணங்கி, என்னுன்றமேசெல்வேளென்றுகூறி அவன்போனாகை; அரக்குமாளிகையிலே நெருப்பாலேசூழப்பட்ட தருமன்முதலாயினுரைப்போலே காட்டுத்தீயால் வளைக்கப்பட்டிருின்ற யானைத்திரளின்வருத்தத்தை மழையைப்பெய்வித்து நீக்கினானென்க.

தேவன்மலைக்கும், அரண்பாதத்திற்குநடுவே, இவ்விரண்டறமுஞ்செய்தான். (I)
வேறு.

இலங்கொளிமரகதமிடறியின்மணி
கலந்துபொன்னசம்புகான்றொழுகிமானினஞ்
சிலம்புபாய்வுருடையோடுகளுஞ்சென்னிநீள்
விலங்கல்சென்றெய்தினுன்விலங்கன்மார்பினான்.

இ - ள். மணிகலந்து அசம்புகாலுதலாற் சிலம்பிலே பரந்தொழுகப்பட்டு, மானினம் மரகத்தையிடறிய வருடையோடுகளுஞ் சென்னியையுடைய அரண்பாதத்தை விலங்கல் போலுமார்பினான் எய்தினானென்க. (௭௨)

அந்தரவகடுதொட்டணவுநீள்புகழ்
வெந்தெரிபசும்பொன்னிவிழையும்வெல்லொளி
மந்திரவாய்மொழிமறுவின்மாதவ
நிந்திரர்தொழுமடியினிதினெய்தினான்.

இ - ள். விசம்பினடுவைத்தீண்டி மேனோக்கிச்செல்வதோர் பொன்னினுளியை வெல்லும் ஒளியினையும் மந்திரத்தவழியையும், வாய்மொழியினையும், நீள்புகழினையுமுடைய மாதவரடியை வருந்தாமற் சேர்ந்தானென்க.

இதனால் தான்வரையில் இந்ருடிகளை முதலில் வணங்கினுனென்றான். (௭௩)

வேறு.

முனிவருமுயன்றுவான்கண்மூப்பிகந்திரியவிற்பக்
கனிகவர்கண்னுமேத்தக்காதிக்கண்ணரிந்தகாசி
மணிமுதிர்கடவுள்கோயிறுன்வலங்கொண்டிசெல்வான்
குனிதினாமுனைத்தவெய்யோன்குன்றுசூழ்வதனையொத்தான்.

இ - ள். முனிவரும், வானிடத்துத்தமக்குவருகின்ற மூப்புக் கைவிட்டுக்கெடும்
படியாக அவ்விடத்து இன்பக்கனியை நுகருந் தேவரும், முயன்றேத்தக் காதிகண்
ணரிந்த கடவுள்கோயிலை வலங்கொண்டிசெல்கின்றவன் இளநூயியு மேருவைச்சூழ்
ந்த தன்மையை யொத்தானென்க.

காதிகண்ணரிந்த - உபாதிக்களைத் தன்னிடத்துநில்லாத்படி வேறுத்த. (௭௫)

தன்கயக்குற்றபோதுந்தாழ்சினையிளிந்தவீயும்
வன்கொழிக்கொய்தபூவும்வார்த்துமட்டுயிர்ப்பவேந்திக்
தின்புகழறிவன்பாதந்திருந்துகைத்தலத்தினேற்றிப்
பண்புகொள்ளுணங்கொள்கீதம்பாணியிற்பாடுகின்றான்.

இ - ள். கயத்திற்பறித்தபோதையுங் கொம்பிலினுங்கிள வீயையுங் கொழிற்
கொய்தபூவையுங் மதுவியிராநிற்கவேந்திக் கைத்தலத்தாலே பாதத்தேயெற்றி இயல்
புகொண்டருணங்களைத் தன்னிடத்தேகொண்டபாட்டைத் தாளத்தோடேபாடாநின்
றானென்க. (௭௬)

வேறு.

ஆதிவேதம்பயந்தோய்நீயலர்பெயம்மாரியமைந்தோய்நீ
நீநிறெறியையுணர்ந்தோய்நீநிகரில்காட்சிக்கிறையோய்நீ
நாதனென்னப்படுவோய்நீநவைசெய்பிறவிக்கடலகத்துன்
பாதகமலந்தொழுவேங்கள் பசையாப்பவிழப்பணியாயே.

கொலைமுதலியனவல்லாதவேதம், நீநிறெறி - சன்மார்க்கம். காட்சி - ஞானம்.

இ - ள். இவையெல்லாஞ்செய்தாய் நீயாதலின், நின்னடியைத் தொழுவே
முடைய பிறவிக்கடலகத்துப் பற்றுகியதொடர்ச்சிநீங்கும்படி திருவுள்ளம்பற்றாயெ
ன்றானென்க. (௭௭)

இன்னுப்பிறவியிகந்தோய்நீயிணையிலின்பமுடையோய்நீ
மன்னாவுலகமறுத்தோய்நீவரம்பில்காட்சிக்கிறையோய்நீ
பொன்னுரிஞ்சிப்புகழ்வேந்தேபொறியின்வேட்கைக்கடலமுந்தி
யொன்னாவினையினுழல்வேங்களுயப்போம்வண்ணமுரையாயே.

இன்பம் - அநந்தசுகம், மன்னாவுலகம் - சுவர்க்கம். மறுத்தல் - அறிந்நோகத்தை
த்தவிர்த்தல்.

இ - ள். பொன்னெயில்வட்டத்தில்தேவந்தே! இத்தன்மையையாகியநீ ஐம்பொ
றியாலே வேட்கைக்கடலிலேயுமுந்திப் பொருந்தாததிவினையாலே வருந்துவேம் உய்
யப்போந்தன்மையை அருளிச்செய்யாயென்றானென்க. (௭௮)

உலகமூன்றுமுடையோய்நீயொன்பொனிஞ்சியெயிலோய்நீ
திலகமாயதிறலோய்நீதேவரேத்தப்படுவோய்நீ
யலகையிலலாக்குணக்கடலேயாருமறியப்படாயாகி
கொலையிலாழிவலனுயர்த்தகுளிர்முக்குடையினிழலோய்நீ.

திறல் - அந்தவீரியம்.

இ - ள். இவற்றையுடையாகிய நிழலோய்! அறவாழியை வலனுயர்த்த என்
ணிந்தகுணக்கடலே! நீ எல்லாருமறியப்படுவாயாகவென்றானென்க.

படாய் - செய்யாயென்னுஞ்சொல் செய்யென்கிளவியாய்நின்றது. இத்தேவபா
ணிக் கொச்சகவொருபோகு மூன்றாலும் இறைவனைப்பாடினான். (௭௧)

வேறு.

அடியுலகமேத்தியலர்மாரிதாவ
முடியுலகமூர்த்தியுறநிமிர்ந்தோன்யாரே
முடியுலகமூர்த்தியுறநிமிர்ந்தோன்மூன்று
கடிமதினூங்கட்டித்தகாவலனீயன்றே.

இ - ள். அடியை யுலகமேத்திப் பூமழைபெய்ய முடிந்தவுலகத்தின்மூர்த்தியை
யுறம்படி முத்தியையடைந்தவன் யார்தான்? அங்ஙனமடைந்தோன் காமம் வெருளி
மயக்கமென்கின்ற மூன்றாமதிடையுங் காவலழித்த நீயேயன்றே யென்றானென்க. ()

முரணவியவென்றுலகமூன்றினையுமூன்றிற்
நரணிமேற்றந்தளித்ததத்துவன்னுன்யாரே
நரணிமேற்றந்தளித்தான்மதிபோனேமி
யரணுலகிற்காயவறிவரனீயன்றே.

இ - ள். மூன்றாமதிடையுழித்து அங்கபூர்வமாதியென்கின்ற மூன்றாமத்தாலும்
உலகமூன்றின்றன்மையையுந் தரணிமேலே தந்து வெளிப்படக்கூறின தத்துவன்
யார்தான்? அங்ஙனங்கூறினவன் மதிபோலும் அறவாழியையுடைய உலகிற்கு அர
ணைய அறிவுக்குவரனாயுள்ள நீயேயன்றே யென்றானென்க. (௮௧)

திராவினைதீர்த்துத்தீர்த்தந்தெரிந்துய்த்து
வாராக்கதியுரைத்தவாமன்றான்யாரே
வாராக்கதியுரைத்தவாமன்மலர்த்தைந்த
காரார்பூம்பிண்டிக்கடவுணீயன்றே.

இ - ள். திராவினையைப்போக்கி ஆகமத்தையுளசிச்செய்து மேல்வருதலில்லாத
வீட்டினையுரைத்த வாமன்யார்தான்? அங்ஙனமுரைத்தவாமன் நீயேயன்றேயென்
ருனென்க.

இவைமூன்றாலும் சாரணரைப்பாடினான். பா முற்கூறியவே; கந்தருவமார்த்
கத்தால் இடைமடக்கின. (௮௨)

வேறு.

அம்மலைச்சினகரம்வணங்கிப்பண்ணவர்
பொன்மலர்ச்சேவடிபுகழ்ந்தபின்னோ
வெம்மலைத்தெய்வதம்விருந்துசெய்தபின்
செம்மல்போய்ப்பல்லவதேயநண்ணினான்.

சினகரம் - ஜிநமுஹம்.

இ - ள். அவ்வரணபாதத்தில் ஸ்ரீ கோயிலைவணங்கி அவ்விடத்திற் சாரணரு
டைய அடியைப்புகழ்ந்தபின்பாக, இயக்கிவிருந்துசெய்தபின்பு, தலைவன் சாரஸைப்
போய்ப் பல்லவதேயத்தை நண்ணினனென்க. (அ௩)

அரியலார்ந்தமர்த்தலினனந்தர்நோக்குடைச்
கரியவாய்நெடியகட்கடைசிமங்கையர்
வரிவரால்பிறழ்வயற்குவிளைகட்பவ
ரிருவராளினாய்நெறியின்முன்னினான்.

இ - ள். மதுவையுண்டுபொருதுதலின், மயங்கியனோக்குடைய கொடியவாய்
நெடியகண்ணையுடைய கடைசிமங்கையர் குவினையைக் களைபறிப்பாரிருவரோ வழி
கேட்டு அந்தநெறியாலே நகரையனுகினனென்க.

இருவரும் ஒக்கக்கூறுதலின், அவ்வழியே போனான். (அ௪)

அன்னமுமகன்றிலுமணிந்துதாமரைப்
பன்மலர்க்கிடங்குசூழ்புகம்பொற்பாம்புரிந்
கன்னிமுதெயில்கடலுமிதக்காரிகை
பொன்னணிந்திருந்தெனப்பொலிந்துதோன்றுமே.

மகன்றில் - ஒருபுள். பாம்புரி - கீழே புறப்படப் படுத்தது.

இ - ள். அங்கனம் முன்னின்பொழுது அன்னமும் மகன்றிலுமணியப்பட்ட
டக் கிடங்குசூழ்ந்த பாம்புரியையுடையமுதெயில் கடலை உடையாகவுடுத்த நிலமகள்
பூணணிந்திருந்த தன்மைத்தெனப் பொலிந்து தோன்றுகின்றமென்க. (அ௫)

அகிறருகொழும்புகைமாடத்தாய்பொனின்
முகிறலைவிவங்கியமொய்கொணீள்கொடிப்
பகிறலைவிவங்குசந்திராபம்பான்மையி
னிகறலைவிவங்குவேற்காளை பெய்தினான்.

பொன்னின்கொடி; முகில் அவ்விடத்தினின்றும் விலங்குதற்குக் காரணமான
கொடி.

இ - ள். அகிலுண்டாக்கின புகையையுடைய மாடத்திற்கொடி பகலையிடத்தே
சென்றுவிலக்குஞ் சந்திராபமென்னுநகரைக் காளை பான்மையினெய்தினனென்க.

முகிறலைவிவங்கிய மாடத்திற்கொடியுமாம். (அ௬)

மலரணிமணிக்ருடமண்ணுநீரொடி
பலர்நலம்பழிச்சுப்புரவலேகினு

னலர்கதிர்கரும்பினை மடுப்பவாய்நக
ருலகளந்தானெனவுப்புக்கானரோ.

அலர்கதிர் - எழுகின்றஞாயிறு. கரும்பினை - கரியபிள்ளை. இவன் வடக்கு நோக்கிச்செல்கின்றபொழுது மேற்கிருந்தகொடி ஞாயிற்றின்மேற்செல்லவே கொடி வலமாம்.

இ - ள். கொடிவலம்பெற்று உலகளந்தானென்னும்படி நகரினுள் புக்கவன் தன்னைப் பின்பு அரசன்பரிவாரத்தார்பலரும் மணிக் குடத்தின் மண்ணுரீராலே யாட்டிப் பரவும்படி புக்கானென்க.

அது * “மழகளிற்றெருத்திறந்த மணிக் குட மண்ணுரீரா - லழகனைமண்ணுப் பெய்தாங்கு” என்பதனுணராக. இந்நிமித்தத்தின்பயன் அது. இனி நாட்டிற்கும் ஊரிற்குநிமித்தமென்று வைத்து இரண்டுநிமித்தமென்பாருமளா. (அ௭)

வேறு

சந்தனைக் காவுருழ்ந்துசண்பகமலர்ந்தகோலே
வந்துவிழ்மாலையாற்றிமணியரங்கணிர்துவானத்
திந்திரகுமரன்போலவிதைமகளிருந்துகாண
வந்தரமகளிரன்னாநாடகமியற்றுக்கின்றார்.

இ - ள். அவன்சென்றவளையே மகளிரன்னார் பலருங்கூடிக நாவைசூழ்ந்து சண்பகமலர்ந்த கோலையில் அரங்கை நிலத்தேவந்துவீழும் மாலையாநாற்றி யணிந்து குமரன்போலே இறைமகளிருந்துகாண நாடகத்தை நடத்தாநின்றாரென்க. (அ௮)

குழலெடுத்தியாத்துமட்டார்கோதையிற்பொலிந்துமின்னு
மழலவிர்செம்பொப்பட்டங்குண்டலமாரந்தாங்கி
நிழலவிர்ல்குழ்காசிலம்பொசிலம்பநீடோ
ளழகிகூத்தாடுகின்றாரங்கின்மேலரம்பையன்னார்.

இ - ள். அரம்பையையொப்பாளாகிய அழகி குழலையெடுத்துக்கட்டி மாலையா லேபொலிவுபெற்றுப் பின்பு பட்டமுதலியவற்றைத்தாங்கிக் காசு சிலம்போடே சிலம்ப அரங்கின்மேலே கூத்தாடாநின்றானென்க.

“வாடிய வண்டளி ரன்ன மேனி - யாடியன் மகளி ரமைதி கூறினெனியி லீங்கிய கெடிய ரல்லோர் - குறியிற் குறைந்த குறிய ரல்லோர் - பாற்பட லில் லாப் பருமையிலலோ” என்னுஞ்ஞத்திரத்திற்கூறிய நிலைகளுடனே ஆசிரியனிட் டவழகுக்கிடத்தலின், அழகியென்றார். (அ௯)

தண்ணுமைமுழவம்வினைகுழலொடுகுயிலததன்பூங்
நண்ணொடுபுருவங்கைகால்கலையல்குணுசப்புக்காம
ரொண்ணுதல்கொண்டவாடற்றொட்டிமையுருவநோக்கி
வெண்ணெய்தீயுற்றவண்ணமாடவர்மெலிகின்றாரே.

இ - ள். அங்கனமாடுகின்ற ஒண்ணுதலையுடையாள் தண்ணுமைமுதலியன வாசியாரிற்கக் கண்முதலியவற்றிற்கொண்ட கூத்தினதொற்றுமைவழிவைநோக்கி ஆடவர் வெண்ணெய் தீயுற்றாற்போல மெலியாரின்றாரென்க. (௯௦)

பாடலொழியைந்தவாடல்பண்ணமைகருவிமுன்றுங்
கூடுபுசிவணிரின்றுகுழைத்திழைந்தமிர்தமுற
வேடாரிடுங்கணம்பாலுளங்கிழிந்துருவவெய்யா
வீடமைபசும்பொற்சாந்தமிலயமாவாடுகின்றாள்.

இ - ள். அவள் பின்னும் பாட்டோடே பொருந்திய கூத்தும் வாச்சியமுமாகிய இம்முன்றுங் கூடிப் பொருந்திநின்ற மெல்கிக் கலந்து இனிமைமிகக் கண்ணுலெய்து இடுதலமைந்த சாந்தமழிய ஆடாரின்றாரென்க.

சாந்தம், அவள்பெயராக்கி அதற்கேற்பவுமுறைப்ப. (௯௧)

வாணுதற்பட்டமின்னவார்குழைதிருவில்விசப்
பூண் முலையிறழப்பொற்றேடிடவயினிலங்கவொல்கி
மாணிழைவளைக்கைதம்மால்வட்டணைபோக்குகின்றாள்
காண்வருகுவளைக்கண்ணாழ்காணேமேனோக்கினாளே.

இ - ள். மாணிழை, பட்டமின்னக் குழைவீசப் பூண் முலையிலேபிறழத் தோடு நுடங்க ஒல்கிக் கையாலே வட்டணை போக்குகின்றவள் கண்ணுலே காணேமேலே பார்த்தாளென்க.

கைவட்டணையாவன: அபவேட்டிதம், உபவேட்டிதம், வியாவர்த்திதம், பரிவர்த்திதம். இவை பிறைக்கையாம். “தற்சனி முதலாப் பிடித்த லகம்வரி-னத்தொழி லாகு மபவேட் டிதமே.” “தற்சனி முதலா விடுத்தல் புறம் வர - வுய்த்த லாகு முப வேட் டிதமே.” “கனிட்ட முதலாப் பிடித்த லகம்வர - விடுத்த லாகும் வியாவர்த்திதமே.” “கனிட்ட முதலா விடுத்தல் புறம்வரப்-படுத்த லாகும் பரிவர்த்திதமே.” “ஆன்ற வபவேட் டிதமுப வேட்டிதம் - தோன்றும் வியாவர்த்திதத்தோடு - மூன்றும்-பரிவர்த்திதமு மெனப்பகர்ந்தா ரித்தை - யுரிமைப் பிறைக்கையா லூர். (௯௨)

நோக்கினுணைடுங்கணென்னுங்குடங்கையானுணைடுகொண்டு
வாக்கமையுருவின்மிக்கான்வனப்பினைப்பருகவிப்பா
லாக்கியவிலயநீங்கிற்றணங்குணைடுங்கண்பில்கி
வீக்குவார்முலையினெற்றிவெண்முத்தஞ்சொரிந்தவன்றே.

இ - ள். பார்த்தவள் கண்ணென்னுங் குடங்கையாலே முகந்துகொண்டு கவிக னாற் புகழ்தலாகா வடிவின்மிக்கானழகைப் பருகுதலாலே, இவ்விடத்துக் கண்முத லியவற்றாலாக்கிய தாளவறுதிகள் நீங்கின. பின்பு இமையாமைநோக்கி நின்றதனை கரித்து அவள்கண்கள் சிறுதுவலையைவீசி முலைத்தலையிலே நீரைச் சொரிந்தன வென்க.

இது பெருமைப்பற்றிய மருட்கையென்னுமெய்ப்பாடு; கண்கரித்து நீர்வீழ்தலின், அழகையென்னு மெய்ப்பாடாகாது. (௯௩)

செருக்கயனெடுங்களுளத்திருமகன்காண்டலஞ்சி
நெருக்கித்தன்முலையின்மின்னுநிழன்மணிவடத்தைமாதா

பொருக்குறல்பரிந்துசின்தாப்புவெலாங்கரித்துவாடத்
தரிக்கிலாள்காமச்செந்தித்தலைக்கொளச்சாம்பினுளே.

பொருக்கு - பொருவுக்கு; நிலக்குப்போல. அந்நூலெனச் சுட்டுக.

இ - ள். பொருகின்ற கயல்போலுங் கண்ணாள் தன்கண்ணீரை உலோகபாலன்
காண்டற்கஞ்சி அதற்கொப்புக்கு முத்துவடத்தைத் தன்முலையினாலே நெருக்கி அந்
நூலையறுத்துச்சிந்தி அம்மாதர் பூவெல்லாம் வாடும்படி காமத்தித் தலைக்கொள்ளுந
லாலே தரிக்கிலாளாய்க் கெட்டாளென்க. (௧௪)

கன்னிமைகனிந்துமுற்றிக்காமுறக்கமழுங்காமத்
தின்னறுங்கனியைத்துய்ப்பானேந்தலேபிறர்களில்லை
பொன்னினாலுடையுங்கற்பென்றுரைத்தவர்பொய்யைச்சொன்ன
ரின்னிசையிவற்கலாலென்னெஞ்சிடமில்லையென்றான்.

இ - ள். இவற்கல்லது என்னெஞ்சு இடமில்லையாயிருந்தது, ஆதலிற் கன்னி
த்தன்மையோடே முற்றிக்கனிந்து சமழுங் காமமாகியபழத்தை நுகர்வானிவனே,
வேறிதற்குரியாரில்லை, இத்தன்மை கூறாதே பரத்தையார்க்குக் கற்புப் பொருளான்
உடையுமென்று கூறினவர் பொய்குறிஞரென்று கருதினானென்க. (௧௫)

கருஞ்சிறைப்பறவையூர்கிக்காமருகானை தான்கொ
லிருஞ்சுறவுயர்த்ததோன்றலேத்தருங்குரிசிறுன்கொ
லரும்பெற்றகுமரனென்றாகறிவயர்வுற்றுநின்ற
முருந்திழையணங்குமென்றோட்டேசிகப்பாவையன்னான்.

இ - ள். தேசிகப்பாவை அத்தன்மையானவன், குமரன் மயிலூர்தியையுடைய
முருகனோ? சுறவையுயர்த்த விளக்கத்தையுடைய காமன்றானோ? என்று அறிவுவரு
த்தமுற்று நின்றனானென்க.

தேசிகப்பாவை - அவள்பெயர். அத்தன்மையாளென்றது - அவள்கல்வீமுதலிய
வற்றைச்சுட்டிற்று. பாவையொப்பாள் பாடமாயின், உவமைகூறியது இவட்குப்
பெயரன்மையுணர்க. (௧௬)

போதெனக்கிடந்தவாட்கண்புடைபெயர்ந்திமைத்தல்செல்லா
தியாதிவள்கண்டதென்றாகரசனுமமர்ந்துநோக்கி
மீதுவண்டரற்றுங்கண்ணிவிடலையைத்தானுங்கண்டான்
காதலிற்களித்ததுள்ளங்கானை யைக்கொணர்மினென்றான்.

இ - ள். இவள்கண் புடைபெயர்ந்திமைக்கின்றதில்லை; கண்டவுருவம் யாதெ
ன்று அவ்விடத்தே அரசனும் பொருந்திப்பார்த்துத் தானும் அவ்விடலையைக்கண்
டான்; அப்பொழுதே அவன்மேல்விருப்பத்தாலே நெஞ்சுகளித்தது; அதனாலே காண
ையை இங்ஙனங் கொண்டுவாருங்களென்றானென்க. (௧௭)

வேறு.

கைவளர்கரும்புடைக்கடவுவாமெனி
னெய்கணைசிலையினோடிவன்கணில்லையான்

மெய்வகையியக்கருள்வேந்தனாகுமென்

றையமுற்றெவர்களுமமர்ந்துநோக்கினர்.

கை - ஒழுக்கம்.

இ - ள். இவ்வாழ்க்கைவளர்த்துக் காரணமான கரும்பையுடைய காமனா
மென்றுகருதிற் கணையும்வில்லுமிவனிடத்தின்மையின், இவன் அவனல்லன்; வடி-
வின்வகையைப் பார்த்தால் இயக்கருள் வேந்தனாமென்று ஐயப்பட்டு எல்லோரும்
அப்பொழுது பொருந்திப் பார்த்தாரென்க. (௧௮)

வேறு.

மந்திரமறந்துவிழ்ந்துமாரிலத்தியங்குகின்ற
வந்தரகுமரனென்றாங்கியாவருமமர்ந்துநோக்கி
யிர்திரதிறுவற்குய்த்தார்க்கிறவனுமெதிர்கொண்டோம்பி
மைந்தனேமகிழ்வகூறிமைத்துனத்தோழனென்றான்.

அந்தரகுமரன் - தேவரினொருசாதி.

இ - ள். அங்ஙனமையமுற்றுப் பின்னும், மந்திரத்தைமறத்தலாலே மாரிலத்
தேவீழ்ந்து இயங்குகின்ற குமரனென்று யாவரும் அவ்விடத்தே பொருந்திப்பா-
ர்த்து இந்திரன்றிருப்போன்ற திருவையுடையவன்கண்ணே செலுத்தினார்க்கு அவனு
மெதிர்கொண்டு பேணி அவனை மகிழ்வனவற்றைக் கூறி, நீயெனக்கு வினையாடு
முறைமையையுடைய தோழனென்றென்க.

இளவரசாதலின், இறைவனென்றார்.

(௧௯)

போதவிழ்தெரியலானும்பூங்கழற்காலினுங்
காதலினொருவராகிக்கலந்துடனிருந்தபோழ்தி
னாதுவண்டுபெத்தமாலையுணர்வுபெற்றிலயந்தாங்கிப்
போதுகண்டையவாட்கட்புருவத்தாற்கலக்குகின்றான்.

வண்டுபெத்தமலை - வண்டுபெத்த தேசிகப்பாவை.

இ - ள். உலோகபாலனுங் சீவகனுங் காதலாலிருவருமொருவராகி இருந்த
வளவிலே, அவன் இனிப் பெற்றேமென்று உணர்ச்சிபெற்று, நீங்கின இலயத்தைத்
தப்பாமற்றாங்கி, கண்ணாலும் புருவத்தாலும் கலக்காதின்றொன்க. (௨௦)

க. தேனுக்குக்கிழமகண்ணித்திருமகனாடவிப்பா
லானுக்குக்கிழமவைவேலொருமகனுருமிற்றோன்றி
வானுக்குக்கிழமீன்போன்மணிபரந்திமைக்குமார்பிற்
கானுக்குக்கிழமைபந்தார்க்காவலற்றொழுதுசொன்னான்.

இதுமுதலாகப் “பதுமை” என்னுங்கவியளவுமொருதொடர்.

உருமிற்சொன்னானென்க; பாம்புகடித்ததென்றலின், உருமுவமையாயிற்று. (1)

உ. கொய்தகைப்பொதியிற்சோலைக்குழவியுழல்லைமெளவல்
செய்யசந்திமயச்சாரங்குநுப்புரக்கன்றுதிழ்பூக்

கைதருமணியிற்றெண்ணீர்மதுக்கலந்துட்டிமாலை
பெய்தொளிமறைத்துநங்கைபிறையெனவளர்க்கின்றாளே.

கன்றென்பதனை எல்லாவற்றிற்குமேற்றுக. குழுவிய, அ - அசை. *“பிள்ளை
குழவி கன்றே போத்தெனக் - கொள்ளவு மமையு மோரறி வுயிர்க்கே. இரண்டு
மலையினும் இவனுனை யறிவித்தற்குக் கூற்றினர். பிறை - சந்திரன். (க0உ)

கூ. பவளங்கோள்கோடுநாட்டிப்பைம்பொனுவேவள்கோலித்
தவழுகதிர்முத்தம்பாய்த்தித்தன்கையாற்றீண்டிநன்னாட்
புகழ்கொடிநங்கைதன்பேர்பொறித்ததோகன்னிமுல்லை
யகழ்குடற்றுனைவேந்தேயணியெயிறீன்றதன்மே. (க0கூ)

சு. வம்பலர்கோதைசிந்தமயிலெனவொருத்தியோடிக்
கொம்பலர்நங்கைபூத்தாள்பொலிகெனக்குனிந்தவிற்கீ
ழம்பலர்கண்ணியாநிதியறைந்தோகைபோக்கிக்
கம்பலம்போர்த்தபோலுங்கடிமலர்க்காவுபுக்காள். (க0சு)

ஞ. நறவிரிசோலையாடிநான்மலர்க்குரவம்பாவை
நிறையப்பூத்தணிந்துவண்டுந்தேன்களுநிழன்றுபாட
விறைவனைத்தோளிமற்றென்றோழியிதென்றுசேர்ந்து
பெறலரும்பாவைகொள்வாள்பெரியதோண்டிடினாளே.

அணிந்து - அணிய. நிழன்று - நிழல்செய்து; “எரோர்க்கு நிழன்ற கோலினை”
என்றார் பிறரும். (க0ஞ)

சு. நங்கைதன்முசுத்தைநோக்கிநகைமதியிதுவென்றெண்ணி
யங்குறையரவுதிண்டியவ்வையோவென்றுபோகக்
கொங்கலர்கோதைநகைபிழிகளோவென்றுகொம்போர்
செங்கயற்கண்ணிதோழிதிருமகட்சென்றுசேர்ந்தாள்

நகைமதியெனவே மறுவன்மையுணர்த்திற்று. குறையரவு - வினைத்தொகை; கா
லநீட்டித்தாற் பாம்புகுறைந்து ஒருகோழிப்பறவை நீளம் பறந்து செல்லுமென்று
கூறி, அதனைக் குக்குடசர்ப்பமென்ப. அது “அரிசுரற்கோழி நாமத்தரவவட்கடித்த
தாக” என்றதனுணுமுணர்க. தடித்தனைவெட்டுதல் பாம்பிற்கியல்பாதலின், முசுத்தை
நோக்கிநபாம்பு அணுகினகையிலே திண்டிற்றென்றுணர்க. நங்கையடிகள் - பதுமை
தாய். ஏர் - ஒக்கும். (க0சு)

எ. அடிகளுக்கிறைஞ்சியையனடிகளைத்தொழுதுநங்கை
யடிகளைப்புல்லியாரத்தழுவிக்கொண்டவ்வைமானாக்
கொடியனயென்னைநாளுநினையெனத்தழுவிக்கொண்டு
மிடமின்னினிலத்தைச்சேர்ந்தாள்வேந்தமற்றருளுகென்றான்

அடிகளுக்கு - உருபுமயக்கம். இங்ஙனம் தானிகழ்த்தப்பெறுமையிற் றனக்
காக நிகழ்த்தென்றாலயிற்று. (க0எ)

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், உச.

† கனகமாலையாரிலம்பகம், ககஅ.

அ. பதுமையைப்பாம்புதிண்டிற்றென்றலும்பையுளெய்திக்
கொதிதுனைவேலினாயிங்கிருக்கெனக்குரிசிலெகிக்
கதுமெனச்சென்றுநோக்கிக்காய்சினங்கழதற்கொத்த
மதியிருத்தவலநீக்குமந்திரம்பலவுஞ்செய்தான்.

ஏக - ஏக.

இ - ன். இங்ஙனந்தேசிகப்பாவையாடாநிற்க, இப்பால் வேலினையுடைய
ஒருமகன்றோன்றி மாப்பினையுந்தாரினையுமுடைய உலோகபாலனைத்தொழுது பது
மையைப் பாம்புதிண்டிற்றென்று உருமிற்சொன்னான், சொன்னவளவிலே உலோ
கபாலன் வருத்தமுற்றுச் சீவகனைநோக்கி, வேலினாய்! நீ இவ்விடத்தே யிருக்கவெ
ன்றுகூறி, அவ்விடத்தினின்றும் போகாநிற்கின்றவளவிலே, பாம்புகடித்தவாறு என்
னையென்று வினாவினாற்கு வேந்தே! நங்கை பொதியிற்சோலையிற் குழவியாகிய
முல்லையினையும் மௌவலினையுஞ் சந்தனத்தையும் இமயச்சாரற் கருப்பூரத்தையுந்
தீம்பூவையுஞ் சந்திரகார்த்தக்கல்லினின்றுந்தோற்றின நீளைத் தேனைக்கலந்துட்டி
மாலையை மூட்டாகப்பெய்து வெயிலைமறைத்துப் பிறையெனவளர்க்கின்றவன், அவந்
றிலேவிசேடித்துப் பவளத்தைக் கொள்கொம்பாகநாட்டிப் பொன்னாலேவேலிகோலி
முத்தைமணலாகப்பரப்பித் தன்கையாலேதிண்டி நல்லநாளிலே திலோத்தமைதன்
பெயரிட்டுவளர்த்ததொருகன்னியாகியமுல்லை எயிறுபோலே அரும்பிற்று; அதனைக்
கண்டு ஒருத்தி கோதைசிந்தவோடிக் கொம்பே! நங்கை யலர்பூத்தாள்; பொலி
கவென்றாளாக, அம்பைத்தோற்றுவிக்கின்றகண்ணி, நிதியை எல்லாருமாரும்படி
காற்றிக்கொடுத்து, இவ்வுவகையைப் பலர்க்குஞ்சொல்லப்போகவிட்டுக் காவிலே
சென்றாள்; அவன்சென்று சோலையிலேவினியாடிக் குரவம் பாவையை வண்டுந்
தேன்களுநிழன்றுபாடும்படி நிறையப்பூத்தனிய, அதனைக்கண்டு இஃது என்றோழி
யென்றுசேர்ந்து அதனைக்கொய்தற்குத் தோனைநீட்டினாள். நீட்டினவளவிலே அழ
கிய குறைந்தவரவம் அவன்முகத்தைப்பார்க்குந் நார்திண்டிற்றொருநிய மறுச்சேர்மதி
யன்றி இது நகையினையுடையதோர் மனையிருந்தது; நார்திண்டித்தகாதென்றெ
ண்ணி அந்தக்கையிலே திண்டிதலாலே அம்மேயோவென்னமீண்டாளாக, அவ
டோழி கோதாய்! திலோத்தமையார் வந்தாரோவென்று வினவிச்சென்று அவளைச்
சேர்ந்தாள்; சேர்ந்தவளைநோக்கிக் கொடியறைய்! தனபதியைவணங்கி யுலோகபா
லனடிகளைத்தொழுது திலோத்தமையாராப்புல்லி ஒழிந்ததாய்மாணத்தழுவிக் கொ
ண்டு நாளுமென்னை நினையெனக்கூறி மின்னையிடைந்ததோர் மின்போற்றமுலிக்
கொண்டு பின்பு நிலத்தேவீழ்ந்தாள்; வேந்தனே! இதனைத் திருவுள்ளம்பற்றென்று
சொன்னான்; அதுகேட்டுக் கடுகச்சென்று பார்த்து விடத்தின்வேகத்தைப்போக்கு
தற்குப் பொருந்தின மந்திரத்தைத் தன்மதியாலே மிகுத்துக்கூறி இவ்வவலத்தைத்
தீர்த்தற்குரிய பலமுருந்துகளையுஞ் செய்தானென்க.

இங்ஙனம் மாட்டுறுப்பாகக்கூறாது செவ்வனேகூறிற் பாம்புகடித்தமை கடுக்க
கூற்றிற்குகாமையுணர்க. (௧௦௮)

வள்ளாளன்வல்லவெல்லாமாட்டி னன்மற்றுமரங்க
ணுள்ளவரொன்றலாதசெயச்செயலுறுகேளா
தள்ளிலைப்பூணிணுக்காவியுண்டிலையென்ன
வெள்ளெயிற்றரவுகான்றவேகமிக்கிட்டதன்றே.

ஊறு - விடத்திற்கு இடையூறாய் மந்திரமும் மருந்தும்.

இ - ள். உலோகபாலன் ழுன்வல்ல விஞ்சைகளெல்லாவற்றையுஞ் செலுத்தி னான்; வேறும் அவ்விடத்துள்ளாரெல்லாரும் பலவூறுகையுஞ் செய்யச்செய்ய, அவ ற்றைக் கேளாதே அவளுக்கு உயிர் உண்டு இல்லையென்னும்படி அரவுகான்ற நஞ்சு மிக்கதென்க. (௧௦௯)

பைங்கதிர்மதியமென்று பகையடுவெருளினாக
நங்கையைச்செற்றதீங்குத்தீர்த்துநீர்கொண்மினும்
வங்கமாநிதியுநங்கிமகட்டருமணிசெய்மான்றே
ரெங்களுக்கிறைவனென்றாங்கிமுரசெருக்கினே.

இ - ள். மறுச்சேர்மதியாகிய, பகையையடுக்கின்ற வெருளியையுடையநாகம், இது நாந்தீண்டுமதன்றி மறுவல்லாததொரு மதியாயிருந்ததென்றென்னுதலாலே, நங்கையைக் கையிலேகடித்தது; இவ்விடத்துத் தீர்த்தவர்கட்குத் தனபதி நாட்டை யுரிதியையுந்தந்து மகையுந்தருமாதலின், இதனைத் தீர்த்து நீர் இவற்றைக்கொண்மி னென்று உலோகபாலன் முரசுறைவித்தானென்க. (௧௧௦)

௧. மண்டலிமற்றிதென்பாரிராசமாநாகமென்பார்
கொண்டதுநாகமென்பார்குறாவளிபித்தோடையிற்
பிண்டித்துப்பெருகிற்தென்பாற்பெருவையறுக்கும்விஞ்சை
யெண்டவப்பலவுஞ்செய்தாமென்றுகேளாதிதென்பார். (௧௧௧)

உ. சிளையைந்துமவிடுமென்பார்தீற்றுதுஞ்சிருங்கியென்பார்
குறாபுனலிடுமென்பார்கொந்தழலுறுத்துமென்பா
ரினாயெனவருந்தக்கவ்வியென்புறக்கடித்ததென்பா
ருராயன்மினுதிரநீங்கிற்றுய்யலணங்கையென்பார்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

௧. மற்று - வீணமாற்று. இது சீதமண்டலியென்பார்; இது கருவழலையென் பார்; கடித்தது நாகமென்பார்; வளியும் பித்தும் ஐயிற்காட்டிற் திரண்டுபெருகின; இனி யுயிரீளாதென்பார், இவ்விஞ்சை பெரியநவையறுக்குமென்றுகருதி என் னிறக்கப் பலவுஞ்செய்தேம்; அவற்றை இதுகேட்டதில்லையென்பாொன்க. ஏன்று - ஏற்றுக்கொண்டென்றுமாம். இராசமாமந்தமும் பாடம்.

உ. சிளையைந்து - கையிரண்டுங் காலிரண்டும் நெற்றியுமாகவெந்து. தீற்று தல் - பூசுதல். சிருங்கி - ஒருமருந்து; சக்குமாம். சிங்கி, பாடமாயிற் கற்கடகசிங்கி யென்க. புனலிலிகின்றது உயிருண்மையறிதற்கும், நஞ்சுநீங்குதற்கும். அழலு றுத்தல் - உயிருண்மையறிதற்கு.

இ - ள். தீர்க்கவந்தவர்கள் என்பார் என்பாராயினுரென்க. (௧௧௨)

கையொடுகண்டங்கோப்பார்களைசுடருறுப்பின்வைப்பார்
தெய்வதம்பரவியெல்லாத்திசைதொறுந்தொழுதுநிப்பா
ருய்வகையின்றியின்னையுலகுடன்கவிழாமென்பார்
மையலங்கோயின்மாக்கண்மடைதிறந்திட்டதொத்தார்.

இ - ன். கையையுங்கண்டத்தையுமுழைகோப்பார், மருமங்கனிலே விளக்கை யெரிப்பார், தொழுதுநிற்பார், இதுகாரணத்தான் அரசனிறந்துபடின உலகு இன்னே கவிழ்மென்பாராய், மாக்கள் ஆரவாரத்தாலே, மடைதிருந்த தன்மையை யொத்தா றென்க.

மக்கட்குரியமனனின்றி அறிவுகெட்டமையின், ஐயறிவுடையாரென்று மாக்க ளென்றார். (கக௯)

வெந்தெரிசெம்பொற்பூவும்விளங்குபொன்னாலும்பெற்றார்
மந்திரமறையும்வல்லாரொழாயிரர்மறுவில்வாய்மை
யந்தரத்தறுவைவைப்பாரந்தணரங்கைகொட்டிப்
பைந்தொடிப்பாவையின்னேபரிவொழிந்தெழுகவென்பார்.

இ - ன். பொன்னுலேபூவுதாலும்பெற்றார், மந்திரமறையும்வல்லார், மறுவில் லாத மந்திரத்தாலே விசும்பிலேபுடைவையைநிறுத்துவாராகிய அந்தணர் ஏழாயிரம் பேர் கையைத்தட்டி, பாவை இப்பொழுதே வருத்தத்தீர்ந்து எழுவாளாகவென்பா ரென்க. (கக௯)

பாம்பெழப்பாம்புகொண்டாற்பகவற்குமரிதுதீர்த்த
றேம்பிழிகோதைக்கின்றுபிறந்தநாடெளிமினென்று
காம்பழிபிச்சமாகக்கணியெடுத்தாப்பக்கல்லென்
றாம்பழிஞாத்திற்கண்ணீர்துகணிலததிழிந்ததன்றே.

பாம்பு - இராசு.

இ - ன். பாம்பு உதிக்கின்றவளவிலே பாம்புதிண்டினால் இறைவற்குந் தீர்த்த லரிது, ஈண்டுக்கோதைக்குப் பாம்பெழப் பாம்புகொண்டதின்று; பாம்பு திண்டுகின்ற காலத்துப் பிறந்தநாளுமின்று; உதயாருடக்கவிப்புக்களிற்கவப்பாகத் தெளியுங்களை ன்று கணி றாலையெடுத்துக் கூறக்கேட்டுக் கையாறுநீங்கி யழுதாரென்க.

இன்றென்பது மறைப்பொருளுணர்த்திய வினைக்குறிப்பு. காம்பழிபிச்சம்-கவிப் பிற்குவெளிப்படை. ஞாயிறின்விமானம் பீலியாற்செய்யப்படுதலின், அதனைப் பீலி யாற்செய்யப்படும்பிச்சமென்றார். எனவே ஞாயிறு நடுவே கவிப்பாக நின்றதென்ற வாராயிற்று. இதனுற்பயன்: அக்காலத்திறெய்வம் மாயோனாதலின், அவன் கருடனு டனே உலகைப்பார்க்கின்றமையின், அக்கருடன்பாவையால் நஞ்சுநீங்குதலாம். ()

நங்கைக்கின்றிற்றத்தெல்லேநரபதிநீயுங்கேண்மோ
கொங்கலர்கோங்கினெற்றிக்குவிமுகிழ்முகட்டினங்கட்
டங்குதேனரவயாழிற்றாணிநுந்தாரந்தைபாடு
மிங்குநம்மிடரைத்தீர்ப்பானினையவனுள்ளம்நற்றென்றான்.

யாழ் - மிதுனராசி. மற்று - அசை.

இ - ன். மிதுனராசியிலே தேனரவந்தங்குங் கொங்கலர்கோங்கினெற்றியின் அரும்பின்றலையிடத்தே ஆந்தைதானிருந்துபாடும்; இதனை நரபதி! நீயுங் கேட்பா யாக; இதனாலே நம்மிடரைத்தீர்ப்பானோரினையவனிங்குளன்; இன்று நங்கைக்கு இறத்தலில்லை யென்றானென்க. (கக௯)

பன்மணிக்கடகஞ்சிந்தப்பருப்புடைப்பவளத்தூண்மேன்
முன்னவன்சிறுவன்வண்கைபுடைத்தமாழாந்துசொன்ன
னின்னுமொன்றுண்டுசூழ்ச்சியென்னெடங்கிருந்தகம்பி
தண்ணைக்கூய்க்கொணர்மினென்றான்நரவந்தாங்கவனுங்கண்டான்

இ - ள். தனபதிதன்மகன் உலோகபாலன், கடகஞ்சிந்தம்படி தூண்மேலே
கையைப்புடைத்து மயங்கி ஒருவார்த்தைகூறினான்: இன்னுமொருசூழ்ச்சியுண்டு;
என்னெடங்கிருந்த இனையவனை அழைத்துக்கொண்டு வாருமினென்றுகூறினான்;
அவர்களுங் கொண்டுவர, அவ்விடத்தேவந்து அவனும் இந்நிலையைக்கண்டா
னென்க. (கக௮)

பறவைமாநாகம்விழ்ந்துபலவுடன்பதைப்பபோன்றுஞ்
சிறகுறப்பரப்பிமஞ்ஞைசெருக்குபுகிடந்தபோன்றுங்
கறவைகள்நிழந்தபோன்றுங்கிடந்தழுகின்றகண்ணு
றிறைவனையவனானோக்கியென்கொடிதற்றதென்றான்.

பறவைமாநாகம் - குக்குடசர்ப்பம்; ஈண்டுப் பெண்பாலாகிய கூனுங்குறஞ் முவ
ம்பொருள். மயில் தோழியர்க்கும், கறவை செவிலியர்க்குமுமவமை.

இ - ள். அங்குநங்கண்டவன் நாகங்கள் பதைப்பனபோன்றும், மயில்கள்
மயங்கிக்கிடந்தனபோன்றும், கறவை கன்றிழந்தனபோன்றும்ழுகின்ற கண்ணூராகிய
வனையவனானோக்கி, என்னே! இவருற்றது கொடிதாயிருந்ததென்றனென்க. (ககஅ)

ஊறுகொள்சிற்கம்போலவுயக்கமோடிருந்தகம்பி
கூறினன்னொற்றவேந்தன்கொழுநிதிநிலத்தாமற்றுன்
வீறுபர்புகழைவித்திக்கேண்மையைவினைத்தியின்னே
நாறுபூங்கொம்பனானோக்கெனகம்பிசொன்னான்.

இ - ள். அதுகேட்டு வருத்தத்தோடிருந்த உலோகபாலன் சிவகனைப்பார்த்
து, நீ வேந்தனாகியநிலத்தே புகழைவித்தி உறவைவினைக்கவல்லையாதலின், கொம்
பனானே இன்னே நோக்கெனக்கூறினான்; அதுகேட்டசீவகனும் ஒருவார்த்தைசொன்
னென்க.

வினைத்தி - படுத்தலோசையாக்குக.

(ககக)

புற்றிடைவெகுளிராகம்போக்கறக்கொண்டதேனு
மற்றிடையூறுசெய்வான்வானவர்வலித்ததேனும்
பொற்றொடிக்கிறத்தலிலுலம்புகொண்டமேற்கவென்றான்.
கற்றடிப்படித்தவிஞ்சைக்காமருகாமனன்னான்.

இ - ள். விஞ்சையையுடைய அந்தச்சீவகன் நாகம் மீட்சியில்லையாம்படி கடித்
த்தாயினும், வேறிடையூறுசெய்தற்குத் தேவர்கூழ்ந்தநிலையாயினும், இவட்கு இறந்து
பாடில்லை; நீயுடனேகொள்ளென்று கூறினனென்க.

காமனன்னானென்றது இவற்கோர்ப்பெயர்.

(க௨௦)

பொழிந்துநஞ்சுக்குத்தலச்சமிபைருவெகுளிபோகம்
கழிந்துமீதாடல்காலம்பிழைப்பெனவெட்டினாகும்
பிழிந்துயிருண்ணுந்தட்டமதட்டமாம்பிளிற்றினும்ப
ரொழிந்தெயிறுநஞ்செய்யுங்கோலெனமற்றுஞ்சொன்னுன்.

உருத்தல் - தன்னாற்பொறுத்தலருமையின், ஒன்றினைக் கொளி நஞ்சைக் காண்
றுருத்தல். இரை - இரையென்றுகருதுதல். போகம் - இழைதல். கழிந்துமீதா
டல் - 'மனக்களிகூர்ந்துநின்றோடுதல். பிழைப்பு - பிறர் தனக்குச்செய்தபிழையைக்
கருதுதல். இவையெட்டுமதன்னுணம். தட்டம் - ஊட்டம்; இது மேல்வாய்ப்பல்.
அதட்டம் - ஊட்டம்; இது கீழ்வாய்ப்பல். பிளிற்றல் - பிளிற்றல். உம்பர் -
மேல். கொள்ளுதல் - கொள்ளெனவிகாரம்.

இ-ள். உருத்தன்முதலிய எட்டுக்காரணத்தாலே கடித்தலுளதாம்; அங்ஙனங்
கடித்தால் எயிறுகளுக்குமேலாக் தட்டம் அதட்டமென்கின்ற எயிறுகளிலுண்டான
நஞ்சைக் கடித்தவாயிலேகாலுமாயிற் பிழிந்துயிருண்ணும்; அவற்றையொழிந்த எயிறு
களிலுண்டானநஞ்சைக் கடித்தவாயிலேகாலுமாயின் வருத்தஞ்செய்யுமென்று கூறிப்
பின்னும் அதனிலக்கணங்களிலே சிலகூறினென்க.

காலமொழிந்தவேழம் அகாலமாம்.

(கஉக)

அந்தணாறுமான்பாலவியினையலர்த்தகாலே
நந்தியாவட்டநாறுநகைமுடியரசனாயிற்
நந்தியாமுரைப்பிற்றாழைத்தடமலர்வணிகனாறும்
பந்தியாப்பழுப்புநாறிற்சூத்திரன்பாலதென்றான்.

இ-ள். *விஷஹாஹஸமென்னு நூலினைக் கொண்டுவிந்துகூறின், ஆன்பாலவி
யினேநாறுமாயின், அஃது அந்தணன்பாலதாம்; அலர்ந்தகாலத்தினந்தியாவட்டத்தை
நாறுமாயின், அஃது அரசன் பாலதாம்; தாழைமலர் நாறுமாயின், அது வணிகன்
பாலதாம்; மற்றொன்றுங்கூடாத அரிதாரநாறுமாயின், அது சூத்திரன் பாலதா
மென்று கூறினென்க.

(கஉஉ)

கன்னியைக்கடித்தநாகங்கன்னியேகன்னிநோக்கி
மன்னதேயரசர்சாதிமூன்றெயிறுமுந்தியாழ்ந்த
கொன்னுமாநாகக்கொண்டாழ்கொப்புளாம்விரலிற்றேய்த்தான்
மன்னியதெண்மட்டாயின்மண்டலிப்பாலதென்றான்.

குக்குடசர்ப்பமாதலின், அதற்குக் கேடில்லையென்றுகருதிக் கன்னியே யென்
றான்.

இ-ள். கடித்தவாயை விரலாற்றேய்த்தால், அது மாநாகக்கொண்டதாயிற்
கொப்புள் கொள்ளும்; தெண்மட்டுப்போல் நீர்பாயுமாயின், மண்டலிப்பகுதியாம்;
இது கொப்புள்கோடலின், இவனைக்கடித்தபாம்பு கன்னியே, சாதி அரசர்சாதியே,
தைத்தமுந்தினபல் யமதுதியொழிந்த காளி, காளாத்திரி, யமனென்னுமூன்றுமே,
உதயமூங் கன்னியே, ஆதலின், இஃது அன்னதேயென்றானென்க.

அன்னதேயென்றது தான் முன்னிறத்தலில்லையென்றதனை.

(கஉ௩)

* சித்தராருடமென்றும் பிரதிவேறுபாடுண்டு.

குன்றிரண்டனையதோளான்கொழுமலர்க்குவளைப்போதங்
கொன்றிரண்டுருவமோதியுறக்கிடைமயிலனாடன்
சென்றிருண்டமைந்தகோலச்சிசுழிகையழுத்தச்செல்வ
னின்றிரண்டிருவமோதிநேர்முகநோக்கினுனே.

மலர் - முதற்கு அடை. ஒன்றுமிரண்டுமென உம்மைத்தொகை. உரு - உருவ
மென ஈறுதிரிந்தது. உறக்கத்திடத்து மயில்.

இ - ள். தோளான் குவளைப்போதை அங்கே மூன்றுருவோதித் தான்சென்று
மயிலனாடன் முடியிலேயழுத்தி, அவன் பெயர்ந்து நின்று பின்னுமிரண்டுருவோதி
முகத்தை நேரேநோக்கினுனென்க.

முகம் - தியானம். இவன் ஐந்துருவோதினமையின், இவன்கூறியமந்திரம்
பஞ்சநமஸ்காரமாம். (௧௨௪)

நெடுந்தகைநின்றுநோக்கநீள்கடற்பிறந்தகோலக்
கடுங்கதிர்க்கனல்கோப்பக்காரிருளுடைந்ததேபோ
லுடம்பிடைநஞ்சுநீங்கிற்றொண்டொடியுருவமார்ந்து
குடங்கையினெடியகண்ணற்குமரன்மேனோக்கினுளே.

இ - ள். அந்நெடுந்தகை நின்று தியானித்து நோக்குதலின், கனலியெதிர்க்க
இருளுடைந்தாற்போலே உடம்பில் நஞ்சுநீங்கிற்று; அதுநீங்கினபின்பு அவன்வழுவை
அவன் கண்ணுல்தகராநிற்க, அவ்வொண்டொடி தன்கண்களாலே குமரன்மேலே
நோக்கினுனென்க.

ஆர்ந்து - ஆர. (௧௨௫)

நோக்கினுணிறையுநானுமாமையுந் கவினுநொய்திற்
போக்கினுள்வளையும்போர்த்தாள்பொன்னிறப்பசலைமூழ்கிற்
றாக்கினுளநங்கனப்புத்தாணியையமருளானு
தோக்கியமுருகன்வைவேலோரிரண்டனையகண்ணாள்.

முருகன் அமருளமையாது ஓக்கிய ஒருவேல் இரண்டானாலையகண்; *அஞ்
சுடர் நெடுவே லொன்றுநின் முகத்துச் - செங்கடை மழைக்க ணிரண்டா யீத்த
னன்" என்றாற்பிறரும்.

இ - ள் அங்ஙனம்பார்த்தகண்ணன் நிறைமுதலியவற்றையும் வளையையும்
முன்பு நொய்திற்போக்கினுள்; போக்கினபின்பு, பசலையைப் போர்த்துக்கொண்
டான்; அப்பொழுது தன்னுள்ளே அம்பெலாமுழுகின; முழுகினபின்பு அவ்வடி
வாலே காமற்கு ஓர் அப்புத்துணியை யுண்டாக்கினுனென்க. (௧௨௬)

வே லு.

ஆட்சியைம்பொறியாளனுடம்பெனும்

பூட்சிநீள்கொடிப்புற்றினகத்துறை

வாட்களேக்கெனும்வையெயிற்றரழல்
வேட்கைநாகத்தின்மீட்டுங்கொள்ப்பட்டாள்.

வாட்கண் - உவமத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை; இது பதுமைக்கு ஒருபெயர்.

இ - ள். தாம் ஏவல்கொள்ளுந் தொழிலையுடைய ஐம்பொறியை ஆளுதலையுடையானது உடம்பென்னும் புற்றிடத்தேயுறைகின்ற வேட்கையாகியநாகத்தினது நோக்கென்னும் எயிற்றினஞ்சாலே, வாட்கண்ணினையுடையான் மீட்டுங் கொள்ளப்பட்டாளென்க.

மேற்கோளாகிய கொடிவளரப்பட்டபுற்றென்க. * “நாட்ட மிரண்டு மறிவுடம் படுத்தற்கு - கூட்டி யுரைக்கும் குறிப்புளாயாகும்” என்றதனால் இருவருமெதிர்நோக்கியவிடத்துக் கூட்டுங் குறிப்புளாகிழந்தும் இயற்கைப்புணர்ச்சிநிகழாமையின், அவட்குநிகழ்ந்த முன்னிற்கவியிற்கூறிய வருத்தத்திற்கு இவன் வேட்கைநோக்கமே காரணமென்றறிவிக்க இக்கவியிற்கூறினார். இந்நோக்கமின்றேல் இவட்கு இது நிகழாதென்க. “பெருமையு முரனு மாடுஉ மேன” என்பதனால் இவற்கு வருத்தம் புலப்படாதாயிற்று. (௧௨௭)

மாழ்கிவெய்துயிர்த்தாண்மடவாளெனத்
தோழிமார்களுந்தாயருந்தொக்குடன்
சூழியானையன்னுய்தொடினஞ்சறும்
வாழியென்றனர்வம்பலர்கோதையார்.

இ - ள். கோதையாராகிய தோழியருஞ்செவிலியரும், மடவான் மயங்கியுயிர்த்தான். இனி இதுவேட்கையென்றேகருதிச் சேரத்திரண்டு யானையன்னுய்! வாழ்வாயாக; நீதினடித் திர்ப்பையாயின், நஞ்சறுமென்றாரென்க.

அன்னன், “தொழிலிற் கூறு மானெனிறுதி” யின்கூறாய் ஆயேற்றது. (௧௨௮)

கண்ணிற்காணினுங்கட்டுகோகேட்பினு
நண்ணித்தீண்டினுநல்லுயிரிநிற்குமென்
நெண்ணியேந்திழைதன்னையுடம்பெலாந்
தண்ணென்சாந்தம்வைத்தாலொப்பத்தைவந்தான்.

இ - ள். அதுகேட்டுக் காதலித்தோணாக்காணினுங் கேட்பினும் தீண்டினும், நல்லுயிரிற்கும், அதுநமக்குமொக்குமென்றெண்ணிச் சாந்தம்பூசினுற்போலே குளிரும்படி எந்திழைதன்னை உடம்பெல்லாந் தைவந்தானென்க. (௧௨௯)

மற்றுமாதர் தன்வாட்டடங்கண்களா
லுற்றநோக்கமுறாததொர்நோக்கினிற்
சுற்றிவள்ளலைச்சோர்வின்றியாத்திட்டா
ளற்றமில்லமிர்தாகியவஞ்சொலாள்.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், களவியல், ௫.

† ,, சொல்லதிகாரம், விளிமரபு, ௧௬.

இ - ள். அமிர்தமாகிய அஞ்சொலான், தன்கண்களாலே தான் அவற்கன்புற்ற நோக்கத்தைப் பிறர் ஆயிராததொருநோக்காலே வள்ளலைச்சுற்றித் தப்பாமற்கட்டினு ளென்க.

மாதர் - காதல். அற்றமில்மிர்து - ஒருவன் கைப்படாவமிர்து. (௧௩௦)

வேறு.

௧. விஞ்சையர்வீரனென்பார்விண்ணவர்குமரனென்பா
ரெஞ்சியவுயிரை மீட்டாநிவனலாலில்லையென்பா
மஞ்சுருழிஞ்சிமூ தூர்மாமுடிக்குரிசினுனை
நஞ்சுருழிவேலினிற்கேநங்கையைக்கொடுக்குமென்பார்.

போனவுயிரை மீட்டான் இவனல்லது வேறொருவனில்லை; இவ்வூராயுடைய தனபதி நாளை யிவற்கே நங்கையைக்கொடுக்குமென்பாரென்க. (௧௩௧)

௨. விளங்கொளிவிசும்பில்வெண்கோட்டிளம்பிறைசூழ்ந்தமின்போ
வளங்கெழுவுடத்தைச் சூழ்ந்துவான்பொனாண்டினை ப்பச்சேந்தில்
விளங்கதிர்முலைகடமமாலிவனை மார்பெழுதிவைகிற்
றுளங்குபெண்பிறப்புந்தோழியினிதெனச்சொல்லிநிற்பார்.

விசும்பிலே இளையபிறையைச் சூழ்ந்தமின்போலே முத்துவுடத்தைச் சூழ்ந்து பொன்னாணைசதலாலே சிவந்த இளையமுலைகளாலே இவனைமாறையெழுதி வைகப் பெறின், நிலைநில்லாத பெண்பிறப்பும் நன்றென்று சொல்லி நிற்பாரென்க.

இவனைமார்பெழுதியென்றார், கொடிசென்றதனால். (௧௩௨)

௩. அருந்தவஞ்செய்துவந்தவாயிழைமகளியார்கொல்
பெருந்தகைமார்பிற்றுஞ்சிப்பெண்மையாற்பிணிக்குநீரார்
கருங்கணியாயாமுங்கண்டாங்காமனை யென்றுசொல்லத்
திருந்தொளிமுறுவறசெவ்வாய்த்தீஞ்சொலார்மயங்கினாரே.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

இ - ள். தீஞ்சொலார் என்பார், என்பா, சொல்லிநிற்பாராய், யாமுங் காம னைக்கண்ணாலே கண்டேம; இங்ஙனமன்றி இவன்மார்பிலே தங்கப் பிணிக்குநீரா ராய் அருந்தவஞ்செய்துவந்த மகளிர் யார்கொவென்றுசொல்லி மயங்கினாரென்க. ()

பன்மலர்ப்படலைக்கண்ணிக்குமரனைப்பாவைநல்லார்
மன்னவன்பணியின்வாழ்த்திவாசநெய்ப்பூசினனீர்
துன்னிவராட்டிச்செம்பொற்செய்ப்புணுடகிலுஞ்சாந்து
மின்னறும்புகையும்பூவுங்கலத்தொடுமேந்தினாரே.

இ - ள். தனபதியேவலாலே, நல்லார் குமரனைத் துன்னினராய் நெய்ப்பூசின னீராலாட்டி வாழ்த்தித் துகின்முதலியவற்றை யேந்தினாரென்க. (௧௩௪)

ஏந்தியவேற்பத்தாங்கியெரிமணிக்கொட்டைநெற்றி
வாய்ந்தபொன்னுயிற்றிச்செய்தமரவடியூர்ந்துபோகி
யாய்ந்தநன்மாலேவேய்ந்தவரும்பெற்றக்கூட்டுச்சேர்ந்தான்
பூந்தொடிமகளிர் போற்றிப்பொற்கலம்பரப்பினரே.

இ - ன். அவர்களேந்தியவற்றைப் பொருந்தமெய்ப்படுத்து மணிக்கொட்டை
யை நெற்றியிலேயழுத்திப் பொன்னாற்செய்த மரவடியைத்தொட்டுப்போய்க் கூடத்
தைச்சேர்ந்தான்; அப்பொழுது மகளிர் கலத்தைப் பரப்பினரென்க. (௧௬௫)

கன்னியர்கரகநீராற்றாமரைசுழீஇயதொப்பப்
பொன்னடிசுழீஇயபின்றைப்புரிந்துவாய்நன்குபுகி
யின்மலர்த்தவிசினுச்சியிருந்தயிர்நினிதிற்கொண்டான்
மின்னிரிந்திலங்கும்பைம்பூண்வேற்கணர்வேனிலானே.

இ - ன். கன்னியர் நீராலே பொன்னடியைக் கழுவினபின்பு, வேனிலான்
விரும்பி வாய்ப்புகித் தவிசின்மேலிருந்து அடிசிலை முற்பட இனியவற்றோடேயுண்டா
னென்க.

* “நீராடிக் கால்கழுவி வாய்ப்புகி” என்றும், † “கைப்பன வெல்லாங் கடை
தலை தித்திப்ப” என்றும், ஆசாரக்கோவையிற்கூறினார். (௧௬௬)

வாசநற்பொடியுநீருங்காட்டிடக்கொண்டுவாய்ப்பப்
பூசறுத்தங்கைநீராமும்முறைகுடித்துமுக்காற்
காசறத்துடைத்தபின்றைக்கைவிரலுறுப்புத்தீட்டிக்
தூசினுலங்கைநீயிருந்தன்னேற்றறமிக்கான்.

இ - ன். மிக்கவன் பொடியையுநீரையும் அவர்கள் காட்டுதலின், அவற்றைக்
கைக்கொண்டு பூசுந்தொழிலுமுடித்து அங்கையிற்கொண்டநீரை முக்காற்குடித்து
வாயை முக்காற்றுடைத்து விரலைக் கண்முதலியவறுப்புக்களிலே நின்றுவித்துத்
துடைத்திருந்தானென்க.

தூச - ஒலியல். † “முக்காற் குடித்துத் துடைத்து முகத்துறுப் - பொத்த
வகையால் விரலுறுத்தி வாய்பூசல்” என்றார் பிறரும். (௧௬௭)

சீர்கொளச்செய்தசெம்பொனடைப்பையுட்பாகுசெல்ல
வார்கழற்குரிசில்கொண்டுகவுளடுத்திருந்தவாங்கட்
போர்கொள்வேன்மன்னெல்லாக்கலைகளும்புகன்றுகேட்டு
நீர்கொண்மாக்கடலுறற்குரிசுரில்லைநிலத்தினென்றான்.

இ - ன். பொன்னாற்செய்த அடைப்பையிற் பாக்கும்வெற்றிலையுஞ்செல்ல,
குரிசில் அதனைவாங்கிக்கொண்டு தின்றிருந்தவளவிலே, தனபதி, இவன் கலைகளை
யெல்லாம் விரும்பிக்கேட்டு, இவற்கு நிலத்தில் நிகரில்லையென்றானென்க. (௧௬௮)

வேறு.

பரிதிபட்டதுபன்மணிநீள்விளக்
கெரியவிட்டனின்னியமார்த்தன
வரியபொங்கணையம்மெனமளிமேற்
குரிசிலேறினன்சூர்ந்ததுசிந்தையே.

இ - ள். அவ்வளவிலே ஞாயிறுபட்டது; மணியும் விளக்கும் எரியும்படியிட்டு
டனர்; பல்லியங்களுமார்த்தன; தனித்தார்க்குப் பொறுத்தற்கரிய படுக்கைமேலே
குரிசிலேறினான்சூர்ந்ததுசிந்தையே. (௧௩௯)

பூங்கணவ்வயிலோக்கம்பொறுதபோல்
வீங்கிவெம்மைகொண்டேந்தினவெம்முலே
யீங்கிதென்னெனவிட்டிடைநைந்தது
பாங்கிலாரிப்பரந்துளதல்குலே.

இ - ள். அவள்கண்கள் அவ்விடத்து யானோக்கின நோக்கத்தைப்பொறுதே
நிலநோக்கி என்னைவருத்தினுற்போலே, முலைகளும் வீங்கிக் கொடுமைகொண்டு ஏந்தி
வருத்தின; இவ்விடத்திற் பொறுமையென்னெயன்று இடைநைந்தது; பிறரிடக்
கண்கண்டு மடிவாணைப்போலே அல்குல் பரந்ததென்க.

பரந்துளது - ஒருசொல். இனிக்குண்கள்தமக்கு முற்பட்டு வருத்தியதற்குப்
பொறுதனபோலே பின்பு முலைகளும் வருத்தினவென்றுமாம். (௧௪0)

முருகுவார்குழலாண்மு கிழ்மென்முலை
பெருகுநீர்மையிற்பேதுறவெய்திநின்
றுருகுநுண்ணிடையோவியப்பாவைத
னருகுநோக்கமெனுவியலைக்குமே.

இ - ள். குழலாள் ஓவியப்பாவை, அவள் முலைகளும், அவை பெருகுந்தன்மை
யாலேவருந்துமிடையும், குறிக்கொண்டிநோக்காதநோக்கமும் வருத்தமளவன்றி
என்னுவியைக் கெடுக்குமளவார்காநின்றனவென்க. (௧௪௧)

புகையவாஷ்யபூநதுங்லெந்தல்குல்
வகையவாமணிமேகலைவார்மது
முகையவாவியமொய்குழல்பாவினேன்
புகையவாய்ப்படர்நோய்பயக்கின்றவே.

இ - ள். முகைவிரும்பின மொய்குழலையுடையாளதேத்தல்குலிற் பூந்துகிலும்,
மேகலையும், பாவியேற்குப் புகையாந்தன்மையையுடையவாய், நோயைப் பயவாநி
ன்றனவென்க.

அல்குலைமறைத்தலின், அவை பகையாயின.

(௧௪௨)

போதுலாஞ்சிலையோபொருவேற்கணை
மாதுலாமொழியோமடநோக்கமோ

யாதுநானறியேனவன்கன்னவள

காதலாற்கடைகின்றதுகாமமே.

சிலை - காமன்வில்.

இ - ள். அணங்கன்னவளுடைய நுதலோ, கண்ணோ, நோக்கமோ, மொழியோ, காதலாலே காமத்தையிகப்பண்ணுகின்றது இவற்றில் இன்னதென்று யான் கிறிதும் அறிகின்றிலேனென்றானென்க.

இதனால் உறுப்புக்களெல்லாம் ஒக்கவருத்தினவென்றான். மொழியோவென்றதனால், மொழியுங்கேட்டானென்பது பெற்றும். அன்றி “அடிசுருக்கிறைஞ்சி” என்னுங் கவியிற்கூற்றைத் தானும் பின்புகேட்டலின், மொழியோவென்றானென்று மொன்று. (கசு௩)

க. அண்ணலவ்வழியாழ்துயர்நோயுற
வண்ணமாமலர்க்கோதையுமவ்வழி
வெண்ணொய்வெங்கனன்மீமிசைவைத்ததொத்
துண்ணையாவுருகாவுளளாயினான்.

இதுமுதலாகப் “பூமென்சேக்கை” அளவுமொருதொடர்.

அழுந்துதலுறுகின்ற வருத்தநோய் உருநிற்க. (கசு௪)

உ. பெயன்மழைப்பிறமுங்கொடியின்னிடைக்
கயன்மணிக்கணினல்லவர்கைதொழப்
பயனிழைத்தமென்பள்ளியுட்பைந்தொடி
மயனிழைத்தவம்பாவையின்வையினான்.

ஒழுங்குபட்டமின்போன்ற இடையினையும் கண்ணினையுமுடைய நல்லவர்கை தொழ. துணையுடையோர்க்குப் பயனுண்டாகப் பண்ணின பள்ளி. (கசு௫)

௩. வணங்குநோவ்சிலைவார்க்கணக்காமனோ
மணங்கொள்பூமிசைமைவரைமைந்தனோ
நிணந்தெனெஞ்சநிறைகொண்டகன்வனோ
யணங்குகாளறியேனானாயீர்களோ.

எல்லாரும் மணங்குழைதற்குக் காரணமான சிலை. பூமிசைத்தோன்றிய முருகன்; குறிஞ்சிலத்திற்குத் தெய்வமாகிய முருகன். நிணந்து - பிணித்து. பெரும்பான்மையுந் தெய்வத்தன்மையுடைமையின், மகனோவென்றிலன். உரையீர்களே, ஏகாரம் - வினா. (கசு௬)

ச. கடைகந்தன்னதன்காமருவிங்குதோ
ளடையப்புல்லினன்போன்றணிவெம்முலை
யுடையவாகத்துறுதுயர்மீட்டவ
னிடையதாருமெருமியிலாவியே.

* ஆகத்தணிந்த வெம்முலையுற்ற பசப்புடையும்படிதன்றோளாலே புல்லினன்போ

ன்று தடவி மீட்டவனென்க. இடை - இடம். போகாமுனி றுத்துவார் ஒருவருமில்
லாத வுயிர். (௧௪௭)

௩. இறுதியில்லமிர்தெய்துநீண்டியன்
றறிவினாடியவம்மலைமத்தமா
நெறியினின்றுகடைந்திடப்பட்டநீர்
மறுகுமாக்கடல்போன்றதென்னெஞ்சமே.

சாதலில்லாமைக்குக் காரணமான அமிர்தத்தை யெய்துந் தேவர்கள் 'திரண்டு
தம்மறிவாலே யதனையாராயவேண்டி. அன்று மந்தரமத்தாககின்று நெறியிற்கடைந்தி
டப்பட்ட நீர்மறுகுங் கடலென்க. (௧௪௮)

௬. நகைவெண்டிங்களுநார்மடலன்றிலுந்
தகைவெள்ளேற்றணற்றூழ்மணியோசையும்
பகைகொணமாலையும்பையுள்செய்யாம்பலும்
புகையில்பொங்கழல்போற்சூடுகின்றவே.

நாராயுடையமடல். கழுத்திலேதங்கிய மணி. ஆம்பல்-ஆம்பற்பண்ணையுடைய
குழல். புகையில்லாவழல் - இல்பொருளுவமை. (௧௪௯)

௭. பூமென்சேக்கையுணர்நியபூந்திரட்
டாமம்வாட்டுந்தகையவுயிர்ப்பனைஇத்
காமர்பேதைதன்சுண்டருகாமநோ
யாமத்தெல்லையொர்யாண்டொத்திறந்ததே.

பூந்தாமம்; திரளையுடைய தாமத்தைவாட்டுந் தகையவாகிய நெட்டுயிர்ப்புக்கல
ந்து. யாமம் - இரவு.

இ - ன். அண்ணல் அங்ஙனநோயுருநிற்ச, கோதையும் நல்லவர்கைதொழச்
சென்று அவ்வழிப் பள்ளியிலே தெய்வத்தச்சுனியற்றிய பைந்தொடிப்பாவைபோலே
வைகினுள்; அங்ஙனம்வைகினவளவிலே, திங்கண்முதலியன அழல்போற்சுடாநின்
றன; அதனால், எனதுநெஞ்சங் கடல்போல மறுகாநின்றது; இங்ஙனமறும்படி யெ
ன்னெஞ்சை நிணந்து நிறையைக்கொண்டகன்வனை, யான் காமனோ முருகனோவெ
ன்றையழுந்து இன்னனென்றறிகின்றிலேன்; இல்லுறையெய்வங்கள்! நீங்களுமு
னாயீர்களோ? உரைத்திலிராயினும், என் ஆருமில்லாவி, துயர்மீட்டவன் இன்னுமரு
ளுவனோவென்று அவனிடத்தேயாகாநின்றதென்று தெய்வத்தைநோக்கிக்கூறி, உயி
ர்ப்பனைஇ வெண்ணெயை நெருப்பின்மேலேவைத்த தன்மையையொத்து நெஞ்சரு
கிப் பின்னும், அவனவ்விடத்தேயாதலின், இறந்துபடாளாயினுள்; அங்ஙனமிருந்த
பேதைக்குத் தன்கண்டந்தநோயாலே இராப்பொழுதினெல்லே ஓர் யாண்டையொத்
துக் கழிந்ததென்க. (௧௫௦)

௧. மாநியாழ்மழலைம்மொழிமாதரா
டாநியவ்வையுந்தன்னமர்தோழியும்
போதுவேய்குழற்பொன்னவிர்சாயலுக்
கியாதுநாளுசெயற்பாலதென்றெண்ணினுள்.

(௧௫௧)

உ. அழுதுதுண்ணிடைநையவலர்முலை
முழுதுங்குங்குமமுத்தொடணிந்தபின்
றொழுதுகோதையுங்கண்ணியுஞ்சூட்டினு
ரொழுதுகொம்பனையாரினையானையே.

(கருஉ)

ங. வேந்துகாயினும்வெள்வனையாயமோ
டேந்துபும்பொழிலெய்தியங்காடுத
லாய்ந்ததென்றுகொண்டம்மயில்போற்குழீஇப்
போந்ததாயம்பொழிலும்பொலிந்ததே.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

க. காதுலையுடைய யாழ்போலு மொழியினையுடைய பதுமை.

உ. நுண்ணிடை - பதுமை. இனையாளென்றது அவளென்னுஞ்சூட்டு. கொம்பனையார் - செவிலியுந்தோழியும்.

ங. நெருநற் பாம்புதிண்டினபொழிலிலே போகவிட்டதென்று தனபதி கோபிக்கினும். ஆய்ந்தது - ஆராயப்பட்ட காரியம்.

இ - ள். அவ்விரா அங்கனனீங்கிற்காக, நுண்ணிடையினையுடையாள் அழுது நையாநிங்கு, அம்மாதராள்தாதியாகிய தாயுந் தோழியும்இவள்வருத்தத்திற்கு யாஞ்செய்யத்தகுங் காரியம் யாதென்றெண்ணினார்; எண்ணி அவனையெதிர்ப்பட்ட இடத்தைக் காண்டலும் அவனைக்கண்டாற்போறலின், வேந்துகாயினும் இவள் பொழிலிலே சென்று அவ்விடத்தே வினையாடுதலே காரியமென்றுக்கொண்டு, கொம்பனையார் அவ்வினையாளை முலைமுழுதுங் குங்குமத்தையும் முத்தையுமணிந்தபின்பு கோதையையுங் கண்ணியையுஞ்சூட்டினார்; சூட்டி அப்பொழிலிலே போவென்றுகூற, ஆயமும் மயில் போற்றிரண்வந்து தொழுது கூடப்போந்தது; பொழிலும் அப்பொழுது பொலிவு பெற்ற தென்க.

அழுதென்றதற்குப் பாம்புகடித்தவிடத்தே போகவிடாநின்றேமென்றழுதாரென்றுமுறைப்ப.

(கருங)

க. அலங்கறூன்றொடுப்பாரலர்பூக்கொய்வார்
சிலம்புசென்றெதிர்கூவுநர்செய்குனை
கலங்கப்பாய்ந்துடனெடுங்காதலி
னிலங்குபாவையிருமணஞ்சேர்த்துவார.

(கருச)

உ. தூசலாடுநித்தோகையினல்லவ
ருசலாடுநரொண்கழங்காடுநர்
பாசமாகியபந்துகொண்டாடுந்
ராகியெத்திசையுமம்மர்ந்தார்களே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

க. பாவைகளை வாழ்க்கைப்படுத்துவார்.

உ. துதிலேயசகின்றகொய்சகத்தையுடையஆயத்தார். பாசம் - அன்பு.

இ - ன். அவ்வாயத்தார் தொடுப்பார், கொய்வார், கூவுவார், ஆடுவார், சேர்த்துவார், ஊசன்முதலியனவாவொராதி எத்திசைகளிலும்போய் அமர்ந்தாரென்க. (கருடு)

முருகுவிம்மியமொய்குழலேழைத
ஊருகுநோக்கமுளங்கிழித்துள்குட
வரிவையாடியகாவகங்காணிய
வெரிகொள்வேலவனேகினனென்பவே.

இ - ன். வேலவன், பதுமை தனதுநினைவுமிக்கு வருந்திப்பார்த்தபார்வை நெஞ்சைச்சுடுதலின், அவனையெதிர்ப்பட்ட இடத்தைக்காண்டலும் அவனைக்கண்டாற்போறலின், அவளாடிய காவிடத்தைக் காண்டற்கு ஏகினென்க. (கருசு)

மயிலினுடலுமந்தியினுடலுங்
குயிலின் பாடலுங்கூடிமலிந்தவண்
வெயிலினீங்கியவெண்மணற்றண்ணிழல்
பயிலுமாதவிப்பந்தரொன்றெய்தினுன்.

இ - ன். அங்குணமேகனவன், அவ்விடத்து மயிலினுடன்முதலியன கூடிமிக்கு வெயிலினின்றூங்கிய வெண்மணற்றண்ணிழல்பயிலும் மாதவிப்பந்தரொன்றைச் சேர்ந்தானென்க.

மாதவ் - குருக்கத்தி. (கரு௭)

காதுசேர்ந்தகடிப்பிணையது
தாதுமல்கியதண்முநீர்பல
ரோததித்திலாட்டொராபொன்செய்நாண
கோதைவெம்புலேமேற்கொண்டகோலமே.

இ - ன். கோதையது காதைச்சேர்ந்தன கடிப்பிணை; அவள்கையது கமுநீர்மலர்; அவள் முலையிடத்தன முத்துவடமும்பொன்னும்; இஃது அவள்மேற்கொண்டஒப்பினையென்க.

இதனால் அவனொப்பினையைத் தேவரவியந்துகற்றினார். காமநோயினால் நொய்தாக வொப்பித்தார். (கரு௮)

விண்புதைப்பனொண்மலர்வெய்ந்துறா
சுண்புதைப்பனநாரிரும்பும்பொழில்
சுண்பகத்தணிசோதைநின்றுடனி
நண்பனைநினைபாநறுமேனியே.

இ - ன். சுண்பகத்தினது கோதையையொத்த நறுமேனியையுடையாள், அக்கோலத்தோடே நண்பனைநினைத்துப் பொழிலிலே தனியே நின்றாளென்க.

விண்ணை மறைப்பனவாகிய பொழில்; மலராலே வேயப்பட்டு உள்ளிடங்கண்ணைமறைப்பனவாகிய பொழில். அஃது அவன்சேர்ந்த மாதவிப்பொழில். அணி-உவமவுருபு. (கரு௯)

கறந்தபாலினுட்காசிறிருமணி
நிற்றங்கிளர்ந்துதன்னீர்மைகெட்டாங்கவண் •
மறைந்தமாதவிமாமைநிழற்றலிற்
சிமந்தசெல்வனுஞ்சிந்தையினோக்கினுன்.

கிளர்ந்து - கிளர. மாதவி - ஆகுபெயர்.

இ - ள். பாலினுள்ளே நீலமணிநிறங்கிளர அது தன்னீர்மைகெட்டாழ்போலே, அவன் மறைந்துகின்ற மாதவிப்பூவின்மேலே மாமைநிறம் ஒளியிடுதலிற் சீவகனும் விசாரத்தோடே பார்த்தானென்க.

இவ்வொளி யாதென்று கருதினான்.

(கக0)

வரையின்மங்கைகொல்வாங்கிருந்துங்குநீர்த
திரையின்செல்விகொமேமலர்ப்பாவைகொ
லுரையின்சாயலியக்கிகொல்யார்கொலிவ்
விரைசெய்கோலத்துவெள்வளைத்தோளியே.

வளைந்தநீர்; பெரிய அசைகின்றநீர்.

இ - ள். இவ்வளைத்தோளி வரையரமகளோ, நீரரமகளோ, திருமகளோ, இயக்கியோ, யார்தானென்று ஐயமுற்றானென்க.

பதுமை முன்புகண்டவளாயினும், வேட்கைமிகுதியான் ஐயநிகழ்ந்தது. (1)

மாலேவாழினவாட்கணிமைத்தன
காலும்பூமியைத்தோய்ந்தனகாரிகைப்
பாலின்நீஞ்சொற்பதுமையிந்நின்றவள்
சோலேவேய்மருள்சூழ்வளைத்தோளியே.

இ - ள். வாடின, இமைத்தன, தோய்ந்தன; ஆதலால், இவ்விடத்தினின்றவள் வளைத்தோளியாகிய அழகினையுடைய பதுமையென்றுதெரிந்து தேறினா னென்க. (கக௨)

(தேவாபண்ணியதீந்தொடையின்சுவை
மேவர்தென்மழிழ்மெய்ப்பொருளாதலிற்
கோவத்தன்னமென்சேறடிக்கொம்பனாள்
பூவர்சோலேபுகுவலென்றெண்ணினான்.

தீந்தொடை - யாழ். மேவருதமிழ் - நாடகவழக்கும், உலகியல்வழக்கும்பொருந்துதல்வரும்அகப்பொருள். மெய்ப்பொருளென்றது முதற்கந்தருவமன்றிச் சுட்டியொருவர்பெயர்கொள்ளப்பட்டு ஐந்துநிலம்பெற்ற கந்தருவமாகியஉலகியல்வழக்கான இயற்கைப்புணர்ச்சியை. பூவர், அர் - பருகிப்பொருள்வகுதி.

இ - ள். அங்ஙனந்தேறினவன், யாழையுடைய கந்தருவர்பண்ணிய இனிய மணந் தமிழிற்பொருள்; அதுவும் நமக்காமாதலிற் கொம்பனைநிகின்ற பூவையுடைய சோலையே யானுஞ்சென்று இயற்கைப்புணர்ச்சி புணர்வேனென்றெண்ணினானென்க.

முதற்கந்தருவமன்மையின், எண்ணினானென்றார்.

(கக௩)

அல்லிசேரணங்கன்னவட்காயிடைப்
புல்லிநின்றமெய்க்நாண்புறப்பட்டது
கல்செய்தோளவன்காமருபேருணர்
வெல்லேநீங்கிற்றியைந்தனரென்பவே.

இ - ள். அவன்அங்மனமெண்ணிச்சென்றபொழுது அணங்கன்னவட்கு நாண்
நீங்கிற்று; தோளவனுணர்வு அவனெல்லையைக்கடந்தது; அப்பொழுது இருவருங்
கூடினாரென்க. (௧௬௬)

களித்தகண்ணிணைகாம்பெனவிற்குதோட்
டெளித்தவெள்வளைசேர்ந்ததுமரமையுந்
தளித்தசுண்ணஞ்சிதைந்தனகுங்கும
மளித்தபூம்பட்டணிந்துதுகழந்ததே.

இ - ள். அப்பொழுது கண்ணிணை களித்தன; தோளில் வளைகளுமொலித்தன;
போனமாமையிறமும் வந்துசேர்ந்தது; பூசினசுண்ணமும் குங்குமமழிந்தன; இவ
னாவ் அருள்பண்ணப்பட்ட பட்டிம் அணியப்பட்டு விளங்கிற்றென்க.

இவள் புணர்ச்சியைக்கைவிட்டுப் பட்டணிந்தாளாதலின், நின்றதென்றார். (1)

குவளையேயந்தகொடுங்குழைகூந்தலுட்
டிவளும்வாழியசெம்பொறிவண்டுதா
ளிவளகூரெயிற்றினுந்தரையவோ
தவளமெல்லினர்த்தண்டொழியல்லையே

வாழிய - அசை.

இ - ள். இவள்கூந்தலிலே துவளும்வண்டுகாள்! முல்லைகள் இவளுடைய எயி
ற்றையினுந் தகைமையையுடையவோ, உளவேற் கூறுமினென்றானென்க. (௧௬௭)

பொன்றுஞ்சாகத்துப்பூங்கண்கள்போழ்த்தபு
ணின்றிப்பூண்டொளிவாமுலைச்சாந்தலா
லன்றித்தீர்ப்பனயாவையுமில்லையே
யென்றுமாதரெழினலமேத்தினான்.

இ - ள். நீதங்கியமார்பிலே நினைதுகண்களாகியவேல் முன்பேபட்டு உருவிக்
கிடந்த பழம்புண்களை இன்று இந்தமுலையிற்சாந்தல்லது மாறுபட்டுத்தீர்ப்பன வேறொ
ன்றுமில்லையென்றுகூறி யேத்தினானென்க.

இவையிரண்டும் நயப்பு. பொன்னென்றது பதுமையை. ஆகம் - நெஞ்சு. இனித்
தலையினுதலிற் பொன்றுஞ்சாகமென்று தன்னைப்புகழ்தலுமாம். (௧௬௮)

க. கண்ணிவேயந்துகருங்குழல்கைசெய்து
வண்ணமாலேநடுச்சிகையுள்வளைஇச்
செண்ணவஞ்சிலம்பேறுதுகளவித்
தண்ணலிப்புறுத்தாற்றலினுற்றினான்.

(௧௬௮)

உ. திங்களும்மறுவும்மெனச்சேர்ந்தது
நங்களன்பெனநாட்டிவலிப்புறீஇ
யிங்கொளித்திடுவேனுமரெய்தினார்
கொங்கொளிக்முழலாயெனக்கூறினான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர். .

க. நுண்ணிய தொழிலையுடைய சிலம்பினேறின பூந்தாதையர் துடைத்து.

உ. நங்கள், கள்-அசை. நாட்டி-பிரிவென்பதொன்றுண்டென்று நிலைபெறுத்தி. வலிப்புறீஇ - பிரிந்தும் பிரிவிலேமென்று தெளியும்படி நெஞ்சைவற்புறுத்தி.

இ - ள். அண்ணல் வேய்ந்து, மாலையைக் கொண்டைக்குருடுவே வளையமாக வைத்துக் குழலைக்கையெடுத்து, துகளவித்து, இன்புறுத்தி, நம்மன்பு திங்களும்மறுவு மென்னும்படி சேர்ந்ததென்கூறி நாட்டி, வலிப்புறீஇ ஆற்றுவதிலின், ஆற்றி னாள்; அங்ஙனம் ஆற்றினபின்பு குழலாய்! துமரெய்தினார்; அவர்காணுதபடி இங்கே யொளிப்பேனென்று கூறினானென்க.

உடன்றேய்ந்து உடன்வளர்தலின், மறுவுவமை.

(ககூக)

மழையிடைக்குளித்திட்டதோர்வான்மினிற்
றழையிடைக்குளித்தான்றகைவேலினு
னிழையிடைக்குளித்தேந்தியவெம்முலை
வழையிடைக்குளித்தார்வந்துதோன்றினார்.

இ - ள். மழையிடத்தே மறைந்தமின்போற் கடிதாக வேலினான் தழையிடத் தேமறைந்தான்; அப்பொழுது பூண்டத்தே மறைந்தேந்தின முலையினையுடைய மறைந்தவாயத்தார் வந்து தோன்றினாரென்க. (கஎ௦)

மின்னொர்பூம்பொழின்மேதகச்செல்வதொத்
தன்னநாணவசந்துசிலம்படி
மென்மெலம்மலர்மேன்மிதித்தேகிளு
ணன்னலம்மவற்கேவைத்தநங்கையே.

இ - ள். அன்பொன்றுமே அவனுக்கு உதவியாகவைத்த நங்கைதான் ஏகினு ளென்க.

முற்பிறப்பே தொடங்கி அன்புவைத்தவளென்றுமாம். ஒருபொழிலிலே மின் பெருமைதகச் செல்லுந்தன்மையையொத்து அடியாலேமிதித்து, அசைந்து, அன்ன நாண வேகினுளென்க. மென்மெலம்மலர்மேலென்றும் பாடம். (கஎ௧)

திங்கள்சூழ்ந்தபன்மீனெனச்சென்றெய்தி
நங்கைதவ்வையுந்தோழியுநண்ணினு
ரங்கவாயமடிப்பணிசெய்தபின்
றங்கள்காதலினுற்றகைபாடினாள்.

இ - ள். திங்கைச்சூழ்ந்த மீனென்னும்படி சென்றெய்தி அவ்விடத்தே ஆயம்

எவல்செய்தபின்பு அவள்செவிலியுந்தோழியுஞ் சென்றனாகினார். இங்ஙனம் எல்லா ருஞ்சேர்ந்து அவளை நலம்பாராட்டினாரென்க.

தெளவை - செவிலிக்கு மூத்தவள். பாம்புதீண்டின பொழிலாதலிற் காவலாக வந்தாரென்க. (கஎஉ)

தழையுங்கண்ணியுந்தண்ணமுமாலையும்
விழைவசேர்த்துபுமெல்லெனவேகினார்
முழையுண்முரிமுழங்கரியேறனான்
பழையநன் பனைப்பண் புளியெய்தினான்.

இ - ள். அவர்கள் தழை முதலியனவற்றில் அவள் விரும்புவனவற்றைச்சேர் த்தி அவளைக்கொண்டுபோனார்; போனபின்பு சேவகனும் அவளுணங்களைநினைத்து அந்நினைவோடே உலோகபாலனைச் சென்றெய்தினென்க.

பண்ப - கூட்டத்தின்பெற்ற குணங்கள். (கஎங)

வேறு.

பூமியையாடற்கொத்தபொறியினனாகலான
மாமகனாயினாமீட்டவலத்தினனாகலான
நேரியான்சிறுவனன்னநெடுத்தகநேருமாயி
னாமலற்கழுகாசங்கையைக்கொடுத்தமென்றான்.

இ - ள். அவர்கள் அங்ஙனம் ருக்கின்றவனவிலே, தனபதி மதிதரனைநோக்கி, பதுமையையுயிர்த்தந்த வெற்றியையுடையனானும், உலகை யாளுதற்குப்பொ ருத்தின உத்தமவிலக்கணத்தையுடையனாகலானும், காமனையொத்த நெடுத்தகை யுட ன்படுவனாயின், நமக்குநன்றாக நாம பதுமையை அவனுக்குக் கொடுக்கக்கடவேமெ ன்று கூறினென்க. (கஎச)

மதிதரனென்னுமாசின்மந்திரிசொல்லக்கேடடே
யுதிதரவுணர்வல்லானுமொப்பினுமுருவினானும்
விதிதரவந்தொன்றேவிளகருபுண்முலையினானேக்
கொதிதருவேலினுநேகொடுப்பதுகருமென்றான்.

ஒப்பு * “பிறப்பே குடிமையான்மை யாண்டோ - நிருவு நிறுத்த காம வாயி- னிறையே யருளே யுணாவொடு திருவென - முறையுறக் கிளந்த வொப்பினது வகை யே” என்பன. உரு - உட்கு. அது விடந்தீர்த்தார்க்குக் கொடுப்பேடிமென்ற மொழி பிறழாமற் காக்கவேண்டுமென்னுமச்சம்.

இ - ள். தனபதி அங்ஙனங்கூறக்கேட்டு, மதிதரனென்னுமமைச்சன் ஒப்பா னும், உருவானும் பதுமையை வேலினுக்குக் கொடுப்பதேகருமம், இது யானும் முன் பே நினையாநிப்பேன், இதுதான் விதிதரவந்தொன்றே மென்றென்க. (கஎடு)

உள்ளிரித்தினைமெல்லாபுனைகருமொழிந்துவிட்டான்
மௌனிதிற்பெரியுச்சென்றாங்குரைத்தலுங்குமரன்றேறி

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மெய்ப்பாட்டியல், உரு.

வெள்ளிலையணிந்தவேலான்வேண்டியதாகவென்ற
எள்ளிலேவேல்கொண்மன்னற்கமைச்சனெதமைந்ததென்றான்.

இ - ள். அதுகேட்டதனபதி மதிதரனைநோக்கி இக்காரியத்தையெல்லாம் உள்
விரித்து அவனுக்குத் தெள்ளிதினுணாப்பாயாகவென்று கூறிவிட்டான்; அவனுஞ்செ
ன்று அப்படியே தெரியவுரைத்தவனவிலே, சீவகனும் தேறித் தனபதிவிரும்பியகாரி
யம் அங்மனமாகவென்றான்; அதுகேட்டவமைச்சனும் தனபதிக்கு அக்காரியம்பப
டியே முடிந்ததென்றானென்க. (௧௭௭)

க. பொன்றியவுயிரைமீட்டான்பூஞ்சிகைப்போதுவேயந்தா
னன்றியுமாமெய்தீண்டியளித்தனனழகின்மிக்கா
னென்றியமகளிர்தாமேயுற்றவர்க்குரியவென்ன
வென்றிகொள்வேலினுற்கேபான்மையும்வினைந்ததன்றே. (௧௭௭)

உ. கோப்பெருந்தேவிகொற்றககோமகலிவைகனாடி
யாப்புடைத்தையற்கின்றேநங்கையையமைக்கவென்னத்
தூப்புரிமுத்தமாலேதொடக்கொடுதூக்கியெங்கும்
பூப்புரிந்தணிந்துகோயில்புதுவதுபுனைந்ததன்றே.

இவையிரண்டுமொருதொடா.

இ - ள். தனபதியுந் திலோத்தமையும் உலோகபாலனுந் தம்மிற்குடி, அழகின்
மிக்கான்; உயிரைமீட்டாளுதலான், நாம் நிதியுநல்கி மகட்டருமென்றவவை தாமே
வந்தொன்றிய; அன்றியும் போதுவேயந்தாளுதலானுந் தீண்டினுதலானும் “உற்
ரர்க்குரியர்பொற்றொடிமகளிர்” என்றுகூறியபான்மையும் வேலினுற்கேவ்னைந்ததல்
லவோவென்று இவைகளைநாடி, பதுமையை யவனுக்கு இப்பொழுதேகொடுத்தது
டைத்து; நீர் மணத்திற்குவேண்டிவனவமைக்கவென்று உழையாரைநோக்கிக்கூறினா
ராக; முத்தமாலையைச் சல்லியுந்துக்குமாகநாற்றி எங்கும் புவைவிரும்பியணிந்து ஒரு
கோயில் புதிதாகப் புனையப்பட்டதென்க. (௧௭௮)

கணிபுனைந்துரைத்தநாளாற்கண்ணியகோயிறன் னுண்
மணிபுனைமகளிர்நல்லார்மங்கலமரபுகூறி
யணியுடைக்கமலமன்னவங்கைசோமுன்கைதன்மேற்
றுணிவுடைக்காப்புக்கட்டிச்சுற்றுபுதொழுதுகாத்தார்.

இ - ள். கணிகூறியநாளிலே, நன்றென்றுகருதிய கோயிலிலே, நல்லார் மங்
கலமரபுகூறி முன்கையிடத்தே இருவர்க்குங் காப்பைக்கட்ட, மகளிர் தொழுது சுந்
திற்புறப்படாமற் காத்தானென்க.

கட்டி - கட்ட.

(௧௭௯)

மழகளிற்றெருத்திறந்தமணிக்குடமண்ணுநீரா
வழகனைமண்ணுப்பெய்தாங்கருங்கடிக்கொத்தகோலந்
தொழுதகத்தோன்றச்செய்தார்தூமணிப்பாவையன்னார்
விழுமணிக்கொடியுனளும்விண்ணவர்மடந்தையொத்தாள்.

இ - ள். மணிப்பாவையன்னவர் அழகனைக் களிற்றினெருத்திற்றந்த கீராலே குளிப்பாட்டி அவ்விடத்தே கலியாணத்திற்கொத்த ஒப்பினையை நன்குமதிக்கும்படி தோன்ற ஒப்பித்தார்; அவ்வொப்பினையாலே கொடியனஞ் தேவர்களை யொத்தா ளென்க. (௧௮௦)

வேறு.

கயற்கணையுங்காமனன்னையு
மியற்றினர்மணமேதருந்தன்மையார்
மயற்கையிலவ்மன்றன்மன்னிய
வியற்கையன்புடையாரியைந்தார்களே.

இ - ள். தனபதிமுதலாயினார் பதுமையையுஞ் சீவகனையும் மணத்தைமுடித் தார்; முடித்தபின்பு அவர் தம்மிற்குடினாரென்க.

கந்தருவர்மணம்போலே முன்பேமன்னிய இயற்கைப்புணர்ச்சியாலுள்ளவன்பை யுடையாரென்க. கூடியபடி மேற்கூறுகின்றார். (௧௮௧)

வாரும்வேலுமலைந்தரியார்த்தகண்
னாரும்வார்கழன்மைத்தனுமாயிடைத்
தோளுந்தாளும்பிணைந்துருவொன்றெய்தி
நாளுநாகர்நாகர்ச்சிலத்தரோ.

இ - ள். கண்ணாரும் மைத்தனும் அவ்விடத்தே, தோளுந்தோளும், தாளுந்தா ளும் பிணைதலின், ஒருவடிவைப்பெற்று, நாகர் நாகோறுதுகாசின்ற துக்ர்ச்சியின்பத் தையுடையராயினாரென்க. (௧௮௨)

க. தணிக்ஞந்தாமரையாணலத்தன்னையும்
பிணைக்கும்பிடினியென்செயும்பேதைதன்
மணிக்கண்வெம்முலைதாம்பொரவாயிழிற்
தணிக் கந்தன்னவன்றாரங்குடைந்ததே. (௧௮௩)

உ. பரிந்தமாலேபறைத்தனகுங்குங்கு
கரிந்தகண்ணிகலந்தமகிழ்ச்சியு
ளரிந்தமேகலையாந்தனவஞ்சிலம்
பிரிந்தவண்டியோர்வினையாடவே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்

க. எல்லாறுழகையுந்தோற்பிக்குந் திருவினழகைப் பிணிக்குமபி இருவர்க் கும்பொது. வாயவிழ்தல் - அரும்புவாயவிழ்தலும், அவ்விடத்தினின்றுநிலைகுலைதலு மாம்; தா - மாலையுந்தாசியுமாம்; சிலேடையால்.

உ. கரிந்த - கலவியாற்கரிந்தன. கலத்தல் - முயக்கம்.

இ - ள். அங்ஙனங் கலந்தமகிழ்ச்சியாலே யினையார் வினையாடாநிற்க, பேதை தன்முலையாகிய யானே போர்செய்தலின், நிலைகுலையாதவன் தார்நெகிழ்ந்து அவ்விட த்தேயுடைந்தது; அப்பொழுது அவன்மார்பிலே முத்தமாலேகளாற்றன; குங்குமமழிந்

தன; தலையிற் கண்ணிகிரிந்தன. அவைபொருது பின்பு அவன்போர்செய்தலான், மேக லைகளற்றன; சிலம்புகளாற்றுகார்த்தன; வண்டுகளிரிந்தன; இனித்திருமகளைப் பிணிக் குமிவர் பீடு மேலென்செய்யும்; அவை நம்மாற்கூறுதற்கரியவென்றாரென்க. (கஅச)

கொழுமெனின்னகிற்கூட்டுமுடென்புனை
கழுமுசேக்கையுட்காலையுமாலையுந்
தழுவுகாதறணப் பிலாசெல்பவே
யெழுமையும்மியைந்தெய்தியவன்பினி.

இ - ன். எழுபிறப்பும் பொருந்திப்பெற்ற அன்பினா, தழுவுகாதலாலே நெய்த்த அகிற்புகைதிரண்ட சேக்கையிலே, காலையுமாலையுமுட்பட நீக்கம்ல்லாராய், அங்ஙன நடத்துவரென்க.

மென்புகை - மெல்லியபுகை. கூட்டு - கட்டிமுதலியன. (கஅஇ)

நாறியுஞ்சுனைந்துநாம்பின்னிரை
கூறியுநகுளிர்நாடகநோக்கியு
முறினவெம்புலையாலுழப்பட்டுமவ்
வேறனுவைவகுமவைகலுமென்பவே.

இ - ன். அங்ஙனங் காலையுமாலையுந் தீண்டுதற்கனிய முலையாலுழப்பட்டிருக்க வும், அவ்வேறனங் பின்னும் வேட்கையினைத்தற்காகத் தன்மேனியிலே நறியனநா றப்பட்டு, நாவிந்கினியனதுகாந்தது, இசையைக்கொண்டாடியும், நாடகங்களை நோக்கியும் நாடோறுங் தங்குமென்க. (கஅச)

பேறு

விரிகதிரவிளங்குபன்மீன்கதிரோடுமிடைந்துதிங்க
டெரிகதிர்திரட்டிலல்லான்றெரிந்துதோததணிந்தபோலுஞ்
சொரிகதிர்துமுத்தமின்னுந்துணைமுலைத்தடத்திலுந்நீழ்தான்
புரிகதிர்ப்பொன்செய்யமலைபபுகை நுத்ப்புலவுவேலான்.

மிடைந்து - மிடைய அணிந்த - பெயர். புரிகதிர - மிக்ககதிரா. கதிர்விளங்கு மீன்களின்கதிரோடே மிடையும்படி திங்களின்கதிராத் திரட்டி வல்லவன் கோ த்தணிந்தனவற்றை யொக்குங் கதிரையுடைய முத்தமின்னு முலையென்க.

இ - ன். வேலான், அங்ஙனந் துப்புரவகனெல்லாநுகர்ந்தபின்னும் முலைத் தடத்தே வீழ்ந்தேவிட்டானென்க. (கஅஎ)

பேறு

எழின்மாலையென்னுயிரையான்கண்டேனித்துணையேமுலையிற்றுகி
குழன்மலைக்கொம்பாகிக்கூரெயிறுநாப்போழ்தலஞ்சியஞ்சி
யுழன்மலைத்திங்கிளவியொன்றிரண்டுகான்மிற்துமொருநாட்காறு
நிழன்மாலையெனணநீண்டகண்ணெநெய்தோய்த்ததளிரேமேனி.

எழின்மாலையென்னுயிர் - அழகையின்பாகவுடைய வென்னுயிர்.

இ - ள். யாவருங்காணுதவுயினா யான்கண்டேன்; அதன்நன்மைகூறுமளவில் இவ்வளவே கூறலாவது: 'முலையினையுடைத்தாய், கீண்டகண்ணினையுந் தனினாயொக் குமேனியையுந் குழலையுமாலையையுமுடையதோர் கொம்பாய், கூரெயிறுபோழ்தற்கு அஞ்சி யஞ்சி யுழலுமியல்பையுடைய தனதுநாத்தான் ஒருநாளளவும் ஒன்றிரண்டு கிளவியை மிழந்துமென்க.

கிணவியையோடு முடிந்தது. இது நயப்பு. (௧௮௮)

மாரீர்மணிமுகிலின்மின்னுக்கொடி நுகப்பின்மயிலஞ்சாய
லேரீரிருபுருவமேறியிடைமுரிந்து நுடங்கப்பல்வீத்
தூரீர்மலர்மார்பன்றொன்னைலந்தான்பருகித்துளும்புந்தேறத்
தேனீர்மலர்மாலேதேன்றுளித்துமட்டுயிர்ப்பச்சூட்டினுனே.

இன் - ஏழனுருபாதல் புறனடையாற் கொள்க. ஏரீரிருபுருவம் - மேற் றன் னைப் புணர்ச்சியிலே எவுகின்ற புருவம். மட்டுத்தேறலெனமாறிக் காமபாணத்தின் றெளிவென்க. தேனினத்தையுடைய ரீர்ப்புவாற்செய்த மாலே.

இ - ள். முகிலிடத்து மின்போல நுகப்பினையுடைய சாயல், துளும்புமட்டுத் தேறலைப்பருகுதலாலே தூயரீர்மையையுடைய மலர்ந்தமார்பன்றான் அவடொன்ன லத்தைப் புருவமேறிநுடங்கும்படிபல்வீ, பின்னும் மாலையைத் தேன்றுளித்துயிர்க் கும்படி சூட்டினுனென்க.

உயிர்த்தல் - சுமைபோக்குதல் (௧௮௯)

வேறு.

தேனடைந்திருந்தகண்ணித்தென்மட்டுத்துவலைமாலே
பூனடைந்திருந்தவேற்க்கெண்ணொடியுருவவீணே
தானடைந்திருந்தகாவிற்பாடினாடனிமைதீர்வான்
கூனடைந்திருந்தகிங்குளிர்ப்புத்தமுலையினுனே.

இ - ள். கண்ணியையும் மாலையையுந் கண்ணினையுந் தொடியையுமுடைய தேசிகப்பாவை, தான் பொருந்தியிருந்தபொழிலிலே தனிமைதீர்த்து வீணையைப் பாடினென்க.

தேன் - தேனினம். கூன் - வளைவு. (௧௯௦)

வாரதளிந்ததைந்துபோதுமல்கிவண்டுறங்குங் ௭௭ வித்
சீர்கெழுஞ்சிவப்புககான்றேசிகப்பாவையெனனுங்
கார்கெழுமின்னுலென்றநுடங்கிடைக்கமுத்தண்கோதை
யேர்கெழுமயிலினையிடைவயினெதிர்ப்பட்டானே.

இ - ள். குரிசில் காவிலே புக்கான்; புக்கவன் தேசிகப்பாவையென்றுபெயர் கூறுமிடையினையுந் கோதையினையுமுடைய பரத்தையை அவ்விடத்தே கண்டா னென்க. (௧௯௧)

சிலம்பெணும்வண்டுபாடமேகலைத்தேன்களார்ப்ப
நலங்கவின்போதுபூத்தபூங்கொழிநடுநிநாணக்

கலந்தனன்காமமாலேகலையினதியல்பிற்குட்டப்
புலம்புபோய்ச்சாயலென்னும்புதுத்தளிரீன்றதன்றே.

இ - ன். அவயவவழகுஞ் சமுதாயசோபையுமாகிய பூவைப்பூத்த பூங்கொடி
நாணும்படி சென்றுசேர்ந்தான்; சேர்ந்தவன் காமமாகியமாலையைக் கந்தருவழணங்
கூறிய தூலினியல்பாலே, பாட ஆர்ப்பச் சேர்த்தினுனாக; அக்கொடி தனிமைநீங்கித்
தளிராயின்றதென்க. (௧௧௨)

சாந்நுடைக்குளித்தவெங்கட்பணைமுலைத்தாமமாலேப்
பூந்தொடியரிவைபொய்கைப்பூமகளினையொற்றின்பின்
வேந்தமிகுருதிவேற்கண்விளங்கிழையிவர்களுளு
மாய்ந்தடிபரவவைகுமரிவையர்க்கங்கனன்னான்.

தாமம் - ஒழுங்கு. முலையினையும் மாலையினையும் பூமகளினையொற்றியினையு
முடைய வரிவை - பதுமை. வேந்து - தனபதி. அடுகின்றவேற்கண்ணையுடைய
வீனங்கிழை - திலோத்தமை.

இ - ன். அநங்கனன்னான் வேந்து, விளங்கிழையென்ற இவர்கள் நானுமாய்ந்து
தன்னைப்பரவுதலாலே தான் அரிவையடியிலே தங்காநிற்குமென்க.

பதுமையையும், பாத்தையையும் ஒக்கக் கூறலாகாமையுணாக. (௧௧௩)

இங்ஙனமிரண்டுதிங்கலேகலுமேகவேலா
னங்ஙனம்புணர்ந்தவன்பினவண்முலைப்போகநீக்கி
யெங்ஙனமெழுந்ததுள்ளமிருளிடையேகலுற்றான்
நங்கியபொறியினுக்கந்தனக்கொர்தேராகநின்றான்.

இ - ன். இங்ஙனம் இரண்டிங்கள் சென்றவளவிலே, வேலான் தங்கிய நல்
வினையினுக்கந் தேராகநின்றவன், அங்ஙனமுமூலவான்வந்த அன்பினையுடையவன்
முலைப்போகத்தேநீக்கி இருளிடையேகலுற்றான்; அதற்கு உள்ளம் எங்ஙனமெழுந்த
தென்க.

கொண்டுபோதலின், நல்வினை தேராயிற்று. பிரிவிற்குத் தேவர்வருந்தினார். (1)

தயங்கினார்க்கோதைதன்மேற்றண்ணெவைத்தமென்றோள்
வயங்கினர்மலிந்ததாரான்வருந்துறுவகையினீக்கி
நயங்கிளருடம்புநீங்கிநல்லுயிர்போவதேபோ
லியங்கிடையறுத்தகங்குலிருளிடையேகினுனே.

வகை - அவளை யவசமாக்குதல். நல்லுயிர் - ஆன்மா; அது கனவிடைப்போய்
நுகர்ந்து மீண்டும் அவ்வுடம்பின்கண்வருமாறுபோல, இவனும் பலரையுநுகர்ந்து
பின்பு கூடுவென்றுணர்க. இனி உடம்பு நல்லுயிரை நீங்கிஊற்போவென்று
முணாப்ப.

இ - ன். தாரான், தன்மேலே பதுமைவைத்தகையை அவள்வருந்தாதபடிநீக்
கிக் கங்குலிலே நல்லுயிர்போந்தன்மைபோலே இயக்கத்தைநடுவறுத்த இருளிடத்தே
யேகினுனென்க. (௧௧௪)

வேறு.

நீனிமக்குழனோர்வனோத்தோளியைத் .

தானுமக்கிடநீத்தலுந்தன்பினே

வேனிமக்கண்விழித்தனளென்பலே

பானிமத்துகிற்பையரல்குலாள்.

இ - ள். பதுமையைச் சேவகன் உறக்கத்திடத்தே பிரிந்தானாக, தான்பிரிந்த பின்னே அவள் கண்விழித்தாளென்க. (௧௧௬)

ஆக்கையுள்ளுமையாவிடுமீத்தவனா

யாக்கைநாடியயர்வதுபோலவுஞ்

சேக்கைநாடித்தன்சேவலைக்காணிய

பூக்கனாடுமொர்புள்ளுமொத்தாள்ரோ.

யாக்கைநாடி - பிணித்தலைத்தேடி .

இ - ள். அங்குநன்விழித்தவள் முயங்குதலைத்தேடிக்காணுமையின், உடம்பு தான் தன்னுள்ளே உறைகின்ற உயினைக்கெடுத்து வருந்துவதொன்றுண்டாயின், அதனைப்போலவும் வருந்தி, அவனிருப்பிடங்களைத் தேடுகின்றபொழுது தன்சேவலைக்காணவேண்டிச் சேக்கையிலேதேடி அங்குக்காணுமையின், அதுதங்கும் பூக்களைத் தேடுமென்னத்தையும் ஒத்தாளென்க. (௧௧௭)

புல்லும்பேழநிலும்பூணுறினோமென

மல்லுக்காணையவைதுமிழர்றுவா

யில்லினீக்கமுனாத்திலேநீயெனச்

செல்வப்பைங்கிளிதன்னையுஞ்சீறினாள்.

இ - ள். நீ எனக்கன்புடையாரைப்போலே, என்னை யவன் விரும்பிப் புல்லு கின்றகாலத்தே தும்முயக்கமிறுகில் இவட்குநோமெனக் காணையவைது எனது மென்மையின் வளர்ப்பத்தைக் கூறிப்போதுகின்றாய், இல்லினின்றும் அவனீங்கு கின்றநீக்கத்தை எனக்குரைத்திலையென்று தன் கிளிதன்னையஞ் சீறினாளென்க.

பூணழுத்திலென்றமாம்

(௧௧௮)

ஒவியக்கொடியொப்பருந்தன்மையெம்

பாவையேதுறப்பாயலினீங்கிநீ

போவதோபொருளென்றிலேநீயெனப்

பூவையோடும்புலம்பியிழற்றினாள்.

பாயலினின்றும்மென்பதோரிடைச்சொல் ஐந்தாவதற்குயிரிக்க.

இ - ள். எம்பாவை பேதலும்படி நீ பாயலினின்றும்நீங்கிப்போவது காரியமோ வென்று கூறிற்றிலையென்று ஒப்பருந்தன்மையையுடைய ஒவியக்கொடி பூவை யோடு வருந்திக் கூறினாளென்க.

பாவையென்றது - பட்டாங்குகூறுதற்கண்வந்தது; *“அம்பலம்போற் - கோலத் தினுள்பொருட்டாக” என்றாற்போல. (௧௧௯)

* இருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், ௨௭.

தன்னொப்பாபாயில்லாணத்தலைச்சென்றெம்
பொன்னொப்பாளொடும்போகென்போகடாய்
துன்னித்தந்திலைநீயெனத்தூச்சிறை
யன்னப்பேடையொடாற்றக்கழறினான்.

போகவிடாய் - விகாரம்.

இ - ள். நீ அவனிடத்தே சென்று எம்பொன்னொப்பாளொடும் கூடப்போவா
யாக வென்றுகூறி ஒப்பிலாணப் போகவிடாயாய் என்னிடத்தே கொண்டுவந்திலை
யென்று அன்னப்பேடையோடே மிகக் கழறினானென்க. (௨௦௦)

மையில்வாணெடுங்கண்வளராதன
மெய்யெலாமுடையாய்மெய்ம்மைகாண்டிநீ
யையன்சென்றுழிக்குகென்றாய்மயில்
கையினற்றொழுதாள் கயற்கண்ணினான்.

கண் - பீலிக்கண். கண்ணென்பதற்கேற்ப வாளென அடைகூறினார்.

இ - ள். துயிலாதனவாகிய கண்களை மெய்யெங்குமுடையாய்; நீயுண்மைகா
ண்பை; ஐயன்சென்றவிடத்தைக் கூறென்று மயிலைக் கயற்கண்ணினான் கையார்
தொழுதாளென்க.

தனக்குத்தோற்றுத் துயிலாத கண்களுடைமையின், அவனைக் காட்டுமென்று
தொழுதாள். (௨௦௧)

வளர்த்தசெம்மையைவாலியைவான்பொருள
விளக்குவாய்விளக்கேவிளக்காயிவ
ணளித்தகாதலொடாமென்னுறாயி
ரொளித்ததெங்கெனவொண்கடர்நண்ணினான்.

பிள்ளைகளுக்கு விளக்கங்காவலாகவந்தெவன், எங்களைவளர்த்த மனக்கோட்ட
மின்மையுடையென்றான். வாலியை - தூயை.

இ - ள். விளக்கே! நல்லபொருள்களைக் கண்ணிற்குக்காட்டுவாய், நீதான் செ
ம்மையை, வாலியையாதலான், நடந்துதிரியுமென்னுயிர் எவ்விடத்தே யொளித்தது;
அதனை யெனக்குவிளக்காயென்று விளக்கைச் சேர்ந்தாளென்க. (௨௦௨)

பருகிப்பாயிருணிப்பினுருதெனக்
கருகியவ்விருள்கான்றுநின்மெய்யெலா
மெரியநின்றுநடுங்குகின்றயெனக்
குரியதொன்றுகாக்கிறியென்றுடினான்.

விளக்காமையின், அதனை இழித்துக்கூறுகின்றான்.

இ - ள். அவாவின்மிகுதியால் அருதென்றுபாராதே இரூபப்பருகி, அவ்வி
ருள் வயிற்றிலேநிற்கின் அருதென்றுகருதி, அதனை முகங்கருக்கான்று பின்னுந்
தங்கிற்றுளதேல் அதுவருத்துமோவென்று நின்னுடம்பெல்லாமெரியாநிற்க நடுங்கு
கின்றநீ எனக்குரியதோர் காரியத்தை யுரைப்பையென்று வெறுத்தாளென்க.

உரைக்கிற்றி - இகழ்ச்சி.

(௨௦௩)

கோடிநுண்டுகிலுங்குழையுந்நினக்
காடுசாந்தமுமல்லவுநல்குவேன்
மாடமேநெடியாய்மழைதோய்ந்துளாய்
நாடிநண் பனைநண்ணுகநன்றரோ.

மாடத்திற் கொடிகளிலே கோடியும், அவைநாட்டுதற்குப்பண்ணுந்துளைகளும், சுதையுமென்க. கோடிப்புடைவையும், மகரக்குழையும், சந்தனமும்போல் ஒரு பொருள் தோன்றிற்று.

இ - ள். மாடமே! எப்பொருள்களையுங் காணவல்லாய், ஈரமுடையாய், நினக்கு இவற்றைத்தருவேன்; நண்பனை நாடி நனுகுவாயாக; அது நினக்கு நன்றென்றோ ளென்க.

அவனும் பலதருவனென்றாள்.

(௨௦௪)

ஆடகக்கொழும்பொன்வராமார்பனைக்
கூடப்புல்லிவையாக்குற்றமுண்டென
நீடெரித்திரணின் மணித்தூடுநெடு
சூடகத்திரடோளணிவாட்டினாள்.

இ - ள். பொன்வரைபோலுமார்பனைக் கூடும்படி தழுவிவையாதகுற்றம் துமக் குண்டென்றுகூறி எரித்திரள்போலு மணித்தூடுநேடேயெற்றிச் சூடகத்தையுந் தோ ளணியையும் போக்கினுளென்க.

(௨௦௫)

கொல்கொள்வேலவன்கூடலனேகினு
னிலைகொள்பூணுமக்கென்செயுமீங்குகு
மலைகொள்சந்தனம்வாய்மெழுக்கிட்டதன்
முலைநாள்பேரணிமுற்றிழைசிந்தினாள்.

இ - ள். முற்றிழை, வேலவன் கூடலனையேகினான்; இப்பூண் இவ்விடத்து துமக்கு என்னபயனைத்தருமென்றுகூறித் தன்முலைகொண்ட பேரணிகளைச் சிந்தினு ளென்க.

(௨௦௬)

அருங்கலக்கொடியன்னவனேகினு
னிருந்திவ்வாகத்தெவன்செய்யிரநீரோ
மருங்குனோவவளர்ந்தவனமுலைக்
கருங்கண்சேந்துகலங்கவதுக்கினாள்.

இ - ள். துமக்கு அருங்கலத்தையும், எழுதுகொடியையுமொத்து நீங்காதவ னேகினான்; இனி நீர் இவ்வாகத்தேயிருந்து என்னகாரியத்தைச்செய்வீரென்று அழ கிய முலையிற் கரியகண் சிவந்துகலங்கும்படி அடித்துக்கொண்டாளென்க.

அருங்கலக்கொடி அதுக்கினுளென்றுமாம். அதற்கு அன்னவன்சுட்டாம்.(௨௦௭)

மஞ்சுசூழ்வராமார்பனைக்காணிய
துஞ்சலோம்புமினென்னவந்துஞ்சினீ

ரஞ்சனத்தொடுமையணியின்னென
நெஞ்சினீணெடுங்கண்மலர்சீறினான்.

இ - ள். வரைமார்பனை நீர் எப்பொழுதுங் காண்டற்குத் துயிலாதேகொள்ளு
மென்று யான்கூறவுந் துயின்றீர்; இனி யஞ்சனத்தையும் மையையும் அணியினணி
மினென்று கண்ணை நெஞ்சாலே சீறினாளென்க.

அணியின் - குறிப்பு. பின்னும் அவைகாட்டவேண்டுதலின், அவைகளாமற்
சீறினான். (௨௦௮)

அரக்குண்டாமரையன்னதன்கண்மலர்
விருத்திமாதர்விலக்கவெரீஇக்கொலோ
வருத்தமுற்றனளென்றுகொன்மேகலே
குரற்கொடாதுகுலுங்கிக்குறைந்ததே.

விருத்தி - சீவீதம்.

இ - ள். மாதர் அழுதுசிவந்த கண்மலரினஞ்சனத்தையும் மையையும்விலக்
குதலாலே நமக்கும் ஏதம்வருமென்றுவெருவியோ, இவடான் வருந்தினாளென்றோ,
மேகலே அசைந்து ஆரவாரியாதே ஓசையடங்கியதென்க.

குலுங்கல் - அசைதல். மெய்யசையாமல் அவசமானபழிகுறிநர். (௨௦௯)

வேறு.

துனிவாயினதுன்னுபுசெய்தறியேன்
நனியேனொருபெண்ணுயிரென்னொடுதா
னினியானிகளையுளனேயுரையீர்
பனியார்மலாமேற்படுவண்டினமே.

இ - ள். மெல்லியவண்டினமே! யான் தும்மைப்போற் நனித்தறியேன்; அவ
னைப்பொருந்திநின்று அவற்கு வெறுப்பானவை செய்தறியேன், ஆதலிற் றான்
என்னோடினியவன்; ஆதலான், உரைத்தீரென்று தும்மைவெறான்; நீட்டித்துரைப்
பிற் போகின்றவுயிர்தானும் ஒருபெண்ணுயிர், இதுகண்டிருத்தல் பாதகம்; இதுபோ
வதற்கு முன்பே, இவ்வீடங்களிலேயுள்ளனோ? ஊனாயினான், அவ்வீடத்தை யுரையீ
ரென்றாளென்க.

உளனே, ஏகாரம் - வினா. (௨௧௦)

நிராவீழருவிந்நிமிர்பொன்சொரியும்
வரையேபுனலேவழையேதழையே
விரையார்பொழிலேவிரிவெண்ணிலவே
யுரையீருயிர்காவலனுள்வழியே.

அருவீநிரையையுடைய மாற்றுள்ள பொன்விளங்கும்வரை - செய்குன்று.

இ - ள். வரைமுதலியவற்றைவிளித்து உயிர்காவலனிருக்கின்றவிடத்தை
உரையீரென்றாளென்க. (௨௧௧)

எரிபொன்னுலகின்னுறைவிரிதனைத்
தெரிவீர்தெரிவில்சிறுமானிடநிறு
பரிவொன்றிலிராற்படர்நோய்மிகுமா
லரிதாலுயிர்காப்பமீரருளீர்.

இ - ள். அமரீர்! நீர் பொன்னுலகிலேயிருப்பீராதவின், அவன்போனவழியைத் தெரிந்திருப்பீர்; அங்ஙனந்தெரிந்திருப்பவுந் தெரிவில்லாத மானிடனாப்போலே அரு ளிலிராயிராநின்றீர்; எனக்கு நோய்மிகாநின்றது; அதனால் உயிர்காத்தல் இனியரிது; இதனைக் காக்கும்படி அவனை யருளீரென்றோளென்க. (௨௬௨)

புணர்வின்னினியபுலவிப்பொழுதுந
கரைவன்னகலின்னுயிர்கைகயற
லுணர்வீரமரர்மகளீரருளிக்
கொணர்வீர்கொடியேனுயிரைக்கொணாவீர்.

இ - ள். அமரர்மகளீர்! கொடியேனுயிரைத்தருவீராக; அதுதருமாறெங்ஙனே யென்னின், புணர்ச்சியிற்சாட்டிலினிய புலவிக்காலத்துங் கணவனின்கல் உயிர்நீங் குதலையறிவீராதலின், அருளி அவனைக் கொண்டொருங்கொன்றோளென்க. (௨௬௩)

நடைமாமணிமாலேநடைக்கொழிநின்
வடைமாமணிமேகலையாபினதே
லடையாதெனதாவிதழைக்குமெனத்
தடைபாடவலாய்தளர்நோதளர்நோ.

இதுமுதல் எதிர்பெய்துபரிதல்.

இ - ள். மாலையினையுடைய நடந்துதிரியுங்கொடியே! எனதாவி நின்மேகலையாயிற்றாயின், தாழாதே தளிராக்குமென்று நலத்தை தப்பாராட்டவல்லவனே! தளர்கோ தளர்கோவென்றோளென்க.

ஓகாரம் - எதிர்மறை. இறந்துபடுவேனென்பதுகருத்து. தளர்கு - தன்வினை யுரைக்குந் தன்மைச்சொல். வல்லாய் - பொய்யுரைக்க வல்லாய். (௨௬௪)

புனைதார்பொருநொந்துபொதித்தவென
வினையாரெரிபூண்டமுலைகண் குளிர
வுனகண்மலராலுமுடீதாம்பவலாய்
நினையாதுநெடுந்தகைநீத்தனையே.

இ - ள். மலைப்பட்டமுந்த ஆதுபொருதே நொந்து வீங்கினவென்றுகூறி, முலை தமதுகண்குளிரும்படி உன்னுடையகண்மலராலேயுமுது பொய்யை மெய்யாகப் பரிகரிக்கவல்லவனே! நெடுந்தகாய்! இதனை மெய்யென்றுகருதினவன் யாம்பிரிந்தால் ஆற்றாநென்று நினையாதே நீத்தாய்; இனி ஆற்றும்வகை கூறென்றோளென்க.

வகுத்த தூசிப்படைபொருதலின், நொந்து புடைக்கொண்டனவென்றுகருதிக்கண்குளிர ஒம்பவல்லாயென்றும் ஒருபொருள் தோன்றிற்று. (௨௬௫)

அருடேர்வழிநின்றறனெமொழிவாய்
பொருடேர்புலனெய்தியபூங்கழலா

யிருடேர்வழிநின்றினைவேற்கருளா

யுருடேருயர்கொற்றவன்மைத்துனனே.

கொற்றவனும், மைத்துனனுமென உம்மைத்தொகை. ஏகாரம் - ஈற்றசை.

இ - ள். கழலாய்! தனபதியும், உலோகபாலனும் நின்னுடனருளிருக்கும் படியை ஆராயுமிடத்து, அவர்கள் தத்துவத்தையாராயுமறிவைப் பெறவேண்டி. நின்ற அவர்க்கு அறனேமொழிகின்றநீ இருள்செறிந்தவிடத்தேநின்று வருந்துகின்றவெனக்கு அருளுகின்றிலை; ஆதலான், நினக்கு முற்பட்டச் சொல்லுதலெளிதாய்ச் சொல்லிய வண்ணஞ்செய்தல் அரிதாயிருந்ததென்றானென்க. (உக௬)

மிகவாயதொர்மீளிமைசெய்தனனே

வுகவாவுனதுள்ளமுவர்த்ததுவோ

விகவாவிடரென்வயினீத்திடநீ

தகவாதகவல்லதுசெய்தனையே.

* “உகப்பே யுயர்தல்” நீத்திட - பெருக்கிட.

இ - ள். இடந்தான் பிறரிடத்துச்செல்லாதே என்னிடத்தேமிருத்திதெற்கு யான் அறிவின்மையின் மிகவுமாயதோர் வன்மைசெய்தேனோ? அன்றி நின்னுள்ளந் தான் ஒருகாலன்புமிக்குப் பின்பு உவர்த்ததோ? கூறுவாயாகவென்றான். அவ்வெளிப் பட்டவுருவங் கூறுதுநிற்றவின், அதனைநோக்கி, நீ தகவல்லாததுசெய்துநின்றாய்; இனித் தகும்படி வந்து முபங்குவாயாக வென்றானென்க.

விடந்தீர்த்து உயிரைத்தந்தவன் முன்னின்று முயக்கந்தராத் இறந்துபடுவத்த லைத் தகவல்லதென்றான். தகவா - பெயருமாம். (உக௭)

குளிர்துன்னியபொன்னிலமேகுதலாம்

றளரன்னநடையடாங்கலளா

யொளிர்பொன்னரிமாலையொசிந்திநனே

மிளிர்மின்னெனமின், னிலமெய்தினனே.

பொன்னரிமலை - பெயர்.

இ - ள். பொன்னரிமலை, அவ்வுருவம் வந்துமுயங்காதுநிற்றவின் நன்மேனி யிற் காமத்தீயாறிக் குளிர்ச்சிறெருங்கவேண்டி. முயங்குதற்குப் பொன்னிலத்தே அவ டான்சேறவின், அப்பொழுது அவசத்தாலே தளர்ந்தவன்னம்போலுநடையைத் தாங்க மாட்டாளாய் ஒசிந்து இந்நிலத்தே பிறமுமின்னென நிலத்தே வீழ்ந்தாளென்க.

மீநிலமும் பாடம்.

(உக௮)

தழுமாவலிமைந்தவெனத்தளரா

வெழுமேழமுயுக்கிடந்துசெலா

விழுமீநிலமெய்தியிளிர்ந்துருகா

வழுமாலவலிந்தவணங்கிகையே.

அங்ஙனம்வீழவுந் தழுவாமையின், மாவலிமைந்தவென்றான். ஏழுடிச்சென்றது ஒருமாபு.

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், உரியியல், ௧.

இ - ள். அவ்வணங்கிழை, அவலித்துப் பின்னும் முயங்குதற்குத் தளராவெ
மும்; எழுந்து ஏழடியளவு நடந்துசெல்லா, மாவலிமைந்தனே! என்றுகூறித் தழுவும்;
ஆண்டு அவ்வுருவம் பற்றுக்கோடாகாமையின், வீழும்; வீழ்ந்து நிலத்தையெய்திப்
புரண்டு உருகியழுமென்க.

மீளில் - மேலானிலம்.

(௨௧௧)

வேறு.

கரப்புநீர்க்கங்கையங்கட்குமலர்க்கமலப்பள்ளித்
திருத்தகுதிகாகடாக்கச்சேப்புழிச்சேவனீங்கப்
பரற்றலைமுரம்பிற்சின்னீர்வறுஞ்சுனைப்பற்றுவிட்ட
வரத்தவாய்ப்பவளச்செந்தாட்பெடையன்னமழுவதொத்தாள்.

கங்கைக்குறவிற் பாதாளகங்கை; சடையிற் கரத்தலுமாம்.

இ - ள். தான்சேவலைக்கூடுதலாலே முன்பு தானிருந்த பாலைநிலத்திற்குனையிற்
பற்றைவிட்ட பெடையன்னம், கங்கையின் அழகிய கள்ளையுடைய கமலப்பள்ளியி
லே தினாகளலைத்துத்தயிறற்ச சேவலோடுதயில்கின்றவளவிலே, அதுநீங்குதலால்
அச்சுனையில் இருந்தழுவதுண்டாயின், அதனையொத்தாளென்க.

அவனைக்கூடியபின்பு தந்தையில்லங் கங்கையாய், அவனீங்குதலால் அச்சுனையி
ன்றன்மைத்தாயிற்று. அன்னஞ்சுனையிற்றங்குதல் - இல்பொருளுவமை. (௨௨௦)

மெழுகினுற்புனைந்தபாவைவெய்துறுத்தாங்குமோவா
தழுதுரைந்துருகின்றவாயிடைத்தோழி துன்னிந்
கெழீஇயினுள்கேள்விரல்பாழ்க்கினை நரம்பனையசொல்லாள்
கழிபெருங்கவலைநீங்கக்காரணநீரசொன்னாள்.

ஆங்கும், உம்மை - இசைநிறை.

இ - ள். அங்ஙனம் ஓவாதழுது மெழுகாற்செய்தபாவையைத் தீயுறுத்தாற்
போல ரைந்துருகின்ற அக்காலத்தே, கெழீஇயினுளாகிய தோழி துன்னி, நரம்
பனையசொல்லாள் கவலைநீங்கியிருக்கும்படி, காரணமான தன்மையையுடையனவற்
றைக் கூறினாளென்க.

காமமும், இருவினையிலையாமையுமுதலியவற்றைக் காரணநீரவென்றார். பிரிவு
ணர்த்தி ஆற்றுவித்துப் பிரியாமையின், இங்ஙனமாற்றுவாக்கின்றார். (௨௨௧)

தெள்ளறல்பாறுபாய்ந்ததினாதவழ்கடலின்வெஃகி
யள்ளுறவளிந்தகாமமகமுறப்பிணித்ததேனு
முள்ளுறவெந்தசெம்பொனுற்றநீர்ப்புள்ளியற்றாற்
கள்ளுறமலர்ந்தகோதாய்காதலர்காதலென்றாள்.

இ - ள். கோதாய்! உலகிற் காதலித்தோர் காதலிருக்குமபுகேள்; துகருந்தன்
மையுறும்படி பழுத்தகாமங் கடலிற்காட்டின்மிக்கு ஆடவர்கெஞ்சையிறுக்கப்பிணித்த
தேனுந் தோன்றாதுருக்கவேண்டினால் உருகினபொன்னிலுற்ற நீர்ப்புள்ளிபோலத்
தோன்றாதாமென்றாளென்க.

அற்று - அத்தன்மைத்து.

(௨௨௨)

ஒடரியொழுக்கிநீண்டவொளிமலர்நெடுங்கணைக்
கூடரியுழுவைபோலமுயக்கிடைக்குழையப்புல்லி
யாடவாழந்திவீழ்ந்தும்பிரிவிடையமுங்கல்செல்லார்
பீடழிந்துருகும்பெண்ணிற்பேதையரில்லையென்றார்.

இ - ள். அத்தன்மைத்தாகிய காமத்தையுடைய ஆடவர் கண்ணுரை முயக்கி
டத்தே வருந்தும்படிப்புல்லி அழுந்திவீழ்ந்தும் பிரிவிடத்து அரியுமுழுவையும்போலே
வருந்தார்; அத்தன்மையின்றியே பிரிவிடத்துவருந்தும் பெண்ணிற்காட்டிற் பேதை
யார் உலகத்து இல்லேகாணென்றாளென்க.

இப்பேதைமைவினைக்கின்றமை மேற்கூறுகின்றார். கூடுதல் - பெடையோடு
கூடுதல். (உஉ௩)

பேதைமையென்னும்வித்திற்பிறந்துபின்வினைகளென்னும்
வேதனைமரங்கணறிவேட்கைவோர்விழ்த்துமுற்றிக்
காதலுங்களிப்புமென்னுங்கவடுவிட்டவலம்பூத்து
மாதையரிடம்பைகாய்த்துமரணமேகனியுமென்றார்.

இ - ள். அறியாமையென்கின்ற வித்திடமாகத் தீவினையென்னும் வேதனை
மரங்கள் பிறந்து, தோற்றி, ஆசையென்கின்றவேனா வீழ்விட்டு, தான்முற்றி, பெரு
தன்மேற்செல்லுங்காதலும் பெற்றதன்மேற்செல்லுங் களிப்புமென்னுங் கவடுகளை
விட்டு, அவலத்தைப்பூத்து, கவலையைக்காய்த்து, மரணத்தைத்தருகின்ற கையாற்
றினை இவ்வுடம்புதருகும்படி பழுத்துத்தந்து, பின்னும் அங்ஙனங்காய்த்தற்கு அம்ம
ரந்தான் நிற்குமென்றாளென்க.

பழுத்தல் - உடம்புபோதல். தீவினைநின்றவின், நிற்குமென்றது. ஏகாரம் -
தேற்றம். (உஉ௪)

தேன்சென்றநெறியுந்தெண்ணீர்ச்சிறுதினாப்போர்வைபோர்த்து
மீன்சென்றநெறியும்போலவிழித்திமைப்பவர்க்குந்தோன்றா
மான்சென்றநோக்கின்மாதேமாய்ந்துபோமக்களயாக்கை
யூன்சென்றுதேயச்சிந்தித்துகுவதோதருவதென்றார்.

விழித்திமைப்பவர் - மக்கள். ஒகாரம் - எதிர்மறை.

இ - ள். மாதே! மக்களயாக்கை, தேனினஞ்சென்றவழியும் மீன்போனவழியும்
போலப் போனவழியும்க்கட்குத்தோன்றாவாய் மாய்ந்துபோம்; அங்ஙனம்போவதனை
வேதனையாற் நேயவருத்திக் கெடுவது நமக்குத் தகாதென்றாளென்க. (உஉ௫)

க. பிரிந்தவழ்கிரங்கிப்பேதுற்றழுதநங்கலண்ணீர்கள்
சொரிந்தவைதொகுத்துநோக்கிற்றொடுகடல்வெள்ளமாற்றா
முரிந்தநம்பிறவிமேனும்முற்றிழையின்னுநோக்காய்
பரிந்தழுவதற்குப்பாவாயடியிட்டவாறுகண்டாய். (உஉ௬)

உ. அன்பினினவலித்தாற்றாதழுவதுமெளிதுங்க
ளென்பினினுவிநீங்கவிதுவதுமெளிதுசேர்ந்த

துன்பத்தாற்றுகைக்கப்பட்டார் துகைத்தவத்துன்பந்தாங்கி
யின்பமென்றிருத்தல்போலுமரியதில்லுலகிலென்றாள்.

* இவையிரண்டுமொருதொடர்,

இ - ள். முற்றிழாய்! இன்னும் யான்கூறுகின்றதனை நெஞ்சாலேநோக்காய்;
மேனாளிற்கெட்ட நம்பிறவிகளிலே இப்பொழுதுபிரிந்தவனேகணவனாக, அவற்கே
யழுதகண்ணீர்கள் சொரிந்தனவற்றைக் குவித்துப்பார்த்தாற் கடலினீர் உறையிடவு
மாற்றாது; அங்ஙனங்கழிந்தநாளையன்றிப் பாவாய்! இது மேலும் அழுதற்குத்தொ
டங்கின்படிகான்; ஆதலின், அங்ஙனமழுதலுமெளிது; நம்முடம்பின் உயிர்போம்படி
யிறத்தலுமெளிது; தங்காதலர் சேர்ந்துபிரிந்ததனற்றிறந்த துன்பத்தாலே வருத்தப்
பட்டமகளிர் அங்ஙனம்வருத்தின அவ்வருத்தத்தைப்பொறுத்து இது நமக்கின்பமெ
ன்று கருதியிருத்தல்போலே இவ்வலகில் அரியகாரியமில்லை; இதனை நீயுநிகழ்த்த
வேண்டாவோவென்றாளுளென்க.

கள் - அசை. போலும் - ஒப்பில்போலி.

(௨௨௭)

க. மயற்கையிம்மக்கள்யோனிப்பிறத்தலும்பிறந்துவந்தீங்
கியற்கையேபிரிவுசாதலிமைப்பிடைப்படாததொன்றாற்
கயற்கணினைவுங்கொள்ளார் கவற்சியுட்கவற்சிகொண்டார்
செயற்கையம்பிறவிநச்சுக்கடலநகத்தழுந்துகின்றார். (௨௨௮)

உ. இளமையின்பூப்புஞ்செல்வத்திடும்பையும்புணர்ச்சிப்போழ்திற
கிளைநிறிப்பிரிவுநோயில்காலத்துநோயுநோக்கி
விளைமதுக்கமழங்கோதைவேலினும்வெய்யகண்ணாய்
களை துயரவலம்வேண்டாகண்ணிமைப்பளவுமென்றாள்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

மயற்கை - தூரல். கயற்கணினைவும் - கயல்போலங் கண்ணிறேன்றும்
ஒருமாத்திரையளவும்.

இ - ள். அங்ஙனமாற்றவேண்டுதலிற் பலபிறப்பிலும்பிறந்துவந்து இம்மக்கள்
யோனியிற் பிறத்தலும் மயற்கை; அப்பிறவிக்குப் பிரிவுஞ்சாதலும் இமைப்பளவும்
இடையீடுபடாததொன்றாதலான், ஒருமாத்திரையுங் கவற்கொள்ளார்; இயற்கை
யேயென்றுகொள்வார். அன்றி உள்ளேகவற்சிகொண்டார், பற்றுள்ளத்தாலுளதாம்
பிறவியாகிய நச்சுக்கடலிலே யழுந்தாநின்றார்; ஆதலாற் கண்ணாய்! நீ இளமையிலே
மூப்புவருமென்றும், செல்வத்தே மிடிவருமென்றும், புணர்ச்சிக்காலத்தே பிரிவுவரு
மென்றும், நோயில்காலத்தே நோய்வருமென்றுநோக்கி, உயிருடன்நற்குமளவுந் துய
ரைக்களைவாயாக; இவ்வலம் வேண்டாவென்றாளுளென்க. (௨௨௯)

க. முத்திலங்காகந்தோய்ந்தமொய்ம்மலர்த்தாரினுள்
கைத்தலத்தகன்றபந்திற்கைப்படுங்கவலவேண்டா
பொத்திலத்துறையுமாந்தைபுணர்ந்திருந்துணாக்கும்பொன்னே
நித்திலமுறுவலுண்டானீங்கினுல்லன்கண்டாய். (௨௩௦)

உ. வழமலர்க்காவினன்றுவண்டளிப்பிண்டிழை

முடிபொருள்பறவைகூறமுற்றிழைநின்றேநோக்கிக்

கடியதோர்கொளவைசெய்யுங்கட்டெயிற்றாவினென்றேன் . [ள்

கொடியனாய்பிழைப்புக்கூறேன்குழையலென்றெடுத்துக்கொண்டா

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். பொன்னே! யான் நெடுநான் எங்ஙனமாற்றுவேனென்று கவலவேண்டா; நித்திலமுறுவலுண்டான் நம்மைத்துறந்தான்லன்; காரியத்தால் நீங்கினான்; அதற்குக்காரணமென்னெனின், பொந்தாகிய இல்லிலேயுறையும் ஆந்தை பேடுஞ் சேவலுங்கடியிருந்து அவன்வரவைக்கூறாநிற்கும். அதனால் அவன் நங்கையிலகன்ற பந்து நங்கையிலே வருமாறுபோலே அகப்படுவன்; முற்றிழாய்! யான் ஒருகாலத்தும் பிழைப்புக்கூறேன்; அது நீயேயறிவாய்; அன்று காவிலே பிண்டிகிழவிலே அப்பறவை முடியுங்காரியத்தைக்கூறுதலின், நின்னேநோக்கி, இஃது அரவினாலே கொளவைசெய்யுமென்று கூறினேனாதலால். கொடியனாய்! இதனையுநீதெளிந்து இனிக்குழையாதேகொள்ளென்றுகூறி, அவனை யெடுத்துக்கொண்டாளென்க. (உ.௩௧)

அலங்கலுங்குழலுந்தோழியங்கையினடைச்சியம்பூம்

பொலங்கலக்கொடியனாடன்கண்பொழிகலுழியொற்றிக்

கலந்தகினுறுமல்குற்கவான்மிசைக்கொண்டிருந்தான்

புலார்த்ததுபொழுதுநல்லானெஞ்சமும்புலார்த்ததன்றே.

இ - ள். அங்ஙனமெடுத்த தோழி, கையாலே கொடியன்னான் அலங்கலையுங்குழலையுஞ்சொருகிக் கண்ணையுந்துடைத்து அல்கலையுங்குறங்கின்மேலே கொண்டிருந்தான்; அப்பொழுது இரவும்விடிந்தது; அவன் நெஞ்சந் தெளிந்ததென்க. (உ.௩௨)

பண்கனிந்தினியபாடற்படுநரம்பிளகியாங்குக்

கண்கனிந்தினியகாமச்செவ்வியுட்காளைநீங்கத்

தெண்பனியனையகண்ணீர்ச்சேயிழைதாயரெல்லாம்

தண்பனிமுருக்கப்பட்டதாமணாக்காடுபோன்றார்.

இ - ள். பண்முற்றுப்பெற்று இனியபாட்டையுடைய ஒலிக்கின்றநரம்பு பாடற் கண்ணே நெகிழ்ந்தாற்போலே மெய்யிடங்குழைந்து இனிய காமச்செவ்வியிலே சேயிழையைக் காளைநீங்கினாதலின், அவள்தாயரெல்லாரும் பனிமுருக்கினதாமணாக்காடுபோலே முகங்கருகினரென்க. (உ.௩௩)

க. சில்லரிச்சிலம்புகுழந்தீழத்திருவினற்றாய்

முல்லையங்குழலினாய்நின்முலைமுதற்கொழுநன்மேனாட்

சொல்லியுமறிவதுண்டோவெனக்குழைந்துருகிநெந்து

மெல்லியல்க்குற்சொல்லிற்றிற்றெனமிழற்றுக்கின்றான். (உ.௩௪)

வேறு.

உ. வினைக்குஞ்செய்பொருட்கும்வெயில்வெஞ்சா

நினைத்துநீங்குதலாண் கடனீங்கினுற்

களைத்துவண்டுணுங்கோதையாதங்கடல்
மனைக்கண்வைகுதன்மாண்பொடெனச்சொனான். (௨௬௫)

௩. வினாசெய்தாமரைமேல்வினையாடிய
வரைசவன்னமமர்ந்துளவாயினு
நினைசெய்நீலநினைப்பிலவென்றன்
வரைசெய்கோலமணங்கமழ்மாபினான்.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

இ - ள். பதுமையுடையநற்றாய், குழலினாய்! நின்முலைக்கு முதல்வனாகியகண
வன் முன்னாட் பிரிவுதோன்றச் சொல்லியுமறிவதுண்டோவென்று வினாவ; அவள்
நெகிழ்ந்துருகிக்கெட்டு, கங்குலில் அவன்கூறியது இத்தன்மைத்தென்றுகூறுகின்
றவள், தம்மனைவியறினைந்து வருந்தியும் பின்னும் போர்த்தொழிற்கும் பொருட்கும்
ஓவஞ்சுரத்தைப்போதல் ஆண்மக்கள் தொழில்; அவர் அங்குநீங்கினால் மனைவியர்
தந்தொழில் இறந்துபடாதே மனையிடத்திலிருத்தலென்றுகூறினான்; அங்குநங்கூறி,
வரைபோலுமாப்பினன், தாமரைமேல் வினையாடியவன்னம் ஆண்டு நீலம்பயின்றுள
வாயினும் அந்நீலத்தை நினையாவென்றுங் கூறினானென்றானென்க.

நீலம் - பரத்தை. எனவே குலமகளினாயே இனிதுகர்வேனென்றான். அரச
வன்னம் - அரசவாழ்க்கைபோல அக்குச்சாரியை கொடுத்தச் செய்கைசெய்து,
*“அம்மரபொழுகும்,, என்றமிகையான்முடிக்க. (௨௬௬)

பொன்விளைத்தபுணர்முலையாள்சொல
வின்னளிக்குரல்கேட்டவசுணமா
வன்னளாய்மகிழ்வெய்துவிததாளரோ
மின்வளைத்தனமேகலையல்குலாள்.

பொன் - பசுப்பு. அசுணமா - இசையறிவதோர்விலங்கு. “அசுணங் கொல்
பவர் கைபோன்றும்” என்றார்.

இ - ள். நிலோத்தமை, பதுமையங்ஙனங்கூறக்கேட்டு இனிய அளிக்கத்தக்க
குரல்நரம்பைக்கேட்ட அசுணமாப்போலே தான்மகிழ்ச்சியுற்று அவனை மகிழ்ச்சி
யெய்துவித்தானென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(௨௬௭)

அன்னந்தானவன்றாமரைப்போதுநீ
நின்னைநீங்கினனீங்கலன்காதலா
னின்னதாலவன்கூறிற்றெனச்சொனான்
மன்னனாருயிர்மாபெருந்தேவியே.

இ - ள். தனபதியதயிராகியதேவீ, அவன்கூற்று இத்தன்மைத்தாயிருந்தது;
எங்கனெனென்னின், அன்னமவன்; தாமரைப்பூநீ; நின்னைக்காரியமிருந்தபடியால்

* தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், குற்றியலுகரப்புவியல், ௧௨.

இப்பொழுது நீங்கினான்; காதலிருந்தபடியால் முழுக்கநீங்கானென மகிழ்வெய்தக் கூறினாளென்க.

இவளிறந்துபடுவென்று நீலங்கூற்றிற்றிலன். நின்னினைக்கினனென்றும் பாடம்.

வேறு.

சொரிபணிமுருக்கைந்துசுடர்முசும்பெற்றபோதே
பரிவுறுநலத்தவன்றேபங்கயமன்னதேபோல்
*வரிவளைத்தோளிகேள்வன்வருமெனவலித்தசொல்லாற்
றிருநலம்பிறந்துசொன்னாடேனினுமினியசொல்லாள்.

இ - ன். பங்கயம், பனிகெடுத்தலிர்கெட்டு, ஞாயிறுதோன்று நிலைமையைப் பெற்றபொழுதே அன்புறுநலத்தையுடையவன்றே, அதுபோலச் சொல்லாளாகிய வளைத்தோளி, தன்கேள்வன்வருமெனத் தாய்கூறியகூற்றாலே நலம்பிறந்து, தன்னுள்ளே ஒருமொழிகூறினாளென்க. (உ௬௯)

நஞ்சினையமிர்தமென்றுநக்கினுமுதமாகா
தஞ்சிறைக்கலாபமஞ்ஞையனங்காவட்டதேனு
மஞ்சிறைக்கலுமுருமாட்சியொன்றானுமின்றே
வஞ்சனுக்கினைபநீரேன்வாடுவதென்னையென்றாள்.

அவன்கூடியபின்பு நீங்குந்தன்மையைத் தானுடைமையிற் றன்னை நஞ்சென்றான்; நீக்கமிலின்புத் தருதலிற் பிறரை அமுதென்றான். அட்டதென்றது பாம்பு பல்லுயிரையும் வருந்துந்தன்மையை மயில் கொன்று அஞ்சுவீத்ததனை, *“(செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு, என்றற்போல.

இ - ன். அவன் தனக்குச் சட்டினிமைமாத்தினாயால் நஞ்சை அமுதமென்று உட்கொண்டு துகர்த்தானுயினும், அந்நஞ்சு நஞ்சேயாய்விடும்; அதுவுமன்றி மயில் அரவைத் தனக்குள்ளையாக்கிக்கொண்டு தன்னையேநோக்கும்படி அஞ்சுவீத்ததாயினும், கருடனைப்போலச் சேணிடையினு நினைப்பித்து அஞ்சுவிககவல்லமாட்சி சிறிது மதற்கில்லை; வஞ்சனுக்கு நஞ்சுமயிலும்போலு நீர்மையையுடைய யான், அமுதமுங் கருடனும் போலு மகளினைப்போலே வருந்துவதென்னென்றாலென்க.

இதனாற் றன்வீரின்மையையும், பிரிவின்கண் வருந்துந்தன்மையின்மையையும் கூறினான். (உ௭௦)

வேறு.

பொய்கையுட்கமலத்தங்கட்புள்ளெனுமுரகமாப்ப
'வெய்யவன்கதிர்கொன்னும்விளங்கொளிர்த்தடக்கைநீட்டி
மையிருட்போர்வைநீக்கிமண்ணகமடந்தைகோலம்
பையலேபரந்துநோக்கிப்பணிவனாடுநற்றிசோந்தான்.

இ - ன். அவ்வளவிலே, வெய்யோன், பையவே பரந்து மண்ணகமடந்தைகே லத்தை மனத்தாலேநோக்கிக் கமலத்திலே வண்டுகளென்னும் பள்ளியெழுச்சிமுர

ஆரவாரியாநிற்பத் தன்கதிற்களென்னுங் கையைநீட்டி அம்மண்மடந்தையதிருளா
கிய போர்வையைநீக்கி உதயகிரியினெற்றியிலே சேர்ந்தானென்க. (உசக)

செவ்வழியாழிநூறுந்தீஞ்சொலாட்குற்றதெல்லா
மவ்வழியரசற்குய்த்தாகாரசனுமவலமெய்தி
யெவ்வழியாநூநாடியிமைப்பினதெல்லையுள்ளே
யிவ்வழித்தம்மினென்றாணிவுளித்தேர்ததானையானே.

இ - ள். மகரயாழைப்போல் இனிமையுறுஞ் சொல்லாளாகிய பதுமைக்குப்
பிறந்த வருத்தமெல்லார் தானையானாகிய தனபதிக்கறிவித்தார்க்கு அவனும் வருந்தி,
எவ்விடத்தேயாயினும் அவனைத்தேடி ஒருகணத்தெல்லைக்குள்ளே இவ்விடத்தே
தாருங்க ளென்றானென்க. (உசஉ)

வேறு.

பின்னுளேபிறந்ததோர் மின்னிட்பேதாது
தன்னுளேபிறந்ததோர்வடிவுதாங்குபு
முன்னினுன்வடநிசைமுநஞ்செய்தென்பவே
பொன்னுளேபிறந்தபொன்னையெப்பொற்பினுன்.

பொன்னிலே பிறந்தபொன் - ஒட்டைத்தபொன்.

இ - ள். பொற்பினுன், தன்னைத்தேடிவந்தா ரநியாதபடி, மின்மேகமாக அதற்
குள்ளேபிறந்த மின்போலே தன்னிடத்திலே தோற்றினதோரா புதுவடிவைத் தான்
றங்கி வடநிசையைநோக்கிப் போகக் கருதினனென்க.

கடுமைக்கும், வடிவிற்கும் மின் உடமை. இஃது இல்பொருளுவமை. இதனற்
றாசுமனவ கூட்டுரை. (உச௧)

வீங்கினுன்பைநாழனாடெண்ணிடுங்கி
பாங்கினுனிருதுணையணிந்தபல்கல
நிக்குனெனெரும நற்கருளிநீணெறி
பூங்கினுனவவுறுமதியினெண்மையான

இ - ள். மதிபோனிறந்த கலைநையுடையான் முன்பு ஒலிக்குப்படி. கழலை
கட்டினவன், இப்பொழுது கடித்திப்போவதற்கு நொய்தாகத் துகிலே இருதுணியாக்கி
னான்; ஆக்கிப் பூண்களை எதிர்த்தானொருவற்கு அருளிக்கொடுத்தான்; கொடுத்து
நெறியைப்போதற்கு முயன்றானென்க. (உச௨)

வேறு.

வேந்தனுல்விடுக்கப்படடார்விடலையையுண்டுசொன்னு
ரேந்தலேபெரிதுமொக்குமிளமையும்வடிவுமிஃதே
போந்ததும்போயகங்குல்போம்வழிக்கண்டதுண்டேல்
யாந்தலைப்படுதுமையனறியினீங்குரைக்கவென்றார்.

இ - ள். அரசனாற்போக, வீடப்பட்டவர்கள் சீவகனைக்கண்டு ஒருவார்த்தை கூறினர்: இளமையும்வழுவும் இத்தன்மைத்தேயாதலான், நின்னையே யவன்பெரிது மொக்கும்; போந்ததும் போனவிரவிலே, போகின்றவிடத்து யாங்களவனைக் கண்ட துண்டாகல் அப்பொழுதேசென்று தலைப்படுவேம்; அதுபெற்றிலேமாதலின், ஐயன் இவ்விடத்தே அவனைக்கண்டறியின் உரைப்பாயாக வென்றாரென்க. (உசடு)

நெய்கனிந்திருண்டவைம்பானெடுங்கணுள்காதலானே
யையிருதிங்கொல்லையகப்படக்காண்பிரிப்பாற்
பொய்யுரையன்றுகாணிப்போமினம்போகிறங்கண்
மையலங்களிற்றுவேந்தல்மைந்தனுக்குராமினென்றான்.

அவர் கூறாதொழியவும், மேல் தான்கூறுகின்றமொழி உண்மையென்று அவ ருணர்ந்து போதற்கும் சோதிடத்தால் அறிந்து கூறுவாணாப்போலே, நெடுங்கணுள் காதலானே என்றான்.

இ - ள். காதலானே ஒன்பதாந்திங்களிலே காண்பீர்; இப்பாற்காணீர்; யான் கூறியது பொய்யுரையன்று; இனிப்போமின்; போய் துங்கள்வேந்தனுக்கும் மைந்த னுக்கும் உரைப்பீராக வென்றானென்க.

யான்கூறிய நாளுக்குள்ளே காண்பீரென்க. அம் - அசை. ஐயிருதிங்கொ ல்லையகப்படவென்றது - பத்தாகிய எல்லைக்குள்ளே ஒருதிங்கள் குறையவென்றது. எனவே ஒன்பதாந் திங்களாயிற்று. (உசசு)

பதுமையாரிலம்பக முற்றிற்று.

ஆ. நவீ கசக ந.

௧௮௮

ஆறுவது

கேமசரியாரிலம்பகம்.

வானின்வழங்கும்வண்கைமணிசெய்யாரமாற்பிற்
 நேனும்வழங்கும்பைந்தார்விசையசிறுவன்றேங்கொ
 ணுனம்வழங்கும்கோதைநயவெய்யவாய
 கானம்வழங்கன்மேவிக்காஸன்னேகினுனே

தேனும், உம்மை - இசைநிறை.

இ - ள். கையினையும் மாற்பினையும் தாரினையுமுடைய சிறுவன், பதுமைவருந்தக்
 கானத்தே போதலைப்பொருத்தி, ஊதிகளின்றிக் காலாலேகினுனென்க.

அருஞ்சயன்குலத்தில் விசையசிறுவன் இங்ஙனம் போவதேயென்றிருக்கி, விச
 யசிறுவனென்றார். (க)

சிலைகொணுணிற்றீராத்திருதகற்பின்னவர்தம்
 மிலைகொள்பூந்தாருமுதவின் பவருத்தநீங்க
 முலைகொள்கண்கண்கண்ணின்னெழுதிமுழ்கும்மொயம்பன்
 மலைகொள் கானம்முன்னிமகிழ்வோடேகுகின்றான்.

நாணிற்றீராக்கற்பு - நான் தான்கெடுமளவும் ஒருவாக்கிற்புரிந்த முறுக்குடையா
 மையின், அதுபோலும் தீராக்கற்பு.

இ - ள். கற்பினவர்தம் இன்பவருத்தநீங்க முலை தம்மிடத்தே கொண்ட கண்க
 னை தன்கண்ணினெழுதி முழுகுமொயம்பன் கானத்தைப்பொருத்தி வெறுப்பற்றுப்
 போகாநின்றனென்க.

வருத்தம் - புணர்ச்சியாலுண்டான அவசய. (உ)

நனிகொள்வாவழைக்காட்டிடுக்குமைமெழுகியவைபோன்
 றினியவல்லாமுகத்தழுகவுக்குரங்குமிரியத
 துனிவுதீரோக்கித்தோன்மல்செல்லுமுனனும்
 பனிலெண்டினாருழ்குடல்போற்புழுவந்தோன்றிற்றவனே

கரியமையை மெழுகுவைத்தவைபோலு முகத்தவாகிய முக. முன்னால், ஆல்-
 அசை. பழுவம் - முன்கூறிய கல்லதரத்தம்.

இ - ள். வாழைக்காட்டின் முகவுக்குரங்குந் தன்னைக்கண்டு இரிதலின், அவை
 அனிவுதீரும்படி அருளிப்பார்த்துத் தலைவன்பேரம் அவ்விடத்தின் முன்னே கடல்
 போலே ஒருகாடுதோன்றிற்றென்க. (ங)

பருகுவாரிற் புல்லிப்பயங்கண்மாறத்துறக்கும்
முருகுவிம்முகுழலார்போலமொய்கொடும்பி
யுருவப்பூங்கொம்பொசியப்புல்லித்தீந்தேன்பருகி
யருகுவாய்விட்டார்ப்பவண்ணன்மெல்லச்சென்றான்.

இ - ள். நீரைப் பருகுவாரைப்போலேபுல்லித் தைப்பொருளறுதலாலே அவ
ரைத்துறக்கும் பரத்தையரைப்போலே, தம்பி தேனுள்ளகாலத்துக் கொம்பொ
சியப்புல்லி அதனைப் பருகி அதுவறிதாக அக்கொம்பலீட்டுத் தூற்றுவனபோல
ஆர்ப்ப, அதனைக்கண்டு தலைவன் சென்றானென்க.

அப்பழுவத்திற்போகாதே சித்திரகூடத்தைநோக்கிப் போனானென்க. (ச)

செல்வர்மனத்தினோங்கித்திருவின்மார்தர்நெஞ்சி
னெல்லையிருளிற்றுகிப்பூந்தாதினிதினொழுகிக்
கொல்லும்மரவின்மயங்கிச்சிறியார்நொண்டதொடர்பிற்
செல்லச்செல்லவொருநெறிசேர்சிலம்புசேர்ந்தான்.

இ - ள். திருமிக்காரம்மன்போலே மேனோக்கி, செல்வமில்லாதார் நெஞ்சு
போலே பசுலேஇருளையுடைத்தாய், பூந்தாது இனிதபோலே ஒழுகி, பாம்புபோ
லேதலைகரந்து, கீழ்மக்கள் நடப்புப்போலே செல்லச்செல்லக் குறையும் வழிபொ
ருந்திய மலையைச் சேர்ந்தானென்க.

“யானைக்கயிற்றிழ்ந்ததன்” என்றும், “எடுத்தறிந்துத்தன்” என்றுங்கூறுத
லின், வழியை யோங்கியென்றார். இனிதுபோலெனவே துன்பமேயுணர்த்திற்று.
* “மண்பக வீழ்ந்த கிழங்குகழ் குழியைச், சண்பக நிறைத்த தாதசேர் பொங்கர்,
பொய்யறைப் படுத்துப் போற்ற மாக்கட்குச், கையறு துன்பங் காட்டினுங் காட்
டெம்” என்றார்பிறரும். மாவின்மயங்கியென்றுபாடமோதிப் புலிமுதலியவற்றான்
மயங்கியென்றுமுறைப்ப. (ரு)

சுனைகள் கண்களாகச்சூழ்ந்தருவனையிமைபா
வனையலாகாவுருவநோக்கிமைந்தற்கிரங்கி
யினையபோலும்வரையின்னருவியினிதினாடி
நனைகொள்போதுவேய்ந்துநாதற்பாடுகின்றான்.

இ - ள். தன்னைச்சூழ்ந்தருவனை கண்களாகவழித்து மைந்தனுருவத்தைநோ
க்கி அவற்கிரங்கி யழுவனபோலும் அருவியையுடையவரையிற் சுனைகளிலே யாடி
நனையைத் தம்மிடத்தேகொண்ட போதாலே திருவடிசனைமறைத்து நாதனைப்
பாடாநின்றானென்க. (சு)

வேறு.

செய்தானிருவினையின்பயத்தைச்சேருஞ்சென்றென்றி
யெய்தானதன்பயத்தைப்பிறனேதுய்த்தலியல்பென்றி
கொய்தாமந்தாழ்ந்தொசிந்தருளிர்பூம்பிண்டிக்கோமானே
யிஃதேநின்சொலியல்பென்றாலடியேனின்னைத்தொழுதேனே.

* சிலப்பதிகாரம், நாகொண்காதை.

இ - ள். இருவினையையுஞ் செய்தவொருவன் அவ்வினையின்பயனை அனுபவிக்குஞ் சென்றென்று கூறாநின்றாய்: ஆன்மாவொன்றாதலின், அவனனுபவிப்பனென்றாய்; பிறப்புவேற்றுமையாற் செய்தவனாய்நின்று எய்தான், பிறனுமாய்த் துய்ப்பனென்றாய். கோமானே! நின்வார்த்தை இரண்டுபட்டிருத்தலின், நினக்கஞ்சித் தொழுதேனென்றானென்க. (எ)

உண்டேதனதரியல்பினுணருங்காலையுயிரென்றி
யுண்டாயவவ்வுயிரேபிறிதினில்லையெனவுரைத்தி
வண்டார்த்துநாற்காதம்வண்ணமாலேசுமந்தொசிந்து
கொண்டேந்தபூம்பிண்டிக்குமானின்னைத்தொழுதேனே.

இ - ள். உணருங்காலத்து உயிர் தனதியல்பால் உண்டேயென்றுகூறாநின்றாய், உண்டாய அந்தவுயிராதானே பிறிதொன்றினியல்பான் இல்லையெனவுரையாநின்றாய், ஆதலிற் கோமானே! நின்னைத் தொழுதேனென்றானென்க.

ஒருபொருளிலே யுண்டிமில்லையுங்கூறினார். உயிர் ஒருவனிடத்துண்டு, தூணிலில்லை. தூணிலிலலாமையும் இவ்வுயிர்க்கேற்றுக. இதனால் உயிர்தனக்கே உண்டு மில்லையுந்தகுகின; இத்தன்மையேறுபாட்டால் அங்கில்லை. (அ)

காதலாலெண்ணினையுங் ஈழிபவென்றியக்காத
லாதலாலெண்ணினையுமழியாவென்றுமறைதியாற்
போதுலாய்த்தேன்றுளிததுப்பொழிந்துவண்மிதவண்மிலாங்
கோதைதாழ்ப்பூம்பிண்டிக்குமானின்னைத்தொழுதேனே.

இ - ள். இறைவன்மேலேவைத்த காதலாலே எண்ணியுங் ஈழிவனவென்று கூறாநின்றாய், அக்காதல் மற்றொரு பாவகாரியங்களிலேவைத்தால், என்வினையுநிங்காவென்றுஞ் சாற்றாநின்றாய்; ஆதலாற் கோமானே! நின்னைத்தொழுதேனென்றானென்க.

இவை இருபுறவாழ்த்து. துறவிலே “எண்மர்கலித்தந்தன்” என்பதனுணர்க. இவை தேவபாணித் தாழிசைச் சொச்சகவொருபோகு (க)

வேறு

இனிதினிகவனமேத்திவலங்கொண்டு
முனிவாசித்திரகூடமுன்னானதெனத்
தனிதினேகுபுதாபதாவாழ்வதோர்
பனிபொழிபொழிப்பளளிண்கண்டானரோ.

இ - ள். இங்ஙனம் மிடற்றினினிமையோடே யேத்தி வலஞ்செய்துவட்டு முனிவருடைய சித்திரகூடம் முன்னிடத்தென்று தேவன்கூறுதலின், அதனை இப்பொழுதுகுறித்துத் தனியேபோகாநின்று அப்பள்ளியைக் கண்டானென்க.

சித்திரகூடம் - பள்ளியின்பெயர். தனித்து - விகாரம்; இன்னும், அரோவும் அசை. (க)

புல்லுமல்லியும்போகியநீள்கழை
நெல்லுநீர் வினேதேருவந்தோரையு

மல்லதீம்பழங்காய்கிழங்காதியா
நல்லவேறுகர்வார்பள்ளிநண்ணினான்.

போருயர்நீன்கழைநெல் - வளர்ந்தமூங்கிலரிசி; ஆகுபெயர். நீராலேவினைந்த
கேழல் - குளநெல். தோரை - ஒருநெல்.

இ - ன். ஊனைதுகராதே புன் முதலியவற்றையும், அவையல்லவாகிய
பழம் காய் கிழங்குமுதலாக நல்லவற்றையுமே துகர்வார் தவப்பள்ளியைநண்ணின
னென்க. (கக)

க. அரியகொள்கையராரழலைந்திடை
மருவிவீடுவளைக்குறுமாட்சியர்
விரியவேதம்விளம்பியநாவினர்
தெரிவித்தொழிற்சிந்தையின்மேயினார். (கஉ)

உ. வள்ளியின்னமீர்தும்வகாவாழையின்
நெள்ளுதீங்கனியுஞ்சிலந்ததின்
வெள்ளமாரியனுய்விருந்தார்கென
வுள்ளமாட்சியினருவந்தோம்பினார்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

அரியகொள்கையாவன: நாலிருவழக்கற்றபதபக்கம்; “நீர்பலகான் மூழ்கி நிலத்
தசைஇத் தோலுடையாச் - சோர்சடை தாழச் சுடரோம்பி - யூரடையார்-காணகத்த
கொண்டு கடவுள் விருந்தோம்பல் - வானகத் துய்க்கும் வழி.” என்பனவும், நின்ற
னவுமாம்.

இ - ன். கொள்கையராய்ப் பஞ்சாக்கினிக்குநடுவே மருவி மாட்சியையுடைய
யராய் நாவினராய்க் காமவேட்கையையுடைய சிந்தையோடேபொருந்தினவர்,
வள்ளிக்கிழங்கையுங் கனியையுங்கொடுத்தின்பு, பலர்க்கும் பயன்படுகின்றவனே!
இனி யுண்பாயாகவென்றுகூறி நெஞ்சுகையுடையவர்கள் உவந்து பேணிநா
ரென்க. (கக)

பாங்கின்மாதவாபான்மதிபோன்றிவன்
வீங்குகல்வியன்மெய்ப்பொருட்கேள்விய
னங்குநாமுமளக்குவமென்றுதம்
மோங்குகட்டுகையொன்றிரண்டோதினார்.

பாங்கு - நல்லவிடம். “பாங்கர்ப்பல்லி” என்ப.

இ - ன். அங்கனம்பேணினபின்பு மாதவர் இவன்மதிபோலேஎல்லாக்கலையு
நிறைந்தகல்வியன், தத்துவத்தின்கேள்வியன், அப்படியானஅவ்விடத்து நாமும் இவ
னையறியக்கடவேமென்று தங்கட்டுகொ ஒன்றிரண்டைக் கூறினாரென்க. (கசு)

ஐயர்கூறலுமண்ணலுங்கூறுவான்
சையம்பூண்டுசமுத்திரநீந்துவா
னய்யுமேற்றொடர்ப்பாட்டிலிங்கியாவையு
மெய்தினார்களுமுப்பவென்றோதினான்.

இ - ள். அவர்கூறுகின்றவளவிலே சேவகனுங்கூறுகின்றவன், கல்லைக்கழுத்தி லேகட்டிக் கடலைநீந்துகின்றவன் பிழைப்பனாயிற் காமதகர்ச்சியோடே இவ்விடத்து விரதங்களை யெய்தினவர்களும் பிழைப்பொன்று நூல்களையெடுத்தோதினனென்க.

இவர் மனைவியரோடே துறத்தலிற் றொடர்ப்பாடென்றான்.

(கடு)

வீடுவேண்டிவிழுச்சடைநீட்டன்மெய்ம்
முடுகூறையின்முடுதல்வெண்டலை
யோடுகோடலுடுத்தலென்றின்னவை
பிழலாப்பிறவிக்குவித்தென்பவே.

இ - ள். அங்குணமோதினவன் வீடுபெறவிரும்பிச் சடையைக்கட்டித், சேவரம் போர்த்தல், கபாலமேந்துதல், வேதாந்தியாதலென்றுகூறிய இத்தன்மையன் பிறவிக் குவித்தென்று தத்துவமுணர்ந்தோர் கூறுவரென்றுமோதினனென்க.

(கசு)

ஏமநன்னெறியெந்நெறியன்னெறி
தூய்மையின்னெறியாமுந்துணிகுவந்
காமன்றதைநெறியின்கட்கானைநீ
திமையுண்டெனிற்செப்பெனச்செப்பினான்.

இ - ள். யாங்கள் நிற்கின்றவழி நல்வழி; இஃதொழிந்தன நீகூறியவாறே தூய் மையிலலாதவழி; அது யாமுந்தெளிந்திருப்பேம்; திருமால்கூறிய இவ்வழியிடத்திற் றீங்குண்டாயிற் காளாய்! நீசொல்லென்றுஅவர்கூற, அவனுஞ்சொன்னுனென்க. ()

வேறு.

க. தூங்குறிக்கிடந்துகாயும்பழங்களுந்துய்ப்பநில்லா
பாங்கலாவினைமொன்றாப்பகவனொருங்கட்கென்னி
னோங்குநீண்மரத்திற் தூங்குமொன்சிறையொடுங்கல்வாவல்
பாங்கரிந்பழங்கடுய்ப்பப்பழவினைபரியுமன்றே.

(கஅ)

உ. அல்லியும்புல்லுமுண்டாங்காரழலைந்தினின்று
சொல்லியவகையினோற்பததுணியும்வெவ்வினைமொன்னிற்
கல்லுண்டிகடியவெம்புங்கானுறைபுறவெமல்லாம்
புல்லியவினைகள்வென்றுபுறக்கொடைகாணுமன்றே.

(கசு)

கூ. நீட்டியசடையமாகிநீர்முழுகிநிலத்திற்சேர்ந்து
வாட்டியவுடம்பின்யாங்கள்வரகதிவினைத்துமென்னிற்
காட்டிடைக்கரடிபோகிக்கபழுழ்க்காட்டினின்று
விட்டினைவினைக்கவேண்டிம்வெளிற்றுவாவிடுமினென்றான்.

இவைமுன்றுமொருதொடர்.

இ - ள். எங்களுக்குப் பகவனார் உறியிலேகிடந்து இவற்றைதகரத் தீவ்னைகள் நிலாவென்று கூறினாரென்று கூறுவீராயின்; மரத்திற் பக்கத்தே தூங்கும்வாவல்

பழங்களை நுகர அதற்கும் இருவினைகழியுமல்லவோ. அதுவுமன்றி, இவற்றையுண்டு அழலிடையிலேநின்று பகவனாகூறிய வகையிலேநோக்க வெவ்வினைகள் அறுமென்னின்; கல்லையுண்டு வெம்புந் கடியகாளிலே உறைபுறவுகளெல்லாம் இருவினையை வென்று முதருகாணுமல்லவோ. அதுவுமன்றி, சடையமாய் மூழ்கிச் சேர்ந்து வாட்டியவுடம்பாலே யாங்கள் மேலானதகியை வினைப்போமென்னின்; காட்டிற் கரடி காட்டினின்றும்போய்க் கயத்திலேமூழ்கி வீட்டினைப்பெறவேண்டும்; ஆதலால் நம்ப யனில்லாதவுகையைத் தவிர்வீராகவென்றானென்க. (௨௦)

க. கலைவளர்கிளவியார்தங்காமர்மென்சேக்கைநீங்கி
யிலைவளர்குரம்பையங்கணி ருநிலஞ்சேக்கையாக
முலைவளராகந்தோயமுழுவினைமுரியுமாயின்
மலைவளர்குறவர்க்கம்மாவினை களுமாயுமன்றே. (௨௧)

உ. வெண்ணிறத்துகிலினங்கண் விழ்ந் துமாசாகிநின்ற
வொண்ணிறவுதிரந்தன்னையுதிரத்தாடுவழிக்கலாமே
பண்ணிறக்கிளவியார்தம்பசையினுற்பிறந்தபாவங்
கண்ணிறமுலையினுர்தங்கலவியாற்சழிக்கலாமே. (௨௨)

ஈ. நுண்மிகில்வேதலஞ்சிறெருப்பகம்பொதிந்துநோக்கிக்
கொண்டுபோய்மறையவைத்தாற்கொந்தமுல்சுடாதுமாமே
கண்டத்தினுவியார்தங்கடிமனைதுறந்துகாட்டுட்
பண்டைச்செய்தொழிலிற் பாவம்பறைக்குற்றபறைக்கலாமே. ()

ச. நோய்முதிர்குரங்குபோலதுகர்ச்சிநீர்நோக்கல்வேண்டா
காய்முதிர்கனியினாழ்த்துவீ முயிவ்வியாக்கையின்னே
வேய்முதிர்வனத்தின்வென்றானுருவொடுவிளங்கநோற்றூப்
போய்முதிர் துறக்கத்தின்பம்பருகுநல்புரிமினென்றான்.

இவைநான்குமொருதொடர்.

ஈ. சுடாதும், உம்மை-இசைநிறை கண்டத்திலேபுகையுடையார். இனிக் கண்டத்தினுவியாரென்பதற்குக் கட்டிமுதலிய உறுப்பாற்புகைத்த அகிற்புகையை யுடையாரென்று முறைப்ப. “பேருறுப்பாகியகண்டப்புகை” என்றார் வனையாபதியிலும்.

இ - ள். சேக்கையினின்றூநீங்கிக் குரம்பையிலே நிலஞ்சேக்கையாகக் கிளவியார்தம் ஆகத்தைத்தோய இருவினைகெடுமாயின், குறவர்க்கும் அந்தப்பெரிய வினைகளுக்கெடுமல்லவோ. அதுவுமன்றி, வெண்ணிலிலே வீழ்ந்து மாசாகிநின்ற உதிரத்தை உதிரத்தாலே போக்கவொண்ணாது. அதுபோலக் கிளவியார்தம் பற்றினாலே பிறந்தபாவத்தை அவர்கூட்டத்தாலே போக்கவொண்ணாது. அதுவுமன்றி, துகில் வேதற்கஞ்சிப் பின்னும் நெருப்பை உள்ளேபொதிந்து வைத்தால் அதுகெடுமல்லவோ. அதுபோல நாவியார்தம் மனையைத்துறந்து அகல அவரை நஞ்சாலேநோக்கிக் காட்டிலே கொண்டுபோய்வைத்து, முன்புசெய்த தொழிலிற்பிறந்த பாவத்தைப் போக்க வுற்றூற் போக்கவொண்ணாது. ஆதலால் நீர் குரங்குபோலே காதுகர்ச்சியைநோக்

கல்வேண்டா; இவ்வியாக்கை கனியினூழ்த்தவீழும்; அதற்குமுன்னே இவ்வனத்தே
காமனைவென்றான் வேடத்தோடேநின்று நோற்றப் போழ்ச் சுவர்க்கத்தின்பத்தை
நுகர்தலை விரும்புமினென்றானென்க.

ஏகாரமெல்லாம் எதிர்மறை. கண்ணையுடைய நிறத்தமுலை. (உச)

மெய்வகைதெரிதன்ஞானமவிவங்கியபொருள்கடம்மைப்
பொய்வகையின்றித்தேறல்காட்சியைம்பொறியும்வாட்டி
யுய்வகையுயிராததேயாதொழுதுதலொழுக்கமுன்று
மில்வகைநிறைந்தபோழ்தேயிருவினைகழியுமென்றான்.

இ - ள். ஞானமாவது உண்மையறிதல்; காட்சியாவது அங்ஙனமறிந்தபொருள்
களைப் பொய்யின்றாகத்தெளிதல்; ஒழுக்கமாவது ஐம்பொறிகளையும் ஐம்புலன்களின்
செல்லாமற்கெடுத்து உயிராக்கெடாதே அவ்வுயிருய்யுய்வகை யொழுதுதல். இம்மூ
ன்றும் இப்படிநிறைந்தபொழுதே இருவ்னையுங் கெடுமென்றானென்க. (உரு)

குன்றனாணாப்பக்கேட்டேபாகத்தார்க்கும்பரீக்கி
யின்றுகண்ணிடுக்கப்பட்டேயாமெனவெழுந்துபோகி
வென்றவனெறியைச்சேர்ந்துவிட்டுநன்னெறியைப்பெற்றார்
சென்றதுபரிதிவட்டஞ்செம்மலுமசைவுதீர்த்தான்.

இ - ள். சலிப்பில்லாதவன் கூறக்கேட்டு நல்வினைவந்தடையும் பருவத்தினை
யுடையார் தம்மனைவியரைத்துறந்து, யாம் இன்று நின்னாலே அறிவுண்டாக்கப்பட்டே
மென்று கூறிப்போய் இறைவன்வழியைச்சேர்ந்து வீட்டுக்குச்செல்லும் நல்லவழி
யைப் பெற்றார்; அவ்வளவிலே ஞாயிறு பட்டது; தலைவனும் இளைப்புத் தீர்த்தான்.

வட்டமென்றது - நாடோறும் வட்டமாயவருதலை. (உசு)

கே வ று

அசைவுதீர்த்திருங்கியகாலையே
வசையினீங்கியினர்வழிகாட்டலிற்
றசையுமாறுந்தெரிந்துகொண்டேகினான்
மிசையுமில்லதொர்மெய்ப்பொறியாக்கையான்.

நீங்கியினர், இன் - அசை.

இ - ள். உடம்பிற்குக்கூறுகின்ற இலக்கணத்தையுடைத்தாய்த் தேவருலகினு
மில்லாததோர் யாக்கையான், அங்ஙனமின்பாறிப் பொழுதுவிடிந்தவளவிலே
குற்றத்தினின்று நீங்கினர் வழிகாட்டலிற் றிசையையும் ஆற்றையுந் தெளிந்துகொண்டு
போனானென்க. (உஎ)

கே வ று.

படம்புனைந்தெழுதியவடிவிற்பங்கயத்
தடம்பலதழீஇயதுதக்கநடத்து

வடங்கெழுவுருமுலைமகளிர் மாமைபோன்
றிடம்பெரிதினியதனெல்லையெய்தினுன்.

இ - ள். புனைந்தெழுதிய படத்தின்வடிவுபோலப் பங்கயத்தடந் தழுவப்பட்டது; தன்னிடம் மகளிர் மாமைபோலே நுகர்வார்க்குப் பெரிதுமினியது; அதுதான் தக்கநாடென்னும் பெயராயுடையது. அதனெல்லையைச் சேர்ந்தானென்க. (௨௮)

தேங்கயத்தணிமலர்தெகிழ்ந்தநாற்றமும்
பூங்குழன்மடந்தையர்புனைந்தசார்தமு
மாங்கெலாமகிழ்புகையளாயவாசமுந்
தாங்கலாற்றக்கநாடாயதென்பவே.

இ - ள். இனிய கயத்தின்மலர் வாய்விட்ட நாற்றத்தையும், சந்தனத்தையும், அகிற்புகை கலந்தநாற்றத்தையும், அவ்விடமெல்லாந் தரித்தலிற் றக்கநாடென்னும் பெயர்த்தாயிற்றென்க.

இவைதங்குதலிற் றக்கநாடு. (௨௯)

க. சண்பகநறுமலர்மாலேநாறுசார்
தொண்பழுக்காயினோடுருவமெல்லிலே
யுண்பதமியாவர்க்குமுனமில்லது
வண்புகழ்நாட்டதுவண்ணமின்னதே. (௩௦)

உ. கரும்பணிவளவயற்காமர்தாமரை
வரம்பணைந்ததனுதற்கிடந்தவார்செநெ
லரங்கணிநாடகமகளிராய்துதற்
சுரும்புகுழிலம்பகத்தோற்றமொத்ததே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். அந்நாட்டுவயலிற் றுமரை சாய்ந்து வரம்பைச்சேர, அதனுதலிலே கிடந்த செந்நெல், மகளிர் துதலிற் றலைக்கோலத்தை யொத்தது; அங்ஙனஞ்சிறந்த நாட்டது புகழின்வண்ணம் எக்காலமும் இத்தன்மைத்தென்க.

அணைந்து - அணைய. சுரும்புகுழ்தாமரையென்க; சுரும்பு - மயிர்க்குவமை. சண்பகமாலேமுதலியன யாவர்க்குங்குறைவின்மையிற் பிறந்தபகழென்க. (௩௧)

வண்டுவாழ்கொடுத்துறைக்கன்னிவானைமே
னண்டுகிருற்றெனநடுங்கிராணினால்
விண்டொளித்தாண்டிறந்தொடுங்கும்வீழ்புனல்
தொண்டபூங்கிடங்கணிநகரங்கூறுவாம்.

இ - ள். ஒருகன்னி, தன்மேலே உகிருற்றென நாணத்தாலேநடுங்கி அவ்விடத் தைக்கைவிட்டுப்போய் ஒளித்து ஊணைத்துறந்துஒடுங்குமாறுபோலே, வளைந்ததுறையில் வாளை தன்மேலே நண்டுகிருற்றென நடுங்கியொடுங்கும் ஆழ்ந்தபுனலைத் தன்னிடத்தேகொண்ட கிடங்குமுந்தநகரி இனிக் கூறுவேமென்றாரென்க. (௩௨)

அகழ்கிடங்கந்துகிலார்ந்தபாம்புரி
புகழ்தருமேகலைஞாயில்பூண்முலை
திகழ்மணிக்கோபுரந்திங்கள்வாண்முகஞ்
சிகழிகைநெடுங்கொடிசெல்விக்கென்பவே.

இ - ள். மதிலாகியசெல்விக்கு அகழ்ந்த அழகியகிடங்கு துகில்; பாம்புரி மே
கலை; ஞாயில் முலை; கோபுரந் திங்கனையொத்தமுகம்; நெடுங்கொடி சிகழிகையென்க.()

நாட்டியமணிவரைகடைந்துநல்லமிர்
தூட்டினுமதனைவிட்டுழைநரின்மையா
லீட்டியவளநிதியிறைகொண் மரநகர்
குட்டுவைத்தனைபதச்சுடர்பொனினஞ்சியே.

இ - ள். அந்தப்பொன்னிஞ்சி மந்தரமென்று பேர்நாட்டியவவையாலே கட
லைக்கடைந்து அமிர்த்ததையூட்டினும் அந்நகரைவிட்டுப்போய் உறைவாரின்மையின்,
இந்நகர் நகர்களுக்குத் தலையென்றுகுட்டுவைத்தாலொத்ததென்க.

இனி அகரம் பண்டரிசுட்டாக்கி அம்மணிவவையைநாட்டியென்றும், உறைநரி
ன்மையின் நிதிதங்குமென்றாமாம். (௩௯)

எறிசுருவினோயவரேந்துபூங்கொடி
மறிதிலாவனாபுனாமாடமாக்கலம்
பெறலருந்திருவனாமிர்தம்பேரொலி
யறைகடல்வளநகராயதென்பவே.

இ - ள். பேரொலிவளநகர், வீரா சுறவாக, கொடி மறிதிலாயாக, மாடம் மரச்
சலமாக, மகளிர் அமுதாக அறைகடலாயிற்றென்க.

இத்தொடர் வேறுபடவந்த உவமவிசேடமாம்.

(௩௯)

கே வ று.

மதியகடுரிஞ்சுஞ்சென்னிமாடநீண்மறுகுதோறும்
பொதியவிழ்மாலேவிழ்ந்துபொன்செய்நகல்கள்கள்சிந்தி
நிதியறைதிறந்துநோக்கியன்னதோர்நீர்மையெய்திப்
புதியவர்க்கியங்கலாகாப்பொற்பொடிபொலிந்ததன்றே.

மயிர்முடிசூலைதவின், முத்தமாலேவிழ்ந்தது.

இ - ள். அந்நகரிற் நெருவெங்கும் மாலேவிழ்ந்து பேரணிகல்கள் சிந்துதலா
லே, நிதியறையைத் திறந்துபார்த்தாலொத்ததோர் தன்மைபெற்று, அச்சஞ்செய்தலிற்
புதியவர்க்கு இயங்கலாகாத அழகோடே பொலிந்ததென்க. (௩௯)

கே வ று.

கேமமாபுரமெனுங்கேடினல்லிசைப்
பூமிமேற்றிலகம்வைத்தனையபொன்னகர்த்

தாமநீனெடுங்குடைத்தரணிகாவல
ஹம்மவேனரபதிதேவனென்பவே.

இ - ள். உலகிற்குத் திலகமிட்டாலொத்த கேமமாபுரமென்னும் பெயரையுடைய பொன்னகரில், இசையையுங் குடையையுமுடைய அரசன்பெயர் நரபதி தேவனென்று கூறுவாரென்க. (௧௭)

க. ஆந்நகர்க்கரசனையனையவாண்டகை
மெய்நிகரிலாதவன்வேதவாணிகள்
கைநிகரமைந்தவேற்கமமுங்கண்ணியன்
மைநிகர்மழைக்கணூர்மருட்டவைகுவான். (௩௮)

வேறு.

உ. வார்சிலைவழப்பவீங்கிவரையெனத்திரண்டதோளான்
சோர்புயரெழைத்தவண்கைச்சுபத்திரன்மனைவிபெற்ற
சீர்நலங்கடந்தகேமசரியெனத்திசைகளெல்லாம்
பேர்நலம்பொறித்தபெண்மைப்பெருவிளக்காகிநின்றான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். அந்நகரிக்கு அரசனையொத்த வாண்டகை வழவொப்பில்லாதவன், வேதத்தையுடையவாணிகள், கைக்கு ஒப்பமைந்தவேலினையுந் தாரினையுமுடையான், மகளிர்மயக்க அவ்வின்பத்தேதங்குவான், வில்லைப் பயிற்றுதலாற் பெருத்துத் திரண்டதோளான், சுபத்திரன். அவன்மனைவி நிப்புதிபெற்ற கேமசரி, திசையெல்லாந் தன்பெயரையும் அழகையுமெழுதினதொரு பெண்மையுடைய விளக்கெனவாகி நின்றாளென்க.

ஆகியெனவே நுகரும்பருவத்தாளென்றா. (௩௯)

மாகிலாள்பிறந்தனான்றேமதிவலான்விநியினெண்ணிக்
காகிலாள்கண்டபோழ்தேகதுமெனநாணப்பட்டான்
நூசலாமல்குலாட்குத்துனைவனும்புணர்மினென்று
பேசினான்னுகொண்டுபெருவிருந்தோம்புகின்றான்.

இ - ள். அம்மாகிலாள் பிறந்தபொழுதே, கணி நூலாலேயெண்ணி, இவள் கண்டபொழுதே நாணப்பட்டவன் இவட்குக்கணவனும்; அவற்குக்கொடுக்கென்று கூறினன்; அன்றுதொடங்கிச் சுபத்திரனும் இவள் அவனைக்காண்டற்கு ஆடவர்க்கு விருந்திதலைப் பேணுகின்றாளென்க.

தன்கணவரல்லாதார் இவட்குஆடவராய்த் தோன்றாரென்பது தோன்றப் பலனாயும் நோக்குகின்றவனை மாகிலாளென்றும், காகிலாளென்றும் பெயராகுநீர். (௪௦)

தாழ்தருபைம்பொன்மலைத்தடமலர்ந்தாமமலை
வீழ்தருமணிசெய்மலையிவற்றிடைமின்னினின்று
சூழ்வனைத்தோளிசெம்பொற்றுணையேபொருந்தினோக்கு
முழப்புகாதலானையொருபிடிநுகப்பிடுவே.

தாமம் - ஒழுங்கு.

இ - ள். அவன் விருந்தோம்புமிடத்தே, ஒருபிடியிலடங்கு நுகப்பினாகிய தோளி, பொன்மாலே பூமாலே விரும்பு மணிமாலையென்கின்ற இவற்றிடையே துணைச் சார்ந்து, மின்போலேநின்று, தனக்குத் தொன்றுபட்டுவருகின்ற காதலானே, அவர் களினுள்ளேவென்று நோக்குமென்க. (௪௧)

சேயிழைமணவனாகுந்திருமகன்றிறத்துநாளு
மாயிரத்தெட்டுநேர்ந்தவாரமிர்தடிசிலூட்டி
யேயினவகையினாலேயாறிரண்டெல்லையாண்டு
போயினவென்பமற்றப்பூங்கொடிச்சாயலாட்கே.

ஊட்டி - ஊட்ட.

இ - ள். சுபத்திரன் கணிகூறியவகையாலே கேமசரிக்குக்கனவனாகிய திரும கன் தோன்றுதற்பொருட்டு நாடோறும் அமுதுபோலுமடிசிலே விருந்திற்கு ஊட்டா நிற்க, அவட்குப் பன்னிரண்டாந் ய எல்லையை யுடைய யாண்டுகள் கழிந்தன வென்க.

* “எந்திறத்தவலங்கொள்ளல்” என்றற்போல. (௪௨)

முருக்கிதழ்குலிகுபுட்டிடைத்தனமுறுவன்செவ்வாய்த்
திருக்கவினிறைந்தவெங்கட்பனைமுலைத்தேம்பெய்கோதை
புரிக்குழற்பொன்செய்பைம்பூப்புனையிழைகோடநோக்கித்
தரிக்கிலாதுருகிறையுநடமலர்சகோதைநற்றாய்.

இ - ள். முறுவன் முதலியவற்றையுடைய திழ்வனது கவினிறைந்த புனையி ழை கோடுமுநிரச்சியை அவள்தாய்நோக்கி உருக் கையாநிற்கு மென்க. (௪௩)

மாவடுமுருட்டுநோக்கின்மதிமுடகமழைக்கண்மாசில்
பூவொடுபுளையுஞ்சாயல்புனைநலந்தனித்துவைக
வேவடுபிணையினோக்கியிறைவனாகழலநின்ற
தாய்படுந்துயர்மெல்லார்தாரவனீக்கினலோ.

மருட்டுநோக்கு - நோக்கினுமைமருட்டுநோக்கு.

இ - ள். மதிமுகத்திலே மாணவருத்து நோக்கினையுடையவாகிய கண்ணினே யுடைய கேமசரி தனித்துவைகுதலின், ஏவுண்ட மான்பிணைபோலே நோக்கி வருந் தின தாய்பட்டவருத்தத்தையெல்லாஞ் சுபத்திரன் நீக்கினென்க. (௪௪)

போதுவாய்திறந்தபோதேபூம்பொறிவண்டுசேர்ந்தாங்
கூதுமேமகளிர்க்கொத்தபோகமுமன்னதொன்றே
யாதுநீகவலவேண்டாலாரழகுடையநம்பி
காதலான்றவத்தின்மிக்கான்கண்ணுறுநாளையென்றான்.

ஊதுமே, ஏகாரம் - லினு. ஒன்றே, ஏகாரம் - தேற்றம்.

இ - ள். புகுகிழ்ந்தபோதே வண்டுநுகருமல்லவோ? அத்தன்மையதொன்றே மகனிற்குப் பொருந்தின நுகர்ச்சியும்; ஆதலின், நம்பி, இவள்காதலிக்கப் படுவான், இவளை நுகர்த்தற்குத்தவஞ்செய்தவன் நாளைத் தானேவந்தெதிர்ப்படும்; இனி நீ கிறிதும் வருந்தவேண்டாவென்று ஆற்றுவித்தானென்க. (சுரு)

வேறு.

பொன்னிலததெழுந்ததோர்பொருவில்பூங்கொடி
மின்னுவிட்டெரிவதோர்நலத்தள்வீங்கிருள்
பின்னிவிட்டனகுழற்பெருங்குட்பேதைபூர்
துன்னினன்றொடுகழற்குரிசிலென்பவே.

இ - ள். அவ்வளவிலே குரிசில், இருளைப் பின்னிவிட்டாலன்ன குழலையுக் கண் ணினையுமுடைய காமவல்லிபோல் ஒளி விட்டுவிளங்குவதோர் நலத்தினளாகிய பே தையுரைச் சேர்ந்தானென்க. (சுசு)

மல்லிகைமணங்கமழ்மாலேவார்குழற்
சில்கணங்கிளமுலேச்சிறுமிதந்தையுஞ்
செல்வனைத்திருநகர்ச்சேட்பட்டானரோ
பல்குதிர்ப்பணியொளிபரந்தபூணிணல்.

இ - ள். பூணிணாகிய மாலேமுதலியவற்றையுடைய மடந்தைதந்தையும், அங் றவன் துன்னின சீவகனை எதிர்ப்பட்டானென்க. (சுஎ)

தென்றிசைமுளைத்ததோர்கோலச்செஞ்சுட
ரொன்றிற்றுத்தரம்வருவதொத்தவன்
மன்றல்கொண்மார்பினான்வந்தொரானிழ
னன்றுவந்திருந்தனனாத்சிந்தியா.

இ - ள். அவ்வளவிலே, தென்றிசையிலே முளைத்ததொருநூயிறு நிலத்தேநட ந்து வடதிசையிலே வருந்தன்மையையொத்து, மார்பினான், வடக்குநோக்கி வந்து மந்திரத்தியானஞ்செய்து, அவ்விடத்தே ஓரால் நிழலிலே மகிழ்ந்திருந்தானென்க.

சீவகன் வேற்றுநாட்டின் சுவைகளை அறிந்து நுகரவேண்டு மென்றதற்குத் தேவ னும் இவற்கு ஊழ்வகையான் உறவுகொண்டு நுகர்ச்சியை யெய்துமிடங்களை நாடி ஆண்டுச்சேறற்கு வழிகூறலின், வடதிசையிற் போதல் உளதாயிற்றென்றுணர்க. விசயமாதேவியாரைக் கண்டாற் பின்பு இராசமாபுரத்தை நோக்குவென்றுணர்க.()

க. குடைகவித்தனையதுகோலமாழுடி
யடியிணையாமையின்வடிவுகொண்டன
புடைதிரள்விலாவும்வல்லினந்தபொற்பின
கடிகமழ்தாமரைகண்ணின்வண்ணமே. (சுசு)

உ. குறங்கணிமயிரொடுகோலமார்ந்தன
பிறங்கியவுறுப்பின்மேற்பெரியநோக்கின

கறங்கிசைமணிமுழாவெருத்தங்காண்டகு
மறங்கெழுபெரும்புலிவாயின்வண்ணமே.

(இ0)

௩. வரையகன்மார்பிடைவரையுமுன்றுள
புரைத்புபொன்புரைநாவுமுள்ளுடைத்
தருவரைத்தோள்கருமமரர்கோனானிற்
அருவுகொட்டக்கையின்வடிவுகொண்டவே.

(இச)

௪. இலங்குபொன்னிருவரையனையவேந்தலுக்
கலங்கிதழ்த்தாமரைக்கொட்டையன்னதாய்
வலஞ்சுழிந்தமைவாகுழிந்தவாய்ப்பொடு
நலங்கிளர்நாபியுமினிதுநாறுமே.

(இஉ)

௫. தடித்திறைதிரண்டுதம்மளவிற்கேற்றகுற்
கெடிற்றழகழிப்பனகிளர்பொற்றோரைய
கடிப்படைநுழைவறக்கதிர்த்தகைவிர
லடுத்தழக்தருமணியவிரத்தோட்டியே.

(இஊ)

௬. வார்ந்திலங்கையிறணிபவளமாண்டவாய்
ஆர்ந்தபூவங்கையுமடியுந்தாமரை
தேர்த்தனன்றிருமகள்கணவனுமெனத
தீர்த்தனன்சொல்லளைஇத்தேர்கொண்டேறினான்.

இவையாறுமொருதொடா.

இ - ள். அங்ஙனமெதிர்ப்பட்ட சுபத்திரன், பொன்னுகிய பெரிய மலையையொத்த தலைவனுக்கு முடியும் உச்சிசிறிதுயர்ந்து முறைமைப்பட்டத் தாழ்ந்து சுற்றெத்தலிற் குடைப்புறத்தையொக்கும்; கண் தாமரையையொக்கும்; முகத்திற்குப்பொருந்தின மூக்கும் வயிரத்தோட்டியையொக்கும்; சிறுகி வளைந்திருத்தலின் வாயின்வடியும் புலியின்வாயை யொக்கும்; எயிறணிந்த அவ்வாய்தான் வார்ந்து நிறத்தாற்பவளத்தையொக்கும்; குற்றமற்றபொன்னையொக்குநாவுஞ் சருச்சரையையுடைத்தாயிருக்கும், தோட்டிடுங் குடமுழாவையொக்கும்; ஒழுகநோக்குதலிற் ரோள்களும் ஐயாவதத்தின் கையையொக்கும்; அகக்கையும் ஆர்ந்த தாமரைப் பூவையொக்கும்; தடித்து இறைதிரண்டு தோரையவாய் வெண்சிறுககுகும் நுழைபாதபடி நெருங்கின கைவிரலுந் தம்மளவிற்கேற்ற சூற்கெடிற்றையொக்கும்; வரைபோலுமார்பிலே உத்தமவிலக்கணமாகிய மூன்றுவரையுமுள; விலாவும் வில்லுப்போல் வளைந்த பொற்பினையுடைய; நாபியும் வளங்குகின்ற இதழையுடைய தாமரைக்கொட்டையையொத்ததாய் வலத்தேசுழிந்து பொருந்துதல்வரக் குழிந்த வாய்ப்போடே நன்றாகத் தோன்றும்; குறங்குந் தாமணித்தமயிரோடே கோலமார்த்தனவாகிய ஒழிந்த பெருத்தஉறுப்புக்களிற் காட்டிந் பெருத்தவழகையுடைய; புறவடியிரண்டும் ஆமையின்வடிவைவ்கொண்டன; உள்ளடியுந் தாமரையையொக்கும். ஆதலான், இவன் திருமாலா மென்று தன்னிலையாராய்ந்தான். அங்ஙனமாராய்ந்து சொல்லளைஇ அவனன்மென்று ஐயந்தீர்த்தனனுய்த் தேரிலே கொண்டேறினனென்க.

* இறுவரையென்று பலபிரதிகளிலுமுள்ளது.

“ஆரத் தாழ்ந்த வம்பகட்டு மார்பிற் - செம்பொறி வாங்கிய மொய்ம்பு” என்றார் முருகாற்றுப் படையிலும். தோரை - மூங்கிலரிசி; வரிக்குவமை. (௫௪)

தேரிவருந்தனர்செல்லவத்தலைக்
கூருகிர்விடுத்ததோர்கோலமாலையைப்
பேரிசைவீணையிற்கூட்டிப்பெண்கொழிக்
காரிகையுலகுணர்கடவுட்பாடுமே.

இ - ள். இவர்கள் தேரையேறினராய்ச்செல்லாநிற்க, மனையிடத்தே பெண் கொடியாகிய காரிகை, அரும்பை வலியவலர்த்திக்கட்டின கழுநீர் மாலையை வீணையிலேகூட்டி வாசித்துக் கடவுளைப்பாடாநிற்குமென்க. (௫௫)

வேறு.

வீங்கோதவண்ணன்வினாததும்புபூம்பிண்டி
தேங்கோதமுக்குடைக்கீழ்த்தேவர்பெருமானேத்
தேவர்பெருமானேத்தேனார்மலர்சிதறி
நாவினவிற்றதார்வீட்டுலகநண்ணரே.

கடல்வண்ணன் - நேமிஸ்வாமிகள்.

இ - ள். கடல்வண்ணனைத் தேங்கோதம்போலத் தேன்றதும்பும் பூம்பிண்டியிடத்தே முக்குடையின்கீழிருக்கின்றதேவர்பெருமானே மலரைத்தாவித் துதியாதார் வீட்டைச் சேராரென்றானென்க, (௫௬)

அடல்வண்ணவைம்பொறியுமட்டுயாந்தார்கோமான்
கடல்வண்ணன்முக்குடைக்கீழ்க்காசின்னுணர்ந்தான்
காசின்னுணர்ந்தான்கமலமலாடியை
மாசின்றிப்பாடாதார்வானுலகநண்ணரே.

இ - ள். உயிர்க்கிழவனை வருத்துதலியல்பாகவுடைய ஐம்பொறியையும்வென்ற இருடிகள் தலைவன், கடல்வண்ணன், உணர்ந்தான், அவனதுதிருவடியை நெஞ்சிலழக்சின்றித் துதியாதார் வீட்டைச் சேராரென்றானென்க (௫௭)

பூத்தொழியாப்பிண்டிக்கீழ்ப்பொங்கோதவண்ணனை
நாத்தமும்பவேத்தாதார்வீட்டுலகநண்ணரே
வீட்டுலகநண்ணர்வினைக்கள்வராறலைப்ப
வோட்டிடுபவெண்குணனுங்கோட்பட்டுயிராவே.

பூத்தொழியா - பூத்தமாறாத.

இ - ள். கடல்வண்ணனை நாத்தமும்பும்படி ஏத்தாதார் வீட்டைச்சேரார்; அங்ஙனம் வீடுபெறுதார் பின்பு வீணையாகியகள்வர் வழிபற்றித்தலாலே எண்குணனும் அவர்கைக்கொள்ளப்பட்டு வருந்தி நெட்டுயிர்ப்புக்கொணடி ஒடுவரென்றானென்க.

எண்குணம் - அநந்தரானுதிருணங்கள். இவனைவணங்காதார்க்கு துகர்ப்பெருமையாலுளதாம் பற்று ஒழிவின்றாய்வருவதன்றி துகர்ச்சியெய்திப் பற்றற்று வீடுபெறுதல்

கூடாதாயிருந்ததென்பது கருத்து. முன்பு வணங்காமையின், இவ்வருத்தமுந்நேமென்றான். இவை படர்க்கையாதலிற் பொருள்வெறுபட்டு முற்கூறியவைபோன்ற கொச்சகம். (௫௮)

வேறு.

முததுமிழுமுந்நீமணிவண்ணம்மூன்றுலகும்
பத்திமையாற்பாடப்படுவான்றாள்பாடக்கேட்
டொத்தரம்பையன்னாளுவந்தவனொடொப்பானோர்
வித்தகனையின்னேபெறுகனெனவுரைத்தாள்.

இ - ள். நிப்புதி, மூன்றுலகும் பாடப்படுவானாகிய கடல்போலும் மணிவண்ணன்றானாக் கேமசரிபாடக்கேட்டு மகிழ்ந்து அவன்கருத்தார் தன்கருத்து மொத்தலில், தான் ஒரு வித்தகனை இப்பொழுதே இவள் பெறவேண்டுமென்று இறைவனைப் பராயினானென்க. (௫௯)

வேறு.

நிலந்தினக்கிடந்தநன்னிதியந்நீணகாப்
புலமபறப்பொலுவொடுபுக்காலையே
யிலங்குநூங்கொடியனவேழைநோகாபு
முலங்கொடோளுறுவல்நோக்குமொத்தவே

மண்டினக்கிடந்தநிதி.

இ - ள். அறத்தாந்நேமின பொருளையுடைய அவன் அம்மனையிலே அவர்கள் வருத்தந்தீரும்படி சென்று புக்கவளவிலே, கேமசரிநோக்கமும் பிள்ளையார்நோக்கமும் ஒப்பநோக்கினவென்க. (௬௦)

வேறு

மண்ணுழைந்தாணையுட்காண்டலுங்கனையனை
மண்ணுழைத்தோயந்தழவீழ்ந்தனமாமையு
முண்ணுழைந்தோயுழைந்தனவேட்கையு
மொண்ணிறத்திவினைத்தாளுருக்குற்றாள்.

இ - ள். காளையை அங்ஙனமெதிர்ப்படக்கண்டாளாக, நாற்றின கையிலவனை கள் காலடியிடத்தே மண்ணுரசு செறிந்து வீழ்ந்தன; மாமையும் நிறையும் நாணுக் கெட்டன; வேட்கையையுந் தீப்போல் வினைவித்துக்கொண்டாள், அத்தியாலே தான் உருக்குண்டாளென்க. (௬௧)

வாக்கணங்கார்மணிவினோவல்லாற்கவ
னோக்கணங்காய்மனநோய்செயநொந்தவன்
விக்கணங்கார்முலையெய்நெடுந்தோளியொர்
தாக்கணங்கோமகளோவெனததாழ்ந்தான்.

இ - ள். நிருத்தத்தையுடைய தெய்வத்தன்மைநிறைந்தஅழகிய யாழைவல்லவனுக்கு அவள் நோக்கம் வருத்தமாய் மனத்தை நோய்செய்தலாலே பவனென்று கச்

சுக்கட்டின வருத்தநிறைந்த முலையினையுந் தோளினையுமுடைய கேமசரியைத்திரு
வோ மகளோ வென்றையுற்றுக் குறைந்தானென்க. (௬௨)

நல்வளத்தாமனாநாணியவாண்முகக்
கொல்வளர்வேற்கணிநூன்குழைந்தாளெனச்
சொல்வளர்த்தாரவடோழியாசோர்குழன்
மல்வளர்மார்பனைவந்துவளைந்தார.

கொற்றாழிலே கிடந்தவேல்.

இ - ள். சோர்குழலையும் முகத்தையுமுடைய வேற்கண்ணினுள் இவனைக்கண்டு
வருந்தினுளென்று அவன்தோழிமார் இச்சொல்லைப்பரப்பினர்; அதுகேட்டு எல்லா
ரும்வந்து சீவகனைச் சூழ்ந்தாரென்க. (௬௩)

நினைப்பருநீணிறைநிப்புந்சோந்தாங்
கினத்திடையேறனையானெழினோக்கிப்
புனக்கொடிபொற்பொடிபுண்ணியநம்பி
வனப்பினையேகண்டுவாட்கணகன்றாள்.

நிப்புதி - நிஸ்ருதி.

இ - ள். நிப்புதி அவ்விடத்தேவந்து கேமசரியழகோடே ஏறனையானெழிலை
யும் ஒக்குமோவென்றுநோக்கப் பின்பு நம்பியது அழகுமிகுதியாலே அதனையே பாந்
த்து உடம்பெல்லாங் கண்ணுளென்க.

வாட்கண்ணினையுடையாள் மீன்போனாளுளென்றுமாம்.

(௬௪)

வள்ளலைவாசரெய்ப்பூசிமணிக்குடத்
தெள்ளறனீர்சொரிந்தாட்டினர்நேதம்புகை
யுள்ளாறவண்டகலிங்கமுடித்தபின்
கள்ளவிழ்கண்ணிகலத்தொடணிந்தார.

இ - ள். வள்ளலை ரெய்யைப்பூசி நீரைச்சொரிந்தாட்டினார்; பின்பு அவன்றான்
கலிங்கத்தை யுடுத்தான்; உடுத்த பின்பு, அவர் கண்ணியையுங் கலத்தையுமணிந்தா
ரென்க. (௬௫)

மங்கலவெள்ளைவழித்துமுத்திரத்தபின்
கொங்கலர்கோதையர்கொண்டகமெய்தி
யங்கதிர்ப்பொற்கலத்தாரமிர்தேந்தினர்
செங்கயற்கண்ணியர்சீரினயின்றாள்.

இ - ள். கோதையா உண்கின்றவிடத்தைச் சந்தனத்தாலே மெழுதி முத்தாலே
கோலமிட்டபின்பு, தன்னைக்கொண்டு புருந்து பொற்கலத்திலே அடிசிலேந்தினார்;
தானும் அவர்புகழ்ச்சியுடனே யுண்டானென்க. (௬௬)

வேறு.

பத்தியிற்குயிற்றியபைம்பொற்றிண்ணைமேற
சித்திரத்தவிசினுட்செல்வன்சீர்பெற

நித்திலமணியுறழ்கரகநீரின
லத்துறைவிடுத்தனலாந்ததாரினான்.

இ - ன். சாரினானையெல்லவன் அங்ஙனமுண்டபின்பு பொன்றாப் பத்தியோடு
செய்த திண்ணையிடத்தே தவ்சின்மேலே யுறைந்து கரகத்தின் நித்திலமணிபோலு
நீராலே பூசுதற்குரிய தொழில்களையெல்லாம் முடித்துவிட்டானென்க. (௬௭)

இளிர்தகாய்கமழ்நிராவாசமீணடியோர்
பளிங்குபோழ்ந்தருகுபொன்பதித்தபத்தியின்
விளிம்புமுத்தழுத்தியயவளக்கைவினைத்
தெளிந்தபொன்னடைப்பையுட்பாகுசென்றவே.

இ - ன். ஒருமுழுப்பளிங்கை யறுத்து அதன்பக்கத்தே பத்தியாகப் பொன்னி
டப்பட்டனவற்றிலே இணங்கினகாயுந் தளையுஞ்சென்றன. திரா - வெற்றிலை.
இன் - அசை. இவை உபகரித்தெடுத்துக் காட்டப்பட்டன. யவனத்திறச்சர் பொ
ன்றாற்செய்து விளிம்பு முத்தழுத்திய கைவினையையுடைய அடைப்பையிலே பாக்
கும் வெற்றிலையு முகவாசமுமிண்டிச்சென்றன இவை தின்றற்குச்சென்றன.

இனி ஒன்றாக வுலாப்பாருமுளா. (௬௮)

பாசிலைசுருட்டுபுகறித்துப்பல்லினைத்
தேசி கம்படததுடைத்துமிழந்துதேங் கமழ்
வாசம்வாய்க்கொண்டனம்மணிசெய்குண்ட ம்
விசிவிலவிலங்கிவிட்டுமிழவெண்பவோ.

தேச - தேசிகமெனத்திரிந்தது.

இ - ன். குண்டலமசைந்து ஒளியைக் குறுக்கிட்டுக்காலுமபடி வெற்றிலையைச
சுருட்டிக் கறித்து அதிற்குறையாலே பல்லினை ஒளியுண்டாகத்துடைத்து அதனை
யுமிழ்த்தபின்பு வெற்றிலையைத் தின்றானென்க. (௬௯)

க. பண்ணுலாங்கிளவிதன்பரவையேந்தல்குல்
வண்ணமேகலையிவைவாய்ப்தபூந்துகி
லுண்ணிலாய்ப்பசுங்கதிருமிழ்வபாவியேன்
கண்ணையுமனத்தையுங் களங்கொண்டிடவே.

“பண்ணுலாம்” என்பதுமுதல் “கலேத்தொகை” ஈறாக ஒன்பதுமொருதொடர்.

இ - ன். பண்ணுறத்த கிளவின்னுடைய வல்குலும் மேகலையுந் துகிலுமாகிய
இவை, பாவியேன் கண்ணையும் மனத்தையுந் தமக்கிருப்பிடமாகக் கொண்டு விட்டன
வென்க.

துகிலுக்குள்ளே நிலைபெற்றுநின்று ஒளியுமிழ்வனவாகிய மேகலை. (௭௦)

உ. கழகமழ்குமுலினற்கடடிமெய்யெலா
நடுவொசிநோன்சிலைப்புருவகதாற்புடைத
தடுமலர்நெடுங்கணுலாவிபோழ்ந்தடாக்
கொடியவளிளமுலைகொல்லுங்கொல்லுமே.

இ - ள். சிலையாகிய புருவத்தாலேயடித்து மலையாய்க் கண்ணியவாளாலே உயிரைப்போக்காதகொடியவள், என்மெய்யெயெல்லாந் தன்முழலாகிய கயிற்றாலே கட்ட, முலையாகியயானை என்னுயிரைக் கொல்லுங்கொல்லுமென்க.

சிலை ஒற்று; “உயிரும்புள்ளியுயிறுதியாகி” என்னுஞ் சூத்திரத்தின். முலைதான் வருத்தலுடைமையிற் றானும்வினைமுதலாம். கட்டி - கட்டவென்க. (எக)

கூ. கடியனகச்சினுற்கட்டப்பட்டன
கொடியனகுங்குமங்கொட்டப்பட்டன
வடிநிலம்பரந்துமுததணிந்தவெம்புலை
யிடைநிலஞ்செகுப்பனவென்னை யென்செயா.

இ - ள். இயல்பாகமனமுடையவாய்க் கச்சினுற்கட்டப்பட்டனவாய் எழுது கொடியையுடையனவாய்க் குங்குமமிடப்பட்டனவாய் அடிபரந்து முத்தணிந்த முலை, தம்மைச்சுமந்திருக்கின்ற இடையைக்கெடுப்பன; என்னைப்பெற்றால் எல்லாஞ்செய்யுமல்லவோவென்க.

உலகிற் றெழிலாற்கடியவர்கள் கட்டுண்ணப்படுவென்றும், மனங்கொடிய வர்கள் ஒன்றற் புடையுண்ணப்படுவென்றும் ஒருபொருடோன்றிற்று. (எஉ)

சு. கரியவுள்வெறியனகட்டப்பட்டன
புரிவொடுபுறத்திடப்பட்டப்பூங்குழல்
தெரியின்மற்றென்செயாசெய்யநீண்டன
பெரியகண்போலவும்பேதுசெய்யுமே.

இ - ள். கரியனவாய் உள்ளேமணத்தையுடையனவாய்க் கட்டிமுடிக்கப்பட்ட னவாய்க் கடைகுழலுதலுடனே எருத்தத்தே கிடத்தப்பட்டகுழல், செய்யனவாய் நீண்டனவாகிய கண்வருத்துமாறுபோலவும் வருத்தாநிற்கும்; ஆராய்ந்துபார்த்தால் எல்லாஞ்செய்ய வல்லனவென்க.

கொடியனவாய் உள்ளே கள்ளின்மயக்குடையனவாய்க் கட்டுண்ணப்பட்டன வாய் எப்பொழுதுந் திருகுதலுடனே தம்மிடத்தினின்றுங் கீழ்ப்போந்துகிடக்கும் படி புறத்திடப்பட்டனவாயென்றும் ஒருபொருடோன்றிற்று. உள்வெறுவியன வுமாம். (எக)

ரு. காதன்மைகண்ணுளையடக்கிக்கண்ணெனுந்
தூதினொற்றுணிபொருளுணர்த்தித்தான்றமர்க்
கேதினமைபடக்கார்த்திட்டவாட்கேணுக்
கோதநீரமுதமுலகும்விற்குமே.

இ - ள். வாட்கண்ணினையுடையாள் தன்வேட்கையெல்லாந் தன்கண்ணுள் ளேகிடத்தி அக்கண்ணென்கின்றதூதாலே தான்றுணிந்தபொருளை எனக்கறிவித் துச் சுற்றத்தார்க்கு அவ்வேட்கைதோன்றாதபடி மறைத்தேநோக்கம் அமுதத்தையு முலகையுந் தனக்குவிலையாகவிற்குமென்க.

தன்னுளையென்பதூஉம் பாடம்.

(எச)

வேறு.

கூ. மிகுகொடாமுத்தஞ்சூட்டி மீளிமைதீர்த்துமின்னு
நுகுகொடாமணிகணல்லதெளித்துக்கொண்டெழுநிறன்பொன்
முகபடாம்வைப்பவாட்செற்றமுன்றுகண்கரிந்தமுல்லைத்
தொகுதாங்கோதைவெய்யதுணைமணிமுலைகடாமே.

பன்னீராண்டுஞ்சென்று முலைமுதிர்ந்தலிற் கண்கருகினவென்றார். மீளிமை - கொங்கையின்வலி.

இ - ள். முல்லைப்பூவினது திரண்ட தேன்பரக்குங்கோதையுடையமுலைகள் தாம், ஒழிந்தவற்றிற்குக்கொடாத மிகுகின்ற மீளிமையைத்தீர்த்து முத்தஞ்சூட்டி மின் றம்மையிகழாத நல்லமணினைக் கரைத்துக்கொண்டெழுதி நல்ல பொற்சச் சாகிய முகபடாத்தையும்வைப்ப, இவ்விடையீட்டாலே வெளியேறின்கொல்ல மாட்டாதே உள்ளேநின்று ஆனைச்செறுத்துநோக்கி நெஞ்சமுன்று கண்கருகின வென்க. (எடு)

எ. தேன்கறிகற்றகூழைச் செண்பகமாலேவெற்க
ஊன்கறிகற்றகாலனெண்மணித்தடக்கைவைவேல்
கூன்பிறைநுதலோர்கூற்றங்குளிமுலைநமனைகப்பாசம்
யான்பிறைளியன்வாழ்வானாசைப்பட்டிருக்கின்றேனே.

கறிகற்ற - மேயக்கற்ற. வெற்கண் - கண்ணென்னுமாத்திரை. *“கருங்கண் ணன்” போல. பிணியால் உடம்பைவாட்டலின், ஊனமேயக்கற்றவென்றார்.

இ - ள். சண்பகமாலேதன்கண் காலன்கையில்வேல்; நுதல் நிகரில்லாத அவன்றான்; முலை அவன்கையிப்பாசம்; இங்ஙனமாகவும் யான் உயர்வாழ்த்தற்கு ஆசைப்பட்டிராநின்றேனாதலின், யான்பிறனேயென்க.

ஏகாரம் - தேற்றம். மக்களில்லெனென்பது. காலன் - கூற்று. கூற்று, நம னென்பன சுட்பெயர். இனிக காலன்-கூற்றத்திற்கு ஏவல்செய்யுமவனுமாம். (1)

வேறு.

அ. நிருயிற்குமகற்பகத்தெரியல்மாலையா
ருருவிற்குயின்குமாமொன்பொற்பூங்கொடி
முருகற்குமநங்கற்குமெனக்குமொய்சடை
யொருவற்கும்பகைத்தியாலொருத்தினணைமே.

†“மெல்லெழுத் துறழு மொழியுமா னுனவே” என்னும் பொதுவிதியாற் குளந்தாது குளத்தாதுபோலவனவற்றை முடித்த தன்மையின், அவை குளங்க ளை, குளக்கரைபோல உறழும்வழக்கினவல்லவென்பதறிவித்தற்குச் “செல்வழி யறி தல் வழக்கத் தான” என்றுகூறினமையிற் சண்பகங்கோடெனமுடித்ததூஉம் பொது விதியன்றிச் சிறப்பின்றாதலாற் தேவர் அவ்வாறு கற்பகத்தெரியலெனனாமையுணர்க.

* திருச்சிறம்பலக்கோவையார், நுகு.

† தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், புள்ளியங்கியல், க௭.

இ - ள். கற்பகத்திற் றெரிதலையுடைய மாலையார்ந்ததோர் உருவிற்கு விளக்க மாம் பூங்கொடி, திருவிற்கும், முருகற்கும், அநங்கனுக்கும், எனக்கும், இறைவற் கும் பகைத்தியாயிராநின்றான்; ஒருத்தி வடிவிற்கும்படி யென்னென்க.

அழகையும், வேலையும், விலையும், அறிவையும், பிறையையும் வாங்குதலிற் பகையென்றான். திருவிற்கோரென்பது உம் பாடம். இனிப் பூங்கொடியொருத்தி திருவிற்கும், முருகற்கும், அநங்கனுக்கும், இறைவற்கும் வடிவேபகைத்தியாயிராநின் றான்; எனக்கும் அவ்வாறன்றி உயிர்க்கே பகைத்தியாயிராநின்றானென்றுமாம். (எள)

கூ. கலைத்தொகைநலம்பலகடந்தகாளீநா
னலத்தகையவணலரினைப்பநாய்கனு
மலைத்தொகைமதந்தவழ்யாளீமன்னவ
னிலத்தவர்க்கறிவுறநெறியிற்செப்பினான்.

அரசன் செந்திருத்தலின், அவனுக்கும பரிவாரத்திற்கும் மணத்தையறிவி த்தான்.

இ - ள். காளீதான், களங்கொண்டிட்டன வென்பது முதலியவற்றையெல்லாங் கூறித் தன்மேல் அன்பின்றகைமையுடையவன் நலத்தையினைக்க, சுபத்திரனும் அறிவித்தானென்க.

கேமசரிவருத்தம் “கண்ணு” “நல்வள” என்பனவற்றிற் கூறினார். (எஅ)

இடியுமிழெறிதிரைமுழக்கிப்பல்லியங்
கொடியணிவியனகர்க்குமுயியார்த்தெழுக
கடிமணமியற்றினுர்கடவுணாளினால்
வடிமலர்க்கோதையைமைந்தற்கென்பவே.

இ - ள். நகரிலே, இடியுமிழ்ந்த முழக்குப்போலவுந் திரைமுழக்குப்போலவும் பல்லியந்திரண்டார்த் தெழாநிற்க, நல்லநாளிலே கோதையை மைந்தனுக்கு வாழ்க் கைப்படுத்தினாரென்க. (எக)

மணிக்குடமழுத்திவைத்தனையதோளினை
கணிக்கிடங்கொடாநலங்கதிர்த்தகாரிகை
யணிக்கிடனாகியவரிவைதன்னெடும்
பிணித்திடைகொடாதவன்பெற்றவின்பமே.

வடிவிற்குக் கூறிய நூல்வல்லவற்கும் புகழவிடங்கொடாத நலம். பிணித்து- பிணிக்க.

இ - ள். தோளினைலத்தை அரிவையதுகாரிகைதன்னெடும் அவரங்நனம் பிணித்தலின், அவன்பெற்றவின்பம் இடைவிடாதாயிற்றென்க. (எஃ)

பூந்துகில்பொருதிரைபொம்மல்வெம்முலை
யேந்தியமணிவரையிரக்கரீர்த்தரங்
காய்ந்தவன்றோளினைநாகமாகவைத்
தீந்ததக்கடலவந்தமுதமென்பவே.

இ - ள். துதில் பொருதிகரையாக, பெருமையையுடைய ஏந்தியமுலை வரையாக, தனதருள் நீரினசைவாக, வலியதோளிரண்டும் பாம்பாகவைத்து அவன்கடைதலின், அக்காமக்கடல் அவற்கு அமுதத்தைக் கொடுத்ததென்க.

இவற்றான் முயக்கமும், அதரபானமுங் கூற்றார். அவன்காட்டக் காண்டலின், அவற்கென அவன்மேலேற்றினார். (அக)

சந்தனச்சேற்றிடைத்தாமவார்குழற்
பைந்தொடிபடாழ்வுகுளிர்ப்பப்பாய்தலின்
மைந்தனதார்குழைந்துடையவாய்திறந்
துஞ்சிலம்பணியல்குருகலையொடாத்தவே.

இ - ள். மைந்தனுடையதார அவன்றன்மாபிற செற்றிடையிலே யுடையும் படி பைந்தொடிமுலை குளிர்ப்பப்பாய்தலின், வாய்விட்டுச் சிலம்புங்கலையும் ஆர்த்தன வென்க.

அவன் முயங்கினபின்பு புணர்ச்சித்தொழிலை நிகழ்த்தினவென்க. யானை பாய்தலின், தாசு செற்றிலே யடைந்ததென்றும், அதற்குச் சிலரார்த்தாரென்றும் ஒருபொருள் தோன்றிற்று. (அஉ)

வேறு.

கோதையுஞ்ஞாலும்பொங்கக்குவிழுலைக்குழங்கல்மலைப்
போதுகப்பொருதுநானுமபொருகடன்முத்துமழ்க்க
காதலுங்களிப்புமிக்குக்கக்குலும்பகலும்விள்ளார்
சாதலும்பிறப்புமில்லாததன்மைபெற்றவர்களுததார.

இ - ள். அவன்ருழில்களைக்கண்டு அவனந் தன்கோதையுந் குழலும்பொங்க, முலையின்மலையிற போதுகிந்த, பொன்னானும முத்தும் ஒன்றிலே யொன்றமுழ்கப் புணர்ச்சித்தொழிலை நிகழ்த்தலின், இருவருங் காதலுங் களிப்புமிக்கு விள்ளாராய்த் தேவரை யொத்தாரென்க. (அங)

புனைமலர்த்தாரினுனும்போதண்கொம்பனாளு
நனைமலர்க்காவுமந்தன்வாயியுநல்லவாடிச்
கனைமலர்க்குலனைகுற்றுச்சூழ்மலர்க்கண்ணிகட்டி
வினைநலநுகர்ந்துசெல்வார்விதியினுன்மிக்கநீரார்.

இ - ள். ஊழினால் அன்புமிக்காராகிய தாரினுனும் கொம்பனாளுங் காவலும் வாலியினும் ஆடிக்கூற்றுக் கட்டி இங்ஙனம் நல்லினையின்பயத்தைநுகர்ந்து செல்லா நிற்பென்க. (அச)

பொழிந்துகுகாதல்புண்டுபுல்லுகைவிடாதுசெல்லக்
கழிந்தனவிரண்டுதிங்குள்காணையுமற்றோர்நாளாற்
பிழிந்துகொள்வனையபெண்மைப்பெய்வளைத்தோளிதன்னோ
டழிந்துவிழ்நருவிக்குன்றினாய்மலர்க்காவுபுக்கான்.

இ - ள். நிறைந்து புறந்தோன்றுகின்ற காதலைப் பூண்டு இங்ஙனமுயக்கத்தைக்
இஉ

கைவிடாது ஒழுகாநிற்க, இரண்டுதிங்கள்சென்றன; அவ்வளவிலே, மற்றைத்திங்களில் ஒருநாளிலே, காணாயும் வடித்துக்கொண்டாற்போலும் பெண்மையினையுடைய தோளிதன்னோடே காவிலே சென்றுபுக்கானென்க. (அரு)

காஞ்சனக்கமுகுகாய்பொற்கனிக்குலேவாழைகுழந்து
பூஞ்சினைநாகந்தீம்பூமரக்கருப்பூரச்சோலை
மாஞ்சினைமயில்களாடச்சண்பகமலர்கள்சிந்துந்
திஞ்சனையருவிக்குன்றஞ்சீர்பெறவேறினோனே.

இ - ன். பொன்போலுங் குலைக்கமுகும், பொன்போலுங் கனியையுடைய வாழையுஞ் சூழப்பட்டத் தன்னிடத்தே நாகத்தையுந் தீம்பூமரத்தையுமுடைய கருப் பூரச்சோலையில் மாஞ்சினையிலே மயில்களாடச் சண்பகமலர் சிந்தும் இனியசுனையை யுடைய குன்றத்தை யேறினானென்க. (அரு)

தினைவினையேனற்செவ்வாய்ச்சிறுகிளிமாதரோப்பப்
புனைவளைத்தோளரிசொல்லைக்கிளியெனக்கிள்ளைபோகா
நனைவினையோகாதநாணிப்பொன்னரிமாலையோசசக்
கனைகழற்குரிசினண்ணிக்கவர்கிளியோப்பினானே.

இ - ன். அம்மலையிற் நினைவிலாந்தபுனத்திற் கிளியை மாதரோட்ட, அக்கிளியவன்சொல்லைத் தன்னினத்தின்கொல்லென்றுகருதிப் போகாவாக, அவன் அதற்கு நாணிப் பொன்னரிமாலையை யோச்சினானாக, பின்னும்போகாமென்கண்டு அவன் கருத்துமுடித்தற்குக் குரிசில், அக்கிளியையனுக்கி யோட்டினானென்க.

இவன் நீங்கல்வன்மைகண்டு புலவிகுந்ததனைத் தீர்த்தபடி. மேற்கூறுகின்றார் (1)

கொந்தழல்வேற்கணவென்னாவிசுட்டிண்டகொம்பே
செந்தழையலங்கலேந்திச்சீறடிபரவவந்தே
னுய்ந்துழைப்பணிசெய்வேனோவுடம்பொழித்தேருவேனோ
பைந்தழையல்குற்பாவாய்பணியெனப்பரவினானே.

இ - ன். எரிநின்ற அழலையுடைய வேற்கண்ணிலே என்னுயினைத் திறை கொண்டகொம்பே! தழையையும் மாலையையுமேந்தி நின்னடியையப்பரவவந்தேன், பாவாய்! இனி உயிருடனிருந்து நின்னேவல்செய்யக்கடவேனோ? இறந்துபடக்கட வேனோ? இரண்டிலொன்றை அருளிச்செய்யென்று பரவினானென்க. (அஅ)

வீணையுங்குழலும்பாலுமமுதமுங்கரும்புந்தேனும்
பாணியாழகனியும்வென்றபைக்கிளிமழலைத்தீஞ்சொல்
வாணிகமகளிர்தாமேவாணிகம்வல்லரென்னுப்
பூண்முலைபொதிர்ப்பப்புல்லிப்புனைநலம்பருகினானே.

பாணியாழ் - பரட்டையுடைய யாழுமென்க. இவன் இறந்துபடுவேனாவென்றதற்குக் குறுமுறுவல்கொண்டு ஒருமொழிகொடுப்பவே ஊடறிரந்ததாதலின், அச்சொல்லை மழலைத்தீஞ்சொலென்றமகிழ்ந்தான். அம்மொழி கூறலாகாமையிற் கூறிற் தீன.

இ - ன். வீணைமுதலியவற்றைவென்ற சொல்வீணையுடைய வாணிகமகனின் தாம் முதல்கெட ஊதியஞ்செய்யாரேயென்ற வியந்து புல்லிப் பருகினென்க.

முதல் - தன்னுயிர். ஊதியம் - ஊடல்.

(அக)

திங்களவகுமுவிசெவ்வானிடைக்கிடந்திமைப்பதேபோற்
குங்குமமார்பிழ்ந்தூண்டகுளிரகதிராரமின்ன
மங்கையோடிருந்தபோழ்தோர்மணிவண்டுகண்டுசொன்னான்
கங்குரூளிங்கலுற்றுக்கமழ்மலரணிந்ததாரான்.

இ - ன். தாரான் பிறை செக்காவானிலே கிடந்து விளங்குவதுபோலே தனது குங்குமமார்பிலேதங்கிய ஆரம்விளங்கும்படி நீங்கி மங்கையுடனிருந்தவளவிலே, வந்த தொரு வண்டைக்கண்டு, இரவு பிரியக்கருதி ஒருவார்த்தைகூறினென்க. (க0)

மணிவண்டிம்மாதர்கொங்கைமதுவுணவந்தபோழ்தங்
கிணைவண்டங்கிறந்துபாடின்றிருக்குமேயிரங்கலின்றாய்த்
துணைவண்டுதுஞ்சினியுந்துஞ்சுவையென்றுகிண்கட்
பணிகொண்டதின்மையாற்றான்பரிவொடுமிருக்குமன்றே.

மணிவண்டு - அன்மைவிளி. இருக்குமே, ஏதாரம் - வின.

இ - ன். வண்டே! நீமதுவுண்ண வந்தபொழுது, நின்றபடை அவ்வீடத்தே இறந்துபாடுமின்றாய் வருத்தமுமின்றாயிருக்குமோ? இங்கனையன்றோ: தானிறந்து படிந் றுணைவண்டாகியநீயும் இறந்துபடுவையென்றுட்கொண்டு இறந்துபடாதே உன் னிடத்தே உரியதொருதொழிலை அடியிலே தன்னிடத்துக்கொள்ளாமையால் அன் புடனே ஆற்றியிருக்குமல்லவோவெனச் சொன்னென்க.

பணியென்றது - மகளிரிருந்து இல்லறத்தையெடுத்துத் தற்கு வேண்டுவனதேடி வருதல் ஆடவர்க்குப் பணியாதலை. (கக)

குழவியாய்ப்பிறந்துவெய்யோன்குமரனாய்முறுகியிப்பால்
விழைவுதிர்கிழவனாகிவிழுக்கதிருலந்துவிழ
மழலைவண்டுமுலநக்கமல்லிகையலங்கல்குட்டிக்
குழல்புகைகொவியோடுங்கொழும்புகையமளிசேர்ந்தான்.

இ - ன். வெய்யோன், முன்புகுழவியாய்ப்பிறந்து பின்பு குமரனாய்வெம்மை மிக்கு மீளும்புகுதியிற் கிழவனாய்க் கதிருலந்துபடுதலின், சீவகன் வண்டுமூலம்படி யலர்ந்த அலங்கலைக்குட்டிக் கிளவியோடே அமளியைச் சேர்ந்தானென்க.

உம்மை - இசைநிறை.

(கஉ)

திருத்தாயில்பெற்றமார்பன்றிருந்ததாருழக்கவின்ப
வருத்தமுற்றைசந்தகோதைவாளொளித்தடங்கணீலம்
பொருத்தலும்பொன்னானைப்புறக்கணித்தெழுந்துபோகிப்
பருச்சுடர்ப்பவளநோன்றாழ்ப்பன்மணிக்கவுசேர்ந்தான்.

இ - ன். அம்மார்பன் மாலையுழக்குதலாலே இன்பத்தாழ்ப்பிறந்த வருத்தத்தை

புற்று இனீத்தகோதை தன்கண்ணகியரீலத்தைக் குவித்தவளவிலே, அவன் அவனைத் திரியப்பார்த்து எழுந்திருந்துபோய்ப் பவளத்தாழையுடைய மணிக்கதவைச்சேர்த்தா னென்க.

துயிறல் - தங்குதல்.

(கூங)

அல்லியுட்பாவையன்னுளறிவுருவகையினெற்றி
மெல்லவேதிறந்துநீக்கியின்னுவிட்டிலங்குபம்பூட்
கொல்சினமடங்கலன்னுன்கொழுந்திமாடநீந்திப்
பல்கதிர்ப்பரிதிபோலப்பாயிருளென்குனே.

இ - ள். மடங்கலன்னுன், திருவையொப்பாள் திறக்கின்றவோசை கேட்டறி யாதபடி முற்பட நிலையோடே கதவைத்தள்ளி மெல்லத்திறந்து பின்பு முடியத் திறந்து நீந்திப் பரிதிபோலே இருளிலேபோனென்க.

(கூச)

தாளுடைத்தடங்கொள்செவ்வித்தாமரைப்போதுபோலும்
வாளுடைமுகத்தினுடனவருமுலைத்தடத்தின்வைகி
நாளினும்பெருகுநின்றகைமதியனையகாதற்
கேள்வுணக்கனவிற்காணுள்கிளர்மணிப்பூணினுளே.

இ - ள். அவன் அங்ஙனம் போகின்றவளவிலே, பூணினுளாகிய தாமரைப் போதுபோலுமுகத்தினுள், தன்முலைத்தடத்தேதங்கி நாடோறும்வளருகின்ற பிறை யையொத்த காதலையுடைய கணவன்நன்னீனக் கணவிலே காணுளாயினுளென்க.

கனக்காண்கின்றவள் அவன்போகக்கண்டாளென்க.

(கூரு)

அரந்தினப்பிறந்தபைம்பொனரும்பியமுலையினுளைக்
கரந்தவன்கங்குனீங்கக்கதாவனையணங்குமென்றோள்
வரந்தருதெய்வமன்னுள்வைகிருளானந்தேறிப்
பரந்தெலாத்திசையுநோக்கிப்பையவேபரிவுகொண்டாள்.

அராவுதலாற்பிறந்த பொடியாகியபொன் - சுணங்கு.

இ - ள். முலையினையொளித்து அவன் அங்ஙனம்போகாநிற்க, அவன் கண வாலேவழித்து அனந்தநீர்ந்து விடியற்காலத்திருளிலே எல்லாத்திசையும் பரந்து பார்த்து முறைமைப்பட வருத்தங்கொண்டாளென்க.

வனைவருந்துந்தோள். கணவற்கு நனைத்தனகொடுத்தலின், வரந்தருதெய்வம். ()

திருமணிகுயின் றசெம்பொற்றிருந்துபூங்கொம்பனுடன்
கருமணிப்பாவையன்னுன்கரந்துழிக்காண்டல்செல்லா
ளெரிமணிவிளக்கமாடத்திருளறுகாறுமோடி
யருமணியிழந்தோர்நாகமலமருகின்றதொத்தாள்.

இ - ள். மணியாற்செய்த கொம்பனுள், தன்கண்ணிற் கருமணியிற் பாவையை யொப்பான் மறைந்தவிடத்தைக்காணுளாய், மணிவிளக்கத்தையுடைய மாடத்தில் விளக்கொளியுள்ளவளவுந்தேடி, நாகந் தன்கண்ணகிய மணியையிழந்து வருந்துவ தனை யொத்தாளென்க.

(கூஎ)

வேறு.

யாண்டையாயவஞ்சினொருயி
ரீண்டுடம்பொழித்தேகவல்க்குமா
னீண்டதோளவனேநிறையானிலேன்
நீண்டுவந்தெனத்தேனின்மிறற்றினான்.

ஒளிக்கக்கண்டுகொள்ளென்று முன்பும் விளையாவாராதலின், இப்பொழுதும்
அதுவாகநின்றது யாண்டையாயென்றும், அஞ்சினெனென்றுங்கூறினான். நீண்ட
தோள் - உத்தமவிலக்கணம்.

இ - ள். ஐயனே! நீயெவ்விடத்தேநிற்கின்றாய்; யானஞ்சினேன்; இனிநீதா
னேவாவென வாராதிருத்தலின், தோளவனே! உயிர் இப்பொழுது உடம்பினைக்
கைவிட்டுப்போகத் துணியாநின்றது, ஆதலின், நிறையழிந்தேன்; இனித்தீண்டுவந்
தென மிறற்றினுளென்க.

தீண்டுவந்தென்றான், கண்டேன் சீதையை யென்றாற்போல.

(கூஅ)

கனிநொள்காமங்கலந்துயிரொன்றளி
னினியர்மங்கையரென்பதுகூறுவாய்
பனிகொண்மாமதிபோற்பசப்பூரயான்
றனியளாவதுதக்கதுவோசொலாய்.

இ - ள். மங்கையர், அன்புகனிதல்கொண்ட வேட்கை தம்மிற்பொருந்தி உயிர்
ஒன்றுபடுமிடத்து இனியராயிருப்பார்; அத்தன்மையில்லாதவிடத்து இனியரல்ல
ரென்பது முன்புகூறுகின்றீ யாம் இங்ஙனம் ஒன்றியொழுகுகின்றாளிலே பனி
மூடியமதிபோற் பசக்கும்படி யான்றணிப்பது நினக்குத் தக்கதோ? கூறயென்ற
ளென்க.

(கூக)

சுழலுநெஞ்சொடுகையனைசோருமாற்
சுழலுங்கண்களுஞ்சூடுறுபொன்னென
வழலுமேனியுமாற்றலெனையவோ
நிழலினிப்பருங்காதலுநீத்தியோ.

இ - ள். ஐயனே! போகின்றதொரு நெஞ்சோடே வளையும்போகாநின்றது;
கண்களும் பாராநின்றன; மேனியும் உருகுகின்ற பொன்னென ஆழலாநின்றது;
ஆதலின், ஆற்றலேன்; யானிங்ஙனமாகவும், நீ நிழல்போல நீத்தற்கரிய காதலையுந்
கைவிடுதியோவென்றாளென்க.

ஐயவோ, ஒ-இரக்கக்குறிப்பு. நீத்தியோ - ஓகாரம் - வினா.

(கூ0)

திருந்துமல்லிகைத்தேங்கமழ்மாலையான்
புரிந்துகுடினும்பூங்கொடிதுண்ணிடை
வருந்துமான்மடவாயெனும்வஞ்சநீ
கரிந்தியானையக்காண்டலும்வல்லையோ.

இ - ள். மல்லிகைமாலையை யான் விரும்பிச்சூடினும், இடைமுரியுமென்றறி

யாத்பேதாய்! நினதுநண்ணிடை வருந்தாநிற்குமெயென்றுகூறும் பொய்யைவல்
லாய்! யான் கருகி நையக் காணுதலும் வல்லையோ? என்றாளென்க.

ஒகாரம் - வினா.

(க0க)

தொண்டைவாயிவடொய்யில்வனமுலை
கண்டுதேவர்கனிபவென்றேத்துவாய்
வண்டுகூறியவண்ணமறிந்திலேன்
விண்டுதேன்றுளிக்கும்விதைத்தாரினாய்.

இ - ள். வாயினையும் முலையினையுமுடைய இவளைப்படைத்தபொழுது, அய
னார்தால் கண்டு, உலகைப்படைத்தநாமே அதனையழிப்பதோருருவையும் படைத்தோ
மெயென்று வருந்துவரென்று முன்னிலைப்புறமொழிகூறப் புகழாநின்றவனே! தாநி
னாய்! நீ வண்டைக்கூறியதன்மையை யானறிந்திலேன்; அறியின், இங்ஙனம் விடே
னென்றாளென்க.

தேவரென்று ஒருவரைக்கூறும்பன்மை. * “மண்மேற - தேவரென் றேயிறு
மாந்து” என்றாபிறநும். இனி இவள்வாயையும் முலையையங்ஙண்டு தெய்வமகளிர்
வருந்துவரென்றுமாட.

(க0உ)

வேறு.

முலைவைத்ததடகுதிடைமுழ்கலுற்ற
நிலைவைத்துநிலத்தடிதைவருவாய்
சிலைவித்தகனேதெருளேனருளா
புலைவித்தனையென்னுயிர்காவலனே.

முலைவைத்ததடம்-யாம்பிறந்தவிடமுஞ் சிறிதுகூடக்கவெண்டுமென்று முலைதான்
அருள்பண்ணிவைத்த தடம். இது கொண்டுசுற்றிற்று; “எஞ்சுற்றமென்றிரங்காதாக
மெல்லாங்கவர்ந்திருந்து” என்பமேலும். இருவரும் முன்புஉறாதிருத்தலின்மையின்,
உறிலெனவே முன்பு ஊடறீர்த்துக்கூடநிலைக்கிலென்பதுபெற்றும். நின்வளைவெல்
லாம் வருத்தமாயிற்றென்பதுதோன்றச் சிலைவித்தகனையென்றாள். எவனென்னும்
வினா என்னெனின்றது.

இ - ள். சிலைவித்தகனே! உயிர்காவலனே! நீகூறிய தடத்திடையிலே ஊடறீர்
த்துக் கூடநிலைக்கற்றிலையை நிலத்தேவைத்து அடியைத்தடவுகின்றநீ இப்பொழுது,
சலிப்பித்தாய்; இதற்குக்காரணந் தெளிகின்றிலேன்; இதற்குக்காரணமென்? அருளிச்
செய்யாயென்றாளென்க.

வைத்தநிலம் பாடமாயின், காலவாங்கினால் அந்நிலத்தில் அடியைத்தைவருவா
யென்க.

(க0ங)

கடனித்திலம்வைத்தகதிரும்முலையின்
னிடமெத்துணையத்துணையும்மெழுதி

* திருவாசகம், திருச்சதகம், ச.

† இலக்கணையாரிஸம்பகம், ௧௨௫.

புடனொத்துறைவா னுழைவாரலனேன்
மடனொத்துளதென்னுயிர்வாழ்வதுவே.

எழுதி - எழுத.

இ - ள். வடமணிர்தமுலையினுலே தன்மாபிடமெவ்வளவுண்டு அவ்வளவும் யா
னெழுத, என்னுடனேயொத்துறைகின்றவன் இனி என்னிடத்தேவாரானாயின், என்
னுயிர்வாழ்நிலைமை முற்பட்ட அநியாமையையொக்குமென்றானென்க.

அது வண்டைக்கூறியதனைத் தானறியாதிருந்தது. ஒத்துளது-ஒருசொல். முலை
யெங்குந் தொய்யிலெழுதி யுறைவானென்றாமாம். (க0ச)

பெறுமன்பினளென்பது பேசினலா
லறுமன்பினளென்றறிவாரிலையா
லிறுமென்பொடினைத்துரைவேற்கருள்
நறுமென்கமழ்தாரவனே நணுகாய்.

கமழ்தார் - பெயர்மாத்தினா.

இ - ள். நறிய தாரவனே! நீ நிகழ்த்தின நிலைமைகண்டு, என்சுற்றத்தார் இவள்
நாடோறும் பெறுமன்பினளென்பது பேசினன்றித் தேயுமன்பினளென்று கூறவா
ரில்லை; உருகுமென்போடு கைவேற்கு இன்னுமருளி நணுகாயென்றானென்க. (க0டு)

துனசீறழநோவநடந்துசெலே
லெனநாவிசுத்துறைவாயெனூர்
புனைதாரவனென்பாயுரைத்தனையால்
வினையெழுதியுத்தனியேகிளையே.

இ - ள். தாரவனே! இப்பொழுது தீவ்னையையுடைய யானிருப்ப நீதனியே
யேகியுயாதலின், முன்பு எனதாய்கத்தேயுறைவாய்! நின்னுடைய சீறழநோவ
நடந்துதிரியாதேகொள்ளென்று கூறுகீ பொய்யை யுரைத்தாயென்றானென்க. (க0சு)

பருமுத்துவையும்பணுவெம்புலேதின்
றருமுத்தகலந்தினோயாதமையா
வெரிமொய்த்தலலும்மிகல்வேலெரிபுண்
மருமுத்தனலும்வகைசெய்தனையே.

அவன் முத்துவடந்தவரும் பெருத்த விரும்பியமுலையென்று, அவற்றைப் பின் பிரி
தல்வன்மையின், அவன்கருத்துவேறாக ஈண்டுக்கறிஞன்: முத்து - கண்ணீர், பணை-
பிழைத்தல், வெம்மை - காமத்தியாலேவெவ்வியதாதல்; கண்ணீர்தங்கும் யான்பிழைக்
கும் வெவ்வியமுலையென்று.

இ - ள். நீகூறுகின்றபொழுதே பின்பு இவையுளவாமெனக் கருதிக் கூறிய
முலைகள், தம்முன்னேநின்று நின்னகலம் முயக்கத்தைக்கொடாத்தேகிற்றலின், அதனை
முயங்காமையாலாற்றுகின்றனவிலை; ஆதலின், நீமருமத்திடத்து முன்பே தீப்பட்ட
தொருபுண்ணிலே காய்ந்திவல் நின்றறியுந்தன்மையைச் செய்தாயென்றானென்க.

முன்னர் முயங்கிப் பிரிந்தபிரிவு புண்ணிற்கும், இப்பொழுது முன்னின்றமுயக் கங்கொடாதநிலை வேலிற்குமுவமை. இத்துணையும் எதிர்பெய்துபரிதல். *“உடம்பு முயிரும் வாழியக் காலும்” என்னுஞ் சூத்திரவதியான், முலையை யிங்நனங் கூறினான். (க௦௭)

புனமாமயிலேபொழிலேபுனலே
வனமார்வழையேவனாயேதிரையே
யினமாமணிசூழெரிபூணவனைத்
துனயான்பெறுகோதொழுதேனுரையீர்.

இ - ள். மயின்முதலியவற்றைவிளித்தது நம்மைத்தொழுதேன்; இனி யான் பூணவனை இன்னுஞ் சேரப்பெறுவேனோ? பெறுவேனாயின், அவனிருக்கின்றவிடத் தைக் கூற்றென்றாளுன்க. (க௦௮)

கொடுவெஞ்சிலையாய்க்கணையிற் கொடிதாய்
நடுநாளிரவின்னவைதான் மிகுமா
நெடுவெண்ணிலவின்னிமித்தேர்பரியா
தடுமால்வழிநின்றறனையருளாய்.

தேர் - நிலவினையுடைய மதி; அது வட்டத்தாற் றேருந்ந்போறவிற் றேரென் றான்.

இ - ள். கணையிலங்கொடிதாய் இரவுசெய்கின்ற வருத்தந்தான் மிகாநின்றது; மதி பிரிந்திருத்தற்கு இரங்காதே தானுமடாநின்றது; இவ்வளவுக்கு என்கூற்றிலே கின்று, அறக்கடவுளே! அருளாயென்றாளுன்க. (க௦௯)

கயலாலிவையென்றுகவிழ்ந்துகிடந்
தயலேனறியாமையுரைத்ததெலா
மியலாததுவோவினியேற்கினியீ
ருயலாவதுகண்மலர்காளுரையீர்.

கிடந்து - கிடக்க. அவசமாகித் தன்னைக்கடாமையின், அயலேனென்றான். உரைத்ததனைப் பொன்னுரைத்த தென்றாற்போல அவன்செய்த தொழிலென்று கொள்க. அது சொல்லிற்றெல்லாமென்றாற்போலவுநின்றது. இனியீர் - இகழ்ச்சிக் குறிப்பு.

இ - ள். அவன் இக்கண்கள் கயலாயிருந்தனவென்று நம்மைப்புகழ்தலின், அதற்கு நீரன்புற்றுக்கிடக்க, அயலேனாகிய யானறியாமல் நமக்குக்கூறியதெல்லாம் பிரிவையோ? கண்ணிற்சிறந்த உறுப்பிலையென்று நம்மிடத்து இனியேனாகிய வெனக்கு இனியிராயிருந்தீர்; நம்மை அவன் புலால்நாறுகின்ற கயலென்றுபுகழ்ப் போக்குடன்பட்டார், யான் கண்மலர்காளென்கின்றேன்; இனியெய்வாம்வழி யுரையீர் ரென்றாளுன்க. (க௧௦)

நெறிநீர்வளையுநிழனித்திலமும்
பொறிநீர்புனைந்தெழுதிப்புகழும்

வெறிதாரவனெவ்வுழியேகினை
ரறிவீருடையிரமர்தோளிணைகாள்.

நெறித்தரீ - கடல்.

இ - ன். அவனினைவையமர்ந்த தோளிணைகாள்! பொறித்தாற்போலும் தன் மையவாக வளையையுமுத்தையுமணிந்து கரும்பையுமெழுதி உம்மைப்புகழும் மணத் தையுடைய தாரவன் எவ்விடத்தேபோயினான்; முயக்கைநெகிழ்ந்துபோகவிட்டரீர் அவன் போனவிடமறிவீர்; நம்மை இன்னும் யான்புகழ்த்தற்கு அவ்விடத்தைக் கூறீ ரென்றொளன்க. (ககக)

இழுதார்கடர்வேலிளையானகலத்
துழுதீருடன்வெம்முலைகாள்வயிரத்
தொழுதாய்வீடையைத்தொடர்கின்றிற்சென்றான்
தழுதாட்டமாகவணங்குகழியே.

ஓரிடத்தும் பற்றின்று யிருத்தலின், விடை. முறித்தற்காகாமையின், வயிரத் தொழுவென்றான்.

இ - ன். அணங்கிழை, முலைகள்! இளையானகலத்தே சேரச் சிலநாளாழகுதரீர். அவ்வுழய்ப்பயனை முறற்பெற்றுவிடுமளவும் போகாதபடி அவனைத் தொழுவாய்ப் பணித்திலீர், நமக்கும் அஃதறிதாயிற்று, இனி யான்செய்வதென்னென்று தடமாக அழுதொளன்க. (ககஉ)

தனநவாடியதன்வரிழல்கண்ணுகுரீர்
வகைவாடிவருந்தியமுலதுகண்
டகையேலமர்தோழியழேலவரோ
பகையாபவரென்றனன்பான்மொழியே.

இ - ன். பான்மொழி, தானாழை கண்ணீரிலேதோற்றின தன் அழகுக்கட்ட கிழல் வாடி வருந்தி அழுவதனைக்கண்டு, எனக்கு அன்பமர்ந்ததோழி! நீவருந்தாதே கொள், அழுவதுஞ்செய்யாத்தொகாள், முடிவில் அவா நமக்குப் பகையாவரோவென்று ஆற்றுவீத்தொளன்க.

ஓகாரம் - ஸ்திரமறை. இனிப பளிங்கிற்றோற்றிய நிழலுமாம். (ககங்)

வெறிமலைகள்வீழ்ந்துநிலம்புதையப்
பொறிமலைபுனைநிழல்நாணலளாய்
நெறிநாடியபோயினணிழவளகண்
நெறிவால்லானகொண்வெரும்பினியே.

பொறிமலை-விதியையியல்பாகவுடையாள்; பெயர்.

இ - ன். தன் தலையின்மலைகள்வீழ்ந்து கண்ணீரையுடைய நிலமறைதலின், பொறிமலை, அந்நிழலாகிய தோழியைக்காணாய் அவள் அவன்போனவழியைத் தேதெற்குப்போனாள்; நீட்டிப்பதுஞ்செய்தாள்; இனி யவனைக்கண்டு வளையைக் கொண்டு வருவனென்றொளன்க.

எனவே அவனைத் தான் கொண்டுவருமென்றாளாம்.

(ககச)

மடமாமயிலேருயிலேமழலை
நடைமாணனமேநலமார்கிளியே
யுடனாடுமெனையனையென்றுருகாத்
தொடையாழ்மழலைம்மொழிசோர்த்தனளே.

நலமார் மழலைக்கிளி.

இ - ள். யாழ்போலு மழலைமொழியை யுடையாள், மயில் முதலியவற்றை யிளித்து, என்னுடனேவியோடும் என்னையனையென்றவளவிலே உருகி, அவற்றிற்குக் கூறுகின்ற காரியத்தை மறந்தாளென்க.

ஐயனையென்னும் இரண்டாமுருபிற்குத் தேடுமினென்னும் வினைவருவிக்க. ()

வேறு.

க. மல்லுறையலக்கன்மாரபன்பிரிவெனுமெரியுள்வீழ்ந்து
கல்லுறையாருவேய்த்தோட்குதிர்மணிமுறுவற்செவ்வாய்
விலல்லுறையுருவமாதர்வெந்தனள்கிடப்பமின்றே
யிலல்லுறையதெய்வநோக்கியிரங்கிநின்றாங்குமன்றே. (ககசு)

உ. புண்ணவாம்புலவுவாட்கைப்பொலங்கழற்புனைந்தபைந்தார்க்
கண்ணவாம்பவனப்பினுனைக்காமனே கண்டபொழுதும்
பண்ணவாம்பவளச்செவ்வாய்ப்படாமுலைப்பரவையல்குந்
பெண்ணவாநிற்குமென்றாற்பினையனாட்குய்தலுண்டோ. (ககௌ)

ஈ. கட்டிடைக்கவளந்தேனெய்கனியைத்தோய்த்தினியதுற்றத்
தடக்கையாற்கொடுத்துப்புல்லுந்தவழ்மதக்களிநூங்க
மடப்பிடிக்குய்தலுண்டோவாலடிக்குஞ்சிசூட்டுங்
கொடைக்கையான்பிரிந்தபின்பைக்கோதையாட்குய்தலுண்டோ.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

காமனே, ஏகாரம்-பிரிநிலை. புண்ணையவாவும் வாள். பெண்ணவாயும் பாடம்.

இ - ள். மலையிடத்தேநின்ற இனைய வேய்போலுந் தோன்முதலியவற்றை யுடைய மாதர் கணவன்பிரிவாகிய எரிக்குள்ளேவீழ்ந்து வெந்தனளாய்க் கிடந்த வளவிலே, அவளேநோக்கி வருந்தினின்றாகூறுமில்லுறையதெய்வம், கைமுதலியவற்றை யுடைய கண்ணவாவும்வனப்பினுனைக் காமனேயுட்படக் கண்டபொழுதும் அவற்கு வாய்முதலியவற்றையுடைய பெண்டன்மையை யெய்துவதோராதை நெஞ்சிலேநிற்கு மென்றால் இவட்குப் பிழைத்தலுண்டோ, தேனெய்யைக் கனியைத்தோய்த்தலா லே யினியவாகிய கவளத்தைத் துற்றும்படி. கையாலேகொடுத்துப் புல்லுங் களிறு நீங்கப் பிடிக்குக் கட்டிடை உய்யுந்தன்மையுண்டாமோ, அதுபோல ஊடநீர்த் துப் புணரங் கொடைக்கையான்பிரிந்தபின்பு கோதையவட்குப் பிழைக்குந்தன் மையுண்டாமோ வென்றுகூற்றென்க. (ககஅ)

முயங்கினுன்கொன்னவண்டாய்முகிழ்முலைத்தெய்வஞ்சேர

வுயங்குவாளுணர்ந்துகேள்வற்கூனமும்பரிவுமஞ்சி

யியங்குவானின்றவாவிதாங்கினளென்பபோலும்
வயங்குபொன்னின்றநீலமாமணிமுலையினுளே.

ஊனம்-பழி. பரிவு-இறந்துபாடு. பொன்-பசப்பு.

இ - ள். தெய்வம், நினைதிறந்துபாடு நின்கேள்வற்கு ஊனமும்பரிவுமாமென்று
கூறுவனபோலும் முயங்கினன்கூறிய வண்டாய்ச்சேர்தலின், முலையினுள், வருந்து
கின்றவள், அதனைக்கண்டு உணர்ந்து அஞ்சிப் போதற்கு ஒருப்பட்டென்றவாவியைப்
போகாமற் றாங்கினுளென்க.

அவன் “துணைவனெடுத்துஞ்சினியுந்துஞ்சுவை” என்றதுநினைந்து ஆற்றினான்.
தன் நெய்வத்தன்மையால் அதனைத் தெய்வநினைப்பித்தது. (ககக)

வஞ்சவாய்க்காமன்சொன்னமணிநிறவண்கொணீர்
துஞ்சுவேன்றுயரந்தீரத்தொழுதகுதெய்வமாவீர்
மஞ்சுதோய்செம்பொன்மாடத்தென்மனைதன்னுளென்றான்
பஞ்சிமேன்மிதிக்கும்போதும்பனிக்குஞ்சிறடியினுளே.

துணைவண்டையும் நெஞ்சாலேகருதி, வண்கொளென்றான்.

இ - ள். சிறடியினுள், காமன்சொன்னவன்கொள்! நீங்கள் இறந்துபடுவேனது
துயரந்தீரும்படி என்மனைதன்னுட் தெய்வமாவீராகவென்றானென்க.

தும்மால் இறந்துபாடுநீங்கினேன்; இனி இரங்காததும்மைக்கண்டு இரக்கமுந்
தீரும்படி இல்லுறைதெய்வமாயிருப்பீனென்றான், “இருங்குமேயிரங்கலின்றாய்” என்
றானாதலின். இது தெய்வத்தன்மையாற் கூறுவித்தது தெய்வம். (கஉ௦)

நொந்தெடுக்கலாதுயிங்கும்வனமுலைதுசுப்பிற்தேயந்தோர்
பந்தெடுக்கலாதநங்கைபால்கடைவெண்ணெய்ப்பாவை
வெந்துடன்வெயிலுற்றாற்போன்மெலிந்துகவிளங்கும்வெள்ளி
வந்துவானிட்டசுட்டிவனப்பொடுமுனைத்ததன்றே.

வீங்குமுலையை யெடுக்கமாட்டாது நொந்து தேய்ந்து வருந்துதுசுப்பாலே பந்
தெடுக்கலாத நங்கையென்று அவளியல்புகூறினார். வருந்துமென வருவிக்க. இனி
துசுப்புப்போற் தேய்ந்தென்றுமாம்.

இ - ள். நங்கை, ஈண்டு வெண்ணெய்ப்பாவை வெயிலுற்று உடனேவெந்தாற்
போலேயுருகாநீர்க், வானுக்கிட்டசுட்டிபோலே வெள்ளிவந்து முளைத்ததென்க.

இறந்துபாடுநீங்கி வருந்தினான்.

(கஉ௧)

எரிதுதியுற்றமாவினிளந்தளிர்போன்றுமாழ்கிப்
புரிநரம்பிசையிற்றள்ளிப்புன்கணுற்றழுதலாலே
யரிசூற்றகொண்டபூசலகத்தவர்க்கிசைப்பவீண்டித்
திருவிரிகோதைநற்றாய்நிப்புதிசேர்ந்துசொன்னான்.

ஈண்டி - ஈண்ட.

இ - ள். எரியைச்சேர்ந்த தளிர்போலே மயங்கித் தன்மிடற்றை நரம்போ

சையினின்று நீக்கி வருத்தமுற் றமுதலாலே, அவ்வோசை அகத்திலுள்ளார்க்கு இசைப்ப, அவர்கிரண்டவளவிலே அவணற்றாயாகிய நிப்புகியனுவி ஒருமொழிகூறி னுளென்க. (கஉஉ)

விழுத்தினைப்பிறந்துமிக்கவேட்கைவேரரிந்துமெய்ந்நின்
றிமூக்கமொன்றுனுமின்றியெய்தியதலத்தின்வந்து
வழுக்குதலின்றிவிண்ணோன்வச்சிரநுநியினிட்ட
வெழுத்தனாந்தலின்பயின்னுநீபெறுதியென்றான்.

அயன் வச்சிரத்தாலிட்டவெழுத்துப்போலே தப்பாதவன்.

இ - ள். உயர்ந்தகுடியிலேபிறந்து உண்மையிலேநின்று சன்மார்க்கநெறியிற்
றப்பொன்று மின்றி வேட்கையாகிய பிறவியின்வேராயரிந்து நாம் முன்செய்த
தவத்தினலே யெழுத்தன்னைவந்துதந்தவன்பத்தை வழுக்குதலின்றி இன்னும் நீ
யேபெறுவையென்றாளுளென்க. (கஉ௩)

பிறங்கினகெடுங்கல்யாவும்புணர்ந்தவாற்பிரிவர்பேசி
னிறங்குபுனீழுமேலாயோங்கியவெண்ணிலையோனிப்
பிறந்தவாரசாவச்செத்தார்பிறப்பவேயென்னநோக்கிந்
கறங்கிசைவலம்பிபாடுங்கோதைநீகவலலென்றான்.

இ - ள். கோதாய்! மேலாய்வளர்ந்தன தாழ்ந்துவிடும்; பிறந்தவரெல்லாருஞ்
சாவர்; செத்தாரெல்லாரும்பிறப்பர்; இன்னுங்கூறின், மிக்கவனப்புக்களெல்லாம்
ஒருகாந்தெகும்; அங்குநன்கெட்டாலும் பிரிந்தவாகளெல்லாரும் புணர்வரெயென்று
பார்த்து நீ கவலாதேகொள்ளென்றாளுளென்க.

பிறங்கினகல்யாவுமெனவும், பிரிந்தவா்புணாவரெனவுமாறுக. (கஉ௪)

எரிதலைக்கொண்டகாமத்தின்பநீர்ப்புள்ளியற்றாந்
பிரிவின்கட்பிறந்ததுன்பம்பெருங்கடலனைபதொன்று
லுருகிநைந்துடம்புநீங்கினிம்மையோடும்மையின்றி
யிருதலைப்பயனுமெய்தாரென்றுயாங்கேடடுமன்றே.

இ - ள். காமத்திடத்துப் புணர்ச்சியாற் பெறுமின்பம் நீர்த்துளியையொத்
திறுக்கும்; பிரிவாற்பிறந்ததுன்பம் பெரிய கடலையொப்பதொன்றாயிருக்கும்; ஆதலின்,
இப்பிரிவாலே பெறுதற்கரிய மக்கல்யாக்கைநீங்குமாயின், இம்மையினும் மறுமை
யினுஞ் செய்துகொள்ளுநன்மையின்றி, இரண்டிடத்தப் பெறும்பயனையும் பெறா
ரென்று உணர்ந்தார்கூறக் கேட்டிருப்போமல்லவோ? ஆதலின், இதுதகாதகாணென்
றாளுளென்க. (கஉ௫)

மன்னுநீர்மொக்குளொக்குமானிடரிளமையின்ப
மின்னினைத்திறக்குஞ்செல்வம்பெயிலுறுபனியினிங்கு
மின்னிசையிரங்குநல்லியாழியினுமினியசொல்லா
யன்னதால்வினையினுக்கமழுங்குதற்கெண்ணெயென்றான்.

இ - ள். இனியசொல்லாய்! மக்களினமை மிகவும் நீர்மொக்குளையொக்கும்; அவரின்பம் மின்னெடுத்துத் தோன்றியாயும்; அவர்செல்வம் வெயிலேககண்டபனி போல்நீங்கும்; ஆதலிற் நீவினையினக்கம் அப்படிவலிதாயிருக்கும்; இதற்குவருந்திப் பெறுவதென்னையென்று ஆற்றுவதித்தாளென்க.

இசையொலிக்கும்பாழின் இளியென்னுநரம்பு

(கஉசு)

பஞ்சிறைகொண்டபைம்பொற்கலைபுறஞ்சூழ்ந்துவைத்து
நஞ்சிறைகொண்டநாகப்படம்பழித்தகன்றவல்குல்
வெஞ்சிறைப்பாளியாகவிழுமுலைத்தடத்துவைகத்
தஞ்சிறைப்படுக்கலாநா தம்பரிவொழிகவென்றான்

பஞ்சு - ஆகுபெயர்

இ - ள். நஞ்சுக்குடிக்கொண்ட பாம்பினது படத்தைப்பழித்து அகன்ற துகில் தங்கின பைம்பொற்கலையையுடைய வல்குலாலே புறத்தே காவலிடவேவந்து முலைத் தடந்தான் ஒருசிறைக்கோட்டமாக அம்முலைத்தடத்தேதங்கும்படி தம்பாலே யகப் படுத்தமாட்டாதமகளிர தம்முடைய வருத்தத்தைத் தவிரவாராகவென்றாளென்க.

இது கேமசரி சன்னிலேக நியாற்றினான். தாய்கூற்றமென்பா.

(கஉஎ)

வாசமிக்குடைய நாராவ்வண்டினுக்குரைத்தமாற்றம்
பாசத்தாலாக்கப்பட்டவாவியளல்லதெல்லாம்
பேசினோர்டீணையல்மலைபிசைத்திடப்பட்டதொத்தா
சேலாம்பரவையல்சூழ்ந்துமணிப்பாவையன்னான்

இ - ள். மணிப்பாவையன்னான் வாசமுடையதாரான் வணமனுக்குக்கூறிய வார்த்தையாகிய டீணிப்பாலே அன்புமிக்குண்டாக்கப்பட்ட உயிரொன்றையுமுடையவள் அவ்வுயிரொழிய உடம்புமுழுவதும் நாஞ்சொல்லித் பிசைத்துபோகட்டொரு கட்டுதலையுடைய மாலையையொத்தாளென்க.

அல்லதெல்லாம் மாலையையொத்தாளெனச் சினை வினைமுதலொடு முடிந்தது. 'எல்லாமென்றது ஒருபொருளின் பலவிடங்குறித்துநின்றல் **"பல்வழி"* என்றதனைக் கொள்க.

(கஉஅ)

பையரவீழுங் கப்பட்டபசுங்கதிர்மதியமொத்து
மெய்யெரிதுயரின்முழுகவிதர்விதிர்த்துருகிரையு
மைமிருங்குமுலினுன்மைத்தனைவலையிற்சூழ்ந்து
தையரிக்கொண்டுநீராணன்நாளையுங்காவிற்சென்றான்.

அரவு - விகாரம்.

இ - ள். பாம்புதிண்டின மதியையொத்துப் பசந்து மெய் எரியுந்தயரத்திலே

மூழ்கும்படி கெங்கி நெஞ்சருகி நையுங்குழவினான், தன்கணவனை வலைபோலே கையரிக்கொண்டதேடியும் கண்டிலன்; அவனுங் காலாலேகடந்துபோனானென்க.

காற்றுப்போலேயென்றுமாம்.

(௧௨௧)

காழகச்சேற்றுட்டம்பாங்கதீர்மணிக்குடத்தினேந்தி
வீழ்தாச்சொரிவதேபோல்விளங்கொளித்தங்கட்டித்தேள்
சூழிருட்டொழுதிழுழ்கத்தீங்கதீர்சொரிந்துநல்லார்
மாதைகொண் முகத்திற்றேன்றிவளை கடன்முளைத்ததன்றே.

இ - ள். பாலைப் பளிக்குக்குடத்தேயெடுத்துக் கருஞ்சேற்றிலேவீழும்படி சொரியுந்தன்மைபோலே திங்களாய்தெய்வந் தன்கதிரை யிருளிலேருளிக்கும்படி சொரிந்து மகளிருடைய பசுத்தல்கொண்ட முகம்போலேதோன்றி முளைத்ததென்க.

மாதை - பொன். விடியற்காலத்தெழுந்த நிலவு இருளைக்கெடுத்தலாற்றாமையின், இங்குணங்கூறினார்

(௧௨௦)

ஏறாற்கிருளை நீங்கக்கைவிளக்கேந்தியாங்கு
வீறுயர்மதியந்தோன்றவினாவொடுபோயபின்றை
மாறிலாப்பரிதிவெய்யோன்வருதினா முளைத்தவாங்க
னாறுசெலொருவற்கண்ணலணிகலமருள லுற்றான்.

இ - ள். ஏறாற்குக் கைவிளக்கெடுத்தாற்போல வழி யிருளைக்கைவிடும்படி மதிதோன்றுதலாலே போய பின்பு, நீகரில்லாதஞாயிற்றினது வட்டங் கடவிலே முளைத்தவளவிலே, தலைவன் வழிப்போவானொருவனுக்கு அணிகலங்களைக் கொடுக்க லுற்றானென்க.

(௧௨௧)

வேறு.

எவ்வூரெப்பதிக்குப்போந்தீர் தும்மனைவியர்தாமெனைவர்மக்க
ளொவ்வாதார்தாமெனைவரொப்பார்மற்றெனைவர்நீருநாமினென்றும்
கிவ்வூரேனிப்பதிக்குப்போந்தேனென்மனைவியருநால்வர்மக்க
ளொவ்வாதார்தாமில்லையொப்பானொருவனெனவுவாத்தான்சான்றேன்.

இ - ள். எவ்வூரிலேயிருப்பீர், எவ்வூர்க்குவந்தீர், தும்மனைவியர்எத்துணைவர், பிணைகள் ஒழுக்கமுடையாொத்துணைவர், ஒழுக்கமில்லாதார எத்துணைவொன்று வினாயினவனுக்கு, இப்பொழுது இவ்வுடம்பினிடத்தேன், இவ்வுடம்பெடுத்தற்குப் போந்தேன், எனதுமனையியரும் நால்வர், மக்கள் ஒவ்வாதாரில்லை, ஒப்பானொருவ னுளனென்று உணர்வுடையான்கூறினானென்க.

(௧௨௨)

ஒப்பானொருமகனைநால்வரொருவயிற்றுடபிறந்தானென்ன
நக்கான்பெருஞ்சான்றோர்நம்பிபோல்யாருலகினினியாரென்ன
மிக்கானுரைப்பதுவுமிக்கதேபோலுமால்வினவிக்கேட்பான்
நக்காய்குறித்ததுநாயென்றானுரைப்பக்கேட்கின்றேன்.

இ - ள். ஒப்பானுகிய அவ்வொருமகன் றானே நான்குதாய்மாரது ஒருவயிற்றி லே பிறந்தானென்று அங்ஙனங்கூறினானாக, இவ்வினைப்போல் உலகில் இனியார்யாவ ரென்றுகூறி அறிவில்லாதவன் றான் நக்கான்; நக்குப் பின்னும் அறிவுமிக்கவன் கூறிய வார்த்தையும் மிக்கதுபோலேயிராநின்றது; யான் கடாவிக்கேட்பேனென்றுகருதி, தக்காய்! நீநினைத்ததனைக்கடென்றான்; அவனுரைப்பத் தான் நிகளாநின்றனென்க.)

நற்றானஞ்சீலநடுங்காத்தவமறிவர்சிற் பிந்நான்கும்
மற்றாங்குச்சொன்னமனைவியரிந்நால்வரவர்வயிற்றுட்டோன்றி
யுற்றானொருமகனேமேற்கடுக்குக்கொண்டுபோமுரவோன்றனைப்
பெற்றார்மகப்பெற்றாரல்லாதார் பிறர்மக்கள்பிறனாகண்டார்.

இ - ள். தானஞ் சீலந் தவம் இறைவர்பூசனையென்றுசொல்லிய இந்நான்கும் முன்கூறியமனைவியர்; இந்நால்வரவயிற்றினும்பிறந்து பயன்றருவானுகிய நல்வின யென்கின்றமகனே மேற்கடுக்குக் கொண்டுபோமுரவோன்; அவனைப்பெற்றாரே மகப்பெற்றார்; அல்லாதார் மகப்பெற்றாரல்லர்; பெற்றமகவும் அவர்மகவல்லக்கண்ட ரென்றனென்க. (ககச)

படநாகந்தோலுரித்தாற்போற்றந்துண்டவர்மெய்ப்பணிப்பனோற்றித்
கிடனாகவையம்பொறியும்வென்றார்க்குவந்தீதானமாகுந்
கிடனாகத்தீந்தேனுந்தென்மட்டுமுயிர்ப்புழாமீண்டிநிற்றத்
கிடனாநுமுனுமிவைதுறத்தலேசீலமென்றுரைத்தார்மிக்கார்.

இ - ள். படநாகந் தோலரித்தாற்போலே அமுமபுறமுந் தாயவாகத்திறந்து
நோற்றுத் தய்வயத்தனவாக ளம்பொறியையும் வென்றார்க்கு உவந்துகொடுத்தல்
தானமாம்; தேன்முதலியவற்றைத் கிடனாகத்திறந்ததல் சீலமென்று பிக்கவாக்கூறி
ரைன்றனென்க.

காகந் தோலரிக்கும்போமுத நஞ்சுங்காலும்.

(ககரு)

ஓவாதிரண்டுவலுமட்டமியும்பட்டினிவிடொழுதகங்காத்த
றுவாததவமென்றார் தன்மதிபோன்முக்குடைக்கீழ்த்தாதைபாதம்
பூவேபுகைசாந்தஞ்சண்ணம்விளக்கிவற்றாப்புனைதானை
மேவாவிவைப்பறவும்பூசனை பொன்றீண்டியதுல்ககைகண்டாரோ.

எவா - சொல்லி.

இ - ள். அறமீண்டிய ஆகமத்தைக்ககைகண்ட இருமகன் தாதைபாதத்தே
நாடோறும் பூமுதலியவற்றாப்புனைதலையும், இவையொழித்த பிறவற்றாப்புனைதலையும்
பூசனையென்றவி, இரண்டுவாலிலும் அட்டமியிலும் பட்டினிவிட்டு ஓவாது ஒழுக்
கங்காத்தலைக் கெடாது சுவமென்றனென்க. (ககசு)

இந்நால்வரதுணைவியராககாதம்மகனிலனாவுடையார்போகிப்
பொன்னுமார்பித்தபுரந்தராய்ப்பூமிமுழுதுமாண்டு

மன்றா முக்குடைக்கீழ்வாமன்சிறப்பியற்றிவரம்பினின்பம்
பின்னுவிலைவித்துப்பிறவாவுலகெய்தல்பேசலாமே.

இ - ள். இந்நால்வருந் துணையிராக இவன்மகனாகவுடையார் சுவர்க்கத்தே
போய் இந்திரராய் அவ்விடத்தையாண்டு பின்பு சக்கரவர்த்தியாய்ப் பூமிமுழுதையு
மாண்டு வாமனுக்குப் பூசைகண்டத்தி அருகந்தாவத்தையைவினைவித்துப் பின்பு வீடு
பெறுதல் உண்மையென்றே கூறலாமென்றானென்க. (கருள்)

மட்டார்பூம்பிண்டிவளங்கெழுமுகுடைக்கீழ்மாலேகண்டிர்
முட்டாதவின்பக்கதிதிறக்குந்தாளுடையமூர்த்திபாத
மெட்டானும்பத்தானுமில்லாதார்க்கிவ்வுலகிலின்பம்போல
வொட்டாவேகண்டிர்வினையவினைத்தேறினார்க்குணாந்திரன்றே.

பாதம் - அடி.

இ - ள். இன்பக்கதியைத்திறக்குந் தாளாகியபாதத்தையுடைய மூர்த்தி முக்கு
டைக்கீழ் மாலே காண்; அவனைத்தேறினார்க்கு, பொருள் பத்தெட்டுக்கூட இல்லா
தார்க்கு இவ்வுலகத்தின்பம் கூடாத வாறுபோல வினேகூடா; இத்தன்மையை யுணர்
திரல்லவோ வென்றானென்க.

ஆனும், உம்மையுர் அன = உணர்ந்தோ-ஒருவரைக்கூறும்பன்மை. (கருள்)

வேற்றுவரில்லாதுமரூர்க்கேசெல்லுமவெகுண்டாபோல
வாற்றுணைக்கொள்ளாதபுறநகுலைப்பிரேயஸல்லாபோலும்
கூற்றங்கொண்டோடாததமியேடுகாடுநெறிக்கடசெல்லும்போழ்து
னாற்றுணைக்கொள்ளீரழகலால்வொன்றுமிவ்வேரோலும்.

ஏதாரம், போலும் அன = இன்-ஏதுறுபாதல் புறநடைபாறகொள்க.

இ - ள். அயலாரில்லாத சுற்றத்தாராக்கே போயினும் அவருடனாவெகுண்ட
ஆண்டுசெல்லாதாபோலப் பொதிசோறு கைகொள்ளாமற்புறந்து ஓடிவிட்டிமா,
இத்தன்மையா! கூற்றம் தம்மைக்கட்டிக்கொண்டோட துமரில்லாதவர்க்குத் தனி
யேபோம்பொழுது உண்ணுமூனுக்குப் பொதிசோறு இப்பொழுதே தேடிக்கொள்கி
ன்றிலீர்; ஆதலின், அழகன்றி அந்வொன்று முட்டையல்லவோபோலே யிரந்திரென்று
னென்க. (கருள்)

அலைவதுகாமமடுநடுவுநெய்யொழுதுபுறனுமின்னு
வினைவதுதிவினையேகண்டிரிபைபுறன்மவிரும்பிவினென்றாற
றையவிழ்தோகையாதாமஞ்சோனெம்முலையோல்விற்குக்கண்சேந்
துனையவுறுதியுணர்ப்பாயையோபாவமுணராரேகாண்

இ - ள். அருந்துவதாகிய காமத்தாலுங் கள்ளாலும் ஊனாலும் பின்புவினைவது
திவினையேகாணுங்கள், இவையுன்றையுங் கைவிடுங்கொன்று பிறர்க்குக் கூறினால்
இங்ஙனன் தாம்வருந்தக் காரியங்கூறுவாரா முலைபோற்பொருமிக கோபித்து உண
ரர்காண், ஒ! இஃதொருபாவமிருந்தபடி வென்னென்றானென்க. (கசு0)

இழுதன்னவெண்ணிணத்தசெந்தழக்கேயேட்டைப்பட்டிரும்பிற்போர்த்த
பழுதெண் ணும்வன்மனத்தாரோட்டைமரச்செவியர்கேளர்பால்போன்
றொழுகியமுது நுநல்லறத்தையோர்கிலாருன்செய்கோட்டக்
கழுகுண்ணவள்ளுரமேசுமந்துபுள்ளிற்கேபுறஞ்செய்கின்றார்.

ஒட்டையென்றார், உட்கொள்ளாமையின். ஊன்செய்கோட்டம் - ஊனஞ்செய்
தவுடம்பு. வள்ளாரம் - ஊன்.

இ - ன். நிணத்தவாகிய தசையைப்பெறவேண்டுமென்றேயினைத்து அவ்வள்ளு
ரமேசுமந்து கோட்டக்குப்புறஞ்செய்கின்றார், ஓர்கிலராய்க் கழுகுண்ணும்படி அக்க
ழுதிற்கே புறஞ்செய்கின்றார்; இதனை யிங்வனம் பழுதெண் ணும் இரும்பாற் போர்த்த
வன்மனத்தா ஒட்டைமரச்செவியராய் அறத்தைக் கோளரென்றனென்க. (கசக)

கையாற்பொதித்துணையேகாட்டக்கயற்கண்ணுளதனைக்காட்டா
ளையாவிளம்பழமேயென்கின்றீராங்கதற்குப்பருவமன்மென்
செய்கோவெனச்சிறந்தாள்போற்சிறவாக்கட்டுரையாற்றுகிறத்தவெல்லாம்
பொய்யேபொருளுரையாமுன்னே கொடுத்தாடல்புரிமின்கண்டார்.

இ - ன். மொழியின்றிக் கையாலே பொருட்டிமளினனைவைக் காட்டினனாக,
இளையாளாகிய மனைவி அதனைக்காட்டாளாய் அவற்குச் சிறந்தாள்போலே ஐயனே!
விளம்பழமே வேண்டுமென்றாகின்றீர், அதுசுருதற்கு விக்குள்வந்தடுத்தலிற் பருவ
மன்று; என்செய்வேனென்றுகூறி, ஆங்கவன் மடறுக்காட்டியவெல்லாவற்றிற்கும்
அவள்கட்டுரையாலே பொய்யே பொருள் கூறுவதற்குமுன்னே பிறர்க்குக் கொடுத்
துண்டலை விரும்புநீராக வெள்ளுண்ணென்க

பன்மை - சாகிபன்மை.

(கசஉ)

வேறு.

பனிமதிபொழிகதிபருகுமாம்பல்போன்
புனிமதிமுகத்தியர்முறுவனம்பினா
துனிவளர்கதிகளுட்டோன்றிநடகம்
கனியகின்றாடுவர்கடையில்காலமே.

இ - ன். மதியைமுனிகின்ற முகத்தியருடைய அம்மதியின்கதிரை உள்ளடக்
குவதோராம்பல்போலு முறுவையுடைய வாயை நச்சினர், முடிவில்லாத காலமெல்
லாந் திக்கிகளிலே தோன்றி வெவ்வேறியாக்கைகொண்டு முற்றத்திரிவரென்ற
னென்க. (கசங)

நிழனிமிர்நெடுமுகிதிகரிந்ககிர்
பழனவெண்டாமரைபனிக்குமாறுபோற்
குழனிமிர்கிளவியார்கோலமஞ்சினர்
தொழுகிமிர்த்தமரராய்த்துறக்கமாள்வரே.

இ - ன். ஒளிமிக்க பெரிய மதியின்கதிருக்குத் தாமரையஞ்சுமாறுபோலே கிள

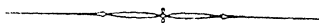
வியார் கோலத்திற்கஞ்சினார் பலருந்தொழும்படி மிக்குத் தேவராய்ச் சுவர்க்கத்தை
யானுவரென்றானென்க. (௧௪௪)

வேறு.

இன்னவாறுமுதிசூறியெரிமணியிரமார்த்த
பொன்னவீர்கலங்களெல்லாம்பொலிவொடுபுகன்றுநீட்டிச்
சென்மினீரென்றுகூறவலங்கொண்டொழுதுசென்றான்
வின்மரீஇநீண்டதோளான்வெயிற்கடநீந்தலுற்றான்.

இ - ன். அங்ஙனம் அணிகலமருளலுற்றவன், இங்ஙனம் அவனுக்கு உறுதி
யைக்கூறிக் கலன்களைவிரும்பிக்கொடுத்து நீர்போமென்றுகூற, அவனும் வலங்
கொண்டு தொழுதுபோயினான்; போயினபின்பு, தோளான் கடத்தைப்போகலுற்றா
னென்க. (௧௪௫)

கே ம ச ரி யா ரி ல ம் ப க மு ற் றி ற்று.

ஆடகவி கருஞ்சு.

ஏழாவது

கனகமாவசாயாரிலம்பகம்.

இரங்குமேகலையல்குலின்கனித்தொண்டையந்துவர்வா
யரங்கக்கூத்திகணன்பின்மணையவட்டுறந்துசெல்பவர்போற்
பரந்ததீம்புனன்மருதம்பற்றுவிட்டினமயிலகவு
மரங்கொல்லாணையின்மதநாறருஞ்சரமவன்செலற்கெழுந்தான்.

இ - ள். அல்குலையும் வாயையுமுடைய பரத்தைமேலன்பாலே மணையானைத்
துறந்துசெல்வாராப்போலே மருதநிலத்தைவிட்டு, அகவும் நாறுஞ் சரத்தைப் போ
தற்கு அவனெழுந்தானென்க.

பயின்றபாம்பையும் பாசனையுங்கோறலின், பரத்தைக்கு, மயிலையும் ஆனையை
முடையகாடு உவமிக்கும்பொருளாயிற்று. சரம் - அவன்கூறிய கானவர் ஞாம்பை
சூழ்காடு. (க)

கலவமாமயிலெருத்திற்கடிமலரவிழ்ந்தனகாயா
வுலகமன்னவன்றிருநாளொளிமுடியணிந்துநின்றவாபோற்
பலவும்புகதனகோங்கம்பைந்துகின்முடியணிந்தவர்பின்
னுலவுகாஞ்சுகியவர்போற்பூத்தனமரவமங்கொருங்கே.

இ - ள். காயா மயிலின் கழுத்துப் போலே மலர்விரிந்தன; கோங்கம்பல
வுஞ் சக்கரவர்த்தி முடிசூடுநாளிலே முடிசூடிச் சேவிக்கும் அரசரைப்போலேபூத்
தன; மரவம் மயிர்க்கட்டுக்கட்டி அவ்வரசர்பின்னேதிரியுஞ் சட்டையையுடைய
மிலேச்சரைப்போலே சேரப்பூத்தனவென்க. (உ)

ஓங்குமால்வவைவவாயாடுழக்கலினுடைந்துகுபெருந்தேன்
ருங்குசந்தனந்தளர்த்தமுவிவீழ்வனதகைசா
லாங்கண்மாலுலகளப்பாழிசங்கமொடேந்தி
தேங்கொண்மார்பிடைத்தினோக்குஞ்செம்பொனாரமொத்தனவே.

இ - ள். வவாயாடுழக்குதலின், இரூலுடைந்து வவாயினின்றொழுகும் பெருங்
தேன் விழுகின்றபொழுது தம்மைத்தாங்கின சந்தனந்தளரும்படி அம்மலையைத்தழுவி
வீழ்வன, மால் உலகையெப்பொழுதுமளப்பான் ஆழியைச் சங்குடனேயேந்தி அவன்
மார்பிடத்தே அசையுமாரமொத்தனவென்க.

தேன்வீழ்வன ஒத்தன. அங்கண் - விகாரம். தேம்-கட்டினிமை. வவாதாங்கின
சந்தனமுமாம். (ங)

விழ்ந்துவெண்மழைதவழும்விண்ணுறுபெருவடைபெரும்பாம்
பூழ்ந்துதோலுரிப்பனபோலொத்தமற்றவற்றருவி
தாழ்ந்துவிழ்ந்தவைமுழுவிற்தம்பினமதாகரம்பாடச்
சூழ்ந்துமாமயிலாடிநாடகந்துளக்குறுத்தனவே.

இ - ன். மஞ்சபடிந்துதவழமுலை, பெரும்பாம்பு ஊழ்ந்து தோலுரிப்பனபோலே
யாய், அம்மஞ்சபொனபின்பு அப்பாம்பையொத்தன; அம்மலையில் அருவிலீழ்ந்தவை
முழவுபோலேமுழங்கின; அதுகேட்டு மயில்கள், வண்டிகன்பாட வளைந்தாடிப் பிறராடு
நாடகங்களை வருத்தமுறுத்தினவென்க. (சு)

கருவிதேனெனத்தூங்குங்கநிரணியிறங்கொடுதினைசூழ்
பொருவில்யானையின்பழுப்போற்பொங்குகாய்க்குலையவரை
யருவியைவனங்கரும்புமடக்கருங்கவைக்கதீர்வரகு
முருவவெட்பயறுமுர்துமல்லவுமெல்லையின்னுளவே.

இ - ன். கைத்தாளமும், தேனிறுலுமென்னும்படி தூங்குங் கநிரணிந்தவிறுங்
கையும், தினையையுஞ் சூழ்ந்த யானையின் விலாவெலும்புபோலுங் காயையுடைத்
தாகிய குலையையுடைய அவரையும், அருவியால்விளைந்த ஐவனெல்லும், கரும்பும்,
கடாவிட்டுக்குவித்தற்கரிய வரகும், என்றும், பயறும், உழுத்தும், ஒழிந்தவனென்களும்
எல்லையின்றியுளவென்க.

கருவித்தேன் பாடமாயின், தொகுத்தேனென்க. (இ)

யானைவெண்மருப்புலக்கையறையுரலைவனமிடித்த
தேனெய்வாசவற்குவவித்தீங்கனிவாழையின்பழனு
முனையுண்டவருருகும்பகந்தினைப்பிண்டியுமொருங்கே
மானினைக்கிபர்நோக்கிவழிதொறுமீவதவ்வழியே.

கனிவாழை - ஓர்பெயா. ஊனை, ஐ - அசை.

இ - ன். அவனொருப்பட்ட அத்தன்மையையுடைய அவ்விடம், மானினைக்கி
யர், ஐவனெல்லை மருப்புலக்கையாலேபாறையாகியவுரலிலே யிடித்த அவலையும், தே
னையும், பழத்தையும், உண்டவருனுருகும் பிண்டியையும் ஒருங்கேகுவித்து இளைத்த
வராரோக்கி வழிகடோறும் ஈயுந்தன்மையையுடைத்தென்க.

பாசவல் - விகாரம்.

(சு)

க. குறிஞ்சியெல்லையினீங்கிக்கொடி முல்லைமகண்மொழிந்தாடச்
செறிந்தபொன்னிதழ்ப்பைந்தார்க்கொன்றையஞ்செல்வற்குக்குர
மறிந்துபாவையைக்கொடுப்பத்தேன்றியஞ்சுடரேந்த [ஸ]
நிறைந்தபூங்குருந்துகுதேனீர்பெய்தார்த்தனகரும்பே. (எ)

உ. அரக்குண்பஞ்சிகடிாட்டியருமணிமரகதப்பலகைப்
பரப்பியிட்டனபோலக்கோபங்கள்பயிர்ழிசைப்பரவ

வுனாத்தமென்றயிரப்பித்தைக்கோவலர்தீங்குமுலுல்ல
நிராக்கண்மாமணிசுறங்கரீணிலங்கடந்தனனெடியோன்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ன். முல்லைக்கொடி மகட்பேசுச்செல்லுதலின், அதனையறிந்து குரவர் தன் பாவையைப் பொன்னிதழாகிய தாயையுடைய கொன்றையாகிய செல்வனுக்குக் கொடாநிற்க, தோன்றி விளக்கெடுக்க, சுரும்புகள் குருந்தினின்றிருந் தேனாகியநீரை வார்த்து ஆரவாரித்தன; அவையாரவாரித்தவளவிலே, செம்பஞ்சையுருட்டி மரகதம் பலகையிலேபரப்பினற்போலே கோபங்கள் பயிர்மேலேபரவாநிற்க, தயினைவார்த்த மயிரினையுடைய கோவலருதல் குழலோசைபரக்க, ஆநிராக்கண்பூண்ட மணிகறங்க நெடியோன் குறிஞ்சி நிலத்தெல்லையினின்றூங்கி முல்லைநிலத்தைக் கடந்தானென்க.

முல்லைக்கொடி யிரண்டினும்படர்ந்தது. நடுவேநின்ற குருந்திற் சுரும்பெழு, அஃதனைசந்து தேனைச்சொரிந்ததன்ற சுரும்பைப் பாவைக்குத் தந்தையாக்கினா. கோபம்பரவெனவே கார்காலமாம். (அ)

வள்ளிவாரியகுழியின்வளாபொன்னும்வயிரமுமிமைக்குஞ்
சள்ளிவேலியினீங்கித்துறக்கம்புக்கிடுமெனச்சூழ்ந்து
வெள்ளிவெண்டிரள்விசித்துநிலத்தொடுதெறிபுடைத்தவைபோற்
றுள்ளிவீழுயரருவிவனகிரிதோன்றியதவனே.

இ - ள். பகததிறப்போகாதபடி வேலியாகவிட்ட மரம்மரத்தின் வேலியினின் றுந் தப்பி மேலே துறக்கத்தே பொமென்றுநினைத்து வெள்ளிக்கம்பிகளைத் தலையிலே பூட்டி வலிதது நிலத்தோடே தறியைப்புடைத்துக் கட்டினற்போலே நூற்றசையும் வீழும் அருவியையுடைய வனகிரி யவ்வீடத்தே தோன்றிற்றென்க.

வள்ளிச்செடியு அகழ்ந்தகுழியிலே டொன்னும் வயிரமு மிமைக்கும் வனகிரி யென்க. (க)

அண்ணாநெடு செலுமுன்னாலணரிமலர்ப்பூமபொழிலதனுள்
வண்ணமாக்கனைமாரீர்மணிதெளித்தனையதுததும்பித்
தண்ணென்றாமாகமுநீர்நீலந்தாதவிழாம்ப
லெண்ணில்பன்மலர்களுலியினவண்டுபாண் முரன்முளதே.

ஆல் - அசை

இ - ன். அவ்வனகிரிக்குமுன்னே தலைவன்செல்லுகின்ற பொழிலுக்குள்ளே பனிங்கைக்கரைத்தனையதாகிய நீரினைந்து அதிலே தாமரைமுதலிய பூநெருங்கி வண்டு பாண்சாதிபோலே பாடப்பட்டு ஒருகளை யுளதாயிற்றென்க. (க0)

வேறு.

கானத்தினேகுகின்றாண்கடிபொழிற்கவின்கண்டெய்தித்
தானத்திலிருத்தலோடுந்நையலாளொருத்திதானே
வானத்தினிழிந்துவந்தவானவாமகளுமொப்ப
ணாமும்பூவுஞ்சாந்துவாழ்வந்தருகுநின்று.

காணத்தினேருகின்றனென்று பெயர்கூறவே வனசரிதனென்னும் வடமொழிப்பெயரையும், தானமெனவே இருடிகளுறைவிடமென்பதனையுமுணர்த்திற்று.

இ - ன். சீவகன் கடிபொழிலிலேசென்றிருந்தவனவிலே, வானவர்மகளுமொப்பாளாகிய தையலாளொருத்தி, அத்தானத்தினுறைவானோர் வனசரிதன்கவினைக்கண்டு, நானமுதலியநாறத் தானேவந்து அருகேநின்றனென்க.

இங்ஙனங்கூறுது சீவகன்கவினைக்கண்டு அவனெய்தினுளென்றுகூறின், மேல் இவற்கு இவன்வேட்கைவினைத்தலின், இவன் நெஞ்சு தன்நன்மைதிரிந்ததனை இவன் நேற்றினுளென்றுகூறுவர்; அங்ஙனங்கூறவே மனோவாக்குக்காயமென்னும் மூன்றினாற்செய்துகொள்ளும் பாவங்களிற் சிறந்த மனத்தாற்செய்துகொள்ளும்பாவஞ் சீவகற்கெய்திற்றாமாதலானும், உழுவலன்போடுதோன்றிய மகளிரிடத்தல்லது இவற்கு வேட்கைகிழாதென்பது இத்தொடர்நிலைச்செய்யுட்டுக்குக் கருத்தாதலானும், அது மாறுபடக்கூறிற்றமென்றுணர்க. (கக)

குறிஞ்சிப்பூங்கோதைபோலுங்குங்குமமுலையினாட
னிறைந்தபொற்கலாபந்தோன்றெடுந்துகில்விளிம்பொன்றேந்திச்
செறிந்ததோரமலரைக்கிள்ளித்தெறித்திடாச்சிறியநோக்கா
நறும்புகைத்தாதுவிட்டுநகைமுகக்கோட்டினின்றான்.

குறிஞ்சிப்பூ - குங்குமத்திற்குவமை. தோன்ற, சிறிதேயுடைநெகிழ்தலாலே, ஒன்று - ஒருகை. ஒருகையாலே அத்துகிலின்விளிம்பைத்தாங்கி மற்றைக்கையாலே வினோதந்தோன்றத்தெறித்து. சிறியநோக்கா - கடைக்கணித்துப்பார்த்து. காற்று வாக்கிலேநின்று புகையைத்தாதுவிட்டு. கோட்டி-சாய்த்து.

இ - ன். முலையினாள், ஏங்கித் தெறித்து நோக்கி விட்டுக் கோட்டினின்றனென்க. (கஉ)

அணிகலவரவத்தாலுமமிழ்துறழ்நாற்றத்தாலும்
பணிவருஞ்சிங்கநோக்கிப்பணையெருத்துறழ்நோக்கி
மணிமலர்நாகஞ்சார்ந்துவழையொடுமரவநீழற்
றுணிவருஞ்சாயனின்றோன்றறன்கண்ணிற்கண்டான்.

இ - ன். தோன்றல் அரவத்தாலும் நாற்றத்தாலும் அத்திசையைச் சிங்கநோக்குப்போலே கழுத்துமாறுபடப்பார்த்து வழையோடுகடிய மரவத்தினிழவிலே நாகத்தைச்சார்ந்து அங்ஙனனின்றளாகிய அச்சாயலைக் கண்ணுலேகண்டானென்க.

நெஞ்சானோக்கிற்றலின். துணிவருஞ்சாயல் - தெய்வமோ அல்லளோவென்று துணிவரியசாயல். (கங)

கண்டவன் கண்ணினோக்கநடுங்கித்தன்காதிற்றழந்த
குண்டலஞ்சுடரவொல்கிக்கொழிநடுக்குற்றதொப்ப
துண்டுகிற்போர்வைசோரதுழைமழையின்னிணிப்ப
வெண்டிசைமருங்குநோக்கியியக்கிகொலிவண்மற்றென்றான்.

இ - ன். அங்ஙனங்கண்டவன் நெஞ்சானன்றிப் பொறியானோக்குதலின், வேட்

கையின்மைகண்டு, கொடிநடுக்குற்றதொப்பநடுங்கி யொல்கி மஞ்சிலேறுழையுமின்
போலே போர்வைசோர அதனுள்ளே மறைந்துநிற்ப, இவளுடன் கூடவந்தாருள்
ரோவென்று என்டிசையிடத்தையுநோக்கி, இங்ஙனந் தனியேவருதலின், இவள் ஓர்
இயக்கிபோலே யிருந்தாளென்று கருதினானென்க. (கச)

எண்ணத்தினியக்கியென்றேயிருப்பமற்றெழுதலாகா
வண்ணப்பூங்கண்களம்பாவாணுதற்புருவம்வில்லா
வுண்ணிறையுடையவெய்வா னுருவச்சாதததுக்கேற்பப்
பெண்ணலங்கிடந்தபேதைபெண்ணலங்கனியநின்றான்..

வடிவுகூறுமிலக்கணத்திற்கிசையப் பெண்ணலங்கிடந்தபேதை.

இ - ள். அவன் நன்கருத்திலே இயக்கியென்றேயிருப்ப, பேதை, பின்னர்
இவன்றிறைகெடும்படி கண்களம்பாக நுதலிற்றுமல் விலகக்கொண்டு எய்யவேண்டித்
தன்பெண்ணலம் முற்றுப்பெற்றிருளென்க. (கரு)

முறுவன்முன்சிறியதோற்றமுக்கொடுத்தனையவுண்ட
குறுகெறிபயின்றகூந்தல்குறும்பல்காலாகொள்ளாள்
சிறுநுதற்புருவமேற்றாச்சேர்துகின்றானேசோர
வறியுநராவியோழமலங்கனைவண்ணையுமெய்தான்.

இ - ள். அரும்பையலாத்திடுவொத்த கண்ணினையுடைய கூந்தல், அணுகிப்
பல்காலாகொண்டு மேற்போத்த துகிலோடே யுடுத்தானையு நெகிழாநிற்க, அக்கா
மன்றெனய்வதற்கு முன்னாகச் சிறியவாக முறுவலையுந் தோற்றுவித்துப் புருவமாகிய
வில்லையித்துக் காமனெய்யும் ஐந்தம்பையுந் தானெய்தாளென்க.

அறியுநராவியோழமும்பெனவே இவனெஞ்சு தன்றன்மை திரிகின்றமை பெ
றும் (கசு)

வடுபிளவணையகண்ணா வல்லவனெழுதப்பட்ட
படத்திடைப்பாவைபோன்றோர்நோக்கினளாகிநிற்ப
வடிப்பொலிந்தாருஞ்செம்பொனணிமணிக்கழலினுளம்
மடத்தகைகுறிப்புநோக்கிமனத்திதுசுந்திக்கின்றான்.

* பவதத்தனைக் கழலினென்றெரு பெயராற் றேவாகூற்றா.

இ - ள். பாவையழியுமளவும் ஒருகருத்தாயநின்று அழியுமாறுபோலே கண்
னுள் இவனைக்கூடுவெதோ கருத்தினளாய்நிற்ப, பவதத்தனுடைய அம்மடத்தகைகரு
த்தை அவ்வனசரிதன்றானறிந்து மனத்தே இதனை நினைப்பாநின்றானென்க.

என்றது - தன்றன்மைதிரிந்தநெஞ்சினைத் தேற்றுகின்றென்றவாறு. அது
மேற்கூறுகின்றார். (கசு)

வேறு.

கடிமாலேகுடிக்கருப்பூரமுக்கித்
தொடைமாலென்முலையார்தோடோய்ந்தமைந்தர்

கடைமாலேமற்றவளுகண்புதைப்பச்செல்லு
நடைமாலேத்திவ்வுலகநன்றரோடுஞ்சே.

இ - ள். நெஞ்சே! சூழ முக்கி முலையானாக்கடினமைந்தர், பின்பு சிலநாளி
லே யவர் கண்புதைத்துக் கொள்ளும்படி செல்கின்ற ஒழுக்கத்தை இவ்வுலகம் இயல்
பாகவுடைத்து; இவ்வியல்பு நன்றாயிருந்ததென்றனென்க.

அவரென்றது சாதிபற்றி.

(கஅ)

நாளியகலமெழுதிநறுதுதலா
நாவிதளிர் ப்பவவர்தோண்மேற்றுஞ்சினர்
தூவியழிபுள்ளிற்றோன்றித்தயருழப்பக்
காவிரெடுங்கண்புதைத்தாங்ககல்வாநெஞ்சே.

இ - ள். நெஞ்சே! புழுகை அகலத்தேபூசி நுதலாராவி தழைக்கும்படி அவர்
தோண்மேலே தங்கினவர், இளமைசென்றபின்பு கடைமயாகழிந்த பறவைபோலே
தோன்றி வருந்துதலானே அவர் கண்ணைப்புகைத்து அவ்விடத்தினின்றும் அகல்வ
ரென்றனென்க.

இதனால் இருதலையுமொத்த அன்பின்றிறங்குநினர்.

(கஆ)

இன்புகையார்த்தவிழுதார்மென்பள்ளிமே
லன்புருகுநல்லாரவர்தோண்மேற்றுஞ்சினர்
தழ்புலன்கள்குன்றித்தாரத்தங்காதலா
ரன்புருகண்புதைத்தாங்ககல்வாநெஞ்சே.

இழுதார்மென்பள்ளி - யிழுதுபோலே மென்மைநிறைந்தபள்ளி; * “வெண்
னெய்போன்றுறியியன்” என்றா முன்பும். இழுதாரின்புகையுமாம்

இ - ள். நெஞ்சே! பள்ளிமேலே அன்பாஹுருகு நல்லாராகிய அவர்தோண்மே
லேதங்கினர், மூப்பார் நம்பலன்கள் குறைந்து தளாதலாலே, அம்மகளிர் தங்கண்
னைப் புதைத்து அகல்வரென்றனென்க.

இதனால் புலன்குறையுமென்றார். இவள் விரும்பப்பெற்றேமேயென்று புணர்
ந்தார்க்குப் பின்வருவது இதுகாணென்றான்.

(உ0)

வேறு.

என்பினைநரம்பிற்பின்னியுதிநந்தோய்ததிறைச்சிமெத்திப்
புன்புறந்தோலைப்போர்த்துமயிர்புறம்பொலியவேயங்கிட்
டொன்பதுவாயிலாக்கியுன்பயில்குரம்பைசெய்தான்
மன்பெருந்தச்சனல்லன்மயங்கினர்மருளவென்றான்.

இ - ள். நெஞ்சே! தச்சன் உதிரத்தைத்தோய்த்து நரம்பாலேயென்பினைக்கட்
டித் தசையைப்பிப் புன்புறமறையத் தோலைப்போர்த்து அப்புறம் பொலிவுபெறும்

* கோவில்தையாரிலம்பகம், எஉ.

படி மயிராலேவெய்ந்து ஒன்பதுவாயிலாக்கி நன்றென்றுமயங்கினார்முனக் குரம்பை செய்தான்; ஆதலான், மிகவும் நல்லனாயிருந்தானென்றானென்க. (உக)

வினைப்பெருந்தச்சனல்லன்மெய்ம்மைநானோக்கலுற்ற
 லெனக்குற்றுக்கிடந்ததென்றாங்கிருகணும்புதைத்துவைக்கு
 நினைப்பினும்பெரியரென்னுனீந்தினா கலைகளென்னுன்
 மனத்தையுங்குழையச்செத்துமாண்பினன்மாதோவென்றான்.

இ - ள். நெஞ்சே! படைக்குத்தொழிலையுடையதச்சன், உடம்பினுண்மையை
 நாம் பார்க்கத்தேடினால் அப்பொழுது எனக்கு உறுகோளாய்க்கிடந்ததென்று பார்க்
 கும்படி நூனக்கண்ணையும் ஊனக்கண்ணையும் மறைத்துவையாநிற்கும்; அதுவுமன்றி
 இயல்பானவறியுமிக்காரென்னுனாய்க் கல்விமிககாரென்னுனாய் எல்லாநுள்ளங்களை
 யுந் தளரும்படி செத்தும் மாண்பினனுதலான், நல்லனாயிருந்தானென்றானென்க. ()

க. என்றவனிருப்பமாதொர்வாவிசைப்பினல்லா
 லொன்றுமற்றுருகல்செல்லானென்றெடுத்தோதுகின்றான்
 மன்றலந்தோழிமாருள்வனத்தடைப்பண்ணையாட்க்
 குன்றிடைக்குளிக்குமின்போற்குழுமழைமுகட்டிற்செல்லான். (உக)

உ. மயிலினமியலாங்கோம்மமயிறுமுவிக்கொண்ட
 வெயிலினஞ்செல்வன்போலவிஞ்சையனெற்றொண்டேகத்
 துயிசெயற்கற்பினுடையுணைவிசண்டிவித்திட்ட
 வாயிலியல்காட்டுள்வீழ்த்தெனவங்கமாவீணையென்போன். (உச)

ங. தாயிலாக்குமுன்போலச்சாதுயரெய்துகின்றேன்
 வேயுலாந்தோளிஞர்தம்விழுத்துணைக்கேள்வநிற்கண்
 டாயினேன்றுறக்கப்பெற்றேனளித்தருளாதுவிட்டாந்
 றீயினுமிர்தம்பெய்தாங்கென்னுயிர்செகுப்பலென்றான்.
 இவைமூன்றுமொத்தொடர்.

இ - ள். என்று நெஞ்சினத்தேற்றி அவனிருந்தவளவிலே, மாதர் யான்வந்த
 படி கூறினல்லது சிறிதும் அருளானென்றுகருதிக் கேட்கக் கூறுகின்றவன், தோளி
 னார்க்குத் துணையாகியகேள்வனே! மலையிடத்தேதங்குமின்போல் மழைமேலேசெல்
 யானாகியவஞ்சையன், வனத்தடையிலே மனத்தையுடைய என்ஞேழிமாருள்ளே
 யான்வனையாடாநிற்க, மயிறுந் தள்ளுகட அதற்குள்ளே ஒருமயிலையெய்தித்துக்கொண்ட
 இளஞாயிறுபோலே என்னைக் கொண்டிப்பானாகை, தங்கிய கற்பினாகிய அவன்
 னைவி என்னைக்கண்டு போகவித்தான்; இக்கொடியகாட்டிலே வீழ்ந்தேன்; யான் அந்
 வங்கமாவீணையென்று பெயர்கூறப் படுவென்; நின்னைக்காண்பதற்குமுன் தாயிலாக்குமு
 விபோலத் துயரெய்துகின்றயான் நின்னைக்கண்டு துறக்கம்பெற்றேனாயினேன். இனி
 என்னையருள்பண்ணி நோக்கி அருளாதேவிட்டாந் றீயினுள்ளே அமிர்த்ததைப் பெய்
 தாற்போலே என்னுயிரைக் காமத்தீயினுள்ளே பெய்து கெடுப்பெனென்றானென்க.

மயிலுவமை - தோழிமாரஞ்சியேசடியதற்கு. உலாம்-உவமைச்சொல். சந்நியாசி
 யன்மையிற் றோளினுர்துணைவவென்றான். (உரு)

மணியெழுவுணையதோளும்வளையெனவகன்றமார்புந்
தணிவருங்கயத்துட்பூத்ததாமலாயனையகண்ணும்
பணிவரும்பரிதியன்னமுகமுமென்றயர்ந்துகாமப்
பிணியெழுந்தவழிக்கின்றபேதைநீகேளிடென்றான்.

தணிவு-வற்றுதல். பணிவு-தாழ்வு.

இ - ள். தோளும், மார்பும், கண்ணும், முகமும்வருத்துமென்று மயங்கிக் காம
நோய்தோன்றி வருந்துகின்றபேதாய்! நீ யிங்ஙனாகருதின இவ்வுடம்பின்நன்மை
யைக் கேளென்றானென்க. (உச)

போதொடுநானழுழ்கிப்பூம்புகைதவழ்ந்துழல்லைக்
கோதைகண்படுக்குங்கூந்தல்குறாவளிபித்தோடையே
யேதஞ்செய்மலங்கனைய்த்தோரிறைச்சியென்பீருண்மூலை
கோதஞ்செய்குடர்கன்புன்றோல்வழும்பொடுநரம்பிதென்றான்.

இ - ள். நானத்தேழுழ்கிப் புகைதவழப்பட்டிப் போதோடே கோதைதூயில்
கொள்ளுங் கூந்தல்! இவ்வுடம்பு ஏதஞ்செய்கின்றவளியையும், பித்தையும், ஐயை
யும், பொருந்தினமலங்களையும், குருதியையும், தசையையும், என்பையும், ஈலையும்,
மூலையையும், பொல்லாங்குசெய்யுங் குடாங்களையும், தோலையும், நம்பையும், வழுப்பை
யுமுடைத்தாயிருக்குமென்று கூறினானென்க.

பூமுதலியவற்றுந் கூந்தல் நன்றாயிற்றென்றான்.

(உ௪)

விழுக்கொடுவெண்ணஞ்சல்லாவுகிாமயிருமிழ்கட்பீளை
புழுப்பயில்லாக்கைபொல்லாத்தடிதடிகிடந்தபோழ்தின்
விழித்தியார்தோக்குகிற்பார்பின்னையார்கண்ணுட்காக்கை
கொழிப்பரும்பொன்னிற் றோன்றுங்கொள்கைத்தாற் கொடியேயென்

(ருள்.

வெண்ணஞ்சு-மூலைவிசேடம்; நிணமுமாம். அல்லா-இவையொழிந்த. கண்ணு
மிழ்பீளை. பின்னையார் - கரிக்குருவியார். கரிக்குருவியார்கண்ணுக்குக் காக்கைபொன்
னொத்துத்தோன்றுமென்னும் பழமொழி.

இ - ள். கொடியே! விழுக்குமுதலியவற்றையுடைய புழுப்பயில்கின்ற இவ்
வுடம்பு வேறுபட்டுக் கிடந்தபொழுது விழித்துப்பார்ப்பார ஒருவருமில்லை; இஃது
அங்ஙனம் வேறுபடாமையின், விளைகின்றகாமத்தாலே காக்கை கரிக்குருவிக்ருப
பொன்போற்றோன்றுங்கொள்கையையுடைத்தாயிற்றுக்காணென்றானென்க. (உ௫)

உருவமென்றுணாத்தியாயினிறைந்ததோற்றருத்திதன்னைப்
புருவமுங்கண் ணுமுகும்புள்படவெழுதிவைத்தாற்
கருதுவதங்கொன்றுண்டோகாப்பியங்கவிகள்காம
வெரியெழவிகற்பித்திட்டாரிறைச்சிப்போரிதனையென்றான்.

இ - ள். உள்ளொழியப் புறத்தின்வடிவு நன்றென்றுணாத்தியாயின், முற்கூறிய
வெல்லாம்நிறைந்ததொரு தோற்றருத்தியைப் புருவமுதலியன நன்றாகவெழுதிவைத்
தால் நன்றென்றுகருதுவதோர் பொருளில்லையே, ஆதலின், இறைச்சித்திராளாகிய

விதனைக் காப்பியஞ்செய்யுங்கவிகள் மக்கட்டுக் காமத்தியெழும்படி வேறுபடுத்தினார்
கள்காணென்றானென்க.

இவை யிவட்டுத்தெளிவுநிகழுமென்றுகூறினான். இவர்களிங்ஙனநிற்பப் பவதத்
தன் கூறிவருந்துகின்றமை மேற்கூறுகின்றார். (உக)

வேறு.

க. காதுமாமன்மடமகளோருங்குழன்மேல்வண்டிருப்பினு
மேதமுற்றுமுரியுநகப்பென்றுன்னியல்பேத்துவே
னோதம்போலவுடன்றுடன் நுரையநீயொண்டாமரைக
கோதைபோல்வாயொளிதொழிதல்கொம்பேகுணனாகுமே (1)

உ. வண்ணத்திங்கண்மதிமுகத்தவாரோகருங்கயல்களோ
வுண்ணுகூற்றோவொளியேலோபோதோவுணர்கலேனாற்
பண்ணினீர்ஞ்சொலாப்படாமுலைப்பாவாய்கொடியேபாங்கி
னுண்ணுந்தேனையமிர்தேயென்னின் னுயிரோயெங்கனையோ. (கக)

கூ. இலவம்போதேரொழிற்றகையசீறடிகளஞ்சியொல்கிப்
புலவன்சித்திரித்தபொற்சிலம்புநகப்பூநிலத்துமே
லுலவும்போந்துமென்னுனிமலர்மேன்மிதித்தொதுங்குவாய்
கலவமஞ்ஞையனையாய்கட்காதலொழிகல்லைனல்.

இவைமூன்றுமொருதொடர்

இ-ன். காதுவையுடைய என்மாமன்களே! திருவையொப்பாய்! கொம்பே!
திஞ்சொல்லாய்! பாவாய்! கொடியே! தேனே! அமிர்தே! இனியவுயிரோ! சிறடி
யொல்கிச் சிலம்பொலிப்பப் பூநிலத்துலவும்பொழுதும் அந்நிலத்திலன்றி என்மனமா
கிய மலர்மேலேநடப்பாய்! நினைது திங்கண்மதித்த முகத்திலுள்ளன வானோ, கய
லோ, கூற்றோ, வேலோ, போதோவென்றும், வண்டிருப்பினும் இடைமுரியுமென்
றும் நின்னியல்பையேத்துவேன்; அந்தப்பூவிலே மிதித்துத்திரிகின்றநீ மான் கடல்
போன் மறுகி கையும்படி மறைந்தநீங்குதல் நினக்குக் குணமாமோ, இதற்குக் கா
ரணமென்? அஃதணர்கிலேன்; நின்னிடத்துக் காதலையுநீக்கமாட்டேன்; இனிநீ
யெவ்விடத்தாய்? கூறென்றானென்க.

ஒ-வியப்பு. ஏ-வியப்பு. புலவன்-பொன்செய்கொல்லன். என்னென்பது வினா. (1)

பணிசெய்யாததுப்பந்தாடுகின்றாயைக்கண்மொழுகிப்
பிணிசெய்நோயேன்யாங்கிடப்பப்பிறர்வாயதுகேட்டலுந்
துணிகபோதுமெனவிடுத்தாய்போந்தேன் றுயருழப்பநீ
மணிசெய்மேகலையாய்மாற்றந்தாராய்மறைந்தொழிதியோ.

இ-ன். ஆயத்தே பந்தாடுகின்ற நின்னைக்கண்டு மயங்கிப் பிணித்தலைச்செய்யு
நோயேனுய்க்கிடக்க, அந்நோயைப் பிறர்கூறக்கேட்டவளவிலே, யாழுடன்போகக்
கடவேம்; அதனைத்தான் றுணிகவென்றுகூறிவரவீட்டாய்; அக்கூற்றிலேபோந்தயான்

வருந்தம்படி, மேகலையாய்! மறுமாற்றஞ்சொல்லாயாய் மறைந்து போகின்றாயோ
வென்றானென்க. (௩௩)

இயக்கினின்றோடினையொக்குமென்றுநலஞ்செகுப்பான்
மயக்கிக்கொண்டுபோய்வைத்தாயென்மாதரைத்தந்தருளூர்
நயப்பவெல்லாந்தருவெனத்தொழுநூலல்லியானைதன்
வயப்பிடிக்கெடுத்துமாழார்த்தொத்துமதிமயங்கினான்.

இயக்கி - வீளி.

இ - ள். அங்கனங்கூறி, இயக்கி! என்மாதரை நின்றோடினைத்தற்கண்ணெப்
பென்றுகருதி அவனலத்தைக்கெடுத்தற்கு அறிவைக் கலக்கிக் கொண்டு போய்
மறைத்துவைத்தாய்; நீ யவனைத்தந்தருளாயாக; தந்தால், நீவிரும்பினவெல்லாந் தரு
வேனென்று வணங்கி, யானை தன் வலியபிடியைக்கெடுத்து மயங்கினாற்போல மயங்கி
னானென்க. (௩௪)

மல்லற்றெல்வளத்துமத்திமநன்னாடுவண்டாமரை
புல்லும்பேரூர்ப்புகழ்த்தத்தன்காதற்சினதத்தைக்குஞ்
செல்வநாமற்குஞ்சித்திரமாமாலைக்குஞ்சுற்றத்தார்க்கு
மல்லல்செய்தேனவட்சென்றாடுவென்னுனாக்கேனென்செய்கேனே.

இ - ள். வளப்பத்தை யுடைய செல்வத்தை யுடைத்தாகிய மத்திமதேசத்திற்
பதுமபூத்கில், என்நந்தைகோத்தித்தனனாகும், என்றாய் சினதத்தைக்கும், என்மாமன்
நீர்மானுக்கும், என்மாமி சித்திரமாமாலைக்கும், ஒழிந்தசுற்றத்தார்க்கும் வருத்தஞ்செய்
தேன்; யான் அவ்விடத்தேசென்றால் என்னுனாப்பேன்; இனி யீவ்விடத்து யான்
என்செய்வேனென்றானென்க. (௩௫)

உண்ணுநீர்வேட்டசைந்தேனெனவுனாப்பக்காட்டுனாடி
நண்ணிப்பொய்கைதலைப்பட்டுந்ருமமாயிலையினுட்
பண்ணிநீர்கொண்டெவந்தேன்படாழுலைப்பாவாயென்
நண்ணலாற்றாதுமுதுவெந்துருகிநகின்றானே.

இ - ள். தலைவன், பாவாய்! நீ தண்ணீர்வேட்டு இளைத்தேனெனக்கூறுதலாலே,
காட்டிலே பொய்கையைநாடிக் கிடைத்து அந்நேரண்ணித் தாமமாயிலையைக்கோலி
அதனுள்ளே தண்ணீர்கொண்டெவந்தேன்; நின்னைக்கண்ணிலேனென்றுகூறி யழுது
உருகி நையாநின்றானென்க. (௩௬)

குழைகொள்வான் முகத்துக்கோல்வளைபைக்காணன்றமுழந்தமுழி
வழநன்சொல்லுமணிசெய்கோதைகாமமுங்கண்டுங்கேட்டு (ன்ற
முழவுத்தோளான்முறுவலித்திங்கேயிருநீயென்
நிழையச்சொல்லியிளையானிளையானையெய்தினுனே.

தோளான் - இவர்கள்செய்தியைக் கண்டிருந்தசீவகன். இழையச்சொல்லியென்
றது - தாமுறையிடத்தேவந்தார்க்குத் தாமுகர்வனவற்றைக்கொடுத்துப் பேணிவிடுத்
தல் வனசரிதர்க்கியல்பாதலின், சீவகன் போக்கொருப்பட்டமைகண்டு, அவ்வனசரித
னும் யானுகர்வனவற்றை நீயுகர்ந்து வழிவரல்வருத்தந் தீர்ந்து ஏகுவாயாகவென்

ஹற்கு, அவனுந் தனக்குவருத்தமின்மையை அவன்மனம்பொருந்தச் சொல்லியென்ற வாறு. ஈங்கேயிருவென்றது - எப்பொழுதும் இப்படியே மனத்தைச் சென்றவிடத்தே செல்லவிடாதே விலக்கியிருக்கவென்றவாறு. ஆங்கு - உவமவுருபாயினமையின், ஈங்கும் உவமவுருபாம்; புறனடையால். இவ்விடத்தேயிருவென்று உபசாரமுமாம். சீவகன் அவனையின்கேயிருவென்று பொருந்தக்கூடல் அவற்கு இயையாமையுணர்க.

இ - ள். சீவகன், கொல்வனையைக்காணான் அழுதின்ற பவதத்தன்கூற்றைக் கேட்டும், அநங்கமாலீனை வனசரிதன்மேல் நிகழ்த்தின காமத்தைக்கண்டும் நக்கு, வனசரிதனுபசாரத்திற்கு இழையச்சொல்லி யவனை யிப்படியே நீ யெக்காலமுமிருவென்றுகூறி. அவன் பவதத்தனைச் சோந்தானென்க (௩௭)

என்னேளேரீரென்னுற்றீரென்னபெயரீரென்றாருபுப்
பொன்னங்குன்றிற்பொலிந்ததோணம்பியொருபொற்பூங்கொடி.
யென்னுநீரானையின்கேகெடுத்தேனென்பாவத்தார்
பன்னுறநீகேள்வியுடையென்பவதத்தனென்பெனென்றான்.

இஃது - ஓகாரம்பெறுதலேயன்றி யிப்பெறுதலும், *‘எனைப் புள்ளி யிறுவின் கொள்ளா’ என்பதனுற்கொள்க.

இ - ள். கேளீ! நீ என்னவருத்தமுற்றீ? அதற்குக்காரணமென்னை? என்ன பெயரையுடையீ? என்று கேட்டசீவகர்க்கு, நம்பி! இவ்விடத்தே யென்பாவத்தாலே வல்லிபோல்வானைக் கெடுத்தீதன்; யான் தூற்றுகேள்வியுடையென், பவதத்தனென்று. பெயர்கூறப்படுவேனென்றானென்க. (௩௮)

வேறு.

என்பொருள்கொடுத்ததுவகழ்நல்கறறபின்கணனுமாகு
மெய்ப்பொருள்வினைக்குநெஞ்சின்மெலிவிற்கோர்துணையுமாகும்
பொய்ப்பொருள்பிறகன்பொன்னம்புகமுமாந்துணையிக்கு
மிப்பொருளெய்திநின்றிரங்குவதெனையென்றான்

கற்றல் - அல்லீறறுவியங்கோள், “இற்றெனககிளத்தல்” போல.

இ - ள். தனக்கு இடுக்கணவந்தால் உதவும் பொருளைக்கொடுத்துங் கற்ற பின்பு ஞானக்கணனுமுண்டாகும்; அதுதத்துவத்தினைவினைக்கும்; வருத்தத்திற்கு உதவியுமாம்; ஆதலின், இதனையொழிந்தபொருள்கள் பொருளல்ல; இதனால் மீண்டும் பொருள்களுண்டாம்; கீர்த்திமகனையுமுண்டாக்கும்; இப்பொருளைப் பெற்று நின்றநீர் அறியாமல் வருந்துதற்குக் காரணமென்னென்றானென்க

புகழந் துணையியுமென்றுமாம்

(௩௯)

அன்புநூலாகவின்சொல்லாதொடுத்தமைந்தகாத
லின்பஞ்செய்காமச்சாந்திறைகபுனைந்தேற்றமாலே
நன்பகற்குட்டிவிள்ளாதொழுகிறுநங்கைமார்க்குப
பின்செலும்பிறர்களுள்ளம்பிணையனார்க்கடியதன்மே.

* தொல்காப்பியம், சொல்லத்காரம், விளிமாபு, ௧௨.

இ - ன். அன்புநூலாக இன்சொல்லாகியபூவைவைத்துக் கட்டிக் காதலாகிய சாந்தாலே கைபுனைந்து ஏற்றவிற்பஞ்செய்கின்ற காமமாலையை நங்கைமார்க்குப் பகற்பொழுதுஞ்ஞாட்டி நீங்காதிருப்பினும் அவர்க்குக் கண்ணுமனமும் பிறர்பின்செல்லும்; அஃது அடியிலேயுள்ளதன்றோவென்றானென்க.

பகல் - வெளியுமாம்.

(சு0)

பெண்ணெனப்படுவகேண்மோபிழலிற்றபபுநோக்கா
வண்ணிறையுடையவல்லவொராயிரமனத்தவாகு
மெண்ணிப்பத்தங்கையிட்டாவிந்திரன்மகளுமாவகே
வெண்ணெய்க்குன்றெறியுற்றற்போன்மெல்லிதுபின்னிற்றமன்றே.

இ - ன். பெண்ணென்று கூறப்படுவனவற்றினியல்பைக் கேட்பாயாக, மனவலியுடையவல்ல; குடிப்பிறப்புக்கேமென்று பாரா; நிறையுடையவல்ல, ஆயிரமுகமாக வெழுமனத்தவாம்; பத்துப்பொருளை அகங்கையிலேயிட்டாற் பொருட்குறையாழ்லா இந்திரன்மகளேயாயினும் உருகி அவர்பின்னேநிற்குமென்றானென்க. (1)

சாமெளிற்சாதனோததன்வவன்றணந்தகாலேப்
பூமனும்புனைதலின்றிப்பொற்புடன்புலம்பவைகிக்
காமனையென்றுஞ்சொல்லார்கணவந்தைதொழுதுவாழ்வார்
தேமலர்த்திருவோடொப்பார்சேர்த்தவன்செல்லநீர்ப்பார்.

இ - ன். கணவன் சாகிற்சாக; நோவின்நோக; அவன் நீங்கினால் மிகவும் பூவும் புனைதலின்றி யழகுடனேதனிப்பத்தங்கிக் காமனென்றுபெயருங்கூறாய்க் கணவனையேவணங்கிவாழ்வார், அவனுக்குத் திருவோடொப்பார்; செல்லநீர்ப்பாரென்றானென்க.

வாழ்வாரென்னுமெழுவாய்க்கு ஒப்பார் தீர்ப்பாரென்னுமிரண்டுபெயரும், *‘பெயர்கொள வருதல்’ என்பதனாற் பயனிலையாயின. ஃ ஐ-அசை. இதனாற் கற்புடையமகளிரியல்புகூறினன்.

(ச2)

அன்னனின்றோழியையாவவொன்னைக்கண்டகண்ணாற்
பின்னைத்தான்பிறனானோக்காப்பெருமடமாதுதன்னை
யென்னையானிழந்துவாழ்மாதெனவிரங்கினுணை
கன்னளோவென்றுநக்கானணிமணிமுழுவத்தோளான்.

இ - ன். ஐயா! நின்றோழி, கணவற்கைதொழுது வாழ்வாரோடொடர்பவன்; அவள்தான் என்னைப்பார்த்தகண்ணாற் பிறனாப்பாராதமது; அவனையிழந்தும் யான் வாழ்மாதென்கையென்று வருந்தினவனுக்குத் தோளான் அன்னளோவென்று நக்கானென்க.

அன்னளோவென்றது யான்கூறியவற்றிலுந் தெளிவுநிகழாமல் இவனை வருந்துந்தன்மையளோவென்றவாறு. நகை பிறரினமைபற்றிநிகழ்த்து. இனி யாம் இவனிகெட்டுக்கு உதவியானோமென்று மனமகிழ்ந்தானென்றுமாம்.

(சுங்)

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வேற்றுமையியல், ஃரு.

வேறு.

இனையலையொடிக் கிம்மந்திரத்தையோதிநீயொருவில்லேவா
வனைப் பவல்லேசென்றால்க்கொணர்ந்தருளீ
புனைசெய்கோல்வையைக்கைப்படுத்தியென்றங்கவன்போதலு
மனையமாதனாக்கணடாங்கடிபுல்லிவிழ்ந்தரற்றினுள்

மந்திரம் - மகளினாவகிகரிப்பதொருமந்திரம்.

இ - ள் நீவருந்தவேண்டா, இம்மந்திரத்தையோதி ஒருவில்லினது அம்பு
சென்றவளவையொத்த எல்லையைப்போனால், அவ்விடத்தே இயக்கிக்கொண்டுவந்து
தரும்; அவனைக்கான்பையென்றுகூறி அவன்போனவளவிலே, இவனுஞ்சென்று அவ
வனமெலிந்து பின்னிற்ருந் தன்மையையுடைய மாதனா அவ்விடத்தேதகண்டு வீழ்ந்து
அடியையப்புல்லி யரற்றினுனென்க.

தான்கண்ட மெகூற்றிலன்; இவன்றான் நம்மையுந் தீங்குதருதுவனென்று. (1)

பட்டதெல்லாம்பரியாதுரைத்தானவனுக்கேட்டான்
விட்டாராவாஅன்சணிவன்மேன்மைந்துறவினுள்
மட்டார்கோதைமனைதுறந்தான்மைந்தனுமங்கைமேலே
பொட்டிவிள்ளாவாவதனாகியுருவமோதினான்.

இ - ள் ஆங்குனமரற்றினமைந்தனுந் தானுற்றவெல்லாவற்றையும் வருந்தா
தேகூறினான், கோதை, அடியிலே மனையைத்துந்துபோந்தவன், அவளும் இவன்
விள்ளாவாவததனுய் இவனைப்பெறவேண்டுமென்று ஒட்டி அம்மந்திரத்தைப் பலவுரு
வையோதினனாகையாலே, அவற்றைக்கேட்டான்; கேட்டு இவன்மேலன்பு வலியுற
நபடியாலே, அவ்வனசரிதன்மேறசென்ற வேட்கையை விட்டாளென்க.

அவன்கனாவமெனமாறுக அம்மந்திரம் அவன்செஞ்சை இங்ஙனம் பிணித்த
தென்றுணர்க (சுரு)

வேறு.

மெழுகுசெய்படம்விழ்முகின்மத்தகத்
தொழுகும்வெள்ளருவித்திரோடைகுழ்த்
நெழுகுபொன்மதத்தின்னரைக்குஞ்சர
தொழுதுவேய்முதற்புச்சங்கொண்டேறினான்

இ - ள் படிந்தமுக்கிலாகிய மெழுகுசெய்படத்தைதயும், ஒழுகும் வெள்ளருவித்
திரளாகிய மத்தகத்தோடையினையும், ஏறுவார்கலைச் சூழ்ந்துகிடந்து உரிஞ்சும்
பொன்னாகிய மத்தகையுமுடைய வனாயாகியயானையைத்தொழுது மூங்கில்வொளியு
புரோசைக்கயிற்றைப்பிடித்து அம்மூங்கில்களையிலே அடியிட்டேறினனென்க.

பூரீகோயிலத்தொழுதான். யானையேறுவாரூந் தொழுதல் இயல்பு. (சுசு)

நிராத்ததினீனீங்கநெடுங்கணுர்
வரைக்கணைறலிவாலரிப்பொற்சிலம்

புரைத்துமின்னிருண்மேற்கிடந்தாலுமொத்
தரைத்தலத்தகமார்த்ததொர்பாலெல்லாம்.

இ - ள். இடைவிடாத தீவினைபோம்படி தொழுதற்கு மகளிர் வரையிலேறுத
லாலே, அவரடியிற்சிலம்பு உரைக்கப்பட்டு ஒருபாலெல்லாம், மின் இருண்மேற்கிடந்த
தன்மையையுமொத்து, அவரடி ஒக்கமிதிக்கப்பட்டு ஒருபாலெல்லாஞ் செம்பஞ்சு
மார்த்ததென்க.

அரைத்த அலத்தகமென விகாரமுமாம்.

(சஎ)

சாந்துங்கோதையுந்தண்ணுஞ்சுண்ணமு
மாய்த்தபூம்புனையும்தவியுஞ்சுமந்
தேந்துபொன்னிளக்கேத்தியிடம்பெறு
மார்த்தாசுமமைமலந்ததொர்பாலெல்லாம்

இ - ள். சந்தனமுதலியவற்றைச்சுமந்து உயர்ந்த பொன்னாற்செய்த விளக்
கையுமேந்தி இடம்பெறுத மக்களாரவாரம் ஒருபாலெல்லார்க்குதென்க (சஅ)

துறந்தமன்னவர்து முடிதோள்வளை
நிறங்கொளாரம்பைம்பூணிழற்குண்டலம்
பிறங்குவெங்கதூர்மின்னொநின்னிவீழ்ந்
துறங்குகின்றனபோன்றதொர்பாலெல்லாம்.

இ - ள். துறந்தவரசா தம்முடைய முடிமுதலியனகிடந்தவொருபாலெல்லாம்,
கதிரும் மின்னும் பின்னிவீழ்ந்து உறங்குகின்றனபோன்றதென்க

எண்குத் துறப்பதற்குமுன் உண்டான உடைமையாம்.

(சக)

சுருவித்தேன் லைகையுறக்கிண்டுன்
மருவிப்பைங்கறிவாரிப்பழந்சுழீஇ
வெருவிநாகம்பிளிற்றவிறைந்துரா
யருவிநின்றதிரும்மொருபாலெல்லாம்

இ - ள். கைத்தாளம்போலுந்தேனிரால், அன்னமுகவீன்கையுறத்தலாலே சேரக்
கிழிந்து வினாந்து பரந்து விளகைவாரிப் பழுத்தைத்தழுவீ நாகம்பெருவிக்கூப்
பிடும்படி யொருபாலெல்லாம் அருவியாய்நின்றதிருமென்க. (ரு0)

வெங்கதூர்க் கடவுள் வியன்றேர்வரைத்
தங்குசந்தனக்கோட்டிடைப்ப. டெனப்
பொங்குமான்குளம்பிற்குடைபொற்றுரண்
மங்குலாய்த்திசையாவையுமல்கின்றே.

இ - ள். வரையிற் நங்கிய சந்தனக்கோட்டிடையிலே ஞாயிற்றின் நேரகப்
பட்டதாக, அத்தேரிற்பூண்டமான் தம்மடியையுன்றி அதனைக் கொண்டபோகின்ற
பொழுது, குளம்பாலேகுடைந்ததுகள் திசைகளெல்லாம் இருளாகநிறைந்ததென்க.

ஆய் - ஆக.

(ருக)

சுனையநீலமுஞ்சுள்ளியுஞ்சூழ்மலர்
நனையநாகமுங்கோங்கமுநாறிணர்ச்
சுனையசண்பகம்வேங்கையோடேற்றுபு
முனைவன்மேற்றுதிமுற்றெடுத்தோதினன்.

சுனையிடத்தனவாநியநீலம். சூழ்மலர்ச்சுள்ளி - மராமரம். நாறிணர்க்கோங்கம்.

இ - ள். நீலப்பூமுதலியவற்றை வேங்கைப்பூவோடே திருவடிமேலேயேற்றி முனைவன்மேலுள்ளதுதிகை முழுக்கவெடுத்துத் துதித்தானென்க.

மீடறுள்ளவளவும் எடுத்தென்றுமாம்.

(இஉ)

வேறு.

முனிமைநுகடாயமுநவாமுதல்வன்
மனிமைத்தலைமைதனதுதானென்ப
தனிமைத்தலைமைதனதுதானென்றும்
பனிமலா தூய்கின்றபுழிச்சாவாறென்னே.

முனிமை - குணப்பண்பு.

இ - ள். முனித்தன்மைக்குமேலாகிய ஒப்பில்லாததலைமை முதல்வன்றனதே யென்பர்; அவருனங்கூறுதலான், அவனை யுலகம் பழிச்சாதிருக்கின்றது அறியாமையன்றோவென்றானென்க.

(இக)

மலரேந்துசேவடியமாவென்பமாலா
லலரேந்தியஞ்சலிசெய்தஞ்சப்படுவா
னலரேந்தியஞ்சலிசெய்தஞ்சப்படுமே
லிலரேமலரெனினுமேத்தாவாறென்னே.

சேவடிய, அ - அசை, சுட்டுமாய்.

இ - ள். மலாதானேந்தி அடியையுடைய மால், இந்திரனுல்வணங்கி மதிக்கப் படுவானென்பர்; அங்ஙனமாயின், உலகத்தார் மலரிலரெனினும் ஏத்தாதிருக்கின்றது அறியாமையன்றோவென்றானென்க.

(இச)

களிசேர்கணையுடையகாமனயுங்காய்ந்த
வளிசேரறவாழியண்ணலிவனென்ப
ரளிசேரறவாழியண்ணலிவனேல்
வளியாக்குணத்துதிநாமவித்தாவாறென்னே.

இ - ள். காமனைவென்ற அருள்பொருந்திய அறவாழியையுடைய தலைவன் இவனெயென்பர்; அங்ஙனங்கூறின், நாம் துதிகளைப்பரப்பாதிருத்தல் அறியாமையன்றோவென்றானென்க.

அரியுமயனுமரனும் இவனெயென்பதுகருத்து. பா - முற்கூறியவற்றோடொக்கும்.

(இடு)

வேறு.

இன்னணமேத்தியிறைவனடிதொழு
தன்னமுறங்குமணிவனாமேனின்று
பொன்னக்கழலானிழிந்துபொழிமழை
மின்னினடந்துமிசுசுரஞ்சென்றன்.

இ - ள். கழலான் இப்படியேத்திக் தொழுது வளையிடசுதநின்றமிழிந்து
நடந்து சுரத்தை மின்போலே கடிதுசென்றனென்க.

சுரம் - பாலே. இதனும் தூரசமனம் வலலனென்றான். (ருக)

மாலேக்கூடாவேன்மலங்கமணிமலர்க்
கோலேவிடுகணுருதுகொடியிடை
யேலங்கமழ்குழலேழையவரன்ன
வாலேக்கரும்பினநாடணந்தான்.

இ - ள். வேல்கெதலிற் றானும் போலவேனடில் வருகவென்று மலர்க்கு
ஒலேவிடுங் கண்ணினையும் இடையினையும் குழலினையுமுடைய மகளினைப்போலே
ஐம்புலனுக்கும் வேண்டும்போருளையுடைய மத்திமதேசத்தைச் சேர்ந்தானென்க.

அகம் - மருதம்; “அகநாடு புக்கவ ருப்பம் வெளவி” யென்றார். (ருள)

வேறு.

வழைச்சுறுசாடிமட்டியின் றுமள்ளர்தங்
கழைக்கரும்பெறிந்துகண்ணுடைககுமெந்திர
மழைக்குரலெனையிலவவராசெடுந்
புழைக்கடைப்புனலிலைதொழுதும்பொற்பற்றே.

இ - ள். மள்ளர் இளமையற்றமட்டையுண்டு கருமலைப் குறுகத்தறித்து மழைக்
குரலென்றுமயிலகவச் சாறுகொள்ளுமாலையிற்சாறு செந்நெடுசெறுவற் சடைமடை
யாலே புனலையிலைத்தொழுகும் பொற்பினையுடைத்து அந்நாட்டில் க.

எந்திரமொழுகுமென்று இடத்தினிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்திற்சேற்றின
வாகுபெயர். (ருஅ)

தாமரைமலாதலையிதந்துத்தன்கமழ்
தாமலாக்குவனாகாலடுததுத்தோலடிக்க
காமருபெடைதழிஇயன்னங்கண்டுநாளுந்
தேமலர்த்தடந்தழிஇத்திசைசாணமல்கின்று.

இ - ள். அந்நாடு, அன்னந் தாமரைமலரைத் தலையணையாகச்சேர்த்துக் குவளை
யைக் காலணையாகச்சேர்த்து என்பில்லாதவழியையுடையபெடையைத்தழுவிக் கண்
டுயில்கொள்ளுந் தங்கள் திசைகளெல்லாந்தழுவி நீர்மல்காநின்றனென்க. (ருக)

கண்பயிலிளங்கமுகெருத்திற்சாய்பரீஇக்
கொண்டிளமந்திகளெறியக்கோட்டிடைத்

நிண்கனிமுசுக்கலைசிதறுந்தேம்பொழின்
மலர்மர்கடந்தவன்மகிழ்வோடேகினான்.

இ - ள். அமணாக் கடந்தவன் கோட்டியுடையிலே மந்திகளிருந்து கமுகின்கா
யைவாங்கிக்கொண்டு எறியக் கலை தோற்றுந் களியைச் சிதறும் பொழிலை மகிழ்ச்சி
யோடே போனானென்க.

இஃது அந்நாட்டின் நகராச்சூழ்ந்த பொழில். (சு0)

களிறுமாய்க்கூர்ச்செநெந்தநிநாட்டிடை
யொளிறுவேனரபுநகரமொய்யெனப்
பிளிறுவாரிடிமுரசாபப்பப்பெய்கழல்
பெரிநிலாக்தேன்விபான்விருப்பொடெய்தினான்.

இ - ள். களிறுமறைநின்ற செந்நெந்தநினாயுடைத்தாகிய கழனியையுடைய
நாட்டிடத்தில் நரபதிகளைக் குற்றமுற்றேள்வியான் முரசார்க்கின் நகரத்திலே
விருப்பத்தோடே செந்தானென்க

முரசு - நன்னிதிதம். (சு1)

புறநகரமணமகனொருவன் போதலா
னிறைமகன்வினையினென்னபேரதே
துறைவளர்நாடொடுநரஞ்சொல்லென
வறிகவென்றலரிவாய்கமழுகூறினான்.

இ - ள். இறைமகன், கலமிழியுநதுறைமிக்க நாமும் நகரமும் என்னபெயரை
யுடைத்து; சொல்லென்று வாய்விட்ட அலரிப்பூக்கமழ வினவினான்; அதுகேட்டுப்
புறநகரின்னும் போதருடானாகிய மணமகனொருவன் அப்பெயர்களை யறிக்கவென்று
கூறினானென்க. (சு2)

க மத்தியதேசபாராடும்நின்றாட்
டெத்திசைசுநியமுமிறைகொண்டில்லவாக
ருயத்துவாகொடுப்பவரேமமாபுர
மிதத்சைக்கையநீபுதியைபோன்மென. (சு3)

உ. அன்னதேயென்றன்னடிசிற்காலமா
லென்னொடுபேசினுய்தவிர்மறநீக்கெனப்
பொன்னகாபுக்கினநிவல்போலென்றான்
வின்மரீஇவாங்கியவிந்ருதோளினான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். நாமு மத்தியதேசமென்னும் பெயரையுடைத்தாம்; இந்நாட்டில் எத்
திசைநிகியமு மிறைகொன்றதலால் இல்லவர்க்கு உய்த்துங்கொடுப்பவரார் ஏமமா
புரமென்னும் பெயரையுடைத்தாம்; ஐயனே! நீயித்திசைக்குப் புதியைபோலுமென்
றவன்கூற, அங்ஙனம்புதியேனென்று சேவகன்கூறுதலின், அவன் என்னுடனேவார்த்
தைகூறினாய்; அதனால் நட்பிற்குத்தாழ்வில்லை; அடிசிற்காலமுமாயிருந்தது; இவ்விடத்

தே தங்கென்றுகூற, தோளிநான் நகரிலேசென்றபின்பு பாப்பேன்; இப்பொழுது போவென்றானென்க.

அறிவல் - மறுத்தற்பொருட்டாய் இறைபயந்தது. வில்லைப் பயின்றுவளைத்த.)

புணர்மருப்பியானையின்புயல்கொண்மும்மத

மணமகள்கதுப்பெனநாறுமாநகர்த

துணைமலர்க்கண்ணியுஞ்செம்பொன்மாலையு

மிணைமலர்த்தாரினுனிடறியேகினான்.

இ - ள். தாரினான், பிணையலையும் மாலையினையுமிடறி, யானையினது மழை போலுமும்மதல் கதுப்பெனநாறுநகரிலே யேகினானென்க.

இடறி - நிகழ்காலமுணர்த்திற்று.

(சுரு)

வண்டுகொப்புளித்துணுமாலேமார்பினை

கண்டுவப்பளித்தவர்கடைக்கணைக்கற

மண்டப்பளிக்கறைமருங்கொர்மாநிழல்

கொண்டவர்களித்தேதோர்குளிர்கொள்பொய்கையே

இ - ள். தங்கண்கள் மாலேமார்பினைப்பார்த்து மனத்துக்கு மெழ்ச்சிக்கொடுக்கப் பட்டமகளிருடைய அக்கடைக்கண்கள் பின்பு தன்னைக்காட்சியின்றி யேக்கறும்படி போய் மாநிழலை யிருப்பிடமாகக்கொண்டவற்கு ஒருபொய்கை வருத்தத்தைக்கெடுத்ததென்க.

ஏக்கற - இளைத்திடைய. மண்டபம்போலப் பளிக்கறை.

(சுசு)

வேறு.

வண்கிறைப்பவளச்செவ்வாய்ப்பெடையன்னமடன்மகூரத்

தன்கயநீருட்கண்டதன்னிழல்பிற்தென்றெண்ணிக்

கண்டனாகள்வமற்றுன்மாதலிதன்னைநீர்க்கீழ்ப்

பண்டையமல்லம்வேண்டாபடுக்கவெவ்நூழிற்றன்றே

இ - ள். கிறையினையும் வாயினையுமுடைய பெடையன்னம், அந்நியாமமீகுந் லாலே நீரிலேகண்ட தன்னிழலை வேறோபெடையென்றாகுநி, கள்வனே! நின் காதலிதன்னை நீரின்கீழேகண்டேம்; இனி முன்புபோற் நேற்றத்தேறேம்; அகப் படுக்கவேண்டாவென்று ஊழிற்றென்க.

(சுஎ)

செயிர்ப்பொடுகிவந்துநோக்கிச்சேவலினகலச்சேவ

லயிர்ப்பதெனின்னையல்லாலறியலேனன்றிமூக்கி

னுயிர்ப்பதுன்பணியினாலேயுடனியென்றுபல்காற்

பயிர்ப்பறச்சிறகாற்புல்லிப்பணிந்துபாண்செய்ததன்றே.

இ - ள். அங்கனமுடிய பேடை குற்றத்தோடே கோபித்துநோக்கிச் சேவலி னின்றநீங்க, சேவல், யான் நினைவன்றி வேறொன்றறியேன்; என்னையிர்ப்ப தென்? அதுவுமன்றி யானுயிர்தாங்கியிருப்பது நின்னேவலாலே; ஆதலின், நீயுடாதே

கொள்ளென்று மனங்கொள்ளாதிருக்கின்றமைநீங்கப் பல்காற்புல்லி வணங்கித் தாழ்ச்
செய்ததென்க. (சுஅ)

கலையுணர்மகளிர்நெஞ்சிற்காமததிற்கனிந்தவூட
லிலையுணர்மைந்தாரீக்கிநெறியினுற்புணர்ந்ததொப்ப
வலர்மிசைப்பெடையினூடலுன்புநொள்சேவனீக்கிக்
குலவியபுணாச்சினோக்கிக் குன்றனுஞ்சிந்துக்கின்றான்.

கலை - மகளிர்க்குரியவாக மணிமேகலையிறகூறிய * கலைகள்; கரணமுமாம்.
கனிந்த - பழுத்த.

இ - ள். மகளிர்நெஞ்சில் ஊடலைத்தீர்க்குமுறைமையையறிந்தமைந்தர் தீர்த்
துப் புணர்ந்ததன்மையையொப்ப, சேவல் பெடையினூடலேநீக்கித் தாழ்ந்தபுணர்ச்சி
யைநோக்கி முன்புசலியாதவன் இப்பொழுது நினையாநின்றானென்க. (சுஅ)

தன்னையாள்முகத்தைநோக்கிற்றான்முலைமுகத்தைநோக்கும்
பின்னையான்பலவுப்பேசுற்றானென்றுமிழற்றுமபைம்பூட்
பொன்னவாஞ்சுணங்குபோர்த்தபொங்கிளமுலையினுளென்
முன்னையாள்போன்றுதத்தை முகத்துளேதோன்றுகின்றான்.

இ - ள். அவளுடனீர்த்ததற்கு யான் தன்னையுமுகத்தைப்பார்த்தாற் றான் எதிர்
நோக்கின் ஊடநீருமென்றைஞ்சிறிதும்; பின்பு யான் ஊடநீர்ப்பலவுங்கூறின,
அவற்றைக்கெடுத்துத் தான் ஒருமொழியை மெல்லக்கூறும்; இத்தன்மையையுடைய
முலையினுளாகியதத்தை முன்னையாள்போன்று என்முகத்துள்ளே தோன்றுகின்ற
னென்க.

அவாம் - விரும்ப, ஈற்றுநிசையகரம் மெய்யொடுங்கெட்டது. குணமாலையாற்
றத்தைக்குறிக்கூந்த வூடநீர்த்ததனை நினைந்தான்; ஒழிந்தோர்க்கு அவ்வணிகழ்ந்த
வூடலின்மையின். முன்னொடினநிலைமையாகவே தொந்துதலின், முன்னையாளை
ன்றான். (சுஅ)

வேறு.

க பரிவுற்றப்பயனின்றியுமபசையபரி,
முரிவுற்றாகளின்மூர்ச்சனைசெய்ப்பவாற்
பிரிவின்றேன்றியபேரன்பெனப்படு
மெரியினமுழுகியறந்துபடுங்கொலோ.

இதுமுதல் மூன்றுகவியுமொருதொடர்.

பாவைமாரன்புற்றால் ஒருபயனின்றியும் வருத்தமுற்றாப்போல நெடியிர்ப்புக்
கொள்வார்கள்; ஈண்டு அதுவன்றிப் பிரிவாதலின், அப்பிரிவாற்றேன்றிய அன்
பென்னுநெருப்பிலேயமுந்தி யிறந்துபடுமோவென்க. இவ்வாறு அருள் பிறர்க்காகு
மென்றாற்போலக் கருதுதல் பரிவு. (சுஅ)

* இவற்றை, மணிமேகலையில் இரண்டாவது ஊரலருணாத்த காதையிற்
காண்க.

உ. வாளியம்பனவாட்டடங்கண்ணிதன்
 றேளுமென்முலைப்பாருந்தொன்ன
 னாளுநாளினுநைந்துநைந்துநகடப்
 பூனைமெல்லணைமேற்புரளுங்கொலோ.

வாளியம்பு - கயலம்பு. பூனைமெல்லணையென்றான், பூனைமுதலியவற்றைச் சமைத்தவின். தடங்கண்ணி உள்கடுதலாலே தோளுமுலையுந் தன்றென்னலம நாடோறுநாடோறுங் கெட்டுப் புரளுமோவென்க. முன்பு என்றோளாகிய அணைமேற்று யின்றான் இப்பொழுது தீமாகியவணையிலே புரளுமோவென்றுவென்க. (௭௨)

ங. உருகிவாடியொன்றுதருகொல்லெனக்
 கருகிவாடியாகாமருதோதைத
 னிருகணிநுமிடைமுலைசோர்த்தும்க்
 குருகுபாயதடமாகவழுங்கொலோ.

யான்போந்தபின்பு அவனுறந்தென்னென்றுநின்றது உருகிவாதெலாலே கருகி வாடியதோர்கோதைபோல்வாள் தன்முலையிடை தடமாமபடி தன்னிரு கண்ணினும் வழந்துவீழ அழுமொவென்க. “கருங்கால வெண்குருகு மேயும் - பெருங்குரு மாயிற்றென் னிடைமுலை நிறைந்தே” என்றாற்பிறரும்.

இ - ள். இங்ஙனந்தோன்றின இவள் இறந்துயடுமோ, புரளுமோ, அழுமோ, என்செய்கின்றாள் என்றுவென்க. (௭௩)

வண்ணொழ்பயில்கோதைதடமுதற
 கண்டநூன்றுதன்னாண்னொணுங்கள
 னெண்கொண்டுபருகியநோக்கொடவன்
 றுண்டெனவியுருங்கியிருந்தே.

இ - ள். யான்பயின்றகோதைகூட்டத்திருமுன்னே கண்டவன்று தன்களை னெண்ணுங்கைகளாலே முகத்துகொண்டுபருகிய என்னாய்யிருக்குமோ நோக் கமுண்டு; அஃதுஇப்பொழுதும் உருக்காநின்றதென்றவென்க.

பருகியநோக்கமென்க. இஃது அவளுட லுடன்றேன், வியாதேயன்றித் தலைநாட் டோன்றியவாறுந் தோன்றினமை கூறிற்று. (௭௪)

காதலாளுடலுள்ளுயிர்கைவிடி
 நேதமென் னுயிரெய்தயிறக் குமற
 றதலாலழிவொன்றிலளல்லதூஉம்
 மாதர்விஞ்சையும்வல்லளமல்லலோ.

இ - ள். யாம் இருதலைப்புள்ளின் ஒருயிரேமாதலிற் காதலாளுயிர்நீங்கில் என் னுயிரும் ஏதமெய்திரீங்கும்; இதுநீங்காமையின், அவளும் இறந்துபட்டிலள்; இதுவும் அறிதற்கோருபாயம்; அல்லதிலும் விஞ்சையும்வல்லளல்லளோ? அதனாற் பன்னிரு மதியினென்று சேவன்கூறியவதனையும் பிறபான்மைகளையுமுணர்ந்து ஆற்றுவனென் றுவென்க.

அல்லதிலுமென ஏழனுருபுவிரிக்க. அல்லதா உமென்றது - முன்வருந்துவனோ வென்றதனைபுமுணர்த்திற்று. அவட்கு மிக்கவருந்தமின்னம மேல் வரவடும் ஓலை யானும், இவன்சென்றகாலத்துக் குணமாலையிடத்தேபோமென்றதனுமுணர்க. ()

காதன்மிக்குழிக்கற்றவுங்கைகொடா

வாகுல்கண்ணகத்தஞ்சனம்போலுமாத்

முதுதூர். ரபு கங்கியவண்டூர்க்

கேதமிதழெனவெண்ணுமென்னெஞ்சரே.

இ - ளா. தாதைபுனனுரினது அதிலேதங்கிய வண்டையொக்குத் தலைவராய் ஞாக்குத் தாதொர்வருமடமது இவ்வாறுபெருமாயிந்ந்ததென்று அறிவையொ ளன்னையிசுழந்துகடும் ம டெனசு ளெனதுநின்றத; இவ்வனமென்னும்படி காதன் மிக்கவிடத்து நுகுன்புகிடுத துணைப்பன்று சுடமகவியும் பிறாகுறநீக்குதற்கு உதவசுன்னி வொருநீக்குதற்கு உதவாபொழிசல கண்ணினுட்கிடந்தவஞ்சனத் தையொசுகமாயி ளுடைய இவ்வனம் இலேத டெனசொழ்தருச்செப்த திவினையா தென்றனென்

பவததன்வொதத்திபு கு யுணுணாத்ராகு என்வறுத்தத்திற்கும் உணர்வுடை யோர் இவ்வாறுகூறுகொன்று அடர்கூறுமொழியைத் தான்கொண்டுகிறுண். என் னுமென்றத-இறந்தபபயாவென்பது முதலியவற்றை. நெஞ்செனவே எனதநெஞ் சென்பதுபபம். என் - *என்னென்ப பதிகொடுமு” போனின்றது. கண்ணி னுட்கிடந்த அஞ்சனம்அதாபயன்னைடர்த்ததுபொலக கல்வ நெஞ்சிற்கிடந்தம் பயன்றத்திலையென்றான். ச்சநதனை நாசகான்முதலாயினும் இத்திதுகூறின மைகண்டுநமக்குதுதுதகாபதன்றான். இனி இறநெனயென்பினஞ்செனனும்; இது வண்டனார்க்கு ஏதமென்றுமாம், இவ்மென்றது முற்கூறியவருதத்ததை உண்டன் னா - உத்தமர். இனி வட்டன்வர் - தபொகனா; பிரமராசனாபதின், அப்பயரா யிறுது. அடக்கேடுருததபலவாத்சென்று என்னுமென்றும்”ம். கன்று - இந் நெனவிராரப.

(எசு)

(६५)

நடுவெங்கோலம் கயிலாஸ்லிங்கத்தி

மறவெங்க மரதுவந்து நிதியனைப

புறமணிவந்தே ராகத்துப்பலக நகரம்.

உயர்வாங்குபெயர் : கிட்டி (000) 36211

இ - ற். யுகளிர் நலத்தினுள்ள காதலனும, அகனா உடர்ந்தலானும்வந்து செ
நந்த தீவ்ணையாகிய பரததயமுற் றிழையுடையபெற் றபொய் நகத்ததே பதைகருங்
கால் அவ்விடத்தே யறியவல்லவது வேறு சா... ன்லையவ. னுதலின், ஈண்டு அவ
னேயன்றே சமனென்றொருன்க.

(எ)

(୧୧)

வேட்கையுடைய விம்முறலொத்திய

மாட்சியுள்ள ததைமாற்றி மலாமிடை

காட்சிக்கின்பெயர்வைபக்காமர்நலனுண்ம

மீட்டுமங்கிருந்தான் விடையேழான்.

இ - ன். ஏறனான் வேட்கை மேவிடுதலாலே, வருத்தமுற்ற மாய்தலையுடைய உள்ளத்தைக்கெடுத்து அப்பொய்கையினலத்தைதகர்ந்து மீட்டும் அவ்விடத்தேயிருந்தானென்க.

வருத்தத்திற்குக் காரணமாகின்றவிடத்து இருத்தலருமைதோன்ற, மீட்டுமென்றார். (எஅ)

வேறு.

க. நேராரநேருநீணிதிதுஞ்சுந்தைகோயி
லாராவெம்போராயதடமித்தன்னரசற்கு
நாரார்கற்பின்னுகிளவேயததோணனினைக்குஞ்
சீராறநேன்றிச்செல்வமொடெல்லாந்திருத்தகடான். (எக)

உ. விண்டாரத்தேய்க்கும்வெம்பரிமான்றோவிசயன்னென்
றுண்டாய்நின்றனன்புகழழியுலகேதத
வண்டாசோலைவாரமணநாற்புகுகின்றன
கண்டான்சேர்ந்தான்கானையைக்கல்விக்கடலானே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ன். அரசனாகிய தடமித்தனாகும், நசையாந்தகற்பிளையுந் தோளினையுமுடைய நளினைக்குந் தலைமையோடேபிறந்து, செலவத்தோடே கல்விமுதலியன வெல்லாம் அழகுதக்கவன், விசயனென்று பெயர்கூறப்பட்டு உலகமெல்லாந் தன்பு கழ் ஊழிக்காலமுண்டாக வேத்தநின்றவன், பகைவர்தரு திறைதங்குங் கோயிலிற்சோ லையிலே தன் மணநாற்ச்செல்கின்றவன் கல்விக்கடலானாகிய கானையைக் கண்டான், கண்டு சேர்ந்தானென்க.

மணநாறுதலாற் கண்டானென்றுமா.

(அஅ)

இந்நாட்டில் பூரிவ்விடமெயதாரிலண்வாழ்வா
ரெந்நாட்டெவ்வூரெப்பெயராய்நியுடையென்றது
கந்நாட்டெவ்வூரெப்பெயரல்லாப்பெயர்சொன்னான்
பொய்நாட்டேயும்பொய்லவாற்றற்புகழ்வெய்யோள்.

இவண் - இவ்வுலகில். என்றது தனக்குடக்குமிடத்தை.

இ - ன். அங்ஙனஞ்சோந்தவன் இவ்வுலகில் இந்நாட்டில் இவ்வூரில்வாழ்வா இவ்விடத்தைச்சோர்; ஆதலின், இவன் இவ்விடத்தானல்லெனென்று உட்கொண்டு நீ எந்நாட்டில் எவ்வூரில் எப்பெயரையுடையாய்? உடையென்றுவியுன்றற்கு, புகழ் வெய்யோன்றான் சொல்லாற் பொய்யாகநாட்டிக்கொள்ளப்பட்டதாயினும் பொருளாற் பொய்யல்லாததோர் வழியாலே ஏமாங்கதமென்னுந்நாட்டில் இராசமாபுரத்திற் சீவகனென்னும்பெயரையன்றிப் பொருளான் அப்பெயரேயாகக் கூறினானென்க.

எனவே மறைந்தொழுகின்றமை பெற்றும்.

(அக)

* த்ருமித்தனென்னும் வடமொழிப்பெயர் தடமித்தனென்றாயிற்று.

வாமான்றிண்டேர்வள்ளலுமுள்ளம்மிகைகொண்டெங்
கோமாற்குப்பென்கொள்பயன்மிக்கான்கொலைவேலா
னேமாறில்லாவிந்திரனேயும்மிவனெவ்வான்
போமாறாய்வென்பொறபொடுகிடவகையென்றான்.

வாமான் - தாவுமான். கோமாற்கு - உருபுமயக்கம் இங்கிரனும், உம்மை-
கிறப்பு; ஏதாரம் - பிரிநிலை.

இ - ன். ஏத்தொழிலில் நகரில்லாதவிந்திரனும் இவனையொவ்வானுதலின்,
இக்கொலைவேலான் யாங்கொள்ளும் பயன்மிக்கவனென்று வள்ளலுந் தன்னறிவின்
மிகையாலே குறிக்கொண்டு எங்கோமானிடத்தே யிவன் நெஞ்சாலே சென்றுகூடுங்
கூற்றாலே செலுத்துவேன்; அங்ஙனஞ்செலுத்ததற்கு இவனெஞ்சுபோம்வழியை
ஆராய்ந்துபார்ப்பேனென்று சுருதினுனைன்க.

(அஉ)

பூங்குழலானைபுண்ணியாமப்பிழைநோக்கி
யீங்கிதுநன்னாடித்திநின்றூரிதுரின்னில்
வீங்கியதிண்டேர்வெல்புகழாய்திண்கிளையென்றாற்
காங்குதுவெல்லாமண்ணலுநேந்தாங்குமகென்றான்.

இவனையெதி பபந்தவின், விசயன் ப புண்ணியநம்பியென்றான்.

இ - ன். விசயன் சீவகன்முதலதையார்த்தது, வெல்புகழாய். இங்ஙனங்
கொண்டலீடத்து இங்காதி நின்னுடையநாடி, இவலூர் நின்னுடையலூர்; இந்த இல்
நின்னுடையவீல்; யாங்குஎல்லாம் நின்னுடையசுற்றமென்று உறவுகூறினானுக்கு,
அவ்விடத்துக்கூறிய உபசாரத்தினது பன்மையெல்லாவற்றையும் அண்ணலும் அப்
பொழுது உடன்பட்டி இனி மனைவ மொழியங்கவென்றானென்க.

(அக)

வேறு

யன்னவன்சிறுவனாகுகோம:ககனியுண்ணலுமறு
மின்னவிராணையிறப்பலாற்பிழைப்பெயதுமீண்டுநிற்பப்
பொன்னவிராசமுல்லுனபொருசிலைகணையின்வாங்கி
யின்னமிதாறுகின்றவருங்கனியறவெய்திட்டான்.

இ - ன். விசயன் அவ்விடத்தே ஒருமாங்கனியையுண்ணக்கருதியதவருந்
குக்கணியாலேபிழைப்பவெய்து அக்கருத்துமீண்டுநின்றானாக, சீவகன் வில்லை அம்
புடனேவாங்கி அக்கனியை யாரும்படியெய்தானென்க.

(அச)

எய்தவககணையுமா விரினுங்கனியதுவும்பூமித்
கெய்தவச்சிலையினெல்லையனுக்குமேந்தெனக்கி
யெய்தவவ்விடத்துநின்றேயெய்தவத்தடக்கைகொண்டாற்
கெய்தச்சென்றையனாரத்தமுவிக்கொண்டிதனைச்சொன்னான்.

இ - ன். தானெய்த அவ்வம்பும், மாவின் துகனியாகியவதுவுந் தானெய்த அவ்
வில்லினதுயரத்திலே பூமிக்கணுகினவளவிலே, ஏந்தல்பார்த்து எய்தவவ்விடத்தே

நின்று எய்தவக்கையிலேவாங்கிக்கொண்டவனுக்கு விசயன் அணுகச்சென்று தழு
விக்கொண்டு இதனைக் கூற்றினென்க. (அரு)

வண்சிலைகொண்டவாறுமவர்களைத் தொடுத்தவாறுங்
கண்களை வைத்தவாறுங்கல்செய்தோளிருந்தவாறுங்
திண்சரம்விட்டவாறுஞ்சென்றுகோல்பாய்ந்தவாறுங்
கண்டெலாம்வியந்துநோக்கிவிலுடைக்கடவுளென்றான்.

இ - ள். முட்டிவீசேடமான படியையும், நிலைநீசேடமாகநின்று கணையைத்
தொடுத்தபடியையும், இலக்கடைந்தபடியையும், தோள்பிறழாமற்கிடந்தபடியையும்,
அம்புவிட்ட நொய்ம்மையையும், கோல காம்பையறுத்துக் கூடவந்தபடியையும் எஸ்
லாங்கண்டு அதிசயித்து அவனைப்பார்த்து நீ விலைப்படைத்த கடவுளென்று
னென்க. (அரு)

மராமரமேழுமெய்தகாங்குவிற்ற க்களாவல்வி
விராமனைவல்லென்பதுவசயலாகுண்டதில்லை
யொராமனமியவ்கணின்றியுவுக்குமாசெய்வலென்று
குராமலாககாவுநீங்கிக்கோயிலேகொண்டபுக்கான.

இ - ள். விலைத் தேவிப்பொருட்டுவனைத்த கையினையுடைய இராமனை மராமர
மேழும் உருவவெய்த வலிய வற்றொழிலைவல்லெனென்பது யார்த்தையன்றிக் கண்
ணைக்கண்டதில்லை, இதுகண்டேன்; இனி நீங்கிப்போமுள்ளம் இவனிடத்தின்றாக
இவனுவுக்குமாறு செய்வெனென்று உட்கொண்டு, தான் காவினின்றநீங்கி அவனைக்
கோயிலிலே கொண்டபுக்கானென்க. (அரு)

வழிவரல்வருத்தமோம்பிவழிவரப்பூணணிந்தமராம
னழிகவுளையானேயேந்தற்காண்நிறமந்யச்சொன்னான்
மொழியெந்நீரும்பிமன்னன்னநீர்விறமடக்கையாங்குக்
கழிபெருகு கமன்கூறிக்கா தலர் காளைபொன்றான்.

இ - ள். விசயன், வழிவருகலாலுண்டானவருத்தத்தை உணவுமுதலியவற்று
லேதீர்த்துத் தடமித்தனுக்கு அவன்கூறுபாடெல்லாமற்யககற்றான்; அவனும் அக்
கூற்றையெதிரேவிரும்பிச் சீவகனுக்கு மிகப்பெரிய உபசாரங்களைக்கூறி, காளாய்
நின்மேற் காதுவையுடையுமென்றனென்க. (அரு)

கிலுத்தங்கூப்பரங்கொன்னுமிரண்டினுத்தஞ்சார்ந்து
நலததருவிரல்லைந்தினிமபர்மூவிரல்வீனாரு
சிலைத்தழும்பியானேத்தோலுநூற்றுநாசிறுமினெத்த
விலக்கணக்கிடக்கைதண்டேயேவினுக்கரசு என்னென்றான்.

கிலுத்தம் - முன்கைச்சந்து கூப்பாரம் - முழங்கைக்குமுன். யானைத்தோல்
காழ்ப்பேறினபடிக்கும், அநிலை நூறையெயுடைத்தது வெண்மைக்கும், ஏறுமீன்
தழும்பின்வடிவிற்குமுடிவமை.

இ - ள். அவன் பின்னுங் கிலுத்தங் கூப்பரமென்றவிரண்டிலும் முன்கைச்சந்
தைச்சேர்ந்து உத்தமவிலக்கணத்தையுடைய விரல்களைநிற்கருகே யானைத்தோலின்

தூற்றாயையுஞ் சிறுமீனையுமொத்த மூவிரலினத்தையுடைய சிலைத்தழும்பாகிய இலக்கணத்தினது கிடக்கையைக்கண்டே விற்பொழிநுக்கு அரசனென்றனென்க. (1)

அண்ணலஞ்சிலைவலாருளமோகவாசானிம்பின்னை
விண்ணகுவுளாளிவெற்பின் விஞ்சையருலகினல்லான்
மண்ணகத்திலலை யென்பாராவாயினே மடங்குவந்தான்
புண்ணகத்துறையுமேவலாநெனப்புக்கழந்தரசன்சொன்னான்.

அமோகவாசான் - தப்பாத ஆசாரியன் இன் - உருபுமயக்கம். இன்னும், ஐயும் அசை.

இ - ள் : விண்ணத் தலைமையையுடைய கல்வல்லாரிற றுரொண்சாரியனுக்குப்
'வின்பு விஞ்சையருலகினல்லது மண்ணிடத்து வில்வல்லாரிலலையென்பார் வாய்மடங்
கும்படி வேலான் றொன்றிறனென்றுபுகழ்ந்து, அரசன் பின்னும் ஒருமொழிகுறின
னென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார் (க0)

வித்தற்றனம்பிரதேற்றுவிறுந்தினலிவனுமன்றி
மற்றுமோர்காலவருளாளர் மாண்பினல்லளாந்ததிலை
கொற்றநீகொடுக்கவேண்டும் குறையெனக்குறிசினேந்தார்
என்றைநாளாதி யாகவவாநாடும்பயிற்றுகின்றார்.

இ - ள் : விசயன் வித்தற்றலையறியான்; அதற்குப்புகியன், இவனுமன்றி வேறு
மொருநால்வருளா; அவருங் கல்விமாட்சியோடு வளாந்ததிலை, இவர்களுக்குக் கல்வி
நீகொடுக்கவேண்டும்; இவ்விதம் எமக்குக் காரியமெனச்சொன்னனாக, அதற்குச் சேவகனு
நேர்ந்தான்; நேர்ந்தபின்பு அந்நாள்முதலாக அவர்களும் அக்கல்வியைப் பயிற்று
கின்றாரென்க (கக)

வேறு.

சுழலிற்செந்தாமலாயடிக்கடல்லைத்தங்குதகெகா

நிழலினிககாநினைதகனநினைப்பினாடவாணக்கி

யழலிற்சாராதகலாதொழுகலொருளாவன்போகிப்

பொழிலின்மிககதனிற்புக்காள்மணமகளிர்போற்பொலிந்ததெ.

இ - ள். அங்கனம் பயிற்றுக்கின்றவர்கள், செருப்புப்போலே யடிக்கைப்பொருந்
திக் காதலமிருதலாலே நிழல்போல நீங்காராய், அவனினைத்தனவற்றை ஒருகணத்
தின்முடித்துத் தீப்போலே யனுகாது அகலாதொழுகாநிற்க, அவன் ஒருநாளிலே
போய்ப் பொழில்களில் நண்மைமிககதொன்றைச்சேர்ந்தான்; அதுவும் பலமணத்
தான் மணமகளிராடபோலப் பொலிந்ததென்க.

"ஒண்ணுதன் மகளிர் சுழலொடு மறுகும் - விண்ணுயர் தோங்கிய கடற்றவும்"
என்றா பிறநம். (கஉ)

பாசிப்பாசத்துப்பைம்பொன்னினாததாலிபூத்தவேங்கை
மாசில்வெண்கிலைநீர்தோய்த்துமேற்போர்த்தவண்ணமேபோற்
காசின்மட்டொழுகப்பூத்தவழிஞ்சில்கண்ணார்கவின்னொண்டன
பேசுந்நெத்தலையவெண்கதையபுன்கம்பொரியணிந்தவே.

இ - ன். வேங்கை பச்சைக்கயிற்றிலே நீரைத்த பொற்றூலிபோலேபூத்தன; அழிஞ்சில் வெண்ணிலை நீரைத்தோய்த்து மேலேபோத்தாற்போலே தேனெழுகும் படிபூத்தன; புன்கு செந்தலைய வெண்கறையவாகிய பொரிபோலேபூத்தன; இவற்றைக்கூறில் இவைதாங் கண்ணிற்கார்ந்ததோர் கவின்கொண்டனவென்க.

வெள்ளைமறுவை யுடையனவென்க.

(கூங)

கோமிதையாக்குழிசியோடாரங்கொள்க்குயிற்றிய

வோடுதேர்க்கான்மலந்தவகுளமுயர்ச்சண்பகங்

கூடுகோழிக்கொழுமுள்ளரும்பினவங்கோசிக

வாடைபூத்தனபாதிரிலெண்டம்புபந்தணிந்தலே.

குறட்டோடே யாகளமுத்தத் தைத்துச்செத்த தேருருளை; மேற்குட்டிலையாத தேருருளை.

இ - ன். மகிழ் தேருருளைபோலேபூத்தன, சண்பகங் கோழியிடத்தேகூடின முன்னுப்போலேயரும்பின, பாதிரி கோசிகப்பட்டுப்போலே பூத்தன; வெண்கடம்பு பந்தணிந்தனவென்க.

(கூச)

வெருகுலேப்பச்சிரிப்பனபோன்முனைத்தமுல்லையையவா

ளரவுபைபத்தாவித்தாங்கன்னகாருதாவிழ்ந்தலாந்தன

குரவங்கொண்டருறும்பூழ்போற்கொழங்கான்முகைசுமந்தன

குருதிக்கூரெயிறுகூத்தியர்கட்கொண்டகொடித்தளவமே

இ - ன். முல்லை வெருகுவிரும்பச்சிரிப்பனபோலே யரும்பின; குருதிக்கார்த்தன் பாம்பு படத்தைவிரித்தக் கொட்டால் கொண்டாலன்னவாக முகைநெகிழ்ந்து நின்ற அலர்ந்தன; குரவங் கையிலேபிடித்த குறும்பூழின் கால்போலே கொழுவிய முகை யைச்சுமந்தன; * தளவங் கூத்தியரிடத்துக் கூரெயிறுபோலேயரும்பினவென்க.

கொடுமேதோன்றக் குருதிக்கூறியா.

(கூரு)

சொன்னான்மலருமல்லனவுமவியிழ்பலவின் குழ்ச்சுளைகளு

நன்மைநூலினயந்தோன்றநன் பொன்விரல் னுறுயினாற்

பன்மணியுமுத்தும்பலாழும்பைம்பொன்னுங்கோத்தாலொப்ப

வென்னவமரருமருளத்தொடுத்தானினமாலையே.

இ - ன். மாலேகட்டுமாறுகூறிய நூலினயந்தோன்றத் தேவருமருள மணிமுதலி யனவற்றைக்கோத்தாற்போலே முறகூறியமலர்க்காயும் ஒழிந்தவற்றையுஞ் சுளையையுங்கொண்டு விரனுதியாலே ஒருவகைமாலையைக் கட்டினுனென்க.

(கூசு)

ஊனுண்ணிக்கக்குழவியெயிற்றேரொளியெயிற்றினன்

றேனுண்போதிற்பிணையலும்பந்தும்புனைந்துதேனார்ந்த

நானந்தோய்த்துநறுங்கலவைநாறுமதந்தெளிந்தபின்

பாணுண்டிஞ்சொல்லாரோர்பிவிவண்டார்ப்பவந்திறைஞ்சினான்.

இ - ன். சிங்கக்குழவியின் எயிற்றையொக்குமெயிற்றினன், அவ்வகைமாலே

* தளவம் - செம்முல்லை. இதனைக் குறிஞ்சிப்பாட்டுமையிற்காண்க.

யொழியப் போதாலே ஒருமாலையையும் பந்தையும் பின்னுங்கட்டி யிவற்றை யினி
மைகிறைந்தபுகைத்தோய்த்து அவற்றினரும்புகளுக்குச் சந்தனத்தோடுகூடிய பனி
நீரையும் புழகையுந்தெளித்தபின்பு, பாலைப்போலத்தீவிதாகிய கூரிய சொல்லையுடை
யாள் ஒருதொழில்செய்யுங்குறளி வந்துவணங்குகுள்ளென்க.

ஒலைப்பாகுமான் மாலையைப் பிறையிராதபடி யிவையுங் கூடக்கட்டினான்.
* “குஞ்சரம் பெறுமே குழலிப் பெயாகுகொடை” என்றதனுட்கொடையென்றதனற்
சங்கக் குழலியுங்கொண்டவாறுகாண்க. (க௭)

நெடியவாட்கண்களவாயாவினுமப்பெணுஞ்சொல்லின்மற்றெங்
கொடியிற்கொத்தவிவையென்றாணம்பியுங்கொள்கவென்றான்
விவிலும்வேலுமலருங்கயலும்வனப்பழித்தகண்
னாடியஞ்சிலம்பினுட்குய்திறைஞ்சிக்காட்டவவன்கொண்டான்.

இ - ன் அப்படுவி தன்கண்களவாயாக இமைப்பெணுஞ்சொல்லாலே இம்
மாலையும் பந்திய கனகமாலையேகுப்பொருந்தினவென்றான்; சீவகனுங்கொள்கவென்று
கொடுத்தான்; கொடுத்தபின்பு அவனைவணங்கி அவற்றைக்கொண்டுபோய் வடுமுத
லியவற்றைக்கெடுத்த கண்ணினையும் அடியிலேசிலமபையுமுடையானுக்குக் காட்ட,
அவனும் வாங்கிக்கொண்டானென்க.

படுவிகுறிப்பறிந்து கொடுத்தான். (க௮)

க. கொண்மிகோதையமலரெழுத்துமெல்விரலின்மேற்றாங்கிருக்கும்
வண்டுசேர்த்தகுழலாவருமுலைகள்பாயவண்டார்
விண்டுதென்றுளிப்பவேற்றடங்கண்டாமாடுநாடகங்
கணமொழாநலர்வாழ்க்கையெல்லாஞ்சுவரர்வாழ்க்கையே. (க௯)

உ. ஆம்பநாறுமரக்காப்பலவாயாரமுதன்னு
பாம்புபைத்தாங்கியபலன்படவரவல்லுலர்
தாமபலருமருட்டவகிறவழுந்தண்பூவணைக்
காம்புமென்றோளாவினவளவைகல்கலப்பென்பவே. (க௧௦)

ங. ஆகந்தானோமணிப்பலகையாகமுலைகளுயாடப்
போகக்கேற்றபுனைபவளவல்நுல்கழகமாக
வேதளின்பக்கமக்கலுடலிசைவதன்றே
லாகநோற்றிட்டடங்கலாண்மைக்குடிகென்பவே.

இவையுன்றுமொருதொடர்.

இ - ன். அம்மாலையவாங்கிக்கொண்டு விரன்மேலேதாங்கி மலராகியவெழுத்
தைவாகிகுங்குழலாள், அரக்காம்பல்போல நாறும்பவளவாயார், அமுதன்னார், பாம்பு
பின்படமணைய வல்குலாராகிய மகளிர்தாம் பலருமாடுநாடகங்களைக்கண்டு வாழாதவர்
வாழும்வாழ்வெல்லாம் மக்கட்பிறப்பிற்பிறந்தும் நன்குதுகராத வேடரதுவாழ்வாயிருக்
கும்; அதுவேயன்றி அவரைக்கலக்குமிடத்து வேற்றடங்கண்டாம் பாம்புபைத்தாங்கு
மருட்ட வளவியதார் தேன்றுளிக்கும்படி வருமுலைகள்பாய அவர்தோள் கவின்வளர

அணியிலேதங்குதல் கலப்பென்றுகூறுவர்; அங்ஙனங்கலந்து தனதாகம்பலகையாக அவர்முலைகள்நாயாக வல்குல் சூதுபொருமிடமாக இணையிலாதவிற்பத்தையுடைய காமமாகியவறாடல் கூடாதாயின், இவையெல்லாம் மேலுண்டாம்படி தவஞ்செய்தடங்குதல் ஆன்மைக்கட்கென்றுகூறுவாரென்று வாசித்தாளென்க.

குழலாள்வாசித்தாளென்க விடமேறினூற்றோலேமருட்டி எட்டகம்-அவாவறி கரிக்கிறிலைமை. (கபக)

வேறு.

பின்னிவிட்டபிடித்தடக்கையிரண்டுபோன்றுபிரண்டுகாரி
கன்னிக்கலிங்கமகிலாநீர்துகவலிக்கிடந்தருங்கிணை
மின்னுக்குழையும்பொற்றோடுமிளிரவெருத்தமிடங்கோட்டி
யென்னுமிமையாணினைத்திருந்தாளியக்கியிருந்தவெழிலொத்தாளி

இ - ள். முறைமைப்பட்டுநோக்கியிடையெனினறி யிருத்தலிற் பிடியினுடைய சேர்த்துவிட்ட கையிரண்டையொத்துத் தாந்திரள்வதுஞ்செய்து கணவன் தீண்டாத கலிங்கம் விரும்பிக்கிடந்த குறங்கிணை, அங்ஙனம்வாசித்துக் குழையும் தோம்பிறழக் கழுத்தையிடத்தேசாய்த்துச் சிறிதுமிமையாளாய அவனிடத்துப் புணர்ச்சியை நினைத்திருந்தவள இயக்கியிருந்த வடிகையொத்தாளென்க.

இயக்கியுந் தனக்குமேலாம்றைவனைத் திடானித்து இமையாநிறுப்பா ளென்றுணர்க. (கரஉ)

கொடுவெஞ்சிலையைக்கொளையமைத்துக்கொதிப்பழிகொளவாங்கி
கடுவெங்குறவனெயப்பட்டகன்னிப்பிணையினிலைகலங்கித்
தொழிதோண்டப்பத்தோடேம்பத்துணைவெம்முலைகளபசுப்பூ
நெடுமாத்தோகைமென்சாய்'னெஞ்சிற்சிவ்வாறுணர்கின்றாள்.

இ - ள். அங்ஙனமிருந்த பெரிய மயில்போலுஞ் சாயலையுடையாள் எல்லையுணறிட்டு அம்பைநிரம்பவலித்துக் குறவனெய்யப்பட்ட கன்னிப்பிணையினிலையாக தப்பித் தொட தோளில் சிந்தும் வழும்படி தோண்மெல்லியாகிறக, முலைகள் பசுப்பூ நிற்க நெஞ்சிற்கு இப்படிக்கூறாநின்றாளென்க.

நிலையைத் தப்புதல்-இறந்துபாடுநீங்குதல். மாலையைத் தன்சேடி கொண்டுவருதலின், அவற்கு நீகழ்த்தவேட்கைதன்னிடத்தேயென்றுகருதி இறந்துபாடுநீங்கினான். பிணைபோலென்றால் மேல்வருத்தமின்றி யிறந்துபாடுதோன்றுமாப. (கரங)

ஒன்றேயெயிற்றதொருபெரும்பேயுலும்விழுங்கவங்காந்து
நின்றாற்போலநிழலுமிழ்ந்துநெடுவெணடிக்களையிறிலங்க
வின்றேகுருதிவானவாயகாந்தென்னைவிழுங்குவா
னன்றேவந்ததிம்மாலையளியேனாவியாதாங்கால்.

ஏ - அசை.

இ - ள். ஒருவிறறையுடையதொரு பெரும்பேய் உலகத்தை விழுங்கும்படி வாயையங்காந்து நின்றாற்போலே இம்மலை திங்களாகியவெயிறு நிழலுமிழ்ந்திலங்க

கச் செக்கர்வானுகிய வாயையங்காந்து என்னை யின்றேவ்ழுங்குதற்கு வந்துற்றதல்லவோ, இனி பென்னுவி இதன்கண்ணதோ, என்கண்ணதோ, அறிகிலேனென்றனென்க.

வந்ததென வினாவுபற்றி எதிர்காலத்தை இறந்தகாலத்தாற் கூறினான். (க0ச)

வருந்தியின் முன்மற்றத்தெழிந்தான் வளபத, தான்சொற்கேட்டில்கழந்தா முருந்தின் நாமுங்குழையை முனிவார்நினையென்முனிவார் [ண் பொருந்திமுன் நல் துவெனனும்பொன்றமளித்திவ்வுயிரென்னுய் திருந்துசோலைக்கருகுகுயிலேசிலம்பவிருநகுவதிபால்.

இ - ன். நல்ல சொலையாகுயிலே! நீயருளசெய்து மாலைவருகின்றகாலத்தே யாங்குவதல் பிரிந்தவின்சொல் பொருந்தி நன்றென்றுங் கருதாயாய் இவரு யாதான் பொமென்றுங் கருதாயாய முழங்கிவ்ருந்து கூவாநின்றாய்; இத்தன்மையையுடைய நினை வருந்திப்பெயர்வன அவருதத்தையுமற்று உறவைக்கைவிட்டான். எடுத்துவளராததனும் நினைசொல்லின்கம்மையால் இவ்வுயின்றுங் கழந்தான்; நீதான் என்பனவுஞ்செல்லும் மயிப்பாடுமுடைய, ஆதலின், இனி நினைவெறுப்பார் நின்பிறப்பைப்பா, வளப்பையோ, உடையையோ வெறுப்பாரென்றனென்க.

கருங்குயிலேயென்றது சொலைக்கு மறுகேயென்றதன்மைத்து. இது சொல்லின் கட மனைமயக்கம். (க0ரு)

பெருமெண்டிகுக்கண்மாலகப்பூமலைந்துபெட்பருகுகின்ற துருவுநொண்டகுரல்கள்நிலுயி, மேலாமபலுலாய்நீமிரு பொருபென்பாலேயையாகவுலகமெல்லாம்பகையாகி மொரிமொன்றிந்நளின் பாலபேசருதிபாலென்னின்னுயிரே.

அக பு - டுச, கமலம்.

இ - ன். அன்றிகண் தங்குரலாலே வகைக்கொண்டன, திங்கள் அகப்பூவோடே மலைந்து அதன்கொண்டி நிகவும் நகாநின்றது; ஆம்பலென்னும்பண் சுற்றி லெயுலாவி இவ்வுயிரின்பேர்க்கண்டு இதன்மேல நடவாநின்றது, திங்கனம் உலகிலுள்ள பொருளெல்லாம் பரையாகுந்ருப் பட்டு நேயமானொரு பெண்பாலேயை யிருந் தேனென்றுக்கொண்ட பரிநகனமாகவங் கொடியவயிரே! நீ தீமெய்ந்து வேரோர் வடிவாகவீன்ற இலையுமப்பலி லெயிராநின்றாய் நீயிருக்குமாவன்றால்; நினக்கு நினைவு என்னென்றனென்க

உலகு - உருபெயர். அக - டுச பின்றைய இலையோலின், சுற்றுவென்றார். இது தொழிலுமயம். (க0சு)

வேமென்னெஞ்சமெய்மெதுமும்விதிக்குமாவிவையதுயிர்க்கும் பூமெய்குமுலார்புறநோக்கிகருவார்புருவகாயினேன் றுமமார்பன்றான்புனைந்ததெனெனம்மலைபுணையாக யாமக்கடலைநீந்துமெய்யாருநிலலாக் கமிமேனே.

ஏகாரம் - எதிர்மறை.

இ - ன். காமத்தியால் நெஞ்சுவேகவின், மெய் வெதும்பாநின்றது; உடம்பைக் கைவிடுகின்ற ஆவியும் போகாதே நின்று நெட்டுயிர்ப்புக் கொள்ளுகின்றது யானும்

மகளிருடைய பொல்லாங்கைப்பார்த்து நகுவார் நகப்படும் பொல்லாங்கின் வழுவாயி னேன்; இங்ஙனமாகியதமியேன் மாலைபுணையாக யாமமாகிய கடலைநீந்துவேன்; நீந் துதலரிசிதன்றாளென்க.

அவன்கையாற் புணைதலின் அதுகொண்டீந்தலாமோவென நினைத்து அதனை மறுத்தாள். (க௦௭)

செம்பொற்கடம்பன்செவ்வேலுங்காமன்சிலையிற்றொடுத்தலுந் த வம்பும்வென்றவரினெடுகணம்மாமதிவாண்முகத்தினுள்
கொம்புபூத்துமுருகுலாய்த்தேன்கொப்புளித்துநின்றதோர்
வெம்புவெந்தியிடைப்பட்டதொத்தாவினாசெய்கோதையே.

இ - ள். முருகன்வெலையுங் காமனம்பையும்வென்ற கண்ணினையுடைய முகத் தினுளாகிய கோதை, பூத்தலான் மணந்தங்கித் தேனைக்கொப்புளித்து நின்றதோர் கொம்பு தியிடைப்பட்ட தொத்தாளென்க. (க௦௮)

வேறு.

மணிநிறமாமைசாயல்லவோயொடுவண்ணோக
மணிநிறம்போலையாயவரும்பெறனாணும்விற்பு
பணிநலம்புதியதுண்டான்பன்மலாமாலேகொண்டேன்
பிணிநிறப்புறஞ்சொலென்னும்பெருமிஞிறார்பபவென்றாள்.

இ - ள். நீலமணிபோலும் மாமையினையும், மென்மையையும், வளையையும், மக்ளிற்குப் போர்வையாகிய நாணையுங்கொடுத்து எல்லாருந்தாழ்கின்ற என்னலதைப் புதுமையையுண்டானது வண்டேழகமாலையை, நோயையிறமாகவடைய புரஞ்சொலென்னும் மிஞிறார்ப்பக் கொண்டேனென்றாளென்க. (க௦௯)

காதலார்காதல்போலவகன்றுநீண்டலந் தவாட்கட்
போதுலாங்கோதைமாதாபுனைந்தல்தொடுத்தமாலே
யாதலாலலரதாசொழியுமேயழுங்கலென்று
மாதுலாமழலைச்செவ்வாய்மடக்கிளிமொழிந்ததன்மே.

இ - ள். நின்கணவனது காதல்போலே அகன்று நீண்டு மலர்ந்த கண்ணையுங் கோதையையுமுடைய மாதரே! இஃது அலராற்புனைந்து தொடுத்த மாலையாதலின், அலரிடத்தாகாதேபோமோ, இனி வருந்தாநொழிபென்று கிளி யாற்றுவித்த தென்க. (க௧௦)

வேறு

என்னையுள்ளம்பிணித்தென்னலங்காவாந்தவிரந்தாரினான்
றன்னையானும்பிணிப்பேனெனத்தணமணிச்செப்பினான்
மன்னுமாலேகொடுத்தவனுக்குய்த்தியெனத்தொழுதுகொண்
டன்னமென்னவொதுங்கிச்சிலம்பாற்றச்சென்றனுங்கினான்.

இ - ள். என்மனத்தை யிறுக்கப்பிணித்து என்னலத்தையுங்கொண்ட தாரினான் மன்னையானும் அங்ஙனம் பிணிப்பேனென்று கருதி, மற்றைநாள் தன்செய்யின்

மாலையையங்கவிலாசினி கையிலேகொடுத்துக் கொண்டுபோய் அவனுக்குக்கொடு
வென, அவனார் தொழுது வாங்கிக்கொண்டு சென்று அவனையணுகினென்க. (ககக)

அணுகிமுன்னிற்றவநங்கவிலாசினியங்கைகூப்பிப்
பிணையன் டட்டப்பெருந்தகையஃதேலான்முகநோக்கலுந்
துணையிரோகையென்னங்கைக்குத்தொங்கொடுப்பாயுநீ
மணிசெய்மென்றோண்மருந்துநீயாருயிரூநீயேயென்றான்.

இ - ள். அங்மனமனுடி முன்னேறின்ற அங்கவிலாசினி தொழுது மாலை
யைக்கொடுக்க, அதனை யவன்வாங்காதே அவனைப்பார்த்தவளவிலே, அவனும் ஒப்பில்
லாதமயிலாசிய என்னங்கைக்குத் தொங்கல் தொடுப்பாயுநீயே, தோண்மெலிவுக்கு
மருந்தும்நீயே; உயிருநீயே; ஆதலின், இதுனை வாங்கிக்கொள்ளென்றானென்க. (ககஉ)

வேறு

மன்னர்கோயிலுறைவார்பொற்செறித்தமரண்பினரே
யெவ்வவஞ்சி குடியின்றவனைநகநாட்கஃதன்றுகோதா
யின்னொள்கையெறுகேலாதென்னவிலங்கெயிற்றினு
ளன்னமன்னலடையிடுடாண்டருந்துமெனநேர்த்தான்.

இ - ள். அதுகேட்டவன் அரசாகோயிலிற்றங்குவார் ஐம்பொறியையு மடக்குவா
ரே; இதுதகாதகாணென்றானு, நீயஞ்சினுயென்று அவனையிகழ்ந்தவனுக்கு, அவன்
பின்னும் கோதாய்! அதுவன்று; ஐசிரியனும் நிர்கின்ற தன்மையேனுக்கு இதுபொ
ருத்தாதகாணென்றானு, அவனாங் கனகமலை யிறந்துபடும் இதுவாங்காதொழியி
னென்றுகூற, அதற்கஞ்சி நேர்த்தானென்க. (ககக)

நல்கமாரந்தகொழுந்தாமரையன்னவண்கைநீட்டி
யொடியலேற்றாணிஃதாழ்வினையாலுள்ளஞ்சுமொலென்ன
விலைமொள்ளபைம்பூணிளமுலையாள்போகிக்கனகமலை
மெலியவெம்பினைகின்றாளுய்யும்வகைநொடங்கினான்.

இ - ள். அங்மனநோந்து தாமரையன்ன கையைநீட்டி மாலையவாங்கினான்;
வாங்கி உழுவலன்பாலே இதுதான் என்னுள்ளத்தைச் சுடாநின்றதென்றானு, அது
கேட்டபின், அங்கவிலாசினிபோய், கனகமலைவருந்தகின்றவன் பிழைக்கு முபாயத்
தைச் செய்யத்தொடங்கினு என்க. (ககஉ)

நீர்செய்காந்தமணிகூந்தளம்பாவைநீண்டழகிய
லோசெய்சாந்திற்கழுநீர்விரைமழுமபூக் ள்கோத்த
வார்செய்தன்தடமரைவிரையபையையிள்வொள்ளருவிநீர்
சீர்செய்கோமகளைச் சேர்ந்தனஞ்செய்யாதுடைந்தனவே.

இ - ள். சாந்தோடே சந்திரகாந்தக்கலையும், நீண்டு அழகிய கூந்தளம்பாவை
யையும், கழுநீரையும், ஒழிந்தபூக்களையும், கோத்த நெடிய தாமரையணையத்தையும்,
அருவி நீரையும் கோமகையணிவித்தான்; அவை குளிர்ச்சிசெய்யாதே கொதித்தன
வென்க.

கூந்தளம்பாவை - பூவிசேடம்.

(ககடு)

பவ்வத்தங்கட்பிறந்துபனிபெயர்க்குந்தண் ணூற்றதாதி
யெவ்வமன்னர்படவுலகம்விற்றும்ருமணியினைச்
செவ்வனூலிற்சித்திரிக்கப்பட்டதனைச்சேர்த்துப்பின்னு
மவ்வனுறுக்குமுலாட்குமற்றுமிவைகனுடினா.

ஊறு - பரிசம்.

இ - ள். கடலிலேபிறந்து பனியைக்கெடுக்கும் குளிர்ந்த ஊற்றையுடையதாய்
மன்னர் வருத்தமுறும்படி உலகைவிற்குமுத்த தூலிற் கோக்கப்பட்ட தனைப் பின்னு
மணிந்து குமுலாட்கு வேறும் இப்பரிசாரங்களை நாடினானென்க. (ககசு)

களிசெய்தோசிகநீர்விழக் கடிமாலேமேற்றொடர்ந்துகீழ்
நளிசெய்தண் பூஞ்சலசயனமாக்கிநன்னீர்பிலிற்றுமவாய்
குளிகொள்சார்தாற்றிப்பொன்னுலவட்டம் கொண்டேந்தவிசர்
சளிகொள்சர்திற்கொழுஞ்சார்தமாகமுழுதுமெழுகினா.

இ - ள். மேலேகட்டி நீனாத்தாங்கினிற் கஞ்சிதோய்த்த கோசிகப்பட்டின்நீர்
மாலையாலே வந்துவிழும்படி மாலையைச் சூழக்கட்டிக் கீழேசெறிவுசெய்த புவைய
டைய நீரிலே படுக்கையாக்கி நீனாப்பிலிற்றுமவாயுடைய சார்தாற்றி ஆலவட்ட
மென்கின்றவற்றை ஏந்திக்கொண்டு வீசாநிற்ச, குளிகொண்ட சந்தனக்குழம்பைப்
புகினானென்க. (ககசு)

கொம்மைவெம்முலையிற்சாரதங்குளிரசெயாதாவிவாட்ட
வம்மென்மாலேமுகங்கரியநீர்துறும்பநின் னுநீடு
வெம்மைமிக்கதுவீரன்றொடுத்தவிளங்குமலை
பொம்மலோதிக்குத்தானே துணையாம்புணையாயிறே.

இ - ள். இனையமுலையிற் சந்தனங் கொதித்து உயிரைக்கெடுக்க, சுற்றினமாலே
கருக, கீழ்கின்றநீர் வெம்மையாற்கொதித்தெழ நீட்டித்துநின்று வெம்மைமிக்கது;
அப்பொழுது வீரன்கட்டி நமாலேதானே ஒதிக்குத் துணையாவதோர தெப்பமாயிற
றென்க. (ககசு)

வாசநீலங்கழுநீர்குவளைபடைசாற்றிவந்
தோசனைக்கணுடையுடுநெடுங்கடகனகமலை
தாசிதூதாதுத்தாமம்புணையாகச்செல்லுநாளுட
காசில்கல்விக்கடலைக்கனாகண்டார் காளையோரே

இ - ள். நீலப்பூமுதலியன போகாநிறிவந்து ஒரோசனைநீளத்தே யுடையும்
நெடுங்கண்ணையுடைய கனகமலை, தனக்கு அநங்கடிலாசினிதூதாது, மாலேதெப்ப
மாக நடக்கின்றநாளிலே, விசயன்முதலாயினர் எல்விக்கடலைக்கனாகண்டாரென்க (1)

வேறு

பொருசரஞ்சலாகைவெய்யபுகன்றனர் துரக்குமாறும்
வருகணைவிலக்குமாறும்வளரமர்நீற்றுமாறும்
கருவியுட்கரக்குமாறும்கணைபுறங்காணுமாறும்
விரியமற்றவர்க்குக்காட்டவிற்திருந்தவருங்கற்றார்.

இ - ள். வெய்யசரத்தையும் இருப்புநாரசத்தையும் விரும்பியெய்யுமாறும், தம் மேல்வருமம்பை அம்பாலேவிலக்குமாறும், அமரிலே கொள்ளுநிலமறிந்துகொள்ளு மாறும், எய்தார் கருவியாலேமறைத்துச் சேமஞ்செய்யுமாறும், சேர்ந்தார் பகைவர் கணை புறமாக்கித் தங்கணைசெலுத்துமாறும் அவர்க்குவிரியக்காட்ட, அவரும் வருத்த மின்றிக் கற்றாரென்க.

எனவே “தொடையும் விலக்குஞ் செலவுஞ் சேமமுந் - தவிர்த்தவினை செயலு மெனவை வினையாம்” இவற்றை வடநூலார்பஞ்சகிருத்தியமென்பர்; இவை தலைமை பற்றி வில்லையேகூறினவேனும் படைக்கலங்கட்கெல்லாம் பொது. (கஉ0)

வேலுடைத்தடகையார்கன்வேழமேற்சென்றபோழ்துந்
காலிடைக்கரக்குமாறுங்கையிடைத்திரியுமாறும்
வாலிடைமறியுமாறுமருப்பிடைக்குளிக்ருமாறு
நூலிடைக்கிடந்தவாரேதுனிதவன்கொய்க்கக்கொண்டார்.

இ - ள். தம்மேலே வேழஞ்சென்றபொழுது அதன்காலிடையிலேபுகுந்து மறை யும்படியையும், அது கையாலேவளைத்தபொழுது அதன்கைக்கு நடுவே யுடம்பு பிறழும்படியையும், அது தாலவட்டத்தாலே வீசினால் அதுபடாதபடி போய் அதன் காலிடையிற்புகுதுபடியையும், அது கோறற்கிறங்கினைக் கொம்பிரண்டிற்குநடுவே யாம்படியையுந் கூரிசாகக்கற்றவன், அத்தொழிலை அந்தூலிற்கிடந்தபடியேகற்பிக்க, அத்தடக்கையார்களுந் கற்றாரென்க.

இது தனித்து யானையுடன் போர்செய்யுமாறுகூற்றது. (கஉக)

கொடிநெடுந்தேரின்போருங்குஞ்சரங்குறித்தபோருங்
கடுநடைப்புரவிப்போருங்கரப்பறக்கற்றுமுற்றி
யிடனறிந்தலங்கும்வைவாளிருஞ்சிலைகுந்தமுன்று
முடனறிந்தும்பராரக்குமுனைப்பருந்தகையரானார்.

இ - ள். தேரார் பொரக்கருகினபோனையும், குஞ்சரத்தார் பொரக்கருகின போனையும், புரவியாற்பொரக்கருகின போனையும் வெளியாக்கத்துத் தழும்பி யிருந்து, இவ்வூர்திகளிலிருந்தால்ஒன்றற்கொன்றுமாறிந்து வினைசெய்யுமிடமறிந்து, செலுத்தும்பொழுது இலங்கும் வில்லும், ஏறிகோலும், வாளுமென்கின்ற மூன்றை யுஞ்சேரவறிந்து, மேலாயநிலத்திறேவாக்கும்புகழ்த்தக்கரிய தகையராயினாரென்க. (1)

தானையுள்ளநிறின்றதனியிடமொற்றிமன்னா
தானைமேற்சென்றபோழ்தும்வென்றியிற்றளர்தலின்றித்
தானையையுடைக்கும்வெம்போர், ததருக்கினுமைந்தவொன்று
தானைகுழமன்னற்றாய்த்தார்மன்னனூர்தருகுவென்றான்.

இ - ள். தாம் படையினுள்ளறித் தனியேநின்றவிடததையெய்த்துப் பகைவர் படை மேற்சென்றகாலத்தும் வெற்றியிற்றளருந்தன்மையின்றி அப்படையைக் கெடுக் கும் போர்த்தொழிலிலே பிள்ளைகள் மிகுத்தாரென்று தடமித்தனுக்குச்சொன்னார்; அவனும் யாங்காணும்படி அவரைக் கொணர்குவென்றானென்க. (கஉக)

கலைகளும் வடிவுமுதலியனவும் உடையவனெருவனென்றவின், இவனையா
யிற்ற. (கக௦)

வாருலாமுலையினாட்கும்வரிசிலைத்தடக்கையாற்குஞ்
சீருலாங்கோலஞ்செய்தார்செப்பினர்வதுவைவன்னாட்
பாரெலாமறியநின்றுபடாமுரசார்ப்பத்தீவேட்
டேருலாங்கோதையின்பத்தினுலம்பருகுகின்றான்.

இ - ள். முலையினாட்குந் தடக்கையாற்கும் மணஞ்செய்யு நாட் செப்பினர்;
செப்பி மணக்கோலஞ்செய்தார்; செய்தபின்பு ஒலியவியா முரசார்ப்பத் தீயிலே
யாகுதுபண்ணி அவன் அக்கோதைநலத்தைப் பருகுகின்றானென்க. (கக௧)

மோட்டினங்குரும்பையன்னமுலைக்கடாக்களிறுமுததஞ்
சூட்டியவோடைபொங்கநாணெனுந்தோட்டிமாற்றி
யாட்டியசாந்தமென்னுமுகபடாமழித்துவெம்போ
ரோட்டறவோட்டிப்பைந்தாருமுகியிட்டிவந்தவன்றே.

பெரிய இளங்குரும்பை வடிவிற்குவமை.

இ - ள். அவன் பருகுகின்றபொழுது அவன்முலையாகியயானைகள், சூட்டிய
முத்தமாலையாகிய பட்டமசையாநிற்க நானென்னுந் தோட்டியைக்கெடுத்துச் சாந்த
மென்னு முகபடாத்தையழித்து விரும்பினமுயக்கத்தில் உறாதலிடமில்லையென்னும்
படி மார்பிடமெங்குமுறுவித்து மாலையையுழக்கிப்போகட்டு மகிழ்ந்தனவென்க.

கொடியபோரை யினிக்கேடி ல்லையென்னும்படி கெடுத்துத் தூசியையுமுகி
யென்றுத் கொள்க. (கக௨)

ஒண்மணிக்குழைவில்விசுவொளிர்ந்துபொன்னோலைமின்ன
வண்ணமேகலை களாரப்பவான்சிலம்பொலிப்பமுததும்
கண்ணியும்பசும்பொனாணுங்கதிர்முலைபுடைப்பக்காம
ரண்ணலங்குமரன்றன்றோடாயிழையாடினாளே.

குமரனோடி ஆயிழையாடினாளெனவே * ஒருவினையொடுச்சொலுயர்பின்வழித்
தாய் இருவருமாடினாரென்பதுபடநின்றது. எனவேயவன் மேகலையார்ப்பச் சிலம்
பொலிப்பவாடினானென்றும், அவள்வீச மின்னப்புடைப்பவாடினாள் என்றுங்கொள்க,
இவன்காட்டக் கண்டாளெனவேண்டிதலின். (கக௩)

முகதேன்வாரியல்கும்பட்டின்முலைகளென்னு
மாசறுகந்தின்மென்றோண்மணித்தொடர்கொளுந்திவாடக
ணாசறுவயிரத்தோட்டிதுதலணிந்தமுதசசெவ்வாய்
காசறுகவளமாகக்களிறுகோட்டட்டதன்றே.

போகாமல்வளைத்தலிற்கண்டோட்டியாயிற்று. அதற்கேற்ப துதலணிந்தென்றா
கூடநியிராமைக்கு வயிரமென்றார்.

* ஒருவினையொடுச்சொலுயர்பின் வழித்தே. இது தொல்காப்பியம்,
சொல்லதிகாரம், வேற்றுமைமயங்கியல், அ.

இ - ள். சீவகனுகியகளிறு, செவ்வாய்கவளமாக வல்குலாகியகூடத்தே அகப் பட்டபின்பு, தன்முலைகளென்னுங் கம்பத்திலே தோளாகியசங்கிலியாலேபூட்டிக் கண்ணுகிபோட்டியை நுதலிலேயணிந்து இக்மனன் தப்பாமற் பணிக்கப்பட்ட தென்க.

(ககசு)

ஒப்பிணை தனக்கிலாதானுறுவளையகலமுழுகிச்
செப்பிணைபனையசெங்கேழ்வனமுலைபொருதுசேப்பக்
கற்பகமரத்தைப்புல்லிக்கைவிடாதொழிந்துகாமத
துப்புரவுமிழுங்காமவல்லியின்றோற்றமொத்தாள்.

இ - ள். தனக்கு இணைக்குமாப்பிலாதானகலத்தே தன்முலைகள் சிவக்கும்படி பொருதுமுழ்கப்பட்டித் தான் வல்லியின்றோற்றத்தையொத்தாளென்க.

கற்பகத்தைக் கைவிடாதேபுல்லித் தங்கி அதற்குத் துப்புரவைக்கொடுப்பதோர் வல்லி - இல்பொருளுவமை.

(ககரு)

காய்வுறுவேட்டைதன்னாழ்கங்குலும்பகலும்விளளான்
வேய்வெறுத்தமைந்ததோளாள்விழுத்திரையமுதமென்று
சேய்நலங் கடந்தசெல்வன்றிருநலந்தெளித்திட்டாற்ற
வாய்விடாள்பருகியிட்டாண்மடக்கிள்ளைமருட்டுஞ்சொல்லாள்.

வேய்தாடுனெவ்வாமையான், வெறுத்துமாறினதோள்.

இ - ள். செல்வன் எரிகின்ற சாமத்தாலே விள்ளானாயத் தோளானை யமிர் தென்றுகருதி அவனாடலாற் கலங்காதபடி. நலத்தைத்தேற்றி ஆற்றுவத்தலாலே அவள் நீங்காமற் பருகினாள்.

(ககசு)

திரையிடைக்கொண்டவின்னீரமுதுயிர்பெற்றதென்னு
முரையுடைக்கோதைமாதரொளிரலதுகர்ந்துநாளும்
வரையுடைமார்பனங்குவைகினனென்பமாதோ
கரைகடலனையதானை ககாவலன் காதலானே.

உயிர - சீவகன்.

இ - ள். வரைதோறகின்றமார்பன், அமிர் துதனக்கோருயிரைப்பெற்றதென்று உலங்குகுமுரையை யிப்பொழுதுடைய மாதரது நலத்தை நாளுதுகாந்து அரசனது காதலாலே அவ்வடத்தே சிலநாள் தங்கினென்க.

(ககசு)

வாளினான்மிடைந்த கண்ணா'வருமுலைத்தடத்துள்ளைகித்
தோளினான்மிடைந்துபுல்லித்தொண்டைவாயமுதமாந்திக்
கானை செல்கின்றநாளுட்கட்டியங்காரன்முதூர்
மீளிவேற்றுகிரிசிற்குற்றாக்குற்றதுவிளம்பலுற்றேன்.

மிடைந்து - மிடைய.

இ - ள். காளை முறகூறியவாறே வாளாலேபோர்செய்யப்பட்ட கண்ணாது முலைத்தடத்தேவைகிப் புல்லி மாந்தி நடக்கின்றநாளிலே, இராசமாபுரத்திலிருக் கின்ற அக்காளைக்குற்றார்க்கு உற்றகாரியத்தைக் கூறலுற்றேனென்றாரென்க.

()

வெண்மதியழந்தமீன்போல்விடலைக்குத்தம்பிமாழாங்
தொண்மதிச்சூழ்ச்சிமிக்கானுள்ளுழியுணர் ததேற்றான்
புண்மதித்துடைந்தபோதுபொழிந்துமட்டுபொழுதுகூன்னை
மண்மதிவருந்தொடியொளிக் கரெட்டினுனே.

இ - ள். சீவகற்கிளையான் மதியையழந்த உரோகினிபோலேமயங்கி மதியாற்
சூழ்ச்சிமிக்கானிருப்பிடமறியானாய் நாட்டின்கண்ணே யறிவுவருந்தத்தேடிப் பின்பு
குணமாலையகத்தைச் சேர்ந்தானென்க. (ககக)

வொள்ளிவெண்மலைக்குவேந்தனொருமகள்வேற்கட்பாவை
யொள்ளியழையவளைக்கேட்பாது றுவல்லசெல்லுமாங்கண்
வள்ளிதழக்கோதைதானேயிட்டேதார்வண்ணந்தன்னைக்
கொள்ளுதான்முரல்லுற்றுக்கோலமையினைகொண்டாள்.

இ - ள். ஆண்டுகொண்டே, சூழுவேகன்மகள் பாவை ஒள்ளியழையவளைக்
கேட்டற்கு அவன்செல்லின்ற வளவிலே, அககோதை தானே புணர்த்ததோர்
புணர்ப்புவிசேடத்தைத் தானேமனங்கொள்ளப் பாடலுற்று வீணையைக் கைக்
கொண்டானென்க. (கச0)

ஆடகச்செம்பொண்ணியானெய்வார்த்தனையநினைகோவ்
மாடககொண்டு கொண்டுமாநதநிராநிறையவிட்கிச்
சூடகமணிந்தமுனகைதொருவிரல்சிவப்பவெற்றிந
தோடலர்கோதைதந்துணிவினிற்பாடுகின்றாள்.

மாடகம் - பாலிகைவடிவான வீக்குவச்சுருவி.

இ - ள். கோதை பொண்ணியிழ்கட்டின நெய்யொழுகுந் போன்ற நரம்
பினை மாடகத்தாலேழுங்குதுகொண்டு நிறையவீக்கச் சூயந்தவிரல் சிவக்கும்படி
தெறித்துப்பார்த்துக் கீதத்தைத் தெளிவோடே - பாடாகின்றாளென்க. (கசக)

வேறு.

க. இறுமருங்குல்பொதணியினென்றனைத்துகையி
னறுமலர்களாசிறதுவார்த்துணாதுறந்தா
கண்ணுத்துறப்பவனியனையுந்தோடுறப்பக்
கண்ணோவாமுத்துறைப்பத்தோழிகழிலேனே.

இக்கவிமுதல நான்குமொருபொடர்

தோழி! அவர்துறப்ப, வளையுந் துறப்ப, சூன் மாறாதேயழ, இங்குனன் கழிவே
னே? கழியாததொரு அரங்கம் நடுமோவென்றாளென்க. ஓகாரம் வினா. ஒழிந்தவற்றி
ற்குமிவ்வாறுகறுக. (கசஉ)

உ. பூமாலையுறப்பொறையாற்றாமண்மருங்கு
லேமாராதென்றினைவாரொண்ணுதுறந்தா
ரொண்ணுதுறப்பவனியனையுந்தோடுறப்ப
மண்ணாவேற்கண்டுபிலாதோழிமருள்வேனே.

முலைப்பாரத்தைச் சமத்தலாற்றாதமருங்குன் மாலைகுழன் முறியும். மண்ணு
தல் - மஞ்சனமாடுதல்; கடைதலுமாம். துயிலாவாவென்க. (கசக)

க. வண்டுதேவம்மருங்குனோமென்றுபூமாலை
கொண்டோச்சுநூதலார்கூடார்துறந்தார்
கூடாதவர்துறப்பக்கோல்வளையுந்தோடுறப்பத்
தோடார்பூங்கண்மியிலாதோழிதுயர்வேனோ.

வண்டுதே - வண்டு இயல்பான மணத்தையுடையது. ஒப்பனைக்குப் பூவுமாலையும் வந்த
வளவிலே, பூவையவள்கையினின்றிடுகின்றி மாலையை யவள்கூடாதபடி தன்னைக்
கொண்டு, இவ்வெதெத்திலேனாயின் மருங்குன்முறியுமென்றுகூறி, படிந்தவன்னை
அதனோட்டினுனென்றுணர்க. பாடிற்சுந்தியவேயாம். (கசக)

வேறு.

ச. ஊன்றகர்த்தனையபோன்றுமுடெரிமுனைப்பபோன்றுந்
தோன்றுபூவிலவத்தங்கட்டொகையணிலனையபைங்காய்
கான்றமென்பஞ்சியாரந்தமெல்லனையாழ்கைகீக்கித்
தேன்றயங்குணர்பெய்கோதைசின்னையினீட்டினுளே.

தகாக்கப்பட்டபூவையொத்த ஊன்போன்றும், எரி பலவாய்முனைப்பனபோன்றுந்
தோன்றும் பூவையுடைய இலவத்திடத்து அணிலனைய காய்கான்றபஞ்சென்க.

இ - ள். அங்ஙனம்பாடுகின்றவன் கழிவேனோ? மருள்வேனோ? துயர்வேனோ?
என்று பாடி யாழைவைத்து அணியிலே சாய்ந்து வருத்தத்திலே நீட்டித்தா
ளென்க. (கசக)

வேறு.

நுண்ணியவரியொடுநீரண்டுநோக்குநா
கண்மனங்கவற்றியகாமாதொண்டைவா
யண்ணலைநினைந்துவெய்துயிர்ப்பவாய்நலம்
வண்ணத்தின்மழுங்கிவாட்கண்ணிவாடினா.

நுண்ணியவரியோடேநீரண்டு விருப்பமருவினவாய்.

இ - ள். வாட்கண்ணி நோக்குநா கண்மனங்கவற்றியவண்ணலை அங்ஙனநினைந்து
வெய்துயிர்த்தலாலே வாயினதாய்நலம் பழையவண்ணத்தினின்றிங்கப்பட்டு மேனி
யும் வாடினாளைன்க (கசக)

மின்றவழ்மணிவனாமாலைமார்பனைப்
பொன்றவழிளமுலைபொருதுபுல்லுநா
ளென்றுகொலெனநினைந்திருந்தசெவ்வியுட்
சென்றனன்சிவகங்கிளையசெல்வனே.

பொருது - பொரு.

இ - ள். அங்ஙனம்வாடினவன் வனாபோலுமார்பனை இப்பசுலைப்பந்த முலைகள்
டுக

புல்லுநாள் என்றுதானென்று சென்றநாளொழிந்தநாளைத் தன்னானத்தால் நினைந்
திருந்தகாலத்திலே கந்தட்டன் சென்றானென்க. (கசச)

வேறு.

ஐவிலினகலவின்ருங்கடிதொழுதினைஞ்சினும்கு
மைவிலைபெற்றகண்ணுண்மைத்தனை மருண்மீநோக்கித்
கைவிலுங்கணையுமில்லாக்காமன்போந்திருக்கவென்ன
மொய்வெல்லுங்குருதுவேலான்முவிற்கணிற்றஞ்சிரின்றான்.

இ - ள். ஐந்துவிங்கிடையேத்தேவின்று அவ்விடத்தேவனங்குக் கயிழந்தின்
றவனுக்கு மைவிலைபெறுதற்குக் காரணமானகண்ணுள் அவனை மருண்போத்து வே
லான்! இங்ஙனையோந்திருக்கவென்றுகூற, அக்காமனும் பின்னை மூன்றுவிங்கிட
ையேத்தேவந்து வணங்கி நின்றானென்க.

மொய்-பகை, யிறைஞ்சினுக்குக்கூறவென்க. அவன்கேட்டதற்குமுண்டாள்,
வேலான்போந்திருக்கவென்று அவள்கூறக் காமனிறைஞ்சிரின்றானென்று தேவ
கூற்றாக்குக. இனிப் பிள்ளையை யுவந்துகூறுமாறே கூற்றானென்று அவள்கூறலு
மாம். (கசஅ)

திங்கன்வாண்முகமுநோகநான்ருமுலைத்தடமுநோக்கா
னங்கதிர்க்கலாபமின்னுமணியல்சூறபரப்புநோக்கான்
செங்கயற்கண்ணினுடன்சீறடிச்சிலம்புநோக்கி
யெங்குளாரடிகளென்னவின்னணமியம்பினானே.

இ - ள். கயற்கண்ணினுடைய முன்பு திங்கனையொக்குமுகத்தில் இப்பொ
ழுதுதிருக்கின்ற வாட்டத்தையுநோக்கானும், முன்புநன்றுகியமுலை இப்பொழுது
பசந்தபசப்பையுநோக்கானும், முன்பு கலாபமின்னுமல்குவினாடை மாசுண்டதன்மை
யையுநோக்கானும் தானிறைஞ்சிற்றவின் அடியிற்சிலம்பொன்றையுமேநோக்கி,
எங்குளாரடிகளென்று இப்படியொருவார்த்தைகூறினானென்க.

உம்மைகள் வருத்தத்தின்சிறப்புணர்த்தின. அவள்வாடியிருந்த வருத்தமிகுப்
பையத் தானுணராதே அவட்குப்பொருந்தாததோர் மொழி மேற்கூறுகின்றானென்
பார், இன்னணமியம்பினானென்றார் (கசக)

பொறிகுலாய்க்கிடந்தமார்பிழ்புணணியன்பொன்றினுளேல்
வெறிகுலாய்க்கிடந்தமாலேவெள்வளைமுத்தநீக்கி
நெறியினுறைற்றலொன்றோநீனெரிபுகுதலொன்றோ
வறியலென்கொழுநன்மாய்ந்தாலனிசுமந்துருப்பதென்றான்.

பொறி - மூன்றுவரை.

இ - ள். புண்ணியன்பொன்றிட்டானாயின், நீ நோற்றலொருகாரியம்; அஃ
தன்றிரியிலேபுகுதலொருகாரியம்; இவ்விரண்டும்நிற்கக் கணவனிறந்தால் அனிசுமம்
திருப்பது யான்கேட்டறியேனென்றானென்க. (கசஉ)

காய்தழல்வரைப்பட்டகற்பகமரத்திற்குக்
யாய்கழற்குரிசில்வாடியற்புத்தியழலுணிற்ப

வாய்மொழிந்துதாக்கலுற்றாள்வளைசூழற்குற்றைவண்டார்த்.
தோய்பிழிதுளிக்குங்கண்ணிச்சுரும்புகுழ்கொம்பனாளே.

இ - ள். அவ்நனக்கூறிக் குரிசில் தீமேயந்தகற்பகம்போலே யன்பாகிய தீயின் வெம்மையிலே வாழிக் கன்றிநின்றானை, அதனைக்கண்டு பண்ணியசூழற்பற்றத்தை யும், வளவியதாரினையும், செறிந்த மதுவைத்துளிக்குங் கண்ணியினையுமுடையதோர் கொம்பனாள், முற்பட அவன் மறைந்து வேற்றுருக்கொண்டிருக்கின்றபடியைக் கூறி விட்டுப் பின் செய்திகூறுதலுற்றாளென்க. (கடுக)

மதுமுகத்தலர்ந்தகோதைமாற்றமைந்தற்குரைப்பாள்
கொதிமுகக்குருநிலைவேற்குரிசிலோநம்மையுள்ளாள்
விதிமுாமணங்களெய்திவீற்றிநுந்தின்பயுப்ப
மதுமுகமறியுநாமேவாடுவதென்னையென்றாள்.

இ - ள். கோதை நனத்தட்டுக்கு வாந்தைகூறுகின்றவள், குரிசிலோ நம்மை நினையானாய் ஊழிந்முகத்தாலே யுளவாய் மணங்களைச்செய்து இன்பத்தையிகழ்த்த, மதிமுகமென்னும் வஞ்சையைநிந்திருக்கின்ற நாமே யிதற்குப்புலப்பதன்றி அவற்கு எதமுண்டாமென்று வாடுவது என்னென்றாளென்க.

நாமனைத் தன்னையுயர்த்துக்கூறினாள். இதனால் அவன்செய்துகூறினாள் (கடுக)

வேண்டியதெமக்குநேரின்வில்வலாய் துமையனாைக்
காண்டியெனறுரைப்பக்காளையெழுமையுமடிமைநேர
மாண்டதோர்விஞ்சையோதிமதிமுகந்தைவந்திட்டா
னீண்டதுபெரிதுமன்றிநினைத்துழிவிளக்கிற்றன்றே.

இ - ள். வில்வல்லாய்! யாம்வேண்டிய அடிமைத்தொழிலை நீயெமக்குநே ரின் தம்முடையதுமையனாைக் காண்பையென்று தத்தையசதியாழிக்கூற, அவனும் இம்மையேயன்றி யெழுமையும் அடிமையாகக்கடவேனென்று நேர்ந்தானாக, அவன் ஒருவஞ்சையையோதித் தன்முகத்தைத் தடவ்னாள்; அவ்வஞ்சை அவனிருந்தவிடத் தை இவனுக்கு வளக்கற்றென்க.

நீண்டதென்றது - இவனுக்கு மிகவும் அரியகாட்சியை, அரிதன்றாகவ்ளக்கிற் றென்றவாறு. பெருமை - அருமை. இனித் தாரியவூர் தாரிதன்றாகவென்றலுமாம். (1)

பொற்புடையமளியங்கட்பூவணைப்பள்ளிமேலாற்
கற்பகமாலேவையந்துகருங்குழற்கைசெய்வானே
முற்படக்கண்டுநோக்கிமுறுவல்கொண்முகத்தனாகி
விற்படைநிமிர்ந்ததோளான்றொழுதுமெய்குளிர்ந்துவின்றாள்.

அழகிய கள்ளையுடைய பூவணைப்பள்ளியாகிய பொற்புடையமளியென விசே டித்துகின்ற இருபெயரொட்டு. கற்பகம்: அரசர் தமதானையால் இவ்வுகைந் கொணர்ந்தகற்பகம் தேவரதுசாபத்தாற் மன்னிலையன்றிப் பூவளவே யுண்டாயிற் றென்க. மந்தாரமும் அவ்வாரும்; கவிரமும் அவ்வாரும். இனி யுத்தரகுருவிலுள்ள கற்பகம் ஈண்டிக்கொணர்ந்தாரென்றுமாம். கனகமாலைக்குக் கற்பகமாலேவென்றொரு பெயருமாம்.

இ - ள். அமளிமேலேயிருந்து வேய்ந்து கைசெய்வானை நந்தட்டன் எதிராகமாகக்கண்மிகிழந்தமுடித்தனாய்த் தொழுது குளிர்ந்தகின்றனென்க.

நோக்கியென்றது - தத்தை அவன் வேற்றுருக்கொண்டிருப்பானென்றாகிய வதனை மனத்தானோக்கியென்றவாறு. (கருசு)

வேறு.

செய்தவிஞ்சையைத்தேமொழிமாற்றலு
மையனெஞ்சொடுவனடிமிர்தாரினான்
பொய்யதன்மையிற் பூங்கழலானடி
கெய்துகேனருளாயென்றிறைஞ்சினான்

அடிக்கு - உருபுமயக்கம்

இ - ள். தேமொழி தான்செய்தவிஞ்சையை மாற்றினவனவிலே, தாரினான், “வீற்றிருந்தின்பமுட்ப்ப” என்றது பொய்யன்மையாலே, யானை சிவகனடியைச்சார் வேன்; அதற்கருளென்று மையல்கெஞ்சினே இனாஞ்சினென்க. (சுருநு)

மதுக்கைமாலையுமவண்டிமிர்சாந்தமுப்
புதுககச்சார்தபொன்வாளுஞ்சுரிகையுங்
கதுப்பினுமுந்தாமர்கலங்களும்
பநிகட்டம்மெனப்பாவையுமேவினான்

கைனியுடையமதுமாலே மயிருக்கினியபுழு.

இ - ள். பாவையும் மாலேமுதலியவற்றை யானிருக்கின்றவிடத்தே தாருங்க ளென்று ஏவல்செய்வார்க்குக்கூறி அவர்ொண்டுவந்தவற்றை நீயணியென்று இடமே யேவினென்க. (சுருநு)

மனியின்மேற்புறம்போர்த்தன்னமாக்கதி
துணியவிசந்துளங்கொளிமேனியான
பணியிற்பல்கலந்தாங்குபுசென்றபின்பு
எண்ணிசெய்தோதையங்காமினியோதினான்.

இ - ள். பணிசுகுமணியின்மேலே இனையகதிபாப்போர்த்தன்னவாகத் ததனை யதுபணியாலே தன் பழையவடிவிற்குப்புறத்தே யிருநினியவீசும் ஒளிமேனியை யுடையனாய்க் கலங்கனையும் ஒழிந்தவற்றையுந் தாங்கிச் சென்றபின்பு, அவன் அழகிய வாகாசகாமினியை யோதினென்க

கலமெனவே படைக்கலங்களுமடங்கின. பணியென்றது - இப்பொழுது சிவகன் கொண்டிருந்திற நிறமும் வடிவும் அவனைக்காணாமனவும் இவனுக்குநிற்கவென்று நிறுமித்ததனை. இங்ஙனநிறுமித்தது, நந்தட்டனவடிவுடனே கொண்டுபோய் அரசன் கோயிலில் * ஆடவர்குறுகாவருங்கடிவடைப்பினுள்ளே வைத்தாற சீவகனறிவதற்கு

* நெடுநல்வாடை:-பீடிகெழு ஏறப்பிற் பெருந்தகை யல்ல - தாடவா குறுகா வருங்கடி வடைப்பின். பெருந்தகை=பாண்டியன்.

முன்னே தீங்குபிறக்குமென்றுகருகியும், புறம்பேவிட்டாற் சீவகனென்னும்பெயர் வழங்காமல் அப்பொருடருவதோபெயர் ஆண்டு வழங்குகின்றமையின் இவற்கு அறிந்துகொயிலுட்சேறலரிதென்றுகருதியுமென்றுணாக அஃது “அந்நாட்டவ்வூர்ப் பெயரல்லாப்பெயர்சொன்னான்” என்பதனுணாக. இதளுனே சுதஞ்சணனைநீங்கின பின்பு தன்னைமறைத்தற்கு வடிவுபெயரும் வேறுகவேநிகழ்த்துகின்ற நென்ப தூஉம் பெற்றும். வடிவுமறையாக்கால் இவைமறைத்ததனுற்பயனின்றும். இவ்விலம் பகங்கனிநீவேகனென்றபெயர் தேவர்கூற்று பொருளுரைகருமிடத்தும் அப்பெயரே கூறிப் பொருளுரைக்கவேண்டுகவின் வந்தது. அந்நிலத்தா அப்பெயரறியாரென் றுணாக. இனி இவ்வாறன்றி யாசாராலத்திலும் வணிகாலததிலும் பிறந்தவாகட்டுச் சிறிதுவடிவொப்பன்றி ஒருவடிவேயெனறுமேற்குறுதல பொருந்தாது. அது தே வர்க்குக்கருத்தாயின், சாடான்றிப் பிறுண்டிநுவாக்குமொருவடிவென்றேகூறுவா, அதுகூறுமையினும் இதுவே தேவர்க்குக்கருத்தென்றுணாக. (கருள)

சாநதினான்மெழுதித்தட மாமல
ராபரததாராகணாற்றியகிற்புகை
பேந்தியி டினையாரொடுநீங்கினா
நாடுவென்கூறுங் கற்பகக்கோதையே.

இ - ள் கோதை, அந்நையோதி யிவன்கிடக்கின்ற மீடததைமெழுதி நாற்றிப் பகைத்தது. ஐயத்தோடே போந்தானென்க.

காந்தி - படித்தது.

(கருஅ)

தூமமாநத்துகிணைப்பள்ளிமே
நாமன்றம்பெயிற்சாளைகிடந்தபி
னேமமாபுரத்திட்டதோமாதெய்வ
நாமரல்லொளிரந்தனைமென்பவே.

இ - ள் கூட்டின் சாமணைப்போலேயப்பள்ளிமேகேகிடந்தபின்பு ஒருதெய் வமஅவனைக்கொண்டபோய எமமாபுரத்தே அரசன்கொயிலுக்குள்ளே யிட்டவைத்த தென்க.

நாமம் - அசாம், உரி - சொல் ஈறுகிரிந்தது. அச்சம்கூதலாலும் நிருமித்தவடி வாயிற்று. (கருக)

மின்னும்பூணும்மிளிர்நதிராரமும்
பொன்னும்பூத்ததொகற்பகப்பொன்மர
மன்னகாளையமாதுமிதேறினான்
மன்னும்வெஞ்சுடாமாக்கவிவரந்ததே

இ - ள். விளங்கு பூண்டுதலியவற்றைப் பூத்ததோர் கற்பகமரத்தையொத்த காளை துயிலுணர்ந்தான். அவ்வளவிலே, ஞாயிறும் உதயகிரியிலே வந்து பரந்த தென்க. (கருல)

வேறு.

செய்யவாய்நெடியகண்ணுள்செல்கெனவிடுக்கப்பட்ட
வெய்யவாட்டடக்கைவீரனிருத்தலும்விசயனென்பான்

கையவாஞ்சிலையினைக்கண்வெந்தருசேர்தான்
பையவாய்ப்பரந்தவல்குற்பாவையர்க்கமிர்தமன்னான்.

கையில் அவாவுதற்குக் காரணமானசிலையினெனவே காமனம்.

இ - ன். தத்தையாலே போவென்றுவிடப்பட்ட நந்தட்டனிருந்தவளவிலே,
அமிர்தமன்னாந்நிய விசயனென்பான், அவனைக்கண்டு மகிழ்ந்து அருகேசேர்த்தா
னென்க. (கசுச)

தெய்வமேகமமுமேனித்திருவொளிவந்தமாரபி
னையநீயாராயென்றற்கவனுரைகொடாதுவிட்டான்
பையவேபெயர்ந்துபோகிப்பனிமலர்க்கோதைமாரபின்
மையலங்களிதுபோலுமைத்துனங்கினைச்சொன்னான்

சீவகன்கொண்ட வடிவுகொண்டு நின்றதொருதெய்வமாதலின், தெய்வமேகமமு
மேனியாய் அவற்குத்தோன்றிற்று. வடிவொன்றையாகவுந் தெய்வத்தன்மையைத
தன்னுணர்வுமிகுதியா னுணாதலின், இவற்குச் சிறிதுவேறுபாடுமுண்டென்றறிந்து
நீயாராயென்றான்.

இ - ன். மேனியையும் மார்பினையுமுடையவைய! நீயாரொன்று வினவினற்கு
அவன் மறுமொழி கொடாதேவிட்டான்; அதனாலே யவன் மீண்டுபோய்க் கோதை
மார்பினையுடைய மைத்துனனுக்கு இச்செய்தியைக்கூறினென்க.

வசந்தரீயவற்குக்கூற, அவன்கண்டசெய்தியை யிதனையென்றான். ௨௨ - அசை
இவ்விடத்திருந்து உலாகொடாதிருந்ததுவும், அவன்வெறுதபழகாத்ததவும் இவன்
மேற்றங்கூய தெய்வமென்றுணர்க (கசுஉ)

க. சந்தனக்களியும்பூவுந்தமனியிருடாதுணர்நங்
கெந்தநாறகிலுமுத்துங்கிரொளியிளக்குமேநநி
யந்தில்லிற்பயிற்றுந்தானமவழிபடவாங்குச்சென்றான்
மந்திரமடந்தையன்னவசந்தரீயவந்துசொன்னான். (கசுங)

உ. ஆரகிற்சேக்கைநீங்கிவெறுநிததழகடாமே
நீரிநற்கிடந்ததென்கொலென்றயானினேந்துபோகிச
சேர்துணைகழறச்சென்றேன்செல்வியோடாங்குக் கண்டேன்
போர்பலகடந்தவேலோய்மாயங்கொல்போற்றியென்றான். (கசுச)

ங. கணைகழிகலர்ண்சொல்லக் காரணியானுஞ்சென்றேன்
மணியிலங்கொன்பொன்னைவவாள்மேடகமருங்குல்லைவத்த
விணைகழிசேயமன்னுளாமையும்வனபபுமேருந்
துணையமைவடிவுஞ்சொல்லினிற்பொறியொற்றிக்கொண்டான்.

ச. கீண்டதோனெடியசெங்கணீர்மாய்ச்சுநிர்த்தகுஞ்சி
பூண்டதோராமேனிப்பொன்னுரைத்திட்டதொக்குந்

காண்டகுகாதிந்ருழந்தகுண்டலங்குவளைப்பைந்தா
ராண்டகையழகன்யார்கொலறியலனவனையென்றான்.

இவைவான்குமொருதொடர்.

அந்தில் - அசை.

இ - ள். மந்திரமாகிய மடந்தையை யொப்பாளாகிய வசந்தரி விற்பயிற்றந்
தானத்தை வழிபடுதற்குச் சந்தனக்குழம்புமுதலியவற்றை யேந்தியவ்விடத்தேசென்
றவள் வந்து எனக்கு ஒருவாததைகூறினாள், அவள்கூறினபடி: அடிகடாந் சேக்
கையைநீயங் கொழுவிலத்தே நீர்மையோடேகூடந்த காரணமென்னென்று நினைத்துப்
போய்க் கனகமாலையைக் கோபித்தற்குச்சென்றேன்; சென்றநான் அவளுடனே யவ்
விடத்தேசுண்டேன், சூதலின், வேலோய்! அவாசெய்தி மாயம்போலேயிருந்தது; அந்
நிலைமையைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளென்று கூறினாள், அவள் அங்ஙனங்கூறுதலின்,
யானும் அச்செய்தியைக் காண்டற்குச்சென்றேன்; சென்றுயான்கண்ட ஒப்பில்லாத
சீயமன்னுந்நன்னுடைய இளமையையும், வகுப்பழகையும், தோற்றப்பொலிவையு
ம், ஒப்பில்லாதவடிவையுங் கூறில், நின்னுத்தமஇலக்கணத்தை யொற்றிக்கொண்
டிருந்தான்; அங்ஙனமிருந்த தோளையுங் கண்ணையும் குஞ்சியையும் கல்லிலேபொன்
னுரைத்ததொக்கும் ஆரமேனியையும் குண்டலத்தையுமுடைய வழகன் யார்? அவனை
யானறிகின்றிலெனென்று நென்க.

வசந்தரி யடிகள்கவையுநிலத்தே கிடந்தாவென்று கழறச்சென்றேனென்றமை
யானும், விசயன் நின்பொறியொற்றிக்கொண்டானென்றமையானும், உவமைகூறுத
லின்றி இருவரும் இருவாக்குமொருவகவென்றே கூறினாள். உவமையாவது சிறி
தொத்து இரண்டிற்கும்வேறுபாடுரைத்துவது; இஃதுஅதுவன்மையுணர்க. பொறியும்
ஒன்றிலுருத்திலுஒப்பன்றி யதுவேயாயிருக்குமென்றுணர்க. இவ்வாற்றானும் நிரு
மித்தமையேகூறிற்றும். வசந்தரிமகடுஉவாதலிற் றெய்வத்தன்மையுணர்கதிலன். (1)

இனத்தடையேறுபோலுமெறுழவலியுரைத்தமாற்ற
மனத்திடைமகிழ்ந்துகேடடுமைந்தனந்தட்டனையாம்
புனத்திடைமயிலுளாற்பொருளுரைபெற்றுாவந்தா
னெனத்தவிராதுசென்றற்கெய்தினனென்பவனறே

யாமென்றோடார். மைத்தன்யாமென்பவெனக்கூட்டுக. பொருளுரை - மத்
திரம

இ - ள். விசயன்கூறியகூற்றை யிவன்கேட்டு உட்கொண்டு தாங்கண்டமைந்
தனை நாமென்பர்கள், அதற்குக்காரணம் தந்தைபொருளுரையாலே யான்கொண்ட
விய்வடிவைப்பெற்று நந்தட்டனேவந்தானென்று கருந் மனத்திடைமகிழ்ந்து தங்கா
தே யப்பொழுதே யவ்விடத்தேசென்றனாகினென்க.

என்ப எனப்பன்மையாகுகூறிற்று. வசந்தரிகூற்றையுங்கருகி. அன்றே-அப்
பொழுதே. (கசுஎ)

கருமுகிற்பொடித்தவெய்யோன்கடலிடைநடப்பதேபோற்
நிருமுகஞ்சுடரோர்க்கிச்சிவகன்சென்றுசேர்ந்தான்
நருமனையரிதற்கண்டதனஞ்சயன்போலததம்பி
நிருமலர்த்தடக்கைகூப்பிச்சேவடிதொழுதுவிழ்ந்தான்.

கடலிடைத்தோற்றின் விளங்கிற் கருமுகிலிடத்தே விடாது நடப்பதேபோலு முகம். முகில் குழலிற்கும், வெய்யோன முகத்திருகுமுவமை * “கடற் - ரோற்றுஞ் செஞ்சுடர்போலச்சுடர்த்தே” என்றாபின்னும்

இ - ன். சீவகன் நன்முக்குடரநோக்கிச் சென்றுசோந்தான்; அப்பொழுது தருமனையரிதாக்ககண்ட விசயனைப்போலே தமயி தொழுதுவீழ்ந்தானென்க. (ககஅ)

தாமரைத்தடக்கைகூப்பித்தாண்முதற்கிடந்ததம்பி
தாமரைத்தடதையொத்தாண்மும்முனும்பரிதியொத்தான்
றாமரைக்குணத்தினுளேமும்முறைதழுவிக்கொண்டு
தாமரைச் செங்கணுந்தன் னுறபரிவுதீர்ந்தான்.

இ - ன். அங்கனந்தொழுதுகிடந்ததம்பி தாமரைத்தடத்தையொத்தான்; தமைய னும் அவன்முகமுதலியவற்றையலர்த்தலிற் பரிதியையொத்தான்; அவ்வழிபாட்டின் பின்பு தாமரையென்னுமெண்ணையுடைய குணத்தினுளை அன்பின்மிகுதியான் மும் காற்றழுவிக் கொண்டு பின்பு சீவகனுந் தனக்குற்றவருநதமெல்லார்தீர்ந்தானென்க.

என்றது - யான்போந்தபின்பு இருமுதுகுரவருநதென்னென்று தனக்குற்றுகு க்டந்தபரிவும் இவன்வாய்க்கேட்டத்தீர்ந்தானென்க (ககக)

என்னுறுநிலைமையோராகெரியுறுதளிரிவ்வாடிப
பொன்னுறுமேனிகன்றிப்போயினிப்பொறியிலாதேவர்
முன்னுறுவிறையோரேன்முரிப்பேரொகசெல்லலாம்
பின்னுறுபரிவுசெய்தேன்பேதையென்கவலலென்றான்.

எனக்குற்றநிலைமையை யொராற்றென்றது செவ்வொன்றோசை நிலைமை யையறிந்தும், உன்மையென்றுணராசே யென்றவாறு. “பொன்னோடாநியக்கன்” என்று இருபுகடறியகூற்றொசை கத்துகன்கூறத்தெய்தி இவ்வருந்துவென்று இப் பனங்கூறினான். பொறியிலாதேவென்றது - இப்புகடறவனையும் வழிபட்டிருக்கும் நல்வினையில்லாதேவென்றவாறு.

இ - ன். பொறியிலாதேவர் கட்டியவகாரனை எதிரெய்வததுப பிரிவிப்ப தோர் தீவினைவந்தமுன்னிதமலாந குணமாயினது தருமிக்காகப் பின்னுக்குந் திகுவருகின்றவிதனை யொரேனும்ப பெறையென்கியயான மதனன்மெல்லவாயை யின், மேனிகன்றிப்போனநீயானும் ஓசகடம் எல்லாம் என்றதநிலைமையோராசே வாழிப் பின்பு முடியவறுபவர்குந்தன்பத்தைச் செய்தேன். இனி நீவருந்தாதே கொள்ளென்றானென்க.

இதனையென்றதுசுளிர்நடையதவியதனை. முன்னும் * “வாழ்வனையென்றுவிட் டான்” என்றான். இனி முன்னுறவென்றதனை அசுசுணந்தியாசாரியாகரு நேருகின்று பொழுதென்னின், அதுபொறுந்தாது, என்னை? தான்மெல்லவாகின்றதறியாளுதலா னும், ஆசிரியன்கூற்றாலே ஓயாண்டு அவனிருப்பானென்றுணர்ந்து “இன்னுயிரவனை யுன்னுமெல்லோநாட ந்ததில்லை” என்று தான்கூறினமையானுமென்பது. (கஎஓ)

ஆக்கமுங்கேடுமுந் தீரடி நளையல்லீமேலைப்
பூக்குலாமலங்கன்மலைப்புட்கொடியாறகுமுண்டே
வீக்குவார்புலையினுர்போல்வெந்துவெந்துகிறை
கோங்கினிரென்னைவென் றனுதியழத் துட்டமொப்பான.

இ - ன். கந்தட்டன், ஆகமுங்கேடுமுந் தீரடி நளையல்லீ; முன்னுள்ள இராமனுக்குமுண்டி, அவன் இயானன் செய்தாதே கேட்டமற்குத் தம்பியையுமுந் வியாகக கொண்டான்; தீர உடன்பிறத்தொன்றினைப்பொலே உதவாதேயிருந்து வருந்துமபடியென்னெப்பார்த்திரென்றென்ற.

கோங்கினிரென்று - தோயனணிகந்துகட்டனை மதனன்மேலே செல்லென்னுதே நிலென்று கோங்கியதனை. (கஎக)

குரவரைப்போலவந்தத்த பங்காதாப்பாவர்
தாவந்தபயத்தினுட தாமரைப்பாதகீ. கிப
பருவருதன்பாத்தேழ்ப்பாவிமேயெனறுசெய்ளி
நிநவாழ்செய்யின்னையதுபிம்பவநொத்தழுட்டானே

இ - ன். அவன், முந்தித் திருவரைப்போலவந்த பங்காததையுடந்தலானுடைய பாடத்தொடர்தலாள் உதவாமலே, அப்பாத்தொழுகி மீட்கவாத்தமுறதினென்று வந்தார் செய்கிற அடியைபடுத்தி நொத்த தாமரைச்சுவை.

பரிந்துறிகிறதம்பப பம்பலையகெகன்
பொருதுபுதுதா உறுவேர் அபுலம்புதலகர்வபென்று
மந்தகுறறுதாபுங்கேயயன்மத்தமுடையகொணதபுதா
னருந்திக் கனானைமத்தபுதா உறுபிட்டாய்.

இ - ன். கனானை மத்தபுதா உறுபிட்ட தம்பியானிந்துடைத்து அமுதருளிகுக்குப்பொலிவினை விநுடையபாதி, அனுகூலமெனங்கொண்டானென். (கஎக)

கொழுமலைவாழிநிறுனெய்யாப் பாரைறுதோத்தக
கழுமியகற்பினுயர்வமைத்துவினையென்ன
வெழுமையம்பொறுசெயின் வாய்க்கினை சுதந்தமென்று
கொழுமலத்தமட கட்டுசெவவாயக்குவிழலை உவெட்டினவே.

இ - ன். கொம்புளா, தன்மனனைத் துதிப்பிடுவெய்வன்யொன்றுகேட்ப, கற்பினாய்! ஐயன் நின்மைத்துவ நென்றாக, அடாரம் இத்தன்மைத்தான இளவகையாயகற்றம எழிறபபுயம் பெருவேறு கவென்று என்க. (கஎக)

குடவரையகையமாப்பிறகுங்குமமெழுதிக்கோல
வடவரைவையச்சா துவாலொளிகலந்தபைம்பூண்
டடவரைமாபின்மின்னத்தம்பியோடமித்தமுண்டான்
படவரவல்குலாநும்பான்மைபால்விருந்துசெய்தாள.

இ - ன். குங்குமமெழுதலாலே அத்தகிரியையொத்த நந்தட்டன் மாம்பிலே யணிந்த சாதிவரைத்தின் ஒளிகலந்தபூண் சேவகனது வனாபோலுமாம்பிலேமின்னும படி எதிரேயிருந்து கூடவுண்டான், அல்குலாளும் விருந்திகூற்றாலே விருந்து செய்தாளென்க. (சஎரு)

விருந்தவன்செய்தபின்னதைத்தம்பியுந்நாணுமீறோ
விருந்துழியெண்ணைக்காணுதுற்றதையெவன்நொலென்று
பொருந்தினர்செய்தவெல்லாம்புலாவிடுத்துணாமோவொன்னக்
கருங்குழிற்செங் ட்பைந்நாந்த்நாளையீதுவாங்கிவீரூனே

இ - ன். அவன் விருந்துசெய்தபின்பு தம்பியுந்நாணுந் தனித்திருந்தவிடத்து, எண்ணைக் காணாமையிறு குரவர்முதலாயினா உற்ற வருத்தமென்னென்று அதனை முதற்கேட்டுப் பின்பு தோழன்மாரசெய்த கூடபாடெலலாம் பெறுபதித்திச் சொல் லாயென்று சேவகன்கூற, நந்தட்டனும் இதனைக் கூறாநின்றனென்க

உணாக்கின்றவன் இவ்வித்திட்டானென்றுரைத்தானெனச் 'சொல்லிய' என் னுங்கவியோடுமுடிச்சு, கருங்குழல் - கொடியகழல், புலா - கூறுபாடு. சீவகன், தான் முன்பு அவர்செய்திகண்டபொந்தபின்பு அவர்செய்தபடிக்கேட்கின்றான், குணமாலே யாரிலம்பகத்தில் நந்தட்டனுடன் தோழன்மார்க்குதேதகுமுன்பு அவர்சம்மிந்குநிய வாறு இவனையாளுதலின், நானும் அவரங்கூடண்பின்பு பிறந்தசெய்தியினைக்கூறு கின்றான். இதனால் அதற்குது வேறுபாடாயிற்று. (சஎச)

புண்ணுமிழ்குருதிபொந்ததபொர்க்காம்போன்றுதோற்றி
யண்ணலங்கதிரும்பத்தாடைந்துசெவ்வாங்கொளங்கித்
துண்ணெனக்களத்துநீங்கித்தொன்னநர்ப்புறத்துத்தொக்கே
யெண்ணுமின்செய்வதென்றன்பதுமுகனெரியும்வேலான்.

இ - ன். சதிரும் அத்தகிரியையடைதலாலே குரவ்போந்து களப்போலே தோன்றிச் செக்காவான்மொட்டவந்தியிலே எல்லாம் மழையின் பிஞ்சியாறு துறைக கென்றவளவிலே, பின்பு நன் சச்சாணமையிள், அவ்விடத்தில் அந்நிங் நதரிடத் தேகுவிந்து யாம் மீடர் செய்புங்காரியகளை மீடர்எனவின்னென்று உலாவிக்கையபது முகனென்க. (சஎஎ)

மின்னெனமிளிரும்பைப்பூட்டித்திசென்வெருணடுவெறு
கன்னவிரோளினைநகாண்கலெமாயினிள்ளே
மன்னனைவாளினைவானகங்காடமுற்றாரா
தன்னையுஞ்சவட முப்போகிச்சாரியைச்சாராதுமென்றான்.

இ - ன். அப்பொழுது புத்திரோன்னவெருணடு தோளிநனைசாரடெமாயின், இப்பொழுதே எட்டியங்காணைக்கொன்று வாராயமறித்துப் பாய்ச் சீவகனைச் சேர்வேமென்றனென்க. (சஎஅ)

சிலையொடுதிரண்டதிண்டோட்டேவமாதத்தென்பான்
மலையுடைபுருமிந்சீறிமாற்றலனுமினாயுண்ட

லீலையுடைக்கண்ணியிர்க்கிஃதெளிதூங்குரிசிலுண்மை
யுலேவினோழன்மையாராய்ந்தொறுப்பதேதுணிமினென்றான்.

தேவமாதத்தன் - உலாகமாபாலன்போற் கொள்க.

இ - ன் உலக்கல்லாலேதிரண்ட தொனையுடைய தேவதத்தன் மலையையுடைக்
கின்ற வருமுப்போலேசிறிப் பகைவனுயிரையுண்டலாகிய இத்தொழில் உமக்கெளி
தாதலின், நங்குரிசிலுண்மையும் இன்மையும் வருத்தத்தோடேநின்றாராய்ந்து பின்
பகையைக்கொலைத் துணியிடுவனருனென்க.

அவன்களையாயிருக்கல் இவ்வாறாகவென்றான்.

கஎக.

பவ்வததுபரிதந்தவெய்யபரிதேபாற்றிதல்நாற்பு
தெவ்வாக்கிழங்கினோடுந்நாறுசொன்னவாறே
பெவ்வதைத்தணித்துமென்றாங்கித்தந்தென்னலே
மவ்வபணத்தண்டார்ப்பதுமுகனிதனைச்சொன்னான்.

பரிதியிநனையகற்பவாறுபோலே நன்னெஞ்சுமுந்த பகையைநீக்குதற்குரியனாக
வின், அவற்றுக்கேதுபாராறென்று. இவ்விதற்கு, ந - பகைப்பொருட்கண்வந்த
ளன்காழுறு. மக்கள் நூற்றுவரையாந் தேரக்கொடுக்குத் தீதுகூடுதெனென்றான்.

இ - ன் ஸ்ரீரத்தன் புத்திசெனன்குறிமவாடு திடல்முதுப பகைவரை
கொன்று எவ்வததெதிர்ப்பெனென்றான். என்மையிலே பதமுகன் இதனைக்
கூறினென்க.

அம் - அசை.

(சஎக)

நம்பிநந்தபுன்கேடுகநங்கட்டுக்குரவருபனா
நம்பரிவகற்றியொம்பிநீர்க்கடன்மாபுதாங்கு
கம்பமுசெயாபரிநீங்கிககற்பபாக்குவாத்துச்சொல்லா
ரிம்பரிவவுலமொப்பாய்க்கொனையானாப்பதென்றான்.

இ - ன் நம்மயகற்பித்தாருரியாக்குத சாம் உபாத்துச்சொல்லாராதலான்,
இவ்விதது இவ்வலவொழுகாசன்னையொரு நினைவு இனி யான் கூறுவதெ
யன்! நுயினுங் கூறுகின்றேன், நந்தபுன்கேடுககடன்பாயாக; இந்நகிகக்குஞ்செ
யகின்ற வந்தத்தினின்றிநீநீங்கி நமக்குக் குடவாயன்னா வருத்தத்தையு நீக்கி
அவரிருக்குமவரும் அவரைப்பெணி அடரிநகசால் நீக்கடனாகிய முறைமையைச்
செய்வாயாக வென்று கூறினென்க.

நீங்குடன் - உதகக்கிரியை. எவன் என்னெயென்கின்றது. இ-அசை. (சஎக)

ஓம்படைசாற்றற்பாலதுள்ளவாமகாகுமன்றே
யாம்புடையென்கணிலையங்கையென்கண்களாகத்
தேம்படுதாரினீர்க்குஞ்செல்வற்றஞ்செய்வசெய்தேன்
காம்படுகாட்டுத்தியிற்குனன்றுடனெழுகவென்றேன்.

இ - ன். உயிருடனேயிருப்பார்க்கன்றே இவரைப்பாதுகாத்துக் கொள்ளென்று

கூறுவது; உயிர்வாரும் பக்கம் என்னிடத்திலே; ஆதலின், இது கூறவேண்டா; என்கண்கள் கையாக அவற்றினீராலே துமக்குஞ் செல்வனுக்குஞ்செய்யும் நீர்க்கடன் மாபெல்லாஞ் செய்துவிட்டேன்; இனிக்குட்டிப்போலே சேரவெழுகுவென்றே நென்றனென்க.

அழுதது-இழுவென்னுமெய்ப்பாடு. துமக்கெனவே சுறமெல்லாமடங்கும். (1)

கோட்டிவங்குழவித் திங்களிரண்டன்னவெயிற்றுக்கோளே
வேட்டதோசிக்ஞ்ஞுழந்தவேக்காயினினத்தின்வெய்ய
வாட்டபடையெழுந்துவாழ்க்கைகென்னுமாங்கட்
பாட்டினைபொருவனென்பரிவறப்பாடினானே.

கோடு - வளைவு.

இ - ள் முன்பு சிங்கத்தைசூழ்ந்த புலித்திரள்போலே வெய்யவாயை நமது வாட்டபடை அச்சிக்ஞத்தினதந்தித்திரு யான் அங்கனங்கூறக கேட்டு எழுந்திருந்து சீவகன் வாழ்குவென்றவனாயிலே, எங்கள் வருத்தந்தீர் ஒருத்தன் பாட்டினைப்பாடினென்க.

நீயும் யாங்களுஞ் செங்கமும் புலியும்போலிருப்போமென்றன (கஅக)

வருவார்ங்கோவரினீனவாணு கற்பசலைதீர
வருகிறைந்துடன்றுமுன்கைவலையுக்கெல்லியவேண்டா
வருவிறுமும்மதத்தயானையொருதுழிக்குரொன்றெண்ணிந
தெரியிலபேதைமுல்லெழுந்தனதெனியிதனாறும்

இ - ள், யானை மத்தவாய் அடுத்தழி அவுதைக்காரென்றெண்ணி ஆராயாதே முல்லே பூத்தன, இசைப்பாருவன்வென்று தெளிநீ, இன்னெமெல்லியவேண்டா; யானவரிடத்தேசென்றாற் குறித்தபருவத்தே நீட்டித்தாராயின் மெல்லியவனமயும்; யான்சென்றபொழுதே நிற்பசலெதீர், டொன்வாவருவென்றனென்க.

இது பருவமென்று நிலையையாற்றவீத்துத் தாந்தசெல்கின்ற பாணன் கூற்று. * “நிலம்பெயர்ந் துறைதல் பவொநிலை உலாத்தல் - கூத்தாக்கும் பாணாக்கும் யாத்தவை யுரிய” என்னுங் கற்பியருந்திரத்தாளும், † “அரங்கத்தன்ன * * * தேரே” என்னுமப்பாட்டில், “யாங்கா குயங்கொல் பாண வென்ற - மனை யாள் சொல்லெதிர சொல்லல் செல்லேன்-செய்வழி நல்லியாழிசையினென்பையெனக்-கடவுள் வாழ்த்திப் பையுன் மெய்ந்நிறுத் - தயாநிறஞ் சொல்பென் கண்டெனன் யானே” என்பதனுண்கொள்க. எனவே சீவகன் இப்பொழுதுவாராணென்பதூஉம், யாஞ்சென்று பின்புகொண்வெருவோமென்பதூஉம், இதற்குக்கருந்தென்று தேறிப் போத்தொழில்தவிர்தல் பயனும். இனி என்னுளென்று பாடமொதித்தோழி யாற்றுவிர்த்தாளென்றல் எண்டைக்குப் பொருந்தாது. இன்னவருவெனக்கூட்டி இப்பொழுதே வருவென்றால் இவனும் இப்பொழுதே வருவென்பதாகருத்தாமாதலிற் பொருந்தாது. (கஅச)

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், உஅ.

† அகநானூறு, கச.

பாட்டினைக்கேட்டலோடும்பழம்பகைகட்புமாமே
யோட்டியுங்கோறும்நேரும்புராணுண்மைபெற்றா
னுட்டிடம்பரந்துபோகிநாடுநாங்ககொன்ன
விட்டமும்தேறுமாகவிடைப்புனைக்கினைத்திட்டேமே.

ஆமே, எகாரம் - எடுர்மறை.

இ - ன். பாட்டினைக் கேட்டவளவிலே, அதன் பொருளைக்கருகிச் சீவகன் பிழைத்த பழியையுந்நதாம் பின்பு சிலநாள்கழித்தும் அவனைக் கொல்வேமன்றோ! அஃதெனினெனில், *“பழம்பகை நட்பாத லில்” என்னும் பழையமொழியுமுளதன் நே, இனி யாம் பரந்துபாய நாட்டிடமெல்லாம் காடுதுமென்றுகருகித் தனித்துந் திரண்டும் எவ்விடமுந்தேடினோமென்க

இலைப்புனைக்கிதாம் - ஒருபழமொழி. நாடு-நாளிலாதிற்குட்பொதுப்பெயர். (1)

க. மணிபொதிதுகிலிற்றென்றுமஞ்சுகழ்வனாரணுடி யாரிநகர்யான்சென்றெய்துமாலேதன்மனையைச்சேர்ந்தேன் றுனோலலாக் தாம்சுலாழ்த்துச்சொரிவெய்திற் றென்றுமூல்கை யாரிநகரத்தோடேகொங்கனமிருந்துவைவாள். (கஅசு)

உ. என்னைக்கண்டிசிலாபகவையாதகொதவலநீங்குட் பொன்னைக்கண்டிசையாயலவாபுந்நாடினேநதத துன்னினையுற்றமஞ்ஞைக்கோற்றம்போலருகதநகரை பண்ணைநாட்டுவனைநீயிழ்பொறியகண்ணளாகி. (கஅஎ)

ங. அடிக்கோயின்நிர்சேயுண்ணவும்வல்லிதானி கொடியிநீரையனீயெனக்ககிந்துருகிசையப்பொற் கொடியுகளாநதவயின்புழைந்துமாநிதநெய்விழ்ச்ச பெடைமயிற்சாயலாடப்பேடுகண்டாகுமுன்னேன்.

இவையுன்றுமொருதொடர்

இ - ன். யானைகன்று வளைகளைநாடி நகரையெய்திக் குணமாலையையையச் சேர்ந்தேன், அப்பொழுது காந்தப்பூப் பழம் யுதிர்வனபோலேதோன்றி வளை நலத் தொடே யேகவிரகது அடியனமககிந்தவன் என்னைக்கண்டு எனதவலநீங்கும்படி ஐயாக்கு அமலிலா குகையின, அவ்மாத்ரி அமலிலையேற்கின்றாக, நோயுற்றமயில் போலிருந்த நங்கையனுசை பெய்யாழிந்தருவனை நீவீடுந்தன்மையையுடைய கண் ணளாய், ஐயாபுரி அமல்களையின் நீயாயுண்ணவும் வல்லிராயினிர்; நீயொடியி ரென்று சகிந்துருப்பொழுகாம துகளாந்தாடுபோலே நிலத்தேயிழுந்த சாயலா டன் வருத்தமகவாடு அய்கிட்டத்திரின்று மயிளவேனென்க.

ஆக்குசு - விகாரம். என்று - என்ன. பொன் - திசு. பின்னை, ஐ - அசை. பின் னுள்-மற்றைநாள். பெடைமயிலென்னார், பொலிவழிதலின். (கஅஅ)

செல்லனையின்றநாடிச்சேவடிதொழுதலொன்றோ
வல்லநிவ்வுடம்புநீங்கிவெற்றுலகடைதலொன்றோ

யெல்லையிவ்வி ரண்டினென்றேயிப்பகன்முடிப்பெல்லெ
மல்லிகைக்கோதையைம்பான்மலைமாண்மனையைச்சேர்ந்தேன்.

இ - ள். அங்ஙனமீண்டு செல்வனைக்கண்டு வணங்குதல் ஒருகாரியம்; அது கூடாதாயின், இறத்தலொருகாரியம்; இவ்விரண்டினுன்றை யின்றைப்பகற்பொ முதினெல்லையின் முடிப்பேனென்றுகருதித் தத்தையனைசைச் சேர்ந்தேனென்க. (1)

மணியொலிவீணைபண்ணிமாண்டகோழவமாத
ரணிமுலைத்தடத்தினெழ்ந்வெப்பராற்றடபமாற்றிப
பிணைமலர்க்கோதைகீதம்பாடயான்பெரிதும்பேதுற்
றிணைமலர்க்கண்ணிக்கொவ்வாவிளியருகிளவியொன்னேன.

இ - ள். கோதையையுடையவம்மாதா அழகிய ஓசையையுடைய யாழைப் பண்ணி அதனரம்பைத்தடவுதற்கு முலைத்தடத்தேசேர்த்தி அதன் வெப்பத்தாலே அதன்குளிரச்சியைமாற்றிப் பாட, யான் பித்தேறி அவளுக்குப்பொருநராத கிளவியைக்கூற்றேனென்க.

இளவருகிளவி - “பொற்குலாய்” என்னுங்கவி (கக1)

சொல்லியவெண்ணோக்கித்துளங்கனும்மடிகன் பாதம்
புல்லயான்புணர்ப்பென்றுபொழுதுபோயபபட்டபின்பை
யெல்லுளவிஞ்சையோதியிவ்வழியிடுவித்திட்டான்
சொல்லுமினடிகணி ரும்போந்தவாறென்குமென்றான்.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறிய வெண்ணோக்கி வருநதாதேசொள்; தும்மடிகள் பாதத்தை நீசேரும்படி யான்கூட்டுவெனென்றுகூறி ஞாயிறுபட்டபின்ப விஞ்சையையோதி விடியற்காலத்திருளிலே இப்பிடத்தே இடுவித்தாளென்று உரைத்தான்; அங்ஙனமுரைத்தபின்பு, அடிகளே! நீரும் போந்தவாறு எனக்குக் கூறுமினென்று என்க.

காணிய்துரைக்கின்றவன் இடுவித்திட்டாளென்றாள் தானென்கூட்டிக். (கக2)

தாதையாருவப்பச்செய்வான்றாழ்கச்சிற்பிணிப்புண்டைய
போதராநின்றபோழ்திற்போப்புலிக்குராத்நிற்சீறிக்
காதனஞ்சுற்றமெல்லாங்கையிலங்கொமேந்திச்
சாதலேபுரிந்துதோன் றுந்தன்மையந்நகரிற்குண்டேன்.

இ - ள். ஐயனே! தாதையா மனமகிழ அவரேவல்செய்ததாக விடாமற நங்குவதோர் கச்சிட்டுப்பிணித்தாற்போல அவர்சொல்லாற்பிணிப்புண்டு போதுகின்ற காலத்தே, நஞ்சுற்றமெல்லாம் எங்கெமேந்திப் புலிக்குழாம்போலேசீறிக் சாதற்கொரு ப்பட்டுத்தோன்றுமியல்பை அந்நகரிற்கண்டேனென்க

கச்சின், இன் - உவம்ப்பொரு. (கக3)

கண்டபிணின்னைக்காண்பேன்கருவரையுலம்புப்பல்கால்
விண்விழுமுடையவாலின்வெடித்துராய்வெகுண்டுநோக்கி

யெண்டிசையோருமெளக்கஞ்சரமிரியப்பாயு
மொண்டிறற்சிங்கமன்னகதழொளியுடற்சிகண்டேன்.

கருவவாயிற்சிகரமுமஞ்சியுடையம்படி. வாலிலை பல்காலும்வீசி வெகுண்டு
பரந்துநோக்கி எண்டிசையோருமசங்கடும்படி. குஞ்சரத்தைக் கெடப்பாயுந் சிங்க
மென்க; “பழிவந்து மூடுமென் றென்குதும்” என்றூற்போல. அஃகவும்பாடம். கத
ழொளி - மிககவொளி.

இ - ள். அவரைகண்டின்பு நின்னைக்காண்கின்றயான் சிங்கமன்ன நின்
னுடறசியைக் கண்டேனென்க.

முன்பு அவன் சிங்கத்தையினறி யெழுந்தேமென்றதற்கு நீ யப்பலிதிரைக்குச்
சிங்கமன்றானென்க. வீண்டு - விகாரம். (ககக)

சினந்தலைப்பெருக்கித்திக்குநாளுறுபினைச்சருக்கித்திப்போ
லனன் றாநல்லாதகண்ணொன்றுநினைசெவியிற்றுகி
முனம்புகவடக்கிப்பின்போநநிருந்துபாயவானமைந்த
வினந்தலைப்புலியோடொக்குந்தோழர்நி ன்விடத்திற்பண்டேன்.

இ - ள். அதன்பின் நினைத்தையிடத்தேயருக்கித் திககோட்பாட்டையுடைய
உறுப்புக்களைச்சருக்கி யழுன்று சுழல்கின்றகண்ணெட்டே நேர்திறத்தினைசெவியிற்றாய்
உடம்பினைக்குறைத்துப் பின்பு பாநிநின்று முன்னெல்லப்பாயத்திற்குந்த திரட்சி
யை யிடத்தேயுடைய புலியோடொக்குந்தோழரைநன்னிடத்தேகண்டென்க.)

கூடநீர்நின்ற பெற்றிருந்திப்பாடுக்குவோ கோ
கேடகம்வானொடேந்திக்கெயிர்நிரகரமென்னு
மடடதிறனுச்சிநின்றமலைமகடல்மைகண்டே
யாடவார்க்குமுனவையொப்பாயளுகினேனதன்கணென்றான்.

இ - ள். நீ அம்மனதுசேரநின்றதன்மைகண்டு தாதையார்கருத்தன்மையின்,
றும்மையேவா, யிப்பாடுபாடுபாடுபென்பொருட்டாக் கெடுகவிநகரென்று ஏந்தி
நின்ற தத்தைதன்மைகண்டு, “நீயொப்பாய” அந்நிலையிலே அஞ்சினேனென்று
னென்க.

“தாதை” முதல் இ - ள். அஃகவொ கொடா (ககக)

மொண்டிபாவிந் தவாழ்விற்குத் தலெபெரிதுநன்றென்
றெண்ணியேனமகன வியுமியல்புநொருந் கப்படம்க்
கண்ணினுலயபவ்றநனைந் திந்தே கன்கடவுலவாழ்த்தி
மண்ணல்லவந் முந்ததோன்றியாந்மென்னைந் தோண்டுபோந்தான்.

இ - ள். தன்மையான் தன்னிடமானீக்க உயிர் வாழ்தலின், இறத்தல் மிகநன்
றென்றெண்ணினேன்; எண்ணி நமசுரு ஒருசெயலின் றாகி நஞ்சுற்றமும் வீயும்வகை
யோடே முன்சொந்த திவினை நெருங்கப்படுதலாலே, இந்நிலைக்கு இறைவனல்லது
வேறொருவரின்றென்றுகருதி யிழைவனைவாழ்த்தி இயக்கனுக்கு யான்கடையநிலை
யைக்கைவிட்டுப் பின்னும் இயக்கன்றன்னையேவிரிந்தேன்: அவன் வந்துதோன்றி
அவ்விடத்தினின்றும் என்னைக்கொண்டுபோந்தானென்க.

*“வாரணத்தொழுவினமுற்றி-மீளிமைசெய்யின்” என்றிலையையிட்டு வாழத் துதல் - ஒண்ணமோஅரஹந்தாணமென்றல். அழுங்க - சூழ்ந்தவர்வருந்த. (ககசு)

மந்திரமூன்றுந்த்ருவானவன்னிடுப்பச்செல்வேற்
கிந்திரதிருவிந்ருழ்ந்தவினமழைக்குழாத்தின்வேழந
கொந்தழற்காடமித்தியால்வளைப்புண்டகுழாத்தைநோக்கிச்
சிந்தித்துக்கவன்றுநிப்பத்திருமழை பொழிந்ததன்றே.

மந்திரமும் பிறவுமுணமையின், உம்மை †“இனைத்தென வறிந்த சினைமுதற்
கிளவிக்கு - வினைப்படு தொகுதியி னும்மை வேண்டும்” என்னுமும்மையன்றி, மூன்
றமந்திரமும், வழிமுதலியனவுமென எச்சவும்மை செல்வேற்குக் கவன்ற்றென்க.
எண்ணிறந்த இனக்களிற்றின்றியுரை நீக்குதாருரியயான் நீக்காதொழியின், ‡மூவகை
ப்பாவத்திலும் உடன்பாடாகிய பாவமெய்தி நெருந் சுற்றமும் யானுற்றற்றதன்பம்
போல் இதுவுப்பின்புவுருமென்று எனக்குக்கவன்ற்றென்றான். முன்பு “வேழப்பேரி
னந் - தயகியகாசி” என்றா. சித்தித்தந்தி ப - செம்புத்தையபுத்தி தீபம். அன்
றே - அப்பொழுதே. இத்திரயல்லும், மெகமுந் - சூழ்ந்தயானைசகுவமம்.

இ - ள். தேவன்விடுப்பக் குழாத்தைநோக்கிச் செல்வேற்குக்கவன்று கித்திது
நிற்ப, மழையன்றே பெய்ததென்க.

சீவகன் மற்றும் வழியினிகழ்ந்தனவெல்லாங்கூறாது இச்சையேகூறியதென்னே
யெனின், “யாண்டுகேரெல்லே” என்றமொழி நகர்த்தனறியாணாலின், இன்னும்
இராசமாபுரத்துச்சென்றாலும் இத்தனப்பமுளநாட் யாவென்றுகருவிலும் அது கருதாத
படி மற்றைநாளே அத்தியனைவுள்ள நூங்குகவென்கம் பேரடஞ்செய்தேயினன்றான்.
இனிச் செல்வேற்குமழைபொழிந்ததென்கூட்டித் தேனன் “பாமபுமலலவும-கெடுக
கும்” என்ற மந்திரத்தைக்கூறலின், அவன்கூறியமந்திரமே இம்மலையையப்பெய்
வித்ததென்றுமாம். இதற்கு நெருந் சுற்றமுற்றதுயனா இவ்வழிமுற்றவென்று
கவன்ற்றென்க. இம்மந்திரங்களின்பொருமையால் இனி நமஸ்கு எய்யப் பீதம் ஒரேத
மின்றென்பதறிய்த்தல் பயனாகத் தகூற்றினும். (ககசு)

க. வெல்களிறற்றச்சநீ கிச்சினாவொடுவனா, துதேனெயி
பல்லவதேசநர்ணித்தனபதியெய்த்துமன்ன
னல்வனப்புண்டயதேவிதுபோத்தரைபெய்தகம்பி
செல்வன்மற்றுலோகபாலன்றிருமண்பதுமைமெய்ப்பாபா. (ககஅ)

உ. அரி ரூர்க்கோழிநாமத்தரவாட்டகடித்தநாகத்
திருவினையையிடுததீர்த்தேன்தீர்விலாகணபுவெண்டிப்
பொருகளியானைமன்னன்னைநிறையாலனைத்தந்தா
னிருமதிசுழிந்தபிண்டையிடைபிரிப்பொழுந்த்ரோந்தேன்.

இவையிரண்டுமொருநொடா

* குணமாலையாரிலம்பகம், 40அ.

† தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், ஐளவியாக்கம், ௩௩.

‡ மூவகைப்பாவம்: செய்தல், செய்வித்தல், உடன்பாடுஎனவ்வை. இவற்
றைவடதூலார் முறையே கிருதம் காரிதம் அதுமோதமென்பார்.

இ - ள். அங்நனம் அக்களிற்றினச்சத்தைநீக்கி யேகிப் பல்லவதேச நண்ணி அதற்குரிய செல்வனாகிய தனபதியென்னு மன்னனுடைய தேவி திலோத்தமை பெற்றழிவ்னை உலோகபாலன், மகள் பதுமை; அவளைக் குக்குடசர்ப்பங் கடித்ததாக, அவளைத்தீர்த்தேன்; அதனாலே என்னோடுறவுவேண்டி அவ்வரசன் அவளைத்தந்தான்; தந்து இரண்டிங்கள் சென்றபின்பு போந்தேனென்க.

களிற்றினச்ச நீககடவ தன்கத்தத்தற்கு மச்சமின்றும்.

(ககக)

வாவிப்புண்ணடையினுளைவஞ்சித்துத்தக்கநாட்டை
மேலியான்காணலுற்றுசசார்தலுமிப்பருள்ளான்
லாவிப்பொன்மாடமுதூர்சசுபத்திரனென்னைக்கண்டே
யாவிக்கரைநிவபோலவாவளாயன்புபட்டான்.

* வணிகர் இப்பா, கவிப்பர், பெருங்குடியரென்றமுன்றுபாலார். தூவீப்பொன்-
கிளிச்சிறை; தூவியுமாம்.

இ - ள். யான் அங்நனம் அவனையொளித்துப்போந்து தக்கநாட்டை. மேலி
மூதூரைக்காணலுற்றுச் சார்த்தவளவிலே, இப்பருள்ளானாகிய சுபத்திரன்கண்டு ஆலி
யிடத்து அறிவுகலந்தாற்போலக் கலந்து அன்புற்றனென்க. (200)

பண்ணமைநேரினேறியவனொடியானிருந்துபோகி
யின்னுயர்செம்பொன்மாடத்திழிந்தவண்விளங்கப்புக்கேன்
வெண்ணிலாமுத்தஞ்சூழ்த்தவெம்முலைத்தடங்கணை
மண்ணொலாஞ்செல்லநின்மகிழ்ச்சியின்மகிழ்ந்துதந்தான்.

அவண்விளங்க - அவர்நாணுதலின், மனைவிளங்கிற்று. உலகந் தன்னிடத்தி
லே செல்லநின்ற மகிழ்ச்சியாவது அரசவரிமை. இன் - பொரு.

இ - ள். அவன் அங்நனம் அன்புறுக் கொண்டுபோதுதலின், யான் அவனுட
னே தேரிலேயேறியிருந்துபோய் இழிந்து மாடத்தே புக்கேன்; புக்கபின் தன்மகளை
மகிழ்ந்துதந்தானென்க. (200)

அவ்வழியிரண்டுதிங்காளகழிந்தபினைவளிளிங்கி
யிவ்வழிநாடு நண்பான்வருதலுமிறைவன்கண்டே
செவ்வழிபாடராசிச்சிலத்தொழில்சிறுவர் நம்ப
மைவழிநெடுங்கணுளைத்தந்தனமதலையென்றான்

இ - ள். மதலாய்! அப்பிடத்தே யிரண்டிங்கள் போனவளவிலே, அவளில்வ்
னின்ற நீங்கி இவ்விடத்து இந்நாடுகாண்டறகுடந்தேன்; உதவவளவிலே, இறைவன்
சிறுவர் செவ்வியவழிபாடராங் றொழிலைக் கப்ப, அதனை அவன்கண்டு கருமை
மிகக் கண்ணுளைத் தந்தானென்றனென்க

* வணிகர் மூவகைய ரென்பதும், அவர்களிலக்கணமும் பின்னுள்ள வெண
பாவாலுணர்க. சேவசம்போதரை, ஆறாவது உலோகாதிசாரம், சஉ:—இப்பர் கவிப்
பர் பெருங்குடி வாணிகரென், ரொப்புடைய மூவ ருரைக்குங்காற், நப்பில், மிதியடி
யே ருணமிசை நோக்கினர்கள் கரீண, நிதியுடைய ராவா நிலத்து. இஃது எதி
நிரணிறை.

ஏனைப்படைக்கவங்களின்றொழிலும், யானைமுதலிய வேற்றுத்தொழிலங் கற்ற ரேனும் அவைகூறாது விற்றொழிலேகூற்றினார், அதன்கிறப்புநோக்கி.

“பெண்ணிடர்” என்னுங்கவிமுதல் இவ்வளவு மொருதொடராக்கி என்றானே னமுடிக்க. (உ0உ)

தானுழந்தாற்றவெல்லாந்தம்பியையுணரக்கூறித்
தேனுழந்தாற்றுந்தாரான்குரவரைச்சிந்தித்தாற்கு
வானிழந்தாங்குக்கண்ணீர்மார்பகநனைப்பக்கையா
வானுமிழந்திலங்கும்வேலாநொற்றிமற்றிதனைச்சொன்னான்.

இ - ள். சீவகன் தானுற்றனவெல்லாவற்றையும் தம்பியையறியக்கூறிக் குர வரைக்காணப்பெற்றிலமேயென்று நீனைத்தவன்பொருட்டு நந்தட்டனமுதலான, சீவ கன் அதனைத்துடைத்து இதனைச் சொன்னானென்க.

இனிக் கூறி - கூற; சீவகன்கூற இதனைக் குரவருங் கேட்கப் பெற்றிலமே யென்று சிந்தித்தநந்தட்டனுக்குக் கண்ணீர் மார்பிடத்தேநனைப்பவென்றுமாம் ()

தின்பொருளெய்தலாகுந்தெவ்வரைச்செகுக்கலாகு
நன்பொடுபெண்டிர்மக்களையாவையுண்ணலாகு
மொன்பொருளாவதையாவுடன்பிறப்பாக நலாகா
வெம்பியையிங்குப்பெற்றேனென்னெனககரியதென்றான்.

எம்பி - முன்னிலைப்படாக்கை.

இ - ள். ஐயனே! எய்தலாம், செகுக்கலாம்; நண்ணலாம்; ஆகலாகாவொன் பொருளாவது உடன்பிறப்பு. இத்தன்மைத்தாகியநின்னை இவ்விடத்தேபெற்றேன்; எனக்கு இனி யரியதில்லையென்றானென்க. (உ0ச)

வேறு

தேனிற்பாலெனசெல்லவன்றம்மியோ
டானியம்பலகழியவாயிடை
வேனிற்குன்றெனததோழர்வெந்துமெய்
யுனினிகின்றா செய்வதுன்னினா.

இ - ள். சீவகனுக்கு நந்தட்டனுடனே தேனிடத்துப்பால்போல இனிதாகப் பலபொழுதுகழியாநிற்க, அவ்விராசமாபுரத்தே, தோழர் குன்றென மனங்கொதித்து உடம்பில் ஊன்மெலிகின்றவர், செய்யுங்காரியத்தை நீனைத்தாரென்க.

ஊனின், இன் - அசை.

(உ0டு)

க. 'நாடுமின்னினிநாங்களசெயவதென்
நீடினாவிருந்தெண்ணிநால்வரு
மாடுமஞ்ஞாயஞ்சாயற்றத்தன்தமெய்
வாடலொன்றிலள்வஞ்சமாங்கொலோ.

உ. களவுமுண்டெனிற்காண்டுகாமென
மெள்ளவெய்தினூர்வினவக்கூற்றினுள்
வள்ளற்குற்றதும்மறைந்தவண்ணமும்
வெள்ளிவெண்மலேவந்தன்பாவையே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். தோழன்மாநாவரும் வருத்தத்தோடேயிருந்து அங்ஙனமெண்ணி
இனி நானுஞ்செய்யுங்காரியத்தைத் துணிமினென்றுகூறி, தத்தை வருத்தமில்லாளாத
லின் அவன்கரந்துறைகின்றானே அங்ஙனங் கரந்துறைதலுண்டாயின் நாங் காண்
பேமென்றுதுணிந்து மெல்லச்சென்று அவாகேட்ப, அவள் அவன்கரந்திருக்கிறபடி
யையும், அவனுக்கு அவ்விடத்துற்றநன்மைகளையுங் கூற்றினுளென்க.

நாங்கள், கள் - பருதிப்பொருள்விகுதி

(208)

மற்றவன்சொல்க்கேட்டமைந்தார்
எரிற்றதம்முயிரியல்புற்பேர்ததவட
பெற்றமார்தகிறபெரிதுமெய்குளிர்த்
தமுயின்மையினவலநீங்கினா.

இ - ள். அவள்கூறக்கேட்ட மைந்தர்கள், பின்னப போனவையினா முறையான்
மீட்டு அவ்விடத்தே பெற்ற மார்தகாப்போலே மெய்குளிர்து அக்கூற்றுப் பொய்ய
ன்மையின், வருத்த நீங்கினாரென்க

(209)

திருவிஞ்சாயறன்சீறடிச்சிலம்
புருவக்குஞ்சிராபுறுத்தியொய்யென
வருகுமுள்ளத்தினுடம்புவிங்கினூர்
பருகுகாதல்ற்பாடியாடினா.

இன் - பொரு. சிலம்பு - ஆகுபெயர்; அடியையேக்கிவணங்கி.

இ - ள். அங்ஙனம் அவர்வருத்த நீங்குதலின், வணங்கி அவனிடத்தன்பால்
உருகுமுள்ளததால் உடம்புபூரித்தார், அவனைக் காண்பேமென்னுங் காதலாற் பாடி
யாடினாரென்க.

(210)

வேறு.

பைத்தரவத்திராசுந்தியபல்கதிர்
மொய்த்தெரிநிதிதிலம்வைத்தனபல்லின
ளித்திருவிண்ணுருவந்தொழுதார்தம
தெத்துயரங்கெடுமென்றினசொன்னார்.

இ - ள். அரவத்திரா பொங்கிச் சிங்கிய விளங்குகின்ற நித்திலத்தை வைத்
தாற்போலும் பல்லினளாகிய இத்திருவிண்வடிவைத் தொழுதாருடைய எல்லாத்துய
ருங் கெடுமென்று இத்தன்மையன கூற்றினாரென்க.

(211)

ஐயனையாமவெனய்துவமாயிழை
நெய்தினுனாபொருளுண்டெனினொய்தா

மையெழுத்துசியின்மாண்டதொர்தோட்டிடைக்
கைவளர்கோதைகரந்தெழுத்திட்டாளி.

இ - ள். ஆயிழாய்! யாம் அவ்விடத்தேசென்று ஐயனைச்சேர்வேம்; சேர்ந்தாற்
கூறுங்காரிய முளதேற் கடிதிற்கூறென, அவள் மையைத் தோய்த்தெழுதும் எழுத்
தையுடைய எழுத்தாணியாலே தோட்டிடையிலே எழுத்தைக்கரந்து கடிதாகவெ
ழுதினனென்க.

மை - மஷி. அவ்வெழுத்தறிந்தாலும் பிறர்வாசியாதபடி யெழுதினள். கை-
கற்பொழுக்கம். (உகக)

ஆங்குருக்காராக்கிட்டதன்மீமிசைப்
பூங்குழையாற்பொறியொற்றுபுரீட்டத்
தேங்குமுலாடொழுதாடிசைசெல்கெனப்
பாங்கரங்குப்படர்குற்றனரன்றே.

இ - ள். தேங்குமுலாள் அங்குநமெழுதி அரக்கிட்டு அதன்மேலே காதிற்குழை
யாலே யிலக்கினையிட்டு இஃது அவனிருக்கின்ற திசையெசெல்கவெனத் தெய்வத்
தைத்தொழுதாள்; தொழுது அதனைநீட்ட, தோழன்மார் அவ்விடத்தே போகலுற்றா
ரென்க.

நபுலரும் விபுலரும், குரவனானோக்கிச் சிலபிள்ளைகளிற்க்கவேண்டுமென்றலின்,
நின்றார். (உகஉ)

வேந்திரியக்கணைவித்தியவெஞ்சிலை
காய்ந்திரிக்கும்புருவக்கருங்கண்ணிய
ராய்ந்தரிக்குந்நவம்மலர்மாலையை
வேய்ந்தரிக்கும்மிஞிரூர்ப்பவளித்தாளி.

இ - ள். வேந்திரிய வித்துதற்குக் காய்ந்து சிலையிற்றங்குங்கணையைக் கெடுக்
கும் புருவத்தட்டங்குங் கண்ணியராலே ஆராய்ந்து தீமணங்களைந்து தொடுக்குமலை
யைச் சூழ்ந்து மேயுமிஞிரூர்ப்ப வளித்தாளென்க.

தன்றலையைச்சாய்த்துப் போமென்றலின், மீஞிரூர்த்தது (உகங)

வே ளு

க. அலங்குவெண்மதியைப்பசியடையவப்பகலே
நிலங்கொண்டோங்கினநிரம்பியபுகர்கழியுடைய
வுலம்புமுன்னிருதாள்களுமுமிழ்வனபோல்வ
விலங்குபாய்வனவிடுகணைவிலக்குவகலிமா. (உ௪ச)

உ. அள்ளற்சேறருமணல்புனலருவரைப்படினு
முள்ளம்போற்செல்வவுரனசைவிலனவமருட்
கொள்ளிமண்டலம்போற்கொடிபடத்திரிந்திடுவ
வெள்ளிமால்வரைத்தாழ்வரைமேம்படப்பிறந்தக. (உ௪ரு)

௩. ஈனாஞ்ஞாற்றினையிருபதின்முரணியதொகைய
வீரரேறினவிளங்கொளிப்பக்கசாயமைந்த
தாரும்புட்டிலுமரற்றுவசாமரையணிந்த
வோருங்கூடினமள்ளருமொலித்தெழுந்தனரே.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

இ - ள். மதி அசுவதிநட்சத்திரத்தைச் சேர அற்றைநாளிலே பிறந்துவளர்ந்தன; புகளாயுஞ் சுழியையுமுடையன, காலேக கால்வன போல்வன; குறுக்குப்பாய்வன; தம்மேலிருந்தெய்தவம்பைப் பின்னிடுவன; சேறுமுதலியவற்றைச் செல்வன, உரன் கெடாதன; கொள்ளிவட்டம்போல் இடையறாமற்றிரிவன; பிறந்தன; அமையப்பட்டன; அரற்றப்பட்டன; அணியப்பட்டனவாய் இருபதிறையிரமென்னுந் தொகையையுடைய கவிமா வீரரேற்றப்பட்டன வந்துகூடின. மற்றுள்ள வீரருமெழுந்திருந்தாரென்க.

புட்டில் - கெச்சை.

(௨௧௬)

வேறு.

வடிந்தபோத்தொடுவண்செல்லத்திரி
கடுத்தவொட்டநங்காற்செல்வயாவையு
நொடிப்பின்மாததினாநாற்றுவில்லேஞல்
வெடுத்தபண்டமியைநதுடனென்பவே

வடிந்தபோத்து - பண்ணினவெருது. அத்திரி - கோவேறுகழுதை* கடுத்த- கால்கடிய. இன் - அசை

இ - ள். ஒருநொடியளவிலே நூறென்னுமெண்ணையுடைய விற்குடைபோவனவாகிய போத்துமுதலியனவும் பிறவும் மனம்பொருந்திச் சேரப் பண்டத்தைச்சும்கனவென்க.

(௨௧௭)

நூலம்விற்பனபைங்கிளநன்னிறத்
தாலுமபவளக்குளம்பார்ந்தன
காலினொய்யனகண்வவ்வுகாட்சிய
நால்குபண்ணினர்நால்வருமேறினர்.

இ - ள். விற்பன, ஆர்ந்தன; நொய்யன; காட்சியனவாகிய கிளநிறத்தாலுமா நான்குபண்ணினா; அவற்றிலே நால்வருமேறினாரென்க.

“நால்கு - இதுபெயர்த்திசொல்;” * “பால்புணா புரவி நால்குடன் பூட்டி.” என் னுர்பிறரும்.

(௨௧௮)

நாளும்புள்ளுநயத்தகுநன்னிலை
கோளுமோரையுங்கொண்டநிமித்தமு
மாளுமாந்தரினாய்ந்துகொண்டாயிடைத்
தாளினாக்குபுசாத்தினெழுந்தவே.

* பொருநராற்றுப்படை:—கோட்டிற் செய்த கொடிஞ்சி நெடுந்தேர், ஊட் டினை தயல்வர வோரி துடங்கப், பால்புணா புரவி நால்குடன் பூட்டி. கோடு-யானைக் கொம்பு. ஓரி - கழுத்தின்மயிர்.

கொண்டநிமித்தம்-பறவையொழிந்தன கொண்டநிமித்தம். கொண்டு-கொள்ள.

இ - ள். அவர் அங்ஙனமேறி நயக்கத்தக்க நாண்முதலியவற்றை எப்பொழுது மாளுமாந்தரைப்போலே ஆய்ந்துகொள்ளாநிற்க, எழுதுமுதலியன காலாலேமூயன்று அவ்விடத்துப்போகின்ற *சாத்துடனேபோயினவென்க.

புறப்பட்டுசின்னநாட்கேட்டது போக்கின்விராவால். (உகக)

பறையஞ்சங்கும்பார்தொலித்தாத்தெழு
வுறைகொள்வாளினொடொண்குடர்வேன்மினச்
சிறையழிந்ததொர்செம்புனல்போன்றவ
ணறையகடற்படையார்ப்பொடெழுந்ததே.

இ - ள். பறையொலிக்க, சங்கார்த்தெழு, வானும்வேலுமின்னக் கடற்படைகையுடைந்தநீர்போல விரைந்து ஆர்ப்போடெழுந்ததென்க.

உறைதல்கொண்டவார் (உஉஹ)

காய்த்தசெந்நெலின்ருழுகதிர்நெறிமேற்
பூத்தமுல்லையின்போதுபொழிந்துக
நீத்தநீர்வயலன்னமுநாராயு
மேத்தலசான்றுருடார்ப்பவிரிந்தவே

இ - ள். முருகுமுழங்குதலாலே வயலில் அன்னமும் நாராயுமிரித்தனவென்க. தங்கால்பட்டு நெற்கதிரின்றலையிலே முல்லைப்பூத் தேனைச்சொரிந்து சிந்தும்படியென்க. இது நிலமயக்கம். (உஉக)

அளகுசேவலொடாடியங்காய்க்குலை
மிளகுவார்கொடியூசல்விருப்புறாஉஞ்
சுளகுவார்செவித்துங்குகைக்குஞ்சர
மிளகுகாடிளகப்பரிக்கொண்டதே.

இளகுகாடி - தழைத்தகாடி.

இ-ள். கூகைப்பெடை சேவலோடெழுணாந்து மிளகுகொடியாகிய யூசலையும் புங்காடி அசையும்படி யானை அவ்வோசைகளைக்கேட்டுச் செலவுகொண்டனவென்க

அளகு-காட்டுக்கோழியுமாம். இனிக் குஞ்சரமிளகுங் காடி இளகும்படி படைபரிகொண்டதென்றுமாம். † “கோழி கூகை யாயிரண் டல்லவை - குழங் காலை யளகென லமையா.” (உஉஉ)

அருவிக்குன்றமுமைவனச்சாரலுங்
குருவியார்த்தெழுகொய்புனக்கானமுந்
திருவிற்றீரந்தவர் தேயமுந்தேர்த்துபோயப்
பரிவின்மாதவர் பள்ளியுள்விட்டதே.

திருவிற்றீரந்தவர் - செல்வமில்லாதவர்.

* சாத்து - வாணிகஞ்செய்வோர்திரள். “சாத்தொடு வழங்கு முல்குடைப் பெருவழி” என்றார் பெரும்பாணாற்றுப் படையிலும்.

† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், நூரு

இ - ள். படை குன்றமுதலியவற்றை எதிர்வருகின்றனோவென்று தேர்ந்து போய்த் தாபதப்பள்ளியிலே மருவிவிட்டதென்க. (உஉ௬)

வேறு.

வண்டுதுயில்கொண்டிருயில்லாமயிலகவி
விண்டுமதுவிட்டுவிரிபோதுபலபொதுளிக்
கொண்டுதளிர்வேயந்துசினைதாழ்ந்துநனையார்ந்தொன்
றுண்டுபொழிலிமையவாசனாகமுறுவதுவே.

இ - ள். துயில்கொண்டு ஆலிப் போதுபலபொதுளி மதுச்சொரிதலாலே மழை யென்றமயிலகவித் தளினைக்கொண்டுவெய்ந்து தாழ்ந்து ஆர்ந்து தேவருலகையொப பதோபொழில் ஆனனென்க.

எச்சங்களைச் செயப்படுபொருளாக்குக.

(உஉ௭)

நாவிகமுநீர்ருவனையாம்பலொடுகமலந்
துவிமடநானாதுணையன்னம்பயின்புதுமின்
மேவியுறைவண்டினெடுமல்கிவிழைதகைய
வாவிபொடுகாவினிடைமாரந்தர்பதிக்கொண்டார

இ - ள். மார்தா காவியுதலியபூக்களும, நானாயும், அன்னமும், மீனும் வளை டோடேறிநைந்து பிறும்புந்தகைமையையுடைய வாவியோடுகடிய காவினிடத்தே பதிதல்கொண்டானென்க. (உஉ௮)

ஐயருறைபள்ளியிடமாண்டழகாரணச்
செய்கழலத்தாரரவொருந்திரிசிகின்றா
கொய்தகையபூம்பொதுமபர்க்குளிருமரப்பலகை
செய்பவளிற்சிறிது*மிகைசேயவளைக்கண்டார.

இ - ள். அழகா அய்யிடத்து இருடிகளுறையும் பள்ளியிடத்தைக்காண்டற்குக் கழலராய்த் தாராராய்த் திரிசின்றவா பூம்பொதும்பரின மரப்பலகையிலேயிருக்கும் விசயையககண்டாரென்க

செய்யவளிற்காட்டின்மிகுதி இப்பொழுதுசிறிது தூரியவள். குளிரும் - திசைச் சொல். மலாப்பலகையும் பாடம். (உஉ௯)

க. அந்துண்டுகிர்கல்லாததமல்லுதுவருத்தச்
செந்துண்டுகிலுத்திரியம்புதைத்துகவல்லருந்த
மைந்துண்டுகிற்சி, மனம்மனம்வருத்தவடிவேற்கண்
கைநொண்டனகவற்சிறிவருந்தக்கலுழந்தாற்று* (உஉ௭)

உ. மாசொடுமிடைந்துமணிநூற்புனையவைம்பா
பூசுதலுமின்றிப்பிண்கொண்டேழந்தாழ
வாசமலர்மறைந்தவழிவாமனடித்தேற்றித
தோசமறந்துதிகண்மனத்தோதித்தொழுதிருந்தாள்.

இவையிரண்டுமொருதொடா.

* சிறிதுமிகு செய்யவளை யென்றும் பாடப்பெற்றது.

இ - ள். துகிலிற்றேயுத்தவரத்தம்போலுங்கல் தன்வெம்மையால் அல்லுலாகியவதனைவருத்துதலானும், துகிலாகிய மேற்போர்வையழுந்திச் சுவலைவருத்துதலானும், சீவகன்மனத்தைவருத்துதலானும், அரசனைழிக்கும்படிநிகழ்த்தின ஒழுக்கத்தாலே முகந்துகொண்டனவாகிய கவற்சிவருத்துதலானும் கண்கலுழந்து ஆற்றாளாய் மாசோடுமிடைந்து நீலமணியைக் கம்பியாக்கினாலொத்தமயிர் கழுவுதலுமின்றிச் சடையாய்த் தாழ் மலரை வாமனடியிலேயேற்றிக் குற்றமறத் தோத்திரங்களையும் மனத்திலோதி வணங்கி மறைந்தவழியிலே யிருந்தாளென்க.

கருத்து சீவகன்வாழ்வேகருதுதலின், மறைதலாயிற்று. (உஉஅ)

சிந்திப்பலென்சிறுவன்றிறமினியெனறெழினெடுங்கண்
வந்துபனிவார்ந்துமுலைக்கலிங்கமதுனைப்ப
வந்திலிருந்தாளவருக்கடைநதுமனநடுங்கி
வந்தித்திருந்தார்மகிழ்ந்துகாதல்மிசாமாதோ.

இ - ள். அங்ஙனமிருந்தவன் இப்பொழுது என்பிள்ளைதிறத்தைச் சிந்திப்பேனென்றுசிந்தித்துக் கண்ணிற்பனிவந்து வீழ்ந்து முலையிற்கலிங்கமாகிய வதனைனைப்ப அவ்விடத்தேயிருந்தான்; இருந்தவட்கு நம்பிள்ளைகொன்று ஓர்காதன்மிகும்படியவாகன் மனநடுங்கி வணங்கிச் சேர்ந்து மகிழ்ந்திருந்தாரென்க.

இவரான் அழுகைமாற்றினான். (உஉக)

க. வரையுடுத்தபள்ளியிடமாகவதின்மேயோள்
வினாயுடுத்தபோதுறையும்வேனெடுங்கண்கொ
லுரையுடுத்தலாவுறையுமொண்ணுதல்கொலன்றித்
திரையுடுத்ததேமொழிகொலென்றுநெரிகல்லா. (உஉ௦)

உ. மங்கலமடிந்ததிருமாமனையொப்பி
நிங்குவரவென்னைகுலம்யாதடிக்கட்கென்ன
வெங்குலமுமெம்வரவுமேவண்டிலெளித்தன்றே
நுங்குலமுதம்வரவுமீருளாமினென்றான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

உடுத்த - குழந்த

இ - ள். பள்ளி இருப்பிடமாக அதனுள்ளேமேலினவன் திருமகளோ! நாமகளோ! மண்மகளோவென்றுதெரியாராய், மங்கலங்கெட்டதிருவையொப்பீர்! இங்குவந்தவரவெவ்வனே? அடிகளுக்குக் குலம்யாதென்றுசேட்ப, எங்குலமுமெம்வரவும்கேட்கவேண்டிற் கூறுதலெளிதாயினும் இவ்வேடத்தாற் கூறலாகாது. இனி நங்குலத்தையும், தம்வரவையுநீர்கூறுமினென்றானென்க. (உ௨௧)

மோட்டுமுதுநீர்மலங்குமொய்த்தவிளவானே
பூட்டுசிலையிறவினெடுபொருதுதாயின்மடியு
மீட்டமுடையவர்களுறையிராசபுரமென்னு
நாட்டமுடையகரமெமதாருமுறைபதியே.

மோட்டுநீரின் மலங்கும், வாணையும், பூட்டினவிற்போலுமிறவோடே பொருது
தயிலும் இராசமாபுரம்.

இ - ன். பொருட்டிதானுடையாருறையும் இராசமாபுரமென்னும் அழகுடைய
நகர் எமதுறைபதியாமென்க. (௨௬௨)

பொன்னுடையமார்பிற்புதழ்மந்திரிபொலந்தார்த்
தன்னுடைய நுண்ணுணர்விற்காகரற்குததக்கால்
கொன்னெடியவாட்கட்குருதத்தைதீதததன்
மன்னடுங்கவிக்குதிரடோண்மடங்கலன்னான்.

பொன் - திரு. தன்னுணர்வு - தன்மந்திரநூலிற்கூறியவுணர்வு.

இ - ன். இம்மடங்கலன்னான், அந்நகரில் மந்திரியாகிய சாகரற்குத்தக்க மனைவி
யாகிய குருதத்தைமகன் ஸ்ரீதத்தென்க. (௨௬௩)

அளபபரியநான்மறையினுசலன்றேந்தார்
திளைக்குந்திருவொப்புடையதிலோததமைதன்சிறுவன்
விளைத்திரும்புமேய்ந்தொழிந்தமிச்சில்வரைமார்ப
விளைப்பவ்வன்றேசகாப்பிற்புத்திசேனிவ்விருந்தான்.

விளைத்து - தனக்குருபோரையுண்டாக்கிக்கொள்ளுதலாலே. இரும்புகளெல்
லாமேய்ந்து குறைகிடந்த எச்சிலாகிய மார்பனுவான் - சச்சந்தன், விளைத்துப் பாடமா
யிற் சூழ்ந்தென்க.

இ - ன். இவ்விடத்திருந்தவன் சச்சந்தனுடைய அந்தணனாகிய அசலன்மனைவி
திலோத்தமைதன் சிறுவனாகிய புத்திசேனன்; இவன்புகழைக்கூறில் இளைப்பே
னென்க.

என்மறையினன் - சேனாபதி.

(௨௬௪)

செட்டிதனபாலன்மனையாட்சினவுவாடகட்
பட்டநுதன்மின்னினருபவித்தினைக்குத்தோன்றி
மட்டுமலர்மார்பின்மதயானையெயிறுமுதான்
கிடகுறிதாரதிவளப்பதுமுகனிவ்விருந்தோன்.

இ - ன். அரசற்குரிய செட்டியாகிய தனபாலன்மனையாளாகிய பவித்தினைக்
குப்பிறந்து தன்மாமிலே ஈழம்புந்தாரும்விளங்க இவ்விடத்திருந்தான் பதமுக
னென்க.

நான்கனுருபு-அதற்குப்படுபொருளின்பாற்படும். பட்டம் நுதலிலே மின்போல
நகுமென்னும் பெயரெச்சம் பவித்தினையென்னு நிலப்பெயர்கொண்டது; “அரவஞ்
சடைமிடைந்தமின்னையான்” போல. (௨௬௫)

பொன்னகருள்வேந்தன்பெயராற்பொறியும்பெற்றான்
வின்மரியதோள்விசயதத்தனுயிரக்கவசம்
பின்னரியகற்பினவள்பிரீதுமதிசாதற்
மன்மகனென்பானாகுடேவதத்தென்பேன்.

ஒருபெயரையெழுதப்படுதலிற் பட்டத்திற்குப் பொறியென்று பெயர் கூறிலார்; ஆகுபெயர்.

இ - ள். அடிகளே! அந்கரிலே அரசன்பெயரார் பெயரும்பெற்றவன்; அரசனுயிர்க்கு ஒருகவசம்; விசயத்தனென்னு மியற்பெயரையு முடையவன்; அவன் மனைவி மகளிரான்மலைத்தற்கரிய கற்பினையுடைய பிரீதிமதி; அவடன் காதன்மகனேனாகியயான் தேவத்தனென்னும் பெயரையுடையேனென்க.

நால்வர்க்குந்தாயனாக்கூறி அவாபுதல்வரென்று, மகடேவாற் குலந் தூய்மை பெறுதலானும் மகடேவிற்குக் கூறுதலானுமென்றுணர்க (உருக)

எங்கள்வினையாடிறைவன்விடியவஞ்ஞானமே
பெங்களுயிரும்பியொடுபாங்கன்பிறந்தேமா
வெங்கடமர்நம்பிக்கிவந்தோழரெனவீந்தா
ரெங்கெழிலென்ஞாயிறெனவிண்ணம்வளர்ந்தேம்.

இ - ள். அரசன்பட்ட அம்மைநாளிலே யாங்கள் முற்பவத்திற்கெய்தநல்வினையாலே எங்களுயிர் போலும்பியோடே கூடவந்துபிறந்தோமாக, எங்கடமா இவா நம்பிக்குத்தோழரென்று எம்மையீந்தார்; யாமும் எங்கெழிலென்ஞாயிறென வளர்ந்தேமென்க.

அரசன்கற்றத்தையெல்லாம் கட்டியங்காரனழிகின்திறமைநோக்கியுங் கந்துக் கடன் நமக்கு இன்றியமையாமையோடுகூடியும் இவாகள்தமா தோழரெனவீந்தா. இங் கனஞ்செய்வித்தது தோழர்முற்பிறப்பிற்கெய்தநல்வினையென்றுணர்க. இனி * “அழகுரல்” என்னுங்கவியில் “உழிதருபெருநிதி” என்றதனைத் தோழராக்கி இவனாக் கட்டியங்காரன் கந்துக்கடற்குக் கொடுத்தானென்பார்க்கு இச்சுவையில் எங்கடமா தோழரெனவீந்தாரென்றல் பொருந்தாமையுணர்க. (உருக)

யாண்டுநிறைந்தேகியபினநதனவற்கினையார்
மாண்டகுணத்தார்புலவிபுலரொடுமன்னு
மீண்டிவளர்ந்தேந்தவிசினுச்சிமிசையெய்தித்
தீண்டரியவெம்மையொடுதிக்கயங்கனெனவே.

ஓராண்டென்பதனையும், மாண்டகுணத்தாரென்பதனையும், மூவார்க்குங்கூட்டுக.

இ - ள். யாங்கன்பிறந்து ஓராண்டுகழிந்தபின்பு பிறந்த அவனுக்கினையாராகிய நந்தன் நபுலவிபுலரோடே யாங்களுந் திக்கயங்களென்னும்படி என்மராய்த் தவிசினேறிப் பகைவர்தீண்டற்கரியவெம்மையோடே மிகவுங் கடுகவளர்ந்தேமென்க.

இனையானென்பதுபாடமாயின், அவனுக்கினையான் நந்தன்; அங்நன் மாண்ட குணத்தார் நபுலவிபுலரென்க. அங்நன்மாண்டகுணத்தாரெனவே நம்பியரென்னும் பொருடோன்றிற்று. (உருக)

விறொழிலும்வாட்டொழிலும்வினைபொருதொழிலு
மற்றொழிலுந்தோத்தொழிலுமவாரணத்தின்னொழிலு

நற்றொழிலவாசியொடுநன்கலைகணிநீடுக்
நற்றனங்களயாமுமுடன் நற்பனகொல்லாம்.

பொருதல் - தடவுதல். நன்கலைகள் - தூல்கள்.

இ - ள். யாரும் அவருடனேகூடக கறகப்படுமவிஞ்சைகளெல்லாம் முதல்நன்
கலைகணிநீடுப் படைத்தொழில்களையுங்கற்று அவற்றிற்குப்பின்பு வீணைத்தொழிலையுங்
கற்றேமென்க.

விற்பொழின் முதலியவற்றைக் குதினாயின்றொழிலோடே கற்றேமென்க.
அ - அசை. (உசுக)

ந. வெஞ்சிலையின்வேடா தொறுமீட்டுவீசும்பேரும்
விஞ்சையாயாம் நன்கலைபொருதெய்திக்
குஞ்சரமும்வென். நரணமாலேலனுண்ட
நம்பியவனுமெதுவென்னினிதுவாமே. (உச௦)

உ. கந்துக்தடனென்றநகாக்காதிமுதுநாய்கன்
முந்திப்பெறப்பட்டமகன்சூரிச்சிலைந்தடக்கைச
சிந்திப்பவாவலமறுசீவகனென்றோழ
னந்திலொருநாளவனையரசனொருதவிடால். (உச௧)

ந. தொழுகடவழங்குகுநிரடோளிறையாத்துக்
கடிகடவழங்குநம் நளிர்கசிந்தாமலங்கரியக்
கொடிகடவழமாடநாகநொல்லவெனமாழிக்
யிடிகடவழந்திட்டபடநாகமெனவீழ்ந்தால

இவைமூன்றுமொருதொடர்

இ - ள். அங்நனங்கற்றுப் பின் நிராமீட்டுக் கலுழவேகன்மகனை யாழாலேவென்
றெய்தி யானையையுமவென்று குணமாலேலனுண்டநம்பி என்றோழனும்; அவனும்
யாதெளிந் சிந்திப்பவா அவலமறுதற்குக்காரணமான சீவகனென்னுமிதுவாம். அந்
நகரிடத்தே ஒருநாளிலே அரசனுடையதோர் தவற்றாலேகந்தக்கடனென்றநாய்கன்,
தான் முற்படப்பெற்ற மகனுடைய மூரிச்சிலைத்தடக்கையையுடைய தோளைச் சிலைத்
தொழில்செய்யாமலிறுகுமபடி மனத்தைப்பிணிக்க, பின்பு அய்வரசன் அவனை மகளிர்
மனங்கரிய நகரிலேகொல்லவென்று தேவதத்தன்கூற, விசையவீழ்ந்தாளென்க.

கொல்லக் கொலைக்களங்குறுகலுமென்னப் புகுகின்றான் கொல்லவென்றவளவி
லே வீழ்ந்தான். அரசன்கொல்லும்படி அவன்சென்று கொலைக்களங்குறுகலுமெனப்
பொருளுணக்க. நாய்கன்பிணிக்கவேன்க. இடிகள் உடம்பெங்குந்தவழந்த நாகமென்
றது இல்பொருளுவமை. “மோட்டுமுதுநீர்” என்னுங் கவிதொடங்கிக் கொல்ல
வென்ற சொல்லோடேமுடிக்க. ஒருபெண்ணையினாக் காத்தவனைக்கோறல் அறனன்
மையின், அரசன்வறென்றார். யாத்து - யாக்க. (உச௨)

வேறு.

மாதவப்பெருமைவண்ணமாநகர் நம்பிக்குற்ற
வேதத்தைக்கேட்டலோடுமிருகணும்பிறழ்ந்தமாழ்கிக்
காதற்றம்மகனுக்குற்றநலவெனக்கலங்கிவிழ்ந்தா
ராதலானங்கையாரோயருள்பெரிதுடையொன்றார்.

இ - ள். நகரிலே நம்பிக்குப்பிறந்த ஏதத்தைக்கேட்டவளவிலே தம்மகனுக்
குற்ற நலவென்றுகூறும்படி இருகண்ணும் மேலேசொருகி அறிவழிந்து கலங்கிவிழ்ந்
தார்; ஆதலாற் றுமேபெரிதும் அருளுடையராயிருந்தார்; இங்ஙனமருளைப்பிறப்பித்த
தவப்பெருமையின்வண்ணம் இருந்தபடி யென்னென்றாரென்க. (உசூரு)

மாழ்குபுமயங்கிவிழ்ந்தமாபெருந்தேவிதன்னை
யாழ்துயரவித்தற்கொத்தவரும்பெறல்யோகநாடிக்
காழ்பாரித்ததைத்தசாந்திற்களிதருநீரிழ்ந்தேற்றம்
யாழ்புகளிகளவியாற்றாண்டயங்கிவிழ்ந்தரற்றுகின்றார்.

இ - ள். அங்ஙனம் வீழ்ந்ததேவியை வருத்தந்தீர்த்தற்கொத்த மருந்திதுவென்
றுநாடி முத்துவடத்தையறுத்துக் கூடவளைத்தசந்தனக்குழம்போடே தந்தபனிரீரா
லேதேற்றத் தெளிந்து யாழ்போலுங்கிளவி யாற்றாளாய் அழாநின்றாளென்க.

கையாற்றின் நீங்கிநின்றார்.

(உசூசு)

வேறு.

கைம்மாண் கடற்படையுட்காவலனைபாண்டொழியப்
பொய்ம்மாமயிலூர்ந்துபோகிப்புறங்காட்டுள்
விம்மாந்தியான்விழவிழ்ந்தேன்றுணையாகி
யெம்மானேதோன்றினாயென்னையொளித்தியோ.

கை - படைவகுப்பு. ஐ - அசை. விம்மாந்து - பொருமி.

இ - ள். என்பிள்ளாய்! அரசன்படுதலாலே யான் பொறிமயிலேயுந்நதுபோய்ப்
புறங்காட்டிலேவிழ அங்ஙனம்விழ்ந்தேற்குத் துணையாய்த்தோன்றின நீ இப்பொழுது
என்னையொளிக்கின்றாயோவென்க. (உசூரு)

கையாரிலங்கெஃகிற்கந்துக்கடன்கொடுபோய்
மொய்யாருவகையனாய்முற்றிழைக்குத்தான்கொடுப்ப
நையாள்வளர்த்தகந்நைநலவையுறவென்
னையாவென்னையாவென்னையாவகன்றையே.

கந்துக்கடன் சுந்நையென்றது, வருவார்கூறக்கேட்டு

இ - ள். கந்துக்கடன் செறிவுநிறைந்தவுவகையனாய் எடுத்துக்கொண்டுபோய்ச்
சுந்நைக்குக்கொடுப்ப வருந்தாதேவளர்த்தஅவள் வருந்தும்படி என்னையா! அகன்
றாயேயென்க.

வினாசொல்லக்காதலின், மூன்றாயிற்று. எண்ணையா - விளியன்று; இரக்கக்குறிப்பு. நினைவளர்த்தற்குரியநல்லினையுடையவனும்வருந்த அகன்றையேயென்றான்.)

மின்னினாத்தபைம்பூண் விளங்கிலேவேல்வேந்தன்

முன்னுரைத்தமுன்றுகனவும்புணையாக

வென்னுயிரைத்தாங்கியிருந்தேன்வலியாகா

தென்னரசேயென்புசல்கேளாதிறந்தனையே.

இ - ள். என்னரசே! வேந்தன் மேல்வினையும்படியைக்கூறிய மூன்றுகனவும்புணையாக இறந்துபடாதிருந்தேனுக்கு வலியாகாதே என்புசலையுங்கேளாதே யிறந்தாயேயென்க.

ஒன்றுபயத்தலின், ஒழிந்தவிரண்டும் பயக்குமென்றிருந்தான். அரசன் நீயுயிரகொண்டிருந்து நிற்புதல்வனாற் பகையைவெல்கென்று போகவிடுத்தலின், என்புசலென்றான். கேளாதே - முடியாதே. (உசஎ)

கோவம்மாவாகிகுடியோம்பிநின்றுடைக்கீழ்ப்ப

பாவமேசெய்தேன்பரிவெலாநீங்கினாற்

போவம்மாவென்றுரைப்பப்போவேன்முன்போயினா

யாவம்மாவம்மாவென்னம்மாவகன்றனையே.

அம்மா - அழகியதிரு. ஒம்பி - ஒம்ப. அரசனுடையிறந்திலேன்; இருந்து பகையை யும்வென்றிலேனென்று பாவமேசெய்தேனென்றான். பரிவு - தானினைத்தவைமுடியாதபரிவு. போவம்மா, அம்மை - அம்மாவென வளியேற்றது; * “முறைப்பெயா மருங்கினையெனிறுதி - யாவொடு வருதற் குரியவு முளவே” என்றதனால். என்று - என்ன. முன் - முன்னே. அம்மாவென அடுக்கிய திசைச்சொல்லாகிய விலாவனை, † “கடிசொல் வில்லை” என்பதனாற்கொள்க. அன்றி அம்மவென்ற அகரவீற்றுரிச் சொற் கேட்பித்து உரையசையாயவிடத்து ‡ “உரைப்பொருட் கிளவி நீட்டமும் வரையார்.” என்பதனானின்னு அதுபின்பு § “அம்ம வென்னு மசைச்சொ னீட்டம் * * * விளியொடு கொள்ப தெளியு மோரே.” என்பதனால், அம்மாகொற்றுவென்ற வழிக் கொற்றனென்றதுஎதிர்முகமாகக்கத் தான் கேளாயென்னும்பொருடந்துநின்ற தாதலிற் பிரிந்துநின்று விளியேலாதென்றுணர்க. இதனால் பிள்ளாயெனவிளித்தல் பொருந்தாது.

இ - ள். உலகைக்காத்துச்செல்வத்தையுங்கொடுத்தலிற் கோவும் அழகியதிருவுமாய்நின்று நின்குடைக்கீழ்க்குடியை நீயோம்ப, அதனைக்கண்டு யான் பரிவுநீங்கினாற் பின்பு, அம்மா! நீ துறந்துபோவென்னப் போவேன்முன்னே போனாய்; அங்ஙனம் போன நீ ஆ! ஐயோ! ஐயோ! ஐயோ! இனியகன்றேவிட்டாயோ? இதற்குக்காரணமென்னென்க.

ஏகாரம் - வினா. ஆ - இரக்கக்குறிப்பு.

(உசஅ)

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், விளிமரபு, கூ.

† „ „ „ எச்சவியல், ருசூ.

‡ „ எழுத்ததிகாரம், உயிர்மயங்கியல், க௦.

§ „ சொல்லதிகாரம், விளிமரபு, கூசூ.

கோமான்மகனேருருலத்தார்போரேரே
யேமாங்கதத்தாரிறைவாவென்னின்னுயிரோ
காமாகடலுட்கலங்கவிழ்த்தேன்கண்னுணர்
பூமாண்புனேதாராய்நோக்காதுபோதியோ.

ருருலத்தார் பலருளராதலின், ஏமாங்கதத்திற்கிறைவனென்றான். உவப்பின் கட்டித் தலவனைக்கூறுவதனை ஈண்டுக்கூறிக் காமனென்றான். கலங்கவிழ்த்தது - அரசன்பட்டது. கண்னுணர்நோக்காதென்றது - நீபகைவென்றால் யான் நின்றந்தையே நோக்கியமுகின் றநீனைநோக்காதேயென்றவாறு. கண்னுணர்யென்றும் பாடம்.

இ - ன். மகனே! ஏறே! இறைவா! உயிரே! காமா! தாராய்! என்கண்ணீரை நோக்காதே போகின்றயோவென்க. (உசக)

கந்தார்களியானைக்காவலனாகாண்முனையை
வந்தார்வாய்ததிதின்மைகேட்டுமறைந்திருந்து
நொந்தேதென்பலகாலுநோயோடென்கின்றே
னந்தோவறனேமற்றற்றேனாலற்றேனல்.

இ - ன். சச்சந்தன்பின்னையைத் திதின்மையை வந்தார்கூறக்கேட்டு நோன்பிலே மறைந்திருந்து பலகாலுநொந்தேன்; நொந்தயான் அந்தோ! இனி ஆற்றேன், ஆற்றேன்; ஆதலின், அறனே! இந்நோயுடனே இறவாநின்றேனென்க. (உரு௮)

முன்னொருகாலென்மகனைக்கண்டேனென்கண்குளிரப்
பின்னொருகாற்பாணப்பிழைத்ததென்றேவிர்கா
ளென்னொப்பார்பெண்மகளிரிவ்வுகிற்றேன்றற்கொண்
றன்னப்பெடைநடையாய்மயில்போல்வியிழந்தனளே.

இ - ன். நடையாள், தேவிர்காள்! என்மகனை என்கண்குளிர முன்னொருகாற் கண்டயான் பின்னொருகாற்காண்டற்குத் தப்பின திவினையாது? அதனைக் கூறுவீர்; இனி என்னைப்போற் பாவிகளானமகளிரோ தோன்றற்கெவன்று அரற்றி வருந்தினமயில் போலே வீழ்ந்தாளென்க.

அரற்றுகின்றவன் இங்ஙனமரற்றினானென்று “மாழ்குபு” என்னுங்கவிமுதல், ஒருதொடராகமுடிக்க. தாபதாக்குக் குலமுதலியனகூறலாகாதென்றவன் தன்னுணர்வழிந்து அரற்றினமையிற் குலனையன்றி மறைபொருளெல்லாங்கூறினான். தோழர் நல்வினை அங்ஙனமிகழ்த்திற்று. (உருக)

புண்மல்குமத்தகத்தபோரவேழம்பொற்பழித்த
மண்மல்குதாரானபெருமாட்டிவாய்மொழிகேள்
டுண்மல்குநெருசினராயொய்யென்னவெய்துயிராந்
கண்மல்குநீரார்முகமுகங்கனோக்கினரே.

தோட்டி நீவாதுகிடத்தலிற் புண்மிக்கமத்தகம்.

இ - ன். கட்டியங்காரனேறின யானையைக்கொன்ற பண்ணுதல்மிக்க தாரினை யுடைய சச்சந்தன்றேவியது வார்த்தையைக்கேட்டு அரசன்பட்டதற்கு வெய்து

யிர்த்துத் தேவியிருந்ததற்கு மகிழ்ச்சிநிறைந்தநெஞ்சினராய்க் கண்மல்குநீராயுடைய
ராய் அவர் தம்மின் முகம் பார்த்தாரென்க.

“ஆவுதிமண்ணி” என்றாபிறரும். கூற்றின்றிக் குறிப்புநிகழ்ந்தது, வழிபாடு
தோன்ற. (உருஉ)

கண்டீர்கருமம்வினோந்தவாறென்றாராய்
வண்டாரார்வணகடாமின்னத்தங்கைம்மறித்துக்)
கொண்டாங்கடல்வேஷகீழ்மகனைக்கூற்றமா
யுண்டாமுயிரொன்றுறுப்பெழுந்தாடினதே.

இ - ள். தாராரா காரியமுடிந்தபடி கண்மரேயென்று வெளியாசக்கூறினாராய்
இவனொருபொருளோவென்று கைம்மறித்து இனிச் கூற்றமாய்க் கீழ்மகனுயிராயு
முண்டோம், உலகையுங் கொண்டோமென்று கூறி யுடமடி உவகைமிக் கு ஆடின
ரென்க. (உருக)

வீழ்ந்துமயில்போல்வியைகிடந்தானேந்
தாழ்ந்துபலதட்பந்தாளுசெய்யவேல்பெற்றுப்
போழ்ந்தகன்றகண்ணாபுலம்பரவொழந்திருப்பச்
சுழந்துதொழுதிதைஞ்சிச்சொன்னாரவன்றிறமே.

253

இ - ள். விசயை மயில்போலே வீழ்ந்துகிடந்தவனைத் தாழ்ந்து பலகுளிர்ச்சிக
ளைச்செய்ய உணர்ச்சிபெற்று அரசனாயிப்போ போழ்ந்தகன்றகண்ணா ளொழந்திருப்பச்
கைகுவித்து வணங்கிச் சூழ்ந்து அவன்பிழைத்தபடி கூற்றாரென்க. (உருச)

வேறு

கொலைகொளங்குறுங் கலுங்கொண்டொர்தெய்வத
நிலைநகனமிதுவெனநீக்கநீங்கின
னிலக்கணமடப்பிடியியைந்தொர்போதக
மலைநகணத்திடைமகிழ்ந்தனையமைந்தனே.

கொலைக் கொலைகொளங்குறுகுதலுந் தேவன் நீக்கினென்று தேவதத்தன் கூற
ப்புகுந்ததனைத் தாங் கொண்டுசூறுகின்றார்.

இ - ள். போதகம் ம ப்பிடியோடு இயைந்து மகிழ்ந்தாற்போலத் குணமலை
யோடு மகிழ்ந்திருந்தமைந் தன்னை அரசன்கொல்லுமபடி தான்கொலைக்களத்
தைக் குறுகினவனாவிலே, ஒருதெய்வத் தன்னுணர்வாலெபார்த்து இஃது இட
மென்றுநீக்க, அத்துன்பத்தை நீங்கினென்று கூறினாரென்க.

மலைக்கணம் - தொழாக்குவமை.

(உருசு)

பூவுடைத்தெரியலான்போர்வைநீத்தினிக்
கோவுடைப்பெருமகனாதல்கொண்டனஞ்
சேவடிசோந்தனந்தொழுதுசென்றென
மாவடுவோக்கியுண்மகிழ்ந்துகூறினார்.

சென்று - செல்ல.

இ - ன். யாங்கள் நினைத்தொழுதுபோதற்குச் சேவடியைச்சேர்ந்தேம்; அங்
கனஞ்சேர்ந்தயாங்கள் தெரியலான் றன்னை வணிகனென்றும்றைத்த போர்வையைக்
கைவிட்டுத் தான் அரசனாலைக்கண்டேமென்றுகூற, அதுகேட்டு வியையும் மகி
ழ்ந்து ஒருமொழிகூறினானென்க. (௨௫௬)

வேறு.

தரணிகாவலன்சச்சந்தனென்பவன்
பரணிநாட்பிறந்தான் பகையாயையு
மரணிலானென்கட்டங்கியவன்பினு
லிரணியன்பட்டதெம்மிறையெய்தினான்.

இ - ன். பரணிநாட்பிறந்தானாகிய சச்சந்தன் அந்நாளின்விசேடத்தாற் பகை
யெல்லாவற்றிற்கும் ஒருகாவலில்லாதவன்; என்னிடத்தேதங்கிய அன்பாலே தரணி
யைக்காவாளுய்ப் பின்பு இரணியன்பட்டதனைத் தானும்பட்டானென்க.

இன்ன நாட்பிறந்த இன்னானென்றல் அரசர்க்கு மரபு. யானைபிறந்த நாளாத
லின், அதுபோலப் பகையை மதியானென்றான். இரணியன் பட்டது, - தன்னை
யிடிக்குந்துணையார் சொற்கொள்ளாதே வேறொருத்தவமின்றென்றதனைக் கேடு
வினைந்து உதவியின்றி நின்றநிலை. இறைவனுற்றது - அமைச்சா நிலமுந்திருவு நீங்
குமென்றது கொள்ளாதே கட்டியங்காரனே யெனக்குள்ளானென்று பின் உதவி
யின்றிநின்றநிலை. காவலன் - உண்ணலன்போல் ஈண்டு மறையையுணர்த்திற்று. ()

வியையென்றுலகோடியுன்றிலேன்
பசையினுற்றுஞ்சியான் பட்டதீதெலா
மிசையநம்பிக்கெடுத்தாத்தென்னுழை
யசைவின்றையனைத்தம்மினெனச்சொன்னான்.

இ - ன். அங்ஙனமெய்தியவன், வியையென்று எங்கும்பரந்த நல்வினையில்
லாதேன்மேல்வைத்த பற்றாற் றஞ்சுதலாலே, யானுற்ற தீங்கெல்லாவற்றையும் நம்
பிக்கு முறைமைப்படக்கூறி இதனால் அவன்வருந்தாதபடி ஐயனை என்னுழைத்தாரு
மினென்று கூறினானென்க. (௨௫௮)

கோதைவேனம்பிக்கல்லதையிப்பொருள்
யாதுகூறன்மியானாயுநதேறன்மி
னேதமின்னனவின்னமெய்தலாற்
பேதையாரொடும்பெண்ணெடும்பேசன்மின்.

இ - ன். இக்காரியத்திற் சிறிதுஞ் சீவகனுக்கல்லது பிறர்க்குக் கூறன்மின்;
யாவாயுந்தேறன்மின்; இத்தன்மையவாகிய குற்றங்கள் நினைவின்றியும் வருதலின்
அறியாதாருடனும் மகளிருடனும் பேசன்மினென்றானென்க.

இன்னனவென்றது - தான்பிறப்புணர்த்தியவதனை. இன்னனமென்றது - தன்
னைவின்றி விலாவணியிற் கூறியவதனை. (௨௫௯)

பகைவருள்ளமும்பாம்பின்படர்ச்சியும்
வகைசெய்மேகலைமங்கையர்நெஞ்சமு .
மிகைசென்மேகத்துமின்னுஞ்செந்நில்லலா
புநகசெய்வேலினீர்போற்றுபுசென்மினே .

மிகை - மேல்.

இ - ள். வேலினீர்! பகைவாநெஞ்சம், பாம்பின்போக்கும், மகளிர் நெஞ்சம், மின்னுஞ் செய்விதாகநில்லாவாதலின், உள்ளத்தையும் நெஞ்சையும்பேணி ஒழுகுமினென்றானென்க. (உசு0)

வேறு

வணக்கருஞ்சிலையினையொருமதியெல்லையாளுட்
குணத்தொடுமலிந்தபாதங்குறுகயாங்கொணர்ந்தபின்மைப்
பணித்தேசெய்துபற்றுபகைமுதலடர்த்துமென்றார்
மணிக் கொடிமாசுண்டன்னுண்மற்றதேதுணிமினென்றார்.

இ - ள். யாங்கள் குணத்தொடு மலிந்தசெவகளை ஒருதிக்களளவாகிய நாளுக்குள்ளே நின்றிருவடியைச்சேரும்படி கொணர்ந்தபின்பிறை அருளிச்செய்த காரியமே செய்து தழுமபேறிக்கிடந்தநிறைந்த பகையைமுற்படவடர்ப்பேமென்றார்; அவனும் அதுவே துணிமினென்றானென்க.

பிறரால் வணக்கருஞ்சிலை. அடிப்பட்டபகை - கட்டியங்காரன். (உசுச)

பொறிநலநெருங்குகோற்றுப்புறநிறைந்தகொளகைச்
செறிதவவிசயைபாதஞ்சென்னியிவ்வணங்கியிண்டு
வெறிமமுச்சோலைநண்ணிவேண்டியவடிசில்டைதொட்
டெறிபடையெழுகவென்றார்வளையெழுந்தார்த்தவவந்தே.

இ - ள். ஐம்பொறியும் புலன்களிறசெவலுக்கின்ற வெட்கைமி கவுநெருங்கும்படி நோற்றுக் குற்றமற்றிறைந்த வீரசுங்கையுடையவிசயை பாதத்தையணங்கி நண்ணி உண்டு படையெழுகவென்றார், வளையெழுந்தார்த்தவவன்ச.

தவவிசயை - முற்பவத்திற் பவத்தையுடைய விசயையென்றொருபெயர். ()

பைந்துகின்மகளிர்ந்தேன்சோர்பவாவாய்திகழநாணிச
சிந்தித்துக்கூந்தல்வாங்கிச்செவ்வணந்துடைபட்டோபோ
லிந்திரகோபங்கவ்வியிறகுளகின்றமமுஞ்ஞ
யந்தரத்திவந்நபாய்மாவரும்பொற்றாரவத்தாலே.

திகழ - இடக்கா.

இ - ள். மகளிர் தமதுவாய்திகழதலாலே, அதற்குநாணி அது நீருமுபாயநினைந்து கூந்தலைக்குலைத்து அச்சிவந்தவண்ணத்தைத் துடைக்கின்ற தொழிலைப்போலே கோபத்தைக்கவ்வி இறகையுளாகிறமயில்கள் மாவின்னார்மணியோசையாலே பறந்தனவென்க. (உசுசு)

சாந்தின்மேற்றொடுத்ததிந்தேன்றண்மதிக்கோடுகிற்ப்
போந்துமட்டருவிவீழும்பொன்னெடுங்குன்றுமந்த
ணேந்துபூங்காவுகுழந்தவிரும்புனல்யாறுநீந்தி
மாந்தரேமலிந்தநாடுமடுத்தாட்சென்றதன்றே.

தேன் - ஆகுபெயர்.

இ - ள். அப்படை, சந்தனத்திலேவைத்த இரலை மதிக்கோடுகிறித்தலாலே
அதின்மட்டு அவ்விரலினின்றும்போந்து அருவிபோலேவீழும் மாந்தரியங்காதகுள்
றையும், யாற்றையுங்கடந்து மாந்தரேமலிந்த நாட்டிலேசென்றதென்க. (உசுச)

மதுக்குலாமலங்கன்மாலையுமங்கையர்வளர்த்தசெந்தீப்
புதுக்கலத்தெழுந்ததீம்பாற்பொங்கலினுடையிற்பொங்கிக்
கதிர்ந்துவெண்மாடந்தோன்றுஞ்செவ்வெயிற்காதநான்கி
னதிக்கலாவந்துவிட்டார்நச்செயிற்றரவோடொப்பார்.

இ - ள். தேனாறுத அசைகிறமாலையையுடைய மங்கையர்வளர்த்த தீயாலே
பொங்கிப் புதுக்கலத்தினின்றும்மெழுந்த பாற்பொங்கலினுடைய றுறாபோலே இட்
டிகையாற்செய்த எயிலைக்கடந்து வெண்மாடந்தோன்றும் ஏமமாபுரத்திற்கு நாற்காத
த்தளவில் நதிக்கலாயிலே, அரவோடொப்பார் சென்றுவிட்டாரென்க.

எயில் - ஆகுபெயர். வரவு - செலவீனையுணர்த்தும். (உசுரு)

வேறு.

மாயாநோக்கியர்மருங்குல்போல்வதோர்
கானயாற்றடைகரைக்கதிர்கண்போழ்கலாத்
தேனயாம்பும்பொழிற்றிண்ணைவெண்மணற்
றானையாநால்வருந்தணப்பின்றெய்தினா.

கான, அ - அசை. கண் - இடம். தேனினீங்கமாட்டாதுவருந்தும். தானை
யாநால்வரும் - தானையுண்டாதற்குக் காரணமான நால்வரும்.

இ - ள். மான்வருந்து நோக்கியரிடைபோலும் துடக்கமும், அழகுமுடைய கா
ன்யாற்று நீரடைகளையிற் பொழிலில் உயர்ந்த மணலிலே நால்வருஞ் சென்ற
ரென்க. (உசுசு)

வார்த்துதேன்றுளித்துமட்டுயிர்த்துவார்மண
லார்த்துபோதருந்தவிசடுத்ததொத்துமேற்
றார்த்துதேன்வண்டொடுதுதைத்துள்புக்கவர்
போந்துபோக்கரியதப்பொழிவின்பெற்றியே.

இ - ள். அப்பொழிலின்றன்மை வைத்ததேன்வார்த்து துளித்துப் பூவின் மது
வொழுதி மணலிலேபோதார்த்து தவிசடுத்ததொத்து மேல்வெளியடங்கித் தேனும்
வண்டும் நெருங்கி உள்ளேபுக்கவர்க்குப் புறப்பட்டுப்போதலரிதாயிருந்ததென்க.

செய்தெனெச்சங்களைக் காரணமாக்குக.

(உசுஎ)

தாதணிகொழுநிழலிருந்துதன்மதுப்
போதணியலங்கறழ்பொருவின்மார்பனை
யாதுநாமடைதிறமுராமினீரெனக்
காதலாற்பதுமுகன்கண்டுகூறினான்.

இ-ள். அப்பொழிலினிழலிலேயிருந்து சேவகனை யாமடையுந் திறம் யாது? அதனை நீருராமினென்றவளவிலே, பதுமுகன் விசாரித்துக் காதலோடே கூறினனென்க. (உசுஅ)

க. திருக்கிளர்மன்னவன்சேனைமாநகர்
பொருக்கொளியினநிராகோடுங்கொண்டபின்
முருக்கொளிமலரடிமூரிமொய்ப்பனைச்
செருக்களத்தெதிர்ப்படச்சிதைவநிலையே (உசுக)

உ. சேட்குலாஞ்சிலையொடுதினைத்தபின்னவர்
வாட்கலாம்வலித்தமர்தொடங்கின்வல்லையே
மீட்கலாம்விருப்புடைத்தெழுகவென்றுதன்
னாட்கெலாஞ்செப்பினனலர்ந்ததாரினான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

பொருக்கு - பொருவுக்கு; நிலக்குப்போல. என்றது - துரியோதனன் விராட புரத்தே நிராயடித்துத் தருமன்முதலாயினுண்மையுணர்ந்ததற்கு யாரும் இவனுண்மையை யுணர்கின்றதன்மை யொக்கும்படியென்றவாறு.

இ-ள். பொருவுக்கு மன்னன் ஒளிநிராயை யாமுங்கொள்வேம்; கொண்ட பின்பு, சேவகன்மீட்கவந்தால் அவனைப் போர்க்களத்தேகாண்டற்குச் சிதைவதில்லை; அதற்குக்காரணம் வளைந்தவில்லுடனே துரத்தேபொருதபின் அவரனுதி வாட்போரைத்தொடங்கில் நாம் படையைக் கெடமீட்கலாம்; ஆதலான், இதுவிருப்பமுடைத்து; இனி யெழுகவென்று தன்னையொழிந்தமூவர்க்குங்கூறிப் பின்பு அவன் படைக்குங்கூறினனென்க. (உஎ௦)

வேறு.

க. இருங்கடன்மணிநிராயெய்திநாங்கொண்டபின்
னருங்கடியணிகரையனங்கில்லையேற்
பெரும்படைதான்வறிற்பின்றிறீங்கிற்பழி
தரும்படித்தன்றியுஞ்சாற்றுலவ்கேண்மினே. (உஎக)

உ. மஞ்சுசூழ்விசும்பிடைமணந்துயின்மிளிர்வபோல்
வஞ்சயின்மறவரவாண்மிளிர்ந்துவாட்குருதியுட்
குஞ்சரங்குளிப்பதோர்நீத்தமாமாதலா
லெஞ்சலில்கொள்கையீரெண்ணிச்சூழ்மின்கோ. (உஎஉ)

ங. என்றனன்புத்திசேனென்னுநான்மறையினு
ன்றதேபொருளெனநால்வருமிருந்துழி

யொன்றிமுன்னிடுத்தவர்மூவரொற்றாட்கள்வந்
தின்றிதாற்பட்டதென்றியம்புகின்றார்களோ.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

இ - ள். புத்திசேனனென்னும்தன்னை, யாமெய்தி நினாயைக்கொண்டபின்
அருங்கடியணிகளில் ஐயனில்லையாயிற் பெரும்படைவரும்; அதுவந்தால் அஞ்சின
ரைப்போலே யாம் மீண்டுபோந்தாற் கெட்டார்களென்று பழிதரும்படியாயிருக்கும்;
அதுவன்றியும் பின்னுமொன்றுகூறுவேன்; அதனைக்கேண்மின்; யாம் மீளாமல் நின்
ரூல் மின்போல மறவார்வாண்மீளிராதலாற்பிறந்த ஒளியையுடைய குருதியாலே யா
னைகுளிப்பதோர்குருதிப்பெருக்குண்டாம்; ஆதலால் ஒழியாதகொள்கையீர்! இனியித
னையும்எண்ணிச்சூழும்பினென்றான்; என்றபின்னும்பெரிதும் பதுமுகன்கூறியவதுவே
காரியமென்று நால்வருமிருந்தவனயிலே, தாம் பொருந்தி முன்பேயிடுத்தவராகிய
ஒற்றாட்கள்மூவாவந்து இன்றுபிறந்தசெய்தி யிதுவென்றுகூறாதின்றாரென்க. (௨௭௯)

க. வளைபசுந்தரமென்னும்வாரணமால்வரை
முளை யிளந்திங்கள்போன்முத்துடைக்கோட்டது
கிளையிளம்பிழிகளை ஞ்ஞாற்றிடைக்கேழரக்
களை யவஞ்சனவரையனையதக்களிற்றோ. (௨௭௯)

உ. கடுமதக்களிப்பினாற்காரெனமுழங்கல்ல
விடுகலார்பாசரும்வெருவரக்கொன்றிடப்
பிடியொடுங்கந்தனைவின்நீருருள்பிளந்
தடுகளிற்றந்தப்போதுகைபரிந்தழன்முதே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்

இ - ள். வளையசுந்தரமென்னும்வாரணங்கோட்டதாயிருக்கும்; பிழைகளுக்கிடையிலே
யின்று நிறத்தையுடைய அரக்கனாவின் அஞ்சனவரையனையதாயிருக்கும்; அக்க
ளிறுதான் மதத்தாலே முழங்கலிற் பாகரும் விடுகலராயிருந்தார்; அப்பிழைகளிற்
வரும்படி கொன்றிதெற்கு அணைவின்றிப் பிளந்து பரிந்து அழன்றதென்க.

நீருருள் - சகடமாகப்பண்ணித் தண்ணீரேற்றியுருட்டுவதென்று. இனிநீருருள்
ளந்தென்றோதில், உள்ளீரலைப்பிளந்துகொன்றிடவெனக்கூட்டுக. அந்தப்போதுகை-
பின்னங்காலிற்சங்கிவி. (௨௭௯)

கண்ணுமிழ்தீயினாற்சூடிறங்கரிந்தபோற்
பண்ணுமிழ்வண்ணிலாய்ப்பரததராநின்றசீ
ரண்ணலங்களிற்றினையடக்கினான்சீவகன்
வண்ணமேகலையினர்மனமெனமடிந்ததே.

இ - ள். கண்ணிற்றீயாற்சூடுதலின் நிறங்கருகினாற்போலும் வண்ணிலாவப்ப
டுப் பரத்தலைத்தராரின் சீரையுடைய அக்களிற்றைச் சீவகனடக்கினான்; அப்போ
முது அவனிடத்தேமகளிர்மனந் தாழ்ந்தாற்போல வந்து தாழ்ந்ததென்க.

வண்ணிலாம்பார்த்தரவென்றபாடத்திற்கு வண்ணிலாங்களிற்றைப் பார்க்கின்ற
சீரோ நமக்குத்தருதற்கு அடக்கினென்க. (௨௭௯)

இறுவவாயிவரவதோரிலங்கெயிற்றரியென
 வுறுவவாமார்பினுன் றுசங்கொண்டொய்யெனப்
 பெறலருங்குஞ்சரமேறலிற் பெருஞ்சன
 மறைமடற்றிரையொலித்தாங்கெனவார்த்ததே.

இ - ள். மிக்கவனாபோலுமார்பினுன் பெரியவனாயிற் பாய்வதோர் அரியென்
 னும்படி. படிவித்தற்கரிய குஞ்சரத்தைப் புரோசைக்கயிற்றைப் படித்துக்கொண்டு
 விரையவேறுதலாலே சனம் சமுத்திரம் ஆங்கேயொலித்ததென வார்த்ததென்க. (1)

அங்கையந்தலததி னுலப்புதாதையெனத்
 நொங்கலர்கண்ணியான் கொம்மைதான் கொட்டலுங்
 பொங்கியவுவகையிற் பொலிந்துமாக் களிமவன்
 நங்கியபயிர்ந்தொழிறடக்கையாற் செய்ததே.

இ - ள். கண்ணியான், அப்புது அப்புது, அதுஆது, ஐஐஎன்றுகூறி, அங்கையா
 ளிய அழகியதலத்தாற் பொய்க்கத்தட்டினவளவிலே, அக்களிறு உவகையாற் பொலி
 ந்து அவன்கட்டிங்கிய பயிராற் றெழில்களைத் தன்கையாலே செய்ததென்க.

பயிராவன பரிபரியென்பனமுதலியன தொழில் - தோட்டி முதலியனவெடுத்
 தக்கொடுத்தல் (௨௭௮)

தொட்டையம்புரோசைதானிருவடங்கொண்டின்
 கட்டினன்கருவல்தட்டக்கையாற்றோட்டியு
 மிட்டனனிரண்டுடனியிழங்கொளி னுயிலங்குபொர
 பட்டமும்பனிவனாமின்னெனக்கட்டினன்.

இ - ள். கொடிய வலியையுடைய சையாலே தலையின் மணிமுடியையுடைய
 புரோசைக்கயிற்றை இரண்டுவடங்கொண்டு சேரக்கட்டினன்; கட்டி நெடுந்தோட்டி
 யையுங் குறுந்தோட்டியையுந்தம்மிற் பிணைத்து அதின்கழுத்திலேயிட்டான், இட்டுக்
 கயிற்றைக்கோத்தப் பட்டத்தையுங்கட்டினனென்க. (௨௭௯)

கச்சையும்கிணன்கறங்கிருமணியணிக
 தச்சுறுகொழுந்தொடர்யாப்பழித்தடியினை
 யுச்சியும்புரோசையுட்குளிப்பவய்த்துறுவல்
 மெச்சிமெல்வோதனுமவிழைதகத்தேதான் றினுன்

அச்சுறுகொழுந்தொடா - விசையாதபடி மரங்களிலே இரும்பைத்தைத்துக்
 கழுத்திலே மாலைபோலேயிடுவதென்று.

இ - ள். உறுவலி கீழ்வயிற்றிற்கட்டுவகச்சையுங்கட்டினன்; கட்டி இரண்டுபக்
 கத்திலே மணியையுமணிந்து தொடனாயுங்கட்டவிழ்த்து அடியிரண்டினுச்சியையும்
 புரோசைக்குள்ளேயழுந்தச்செலுத்திப் புலிமுகப்பிலிருக்கின்ற நரதேவனும்குழந்து
 விரும்பும்படி வந்துதோன்றினென்க. (௨௮௦)

தோற்றொடிப்புரிசையுட்கொற்றவனின்றைய
 நேற்றியல்காண்நொயிவட்டருடுகன்னிலே

காற்றெனக்கடலெனக்கருவரையுருமெனக்
கூற்றெனக்குஞ்சரங்கொண்டிடுக்கானரோ.

இ - ள். தொழிபோலேவளைந்தபுரிசையிலே கொற்றவன் பொருந்தவந்துநின்று
நாம் ஏற்றினதில்லைப் காண்போம்; இவ்விடத்தேகொண்டுவருகவேன்ன, அவனும்
விசையாற் காற்றென, ஒலியாற் கடலென, வடிவால்வரையென, அச்சத்தாலுருமென,
கொலையாற் கூற்றென அதனை யுள்ளேகொண்டுபுக்கானென்க. (௨௮௧)

குழவியஞ்செல்வனோர்கூன்றுகொண்டொய்யென
வழுகிதாப்பறப்பதேபோலவும்மாற்புயன்
மழையையூர்த்தோடுமோர்வானவன்போலவு
மெழுதலாகாவணமிருந்தனனென்பவே.

இ - ள். இளஞாயிறு ஓர்குன்னைக் கவானிடைக்கொண்டு கடுகப்பறக்கின்ற
தொழிலைப்போற் றன்னிடத்தே தொழிலையுடையனாயும், மழையையேறியோடுந் தே
வளைப்போலத் தன்னிடத்தேதொழில் கிடக்கவும் எழுதலாகாதபடியிருந்தானென்க.

வளைகலத்திகிரியும்வாமுயிர்தீமற்செலும்
கனைகடுங்கதழ்பரிக்காலசக்கரமும்போல்
வினைதருவட்டமும்வீதியும்பத்தியு
மினையவையேமுறவிமைப்பினினியற்றினுன்.

கனைகடுங்கதழ்பரி - மிகவுக்கடிதாசிய மிக்கசெல்வனையுடைய.

இ - ள். திகிரியுஞ்சக்கரமும்போலே தொழிற்றக்கவட்டமும்வீதியும் பத்தியுமா
சிய இத்தன்மையவற்றைத் தப்பாதபடியே ஒருகணத்திலே நடத்தினுனென்க. ()

ஒருவனேகளிறுமொன்றோருநூறுயிரம்
திரிவவேபொன்றனதிசையெலாங்குஞ்சரக
குரியவன்னிவனலாலுலகினில்லென
வரிதுணர்வேத்தவையமைகமற்றென்றதே.

ஒரும் - அசை.

இ - ள். அதுகண்டு அரிதென்றுணர்ந்த அரசவைதானும், ஒருவனே, களிறுமோ
ன்றேயாயிருக்கவும் ஏறினபடி திசையெல்லாம் எண்ணிற்றதயானை திரிவனபேர்லே
யிருந்தன; ஆதலால் இவனல்லது இவ்வுலகிற் குஞ்சரமேறுதற்கு மற்றொருவனில்
னென்றுகூறி யமைகவேன விலக்கின்றென்க. (௨௮௪)

வள்ளுகிர்நதியினால்வரிதுதலுறுத்தலு
முள்ளுணர்குஞ்சரம்மொய்யெனநின்றலு
மெள்ளரும்மிருமணிகணினெனவிசைத்தன
வெள்ளநீர்ப்பெருஞ்சனம்வியந்துகைவிதிர்த்ததே.

இ - ள். தோட்டி துதியென்னும் உகிர்நதியால் துதலிலேயழுத்தினவளவிலே

இவன்மனத்தையுணரும்பாணை கடுகநின்றதாக, மணியிசைத்தன; அப்பொழுது சனம் அதிசயித்துக் கைவிதித்ததென்க.

ஒடுகின்ற விசையாலே ஒலியடங்கினமணி நின்றபொழுது இசைத்தவென்க. ()

க. என்மனநின்மனமென்றிரண்டில்லையாற்
றன்மனத்துளபொருடான்றனக்குரைப்பதொத்
துன்மனமென்மனமென்பதொத்திழைந்ததா
னன்மனக்குஞ்சரநம்பியோடொம்மரும். (உஅசு)

உ. தேவனேமகனலன்செல்வன்மற்றென்மரும்
பாவையேநோற்றனள்பாரின்மேலென்மரும்
கோவனும்க்களுக்குளிர்ந்துதோணோக்கி
ரோவெனவையகத்தோசைபோயுயர்ந்ததே.

இவையிரண்டுமொருதொடா.

இ - ள். தன்மனத்திற்பொருளைத் தான் றனக்குரைக்குந்தன்மையையொத்து எவல்செய்தலாலே என்மனமுன்மனமென்றுகூறுவதாகிய நன்மனக்குஞ்சரம் நம்பியோடொத்துத் தொழிலைச்செய்தது; ஆலால், அக்குஞ்சரத்திற்கும்நம்பிக்கும் என்மன நின்மனமென்று இரண்டில்லையா யிருந்ததென்பாரும், செல்வன் தேவனையென்பாரும், பாவையேநோற்றனளென்பாரும்பாய் ஒவென்றவின், ஒசையுயர்ந்தது; அப்பொழுது அரசனும் மக்களுந் தோனோனோக்கிறாரென்க.

என்பார்என்மருமெனத் திரிந்தது; “உண்மருந்தின்மரும்” என்றற்போல. இனி ஆயிராரெனவினேகோடவின், மாரீறு விகாரமாய்நின்றதெனிற் றனக்குரிய எதிர்காலமுணர்த்தாமையுணர்க. (உஅஎ)

பிண்டமுண்ணும்பெருங்களிறுபூட்டியவண்
வண்டரும்மோவரும்பாடமாநகர்தொழக்
கொண்டதன்றம்பியுந்தானுக்கோயில்புகக்
கண்டனங்கண்ணினையென்றுகண்டவர்சொனார்.

இ - ள். பட்டத்திற்குரியபாணையைக் கம்பத்தோடேசேர்த்துக் கட்டிக் கடி கையாரும் ஏத்தாளரும்புகழ நகர்தொழத் தம்பியுந்தானுந் தமக்கென்று கைக் கொண்டகோயிலிலே புக, கண்ணாலே கண்டேமென்று ஒற்றாகூறினாரென்க.

ஏகாரம் - அசு. கண்டவரென்றது முன்னரியம்புகின்றாரென்ற ஒற்றைச் சுட்டிநின்றதோர் பெயராகக்கொண்டு, அவர் இங்குணங் கூறினாரென்க. நந்தட்டன் கூடநிற்பலாற் சேவகனென்றுணர்ந்தார். (உஅஅ)

பாத்தில்சீர்ப்பதுமுகன்படிவவொற்றாளர்சொற்
கோதநெனக்கொடுத்தனவ்கொழுநியுயவையிற்
றாத்திரட்சுரூவினந்தொக்கபோன்மறவரு
மேத்தருஞ்சிலைகைவாளிலங்குவேலேநதினா.

இ - ள். நீக்கமில்லாத சீராயுடைய பதுமுகன் மறைந்தவேடங்கொண்ட ஒற்றொருவர்கூறியசொற்கு இருவாரசொல்லுஞ் சேர்ந்ததென்றுகருகியுவகையால் சிதியைக் கொடுத்தான்; கொடுத்தபின் சுருவினம்பலவுந் தொக்கபோலுமறவரும் சிலையையும் வாளையும் வேலையுங் கையிலேயேந்தினாரென்க.

ஒத்தது - ஒத்தெனவிகாரம். ஒத்து விதியுமாம். (உஅக)

வேனிரைவாண்மதில்பிளந்துவெஞ்சமத்திடைத்
தேனிரைகளிற்றின்மேற்றிண்குளம்பழுத்துவ
வானிரைவனைப்பதோர்பொருளெனச்சிரித்துடன்
மாநிரைபண்ணினார்வடிந்ததுற்கேள்வியாரா.

இ - ள். கேள்வியார் வேலாகிய காவற்காட்டையுடைய வான்மதிலைச் சமத்திடையிலேபிளந்து களிற்றின்மேலழுத்துவனவாகிய மாநிரை இப்பொழுது நிரை கொள்வது காரியமாயிருந்ததென்று சேரநக்கு அம்மாநிரையைப் பண்ணினாரென்க.()

வேறு.

விடையுடையினநிரைவிழங்கன்மேயினார்
துடிபொடுகிறுபறைதுவைத்தவால்வளை
முடியுலகுறநிமிர்ந்தார்ததமொய்கழ
ஸபிடையினையருமரணம்விசினார்.

இ - ள். அங்கனம் நிரைகோடலைமேலினாராக, துடியும்பறையுமிசைத்தன; வளை தேவலோகத்தனவுஞ் செல்ல வார்த்தன; இனையுந் கவசத்தை யணிந்தா ரென்க. (உகக)

க. காந்தளங்கழமலர்கண்ணிநெற்றிய
ராய்ந்தளந்தியற்றியவத்துணடையர்
வேய்ந்துணியலமரும்புறத்தர்வெஞ்சுட
ரேந்தெழினவியபுமேந்துதோளினார். (உகஉ)

உ. கோணுடையினநிரைகாக்குங்கோவலர்
தேனெடுகடிச்சுரும்பரற்றுந்தேமலர்க்
காணிடையினநிரைக்காவல்போற்றுமி
னனிடையழித்தபுள்ளென்றுகூறினார்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

அளந்தியற்றுதல் - இப்புடைவைக்கு இது சிவப்பென்று அளந்துபண்ணுதல். ஆய்ந்து - வடித்து. அத்து - செம்மண. வேய்ந்துணி, வேய்த்துணி - உறழ்ச்சி; அஃது ஊதுக்குழல். ஒளியைத் தன்னிடத்தே யேந்தியநவ்யம் - கோடாலி.

இ - ள். அவர் அங்கனமெழுகின்றவளவிலே, நெற்றியராய் ஆடையராய்ப் புறத்தராய்த் தோளினராய் அரசனது இனங்களையுடையநிரையைக் காக்குமாயர், ஆனிடையிலே காரியெழுந்தனவாதலாற் காட்டில் நிரையைக் காவல்போற்றுமி னென்று கூறினாரென்க. (உகங)

விடுபொறியரவெனவிளங்குவெஞ்சிலை
யடுகணைசித்திறார்த்தவால்வளை
கடுகினகாலியலிவுளிகாண்டலு
முடுகுபுகோவலர்முந்துகாற்பெய்தார்.

விடுபொறி - வீசுகின்றபொறி.

இ - ன். அவர் சிலையாலே கணையைச்சித்திறார்; வலையாத்தன, இவள்கடுகின. இவற்றைக்காண்டலுங் கோவலர் கணையைக்காத்தற்கு முற்படவோடினரென்க. (உக௪)

அனைச்செறியிரும்புலியனையவாடவர்
வளைத்தனன்மணரிநிலாவன்கணையரும்
விளைத்தனாவெருவரத்தக்கவெஞ்சொலா
லுளைத்தனர்பூசலீட்டுணர்ந்தவோடினா.

இ - ன். அவ்வளவிலே யாடவா நிரையைவளைத்தார்; ஆயரும் உளைத்தனராய்ப்போனாவிளைத்தார்; வளைத்தவா அப்பூசலேக் கைவிட்டு வெஞ்சொல்லால் உணர்த்தவோடினரென்க. (உக௫)

வேறு

தோத்தொகைத்தானைமன்னன்சீவகற்கினையரும்பி
வார்த்தொகைமுழுவமன்னமல்லுறைநோநினனை
நீர்த்தொகைக்கழனிநாடுநெடுநகர்ப்பெயருறுங்கள்
சீர்த்தொகைக்கருலனுமெல்லாந்தொந்தெமக்குகாமே வென்றான்.

இதுமுதலாக ஆயர்செல்கின்றகாலத்து அரசனிருக்கின்றபடி கூறுகின்றார். தெரிந்து - தெரிய.

இ - ன். நரசேவன் சீவகற்கு இனைய நம்பியாகிய நத்தட்டினரும்முடைய நாட்டின்பெயரையும், நகரிற்பெயரையும், குலத்தையும் எமக்குத் தெரியவரைப்பாயாக வென்றானென்க. (உக௬)

நிருக்குறிப்பன்னதாயிறசெப்புலழகன்செம்பொ
னரித்தகம்பொழுகுளுறத்தருவியிவ்வெரீஇயமஞ்ஞை
பரித்தலைபழனநாணாப்பார்ப்பொடுமருநிற்சேக்கு
முறைத்தருநாடுநுநுக்குலத்துடனுரைவென்றான்.

இ - ன். அழகனே! நிருவுள்ளக்கருத்து அததன்மைத்தாயின், நீயுணரும்படி குன்றத்தருவியானவெருவிய மயில்களோடினவை நாணாப்பார்ப்போடே மருநிலே தங்கும் புகழ்தற்குத்தக்க நாட்டையுமுமாயுங் குலத்தோடே செப்புவேனென்றானென்க. (உக௭)

பொருகயலுகளிப்பாயப்பூஞ்சிறைக்குமரியன்னங்
குருகினோடியிச்செந்நெற்கொழுநகதிர்குவளையெற்ற

முருகுவிண்டிரியத்தீந்தேன்முழங்குநீர்க்கழனிநன்னு
டெரியுமிழந்திலங்கும்வேலோயேமமாங்கதமதென்றான்.

கயல் பிறழ்ந்துபாய்தலினாலே யஞ்சி யன்னமுங் குருகுமிரிதலின், அவற்றின்
மெய்தீண்டிச் செந்நெற்கதிர் குவளைமேலெற்றுதலின் நறுநாற்றம்விட்டுலாவ, அதற்குத்
தேனினமுழங்குநாடென்க. கதிர்குவளையென்றே பாடம்.

இ - ள். வேலோய்! அந்நாடு ஏமாங்கதமென்றானென்க.

ஏமமாங்கதம் - பகுதிப்பொருள்விருதி

(உகஅ)

பூந்துகிற்கொடுத்தீந்தேனகிற்புகைபொன்னனார் தங்
கூந்தலிற்குளித்தவண்டுகொப்புளித்திட்டவாச
மாந்தர்மேற்றவழந்துமாடமிருள்படப்புகையுஞ்செல்வந்
தேந்துபொன்னிருசிமுதாரிராசமாபுரமதென்றான்.

இ - ள். துகிற்குக்கொடுத்தவகிற்புகையும் வண்டுகொப்புளித்ததேனும் மாந்
தர்மேற்றவழந்து இருள் படுதலாலே மாடம் புகையுஞ் செல்வத்தினையும், இஞ்சி
யையுமுடைய அம்முதார் இராசமாபுரமென்றானென்க. (உகஆ)

எங்குலமடிகள்கேட்கவென்றலுமெழுந்தோர்பூசல்
பொங்குளைப்புரவிவெள்ளம்போக்கறவளைத்துமுற்றி
யிற்குளநிரையையெல்லாங்கவர்ந்ததென்றிட்டபோழ்தே
திங்கள்வெண்குடையினன்றன் றிருச்செவிக்கிசைத்ததன்றே.

இ - ள். அடிகள்! எங்குலத்தைக்கேட்கவென்று நத்தடன்கூறினவளவிலே,
நிரையையெல்லாம் புரவிவெள்ளமெழுந்து கோலி வளைத்துக் கவர்ந்ததென்று ஆயா
ஒருபூசலிட்டபொழுதே, அப்பூசல் அரசன் செவியிடத்தே யிசைத்ததென்க. (உகஆ)

எரித்தநல்லென்றிவேநதற்கிறன்றெனவிசைப்பச்சீறி
மருப்புறக்கநதுபாய்ந்துமுழங்குமால்சுளிறுபோலந்
திருக்கிளர்மணிசெய்பொற்றுண்டிபபடப்புகைத்துச்செங்க
ணுருத்தெரிதவழநோக்கியுடல்சினங்கடவச்சொன்னான்.

எரிபோலும்வலியையுடையவென்றி - கொன்று வெல்கின்றவென்றி.

இ - ள். வேந்தற்கு அப்பூசலிசைந்தவளவிலே, சீறி, மருப்புறந்தக்குத்திமுழங்
குங்களிறுபோலே அக்கோபத்தாலே தூணிலே சீப்பிறப்பவாடித்து, நோக்கிச் சினம்
உடலைச்செலுத்த ஒருமொழிகூறினானென்க. (உகஆ)

நாற்கடற்பரப்பும்வந்துநன்னகர்கண்ணுற்றென்ன
வேற்கடற்றூண்பாய்மாவிலங்கொளியிவுளித்திண்டேர்
கூற்றெனமுழங்குமோடைக்குஞ்சரக்குழாத்தோடேகிப்
பாற்கடற்பரப்பின்வல்லேபடுநிளாபெயர்க்கவென்றான்.

இ - ள். நாற்கடலும்வந்து நகரிலேகூடினவென்னும்படி குஞ்சரக்குழாந்

தோடே தானையும் மாவந் தேரும் நகரிலேகூடிச் சென்று பாற்கடற்பரப்புப்போஸ்ப்
பாலுண்டானநினையை வல்லே பெயர்க்கவென்று கூறினானென்க. (௩௦௨)

கண்ணகன்கடலங்கோடும்பறைகளுமுழங்கிவிம்ம
விண்ணகத்தியங்குமேகக்குழாமெனநிரைத்தவேழந்
திண்ணுகப்புரவித்திண்டோவிரைந்தனநிரந்தபாய்மா
மண்ணகமலரக்காலாட்கடல்கொந்தெழுந்ததன்மே.

இ - ன். சங்கும்பறையுமுழங்கியொலியாரிற் ப வேழமுந் தேரும் விரைந்தன;
மாப பரந்தன; காலாட்கடல் மிக்கெழுந்ததென்க (௩௦௩)

பானிறக்கவரிநெற்றிப்பைங்கிளரிநிறத்தபாய்மாத்
தானுறப்பண்ணித்திண்டேர் தம்பிகோல்கொள்ளவேற்க
கூனிநக்குழவித்திங்கட்குளிர்ததிராரமார்புற்
தேனிறங்கொண்டகண்ணிச்சீவககுமரன்சொன்னான்

பானிறக்கவரி - பால்போலுங்கவரி. கூன் - வளைவு தேனையுடைய ஒளி
கொண்டமாலே.

இ - ன். சீவகன்றான், மாவைத்தேரிலேயுறம்படிபண்ணித் தம்பிசெலுத்த அத்
தேனையேறி ஒருமொழிகூறினானென்க (௩௦௪)

மன்னவனிரைகொண்டாராவளநகர்த்தந்தும்மன்னன்
பொன்னவிராகழலிற்றந் தன்புனைமுடியிடுவியேனே
வினினிசையுலகந்தன்னுளென்பெயாசேறல்ன்றாய்க
கன்னியமகளிர்நெஞ்சிற்காமம்போற்கரக்கவென்றான்.

கன்னிய, அ - அசை.

இ - ன். அரசனினையைக்கவாந்தவரை இங்கரிலேகொண்டெடுத்து அவவரச
னடியிலே அவாமுடியையிடுவியேனென், கன்னியராகிய மகளிர்நெஞ்சிற் காமம்
போலே என்பெயா உலகில் நடவாதுமறைகவென்றானென்க.

அரசனைக் காணுமற்போந்து வஞ்சினங்கூறினான். (௩௦௫)

பார்மலிபரவைததானைப்பரப்பிடைப்பறப்பதேபோ
னீர்மலிகடாத்தகொண்முநெற்றிமேன்மின்னினொய்தாத்
தார்மலிமார்பன்றிண்டேர் தோன்றலுந்தறுகண்மைந்தன்
சீர்மலிபகழியேந்திப்பதுமுகன்சிலைதொட்டானே.

கடல்போல் நிறைந்தமத்தையுடைய மேகத்தின் நலையிற் றோன்றுவதோர்
மின்னினுங் கடிதாகத் தேர்தோன்றிற்று. மேகம் - யானை.

இ - ன். தானையிடையிலே பறப்பதுபோலே தோ தோன்றினவளவிலே,
மைந்தனாகிய பதுமுகன் பகழியையேந்திச் சிலையையெடுத்தானென்க. (௩௦௬)

குடைநிழற்கொத்தவேந்தனொருமுகன் காணக்குன்ற
வடிநிழலுறையவந்தேதமடியம்மா மென்னவெய்த

விடுகணைசென்றுதேர்மேற்பின்முனாவிழ்தலோடு

தொடுகழற்குரிசிஇனோக்கித்தூத்துகில்விசிஇனே.

விடுகணை - ஒருபெயர்.

இ - ள். அடியேமாகியயாம் தன்குன்றாவடிநிழலிலே உறையவேண்டிச் சச்சந்தன்மகனாகிய தன்னைக்காணவந்தேமென்று அறிவிக்கும்படி எழுதியெய்த அம்பு சென்று தேர்மேலே மாறிவீழ்ந்தவளவிலே, குரிசில் நோக்கிப் பதுமுகனையென்றறிந்த மேற்பொராதபடி துகிலைவீசித் தன்படையை விலக்கினென்க. (௩௦௭)

ஏந்தலைத்தோழரெல்லாமிணையடிதொழுதுவீழ்ச்

சேர்ந்ததன்கண்ணினாலுந்தின்னெழிற்றோளினாலும்

வாய்ந்தவின்சொல்லினாலுமாலேதாழ்முடியினாலும்

மாய்ந்தவன்சிறப்புச்செய்தானவலநோயவருநதீர்த்தார்.

இ - ள். அரசனாத்தலநீந்தமையிற் சீவகனைத் தோழரெல்லோரும் தொழுது அடியிலேவீழ்ந்தவளவிலே, அவன் இவாக்குச்செய்யுஞ் சிறப்பிவையென்றாராய்து அத் தரங்களிலே தோளாலுஞ் சொல்லாலும் முடியாலுங் கண்ணாலுஞ் சிறப்புச்செய்தான்; அவரும் நோய்தீர்த்தாரென்க. (௩௦௮)

கழலவாய்க்கிடந்தநோன்றாக்காளைதன்காதலானா

நிழலவாயிறைஞ்சிநீங்காநெடுங்களிற்றெருந்தமேற்றி

யழலவாய்க்கிடந்தவைவேலரசினங்குமரர்குழக்

குழலவாய்க்கிடந்தகோதைதாதையூர்கொண்டபுக்கான்

தன்னிழலைப் பகையென்றவாவித்தாழ்ந்த. கொல்லனுலையைவிருப்பினவேல், *“கொற்றுறைக் குற்றில்” போல. அரசுகடாத்துதற்கு இனையகுமாரர். மொழியை வங்கியம் விரும்பிக்கிடத்தற்குக்காரணமான கனகமாலே

இ - ள். காளை தன்றோழனா யானையிலேயேற்றிக் குமாராகுழ நரதேவனாரி லேகொண்டபுக்கானென்க.

சீவகனுமரசினங்குமரருந் தோழநால்வருடனையானையேற்றொரென்பது, ஏற்றி என்பதறைப்பற்றும். (௩௦௯)

* புறநானூறு, சுரு: இவ்வே, பீலி யணிந்து மாலே சூட்டிக், கண்டி ர ணேன் காழ் திருத்திநெய் யணிந்து, சுடியுடை வியனாக ரவ்வே யவ்வே, பகைவர்க் குத்திக் கோடுதனி சிதைத்து, கொற்றுறைக் குற்றில் மாதோ வென்று, முண்டாயிற் பதங் கொடுத் தில்லாயி னுடனுண்ணு, மில்லோ ரொக்கத் தலைவ, னண்ணலெங் கோமான் வைந்நுதி வேலே.

திணை - பாடாண்டிணை. துறை - வாண்மங்கலம்.

அதியமானெமொன்வஞ்சி தூதுவிடத் தொண்டைமானுழைச்சென்ற ஒளவைக்கு அவன் படைக்கலக்கொட்டில் காட்ட அவன் பாடியது.

கொற்றுறைக்குற்றில் - கொல்லனது பணிக்களரியிற் குறிய கொட்டிவிடத் தனவாயின.

வேறு.

வானக்கிநின்றுதுடங்குங்கொடிமாடமுதூர்ப்
பானக்கதிஞ்சொற்பவளம்புரைபாவையன்ன
மானக்கநோக்கின்மடவாரதொழமைந்தரேத்த
யானைக்குழாத்தினிழிந்தாரரிமாநொடொப்பார்.

நக்கி - தீண்டி. நக்க - கெடுத்த.

இ - ள். அரிமாநொடொப்பார் முதூரிலே சொல்லையும் நோக்கினையுமுடைய
பாவையன்னமடவார்தொழமைந்தரேத்த யானைத்திரளினின்றும் இழிந்தாரென்க.

நிறத்தாற் பவளம்புரையுமடவார். சீவகனுமரசிளங்குமரருந் தோழர்நால்வரும்
யானையினின்றும்பிழிந்தகாலத்துச் சீவகனையுமரசிளங்குமரரையு மகளிர்ந்தொழுதா
ரென்றுணாக. (நக0)

செம்பொறப்புளத்தினாளுயிறுசெற்றகோயில்
வம்பிற்றுளும்புமுலையொனெடுக்கண்மடவார்
நம்பப்புகுந்துநரதேவனருளினெய்திப்
பைம்பொற்புளக்ககளிற்றினடிதாம்பணிந்தார்

இ - ள். காசோடேமாறுபட்டசையமுலையினையு, கண்ணினையுமுடைய மட
வார்விரும்பப் பொன்னாற்செய்த கண்ணடியால் இளஞாயிறைநக்கித்த கோயிலி
லேபுகுந்து நரதேவனடிக்கக் சென்றது யவனடியைத் தாம் உணங்கினரென்க. (1)

வல்லார்புனைந்தவயிரக்குழைவார்துவான்பொற்
பல்லுனெருத்திற்பரந்தஞ்சுடர்காலமன்னன்
மல்லார்திரடோன்மருமான்முகநோக்கமைந்த
ரெல்லாமடிகளெனக்கின்னுயிர்த்தோழரென்றான்

வாரப்பட்டு வாலிதாகிய பொன்னாற்செய்த பூண்

இ - ள். மன்னன்பூனையுடையவெருத்திலே குழைபரந்து ஒளிகாலும்படி மரு
மான்முகத்தை இவர் யாரொன்னுக்குறிப்பப்படப்பார்க்க, அடிகளே! மைந்தரெல்லா
ரும் எனக்கு உயிர்போலுந் தோழரென்றானென்க. (நகஉ)

வார்பொன்முடிமேல்வயிரம்முழச்சேந்தசெல்லாத
தார்பொன்வடிநூழ்மணியங்கழலானீவேந்தன்
காமின்னுடங்குமிடைமங்கையைக்கால்கசென்றென்
றேர்மின்னுதாரானருளத்தொழுதேகினரே.

இ - ள். அரசர்முடியில் வைரம் உழுதலாலே சிவந்த செல்வத்தையுடைய அடி
யைப் பொன்னிடத்திலேநிறைந்த மணியையுடைய கழல்கூழ்ந்த தாராகைய யானை
யையுடையவேந்தன் கனகமாலையைச்சென்று காண்கவென்றருளிச்செய்ய, அவரும்
வகிநரென்க.

வார்தல் - பெருகுதல். ஆர்பொன் - திருவுமாம்.

(நகந)

தழுமுற்றும்வாராத் திரடாமங்கடாழ்ந்தகோயின்
முழுமுற்றுந்தானே விளக்காய்மணிக்கொம்பினின்றூ
ளெழுமுற்றுந்தோளார்தொழுதாரின்னரென்றுநோக்கக்
கழுமிற்றுக்காதல்கதிர்வெள்வளைத்தோளிளுட்கே.

முழுதும் - மூழுமெனவிகாரம்.

இ - ள். முற்றுந் தழுவவொண்ணாத தாமந்தாழ்ந்தகோயிலின்முழுதும் தானே
விளக்காய்ச் சென்றுமுற்றும்மணிக்கொம்புபோனின்றவனை எழுப்போலுந்தோளார்
தொழுதார்; அவள் இன்னரென்றுகுறிப்புப்பட்டுநோக்க, அவ்வளவிலே சீவகன் இவா
எனக்கு இத்தன்மையரென்று அவனைநோக்க, அவட்குக் காதல் நிறைந்ததென்க.

இனி முழுமுற்றும், ஒருகொல்லாக்கியுமுரைப்ப. (௩௧௧)

துறக்கம்மிதுவேயெனுந்தொன்னகர்மன்னன்மங்கை
தொறுக்கொண்டகள்வரிவரோவெனச்சொல்லிநக்காங்
கொறுக்கப்படுவாரிவரென்றம்கசதியாடி
வெறுக்கைக்கிழவன்மகளைன்னவிருந்துசெய்தாள்.

இ - ள். மன்னன்மகன், இவரோ ஆங்கு நியாயத்தகன்வரென்றுகூறி நக்கு
இவர் இனித் தண்டஞ்செய்யத்தகுவரென்று நகையாடி, அப்பொழுதே அளகை
கோன்மகள் விருந்துசெய்தாளென்ன விருந்துசெய்தாளென்க. (௩௧௨)

அருந்தித்தொழிலேபுரிந்தான்மறையாவெல்லாம்
விருந்தாவிரிப்பானவன்சீவகசாமிவேறு
விருந்தாற்கொரோலைகொடுத்தானெரிசுண்டலத்தாற்
பொருந்தார்பொறியைப்புறநீக்குபுநோக்குகின்றான்.

இ - ள். புத்திசேனை மறைந்தகாரியங்கெல்லாம் புதிதாகப் பின்பு கூற
வேண்டி யிப்பொழுது சீவகன்றனியேயிருந்தவனுக்கு ஓரோலையைக்கொடுத்தான்;
அதனை அவன்வாங்கிக் குண்டலத்தோடே பொருந்துதனிறைந்தகுழையைப் புறத்து
நின்றுநீக்கி வாசியாநின்றானென்க.

பொறி - தத்தம்பொருள்வயிற் றம்மொடுகிவணிய ஆகுபெயரிலேயாய்க் குழை
யையுணர்த்திற்று. (௩௧௩)

வேறு.

மற்றழிகள் கண்டருளிச்செய்கமலரடிக்கீழ்ச்
சிற்றடிச்சித்தத்தையடிவீழ்ச்சிதிருவடிகட்
குற்றடிசின்மஞ்சனத்தையுள்ளுறுத்தகாப்பும்
பொற்புடையவாகவெனப்போற்றியடிவீழ்ந்தேன்.

மற்றுக்காப்பென்க. அரசன் துகருவனவற்றைக் காப்பென்றல் மரபு. அடியி
லே யுற்றுப்போற்றியென்க. என்றது - சமைக்கின்றபொழுதே யுற்றுக்காக்கப்பட்
டென்றவாறு,

இ - ள். திருவடிகட்கு அடிசிலையும் மஞ்சனத்தையுமுள்ளிட்டனவும் மற்றுக் காப்புக்களும் அடியிலேயுற்றுப் போற்றப்பட்டுப் பொற்புடையவாகவேண்டுமென்று சிற்றடியாளாகிய தத்தை மலரடிக் கீழ்வீழ்ந்தேன்; அவ்வடிவீழ்ச்சியை அடிகள் நெஞ்சாலே கண்டருளுகவேன்க.

இவைகாத்தல் தனக்குக்கடனாவின், முற்கூறினான். (நகஎ)

வயிரமணிக்கலன்கமழுங்கற்பகநன்மலை
யுயிராமதஞ்செய்யுமதுத்தண்டொடுமடையாடை
செயிரினறுஞ்சாந்துசிலையம்புமணியயில்வான்
மயிரொலியின்போர்வையொடெம்மன்னன்விடுத்தானே.

மதுத்தண்டு - வீரபானமிருகஞ்குழாய்.

இ - ள். கலுழவேகன் எலிமயிப்போராவையோடே கலமுதலியவற்றை வர விட்டானென்க.

உம்மையுருபுமவிரிகக. (நகஅ)

வந்தவனையாருமறியாமையாகத்
தந்துதரன்ரேட்பவிதுசாய்வலத்தானு
வைந்துமதியெல்லையினையாண்டிடையனாகி
யந்திலகன்றான்றமொடாங்கெனைச்சொன்னேன்.

இ - ள். தரன்வந்தவனை யாரு மறியாதபடி மறையாகக் கொண்டுவந்து வைத்து அவன்கேட்கும்படி ஓராண்டிற்கு ஐந்துதிங்களளவு குறையாகவுடைய ளுய்த் தமரோடே ஏமமாபுரத்தையகன்றானென்று இக்காரியஞ் சாமிதானையருளிச் செய்தாளுகக் கூறினென்க.

தோழா ஏமமாபுரத்து ஏற்ப்பாவதற்குமுன்பே ஏழுதிங்கள்சென்றமை “இங்கிவாகளிய்வாறு” என்னுங்கவியிர்கூறினும். மீன்பு தோழா தாபதப்பள்ளி யிற்செல்லவொன்றும், “ஒருமதியெல்லநாளுட் * * கொணர்ந்தபின்றை” எனவே சிவகன்வந்து விசயையைக்காணவொன்றும், இவனைக்கண்டு ஊரேறப்போகுவொன் றும், மாமனாறியுடத்து ஏற்ப்போகவொன்றும், மீண்டு ஊரேறாவரவொன்றும், ஆகஐந்து திங்களஞ் சென்றவாறுண்க.

(நகக)

பட்டபழிவொளியிலேமே பரந்தலஞ்சித்
தொட்டுவிடுத்தேனவனைத்தூதுபிறசொல்லப்
பட்டபழிகாத்துபுகழேபரப்பினல்லால்
விட்டலாந்தகோதையவரால்வினாவதுண்டோ.

இ-ள். கட்டியங்காரன் சிறைசெய்தானென்றுபிறந்த பழி மலைமேற் பரத்தலை யஞ்சி வேறேசிலகாரியங்களைக்கூறி அவனை யென்னைத்தொட்டுச் சூளுறவு கொண்டு போகவிட்டேன்; இனி இப்பழியைமறைத்து அரசவுரிமையை பெய்துவதொழிய மகளினை மணஞ்செய்கின்றவதனால் வினாவதொருபுகழில்லையென்க.

பழி வெள்ளிமலை மேற் பரத்தலஞ்சியெனவே இவன் சிறைப்பட்டமை கழுவ
வேகனுமறிந்திலவென்பதுபெற்றும். ஈண்டு இங்ஙனங்கூறவே * “பொன்னணி”
என்னுங்கவியில் “தெய்வமாதரைச்சூழ்ந்த” என்றும், † “சந்தமலை” என்னுங்கவி
யில் “விண்ணோர்களை” என்றும், அவள்வழிபட்டதெய்வங்கள்வந்து நினைத்தவைமுடித்
துக்கொடுக்குமென்றதன்றித் தன்படையாகிய விஞ்சையர் ஈண்டெவந்தாரென்னுமையு
ணர்க; அவ்விஞ்சையரையழைக்குங்கால் “தன்னுடைவிஞ்சை யெல்லாந்தளிரிய
லோதலோடும்” என்னவேண்டாவாகலின். (௩௨௦)

அல்லதுவுமெங்கைகுணமாலையவளாற்றாள்
செல்லுமதிநோக்கிப்பகலேசிறியையென்னும்
பல்கதிரைநோக்கிமதியேபெரியையென்னு
மெல்லியிதுகாலையிதுவென்பதறிகல்லாள்.

இ - ள். அப்பழியன்றிப் பின்னும் ஓர்பழி விளைப்பாள்போன்று எங்கை
யாகியகுணமலை ஆற்றாள் இரவீது பகலிதுவென்பதறியாளாய் அவள் மதியை
வெம்மையாற் பகலே! சிறியையென்னும்; கதினாத் தன்மையான் மதியே! பெரியை
யென்னுமென்க. (௩௨௧)

அரவுவெகுண்டன்னவகல்லுருளிலம்புல்லித்
திருவில்வனைநதனையதிருமேகலையினீங்கிப
புருவமதிமுகமுட்புகழ்தோளும்புணர்முலையு
முருவமழிந்தடிச்சியுள்ளாங்கொலறிகல்லேன்.

இ - ள். பாம்புகோபித்துப் படம்விந்தாற்போலு மல்லுயுடையாள் நிலத்
தேவீழ்ந்து வில்வனைநதனைய மேகலையையுடைய திருவினின்றநீங்கிப் புருவத்தை
யுடையதோர் மதிபோலுமுகமுந் தோளும் முலையும் வடிவழிதலாலே அடிச்சி
பிழைப்பளோ, இறப்பளோ, அறியேனென்க.

திருவின்றன்மை கெட்டாளென்க (௩௨௨)

நாளே வருநையலெனநன்றெனவிரும்பி
நாளே யெனுநாளணிமைத்தோபெரிதுஞ்சேயுநதோ
நாளையுரையென்றுகிளியோடுகச்சொல்லு
நாளினுமிந்நங்கை நதுயாநாளினுமற்றிதுவே.

இ - ள். சீவகன் நாளையரும்; நீநையாதே கொள்ளென்று கிளிகூற, அது நன்
றென்று விரும்பி, நீகூறிய நாளையென்னு நாள் அணித்தோ? சேய்த்தோ? அந்நாளைக்
கூறென்று அது நக அதனோடேசொல்லும்; இந்தநங்கையது துயர் நாளினு நாளி
னும் இத்தன்மைத்தென்க.

மற்று - அசை.

(௩௨௩)

* குணமாலையாரிலம்பகம், ௨௬௭.

†

,,

௩௬௦.

வேறு.

நோக்கவேதளிர்ந்துநோக்காநுமைப்பினுதுணுகுநல்லார்
பூக்கமழமளிசேக்கும்புதுமணவாளனார் தார்
நீப்பிலார்நெஞ்சினுள்ளாராதலானினைதல்செல்லேன்
போக்குவல்பொழுதுந்தார்தம்பொன்னடிபோற்றுமென்றார்.

இ - ள். பார்க்கவே தளிர்ந்துப் பாராதிமைப்பினும் மெலியுநல்லார் அமளி யிலே தங்கும் நித்தகல்யாணர்தாம் நீங்குதலில்லாராய் என்னெஞ்சிடத்தாராதலால் யான்வருந்தேனாய் பொழுதுபோக்குவேன்; இனித் தார் தம்மைப் பாதுகாப்பாராக வென்றெழுதினனென்க. (௩௨௪)

இலவம்பூவர்க்குண்டவ்னபஞ்சிமெல்லடியினுடன
புலவிச்சொற்பொறித்தவோலைநுழுமுடிதுளக்கிகோக்கித்
தலைவைத்தகாப்புவிஞ்சைகொண்டபிள்ளுமஞ்சுழந்து
கொலைவைத்தகுருதிவேலானோழைக்குறுகினனே.

இ - ள். அங்கனம் அவள் புலவிச்சொற்பொறித்தவோலையை வாசித்துத் தலை சாய்த்து ஒலையின் முடிவிலெழுதின தனக்குக் காவலாகிய விஞ்சையை யுட்கொண் டபின்பு, வெற்றிமாலையுழப்பட்டுக் கொலைத்தொழிலைத் தன்னிடத்தே கொண்ட வேலான் தோழரைச் சேர்ந்தானென்க.

ஒழிந்த காரியங்களுமுளவேனும, புதுமணவாளன ரென்றதனாற் புலவிப்பொறி த்ததாயிற்று. (௩௨௫)

* வேறு.

எங்கோமற்றென்றிறநீர்கேட்டதென்றாகெரிமணிப்பூட்
செங்கோன்மணிரெடுத்தேர்ச்செல்வன்காதற்பெருந்தேவி
தங்காத்தவவுருவந்தாங்கித்தண்டாரணியத்து
ளங்காத்திருந்தானைத்தலைப்படடையவறிந்தோமே.

இ - ள். நீர் என்றிறம் எங்கேயோ கேட்டதென்று வினயினாற்கு, ஐயனே! சச்சந்தன்றேவி விசயை தண்டகாரணியமென்கின்ற வனத்திலே தனக்கேலாத் தவ வுருவைத்தாங்கி மனத்தை நீவாழவேண்டுமென்கின்ற ஆசையிணிக்கப்பட்டுத் துற யோருறைகின்ற அவ்விடத்தேயிருந்தவனை யெதிர்ப்பட்டு நின்றிறம் அறிந்தோமென் றாரென்க.

† “ஆத்தபொறிய” † “ஆத்தவறிவி” என்றாற்போல ஆத்தென்றார். இனி உளங்காத்தென்றும் பாடமோதுப. (௩௨௬)

* அடி கணீரரசராதலறிந்திலேமேலைநாட்கட்
டொடியணிதோளுநல்லவாகமும்புல்லிதும்மைக
குடிவழிவந்ததோலாக்கந்துகன்மகனென்றெண்ணி
யடிக்கனாமிகழந்ததெல்லாமருளுகவென்றுநின்றார்.

இது, ௩௨௫ வது கவியின்பின் சிலபிரதிகளில் உள்ளது; உரையில்லை.

† நாலடியார், இன்மை, ௧௦.

† ,, கயமை, ௧.

என்னேமற்றென்னேநீர்மொழிந்ததென்னேயெனவிரும்பி
முன்னேமொழிந்தாற்போன்முறைநின்றெல்லாமுடன்மொழிய
மன்றாஞ்சிந்துவபோன்மலர்ந்தசெந்தாமரைக்கண்ணீர்
பொன்றாமார்பின்மேற்பொழியப்புன்கணுற்றானே.

வீணாவாதலின், மூன்றெக்கினா. விசையயிருக்கின்றமை ஆசிரியன் கூறக்
கேட்டதன்றிச் செய்திவிளங்காமையின், ஈண்டு இங்குனங்கேட்கின்றான்.

இ - ன். தான்விரும்பி நீர்கூறியமொழி எங்ஙனையென்றுவ்னாவ, அவருந்
தேவதான் இவன்முன்னே நின்று கூறினாற்போலச் செய்தியெல்லாம் அடைவே
சேர்ச்சொல்ல, அதுகேட்டு முத்தஞ்சிந்துவதுபோலே கண்ணீர் மார்பிலேசொரிய
வருந்தினானென்க. (௩௨௭)

அஃதேயடிகளும்முளரோவென்றற்கருளுமா
றிஃதாவிருந்தவாமென்றார்க்கென்னைப்பெறவல்லாரக்
கெய்தாவிடருளவேயெங்கெங்கென்றத்திசைநோக்கி
வெய்தாவடிதொழுதுவேந்தன்கோயிற்கெழுந்தானே.

இ - ன். பிறந்தசெய்தி அஃதேயென்று அவையெல்லாங்கேட்டபின், என்னை
ப்பெறவல்ல தீவினையையுடையவர்க்கு எய்தாதிருப்பன சிலதீவினை இனிஇல்லை; அத்
தீவினையையுற்றவடிகளும் இருக்கின்றாரோவென்று வினாவினாற்கு, அவரும் இப்பொ
ழுது நல்வினையாகியதெய்வம் நமக்கு அருளுநெறியிருந்தபடி யித்தன்மைத்தாயிருந்த
தென்றார்; என்றவர்க்கு அவனும் அவரிருக்கின்ற திசை எங்கேயெங்கேயென்றுகூறி
அத்திசையைநோக்கி விரையவணங்கிப் பின்பு அரசன்கோயிலுக்குப் போனானென்க.

இலைவிரவுபூம்பைந்தார்வேந்தனேந்தல்குலங்கேட்பான்
மலைவிரவுபூணமார்பின்மைந்தன்றேழர்முகநோக்கிக்
கொலைவிரவுகொன்னிலைவேற்குமரனென்னக்குருகுலத்தான்
கலைவிரவுதிஞ்சொல்லாற்காமனென்றார்கமழ்தாரார்.

இ - ன். இவன்சென்றவளவிலே, வேந்தன் சேவகன்குலத்தைக் கேட்கவே
ண்டி, அவன்றேழர்முகத்தைநோக்கிக் குமரன் எக்குலத்தானென்று வினாதுவற்றிக்
குமரனென்றவளவிலே, தாரார் அவன்குறிப்பறிந்து, இக்காமன் குருகுலத்தானெ
ன்றானென்க.

விரவு - உவமவுருபு.

(௩௨௮)

அண்ணல்குருகுலத்தானென்றல்பான்முன்கருதியதென்
றெண்ணம்வெளிப்பட்டாங்கரந்தமைந்தனெரிசெம்பொன்
வண்ணவரைமார்பமுயங்கிநுண்ணுன்மநியாரோ
டெண்ணிவியநெறியால்விடுத்தான்கோயில்புக்கானே.

என்றலென்பது - ஓர்சொல்விழுக்காடு. நந்தட்டன் நாடும் ஊருமுதலியன
கூறலின் உணர்ந்தான். வியம் - ஏவலாதலிற் போக்கின்மேற்று.

இ - ன். தலைவன் குருகுலத்தானென்றல் இது யான் முன்கருதியகுலமே; என்
னெண்ணத்திலேவெளியானானென்றுகூறி யெழுந்திருந்து கரந்தமைந்தன்மார்பிலே

முயங்கி யமைச்சருடனே காரியத்தையெண்ணி அவனைப்போகவிடுகெறியாலேபோக விட்டான்; அவனும் போக்கறிவித்தற்குக் கனகமாலேகேரயிலிலேசென்றானென்க.

அரசனாகவே போகவிட்டான்.

(௩௩௦)

விள்ளாவியனெடுத்தேர்வேந்தன்காதன்மடமகளே
கள்ளாவிகொப்புளிக்குங்கமழ்பூங்கோதாயென்மனத்தி
னுள்ளாவியுள்ளாய்நீயொழிந்தாயல்லையெனக்கையிற்
புள்ளாவிச்செங்கமுநீர்க்குவளைசெய்தாள்புனைபூணாள்.

இ - ள். வியனெடுத்தேர்வேந்தன்காதல் நீங்காதமடமகளே! கள்ளின்நாற்றத்
தைக் கொப்புளிக்குங்கோதாய்! நீ என்மனத்தினுள்ளே யுறைகின்றவுயிராயுள்ளாய்;
ஆதலின், நீயென்னையகன்றாயல்லையென்று பிரிவுணர்த்த, அதனையுணர்ந்து பூணாள்
தன்கையிலிருந்த வண்டிற்சூயிராகிய செங்கமுநீரை, நெட்டுயிர்ப்பாலே கருங்குவளை
யாக்கினாளென்க.

இனிக் கள்ளை நீராவியாகக் கொப்புளிக்குமென்றும், உயிரிலேயிருத்தலினென்
றும், அன்னங்களையுடையவாவியிற்கழுநீரென்றுமுரைப்ப.

(௩௩௧)

வார்முயங்குமென்முலையவளேவேய்த்தோளாணமனமகிழ
நீர்முயங்குகண்குளிரப்புல்லிநீடோளவனிங்கித
தேர்முயங்குதானையான்சிறுவர்சேடாரகன்மார்பந்
தாரமுயங்கிக்கூந்தன்மாவிவர்ந்தான்சங்கமுரன்றவே.

இ - ள். அதுகண்டு அவளைமனமகிழவுங் கண்குளிரவுப்புல்லி, அவன் அங்கு
நின்றும்போய் நரதேவன்புதல்வராகிய மைத்துனன்மானாத்தழுவிக்கொண்டு மாலை
யேறினான்; அப்பொழுது நன்னிமித்தமாகச் சங்கமுழங்கினவென்க.

(௩௩௨)

கனகமாலையாரிலம்பக முற்றிற்று.

ஆகவி கஅஅஅ

எ ட் ட ர வ து

வி ம வஸ யா ரி ல ம் ப க ம்.

முருகுகொப்புளிக்குங்கண்ணி:முறிமிடைபடலைமலைக்
குருதிநொப்புளிக்கும்வேலான்சுந்தன்மாவிவர்துசெல்ல
வுருவவெஞ்சிலையினற்குத்தம்பியிஃதுவைக்குமொண்பொற
பருகுபைங்கழலினருட்பதுமுகன்கேட்கவென்றே.

இ - ள். தலையின்மாலையினையும், வகைமாலையினையும், வேலினையுமுடைய
சீவகன் மாவையேறிப்போகாநிற்க, அவனுடையதம்பியாகியநந்தன் பொன்னுற்
செய்த கழலினையுடைய தோழரிற் பதுமுகன் கேட்பாயாகவென்று இக்காரியத்தை
யுரைக்குமென்க.

அதுமேற்கூறுகின்றா. சிலையினற்கு-உருபுமயக்கம். காலையகத்திட்டகழல்.(க)

விழுமணிமாசுமுழுகிக்கிடந்ததிவ்வுலகம்விந்
கழுவினீர்பொதிந்துசிக்கக்கூரொளிமறையக்காப்பிற்
றழுவினீருலகமெல்லாந்தாமனாயுறையுஞ்செய்யாள
வழுவினாதம்மைப்புல்லாள்வாழ்துங்கண்ணிமாதோ.

இ - ள். பெரியமணி மாசேறி உலகைவிலையாகப் பெறும்படி கிடந்ததனைக் கடுக
வெளியாக்கினீர்; இதனை ஒருதீங்கின்றி துங்கண்ணி வாழ்வதாக; இனி முன்பு
போலே அகப்படப்பொதிந்த மறையக்காப்பிராயின், உலகெல்லாங்கைக்கொண்டீர்;
காவாது வழுவினீராயின், இங்ஙனம் வழுவினாத்திருச்சேராளென்றென்க.

சிக்க - அகப்பட.

(உ)

தொழுததங்கையினுள்ளுந்துறுமுடியகத்துஞ்சோர
வழுதகண்ணீரினுள்ளுமணிகலத்தகத்துமாய்ந்து
பழுதுகண்ணரின்துகொல்லும்படையுடனெடுக்கும்பற்று
தொழிகயார்கண்னுந்தேற்றந்தெளிசுற்றார்விளிகுற்றாரே.

சோர - வார.

இ - ள். கையிலும், முடியிலும், கண்ணீரிலும், பூணிலும், கொல்லும்படை
யொடுங்குமாதலால், அப்பழுதையாராய்ந்து அக்கூடாநட்புடையோரைத் தம்மிட
த்துநின்று நீக்கிப் பின்னும் யாவாசிலரிடத்துந் தெளிதலைப் பற்றுகொழிக; அன்றித்
தெளிதலுற்றார் விளிதலுற்றாரென்றென்க.

அரசர்க்கு ஓர் துன்பம்வந்தவிடத்து அவர் நட்புடையோர்போல அழுதகண்ணீர்

ருங் கொலுமுத்தலின், கண்ணிலும் படையொடுங்கிற்றும். * “ஒன்றர் - அழுநகண் ணீரு மனைத்து” என்றார் தேவரும். (௩)

தோய்தகைமகளிர்த்தோயின்மெய்யணிகீக்கித்தூய்நீ
ராய்முதுமகளிர்ந்தம்மாலரிதபத்திமிரியாட்டி
வேய்நிறத்தோளினூர்க்குவெண்டுகின்மாலேசாந்த்
தானலகலங்கள்சேர்த்தித்தடமுலேதோய்கவென்றான்.

இ - ன். கூடுதற்குரிய மகளினாக் கூடவேண்டின், அவர்பூணிகீக்கி ஆராய்ந்த தெளிந்த மூப்பிமாராலே குற்றமறத்திமிர்ந்து தூயநீராட்டி அவர்க்குத் துகின்முதலிய வற்றைச்சேர்த்திப் பின்பு தான் அவர்முலையைத் தோய்வாகுவென்றானென்க. (௪)

வண்ணப்பூமாலேசாந்தம்வாலணிகலன்களாடை
கண்முகத்துறுத்தித்தூய்மைகண்டலாற்கொள்ளவேண்டா
வண்ணலம்புள்ளோடல்லாவாயிரம்பேபடைச்சேவ
லுண்ணுநீரமுதங்காக்கபூகமோடாய்கவென்றான்.

அண்ணலம்புள் - அரசவன்னம். சேவல் - சக்கரவர புள்.

இ - ன். பூமாலேமுதலியவற்றைப் புள்ளின்கண்ணிலுஞ் சேவலின்முகத்திலு முறுத்தித் தூய்மைகண்டல்லது கைக்கொள்ளவேண்டா; தண்ணீரிலுஞ் சோற்றி லுந் திங்குவாராமற்காத்தற்குக் கருங்குரங்கிற்கு இட்டு ஆராய்கவென்றானென்க

அன்னம் கண்குருதிகாலும்; சக்கரவாகம் முகங்க்கெக்கும்; குரங்கு உண்ணுது. (1)

அஞ்சனக்கோலினூற்றாநாகமோரருவிக்குன்றிற்
குஞ்சரம்புலம்பிழிழக்கூர்துதியெயிற்றிற்கொல்லும்
பஞ்சியின்மெல்லிதேனும்பகைகிறிதென்னவேண்டா
வஞ்சித்தற்காக்கவேண்டுமரும்பொருளாகவென்றான்.

இ - ன். அஞ்சனக்கோலால் அடித்தற்குப் பற்றாததோர்நாகந் தன்னெயிற்றூ லே அருவிக்குன்றுழிவ்போற் குஞ்சரம்புலம்பிழிழக் கொல்லும்; ஆதலிற் பஞ்சியிற் காட்டின் மெல்லிதாயினும் பகையைச் சிறிதென்றுகருதவேண்டா; அதனை யரும் பொருளாகநினைத்து அஞ்சித் தன்னைக் காக்கவேண்டுமென்றானென்க. (௬)

பொருந்தலாற்பல்லிபோன்றும்போற்றலாற்றாயரொத்து
மருந்தவர்போன்றுகாத்துமடங்கலாலாமைபோன்றுந்
திருந்துவேற்றெவ்வர்போலத்தீதறவெறிந்துமின்ப
மருந்தினுன்மனைவியொத்துமதலையைக்காமினென்றான்.

இது இவனைக் காக்கும்வண்ணங்கூறுகின்றது.

இ - ள். விடாமலிவனிடத்திருத்தலிற் பஸ்லியைப்போன்றும், இவற்கு வேண்டி வனசெய்துபோற்றலிற் றுயரையொத்தும், அருந்தவர் சேழுத்தலியவற்றைத் தப்பா மற்காக்குமாறுபோல இவற்கும் அவைதப்பாமற்காத்தும், ஐம்பொறியுந் தனக்கடங்க லின் ஆமையையொத்தும், இவற்குத் தீதுண்டானால் அதுதீரும்படி பகைவரைப் போலே யிடித்தும், அடிசலில் இவன்விரும்புவனவேதேடி நுகர்வத்தலின் மனைவி யையொத்தும் நமக்குப்பற்றானவனைக் காப்பீராகவென்றானென்க.

*“வான மூன்றிய மதலை போல” என்றாற்பிறரும். தாம் அடங்கியேயிவனையடக் கல்வேண்டுமெனக் கூறுகின்றவன் இங்ஙனங்கூறினானென்க. பலருங்கேட்டலிற் காமினென்றான். (எ)

பூந்துகின்மாலேசார்தம்புனைகலம்பஞ்சவாச
மாய்ந்தளந்தியுற்றப்பட்டவடிசினீரின்னவெல்லா
மாந்தரின்மடங்கலாற்றற்பதுமுகன்காக்கவென்றான்
கேர்துபூண்மார்பனைவவின்னனமியற்றினானே.

இ - ள். அதுகேட்டசேவகன் இவர்களை நெஞ்சாலேயாராய்ந்துபார்த்து இவர்க ளிற் றுகின்முதலியவத்தன்மையவெல்லாவற்றையும் நெஞ்சாலேயளந்து பதுமுகன் காப்பானாகவென்றேவ, அவனும் இப்படிக் காத்தலை நடத்தினானென்க. (அ)

வேறு.

சிறுசுண்டாணையினஞ்சோந்துசேவகங்கொளத்
துறுதலென்றுணர்கலாத்துள்ளிமந்திம்மக
நறியசந்தின்றுணிநாறவெந்தனக்ளொண்
டெறியவெங்கிம்மயிர்க்கவரிமாவிரியுமே.

இ - ள். யானைத்திரள் துயில்கோடலிற் குரங்கின்குட்டிகள் அதனைக் கண் டென்றுகருதியானையென்றுணராவாய் மேலேதுள்ளிச் சந்தனக்குறடிவெந்தனவற் றைக்கொண்டு ஒன்றையொன்றெறிய, அதுகண்டே கவரிமா துணுக்கென்றிரியுமென்க.

துள்ளும் பாடமாயின், துள்ளுமகவென்க.

(க)

புகழ்வனாச்சென்னிமேற்பூசையிற்பெரியன
பவளமேயனையனபன்மயிர்ப்பேரெலி
யகழுமிங்குலிகவஞ்சனவனாச்சொரிவன
கவளயானையினுதற்றவழுங்கச்சொத்தவே.

இ - ள். பவளமேயனையவாகிய மயிரையுடைய வெருகிற்பெரியனவாகிய பே ரெலி அஞ்சனவனையிலேயிருந்து அசுமுஞ் சாதிவிங்கந் தாழ்வனாயின் றலையிலே வீழ்கின்றவை யானையினுதலிலேதவழும் பட்டுக்கச்சையொத்தனவென்க.

† “வெவ்வாய் வெருகினைப் பூசை யென்றலும்” என்றார்.

(க0)

* பெரும்பாணாற்றுப்படை:—வான மூன்றிய மதலை போல, வேணி சாத்திய வேற்றருஞ் சென்னி, வின்பொர நிறந்த வேயா மாடத்து.

† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ௬௮.

அண்ணலங்குன்றின் மேல்வருடைபாய்ந்துழக்கலி
 னெண்மணிபலவுடைந்தொருக்கவைதூளியாய்
 விலன்னுருவுண்டெனவிழுமாநிலமிசைக்
 கண்ணகன்மரமெலாங்கற்பகமொத்தவே.

இ - ள். குன்றின்மேற்றிரியும் வருடைமான் பாய்ந்துமிதித்தலின், மணிகள் பலவுமுடைந்து செந்துளியாய் அத்துளி தேவருலகை உருவுண்டதென்னும்படி நிலத்தேவீழாரிற்கும்; அங்ஙனம் விழுதலின் நிலத்தின்மரமெல்லாம் அதுபோர்த்துக் கற்பகத்தையொத்தனவென்க. (௧௧)

மானிடம்பழுத்தனகிலுத்தமற்றவற்றயம்
 பான்முரட்பயம்பிடைப்பனைமடிந்தனையன
 கானிடைப்பார்தள்கண்படுப்பன துயிலெழு
 ஆனுடைப்பொன்முழையாளினின் றுலம்புமே.

முரண் - மாறுபாடு.

இ - ள். மக்கள்வடிவாகப் பழுத்தனவாயிருந்தன கிலுத்தமென்னுமாம். பின்னை அவற்றயலிற் கானிடையிலே பால்போல வெள்ளிய ஏற்றிழிவுடையநிலத் திற் குழியிடையிலே பனைகிடந்தனையனவாகிய பார்தள்துயில்வன துயிலெழும்படி யாளிநின்று இடிக்குமென்க.

முரட்பரம்பும் பாடம்.

(௧௨)

சாரலந்திமிசுடைச்சந்தனத்தழைவயின்
 னீர்தீம்பூமரந்நிரந்ததக்கோலமும்
 மேரிலவங்கமும்மின்கருப்பூரமும்
 மோருநாவிசுலந்தோசனைகமழுமே.

திமிசு - ஒருமரம்.

இ - ள். திமிசுசூழ்ந்த சந்தனமரத்திற் றழைக்கு நடுவே நின்ற நீர்மையை யுடைய தீம்பூமரமும், தக்கோலமரமும், இலவங்கமரமும், கருப்பூரமரமும், புழுக்கோ டேகூடி நாத்காதவெல்லை நாறுமென்க. (௧௩)

மைந்தரைப்பார்ப்பனமாமகண்மாக்குழாஞ்
 சந்தன்மேய்வனதவழ்மதக்களிற்றினம்
 மந்தழைக்காடெலாந்தினைப்பவாமானினஞ்
 சிந்தவால்வெடிப்பனசிக்மெங்கும்முள.

இ - ள். பார்ப்பனவாகிய பெரியமகண்மாக்குழாமும், மேய்வனவாகிய களிற் றினமும், தினைப்பனவாகிய ஆமானினமுஞ் சிந்துப்படி வால்வெடிப்பனவாகிய சிங் கம் எவ்விடத்தும் உளவாயிருக்குமென்க.

இனி யிவைநான்கும் எங்குமுளவென்றுமாம்.

(௧௪)

வருக்கையின்கனிதொறும்வானரம்பாய்ந்தராய்ப்
 பொருப்பெலாம்பொன்கிடந்தொழுகிமேற்றிருவில்லிழ்ந்

தொருக்குலாய்நிலமிசைமிளிர்வவொத்தொளிர்மணி
திருக்கிளரொளிகுலாய்வானஞ்செகுக்குமே.

இ - ள். பொருப்பெலாம் கனிதோறும் வானரம்பாய்கையினாலே அதிற்றேன்
பரந்தொழுகிப் பொன்கிடந்து மணியொளிகுலாவி மேலுண்டாகியதிருவில் நிலமிசை
வீழ்ந்து ஒருங்குவநீந்து மிளிர்வனவற்றையொத்து விசும்பைவெல்லுமென்க.

செய்தெ நெச்சங்களைக் காரணமாக்குக. பொருப்புச் செகுக்கும். ஒருங்கு-
விகாரம். (கடு)

வீழ்பனிப்பாறைநனைநிறியெலாம்வெவ்வெயிற்
போழ்தவின்வெண்ணெய்போற்பொழிந்துமட்டொழுதுவ
தாழ்முகில்குழ்பொழிற்சந்தனக்காற்றைசந்
தாழ்துயர்செய்யுமவ்வருவரைச்சாரலே.

இ - ள். வீழ்த்தபனிக்கட்டிகள் வெயிலுருக்குதலாலே, வெண்ணெய்போலே
பொழிவதுஞ்செய்து மட்டொழுதுவனவாகிய முகில்குழ்பொழிற் சந்தனக்காற்று
மறைந்து இப்படி அவ்வருவரைச்சாரலின் நெறியெல்லாம் ஆழ்துயரைச் செய்யு
மென்க. (கக)

கூகையுங்கோட்டமுங்குங்குமமும்பரந்
தேகலாகாநிலத்தல்கிவிட்டெழுந்துபோய்த்
தோகையும்மன்னமுந்தொக்குடன்னர்ப்பதோ
நாகன்காவினுணயந்துவிட்டார்களே.

கூகை - ஒருகொடி. *“கூகை நூறொடு குழிஇயின” வென்றாற்பிறநம்.

இ - ள். கூகைமுதலியனபரத்தலின், அழகாற் போதற்கரியநிலத்தே தங்கி அவ்
விடத்தைவிட்டெழுந்துபோய் மயிலுமன்னமுமார்ப்பதோர் காலிலேவிட்டாரென்க.)

வேறு.

பூத்தகிறவழும்போர்வைபுகுசாநதாற்றிபொன்னூற்
கோத்துநீர்பிலிற்றுங்காந்தங்குங்குமவைரப்பொற்கோய
சாத்துறிபவளக்கன்னல்சந்தனவாலவட்ட
நீத்தவரிடத்தாநாற்றிரிழன்மணியுலகஞ்செய்தார்.

இ - ள். அகிற்புகை பொலிவுபெற்றுப்பரக்கும் படாமுதலியவற்றையும், சிற்றா
லவட்டத்தையும், காந்தத்தையும், குங்குமம்வைக்கும் வைரமழுத்தின குகையையும்,
பரணிக்கட்டையும், பவளக்கரகத்தையும், சந்தனமரத்தாற்செய்த பேராலவட்டத்
தையுந் தாபதரிடத்தேதுக்கி, அவ்விடத்தைத் தேவருலகாக்கினாரென்க. (கங)

* மலைபடுகடாம்:—நாவல், காலிற் கருங்கனி கல்லறை யுகிர்த்தன, நீரு
றுயவை மாறுகொள வொழுதின, கூகை நூறொடு குழிஇயின தேமாச், சேறுதிறந்
துண்ணுந் தடுத்தன.

ரித்திலமுலையினர்தருங்களுனோக்கப்பெற்றுங்
கைத்தலந்தீண்டப்பெற்றுங்கனிந்தனமலர்ந்தகாண்க
வைத்தலங்கொய்யத்தாழ்ந்தமரமுயிரில்லையென்பார்
பித்தலராயிற்பேய்களென்றலாழ்பேசலாமோ.

இ - ள். மகளிர் *கண்ணால் நோக்கப்பெற்றும், கையால் தீண்டப்பெற்றும், கனியாதன கனிந்தன; மலராதன மலர்ந்தன; அவர் கையைவைத்து அலர்கொய்யத் தாழ்ந்துகொடுப்பதுஞ்செய்தன; காண்க, ஆதலின், மரம் உயிரில்லையென்பார் பித்தர்; அல்லராயிற்பேய்களென்றல்லது வேறே பேசலாமோவெனத் தம்முட்குறி னாரென்க. (கக)

பொறிமயிலிழியும்பொற்றார்முருகனின்பொலிந்துமாவி
னெறிமையினிழிந்துமைந்தன்மணிக்கைமத்திகையினிதகி
வெறுமையினவரைப்போக்கிவெள்ளிடைப்படாதநீரா
லறிமயிலகவுங்கோயிலடினைச்செவ்வியென்றான்.

வெறுமையினவர் - அறிவின்மையை யுடையார். வெள்ளிடை - வெள்ளிய விடம்.

இ - ள். மைந்தன் மயிலினின்றியுமுருகனைப்போல மாவினின்று இழியு நெறியானிழிந்து கையினின்றும் மத்திகையைநீக்கி யறிவிலாதாசை செவ்வியறியப் போக விடுத்தார் நேவியையறிந்து வெளியாமிடமுண்டாய்; அஃதாகாததோர் தன்மையாலே நீதானேசென்று அடிகளைச் செவ்வியறியென்றானென்க.

அன்புசெலுத்தலின் அவனோடேகூடச்செல்கின்றவன் செவ்வியறிந்தேசேறல் நீதியாகலானும், பதுமுகன் றன்னையறிவிக்கத் தேவியறியவேண்டுதலானுஞ் செவ்வியறியென்றானென்க. (உ௦)

எல்லிருட்கனவிற்கண்டேன்சண்ணிடனுமின்னே
பல்லியும்பட்டபாங்குவருங்கொலோநம்பியென்றான்
சொல்லினடேவிநிற்ப்பதுமுகன்றொழுதுசேர்ந்து
நல்லடிபணிந்துநம்பிவந்தனனடிகளென்றான்.

எல் - பகல்.

இ - ள். விடியற்காலத்திருளிலே கனவிலே நம்பிவரக்கண்டேன்; இடக்கண் ஆடும்; நல்லவிடத்தே பல்லியுமிட்டன; ஆதலால் நம்பி இன்னேவருமோவென்று கூறினாய்த் தேவியின் நவளவிலே, பதுமுகன்சேர்ந்து தொழுது வணங்கி, அடிக ளே! நம்பிவந்தானென்றானென்க.

நம்பி - நம் முதனிலையாக நமக்கு இன்னானென்னும் பொருள்படவருவதோர் உயர்ச்சிச்சொல். (உக)

எங்களுனையனென்றாட்கடியன்யானடிகளென்னாப்
பொங்கிலில்லுமிழ்ந்துமின்னும்புகழ்மணிக்கடகமார்ந்த
தங்கொளித்தடக்கைகூப்பித்தொழுதடிதழுவிவீழ்ந்தா
னங்கிரண்டற்புமுன்னீரலேகடல்கலந்ததொத்தார்.

முன்னீர் - முற்பட்டநீர்மை; அஃதாவது உதிரமுதவறியுமென்னும் பழமொழி.

இ - ள். ஐயன் எவ்விடத்தானென்று வினாவினாட்டுச் சேவகன்றானும் அன்பு மிகுதியாற்கூடச்சேறலின், இவனென்று பதமுகன்கூறாமல் அடிகளே! அடியேன் யானென்னாத் தொழுது அடியைப்பிடித்துவிழ்ந்தான்; அவ்விடத்து அவ்விருவரும் முன்னீராலே யிரண்டற்புக்கடல் கலந்ததன்மையை யொத்தாரென்க.

இதுகருதி முன் வெள்ளிடைப்படாதவென்றார். (௨௨)

திருவடிதழுவிவிழ்ந்தசி றுவனைக் கண்டபோழ்தே
வருபனிசுமந்தவாட்கண்வனமுலைபொழிந்ததிம்பான்
முருகுடைமாராபிற்பாய்ந்துமுழுமெய்யுநனைப்பமாதர்
வருகவென்களிறென்றேத்திவாங்குபுதழுவிக்கொண்டாள்.

இ - ள். அங்ஙனம்வீழ்ந்த சிறுவனைக்கண்டபொழுதே வாட்கண்சுமந்த பெருகு கிறநீரும், முலைபொழிந்தபாலும் அவனெழுந்திருக்கின்றகாலத்தே மெய்யையநனைத்த லாலே, ஐய! நீயிக்வேருகவென்றேத்தி அவனுடையமாராபிற்காட்டிற் றன்மார்பு பாய்ந்து அவனையொடுங்குமபடி தழுவிக்கொண்டாளென்க.

இன் - உறழ்பொரு. பாயவெனத்திரித்து, ஏத்தி வாங்கி அவை முருகுடைமார் பிற்பாயத் தழுவிக்கொண்டாளென்றுமாம். (௨௩)

நாளையாம்பருவமோரா ள்காதன்மீக்கூர் தலாலே
வாளையாநெடியகண்ணாண்மனைமாற்பொடுங்கப்பில்ல்த்
நாளையாமுன்புசெய்ததவநததுவினைவிலாதேன்
றோனையாததிர்த்ததன்றாடொழுதருதெய்வமன்னாள்.

இ - ள். அருந்ததிபோல்வாளாகியவிசயை, சதினைமைப்பருவம் இனித் தழுவ லாகாதென்றோராளாய்க் காதல்பெருகிப்பரத்தலாலே மகனைக் குழவிப்பருவம்போ லே தன்மாபிலையொடுங்குமபடி தழுவீ, ஐயனே! முற்பிறப்பின்முயற்சியாதசெய்த தவப்பயனில்லாதேன் றோனில் வருத்தந் தீர்த்ததென்றானென்க

அரசனைக்கோறலின், வானையொக்கு நெடியகண்ணென்று அவுட்குப் பெயராயிற்று. ஐ - அசையமாம். (௨௪)

வாட்டி நற்ருசிசிறன்னைவாளமாக்துணைத்துக்
காட்டகத்தும்மைநீத்தகயத்தியேற்காணவந்தா
சேட்டிளம்பரிதிமாற்பிறச்சேவகசாமியீரே
பூட்டரக்குண்டசெந்நாமையாடிநோவிலென்றாள்.

இ - ள். பெருமையையுடைய இனைய பரிதிபோலுமாராபினையுடைய சேவக சாமியீரே! தாமரைபோலும் அடிநோம்படி அரசனையமரிலேகைவிட்டு தும்மைச் சுடு காட்டிலே கைவிட்ட கொடியேனைக் காணவந்தா, இஃதோரன்பின்மிகுதி யிருந்த வாறு என்னென்றானென்க.

சேவகசாமியென்னு மிருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை *¹பண்பு கொள்

பெயரு மதனோ ரற்றே” என்றருத்திரத்திற் றன்னினமுடித்தலென்பதனாற் சீவகசா
மியீரேயென ஈரோடு ஏகாம்பெற்றதெனக் கூறினும். (௨௫)

கெடலருங்குராயகொற்றங்கெடப்பிறந்ததுவுமன்றி
நடலையுளடிகளவைகடப்புடையவர்களை
விடைமகன்கொன்றவின்னுமரத்தினேன் றந்ததுன்பக்
கடலகத்தமுந்தவேண்டாகளை கவிக்கவலையென்றான்.

குராய - அசை. கொற்றங்கெட - அரசன்பட. நட்புடையவர் - சச்சந்த
னோடுபுக்கொண்டவர்; என்றது தோழருடையதந்தையரை.

இ - ன். கொற்றங்கெட நட்புடையவர்கைய அடிகள் வருத்தத்தேதங்கப் பிறந்
ததுவுமன்றி யிப்பொழுதும் இடையன்கொன்ற மரத்தின் றன்மையுடையேனாகிய
யான் றந்த துன்பக்கடலிலே அமுந்த வேண்டா; இத்துன்பத்தைக் களைகவென்று
னென்க.

உயிருடனிருந்தேனாய் பகையைவென்றேனுமல்லேன்; உயிரா நீத்தேனும்
லேனென்று கருதி மரத்தினென்றான். (௨௬)

க. யானலன்வ்வையாவாள் சுநந்தையேயையுற்கென்றுங்
கோனலன் றந்தைகந்துக்கடனெனக்குணத்தின் மிக்க
பானிலத்துறையுந்தீந்தேனையவாயமிர்தமுற
மானலங்கொண்டோர்க்குமகன்மனமகிழ்ச்சொன்னான். (௨௭)

உ. எனக்குயிர்ச்சிறுவனுவானந்தனையயனல்லன்
வனப்புடைக்குமரனின்கேவருகெனமருங்குசேர்த்திட
புனக்கொடிமாலையோடுபூங்குமுறிருத்திப்பொற்ற
ரினத்திடையேறனுன்கின்னளிவிருந்துசெய்தான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இருமுதுகுரவர்க்குத் துன்பஞ்செய்தேனென்றவின், உனக்கு இவரன்றோ இரு
முதுகுரவரென்கின்றான்.

இ - ன். குணத்தின்மிக்க விசயை, நினக்குத்தாயாவாள் சுநந்தையே; யானல்
லேன்; தந்தையாவான் கந்துக்கடனே, கோனல்லென்று பாலிடத்தே தங்குந்
தேனையொப்பனவாய் இனிமையுறும்படி வார்த்தைகூறினான்; கூறிப் பின்பு புனக்
கொடி போல்வாள் சீவகன் மகிழும்படி எனக்கு உயிர்போலுஞ் சிறுவனுவான் நந்தட்
டனே; நீயல்லே; ஆதலாற் குமரன்! இவ்விடத்தேவருகவென்றுகூறி அருகே யிணைத்துத்
திருத்தி அவனுக்கு இனிய தண்ணளியாகிய விருந்தைச்செய்தாளென்க.

அல்லன் - முன்னிலைப்பட்டர்க்கை.

(௨௮)

க. சிறகராற்பார்ப்புப்புல்லித்திருமயிலிருந்ததேபோ
லிறைவிதன்சிறுவர்தம்மையிருகையினுலும்புல்லி
முறைமுறைகுமரர்க்கெல்லாமொழியமைமுகமன்கூறி
யறுசுவையமிர்தமுட்டியறுபகல்கழிந்தபின்னான். (௨௯)

வேறு.

உ. மரவநாகமணந்தமழ்சண்பகங்
சூரவங்கோங்கங்குடம்புகாகாய்வழை
விரவுபும்பொழில்வேறிருந்தாய்பொரு
நூருவமாதருகாக்குமிதென்பவே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். மயில் தன்பாப்புக்களை இரண்டுமொருகாலும் புல்லியிருந்த தன்மைபோலத் தன்சிறுவரை இரண்டுமொருகாலும் புல்லி அமைந்த முகமனாகிய மொழிகளை முறைமுறையே தோழர்க்கெல்லாங்கூறி யடிசிலையுட்டி ஆறுநாள்கழிந்தபின்பு, அம்மாதர் மரவமுதலிய விரவியபொழிலிலே, காரியத்திற்குரியவரை வேறே கொண்டிருந்து தூங்கண் ஆராய்ந்த இப்பொருளை உரையாற்றிடுமென்க. (௯௦)

நலிவின்குன்றொடுகாடுமைநன்பொருட்
புலியனாமகட்கோடலும்பூமிமேல்
வலியின் மிக்கவாழ்மமகட்கோடலு
நிலைகொண் மன்னர்வழக்கெனநேர்பவே.

இ - ள். அழித்தற்கரிய மலையிலும் காட்டிலுமுறைசுன்ற பெரும்பொருளை யுடைய குறுநிலமன்னா மகளைக் கொள்ளுதலும், வலியவரசா மகளைக் கொள்ளுதலுந் தம்முன்னுள்ளோர்நிலையைக் கொள்ளவேண்டிய மன்னர்முறைமையென்று மதிவல்லோர் நேர்வரென்க.

எனவே வலியின் மிக்கவாமனை நீகொண்டது என்றென்றான். (௯௧)

நீதியாலறுத்தநீதியீட்டுத
லாதிநாயவரும்பனைநாட்டுநன்
மோதி * முள்ளொடுமுட்பகைகண்டிடல்
பேதுசெய்துபிள்ளைதிடல்பெட்டதே.

இ - ள். அரசநீதியாலே ஆறிலொன்றாக வறுத்திட்டு அப்பொருளை யீட்டுதல், தொன்றுபட்டபகையைத் தந்நெஞ்சிலே நிலைபெறுத்துதல், முள்ளைக்கொண்டு முள்ளைக்களையுமாறுபோலே தமக்கு ஒன்றாய் உறவா யிருப்பவரிருவரைத் தம்மிற்பேது செய்து ஒருவரைக்கொண்டு ஒருவரை மோதியிடெல், தம்மிற்கூடிவந்து வீணை செய்வாளைப் பிரித்துத் தம்மோடே கூட்டிக்கோடல், இவை அரசாவிரும்பப்பட்ட காரியமென்க. (௯௨)

சுற்றார்நன்னையொற்றரினாய்தலுந்
கற்றமாந்தகாகண்ணெனக்கோடலுந்
சுற்றஞ்சூழ்நதுபெருக்கலுந்ருத்தரோ
கொற்றங்கொள்குறிக்கொற்றவற்கென்பவே.

* முள்ளொடு முட்பகை கண்டிடல் என்பதைப் பின்னுள்ள வெண்பாவிற்காண்க. பழமொழி, ௫௯:—தெள்ளியுணருந் திறனுடையார் தம்பகைக், குள்வாழ்பகையைப் பெறுத லுறுதியே, கள்ளினுந் கள்ளறுத்தல் காண்டு மதுவன்றோ, முள்ளினுன் முட்களையு மாறு.

இ - ள். ஒற்றணா யொற்றணாக்கொண்டாராய்தலும், நீதிநூல்கற்ற அமெச்சு. னாக் கண்ணென்றுகோடலும், மந்திரிச்சுற்றத்தையும் தந்திரிச்சுற்றத்தையும் இவன் இதற்குரியனென்று விசாரித்துப்பெருக்கலும் வெற்றிகொள்ளங் கருத்தையுடைய அரசற்கு உபாயமென்க. (௩௯)

க. வென்றியாக்கலுமேதகவாக்கலுங் குன்றினார்களைக்குன்றெனவாக்கலு மன்றியுங்கல்வியோடழகாக்கலும் பொன்றுஞ்சாகத்தினுப்பொருள்செய்யுமே. (௩௯)

உ. பொன்னினாகும்பொருபடையப்படை தன்னினாகுந்தரலரிதரணியிற் பின்னையாகும்பெரும்பொருளப்பொருள் துன்னுங்காலைத்துன்னாதவளில்லையே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

செய்தல் - தேடுதல்.

இ - ள். ஆகத்தினும்! அங்கனந்தேடும் பொருள் பலவெற்றியையுண்டாக்கலும், மதிப்பையுண்டாக்கலும், கல்வியையும் அழகையுமுண்டாக்கலும், குறைந்தவரைப் பெருகவாக்கலுமன்றியும், இப்பொருளாலே பட்டியாம்; அதனாலே தரணியாம், அத னாலே பின்னைப் பெரியபொருளாம்; அது கைகூடுமளவில் வீடுங் கிடைக்கு மென்க.

என்றவன் இங்கனமுணாக்குமென வருவிக்க. (௩௯)

நிலத்தினீங்கிநிதியினுந்தேயந்துங் குலத்திற்குன்றியகொள்கையமல்லதூஉங் கலைக்கணுளருமிங்கிலைகாளை நீ வலித்ததென்னெனவள்ளலுங்கூறுவான்.

இ - ள். இங்கனமுணாத்துப் பின்னுங் காளாய்! நிலத்தினின்றூங்கிப் பொரு ளினுக்குறைந்து நங்குலத்திற்குழந்த கொள்கையேயும்; இந்நிலையையன்றி இதுனை நீக்கற்குரிய அமைச்சருமில்லை, இந்நிலைக்கு நீதுணிந்தகாரியமென்னென்று தேவிகே ட்ப, அவனும் ஒருமொழிகூறினென்க. (௩௯)

வேறு.

எரியொடுநிகர்க்குமாற்றல்புக்குரற்சிங்கமாங்கோ ருரியொடுபொருவதென்றற்குழ்ச்சிநற்றுணையோடென்னும் பரிவொடுவவலவேண்டாபாம்பவன்கலுழனாகுந் சொரிமலர்ச்சுரும்புண்கண்ணிச்சுழ்குழனந்தென்னுள்.

இ - ள். சிங்கந் தனக்குநிகராகிய சிங்கத்தோடேயன்றி நரியோடே பொரக்க டவதென்றால் அவ்விடத்து அருளிச்செய்த சூழ்ச்சியுந் துணைகளுமென்னும்முடியும்; அதுபோல யான் அவனுடனே பொருவதானால், அவைவேண்டா; யானேயுமன்றிப் பொருமளவில் அவன்பாம்பும் நந்தட்டன் கருடனுமாயிருக்கும்; ஆதலால் எம்மேல் வைத்தவன்பாலே இதற்குவருந்தவேண்டா வென்றனென்க.

இவனைக்காணக் கெடுமென்றுள்.

(௩௯)

கெலுழிஞைந்தனென்னாக்கிளரொளிவனப்பினைக்
கலுழத்தன்கையிற்றீண்டிக்காதலாற்களித்துநோக்கி
வலிகெழுலயிரத்தாண்போற்றிரண்டுநீண்டமைந்திண்டோட்
கலிகெழுநிலத்தைக்காவாதொழியுமோகானைக்கென்றான்.

இ - ள். அதுகேட்டதேவி நந்தன்கருடனாவென்று காதலிற் களித்து நோக்கி
அவனை மனமுறங்கும்படி தன்கையினாலேநீண்டி இத்தோர்கள் உனக்கு நிலத்தைக்
கொண்டுதந்து அதனைக்காவாதே யிருக்குமோவென்றானென்க.

தந்தென வருவிக்க. கலி - சுட்டியங்காரன். காணை - சேவகன். (௩௮)

க. இடத்தொட்பொழுதுநாடிபெய்வினைக்கண்ணுமஞ்சார்
மடப்படலின்றிச்சூழமுநிலவல்லாக்கரியதுண்டோ
தடத்திடைக்காக்கையென்றையிரங்கோடிகுகை
யிடத்திடையழங்கச்சென்றங்கின்னாயிர்செருத்ததன்றே. (௩௯)

உ. இழைபொறையாற்றகில்லாதிட்டிடைநளரநின்ற
குழைநிறமுகநதினாபோற்குறித்ததேதுணிந்துசெய்யார்
முழையுறைசிங்கம்பொங்கிமுழங்கிமேற்பாய்ந்துமைமேநாய்
வழையுறைவனத்துவன்கணரிவலைபட்டதன்றே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

மடப்படல் - கிசாரம்.

இ - ள். காட்டிலே ஒருகாக்கை எண்ணிறந்த கூடையிருக்கின்ற விடத்தே
அவைவருந்தும்படி பகற்காலத்தேசென்று கொன்றதல்லவோ; சிங்கம் இடமறியா
தே செறிந்தவனத்தின் நரிமேலேபாய்ந்து அநநரியாகியவலையிலே அகப்பட்டதல்ல
வோ; ஆதலால், யாம வீரமுடையேமென்று மகளினைப்போலே தாக்கினைத்தே
துணிந்துசெய்யாராய்க் காலத்தையுமிடத்தையுநாடி ஆண்டுச்செய்யும் வினையிடத்து
மஞ்சாராய்ச் சூழமுநிலையும்வல்லார்க்குப் பின்னை அரியவியுண்டோவென்று
ளென்க.

வீரத்தையேகருதாதே காலமுமிடமுமறிந்துசெய்கவென்றான். * “பகல்வெல்
லுங் கூடையைக் காக்கை” என்றும்,† “காலாழ் களரி நரியும்” என்றுங் தேவருங்
கூற்றார். (௪௦)

ஊழிவாய்த்தியோடொப்பான்பதுமுகனுரைக்குமொன்ன
ராழிவாய்த்துஞ்சமற்றெம்மாற்றலானெருககிவென்று
மாழைநீணிதியிந்துஞ்சுமானிலக்கிமுமையெய்தும்
பாழியாற்றிபறாவேண்டேம்பணிப்பதேபாணியென்றான்.

இ - ள். அதுகேட்டுத் தியோடொப்பானகியபதுமுகன் எம்மாற்றலால்நெருங்

* திருக்குறள், காலமறிதல், க.

† ,, இடனறிதல், க௦.

கிப்பகைவரை யாழிவாயிலேபடம்படிவென்று நில்லக்கீழ்மையைபெய்துவேமாதலின், வலியாற்பீறணாவிரும்பேம்; அருளிச்செய்யுமதே தாமதமென்றானென்க.

எய்தும் - பண்மைத்தன்மை. பாழியெமென்றும் பாடும்.

(சக)

பொருவருங்குரையமைந்தர்பொம்மெனவுரறிமற்றித
திருவிருந்தகன்றமார்பன்சேவடிசேர்ந்தயாங்க
ளொரியிருந்தயருநீர்மையிருங்கதிரேற்றதெவ்வா
வருபனியிருளுமாகமதிக்கவெம்மடிதளென்றார்.

பொருதல் - விகாரம்.

இ - ள். ஒழிந்த தோழர் கடுகமுழங்கி இச்சீவகனடியைச் சேர்ந்தயாங்கள் வெம்மைக்கு நாமொவ்வோமென்று நெருப்பிருந்து வருந்துத்தன்மையையுடைய ஞாயிறும், எம்முடனெதிர்த்த செவ்வர் பனியும் இருளுமாக, எம்மடிகள் மதித்தருளுகவென்றாரென்க.

(சஉ)

லே லு.

கார்தோன்றவேமலருமுல்லைகமலம்வெய்யோன்
றோத்தோன்றவேமலருஞ்செம்மனின்மாமன்மற்றுன்
சீர்தோன்றவேமலருஞ்சென்றவன்சொல்லினோடே
பார்தோன்றநின்றபகையைச்செறப்பாலையென்றார்.

இ - ள். அதுகேட்டதேவி, செம்மால்! காருத்தேருந் தோன்றினவளவிலே, முல்லைபூந் கமலமும் மலருமாறுபோல, உன்சீர்தோன்றின பொழுதே, நின்மாமன் அகமலர் மலரும்; ஆதலான் அவனிடத்தே சென்று அவனேவலோடே பகையைக் கொல்வாயாக வென்றானென்க.

பார் நின்னாலே விளங்க. நின்ற - நிலைபெற்றுநின்ற.

(சக)

நன்றப்பொருளேவலித்தேன்மற்றடிகளுளைச்
சென்றப்பதியுளெமர்க்கேயெனதுண்மைகாட்டி
யன்றைப்பகலேயடியேன்வந்தடைவனீமே
வென்றிக்களிற்றுனுழைச்செல்வதுவேண்டிமென்றான்.

இ - ள். அடிகளே! கூறியது நன்று; தோழரறிவித்த அன்றைப் பகற்பொழுதே அந்தக் காரியமே யானுந்துணிந்தேன்; இனி நாளை யிராசமாபுரத்தே சென்று என்சுற்றத்திற்கு யானிருந்தபடியை யறிவித்து ஒருநாளிருந்து மற்றைநாளேபோந்து அடியேனடைவேன்; நீர் என்மாமனிடத்து ஏறச்செல்லு நிலைமையை விரும்புமென்றானென்க.

“இளையவண் மகிழ்வகூறி” என்னுங்கவியானும், “வீட்டகந்தோறும் * * எதிர்கொள்க” என்றதனானும், “ஊர்தோறு” என்றதனானும் அன்றைப்பகலே வருவேனென்றல் பொருந்தாமையுணர்க. * “கிளந்த வல்ல செய்யுளுட் டிறிநவு” என்ற

தனல் நம்மென்னுஞ்சொல் நீயிரென முழுவதற் திரியாது மகரநிப்பத்திரிந்து
நீமெனநின்றது. ஏகாரம்-பிரிநிலை. இனி நீமென்று ஓர் திசைச் சொல்லுமாம். (1)

வேற்றைவந்தன்னதுதிவெம்பரற்கானமுன்னி
நூற்றைவரோடுநடந்தாணுதிவல்லின்மைந்தன்
நூற்றிற்பரிக்குககலிமான்மிசைக்காவலோம்பி
யாற்றற்கமைந்தபடையோடதர்முன்னினானே.

நுதி - முன்பு; “மதியோ நுதலா நுதிக்கோலரு செய்து” என்றாற்போல.
ஓம்பி - ஓம்ப.

இ - ள். வல்லின்மைந்தன் படையாலே தேவக்குக்காவலிட, அவனும் அவன்
போவதற்குமுன்பே நூற்றைவரோடே கானமுன்னிநடந்தான்; நடந்தபின்பு அவன்
மான்மிசையேறி யதரைப்போகத் தொடங்கினுனென்க.

பகைவாகஞ்சி அவன் படையைக் காவலிட்டபின்பு, தேவிதான் தனக்குக் காவ
லாகத் தன்னைப்போல் நோன்புகொண்ட மகளிராய்ப் பள்ளியிலுறைவார் நூற்றைவ
ரோடேபோனான், தவஞ்செய்வார தனியேபோதன் மரபன்றென்று. இனி வல்லின்
மைந்தன் முன்பு படையோடே மான்மிசையிலேயேறி அதரைமுன்னினவன்
தேவிக்குக்காவலோம்ப, அவள் நோன்புகொண்டமகளிர் நூற்றைவரோடே நடந்தா
னென்றுமாம். இனி நடந்தானென்று பாடமோதி, முன்பு படையோடே அதர்
முன்னினவன் மாமிசையினுள்ளானாத் தேவிக்குக்காவலாகவோம்பித் தான் நூற்
றைவரோடும் போனென்பாருமளா. (சுரு)

மன்றற்கிடனுமணிமால்வனாமார்பன்வான்க
லாரின்றெத்திசையுமருவிப்புனனீ த்கமோவாக
குன்றுக்குளிரீரீர்ததடஞ்சூழ்தனகோலயாறுஞ்
சென்றப்பரு. நப்பபட்பைப்புனனுசேர்ந்தான்.

மன்றற்கு - கல்யாணத்திற்கு. வான் தன்னிடத்தேமாறுதபெய்தலின், அருவி
நீர்ப்பெருக்கொழியாதகுன்று. படப்பை - தோட்டம்.

இ - ள். மாபன் குன்றையும், ஆற்றையும்கடந்து அவ்வேமாங்கதத்தைச்
சேர்ந்தானென்க. (சுரு)

வேறு.

நாவினமேற்கடிமலாநெகிழ்ந்தநாற்றமும்
வாவிடயினமலருயிர்த்தவாசமும்
பூவிரிகோதைபர்புனைந்தசாந்தமு
மேவலாற்கெதிரெதிர்விருந்துசெய்தவே.

இ - ள். நெகிழ்ந்த காவின் நாற்றமுதலியன வில்வல்லாற்கு விருந்துசெய்தன
வென்க. (சுரு)

கரும்பின்மேற்றொடுத்ததேன்கலிகொடாமரைச்
சுரும்பின்வாய்த்துளித்ததலிற்றுவைத்தவண்டொடு

திருந்தியாழ்முரல்வதோர்தெய்வப்பூம்பொழிற்
பொருந்தினுன்புனைமணிப்பொன்செய்ப்புணினுன்.

இ - ன். புணினுன் கரும்பில்வைத்ததேன் கரும்பின்வாய்த்துவித்தலின், அச்
கரும்பொலித்தவை பின்பு வண்டோடு யாழ்ப்போல முரலும்பொழிலைப் பொருந்தினு
னென்க. (சஅ)

பொறைவிலங்குயிர்த்தனபொன்செய்மாமணிச
செறிகழலினைஞ்ஞஞ்செல்லனீக்கினார்
நறைவிரிகோதையர்நாமவேலினுற்
கறுசுவைநால்வகையமுதமாக்கினார்.

இ - ன். குதிரைமுதலியன சுமத்தலைவிட்டு இளைப்பாறின, இளையரும் வருத்த
நீங்கினார்; அய்வளவிலே கோதையா வேலினுற்கு அடிசில்சமைத்தாரென்க. (சக)

கட்டியினரிசியும்புழுக்குங்காணமும
புட்டில்வாய்ச்செறித்தனர்புரவிக்கல்லவு
நெட்டிருங்கரும்பொடுசெந்நென்மேய்ந்துநீர்
பட்டனவளநிழற்பரிவுதீர்ந்தவே.

இ - ன். கருப்புக்கட்டியுடனே கலந்தவரிசியுங் காணமுமட்டபுட்டிலே நீரிலே
யலைந்தனவாகியபுரவிக்கு வாயிலேசெறித்தார்; அவையொழிந்த எருதுமுதலியனவு
மேய்ந்து நிழலிலேகிடந்து வருத்தந்தீர்ந்தனவென்க. (நா)

குழிமதுக்குவனையங்கண்ணிவார்குழற்
பிழிமதுக்கோதையர்பேணவின்னமு
தழிமதக்களிற்றனையின்றடிந்நரே
சுழிமலர்விழித்தகண்மலம்பட்டவே

குழிமதுக்குவனை - குழியிற்குவனை.

இ - ன். களிற்றனுன் கோதையாபேண இன்னமுதையுண்டபின்பு, குழியின்
மலர்கள் கண்விழித்தன; கமலம் துயின்றனவென்க. (நக)

எரிமணியிமைத்தனவெழுந்ததீய்புகை
புரிநரம்பிரங்கினபுகன்றதீங்குழ
நிருமணிபு முவமுஞ்செம்பொற்பாண்டிலு
மருமணியின்சுரலரவஞ்செய்தவே.

இ - ன். அவ்வந்திக்காலத்தின் மணிவிளங்கின; அகற்புகையெழுந்தன; நரம்பு
இரங்கின; குழல் பாடலைக்கூறின; அழகியமுழுவரும் கஞ்சதாளமும் குதிரைமணி
யின் சூரலோடே யொலித்தனவென்க. (நா)

தெளித்தவிண்முறுவலம்பவளஞ்செற்றவாய்க்
களிக்கயன்மழைக்கணர்காமங்காழ்கொளீஇ
விளித்தவின்னமீர் துறழ்கீதம்வேனலா
னளித்தபின்னமளியஞ்சேக்கையெய்தினுன்.

தெளித்தவிண்முறுவல் - விளக்கிய இனியமுறுவல்.

இ - ள். மகளிர் பாடிய தீதத்தைச் சீவகன் கொண்டாடியபின்பு காமத்தே வயிரங்கொண்டு படுக்கையாகிய தங்குமிடத்தை யெய்தினுனென்க. (நூக)

தீங்கரும்பனுக்கியதிருந்துதோள்களும்
வீங்கெழிற்றோள்களுமிடைநதுவெம்முலை
பூங்குளிர்தாரொடுபொருதுபொன்னுக
வீங்கனங்கனையிருளெல்லேநீந்தினுன்.

இ - ள். கருமபைக்கெடுத்த தோள்களும், எழிற்றோள்களும் மீடைதலாலே முலை அவன்றாரோடேபொருது பூண்கள்கின்றும்படி இரவெல்லையையிங்ஙனநீந்தினுனென்க.

* “வியநெறியால்வீடுத்தான்” என்றலின், இவன் துகாததருரிய மகளிர்பரனும் வந்தாரென்க. (நூச)

கனைகதிர்க்கடவுள்கண் விழித்ததாலையே
நனைமலாதநாமநாங்கவண்கையாற்
புனைகதிர்த்திருநகங்குழவிப்பூமழை
முனைவனுக்கிறைஞ்சினுன் முருகவேளனுன்.

இ - ள். முருகவேளனுன் ஞாயிறறால் உலகங் கண்விழித்ததாலையிலே, தாம னாப்பூவைககெடுத்த கையாலே முகங்குழவிப் பூமழையைப்பெய்து முனைவனுக்கு வணங்கினுனென்க.

கடவுள்தோன்றின்காலமுமாம். நனை, முதற்சேரற் அடை. இரண்டனுருபு மயக்கமுமாய், முனைவனெயன்று. (நூடு)

நாட்கடவன்சுழித்தபிழைமவேல் னுன்
வாடகடியெழினகாவண்மைகாணிய
தோட பொலிமணிவளைத்தொய்யின்மாதரார்
வேட்பதோர்வடிவொடுவினாவினெய்தினுன்.

இ - ள். வேலினுன் நாட்காலத்துச்செய்யுங் கடன்களைமுடித்தபின்பு மகளிரா விரும்புவதோர் வடிவைகொண்டு ஒளியின்மிகுதியையுடைய ஊரின்வண்மையைக் காண்டற்கு வினாவொடெய்தினுனென்க. (நூசு)

அலத்தகக்கொழுங்களியிழுகியஞ்சொலார்
புலத்தல்களைந்தபூணிடைநிப்பொன்னிதழ்
அலத்தகுமாலையொருடர்ந்துநீணகர்
செலக்குறைபடாததோசெல்வமிக்கதே.

இ - ள். அவன்கால் இங்குலிகச்சேற்றிலையிழக்கிப் பூணிலையிடறி மாலையுஞ் சேர்த்தொடரப்படுதலாலே போகத்தொலையாதிருப்பதோர்செல்வம் நீணகர்க்குயிக்க தென்க. (நூஎ)

வேறு.

கத்திகைக்கமுநீர்கமழ்கோதையர்
பத்தியிற்படுசாந்தணிமென்முலை
சித்தியிற்படர்சிந்தையினொயு
மிற்றிசைப்படர்வித்திடுநீரவே.

கத்திகை - தொடைவீசேடம்.

இ - ள். கோதையருடையமுலை பத்தியிலேயுண்டாஞ் சித்தியிலேசெல்கின்ற
துறவோனையும் இல்லறத்திலே செலுத்துவித்திடும் தன்மையை யுடையவாயிருக்கு
மென்க. (௩௮)

வஞ்சிவாட்டியவாண்மினுசுப்பினார்
பஞ்சியூட்டியபாடகச்சீமடி
குஞ்சிசூட்டியமைந்தர்குழாமல்லா
லிஞ்சிவட்டமிடம்பிற்தில்லையே

இ - ள். வட்டமாகிய மதிலினிடமெல்லாம் மகளிரடியைக் குஞ்சியிலேசூட்
டிய மைந்தாதிராளல்லது வேறுதிரளில்லையென்க.

வாட்டிய - கெடுத்த.

(௩௯)

மின்னினீள்கடம்பின்னெடுவேளகொலோ
மன்னுமைங்கணைவாரசிலைமைந்தனோ
வென்னனோவறியோமுனாயீரொனாப்
பொன்னங்கொம்பனையார்புலம்பெய்தினார்.

இ - ள். பொற்கொம்பனையார் இவன் மேனியினொளியாலே முருகனோ! காம
னோ! யார்தானற்கிலம்; உனாயீரென்று வருந்தினாரென்க. (௪௦)

விண்ணகத்தினையானன்னமெய்ப்பொறி
யண்ணலைக்கழிமீன்கவர்புள்ளென
வண்ணவாரசூழலேழையர்வாணெடுங்
கண்ணொலங்கவர்ந்துண்டுகின்றவே.

இ - ள். அங்நனம்புலம்பினவேழையர் கண்ணெல்லாம் முருகனுடைய உத்தம
விலக்கணத்தையொத்த இலக்கணத்தையுடைய அண்ணலை நீர்வழந்த கழியின் மீனைக்
கவரும் பறவையென்னும்படி. கைக்கொண்டுதுகராரின்றனவென்க.

தொழிலுவமம்.

(௪௧)

வேறு.

புலாற்றலைத்திகழும்வைவேற்பூங்கழற்காலினானை
நிலாத்தலைத்திகழும்பைம்பூணிழன்மணிவடத்தோடேந்திக்
குலாய்த்தலைக்கிடந்துமின்னுங்குவிமுலைபாயவெய்தாய்க்
கலாய்த்தொலைப்பருகுவார்போற்கன்னியர்துவன்றிறுரே.

புலாற்றாற்றற் தலையிலேதிகழும்வேல்.

இ - ள். சீவகனைக் கலவியிலே வெய்தாய்க்கலாய்த்து அக்கலாந்தீர்ந்து தம் முலையாய்நுகர்வானாப்போலே கன்னியர் நெருங்கினுரென்க.

நிலாத் தன்னிடத்தேதிகழும் மணிவடத்தோடே பூண் தலையிலேகிடந்துமின் னும் ஏந்திக்குவிந்த முலையென்க. (௬௨)

வேனெடுங்கண்களம்பாவிற்படைசாற்றியெங்குந்
தேநெடுங்கோதைநல்லாரமைந்தனைத்தெருவின்னைய
மானெடுமழைக்கணைக்கிவானவர்மகளுமொப்பாள்
பானெடுந்திஞ்சொலாளார்பாவைபந்தாடுகின்றாள்.

இ - ள். நல்லார கண்களம்பாக விற்படையையமைத்து மைந்தனைத் தெருவி லேயெங்குமெய்யாநிற்க, நோக்கினையுடையாள், நெடுவானவாமகளுமொப்பாள், பால் போலுஞ்சொல்லாள், ஒருபாவை, அவள் பந்தாடாநின்றாளென்க.

நெடுமை - பெருமை.

(௬௩)

வேறு

குழன்மலிந்தோதைமாலேபொங்கவெங்கதீர்த்முலை
நிழன்மலிந்தேர்வடநிழற்பட்டபுடைததர
வெழின்மணிக்ருழைவில்விசலின்பொனோலேமின்செய
வழன்மணிக்கலாபமஞ்சிலம்பொடார்ப்பவாடுமே.

இ - ள். அவள், குழவிந் கோதையும் மாலையும்பொங்க, முத்துவடம் முலையிலே புடைத்தலைச்செய்ய, குழை வில்லைவீச, ஒலை ஒளியையுண்டாக்க, கலாபமுஞ் சிலம்பு மொலிப்ப ஆடுமென்க. (௬௪)

அங்கையர்தலத்தகத்தவைந்துபந்தமர்த்தவை
மங்கையாடமாலேகுழும்வண்டுபோலவந்துடன்
பொங்கியீதெழுந்துபோய்ப்பிறழ்ந்துபாய்தலின்றியே
செங்கயற்கண்புருவாகம்முளுருவஞ்செய்யத்திரியுமே.

இ - ள். ஐந்துபந்து; அங்கையாகிய அழகியநிலத்திடத்தவாக மங்கை முதலாடு சலாலே, அதிலேயமாந்தவை பின்முறைமைகுலைந்துபோய் வீழ்தலின்றி மாலையைச் சூழும் வண்டுபோலே பொங்கி மீதெழுந்துபோய் உடனேவந்து கண்ணம்புருவமங் கூடத்திரிந்துஅழகுசெய்யத் திரியுமென்க. (௬௫)

மாலையுட்கரந்தபந்துவந்துகைத்தலத்தவா
மேலநாறிருங்குழறுபுறதகவாண்முதத்தவா
நூலினேந்துசுப்புநோவவுச்சீமாலையுள்ளவா
மேலெழுந்தமீநிலத்தவிரலகையவாகுமே.

இ - ள். மாலையின்மறைந்தபந்து கையிடத்தவாம்; குழற்புறத்தவாகியபந்து முகத்திடத்தவாம்; துசுப்புநோம்படி உச்சியிற்போனபந்து மீண்டும் மாலேக்குள்ளே யாம்; மாலேமேலேபோய் உயர்ந்தபந்து மீண்டும் விரலிடத்தன, கையிடத்தனவா மென்க. (௬௬)

கொண்டீங்கல்கோதையேய்தல்குங்குமம்மணிந்துரா
யெண்டிசையுமேணியேற்றிலங்கநிறல்பத்தியின்
மண்டலம்வரப்புடைததன்மயிலிம்பொங்கியின்னணம்
வண்டுந்தேனும்பாடமாதர்பந்துமைந்துற்றோடுமே.

இ - ள். மாதர், வண்டுந்தேனுந் தேனைதுகராதே நின்றபாட மயில்போற்
பொங்கி யுராய் எண்டிசையும் பந்தைக்கொண்டொலாவுதல், இடையேகுங்குமமணிந்து
கோதையேய்தல், படிமுறையாகவடித்தல், அப்பத்தியோடே தன்னைச்சூழ்ந்துவர
அடித்தலென்கின்ற நிலைமைகளிலே வலியுற்ற இங்ஙனம் * பந்தாடுமென்க. (௬௭)

பந்துமைந்துற்றுவொள்பணைமுலையிற் குங்குமஞ்
சுந்தரப்பொடிதெளிததெசம்பொறசண்ணம்வா னுதற
றந்துசுடடியிட்டசாந்தம்வேரில்வாரந்திடம்முலை
யிந்திரதிறுவினெக்குருகியென்னவீழ்ந்தவே.

இ - ள். அங்ஙனமாடுகின்றவளுடைய துதலிலே கொண்டுவந்து சுட்டியாக
விட்டசாந்தமும், முலையிலிட்டகுங்குமமும், சிந்தரப்பொடியும், ஓடவைத்த பொற்
சண்ணமும், வியர்வையினுற்ககாந்தொழுங்கு முலையிடையிலே யிந்திரவில் நெகிழ்ந்
துருகி யொழுகிறதோலே வீழ்ந்தவென்க. (௬௮)

நன்மணிச்சிலம்பினோடுகிண்கிணர்நகந்நகும்
மின்மலாந்தமுல்லைமாலேநக்கிமிக்கிறந்தெழுது
பொன்மலர்ந்தகோதைபந்துபொங்கியொன்றுபோந்துபாய்ந்து
மின்மலர்ந்தவேலினுன்முன்வீதிபுக்குவீழ்ந்ததே.

இ - ள். சிலம்புங்கிண்கிணியுகாநிற்பப் பொன்னைமலர்ந்ததோர் மின்போல
நகந் கோதையதொருபந்து, மலர்ந்தமுல்லைமாலையை மிக்குத்தீண்டுதலாலே தன்
வரையையிறந்து எழுந்துபாய்ந்து பொங்கிப் போந்து வீதிபுக்கு வேலினுன்முன்னே
வீழ்ந்ததென்க. (௬௯)

வீழ்ந்தபந்தின்மேல்வினாந்துமின்னினுண்ணுசப்பினுள்
சூழ்ந்தகாசுதோனறவந்துகின்னெகிழ்ந்துபூங்குடி
றூழ்ந்துகோதைபொங்கிவீழ்ந்துவெம்முலேகடைவரப்
போழ்ந்தகன்றகண்ணிவந்துபூங்கொடியினோக்கினுள்.

இ - ள். * துசப்பினுளாகிய ஆவியைப்போழ்ந்தகன்றகண்ணி, துகில்நெகிழ்தலிற்
காசுதோன்றக் குழீல் தாழ்ந்துவீழ்தலின் அகிற்கோதை முலையைத்தைவர வீழ்ந்த
பந்தின்மேலே வேட்டைசெலுத்தி வினாந்தீவந்து கொடிபோலேநோக்கினுள்ளென்க. (௭௦)

* இங்ஙனம் பலவகையாகப் பந்தாடுதலின் வேறுபாடுகளை உதயண துமாரன்
காதையிற்காண்க.

வேறு.

மந்தாரமாலேமலர்வேய்ந்துமகிழ்ந்துதிந்தேன்
கந்தாரஞ்செய்துகளிவண்டுமுரன்றுபாடப்
பந்தார்வஞ்செய்துகுலளைக்கண்பரப்பினின்றான்
செந்தாமரைமேற்றிருவின்னுருவெய்தினின்றான்.

இ - ள். களிவண்டு மந்தாரமாலையின்மலரைமொய்த்து அதிற்றேனையுண்டு
மகிழ்ந்து கந்தாரமென்னும்பண்ணையாக்கி ஆளாபஞ்செய்து பாடும்படி பந்திலே
யாவஞ்செய்துகின்று அவனைக்காண்டலின், அவன்மேலே கண்ணைப்பரப்பி யிமை
யாதுகின்றவன், முன்பு கண்ணிமைத்தகுறைபாடுதீர்தலின் நிருவின்வடிவை நேரே
பெற்றுகின்றனென்க. (எக)

நீதங்குதிக்கண்மணிநீணிலந்தன்னுரோங்கிச்
சீர்தங்குகங்கைதருநீர்ததன்னிலைமார்திச்
கராதங்குகின்றகொடிகாளைகைக்காண்டலோடும்
பிர்தங்கிப்பெய்யாமலரிழிந்திரையினோ.

ஒடு - உடனிகழ்ச்சி.

இ - ள். கங்கையினையுண்டு சந்திரகாந்தக்கல்லாகிய நிலத்திலே வளர்ந்து
பசுமைதங்குகின்றதேராகொடி அவனைக்காண்டலோடே பழம்பூப்போலேவெளுத்து
வேறியினென்க. (எஉ)

பெண்பாலவர்கட்கணியாய்ப்பிரியாதநானும்
கிண்பாரிழையுந்திருமாமையுஞ்சேர்த்தசாயல்
கண்பாற்களிணும்வளையுங்கவர்ந்திட்டகல்வன்
மண்பாழிந்தமலரைங்களைமைந்தனென்றான்.

இ - ள். மகளிர்க்குப்பூணய் நீங்காதநானும், நிறையும், மாமையுஞ் சோந்த
சாயல், தன்கண்ணிலேயென்னுழகையும் வளையையங்கவாந்தகல்வன் வடிவுகொண்டு
உலகிலேவந்த காமனென்றுகருதினென்க.

சாயல் - ஆகுபெயர்.

(எங)

என்றாணினைந்தாளிதுபோலுமிவ்வோட்கைவண்ணஞ்
சென்றேபடினுஞ்சிறந்தார்க்குமுடைக்கலாவி
தன்றாயிரநாயகத்தேசுட்டிருக்கும்வெந்தீ
யொன்றேயுலகத்துறோய்மருந்தில்லதென்றான்.

இ - ள். என்றாகருகினவன் தன்னிலேநினைந்தான்; நினைந்தபடி: இந்தவேட்
கையென்று உலகங்கூறுகின்றதன்வண்ணம் இதுபோலேயிருந்தது; இதுதான்,
இறந்தபடினுங் குரவர்க்குங்கூறலாவதொன்றையப் பொறுத்தற்குமரிதாய் உள்
ளேகின்று சுட்டுருக்கும் வெந்தியாயிருந்தது; இதுதான் நோய்களிலேவைத்துக்
கொண்டு வேறுபரிகாரமற்றதுமாயிருந்தது; இதுவுமொரு நோயென்று நினைந்தா
னென்க. (எசு)

நிறையொன்றுமில்லைநெருப்பிற்குகங்காமமுண்டேற்
குறையாநிறையினொருகுன்றியுங்காமமில்லை
பறையாயறையும்பசப்பென்றுபரிந்துவாடி
யறையாய்க்கடல்போலகன்காமமலைப்பரின்றாள்.

இ - ள். மகளிர்க்கு நிறைநிற்குமிடத்து ஓர்குன்றியளவுங் காமம் இல்லையா
யிருந்தது; காமமுண்டாகில் நிறை ஒன்றுமில்லையாயிருந்தது; அதுவுமன்றி அத
னைமறைத்தாலும் பசப்புச் சாற்றுமாயிருந்ததென்கூறி வாழிக் கடல்போலே காமம்
மேன்மேலமைப்பரின்றானென்க. (௭௫)

நெஞ்சங்கலங்கிநிறையாற்றப்படுக்துநின்றா
ளஞ்செங்கழுநீரலார்தம்மதிவாண் முகத்தே
வஞ்சம்வழங்காதவன்கண்களினோக்கமாதோ
தஞ்சம்வழங்கித்தலைக்கொண்டதுகாமவெந்தி.

இ - ள். பொய்கூறுதவன் தன்கண்ணாலே இங்ஙனநெஞ்சங்கலங்கி நிறையைப்
போக்கிநின்றவனது கழுநீர்மலர்ந்ததோர் மதிபோலுமுகத்தேநோக்கினானை, அவ
ளெதிர்நோக்கினானைகழிந்த காமத்தி அவற்கு எளிமையை முதற்கொடுத்துப் பின்பு
பாம்புபோற்றலைக்கொண்டதென்க. (௭௬)

பூவுண்டகண்ணாள்புருவச்சிலைகோலியெய்ய
வேவுண்டநெஞ்சிற்கிடுபுண்மருந்தென்கொலென்ன
மாவுண்டநோக்கின்மடவாளை மறித்துநோக்கிக்
கோவுண்டவேலான்குழைந்தாறறலனாயினானே.

உண்ட - உவமவாசகம்.

இ - ள். வேலான், பூப்போலங்கண்ணாள் புருவமாகியவிலைவாளைத்துக் கண்
ணாகிய அம்பாலேயெய்தலின், ஏவுண்ட என்னெஞ்சிற்குபுண்ணுக்கு இடுமருந்து யா
தென்றாய்ந்து குழைந்து வேறுமருந்தின்மையின், இவளேமருந்தென்று அவளை
மீண்டும்பார்த்து ஆண்டுப்பெற்றற்குக் கூட்டியுரைக்குங் குறிப்புளையாகிய நோக்காலே
யுயிரைப்பெற்று ஆற்றாமையிலேநின்றானென்க.

இதனால் முன்புபோலப் பொதுநோக்குப்பெறின் இறந்துபடுதலுக்கு மருந்
தென்றுகருதினனாம். (௭௭)

காமக்கடுநோய்க்கனல்குழிந்துடம்பென்னுமற்றிவ்
வீமத்தினோடுமுடனேசுடவேகலாற்றான்
நாமத்தினூர்த்ததுகிலேந்தியவல்குறாதை
பூமொய்த்திருந்தகடைமேற்புலம்புற்றிருந்தான்.

இ - ள். காமநோயாகிய கனல்குழிந்து உடம்பென்னும்விறகுடனே யுயிரை
முழுக்கச்சுடுதலிற் போகலாற்றானும் விமலையுடையதாதையாகிய சாகரத்ததனுடைய
கடையிலே வருந்தியிருந்தானென்க. (௭௮)

வேறு.

நாவிநோய்செய்தநறுங்குழலாணுணீலக்
காவிநோய்செய்தகருங்கயற்கட்பூங்கொடியென்
னாவிநோய்செய்தவணங்கென்றறியாதேன்
மேவிநோய்திரவினாத்தருவாரிலலைபே.

கயறகண் - ஒருபெயர். குழலான் - மானிடமாது.

இ - ள். அங்நனமிருந்தவன் காவிகுநோய்செய்த கண்ணினையுடைய கொடியை என்னுயிரையுமுட்படவருத்தியதோ தெய்வமென்றேகருதி நறுங்குழலாளாக வுணராதே பின்னுமயங்கனேனை மேவி மிகசுவருத்தந்திரும்படி. என்னுற்றினையென்று வினாவாரின்றியிருந்ததென்றானென்க.

இனிக்குழலான் கொடி அணங்கென்றுகூறி, அறிவுகலங்கினேனையென்றுமாம். (எக)

தெண்ணீர்ப்பனிக்கயததுமட்டலாந்ததேங்குவளைக
கண்ணீரமைகாட்டிக்கடல்போலகன்றவென்
னுண்ணீர்மையெல்லாமொருநோக்கினிறகவாந்த
பெண்ணீர்மைமேனாட்டிநந்துமறியுமோ.

இ - ள். சிறியதொரு குளத்தேயலாந்த குவளைபோலங் கண்ணின் மன்மையைக் கொண்டு அதனொருநோக்கினாலே கடல்போலகன்ற என்னுள்ளிலறையெல்லாங்கவர்ந்தொரு பெண்டன்மை முன்னாலும் பிறந்தறியுமோ? இன்று என்னை வருந்தாதற்குத் தோன்றியதன்றோவென்றானென்க. (அ0)

பெருநகுழலுஞ்செவ்வாயுங்கண்மலருநகாது
மருமபொழுதுபூண்டமுடியுமாருயிரக்கேசுநறம்
விருந்தினராயவந்தானாவெறுநுடலாநோக்கும்
பெருநகுழலியார்மகன்கொல்பேரியாதாங்கொல்லோ.

இ - ள். அங்நனம் ஒருநோக்கினாலே விருந்தினரைப் பிணமாக நோக்கும் பெருநகுழலையுடைய குழன்முதலிய இக்கூற்றமெல்லாம், எளியவயிரொன்றினையும் அழித்தற்கே தான் இத்தன்மையையுடைய இவள் எந்நல்வினையுடையோமகன்? இவட்குப்பெயர் கூற்றமென்றோமோ, பெண்ணென்றோமோவென்றானென்க. (அ1)

வாருகித்தவெம்முலையவண்டாபூங்கோதையைப்
போகொடுத்தார்பெண்ணொன்னாகூற்றமேயென்றிட்டார்
ருருகித்தநீன்மார்பு; தம்முயிர்தாம்வேண்டுவேர
னிருகித்தவிநகரைநீத்திட்டொழியாரோ.

வாருகித்த - வாருகித்த.

இ - ள். இவளைப் பெயரிட்டவர்தான் தம்முயிர் தீங்குறுதிருத்தல்வேண்டுவாராயிற் கூற்றமென்றார்; தாருகித்தநீன்மார்பர் கூற்றமென்றிவ்வாராயின், இந்நகரைக் கூடி

கைவிட்டுத் தாமிருத்தற்குரியதோரிடத்தே யிராரோ, அங்ஙனமிராமையிற் பெண் ணென்றே பெயரிட்டாரென்று பெயரைத் தெளிந்துகூற்றினுனென்க.

தந்தையைப் பெயர்கொடுத்தாரென்று ஒருவரைக்கூறும் பன்மையாற்கூற்றினார். நீண்மார்பரென்றது - அப்பெயரைச் சுட்டிக்கூற்றிற்று. (அ௨)

பைங்கண்மணிமகரகுண்டலமும்பைந்தோடு
திங்கண்முகத்திலங்கச்செவ்வாயெயிறிலங்கக்
கொங்குண்குழறாழக்கோட்டெருத்தஞ்செய்தநோர்
கெங்கெங்கேரோக்கினுமங்கெங்கேதானுமே.

இ - ள். மகரவடிவாகச்செய்தகுண்டலமும் தோடும் முகத்தேயிலங்க, எயிறு சிறிதிலங்க, குழல் எருத்திலேவீழ்ச் சாய்ந்தகழுத்தத்தந்தபார்வை பாத்தவிடமெங் குந் தோன்றுகின்றதென்றானென்க.

இஃது ஏதிர்பெய்துபரிதல். முன்பெற்ற அருணைக்கீனவியந்தான். (அ௩)

வாளார்மதிமுகத்தவாளோவடுப்பினவோ
தாளார்முநீரோநீலமோதாமனாயோ
நீள்வேலோவம்போகயலோநெடுங்கண்ணோ
கோளார்ந்தகூற்றமோகொல்வான்றொடங்கினவே.

இ - ள். இந்த மதிபோலுமுகத்திற்கிடக்கின்றவை, ஒருகால் அங்ஙனம் அரு ணைக்கமுஞ்செய்தலிற் கண்ணோ, கயலோ, வடுப்பினவோ, கழுநீரோ, நீலமோ, தாமனாயோவென்றற்குந்தக்கு, ஒருகாற் பொதுநோக்கமுஞ்செய்து கொல்வான் றொடங்கினவாதலிற் கூற்றமோ, வாளோ, வேலோ, அம்போவென்றற்குந்தக்கு இருபகுதியுமுடையவாயிருந்தன வென்றானென்க. (அ௪)

வேறு.

என்றாங்கொன்மாதர்நலமெய்துவதென்றுசுந்தித
தொன்றார்க்கடந்தான்புலம்புட்கொண்டிருத்தலோடு
மன்றேயமைந்தபசும்பொன்னடராறுகோடி
குன்றாமல்விற்றாண் குளிர்சாகரதத்தனென்பான்.

இ - ள் ஒன்றார்க்கடந்தான் இங்ஙனங்கூறி மாதர்நலத்தை யெய்துந்தன்மை என்றுகூடுமென்றுகீனைந்து வருந்தியிருந்தானாக, அற்றைநாளே ஆண்டிறையுஞ் சாக ரதத்தன் மாற்றமைந்ததகட்டுப்பொன் ஆறுகோடியென்னுமெண்ணிற்குறையாதபடி சாக்கைகவிற்றானென்க.

குளிர் - திசைச்சொல்.

(அ௫)

திருமல்கவந்ததிருவேயெனச்சேர்ந்துநாய்கன்
செருமல்குலையக்கிடமாவிதுவென்றுசெப்ப
வரிமல்கிவண்டுண்டறைமாமலர்க்குண்ணிமைந்த
னெரிமல்குசெம்பொனிலமாமனொடேறினானே.

கிருவேயென்று உவப்பின்கட் பான்மயங்க உவமித்தார். வண்டுகள் மதுவை யுண்டு வரியென்னும்பண்ணை யறைகின்ற கண்ணி.

இ - ள். நாய்கள் எனக்குச் செல்வமிகவந்தகிருவேயென்று சேர்ந்து இனி யில் வில்லம் நினக்கு இருப்பிடமாயிருந்ததென்றுசெப்ப, அதுகேட்ட அம்மைந்தன் அம் மாமனோடே பொன்னிலத்தேயேறினானென்க. (அசு)

க. நம்பன்சிறிதேயிடைநந்திதுகேட்கநாளு
மம்பொன்னகருள்மைந்தேன்மற்றெனக்கமைந்தான்
கம்பம்நிலாதாள் கமலைக்குவிமலையென்பான்
செம்பொன்வியக்குநிறத்தாள் திருவன்னநீரான். (அசு)

உ. பூம்பாவைவந்துபிறந்தாள்பிழந்தபோழ்தே
யாம்பாலவெல்லாமறிவாரன்மெழுதியிடடா
தூம்பியாதூமில்லாக்குளம்போன்றதென்றோமில்பண்டங்
கூம்பாதசெல்வக்கொடியேயிதுகேண்மோடுவென்றான். (அசு)

ங. மங்கைநக்குரியாண்டையேறும்வந்தேறலோடும்
வங்கநந்தியமுடன்வீழும்மற்றன்நிவீழா
தெங்குந்தவக்குநிகரில்லவனேறதமாபா
நங்கைக்கியன்றகறும்பூவணைப்பள்ளியென்றான். (அசு)

ச. ஏழாண்டின்பேலுமிண்டாண்டிரான் டெய்திதின் றான்
வீழாநிதியுடன்வீழ்ந்ததுவேஸனாக்கே
பூழாயிற்றெல்குதுகாப்பகீகவுருததுவிக்கிச
சூழாரம்வைத்தபூலையாணங்குழுகுவென்றான்.

இவைநான்குமொருதொடர்.

க. கம்பமில்லாதாள் - கற்பிலசைவிலாதாள்

உ. தூம்பிலலாக்குளம்போன்றதென்றான். சாக்கு விலைபாகாமையின், கொடி - ஒழுங்கு. “கொடிக்கூடா” என்றார்பிறநம்

ங. வீழும் - நினனிடத்தே தாழும். மற்ற - அசை.

இ - ள். நம்பன், சிறிதேயிடந்தந்து இதனைக்கேட்க, இங்குநிலே நானுமிருந் தேன்; இங்குனமிருந்தேற்கு அமைந்தாளாய்க் கம்பமில்லாதாளாகிய கமலைக்கு விமலையென்பாள் நிறத்தாள், நீராள், பாலை, இவள்வந்துபிறந்தாள்; பிறந்தவப் பொழுதே மேலாங்காரியங்கனையெல்லா மறியுங்கணிகள் சாதகஞ்செய்தார்; செய்த வன்றே எனது குற்றமற்றபண்டந் தூம்பில்லாத குளத்தை யொத்தது; இதற்குக் காரணம் வினாவினோக; அவர்களிலொருவன் இந்நிலையும் நினக்குச் செல்வம்வரு மொழுங்கே; அதுவரும்வழியுங்கேளென்றான்; என்றவன் இவளுக்குரியகணவன் கடையிலேவந்தேறும்; ஏறினவளவிலே நிதியஞ்சேரவீழும்; அல்லதுவீழாது; அங் னனம்வீழும்படி வந்தவன்மாற்பமே இவட்குப் பள்ளியாவதுமென்றான்; அதற்கேற்ப வீழாநிதியும் இப்பொழுது வீழ்த்தது; யாண்டும் பதினென்றற்றுப் பன்னிரண்

டாயிற்று. ஆதலின், நினக்கே யூழாயிற்று; இனி இவள்நலத்தைத் தழுவுவாயாக
வென்றானென்க.

கமலைக்குப்பிறந்தாளென்க. கணி சாகரத்தினை யுவந்து செல்வக்கொடியே
யென்றானென்றுமாம். (௯௦)

வேறு.

ஏற்றகைத்தொடிவீழ்ந்தெனவேந்தலைத்
தேற்றினுன்றிருமானிலஞ்செவ்வனே
தோற்றமாதருந்தோன்றலைக்காண்டலு
மாற்றினுடனதாவியுந்தாங்கினுள.

வீழ்ந்தது - விகாரம்.

இ - ள். எறித்தகையிலே ஒருதொடி தானேவந்துவீழ்ந்ததன்மைபோல நமக்
கும் இதுவந்ததென்றுகருதும்படி அவன் ஏந்தலை யிங்ஙனங்கூறித் தேற்றினான்;
தேற்றினபின் மாதருந் தோன்றலை யுள்ளேவரக்கண்டவளவிலே தனதாவியையும்
போகாமற்றித்தான்; தடுத்து நலஞ்சூழுகவென்று தந்தை யவற்குக்கூறியது தானும
பின்புகேட்டலின், ஆற்றுவதுஞ் செய்தாளென்க (௯௧)

அம்பொற்கொம்பனையானையும்வார்கழற்
செம்பொற்குன்றனையானையுஞ்சீர்பொற்ப
பைம்பொனீண தாப்பல்லியமார்த்தெயு
விம்பரில்லதொரின்பமியற்றினார்.

இன்பமென்றது - மணத்தை; ஆகுபெயர்.

இ - ள். நகரிலே பல்லியங்கொராரிநிற்பக் கொம்பனையானையும் குன்றானை
யானையும் இன்பத்தையியற்றினாரென்க (௯௨)

கட்டிலேறியகாமருகாளையும்
மட்டுவாயவிழ்மாமலர்க்கோதையும்
விட்டுநீங்குதலின்மையின்விவிலா
ரொட்டியீருடம்போருயிராயினார்.

இ - ள். பணிப்பினையுடைய இவ்வாழ்க்கையிலேசென்றகாளையும் கொதையும்
தம்மிரண்டெம்புமொன்றாய் விட்டுநீங்குதலின்மையின், விட்டுநீங்கிநுடரும்களது
மெய்வருத்தமாகிய கேடில்லாதவா அங்ஙனம் ஒருடம்பாசலையன்றி மனமுமொன்
றையினாரென்க.

உயிரொன்றெனவே மனமுமொன்றென்பதுபோதரும்.

(௯௩)

நிலவுவெண்கதிர்நீர்மையபூந்துகில்
கலவங்கண் புதையாதுகனற்றலி
னுலகமுன்றுமுறுவிலைத்தென்பவே
புலவுவேற்கண்ணினுண்முலைப்போகமே.

இ - ன். அவர் அங்மனமாதலின், அதற்குமுன் நீங்காமல் நிலைபெறும் பூத்துகில்
மேகலையையமையாதே தானென்கிழந்து அவனைக்கணற்றுதலின், ஆண்டுப்பெற்ற
நுகர்ச்சியின்பம் உலகமூன்றுமுறுகின்ற விலையையுடைத்தென்க.

அவன் கொளுத்த அவன்கோடலிற் கணற்றுதல் அவன் மேலேற்றது. முலைப்
போகமென்றார், உடம்பைப்பற்றி இன்பநுகராநிற்க நிகழ்வதோர் கரணமென்பது
தோன்ற. (கூச)

தேனவாங்ககாழ்க்கண்ணியுந்நெல்வந்த

மூனவாங்கதிர்வேலுறுநாளை யுங்

நானவாங்கழநாறுமென்பள்ளிமேல்

வானவாமவகையால்வகிஞர்கோ.

இ - ன். கண்ணியுங்காளை யங் கானம்விரும்பம் மணமெல்லாநாறும்பள்ளிமே
லே வைகிறாரென்க.

கக்களது மெயவருத்தநின்றி நுகாந்தமைதோன்றத் தேவரவாவும்வகையென்
று. இத்துணையும் மணஞ்செய்த அன்றைநுகாச்சிகுறிந்து. (கூரு)

வேறு.

வெண்மதிநெற்றிதேய்த்துவிழுத்தழும்பிருப்பீண்ட

வண்ணனன்மாடத்தங்நணகிழ்புகையாளியேறிப்

பண்ணமைமகர்வினைநரம்புரீஇப்பாவைபாட

மண்ணமைமுழுவந்தோளான்மகிழ்ச்சியுண்மயங்கினுனே.

இ - ன். மதியின்றலேதேய்த்துவிழுத்தழும்பிருப்பீண்ட மாடத்தில் அமளியிலே
சென்றேறப் பாவையாடிவாசுததுப்பாட, அதுகேட்டுத் தோளான் இன்பமகிழ்ச்சியி
லே மயங்கினுனென்க.

இதுமுதல் மற்றநானிப்பொருள்கொடுக்கின்றன. அதவும் அமளியேறியென்
றதனால் நீங்கியிருந்து நாட்சுடன்கழித்தெய்தினுரென்றணர்க இங்கனம் இரண்டு
நாள் என்ஞ்சென்றமைதோன்ற மேலே *நாளிரண்டுசென்ற" என்றார். (கூசு)

இன்னரிச்சிலம்போடேங்குகிண்கிணியிரலியார்ப்ப

பொன்னரிமாலை நாழிப்பூஞ்சிகையவிழ்ந்துசோர

மின்னிருங்கலாபம்விங்கிமினிந்துகண்ணிரங்கவெம்பித்

துன்னருங்காடுகொளகாமக்கொழுங்கனிசுவைத்துவிள்ளார்.

இ - ன். ஊரின்பாததாசு மிதிநீங்கினை புணர்ச்சியைவிரும்பிச் சிலம்புங்
கிண்கிணியுமாற்ப்ப, மாலைதாழ், சிகைசோர, கலாபம்விம்பிப் பிறழ்ந்தொலிப்பக
காமமாகியசுனியைச் சுவைத்துப் பகலெல்லாநீங்கிநிலினைன்க

கனி - சாரம். தாழ்த்தலாறுஞ் சோரதலானும் ஊற்றினிசு மிதிநீங்கினை கரண
மாம். (கூள)

தொழித்துவன்முமிருங்கோதைதுணைமுலைமுழங்கப்பூம்பட

டழித்தாட்டொழுஞ்ந்தாரானணிவள்ளத்தாய்ததேற

வெழிற்பொலிமாதர்க்கேந்தவினிதினினுகர்ந்துகாமக்
கொழித்திளாகடலுண்முழுகிக்கோதைகண்மயின்றவன்றே.

தொழித்து - சிதறி.

இ - ள். அக்கரணநிகழ்ந்தபின் கோதைமுலைகள் பூம்பட்டையழித்து நீங்காமன் முயங்கலின், மட்டொழுஞ்ஞாநான் மாதர்க்குத் தேறலைவள்ளத்தேயேந்த, அவன் அதனை யினிதாகநுகர்ந்து காமமாகிய கொழித்திளாக்குங்கடலிலே மீண்டுமெழுந்துதலின், அவன்றுயில்வதற்குமுன்னே யவள்கண் சிறிதுதுயின்றனவென்க. (௬௮)

பாசிலுசுருட்டிமைந்தன்கொடுகியபரந்துமின்னுந்
துசுலாமல்குறீண்டத்துயிர்க்கண்கள்விழித்ததோற்றம்
வாசவான்குவளைமெல்லவாய்விடாநின்றதொக்கு
மேசுவதொன்றுமில்லாவினைவடமுலையினுட்கே.

வெற்றிலை மடித்துக் கொடுத்தற்கென்றது - இடக்கா. புணர்ச்சிக்கண் டோன்றலின், துசுலெகிழ்ந்து மேற்கிடந்தமைதோன்ற உலாவுமென்றா.

இ - ள். மைந்தன் புணர்ச்சிவேண்டி விமலையதல்குலைத்தீண்ட அவட்குக் கண் விழித்ததோற்றம் குவளை முன்பு அலருந்தன்மையன்றி மெல்லெனவலருந்தன்மையை யொக்குமென்க. (௬௯)

கங்குற்பாற்புகுந்தகள்வனிவனெனக்கதுப்பிற்றழிந்த
தொங்கலான்முன்கையாததுச்சொல்லுநீவந்ததென்ன
நங்கையான்பசித்துவந்தேனெப்பொருணயப்பதென்றூட்
கங்குலுழ்மேனியாய்நின்னணிநலவமிழ்தமென்றான்.

அனந்தராதலிற் றுன்றியாமற்புகுந்த கள்வனென்று அசகியாடினான்.

இ - ள். இவன்கள்வனென்றுகூறித் தப்பாதபடி மாலையாற் கையையாத்த இனி நீவந்தகாரியங்கூறென்றுகேட்க, யான் பசியான்வந்தேனென்றுகூற, நீவிரும்பு வனவற்றின் இப்பொழுது விரும்புவது எப்பொருளையென்று வினவினாட்கு அழகொழுதுகின்றமேனியாய்! நின் அழகாகியவமிழ்தமுழுதுமென்றானென்க.

பசித்துண்பார்க்கு உணவுகள் பலவென்பதுதோன்ற, எப்பொருளென்றான். (௭)

செயிர்த்தவள்சிவந்துநோக்கிச்சிறடிசென்னிசேர்த்து
யயிர்ப்பதென்பணிசெய்வேனுக்கருளிற்ப்பொருளதென்ன
வுயிர்ப்பதுமோம்பியொன்றுமுரையலையாகிமற்றிப்
பயிர்ப்பிலுழம்பள்ளிவைகுபகட்டெழின்மார்பவென்றான்.

செயிர்த்து - செயர்க்க. முன்பு நின்னலமென்றனூற் பிறர்கலமன்றி நின்னல மென்பது போதநுதலின், அது செயிராம. நோக்கி - நோக்க. பயிர்ப்பு - அரு வருப்பு.

இ - ள். தான்குற்றங்கூறலின், அவன்கோபித்துப்பார்க்கச் சென்னியை யடியிலேசேர்த்தி என்னை அயிர்க்கின்றதன்மையென்னென்றுவினாவ, அதற்கு மறுமொழி

கொடாமையிற் றான் நெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டு நினதேவலே செய்வேனுக்கு அருளி
னதுயாதொன்று அது காரியமென்றனாக, அதற்கு வருந்திப் பயிர்ப்பில்லாதமார்ப
னே! நீயித்தன்மையன சிறிதுங்கூறாயாகி இதனால்வரும் இறந்துபாட்டையுமோம்பி
இப்பள்ளியிலே யினித் தங்கென்றனென்க.

அதுபொருளென்றான், இறந்துபடுவாயென்னினும் அதுவே தனக்குப்பொரு
ளென்பதுதோன்ற. எனவே ஊடலுங்கூட்டலுங் கூறினாரென்க. (க0க)

உள்ளிழுதுடையவெம்பியுற்பலவுருவுகொண்ட
வெள்ளியிற்புணைதகோலவிளக்கொளியெழுவிதாசு
வள்ளிதழ்த்தோதைவல்லான்வடிகைதுதியின்வாங்கிப்
பள்ளிமேலெழுதப்பட்டபாவைபோலாயினானே.

இ - ள். வெள்ளியாற்செய்தவிளக்கு இழுதுடையும்படி மிக்கெரிதலின் அரக்
காம்பலின்வடிவைக்கொண்ட ஒளி பின்பு விடியற்காலமாதலின், அவ்வொளிகெடா
நிற்கக் கோதை புணாச்சியுடசுததாலே பாவைபோலாயினுளென்க.

எழுதவல்லவன் துதிவினைதுதியாலே வட்டிகைப்பலகையையொழித்துப்பள்ளி
மேலெழுதினதொருபாவை. வட்டிகையை வாங்குதல் ஈண்டு ஒழித்தன்மேற்று.
இனிக் “கட்டிலேறிய” என்னுங் கவிமுதலியவற்றை ஒருநாளேக்கூட்டமாக்கியு
முறைப்ப. (க0உ)

வேறு.

மங்கையர்பண்ணியமருதயாழ்குழ
னங்கையைப்பிரியுமிந்நம்பியின்மென
வங்கதறகிரங்கினவாரும்பேதுறக்
கங்குல்போய்நாட்டின் கழிந்ததென்பவே.

இ - ள். புணாநதோரெல்லாம் விடிந்தமையணாந்து பிரிகின்றோமேயென்று
பேதுறும்படி மங்கையரெல்லாரும் பண்ணிப்போந்த யாழும் குழலும் இன்று தாமே
யருளி, யாம்பிரிவித்தலின், இந்நம்பி இந்நங்கையைப் பிரியாநிற்குமேயென்று அப்
பிரிவிற்கு இரங்கின போலேயிருந்தன. அவை யகனனமிரங்க, கங்குல்அவ்விடத்தி
னின்றும் போக, நாட்கடன்கழிந்ததென்க.

மருதம் - காலேபபண். போய் - போக. (க0ங்)

ஏந்துபூங்கோதைகடிருந்தியேர்படச்
சாந்துகொண்டிளமுலையெழுதிதையறன்
காந்தளமுகிழ்விசல்கையினற்பிடித்
தாய்ந்தவட்கிதுசொலுமலங்கல்வேலினான்.

இ - ள். வேலினான் ஏர்படத்திருத்தியெழுதி அவள்விரலே கையாலேபிடித்து
ஆற்றுவக்குறையையாய்ந்து அவட்கு இப்பிரிவையுணர்த்தாநிற்குமென்க. (க0ச)

பூவினுட்டாழ்குழம்பொன்செயேந்தல்குன்
மாவினுட்டாழ்தளிர்மருட்டுமேனியாய்

காவினுட்டோழரைக்கண்டுபோதர்வே
னேவினுட்டாழ்சிலையெறிந்தகோலினே.

செய்பொன் - மேகலை.

இ - ள். குழன்முதலியவற்றையுடைய மேனியாய்! ஏத்தொழிவிடத்து வலியின்றிக்குறைந்த வில்லெய்த அம்புபோலேபோய்த் தோழரைக்கண்டு மீள்வேனென்று சொன்னானென்க.

தாழ்சிலையென்றதனற் றாரிதன்றி அணியவிடத்தே போய்வருவேனென்று நென்று அவள்கருகினாள்; தான்கருதியது வலியில்லாதவம்பு இலக்கைப்பட்டிவைத்து மீண்டும்வந்ததேனும், எய்தவனிடத்துவாராது மாறிப்போமாறு போலே யானும் நின்னிடத்துவாராது இந்நகரிலே மீண்டு வருவேனென்றான்; அதுதமர்க்குண்மை காட்ட மேல்வருகின்றமையெனோக்கிக்கூறினான். (௧௦௩)

என்றவனுரைத்தலுமெழுதுகண்மலர்
நின்றநீரிடைமணிப்பாவைநீந்துதலின்
மன்றறாரிவையைமருட்டிமாமணிக்
குன்றனன்கொடியவளாகுழையவேகினான்.

இ - ள். என்று அவன்கூறினானாக, கொடியினுடைய மையெழுதிய கணமலரில் ததும்பிவீழாதே நின்றநீரிடத்தே மணிப்பாவைநீந்துதலின், அவ்வரிவையைத்தேற்றியவன் அவன்குழையப் போயினானென்க. (௧௦௪)

விமலையாரிலம்பக முற்றிற்று.

— — — — —

ஆ. நவீ. பச்சை

— — — — —

ஞ ன் ப தா வ து

சு ர ம ஞ் ச ரி யா ரி ல ம் ப க ம்.

வாளிரண்டுமாறுவைத்தபோன்மழைக்கண் மாதரார்
காளிரண்டுசென்றவென்றுநையமொய்கொள் காளினுட்
டோளிரண்டுமன்னதோழர் தோன்றலைப்புணர்ந்தபின்
றாளிரண்டுமேத்திநின்றதையனாமம்வேண்டினார்.

மாறு - எதிர். மாதரார் - கூடவந்தவா.

இ - ன். காவிடத்து மாதரார் இரண்டுநாள் கழிந்தவென்று வருந்தாநிற்க, அவ்
விடத்தே தோழர் தோன்றலைச்சேர்ந்தபின்பு, அவன்மணக்கோலங்கண்டு ஏத்திநின்ற
நீர் மணஞ்செய்த தையல்நாமத்தை எமக்குக் கூறுகவென்றாரென்க.

இனி விமலையிடத்து ஒருநாளைக் கூட்டமேயுளதென்பார்க்கு மாதராரையும்படி
தோழர் நாமம்வேண்டினாரென்க. என்றது இவர்கேட்டதுகொண்டு சுரமஞ்சரி
யைச் சீவகன்கூடவேண்டுமொழி புத்திசேனன்கூற, அவன் மற்றைநாளும் அவரைப்
பிரிதலின், அவர் காளிரண்டுசென்றவென்று நைதற்குகாரணமாயிற்று, தோழர்
நாமம்வேண்டியதென்றவாறு. (க)

பாடுவண்டிருந்தவன்ன பல்கலையகல்குல்
வீடுபெற்றவரும்வீழும்வெம்முலைவிமலையென்
ருடுவானணிந்தசீரரமபையன்னவாணுத
லாடினும்புணர்ந்ததொத்தினியவளுளாளரோ.

*“வண்டிருப் பன்ன பல்கா ழல்குல்” என்றாற்பிறரும். வீடுபெற்றவரும் வீரும்
பும முலையினையும், அல்குலினையும், சீரினையுமுடைய அரம்பையென்க.

இ - ன். ஊடல் கழுகிறீர்தலிற் புணர்ந்ததன்மையொத்து இனியவளாய்
அரம்பையொத்த வாணுதல் விமலையென்று பெயர்கூறப்பட்டு உள்ளாயினுனென்
ருனென்க. (உ)

அம்பொரைந்துடையகாமனையென்னவந்தண
னம்புநீரரல்லர்நன்றாங்குநீரராயினுந்
தங்குரவர்தாங்கொடுப்பினஞ்சுகொந்துதாழ்வர்தாம்
பொங்கரவவல்குலாரெனப்புகன்றுசொல்லினுன்.

கம்பு - கசை. பொல்லாங்குக்கு நன்றான குரங்கு.

* பொருநராற்றுப்படை: உண்டென வுணரா வுயவு நடுவின் - வண்டிருப்
பன்ன பல்கா ழல்குன் - இரும்பிடித் தடக்கையிற் செறிந்ததிரன் குறங்கின்.

இ - ன். அதகேட்டவாஜயன் காமனென்றேவியந்தாராக, புத்திசேனன்கூறு வான் குடிப்பிறந்தமகளிர்தான் தங்குரவர் தம்மைக்கொடுப்பாராயின், அக்கொடுக்கப் பட்டார் மகளிர்விரும்புநீரல்லராய்ப் பொல்லாராயினுந் தாம் அதற்கு நெஞ்சாலே நொந்து அவரை வழிபடுவர்; இங்ஙனம் வியக்கவேண்டாவென்று நகையாடலே விரும்பிக்கூற்றினென்க. (௩)

அற்றுமன்று கன்னியம்மடந்தைமாரணிகலம்
முற்றினாரீடுவைப்பின்மூள்கும்வந்துபாவமுங்
குற்றமற்றுமாகுமென்றுகோதைகுழந்துசூறினார்
குற்றடுத்தபாவுயிர்ததொழிதல்யார்க்குமொக்குமே.

அற்றுமன்று - அத்தன்மையும்.

இ - ன். கன்னியராசிய அம்மகளிர் நலமுதிர்ந்தவர்களைக் கொடாதே நெடு நாள் வைப்போமாயின், அதற்குப் பாவமவந்து புகுதும்; மற்றுங் குடிப்பழியுமுளதா மென்று கருதிப் பேசினார்க்குத் தாமே கோதையைச்சூழ்ந்துகொண்டு சென்றுகொ ளித்துத் தம்பாரங்கழித்து இளைப்புத்தீர்த்துவிடுதல் குடிப்பிறந்து பழிநாணுவார்க் கெல்லாம் ஒக்குமாதலான், இதுவும் அங்ஙனம்வந்ததாதலின், நீர்வியத்தல் வேண்டா வென்றானென்க. (௪)

வேறு.

க. மதுக்குடம்விரிந்தனமாலையாரொடும்
புதுக்கடிபொருந்துதிபுக்கலூரெலாம்
விதிக்கிடைகாணலாம்வீதிமாநகா
மதிக்கிடைமுகத்தியோமடந்தையீண்டையார். (௫)

உ. ஆடவர்தனதிடத்தருகுபோகினு
நாடிமற்றவர்பெயர்நயந்துகேட்பினும்
வீடுவலுயிரெனவெருளுமற்றவன்
சேடியர்வழிபடச்செல்லுஞ்செல்லியே (௬)

ங. காமனெசெல்லினுங்கனன்றுகாண்கிலாள்
வேமெனக்குடம்பெணும்வேய்கொடோளியை
யேழுறுத்தவணலதுகரினென்தையை
யாமெலாமநங்கமாதிலகனென்றுமே.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

விதிக்கிடைகாணலாம் - சிற்பதூற்கு ஒப்புக்காணலாம். நகர் - வீடு. மதிக்கிடை - மதிக்கொப்பு. வீதியையும், நகரையுமுடையலுரென்க.

இ - ன். அவன் பின்னும் நீபுக்கலூரெல்லாம் மகளிரோடே புதுமணஞ்செய் வை; ஆயினும் ஓர்மடந்தை நீமணஞ்செய்தவிவ்வூரிடத்தே யிருக்கின்றாள்; மற்றவ டான் ஆடவர் தன்மனைக்கு அருகேசெல்லினும், தன்னருகிருந்தோர் அவர்பெயரை நாடிக்கேட்பினும் உயிரைவிடுவேனென வெருளாநிற்கும்; அச்செல்லிதான் சேடியர் வழிபடச் செல்லாநிற்கும்; காமனெசெல்லினுங் காணுளாய் எனக்கு உடம்புவேமென்

னிற்கும். அவனாமயக்கமுறுத்தி யவன்நலத்தை நீறுகரின் நினை யாங்கள் காம னுக்குத்திலகனென்று பெயாகூறுவேமென்றனென்க. .

மா - * “தட்குமாகாலே” என்றற்போலநின்றது.

(எ)

வேறு.

தாசியர்முலையுடக்கத்தனையவழிந் துடைந்ததண்டார்
வாசங்கொண்டிலங்குமுந் தூல்வலம்படக்கிடந்தமார்ப
பேசியபெயரினானைப்பேதுறுதொழிவேனுகி
னாகுமன்பிலாதபுன்பெண்கூந்தல்யானைவலென்றான்.

அதற்குத் தானும் அசதியாடி வஞ்சினங்குறுகின்றான்.

இ - ன். சேடியாமுயக்கத்தாற் பிணிப்புநெகிழ்ந்து விரிந்த வாசங்கொண்டில வகுந்தாரும் தூலங்கிடந்த மார்பனே, நீகூறிய பெயரையுடையானை மயக்கமுறுத்தா தே விடுவேனாயின், சிறிதும் அன்பில்லாதானை யான் கூடுவேனாகக் கடவேனென்று னென்க.

(அ)

வண்டுதேன்சிலைகொணாமாதளிர்மலர்களம்பாக்
கொண்டவன்கோட்டந்தன்னுட்கொடியினைக்கொணர்ந்துநீல
முண்டது காற்றியாண்பேருட்டுவெலுருவக்காமன்
கண்டபொற்படிவஞ்சார்ந்துகார்த்திருநாளையென்றான்.

வண்டுந்தேனுஞ் சிலைகொண்டநானாக, மலர்கள் அம்பாகக் கொண்டவனென்க. தளிர்போலு மேனியையுடைய கொடி. இனிச் சிலைகள்பாடமாயிற் சேமவில்லைக் கூட்டுக. வெண்ணூல் நீலமுண்டதனைக்காற்றினுற்போல, அவன் புத்தாகக்கொண்ட கோட்பாட்டைப்போக்கி அவட்கு இயல்பாகக் கோடற்குரிய ஆண்பெயரையூட்டுவே னென்றனென்க. காற்றியென்றதற்கேற்ப ஊட்டுவேனென்றான். வடிவையுடைய காமனாகப் பொன்னுஞ்செய்தவடிவமென்க

இ - ன். காமன்கொட்டத்தே நீகூறியகொடியினைக் கொணாந்து நானைக்கூடு வேன்; நீயப்படிவத்தைச்சொந்து கார்த்திருவென்றனென்க

(க)

வேறு.

இழைநகண்மொழியுடையேந்தல்குன்
பழைக்கண்மாததாமாலுநோய்செய்வான்
முழைக்கண்வாரியேறெனமொயம்பினு
னுழைக்கணுளாக்குதாதெழுந்தானேரோ.

இ - ன். மொயம்பினுன் முழைமுதலியவற்றையுடையமாதரை நோய்செய்ய வேண்டித் தன்முக்கதிடத்துக் கண்போல் ஏவல்கொள்ளுந் தன்மையார்க்கு அங்ங னங்கூறி எழுந்திருந்தானென்க.

(க)

* புறநானூறு, ககசு: அதனெறிந் தன்ன நெடுவெண் களரி - நெருவ னுட்டிம் புல்வாய் போல - வோடி யுய்த்துங் கூடும் - நெுக்கல் வாழ்க்கை தட்குமா காலே.

சோருங்காரிகையாள்சுரமஞ்சரி
யாருஞ்சூடியவம்முலைப்பூந்தடந்
தாருமார்பழுந்தண்ணெனத்தோய்வதம்
கோருமுள்ளமுடன்றெழுகின்றதே.

சோரும் - ஒழுகும்.

இ - ள். அங்ஙனம் எழுந்தவனதுள்ளங் காரிகையாளாகிய சுரமஞ்சரி முலைத் தடத்தைத் தாருமார்பழுங்குளிரும்படி கூடுதற்கு வருந்தியெழுகின்றது, பலருங்கூறக் கேட்டிருத்தலின், அவள்வடிவை இத்தன்மைத்தென்று ஓராநிற்குமென்க.

ஆண்டுக் கனகபதாகைகூறலானும், தானுணர்ந்தமைதோன்றப் “பீணத்தோட் சுரமஞ்சரி” என்றமையானும், ஈண்டுப் புத்திசேனன் கூறினமையானும், ஊழானும் வருந்தி அவள்வடிவையோருமென்றார். தண்ணெனவெனவே வருந்தினான். (கக)

வேறு.

க. கடைந்தபொற்செப்பெனக்கதிர்ந்துவிங்கின
வடஞ்சுமந்தெழுந்தனமாக்கண்வெம்முலை
மடந்தைதன்முகத்தவென்மனத்தினுள்ளன
குடங்கையினெடியனகுவளை யுண்கணே. (கஉ)

உ. ஏத்தருமல்லிகைமாலையேந்திய
பூத்தலைக்கருங்குழம்புரியி னாற்புறம்
பாத்துவைத்தலைக்குமில்வருளிலாணலவ
காய்த்தியென்மனத்தினைக்கலக்குகின்றதே. (கங)

ங. சில்லரிக்கிண்கிண்சிலம்புஞ்சீறடிச்
செல்விதன்றிருநலஞ்சேரும்வாயிறு
னல்லலங்கிழுவனோரந்தணா னாய்ச்
செவ்வல்லயான்றெளிதகவுடைத்தென்றெண்ணினான்.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

இவை ஆராய்கின்றபடியுங் கூடுமுபாயமுங் கூறுகின்றன. மனத்தினுள்ளன வென்றது, * “நங்ககண் - போலும் வேலவனே” என்றுசொன்னது உட்கொண்டு.

இ - ள். வடஞ்சுமந்தெழுந்தனவாகிய முலை செப்பென வீங்கின்போலேயிருந் தன; மடந்தைமுகத்தனவாகிய என்மனத்தனவாகிய கண்கள் குடங்கையினெடியன போலேயிருந்தன; இவற்றையுடைய இவ்வருளிலாள் தன்குழலாகிய கயிற்றாலேயெ ன்னையாத்து அலையாறின்றார்; இவள்நலம் இங்ஙனம் என்மனத்தினைக் கலக்காந் தது. இத்தன்மையையுடைய செல்வநலத்தை இனிச் சேரும்வழிதான் ஒருகிழவனாகிய அந்தணனாய் யான்செல்வேன்; அச்செலவு அவளயிராமற் றெளிதகவுடைத் தென்று கருதினென்க.

ஏத்துதல் தரும் - விகாரம். அல்லல் - பசிப்பிணி. (கச)

* குணமாலையாரிலம்பகம், சக.

அணங்கரவுரித்ததோலனையமேனியன்
வணங்குநோன்சிலையெனவளைந்தயர்க்கையன்
பிணங்குநான்மார்பினன்பெரிதொர்புத்தக
முணர்ந்துமூப்பெழுதினதொப்பத்தோன்றினன்.

தி - ன். அங்ஙனங்கருதினவன் பாம்பின்ரோலையொத்த மேனியனாய், வில்லெனவளைந்தயர்க்கையனாய், உத்தரீயத்தோடுபிணங்கிய நான்மார்பினனாய், மூப்பிலக்கணமெழுதும்படி கூறிய நூலினையுடையதோர் புத்தகத்தையுணர்ந்து, அம்மூப்பையெழுதியதன்மையொப்பத் தோன்றினனென்க. (௧௫)

வெண்ணையுடம்பினவ்விதிர்த்தபுள்ளிய
னுண்ணவிரறுவையனொசிந்தநோக்கினன்
கண்ணவிர்குடையினன்கைத்தண்டுன்றின்
பெண்ணலங்காதலிற்பேயுமாயினான்.

தி - ன். அவன் நையுடம்பினனாய்த் தெறித்தபுள்ளியனாய் நுண்ணிதாய்ப்பீறினபுடையையனாய்த் தலைவனாதலின் வளைந்தநோக்கினனாய்ப் பீறினகுடையினனாய் வலியாகவுடையதோர் தண்டையுன்றிப் பெண்ணலத்தைக்காதலித்து அதனைப் பெற்றேபோதலிற் பேயின் நன்மையனாயினனென்க.

*“பல்கொண்டு பெயரும் பாசம் போலத் - திறைகொண்டு பெயாதி” என்றும் போல. (௧௬)

காப்புடையாழ்மிடறென்னுந்தோட்டியாழ்
மூப்புடையவணலந்தொடக்கும்பாகனாய்
மூப்பெனுமுகபடாம்புதைத்துமுற்றிழை
காப்புடைவளநகர்காளைமெய்தினான்.

தி - ன். காளை மணிப்பையுடைய யாழையொத்த மிடறென்னுந் தோட்டியாலே ஆடவனார்க்கின தூயநெஞ்சிடத்தையடையவன் நலத்தைப்பிணிக்கும் பாகனாய் மறைந்து சுரமஞ்சரிமனையை மெய்தினனென்க.

இவனையரியாதபடி. மறைத்தலின், முகபடாமென்றார். (௧௭)

† லே வ று.

தண்முவலியாகநரிதாழ்ந்துதொந்தெக்கிக்
கண்முகடைகாவலர்கள்கழறமுகநோக்கிப்
பண்டையிளங்காலுவப்பல்பாலடிசிலிந்நான்
கண்முகயந்தார்தருவகாதலிப்பலென்றான்.

* பதிறுப்பத்து, எட்டாம்பத்து, க.

† நற்றொடிமகளிருநகரமைந்தரு - மெற்றிவன் மூப்பெனவிரங்கினோக்கவே-
பொற்றொடி வளநகர் வாயிலுக்கனன் - பற்றியதண்டொடு பையமெல்லவே.
இது ௧௭ - வது கவியின்பின் சிலபிரதிகளிலுள்ளது; உராயில்லை.

இ - ன். அங்ஙனமெய்தினவனைக் கடைகாப்பார்கண்டுமுத, அவர்முகத்தை நோக்கித் தண்டேபற்றுக்கோடாகத் தாழ்ந்து நிலைதளர்ந்து இளைத்துநின்று பண்டையிளம்பருவத்திற் பாலடிசிலொன்றுமேயுவப்பேன்; இப்பருவத்தில் யான் கண்டுவிரும்பப்பட்ட மகளிர் தருவனவெல்லாங் காதலிப்பேனென்றானென்க.

இஃது இடக்கர். எனவே செவிகேளாமையிற் மம்பசியையே கூறினாரென்று அவருணர்ந்தார். இதற்கு இப்பொழுது என்னைக்கண்டு நயந்தார்தரும் உணவுகளென்னுமொருபொருடோன்றிற்று. (கஅ)

கையிற்றொழுதார் கழியமூப்பிறசெவிகேளா
மையலவர்போலமனம்பிறந்தவகைசொன்னா
பையநடக்கென்றுபசிக்கிரங்கியவர்விடுத்தார்
தொய்யின்முலையவர்கள்கடைதோன்றனனிபுக்கான்.

இ - ன். இதுகேட்டவவர்கள், மூப்பாலே மிகச்செவிகேளாராய்ப் பித்தபாப போலே மனத்திற்குற்றற்றியவகையே சொன்னாராதலிற் பசியடையரென்று பசிக்கிரங்கி, இனிப் பையநடக்கவென்று கையாற்றொழுதாராய் விடுத்தார்; விடுத்தபின்பு, தோன்றல் மகளிர்காக்கின்ற வாயிலிலே சென்றானென்க. (கஅ)

கோதையொடுதாழ்ந்துகுழல்பொங்கிநிமிரூப்ப
வோதமணிமாலையொடுபூண்பிறழ்வோடி
யேதமிதுபோமினெனவென்னுமுரையா
னாதவுகுதன்மையினொடொல்கியுறநின்றான்.

இ - ன். அம்மகளிர் கோதையுங்குழலுந்தாழ், ஞிமிறு பொங்கியார்ப்ப, கடலிற பிறந்த முத்தமாலையும் பூணும்பிறழ் ஒடிவந்து இவ்வரத்து துமக்கு ஏதமாயிருக்கும்; மீண்டுபோமினென்றுகூற, அதற்குச் சிறிதும் மறுமொழிகொடாடாய் ஊதப்பறக்குந் தன்மையோடே வந்து கிட்டநின்றானென்க.

தாழ்ந்து - தாழ்.

(௨௦)

கச்சுவிசித்தியாதத்தகதிர்முலையாமணியயில்லா
ணச்சுநுணையம்புசிலைநடுங்கவுடனேந்தி
யச்சமுறுத்தமுதுபுளித்தாங்குத்தமதிஞ்சொல்
வெச்சென்றிடச்சொல்லிவினிகோதையவர்குழந்தார்.

இ - ன். அங்ஙனமுறநின்றவின், அவ்விரிகோதையவர் கச்சுவிசித்தமுலையராய், வானையும், சிலையுடனே நஞ்சுதோய்த்த நுணையினையுடைய அம்பையுமேந்தி, இவனடுங்கும்படி அச்சமுறுத்து அமிர்தம் தன்நன்மைதிரிந்தாற்போலத் தஞ்சொல் வெவ்விதாக்கக்கறிச் சூழ்ந்தாரென்க. (௨௧)

பாவமிதுநோவவுரையன்மின்முதுபார்ப்பார்
சாவர்தொடினேகடிதுகண்டவகைவணண
மோவியர்தம்பாவையினொடொப்பரியநங்கை
யேவல்லகைகண்டறிதுமென்றுசிலர்சொன்னார்.

இ - ன். அவர்களிலே சிலர் முதுபார்ப்பானா நோவவுனாக்கின்றவிது பாவமா தலின், நோவவுனாயன்மின்; திண்டுவேமாயிற் கடிதுகாவராதலிற் நீண்டன்மின்; ஒவியர்தம்பாவையால் வண்ணமொப்பரிய நங்கைக்கு நாங்கண்டவகையைக் கூறி அவளது ஏவல்வகையைக்கண்டு பின்பு இவனாகீக்குந்தன்மையை யறிவேமென்று கூறினானென்க.

(உஉ)

கையவளை மையகுழலையரியவாட்க
ணையுமிடைவெய்யமுலைநங்கையொருபார்ப்பா
னய்வதிலுனாழின் முதுமூப்பினெடும்வந்தான்
செய்வதுநாநெய்தினெனச்சேறுமெழுக்கென்றான்

இ - ன். கையிடத்தனவாகியவளையினையும், கருமையையுடையகுழலினையும், வியக்கத்தக்க செவ்வரியையுடைய கண்ணினையும், இடையினையும், முலையினையுமுடையநங்காய்! ஒருபார்ப்பான் ஊழான் முதியமூப்போடேவந்தான்; அவன்றான் உய்யுந்தன்மையிலன்; அவனிடத்துச்செய்யுங்காரியத்தை அவனிற் பதற்குமுன்னே கடிதிற்கூடென்ன, அவளும் அவன் இத்தன்மையனாயின், யாஞ் செல்லக்கடவேம்; நீர் முன்னே செல்கவென்றானென்க.

ஊழிமுது மூப்பாயிற் காலமாக்குக.

(உங)

மாலேபலதாழ்நதுமதுப்பிழிற்றிமணங்கமழுங்
கோலவகிற்றேய்வைகொழுஞ்சாந்தமுலைமெழுகிப்
பாலேமணியாழ்மமுலைபசும்பொனிலத்திழிவாள்
சோலைவனாமேலிழியுந்தோகையிலொத்தாள்.

சாந்தமணிந்தமுலையையுடைய மடலையென்க காவிடத்திற்கன்னிமாடமாதலிற் சோலைவனாயென்றாள்.

* இ - ன். பாலையாழ்போலும் அழகிய முலைச்சொல்லையுடையாள் அகற்றேய்வையான் மெழுகப்பட்டு மாலேதாழ்த்தலின் மதுத்துளித்து மணங்கமழும் பொன்னிலத்தினின்றும்பிழிகின்றவள் வனாயிடத்தினின்றிழியும் மயிலையொத்தாளென்க. (உச)

சீறடியகிண்கிண்கிணிலம்பொடுபுலம்ப
வேறுபடுமேகலைகண்மெல்லென மிழற்றச்
சேறுபடுகோதைமிகைவண்டுதிசைபாட.
நாறுமலர்க்கொம்புநடைகற்பதெனவந்தாள்.

இ - ன். அடியவாகியகிண்கிணிலம்போடேயொலிப்ப, மேகலைகள் மிழற்ற, தேன்விண்கின்ற கோதையிடத்துத் தேன் புட்பதாளியிலேகலந்து சேருகையில் அத் தேனை நுகரப்பெறாமையில் வண்டுகள் திசைதோறுமெழுந்துபாட, கொம்பு நடைகற்கின்றதன்மையென்ன வந்தாளென்க.

தகிலுள்ளும்புறம்புங்கிடத்தலின், வேறுபடுமேகலையென்றாள்.

(உரு)

வந்தவரவென்னையெனவாட்கண்மடவாய்கேள்
சிந்தைதல்கிளந்திருகீர்க்குமரியாட

வந்திலதையபயனென்னைமொழிகென்றான்
முந்தநலிகின்றமுதுமூப்பொழியுமென்றான்.

இ - ள். நீ வந்தவரத்து என்னகாரியத்தைக்கருதியென்று அவன்வினவு, மடவாய்! கேள்; சிந்தையிலேநின்று வருத்துகின்ற அழகியநீர்மையையுடைய நினைப்புணரவந்தேனென்றானாக, அச்சொல்லை ஆடவேண்டுமென்றுநினைத்தலிற் சித்தத்தே நலிகின்ற தீர்த்தநீராகிய குமரியாற்றை ஆடவந்தேனென்றானாக இவள்கருதி, அவ்வியாற்றிலாடுதலாலுண்டாய பயன் எத்தன்மைத்து? அதனைக் கூறென்றாள்; அவனுந் தான்வருங்காலத்து வாராது முன்னேவந்து நலிகின்ற மூப்புப்போமென்றானென்க.

அது இவளைக்கூடின் இம்மூப்புநீக்குதலைக்கருதிகூறினான். மேற் காமன் கோட்டத்திற் கூடுவதன்முன்னே மூப்புநீக்கிற்று, இனிக்குட்டத்திற்கையமில்லையென்றுகருதி. இக்கூற்று இவட்கு மூற்பட இம்மூப்புப்போமென்றப்போலிருந்தது. (உசு)

நறவிரியநாறுகுழலாள்பெரிதுநக்குப்
பிறருமுளரோபெறுநர்பேணிமொழிகென்னத்
துறையறிந்துசேர்நதுதொழுதாடுநரிலென்ற
கறிதிர்பிறநீவிரெனவையமில்பென்றான்.

நறவிரிய - பூமணங்களெல்லாந்தோற்க.

இ - ள். அதுகேட்டு அவன் மிகநக்குக் குமரியாடி நினைவொழிய இளமை பெறுவார் பிறருமுளரோ? அறிவீராயிற் நெரிந்துகூறுவீரென்றாளாக; நீகொண்டவிரதத்தைக் கெடுத்துக்கூடுதலை இம்மூப்பாலென்றறிந்து நினையணுகிக் கூடுவார் என்னையொழிய இல்லையென்றவனுக்குச் சேர்துறை யறிந்தாடினார் இல்லையென்றாக அவள்கருதி, நீர் உலகத்தாரறியுந் துறையன்றியே வேறொருதுறையறிவீரெயென்று இகழ்ந்துகூறினாளாக, அதற்கு ஐயமில்லையென்றானென்க. (உ௧)

செத்தமரமொய்த்தமழையாற்பெயருமென்பார்
பித்தரிவருற்றபிணிதீர்த்துமெனவெண்ணி
யத்தமெனமிக்கசுடரங்கதீர்க்கருக்கும்
மொய்த்தமணிமாடமிசையத்தகவடைந்தாள்.

இ - ள். செத்ததோரமாம் பெருமழையால் உயிபாப்பெறுமென்கின்றவிவர பித்தர்; இனியிவருற்ற பசியைத்தீர்ப்போமென்றுகருதி அப்பசிதீர்க்கும்படி மாடமிசையேசேர்ந்தாளென்க.

எனவே இவனைக் கொண்டுபோந்தாளாம். அத்தகியென்று ஞாயிறு கதினைக் குவிக்குமாடமென்க. (உ௨)

வடிவமிதுமூப்பளிதுவார்பவளவல்லிக்
கடிகைதுவர்வாய்கமலங்கண்ணொட்டிவண்ணன்
கொடிதுபசிகூர்ந்துளதுகோல்வளையினீரே
யடிசில்கடிதாக்கியிலவனேதொணர்மினென்றான்.

இ - ன். வனையினீர்! வாய் பவளக்கொடி துணித்ததாய்க் கண்ணும் அடியுங் கம்
லமலராயிருக்கின்ற இம்மூப்புலவடி நமக்கு அளிக்கத்தக்கது; இதனை அளியாதிருப்
பிற் கொடிது; அதுவேயுமன்றிப் பசியுமிக்குளதாயிருந்தது; ஆதலின், அடிசிலைக்
கடிதாகச்சமைத்து இவ்விடத்தே கொணர்மினென்றானென்க. (௨௧)

நானமுனாத்தாங்குந றுநீரவனையாட்டி
மேனிகிளர்வெண்மிகிலும்விழுப்பொனியல்புணும்
பானலங்கொடங்கிளவிபவித்திரமுல்கத்
தானமர்ந்துதாங்கியமைதவிசின்மிசையிருந்தான்.

இ - ன். தீங்கிளவி அப்பொழுதே அவனை வாசவெண்ணெயையூட்டுவித்து
நீராலாட்டுவித்து, புனைந்தபுடைவையையும் பொற்புணூலினையும் பவித்திரத்தை
யுல்க, அவன் அமர்ந்து மெய்ப்படுத்தி இட்டதவிசின்மேலே யிருந்தானென்க. (௩௦)

நிங்குணலஞ்சூழ்ந்தநிருமீன்களெனச்செம்பொற்
பொங்குகதிராமின்னுபுகழ்க்கலங்கள் பலபரப்பி
யிங்குகவையின்னமிர்தமேந்தமிஞ்சானீரே
னெங்குமிலையிள்ளைசுவையென்றுடனயின்றான்.

இ - ன். மதியை நலத்தோடேசூழ்ந்தமீன்கள் பொங்குகதினாச்சூழ்ந்ததென்
னும்படி செம்பொற்கலத்தையும் பங்கத்தட்டங்களையும்பரப்பித் தங்கின அறுசுவை
யடிசிலையேந்த, சான்றோன் எவ்விடத்துமில்லை, இத்தன்மைத்தாய சுவையென்று
வியந்து, அவ்வியப்புடனே யயின்றானென்க (௩௧)

தமிழ்தழியசாயலவாதங்குமலர்த்தானீ
ருமிழ்கரகமேந்தவுரவோனமர்ந்துபூசி
யமிழ்தனையபஞ்சமுகவாசமமைத்தாய்ந்த
கமழ்தினாயுங்காட்டவனைகொண்டெகவுளடித்தான்.

இ - ன். இனிமைதழுவிய சாயலையுடையவர் மலர்தங்குந்தானீனா உமிழுங்
கரகத்தையேந்த உரவோன் பூசி ஐந்துவகைப்பட்ட முகவாசத்தைக்கூட்டி ஆய்ந்த
வெற்றிலையுங்காட்ட, அவற்றைவாங்கிக்கொண்டு கவுளடுத்தானென்க. (௩௨)

வல்லதெனையென்னமறைவல்லன்மடவாயா
னெல்லையெவனென்னப்பொருளெய்திமுடிசாறுஞ்
சொல்லுமினுநீவிர்கற்றகாலமெனத்தேதன்சோர்
சில்லென்கிளிக்கிளவியதுசின்னையிலென்றான்.

இ - ன். அங்ஙனமிருந்தபின்பு, நீர்வல்லதென்னென்று அவள்வினாவ, மடவாய்!
யான் மறைந்தவேடங்கோடலைவல்லேனென்றானாக, அவள் அதனைவேதத்தைவல்லே
னென்றானாகக்கருதி, அவ்வேதம் அநந்தசாகையதாதலின் நீர்கற்றவெல்லை எவ்வள
வென்றுவினாவ, அவன் அதற்கு யான் நினைத்தகாரியத்தைப்பெறுமளவுமென்றானாக,
அவள் அதனை வேதந் தான்கருதிய தத்துவத்தை முற்றவுணர்த்திமுடியுமளவுமென்றா

னாகக்கருதி, இக்கலையெல்லாம் நீர்கற்றகாலத்தையின்னுங்கூறுமென்றுவினா, அவன் அதற்குக் கிளிச்சொல்லென்கின்றசிலகிளவியையுடையாய்! அக்காலங்கூற நினைவிலெனென்றானென்க.

என்றது: மேலும்வினாவுமுத்தரமும் பெருகுதல்கருதி, அஃது எனக்குக் கருத்தன்றென்றான்; அவன் அதனைநினைந்திருந்திலெனென்றானாகக்கருதினான். (௩௩)

இன்னவர்களில்லைநிலத்தென்றுவியந்தேத்தியின்னமனமென்னடையினுளமர்ந்துநோக்கப்பின்னையிவள்போகுதிற்றம்பேசுமெனவெண்ணித்தன்னஞ்சிறிதேதுயின்னதாமுயவணக்காள்.

இ - ள். சுரமஞ்சரி இந்நிலத்தில், இத்தன்மையையுடையவர்கள் இல்லையென்று ஏத்தி அவன் நோக்கினானாக, அவன் இனி இவள் நம்மைப்போமாறுகூறுவென்று கருதி மிகவுஞ் சிறிதே துயின்று தலைதாழ், அவன் அதுகண்டு நக்காளென்க. (௩௪)

கோலமணிவாய்க்குவளைவாட்கண்மடவாளைச்
சாலமுதுமூப்புடையசாமிமுகநோக்கிக்
காலுமிகநோஞ்சிறிதுகண்ணுந்துயில்குற்றே
னேலங்கமழ்கோதையிதற்கென்செய்குரையென்றான்.

கோலமணி - அழகியமுத்து; என்றது முறுவலை. இத்திங்கள் காத்திகையாம்.

இ - ள். சாமி மடவாளைப்பார்த்து வாடைக்காற்றமிழ்தலாலே நெஞ்சுநோம், இதனாலேசிறிதுபொழுதில் இறந்துபடுந்தன்மையையெய்தினேன்; கோதாய், இதற்கு என்செய்வேன்; உரையாயென்றானென்க

கண்ணிமைப்பளவுமென்றது உயிருடனிருத்தலையுணர்த்தினுற்போலக் கண்டியிலுதலும் இறந்துபாடுணர்த்திற்று. அதனைக் காலுநோங் கண்ணுந்துங்குமென்றானாகக்கருதினான். (௩௫)

மட்டுவிடிகோதைமதுவாரமுதலினுடன்
பட்டுநிணர்கடடில்பரிவின்றியுறைகென்றா
ளிட்டுவணைமேலினிதுமெல்லெனவசைந்தாள்
கட்டழல்செய்காமக்கடலைக்கடையலுற்றான்.

இ - ள். அங்ஙனங்கருதினவவள் பட்டுக்கக்கரிணர்ந்த தன் கட்டிலிலிட்ட அணைமேலே வருத்தமின்றித் தங்குகவென்றான்; அதுகேட்டு அழலின்றன்மையைச் செய்கின்ற காமக்கடல் அலையின்றிநின்றதனை யலைக்கலுற்றவன் அதன்மேலே தன் வருத்தந்தோன்ற அசைந்தானென்க. (௩௬)

காலையொடுதாழ்ந்துகதிர்பட்டதுகலங்கி
மாலையொடுவந்தமதிதோன்றமகிழ்தோன்றி
வேலையகண்ணியர்தம்வீழ்துணைவர்கின்றோள்
கோலமுலையாலெழுதக்கூடியதையன்றே.

இ - ன். ககிர் பகற்பொழுதோடே மேற்றிசையிலேவீழ்ந்து கலங்கிப் பட்டது; பட்டபின்பு மாலைக்காலத்தோடே மகிவந்துதோன்றலின், மகளிர் மகிழ்ச்சிதோன்றித் தங்கணவர்தோனை முலையாலேயெழுதும்படி இராக்காலங் கூடிற்றென்க. (௯௭)

ஏந்துமலர்ச்சேக்கையகில்வளர்த்தவிடுபுகையும்
வாய்ந்தமலர்க்கோதையமிர்துயிர்க்குநறும்புகையும்
கூந்தலகிற்புகையுநதுகிற்கொழுமென நறும்புகையும்
வாய்ந்தவரைமழையினுயர்மாடத்தெழுந்தனவே.

இ - ன். சேக்கையிடத்து அகில்வளர்த்தபுகையுங் கோதைக்குப்புகைத்த அகற்புகையுங் கூந்தற்குப்புகைத்தவகிற்புகையுந் துகிற்குப்புகைத்தவகிற்புகையும் பயன்றமுலையின் மழையென்ன, மாடத்தே யெழுந்தனவென்க. (௯௮)

ஆசிலடுபாலமிர்தஞ்சிறியவயின்றம்பூங்
காசில்கடிமாலேகலநொய்யமதிகவற்குந்
தூசூறுஞ்சாந்தினியதோடிவைகடாங்கி
மாசிம்மடவாரணமணிவீணைநரம்புளர்த்தார்.

ஆசில் - குற்றமற்ற. கூதிராதலிற் பாலடிசில்குறிநர். சிறியவயின்றென்றது - மடவார * அற்பாகாரிகளென்பதுபற்றி. நொய்யகலம். மதிகவற்கும் - அறிவை வறந்தும்.

இ - ன். மடவார, அடிசிலையின்னு மாலைமுதலியவற்றைத்தாங்கி யாழைவா சித்தாரென்க. (௯௯)

பூஞ்சதங்கைமாலேபபுகழ்க்குஞ்சிப்பொருவில்லார்
விற்குதிரடோளுந்தடமார்பும்வினாமெழுகித்
திங்கரும்புமென்றணையவின்பவளச்செவ்வாய்த்
தேங்கொளமிர்தார்த்துசெழுந்தார்குழையச்சோந்தார்.

இ - ன். ஒருபுறமாலையினையுங் குஞ்சியினையுமுடைய ஆடவா தோளிலும் மார் பிலும் வினாயைமெழுகி இனிய பவளவாயிலுண்டாகிய கரும்பைமென்றனைய அமிர தத்தைபுண்டு மாலையாடுமபடி முயங்கினரென்க. (௧௦௦)

பொன்னறையுளின்னமளிப்பூவணையின்மேலான்
முன்னியதன்மன்றலதுமுந்துறமுடிபபான்
மன்னுமொருகீதமதுரம்படமுரன்றார்
கின்னமிர்தமாகவினையாருமதுகேட்டார்.

இ - ன். அணையிடத்தான் அக்காலத்திலே தானினைந்கிருந்த காந்தருவமாகிய வதனை முற்படமுடிக்கவேண்டி நிலைபெற்றதொருகீதத்தை இனிமையுண்டாகப் பாடி னாற்கு இனையாரும் அதனை யினிதாகக்கேட்டாரென்க.

நான்காருநபிற்கு இவர்கேட்டது கொடைப்பொருட்டாம். (௧௦௧)

வேறு.

மன்மதன்மணிக்குரன்மருட்டுமென்றுமால்கொள்வார்;
ரின்னதன்றியக்கரின்னியக்கவந்ததென்றுதம்
பின்னுமுன்னுகோக்குவார்பேதுசாலவெய்துவார்
கன்னிதன்மனத்திழைத்தகாளோநாமம்வாழ்த்துவார்.

இ - ள். காமனது அழகியருரலெயென்றும், மருட்டுமென்றும் மால்கொள்வார்;
இத்தன்மைத்தன்று இயக்கரால்நடத்தப்படுதலின் வந்ததென்று நோக்குவார்; எய்து
வார்; இப்பாட்டிடையான் சீவகனேயென்று அவனைவாழ்த்துவாராயினாரென்க. (௪௨)

கொம்பினொத்தொதுங்கியுங்குழங்கன்மாலேதாங்கியு
மம்பினொத்தகண்ணினாரடிக்கலம்மரற்றவுந்
நம்பிதந்தகீதமேநயந்துகாணலோடினார்
வெம்புவேட்கைவேனிலானின்வேறலானுமாயினான்.

இ - ள். அங்ஙனமானவர் இடைவருந்தமென்று சலங்களரற்றாநிறக்கவும் ஒதுங்
கியுந் தாங்கியுங் கீதத்தைவிரும்பிச் செலிப்புலனாக்கேட்டற்கு ஓடினார். அப்பொழுது
அவனுங் கட்டிலனாகாமையாலும் பாட்டினாலும் காமனையாயினானென்க.

கேள்வியுமுணரப்படுதலிற் காட்டியேயாம். நாடினாரும் பாடம். (௪௩)

தாமமாலேவார்குழற்றடங்கணர்க்கிடங்கியு
காமனன்னகாலேதன்கருத்தொடொத்ததாகலான்
மாமலர்த்தெரியலான்மணிமிடற்றிடைக்கிடந்த
சாமகீதமற்றுமொன்றுசாமிநன்குபாடினான்.

இ - ள். மகளிர்க்கு நம்வயத்தனாகானென்று தம்மிடத்தினின்று நீக்கப்படுவா
னாகிய காலே தன்னினையோடு அவர்கருத்துமொத்ததாகலிற் கொன்றைமாலையையு
டைய இறைவனது நீலமணிபோலும் மட்டற்றிடத்தேகிடந்ததொரு சாமகீதத்தைச்
சாமி பின்னுநன்றாகப் பாடினானென்க.

தெரியலானேச் சீவகனெனிற்பின்னர்த் சாமியென்னும்பெயர்வேண்டாவாம். (4)

களள்மூப்பினந்தணன்கனிந்தகீதவிதியே
வள்ளிவென்றநுண்ணிடைமழைமலர்த்தடங்கணா
புள்ளுவம்மதிமகன்புணர்த்தவோசைமேற்புரன்
றுள்ளம்வைத்தமாமயிர்குழாத்தினோடியெய்தினார்.

இ - ள். வேடனாகியமகன் மதியாற்புணர்க்கப்பட்ட தம்மோசையாகவழைக்
கின்றவோசைமேலே விரும்பி மனம்வைத்த மயிற்றிரள் ஒடுமாறுபோலே, தடங்
கண்ணுரெல்லாம் அந்தணனது முற்றுப்பெற்ற கீதத்தின்வழியே யோடிச்சேர்ந்தா
ரென்க.

வள்ளி - வல்லி. புள்ளுவமகன் - புள்ளினோசையைத் தன்னிடத்தே யுடைய
மகன். (௪௫)

வேறு.

இனிச்சிறிதெழுந்துவீங்கியிட்டிகோறுநாங்க
 ளெனக்கொறுகொறுப்போலுயிளமுலைப்பரவையல்குற்
 கனிப்பொறைமலிந்தகாமர்கற்பகமணிக்கொம்பொப்பாள்
 பணிப்பிறைப்பூணிணுன்றன்பாண்வலைச்சென்றுபட்டாள்.

கொறுகொறுத்தல் - குறிப்புச்சொல்லாகிய இரட்டைக்களவி.

இ - ள். நாங்கள்மேல் இந்நிலையிற்சிறிதெழுந்துவீங்கியிடையைக்கொல்வோ
 மென்ற கோபிப்பனபோலு முலையினையுமல்குலையுமுடையதொரு பழமாகிய பார
 மிக்க கற்பகக்கொம்பொப்பாள் பூணிணுது பாட்டாகியவலையிலே சென்றுஅகப்
 பட்டாளென்க. (ச௬)

அடிக்கலமாற்றவல்குந்தலைகலந்தொலிப்பவந்து
 முடிப்பதென்பெரிதுமூத்தேன்முற்றிழையரிவையென்ன
 வடிக்காணுணக்குநாணித்தோழியைமறைந்துமின்னுக்
 கொடிக்குழாத்திடையோர்கோலக்குளிர்மணிக்கொம்பினின்றான்.

முடிப்பது - இடக்கா.

இ - ள். அரிவை அரற்ற ஒலிப்ப வந்து, முடிப்பதென்? யான் பெரிதுமூத்தே
 னேயென்ன, அவள் நாணி கட்டுத் தோழியைமுன்னிட்டிக்கொண்டு மின்னுக்குழாத்
 திடையிற் கொடிப்போலே நின்றாளென்க. (ச௭)

இளையவர்க்காணின்மன்னோவென்செய்வீர்நீவிரென்ன
 வினாமதுககண்ணிமைநதர்விளிகெனத்தோழிகூற
 முனையெயிற்றிவனையாருமொழிந்தனரில்லையென்றோ
 வுனைவதுபிறிதுமுண்டோவொண்டொடிமாதர்க்கென்றான்.

இ - ள். நீ என்னையொழிய இளையவரைக்கண்மராயின், மிகவும் என்செய்வீ
 ரென்றானாக, நீகூறிய அவர்பெயரும் இவ்விடத்துக்கெடுகவென்று தோழிகூற,
 இங்ஙனங்கூறியது இவனைப் பேசினாரில்லையென்றோ? இவட்குவருந்தங்காரியமாக
 அவர்செய்தது பிறிதுமுண்டோ? கூறென்றானென்க. (ச௮)

வாய்ந்தவிம்மாதார்கண்ணஞ்சீவகன்பழித்தபின்பைக்
 காய்ந்தனளென்றுகூறக்கானைமற்றிவட்குத்தியான்
 மாய்ந்தனன்போலுமென்னமாதாரொருங்குவாழ்த்தி
 வாய்ந்தனமையனுய்ந்தானறிந்தனமதனையென்றார்.

வாய்ந்த - விகாரம்.

இ - ள். இம்மாதாவாய்த்த கண்ணத்தைச் சீவகன்பழித்தபின்பு ஆடவரைக்
 காய்ந்தனளென்றுகூற, அதுகேட்டு இவட்குத்தியானாகியகானை மாய்ந்தான்போலுமே
 யென்றானாக, மகளிரெல்லாம் தூறுமபுகுவானென்று வாழ்த்தி, ஐயனுய்ந்தான்;
 அதனையாராய்ந்தேம்; பின்பு விளங்குவதுஞ்செய்தேமென்றானென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(ச௯)

காலுற்றகாமவல்லிக்கொடியெனக்கலங்கிநங்கை
மாலுற்றுமயங்கியாங்கண்மடக்கிளிதூதுவிட்டேஞ்
சேலுற்றநெடுகைச்செவ்வாய்த்தத்தைதன்செல்வங்கண்டே
பாலுற்றபவளச்செவ்வாய்த்தத்தையாற்பரிவுதீர்ந்தேம்.

இ - ன். நங்கை அவற்குற்றதுகேட்டுக் கலங்கிப் பித்தேறியேங்குதலின், யாங்
கன் தத்தையைக்கண்டறிந்துவாவென்று கிளியைத்துதுவிட்டேம்; அங்ஙனம்போய்ச்
சேலையொத்த கண்ணினையுடைய தத்தைதன்பொலிவகக்கண்டு வந்துகூறிய அத்
தத்தைசொல்லாலே வருத்தந்தீர்ந்தேமென்றாரென்க.

சொல்வருவிக்க. பாலுற்ற - பாலுண்ட.

(௧௦)

அன்பொட்டியெமக்கோர்கீதம்பாடுமினடித்தியாரு
முன்பட்டதொழிந்துதுங்கண்முகவியர்முனிவுதீர்ந்தார்
பொன்றொட்டேமயாமுதும்மைப்போகொட்டோம்பாடல்கேளா
தென்பட்டுவிடனுமென்றாரிலங்குபூங்கொம்பொடொப்பார்.

முத்தவந்தனனாதலின், அடித்தியாரென்றா.

இ - ன். கொம்பொடொப்பார அடித்தியாரும் ஆடவகாககானேனென்று நெஞ்
சிற்கொண்டதனைத்தவிர்த்து தும்மிடத்து முகவியராய் முனிவுதீர்ந்தாராதலின், நீரும்
எம்மிடத்து அன்புசெய்தலைப்பொருந்தி எமக்கு ஒருகீதத்தைப்பாடுமின்; நீர் என்பட்டு
விடினும் பாடல்கேளாமல் தும்மைப் போகவொட்டோம்; அதற்கு யாரும் இவனை
யாணையிட்டேமென்றாரென்க.

(௧௧)

பாடுதும்பாவைபொற்பேபற்றிமற்றெமகருநல்கி
னாடமைத்தோளினீரஃதொட்டுமேற்கேண்மினென்ன
காடியார்பேயைக்காண் பார்நங்கைகாளிதுவுமாமே
யாடுவதொன்றுமன்றிவ்வாண்மகனுரைப்பதென்றார்.

இ - ன். தோளினீர்! பாவை தனது தோற்றப்பொலிவுதொடங்கி யொழிந்த
வற்றையும் எமக்கு நல்குவளாகில் பாடக்கடவேம்; அதனை யொட்டுவாளாயிற்
கேண்மினென்றானாக, அவர்கள் அதனைப் பொன்னையிருப்பதொரு பேயைப்பிடித்து
எமக்குத்தறி, பாடுவேமென்றானாகக்கருகிப் பொன்னல்லாத பேய்தன்னைநாடிக்காண
பார்யார்? அதுவுமன்றி இவ்வாண்மகன் பொற்பேயென்றுகூறுகின்றது இவ்வுலகில்
நிகழ்வதொன்றன்றாதலால் இதுவும் நாமொட்டுதற்காமேயென்றாரென்க.

உலகிலல்லாததற்கு உடம்படலாம், அஃது ஒருவனாற் காட்டமுடியாதாதலின்.
* “ஒருபொருளிருசொற் பிரிவில வளையார்” என்னுஞ்ஞத்திரத்து வளையாரென்
றதனாற் பொற்பேயென்னுமேகாரவீற்றுப்பெயர் வேறுமோர் பொருடந்துகின்றலிற்
பேயென்று யகரவீறுமாய்நின்றது. இதற்கு யகரவொற்று விகாரத்தாற்றொக்கதாம்;

* “அருங்கழி காத மகலுமென் றுமென் றலந்துகண்ணீர் - வருங்கழி காதல் வனசங் கள்” என்றவிடத்து அலர்ந்தென்பது அலந்தென்றுவிகாட்பட்டுநின்றும்போல. (௫௨)

பட்டுலாய்க்கிடந்தசெம்பொன்பவளமோடிமைக்குமல்து
லொட்டினுளதனையோராதுலம்பொருதோளினுனும்
பட்டவாணுதலினுய்க்குப்பாடுவல்காமன் றந்த
தொட்டிமையுடையவினைச்செவிச்சுவையமிர்தமென்றான்.

இ - ள். பட்டுச் சூழ்ந்துகிடந்தவல்குலையுடையான் அவன் கருதியபொருளை யோராத்தே யில்லாததற்கு ஒட்டலாமென்றுகருதி யொட்டினான்; ஒட்டினபின் தோளினுங் காமன்பாடின ஒற்றுமையையுடைய சாரீரவீணையாகிய செவிக்கு இனிமைதரு மமிரத்ததை வாணுதலையுடைய நினக்குப் பாடுவேனென்றானென்க.

இனிப் பொன்னுலேபேயைப்பண்ணிக் கொடுப்போமென்று ஒட்டினுளென்பாரு முளர். காமனைக்கடறினான், இவன் வரமவேண்டிப்போதலைக்கருதி. (௫௩)

வயிரவில்லுமிழும்பைம்பூண்வனமுலைகளிர்தம்மு
ளுயிர்பெறவெழுதப்பட்டவோளியப்பாவையொப்பான்
செயிரில்வாண்முகத்தைநோக்கித்தேன்பொதிந்தழகுதழகுறப்
பயிரிலாநரம்பிற்கீதம்பாடியதொடங்கினுனே.

இ - ள். நின்றமகளிரிற் சுரமஞ்சரிமுகத்தைப்பாத்திக் கீதத்தைப்பாடுதற்குத் தொடங்கினுனென்க.

நரம்பிற்பயிரில்லாதகீதம் - நரம்போடுகூடி மறைகின்ற அருவருப்பில்லாதகீதம்; தனித்துப்பாடுதல் அரிதென்றா. அமுதம் - இனிமை. நரம்போடேபாடினானென் பாருமுளா (௫௪)

வேறு.

தொடித்தோள்வளைநெகிழ்த்தொய்யின்முலைமேல்
வடிக்கேழ்மலர்நெடுங்கண்வார்புயலுங்காலும்
வார்புயலுங்காலும்வளைநெகிழ்நுந்நிறத்தா
லார்வமுறுநெஞ்சமழுங்குவிக்குமாலே.

இ - ள். வட்டமான வளைநெகிழாநிற்க, வெவகிர்போலு நிறத்தையுடைய கண்ணும் முலைமேலேநீரைக்காலும்; அங்ஙனங்காலுதற்கும் நெகிழ்த்தற்குங்காரண மாகிய நம்மிடத்துளதாகிய ஆர்வமுற்றநெஞ்சினை மாலேவந்து வருத்துவிக்குமென்க. (1)

ஐதேந்தகலல்குலாவித்தழலுயிராக்
கைசோர்ந்தனலுன்றிக்கண்ணீர்கவுளிலைப்பக்
கண்ணீர்கவுளிலைப்பக்கையற்றியாமினையப்
புண்ணீரும்வேலிற்புருந்ததான்மாலே.

இ - ன். மெல்லிய காஞ்சியையேந்தியவல்ருலையுடையாய், கொட்டாவிடுகாண்டு உயிர்த்துச் சோர்ந்து கையையணவிலேயுன்றுதலாலே, கண்ணீர் கவுணையலைப்ப வீழும்; அங்ஙனமலைத்தலின், யாம் கையற்று அதன்மேலே யினையும்படி மாலேவந்த தென்க.

வீழ்மெனவருவிக்க.

(௩௬)

அவிழ்ந்தேந்துபூங்கோதையாகத்தலர்ந்த
முகிழ்ந்தேந்துபூண்முலைமேற்பொன்பசுலைபூப்பப்
பொன்பசுலைபூப்பப்பொருகயற்கண்முத்தரும்ப
வன்புருகுநஞ்சமமுங்குவிக்குமலை.

இ - ன். கோதாய்! எனதாகத்தில் வீங்கினமுலைமேலே பொன்போலும்பசுலை பொலிவுபெறும்படிதோன்றும்; அங்ஙனம்பூவாநிற்க, அரும்பாநிற்க, நெஞ்சை மாலே வந்து அழுங்குவிக்குமென்க.

தோன்றுமெனவருவிக்க. இத்தாழிசைமூன்றும், தனக்கு வேட்கை நிகழ்ந்ததாகக் கூறலாகாமையின், மலைப்பொழுதுகண்டு ஆற்றாதலைவிதோழிக்குக்கூறிற் றாகக்கூறினான். இனித் தலைவன் ஆற்றாமைக் கூறிற்றென்பாருமுளர். (௩௭)

வேறு.

பாடினான்றேவகீதம்பண்ணினுக்கரசன்பாடச்
சூடகமகளிர்சோர்ந்துசெருக்கியமஞ்ஞையொத்தா
ராடகச்செம்பொற்பாவையந்தணற்புகழ்ந்துசெம்பொன்
மாடம்புக்கநங்கற்பேணிவரங்கொள்வனானையென்றான்.

இ - ன். பண்ணினுக்கரசன் தேவனாற்பெற்ற பாட்டைப்பாடினானை, மகளிர் சோர்ந்து மயங்கியமயிலையொத்தார்; அப்பொழுது சுரமஞ்சரி அந்தணனைப்புகழ்ந்து நானைக் கோயிலிலேபுகு நமக்குத்தெய்வமாகிய காமனைவழிப்பட்டு இப்பாட்டை யுடைய சீவகனைத் தரவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்வேனென்று கூறினானென்க. (1)

மடலணிபெண்ணையின்மணிமருளருநம்பைமான
உடலணியானிரையருத்தெழுமுலையினாளு
மடலணிதோழிமாருமார்வத்திற்கழுமவிப்பாற்
கடலணிதிலகம்போலக்கதிர்ந்திரமுனைத்ததன்றே.

வடிவாற் பணியின்றருநம்பையமானத் தோன்றினமுலை; நிறத்தான் மணி மருள் முலை.

இ - ன். சுரமஞ்சரியும், பிறரை வருத்துதலுடையராய், அவனைச்சூழ்ந்த தோழி மாறும் வரம்பேண்டவெண்ணும் வேட்கையிற்றிரள, இப்பாற் கடலிடத்தே கதிரவன் றோன்றினானென்க. (௩௮)

பொன்னியன்மணியுந்தாருங்கண்ணியும்புனைந்துசெம்பொன்
மின்னியற்பட்டஞ்சேர்த்தியானெய்பால்வெறுப்பலுட்பு.

மன்னியற்பாண்டில்பண்ணிமடந்தைகோல்கொள்ளவைய
மின்னியற்பாவையேற்பத்தோழியோடேறினோள்.

இ - ன். நிலைபெற்ற செலவ்வினையுடையஎருத்தை மணிமுதலியவற்றாற்புனைந்து
சேர்த்தி ஊட்டிப் பண்ணி ஒருமகள் செலுத்துங்கோலைக்கொள்ள, பாவை தோழி
யுடனே யாடவரைக்காணுமற போம்போக்கிற்கியைய வண்டியையேறினாளென்க.()

ஆடவாரியியவேகிபஞ்சொலார்சூழக்காமன்

மாடத்துளிழிந்துமறவ்வள்ளிலைமறையவைத்துச்

சூடமைமலைசாந்தமவிளக்கொழி தூபமேந்திச்

சேடியாநொழுதுநிற்பதுருமகள் பரவுமன்றே.

இ - ன். அரசனானையால் ஆடவாரியோக மகளிர்சூழவேந் யிழிந்து கூடவந்த
வந்தணனைத் தான்பரவுகின்றது சேளாதபடி கடியறையிலே மறையவைத்துச்
சேடியர் சூதிலமைந்த மலைமுதலியவற்றையேந்தித் தண்ணைத்தொழுதுநிற்பத் திரு
மகள் பரவாநிறுமென்க. (சூக)

பொன்னிலஞ்செனனிபுல்லவிடமுழந்தாளையுன்றி

மினனவிமலைமென்பூங்குழல்வலத்தோளின்விழுக

கன்னியங்குபுகைகண்போற்கலனணியெருத்தங்கோட்டித்

தொன்னிருகையுங்குபுகைத்தையலீ துரைக்குமன்றே.

இ - ன். தையல் இடமுழந்தாளையுன்றி மலைபுங்குபுலம் வலத்தோளிலே
வீழும்படி கமுகின்கண்போற்குழத்தை வலத்தேசாய்த்து நிலத்தைச் சென்னி
புல்லம்படி வனங்கி யெழுந்திருந்து இரண்டையினையுங்குவத்துநின்று இதனைக்
கூறுமென்க. (சூஉ)

*காமமாதசெவகட செவ்வாயத்தமனியக்குழையினையோ

காமமிக்குடையேந்நானேசீவகனகலஞ்சேர்துநீன்

மாமணிமகரமம்புவண்சிலைக்கரும்புமான்மோ

பூமலாராபவிவலூரொடும்பொலயவென்றாள்.

இ - ன். கணனையும், வாயையமுடைய குழையினும், இவ்விடத்தே யொரு
வரம் வேண்டிதலையுடையேன், அதுயாதென்ற பூமலிமாப்பனே, எனக்குச் சீவகனைத்
தருதல்; அங்குநந்தரில் நினக்கு மகரக்கொடியும், அம்பும், சிலையாகியகரும்பும்,
தேரும், ஊரோடே பொலியத் தருவேனென்றாளென்க.

காமமிக்கும் பாடலம்.

(சூக)

மடடவிழுகோதைபெற்றாய்மனமகிழ்காதலானே

யிட்டிடைநோவநில்லாதெழுகெனவேந்தறோழன்

* கணவரோடு பிரிவின்றி யின்பதுகர விரும்பியமகளிர் காமவேள்கோட்டஞ்
சென்று அவனைத்தொழுவர்; “சோமகுண்டஞ் சூரிய குண்டத் துறைமுழங்கி - காம
வேள் கோட்டந் தொழுவார் கணவரோடு - தாயின் புதுவ ருலகத்துத் தையலார் -
போகஞ்செய் பூமியினும் போய்ப்பிறப்பர்” என்றார் சிலப்பதிகாரத்திலும்.

பட்டிமையுரைத்ததோரார் பரவியதெய்வந்தன்வாய்
விட்டுரைத்திட்டதென்றேவேற்கண்ணுள் பரவிமிண்டாள்.

இ - ள். கோதாய்! நின்காதலாண்பெற்றாய்; இனியிடையோவ நிலலாதே
போவென்று புத்திசேனன் வஞ்சனைகூறினமை யறியாதே தான் பரவியதெய்வத்
தன்வாய்விட்டுக்கூறிற்றென்றே பின்னும்பரவீ வேற்கண்ணுள் மீண்டாளென்க. (௬௪)

அடியிறைகொண்டசெம்பொனாடகச்சிலம்பினாள்
கடியறைமருங்கினின்றமைந்தனைக்கண்மிநாணி
வடியுறுகடைக்கணைக்கெடுஞ்சு துட்டுகன்னவார்ப்பூங்
கொடியுறுவொசிந்துநின்றாள் குழைமுதத்திருவோடொப்பாள்.

அடியிறைகொண்ட - அடியிலே தங்குதல் கொண்ட. ஆடகச்செம்பொனாற
செய்தசிலம்பு. கடியறை - மணவறை.

இ - ள். சிலம்பினாள்சிய திருவோடொப்பாள் அறையிடத்தே பழைய
வழவைக்கொண்டுநின்ற சேவகனை நெஞ்சதுணுக்கெனக்கண்டு வடுவகிபோலுங்
கடைக்கண் நோக்காரிதக நாணித் கொடிபோல வளைந்துநின்றாளென்க. (௬௫)

இலங்குபொன்னேலைமின்னவின் முகஞ்சிறியகோட்டி
யலங்கலுங்குழலுந்தாழ்வருமணிக் குழையோர்நாதிற
கலந்தொளிகான் றுநின்றுகதிர்விடுதிருவிவீச
நலங்கனிந்துருகிவின்றாணுமவேற்காமாகணணாள்.

இ - ள். வேல்போலுங்கண்ணுள் அலங்கலுங்குழலுந்தாழ், குழை திருவிவீ
வீச, ஒலைமின்ன முகத்தைச்சிறியவாகச்சாய்த்து, அன்புமுற்றி, நெஞ்சருகிரின்று
ளென்க.

கதிர்கலந்துநின்று ஒளியைக்கான்றுவ்மெணிக்குழை, அதற்கியல்பு. (௬௬)

எரிமணிக்கலாபத்திட்டவீந்திர நீலமென்னு
மொருமணியுந்நீநேரேயொரு நதிரும்புவதேபோ
லருமணிப்பூனிடைனவ்வயிறணிந்ததோலந்
திருமயிரொழுக்கம்வந்தென்றின்னணிறைவவாந்தகன்றே.

இ - ள். அங்கனம் நின்றநிலையை அவன்கண்டு மேகலையிலழுத்தின இந்திர
நீலமென்னும் ஒப்பில்லாதமணி பலகதிரையுமிழாதே உந்திநேரே யொருகதிரை
உயிழுந்தன்மைபோலப் பூனினைது வயிற்றை யழகுசெய்த அழகுடைய மயிரோ
ழுக்கம்வந்து என்னிறையைக் கவர்ந்ததல்லவோ, இனி ஒழிந்தன என்செய்யுமென்று
தன்னிலேகூறினானென்க. (௬௭)

தேறினேன்றெய்வமென்றேதினடிவேனையினுய்யேயன்
சேமடிபரவவந்தேனருளைத்தொழுதுசேர்ந்து
நாறிருங்குழலினுளைநாக்ணைவீடையிற்புல்லிக்
கோரொழித்தநங்கனெய்யங்குழைந்துதார்திவண்டதன்றே.

இ - ள். நின்னடியைப் பரவவந்தேன்; வந்தயான் நின்னைத் தெய்வமென்றே

கருகிப் பின்பு மானிடமென்றேதேறினேன்; இனித் தீண்டையினுய்யேன்; அரு ளாயென்று சேர்ந்து அங்கனெய்தலாற் கொடுப்பாரும் அடுப்பாருமின்றி நாகை யணிகின்ற விடைபோலேபுல்ல, தார்குழைந்து வாடிற்றென்க.

புல்லி - புல்ல.

(சுஅ)

கலைபுறஞ்சூழ்தவல்குத்தாமயிற்சாயலானு
மலைபுறங்கண்டமார்பின்வாங்குவிற்றடக்கையானு
மிலைபுறங்கொண்டகண்ணியின்றமிழியற்கையின்பு
நிலைபெறநெறியிற்றுயத்தாரிகாதமக்கிலாதிரார்.

இ - ள். மயிற்சாயலானும், பச்சிலையை இடத்தேயுடைத்தாகிய கண்ணியை யுடைய மலைதோற்ற மார்பினையுடைய தடக்கையானாகிய தமக்கொப்பிலாதிரார் இனியதமிழகூறிய இயற்கைப்புறாச்சியாகிய இன்பம் நிலைபெறும்படி முறைமை யின் நுகர்த்தாரென்க.

இது சுட்டி யொருவர் பெயர்கொள்ளப்படுவதெனின், உலகியல்லுழக்கான தசந் தருவமாம்.

(சுக)

குங்குமங்குயின்றகொம்மைக்குவிழுவேகுளிர்ப்பத்தவந்
தகங்குழிமேனியல்குத்தாகுடன்றி ருத்தியம்பொற்
பொங்குபூஞ்சிலம்பிற்போகதபூநதுகளவித்துமாதர்
கொங்கலகோதைநுட்டிக்குபு னலந்திருத்தினுனே.

இ - ள். அங்ஙனதுதர்த்து வேட்கைதீராதகராமையிற் பிறந்த வெப்பநீங்கும் படி மாதருடைய முலையையும், அழகொழுகிற மேனியையுங் குளிரத்தவந் புணர்ச்சியாற்குலையின் அல்குலில் மணிகளையுஞ்சேரத்திருத்திச் சிலம்பிற்போர்த்த பொங்குபூந்தாதையநுடைத்துக் கோதையை முன்புபோலேகுட்டிக் குழைலத்தை யுந்திருத்தினுனென்க.

அவ்விடம் பூப்பரப்பிக்கிடத்தலிற் பூந்துகள்கூறினா.

(எ0)

வேறு.

வானாகமழ்மதுவஞ்சாரதமேந்திமதுத்துளிநதுவண்டுஞ்சரும்புமுக ன், தேனாற்பூங்கோதாய்நினைக்குக்காமஞ்சிலையிரண்டுஞ் செவ்வனேகோலித்த ன்தான், ன்றானரப்பண்ணிநதுதடநுநீக்கித்தண்ருநிதிதோய்த்துத்தகைமைசா ன்ற, வுனாநதுவோரிணையம்புந்தந்தானென்னையுனாகவேண்டினுனே.

இ - ள். வானின்சண்ணேநிறைந்து கமழுகின்றமதுவையுஞ் சாந்தையும் ஏந்தி அம்மதுவைத்துளித்தலின், மூகம்வண்டுஞ் சுரும்புந் தேனினமுநுகருங்கோதாய், நின்னைக்கண்டுவைத்து நினக்குக் காமன் றன்கையில்வல்லையுஞ் சேமவல்லையுநேரே வளைத்துத்தந்தான்; அதுவுமன்றி அவன்றான் தாழ்வறப்பண்ணிக் குருதியைத்தோய்த் து உறையைநீக்கி யழகுநிறைந்ததூரிணையம்பையுந் தந்தானுதலால் என்னை உயிருட னிருக்கவேண்டி யிருந்தானென்று இகழ்ந்துகூறினென்க.

ஏகாரம் - தேற்றம். நோக்கியமேனிவாடுதலின், ஊனாந்தவென்றார். (எக)

கண்ணக்கண்ணிக்கமழ்பூங்குழற்ருமபேர்திஞ்சொலாங்கதிர்முலைகளின், வண்ணக்குவாணுநிலனுமெல்லாம்விலையேமழமின்னுறுசுப்பினுளைப், பெண்ணுக்கணியாகவேண்டிமேலைப் பெரியோர்பெருமான்படைத்தானென்று, புண்ணக்கவேலான்புகழநாணிப்பூநாக்கிப்பூக்கொசிந்தகொம்பொத்தாளே.

இ - ள். புள்ளுமகிழ்ந்தவேலான் றுசுப்பினுளை அயன் படைக்கின்றபொழுதே பெண்களுக்கு ஒருதிலகமாகவேண்டிப்படைத்தானாதலின், இவளுடைய முலைகளின்வண்ணத்துக்கு வாணும்நிலனுமெல்லாம் விலைபோதாவென்றுபுகழ, நாணிப்பூவுக்கொசிந்த கொம்பையொத்தாளென்க.

இதுமுன்னிலைப்படாக்கை ராதுவைப்புநப் டவிட்ட கண்ணியையும், குழலையுமுடைய சொல்லான் - சுட்டுப்பெயர். (௭௨)

வேறு

இறங்கியமாதாதன்னையெரிமணிநகரக்ககையாற்
குறங்கின்மேற்றமுழுவிலைவதுக்கோதையகருநுதிவோலா
னறந்தலைநீங்கக்காகருமரசன்யானாநாளோர்
சிறந்தநின்னலததைச்சேரேனாய்விழற்செல்கவென்றான்.

இ - ள். வேலான் அங்குனநாணியமாதநாக சையாநரழுவிக் குறங்கின்மேலேவைத்துக்கொண்டு நானே நின்னலததைச்சேரேனாயின், யான் கட்டியங்காரனாககடவேன், நீயினிச் செல்வாபாகவென்றானென்க (௭௩)

விலலிடுமணிசெயாழிமெல்விரல்விதயிர்கூப்பிடு
நல்லடிபணிந்துநிற்பநங்கைநீநடுங்கவேண்டா
செல்கெனச்சிலம்புசெம்பொங்கின்கிணியிழநறமொலகி
யல்குருகாசொலிப்பவாய்ப்பாவைசெய்நெய்தினுளே

ஆழி - மோதிரம்.

இ - ள். அவள் பொத்தகொருபபட்டுக் கணவனேதொழுதலங்கியாதலின் கைகூப்பித்தொழுது வணங்கிநிற, நங்காட்' நீநடுங்கவேண்டா; செல்கென்று அவன் கூற, அவன்சிலம்புங் கிண்கிணியும் பூறநக் காசொலிப்ப ஒல்கிச்சென்று ஆயத்தைச்சேர்ந்தாளென்க. (௭௪)

பருமணிப்படங்கொணுகப்பையெனப்பரந்தவல்நு
வெரிமணிப்பூணிணுக்கின்னலமொழியவேகித்
திருமணிச்சிவிகையேறிச்செம்பொன்னமாடம்புக்காள்
விரிமணிவிளங்குமாலேவெம்முலைவேற்கணுவோ.

இ - ள். பரியமணியைப் படத்தேகொண்ட பாம்பினதுபடமென்னப் பரந்தவல்குலையும், மாலையினையும் முலையினையுமுடைய வேற்கணுள் சீவகனிடத்தே யன்புநிற்கத் தான்போய்ச் சிவிகையிலேயேறி மாடத்தேபுக்காளென்க. (௭௫)

க. திருவிற்றான்மாரிகற்பான்றிவலைநாட்செய்வதேபோ
வருவிற்றாய்த் துளிக்குந்தேறலோங்குதாரீமார்பன்றோழர்
பொருவிற்றம்பிகாமதிலகனென்றிருந்தபோழ்திற
செருவிற்றழ்துதலினுள்கண்மணத்திறஞ்செப்புகின்றார். (எசு)

உ. கனிகுடலிறுதுந்தேனுநலந்துகொண்டெழுதப்பட்ட
புனைகொடிபூத்ததேபோற்பொறுங்கலாறுசுப்பிற்பாவை
நனைகுடைந்துவட்டுதேக்கநன்மணிவண்டிபாடும்
புனைகடிமாலேமாதாதிருத்திதுமொழிந்துவிட்டார்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்

இ - ள். இஃதிரவில் தான் மழைபெய்யக்கூடியதற்குத் தவலையை நாட்கொள்
வதுபோலே வழி விற்றாய்த் தேறலைத்துளிக்குந்தாயுடைய மார்பினையுடைய சீவ
கன்றோடா யாம் உவமிக்கின்ற நம்பிதான் காமதிலகனென்றகூறி யிருந்தவள
விலே, ஏறிட்டவிறோழுகின்ற துதலினுளிடத்து இவன் மணஞ்செய்யுந்திறம் இது
வென்று செப்புநின்றவர்கள் அம்மாதருடைய சுற்றத்தாரிடத்தே இம்மணத்தைக்
கூறிவிட்டாரென்க.

திறம் - சுற்றம். எழுதப்பட்ட நனையையுடையதொரு கொடி, அமுதையுந்
தேனையுந் தன்னுள்ளேகலந்துகொண்டு, இரண்டுமுகையைப்பூத்த தன்மைபோலிருக்
கின்ற முலைசைப்பொழுது துசுப்பினையுடைய பாவைபோலுமாதலென்க. வண்டு
குடைந்து உண்டு தன்வயிற்றைநிறைத்துப்பாடும் மாலையையுடைய மாதலென்க. ()

ஐயற்கென். நரைந்தமாற்றங்கேட்ட லுமலகங்களுங்கள்
வெய்யதேவ்வாய்தொண்டாற்போல்விழுக்கலோடுமிழ்தேற்றான்
செய்வதெனோ பறலாதேனொற்றிலாடிருத்தினென்று
மைபல்கொண்டிருப்பவிப்பாறகுமரிதன்மதியிற்சூழ்ந்தார்.

இ - ள். சபைக்கு இவளைத் தரவேண்டுமென்று கூறியமாற்றத்தை நாய்கன்
கேட்டவளவிலே, உடன்படுதலையும் மறுத்தலையுந்தேற்றாயை நல்லினையிலாதேன்
நல்லினையிலாதாடிருத்திற் செய்வதென்னென்று கலங்கியிருப்ப, குமரியவ்விடத்தே
தன்மதியாலே யுறத்தொடுகிறபதாசுச்சூழ்ந்தாளென்க.

வெய்யதேனை வாயிடத்திற்கொண்டால் வெமமையால் நஞ்சென்றுவிழுங்கா
தேயும் இனிமையாலுமி ழாதேயுமிருக்குமாறுபோல, இவள் விரதத்தால் உடன்
படாதேயுஞ் சீவகளுதலின், மறுதேயுமிருந்தான். (எஊ)

பொற்பமைதாமக்கந்துபொருந்தியமின்னுப்போல
வெற்பகவெரியுமலைப்பவளத்துண்பொருந்தியின்னீர்க்
கற்பெனுமலைவீசிராணென்னுங்களிவண்டோப்பிச்
சொற்புகரின்றித்தோழிக்கறத்தினோடரிவைநின்றார்.

இ - ள். சுரமஞ்சரி தாமத்தையுடைய கந்தைப்பொருந்திய மின்போலே
ஞாயிறுதோற்கவெரியும் மாலையையுடைய துணைச்சேர்ந்துகின்று கற்பாகியமாலையை

வீசி நாணென்னும்வண்டையோட்டிச் சொற்குற்றமின்றாகத் தோழிக்கு அறத்தொடு நின்றாளென்க.

மாலையாலோட்டவே வண்டு மிகவுநீங்காதாம். *“உயிரினுஞ் சிறந்தன்று நாணே நாணினுஞ், செயிர்தீர் காட்சிக் கற்புச் சிறந்தன்று” என்றதனாற் சிறிது நாணே விட்டாள். இன் - அசை. (௭௯)

வழிவளர்மயிலஞ்சாயல்பவளப்பூம்பாவையன்ன
கழிவளர்கயற் தணங்கைகற்பிணையறிந்துதோழி
யழிமதுமாலேசேர்ததியடிபணிந்தாரவாழ்ச்சித்
பொழிமதுப்புயலேங்கூந்தம்செவிலியைப்பொருநதிச்சொன்னாள்.

இ - ள். ஆசாரத்திலேவளர்ந்ததோர் மயில்போலுஞ்சாயலையுடைய பாவையன்ன நங்கையது கற்பிணை, மதுவைப்பொழிவதோராயுலபோன்ற ஐங்கூந்தலையுடைய தோழியறிந்து மாலையைச்சோத்தி வாழ்த்திப்பணிந்த போயச் செவிலியைப் பொருந்தி யறத்தொடுகின்றாளென்க.

கழியில்வளர்ந்த கயல்.

(௮௦)

நனைவளர்தோதைநற்றாய்நங்கைக்கீதுள்ளமென்று
சுனைவளர்குவளையுண்கட்குமதிக்குச்செவிலிசெப்பக
கனையிருட்கனவிறகணடேன்காழும்பொய்கைவறற
வனையதாங்கன்னிரீநின்றற்றநாங்கைக்கெகன்றாள்.

இ - ள். அச்செவிலி கோதையுடைய நற்றாயாகிய சுமதிக்கு இது நங்கைக்கு நினைவென்று அறத்தொடுகிற்ப, அவள் இரவு கனவிலே ஒருபொய்கைவற்றக்கண்டேனாதலால், அப்பொய்கையினோபோன்ற தன்மையதாங் கன்னிரீரும் நங்கைக்கு இன்று அற்றதாயிருந்ததென்றாளென்க. (௮௧)

க. கெண்டையுஞ்சிலையுந்திங்களிளமையுங்கிடந்துதேங்கொ
டொண்டையங்கனியுமுத்துந்தொழுதாவணிக் துாங்கும்
குண்டலமுடையதிங்களிதுவெனுமுகத்திதாதை
வண்புகழ்க்குபேரதத்தன்கேட்டனன்மனைவிசொன்னாள். (௮௨)

உ. செருவினேத்தனலும்வேலோய்சிறுமுதுங்குறைவிதானே
பெருவினேப்பிட்டுக்காத்தகற்பிதுபோலுமையர்
கரிவினேத்தாயந்தசண்ணம்வாட்டினனென்றுகண்டாய்
திருவினேதேம்பெய்மாரிபாற்கடற்பெய்ததென்றாள்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இளமையையுடையதிங்கள். கெண்டைமுதலியன்கிடக்கப்பட்டுத் தொண்டைக் கனியையும் முத்தையுமணிந்து குண்டலத்தையுடையதோர்திங்கள் - இல்பொருளுவமை. தொழுதக - நன்குமதிப்ப.

இ - ன். அச்செய்தியை மனைவி வேலோய், கிறியாளாகிய பேரறிவாட்டிதானே பெரியகாவலிடமிக்காத இந்நக்கற்புத் தனதாய்ந்தசண்ணத்தைச் சீவகன் கரிபோக்கித் தீதென்றானென்று கருகிப்போலேயிருந்ததென்றுசொன்னான்; சொல்லி இது நமக்குத் தேன்மாரி பாற்கடலிலேபெய்ததுகண்டாயென்றான். இதனை மதி போலுமுகத்தி தாதையாகிய குபேரத்தன்கேட்டனனென்க.

இனிப் பிரித்துமுடிப்பாருமளா.

(அங்)

வேட்பதுவிரும்பினாய்க்களைக்கெலாமுணரத்தியார்க்கும்

வேட்பவைவடிசிலாடைவிழுக்கலன்மாலேசாதநங்

கோட்குறைவிறியாக்கிநகுழியங்குறங்கியார்ப்ப

நாட்கடிமாலேயாறகுறங்கையைநல்கினுனே.

இ - ன். நாய்கன் கேட்கப்படுவதாகியவதனை விரும்பிக் கட்டிச் சுற்றத்திற்கெல்லாமறிவித்து விரும்பப்படுவனவாகிய அடிசின்முதலியவற்றை யாக்குகொள்ளக் குறைவின்றாகுண்டாக்கி இயமாப்ப நல்லநாளிலே சீவகற்குச் சுரமஞ்சரியைக் கொடுத்தானென்க.

கேட்டலுமென்றும் பாடா.

(அசு)

பரிய உஞ்சிலம்புசெம்பொற்கினகினியாந்தபாதத்

நரிவையராடன்மிக்காரருமணிவினைவல்லா

ருரியதா மறெண்மாசெம்பொனென்றனக்கோடிழன்று

ரெரியழன்முன்னர்நோந்தேனென்மகடென்றுசொன்னான்.

இ - ன். நல்கினவன் பரியகமுதலியனவாந்த பாதத்தையுடைய ஆடன்மிக் காரவீணைவல்லாராகியஉரியஅரிவையர் துறநெண்மா, பொன் ஒன்றாகக்கோடி, மா மூன்று, இவற்றை என்மகட்குக் கொடுத்தேனென்று அழலின்முன்னேநின்று கூற்றானென்க.

(அரு)

மாசறுமணிபுழுத்துமயிரமுமொளிநுமேனி

யாசறுசெம்பொனாநதவலங்கலங்குன்றனாநு

தாசறுபாணையல்நுறுமணிந்கொம்பனாநுந்

நாசறுகலந்தவிற்பக்கடலதத்தழந்தினாரே.

இ - ன். மணிமுதலியனவும், அலங்கலுமொளிரும் மேனியையுடைய மேருவையொப்பானும், அல்குலையுடைய கொம்பனானும் இன்பக்கடலிலே யழந்தினாரென்க.

(அசு)

அது மேற்குறுகின்றார்.

பொன்வரைபொருதயானைப்புணர்மருப்பனையவாகித்

தென்வரைச்சாந்துமுழங்கித்திரள்வடஞ்சுமந்துவிங்கி

மின்வளர்மருங்குல்செற்றவெழ்முலைமணிக்கன்சேப்பத்

தொன்னலம்பருகித்தோன்றறுமக்கம்புக்கவர்களொத்தான்.

பொன்வளையென்றது - இவன்மார்பை. மூழ்கிச் சுமந்து வீங்கி மருர்குலைச் செற்றமுலை.

இ - ள். தோன்றல் மருப்பினையவாய் மார்பைப்பொருத முலைக்கண் சிவக்கும்படியவடொன்னலத்தைப்பருகித் துறக்கம்புக்கவாகனையொத்தானென்க. (அ௭)

வரிக்கழற்குரிசின்மார்புமடந்தைவெம்புலையுந்தம்முட்
செருச்செய்துநினைத்துப்போரிற்சிலம்பொலிகலந்தபாணி
யரிப்பறையனுங்கவார்க்குமேகலைக்குரலோடணுடிப்
புரிக்குமுல்புலம்பவைகிப்பூவணைவிடுக்கலானே.

நினைத்து - நினைக்க. ஈண்ம - ஈண்ட.

இ - ள். குரிசில்மார்பும் முலையுந்தம்மே முரபடப்போசெய்து பின்புசெய்யும்போரிலே நினைத்தலிற் பாணிகலந்த பறைகெடவார்க்கும் மேகலைக்குரலோடே சிலம்பொலியீண்டக் குழல்குலோது பூவைத்துளிப்பத் தங்கி விடுக்கலானுனென்க.

நினைத்தபோரும் பாடர் (அ௮)

மணியியல்வள்ளத்தேந்தமதுமகிழ்ந்தனந்தர்கூட
வணியிலாக்குவளைப்பூம்போதொருகையினருளியம்பொற்
பிணையுளருகுசேரிப்பேதுறுநுசுப்பென்றெண்ணித்
துணையிமைதோள்கடம்மாற்றேன்றறன்புல்லினானே.

இ - ள். தோன்றறன் பின்னும்புணரக்கருகி அதற்குச்சுளிகடரும்படி மதுவைவள்ளத்தே யொருகையாலேந்த, அதனையுண்டு மயக்கம்குதவின, இப்பிணையனையுபுணரின் இடைமுரியுமென்றெண்ணிக் கூந்தற்குப் போதை யொருகையாலே கொடுத்து மார்புறமுயங்கிற் புணர்ச்சிபேட்டைமிகுமென்று சிறிதுநீங்கித் தோளால்நெகிழ்ப்புல்லினானென்க.

அஞ்சொறபிணையுநறியசோதகி யென்பது பாடமாயிற் புகழ்மாலேகுடும்பென்க. (அ௯)

க. மல்லலங்குகைபோலும்பலர்முயங்காரமார்பிற்
புல்லன்மின்போயின்வேண்டாவென்றவன்புலந்துநீங்க
முல்லையங்கோதையொன்றும்பிழைப்பிலேன்முளியனீயெவர்
றல்லலுற்றரத்தமார்த்தசீறடிதொழுதிட்டானே. (௯௦)

உ. வட்டிகைப்பாவைநோக்கிமகிழ்ந்திருந்திலீரோவென்னுத
தொட்டிமையுருவந்தோன்மச்சுவரையேபொருந்திநின்றாய்
கட்டழகுடையநங்கைநீயெனக்கருதிக்கண்ண
னொட்டியானோக்கிற்றென்றானொருபிடிநுசுப்பினுட்கே. (௯௧)

ங. நுண்ணுகிவெகிழ்ந்தவல்குஞ்ஞமணிபரந்திமைப்பநொந்து
கண்களையிடுகக்கோட்டிக்ககாமத்திற்செயிர்த்துநோக்கிக்

குண்டலமில்லக்கக்கோதைகூந்தலோடவிழ்ந்துசோர
வொண்டொடியூழின்ருளொளிர்மணிப்பூங்கொப்பொப்பாள்.

இவைமூன்றுமொற்தொடா.

இ - ள். கொம்பொப்பாளாகிய ஒண்டொடி, அவன் மார்புறமுயங்காமை யிற் பிறர்முயங்கவைத்தானென்று கருதி, பலருங் கங்கைபோல் ஆயிரமுகமாக முயங்குமாற்பினுல் இனிப் புல்லன்மின், திண்டவேண்டா; போமினென்று அவள் புலந்துநீங்கிறிப்ப, அவளுருவம் பளிக்குச்சுவரிலே யெறித்ததனை அவளேயென்று கருதிக்கோதாய, யான்பிழைப்பிலேன்; நீமுனியலென்று அடியைத்தொழுதான்; அதனான் எம்மையேதொழுதானென்று புலவிதீராத பின்னும் வட்டிகைப்பாவை போல்வான் என்னுருவம் பளிங்கிலே தோன்றலிற் சிறிதபாடமிக்குத் தோன்ற, அதனிடத்து நன்மையேநோக்கி மகிழ்ந்திருந்திலிரோவென்னுக் காமத்தாலேமன நொந்து செயிர்த்துக் கண்களை இடுகக்கோட்டி நோக்கியிமைப்ப இலங்கச் சோர ணுடிகின்றான், நின்றஅந்தன்னுசுப்பினுட்கு நங்காய், யான் கண்ணால் ஒட்டிநோக் கிற்று; நீபளிக்குச்சுவரிலே பொருந்தினின்றாயாதலின், கின்னிழிலைக் கட்டமுகுடைய நீயென்றுகருதிக்காணென்றானென்க.

நம்மின்மிச்சகவடிவுவுண்டு விரும்பினுனென்று ஊழினான். என்னவென்றுபாட மாயின், என்றுகூறியுமுளுளென்க (கஉ)

கிழவனாய்ப்பாடிவந்தென்கீழ்ச்சிறையிருப்பக்கண்டே
னெழுதியபாவைநோக்கியினாயவித்திருப்பக்கண்டே
நெழிகவிக்காமமோரூரிரண்டுகமாயிறமென்றான்
கழுதாண்ணீர்சாண்மைநனாவிபோழ்த்திடடவல்லே.

இ - ள். அங்ஙனம் தேற்றவடிவ கொண்டுதுவ்ந்தாதகுணமுடைமையிற் கேளா ளாய், கிழவனாய் என்காவலிடத்தேவந்தபாடியிருப்ப அதகண்டேன்; பளிககற்றேன் றிய பாவையை விரும்பி ஒருபடத்திலேயெழுதவேண்டி இமையாதுநோக்கியிருப்ப வுங் கண்டேன், ஓரிடத்தே இரண்டுமுறைமைநிகழ்ந்ததாதலால் ஈண்டுநிகழ்த்துகின்ற காமத்தையொழிகவென்று அழுதகண்ணீர்கள் மைந்தனுயிராகக்கெடுத்தவென்க.

நீர்களென்றதனை. “என்பாட்டுப்பாலோசில” என்றாற்போலக்கொள்க. (கக)

அலங்கருதவிழவஞ்செஞ்சிறையணிந்தவம்பூஞ்
சிலம்பின்மேற்சென்னிசேர்த்திச்சிறியவர்செய்ததிமை
புலம்பலர்பொறுப்பர்பொய்தீர்பெரியவரென்றுகூறி
யிலங்குவேற்கண்ணியூடலீளையவன்க்கினுளே.

இ - ள். இளையவன் இதுதீருமுபாயநாடி வேற்கண்ணியூடலை, சிறியவர்செய்த திமையைப் பெரியவர் வெறுராய்ப் பொறுப்பரல்லவோவென்றுகூறிச் சிலம்பின் மேலே தாதவிழும்படி. தன்சென்னியைச்சேர்த்தி நீக்கினுனென்க. (கச)

யாழ்கொன்றகிளவியாடனமிழ்துறழ்புலவிநீக்கிக்
காழின்றுக்கனிந்தகாமக்கொழுநகலிதுகர்த்துகாதற்

ஞாழ்கின்றதாமமார்பன்றையலோடாடிவிள்ளா
ஞாழ்சென்றமதியும்வெய்யோடுஒட்டியொன்றாய்தொத்தான்.

இ - ள். காதலாற்றங்குகின்றசேவகன் கிளவியாளது புலவியைநீக்கி அவனோ
டேகூடி நீங்காணாய் விதையின்றிப்பழுத்த காமமாகியகனியை நுகர்ந்து, முறையா
னிறைந்த உவவுமதியை வெய்யோன்பொருந்தி யொன்றானதன்மையை யொத்தா
னென்க. (கூடு)

பச்சிலைப்பட்டுமுததும்பவளமுமிமைக்குமல்து
னசசிலைவேற்சுணமாநீங்கைமுகமுறுவன்மாந்தி
யிச்சையுந் துறிப்புநோக்கியெய்வதேகருமமாசுக்
கைச்சிலைகணையோடேந்நிக்காமனிக்கடையைக்காப்பான்.

பச்சிலைப்பட்டு - பசியவிலைத்தொழிலையுடைய பட்டு. மாந்தி - மாந்த.

இ - ள். அல்குலையுங் கண்ணையுமுடைய மாதரது முறுவலை அவன்மாந்துநம்படி
அவனினையையும், அவன்முடித்திற்குறிப்பையனோக்கி, எய்வதேதனக்குத்தொழிலா
கக்கையிலே வில்லை யம்புடனேயேந்தி யிவ்வாயிலே யிற்பொழுதுகாப்பான் காமனே,
வேறொருவனல்லனென்று தேவாகூறினாரென்க. (கூசு)

கடிப்பிணைகாதுசேர்த்திச்சிநழிகைக்காதநாத்
தொடுத்தலர்மாலேசூட்டிக்கிம்புரிமுததமென்றே
ளடுத்தனிர்தாகஞ்சாந்தினணிபெறவெழுநியல்ந,
லுபித்தபொற்கலாபந்தைவந்தொளிவளை திருத்தினுனே

இ - ள். பிரியக்கூறிக் காடுலே கடிப்பிணையையிட்டு, முடியிலே மாலையைச்
சூட்டி, தோளிலே கிம்புரிவடிவான முத்தத்தைச்சேர்த்தி யணிந்து, ஆகத்தைச் சார்
தாலேயெழுதி, அல்குலைச் சூழ்ந்த கலாபத்தைத் தைவந்து வளையைத்திருத்தினு
னென்க. (கூசு)

இலங்குவெள்ளருவிக்குன்றத்தெழுந்ததண்டகரச்செந்தி
நலங்குளரகிலுந்தேனுங்கட்டியுள்கூட்டிப்
புலம்பறவளாத்தவம்மென்புமபுகையமளியங்கண்
விலங்கரசனைபகாளை வெள்வளைக்கிதனைச் சொன்னான்.

இ - ள். குன்றிலெழுந்த தகரவிறகின்றியிலே அகின்முதலியவற்றைக் கூட்டி
யிட்டுக் குற்றமறவளர்த்த புகையினையுடைய அமளிக்கண்ணையிருந்து சிங்கவெற்றை
யொத்தகாளை சுரமஞ்சரிக்கு இதனைக்கூறினானென்க. (கூசு)

கருமநீகவலவேண்டாகயற்கணப்பிரிவெல்லிள்ளு
ளருமைநின்கவினைததாங்கலதுபொருளென்றுகூறப்
பெருமநீவேண்டிற்றல்லால்வேண்டியெயிற்றொன்றுண்டோ
வொருமைநின்மனத்திற்சென்றே னுவப்படுதயுவப்படுதென்றான்.

இ - ள். கயற்கண்ணாய், கீ கவலவேண்டா; யான்கூறுகின்றகாரியம் யாதெ
னிற்சிலநாள் நின்னைப்பிரிவேன்; பிரிந்தால் நின்கவினைத்தாங்குவாயாக; அஃது

அருமையையுடைய பொருள்காணென்றுகூற, பெரும், நீவிரும்புவதன்றி யான் விரும்புவது வேறென்றுண்டோ, யானொருபடிப்பட்ட நின்னுடைய மனம்போலே யொழுகினேனாதலின், நின்மனமுடப்பதேகாண் என்மனமுடப்பதென்றானென்க.

தாங்கல் - அல்லீற்றுவிங்஑ோள். பொருள் - காரியம். வேண்வே - ஒருமைப் பன்மைமயக்கம். (கூக)

நானொடுமிடைந்ததேங்கொணங்குதுகிளவிகேட்டே
பூண்வடுப்பொறிப்பப்புல்லிப்புனைநலம்புலம்பவைகேன்
மேன்மிடைகோதையென்றுதிருமடனெழுந்துபோகி
வாண்மிடைதொழாசூழத்தன்மனைமகிழ்ந்துபுக்கார்.

இ - ன். அவள் அங்ஙனங்கூறிய நானொடுமிடைந்த கிளவியைக் கேட்டுக் கோதாய், நின்னலம்புலம்ப வைகேனென்றுபுல்லிச் சீவகன்போய்த் தேரீழர்குழச் சென்று தன்மனையிலேபுகுகாணென்க.

பிரிவாற் றிது நடுக்குறகிளவ். (க00)

புரவியுங்கிளநோக்கிப்பொன்னெடுநதேருநோக்கி
மீரவினும்பகலுமோவாதென்மகன்யாண்டையானென்
றமுதகண்ணீரினிலேகைகழீறுயவல்ககின்ற
மெழுகெரி முகந்தொக்குந்தாய்மெல்வதற்றினே.

இ - ன். புரவிமுதலியவற்றைநோக்கி யிவற்றைவிட்டு என்மகன் எவ்விடத் திருக்கின்றானென்று ஓரவும்பகலும் ஓவாது அழுத கண்ணீராலே கைகழுவி வந்துகின்ற நாயடு, மெழுகு நெருட்பைமுகந்தாறபோல நெஞ்சருகின்ற வருத் தத்தை நீக்கினென்க.

இருக்கூறாச் சந்தித்திருத்தலிற் கந்துகன் மெலிவை யகற்றினான் எனல் வேண்டாவாழி. (க0க)

புறநடுபுணர்நல்குநியுரையவித்துறுப்பினிலே
சுற்றத்தார்க்குநாப்பவிண்டித்தொந்துடன்றழுவிக்கொள்வா
ரெற்றுவாரினைந்துசோர்வார்நம்பியோநம்பியென்னு
வுற்றுடன்றழுதகண்ணீர்காலலக்தொழுதிற்பட்டே.

இ - ன். ஓற்றும் உணராதலின்றாக வுரையைத்தவித்து உறுப்பாலே சுற்றத் தார்க்கு வரவையுணர்த்த, அவரினடிச் சேர்த்தழுவிக்கொள்வாராய், எற்றுவாராய்ச் சோர்வாராய்த்தொக்கு நம்பியோ! நம்பியோ! என்னு அழுதகண்ணீர் காலையிழுத்தோ டிற்றென்க.

இஃது உவகைக்கலுழச்சி. (க0உ)

கந்துகன்கழற்ககல்லென் கடற்றிரை யவிந்தவண்ணம்
வந்தவர்புலம்புநீங்கமறைபுறப்படுமென்றெண்ணி
பெந்தைதானிறந்தநாளின்றெனநகரியம்பியாரு
மந்தமிலுவகைதன்னுலகங்குளிர்ப்பெய்தினுரே.

இ - ள். இவ்வருகையால் இம்மறைபுறப்படுமென்றெண்ணிக் கந்துகட்கழறினா ளாக, கடற்றினா கல்லென்கின்ற ஓவியவந்தாற்போல வந்தகற்றம் அழகையைத் தவிர, பின்னரும் அந்தமிலுவகையாலே யஞ்சி நாயனாற்போனநாள் இன்றென்று அகத்திலுள்ளோரெல்லாருங் கூறி அழுதபின்பு அகமகிழ்ச்சியெய்தினாரென்க. (௧௦௩)

செங்கயன்மழைக்கட்செவ்வாய்தத்தையுமகிழ்ந்துதிஞ்சொ லெங்கையைச்சென்றுகாண்மினடிகளென்றிரந்துகூற மங்கலவகையிற்சோந்துமதுத்துளியறுதமாலே கொங்கலர்க்கணணிசேர்த்திக்குங்குமமெழுதினானே.

இ - ள். இவனைக்கண்டு தத்தையுமகிழ்ந்து அடிகளே, சென்று குணமாலே யைக்காண்மினென்று புலவியில்லாத திஞ்சொல்லாலே இரந்துகூற, அவனுஞ் சேர்ந்து மாலையையும் கண்ணியையும் மங்கலக் கூற்றாலே முதற்சேர்த்திக் குங் குமத்தை யணிந்தானென்க.

தேவன் “பன்னிருமதியின்” என்றதனைத் தானுணர்ந்தலிற் றனக்குக்கூட்டின் மையுணர்தலானும், அவன் வருததமிகுதியானும் இங்ஙனமிரந்துகூறினான். குண மாலே கணவனிருத்தலின் மங்கலவணிக்கு உடன்பட்டுப் பின்பு கூட்டத்திற்கு உடம் படாதுகூறுகின்றான். (௧௦௪)

திவினையுடையவென்னைத்திண்டன்மினடிகள்வேண்டா பாவிபேனென்றுநொந்துபரிந்தமுதுருகிறையக் காவியங்கண்ணியொன்றுங்கவல்லயானுய்ந்ததெல்லா காவியேநாறுமேனிரங்கைநின்றவத்தினென்றான்.

இவனைத்திண்டிச் சீவகன்கொலையுண்டானென்று உலகங்கூறலிற் றீவினையுடைய வென்னையென்றான். தான் விலக்கவும் இவன்றின்டலிற் பின்னும் வேண்டாவென் றான். இவனைப் பெற்றுவைத்தும் இங்ஙனநீக்கிக் கூறவேண்டலிற் பாலியே னென்றான்.

இ - ள். அடிகளே, திண்டன்மின், வேண்டா, பாவிபேனென்று அன்புற நழுதுகையாறிக்க, கண்ணி, கவல்ல; யான் எல்லாவற்றையும் பிழைத்தது நீசெய்து வைத்த நல்வினையாலேகாணென்றானென்க.

*“நந்தகிண்டேர் ** பண்” என ஆசிரியனைத் தப்பப் புருந்ததனையும், †“பெண் ணிடர்விடுப்ப” வந்ததன்மையையும், தான் கட்டியங்காரன் ‡ பரிகரத்தைக் கொல் வேமோவென்று நினைத்ததனையுங்கருதி, எல்லாமென்றான். (௧௦௫)

அன்னமென்னடையுநோக்குஞ்சாயலுமணியுமேரு மின்னிணுண் ணுசுப்பும்வெய்பமுலைகளுமுதமுந்நோன்ற

* குணமாலையாரிலம்பகம், ௨௩௮. † கணமாலையாரிலம்பகம், ௧௧௬.

‡ பரிகரம் - நாற்புறத்துந் தொழில்செய்வோர் தொகுதி.

வென்மனத்தெழுதப்பட்டாயாயினுமரிவைகேளா
யுன்னையான்பிரிந்தநாளோருழியேபோன்றதென்றான்.

அணி - அழகு. ஏர் - எழுச்சி.

இ - ள். என்று பின்னும் அரிவாய், கேளாய்; நடைமுதலியனவெல்லாம் என்
மனத்தெழுதப்பட்ட நீங்காதிருந்தாயாயினும் நினை பெய்யுறு புணர்ச்சியின்றிப்
பிரிந்தவொருநாள் ஒருழிகாலம்போலேயிருந்ததுகாண; இன்னும் என்னை வருத்தா
தேகொள்ளென்றனென்க. (௧௦௬)

இளையவன் மகிழ்வுகூறியின்றியிமந்தாபினனா
விரைபொருளாயவெல்லாந்தாழைக்கேவேறுகூறிக்
கிளையவா சூழலொமர்வாணிகளெக்கெடி.
றளையவிழ்தாமமார்பன்றன்னகர்நீங்கினானே.

இ - ள். தாமமாபன் இங்ஙனம் அவன்மனமகிழ்வனவற்றைக்கூறியவனைக்
கூழ் மறைநாட்டாததெசகு மேன்முடியுங்காரியங்களைத் துணிந்துகூறிய சுற்றஞ்
சூழத் தாவுவகுதியாயைக்கொள்ளும்வாணிகளாய் அதற்கோவடங்கொண்டு தன்
மனையினின்றும்போனென்க.

பின்னொன்று என்னக் கூறின், “அன்மைபகடல் வந்தடைவேன்” என்றல்
ஆகாதென்றுணர்க. (௧௦௭)

சுரமஞ்சரியாரிலம்பக முற்றிற்று.

— — —

ஆகாசம் ௨, 1913

௦௦,௦,௦௦

11 த் த 1 வ து

ம ண் ம க ளி ல ம் ப க ம்.

குடம்புனாசெருததற்குவளைமேய்கயவாய்க்குவிழுலைப்படர்மருப்பெருமை
நடந்தவாயெல்லாநறுமலர்மரையினுகிலைச்சொரிந்தவந்திம்பா
றடஞ்சிறையன்னங்குருடொடுநாராபபார்ப்பினமோம்புதலம்ருத
மடங்கல்போற்றிறலாராமாணிகநங்கவளவாய்புள்ளெழக்கழிந்தார்.

செருத்தல் - மடி. கயவாய் - பெரியவாய். பால் - எழுவாய்.

இ - ள். திறலார செருததன்முதலியவற்றையுடைய எருமைதான் போனவி
டமெல்லார் தாமரையின் இனையவிலையிலே சொரிந்தபால், அன்னமுல் குருகும்நாநா
யுமாய் பார்ப்பினத்தைவளர்க்கும் மருதநிலத்தே மணிகநங்குதலிற் புள்ளெழுப்
போயினுரென்க.

இவைபாலுடை ல் நிலப்பண்பு *

(க)

புரிவளையலறிப்பூசலிட்டு மன்றபொழி தீர்ந்ததிலமுழக்கி
வரிவளைசூழும்வலம்புரியினத்துடசலஞ்சலமேய்வனநோக்கி
யரிதுணர்எனம்பெடைபெனத்தழுவினம்மையினலமரலெய்தித்
திரிதருநோக்கத்திலார்நோக்கெய்தலுங்கைவலத்தொழிந்தார்.

திது - ஈண்டுவேட்சை

இ - ள். திலார், புரிந்தவளை குண்முதிரச்சுயிலுலே மெய்நெந்து கூப்பிட்டு
மன்ற முத்தையுழக்கியிரஞ்சங்குமுழக்கிரியும் வலம்புரி யாயிரத்தக்குள்ளே சலஞ்
சலமேய்வனவற்றைநோக்கிப் பாலையுநீனாயும்பிரிக்கவல்ல அன்னம் பெடையென்று
சென்றுதழுவி யவையன்னமயின் வருந்தி மறித்துப்போகின்ற நோக்கத்தைத் தாம்
பார்த்துத் தனக்குரிய ஒழுக்கத்திடத்தின் நெய்தனிலத்தையும் போளுரென்க. (உ)

கோட்டிளங்கலையுங்குடுமென்பிணையுங்கொழுங்கதீர்மணிவிளக்கெறிப்பச்
சேட்டிளங்கொள்ளைத்திருநிழற்றுஞ்சச்செம்பொறிவண்டவற்றையலே
நாட்டிளம்பிடியாராகவுமுகம்பருகுநல்லவர்போன்மலர்பருகு
மோட்டிளமுல்லைமொய்ம்மலாக்கானமுருகுவந்தெதிரொளநடந்தார்.

இ - ள். உயர்ந்த சொன்றநிழலிலே மணிவிளக்கெறிப்பச் கலையும்பிணையும்
* துஞ்ச வண்டுகள் அக்கொன்றைக்கயலே நின்ற முல்லைமலர்களை மகளிர்முகத்
தின் நகையைப் பருகும் ஆடவரைப்போலப் பருகுதற்குக் காரணமான முருகு எதிர்
கொள்ள முல்லைமலையுடைய கானத்தைப் போளுரென்க. (ங)

குழுவெண்ணிங்குட்கோட்டின்மேற்பாயக்குளிர்புனல்சடைவிரித்தேற்கு
முழலவிரசூலத்தண்ணிலேபோலவருவிநீர்மருப்பினினெறியக்

* துஞ்சம்படியென்று சிலபிரதிகளிலுள்ளது.

+
 + " " " 50.

நிலையிலாவுலகினின்றவண்புகழேட்டவனியமேபோன்று
மிலைகுலம்பைம்பூணியமுலைத்துநினின்கனித்தொண்டையந்துவர்வாய்க்
கலைவலார்நெஞ்சிற்காமமேபோன்றுங்கடவுளாவெகுளியேபோன்று
முலைவிலார்நில்லாதொருபகலுள்ளேயுருப்பவிரெஞ்சுரங்கடந்தார்.

இதவும் அவ்விடத்தே அவாபோனகனெமக.ற்று

இ - ள். கேடிலார் தாழாதே யொருமுகூத்தத்தே, புகழைவிரும்பினவன் கை
யிற்பொருள் போமாறுபோலேயும், பூணையுடைய முலையாகிய தூதினையுந் தொண்டை
போலும் வாயினையுமுடைய பரத்தையாகாமம் போமாறுபோலேயும், இருடிகள்கோ
பம் போமாறுபோலேயும் சுரத்தைக் கங்கிப்போனொரென்க.

கனி - முதாநெற்றவடை கலைகளாவன *வேத்தியல் பொதுவிய லென்றிரு
திறத்துக்-க-த்தும் பாட்டுந் துக்குந் துணியும் - பண்ணியாழ்த் தானமும் பாடைப்
பாடலும் - தண்ணுமைக் கருவியுந் தாழ்திங் குழலும் - கந்துகக் கருத்து மடைதூற்
செய்தியுந் - சுத்தரச் சண்ணமுந் தூநீ ராடலும் - பாயற் பள்ளியும் பருவத் தொழுக்க
முங் - காயக் கரணமுங் சண்ணிய துணர்தலும் - கட்டுரை வகையுங் கரந்தரை
கணக்கும் - வட்டிகைச் செய்தியு மலராய்ந்து தொடுத்தலும் - கோலங் கோடலும்
கோவையின் கோப்புங் - காலக் கணிதமுங் கலைகளின் றுணிவு - நாடக மகளிர்க்கு
நன்கென வகுத்த - வோவியச் செந்தூ லுரைதூற் கிடக்கையுங் - கற்றுத்துறை போ
கிய பொற்றொழு நங்கை” என்றுமணிமேகலையிற் கூறப்பட்டனவாம். (௬)

புதுக்கலம்போலும்பூங்கனியாலுபொன்னினாபிண்டியும்பொருந்தி
மதும்கலந்தூழ்துச்சிலம்பிவிழ்வனபோன்மலர்சொரிவகுளமுமயங்கிக்
கதிர்ந்ததன் பூணிகம்புடாழ்பிலி ககளைகுரனாவண்டான
மெதிர்ந்ததன்புனல்குழின்னதிக்கலாமேலியையவரயாவுயிர்த்தெழுந்தார்.

இ - ள். வேட்கோவரிடத்துபுதுக்கலத்தையொக்கும் பொலிவுபெற்றகனியை
யுடைய ஆலும் பிண்டியும் பொருந்தி, முன்னர்ச் செவ்விகலந்து பின்பு காமபுகழ்
லுதலிற் சிலம்பிவிழ்வனபோல மலரைச்சொரிகின்ற மகிழுமயங்கி, பூணியுங் கம்பு
நுஞ் சிறுசின்னம்போலுஞ் செறிந்தகுரலையுடைய நாரையும் வண்டானமு மெ
நிர்த்த நதிக்கலாமேலே யினையவா இளைப்பாடிக் போனொரென்க.

பூணி, கம்புள் இறந்தவழக்கு.

(௭)

அள்ளிலைப்பலவினனிந்துவிழ்ச்சையுங் கனிந்துவிழ்வாழையின்பழனு
ம், புள்ளிவாமுலவன்பொறிவரிக்கமனஞ்சுன் னெண்டினுக்குய்த்துநோய்தணி
ப்பான், பள்ளவாய்நந்துமாமையும்பணித்துப்பன்மலர்வழிபடக்குறைக்கும்
வெள்ளநீர்ப்படப்பைவிதையம்வந்தடைந்தேவேந்தனுக்குணர்த்தமுன்விடுத்
தார்.

இ - ள். செறிந்தஇலையையுடைய பலவின்களையையும், வாழைப் பழத்தை
யும் புள்ளியையுடைத்தாய் ஆண்டுவாரும் அலவன் நிறைந்த குலையுடைய பெடைக்
குக்கொடுத்து அதன் வேட்கையைத்தணித்தற்கு நத்தையையுமாமையையு மிதித்து

* மணிமேகலை, இரண்டாவது ஊரலருணாத்தகாதை.

மலரை வழியாம்படிருறைக்கும் விழையத்தைச் செர்ந்து வேந்தனுக்கு அறிவிக்கும்படி முன்னே யாள்விட்டாரென்க. (அ)

வீட்டகந்தோறும்வல்லகவிரல்போற்பொருந்திநின்றொருங்கெதிர்கொள்கென், தேட்டின்மேற்றீட்டித்திருவெழுத்திட்டாங்கிறைவனுந்தமார்களைப்பணிப்ப, நாட்டகத்தமிழ்துருளிகடலமிர்துநல்வரையமிர்தமுமல்லாக், காட்டகத்தமிழ்துங்காண்வரக்குவவிசுக்ண்ணகன்புறவெநிரகொண்டார்.

வீட்டகம் - விகாரம். * “விலக விரலிற் பொருந்தி” என்றும்பிறரும்.

இ - ள். இறைவனுந் தன்னுட்டவாக்கு விதேயையுடைய ஸ்டங்கடோறும் விர்பிடித்த விரல்போற் கிட்டிநின்று சேரவெநிரகொள்கவென்று நினைப்பிட்டித்திருவெழுத்துச் சாத்தித் திருமுகங்கொடுத்தசு காரியப்பயனாயுமேவ.அவரும் அமிரதுகளைக் குவித்து முல்லைநிலத்தேசென்று எதிர்கொண்டாரென்க.

நாட்டிலமிரது: “செந்நெற சிறுபயறு சேதா நறுநெய்சீங் - சுண்ணச் சுதலியோடைந்து.” கடலமிர்து: “ஓர்க்கோலை சங்க மொளிர்பவள மொண்முத்த - நீர்ப்படுமுப்பிடுடைந்து.” வரையமிர்து: “தசுகோலச் சீம்பூத் தசைசா விலவங்கய - சுந்பூரஞ் சாதியோடைந்து.” காட்டிலமிரது: “அரசகிறுல் செந்தே னணிமயிற் பீலி-திருத்தகு நாவியோடைந்து.” அமிரதென்றது பொருள்கலை. (க)

பொருமதயானைப்பணர்மருப்பேய்ப்பப்பொன்சுமந்தேருதியமுலையா
ரொரிமலர்ச்செவ்வாய்திறந்துதேனூறவேத்துவார்பூக்கியேத்தொழு வார
வருகுலைக்கமுகம்வாவழபுநொவார்வரையுமிழாங் போன்மாடந்
தருநுமபுகையுமேந்துவாருதோறமராதமுலகமொத்ததுவே

ஆவி - நெட்டுயிர்ப்பு.

இ - ள். ஊர்தோறும் பூணைச்சுமந்து மருப்பேய்ப்பப் வந்துயமுலையார் ஏத்துவார்தொழுவார் ஏந்துவாராக, ஆடவர் சுண்ணிகமுகம் வரையும நொவாராக, நாடு தேவருலகத்தையொத்ததென்க.

இனி நகரின்கையதி கூறுகின்றார்.

(க)

வேறு.

பாடினருவிப்பயங்கெழுமாமலை
மாடநகரத்துவாயிலுங்கோயிலு
மாடம்பலமுமரங்கமுஞ்சாலையுந்
சேடனைக்காணியசென்றுதொக்கதே.

பாடினருவி - ஒலியினியவருவி. உலகைத் தாங்குமவனாதலின், சேடனென்றார்.

* தருந்தோகை, கூற: பொய்கை யாம்ப லணிநிறக் கொழுமுதை - வன்வெய்ய் திறக்குந் தன்னிறை யூரனோ - டிருப்பி னிருமருங் கினமே கிடப்பின் - வில்லக விரலிற் பொருந்தி யலவ - னல்ல கஞ்சே னொருமருங் கினமே. இது வில்லக விரலினார் பாடியது.

இ - ள். சேடனைக்காண்டற்கு மலைபோலுமாடத்தையுடைய நகரிடத்து வாயின் முதலியவற்றிலே யூதொக்கதென்க.

அம்பலம் - பலருங்கூத்துக்காணுமிடம். அரங்கம் - நாடகமாடுமிடம். (கக)

பல்கதிராரமும்பூணும்பருமித்துக்
கொல்சினவெந்தொழிற்கோடேந்திளமுலை
நல்லெழின்மங்கையர்நன்னுதற்குட்டிய
வெல்கதிர்ப்பாட்டமவிளங்கிற்றொருபால்.

இ - ள். ஆரததையும பூணையும் பலபிரகாரமாக வணிந்து இளமுலையாகிய கோட்டையெந்நிய மங்கையராசிய யானைகளின் துதலிற்குட்டிய பட்டம் ஒருபக்கம் விளங்கிற்றென்க. (கஉ)

சுண்ணமுஞ்சூட்டுஞ்சொரிந்துகுவார்குழற
பண்ணிகாரொடுகாற்கிலம்பார்கதெழ
வண்ணலைக்காணியவார்வத்திற்போதரும்
வண்ணமகளிர்வனப்பிற்றொருபால்.

இ - ள். ஒருபக்கம், அண்ணலைக் காணவேண்டிக் சுண்ணத்தையுஞ் சூட்டையுங் சுண்ணியை யுஞ் சொரிந்து குலைகின்றகுமுலையுடைய மகாராயெடுத்திக்கொண்டு சிலம்பொலிப்ப ஆர்வத்தோடேபோதும் மகளிர்வனப்பினை யுடைத்தென்க.

தலேநிச்சுண்டாமணிந்தார, மகாராதலின். (கங)

எந்நிலம்பூங்கொடியெள்ளியசாயுற
நதிநிலமங்கையாரொடர்க்தோட
முதிராவிளமுலைமுத்தொடுபொங்க
வதிரரிக்கிண்கிரியாருகுமொருபால்.

இ - ள். ஒருபக்கம், தோற்றினநலத்தையுடைய கொடியையிக்குந்த சாயலி னையுங் கதிர்த்தநலத்தையுமுடைய மங்கையா தம்முலைகள் முத்தோடு கோபிக்க ஓடலின், இடைமுரியமென்று நடுங்கின சிண்கிரி யிங்நனம்போகண்மினென்று காலைக்கட்டிக்கொண்டு கூ பரிடுமென்க.

முத்தொடுபொங்குதல - முத்துவாம்புனைத்தற்குக் கோபித்தல். (கச)

கருங்கணியமுலைகசுதறவிக்கி
மருங்குறையமழைதவழ்மாட.
நெருங்கவிழைகொண்டநேரிழையாதம்
பெருங்கணலம்வரும்பெற்றித்தொருபால்.

இ - ள். ஒருபக்கம், முலையைக் கச்சாலிறுகவீக்கியிடைதளரவந்து மாடத்தே தவகுதல்கொண்ட மகளிர்களைகள் இவனைக்காண்டற்கு இடம்பெறுது அலம்வருந் தன்மையை யுடைத்தென்க. (கரு)

மின்னுருழையினர்கோதையர்மின்னுயர்
பொன்வரைமாடம்புதையப்பொறிமயி

முன்னியதோகைக்குழாமெனத்தொக்கவர்
மன்னியகோலமலிந்ததொருபால்.

இ - ன். ஒருபக்கம், ஒளிமிக்க மேருப்போலமாடம் புறையும்படி குழையின
ராய்க் கோதையராய்த் துன்னியதோகையையுடைய பொறியியற்குழாமெனத் தொக்
கவர்கோலம் மிக்கதென்க. (கங்)

பாடன்மகளிரும்பல் லையேந்தல்கு
லாடன்மகளிருமாலணவிதிதொ
ரோடவுதிந்தவணியலமுக்காவை
நீடிருள்போழுகிலைமத்தொருபால்.

இ - ன். ஒருபக்கம், பாடன்மகளிரும், ஆடன்மகளிருமோடுதலிற் கழன்ற
கலஞ் சிந்தினவை நிலைபெற்ற இரவில் இருளைக் கெடுக்குலைமைத்தாயிருந்ததென்க.
குடைமுதலியவற்றின் இருளுமாம். ஆடு - வெற்றி. (கங்)

கோதையுந்தாரும்பிணங்கக்கொடுங்குழைக்
காதன்மகளிருமைந்தருங்காணிய
விதியுமேலும்மிடைந்துமிடைமலர்
தாதுதித்தெங்குநதவிசொத்ததுவே.

இ - ன். மைந்தருமகளிருங் காதலால் இவனைக்காண்டுகுந் தம்மாலேகள்
பிணங்கும்படி விதியிலும் மேலுமிடைதலின், அம்மலரிற்றதுநெருங்க யெங்குந்
தவிசெயொத்ததென்க. (கங்)

மானக்கவரிமணியண்டகற்றவங்
கானையெருத்தத்தமரகாமரனிற்
சேனைக்கடவிடைச்செல்வனைக்கண்ணவந்
தேனையவருமெடுத்துரைக்கின்றா.

மானக்கவரி - * “மயிரீப்பின் வாழாக் கவரி,” ஆகுபெயர்

இ - ன். அவ்விதியுடத்திற் சேனைக்கடவிடையிலே யானையெருத்தத்தே (சேனை
குமரனைப்போலே சாமரைவீசவிருந்த செல்வனைக்கண்டு உவந்து எல்லாரும் எதித்
துச்சொல்லாநின்றாரென்க. (கங்)

க. தேமலரங்கட்டிருவேபுகுதக
மாமலர்க்கோதைமணாளன்புகுதக
காமன்புகுதககாளைபுகுதக
நாமவெழில்விஞ்சைநம்பிபுகுதக. (உ௦)

உ. மின்றோய்வனாகொன்றவேலோன்புகுதக
வின்றேன்கமழ்தாரியக்கன்புகுதக
வென்றோன்புகுதகவிரன்புகுதக
வென்றேநகரமெதிர்கொண்டதுவே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

மலரிடத்துத் திரு. மலரங்கண் - மலர்போலுங்கண்ணுமாம். உவப்பின்கட் பான்மயங்கிற்று.

இ - ள். திருப் புகுதுக, திருமால் புகுதுக, காமன் புகுதுக, காளை புகுதுக, விச்சாதரகுமாரன் புகுதுக, மேகத்தைத்தீண்டின வரையைப்பிளந்தமுருகன் புகுதுக, இயக்கன்புகுதுக, அருகன்புகுதுக, வீரன் புகுதுகவென அந்நகரி எதிர்கொண்ட தென்க.

கோதை - திரு. இலககணையுமாம் புகுதக - ஒருசொல்வழுக்காடு. (௨௧)

௩. இடிநறுநுசுண்ணஞ்சிதறியெச்சாருங்
கடாமழமாலையுங்கண்ணியுஞ்சிந்தித்
துடியடுநுண்ணிடைத்தொண்டையருசெவ்வாய்
வடியடுகண்ணியுர்வாழ்த்துபுநிற்பார்.

இக்கவிமுதல் 'என்றோர்' என்னுங்கவியளவுமொருதொடர்.

இடையினையும், வாயினையுமுடைய கண்ணியர் எவ்விடமும இடித்தசுண்ணத் தைச்சிதறி, மாலையையுங்கண்ணியையுஞ்சிந்தி வாழ்த்திநிற்பார். (௨௨)

௨ சுரும்புமாமாலேதொழுவனர்நீட்டி
யிரும்பிடிநின்னடைகற்றவெமககு
விரும்பினையாய்விடின்மெல்லநடமோ
கருங்கணிநாடனைக்காணமற்றென்பார்.

பிடியைத்தொழுவாராய் மாலையைநீட்டி, யிரும்பிடி, நின்னடையை வேணடிக் கற்றவெமக்கு அன்புறையாயிற் காமனைக் கண்ணிலேகாணும்படி மெல்லநடப்பாயாக வென்பார்.

இது பிடிக்குமுன்னின்முகளாகுற்று. (௨௩)

௩. டாடநடைபெண்மைவனப்பெனபதோராய
கடுநடைநற்றாய்கணவனிழப்பாய்
பிடியலைபாவியெனபபூண்பிறழ்ந்து
புடைமுலைவிம்மப்புலந்தனர்நிற்பார்.

இது பிடிக்குபின்னின்முகளாகுற்று.

பெண்மைக்கழகு மென்னடையென்பதோராயாக கடியநடையைக் கற்றநீ கணவனையழக்கக்கடவை, பாவி, நீதான் பிடியல்லையென்றுகூறி, அதுபோனவழியை மெய்யைச் சாய்த்துப் பார்த்தலிற் பூணும்பிறழ்ந்து முலையுமொருபக்கத்தேவிம்ம வெறுத்துநிற்பார். (௨௪)

௪. மயிர்வாய்ச்சிறுகட்பெருஞ்செவிமாத்தாட்
செயிர்தீர்திரள்கைச்சிறுபிடுகேள்வ
*னயிராவணத்தொடுகுளுமைமய
னுயிர்காவலற்கொண்டுதவநிலென்பார்.

* ஐராவணம் - கோவிந்தராஜனதுபட்டத்துயானையின்பெயர்.

மயிரையுடைய வாய் முதலியவற்றையுடைய சிறுபிடி, நின்கணவனுடைய ஐராவணத்தோடே சூளுறுவேம்; இனிச் சூளுறுதபடி நுயனாகிய உயிர்காவலனைக் கொண்டு அவன் எமக்குதவும்படி நில்லென்பார்.

சூளுறு மென்பது - சேறு மென்றாற்போலப் பன்மை யுரைக்குந் தன்மைச் சொல். (௨௫)

௩. கருணைக்கவாந்தருதுங்கமழ்தா
ரருமையழுகிற்கரசுனைநானேத்
திருமலிவிதியெஞ்சேரிநகொண்டமோ
யெரிமணிமாலையிளம்பிடியென்பார்.

இளம்பிடியே, பெறுதற்கரிய அழகினையுடைய அரசனானவனை யெஞ்சேரியில் வீதியிலே நானைக் கொண்டவாயாக; கொணர்ந்தாற் கருணையையுடைய கவளத்தைத் தருவேமென்பார். (௨௬)

௪. என்னோம்ருங்கினுமேத்தியருமணிப
பொன்னுக்கலையினர்பொழ்பூஞ்சிலம்பினா
மின்னார்குழையினர்கோதையர்வீதியுண்
மன்னகுமரனைவாழ்த்துமகிழ்ந்தாரா.

இ - ள். அங்குகில் வீதியிலே சிலமரசர் வாழ்த்துபுநிற்பார், நடமோவென்பார், புலந்தனாநிற்பார், நில்லென்பார், தருவேமென்பாராய்க் கலையினராய்க் சிலம்பினராய்க் குழையினராய்க் கோதையராய் மருங்கில்கின்றவெல்லாரும் அரசகுமரனையேத்தி வாழ்த்தி மகிழ்ந்தாரென்க.

எத்துதல் - புகழ்தல் வாழ்த்துதல் - பல்லாண்டுமுதலியனாகுதல். (௨௭)

வேறு.

விளங்குபாற்கடலிற் பொங்கிவெண்டினையெழுவபோலத்
துளங்கொளிமாடத்துச்சித்துகிழ்கொடிதுடங்குமவீதி
யுளங்கழிந்துருவப்பைந்தார்மன்னவன்கோயில்சொந்தா
ரணிகங்கதிப்பரிதிபெளவத்திறுவனாயிருந்ததொத்தான.

இ - ள். இளங்கடிராாயிறு கடலிடத்து உதயகிரியிலேயிருந்த தன்மையை யொத்தவன் பாற்கடலில் வெணடினாபொங்கி யெழுவனபோல மாடத்துச்சிறு கொடிதுடங்கும் வீதியினடுவேபோய் மன்னவன்கோயிலைச் சேர்ந்தானென்க. (௨௮)

இழையொளிபரந்தகோயிலினமலர்க்குலவைப்பொழ்
விழைதருகமலவட்டத்திடைவிராய்ப்பூத்ததேபோற்
குழையொளிமுகமுங்கோலக்கொழுங்கயற்கண்ணுந்தோன்ற
மழையின்னுக்குழாத்தின்மலைமங்கையர்மயங்கினின்றார்.

இ - ள். கோயின்மங்கையர் கமலப்பூவின்வட்டத்திடையே குவளைவிராய்ப்

பூத்ததுபோலே முகமுங்கண்ணுந்தோன்ற மெய்மறைந்து மின்றிரள்போலே
கலந்துகின்றாரென்க. (உக)

எரிக்குமாஞ்சுடரும்வைவேலேந்தலைக்கண்டுநாயிற்
றிருக்குழாமனையபட்டத்தேவியர்மகிழ்ந்துசெய்ய
வரிக்குழாநெடுங்கனாரக்கொப்புளித்துமிழவம்பூ
விரைக்குழாமலைத்தேனும்வண்டு முண்டொழுகின்றார்.

இ - ள். பட்டத்தேவியர் ஏந்தலை நெடுங்கண்ணுலேகண்டு இங்ஙனம் ஒரு
மகிழ்வுப்பெற்றேமேயென்று மகிழ்ந்து மாலையிடத்தேகமறைத்துநின்றாரென்க.

பூவில்வியையொழுதுதலாலே தேனும்வண்டும் முதற் கொப்புளித்துப் பின்னர
வெண்கு உமிழும்படி திரளுதலையடைந்ததாயினாலையென்க. உமிழ்த் திரளுமென்க. (1)

அலங்கருதமிழ்ந்துசோரவல்குற்பொற்றோரையின்னிச்
சிலம்பட்டமேற்பஞ்சியார்ந்தசீறடிவலத்ததூன்றி
வலந்துறைபோயநகைதோழியைப்புல்லநின்ற [ள்
எல்லகொளிமணித்தொத்தின்றவேந்துபொற்கொடியொடொப்பா

அவிழ்ந்து - அவிழ

இ - ள். மாணிக்கக்கொதையின் ன் பொற்கொடி கொடொப்பாளாகிய அழகின்
கூறெல்லாநிரம்பியநகை தாதுசோர, அலங்குலத்தி, அலகுற் பொன்வடமின்ன
இடக்காலிற்சிலம்பின்மேலே வலத்ததாநயதானே புன்தித்தோழியைச் சார்ந்துநின்ற
னென்க. (கக)

தாமரைப்போதிப் பூத்ததண்ணறுகருவளைப்பூப்போற்
காமருமுகத்திழ்ப்பூத்தகருமழைத்தடங்கண்டம்மாற்
தேமலாமாபிணைநோக்கினுள்செல்லவன்மற்றப்
பூமலர்ந்கோதைநெஞ்சமுழுகிப்புக்கொளித்திட்டானே.

இ - ள். தாமரைப்பூய்லே பூத்த குவளைப் பூப்போலே முகத்திலேபொலிவு
பெற்றகண்களாலே மாபிணைநோக்கினுள்; அவனும அவன் நெஞ்சிலேமறைந்து
புக்கு அவ்விடத்தினின்றும்போந்து சுட்புலனாகாமையானுனென்க.

மூழ்குவெனத்திரித்து, நெஞ்சிலேபுக்கு மூழ்க வொளித்தானென்றுமாம். (கஉ)

வேறு.

விண்ணுசெல்லவார்மனம்பெய்துறப்போந்துவிங்கிப்
பண்ணுசொல்லாண்முலைபாரித்தவென்றுநோக்கக்
கண்ணுசென்றகளியைங்கணைக்காமனன்ன
புண்ணுறும்வேலான்மனமுழுகினுள்பொன்னுளே.

தேவருலகிலே * சாசாரனென்னுந் தேவர்கோவாயிருந்து போதுகின்றபொழுது அத்தேவர் இவன்போகின்றானென்று மனம்வருந்தும்படிபோந்து இவ்வுலகிலே கண்ணுக்குப்புலனாதலைப் பொருந்தினொருகாமனையொத்த சீவகனென்று தேவர் இவனைவியந்துகூற்றினர். புண்டோற்றுதற்குக்காரணமானவேலான்.

இ - ள். வேலான் பண்டோற்றுஞ்சொல்லாண்முலை வீங்கிப்பாரித்தவென்று நோக்கினானாக, அவன்மனத்தே யவன்மறைந்தாளென்க.

இனி அமிர்தகலசம்போந்தென்றால் முலைடைக்கண்டு தேவர்வருந்தினாரென்றே பொருடருதலிற் குற்றமாம். (௧௧௧)

மைதோய்வரையினிழியும்புலிபோலமைந்தன்
பெய்தாமமாலேப்பிடியினிழிந்தேகிமன்னர்
கொய்தாமமாலேக்கொழும்பொன்முடிதேய்த்திலங்குஞ்
செய்பூங்கழலேதொழுதான்சென்னிசேர்த்தினுனே.

இ - ள். மைந்தன் வரையினின்றிழியும் புலிபோலே பிடியினின்றிழிந்து போய் மாமனை முதற் கையாற்றொழுதான், தொழுது மன்னாமுடிதேய்த்தலாலே இலங்கும் அவனடியைத் தன்சென்னியிலே சேர்த்தினுனென்க.

கொய்த ஒழுங்குபட்ட மாலையையுடையமன்னர். கழல் - ஆகுபெயர். (௧௧௨)

பொன்னங்குலுடடிற்பொலிவெய்தித்திரண்டதிண்டோண்
மன்னன்மகிழ்ந்துமருமானையிடாதுபுல்லித்
தன்னன்புகூரத்தடந்தாமரைச்செங்கண்முத்த
மின்னும்மணிப்பூண்வினாமார்பாணைப்பின்றுன்.

இ - ள். மன்னன் மருமானை விடாமற் றோளாற்புல்லியன்புமிகுதலிற் றுன அழுதகண்ணீர் அவன்மாபைனைக்குமபடி நின்றானென்க. (௧௧௩)

ஆனதுவேந்தன்கலுழந்தானெனக்கோயிலெல்லாந்
தானியாதுமின்றிமயங்கித்தடங்கண் பெய்மாரி
தேனார்மலரீர்த்தொழுதச்சிலம்பிற்சிலம்புங்
காணர்மயிலின்கணம்போற்கலுழ்வுற்றதன்மே.

இ - ள். வேந்தன் றானென்கின்றதன்மையாதுமின்றி மயங்கி ஆனதழுத்

* சீவகன், முற்பிறப்பில், பதினாறுகற்பலோகத்துள் ஒன்றாகிய ஸஹஸ்ரார கற்பத்தில் இந்திரனாக இருந்தவனாதலால் இங்குணங்கூறினா, பதினாறுகற்பங்களாவன: (௧) செளதர்மம், (௨) சசானம், (௩) சனற்குமாரம், (௪) மாகேந்திரம், (௫) பிரமம், (௬) பிரமோத்தரம், (௭) இலாந்தவம், (௮) காபிஷ்டம், (௯) சுக்கிரம், (௧௦) மகாசுக்கிரம், (௧௧) சதாரம், (௧௨) ஸஹஸ்ராரம், (௧௩) ஆரதம், (௧௪) பிராணதம், (௧௫) ஆரணம், (௧௬) அச்சதம் என்பனவாம். இவை ஸ்ரீபுராணத்திலும், மேருமத் தரத்திலுந் சொல்லப்பட்டன.

னென்றுகருதிக் கோயிலெல்லாம் மலையிலழுக்கின்ற மயிற்றிரள்போலே கண்பெய்த
மாரி மலரீர்த்நொழுமும்படி யழுதலுற்றவென்க.

உற்றது - ஒருமைப்பன்மைமயக்கம். காஞ்சிசிலம்பு. (௩௬)

வேறு.

பகைநரம்பிசையுங்கோபபைங்கதூப்பசும்பொற்கோயில்
வகைநலம்வாடியெங்குமழுஞரன்மயங்கிழுநீர்
ரகமடைந்திறந்ததேபோலலறக்கோக்கிளையநங்கை
மிகைநலகதேவிதானே விலாவணைநீக்கினுளே.

இ - ள். நரம்பிசையிற்பகையுங் கேட்டறியாத கோயிலுள்ளா சச்சந்தன்நன்
மையைக் கேட்டலின், அழகுவாடி யழுஞரலெங்குந்நலந்து கடலிடத்துக கணா
யைத்திறந்தாறபோல அலறுதலிற் கோவுக்கிளையநங்கையாகியவியசைய தானேவந்து
அழகையநீக்கினுனென்க.

மிகையாகிய குணத்தைபுடையதேய். (௩௭)

பல்கதிாமணியும்பொன்னும்பவாழமுந்நுயிற்றிச்செய்த
செல்வப்பொங்கிடுகுநுழந்தசிந்திரகூடமெங்கு
மல்குநூந்தாமந்தாழ்நதுமணிப்புகைகமழவேந்தன்
வெல்புகழ்பரவாநோவிதியுளியெய்தினுனே.

இ - ள். மணிமுதலியவற்றை யழுததிச்செய்த கிடுகுகள்முழத்தூக்கின சித்திர
கூடமெங்குந் தாமந்தாழப்பட்டிப்புகைகமழாநிறக, எத்தாளிகள புகழைப்பரவ, வேந்
தன் முறையாலே அதனைச்சொந்தானென்க. (௩௮)

எரிமணியடைப்பைசெம்பொற்படியகமில்லங்குபொன்வாள்
கருமணிமுககிலேயந்தகஞ்சனைகவரிகொண்ட
வருமுலைமகளிர்வைத்துவான்றவிச்சித்துநீங்கப்
பெருமகனெண்ணங்கொளவானமைச்சரோடேறினானே.

படியகம் - படிக்கம். கஞ்சனை - கலசப்பாளை. காஞ்சனக்கவரி பாடமாயின்
பொற்காம்பிட்ட கவரியென்க.

இ - ள். அவனெய்தினபின்பு அடைப்பைமுதலியவற்றைக் கொண்ட மகளிர்
அவற்றை ஆசனத்தருகேவைத்து நீங்க, சீவகன் மாமனுடனே காரியம்விசாரித்
தற்கு அவனமைச்சருடனே சென்றேறினானென்க. (௩௯)

உலந்தநாளாவர்க்குத்தோன்றாதொளிக்குமீன்குளக்குங்கற்பிற்
புலந்தவேனெடுங்குடசெவ்வாய்ப்புதவிநாட்பயந்தநம்பி
சிலம்புநீர்க்கடலந்தானைச்சீதத்தற்கரசுநாட்டிக்
குலந்தருகொற்றவேலான்கொடிநகர்காக்கவென்றான்.

இ - ள். அவ்வளவிலே கோவிந்தன், நாளந்தவர்க்குத் தோன்றாதேமறையும்
அருந்ததிதோற்கும் கற்பினையும், வேலைப்புலந்த கண்ணினையும், வாயினையுமுடைய

* விலாவணை - பிராகிருதம்.

புதவியென்னுந்தேலியபந்த நம்பியாகிய சேத்தனுக்கு நல்லநாளிலே அரசைநாட்டி நீயிந்ககைக் காப்பாயாகவென்றானென்க.

குலந்தருதல் - புதல்வற்பயந்து மேலும் குலத்தைவளர்த்தல். தான் அக்கடன் கழித்துப் பொருதுபடக்கருதுதலின், அதற்கு அமைச்சருடன்படாரென்று அவரை வினவாது தானையரசளித்தான்; * “வீறுசால் புதல்வன் பெற்றனை யிவனாக் - கரும் கடனிறுத்த செருப்புகள் முன்பு” என்றும்போல. (ச0)

மாற்றவனொற்றரொற்றுவகையினின் மறையகம்பிடுக்
காற்றினதோழர்க்கெல்லாமணிகலமடிசிலாடை
வேற்றுமையின்றிவேண்டேட்டமைத்தனனருளியிப்பா
லேற்றுரிமுரசநாணவெறிதினாமுழக்கிற்சொன்னான்.

இ - ள். பகைவனொற்றா ஆராயாத கூற்றாலே மறையும்படி சேவகற்குதவிய தோழர்க்கெல்லாம் அணிகலமுதலியவற்றைச் சேவகற்கமைத்தாரென அமைத்தன னாய்த் தலையளிசெய்துவிட்டு இப்பால் வென்றவற்றினுரிபோர்த்த முரசநாணத் தினா முழக்குப்போல் ஒருமொழிகூறினானென்க.

வேண்டேட்டடிகில் - தாந்தாம் விரும்பப்படுகின்ற பொருள்களையுடையவடிகில். இன்றி - இன்றாக. † “வென்றதன் பச்சை சீவாது போர்த்த - தின்பிணி முரசம்” என்றும்பிறரும். நீகொன்றசேவகன்றோழர்க்குக் கோவிந்தன் சிறப்புச்செய்தானென்று ஒற்றர் கட்டியங்காரற்குக்கூறினால் மேலுறவாகிய யாங்கொலைகுழுகின்றது தவறுமென் றுகருதி மறையக்கொடுத்தான். சேவகன்வேளூர் வேடமாசலின், அவனை ஒற்றலா காதாம். (சக)

கட்டியங்காரனம்மைக்காண்பதேகருமமாச
வொட்டித்தான்விடுத்தவோலையுளபொருளுளாமினென்னு
தொட்டுமேற்பொறியைநீக்கிமன்னனைத்தொழுதுதோன்று
விட்டலர்நாகப்பைந்தாணிசிகன்கூறுமன்றே.

இ - ள். நான் மைத்துனன் அரசவரிமையைக் கோவிந்தனையெய்தக் கருத்து டையனென்று தான்கருதிக்கட்டியங்காரனனாக் கருத்தறிதலே காரியமாகத்துணிந்து வரவிட்ட வோலையிலுள்ள காரியத்தை நீருளாமினென்ன, விரிசிகன் அவ்வோலையை யெடுத்து மேலிலிட்ட இலச்சினையெவாங்கி யரசனைத்தொழுதுதோன்றக் கூறலின் னானென்க. (சஉ)

விதையத்தார்வேந்தன்காண்ககட்டியங்காரனோலே
புதையவிப்பொழிலைப்போர்த்தோர்பொய்ப்பழிபரந்ததென்மேற்
கதையெனக்கருதல்செய்யான்மெய்யெனத்தானுங்கொண்டான்
சுதையவென்னொஞ்சம்போழ்ந்துதெளிப்பினுந்தெளிஞர்யாரோ.

* பதீற்றுப்பத்து, எட்டாம்பத்து, ச.

† புறநானூறு, ௨௮௮: மன்கொள வரிந்த வைந்துதி மருப்பின் - அண்ண னல்லே நிரண்டுடன் மடுத்த - வென்றதன் பச்சை சீவாது போர்த்த - தின்பிணி முரச மிடைப்புலத் திரங்க.

இ - ன். கட்டியங்காரனோலையை விதையத்தார்வேந்தன் காண்பானாக, ஓர் பொய்ப்பழி, உலகிலுள்ளோரறிவைக்கெடுத்து என்மேலே கிடந்ததனைத் தானுமுட்படப் பொய்வார்த்தையென்று கருதுதலைச்செய்யானாய் மெய்யென்றுகொண்டான்; இனி என்னுயிர்கெடும்படி யென்மனத்தைப்பிளந்துகாட்டித் தெளிவித்தாலும் வேறு தெளிவாரில்லை; ஆயினும் தானாதவிற் றெளிவிக்கின்றேனென்க.

(ச௯)

௩. படுமணிப்பைம்பொற்சூழிப்பகட்டினமிரியப்பாய்ந்து
கொழுகெடுந்தேர்களுறிக்கொய்யுனைமாக்களுக்குத்தி
யிடுகொடியணிந்தமார்பரிருவிகம்பேறச்சிறி
யடுகளிறசனிவேகாரமரபுதனைநோனான்.

(ச௯)

௨. நூற்றுநூற்றாகர்தம்மைப்பிளந்துயிருண்டதென்னு
மாற்றத்தைகேட்டுச்சென்றுமதக்களிமடக்கிமேற்கொண்
டாற்றலங்கந்துசோத்தியாப்புறவிக்கும்போழ்திற
கூற்றெனமுழங்கிவிழ்த்துக்கொல்லக்கோலினகிறற்றன்மே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

எழுதகொடியணிதர்க்கு காரணமானமார்பா; வீரத்திற்குக் கொடியெடுத்தன்
மரபு.

இ - ன். அசனியேகம் பாயுது நூறிக் குத்திச் சீறிச் சுழல, அதனைப்பொரு
ளைய்பாகையேயினுஞ்சு, அது பாகாநூற்றுவனாக் கொன்றதென்கின்ற வார்த்தை
யைக்கேட்டுச் சென்று தான் அதனையேறிக் கந்திலேசோத்திக் கட்டுகின்றவளவிலே,
வீழ்த்துக் கூற்றெனக்கோலின், அரசன்பட்டானென்க.

கோலினகற்று - மங்கலமரபு.

(ச௯)

தனக்கியானுயிருமீவேன்றான்வரப்பழியுநீக்கு
மெனக்கினியிறைவன்னுனையிந்நிலக்கிழமைவேண்டி
நினைத்துத்தானெழுத்தல்லசெல்லாதென்கொலேதெளிந்துநொய்தாச்
சினககளியானைமன்னவருகெனச்செப்பினுனே.

இ - ன். மன்னன் உலகங்கூறும்பொய்யைநினைத்துத் தான்றழாதே யான்
தெளித்தசொல்லையெதெளிந்து தான்வந்துதெளியப் பழியுநீங்கும், தனக்கு யானுயி
ரையுமுட்படத்தருவேன்; இனி எனக்கிறைவன்னுனையாதலின், இந்நிலக்கிழமை
யை விரும்பிக் கடுகவருகவென்று விரிசுகன்வாசித்தானென்க.

வருகவென்னுமளவும் ஓலைபாசரம். நெடித்தல் - வீகாரம். உயிருமீவே
னென்றது ஊழ்கூறுவித்தது.

(ச௯)

ஓலையுட்பொருளை ககேட்டேயொள்ளையிந்நிலக்கருக்கு
காலனைபரியன்னுனையினுல்விளிக்குமென்னு
நூல்வலீரிவனைக்கொல்லுதுண்மதிச்சூழ்ச்சியீதே
போல்லதொன்றில்லையென்றான்புனைமணிப்பொன்செய்யுனான்.

இ - ன். அவ்வோலையிறகாரியத்தைச் சீவகன்கேட்டு நக்குத் தானே காலனைக்

கையால்வீளிக்குமென்று தன்னிலேகருதி, தூல்வலீர், இவனைக்கொல்லுதற்குக் காரணமான சூழ்ச்சி யிதுபோல்வது வேறில்லையென்றானென்க.

மதியாற்குழுஞ்சூழ்ச்சியீதென்றது - நட்பாய்ப்போகின்றதனை. (௪௭)

கள்ளத்தானம்மைக்கொல்லக்கருதினாழ்ந்தால்னைக்
கள்ளத்தா லுயிரையுண்ணக்கருதினேமிதனையாரு
முள்ளத்தா லுமிழவேண்டாவுறுபடைவந்துகூட
வள்ளுவார்முரசமு தூரறைகெனவருளினானே.

இஃது அதுகேட்ட கோலிந்தன்கூற்று. வள்ளுவார் - பெயர்த்திரிசொல்.

இ - ள். யாவார்கிலரும் உள்ளத்தினின்றும் தோற்றுவிக்கவேண்டா; கள்ளத் தால் நம்மைக் கொல்லக் கருதினான்; நாமும் அவனை யங்ஙனங்கருதினோமாதலின், இந்நட்பை முதற்சாற்றிப் பின்பு படைகூடுபடி சாற்றி யூரிலே முரசறைவிக்க வென்று கோலிந்தனருளிடசெய்தானென்க (௪௮)

கட்டியங்காரனோகாவலனொருவனானான்
விட்டுநீர்நெல்லும்பொன்னும்வழங்குமின்னினைவாகுநி
னோட்டலனிறைவன் சொன்னீர்நாடுமவல்லவென்னக்
கொட்டினான்மணிக்கண்வள்வாக்குளிறிடிமுரசமன்றே.

மேல்வணியுங்காரியங்களைச் சொல்லுநீர்மையையுடைய நாக்கள் அவற்றைக் கூறின, அந்நா றுமமுடையனவல்லவென்று அறிவுடையோர் அறிவில்லார்க்குக் கூறும்படியாகச் சாற்றினென்க. இது முரசறைவான்கூற்றெனிற்ப பகைமை கூற்றிறேயாமாதலின், அவன்கூற்றன்று.

இ - ள். காவலன் பகையைவிட்டுக் கட்டியங்காரனோடு உறவானான்; இனி அவ்விறைவன் நெல்லும்பொன்னும் வழங்காநிருத்தற்கு உடம்படானாதலின், நீ அவற்றை யிரண்டிநாட்டிலும் ஒக்கவழங்கும் எனென்று உறவுதோன்ற முதற்சாற்றினென்க. (௪௯)

விண்டவருடலங்கீறிச்சுவைகதுநின்றழ லும்வேழ.
மொண்கொடியுருவதிண்டேரொளிமயிர்ப்புரவிபண்ணி
வண்கழலணிந் துமள்ளார்வாள்வலம்பிடித்துநானேத்
தெண்டிடைப்பரப்புநாணத்திருநகர்த்தொடுகவென்றான்.

இ - ள். மள்ளர் வேழமுதலியவற்றைப்பண்ணி யணிந்து பிடித்து நாண நாளை நகரிலே தொருவாராகவென்று பின்பு சாற்றினென்க. (௫௦)

ஏற்றுரிபோர்த்தவள்வாரிடிமுரசுறைந்தபின்னாட்
காற்றெறிகடலிற்சங்குபுழவமுமுரசுமார்ப்பக்
கூற்றுடன் தன்னதானைகொழுவிலநெளியயிண்டிப்
பாற்கடற்பரப்பில்வெள்வாட்குடரொளிபரந்ததன்றே.

இ - ள். அங்ஙனஞ்சாற்றின மற்மைநாட் கடல்போன் முரசமுதலியனவார்ப் பத் தானையீனதெலிற் பாத்கடல்போலே வானொளி நகரிலேபரந்ததென்க. (௧௧)

புதையிருளிரியப்பொங்கிக்குங்குமக்கதிர்க்கோக்கி
யுதையத்ருனெற்றிசேர்த்தவொண்கடர்ப்பரிதிபோலத்
துதையொளிமாடத்துச்சிவெண்டூடைநீழற்றேன்றி
விதையத்தாரொன்றினேநதன்னிழுப்படைகாணுமன்றே.

இ - ள். வேந்தன், செறிந்தவியுள்கெடும்புகுதிரினைப் புறப்படைவிட்டுப் பொங்கி யுதையகிரியைச்சோத பரிதிபோல மாடத்துச்சியிலே குடைநீழலிலே தோன்றிப் படையையகராணிந்ருமென்க. (௧௨)

வேறு.

“அரும்பனை” முதல் “செய்வானை”முடி” அளவுமொருதொடர்.

க. அரும்பனை நகட்க்கையாகாகுதிரழும்வாலெயிறைநதினுங்கொல்வ
கருங்கடற்சங்குங்குதறந்தவான்பாலுங்கனற்றியகாலுகிருடைய
பெரும்புலிமுடிக்கின்மாதெதிர்ப்பழங்கிப்பெருவனாகீண்டிடுந்நில
திருந்தியேழுமுறுப்புந்ருண்டிலநதோய்வதியுமிழ்தறுகணிற்சிற்றந்த. (௧௩)

உ. கவிழ்முறுப்புடையகண்ணிழுனற்றுகளன்றுதந்திழலொடுமலைவ
வளிழ்புயல்போகம்மையும்தத்தவறுபதிற்றறுபதாராகம்
புகழ்பருந்தார்ப்பழமதம்பொழிவானின்றவிராயிரங்கவுள்வண்
டிதழ்மதஞ்செறித்தவிராயிரத்தைஞ்ஞாறியவறுமதுணைக்களிற்றே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

அபரகாதிரத்திருக்க * “கடந்திறந்து” என்னுங்கவியிற்கூற்றை.

இ - ள். கை, கால், தாலவட்டம், கொம்பென்கின்ற ஐந்தாலுங்கொல்வன, சங்கையும பாலையும் வெண்மையாங்கெடுத்த உடையுடையன, புலி முழக்கினால் எதிரேழுமுங்கியுடையக் காணமையின், அதுதங்குமலையைக் கழிக்குத்திறல், ஏழு முழமுந் திருந்தி நிலந்தோயுமுறுப்புமுன்னுநிலந்தோய்வன, சிறந்தன, புடையன, மலைவனவாய்ச் செரிசின்றையுடையமேகமனைய மதத்தவாகியநாகம் மூவாயிரத் தறுதாறு; புசமும் பருந்துமார்ப; மதம்பொழிதற்குநின்றன இரண்டாயிரம்; கவுளை வண்டுகழும்படி மதமடைததன இரண்டாயிரத்தைஞ்ஞாறு; களிற்றுக் கன்றுகள் இரண்டாயிரத்தைஞ்ஞாறென்க

* ஆக யானை பதினாயிரத்தறுதாறு. ஏழுதிருந்தியெனமுடிக்க. உறுப்புமுன்று வன: கையும், கோசமும், தாலவட்டமும். இவற்றோடு காலநாளுக்குகூட்டி ஏழு அப்பு நிலந்தோயுமென்பாருமுளர். (௧௪)

குந்தமேயயில்வாள் குணிகிலேமுற்றுக்குறைவினார்கூற்றொடும்பொருவா
ரந்தரமாறாயானைகொண்டேறப்பறக்கெளிப்பறத்திடுந்திறலார்

* காந்தருவத்தையாரிலம்பகம், ௧௩௪.

முந்தமர் தம்முண்டுமுழுமெயுயிரும்புமேய்ப் பதிடவெஞ்சமம்வினைத்தார்
கொந்தழலஞ்சாக்குஞ்சரயிவந்தார்தோடியேவிருத்தியாவுடையார்.

இ - ள். தீக்கு அஞ்சாக் குஞ்சரங்களை யேறினவர்கள் எறிகோல், வாள், வில்
வென்கின்ற மூன்றிலுந் தாழ்வற்றவராய்க் கூற்றோடும்பொருவாராய் அந்தரவழியாக
ஏறும்படி யானையைக்கொண்டு பறக்கவென்னிற் பறக்குந்திறலாராய் முற்பட்டபோ
லே மெய்ம்முழுதும் இரும்புமேயும்படி சமரத்தைவினைத்தவராய்க் கோடிபொண்ணிச்
சீயிதமாகவுடையாராயிருப்பாரென்க. (௩௮)

குங்குமநுநீர்ப் பந்தினின்றிடுங்குதினாயாறுயிரத்திரட்டி
பொங்குவெண் மயிர்க்குழ்பொற்படைபொலிந்தவறுபதினாயிரம்புரவி
வெங்கணைதவிர்ப்பவெள்ளி வெண்படையவாய்விடிலவனாகில்லாப்
பைங்கதிர்க்கொட்டைக்கவரிசூழ்த்தணிந்தபகரினத்தொகையனையார்.

இ - ள். புறப்படாமற் பந்தியிலேகின்று குங்குமங்கலந்த பனிநீனாயாடும் * நம்
பிரான் பன்னீராயிரம்; பொற்கலனையாற்பொலிந்த மயிர்க்குழ்புரவி யறுபதினாயிரம்;
தம்மேலிருந்தெத்தவம்பைப் பின்னிடவென, வெள்ளிக்கல்லணையுடையன, குசையை
கெகிழவிடிற் பறப்பனவாய்ச் சூழ்த்து கவரியணிந்த பாயமாக் கூறின, அறுபதினாயிர
மென்கின்ற எண்ணையுடையவாயிருக்குமென்க.

ஆகக்குதிரை தூறுயிரத்து முப்பத்திராயிரம் (௩௯)

வேய்நிதக்கரும்பின்வெண்ணிறப்பூப்போள்மிடைந்தொளிர்குந்தழும்
வானூர், தோநிலையரவின் றோற்றமேபோலுஞ் சிலைகளும்பிறகளுந் துறை
போ, யூனமொன்றில்லாருயர்குடிப்பிறந்தாராயிரமடிகளங்கண்டார், பானி
லாப்பூனாற்படைத்தொழிந்கலிமாப்பண்ணுறுத்தேறினராவேர.

இ - ள். மூங்கில்போலுங் கரும்பினது பூப்போலுங் குந்தமுதலியவற்றையும்
ஒழிந்தவற்றையும் முற்றக்கற்றுப் பிறகுறைவற்றா, குடிப்பிறந்தார், களங்கண்டார்,
பூனராகியவ்வா அமமாவைப் பண்ணி யேறினாரென்க.

தோம் - குற்றம். இனி யேறினாராகியவ்வா இததன்மையென்றுமாம். (௩௯)
வேறு.

க. தறுகணண்மையதாமதாநிதததனதனைமார்பார்
புறுவில்வாந்துளம்புடையனமாவதத்தகத்த
பறையினுலுவபடுகினைநாவலின்சுனிபோற்
குறையில்லேகாலத்தகுளிப்புனற்சிந்துவின்சுனைய. (௩௮)

உ. பாரகூரவம்பல்லவமெனும்பதிப்பிறந்த
வீரவாற்றலவினை கடுந்தேறலினிறத்த
பாரிற்றேர்செலிப்பழிபெரிதுடைத்தெனநாணிச்
சோரும்வார்புயறுளங்கவின்புகுவனதூரகம்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

* உத்தம இலக்கணமமைந்த குதிரையை நம்பிரானென்றல் மரபு. இதி
வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்திலும் வழங்குகின்றது.

இ - ள். மானவதேசத்திடத்தனவாகியதூரகம் ஆண்மைய, நிறத்தன, வெண் குளம்புடையனவாயிருக்கும்; சிந்துவின்னகையனவாகியதூரகம் பறையொலிபோல முழங்குவ, நாவலின்னகிபோலங் கோலத்தவாயிருக்கும்; பாரகூரவம் பல்லவமென்னும் பதியிற்பிறந்ததூரகம் ஆற்றல, நிறத்த, வண்புகுவனவாயிருக்குமென்க. வீரத்தையுடையன.

(10க)

பீலிமாமயிலெருத்தெனப்பெருவனப்புடைய
மாலையாரட்டத்தகத்தனவளரிளங்கிளியே
போலுமேனியபொருகடற்கலத்தின்வந்திழிந்த
கோலநீர்ப்பவளக்குளம்புடையனகுநிரை.

மாலைய - ஒழுங்கு. மாரட்டமென முத்தெழுத்தை நெடவாகியவாதக, * மரட்டம்.

இ - ள். மாரட்டதேசத்திடத்தனவாகிய குதிரைகள் மயிர்கழுத்துப்போலும் நிறத்தனவாயிருக்கும், கலத்தின்வந்திழிந்தனகுதிரைகள் கிளிபோலநிறத்தனவாய்ப்பவளக்குளம்புடையனவாயிருக்குமென்க.

(10உ)

இன்னபொங்குளேப்புரவிபண்ணுறுத்தனவியற்றோர்
பொன்னும்வெள்ளியுமணியினும்புனைந்துவெண்மதியந்
தன்னையூகொண்டதகைபனதொகைசொல்லுநூ
நென்னுமீறுடையிருபதினாயிரமிறையே

மதி - குறட்டிக்குவமம். † பரிவேடிப்பு - குட்டி. நகுவமம்.

இ - ள். தகையனவாய்ப்பொன்முதலியவற்றுபுனைப்பபட்டித்தன்மையவாகியபுரவி பன்னுறுத்தனவாகியதொத்தொகைசொல்லின், அநுநூமென்னுமெண்ணினையீற்றிலேயுடைய இருபதினாயிரமென்க.

இனையே - வளி

(10க)

நொச்சிமாமலர்நிறத்தனநொடிவருபநீர்
நுச்சிமாக்கநூபோற்சுடுமொளிகுழியில்வா
னெச்சத்தல்லவுமெறிபடைபயிலுதமொன்னு
நிச்சங்குநன்னுக்கிடுபவர்தோமிசையவரே

புகரால் நொச்சிமலர்போல நிறத்தனவாய் முந்நீனாமாக்கநூ உச்சியிறசுடுமொறு போலச் சுடும் ஒளிகுழியொனென்க. எச்சத்துநொடிவருமென்க.

இ - ள். தோரட்கள் தமக்குரிய வில்லொழிந்தவிடத்துக கற்றற்குரியனென்று கூறுதல்வரும் வாகியும் அல்லாதபடைகளையும் உட்படப்பயின்று தம்பகைவரை நிச்சங்கு கூற்றினுக்கு விருந்தாகவிடுபவராயிருப்பாரென்க.

(10உ)

வேறு.

க. எயிறுறுப்படையாண்மையினினிடிக்கும்புலியொப்பார்
பயிற்றியவில்வாள் பணிகுகும்வேலொடுடன்வல்லார்
துயிற்றியபல்கேள்வியினர் தூற்றிக்கொளப்பட்டா
ரயிறுறுப்படையார்கண்மதயானைகதனுப்பார்.

(10க)

* மகாராஷ்டிரமென்பது மாரட்டமெனப் பிராகிருதத்தில் வழங்குகின்றது.

† பரிவேடிப்பு - பரிவேஷத்திலிருந்துண்டாயது; சுற்றியதென்பது பொருள்.

உ. காலனொடுகுழந்தகம்கோய்களையுமொப்பா
ராலுங்கடறுர்த்தன்மலையகழ்தலிவைவல்லார்
ஞாலமறியாண்டொழிலர்நான்கிலக்கமுள்ளார்
மேலுதுமராலுரிமையுட்சிறப்புப்பெற்றார்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். தமதாண்மையால் எய்ஞுகியபடையையுடைய புலியையொப்பா, வில்லையும் வாளையும் பிறர் தம்பக்கலிலேகற்கும்படி வேலோடேகூடவல்லார், தம் மிடத்தே தங்கப்பண்ணிய பலநூற்கேள்வியினையுடையார், தெரிந்துகொள்ளப்பட்டார், வேலினதுவல்லியாலே பகைவரதயானையைக் கதனறுப்பா, வருத்திக்கோறலிற் காலினையும் பற்றின கோளையுமொப்பா, செருசகிஞற் கடல்தோத்தன் மலையகழ்த லென்கின்ற இத்தொழிலைவல்லார், ஆண்டொழிலா, துமராத் சிறப்புப்பெற்றாராகியவர் நான்குநூறுமென்னும் எண்ணிடத்தாரென்க.

எயிலதுதுப்பை யடைகின்றவெயிலென்றுமாம்.

(௧௬௪)

சிக்கத்துரிபோர்த்தசெழுந்தேகடும்வாளும்
பொங்குகதர்வேலும்பொருவில்லுமுடன்பரப்ப
மங்குல்டைமின்னுமதியுஞ்கடரும்போல
வெங்கட்தொழிற்கூற்றுமரண்சேரவிரிந்தன்றே.

கேடகத்திற்கு ஞாயிறும், வாளிற்கும் வேலிற்கும்என்னும், வில்லிக்குப் பிறையு முவமை.

இ - ள். இக்காலாட்படையும் கேடகமுதலியவற்றைப்பரப்பிக் கூற்றுந் தனக் கோரணச்சேரும்படி விரிந்ததென்க.

(௧௬௫)

வேறு.

செம்பொனீண்டுபுடிதேர்மன்னம்மன்னற்குப்
பைம்பொனாழிதொட்டான்படைசுட்டிமு
னம்பொனெண்கழுநாயிராவனம்
வெம்பவேநன்னவெல்கெனவாழ்த்தினார்.

ஆழிதொட்டான் - * ஏனாதிமோதிரஞ்செறித்த சேனாபதி.

இ - ள். அங்குனம் படையாகாண்கின்ற மன்னர்மன்னற்கு ஆழிதொட் டான், இறையே! மதத்தவாகியநாகம் அறுபதிறறுபது, மதம்பொழிவானின்றன ஈராயிரம், மதஞ்செறித்தன ஈராயிரத்தைஞ்ஞாறு, இளையகளிறும் ஈராயிரத்தைஞ் ஞாறு; இக்குஞ்சரங்களையறினவாகள் கோடியேவிருத்தியாவுடையராயிருப்பார்; குகிளா யாறாயிரத்திரட்டி, புரவியறுபதிஞயிரம், பாய்மாவும் அறுபதிஞயிரமாயிருக்கும்; பூனாகியவவர் அம்மாவைப் பண்ணியேறினார்; மாவவத்தகத்தன

* ஏனாதிபென்பது அரசனார் கொடுக்கப்படும் பட்டம்; வெண்பா. “போர்க் கட லாற்றும் புரவித்தோப் பப்படைக்குக் - கார்க்கடல் பெற்ற களையன்றோ.” போர்க்கெல்லாம் - தானாதி யாகிய தார்வேந்தன் மோதிரஞ்சே - ரேனாதிப் பட்டத் திவன்.” என்பதனுணர்க.

வாகியதரகம் ஆண்மைய, நிறத்தன, வெண்குளம்புடையனவாயிருக்கும்; சிந்துவின் களையனவாகியதரகம் ஆலுவ, கோலத்தனவாயிருக்கும்; பாரகூரவம்பல்லவமெனும் பதியிப்பிறந்ததரகம் ஆற்றல, நிறத்தன, வண்புகுவனவாயிருக்கும்; மாரட்ட தேசத்தகத்தனவாகிய குதிரை மயிற்கழுத்துப்போல நிறத்தனவாயிருக்கும்; மரக்கலத்தின்வந்திழிந்தகுதிரைகள் பவளக்குளம்புடையனவாயிருக்கும். இப்புரவி பண்ணுறுத்தேர் இருபதினாயிரத்தறுநூறு. இத்தேராட்கள் கூற்றினுக்கிடுபவராயிருப்பவர்; சிறப்புப்பெற்றராக்யவவர் நான்குநூறாயிரமென்னுமெண்ணிடத்தார். இக்காலாட்படையுங் கூற்றும்அரண்சேருமபடி பரந்ததென்றுசொல்லிப் படைகாட்டினான், அதுகண்டு அவனும் ஐராவணத்தைக் கங்கவேறினான்; அப்பொழுது வெல்கவென்று வாழ்த்தினாரென்க.

இவ்வியானைக்கு இதுபெயர்.

(௬௬)

சிறுவெண்சங்குமுரன்மனதிண்முர
சறையுமாக்கடல்காரெனவார்த்தன
நெறியினல்கிண்புள்ளநிமித்தமு
பிறையண்கண்வலனுழற்றிசைந்தரோ.

இ - ள். அப்பொழுது சங்குமுழங்கின; முரசு கடலுங் காருமெனவார்த்தன; நெறியிலே பறவைகளும், நிறைகுடமுதலியனவும் நன்மையேயறிவித்தன; இறைவன்வலக்கண் பலகாலும் துடித்ததென்க.

(௬௭)

மல்லல்யானைக்கறங்குமணியொலி
யல்லதைங்கநுமன்கொழுந்தாரொலி
கல்லெனாப்பொலிமிக்கொளிர்வாண்மினிற்
செல்லுமாக்கடல்போன்றதுசேனையே.

இ - ள். சேனை இவ்வொலிகளுமிக்கு வாளொளியோடே நடப்பதொரு கடலை யொத்ததென்க.

“விக்கிதம் வந்திதம் வெல்லு முபகண்ட - மத்திமஞ் சாரியோ டைந்து.” (௬௮)

மாலையாமகிவெண்குடைமல்கிய
கோலக்குஞ்சிநிழற்குளிர்பிச்சமுஞ்
சோலையாய்ச்சொரிமும்மதத்தானிலம்
பாலையோய்மருதம்பயந்திட்டதே.

இ - ள். பாலையிலம் குடையாலுங் குஞ்சியாலும் பிச்சத்தாலுங் குளிர்பிழற் சோலையாய், மதத்தாலே பாலைத்தன்மைபோய் மருதத்தன்மையை யுண்டாக்கிற் றென்க.

(௬௯)

மன்றன்மாமயிலார்த்தெழமானின்
கன்றினோடுகலங்கினகாற்பெய
வென்றிவேற்படையஞ்சிவனத்தொடு
குன்றெலாங்குடிபோவனபோன்றவே.

எடு

இ - ன். பெடையோடுகூடுகின்ற மயில்களெல்லாம் ஆர்த்தெழுதலாலும், மா
னிளங்களெல்லாம் கன்றோடே கலங்கியோடுதலாலும், படைக்கஞ்சிக் காடுமலையுங்
குடிபோவனபோலேயிருந்தனவென்க. (௭௦)

வேறு.

படுகண் முழவினிமிழருவிவளாயுங்காடும்பலபோகி
யிடுமண்முழவினிசையோவாவேமாங்குதநாடெய்தியபி
னெடுவெண்ணிலவினெற்றிதோய்நிழலார்செம்பொற்புரிசையே
கழமண் காவல்கருதினான் கோயிலாகக்கருதினான்.

இ - ன். சீவகன்காத்தற்றொழிலையுடைய மண்ணை அவன் காக்குமாறுகருதிய
கோவீர்தன் அருவியையுடைய பலவளையையுங் காட்டையும்கோய் ஏமாங்கதத்
தைச்சேர்ந்தபின்பு புரிசையின்புறத்தையே தனக்குக்கோயிலாகக்கருதினானென்க.

மதிப்புறத்தே விட்டான். (௭௧)

போகமகளிர்வலம்பெருங்கண்டுடித்தபொல்லாக்கணக்கண்டா
ராகமன்னற்கொளிமழுங்கிற்றஞ்சத்தக்கருரலினும்
கூகைகோயிற்பகற்குழறக்கொற்றமுரசம்பாடவிந்து
மாகடுபத்தேதார்சொரிந்தெங்குமண் ணும்விண் ணுமநிரந்தலே

இ - ன். அவன்விட்டபொழுது சுட்டியங்காரன்தேவிமா வலக்கண்டிடித்த;
அவர் கணக்கண்டார்; அவற்குமேனி யொள்செட்டது; அவையேயன்றிக் கூகை
கோயிலிலே பகலேயிருந்து அஞ்சத்தக்கருரலாலேகுழற, முரசு ஓவியவிய, மாகத்தி
னின்றும் குருதிசொரிய, மண்ணும்விண்ணும்திரந்தவென்க.

பூகம்பமும், வெள்ளியும். (௭௨)

கூற்றம்வந்துபுறத்திருந்ததறியான்கொழும்பொணுல்கள்வான்
வீற்றிங்கிருந்தேனெனமகிழ்ந்துவென்றிவேழமிருதாறுங்
காற்றிப்பரிக்குந்தேர்நாறுங்கடுங்காலிவுளியாயிரமும்
போற்றிவிடுத்தான்புனைசெம்பொற்படையேபடுத்திப்புனைபூணன்.

இ - ன். பட்டுப்போய்ப் பொன்னுலகை யானாதற்குரியானுகியபூணன் சீவகன்
வந்து தன்னைக்கோற்றகுப் புறத்திருந்ததறியானும் இனிக் கோவீர்தனையுங்கொன்று
வீற்றிருந்தென்றோ வென்றுகருதித் தன்னினைவுமுடிந்ததென்று தன்னைப்போற்றி
மகிழ்ந்து வேழமுதலியவற்றைப் பொற்படைகளாலேயணிந்து கோவீர்தனுக்குப்
பொகவிட்டானென்க.

பொன்னுலகாளுதற்கென்றுமாம். (௭௩)

மன்னனாக்கோர்மதவேழம்வாரிமணானென்பதூஉ
யின்னுன்கொடித்தேர்விசயமும்புரவிபவனவேகமும்
பொன்னிப்புனைந்துதான்போக்ககிகழ்வதோரான்மகிழ்வெய்தி
மூன்பான்விட்டவினக்களிற்றினிரட்டிவிடுத்தானெனமகிழ்ந்தான்.

இ - ள் : அவற்றிற்குநிகராகக் கோவீந்தன் னுன் வேழங்களில் வாரிமன னென்னும் வேழத்தையும், தேர்களிலே விசயமென்னுந்தேரையும், புரவிகளிற் பவனவேகமென்னும்புரவியையும் அவனிடத்தேபோகவிட, மகிழ்ந்து யான்முன் களிற்றோடே போகவிட்டனவற்றின் இரட்டிசிறப்புடையனவற்றை வரவிட்டா னென்று கட்டியங்காரன் மகிழ்ந்தானென்க.

நின்பெரும்படை யென்கிறுபடைக்கு நிகர்க்குமென்பதுதோன்ற வரவிட்டா னென்றுணராமையின், நிகழ்வதோரானென்றோ. (எசு)

வேறு.

விங்குதீர்விதையததார்கோன்கட்டியங்காரன்றன்னோ
டாங்கவனொருவனாகியன்பெனுமயில்சொள்வாளால்
வாங்கிக்கொண்டுகிரையுள் பான்வஞ்சத்தாற்குழந்தவண்ண
மோங்குநீரோதவேல்க்குரையாமுனாததுமன்றே.

இ - ள் : கோவீந்தன் கட்டியங்காரன்றன்னோ கடையிருந்து அன்பென்னு மகாமைகொண்டவாளாலே யவனுயிரை யவ்விடத்தே வாங்கிக்கோடற்கு வஞ்சனை யாலே குழந்தசெய்தியை யாம் உலகிற்கு அறிய வுரைப்பேமென்றாரென்க.

அன்பென்றது சீவகனை; ஆகுபொயா.

(எடு)

பெருமகன்காதற்பாவைபித்திகைப்பிணையன்மலை
யொருமகனோககினாயுயிரொடும்போகடாத
திரும்பளவடகுப்பாலானருந்திரிபன்றியெய்த
பருமகனாகுமென்றங்கண்முரசுரைவித்தானே.

இ - ள் : கோவீந்தன் அன்புவைத்தபாவையாகிய ஒப்பில்லாதமகள், தன்னை நோக்கினா யுயிரையாங்குந்திரு, அவட்குக்கணவனாவான் எய்தற்கரியதிரிபன்றி யெய்த அரியமகனுமென்று முரசைச்சாற்றுவித்தானென்க. (எசு)

ஆய்மதக்களிறுதிண்டேரணிமயிர்ப்புரவியம்பொற்
நாய்கதூர்ச்சிவிசைசெற்றிக்கலந்தவைதுனாகளாகத்
தோய்வரையுலகவெள்ளந்தொன்னகாததொககதேபோ
லாய்முடியரசுவெள்ளமணிநகரீண்டிறுந்தன்றே.

உலகவெள்ளம் - உலகத்தைக்கொள்ளும்வெள்ளம்.

இ - ள் : செறிந்த நீரையுடைய யுகாந்தவெள்ளம் வரைகளோடு நகரிலே தொக்குபோலே அரசுவெள்ளம் களிறுமுதலியனசெற்றிக் கலந்தவை துனாகளா கக்கொண்டு அணிநகரிலே யீண்டிறுந்தென்க. (எசு)

நல்லவன்வனப்புலவாங்கநகைமணிமலைமார்பர்
வில்லன்றேயுவனிப்பாரும்வெங்கனைதிருந்துவாரும்
சொல்லுமினெமக்குமாங்கோர்சிலைதொடநாளென்பாரும்
பல்சரம்வழங்குவாரும்பரிவுகொள்பவருமானார்.

இ - ள். தம்மை இலக்கணையதழுகு மனத்தையணிய்த்தலின், அவ்வரசர் அன்றே வில்லையெய்த்தொடங்குவாரும், திருத்துவாரும், எமக்கும் அவ்விடத்தே சிலைதொட நாட்சொல்லுமினென்பாரும், வழங்குவாரும், இவையுமறியாதே பரிவு கொள்வாருமாயினாரென்க.

வாங்க - இழுக்கவென்றுமாம்.

(எஅ)

பிறையெயிற்றெரிகட்பேழ்வாப்ப்பெருமயிப்பைம்பொற்பன்றி யறையெனத்திரியுமாப்பொற்பூமியினிறைந்துமன்ன ருறுகணையொன்றும்வில்லுமுடன்பிடித்துருவகேமிப் பொறிதிரிவதனைநோக்கிப்பூமுடிதுவிக்கின்றார்.

அறை - * பத்திராலாபனம்.

இ - ள். எயிறுதுதலியவந்தையுடைய பொற்பன்றி யென்னை யாவராலும் எய்யவரிதென்று சாற்றுதின்றதென்னத்திரியுமநீலத்தே மன்னரெல்லாநிறைந்து கணையொன்றையும் வில்லையுஞ் சேரப்பிடித்துச் சக்கரத்தினுள்ளே பன்றிதிரிவதனை நோக்கித் தலையசைத்துநின்றாரென்க.

(எக)

ஏந்தெழிலாகஞ்சாந்தினிகொடியெழுதிக்காதிற் காய்ந்தெரிசெம்பொற்றோடுங்சனமணிக்ஞழையுமின்ன வேந்தருள்வினிதைவேந்தன்வெஞ்சிலைநளரவாகி யாய்ந்தபொற்பன்றற்றெற்றியருந்துகளார்ப்பவெய்தான்.

இ - ள். அவ்வரசரில், வினிதையிலரசன் தனதாகத்தே யெழுதுகொடியைச் சாந்தாலேயெழுதிக்காதுவே தோடுங்குழையுமின்ன வில்லையெய்வாங்குப் பன்றியி னெற்றியிலே யம்புபட்டுத் துகளெழு வெய்தானென்க.

(எடு)

குடர்தொடர்குருதிக்கோட்டுக்குஞ்சரநரத்தார்தோன் சுடர்கதிர்ப்பட்டமின்னச்சுரும்பிமிர்சண்ணிசிந்த வடர்கதிர்ப்பைம்பொற்பூணுமாரமுமகலத்தொல்காட் படர்சிலைகுழையவாங்கிப்பன்றிபைப்பதைப்பவெய்தான்.

குடர்தொடர்ந்த குருதிக்கோடு, குஞ்சரமென்றபெயர்க்கு அடை. குஞ்சராகரம் - அஸ்தினபுரம்.

இ - ள். கோன், மின்னச் சிந்த ஒல்க வில்லை வளையவாங்கிப் பன்றியைத் துளங்கவெய்தானென்க.

அடர் - நெருக்கம்.

(அக)

வார்ப்துத்துளிக்குமாலேவாண்டிடித்தொடுததுநாலக் கார்ப்துக்கடந்தவண்கைக்காம்பிள்காவன்மன்ன னேர்மதக்கேழலெய்வானேறலும்பொறியினேறுண் டார்ப்துக்களிற்றுவேந்தர்க்கருகையாகவிழ்ந்தான்.

* பத்திராலாபனம் - தான் துன்பமடையாதிருத்தலைச்சொல்லுதல். பத்திராலம்பனமென்றும், பத்திராலேபனமென்றும், வச்சிராலம்பனமென்றும், வச்சிராலே பனமென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

இ - ன். காரினதுசெருக்கைவென்ற கையினையுடைய காம்பிலியின்மன்னன்
சேழலையெய்யவேண்டி முடியிற்கட்டி மதுத்துளிக்குமாலைநாலும்படி விசையுடனே
சக்கரத்தேயேறினவளவிலே யதன்விசையினாலே யேறுபட்டு வேந்தர்க்கு ஒருகை
யாக வீழ்ந்தானென்க. (அஉ)

முலைவட்டப்பூணுமுத்துமுயங்கலிற்கிழிந்துபொல்லா
விலைவட்டத்தாமமாற்பிற்கோசலத்திறைவனெய்த
முலைவட்டக்குருதியம்புவானின்மேறபூசலுய்ப்பான்
கிலைவட்டநீங்குகின்மேற்செவ்வனையெழுந்ததன்றே.

முலையிடத்துவனந்தபூணும் முததம்படுதலிற் பூக்கிழிந்து பொல்லாதாகியதாம்.
இனிப் பொல்லாமுத்தென்று கூட்டித் துனையூத நாயகமுத்தென்றுமாம். குலை
வட்டம் - அம்பிற்குதச.

இ - ன். கோசலநாட்டினிறையவனெய்தவம்பு, வானிடத்தே பூசலைச்செலுத்
துதற்கு வில்லின்வட்டத்தினின்றூங்கி நேரே யெழுந்ததென்க. (அங)

ஊடியமடந்தைபோலவுறுகிலைவாங்கவாரா
தாடெழுவனையதன் டோளவந்தியனதனைநோன
னாடெழுந்தார்ப்பமற்றநங்கிலைமுரித்திட்டம்பே
வாடினன்பிடித்துகின்றான் மணமகன்போலநின்றான்.

ஆடு - வெற்றி.

இ - ன். அவந்தியில்வேந்தன் தன்சிலை பூடியமடந்தையைப்போலே வளைக்க
வனையாதாக அதனைப்பொருளாய் அச்சிலையை வலியுடனேவாங்கி நாடார்ப்ப முரித்து
அமையேயிடித்து வாடினனாய்கின்றான் ; நின்றவன் மணமகன்போல நின்ற
னென்க. (அச)

பில்கித்தேனொழுஞ்கோதைப்பிறர்மனையாள்ட்சென்ற
வுள்ளத்தையுணர்வின் மிக்கானொழித்திடப்பெயர்ந்ததேபோன்
மல்லனாமகதராசனெய்தகோன்மருளலோடிப்
புல்லியப்பொறியைமோந்துபுறங்கொடுத்திட்டதன்றே.

இ - ன். பிறர்மனையாளிடத்துச்சென்றநெஞ்சையறிவான்மிக்கான்மீட்க, அது
மீண்டாற்போலே மகததேயத்திலரசன்எய்தகோல் கண்டார் இதுபடுமென்றமருளும்
படி யோடி அப்பொறியைப்பொருந்தித் தீண்டி. மீண்டுபோயிறறென்க. (அடு)

தென்வரைப்பொதியிலாரமகிலொடுதேய்த்ததேய்வை
மன்வரையகலத்தப்பிமணிவடந்திருவில்லீச
மின்னெனவிட்டகோலைவிழுங்கக்கண்டமுங்கிலேவர்த்துக்
கண்மலிந்துலங்குதின டோட்கலிங்கர்கோன்மெலிந்துமீண்டான்.

இ - ன். கலிங்கத்தினரசன் ஆரம் அகிலொடுதேய்த்த குழம்பையப்பி வடம்
மின்னெனவில்லையாநிற்க எய்தகோலைப் பொறி விழுங்கக்கண்டு இரங்கிலேவர்த்து
மேனிமெலிந்து மீண்டானென்க. (அசு)

கன்மழைபொற்குன்றேந்திக்கணநிராயன்றுகாத்து
மன்னுயிரின்னுகாக்கும்வாரணவாசிமன்னன்
மின்னிழைசுடர்வாங்கிவிட்டகோலுற்றுராதாய்
மன்னுயிர்பெங்கநாணிமண்புக்குமறைந்ததன்றே.

இ - ள். அன்று கன்மழைக்குக் குன்றையேந்தி நிராயைக்காத்து இன்று உயி
ரைக்காக்கும் வாரணவாசியின்மன்னனெய்தவம்பு, அதனிடத்தே யழுந்தநாணிச்
சிறிதுற்று மிகவுருதாய் மக்கள் தம்மேலேவருமென்று நடுங்கும்படி போய் மண்
புக்கு மறைந்ததென்க. (அ௭)

எரிகதிர்ப்பைம்பொற்சுண்ணில்லங்கமெய்ம்முழுதுமப்பிப்
புரிகழலணிந்தநோன்றீட்போதனபுரத்துவேந்த
னரிதினிற்றிகிரியேறித்திரிந்துணசுழன்றுசோர்ந்து
விரிகதிராக்கடவுளபோலவெறுநிலத்தொலிப்பவீழ்ந்தான்.

இ - ள். சுண்ணத்தையப்பிக் கழலையணிந்தகாலையுடைய போதனபுரத்தின்
வேந்தன் சக்கரத்திலே யரிதாகவேறி அது கொள்ளிவட்டம்போற்றிரிதலின், அதில்
சிற்றலாற்றாதே கணசுழன்று சோர்ந்து பலரும் ஆரவாரிக்கும்படி ஞாயிறு தன்
வட்டத்தினின்றும் நிலத்தேவீழ்ந்தாற்போல வீழ்ந்தானென்க. (அ௮)

மலையச்செஞ்சாந்துமுந்நீர்வலம்புரியீன்றமுத்து
மிலைவைத்தகோதைல்லாரிள்முலைப்பொறியுமாந்த
சிலைவைத்தமாபிற்றென்னன்றிருமணிப்பன்றநோக்கிக்
தலைவைத்ததம்புந்தானுந்தரணிமேற்பாத்தவவைத்தான்.

இ - ள். சாந்தம் முத்தம் முலைத்தழும்புநிறையப்பட்டு மலையை யொப்பாக
வைத்த மாபிற்றென்னெய்தவம்பும் பன்றியைநோக்கிச் சென்று தலைவைத்தது;
தானும் நின்றலாற்றாது நிலத்திலே காலைவைத்தானென்க. (அ௯)

விறற்றல்விசயனென்பான்வெங்கணைசெவிட்டிநோக்கி
யொற்றுபுதிருத்திக்கைம்மேலுருட்டுபுரேமிசாரந்தாங்
குற்றதன்சிலையின்வாய்ப்பெய்துவமைபகழிவாங்க
விறறுவின்முறிந்துபோயிற்றிமைப்பினிலங்கித்திட்டான்.

இ - ள். விசயன் நன்கணையை யொருக்கடித்துநோக்கி யிடக்கைமேலே
யழுங்கித் திருத்தி யுருட்டாநின்று நேமியிலேகுதித்துத் தனக்குற்றவில்லிலேநொ
டுத்துச் சிறகமைந்த அப்பகழியைவாங்கினாக, யில் இரண்டாய் முறிந்துபோயிற்று;
ஒருகணத்திற் குதித்தானென்க. (௧௦)

குண்டலமில்லங்கவாங்கிக்குனிசிலையுறையினீக்கிக்
கொண்டவன்கொழும்பொற்றுருமாரமுமிளிரவேறிக்
கண்முகோனிறையவாங்கிக்காதுமறிதலோமும்
விண்டிராணற்றதாங்கேவிசயனும்விக்கமற்றான்.

இ - ள். அவன் குண்டலமிலங்கும்படி சேமவில்லைவாங்கிக்கொண்டு உறையின்னுரீக்கித் தாருமாரமும் பிறழவேறிப் பன்றிமூன்றுங் கூடுங்காலத்தைக்கண்டு கோலைநிறையவாங்குதலாலே, அது காதிசெல்லமற்றின்தவள்விலே நாணற்றது; அப்பொழுதே யெய்கின்றகருத்தைக் கைவிட்டு விசயனுந் தன்பெருமைகுறந்தா னென்க.

விண்டு - விகாரம். சீவகனிடத்தே சற்றவின், எய்தற்குரியனாகியவிவற்கு ணும் இங்ஙனஞ் செய்தது (க௧)

உளைவனப்பிருந்தபான்றேரொளிமுடிமன்னரெல்லாம்
விளைவனப்பிருந்ததே, நாளாவருமுலைப்போசம்வேண்டி
விளை தவப்பெருமையோரார்விற்றிறன்மயங்கியாருங்
களை நலார்பொறியையாங்கோராறுநாள்கழிந்தவன்றே.

இ - ள். மன்னர்யாவரும் விற்றிறல்வினைத்தற்குக் காரணமானதவத்தின்பெருமை நமக்கில்லையென்றோராராய்த் தோளாளுடைய முலைப்போகத்தைவிரும்பி யறிவுமுதலியனாவலங்குதலிற் பொறியைக்களையாராக, இப்படி ஆறுநாள் சென்றவென்க. மயங்கி - மயங்க.

(க௨)

வேறு.

பனைக்கையானைமன்னாபணியப்பைம்பொன்முடிமேற்
கனைக்குஞ்சுருமபார்மலைதவழ்ந்தமதுவுந்தேனு
நனைக்குங்கழலோன்சிறுவனமவென்வேல்வல்லவ
னினைக்கலாகாவகையானேராருயிர்மேலெழுந்தான்.

இ - ள். மன்னர்வணங்குதலின், அவர்முடியிற் கனைக்குஞ்சுரும்புந் தேனு மாந்த மாலையின்மதுத் தவழ்ந்துநனைக்கும் அடியையுடைய சச்சந்தன்புதல்வனாகிய வேல்வெற்றியையுடையவன் அவர்களைக்கவொண்ணாத வஞ்சனையாலே பகைவருயி னாக் கொள்ள எழுந்தானென்க.

உம்மை மாறுச

(க௩)

காரின்முழங்குகளிறுங்கடலின்முழங்குந்தேரும்
போரின்முழங்கும்புரவிக்கடலும்புகைவாட்கடலுஞ்
சீரின்முழங்குமுரசுமலறுஞ்சிறுவெண்சங்கு
நீரின்முழங்கமுழங்குநீலபானையிவர்தான்.

முன்னின்றிரண்டின்னும், உவமப்பொரு. போரின், இன் - ஏது. சீரின் - சீரோடு.

இ - ள். களிறுமுதலியன நீர்மையோடேமுழங்காநிற்கத் தான் கரியயானையை மேற்கொண்டானென்க. (க௪)

கல்லார்மணிப்பூண்மாபிற்காமனிவனையென்ன
வில்லார்கடலந்தானேவேந்தர்குழாததுட்டோன்றப்
புல்லான் கண்ணினோக்கிப்புலிகாண்கலையிற் புலம்பி
யொல்லாநொல்லானாகியுயிர்போயிருந்தான்மாதோ.

இ - ள். அவ்வியானின்மேல்வந்த வேலான் வேந்தர் இவனேகாமனென் னும்படி அவர்குழாத்திலேதோற்றினானாக, தானிற்குமுறைமையினிற்கமாட்டாத கட்டியங்காரன் பொருந்தானாய்த் தான் கண்ணானோக்கிப் புலிகாண்கலைபோல் அறிவு மூதலியனபோயிருந்தானென்க. (௬௫)

புலியாப்புறுத்திக்கொண்டேன்போக்கிவிட்டபிழைப்பும்
வலியார்திரடோண்மதனன்னிவனைப்பிழைத்தபிழைப்பு
நலியுமென்னை நலியுமென்னுக்களிற்றினுச்சி
யிலையார்கடகத்தடக்கைபுடைத்துமெய்சோர்ந்திருந்தான்.

இ - ள். புலியை யகப்படுத்திக்கொண்டயான் அதனை வாலுருவியிட்டதப்பும்
என்னைநலியாநிற்கும்; மதனனாகியவவனை யிவன் நப்பினதப்பும் என்னைநலியாநிற்கு
மென்றுகடிக் களிற்றினுச்சியிலே கையைப்புடைத்து அவசமாயிருந்தானென்க.

யாப்புறுத்திக்கொண்டேனென்றது - அநங்கமாலேகூத்திற் சீவகன் தனியே
வந்தமை கருதி. (௬௬)

மைபூத்தலர்ந்தமழைக்கணமாழைமானேர்நோக்கிற்
கொய்ப்பூவகோதைமடவார் கொற்றங்கொள்கென்றேத்தப்
பெய்ப்பூங்கழலான்வேழத்திழிந்துபிறைபோற்குலாய
செய்ப்பூன்கிலைநாணெறிந்தான்சேரார்நாளுக்கணவே.

மாழை - இளமை. குலாய்கிலை; செய்யப்பட்டகிலை; நாண்பூண்டகிலை.

இ - ள். மையழகுபெற்றலர்ந்த கண்முதலியவற்றையுடைய மடவாரேத்தக்
கழலான் இழிந்துநின்று கிலையின் நாணையெறிந்தான்; அப்பொழுதே பகைவர்நாள்
உலத்தனவென்க.

பிள்ளைகளையும், அவனையுஞ் சேரக்கோறலிற்சேரா ரென்றார். (௬௭)

வேறு.

கனிபடுமொழியிடைனகாரினைகவற்றவந்து
குனிசிலைதோற்றமன்னர்கொங்குகொப்புளிக்குநீலப்
பனிமலர்க்காடுபோன்றார்படர்கிலைதொடாதவேந்த
ரினிதினின்மலர்ந்தவேரார்தாமரைக்காடுபோன்றார்.

இ - ள். கனிபோலுமொழியினானது அழகு கேள்வியான்வருத்துதலின், வந்து
சிலைதோற்றமன்னர் ஞாயிறுபோன்ற சீவகனைக்கண்டு நீலத்தினெருக்கத்தையொத்
தார்; சிலைதொடாதவேந்தர் அவனைக்கண்டு கொங்குகொப்புளிக்குந் தாமரையினெ
ருக்கத்தை யொத்தாரென்க. (௬௮)

போர்த்தகல்விசும்பின்வந்துபொறிதிரிபன்றிமூன்று
நீர்த்தகப்புணர்ந்தபோதினெடுத்தகமூன்றுமற்றுச்
சூர்த்துடன்வீழ்நோக்கிச்சுசுசொஞ்சிதவல்லா
னோர்த்தொன்றேபுணர்ப்பநாடியொருபகல்காறுநின்றான்

போருக்குத் தகுதலையுடைய பன்றி; என்றது ஒன்று இடந்திரிய ஒன்று வலந் திரிகின்ற மாறுபாட்டினே.

இ - ள். நெடுந்தகை பொறியாலே விசும்பிற்றிரிகின்ற பன்றிமூன்றும்வந்து நீர்மைதகப்புணர்ந்தகாலத்து அவை சேரவற்றுச் சுழன்றுவிழும்படி யோர்த்துப் பல சரத்தைச்சிதறவல்லவன் இப்பொழுது அவைமூன்றும் ஒன்றாந்தன்மையேகூடுதற்கு நாடி ஒருமுகுர்த்தத்தளவும நோக்கி நின்றானென்க.

இவன் குப்புற்று நேமியில் நிற்குங்காலத்து அவையும் ஒன்றாமாதலின், ஒன் றேபுணர்ப்பவென்றா. (௧௧௧)

பொறியின்மேலேபுறமுற்றானுணர்நோதல்செய்யா
நெறியின்விலுளான் நிற்பநிழன்மணிப்பன்றியற்று
மறியுமோவென்றுமுன்னேமணரிமுடிசிதறிவீழ்ந்த
செறிதழன்மன்னர்க்குத்தீயைத்தீவினாத்துக்கொண்டார்.

இ - ள். திகிரிமேலேறுதலுமறியானாய் போகின் நகுவரென்னுநானுநர் போ தலைச்செய்யானுமாய் வில்லையுன்றிற்ப, பன்றி யற்றுவிழுமோவென்றகூறி, முன்பு வீழ்ந்தமன்னர் நக்குத் தீயைக் கோபத்தை வினாத்துக்கொண்டாரென்க.

நெறியினென்றார், தொழிற்கேற்ப நின்றநிலைதோன்ற. சிதறி - சிதற. (௧௦௦)

சுரற்றலைமணரிகளவேய்ந்தநுந்துபொற்றிகிரிசெம்பொ
னுரற்றலையுருவப்பன்றியிடம்வலந்திரியநம்பன்
விரற்றலைப்புட்டில்விக்கிவெஞ்சிலைகணையோடேந்திக்
ருரற்றலைவண்டுபொங்கக்குப்புற்றுநேமிசேர்ந்தான்.

சிச்சிலியின்றலைபோன்ற நிறத்தையுடைய மணிகள்வேய்ந்த உருவப்பன்றி. புட்டில் * விரற்சரடு. குரல் - மயிர்.

இ - ள். திகிரியின்மேலுண்டாகிய உரவிடத்துப் பன்றிகள் இடத்திலும்வலத் திலும் திரியாநிற்க, நம்பன் வீக்கி யேந்தி வண்டுபொங்கும்படி குதித்து அத்திகிரி யைச் சேர்ந்தானென்க. (௧௦௧)

ஒள்ளுழல்வரைபழுணுமொளிர்மணர்க்குழையுமின்ன
வொள்ளுழற்கொள்ளிவட்டம்போற்குலாய்ச்சுழலப்பொன்றா
னொள்ளுழனே மிநக்கமண்டலமாகநின்ற
னொள்ளுழற்பரிதிமேலோர்பரிதிநின்றதனையொத்தான்.

வரைப்பூணும், அழலபோலுமணர்க்குழையும், பொன்னுணும் மின்ன நின்ற னென்க.

இ - ள். அழலைநக்கநேமி அவ்வழலையுடைய கொள்ளிவட்டம்போலே சுழலா

* இதனை விரற்சாடென்றுங் கூறுதற்கிடமுண்டு; கைச்சாடென்று சிலபிரதி களிலுள்ளது. இப்பொயர் இக்காலத்து வழக்கமின்மையால் இதனுருவம் இன்னது தானென்று நிச்சயிக்கக்கூடவல்லீ.

நிற்க, அதன்மேலே மண்டலவிருப்பாகநின்றவன் தானிருத்தற்குரிய மண்டலத்தி னுள்ளிராதே அதன்மேலே யொருஞாயிறுகின்ற தன்மையையொத்தானென்க.

பரிதி-வட்டம்; * “பரிதி போகிய புடைகளை கட்டி” என்றற்போலக்கொள்க.()

அருந்தவக்கிழமைபோலவிரிதவில்லாநகரண்வாய்த்
ந்ருந்தினுர்சிந்தைபோலுந்திண்சரஞ்சுருக்கிமாறு
யிருந்தவன்பொறியும்பன்றியியற்றரும்பொறியுமற்றும்
கொருங்குடனுதிரவெய்தாநூழித்தியுருமோடொப்பான்.

தவக்கிழமை இரண்டிற்குமுடிவமை. இவ்வடிவமைகூறிற்று, விசயனுக்கு அவை இற்றும், அற்றும் போனமைகருதி. திருந்தினுர் - இருடிக்கள்.

இ - ன். உருமேற்றையுந் தீயையுமொப்பான் தவக்கிழமைபோல இரூதவில் லில் அருதநகரண்வாய்த் தொடுத்தசரத்தை வில்லினுள்ளையாம்படி நிரம்பவளைத்துக் கட்டியங்காரன்கல்வீனையும் பன்றியாகியபொறியுஞ் சேரவந்து அவ்வீடத்தேவழும் படி யெய்தானென்க.

அதனையெய்தவன்றே யடனுப்படுதலின், உடனென்றா. (சு0௩)

இலங்கையிற்றேனமேவுண்டிருநிலத்திடித்துவிழக்
கலங்குதெண்டினாயுங்காருங்கடுவளிமுழக்குமொப்ப
வுலம்புமுரசங்கொட்டியொய்யெனச்சேனையார்ப்பக்
குலம்பகார்த்தைந்துகோமாலோவிற்தன்குறினானே.

இ - ன். அப்பன்றி யங்கனமேவுண்டு இடிதது நிலத்தேவியூதலிற் சேனை கடன்முதலியவற்றையொப்ப முழங்காநின்று முரசைக்கொட்டி யாராநிற்ப, கோமா னாகியகோவிற்தன் சேனையுடன்தைக் கட்டியங்காரனுக்கு முற்படக்கூறிப் பின்பு எல்லாருமறியச் சாற்றினென்க.

இனிச குலத்தைப்பகார்து நினைக்க கொல்வேனென்று வஞ்சினங்கூறினா னென்றுமாம். (சு0௪)

வானிடையொருவன்றோன்றிமழையெனமுழங்கிக்கொல்லுந்
தேனுடையலங்கல்வெள்வேற்சீவகனென்னுஞ்சிங்கம்
காணுடையலங்கன்மாலேக்கட்டியங்காரனென்னும்
வேன்மிடைசோலைவேழத்தின்னுயிர்விழுங்குமென்றான்.

இ - ன். வானிடத்தேதோன்றிச் சொல்லுமொருவன் சீவகனென்னுஞ்சிங்கம் வேலாகியசோலையில்நிற்கின்ற கட்டியங்காரனென்னும் வேழத்தினுயிரை விழுங்கு மென்று கூறினென்க.

ஒருவன் - இயக்கன்.

(சு0௫)

தே வ று.

விஞ்சையர்வெம்படைகொண்டிவந்தாயென
வஞ்சுவலோவறியாயெனதாழ்மலை

வெஞ்சமமாக்கிடினீக்கறுத்துன்னொடு
வஞ்சனைவஞ்சமறுத்திடுகென்றான்.

இ - ள். விஞ்சையர்படையைக் கொண்டுவந்தாயென்று யான்அஞ்சுவேனோ?
எனதாற்றலை நின்றந்தையறிவன்; நீயறியாய்; இனி யாம் போர்செய்திட்டால் நின்
னையும், என்னைக் களவாற் கொலைசூழ்ந்த கோவிந்தனையும், அக்களவைத்தீர்த்து
வீக்கமறுத்திடுவேனென்றானென்க.

வீக்கம் - பெருமை.

(௧௦௭)

சூரியந்காண்டலுஞ்சூரியகாந்தமஃ
தாரமுலெங்குனங்கான்றிடுமங்குனம்
பேரிசையானிசைகேட்டலும்பெய்ம்புகிற்
காரிடிபோன்மதனன்கனன்றிடான்.

இ - ள். சூரியகாந்தமாகியவது சூரியனைக்கண்டவனவிலே யுழலை எங்ஙனம்
காலும்? அதுபோல மதனன் சிவகன்வெற்றியைக் கேட்டவனவிலே கார்காலத்தின்
முகிலிடிபோலக் கொபித்தானென்க.

(௧௦௮)

நாற்படையுந்களிறுந்நாலுமொடு
நூற்பந்தேருநொடிப்பினிறபண்ணி
நாற்படையுந்தொருத்தாண்மக்கணச்சிலை
வேற்படைவீரரொர்நூற்றுவார்தொக்கார்.

இ - ள். கட்டியங்காரன் சாலாளாகியபடையுந் களிறும் மாவும் நூல்வழிப்
பட்டதேருமாகிய நால்வகைப்படையையும் ஒருகணத்திற்சமைத்துத் தொகுத்தான்;
தொகுத்தவனவிலே வேற்படைவீரராகிய அவன்மக்கள் நூற்றுவருந் தொக்காரென்க.

(௧௦௯)

நஞ்சுதோய்த்த அலகையடைய வேல்.

விறற்றிலான்வெய்யதானையும்விங்குபு
செற்றெழுந்தான்படையுஞ்சினமொய்ம்பொடு
மற்றவர்மணடியவாளமர்நூட்டினு
நூற்றவர்க்குற்றதெலாமுனைக்குற்றேன்.

இ - ள். சிவகன்றானையும், கட்டியங்காரன்படையும், அவர்தாங்களுமுற்றி,
மொய்ம்பொடு மிக்குச் சென்ற வாட்போராகியபோரிலே, அவர்கட்குற்ற செய்திக
ளெல்லாம் உரைக்கலுற்றேனென்றாரென்க.

(௧௧௦)

உற்றதெல்லாம் - ஒருமைப்பன்மைமயக்கம்.

வேறு.

அத்தமாமணிவரையனையதோன்றல
மத்தகத்தருவியின்மணந்தேவோடைய
முத்துடைமருப்பினமுனைக்கண்போழ்வன
பத்தியிற்பண்ணிபருமயானையே.

இ - ன். அத்தகிரியை யொத்த தோன்றலு; அதனருவிபோன் மத்தகத்தே மணந்த ஓடைய; மருப்பின; பனகப்புலத்தை யவரெதிர்த்தவிடத்தே கொல்வன வாகிய பருமயானைகள் அணிகளிலே சமைந்தனவென்க. (கக0)

கோல்பொருகொடுஞ்சிலைகுருநிவெம்பபடை
மேல்வரடக்குபுவேழமேறலின்
மாவிருவிசும்பிடைமணந்தவொண்கொடி
கால்பொருததலிகைக்கானமொத்தவே.

இ - ன். மேலாட்கள் வில்லையும், ஒழிந்தபடைகளையும் வேழங்களின்மேலே யடக்கி அவற்றையேறலின், எடுத்தகொடி காற்றடித்துஇலெகிழிந்த கதலிகைக் காட்டையொத்தனவென்க. (கக1)

க. குடையுடைநிழலினகோலமார்த்தன
கிடுகுடைக்காப்பினகொடொற்பிழை
யடிதொடைக்கமைந்தவாவத்தேர்த்தொடை
வடிவுடைத்துகின்றமடிவலவாபண்ணினாள். (கக2)

உ. கொய்யுளைப்புரவிகள்கொளியுநிண்ணுகம்
பெய்கயிறமைவரப்பிணிந்துமுனாநீர்
செய்கயிறாய்ந்தனசிலையுமல்லவுங்
சையமைத்தினாருங்கருவிவிசினாள்

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ன். மேலேநாட்டின குடையினுடைய நிழலின், அம்புபடாதபடிநாற்றின கிடுகுடைத்தாகிய * காப்பின; பொற்றட்டுக் கோலமார்த்தன, எய்யுங்காலத்து அடி வைத்துநின்றற்கும், எய்தற்றெழுந்ருமமைந்தனவாகிய தேர்த்திரளிலே தலைக்கட் டியினையுடையபாகர் புரவிகளைப்பூட்டின துகத்திற்பெய்தாயிறைத் தேருடனேபிணித் துப் பண்ணினாள்; பண்ணினபின்னா அவை முன்னுறுத்திய வாய்க்கயிறும் ஆய்ந்து பிடிக்கப்பட்டன; அப்பொழுது தேர்வீரரும் வில்லையும், ஒழிந்தபடைகளையுங் கையி லேயமைத்துக் கவசத்தையணிந்தாரென்க. (கக3)

க. பறந்தியறருக்கினபரவைஞாட்டினுட
கறங்கெனத்திரிவனகயிரெருறிய
பிறந்துழியறிகெனப்பெரியநூலா
குறங்கெழுத்துடையனகுதியென்பவே. (கக4)

உ. கொன்னுனைக்குந்தமுஞ்சிலையுங்கூர்ந்து
மின்னிலைவாளைமுமிலேச்சேறலிற்
பொன்னரிப்புட்டிலுந்தாரும்பொங்குடி
முன்னுணாத்தாத்தெழப்பரவிமொய்த்தவே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

* இதனை ரதகுந்தியென்றும், வருதமென்றங் கூறுவர் வடநூலார்.

இ - ள். பறந்தசெல்லஞ்செலவிலே தருக்கின; பரத்தலையுடைய போரிலே திரிவன; நெற்றிய; தூலவர் பிறந்தவிடமறிகவென்று குறங்கிலையெழுதின எழுத் தையுடையனவாகிய குதிகாகளை மேலாளாகிய மிலேச்சர் குந்தத்தோடும் வா னோடும் வில்லோடுமேறலின், அப்புரவிகள் கெச்சையுந் தாருமார்ப்ப மொய்த்தன வென்க.

என்ப - அசை.

(௧௧௫)

மாலையுங்கண்ணியுமணந்தசென்னிய
ராலுபுசெறிகழலார்க்குங்காஸினர்
பால்கையிடையறப்பிடித்தபாணியர்
சாலிகையுடம்பினர்தறுகளுளரே.

இ - ள். தறுகளுளர் ஆலுபு சென்னியர், காலினர், * வாண்முட்டி யிடை யறம்படிப்பிடித்த கையினர், கவசமணிந்த வுடம்பினராயிருந்தாரென்க.

இவா காலாட்கள்.

(௧௧௬)

போர்மயிர்க்கேடகம்புளகத்தோற்பரம்
வாமயிர்க்கிடுகொடுவள்ளித்தண்டையு
நேர்மரப்பலகையுநினைத்ததானையோர்
போர்முகப்புலிக்கடல்புகுந்ததொத்ததே.

இ - ள். மயிர்போத்த பரிசையையும், கண்ணுழைத்தக்கடகினையும், மயிர்க் கிடுகினையும், நிரப்பக்கொடியாற்பண்ணின பரிசையினையும், வலியபலகையினையும் நினைத்த அக்காலாளாகியபடை புலிக்கடல்புகுந்ததன்மையை யொத்ததென்க.

பரத்தலையுடைய பாடம்.

(௧௧௭)

வேறு.

பாரணைமதத்தப்பல்பேய்ப்பருந்தொடுபரவச்செல்லும்
போர்மதக்களிறுபொற்றேர்நான்காக்கச்சமாகு
மோமணிப்புரவியேழாமிலக்கமேழ்தேவகோடி
காமலிகடலங்காலாஸ்கற்பகத்தாரினுக்கே.

இ - ள். உவகற்குப் பேயும்பருந்தும் பரவச்செல்லும் மதத்தவாகிய களிநுற் றேரும் ஒரோவொன்று நான்காக்கச்சமாகும்; புரவி எழுதூரூயிரமாம்; காலாள் ஏழுதேவகோடியாமென்க.

(௧௧௮)

நிழன்மணிப்புரவித்திண்டேர்நிழறுழாய்க்குனிந்துகுத்து
மழறிகழ்கதத்தயானையைந்தனாக்கச்சமாகு
மெழின்மணிப்புரவியேழாமிலக்கமேழ்தேவகோடி
கழன்மலிந்திலங்குங்காலாஸ்கட்டியங்காரற்குன்றே.

இ - ள். கட்டியங்காரற்குத் தேரும்யானையும் ஒரோவொன்று ஐந்தனாக்கச்ச மாம்; புரவி யெழுதூரூயிரமாம்; காலாள் ஏழுதேவகோடியாமென்க.

(௧௧௯)

* வாண்முட்டி - கத்திப்பிடி.

வேறு.

குலங்கெழுமகளிர் தங்கேர் லீப்பவு
மலங்குளைப்புரவியுங்களி றுமாளவு
நிலமகனெஞ்சுகையெறிந் துநையவு
புலமகன்சீறினன்புகைந்ததெஃகமே.

இ - ள். மகளிர் கோலத்தைக்கைவிடவும், புரவியுங் க்ளிறும்படவும், தன் கணவராகிய மன்னர்படுத்தலின், நிலமகள் நெஞ்சிலே கையாலே யடித்துக்கொண்டு வருந்தவும், சீவகன் சீறினான்; அவனெஃகமும் புகைந்ததென்க.

புலமகனென்றார், ஓர்யாண்டுஞ்சென்றுசீறினான். * “நிலமக ளழுத காஞ்சியும்” என்றார்புறத்திலும். (௧20)

குணில்பொரக்குளிறினமுரசம்வெளவீன
பணைபரந்தார்த்தனபம்பைபெம்பின
வினையிலவெழுந்ததாழ்பியெங்கனூ
முனையினற்கடலகமுழக்கமொத்தவே.

இ - ள். பெருங்கடிப்பெறிதலின் முரசம் முழங்கின; வளையும்பணையும் பரந்தார்த்தன; பம்பை யொலித்தன; சிறுசின்னம் தமக்கொப்பின்றியெழுந்தன. இவ்வோசைகளின்மீருதியாலே எய்யுடத்தொலியுங் கடவிடத்துமுழக்கையொத்தன வென்க.

பணை - முரசின்விசேடம் பம்பை - ஒருவாச்சியவிசேடம். (௧2௧)

முடிமனரெழுதருபரிதிமொய்களி
னுடைதுளாமாக்கலமொளிறுவாட்படை
யந்திறலெறிசூரவாகக்காய்த்தன
கடலிரண்டெதிர்த்தோர்காலமொத்ததே.

இ - ள். மன்னர் பரிதியாகக் களிறு தூயாகக் குதிரை மரக்கலமாக வாட்படை சூரவாகத் தம்மிற்காய்த்தனவாகிய வீரன்கிடல் போர்செய்தற்கெதிர்த்தொரு காலமுண்டாகில் அதனை யொத்தது இக்காலமென்க (௧2௨)

அருங்கணையடக்கியவாவநாழிகை
பெரும்புறத்தலமரப்பிணித்தகச்சினர்
கருங்கமுலாடவர்கருவிவாய்க்கொளீஇச்
சொரிந்தனர்கணைமழவிசும்புதூர்ந்ததே.

இ - ள். கொடிய கழலையுடையவீரர் கட்டினகச்சினராய் அம்பறத்தூணி தம் முதுகிலேயசையும்படி வில்விடத்தே யம்பைத்தொடுத்து அதனைச்சொரிந்தார்; அப்பொழுது விசும்பு தூர்ந்ததென்க.

தூணியைப்பிணித்த கச்சுமாம். (௧2௩)

* புறநானூறு, ௩௬௫: முன்னோர் செல்லவுஞ் செல்லா தின்னும் - விலை லப் பெண்டிற் பல்மீக் கூற - வுள்ளென வழியா யானெனப் பன்மா - னிலமக் ளழுத காஞ்சியு - முண்டென வுரைப்பரா லுணர்ந்திதி னோரே.

நிணம்பிறங்ககலமுந்தோளுநெற்றியு
மணங்கருஞ்சரங்களினழுத்தியையென
மணங்கமழ்வருபுனன்மறலுமார்தரிற்
பிணங்கமர்மலைந்தனர்பெற்றியின்னதே.

இ - ள். சரங்களான் வருத்துதற்கரிய மார்புமுதலியவற்றிலே யச்சரங்கனைய
ழுத்துதலிற் பெருகினகுருதியிலே நின்று புதுப்புனலிற் போர்செய்யுமாந்தரைப்போ
லே பிணங்குகின்ற அமரை மேற்கொண்டவா தன்மையின்னதென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(கஉச)

கழித்தனர் கனல் வாள்புகைந் துகண்கம
விழித்தன தீந்தன விமைகள் கூற்றெனத்
தெழித்தன திறந்தன ரகலமின்னுயி
ரழித்தன ரயிலொளியரவமிக்கதே.

இ - ள். அவர் கூற்றுப்போலே கோபித்தார், கோபித்தலிற் கண்கள்தீப்போல
விழித்தன; அதனால் இமைகமந்தன, அக்கோபத்தை முடித்தற்கு வாள்புகைந்
தனலும்படி யுறைகழித்தார்; கழித்து அகலத்தைத்திறந்தார்; திறந்து உயிரைப்போக்
கினார்; அதன்பின்பு வேலாற்பொருகின்றவா போரரவமிக்கதென்க. (கஉரு)

பொருங்காத்தாடவர்பொருவில்பைந்தலை
யரும்பெறற்கணணியோடற்றுவீழ்வன
கருங்குனிப்பெண்ணையங்கானங்கால்பொர
விருந்தானிசொரிவனபோன்றவென்பவே

இ - ள். தும்பைமாலையோடும் பொருமாடவர் செவ்வீத்தலைகளுற்றுக் களத்தே
வீழ்கின்றவை கனியையுடைய பனங்காடு காற்றடித்தலின், அப்பழுத்தைச்சொரிவ
னபோன்றனவென்க. (கஉச)

இது முதற்கூறிய அம்பாலும், வாளாலுந் தலைகளுற்றதற்குவமை.

பண்ணுனிந்தாலுவபைம்பொற்றாரின
கணைவிசைதவிர்ப்பனகவரிநெற்றிய
துணையமையிளமையதோற்றமிக்கன
விணையயிர்ப்புரவியோடிவுளியேற்றவே.

இ - ள் பந்தியினிற்றலை வெறுத்து ஆலுவன; தாரின; தவிர்ப்பன; நெற்றி
யன; போரிற்குதவியாயமைந்த இளமையன; வடிவுமிக்கனவாகிய புரவியும் புரவியுந்
தம்மிற் போரைத்தொடங்கினவென்க. (கஉஎ)

கூருளிமுதும்பொரக்குழிசிமாண்டன
வாரொளியமைந்தனவாய்பொற்குட்டின
காரொளியின்னுமிழ்தகையகாலியற்
தேரொடுதேர்தமுட்சிறந்துசேர்ந்தவே.

இ - ள். உளவாயாற்றுநிபுதலின், நடுவுநிற்குங்குறடு மாண்டன; அதனிற்

றைத்த ஆரமைந்தன; சூட்டின; காரின் மின்னொளியைக் காலுந் தகைமையனவாகிய உருளையாற்செல்லுதலை யுடைய தேருந்தேருந் தம்மின் மிக்குப் போனாத்தொடங்கினவென்க. (௧௨௮)

அஞ்சனமெழுதினகவளமார்ந்தன
குஞ்சரங்கூற்றொடுகொம்மைகொட்டிவ
வஞ்சனவரைசிறகுடையபோல்வன
மஞ்சிவர்கூன்றெனமலைந்தவேழமே.

இ - ள். எழுதப்பட்டன; ஆர்ந்தன; கூற்றை நன்குமதித்துக் கொம்மைகொட்டிவன; ஒடுகின்றவிசையாற் பறக்கின்ற மலையையொப்பனவாகிய குஞ்சரமும்வேழமும் குன்றுகள் மலைந்தவென்ன மலைந்தவென்க.

மஞ்ச - கொடிக்குவமை.

(௧௨௯)

மாக்கடற்பெருங்கலங்காலின்மாறுபட்
டாக்கியகயிறுநுந்தோடியெங்கணும்
போக்கறப்பொருவனபோன்றுதிப்படக்
தாக்கினவரசுவாத்தம்முள்ளென்பவே.

இ - ள். பெருங்கலங்கள் நங்குரத்திற்கட்டியகயிறு காற்றாலற்று எவ்விடத்தினும் போக்கறவோடி மாறுபட்டுப் பொருவனபோலே, அரசரேறியயானைகள் கோடுங்கோடுஞ் சந்தித்துத் தீப்பிறக்கும்படி தம்மிற்பொருதனவென்க. (௧௩௦)

விடுசரம்விசும்பிடைமிடைந்துவெய்யவன்
படுகதிர்மறைந்திருள்பரந்ததாயிடை
யடுகதிரயிலொளியரசர்மாழுடி
விடுகதிர்மணியொளியெயிலிற்காய்ந்தவே.

இ - ள். சரம் விசும்பிடத்தே நெருங்குதலின், வெய்யவன்கதிர்கள் மறைந்து இருள்பரந்தது; அப்பொழுது அவ்விருளைப் படைக்கலங்களொளியும் மணியொளியும் வெயில் கெடுக்குமாறுபோலக் கெடுத்தனவென்க. (௧௩௧)

பூண்குலாம்வனமுலைப்பூமிதேவிதான்
காண்கலேன்கடியனகண்ணினுலெனாச்
சேண்குலாங்கம்பலஞ்செய்யதொன்றினான்
மாண்குலாங்குணத்தினான்மறைந்திட்டாளேரோ.

இ - ள். மண்மகடான் நனது நற்குணத்தாலே யிங்ஙனங் கடியமறங்களை யென்கண்ணைற் காணமாட்டேனென்று கருதிப் பெரிய நிலமெல்லாம் பரந்த உதிரமென்கின்ற செய்யதொரு படத்தாலே மறைந்தாளென்க.

குணத்தினானும் பாடம்.

(௧௩௨)

வேறு.

கலைக்கோட்டவகலங்குற்கணங்குழையர்கதிர்மணிப்பூண்
முலைக்கோட்டாலுழப்பட்டமொய்ம்மலர்த்தாரகன்மார்பர்

மலைக்கோட்டவெழில்வேழந்தவநூறிமதயானைக்
கொலைக்கோட்டாலுழப்பட்டுக்குருதியுட்குளித்தனரே.

கலையையுடைய வல்குல். கோடு - பக்கம்.

இ - ள். கோட்டவாகிய வல்குலையுடைய மகளிர் முலைக்கோட்டாலுழப்பட்ட
மார்பர் இப்பொழுது மலைக்குவட்டின்மனமையையுடையவாகிய வேழத்தைநூறி
அதன்கோட்டாலுழப்பட்டுக் குருதியுள்ளே குளித்தாரென்க. (௧௩௩)

மணமாலையுடையதயர், தமெல்விரலாற்றொடுத்தணிந்த
விரலாமாலையிருகதஞ்சியாககுருதிப்புனலையுடைய
நிணமாலையுடையதயர், நெருப்பினையொருவந்தேரார்
நிணமாலையுடையமகட்குப்பொருவிருந்தயர்ந்தனரே.

மர்க்குக் குருதி - விகாரம்.

இ - ள். மணமாலையுடையதயர், தமெல்விரலாற்றொடுத்தணிந்த மாலையுடைய குஞ்
சியை இழுத்தோடுங் குருதிநீர் அலைய, அங்கெய்ததோரிலே நெருப்புப்போல விழித்
துக்கிடாது நிணமொழுங்கையுடைய குடனாக்குமபிணத்தைத்தின்னுமியல்பையு
டைய போய்க்குத் தமமை விருந்தசெய்தாரென்க. (௧௩௪)

தோலாட்டோர்மறமன்னாநொடித்தோள்களெடுத்தோச்சி
மேலான்மேனெருப்பிழிந்துமின்னிலங்குமயில்வாளாற
காலாசோடாநெறிந்தகனைகழும்பாலலைச் - லு
ணிலநீச்சுநாணம்போனெய்ததோருட்பிறழ்ந்தனவே.

இ - ள். மன்னாநொடியுயர்த்து வாளாலேயோச்சி மேலான்மேல் வெட்டுகி
ன்றகாலத்துச் * சந்தாசுத்தோடேயறம்படி வெட்டப்பட்டகழற்கால், கடலினீரிலே
நீலச்சுறாவும் பிறழ்ந்தாற்போலே குருதியிலே பிறழ்ந்தனவென்க. (௧௩௫)

குருவிபுளையுழிந்துகணைமொய்ப்பக்கதஞ்சிறந்து
குருவிசோவனாபோன்றகுஞ்சரங்கொடியணிந்த
வுருவத்தேரிமருகுகியருணைமிகுமந்தெழுந்து
பரிதிசோவனாபோலப்பகட்டினம்பரந்தனவே.

இ - ள். பலகாரத்தினாடேபோய்க் கணைகள்மொய்த்தலிற் சிலகுஞ்சரங்கள்
கிணைவுபோய்க் குருவிசேர்ந்த வனாபோன்றன; சிலபகட்டினம் பரிதியெழுந்துசேர்
ந்த வனாபோலே கதஞ்சிறந்து முருக்கித் தேருருளையேச்சுமந்து பரந்தனவென்க.

இறமுருக்கி - பொடியாகமுறித்தி.

(௧௩௬)

மாலையுடையதயர், தமெல்விரலாற்றொடுத்தணிந்து
கோலநீள்கொழங்குருதிகொளவிழ்ந்துகிடந்தன
மேலானவிசும்புறையுமவெண்மதியம்விசும்பிழுக்கி.
நீலமாகுணத்தோடுகிலத்திழிந்ததொத்தனவே.

* ஸந்தாஹம் - கவரம்.

இ - ன். யானையின்கோலங் குருதியைக்கொள்ளும்படி கைகளற்றுக் குடை
மேலே வீழ்ந்துகிடந்தவை, முன்பு விசம்பிலேயுறையும்தியம் அதனைத்தப்பிக் கரும்
பாம்போடே நிலத்தே வீழ்ந்ததன்மையை யொத்தனவென்க.

மேலே; ஐ - அசை.

(கருள்)

அஞ்சனநிறக்கியரததம்போர்த்தமருழக்கி
யிங்குலிகவிழுவனாபோன்றினக்களிநிடைமிடைந்த
குஞ்சரங்குபாய்ந்திடலிற்குமிழிவிட்டுமிழ்நருகி
யிங்குலிகவருவிபோன்றெவ்வாயுந்தோன்றினவே.

இ - ன். முடிபடவே யஞ்சனநிறத்தைப்போக்கி அரத்தத்தைப்பூசுவதின் சாதி
விந்ததையுடைய பெரியவனையையொத்து மிடைந்துகிடந்த இனக்களிறுகள், அம
னாயுழக்கிச்சென்று பகைவர்யானைகளைப்பாய்த்தவின், உமிழ்நருகி சாதிவிங்கவருவி
போலே பெங்குந்தோன்றினவென்க.

(கருள்)

குஞ்சரந்தலையடுத்திங்குந்தம்மார்காலணையாச்
செஞ்சோற்றுக்கடனீங்கிச்சின்னவுளாடிகிட்டுகிட்டு
பஞ்சிமேற்கிடந்துடைஞாண்படைந்திலங்கக்கிடந்தானை
யஞ்சிப்போந்தினநரியோடோரிநின்றலறுமே.

நீங்கி - நீங்க. பஞ்சி - ஆகுமெய்.

இ - ன். குஞ்சரத்தைத் தலையணையாகவசத்து மாகையுட் காலணையாகவசத்து
வானப்பிடித்து உடுத்ததுகிலின்மேலே யல்லிக்கயிறுகிடந்து துளங்கியிலங்கச் செ
ஞ்சோறுகியகடன் நீங்குப்படி பட்டுக்கிடந்தவரை யஞ்சிட்டு குதித்துப்போய்தின்ற
இனநரியும் ஓரியும் அலறுமென்க.

(கருள்)

காதலார்க்கமிர்திரதகடற்பவளக்காழிகைவா
யேதிலாப்புள்ளுண்ணக்கொடேமென்றுவாய்மடித்து
காதணிநதபொற்றேநிங்குண்டலமுருகநா
வீததைந்தவனாமார்பர்விஞ்சையர்போற்குந்நனனே.

ஏது - காரணம்.

இ - ன். வனாமார்பர் தம்மனைவியர்க்கு அமிர்திரதவரையை யவ்வமிர்தையுண்
டற்குக் காரணமில்லாத பறவைகளுடனாகக் கொடேமென்றோற்போல வரையமடித்து,
தோடுங்குண்டலமும் நகத் தாமுநக்குக் கிடந்தாரென்க.

உயிர் போகாதாரைப்போற கிடத்தலின், விஞ்சையர்போலென்றார். (கசு0)

குடர்வாங்குருதுநரிகள்கொழுநிணப்புலாற்சேற்றுட்
டொடர்வாங்குகநாய்போற்றேன்றினதொடித்திண்டோள்
படர்தீரக்கொண்டெழுந்தபறவைகள் படநாக
முடனெகொண்டெழுகின்றவுவணப்புள்ளொத்தனவே.

இ - ன். புலால்நாற்றத்தையுடைய நிணச்சேற்றிலேயின்று குடனாவாங்குநரி
கள் சங்கிலியை வலிக்கும் நாய்போற்றேன்றின; இனாதேருநினைவுதீரத் தோனைக்
கொண்டெழுந்தபறவைகள் படநாகத்தைக் கொண்டெழுகின்ற கருடனையொத்
தனவென்க. (கசக)

வளையோடுமுருமிடிப்பவளையெயிற்றுக்கொழுங்குருதி
நிலையுளையிரன்மநிலநிசைப்புரள்வனபோற்
புரையறுபொன்மணியோடைப்பொடிப்பொங்கப்பொருதழிந்
தனாசோடுமரசுவாடுகனத்துளாழ்ந்தனவே.

இ - ன். எயிற்றினையும் உளையினையுமுடைய அரிபாசியமா உருமேறிடித்தலின்,
வளாகளோடேவீழ்ந்து குருதியையுடையநிலத்தே புரள்வனபோல அரசுகள் அரசு
வாக்களோடே களத்தேவீழ்ந்து புரண்டனவென்க

புரையறுமணி - குற்றங்கொட்டமணி பொன்னோடையின்மணி பொடியாய்ப்
பொங்குமபல மொருசலின், அழிந்தாழிந்தனவென்க. (கசஉ)

தடம்பெருங்குயிரை மகட்டாழ்ந்துலார்சாரதணிந்து
வடந்தினைபயப்புல்லியவளைமார்பம்வாள்புல்ல
நடந்தொழுக்குருதியுடைநகிடுதவெரிமணிப்பூ
ணிமடம்படுசெவ்வாளத்தினம்பினைபோற்றேன்றினே.

இ - ன். மகளிர் தாமோசாந்தணிந்து எரிசிரமணிவடத்தினைப்பப் புல்லியமார்பை
வாள்புல்லுதலின், நடந்துபோகின்றகுருதியிலே விளங்குகிடந்த மூத்துவடம் செக்
கர்வானிற் பினைபோற்றிமுன்றினவென்க

இத்திணையும் திரண்டபடைக்கும்பொது. (கசக)

வேறு.

காளமாகுருப்போழ்ந்துகதிர் கொரிகடவுட்டிங்கன
கோளராவிழும்முருகநாககொழுந்தினைக்குளித்ததேபோ
னிளமருழக்கியானைநெற்றிமேற்றத்திலெய்ய
வாளின்வாய்மதனப்பட்டான்விசயன்போவிசயம்பெற்றான்.

இதுமுதலாகப் பிரித்துக்கூறுகின்றார்.

இ - ன். கருமமேன்மேலும் பெருகாநின்ற இருளைக்கெடுத்துக் கதிராயின்ற
திங்கள் பாம்புவிழுங்குதலின், உயரப்போய்ப் பின்பு கடலிலேயழுந்தியதோர்தன்மை
போலே, மதனன் அமனாயுழக்கி விசயனதுயானைநெற்றியிலேபாய்ந்து அவன்வாளி
ன்வாயிலே பட்டுப் படைக்குள்ளே வீழ்ந்தான்; விசயனும் போரிலே வெற்றியைப்
பெற்றானென்க. (கசச)

மண்மகனென்னுங்காளமணியொளிப்புரவித்தேர்மேல்
விண்மழைசொரிந்துகூற்றிற்றெழித்தனன்றலைப்பெய்தார்ப்பக்

கொன்மலிமார்பன்பொற்றேர்கொடுஞ்சிலையறுப்பச்சிறிப்
பொன்வரைப்புலியிற்பாய்ந்துபூமிமேற்றேன்றினுனே.

இ - ள். அவன்றம்பி மன்மதனென்னுநகாளை விசயனைத்தலைப்பெய்து தேர்
மேலேநின்ற வில்லாலே மழையைச்சொரிந்து தெழித்தனனாயார்ப்ப, அவ்விசயன்
தேரிற்கயிற்றையும், வில்லையுறுப்ப, அவன்சிறி வரையினின்றும்பாயும் புலிபோலே
நிலத்திலேபாய்ந்து தோன்றினுனென்க. (கசரு)

நெற்றிமேற்கோல்கண்மூன்றுநெருப்புமிழ்ந்தழுந்தவெய்யச்
சுற்றுபுமலைபோலத்தோன்றன்னுதல்தருடிப்
பொற்றேர்பவளந்தன்மேற்புனைமணியழுத்தியாங்குச்
செற்றெயிறழுந்தச்செவ்வாய்ச் செவ்வாளுநீஇனுனே.

இ - ள். அவனந்தோன்றின மன்மதன்நெற்றியை மலைபோலே சூழ்ந்து
சென்று அந்நெற்றியிலேயழுந்தம்படி விசயன் மூன்றம்பையெய்தானாக, அவன்அவ
ற்றை மலைபோலே தன்னுதலிலேருடிக் கோபித்துப் பவளத்தன்மேலே மத்தை
யழுத்தினற்போலச் செவ்வாயிலேயெயிறழுந்துமட வானையமடித்து வானையுருவின
னென்க.

பொற்றது - பொலிவுபெற்றது.

(கசரு)

தோளினுலெல்கமேருதித்துமபிமேலிவரகசையா
ளீளமாபபுடைப்பப்பொங்கிலத்தவன்கவிழ்ந்துவிடிக
கிரிரண்டாகக்குத்தியெடுத்திடுக்கிளர்பொன்மாபரன்
வாளினுற்றிருகிவிசிறுப்பின்மேற்றுஞ்சினுனே

தும்பி - யானே.

இ - ள். அந்தவானை யவன் கையாலேயெந்தி விசயனேற்றியருந்த யானையின்
மேலேபொங்கிச் சென்றானாக, அவ்வியானை யவன்றுரியும்படி தன்கையிற் தண
டாலடிக்கையில் அவன்கவிழ்ந்து நிலத்தேவீழ, அவ்வியானைசென்று அவனையிரண்டு
கூறுகக்குத்திக் கொம்பிலேயெடுப்ப, அப்போது உணர்ச்சியுண்மையின், உடம்புகிறி
துகிறுகி வாளாலேயெட்டி யக்கொம்பிலேபட்டானென்க.

இத்தினையும் மதனனும், மன்மதனும் விசயனேற்பொருது பட்டபடி கூற்றது.

நனைகலந்தியியும்பைந்தாரநான்மறையாளன்பைமபொற்
புனைகலக்குப்பையொப்பான்புத்திமாசேனன்பொங்கி
வனைகலத்திகிரித்தேர்மேன்மன்னைக்குடுமிமொண்டான்
கலையெரியழுலம்பெய்தகண்ணுகன்மூர்த்தியொதூதன்.

நனைகலந்தியியும் பைந்தார் - அருமபுகள் இடையிலேகலக்கப்பட்டு அலர்ந்தவ
ற்றிற் நேனிதியுந்தார். நனை - தேனுமாம். மா - அசை. எரிகிற அழலாகியவம்பு.

இ - ள். அந்தகண்ண, பொன்னிறத்தையொட்பான், புத்திசேனை, அவன்

பொங்கித் திகிரிபோலேவட்டம்வருந்தேரில் அரசனாவெற்றகொண்டான்; அப் பொழுது அவன் நிரிபுரமெரித்த இறைவனை யொத்தானென்க. (கசஅ)

சன் பகப்பூங்குன்றொப்பான்றேவமாதத்தன்வெய்தா
வின்புகவுயிராப்பெயவான்விழ்தருகடாத்தவேழ
மணபகவீடிக்குஞ்சிங்கமெனக்கடாய்மகதர்கோமான்
றெண்கடற் றுனையோடநாணிவேல்செறித்திட்டானே.

இ - ள். அபான்னணிதலிற் சாணபகம்பூதத மலையையொப்பானாகிய தேவதத் தன் பலலுயிரையும் வருந்தாமல் விண்ணிலேபுகும்படி. செலுத்தவேண்டி. வேழத்தி ன்மேலே சிங்கமெனவிந்ந்து அதனை மகதர்கோன்மேலே வெய்தாகச் செலுத்தி அவன் றுனையோடலின், நாணி மீண்டானென்க. (கசஅ)

சின்னபபூவணிர்தகுஞ்சிச்சித்ததன்சினவுபொன்வாண்
மனனருட்கலிங்கர்கோமான்மத்தகத்திறுப்பமன்னன்
பொன்னவாகுழையுமபூணுமாரமுஞ்சுடரவீழ்வான்
மின்னவிரபரிதிர்பர்நீர்க்கோனொடுமவீழ்வதொத்தான்.

சின்னப்பூ - வீழ்பூ.

இ - ள். சின்னவுமன்னிர்த கலிங்ககோமான்மலையிலே பூத்ததன் வான் தங்கிற் றாக, அவன் குழைமுதலியன சுடரப் படைகடுவேவீழ்கின்றவன், பரிதி கோளுடனே கடலில்வீழுவதனை யொத்தானென்க.

காளிநகுல் குழைமுதலியனவுவமம்.

(கரு0)

கொடுஞ்சிலையுழவன்மான்றோக்கோவிரதனென்னுஞ்சிங்க
மடங்கருஞ்சிறுதத்துப்பின்மாரட்டனென்னும்பொற்குள்
றிடந்துபொற்றாளிபொங்குகளிற்றொடுமிறங்கிவீழ
வடந்தெரிபொனசெயம்பினழன்றிடித்திட்டதன்றே.

மடக்கரும் - விகாரம்

இ - ள். மாரட்டனென்னும் பொன்மலை பொற்றாளிபொங்கும்படி. மார்பிடந்து களிற்றொடுந்தாழ்ந்துவீழும்படி. வில்லுழவனாகிய கோவந்தென்னுஞ் சிங்கம் அழ ன்று அடர்ந்ததென்று அரபாலேயிடித்ததென்க.

சிங்கமுமலையுநாதலின், இடித்ததென்றார். கோவந்தமகாராசன் மாரட்ட னொடு பொருதபடி கூறினார். (கருக)

கோங்குபூத்துதிர்ந்தகுன்றிற் பொன்னணிபுளகம்வேய்ந்த
பாங்கமைபருமயானைப்பல்லவதேசமன்னன்
தேங்கமழ்தெரியற்றீம்பூந்தாரவனூர்ந்தவேழம்.
காம்பிளிக்கிறைவனூர்ந்தகளிற்றொடுமலைந்ததனறே.

பாங்கு - உறவு. தெரிதலையுடைய தீவிய பூந்தாரவன் - உலோகபாலன்.

இ - ள். கோங்குபூத்து உதிர்ந்துகிடந்த குன்றுபோலே பொன்னாற்செய்த கண்ணாழதைத்த யானையையுடைய பல்லவதேசத்தின்மன்னனாகிய தாரவனேறின வேழம் காம்பிலிக்கிறவைனேறின களிற்றோடேமலைந்ததென்க. (கருஉ)

கொந்தழல்பிறப்பத்தாக்கிக்கோடுகண்மிடைந்ததீயால்
வெந்தனவிலையிலாதசாமனை வீரமன்ன
னந்தரம்புனையவிலவாயருஞ்சரம்பெய்தமாரி
குந்தத்தால்விலக்கிவெய்யகூற்றெனமுழங்கினானே.

இ - ள். அப்பொழுது அவற்றின்கோடுகள் அழல்பிறப்பததாகக் கிடைந்த தீயாலே சாமனாவெந்தன; அப்பொழுது உலோகபாலன் விசம்புமறையும்படி தன்வி ல்வாயினின்றும்பெய்த சரமாரியைக் காமபிலிமன்னன் நன்னெறிக்கோலாலே விலக்கி முழங்கினானென்க.

தாக்கி - தாக்க.

(கருக)

மற்றவனுலோகபாலன்வயங்குபொற்பட்டமார்க்க
நெற்றியிலேயெய்தகோலைப்பறித்திடவுமிழந்தெய்த்தோ
ருற்றவன்களிற்றிற்பாயத்தோன்றுவானுயய்துஞ்சி
யொற்றைமாக்கதினாநீட்டிபொண்கடரிருந்ததொப்தான்.

இ - ள். அங்ஙனமுழங்கின காம்பிலிமன்னன் நன்விலையெங்கியலோகபால னது நெற்றியிலேயழுந்த எய்தகோலைத் தான்பறித்திடுதலின், உமிழந்தருது தானே றின வலியகளிற்றிலேவீழத் தோன்றுகின்றவுலோகபாலன், நாயிறு ஒற்றைக்கதி னைப்புறப்படவிட்டு உதயத்துச்சியிலே யிருந்ததன்மையை யொத்தானென்க.

இதனைக் காம்பிலிமன்னன்மேல் ஏறுவானுமுன்.

(கருச)

கொடுமாங்குழையவாங்கிக்குதாற்றவனெய்தகோல்க
னெடுமொழிமகளிர்கோலமிழன்மணிராலேகனையட
மிடனுழவுவந்தமார்படிழ்கல்ற்சிங்கம்போல
கடன்மருள்சேனைசிந்தக்காம்பிலி மன்னன்விழ்ந்தான்.

இ - ள். அங்ஙனமிருந்த உலோகபாலன் விலைவாசித்து எய்தகோல்கள்கொ ண்று அவன்மார்பிலே முழுகலிற் நன்சேனாகெமட்டம் சிங்கம்பட்டுவீழ்ந்தாற்போலக் காம்பிலிமன்னன் பட்டுவீழ்ந்தானென்க.

தங்கற்புமிருதியால் உஞ்சினங்கூறுதற்குரிய மகளிர். இத்துணையங் காம்பிலி மன்னனும், உலோகபாலனும் பொருதபடிக்கூற்றினர். (கருடு)

பொன்னிறக்கோங்கம்பொற்பூங்குன்றெனப்பொலந்தமேனி
நன்னிறமுவிண்மேலானலங்கொடாற்புலனென்பான்
மின்னிறவெஃகமேந்தியிங்குநீர்மகையார்கோன்
கொன்னிறக்களிற்றினெற்றிக்கூந்தன்மாப்பாய்வித்தானே.

இ - ன். பொலிவையுடைய பூங்கோங்கமும் பொன்னிறக்குன்றமுமென்னப்
பொலிந்தமேனியையுடைய புரவிமேலானாகிய நபுலனென்கின்றவன் வானையெடுத்து
மகதையார்கோன்களிற்றிதுச்சியிலே அம்மாவைப் பாய்வித்தானென்க.

கொன் - அச்சம்.

(கருசு)

ஏந்ததற்கண் காவலையயிமைதநிடவெறிதலோம்பி

நாந்த நவநவனாணிநக்ருநீயஞ்சல்வண்டாய்

காய்ந்திலேநெல்லுவுல்லேகலினமாக்குன்றிற்பொங்கிப்

பாய்ந்ததோபுளியின்மறநேர்பகடடின்மேற்பாயவந்தானே.

நாந்தகம் - வான்.

இ - ன். அம்மகதையாகோன் கண்களினமைத்தலின், நபுலன் அவனைவெட்டா
தேயிவன்மேலேவந்தேனெயென்று நாணி நக்கு நினைக்காய்கின்றிலேன்; நீயஞ்ச
லென்றுதேற்றித் தன்மாவை, ஒருகுன்றினின்றும் ஒருகுன்றிலே பொங்கிப்பாய்ந்த
புலிபோலே அக்களிறினின்றும் வேரோடு வைய்களிறின்றிமேலே பாய்வித்தா
னென்க.

(கருள)

கைப்படைவொன்மயின்றிநகைகொட்டிக்குமரனர்ப்ப

மெய்ப்படைவிற்தநாணிவேழமுமெறிதல்செல்லான

மைப்படை. செந்நகலுமலைமகளிர் தம்வனப்பிறகுழந்து

கைப்படுபொருளிலாதாங்காமம்போற்காளை மீண்டான்.

இ - ன். அவன் அப்பனம்பாயவிடுத்த களிறுநிலிருந்தகுமரன் தனக்கையிற்
படைகளொன்றுந் துய்ய மற்போர்செய்தற்குக் கையைத்தட்டியார்த்தானாக, அவனை
வெட்டுதலேநாணியவன்வெழுந்ததையுமறியாளுய் மீண்டானென்க.

மகளிர் தம்மழகாலே யிவாபுனர்தற்குரிய மகளிரென்று நினைத்துச்சென்று,
அவர்க்குப்பொருள்வேட்கையென்கின்ற குறைபாடுண்மைகண்டு, அக்காலத்து அவர்க்
குக் கொடுத்துப் புணரவேண்டும்பொருளில்லாதவன் காமம்போலேமீண்டானென்க.
அவற்குக் கொடுத்தற்குத் தன்கைப்படையொழிய வேறினமையிற் படைவழங்
காதுமீண்டான். இனி மகளிர் தம்மழகாலே யொருவனை யிவன் புணர்ச்சிக்குத்
தக்கானென்று கருதிச்சென்று தங்கையிடத்தே யுண்டாம் பொருளையுடையனல்லா
தானிடத்து அவர்வேட்கைமீருமாறுபோல மீண்டானென்றுமாம். இது பான்மயக்
குவமம். மற்போர் - ஒருமைமாமாம் இத்தனையும் நபுலன்போர்கூற்றினர். (கருஅ)

வேறு.

மண் காவலேமகிழாதவனுடனேபுகழொழிய

விண் காவலேமகிழ்விர்நனியுளிரோவெனவிபுலன்

வண்காரிருண்மின்னையுமிழ்தேய்வாயதொரயில்வா

கண் காவலாகுமுகோம்புவதுயரநனியினவும்.

இருளையுடைய காரின் மின்னையேயுமிழ்ந் தேய்ந்த வாயையுடையவான், கண்
காவல - கண்ணைக்குத்தும்.

இ - ள். விபுலன் கழுகையோம்புவதாகிய வாணையுயர்த்து மண்காவலைமகிழா தேயில்வுலகுடனேபுகழ்நிற்க என்னோடேபொருது விண்காவலை மிகவும் விரும்பும் வீரருள்ளீரோ? உண்டாகில் மேல் என்னோடு பொருதற்குவாருமென்று வினவுமென்க.

நபுலன்சென்றுமீளுதலின், இவன் வினாவிச்சென்றான்.

(கடுக)

வீற்றின்மையின்விலங்காமெனமதவேழமுமெறியா
னேறுண்டவந்திராயினும்பிறாமிச்சிலென்றெறியான்
மாதன்மையின்மறம்வாடுமென்றினையாயுமெறியா
னறன்மையின்முதியானையுமெறியானயிலுழவன்.

இ - ள். தனக்கெதிர்ப்பாரின்மையின், வேலுழவன் மதவேழத்தையெறிந்தாலும் விலங்கையெறிந்தானென்பரென்றுநினைத்து அதனாலேவெற்றியின்மையினவேழத்தையும் வெட்டாளும், முன்புவெட்டுண்டவர் தனக்கு ஒப்பாராயினும் பிற்படைதீண்டின எச்சிலென்று அவனாயும்வெட்டாளும், தனக்கினையானாயும் நிகரன்மையின் மறம்வாடுமென்று வெட்டாளும், அறமன்மையிற் நன்னின்மூத்தோராயும்வெட்டாளும் நின்றனென்க.

(கசு௦)

ஒன்றாயினும்பலவாயினுமோரோச்சினுறைய
வென்றாயினமதவேழமுபுளவோவெனவினவிப்
பொன்றழுவரைப்புலிட்போத்தெனப்புனைதாமிருதி ஷாப்பா
சென்றான்பலகளிரையிரமிரியச்சினவேலோட.

இ - ள். அங்குநின்ற வேலோன் இத்திரளிலெசென்றால் ஒன்றையாயினும் பலவேயாயினும் ஒருவெட்டிலே வெட்டுதற்குப் பலபோரிலும்வென்று எனக்குப் பற்றுவனவாகிய வேழமாயினுமுண்டாவென்றுவினவி மேருவிலிருக்கிற புலியே நென்னும்படி ஆயிரங்களிற்றிய மிஞிராப்ப யானையின்மேலே சென்றனென்க.

‘அயிலுழவன்,’ ‘வேலோன்’ என்றது யானையிலிருந்துபொருநிட்டத்து வேல் வேண்டுமென்றுகருதி.

(கசுக)

புடைதாழ்குழைபொருளில்லுயாபொன்னோலையொடெரிய
வுடைநாடுடைகழவாட்டினொடொளிர்வாளினொடொருவ
னடையாநிகரெற்றியெனவதுவோவெனநக்கான்
கிடையாயினனிவனையெனக்கிராணமுருடைமீன்

இ - ள். ஒப்பில்லாத வயர்ந்தவோலையோடே குழைவினங்க அல்லிக்கயிற்றோடும் மிக்கவட்டையோடும் வாளோடுமொருவீரன்வந்து அவனைச்சேர்த்து நீயென்கருகிர்; என்னைவெட்டென்றானாக, இவனை யுலகிற்கெல்லாம் ஒப்பாயினென்று கூறும்படிவினங்கும் ஆணழகையுடைய விபுலன் நக்கானென்க.

அதுவோவெனநக்கானென்றது - முற்பட மாற்புகொடுத்தானென்னும் புகழை நீயெய்தக்கருகியோ அப்புகழைத் தாரேனென்று நக்கானென்க.

(கசு௨)

இன்னீரினதிகாமேவிரண்டினவெஞ்சுடரிகலி
மின்னோடவைசுழன்றாயிடைவினையாடுகின்றனபோற்
பொன்னுணினர்பொருவில்லுயர்புனைகேடகந்திரியாக்
கொன்வாளினர்கொழுந்தாரினர்கொடிமார்பினர்திரிந்தார்.

இ - ன். கடவிடத்தனவாகிய திகாமேலே யிரண்டினளாயிற்று இருந்து அவை
தாம் இகலிக் கையிற்பிடித்தமின்னோடே சுழன்று வினையாடுகின்றவைபோலே நாணி
னர் வாளினர் தாரினர் மார்பினராய்க் கேடகத்தைத்திரித்து யானையைக்கொண்டு
சாரிகையிலே திரிந்தாரென்க.

மின் - வாளிற்குவமை.

(கசுக)

விருந்தாயினையெறிநீயெனவினாமாபகங்கொடுத்தார்
கரும்புணறவெறிந்தாங்கவனினதூழினியெனவே
யெறிந்தாரயிலிடைபோழ்த்தமையுணராதவனின்றான்
சொரிந்தார்மலரரமங்கையர்தொழுதார்விசும்படைந்தான்.

இ - ள். அங்குனங் களிற்றோடுதிரிதலிற் சேர்ந்து வெட்டுதல்கூடாமையின்
வேற்போனாக்கருதி, யான்வந்தபின்வந்தமையின் நீயெனக்குவிருந்தாயிரையாத
வின் நீமுற்பட வேலாலெறியென்று விபுலன் றன்மாற்பைக் கொடுத்தவற்கு, அவனும்
கவசத்தளவறும்படி யெறிந்து, இனி யெறியுமுறை நினக்கென்றானாக, விபுலனெறி
ந்த நொய்ம்மையாலே வேல்பட்டுருவினபடியை யவன்றானறியாதே விசும்பைச்சே
ர்ந்தான்; அப்பொழுது அரமங்கையர் மலரைச்சொரிந்தார்; சொரிந்து தொழுதா
ரென்க.

வின்னுலகைவிரும்பியவிபுலன் ஈண்டுநிற்க, நல்லினையால் அவன் வின்னுலகி
லேநின்றானென்று தேவாகூறினார். அவன் ஆங்கு நின்றானென்க. நிலபெற்றிரு
ந்தநிலையை அவனங்கேநின்றானென்றல் உலகவழக்கு. இனி யடைந்தாரென்ற
பாடத்திற்கு இருவருமடைந்தாரென்பார்க்கு அவனின்றானென்பதனை யானேமேல்
நின்றானென்றன் மரபன்மையிற் காலாளாய் இருவருநின்றாரெனல்வேண்டும்;
அது முற்கூறியவுவமங்கட்குப் பொருந்தாதாம். அயிலே வாளாக்குதல் பொருத்த
மின்று. இத்துணையும் விபுலன்பொருதபடி கூறினார். (கசுக)

வேறு.

நித்திலக்குப்பைபோலநிழலுமிழ்ந்திலங்குமேனிப்
பத்திப்பூணணிந்தமார்பிற்பதுமுகன்பைம்பொற்குழி
மொய்த்தெரியோடைநெற்றிமும்மதக்களிற்றின்மேலான்
கைத்தலத்தெஃகமேந்திக்காமுகற்கண்டிகாய்ந்தான்.

இ - ள். மார்பிலணிந்த பத்திகளையுடைய முத்துப்பூணலே நித்திலத்திரள்
போல நிழலுமிழ்ந்திலங்கு மேனியையுடைய பதுமுகன், முகபடாத்தையும் ஒடை
நெற்றியையுமுடைய களிற்றின்மேலிருந்தவன், எஃகத்தையேந்திக் காமுகனைக்கண்டு
காய்ந்தானென்க. (கசுக)

மாற்றவன்சேனைதாக்கித்தளர்த்தபின்வன்கண்மள்ள
ராற்றலோடாண்மைதோன்றவாருயிர்வழங்கிவீழ்ந்தா
காற்றினாழ்புடைக்கப்பட்டுக்கடலுடைந்தோடக்காம
ரேற்றினாஞ்சுறுக்களெங்குங்கிடந்தவைபோலவொத்தார்.

மாற்றவன் - காடுகள்.

இ - ன். அவன்காய்ந்ததனைக்கண்டு காடுகள்சேனைவந்து தாக்குதலிற் பதும
கன்படை கெட்டது; அதன்பின்பு அதனோடுகொடே மீண்டுநின்ற வன்கண்மள்ளர்
ஏறாகிய சுறுக்கன்போலே வலியுமாண்மையுந் தோன்றின்று பொருது பட்டுக்கிடந்
தவர்கள், பெருங்காற்றால் அடிக்கப்பட்டுக் கடலுடைந்துபோக அச்சுறுக்கள் நிலமெ
ங்குங் கிடந்தவற்றை யொத்தாரென்க.

காற்றுக் காடுகன்படைக்கும், கடல் பதுமகன்படைக்குமுயமை. போல ஒத்தா
ரென்றவிரண்டும் உவமவுருபாதலின், போலவென்பதனை முன்னே கூட்டுக (கசுசு)

தூசுலாம்பரவையல்குற்றுணைமுலைமகளிராடு
மூசல்போற்சேனையோடப்பதுமுகன்களிற்றையுந்தி
மாசிவீழ்மழையினெற்றிமாமிநுழைவதேபோற்
காய்சினக்களிற்றினெற்றியாழிகொண்டமுத்தினுனே.

கெட்டபடை மீண்டும் பொருதுகெடுத்தலின், ஸுசலோடுவமித்தார்.

இ - ன். தன்முன்னின்ற சேனைகெடுத்திற் பதுமுகன்பொருளாய்க் களிற்றைச்
செலுத்தி ஆழியைக் கையிலேவாங்கிக்கொண்டு சென்று மழையினெற்றியிலே மதி
துழையுமாறுபோலக் காடுகன்களிற்றினெற்றியிலே யழுத்தினுனென்க. (கசுசு)

பெருவலியதனைநோண்பிண்டி பாலத்தையெந்தி
யருவனாநெற்றிபாய்ந்தவாய்மயிற்றேகைபோலச்
சொரிமதக்களிற்றின்கும்பத்தழுத்தலிற்றேன்றல்சீறிக்
கருவலித்தடக்கைவாளிற்காணையெவளவினானே.

பிண்டிபாலம் - தலையிலேபீலிகட்டப்பட்டு எறிவதோர் படை. யானைசேந்த
மையின், வாளாலேவெட்டினான்.

இ - ன். காடுகள் அதனைப்பொருளாய்ப் பிண்டிபாலத்தையெடுத்து மலை
தலையிலேபாய்ந்த தோகையில்போலே பதுமுகன்களிற்றின்கும்பத்தகத்தே யழுத்தி
தலின் அவன்சீறித் தன்கையில்வாளாலே காடுகளைவெட்டினானென்க.

பீலியாதலின், மயிலோடுவமித்தார். கருவலி - பெரியவலி. (கசுசு)

திமுகத்துமிழும்வேற்கடசில்லரிச்சிலம்பினூர்கு
காடுகன்களத்துவீழ்க்கைவிரணியிற்சுட்டிப்
பூமுகமாலேமார்பன் னொன்னணிகவசமின்னக்
கோடுகன்கொலைவல்லாணைகூற்றெனக்கடாயினானே.

மகளிர் தம்மிடத்துக் காடுகள், பூமுகம் - பூப்போலுமுகமெனச் செவ்வி
கூறினார்.

இ - ள். காமுகன்பட்டவளவிலே, அவன்றம்பி மாலைமாப்பனாகியகோமுகன், என்றமையனைக் கொன்றவனினென்று சுட்டிக்காட்டிக் கவசமின்னக் களிற்றைக் கடாவினனென்க.

(கசூக)

சாரிகைதிரியும்யானையுழக்கலிற்றரணிதன்மே
லார்கலிக்குருதிவெள்ளமருந்துகள்கழுமியெங்கும்
வீரியக்காற்றிற்பொங்கிவிசும்புபோர்த்தெழுதப்பட்ட
போர்நிலைக்களத்தையொப்பக்குருதிவான்போர்த்ததன்றே.

களம் - இடம். குருதிவான்போர்த்தது - செக்கர்வானிட்டது.

இ - ள். அவன் அங்கினஞ்சேறலிற் போர்செய்யுநிலையெழுதப்பட்ட இடத்தையொப்பத் தப்பாமற் சாரிகையிலேதிரிகின்ற யானைகள் கடல்போலுங் குருதி வெள்ளத்தை யுழக்கலின், அது துகளாய்த் திரண்டு, புரவியுங்களிறுமெடுத்த பெருங்காற்றிலே பொங்கி விசும்பெங்கும் போர்த்துச் செக்கர்வானிட்டதென்க. ()

சென்றதுதடக்கைதூணிசேந்தரண்புருவங்கோலி
நின்றவிற்குணிந்ததம்புநிமிர்ந்தனநீங்கிற்றுவி
வென்றிகொள்சரங்கண்மூழ்கிடெய்ம்மறைத்திட்டியின்றேய்
குன்றிவ்மேற்பலாள்மேபோற்கோமுகன்றேன்றினே.

இ - ள். பதமுகன்கைதூணியிலேசென்றது; அப்பொழுது கண்கள்சிவந்தன; புருவங்கள்வளைந்தேநின்றன; வில்வளைந்தது; அம்புகள்நேரேசென்றன; அவன்முன்னின்ற படைகளினுயிரெல்லாம் போயின; பின்பு அவன்மேலே யம்புகளமுந்தி மெய்யைமறைத்து அதிலே சிலவுருவிப்போதலிற் குருதிபோர்த்துக் கோமுகன் மின்செறிந்தமலையிற் பவளம்போலத் தோன்றினனென்க.

(கஎக)

பனிவனாமுனைத்தகோலப்பருப்புடைப்பவளம்போலக்
குனிமருப்புதிரந்தோயந்தகுஞ்சரங்கொள்ளவுந்திக்
கனிபடுகிளவியார்தங்கதர்முலைபொருதுசேந்
துனிவனாமார்பன்சீறிச்சுகசொஞ்சிதறினே.

இ - ள். முலைபொருது சிவந்தமார்பன் பனிவனாயிலேமுனைத்த பருமையை யுடைய பவளம்போலே குருதிசெறிந்த குனிமருப்பையுடைய குஞ்சரத்தைப் போர் கொள்ளும்படி செலுத்திச் சீறிச் சரத்தைச்சிதறினனென்க.

வனாவெறுக்குமார்பன் - கோமுகன்.

(கஎஉ)

பன்னலம்பஞ்சிக்குன்றம்படரோரிமுகந்ததொப்பத்
தன்னிருகையினாலுந்தடக்கைமாலையானையாலு
மின்னுயிர்பருகிச்சேனையெடுத்துக்கொண்டிரியவோட்டிக்
கொன்முரண்டோன்றவெம்பிக்கொலைக்களிற்றுழவனூர்த்தான்.

இ - ள். அங்ஙனஞ்சிதறி எஃகுதலையுடைய பஞ்சியாகியமலையை எரிமுகந்த சன்மையையொப்பத் தன்கையாலும் யானையாலும் பதமுகன்சேனை விசையெடுத்த

தோடெம்படி பொருது ஆண்டுப் போகாது நின்றவருயினைப்பருகிப் பெரியவலிதோன்ற வெம்பிக் கோமுகனூர்த்தானென்க.

இதனைப் பதமுகன்பொருதானென்பாருமுள். (௧௭௭)

தருக்கொடுகுமரனார்ப்பத்தன்சிலைவளையவாங்கி
பொருக்கவன்கையும்வாயுமுளங்கிழித்துமவந்தோன்றச்
சுருக்குக்கொண்டிட்டவண்ணந்தோன்றவெய்திமதலோடு
மருப்புறக்களிறுகுத்தியிரந்தான்கழிந்ததன்றே.

இ - ன். அங்ஙனம்பொருத செருக்கோடே கோமுகன் கையை வாயிலே வைத்து ஆர்த்தானாக, பதமுகன் அதுபொருதே தன்வில்லைவலித்துச் சேரச்சுருக்குக்கோத்தார்போலே கையையும் வாயையும்கிழித்துப் பின்பு அவனுள்ளத்தையுங்கிழித்து ஈர்க்குத்தோன்றும்படி பலவம்பையும் எய்கிறவளவிலே, கோமுகன் களிறு தன்மருப்புறும்படி பதமுகன்களிற்றைக் குத்தலின், அதன்கொள்கை போயிற்றென்க. (௧௭௮)

நித்திலமணிவண்டென்னுநெடுமதக்களிறுபாய
முத்துடைமருப்புலவல்லையுடைந்துமுத்தொழுகுதன்றின்
மத்தகயானைவீழ்ந்துவயிரங்கொண்டொழிந்நதாங்குப்
பத்திரக்கடிப்புயின்னப்பதுமுகன்படுபேர்த்தான்.

இ - ன். கோடு * புய்க்கலாது நின்ற அக்களிற்றைப் பதமுகனேறின நித்திலமணிவண்டென்னுங்களிறு திருகிக் குத்தலின், முன்பு தைத்தநின்ற மருப்பு முரிந்து முத்தொழுகுமலைபோலே அவ்வியானைவீழ்ந்து செற்றங்கொண்டு பட்டது, அப்பொழுது பதமுகன் களிற்றை மீட்டானென்க.

பத்திரக்கடிப்பு - நன்றாகியகுதம்பை. இத்துணையும் பதமுகன் பொருதபடி கூற்றினர். (௧௭௯)

௧. பத்திரக்கடிப்புயின்னப்பங்கியைவம்பிடுக்கட்டிக்
கொத்தலர் தும்பைகுழிக்கோவிந்தன்வாழ்கவென்னாக்
கைத்தலத்தெடுக்கமேந்திக்கானை போய்வேறுவன்றான்
மத்தகயானைமன்னர்வயிறெறிதவழ்ந்ததன்றே. (௧௮௦)

௨. மேகலைப்பரவையல்குல்வெள்வளை மகளிர்செஞ்சார்
தாகத்தைக்கவாந்துகொண்டவணிமுலைத்தடத்துள்வைகிப்
பாகத்தைப்படாதெஞ்சிற்பல்லவதேசமன்னன்
சேவகன்சிங்கநாதன்செருக்களங்குறுகினுனே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ன். மகளிரது ஆகத்தை யிடங்கொண்டுபெருத்த சாந்தணிந்த முலைத்தடத்தே தங்காநிற்கவும் அவர்கள் கூற்றிலேசெல்லாத நெஞ்சினையுடைய உலோகபாலன்

* புய்த்தல் - பறித்தல்; “மைந்துகால் யாத்து மயங்கிய ஞாட்பினுட் - புய்ந்துகால் போகிப் புலன்முக்கந்த வெண்குடை” என்றார் களவழிநாற்பதினும்: ௩௬.

சேவகனுடைய சிங்கநாதன் மயினாக் கச்சாலேகட்டிச் சூடி வேலையேந்தி வாழ்க வென்னா மின்ன வேறேநின்றான்; ஆண்டுத் தன்னெதிர்சென்றோரின்மையின், அக்காளை செருக்களத்தைக் குறுகினான்; அப்பொழுது மன்னர்வயிற்றில் எரிதவழந்த தென்க.

வைகி - வைக. பாகம் - பங்கமுமாம். குருகுலத்தைவிளக்குதலானும், சேவகற் தும் உலோகபாலற்கும் இறைவனாதலானும் கோலிந்தனைவாழ்த்தினான். (கஎஎ)

புனைகதிர்மருப்புத்தாடிமோநிரஞ்செறித்துப்பொன்செய்

கனைகதிர்வானையேந்திக்கால்முலணிந்துநம்மை

யினையனபட்டநாள்விறைவர்கணினைப்பதென்றே

முனையபூன்முளிபுற்கானமெய்ந்தெனநீந்தினானே.

இ - ன். அங்கனங் குறுகினவன் யானைக்கொம்பாற்செய்த வாசின்கண்ணே புனைகதிரையுடைய மோநிரத்தைச்செறித்து அவ்வாசிலே பொன்னிட்டவானையேந்திக் காலேகமுலாலணிந்து நம்மை யிறைவர்கணினைத்துக் கொண்டாவது இத்தன்மையவான வெற்றிகளுண்டான நாள்களாலேயென்றுகருதி யுலர்ந்தபுற்கானத்தை யழன்மேய்த்தாற்போலப் போனாவெட்டிக் கடந்தானென்க.

பாடுகுறித்தலின், வானைவாங்கினான். இத்தனையுஞ் சிங்கநாதன்செயல் கூறினான். (கஎஅ)

தாரணிபரவாமாற்பிற்குங்குமமெழுதித்தாழ்ந்த

வாரமும்பூணுமின்னவருவிலைப்பட்டினங்க

ணைரபடக்கிடந்தபொன்ஞாணிநுள்கெடவிழிப்பவெய்ய

பூரணசேனவ்வண்கைப்பொருசிலையேந்தினானே.

இ - ன். தாரணிந்தமார்பிலே ஆரமும் பூணுமின்னிற்செங்கக் குங்குமத்தையெழுதிப் பட்டின்கண்ணே யழகுபடக்கிடாத * அல்லிக்கயிறுவிளங்கப் பூரணசேனன் விலையேந்தினானென்க.

இருள் கெடுகையினாலே விழிப்ப - ஓடவைக்கையினாலே விளங்க. (கஎசு)

ஊனமர்முறம்போலவிரும்புண்டிமிகுத்தமார்பிற்

றேனமர்மாலேதாழ்ச்சிலைகுலாய்க்குனிந்ததாங்கு

மானமர்நோக்கினருமைந்தருங்குழியுயரோருட

கானமர்நாமனெய்தலை யெனச்சிதறினானே.

இ - ன். இறைச்சிகொத்தும் பட்டடைமரம்போல இரும்புமேய்ந்து பசிதீர்ந்து மிகுத்துவைத்த மார்பின் மாலேதாழ் மெய்வளைதலாலே சிலைகுனிந்தேநின்றது; அப்பொழுது மகளிருமைந்தருந் திரண்டபோரிலே காமனெய்த கானமர் * நையென்னும்படி கணையைச் சிதறினானென்க.

காமன் ஒருவனுய்கின்ற பலனாயுமெய்தலின், உவமம். (கஎடு)

வண்டலைமாலேநாழமதுவுண்டெளித்துவண்கைப்

புண்டலையேலையேந்திப்போர்க்காவற்குறுகிவாழ்க

* இதற்குக் கொடி, சூத்திரம் என்னும் பெயர்களுண்மையின், வல்லிக்கயிறென்றலும் பொருந்தும்.

கண்படுகாறுமெந்தைகட்டியங்காரனென்றே
யுண்டொலையார்கவேவென்றுறுவலிதாக்கினுனே.

வண்டலைமலை - மதுவண்டு களித்து வண்டலைக்கிற மலை; நிகழ்காலமுனர
சின்றது. களித்த பாடமாயின், அகரத்தைச் சுட்டாக்கி அவ்வுறுவலியென்க.

இ - ள். அப்பூரணசேனன் வில்லைக்கி மாலைதாழக் கையாலே வேலையேந்
திக் களத்தைக்குறுகிக் கட்டியங்காரன் உலகெல்லாந்துஞ்சும் ஊழியளவும் வாழ்வா
காவென்று வாழ்த்தி யிவ்வேல் உயிர்களைக் கடுகவுண்டு வயிறுநிறைவதாகவென்று
கூறிப் பொருதானென்க. (கஅக)

கூற்றெனவேழமவீழாக்கொடிநெடுந்தோகணுறு
வேற்றவர்தம்மைச்சீருவெந்திரநாழில்செய்யா
வாற்றலங்குமரன்செல்வானலைகடற்றினாயினெற்றி
யேற்றுமீளிரியப்பாய்ந்தவெறிகுறவேறுபோவ்னாள்.

இ - ள். பூரணசேனன் வீழ்த்து னூறிச் சீறி ஒருகணமாயம்போலக் கொன்று
குவித்தலைச்செய்து செல்கின்றவன் ஏறுகியமீன்களிரியப் பாய்ந்த சுருவேறுபோன்ற
னென்க. (கஅ௨)

மாலைக்கணம்பல்போலமகளிர் தங்குமுறத்திற்பட்டார்
கோலவாட்போருட்பட்டாற்குறுமுயற்குடுகண்டு
சாலத்தாம்பனிக்கும்பொய்கைகடாமனாநீரராயின்
ஞாலத்தாராண்மையென்னுமெனநகாவருகின்றனே.

இ - ள். மகளிர்குறத்தின் மாலைக்காலத்து ஆம்பல்போல மகிழ்ச்சியுற்றவா
கள் வாட்போரிற்சென்றால் மதியைக்கண்மெயங்குந் தாமனாயின்றன்மையராயினு
ராயின், ஞாலத்தார வீரத்தையாளுந்தன்மை என்னாய்முடியுமென்று நக்கு வாரா
சின்றனென்க.

இத்துணையுங் கட்டியங்காரன்படைத்தலைவன் பூரணசேனன்செயல் கூறினான். (1)

முடிச்சடைமுனிவனன் றுவேள்வியிற் கொண்டவேற்கண்
மடத்தகைமகளிர்கோலவருமுலையுழக்கச்சேந்து
கொடிப்பலவாணிந்குமார்டிறுகோயின்தன்வாழ்கவென்று
நடத்துவாவைநோக்கிக் காச்சிலைபாரித்தானே.

முனிவன் - வீரபத்திரதேவன், இறைவன் நன்னைப்போலேபடைத்தலின்,
அவனை முனிவனென்றார். அன்று தக்கன் வேள்வியைத் தவிப்பான்வேண்டி யிறை
வன்றாகப்படைத்துக்கொண்ட முனிவனைப்போலுங் கோவிந்தன்; வேற்கண்ம
களிர் முலையுழக்குதலிற் சிவக்கப்பட்டுக் கொடியணிதற்குக் காரணமான மார்பினை
யுடைய கோவிந்தன்.

இ - ள். கோவிந்தன் வாழ்கவென்று நடத்துகின்றசிகங்காதன் பூரணசேனனை
நோக்கி நக்கு வில்லைவனைத்தானென்க. (கஅ௩)

போர்த்தநெய்ததோரனாகிப்புலாற்பருந்தார்ப்பச்செல்வான்
சீர்த்தகையவனைக்கண்டேசினவிலேவீனனுமார்ந்தின்

தூர்த்துயிருன்னையுண்ணக்குறையிருமென்றும்
கார்த்தவாய்நிறையவெய்தானம்புபெய்தூணியொத்தான்.

இ - ன். போர்த்தருகுதியளய்ச் செல்கின்ற பூரணசேனன் சிலபாரித்த சிங்க
நாதனைக்கண்டு என்னையில்வேல் இன்னும் வயிறுநிறைந்ததில்லை; உன்னுயினா யூற்றி
யுண்ணக் குறையுநிறையிருமென்று ஆர்த்தவாய் அப்பொழுதேநிறையும்படி சிங்க
நாதனெய்தான்; அப்பொழுது பூரணசேனன் அம்புபெய்தூணியை யொத்தானென்க.()

மொய்ப்படுசரங்கண் மூழ்கமுனையெயிற்றுளிபோல
வப்பணைக்கிடந்தமைந்தனருமணித்திருவில்விசுந்த்
செப்பினமுலையினர் கண்சென்றுலாய்ப்பிறழ்ச்சிந்திக்
கைப்படவெடுத்திட்டாடும்பொலங்கழற்காயுமொத்தான்.

இ - ன். பின்னுஞ் சிங்கநாதனெய்தசரங்கள் சென்றுமூழ்குதலின், ஆளிபோல
அப்பணையிலேகிடந்த பூரணசேனன் கழலினுடைய காயையுமொத்தானென்க.

பொலஞ்செப்பையொத்த முலையினாராமென்க * “பொற்பே பொலிவு” என்
றும், † “பொன்னென் கிளவியீறுகெட” என்றஞ் சூத்திரஞ்செய்தமையிற் பொலம்,
பொலிவாகாமையுன்க. கண்பிறழ்பாரப்பியாடுங்கழலென்க. இத்துணையுஞ் சிங்க
நாதனோடுபொருது பூரணசேனன் பட்டபடி கூறினார். (௧௮௬)

புனைகதிர்ப்பொன்செய்நாணிற்ருஞ்சியைக்கட்டிநெய்த்தோர்
நனைகதிருஃகமேந்திநந்தன்வாழ்கென்னநின்ற
வினையொளிர்காளை வேலைக்கடக்கலார்வேந்தர்நின்றார்
களை கடல்வேலையெல்லைகடக்கலாவண்ணநின்றார்.

இ - ன். பொன்னாச்செய்தநாணுற் றன்மயிரைக்கட்டிக் குருகியானனைந்த வே
லையேந்தி நந்தட்டன்வாழ்வானாகவென்று நின்றபொரில் விளங்கினகாளை கையில்
வேலைக்கடக்கமாட்டாராய் வேந்தர்நின்றவர்கள், கடல் களையினெல்லையைக் கடக்
கமாட்டாத தன்மைபோல நின்றாரென்க.

இவன் நந்தட்டன் சேவகன்.

(௧௮௭)

நின்றவப்படையுளானையொருமகனீலக்குஞ்சி
மன்றலமலைநெற்றிமழுகளிறன்றிவீழான் [ன்
வென்றிலங்கொளி றும்வெள்வேன் மின்னெனவெகுண்டிவிட்டா
சென்றவேல்விருந்துசெங்கண் மறவனக்கெதிர்கொண்டானே.

இ - ன். களிறன்றிவீழானாய்க் கட்டியங்காரன் படையினுள்ளானாய்நின்ற நீல
க்குஞ்சியையுடைய லொருமகன் வெகுண்டி வேலை மின்னெனவிட்டான்; அங்ஙன
ஞ்சென்ற வேலாகிய விருந்தை நந்தட்டன்சேவகன் மகிழ்ந்து எதிர்கொண்டா
னென்க.

மன்றல, அ - அசை. வென்று புகழ்பரந்த வொளிறுவேல்.

(௧௮௮)

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், உரியியல், ௩௧.

† எழுத்ததிகாரம், புள்ளிமயங்கியல், ௬௧.

மான்வயிறார்ந்துநோக்கும்வெருவுறுமருளினைக்கிழ்
மேன்வயிறார்ந்தகோதைத்தீஞ்சொலர்கண்கள்போலு
மூன்வயிறார்ந்தவெள்வேலையெனப்பறித்துநக்கான்
கான்வயிறார்ந்துதேக்கிக்களிவண்டுகனைக்குந்தாரான்.

மணத்தைத்தேக்கி வயிறுகிறைந்து வண்டொலிக்குந்தாரான் - நந்தட்டன்
சேவகன்.

இ - ன். தாரான், மான் வயிறுகிறைந்தபொழுது நோக்கும் அச்சமுற்ற மரு
ணைக்கிணையுடைய மகளிர் கண்கள்போலும்வேல வ்யாயப்படுத்து இதுவுமொரு
வேல்பெற்றேமேயென்று நக்கானென்க.

இன் - அசை.

(௧௮௬)

விட்டழல்சிந்திவெள்வேல்விசும்பின்விழ்மின்னினொய்தாக்
கட்டழமெடுங்கண்யாதுமிமைத்திலம்மகளிரோச்ச
மட்டவிழ்மலைபோலமகிழ்ந்துபூண்மார்பத்தேற்றாக்
கட்டழலெஃகஞ்செல்லக்கானெறியாயினே.

இ - ன். நந்தன்சேவகன் கையிலவேல் அழலைவிட்டுச்சிந்தி மின்னின்னொய்
தாகச்செல்ல அவன்கண்கள்சிந்திதுமிமைத்திலன்; அங்ஙனமிமையாதேறின்று பின்
னும் அவன்விட்டவேல்களையும் மகளிரோச்சமலைபோலே மகிழ்ந்து மார்பிலேயேற்
றுச் சாளரமாய்நின்றனென்க.

கட்டியங்காரன்சேவகன் நந்தட்டன்சேவகனோடு பொருதுபட்டான். காற்றுப்
போம்வழி சாளரமாய்;*“மான்கட் காலதர் மாளிகை யிடங்களும்” என்றாற்பிறரும்.)

கவிமதங்கடந்துகாமர்வளப்புவிற்றிருந்தகண்ணா
ருவிமுலைநெற்றித்தீந்தேன்கொப்புளித்திட்டபைந்தார்
செவிமதக்கடலங்கேள்விச்சீவகன்கழல்கள்வாழ்த்திச்
சவிமதுத்தாமமார்பிற்சலநிததாக்கினே.

இ - ன். செவ்வித்தேனையுடைய தாமமார்பிற் சலநிதியென்னும்வீரன் புகழங்
கவிஞர்கருத்தைக்கடந்து அழகுவிற்றிருந்த கண்ணருடைய முலைத்தலையிலே தேனைக்
கொப்புளித்ததாரினையுங் கேட்டோர்செவிக்குப் பொருந்துவதாகிய கடல்போலங்
கேள்வியினையுமுடைய சீவகன்கழலைவாழ்த்திப் போனைத்தொடங்கினென்க.

இவன் சீவகன்றோழன்.

(௧௯௧)

௧. குஞ்சரங்குனியநூறித்தடாயினருகுதிவாடன்
னெஞ்சகறுழைந்தவேலைப்பறித்துவான்புண்ணுண்டிழ
வெஞ்சமநோக்கினின்றுமிறைக்கொளி இத்திருத்துவாற்கண்
டஞ்சிமற்றரசர்யானைக்குழாத்தொடுமிரிந்திட்டாரோ. (௧௯௨)

௨. தோட்டுவெண்டொடியன்மலைத்துழையிடைமகளிராய்ந்த
மோட்டுவெண்முத்தமின்னுமுகிழ்முலையுழுதுசாந்தங்

* சிலப்பதிகாரம், புதார்காண்டம், இந்திரன்விழவுரேடுத்தகாதை: வேயா
மாடமும் வியன்கல னிருக்கையும் - மான்கட் காலதர் மாளிகை யிடங்களும்.

கோட்டிமண்கொண்டமார்பங்கோதைவாளுக்குளித்துழுழ்கிக்
கோட்டிமண்கொள்ளநின்றூன்குரிசின்மண்கொள்ளநின்றூன்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

க. நுழைந்தவேல் - பட்டுருவாதவேல். வெஞ்சமநோக்கிநின்ற-யாஞ் சுவர்க்க
மெய்தும்படி வரும் வெஞ்சமம் நமக்கு இனியில்லையென்று கருதிநின்ற. நோக்கி-
இது நோக்கவேண்டாம்.

உ. தோடு - தொகுதி. ஒலியல் - ஒலித்தல். ஆய்ந்த - தெரிந்துகொத்த. மகளிர்
முலையுழுது சாந்தைத் தலையிலேகொண்டமார்பு - சலந்திமார்பு.

இ - ள். அவன் குஞ்சரங்களை வீழ்வெட்டி வளைந்தவானைத் தன்னெஞ்சினின்ற
வேலைப்பறித்த அப்புண்ணிலெசொருகியவ்வாளின்வளைவுக்கு விளக்கத்தைப் போக்கு
கின்றவனைக் கண்டு அரசர்கெட்டார்; கெடுத்தலின், நமக்கு இனி வெஞ்சமமில்லை
யென்று கருதிநின்ற அக்கருத்தேயாய்த் தன்னுடம்பென்னுந் தவன்றிக் கை அம்
மார்பிற் புண்ணிலே யவ்வானைப் பலகாலுஞ்செலுத்துதலின், அவ்வான் முழுநித்
தசையைக் குத்தியெடுப்பின்றவன் சீவகன் மண்பெருநின்றனென்க.

வாள் உருவாநிருத்தலிற் றசையைக்குத்தியெடுத்தது. குருதியிலே தான் குளி
த்துநின்றனென்க. கெட்டவரார் மீண்டுவந்துவெட்டிநொன்பாக்கு வாளுக்குத்திற்
றென்றன் மரபன்மையுண்ட. இத்துணையுஞ் சலநிதி பொருதுநின்றபடி கூறினார்.)

எரிமணிக்குப்பைபோலவிருளறவிளங்குமேனித்
திருமணிச்செம்பொன்மார்பிற்சீவகன்சிலைகையேந்தி
யருமணியரசராவியழலம்பிக்கொள்ளைசாற்றி
விரிமணிவீளங்குமான்தேர்விண்டொழுவேறினானே.

செம்பொன் - ஐயுபெயர்.

இ - ள். மேனியையும், மார்பினையுமுடையசீவகன் சிலையையேந்தி அரசருயி
ரைத் தன்னம்பினாலே கொள்ளைகொள்ளுந்தன்மையைத் தன்னெஞ்சிலே யமையப்
பண்ணித் தேனா யேறினென்க.

பார்த்துநின்ற விஞ்சையர்தொழ.

(ககசு)

கருவளிமுழக்குங்காருங்கண்கடலொலியுங்கூடி
யுருவலிச்சிகவார்ப்புமொருங்குட்கூழற்றென்னச்
செருவினைகழனிமள்ளார்ப்பொடுசிவணிச்செம்பொன்
புரிவளைமுரசமார்ப்பப்போர்த்தொழிறொடங்கினானே.

இ - ள். பெருங்காற்றின்முழக்குங் காரின்முழக்குங் கடலினொலியுங் தம்மிற்
கூடப்பட்டு அவ்விடத்தே சிங்கவார்ப்புஞ் சேரக்கூழற்றென்னும்படி செருவினைகிற
கழனியில் வளைமுரசமார்ப்க்கிற ஆர்ப்போடேபொருந்தி வீரமுமாராநிற்கப் போர்த்
தொழிலைத் தொடங்கினென்க.

(கககூ)

அரசர்தமுடியும்பூணுமாரமும்வரன்நியார்க்கு
முரசுமுக்கொடியுந்தாரும்பிச்சமுஞ்சுமந்துமாவும்
விபாபரித்தேருமீர்த்துவேழங்கொண்டொழுகிவள்ளக்
குறாபுனற்குருதிசெல்லக்குமரவ்விற்குனிந்ததன்றே.

அரசருடையவென்பதனை எங்கும் கூட்டுக.

இ - ன். வெள்ளமாகிய நீர்போலுங்குருதி, முடிமுதலியவற்றையரித்து முரசு
முதலியவற்றைச்சுமந்து மாவையுந்தேரையுமீர்த்து வேழத்தையும் மெள்ளக்கொண்
டொழுகி நடக்கும்படி குமரன்வில் வளைந்ததென்க.

இது பெருகினமுறைமைகூறிற்று.

(ககக)

கேழ்க்கிளரெரிகட்பேழ்வாப்க்கிளர்பெரும்பாம்பினோடு
சூழ்க்கிளர்க்குழவித்திங்கட்டுறுவரைவீழ்வதேபோற்
றாழிருந்தடக்கையோடுந்தடமருப்பிரண்டிமற்று
வீழ்தரப்பரந்தவப்புநிழலிற்போர்மயங்கினாரே.

இ - ன். அதுகுனிந்தபொழுது பெரும்பாம்போடே இரண்டினம்பிறை மலையி
னின்றும் வீழுந்தன்மைபோலே கையோடே மருப்பிரண்டிமற்று யானையினின்றும்
வீழும்படி பரந்த அம்பினிழலாலே யரசர் மனங்கலங்கிப் போரையறிந்திலரென்க.()

ஆடவராண்மைதோற்றுமணிகிளர்பவளத்திண்கை
நீடெரிநிலைக்கணுப்போர்க்களத்துடைந்தமைந்தர்
காடெரிகவரக்கல்லென்கவரிமாவிரிந்தவண்ண
மோடக்கண்டுருவப்பைந்தாரரிச்சந்தனுரைக்கின்றனே.

இ - ன். ஆடவராண்மைதோற்றும் நிலைக்கண்ணுடையாகிய போர்க்களத்தே
நெஞ்சடைந்தமைந்தர் காட்டை யெரிகவரக் கவரிமாவோடினாற்போல ஓடக்கண்டு
கட்டியங்காரணமைச்சனாகிய அரிச்சந்தன் ஒருமொழிகூறாநின்றனென்க.

கண்ணாயில் அழகும்அழகின்மையுந்தோன்றுமாறுபோலக் களத்திலும் ஆண்
மையும் ஆண்மையின்மையுந்தோன்றலின், இதனையுவித்தார். மிக்கவீரன்மை
யிற் கவரிமா உவமமாயிற்று.

(ககஅ)

மஞ்சிவரின்னனார்தம்வாலரிச்சிலம்புகூழ்ந்து
பஞ்சிகொண்டெழுதப்பட்டசீறடிப்பாய்தலுண்ட
குஞ்சியங்குமரர்தங்கண்மறம்பிறர்கவர்ந்துகொள்ள
வஞ்சியிட்டோடிப்போகினுண்மையார்கண்ணதம்மா.

இ - ன். அவன், இதனைக் கேட்பீராக; மைந்தீர், மகளிருடைய சீறடியாலே
பாய்தலுண்ட குஞ்சியையுடையகுமரர் தம்வீரத்தைப் பிறர்கொள்ள ஓடுவராயின்,
இனி யாண்மை யாரிடத்ததென்றனென்க.

சிலம்புகூழப்பட்டு எழுதினவழி. நீர் மகளிரிடத்தன்றிப் போரினும்ஆடவராக
வேண்டுமென்றான். குமரர்-முன்னிலைப்படர்க்கை. கேட்பிக்குமிடத்தேவருகின்ற

அம்மவென்னுமசைச்சொல் “உணாப்பொருட் கிளவி நீட்டமும் வரையார்.” என்றதனான், அம்மாவெனநீண்டு அது “விளியொடு கொள்ப” என்றதனான், அம்மாமைந்தி ரெனநின்றது. முற்கூறிய மைந்தனா விளித்தானும். * “அம்மவாழிகேளிர” என்றபொல ஈண்டும் பன்மையுணர்த்திற்று. (௧௧௧)

உழையினமுச்சிக்குகாடுகலங்குதலுற்றபோதே
விழைவறவிதிர்த்துவிசிவிட்டெறிந்நிடுவதொப்பக்
கழலவருள்ளமஞ்சிக்கலங்குமேலதனைவல்லே
மழைமினினீக்கியிட்டிவன்கண்ணரராவனமே.

கழலவர் - எழுவாய். இட்டு - போகட்டு.

இ - ன். வீரர் தம்முள்ளம் உடம்பின்மேல் வேட்கையாலே அதனைக் கை விடுதலஞ்சிக் கலங்குமேல் உழைமான் றலையிற்கோடு கழலுங்காலத்து அதன்மேல் வேட்கையால் மனங்கலங்குதலுற்றபொழுதே யதனிடத்திலே வேட்கையறும்படி விட்டு அதனையசைத்துவிசிப் போகடுந்தன்மையையொப்ப, அவர் அவ்வுடம்பின் மேலே வேட்கையை வல்லேநீக்கி மின்போற் றேன்றினவாய் தெரியாமன் மறைத் திட்டு வன்கண்ணராவா; அது நாமக்கும் வேண்டுமென்றானென்க. (௨௦௦)

தற்புறந்தந்துவைத்தலைமகற்குதவிவிந்தாற்
சுழ்ப்பதமாலேசூழிக்கடியரமாளிர்ந்தோய்வர்
பொற்றசொன்மாலேசூட்டிப்புலவர்கன்புகழக்கன்மே
னிற்பாத்தமவிர்ந்தோன்றநெடும்புகழ்பரப்பியென்றான்.

இ - ன். வீரர்தான் தம்மைப்பாதுகாத்து இவர் இடுக்கண்வந்தால் உதவுவ ரென்றுவைத்த தந்தலைவற்கு அங்நனமுதலி வீரந்தோன்றப் புகழ்பரப்பி வீந்தால் அவர்தாஞ் சுவர்க்கத்தேசென்று அரமகளினாக்கூடுவர்; அதுவன்றி இவ்விடத்தே புலவர் சொன்மாலையைச்சூட்டிப்புலவர்க் கன்மேனிற்பார்; ஆதலான், ஈமக்கும் இவை எய்தலாமென்றானென்க. (௨௦௧)

பச்சிரும்பெஃகிட்டாங்குப்படையைக்கூர்ப்பிடுதலோடுங்க்
கச்சையுங்கழலுமவிக்கிக் காஞ்சனத்தளிவம்வாய்க்கிட்
டச்சுமமுழங்கியாராவண்ணலக்குமரன்கையு
ணச்செயிற்றம்புதின்னாளினாயாகலுற்றார்.

இ - ன். உருசினவிரும்பிலே பெஃகுவைத்தாற்போலப் படையை அவன் அங்நனங் கூர்மையிட்டவனவிலே யவர்க்கி யிட்டி முழங்கி யார்த்துச் சுவகன் கையிலம்புண்ணத் தமதுநாள் அதற்கினாயாதலே யுற்றாரென்க.

பொற்றளீவம் - பொற்கின்னம். அம் - அசை. (௨௦௨)

* அநநாநாறு, (மணியிடைபவனம்) ௧௨௬: அம்ம வாழி கேளிர்புண் னின்ற - கண்டனி ராயிற் கழறலிர் மன்னோ.

† முன்னம் “செம்பொன் வாயுளிட்டு” என்றார். காந்தருவதத்தையாரிணம் பசம், ௨௮௬.

வடதிசையெழுந்தமேகம்வலனுராய்மின்னுச்சூழிக்
குடதிசைசேர்த்துமாரிருளிறுபுசொரிவதேபோற்
படர்கதிர்ப்பைம்பொற்றிண்டேர்பாங்குறவிமைப்பினூர்த்தா
னடர்சிலையப்புமாரிதானாநின்றிட்டதன்மே.

இ - ள். அவர் அங்ஙனம்வருதலிற் சீவகன் தேனா அழகுபெறவேற்றான்;
அப்பொழுது அப்புமாரி, தானாமாரிசொரியுந்தன்மைபோன் மாறாதுநின்றதென்க.

வடதிசையெழுந்தமேகம் வலமாகச்சென்று குடதிசையிற்சேர்ந்து மின்னைச்சூழி.
முழங்க மாரியைச்சொரிவதுபோலென்க. (௨௦௩)

அற்றுவிழ்தலைகளையானையுடம்பிவ்மேலழுந்தினின்ற
பொற்றதிண்சரத்திற்கோத்தபொருசரத்தாங்களாகத்
தெற்றிமேற்பூத்தசெந்தாமமாமலர்போன்றசெங்கண
மற்றத்தாதுரிஞ்சியுண்ணும்வண்டினம்போன்றவவ்வே.

இ - ள். அவ்வம்பால் அற்றுவிழ்கின்றதலைகள் பட்டயானைகளின்மேல் நின்ற
பொலியையுடைய சரங்களிற் கோத்தவை, அவ்வம்ப தாங்களாகத் திண்ணைகளிலே
பூத்த செந்தாமமாமலையொத்தன; அவற்றின்கண்கள் அப்பூவின் வண்டினத்தை
யொத்தனவென்க.

ஏவின்மையிற் சரத்திற்கோக்கவெயதான்.

(௨௦௪)

வேறு.

திங்களோடுடன் குன்றெலாந்துளங்கிமாநிலஞ்சேர்வபோற்
சங்கமத்தகத்தலம்வரத்தரணமேற்களிற்றுழியவும்
பொங்குமானிபுராவும்பொலங்கொடேர்பலமுறியவுஞ்
சிங்கம்போற்றெழித்தார்த்தவன்சிறுவர்தேர்மிசைத்தேற்றினார்.

இ - ள். அதனைக்கண்டு கட்டியங்காரன்புதல்வர் சிங்கம்போலே கோபித்து
ஆர்த்து அழியவும் புரளவும் முறியவுந் தோன்றினரென்க.

சீவகன்படை இங்ஙனம்பட்ட அவாதோன்றினார். திங்களோடேகுன்றுகளெல்
லாஞ்சேரவீழ்ந்தார்போலே சங்குகள் மத்தகத்தேயசையக் களிறுகள்வீழ்ந்தன. ()

சந்தனஞ்சொரிதண்கதிர்த்திங்களந்தொகைதாம்பல
குங்குமக்கதிர்க்குழவியஞ்செல்வனோடுடன் பொருவபோன்
மங்குண்மின்னெனவள்ளறேர்மைந்தர்தேரோடுமயங்குழிள்
வெங்கண்வில்லுமிழ்வெஞ்சரமிடைந்துவெங்கதிர்மறைந்ததே.

இ - ள். குங்குமம்போலுங் கதிரையுடைய இளஞாயிற்றோடே சந்தனம்போலுந்
தன்கதினைச்சொரிநிற பலதிங்களந்தொகைதாஞ் சேரப்பொருவனபோலே வள்ளல்
தேரோடே மைந்தர்தேருமயங்குதலிற் சரமிடைதலாலே சதிர்மறைந்ததென்க. ()

குருதிவாளொளியரவினாற்கொள்ளப்பட்டவெணடிகங்கள்போற்
 றிருவநீர்த்திகழ்வலம்புரிவாழ்வைத்தாங்கவன்மெழித்தலும்
 பொருவில்சீழ்வளிமுழக்கினாற்பூமிமேற்சனர்க்கிந்தேற
 யாலவெஞ்சிலைவளைந்ததேயண்ணல்கண்ணமுலுமிழ்ந்ததே.

இ - ள். அவன் குருதிபோலுமிக்கவொளியையுடைய செம்பாம்பாலேகொள்
 ளப்பட்ட திங்கள்போலக் கையாலே வலம்புரியைப்பிடித்து வாயிடத்தேவைத்து
 முழக்கினவளவிலே, கீழ்நோக்கியெழுந்த ஒப்பில்லாத காற்றின்முழக்காலே சனம்
 நடுங்கிற்று; அப்பொழுது வில்லும்வளைந்தது; கண் அழலையுமிழ்ந்ததென்க.

திருவ, அ - அசை. நிருத்திகழ்ந்த அக்கடலுமாம். (௨௦௭)

கங்கைமரக்கடற்பாழ்வதேபோன்றுகாளைதன்காரமுத
 மைந்தராதத்தவாவாயெலாநிறையவெஞ்சரங்கான்றபி
 வெஞ்சம்போழந்தழலம்புணரீங்கினுருயிரீனீர்முழைச்
 சிங்கவேறுகன்கிடந்தபோறகிறுவர்தேர்மிசைத்துஞ்சினார்.

இ - ள். சிவகன்வில், கங்கை கடல்லே ஆயிரமுதமாகப்பாயுந் தன்மையை
 பொத்து மைந்தர் ஊர்த்தவ்வாயெல்லாநிறையும்படி அம்பைக்கான்றபின்பு சில
 அம்புகள் அவர்கெஞ்சைப்பிளந்து உயிரையுண்டவின், உயிரீனீர்க்கப்பட்டாராய் முழை
 களிலே சிங்கவேறுகிடந்தாற்போலே கிறுவா தேர்மிசையிலே பட்டுக்கிடந்தாரென்க.

நீங்கினார் - வினையெச்சமுற்று. இத்தலைநாய்க் கடம்பங்காரதரு உதவியான
 அரசருடனும், அவன்படைத்தலைவருடனும், அவன்புதல்வர் தனியேஉருத்துவந்தவ
 ருடனும் சிவகன்பொருதபடிக்கூறினார் (௨௦௮)

நிவந்தவெண் குடைவிழவும்மேந்தாளீளவிகம்பேறவு
 முவந்துபேய்க்கணமாடவுமோரினொள்ளைநொண்ணுணவு
 உவந்தமெங்கணுமாடவும்களிமுமாநொடுகவிழவுஞ்
 நிவந்தசேவகசாமிகண்புருவமும்முரிமுரிந்தவே

இதுமுதலாகத் தனியே பதுமயாழ்ச்செய்துநின்ற கட்டையங்காரனுடன்
 சிவகன்பொருகின்றமை கூறுகின்றார்.

இ - ள். குடைவீழவும், அவனைச்சூழந்த வேந்தா பிசும்பையெறவும், ஆடவும்,
 உண்ணவும், குறைத்தலை பெய்க்குமாடவும், களிமுமா மாவுநயிழவுஞ் சிவகசாமி
 கண்கள் சிவந்தன; அவற்றிற்சூசியாகட புருவமுமா முரிதலைச்செய்தவென்செ.

எச்சங்கள் எழிற்காலநோக்கின். குறையாகிய தலைமையுடையதனைக் குறைத்
 தலையென்றது ஆகுபெயர். அவன்படைவகுப்பைக்கண்டு சிவகற்குக் கோபம்
 நிகழ்ந்தமைகூறினார். முரிமுரித்ததனை, *‘அணியலுமணித்தன்று’ என்றப்போலக்
 கொள்க. (௨௦௯)

* புறநானூறு, முதலாவது வாழ்த்து: கதைழிட நணியலு மணிந்தன் நக்
 கதை - மறைநயி லந்தணர் துலவலம பந்தே.

பொய்கைபோர்க்களம்புறவிதழ்புலவுவாட்டபடைபுல்லித
ழையகொல்களிறகவிதமுரசரல்லிதன்மக்களா
மையில்கொட்டையம்மன்னனுமலர்த்ததாமனாவரிசையாற்
பையவுண்டபின்கொட்டைமேற்பவித்திரத்தும்பிபறந்ததே.

இ - ன். அங்ஙனங்கோபித்து, பொய்கை போர்க்களமாக, புறவிதழ் வாட்
படையாக, அதற்குள்ளிற் புல்லியவிதழ் களிறாக, உள்ளிற்சிறியவிதழ் அரசராக,
அல்லி தன்பிள்ளைகளாக, கொட்டை தானாக மலர்த்ததோர் பதுமவியுதத்தை முறை
யாலே மூல்லக் கொன்றின்பு அக்கொட்டைமேலே தும்பிபறந்ததென்க.

குலனுக்குணனுமுதலியன தாயனென்பது தோன்றப் பவித்திரத்தும்பியென்
றார். (உக0)

வேறு.

கலைமுத்தங்கொள்ளுமல்குற்கார்மனமுமின்னனூர்த
முலைமுத்தங்கொள்ளச்சாந்துகிழிந்துதார்முருகுவிம்மு
மலைமுத்தங்கொள்ளுமார்பின்மன்னனுங்கண்டிகாய்ந்தான்
சிலைமுத்தங்கொள்ளுந்திண்டோட்செம்மலுந்தீயிற்சேந்தான்.

இ - ன். மேகலைபொருந்துதலைக்கொள்ளும் அல்குலையுடைய மகளிர்தம் முலை
கன்புலனுதலிற் சாந்தமழிந்து தாரிற் றேனும்வம்முமாபிணையுடைய மன்னனுஞ் சீவ
கனைக்கண்டிகாய்ந்தான்; விற்பொருந்துந் தோளினையுடையசீவகனும்அவனைக்கண்டு
தீப்போலக் கோபித்தானென்க.

மலையை அபமிக்கப் பொருந்துமாப்பு. (உகக)

தன்மதத்திவண்டவண்டுதங்கியகாட்டுள்வேழ
மின்மதஞ்செறித்திட்டஞ்சிப்பிடிமறந்திரிந்துபோகும்
வென்மதக்களிறுவெய்யவசனியேவகத்தின்மேலான்
மின்னுமிழ்மாலேவந்தன்வீரற்குவிளம்பினானே.

இ - ன். தன்மதத்திலேதினைத்த தேனினம்போய்த் தங்கிய காட்டிலே வேழங்
கன்அவற்றிறுற்றத்தாலேயஞ்சி மதஞ்செறித்துப் பிடியைமறந்து கெட்டுப்போதற்
குக் காரணமான களிறுகிய அசனியேவகத்தின்மேலானுகியவேந்தன் சீவகனுக்கு ஒரு
மொழிகூறினானென்க.

இதனால் யானையின்வலிகூற்றார். (உகஉ)

நல்வினையுடையநீரார்நஞ்சுணினமுதமாகு
மில்லையேலமுதுநஞ்சாமின்னதால்வினையினுக்கங்
கொல்வல்லானிவனையென்றுமிவன்கொல்லுமென்னையென்று
மல்லனதினைத்தல்செல்லாரறிவினாற்பெரியநீரார்.

இ - ன். நல்வினையுடையார் பகைவரிட்ட நஞ்சையுண்டால் அதுவுங்கொல்

லாது; அங்கல்வினையின்றேற் றுணழியாதிருத்தற்குண்ட அமிர்தம் கொல்லும்; இரு வினையினுக்கம் இத்தன்மைத்தாயிருந்தது; ஆதலின், அறிவுடையார் யான் இவனைக் கொல்வேனென்றும் இவன் என்னைக்கொல்வனென்றும் பொருளல்லன நினையாராத லின், இது நின்செயலென்று கருதவேண்டா வென்றானென்க.

என்றது: தன்சிறையை அவன் தெய்வத்தால் நீங்கினதன்மையையும், தனக்கு அரணாகவட்டவியுதம் பட்டதன்மையையும் காட்டியபடி. (௨௧௩)

அகப்படுபொறியினாலாயாக்குவரியாவரம்மா
மிகப்படுபொறியினாவெறியராச்செய்யலாமோ
நகைக்கதிர்மதியம்வெய்தாங்குக்கூட்டிடுதலுண்டே
பகைக்கதிர்ப்பரிதாசுந்தாமாஸியும்பயத்தலுண்டே.

இ - ள். நீகளாய், நின்கையிலேயகப்படுதற்குக் காரணமான தீவியையுட யானா யாக்குவார்யாரென்று தன்புதல்வர் பட்டமைகருதிக் கூற்றான். ஆதற்கு வேண்டுநல்வினையுடையானா வெறுவியராக்கலாமோவென்று அவர்கள் தூற்றுவ ராலும் நின்னைக் கொல்லக்கூடாதாயிற்றேயென்று கூற்றான். இங்ஙனம் என் புதல்வர் நின்கையாலே படுதலின், இனி ஞாயிறுந் தன்நன்மைதிரிந்து தட்பமுடைத்தாத லும் உலகிலேயுண்டாம். நீயவனாக் கோறலின், மதியுந் தன்மைதிரிந்து வெவ்விதா கலும் உலகிலுண்டாமென்று அவனா வியந்துகூற்றானென்க.

ஏகாரங்கள் தேற்றம். பகை - மதிக்குப்பகை. (௨௧௪)

புரிமுத்தமலைப்பொற்கோல்விளக்கினுட்பெய்தநெய்யுந்
திரியுஞ்சென்றற்றபோழ்தேதிருச்சுடர்தேம்பினல்லா
லெரிமொய்த்துப்பெருகலுண்டோவிருவினைசென்றுதேயய்தாந்
பரிவுற்றுக்கொடாழ்செல்லம்பற்றியாரதனைவைப்பார்.

புரி - வடம். கொல் - தண்டு.

இ - ள். நெய்யுந்திரியுமாண்டபொழுதே அழகியவிளக்கு அவ்தலன்றி நெருப் புச்செறிந்து மிகுதலுண்டோ! அதுபோலப் பெரிய நல்வினைமாண்டாற் செல்லங்கொ டாதபடி அதனைப் பிடித்துவைப்பாரா யாவருமில்லை. ஆதலின், இது நின்செயலன்று காணென்றானென்க.

*“முன்னே - மொய்யமர்ப்பலவும்வென்றான்” ஆயினுந் தன்புதல்வர் சூழக்கிடக் கின்றமைகண்டுஞ் செற்றமிக்கு மேற்செல்லாது இங்ஙனங்கூற்றான்; அரசருவ மன்மையின். (௨௧௫)

நல்லொளிப்பவளாச்செவ்வாய்கண்மணியெயிறுகோல்
வில்லிடாக்குவீரனஞ்சினையென்னவேந்தன்
வெல்லவதுவிதியினாகும்வேல்வரினிமைப்பேனாயிற்
சொல்லிநீங்கவும்பெற்றாய்தோன்றன்மற்றென்னையென்றான்.

இ - ள். சேவகன்அதுகேட்டு, இவன் இங்ஙனங் குறைந்தேறிப்பனாயிற் கோற லரிதென்றுகருதி அவற்குச் செற்றமிகும்படி பெருகச்சிறித்த நீயஞ்சினைய்காணென்ன,

வேந்தன் கூறுவான்; வெல்லுந்தன்மை வீதியாலுண்டாம்; அதுயான்குமேன்; தோன் ழால்! நின்னகையில் வேல்வந்தால் இமைப்பேனாயின், ஈண்டு என்னைக்கடறும் அஞ்சினு; பெய்நசொல்லை யாண்டுக்கூறி நீசிரிக்கவுங்கடவையென்றானென்க.

பெற்றாய் - காலமயக்கம்.

(உக௬)

க. பஞ்சிமெல்லடியினுர்தம்பாடகந்திருத்திச்சேந்து
நெஞ்சுநொந்தமுதகண்ணீர் துடைத்தலினிறைந்தகோல
வஞ்சனக்கலுழிபஞ்சேரமுடியகடகவண்னை
வெஞ்சிலைகொண்டுவெய்ப்புருமெனமுழங்கிச்சொன்னான். (உக௭)

வேறு.

உ. இல்லாளையஞ்சிவிருந்தின்முதங்கொன்றநெஞ்சிற்
புல்லாளனாகமறந்தோற்கிலெனப்புகைந்து
வில்லாளமூவம்பிளந்தட்டுவெகுண்டிருக்கிக்
கொல்யானையுந்திக்குடைமேலுமோர்கோருகுந்தான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

க. திருத்திச் சுவந்து கண்ணீர் துடைத்தலின், அஞ்சனமாகிய கலக்கத்தையுடைய சேற்றையாடிய நிறைந்த கோலத்தையுடையக.

உ. அமூவம் - பரப்பு.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறிக் கையிலே வில்லையெடுத்து உருமெனமுழங்கி மறந்தோற்றேனாயின், மனையாளையஞ்சி விருந்தின்முதத்தை மகிழ்ச்சியையாதவிட்ட புல்லாளனாகக்கடவேனென்று வஞ்சினஞ்சொன்னான்; சொல்லிப் புகைந்து பிளந்து நோக்கி யுந்திச் சச்சந்தனைக்கொன்ற தவற்றின்மேலே சீவகனைபுகைகொல்லக்கருதி ஓரம்பைத்தொடுத்தானென்க.

சச்சந்தனைக்கொன்று குடைகவித்தலிற் குடையிட்டுநிற்பதன்மேலுமெனவே அவனைக்கொன்றமை கூறிற்றும். இனி வழங்கினானென்றுபாடமோதிச் சீவகனைய தமைபொருது கட்டியங்காரன் அர்ப்புதொடுத்தானென்பாருமுளா. (உக௮)

தொடுத்தாங்கவம்புதொடைவாங்கிலிடாதமுன்ன
மடுத்தாங்கவம்புஞ்சிலையும்மதனனுமற்றுக
கடுத்தாங்குவிழக்கதிர்வான்பிறையம்பினெய்தான்
வடித்தாணாவெவ்வையிரம்மணிப்பூணிணுனே.

இ - ள். சீவகன், கட்டியங்காரன் ஆங்குத்தொடுத்த அவ்வம்பைத் தொடையை நிரம்பவாங்கி விடுதற்குமுன்னே, அவ்வம்புமுதலியன சேர அவ்விடத்தேயற்றுக் கோபித்துப்போனாற்போல வீழும்படி எய்தானென்க.

வடித்ததானா. தொடுத்த, வடித்தவென்பன விகாரம். கடுத்துக் கடுகியென்று மாம். (உக௯)

அம்புஞ்சிலையுமறுத்தானென்றழன்றுபொன்வார்
வெம்பப்பிடித்துவெகுண்டாங்கவன்றேரின்மேலே
பைம்பொன்முடியான்படப்பாய்ந்திடுகென்றபாய்வான்
செம்பொன்னுலகினிழிகின்றவொர்தேவனொத்தான்.

இ - ள் பொன்முடியான் அம்பையும்விலையும் அவனறுத்தானென்று
வெகுண்டு வானையழன்று வெம்பப்பிடித்துச் சீவகன் நேரிடல் பட்டக்கிட
அத்தேரிடத்தே பாயக்கடவேனென்று பாய்சின்றவன் யானையினின்றும்
பொழுது, நல்லணையுலந்து பொன்னுலகின்றும் போதாசுன்ற ஒருதேவன்
தானென்க.

மொய்யாருமுலாழ்முலைப்போர்க்கரமாயமாப்பிற்
செய்யோன்செழும்பொற்சரஞ்சென்றனசென்றாதாவி
வெய்நாயிழியாவெருவதுவார்வாய்ப்படியா
மையார்விசம்பினிநிவிழ்வுதுபோலவிழ்ந்தான்.

இ - ள். மகளிர்முலைகுப் போர்க்களமாகியமாப்பிலே சீவகனம்புகள்சென்
றனவாக, அனதுஅப்பென்றது; அப்பொழுது, சீத்தக் கண்டார்வெருவ வானை
மடுத்து விசம்பினின்றும் மதிவீழ்ந்துன்மைபோல விழ்ந்தானென்க.

சச்சத்தனை * “வெஞ்சுரினாண்டையவித்தான்” என்று ஞாயிற்றேறெவெம
கூறிப்போந்து, அவன்புதல்கள் அவன்சொமாதலின் கண்டிஞ் சீவகனைச்செய்த
னென்று ஞாயிற்றுக் கூறியாயிற்றின்முன்னர் ம கில்லாதேகெடுமென்துதே
மதிவீழுவதுபோல விழ்ந்தானென்றார். மேகம் யானைக்குவமைகூறினார். இ
சச்சத்தன்பட்ட அன்றுதொட்டு இன்றைய உகட்டியங்காரன் கொடுங்கோலிருந்து
அரசாண்டதன்மையும், அதுதான் இராகாரத்தே இருள்பரந்திப்ப மதி
தன்மைத்தென்றுங்கூறினார்.

வேறு.

கட்டியங்காரனென்னுந் கலையரசுழிச்சித்திசுப்
பட்டவிப்பகைமையீங்கிப்படைத்தொழிலொழிகவென்னுக்
தொட்டினர்முரசமன்வரார்த்தனர்குருதிக்கண்ணீர்
விட்டமுதவங்கணர்வமலர்மாணிங்கினுளே.

இ - ள். கட்டியங்காரனென்னுந் கலியாகியரசு பட்டது; இனி
நீங்கிப் போர்த்தொழிலொழிகவென்று அவ்விடத்தே முரசைகொட்டி
கேட்டு வீரராத்தனர்; அப்பொழுது மண்மகள் குருதியாகியகண்ணீரை
அழுது அவன்கண் ஆர்வத்தைக் கைவிட்டானென்க.

ஒல்லைநீருலகமஞ்சவொளியுமிழ்பரிதிதன்னைக்
கல்லெனக்கடவினெற்றிக்கவுட்படுத்திட்டிராகம்

பல்கல்கழிந்தபின்னைப்பன்மணிநாகத்தன்னை
வல்லவாய்போழந்துபோந்தேகார்மழுகதிரிந்ததொத்தான்.

இ - ன். நாகம் ஒளிபுரிப்பரிதியை உலகமஞ்சம்படி கடலிலே கடுகலிழுங்கு
கையினாலே அப்பன்மணிநாகத்தைப் பலநாட்கொன்றபின்பு வாயைப்பிளந்துபோந்து
அக்கதிரின்ற தன்மையையொத்தான்.

அது - * “மந்திரிமாநாகமுடன்விழுங்கிற்ற” என்றதனை. இது தந்தை புதல்வ
னாய்பிறப்பென்னும் விதிபற்றிக்கூறலாம். (உஉ௩)

கோட்டுமீன்குழாத்தின்மன்வரிண்டினர்மன்னர் கழந்தார்
மோட்டுமீன்குழாத்தினெங்குந்தீவிகை மொய்த்தகுழாத்த
மாட்டுநீர்க்கடல்நூத்ததனநாகவெனநாமலை
கேட்டுநீர்நிறைந்துகேடில்விசையகண் குளிரநவனநே.

கோட்டுமீன் - சுரு. மோட்டுமீன் - உரு முத்தையலைக்கின்றநீர் இன்சன்-
பொரு. கனவுபுனைவாக இறந்துபடாதிருத்தல்த் தேடில்விசையையென்ற.

இ - ன். மனவரிண்டினர், அரசர் குத்தார், விளக்கு மொய்த்தன, நார் ஆந்த
தது, விசைய வெற்றியொழுங்குகேட்டு அரசனைவிசையென நண்நீர்நிறைந்து
பின்பு குளிரந்தனவென்க.

அவன்புதல்வரைக்கொன்று பின் அனைக்கொன்றதனை யொழுங்கென்றார். (உஉ௪)

அணிமுடியரசாமாலையுநுதிவாள்களென்னு
மணிபுனைகுடத்தினெய்த்தோர்மன்னுநீர்மருவாட்டிப்
பனைமுலைப்பைம்பொன்மலைப்பாகியபுழையுரிநேவி
யிணைமுலையேமகநாகரியவெய்தினுலே.

இ - ன். முடியினையும் மாலையினையும் குறுதிசோய்த வாள்களையுமுடைய நில
நெருப்பினது கொழுந்தென்னுமரசர், சிலகளை மணி புனைகுடத்தின் மண்ணுநீராலே
யாட்ட, அவன் நிலமகள்முலையைப் பொதுவாகுத்தார் அவனைப்பொருத்தினு
னென்க.

ஆட்டி - ஆட்ட. முலையினையும், மாலையினையும், கிழையினையுமுடைய நில
மகள். இது வீரபிண்டிய. இனி அரசரைக்கொண்டு வாள்களென்னுங்குடத்தின்
நெய்த்தோராகிய மண்ணுநீராலே மண்மகளையாட்வீத்து அனைப்பெய்தினுனென்
பாருமளர். (உஉ௫)

மண்மகளிலம்பந முற்றிற்று.

ஆ. கவி உ,௩௨௬.

பு. ம. க. னி. ல. ம். ப. க. ம்.

[illegible]

கூடாது புலியை அழைக்கவேண்டி. தோழாமனவா
கூடாது. மெலையகதெயிலேயெனின்தக; இையேத்தி
கூடாது. நானிலை பன்னிமென்புலேக்கே அனாதகல்லா;
கூடாது. மாமயிலேபோலாது புதியனேதே.

கூட்டிலிருந்து பலியையும் முதுகில்லையையுமே கீழ் பார்த்தான். துரு பன்மையும்கூட, ஒத்த அலுவலராய், அவர்களுக்கும் உடம்பெரிந்தவனென்றது.

* துறுதிதொலை, ஆ:- கதுனி மரத்து யின்ன்துது, சட்டி - பழன வான
து உ ஸூர-னெம்மிற் பெருமொழி கூறித் தம்மற்-நைகயுப காலைத் தூக்கத் துங்கு-மா
டிப் பாவை போல-மேவன செய்யுந் தன் பதல்வன் முயக்கே. என்பது கிழத்தி தன்
னைப் புறனுரைத்தானெனக்கேட்ட ஈதற்பரத்தை யவயக்குப் பாங்காயினா கேட்பச்
சொல்லியது. ஆலங்குடி வங்கனா.

† காலத்தியா, மெய்.ம்மை, ந.

முருகனை; *“அவுணர் நல்வல மடங்கக் கவிழினர்-மாமுத நடிந்த” என்றார்; தேவர் இவனை முருகனென்று ஒருபெயர்கூறினார்; மேலும் † “திருமால்போந்தான்” என்பா.

இ - ள். கூடின ஆரமுதலியவற்றையுடைய நல்லார் சீவகனையேத்திக் கூடா ரங்களிலும் மாடங்களிலும் மயில்போற்றிரண்டாரென்க.

கூடாரம் - நெற்கூடுகள்.

(உ)

வேறு.

மாலேச்செற்றான்மக்களொடெல்லாமுடனேயும்
மாலேச்செற்றான்வைந்நுணையம்பின்னிவனென்பார்
மாலேக்கின்றான்மாய்ந்ததுமாயாப்பழியென்பார்
மாலேக்கேற்றவார்முழல்வேய்ததோண்மடநல்லார்.

மால் - சச்சந்தன்.

இ - ள். நல்லார், கட்டியங்காரனை மக்களோடு எல்லாருஞ்சேர இம்மாலேக் காலத்தே யம்பாலே யிவன் கொன்றானென்பார்; குணமாலேக்கு மாயாப்பழி யின் றான் மாய்த்ததென்பாராயினரென்க.

இவனைத்தீண்டித் துன்பமுற்றானென்னும்பழி. பூமாலேக்கேற்றமுழல். (ங)

நாகந்நெற்றிநன்மணிசிந்தும்மருவிபோ
னாகந்நெற்றிநன்மணியோடைநறவிம்மு
நாகந்நெற்றிநன்மலர் சிந்தநளிர்செம்பொ
னாகந்நெற்றிமங்கையரொத்தார்மடநல்லார்.

இ - ள். மணியையுணைய மலேத்தலையிலே வந்துவீழும் அருவிபோலே மணி யோடையையுடைய யானையினெற்றியிலே சுரபுன்னைத்தலையிலுண்டான பூக்களைச் சொரிதலாலே, மாடங்களின்மேல்கின்ற மடநல்லார், கவர்க்கத்திடத்திற் பூச்சொரிசி ன்ற மங்கையரை யொத்தாரென்க

(ச)

கோடிககோடுங்கூம்புயர்நாலாய்நெடுமாடங்
கோடிப்பட்டிற் கொன் கொடிகூடப்புவைவாருங்
கோடித்தானைக்கொற்றுவைக்கார்பாணிழைமின்னக்
கோடிச்செம்பொற்கொம்பரின்முன்புயர்நெடுமுவாரும்.

இ - ள். கோளாலே திக்குகளிலே யோங்கினற நாவாய்த்த புதியபட்டினுற றைத்த கொடிகளை மாடங்களிலே சேரக் கட்டுவாரும், அவன்றனைக் காணவேண்டிக் கொம்புபோலேவனைந்து கொற்றவனைத் தொழுவாராமாயினரென்க.

இருபதுபட்டிற்குக் கோடியென்று பெயராக்கியுமுறைப்ப. கோடியென்னும் எண்ணையுடைய படை.

(ரு)

அம்புகைவல்லில்லார்கழன்மள்ளிற்றிலேத்த
வம்புகைக்கொண்டாலாரிவழ்கீண்டுநிகராவா
ரம்புகையார்ந்தவந்துகிலங்குல்லவிர்கேதா
யம்புகைக்காணுமையனைக்கையிற்றொழுதென்பார்.

இ - ள். அம்புகைக்கின்ற வில்லையுடைய வீரரேத்த உலகையிங்கனங் கொண்டால் இனி யிவற்கு ஈண்டு நிகராவார் யாரென்பாரும், கோதாய்! ஐயனைக் கையாற்றொழுது கையிலவனையைக் காணச் சேமென்பாருமாயினுரைக்க.

அம்புகுஞ்சலின், அம்பென்று உலகிற்குப் பெயராயிற்று; ஆகுபெயர். அழகிய புகையாரந்த துகில். (சு)

மைத்துனரீண்டமாமணிமாடம்மிசையேறி
மைத்துனரீண்டவாட்டங்கண் ணார்மலாதாவ
மைத்துனமன்னர்மாக்களிதேறிப்புகைகுழ
மைத்துனரீண்டமாமணிலண்ணவெனொத்தான்.

மைத்துன்ன-மேகமெருங்க. டான் மைத்து உன்னரீண்ட கண்-வான் ஒளிமழுங்கி நினைக்கும்படி. நீண்டகண், மைத்தல் - ஒளிகெடுதல், * “மைம்மைப்பினன்று குருடு” என்றாற்போல. மைத துன்ன - சுருமைபொருந்த

இ - ள். மாடத்தையேறி மகளிர்மலாதாவ மைத்துனரைசா ருழச் செல்கின்ற அவன் மணிவளையனை யொத்தானென்க. (ஏ)

வேறு.

ஊதுலண்டரற்றுமுயர்தாமரை
போதுபூங்குழரீரோடுபூத்துடன்
விநிலங்கினடோன்மிளர்வேற்குணு
மாதரார்முகப்பூவுமலர்ந்தவே.

இ - ள். நாமரைப்பூக் கழுகுரோடேபூத்து மல்கினடோலே மகளிர் முகப் பொலிவங் காணும் பரந்தனவென்க (அ)

வினைவித்தகல்வேற்கடுவிற்குடோள்
காணுங்காரிகையார்கதிர்வெம்முலைப்
பூணுமாரமுமின்றுவென்புத்தலர்ந்
தியாணருமாராபடுபோன்றதே.

இ - ள். ஊர் காரிகையாரையும், அவரணித்த கலங்கையுந் தானீன்று, வேய்த்த

* பாழமொழி, சுஅடி:—இம்மைப் பழியு மறுமைக்குப் பாவமும் - தம்மைப் பரியார் தமராயடைந்தாரிற் - செம்மைப் பகைகொண்டு சேராதார் தியரோ - மைம்மைப்பினன்று குருடு. மைம்மைப்பினன்றுகுருடு என்றது - தோன்றிற்றுந் தோன்றாதுமாங் கண்ணின் றன்மையினுய குருட்டுக்கண்ணின் றன்மையே நன்றென்றவாறு.

பொன்றம்பொலிவுபெற்றுப் பரத்தலிற் சீவகனை வந்துகான்பதோ அமரபதியை
ஒத்ததென்க. (௬)

தேம்பெய்கற்பகத்தாரவன்சேர்தலும்

பூம்பெய்கோதைப்புரிசைக்குழாநல

மோம்புதிங்களுலந்துகடர்கண்.

வாம்பலாய்மலர்க்காடொத்தழிந்தநே.

இ - ள். சீவகன் கோயிலேச்சேர்ந்தவனவிலே, பெய்யப்பட்ட பூங்கோதையை
யுடைய புரிசையிடத்திருந்த மகளிரழகு, மதிபதேவின் இளநாயிற் றைக்கண்ட ஆம்
பலினுடைய குவிந்த மலாத்திரனையொத்துக் கெட்டதென்க. (௬)

வேறு.

மாகம்முழக்கின்மணிகாம்பதைபபவேபோ

லாகம்மறவரன்கோயில்புக்கம்பொன்மலை.

தோகைகம்மடவார்துவர்வாப்துடித்தஞ்சுவெம்பா

வேகம்முடைந்தாய்விழியாதொழிந்தேகுவின்றி.

இ - ள். மடவார் விசம்பில்இடியோசையாலே பாம்புகள் பதைப்பனடோலே
யாம்படி, மறவா கோயிலேபுக்கு, இவ்விடத்தினின்றும் எடுகுவென்றாரென்க.

அப்பொழுது அவா துடித்து வெம்பி யஞ்சு, விழித்துக் கோபித்துக் கூறின
ரென்க. அழாமற்பொருமுதலிற் றுடித்தது. (௭)

செய்பாவையன்னார்சிலம்பார்க்குமென்சீழடியா

செய்பூந்தவிசின்மிசையல்லதுசேறலில்லா

மையார்ந்தகண்ணீர்மணிப்பூண்முலைபாயவிம்மா

வெய்தாமடவார்வெறுவெந்நிலத்தேகினுரே.

இ - ள். அதுகேட்டிருவையொப்பா சீறடியா சேறலில்லாராகிய மடவா,
கண்ணீர் முலையிலேபாயும்படி பொருமி வெய்தாகவழுது வெவ்விய வெறுநிலத்தே
போயினுரென்க. (௮)

நெருப்புற்றபோலநிலமோந்துழிச்செய்யவாகி

பருக்கென்றகோலமரற்பல்பழம்போன்றுகொப்பி

வருத்தம்மிழற்றிப்புகம்பொற்சிலம்போசைசெய்யச்

செருக்கற்றபஞ்சிமலர்ச்சீழடிநோவச்சென்றார்.

இ - ள். அங்ஙனமேகுதலின், நிலமோந்துழி நெருப்புற்றபோலச் செய்ய
வாகுதலாலே வாடின இலவமலனையொத்த சிற்றடியில் மரற்பழம்போன்று கொப்

* அரக்குக் கண்ண செந்நில நெனுதுக்கலிற் - பரற்பகை யுழந்த நோயொடு
செவணி - மாற்பழத் தன்ன மறுகுநீர் மொக்குள், என்றார் பொருநராற்றுப்படை
யிலும்.

புளித்தகொப்புள் வருத்துதலின் வருந்திச் சிலசொல்லிச் சிலம்பொலிப்ப அவ்வழி
நோம்படி சென்றாரென்க.

பருத்துக்காட்டி. நவெனவே கொப்புளித்தலாயிற்று. (கக)

க. பொழியுண்டிசுமந்துபொருகோட்டையழித்து வெம்போர்
கற்பானெழுந்தமுலையார்காங்குண்டுநீங்கு
ந, பூணணிநதமுலையாநிலைகால்சரிந்து
நெற்றிநிறத்துவடம்வைத்தமுலையினாரும் (நகச)

உ செங்கா நுழுவிதழி இயினர் திங்குபுக்கா
ரங்கா ன்முலையினரும் பால்வரப்பாயினரும்
பைந்தாசுழுகு துமபவழுகுதொடு ஸைம்பொனரந்த
பொந்தார்முலையா திருமுற்றினைந்துபுக்கா.

இவை யிரண்டுமொருதொடர்.

அழித்தென்பது எதிர்காலநோக்கிய நூற்றதகாலச்சொல்.

திரு. என். பூணைச்சமுதா யானைக்காட்டைச் செடுத்துப் போரைக்கற்பதாக எழுந்த முலையாரும், நுகர்த்துவீட்டிப் பேரணிகலமணித்த முலையாரும், நிலைதளாந்து எத்தி வட்டக்கிடந்த முலையாரும், பூனாஞ்சுடை யாரும், திங்கட்சென்றடரும், முலையிலே பாலவரும்படி சூன்முதிர்த்தாருமாகியமகன்வர் முற்றத்தே நிறையச் சென்றா ரென்க.

நிறைந்து - கலையு' சுவசன் இவ்வெழும்புதவயர் அரசுலமன்மையிற் தன் குலததிற்குப் பகையாள்மைபுணர்ந்து அருளாட் தீங்குசெய்யாத அடவைப் போக விகென்றானென்று மேற்கூறுகின்றார். கட்டியங்காரன் அருளின்மையானும், பகையென்றும், பெண்கொலைபுரிந்தும் குலத்தொடுக்கொருவெண்ணினுனென்று ஆண்டுக் கூற்றார். எதிரவந்துப்பொருதலின், முன்பு அயன் புதல்வனாகக் கொன்றானென்றார். (கரு)

நெய்யா புயல் பிழந்திருந்து அடிமீன்விண்ணின்
நெய்யார்த்தக் கூடலணித் பொன்னரிமாலைசோரக்
கையா வடுபாய் புண்குள் ணுற நன் திரை
நெய்யாத்துயர் மதித்தும்பினை மான் நொத நா.

இ - ள் அவர் சிவகணக்கணாதி பெயர்க்கு முகவிரி விழுமன்டோலேமன்
னிக் குலைந்தகூந்தலினது மாலேசோரும்பழ நைந்து வருத்திச் சோரந்து பவியைக்
கண்டி நதங்கும் பிணைமான்ஊ ஷொத்தா லென்க. (கக)

க. வட்டம்மலர் ததா பனாலைநுள்பெர் லுவான்பொர்
 பட்டம்மலிந்தாளிவர் தக்களுள் யாவனொன்ன
 மட்டாரலங்கலவன்புக்களுந் தானுமாதே
 பட்டாரமருட்டகும்பொன் மழக்கழிவென்றார். (கவு)

உ. மாலேறனையானொடுமக்களுக்கஃதோவென்ன
வேலேறுபெற்றபிணைமானெனமாழ்கிவிழ்ந்து
சேலேறுசின்னீரிடைச்செல்வனபோன்றுசெங்கண்
மேலேறிமூழ்கிப்பிறழ்ந்தாழ்ந்தவிறந்துபட்டாள்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். உழையனானோக்கிக் கட்டியங்காரனால் அருள்பெற்றுப் பட்டமணித் தவள் இவர்களுள் யாவளென்று சீவகன்கேட்க, நீகேட்டவாட்குக் களத்திற்செய்தி கூறுகின்றவாள் அவள்பொறுக்கும்படிக்கூறாதே முழுகள் சூழ்ந்துகிடக்கக் கட்டியங்கார ன்றானும் மக்களும் பட்டாரென்றுகூறினர்; அதுகேட்டு அவள் ஏறியையானொடு மக்க ளுக்குமுற்றது அஃதோவென்ன இறந்துபட்டாள்கானென்றாரென்க.

யாவளென்றுவினாவு இறந்துபட்டாளென்று உத்தரங்கூறினர். என்றாரென வருவிக்க. வட்டத்தார். மால்-பெருமை. அஃதோவென்றது - *‘‘மன்னாதி-யிண்டு தங்கனையோடு மெரித்திடும்’’ என்று அமைச்சர்கூற, அவன் கேளாதிருந்தமை தான் கேட்டிருத்தலின், அது பின்பு பயந்தபடியோவென்றாள். சேல் வற்றின சின்னீரிற் கழிற்சேறலின்றி மெல்லச் செல்லுமவைபோற் கண்ணும் மெல்லவேறி மறிந்து சேழ்மேலாய் வீழ்ந்தன வென்றறிந்து பட்டசெய்திகூறினர். (கஅ)

ஐவாயரவினவிராரழல்போன்றுசீறி
வெய்போனாயிரப்பின்விடுத்தெனென்வெருளியெவந்தீ
மையாரணலமணிராகங்கலுழன்வாய்ப்பட்ட
மிய்யாவெனநீருடன் ளள்ளமுருகல்வெண்டா.

இ - ள். பாம்பினது நஞ்சு ஒன்றற்கு உயிருள்ளவரும் வெருண்டு, அவ்வயிர் போய்பின்பு அவ்வெருட்சி போமாறுபோலே யானுங் கட்டியங்காரன் உயிர்போய பின்னரே என் வெருளியாகிய தீயையும் போகவிட்டேன்; இனி நீர், கருமைநிறைந்த கழுத்தையுடைய நாகங் கருடன்வாய்ப்பட்டு உய்யா; அதுபோல் எமக்கும் இனியுய்த வின்றென்றுகருதி யுள்ளவருந்தி யுருகவேண்டாடென்றானென்க. (கக)

மன்கேழ்மணியினுழையுந்துகினூஸின்வாய்ப்பத
நுண்கேழ்நுகப்பின்மடவீர்நுண்மைநோவசெய்யே
னென்கேழ்க்கழுநீரொளிமுத்தமுமிழுவதேபோற்
பண்கேழ்மொழியீர்நெடுங்கண்பணிவிழ்த்தல்வேண்டா.

இ - ள். துகிலினுள்ளேமறையும் மண்ணுதல் பொருந்தின மணிபோல்வாய்ப்பத மடவீர்! யான் நுண்மை நோவனவற்றைச் செய்யேன்; ஆதலால், மொழியீர்! இனிக் கழுநீர் முத்தைக் கால்வதுபோல அழல்வேண்டாவென்றானென்க.

போர்த்து நின்றதற்கு உவமை. தாலிற்காட்டில் நுண்ணிய நுகப்பிணையுடைய மடவீர். கேழ் - நிறம். (உ0)

என்னுங்கட்குள்ள மிலக்டீர்வனைக்கையினீரே
மன்னிங்குவாழ்வுதருதும்மவற்றானும்வாழ்மின்
பொன்னிங்குக்கொண்டுபுறம்போகியும்வாழ்மினென்றான்
வின்னுங்கவிங்கிவிழுக்கந்தெனீண்டதோளான்.

இ - ள். வில்லைவலிங்கவீங்கி நீண்டதோளான், ஈரப்பட்ட வனைக்கையினீரே!
தும்மன்னன் துமக்குத்தந்த சிவிதங்களை யாமும் இவ்விடத்தே தருவேம்; அவற்றைக்
கொண்டு சண்டிருந்தும் உயிர்வாழ்மின்; அன்றி ஈங்குநின்றும் பொன்னைக்கொண்டு
நஞ்சிவிதங்களிலே போயும் உயிர்வாழ்மின்; இரண்டில் தங்கருத்தியாது? கூறு
மினென்றனென்க. (உ௧)

திததும்முலேலான்றிருவாய்மொழிவாய்முழங்கம்
வாய்த்தங்குக்கேட்டுமடமஞ்ஞைக்குழாத்தினேகிக்
காய்த்தெங்குமுழ்தகரும்பார் தம்படிகள்புக்கார்
சேய்ச்செந்தவிகெருப்பென்றெழுஞ்சேமடியார்.

இ - ள். மிகச்சுவந்த தவிசையும் நெருப்பென்றூகீக்குஞ் சேமடியார், தியைப்
புறப்படலீமே வேலானுடைய வார்த்தையாகிய வான்முழக்கத்தை அவ்விடத்தே
வாய்ப்பக்கேட்டு, போலெமென்றுகறி, மயிற்முழாம்போலே மகிழ்த்துபோய்த் தம்
பதிகளிலே பக்காரென்க.

மயில் மழைக்கு மகிழ்தலின், மயில்போலென்றார். (உ௨)

காதார்குழையுங்கடற்சங்கமுங்குங்குமமும்
போதாரலங்கற்பொறையும்பொறையென்றுகீகித்
காதார்குலீளத்தடங்கண்முத்தரும்பளிம்மா
மாதாமயிலன்னவாசண்பகச்சாம்பலொத்தார்.

மாலையாகிய பாரம்.

இ - ள். காதன்மிருத்த மயிலன்னவர், தங்களைவனையிழத்தலிற் குழைமுதலிய
வற்றைப் பாரமென்றேகீகி அழுது சண்பகப்பூவாடலையொத்து கொண்பமேற்
கொண்டிருந்தாரென்க. (உ௩)

ஆய்பொற்புரிசையணியாரகன்கோயிலல்லாக
காய்பொற்கழிகைக்கதிர்க்கைவிளக்கேகீகிமள்ளர்
வேய்பொன்னறையும்பிறவும்வினாத்தாபர்தபின்னைச்
சேய்போற்கமலமனாகைகொழ்ச்சென்றுபுக்கான்.

கழிகை - துணித்தது; என்றது பொன்போர்த்தழும்பிற்முழாயை.

இ - ள். மள்ளர், கழிகையோடுகடிய விளக்கையேந்தி புரிசைகுழ்த்தகோ
யிலையும் பொன்னறையையும் பிறவிடங்களைபுமெல்லா கதேச் சேரதித்துக் காவலி
ட்டபின்பு திருமகள் வணங்: அவ்விடத்தே நுருகவனைச் சென்றுபுக்கானென்க. (௨)

முலையின்றபெண்டிரத்திரடாமல்கடாழ்ந்துமுற்று
மலையின்றமஞ்சின்மணிப்பூம்புகைமல்கிவிம்மக்

கலையின்றசொல்லார்கமழ்பூவணைகாவல்கொண்டார்
கொலையின்றவேற்கண்ணவர்கூடியமார்பற்கன்றே.

தாழ்த்து - தாழ். முலைபோலுங் காயையின்ற பனைபோலுந்தாமம். மலையின்ற
மஞ்சபோலே மாடமுற்றும் புனைகிறைந்து புறம்போத.

இ - ள். கலைகளைத் தோற்றுவித்த சொல்லார் சீவகற்குப் பள்ளியிடத்தைத்
தாழ் விம்மக் காத்தலை மேற்கொண்டாரென்க. (உரு)

போர்க்கோலநீக்கிப்புக்குப்பொன்னினெழுதப்பட்ட
வார்க்கோலமாலேமுலையார்மண்ணுறுப்பவாடி
நீர்க்கோலஞ்செய்துநிழல்விட்டுமிழ்மாலையார்பள்
றுர்க்கோலமான்மேர்த்தகைமாமற்றொழுதுசொன்னான்.

இ - ள். முத்தமலை நிழல்வீசுமார்பன் போர்க்கோலத்தைப்போக்கிப் பொன்
னாலேயெழுதப்பட்ட கச்சையுங் கோலத்தையும் மாலையையுமுடைய முலையார் நீரா
ட்டவாடி அதற்குத்தக்க கோலத்தைச்செய்து தூகியினழகியையுந் தேர்த்திரனையுமு
டைய மாமணவணங்கி ஒருமொழிகூறினானென்க.

களவேள்வி முடித்துக் களத்தினின்றும் வருதலிற் பின்னும் மஞ்சனமாடி
னான். (உசு)

என்கொண்டநூட்பினிரும்பெச்சிற்படுத்தமார்பர்
புண்கொண்டுபோற்றிப்புறஞ்செய்கெனப்பொற்பநோக்கிப்
பண்கொண்டசொல்லார்தொழப்பாம்பணையண்ணல்போல
மண்கொண்டவேலானாடிதைவரவைகினுனே.

நூட்பின், இன் - பொரு.

இ - ள். தேவாகரம், இராமாயணம், மகாபாரதமென்கின்றபோரில் வீரர் புண்
படுமாறுபோலப் புண்பட்டவீரர் புண்ணைப்போற்றிக்கொண்டு காத்தருளுவீராக
வென்றுகூறினான்; கூறித் தானுங் கூடப்போய்ப் பொற்பநோக்கிப் பின்பு பள்ளி
கொண்டானென்க.

பலபுண்களையுமுறிந்து பரிகரித்தமையால் அவனைக்கூறினான். செய்த - வேண்டு
கோடற்பொருட்டுவந்த வியங்கோள். இனி அப்போரோடு எண்ணுதல்கொண்ட
போரென்று தேவர்கூற்றுமாம். * “மன்கருதும்வேலான்” என்றதற்கு மன்கொ
ண்டவேலானென்றார். (உஎ)

வேறு.

வாள்களாலேதுகைப்புண்டிவனாபுண்கூர்ந்தபோல்வேழ
நீள்கால்விசையகேமித்தேரிமைத்தார்நிலத்திற்காண்கலாத்
தாள்வல்புரவிபண்ணவிழ்த்தயானையாவித்தாங்கன்ன
கோள்வாயெல்கமிடம்புத்தகொழும்புண்மார்பரயாவயிர்த்தார்.
கூர்ப்பு - மிகுதி. ஆங்கு - அப்பொழுது.

இ - ன். வேழமும், காற்றுப்போலும் விசையவாகியதேரும், இமைத்தவர் பின்பு நிலத்திற்காணாத புரவியும், பண்ணவிழ்த்தயானை கொட்டாவி கொன்டாலையை வாம்படி வாளிடம்படுத்தின புண்ணையுடைய மார்பரும் இளைப்பாறினாரென்க. (உஅ)

கொழுவாய்விழுப்புண்குரைப்பொலியுக்கூந்தன்மகளிர்குழைசிதறி யழுவாரமுறைக்குரலொலியும்திரகண்முரசின்முழக்கொலியுந் குழுவாய்ச்சங்கிள்குரலொலியுக்கொலைவல்லயானைச்செவிப்புடைய மெழுவார்யாழுமேத்தொலியுமிறைவன்கேளாத்துயிலேற்றான்.

இ - ன். அழகிய இடம்பைதரும் புண்வாய்காற்றைப் புறப்படவிடுகின்ற ஒலியையும், பட்டவர்க்கு மகளிரழுநின்ற அழகைக்குரலிற்பிறந்த ஒலியையும், முரசினது நடுங்கினகண் முழங்குதலிற்பிறந்த ஒலியையும், திரண்டவாயையுடைய சங்கினது முழக்கத்தாலெழுந்த ஒசையையும், கொந்தயானையது செவிப்புடைய யும், எழுவார்யாழையும், ஏத்துகிறஒலியையும் இறைவன்கேட்டுத் துயிலுணர்ந்தா னென்க. (உக)

தொடித்தோணமகளிரொருசாராதுயரக்கடலுளவரீந்த வடிக்கண்மகளிரொருசாரார்வரம்பிள்ககடலீந்தப் பொடித்தான்கதிரோன்றினாநெற்றிப்புக்குமுப்பழநீர்ப்பளிங்களை இக் கடிப்பூமலையவரேந்தக்கமழ்தாமரைக்கண்கழியினான்.

இ - ன். பட்டவருடைய மகளிரொருகற்றார் துன்பக்கடலிலே நீந்தாநிற்க, வென்றவர்களிரொருகற்றார் இன்பக்கடலிலே நீந்தாநிற்கக் கதிரோன் கடலிலே தோன்றினான்; அப்பொழுது அவன் கடு, நெல்லி, தாண்டியுறினீரிலே கருப்பூரத் தைக்களைத்து மகளிரேந்தக் கண்ணக கழியினானென்க. (க௦)

புனைவற்றொழுதுமுடிதுளங்கியநகந்துசெம்பொன்கொளவீசி திணையலாகாநெடுவாழ்க்கைவென்றிக்கோலம்விளக்காகப் புனையப்பட்டவஞ்சனதைப்புக்கழுவெழுதிப்புகழ்புணன் களைவண்டார்க்குமலங்கலுங்கலனுமேற்பத்தாங்கினான்.

இ - ன். பூணன் பிறரால் பெறலாமென்று கருதலாகாத செல்வத்திற்கும், வெற்றிக்கோலத்திற்கும் விளக்கமாமடிமுனைவனை யஞ்சலிசெய்து வணங்கித் தானம் பண்ணிக் கைசெய்யப்பட்ட அஞ்சனத்தையெழுதியலங்கலையும் கலத்தையும் பொருத்தத் தாங்கினானென்க. (க௧)

முறிந்தகோலமுதிழ்முலையாபாவமொயயார்மணிச்செப்பி னுறைந்தவெண்பட்டும்தொளியேர்பஞ்சவாசங்கவுட்கொண்டு செறித்தகமுநீர்ப்பூப்பிடித்துச்சேக்கைமரீஇயசிக்கம்போ லறிந்தார் தமக்குமருங்கனுயண்ணல்செம்மாந்திருந்தானே.

இ - ன். அண்ணல், தளிர்ந்தகோலத்தையுடைய முதிழ்த்தமுலையாபாவ உரு த்துக் கவுட்கொண்ட பூவைப்பிடித்து, அக்கோலத்தால் அறிந்தார்க்கும் அருங்களை

யாப், ஆண்மையினும் சேக்கையை மரீஇயதோர் ஸ்கம்போலே அச்சேக்கையிலே வீற்றிருந்தானென்க.

மெலியவும் பாடம். இது மற்றைநாளிற்சமயம். (௩௨)

வார்மீதாடிவடஞ்சூழிப்பொற்பார்த்திருந்தவனமுலையா
ரோர்மீதாடிச்சாந்தெழுதியிலங்குமுந்நீர்வலம்புரிபோற்
கார்மீதாடிக்கலம்பொழியுங்கடகத்தடக்கைக்கழலோனைப்
போர்மீதாடிப்புறங்கண்டபுலால்வேன்மன்னர்புடைசூழ்ந்தார்.

ஆழ - ஆட.

இ - ன். கச்சையறுத்துச் சூழ யார்ந்து அடிபரந்த முலையாரது அழகு மேலா
ம்படி சாந்தையுமெழுதிக் காவாவென்று சங்கரிதிபோற் கலத்தையும்பொழியுங் கை
யினையுடைய கழலோனைப் போராவென்று பகைவரைப் புறங்கண்ட அரசர் சூழ்ந்தா
ரென்க. (௩௩)

வேறு.

தொல்லைநால்வகைத்தோழருந்தாமணிரெநெந்தோர்
மல்லற்றம்பியுமாமனுமதுவ்ரிகமழ்தார்ச்
செல்வன்றூதையுஞ்செழுநகரொடுவளநாடும்
வல்லைத்தொக்கறுபுளங்கெழுதோயிலுறொருங்கே.

இ - ன். தோழருந் தம்பியும் மாமனுந் தாதையும் பழையனும் நாடுங் கோயி
லிலே விளையத் திரண்டனவென்க.

கந்தட்டன் சிறந்தமையிற் கூறினார். திணைவிராய் எண்ணி அஃறிணையான்மு
டிந்தன. பன்மையொருமைமயக்கம். (௩௪)

துளங்குவெண்மதிபுருந்தவென்கதிர் தொகுத்தமைபோல்
விளங்குவெள்ளியம்பெருமலையொழியவந்தெழிலார்
வளங்கொண்மாமுகர்மழகதிர்குழீஇயினபோலக்
களங்கொண்மண்டினர்கதிர்முடிவிஞ்சையர்பொலுந்தே.

இ - ன். மதிசொரிந்தக னாக் குவித்த தன்மைபோல் விளங்கும்வெள்ளி
மலையிலே கலுழவேகனிருப்ப, ஒழிந்த விஞ்சையரெல்லாரும் வந்து மாநகரை யிடங்
கொண்டு இளங்ககூர் திரண்டாற்போலே மாநகரிலே பொலிந்து ஈண்டினாரென்க.

ஒழிய - தங்க.

(௩௫)

க. எண்ணமென்னினியெழின்முடியணிவது துணியின்
கண்ணாரொடுகழகையும்வருகெனவரலும்
பண்ணினார்முடிபழிச்சியமணிப்பொனிற்குயிற்றி
யண்ணலாய்கதிரலம்வரப்புலமகணகவே.

(௩௬)

உ. விரியுமாலையன்விளங்கொளிமுடியினன்றுளங்கித்
திருவினமால்வரைக்குலவியதனையதோர் தேந்தா

ரருவிபோல்வதோராரமுமார்பிடைநடப்ப்

வெரியும்வார்குழையிமையவனொருவன்வந்திழிந்தான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இனியென்றது-காலங்கழிக்குமதன்றென்றவாறு. என்றதானே புரோகிதன் முதலாகத் துறைதோறும் வரிக்கவேண்டுவாரா வரித்ததுவும், அங்குராப்பணம் அதிவாஸமுதலிய சடங்குகளெல்லாம் நிகழ்த்தி முகூர்த்தம் பார்த்திருந்ததுவுக் தோன்றக் கூற்றிற்கும். கண்ணனார்-உபதிரஷ்டா; என்றது புரோகிதனை; இஃது ஒருவரைக்கூறும் பன்மை. கழகை - * முகூர்த்தவிதாநி. பழிச்சிய - புகழ்ந்த. மணிகளைப் பொன்னிலேயழுத்தி யவற்றின் கதிர்களையும்கூடி முடியைப் பண்ணினாருமென்க. அண்ணல் - தலைமை.

இ - ன். முன்னொக்கவரெல்லாரும் முடியணியுந்தன்மையைத் துணியினென்று அமைச்சனானோக்கிக் கூற, அவரும் முடியைப்பண்ணினாரும், கழகையும், கண்ணனாரும் வருகவென்றழைப்ப, அவர்கள்வந்தவளவிலே, திருவிற் றுளங்கி மால்வரையிலே குலவியதன்மையை யொப்பதோர்தாரும், அருவிபோல்வதோர் முத்தாரமும் மார்பிலே தயலாநிற்ப, விளங்கொளிரியுமியல்பினனாய் முடியினனாய் இமையவனொருவன் வந்திழிந்தானென்க

முடியமைத்தற்குக்கூறிய நூலெல்லாம் முற்றமுடித்தலின், நாமகள் மகிழ் என்றார். நாமகள் நகப் பண்ணினாருமென்க. (௯௩)

கொம்மையார்ந்தனகொடிபடவெழுதினகுவிந்த
வம்மையார்ந்தனவழகியமணிவடமுடைய
வெம்மைசெய்வனவிழுந்தகுழலித்தடமுடைய
பொம்மெலோதியாபொழியின்னுக்கொடியெனவிழிந்தார்.

இ - ன். அவன்றேயியர் பெருமையார்த்தன, எழுதப்பட்டன, குவிந்தன, அழகிய கருமைநிறந்தன, வடமுடையன, கொடியனவாகிய முலையையுடைய ஒருகுவின்ற மின்னொழுங்கென இழிந்தாரென்க.

பொங்கி மெத்தென்றதோடி. (௯௪)

மையல்யானையின்படுமதங்கெடப்படுத்தாசன்
செய்தமும்மதம்போற்றிசைதிசைதொறுங்கமழுந்
தெய்வவாசத்துத்திருநகர்வாசங்கொண்டொழிய
வெய்யர்தோன்றினர்விசம்பிடைச்சிறப்பொழும்பொலிந்தே.

இ - ன். இழிந்தவர்கள் யானையின்மதங்கெடும்படி களிற்றரசனுண்டாக்கின மதம்போலே திசைதோறுங்கமழுந் தெய்வமணத்தாலே நகரிலுள்ளமணங் கைக் கொள்ளப்பட்டு அடங்கும்படி பொலிந்து கடுக நகரிடத்தே தோன்றினாரென்க.

கிறப்பென்றது உபகரிக்கக் கொண்டுவந்தனவற்றை. (௯௫)

* முகூர்த்தவிதாநி - முகூர்த்தம்விதிப்பவன்.

வெருவிமாநகர்மார்தர்வியந்துகைவிதிர்ப்பப்
பரிதிபோல்வனபாற்கடனூற்றெட்டுக்குடத்தாற்
பொருவில்பூமழைபொன்மழையொடுசொரிந்தாட்டி
யெரிபொனீண்முடிக்கவித்தனன்பவித்திரற்றொழுதே.

சொரிந்து - சொரிய.

இ - ள். பூமழை பொன்மழையோடே சொரியாநிற்க, அவன் பரிதிபோலும்
நூற்றெட்டுக்குடத்தாலே பாற்கடலிலேமுகந்து ஆட்டி, மார்தர் அஞ்சி வியந்து கை
விதிர்க்கும்படி தொழுது முடியைக் கவித்தானென்க.

பலித்திரனென்றார், நெஞ்சிற்றாய்மைதோன்ற. ஆசிரியனாதலிற் ரொழு
தான். (சு0)

தேவதூத்துபிதேவர்கட்கோகையுய்த்துரைப்பா
னுவியம்புகையணிகிளர்கண்ணமோடெழுந்த
காவினேத்தினரரம்பையர்நரம்பொலியுளர்ந்த
காவன்மன்னருங்கடிகையுங்கடவாதுநிறைத்தாரா.

தேவதூத்துபி-தெய்வவாச்சியம் ஆவி-ஆவியெனவிகாரம்; என்றது - ஹோமத்
தால் வினைந்த ஹவிஸை, நரம்பு பாட்டொலியோடே வாசிக்கப்பட்டன; மன்
னர் கைக்காணியிட்டு வணங்கினார்; கடிகையர் மங்கலம்பாடினார்.

இ - ள். தூத்துபி யுரைத்தற்கு அவியோடும் புகையோடுஞ் சுண்ணத்தோடு
மெழுந்தன; அரம்பையரேத்தினார்; உளர்ந்தன; மன்னருங் கடிகையரும் நிறைத்தா
ரென்க.

ஏத்துநர்பாடமாயின், ஏத்துநராகிய அரம்பையரென்க. (சுக)

திருவமாமணிக்காம்பொருதிரள்வடந்தினைக்கு
முருவமாமதியிதுவெனவெண்குடையோங்கிப்
பரவைமாரிலமளித்ததுகளிக்கயன்மழைக்கட்
பொருவில்பூமகட்புணர்ந்தபினிமைபவனெழுந்தான்

திருவமாமணி-அழகியமணி; அ - அசை. காம்பும வடமுந் தினைக்குமதி - இல
பொருளுவமை. குடை - அபிடேகாங்கமாகிய கொற்றங்குடை.

இ - ள். குடை யோங்கி சிலத்தையளித்தது; அங்கவனமளித்தலிற் கயல்
போலுங் கண்ணையுடைய பூமகளை அவன்புணர்ந்தான்; புணர்ந்தபின் சுதஞ்சுணன்
போயினென்க. (சுஉ)

வே. மு.

மின்னுங்கடற்றிரையின்மாமணிக்கைவெண்கவரிவிநிர் துவசிப் [ன்ற
பொன்னங்குடைநிறுற்றப்பொன்மயமா முழைக்கலங்கள்பொலிந்துதோ
மன்னர்முடியிறைஞ்சிமாமணியங்கழலேந்தியுடியீடேத்தச்
சின்னமலர்க்கோதைத்திஞ்சொளாபோற்றிசைப்பத்திருமால்போந்தான்

இ - ள். திரைபோற் கவரிவீசத் திருவின்வடிவாகிய குடை யுலகைநிழற்றக் கலங்கள்தோன்ற ஏத்த இசைப்பத் திருமால் நன்னிலமிதித்தற்குப் போந்தானென்க.

பொன் - திரு; “நன்பொன் போகிய பொன்னாரம்” போல. இது பவனிக்கு டையாதலிற் பொன்னங்குடையாயிற்று. கழலையேந்தி அடியிடுதலை மன்னர் முடியாலேயிறைஞ்சி யேத்த. சின்னமலர் - விஞ்ஞ. காத்தற்றொழிலாலும், வடிவாலும் திருமாவென்றேகூறினா. அடுத்து இரண்டிபவனி அரசர்க்காகாமையிற் கல்யாணத் திற்குப்பின்பு பவனிகூறுவார் ஈண்டு நன்னிலமிதித்து மண்டபத்தேபுருத்தமைதோன்ற அடியீடேத்தவென்றார். (சுரு)

மந்தாரமாமாலேமேற்றொடர்ந்து தழுவவராததாமமல்கி யந்தோவென்றஞ்சிறைவண்டேக்கறவன்புனைபோய்க்கழுமியாயபொற் செந்தாமராமகலையலலதுபெண்சாராததிருவின்மிக்க சிந்தாமணியேயந்தித்திரமாமண்டபத்துச்செல்லவன்புக்கான்.

தழுவவராததாமங்களிற் றேனை யுணணப்பெறாதே வண்டுகள் ஏக்கறக்கும்படிபுனைபரந்தி. திருவல்லது பெண்சாராததெனவே சமயமிருக்கும்மண்டபமாம்.

இ - ள். தொடரப்பட்டு மல்கப்பட்டுக் கழுமப்பட்டுத் திருவல்லது பெண்சாராத மண்டபத்தே திருவான்மிக்க சிந்தாமணியின் நன்மைபொருளிய செல்வன்புக்கானென்க.

மேல் நினைத்தனகொடுக்கின்றனாதலிற் சிந்தாமணியென்றார். (சுரு)

பைங்கணுளையெருத்திப்பன்மணிவாழையிறுப்பவனொலிற் சிங்காசனத்தின்மேற்சிங்கம்போற்றோமன்னர்முடிசூழ மங்குன்மணிரிறவண்ணன்போல்வாராகுழைகடிருவிவ்விசச் செங்கட்கமழ்பைந்தாரச்செஞ்சுடர்போற்றோமன்னனிருந்தானன்றே.

இ - ள். பைந்தாரையுடைய மணிநிறவண்ணன்போலுஞ்சேவகன், முடிசூழ யுடைய தோமன்னர் சிங்கம்போற்றும் குழை நிகையெங்கும் வில்லவீசக் கண்முதலியவற்றையுடைய சிங்காசனத்தே ஞாயிறுபோல வீற்றிருந்தானென்க.

மங்குல் - திவச. எனவே தந்தையையோல் இருந்தானென்றார். (சுரு)

பேறு.

வார்பிணிமுரசுகாணவானதாமுழக்கமேயப்பத் தார்பிணிதாமமார்பன்மம்பியைமுததுணைக்கி யூர்பிணிகோட்டஞ்சீப்பித்துருதவனாண்டநாடடைப் பார்பிணிகறையினீக்கப்படாமுரசுறையியென்றான்.

உள் - உருபுமயக்கம். பாரிரஞ்சுக் கட்டின கட்டமைவினின்றூங்க. என்றது- ஆறிவொன்றையுந் தவிரவொன்றவாறு.

இ - ள். சேவகன் நம்பியை முகத்தைநோக்கி யூகனிலுள்ளாரைப் பிணித்த

சிறைக்கோட்டத்தையும் இடிப்பித்து முன் அரசாட்சியுறாதவன் ஆண்டநாட்டைப் பதினாறியாண்டளவுங் கடமைகொள்ளாமையென்ற முரசுமையென்று முரசுகாண வான்முழக்கமேய்ப்பக் கூறினனென்க.

கலையினீங்கவென்பது கடமைகொள்ளாமையென்னும்பொருட்டாய் நாட்டை யென்னும் இரண்டாவதற்கு முடியாயிற்று, ஐ - அசையுமாம். (௪௬)

கடவுளரிடனுங்காசில்கணிபெறுநிலனுங்காமர்
தடவளர்முழங்குஞ்செந்தீநான்மறையாளர்தங்க
ளிடவியலிலத்தோடெல்லாமிழந்தவர்க்கிரட்டியாக
வுடனவையிமிமினென்றனெளிநிலாவுமிழம்பூணன்.

இ - ன். அங்ஙனஞ் சாற்றக்கூறிய பூணன் பின்பு அமைச்சனானோக்கி, அந்த ணர்தம்முடைய இறையிலிலத்தோடே தேவர்களிறையிலிலத்தையுஞ் சோதிட நூலோர் இறையிலிலத்தையும் ஒழிந்த இறையிலிலங்கணையும் முன்புபோலே இறையிலியாக வடுமினென்று, பின்னும் அவனாண்டகாலத்து அவற்றையுடனியுழந்த வர்க்கு இரட்டியாக வடுமினென்றனென்க.

வடுமினென்ற முன்னிலைப்பன்மையான் அமைச்சனானோக்கிக் கூறினமை உணர்க. வடுமினென்றதனை இரண்டிடத்திற்கும் ஏற்றுக். உடனியுழந்தல் - அவன் சேரமாற்றுவதின், இயுத்தல். (௪௭)

க. என்றலுங்கொழுதுசென்னிநிலனுநீஇயெழுந்துபோகி
வென்றதிர்முரசம்யானைவிங்கெருத்தேற்றிப்பைம்பொற்
குன்றுகண்டனையகோலக்கொடியணிமாடமுதூர்ச்
சென்றிறைமுழங்கச்செல்வன்றிருமுரசுமையுள்கின்றான். (௪௮)

உ. ஒன்றுடைப்பதினையாண்டைக்குறுகடனிறைவன்விட்டா
னின்னுளிருலகத்தென்றுமுடனுளிராகிவாழ்மின்
பொன்றுகபசியுரோயும்பொருந்தலில்பகையுமென்ன
மன்றலமறுகுதோறுமணிமுரசார்தததன்றே. (௪௯)

கூ. நோக்கொழிந்தொடுங்கினிர்க்குநோய்கொளச்சாம்பினீர்க்கும்
பூக்குழன்மகளிர்கொண்டான்புறக்கணித்திடப்பட்டிர்க்குங்
கோத்தருநிதியம்வாழக்கொற்றவனகரோடென்ன
வீக்குவார்முரசங்கொட்டிவிழுநகரவைவித்தானே.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

க. அறைவீக்கின்றான் - பெயர்.

உ. உறு - மிகுதி. என்ன - என்று பறையன்கூறுகிறீர். என்னமுரசமார்த் ததென்க. அன்றே - அப்பொழுதே.

கூ. நோக்கொழிந்தார் - கண்கெட்டவர். சாம்புதல் - பொருளின்நிற்குவிதல். மகளிர் - பரத்தையர். பரத்தையரிடத்து வேட்கையாலே கொண்டவன்பாதுகாவரத

அறிவுடைய மகளிர்க்கும், கோ - பசு. கோத்தலை விகாரமாக்கிக் கோத்தலைத்தரு
நிதியம் - இடையறாத பொருளென்றமாம்.

இ - ள். என்று சேவகன்கூறின வளவிலே, நந்தட்டன் எழுந்திருந்து தொழுது
வணங்கிப் போய் மூதூரிலே விராயச்சென்று முழங்கும்படி முரசறைவிக்கின்றவன்
முரசறைகின்றவனுக்கு இறைவனருளியமொழியைச் சாற்றென்கூற, அவனும்
வென்றதீர்முரசத்தை யானையெருத்தத்திலேற்றப் பசியும்நோயும்பகையும் பொன்றுக;
இன்றுளீர்! உலகத்துடனே என்றுமுள்ளீராய் வாழ்வீரென வாழ்த்தி, இறைவன் இந்
நாட்டைப் பதினாறுண்டிருக்க கடமையிழந்தானென்று கூறாநிற்க முரசமார்த்தது;
அப்பொழுதே நோக்கொழிந்தீர்க்குஞ் சாம்பலீர்க்கும் புறக்கணிக்கப்பட்டார்க்கும்
கொற்றவன் மனைகளுடனே கோவையும் நிதியத்தையும் நீர்வாழும்படி தருமென்று
முரசறைவான் கூறும்படி யவனுக்கறிவித்து அவனைக்கொண்டு நகரிலே முரசைச்
கொட்டி அறைவித்தானென்க.

அரசன்கூறாத தான்கூறிச் சாற்றுவீத்தானல்லன்; அவன் அரசாட்சி பெற்
ருந் செய்யுமறங்கள் தனக்கு முற்கூறியவற்றைப் பின் தான் சாற்றுவீத்தானென்று
கொள்க. (இ0)

திருமகனருளப்பெற்றுத்திருநிலத்துறையுமாந்த
ரொருவனுக்கொருத்தபோலவுளமகிழ்ந்தொளியின்வையிப்
பருவருபகையுநோயும்பசியுங்கெட்டொழியனிப்பாற்
பெருவிறல்வேந்தாவேந்தறகுற்றதுபேசலுற்றேன்.

இ - ள். இங்ஙனம் அரசன்முன் அருளப்பெறுதலின், அவனிலத்தின் மக்களெ
ல்லாம், பகையும் நோயும் பசியுங்கெட்டேபோக, ஒருவனுக்கொருத்தபோல மனம
கிழ்ந்து ஒளியோடே தங்காதிருக்கின்றநாளிலே, வேந்தற்குற்றதொன்று கூறத்
துற்றேனென்றென்க.

வைகி - வைக.

(திசு)

பூமகளிலம்பக முற்றிற்று.

அ. ப. ௨, ௩௭௭.

பன்னிரண்டாவது

இலக்கணயாரிலம்பகம்.

அலங்கலேந்தியகுங்குமவருவனாமார்பன்
 அலந்தகாரிகையவர்களைத்தருசெனவருள
 விலங்குமாலேவெள்ளருவியவெழில்வனாமணந்த
 புலம்புநீள்சுரம்போய்க்கொணர்ந்தருளொடுங்கொடுத்தார்

இ - ள். மாலையையேந்திய வனாபோலுமார்பன் தான் மணஞ்செய்தமகளி
 னாத் தருவீராகவென்று அருளிச்செய்ய, 'அவரும்அவனருளிச்செயலோடே வருத்த
 மிக்க சுரத்தைப்போய்க் கொணர்ந்து கொடுத்தாரென்க.

அருவியவாகிய வனா.

(ச)

மோடுகொண்டாரிலாமுனைதெழுபரிதிசுண்டறியாப்
 பாடுவண்டொடுபறவையுருக்குறுங்காப்பின்
 மாடமாமணிச்சிவிதையின்மயிலெனவிழிந்தார்
 வீடுகண்டொர்போன்றுமின்னிகொடியனையார்.

இ - ள். மினையும், எழுதுகொடியையுமுனையார், மதியையும் பரிதியையுங்
 கண்டறியாத மாடத்தின்கண்ணே வண்டும்பறவையுமஞ்சங் காவலையுடைய சிவி
 கையினின்றும் மயிலிழிந்தாற்போல இழிந்தாரென்க.

தன்பழுதுதரு ஓரசாபம்பெற்று அச்சாபம்வீடுகண்டவனாப்போலே மகிழ்ந்து
 இழிந்தாரென்க. வீடுகண்டவா றின் வருத்தநீங்கினுற்போல இவரும் இனி வருத்த
 நீங்கினுரென்றுமாம்.

(உ)

அன்றுகுடியமாலையராடியசுந்தா
 பொன்றிவாடியமேனியர்பொன்றினைசுருங்கார்
 சென்றுகாதலன்றிருவிரிமமைலரடிமே
 லொன்றிவிழ்ந்தனகுருவளைசுசுணுவகைமுத்தமே.

இ - ள். இவன்பிரிகின்ற அன்றுகுடிய மாலையராய் ஆனசாந்தினராய்,
 கெட்டமேனியராய், பெறுதற்கரிய நிறைகெடாதவாகள் கண்மலசைமுத்தமும்படி
 சென்று காதலனடிமேலே வீழ்ந்தாரென்க.

(ஈ)

இலங்குபூண்வனாமாபுறவெடுத்தவன்முயல்
 மலங்குபூண்வனாமாபுறவெடுத்தவன்முயல்

கலங்குநீரிடைக்கலக்குறுகருங்கயல்ணைபோற்
புலம்பியோடினசெவியுறநெடியனபொலிந்தே.

இ - ன். சின்னீரிடத்தே வெருவக் கலங்கலுற்ற கயலிணைபோலே இவன்பிரி
விற்குமலங்கிப் புலம்பி ஒடினவாட்கண்கள் ஈண்டு அவன்அவனாச் சேரவெடுத்து
முயங்குதலிற் பொலிந்து உவகைக்கண்ணீரைச்சுமந்து செவியுற நெடியனவாயின
வென்க.

வெருவவென்க. ஒதெல் - கெதெல்; “ஒடியதுணர்தலும்” என்றற்போல. (ச)

வேனில்வாய்ப்பட்டுவிரிமுகைதளிரொடுகிரிந்த
கானக்கார்முல்லைகார்மழைக்கெதிர்த்தனபோல
மானமங்கையர்வாட்டமும்பரிவுந்தங்கணவன்
றேனெய்மார்பகந்தீண்டலுந்தீர்த்தொள்சிறந்தார்.

இ - ன். முதுவேனிலிடத்தே அகப்பட்டுக் கரிந்தமுல்லை மழையையேறறுக
கொண்டனபோல மங்கையர் தங்கணவன்மாபைத் தீண்டினவளவிலே மேனியில்
வாட்டமும், மனத்திலவருத்தமுந் தீர்த்துபோய் ஒளிமிக்காரென்க.

மழைக்கு, கு - உருபுமயக்கம். மானம் - புலவ். தேனைப்போன்ற மா
பென்றார், தேனுக்கு இன்கவைநிகழ்த்தகாலத்தே புளிக்கவைநிகழ்மாறுபோல, இம்
மார்பும் இம்மகளிர்க்கு இன்பநிகழ்த்தினகாலத்தே பிறர்க்கும் இவ்வாறு இன்ப
நிகழ்த்துமேயென்னுங்கருத்தை அவர்க்குப் பிறப்பித்தலின். இனித் தூதாய்வந்த
தேனினம் இளைக்கிறமாபுமாம். (இ)

சேலுண்கண்ணியர்சிலம்பொடுதிலகமுந்திருத்தி
மாலேநல்லனமதுக்கமழ்தகையனமிலைச்சிக்
கோலமென்முலைக்குங்குமய்கொடியெழுதிச்
சோலேவெய்மருடோண்முத்துந்தொழுதகவணிந்தார்.

இ - ன். சேடியர் தேவியர்க்குச் சிலம்பிலேநின்றும் திலகத்தளவந்திருத்தி
முடியிலே மதுக்கமழ் தகையனவாகிய மாலேநல்லனவற்றைச்சூட்டி முலையிலுந்
தோளிலுந் குங்குமத்தாலெழுதுகொடியெழுதிச் கணவன் தொழுதல்தகும்படி மூத்
துவடத்தையும் அணிந்தாரென்க. (ஈ)

நஞ்சுமேய்ந்திளங்களிங்கபன்மதர்ப்பனபோல
வஞ்சிவாட்கலங்கண்மதர்த்தனமலர்ந்துடன்பிறப்பு
பஞ்சசூழ்மணிமேகலைபரிந்தவைசொரிய
வஞ்சிநுண்ணிடைகவின்பெய்வைகினன்மாதோ.

அவசத்தாற் பிறந்த அனந்தர்நோக்கினை நஞ்சென்றார். உடன் - எல்லாம்.
பஞ்ச - ஆகுபெயர். தனதுநுண்மையான் ஊற்றின்பிரம்பப்பெறாதவிடை * மெய்

* அந்நானூறு, கூடச்: மெய்ப்புகு வன்ன கைகவர் முயக்கத் - தோருயிர்மாக்க
ளும் புலம்புவர் மாதோ.

புருவன்ன முயக்கத்தாலே ஊற்றின்பம் பெறும்படி வைகுதலின், இடைகவின்பற என்றார்.

இ - ள். கயல் நஞ்சைமேய்தலிற் செருக்குவனபோலக் கண்கள் மலர்ந்து இறுமாந்து அஞ்சிப் பிறழ், மேகலையற்றவை மணியைச்சொரிய, இடை கவின்பற வைகினுனென்க. (எ)

அரிபொற்கிண்கிரியணிகளர்சிலம்பொடுசிலம்புந்
திருவச்சீழடிச்செழுமலர்க்கொழுங்கயன்மழைக்க
ஊருவதுண்ணிடையொளிமணிவருழையுருவா
ரெரிபொன்மேகலையிலக்கணைகடிவினைநொடிவாட.

ஐதாகிய பொன்னுவது தகடு. திருவ, அ - அசை.

இ - ள். கிண்கிரி சிலம்போடுசிலம்புந் திருவையுடைய சீறடித்தாமரை முதலியவற்றையுடைய இலக்கணையது மணவீணையைக் கூறுவாமென்றாரென்க. (அ)

ஆழிமால்கடலகன்பெருங்கேள்கிகழைபோ
யுழினின்றியுமுறுவினையோரையின்முடிப்பான்
சூழியானையுந்துளங்குபொற்சிவியையுமுண்டான்
வோழவேந்தற்குவிழுப்பெருங்கணிவிரித்துணைத்தான்.

இ - ள். ஊரையையுடைய பொடிய கடல்போன்றதாலே முடிநகத்தறு யானையுஞ் சிவிகையும் பெற்றானாகியகணி வீதியார் முன்னேமுடித்தலேன்றி யிக்கல்வீணையை ஓரையானு முடித்தாருப பொருந்திய காள்களை மரசனாக்கு விரித்துணைத்தானென்க. (க)

க. ஓங்குகொற்றவனகோதியடியாபெருநாளால்
விங்குவெளியங்குன்றொனவிளங்கொளியுடைய
தேங்கொண்மாலையுந்திலகமுமணிந்ததிலங்குணத்த
பாங்கிப்பண்ணினதுநீடுபடுபடுமுகக்களிறே.

இதுமுதல் “மாலேவான்முடி” அளவொருதொடர்.

கொற்றவந்தீகாதியநாளென்றதனால் “நவநகத்தொருநாபது” என்றது சன்மககத்த திரமுதலாக ஒன்பதநாளினதாவதின், இக்கல்யாணத்துக்கு அந்நாளொன்பதிலும் பொருந்துவதொருநாளிலே முரசுகாற்றுகின்றாரென்க. மாலையுந் திலகமுமணியப்பட்ட களிறு. திண்குணம் - மாறுபடாதசிலம். குணத்தவாய்மதத்தையுடைய களிறு வீணைக் கொளியையுடைய வெள்ளிக்குன்றெனப் பண்ணப்பட்டனவென்க. வெள்ளையணிந்தனவென்க. (கர)

உ. விளங்குவெண்கிலுந்தவெண்காந்துமெய்ப்புகித்
துளங்குமஞ்சிகைதுளைச்சிறுகாதினுட்கொங்க
வளங்கொண்மாலேகள்முடிமுத்தணிந்துவண்முரசுங்
களங்கொள்வோழத்தினேற்றினர்கடிமுரசறைவான்.

மஞ்சிகை - காதணி. சிறுதுளைக்காது. முரசுதையவேண்டி. துளங்காநீர்க உடுத்துப் பூசிச் சூடி யணிந்து முரசை அவற்றிற் றலைவனாகிய வேழத்திலே யேற்றினா ரென்க. (கக)

ங. கேண்மின்கேண்மின்களியாவருமினியனகேண்மின்
பூண்மினித்திலமணிவடம்பூசுமின்சார்தம்
வாண்மினுண்ணிடைவருந்தினுஞ்சூட்டணிநதழகா
ராணமாகியவருவிலைவண்ணப்பட்டடுமின்.

கேண்மின் - வினாசொல்லுக்காதலின், மூன்றாயிற்று. .நீளம் - நேயம். (க)

ச. பிள்ளைவெண்பிறைச்சிறுதுதற்பெரும்பட்டமணிமி
னுள்ளமேனியுமொளிர்மணிக்கலகுகளிற்புணைமின்
வள்ளல்வாய்மொழியான்படுபாலமிர்தல்லா
னுள்ளமேனி னும்பிறவுணப்பெற்றெழுநாளும்.

பிள்ளைப்பிறையென்பது *“பிள்ளைகுழல்” என்னுஞ் சூத்திரத்தும்மையை யெச் சப்படுத்தி அதனாற் கொள்க. உள்ளமேனி - முன்பு அணியணிந்த இடமொழிய உள்ளமேனி. வள்ளல்வாய்மொழி - அரசனருளிச்செயல். நெஞ்சம்பிறவற்றிலே மேவினும். (கக)

ஞ. வாழைமல்கியமண்க்குலைககுமுகொடுங்குமின்
முழநாற்றுமின்றாமங்குகிற்குடம்பரப்பி
யாழின்பாடலுமாலுமரங்குதோறியற்றி,
போழுமால்விகம்பெனப்படுபொலங்கொடியுமின்

கமுகோடே வாழையை அக்குடம் - தூபக்குடம் விசயபைப போழு மென (கச)

சு. மாலையாண்முடிமன்னவன்மணவீனையெழுநாட்
சீலமில்லனசினக்களிறகற்றுக்கென்றணிந்த
கோலமாமுரசிடியுமிழ்தழங்கெனமுழங்க
நீலமாக்கடனெடுங்கர்வாழ்கெனவரைந்தா.

மணவீனையெழுமுநாளும். சீலமில்லனவாகிய கோலக்களிறையகற்றுதுக.

இ - ள். கொற்றவற்கோதியநாளிலே முரசுதையதற்குக் களிறுகள் பண்ணின, அக்களிற்றிற் றலைவனாகியவேழத்திலே முரசையேற்றினா; ஏற்றி நெடுநகர்வாழ்க வெனக்கூறி அரசன்திருவாய்மொழியாகிய இனியவற்றையாவருங்கேண்மின்; இவ் வேழுநாளும் இடைவருந்தினும் பூண்மின்; பூசுமின்; அணிந்து உடுமின்; அணியின்; புனைமின்; பாலடிசிலையுண்மின்; நடுமின்; நாற்றுமின்; பரப்பி யியற்றி யெடுமின்; இன்னும் இவ்வேழுநாளுக் களிற்றையகற்றுக்கெனவென்றுகூறி யிடியொலிபோலே முர சை முழங்க வரைந்தாரென்க. (கடு)

வேறு.

முரசமார்த்தபின்புவிருநாள் என்போய்
வினாவொடெங்கணும்வெள்ளைவிம்மின
புனாயில்பொன்மணியாழ்குழறண்ணுமை
யரவவானினதீர்த்தவணிமுழா.

ஆர்த்த - வீகாரம். போய் - போக. போகாதிநக இவையுடிகழ்ந்தனவென்
மேல்வருவனவற்றையும் உடனிகழ்ச்சியாககு. புனா - குற்றம்.

இ - ள். முரசமார்த்தபின் ஆறுநாள் செல்லாதிநக, எங்கணும் வினாவுடனே
வளைவீம்மின; யாழ், குழல், தண்ணுமை, முழவு இவை வான்போலே யதிர்த்தன
வென்க. (கக)

விண்விளக்குவபோல்விரிபூந்துகள்
கண்விளக்கலந்தவெண்ணாந்தினால்
மண்விளக்கிமலாப்பல்கிந்தினால்
பண்விளக்கியபைங்குளியின்சொல்லா.

இ - ள். பண்ணைத்தோற்றுவித்த சொல்லா தேவருலகத்துத் திராலேத்துடைக்
குமாறுபோலே சிந்தின மணிதன்முதலியவற்றோடேஅக்கண் கலந்த விரிந்தபூந்துக
ளைத்துடைத்துச் சாந்தினனிலத்தைமெழுகி யில்லறைதெய்வத்துக்குப் பூப்பலியை
யுஞ்சிந்தினரென்க.

விளக்குதல் - தருதிபற்றியவழக்கு.

(கஎ)

ஆய்ந்தமோட்டினவான்படுபாலுலை
போந்துபொங்கியவாயினாற்பொலிர்
தேந்துமாடங்கடாமிழிநென்பன
பூந்துகில்புறம்போர்த்தனபோன்றலே.

இ - ள். இழிநென்னுமோசையை புடையவாகிய மாடங்கள்தாம் அழகிய
வயிற்றையுடையவாகிய ஆனிலேதோற்றிய பாலுலை பாணியின்புறம்பேபோந்து
பொங்கிய ஆவியினுலேபொலிந்து பூந்துகில் புறம்போர்த்தனபோன்றனவென்க.)

திருவினல்லவாச்செம்மலர்ச்சீமடி:
பரவியூட்டியபலஞ்சரத்தக்களி
விரவியிலஞ்சோந்தொளிபூததுராய்க்
சூருதிவானிலங்கொண்டதுபோன்றதே.

இ - ள். திருவினுநல்லவாதம்மடியைச் சேடியாபரவியூட்டிய செம்பஞ்சின்
சேறு நிலத்தின்மீதே விரவிச்சேர்தவின், அவ்வொளி பூத்துப் பரந்து செங்கர்வான்
நிஷத்தைக்கொண்ட தன்மைபோன்றதென்க. (கக)

பால்வெண்டிங்கண்மணிக்கைபடுத்தவை
போலுமாடியுணைக்கிப்பொலங்கலக்

கோலஞ்செய்ப்பவர்கோலவெறிப்பினால்
மாலேவண்முனமாலேக்கண்டொண்டவே.

இ - ள். திங்கள் மணிக்காம்புசேர்த்தினவற்றையொக்குங் கண்ணாயில் நோக்
கிப் பொற்கலத்தையுடைய கோலத்தைச்செய்ப்பவர் கோலத்தால்வருங் கண்வெறிப்
பாலே யொழுங்கையுடைய வண்டி னங்கள் கண் டோன்றுவாயினவென்க. (௨௦)

போருமாமழைபோழ்ந்துபுத்தொறு
மாகமேந்துவபோன்மணித்தோரண
மாகநாற்றினதாமமணிக்குட
மேகமாநகர்வீதிநினைத்தவே.

இ - ள். தனக்கு நிகுரில்லாத நகர்வீதியிலே வாயிறோறும் மழையைப்போழ்ந்து
மாகத்தையேந்துவபோலுந் தோரணங்களிலே தாமங்கள் பொருந்த நாற்றப்பட்டன;
மணிக்குடங்கள் வைக்கப்பட்டனவென்க. (௨௧)

ஆடன்மங்கையர்க்கின்கிணியார்ப்பொல்
பாடவின்னெல்பண்ணமையாழொல்
மோடுகொண்முழவின்முழக்கீண்டிய
மாடமாநகர்மாக்கடலொத்ததே.

மங்கையா கின்கிணி யசைதலிற்பிறந்தவொல்.

இ - ள். இவ்வொல்களாலே நகா கடலையொத்ததென்க.

முழக்கத்தாலீண்டினவொல்.

(௨௨)

சுந்தரத்துகன்பூந்துகன்பொற்றுக
சுந்தரத்தெழுமின்புகையாலேரா
விந்திரன்னகாசாறயாந்திவ்வழி
வந்திருந்ததுபோன்மலிவுற்றதே.

இ - ள். இந்நகர் சுந்தரத்துகளாலும் பூந்துகளாலும் பொற்றுகளாலும் புகை
யாலும் அமரபதி சாறயாந்து ஈண்டுவந்திருந்தாற்போலே மிகுதியுற்றதென்க. (௨௩)

வேறு.

நிரந்துகன்னலுநெய்யுநீர்தப்பெய்
நிரந்துபாலநிர்தெங்குமுட்டுவார்
பரந்துபூந்துகில்பன்மணிக்கலஞ்
சுரந்துகொள்கெனச்சுமக்கல்லகுவார்.

இ - ள். எவ்விடமும் பரந்துசென்று இரந்துகொண்டு கன்னலையும் நெய்யை
யுந் தொலைக்கவொண்ணாதபடி பெய்து பாலடிசிலை யூட்டுவார்; துகிலையும் கலத்தையுங்
கொண்டுவந்து கொள்கவென்று சுமக்கும்படி நல்குவாரென்க. (௨௪)

வருக்கையின்பழம்வாழையின்கனி
திருக்கொண்மாங்கனிதெளித்ததேறலின்
கருப்புச்சாற்றொடுகலந்துகைசெய்து
புரித்ததெங்கினீரும்பூரிப்பார்.

இ - ள். பலாப்பழமுதலியவற்றை நீராக்கினதேறலையினிய கருப்புச்சாற்றோடே
கலந்து சமைத்து அதனையும் வருப்பமிக்க இளனையும் பூரிப்பாரென்க. (உரு)

கூந்தலேந்தியகழுநங்காய்க்குலை
யாய்ந்தமெல்லிலைபளிதமாதியா
மாந்தர்கொள்ளைகொண்மண்ணமாநில
மேந்தலாம்படித்தந்தியீட்டுவார்.

கூந்தல் - தலை

இ - ள். கருப்பூரமுதலாகப் பாக்கையும் வெற்றிலையையும் மாந்தர் கொள்ளை
கொண்டி சுமக்கலாம்படித்தன்றாக மாநிலமுண்ணும்படி யீட்டுவாரென்க.

வெற்றிலையுண்ணவென்றன் மரபன்மையின், ஈண்டு மாநிலமுண்ணவென
வே மண்ணுண்ணும்படியென்னும் பொருட்டாம். எத்தல்-சுமத்தல். “அடகுபுலாள்
பாகு பாளிதமு முண்ணுன்” என்பது பன்மைபற்றிக்கூறிற்றெனவேவேண்டும்; பாகு
பசிப்பிணிதீர நுகரும்பொருளன்மையின். இனி மாந்தர் முற்கூறிய பாலடிசில்முத
லியவற்றையுண்டவின், அவர்தின்றற்குப் பளிதமுதலியவற்றைக் கொள்ளைகொண்டு
சுமக்கலாம்படித்தன்றாக ஈட்டுவாரா என்றாம். (உரு)

தாமமாரந்தனதுப்புரவ்வுக
னோமமாயினவேந்திற்றலா
னோநன்னகர்நன்பொற்கற்பகமீ
நாமவல்லியுங்களங்கொண்டிடதே.

இ - ள். மெய்க்குறுதியாகிய தாமத்துதையும், அதனை யொழிந்து ஆர்த்தனவாகிய
நுகர்பொருள்களையும் ஆடவருமகளிரும் எத்திநிற்றலின், இந்தநன்னகரைக் கற்பகமுங்
காமவல்லியுமிடங்கொண்டு தம்மிடத்தைக் கைவிட்டனவென்க.

இட்டது - ஒருமைப்பன்மைபக்கம்.

(உரு)

வழுவினமார்தருமாவும்ல்கிய
தொழுதிதன்னையான்சுமக்கலேனென
முழுதுமண்மகண்முற்றும்வாய்திறந்
தழுதிட்டானெயும்பாலுமாகவே.

இ - ள். மண்மகள் மார்தருமாவுநிறைந்த தொழுதிதன்னையான் முழுதுஞ்
சுமத்தலாற்றேனென்று வாய்முற்றுந்திறந்து நெய்யும்பாலுமாக அழுதிட்டான்
போலே இருந்ததென்க.

எனவே யாவுங்குறிஞர்.

(உரு)

வே று.

கொடியெழுந்தலமருங்கோயில்வாயில்கண்
மடலெழுந்தலமருங்குமும்வாழையு
மடியிருந்துகிலுடைமாக்கணுடியும
புடைநிரள்பூரணகுடமும்பூத்தவே.

இ - ள். கோயில்வாயில்களெல்லாங் கமுகும், வாழையும், மடித்ததுகிலையு
டைய கண்ணுடியும், நிறைகுடமும் பொலிவுபெற்றனவென்க. (௨௬)

கடிமலர்மங்கையர்காய்பொற்கிண்கிணி
யுடைமணிபொற்சிலம்பொலிக்குங்கோயிலுட்
குடைநிழன்மன்னர்தங்கோதைத்தாதுவேய்ந்
தடிநிலம்பெருத்தோர்செல்வமார்த்தே.

இ - ள். மங்கையர்கிண்கிணியும், மேகலையும், சிலம்பும் ஒலிக்குங் கோயிலிட
மெல்லாம், மன்னர்தங்கோதையிற் ருதுவேய்தலின், அம்மகளிரடி தாநொழிந்து நில
த்தைத் தீண்டப்பெருத்தோர் செல்வம் மிக்கதென்க. (௩௦)

துளங்குபொற்குழைகளுந்தோடுஞ்சுண்ணமுங்
கொர்ந்தகில்சாந்துபூக்கமழ்ந்துகேடில்சீ
ரிளங்கதிரெறிமணிப்பூணுமாரமும்
விளங்கிமேலுலகினாவெறுப்பித்திட்டதே.

இ - ள். இக்கோயில், குழையுந்தோடு ஒளிகளிரப்பட்டுச் சுண்ணமும் அந்நிலை
சாந்தம் பூவுங் கமழப்பட்டுப் பூணும் முத்தாரமும் விளங்கப்பட்டு மேலுலகையிகழப்
பண்ணிற்றென்க. (௩௧)

விரிந்துவான் பூத்தெனவிதானித்தாய்கதி
ரருங்கலப்பொடியினுலாய்பொற்பூமகண்
மருங்குல்போற்குயிற்றியநகரின்மங்கலப்
பெருந்தவிசுடுத்தனர்பிணையன்மாலையார்.

இ - ள். வான் மீனவிரிந்துபூத்ததென விதானித்து அருங்கலங்கையிடித்த
பொடியாலே மண்மகளிடைபோலே துடங்கும்படி கோலமிட்டவிடத்தே யரசர்க்கு
உரியமகளிர் மங்கலமாகிய வாசனத்தை யிட்டாரென்க. (௩௨)

.நலங்கிளர்காணமுமணியுநன்பொனும்
வலம்புரிமுத்தமுங்குவித்தமங்கல
மிலங்கினமணிவிளக்கெழுந்ததீம்புகை
கலந்தவாயிரத்தெண்மர்கவரியேந்தினார்.

காணம் - பழங்காக.

இ - ள். காணமுதலியனகுவித்தன; அவற்றின்மேலே அட்டமங்கலமிலங்கின;
விளக்கெழுந்தன; புகை கலந்தன; ஆயிரத்தெண்மர் கவரிவீடுகொன்க. (௩௩)

மங்கலப்பெருங்கணிவகுத்தவோரையான்
மங்கலமன்னவன்வாழ்த்தவேறலு
மங்கலவச்சுதந்தெளித்துவாய்மொழி
மங்கலக்கருவிமுன்னுறுத்திவாழ்த்தினார்.

இ - ள். மங்கலங்கூறுநிற்க, மன்னவன் மங்கலநான்கூறுங் கணிவகுத்த முகூர்த்தத்துடனே யாசனத்திலே யேறினவளவிலே மங்கலமாகிய அறுகுமரிசியுமிட்டு அபிமந்திரித்த பொற்கருவியை மஞ்சிகள் சேர்த்தினாளுக வாழ்த்தினாரென்க.

உறுத்தி - உறுத்த.

(௩௪)

முழங்கினவின்னியமொய்த்ததேத்தொல்
கொழுங்கயற்கணணிநூர்கொண்டிபொன்னக
ஸிழிந்தனர்திருமயிரேற்பநீரதி
னிழன்றனசாமரைநிராசங்கார்த்தவே.

இ - ள். இன்னியமுழங்கின; ஏத்தொலியுஞ்சிறந்தது; சாமரை நீர்மையோடே நிழன்றன; சங்கு ஆர்த்தன; அப்பொழுது மகளிருந் திருமயிரைப் பென்னகலிலே பொருந்தக்கொண்டு மண்டபத்தினின் நிழிந்தாரென்க.

(௩௫)

பாற்கடல்புனைத்ததோபவளப்பூங்கொடி
பேற்குடர்ந்திலங்கொளிப்பொன்செய்கோதையை
நாட்குமயிரிவினைநல்பொற்றாமரைப்
பூக்கடிக்கோயிலாள்புலம்பவாக்கினார்.

பாற்கடல் கூற்றா, குலத்தின்றுய்மைக்கு.

இ - ள். பவளக்கொடிபோல் விட்டிலிளங்குகின்ற ஒளியினையுடைய இலக்கணையைப் பூவாகிய சிறப்பையுடைய கோயிலிற்றிரு ஒவ்வேமென்று வருந்தம்படி நல்லநாளிலே மயிரிவினைக்கல்யாணத்தை யாக்கினாரென்க.

கடிக்கோயில் பாட்டம்.

(௩௬)

வேற்று.

வினாத்தலைமாலேகுட்டிமின்னாரைகைசேப
வனாத்தசாந்தனரிந்தகோட்டவாயிரத்தெட்டுவேழ
நினாததனமண்ணுநீர்க்குமுரசொடுமுழுவம்விம்ம
வனாத்தலைத்துவலைபோன்றுமதநிலனைப்பவன்றே.

இ - ள். வனாத்தலைத்துவலைபோலே மதம் நிலத்தைநனையாநிற்க மின்னாரை மாலையைக் குட்டித் தாமரைத்த சந்தனத்தையணிந்த வேழங்கள், இயங்கள்விம்மாநிற்க மஞ்சளநீர் கொண்டுவருதற்கு நிராக்கப்பட்டனவென்க.

கோட்டவாகிய வேழம்.

(௩௭)

கான்முகம்புதைத்ததெண்ணீர்கவாந்துபொற்குடங்களார்த்தி
பூன்முகம்புதைத்தவேற்கண்ணவர்களிற்றுச்சியேற்றி

வான்முகம்புதைத்தபன்மீன்மதியெனமருண்மீனோக்கத்
தேன்முகம்புதைத்தமாலேக்குடைசிமுற்றிருவிற்றந்தார்.

கான் - ஆகுபெயர்.

இ - ன். நினைத்தையமுத்திய வேல்போலுங்கண்ணினார், பூ முகமறைத்த நீனா முகந்து பொலிவீனையுடைய குடங்களைநிறைத்து அவற்றை மீனுமதியுமென்றுநோக் கும்படி அக்களிற்றிலேயேற்றிக் குடைசிமுல்லே செல்வத்தோடே தந்தாமரனாக.

குடங்கட்குப் பன்னிறமுடைமையானும், சிறுமைபெருமையானும் மீனுமதி யமுமுவமாயின. தேனின முகத்தைமறைத்த மாலே. (௩௮)

க. இழைத்தபொன்னகரின்வெள்ளியிடுமணைமன்னதேத்தக்
குழைப்பொலிந்திலங்குகாதிற் கொற்றவனிருந்தபின்பை
மழைக்கவின்றெழுந்தவார்கொண்மணிநிறவறகைநெய்தோய்த்து
தெழிற்குழைநிலில்விசமகளிரெய்யேற்றுகின்றார். (௩௯)

உ. மின்னுமிழ்வைக்கோட்டுவிளங்கொளியிமயமென்னும்
பொன்னெடுக்குன்றம்போலப்பூமிமேனிலிளவைய
நின்னடிநிழல்நைகநேமியஞ்செல்லவாகி
மன்னுவாய்திருவோடென்றுவாழ்த்திரெய்யேற்றினோர்.

இவைபிரண்டொருதொடர்.

இ - ன். பொன்னுலையைத்தகரிலே வெள்ளியாற்செய்யப்பட்ட மணையிலே யரசரேத்தக் கொற்றவனிருந்தபின்பு, மகளிர் மழைக்குக்கினைத்தெழுந்தவறகை நெய் யைத்தோய்த்துக் குழை உல்லைவிச ரெய்யேற்றுக்கின்றவர்கள், இமவாளைப்போலே நிலத்திலேநிலைபெற்று நின்னடிநிழலிலே யுலகம்வைக்கச் சக்கரவாளசக்கரவாதநி யாய் இலக்கணையோடே மன்னுவாயாகவென்று வாழ்த்தி நெய்யையேற்றினாரென்க.)

வேறு.

நீடுநீர்மணிரீருமல்லவு
மாடுநீர்நவத்துமண்கரு
மூம்மின்னனாருரிஞ்சியாட்டினார்
கூடியின்னியங்குழையியார்த்தவே.

நீடுநீர் - கங்கைமுகதலியதீர்த்தநீர். மணிரீர் - சந்திரகாந்தக்கல்லினர். அல்ல வென்று - அத்தையுமண்ணையுமொழிந்த ஐந்துவிளையையும், முப்பத்திருவகை ஓமாலிகையையுமாம். அத்து - துவர். பத்துமண்ணென்றும்பாடம். மண்ணாவை; “ஆனையே நேனக்கோட்டாற்றங் கரைபுற்று - வானவர்தங் கோயிலெழில் வான் கழனி - பாணிலவு - முத்தெறியும் வெண்டிடாரீர் மூதூர் வடதருவேர் - பத்துமிதன் மண்ணாகப் பார். ஒழிந்தனவற்றிற்குக் “கங்கையின்களிற்றினுச்சி” என்றகவியிற் கூறினும். ஊடு - இடை.

இ - ன். இடை மின்னையொப்பார், பூகரீரனவாசிய அத்தாலும், மண்ணாலும்,

அல்லனவற்றாலுமுரிஞ்சி நீர்களாலேயாட்டினார்; அப்பொழுது இயங்கள் தம்மில்
அளவொத்துத் திரண்டு ஆர்த்தனவென்க. (சக)

திருவமன்னன்சென்னீந்தேர்மன்னர்
பொருவெண்பொற்றாடமுமிழம்பொங்குநீர்
பரிதிதன்னொளிமறையப்பான்மதி
சொரியுத்திங்குதிதோற்றமொத்தவே.

திருவ, அ - அசை.

இ - ள். சீவகன்சென்னியிலே யுந் தும் மன்னவெடுத்த வெள்ளிக்குடத்துநீர்
பரிதியினொளிமறைய மதிசொரியுங் சதினையாத்தனவென்க.

வெண்பொனென்ப வெள்ளியை.

(சஉ)

தளவகுமாமணித்தூண்களுக்கினால்
விளங்குவெள்ளியை யந்தராயதமாலேதுழ்
வளம்பொனாமணிக்குடஞ்சொகுதின
ரிளங்கதிர்கொளோவிறுந்ததென்னவே.

மணித்தூண்கினால்விளங்குகூடம்; வெள்ளியால்வெய்த்து மாலேகுழ்கூடம்.

இ - ள். சதிரூந்ததேசுவென்னக கூடத்தே சென்றிருக்கும்படி பண்ணின
வென்க. (சஉ)

ஆயந்தபாணிமொளிகெட்ட பொலிவையுடைய கம்பலம்வேய்த்த
வெயந்தபொங்களைவெண்பொழிந்தனமே
விந்துநித்தலுநதானநீழலாற
கேந்தினாரணியேந்துநீர்வாயா.

இ - ள். தெருந்த பாணிமொளிகெட்ட பொலிவையுடைய கம்பலம்வேய்த்த
அணையையுடைய வெள்ளிக்கட்டிலின்மேலே நித்தலவிதானத்தின நீழலிலே யிருந்
தவற்கு ஒப்பினைக்குரியார் அணியை யேந்தினவென்க.

ஆயதல் - ள்ளதுணுணுகம். மான்மறவாய்பொனும்பகம்.

(சச)

சுரந்தொண்டிநீர்நிலைநீர்சுட்டி
நீர்வாய்நீழலுமிழங்குஞ்சியை
யாரகிறபுகைநெறியினுலமைத்
தேர்பாச்செய்காரொழுதிற்றென்னவே.

இ - ள். நீலமணியினது ஒளியினீர்வாய் நிதலுமிழங்குஞ்சியை யாற்றின
பின்பு அகிறபுகையினது மணத்தாலே யமைத்த எழுதிற்றென்ன அழகுபட முடித்
தாரென்க (சரு)

சுரந்தொண்டிமேந்துதாமரைத்
தோடிப்பயில்லினுறுபூசித்துமணி

வீடுபெற்றனவின்னொடென்னவே
சூழ்நுனரோசுரும்புண்கண்ணியே.

*டிச்சந்தனம் - விகாரம்; இடுநீ - உவமித்தல். இது வழக்கு. வீடு பெற்றன வென்றது - இவன்சூழ மலர்பெற்றவழகு தாஞ்சூடுங்காலத்திற் பிறவாமைகண்டு எல்லாருந் தம்மைச்சூடுந்தன்மையைக் கைவிடுதலை மலர் பெற்றனவென்றவாறு.

இ - ன். சந்தனத்தைத் * தாமரையிதழின்கனத்தோடேபூசி மலர் வீடுபெற் றன இன்றோடென்னும்படி யம்மலையுடைய கண்ணியைச் சூழ்நுனென்க. (௪௬)

மற்பகம்மலர்ந்தகன்றமார்பின்மேல்
ளிற்பகக்குலாயாரம்வில்லிடக்
கற்பகம்மலர்ந்தகன்றதோவெனப்
பொற்பகப்பொலங்கலங்கடாங்கினான்.

இ - ன். மற்றொழிநான் பிறரிடத்துநின்றும் போம்படி தன்னிடத்தே பரக்கப் பட்டு அகன்ற மார்பின்மேலே யிந்திரவிறோற்கும்படி குலாவி யாரம்வில்லிடா நிற்கக் கற்பகம் பூத்துப் பரந்ததோவென்னும்படி பொற்பை யகத்தேயுடைய பொலிந் தகலங்களை யணிந்தானென்க. (௪௭)

உருவமார்த்தனவுரோமப்பட்டுடுத
தெரியும்வார்குழைசுடரவிர்திர
திருவிலன்னதார்தினைப்பத்தேங்குழ
லரிபெய்கண்ணியர்க்கநங்கனாயினான்.

இ - ன். எலிமயிர்முதலியவற்றாற்செய்த பட்டை யுடையாகவுடுத்துக் குழை சுடரத் தார்தினைப்பக் கண்ணியர்க்கு அநங்கனாயினானென்க.

செய்வெனெச்சம் + “ஆனவந்தியையும் வினைநிலையான்” முடிந்தன. இவனை யொழிந்தோர்க்கு அரியனாய் வருத்துதலின், அநங்கனென்றார். (௪௮)

தாவிராழ்வடந்தயங்கநீருநீஇ
மேவியச்சுதந்தெளித்தபின்வினார்
தாவியம்புஷுகசுழற்றியாடியும்
விவில்வெஞ்சுடர்விளக்குங்காட்டினார்.

இ - ன். மகளிர், வடந்தயங்க விராந்துமேலி யச்சுதத்தை நீரிலேயுறுத்தித் தெளித்தபின்பு தூபத்திரவியமீ ஆவித்தபுகையைச் சுழற்றி விளக்கையும், ஆடியை யுங் காட்டினாரென்க.

ஆவியம் புகை - வினைத்தொகை. இவை காட்டுதலியல்பு. (௪௯)

* “வெள்ளிலோத்திரத்தின் பூம்பொருக்கரைத்தசாந்தின்-காசறுகுவனைக்ஞாம ரகவிதழ் பயிலமட்டித்து” என்றார் முன்னும். காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், ௧௯௦.

† தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வினையியல், ௩௩.

இலக்கணையாரிலம்பகம்.

சூனாந்

உவரிமாக்கடலொல்லென்வெண்டிரை
யிவரியெழுவபோன்றிலங்குமாயிர்க்
கவரித்தொகைபலவீசங்காவல
ரிவரித்தொகையென்பதின்றியாயினார்.

உவரிநீராயுடைய கடற்றிணை பரந்தெழுவனபோன்றிலங்கும் கவரி. மயிர்க்
கவரி - முதற்கேற்ற அடையடுத்தவாகுபெயர். இத்தொகையர் - விகாரம்.

இ - ள். இவர் இத்தொகையென்பதின்றாகக் கவரிவீசங் காவலர் திரண்டா
ரென்க. (௫௦)

அறுகைவெண்மலராயவாசநீ
ரிறைவன்சேவடிகழுவினேத்திய
மறுவின்மங்கலங்காட்டினார்மனம்,
குறைவில்கைவினைக்கோலமாந்ததே.

இ - ள். அறுகையும்மலராயுங்கலந்த நீராலே யிறைவனடியைக்கழவி, எடுத்த
அட்டமங்கலங்களையுங் காட்டினார்; அப்பொழுது குறைவில்லாத கைவினையை
யுடைய மணக்கோலமாந்ததென்க. (௫௧)

வேறு.

ஊனிமிர்கதிர்வெள்ளேவெறுகழித்தனபோலும்
தேனிமிர்குவளைக்கட்டிருமகளையானைப்
பானிமிர்கதிர்வெள்ளிமணைமிசைப்பலர்வாழ்த்தி
வானிமிர்கொடியன்னார்மணியிணைசேர்த்தினாரே.

இ - ள். ஊனிலேவளர்ந்த வேல் உறைகழித்தவற்றையொக்கும் கண்ணையு
டைய இலக்கணையை மேகத்திலேபரந்த மின்னுக்கொடியையொப்பார் பலரும் வா
ழ்த்தி வெள்ளிமணையிலிட்ட அழகியவணையிலே யிருத்திருரென்க.

பால்போலப்பரந்த கதிர்.

(௫௨)

வனாவனையவளர்பொன்னேவலம்புரியொருமணியே
தினாவனையவிர்தம்மேநிருவிழையெனவேக்க
வரிவனையமுழவிம்மணிகிளரொலியையம்பா
லனாவனையகலைநல்லாறுகையெய்யணிந்தனாரே.

இ - ள். நல்லார், திருவிழையானவள் பொன்னே மணியே யமுதேயென்றே
த்தி வளையும்முழவும் விம்மாநிற்க அவளைப்பாலிலே யறுகாலே நெய்யையணிந்தா
ரென்க.

ஏகாரம் தேற்றம். திருவிழைகென்று பாடமாயின், விளியாக்கி நினைத் திரு
விரும்புகவென்க. அரசென்னும் பண்புப்பெயர் அனாபெனப் பண்புமாத்திரை
விளக்கிற்று. அரசியல்முற்றுப்பெற்ற தூக்கலையை வல்ல நல்லாரென்க. (௫௩)

கள்ளவிழ்கமழ்கோதைக்காவலன்றிருமகளை
வெள்வீருமதயானைவிழுமணிக்குடமேற்றித்
தெள்ளறன்மண்ணுநீராட்டினரீதேமலர்மே
லொள்ளிழையவளொத்தாளுருவதுண்ணுகப்பின்னாள்.

இ - ள். வெள்ளணியணிந்த யானையிரண்டுன்மேலே குடத்தையேற்றிக் காவ
லன்மகளை நீராட்டினாள்; அங்ஙனம் இரண்டினுமாட்டுதலிற் றிருவையொத்தாளாவ
ளென்க. (௫௪)

வான்மலர்நுனாசூழிமணியணிகலன்சிந்தாத்
தானிளமணலெக்கிதவழந்திர்மணியார
மேனையநறுஞ்சுண்ணங்குங்குமமிடுங்களியாத்
தேனினமிசைபாடத்திம்புனடைந், நஃதே.

இ - ள். அவராட்டினதீம்புனல்தான் மணியுமாரமும் இளமணலாலிடமெக்க
ராக ஏனையவாகிய சுண்ணமும் குங்குமமும் வண்டலாகக்கொண்டு மலராகிய நுனா
யைச்சூழி யணிகலங்களின் மணியை மணியாகச் சிந்தித் தேனினம்பாட நடந்த
தென்க. (௫௫)

நான்றபொன்மணிமாலேநுகுதிரப்பவனத்தூ
ணூன்றினவொளிமுத்தமண்டபத்தொளிர்திங்கள்
கான்றனகதிர்காய்த்தும்வட்டணைக்கதிர்முத்த
மீன்றபொன்விதானத்தின்னிழலுய்த்திரீஇயினோ.

இ - ள். பொன்மாலையுமணிமாலையுநான்ற பலவனத்தூண்ட முத்தமண்டபத்
தேயவனையுய்த்துத் திங்களினுடைய கான்றனவாகிய கதிரைத் தானெறிக்குள்வட்ட
வண்ணியே யிருத்தினரென்க.

விதானத்தினீழல்லணை. (௫௬)

மையணிமதயானைமத்தகவகலல்கு
னெய்யணிகுழன்மாலேநிழலுமிழ்குழைமங்கை
மெய்யணிகலன்மாலேமின்னிருந்துகிலேந்திக்
கையணிசூழன்மாலேக்கதிர்முலையவர்குழந்தார்.

இ - ள். கையாலணிந்தகுழலையும், மாலையையும், முலையையுமுடைய மகளிர்
அணிகலமுதலியவற்றையேந்தி யஞ்சனமணிந்த யானையின்மத்தகம்போலு மல்லுல்
முதலியவற்றையுடைய மங்கையைச் சூழந்தாரென்க.

கையணி - கைசெய்யப்பட்டவென்றுமாம். (௫௭)

அவ்வனையவிராழிக்கால்பொலிந்தழநாரந்த
மைவினாகமுநீர்க்கண்விலாசியுமணியல்குற்
கைவனையலங்காரமாலையுங்கமழ்கோதை
வைவனமிசையனங்கையைப்புனைகின்றார்.

இ - ள். கோதையினையும், நட்பாடையினுமிக்க மெல்லியமொழியினையுமுடையநங்கையை யழகிய வளைந்த விரன்மோதிரத்தையுடைய கால்பொலிவுபெற்று அழகார்த்தயிலாகியும், கையில்வளையையும் மணியல்சூலையுமுடைய அலங்காரமாலையும் ஒப்பியாகின்றாரென்க.

மைவளைகழுநீர் - நீலோற்பலம்.

(௫௮)

யானையுள் ரசன்றன்னணிகளர்வலமருப்பிர்ந்
தூனமிலொளிர்செம்பொன்பதித்தொளியணியழுத்தி
வான்மணமுணச்செய்தமங்கலமணிச்சீப்புத்
தான்முகில்கழிமதிபோற்றன் னுறையீக்கினளே.

இ - ள். களிற்றரசனது வலக்கொம்பையறுத்துப் பொன்னெப்பதித்து மணியழுத்தி மணந்தங்கச்செய்தசீப்பை விலாகிதான் முகிலினின்றங் கழியுமதிபோலேஅது னுறையினின்று நீக்கினுளென்க.

(௫௯)

வேறு.

மைந்நூற்றனையமாவீழோநவகுத்துந்தொகுததும்விரித்துங்
கைந்நூற்றிறத்திற்கலப்பவாரிக்கமழுநானக்கலவை
யைந்நூற்றிறத்தின்னகிலின்னவியனைந்நுகமழவூட்டி
யெந்நூற்றிறமுமுணர்வாளெழிலேற்றிமில்ன்னேற்பமுடித்தாள்.

இ - ள். எந்நூற்றிறமுமுணர்வாள் தன்கையாலே யிருநூதூற்றனைய வண்டு வீழோதியைக் கலவையையும் புகையையும் வியக்கத்தக்க தூல்வழியோடேயனைந்நூட்டிக் கலக்கவாரி முகத்துக்கேற்ப இமில்போலே முடித்தாளென்க.

கையான்முடித்தாள். குழலையும் அளகத்தையும் வகுத்தும், கொண்டையைத் தொகுத்தும், பனிச்சையையும் துஞ்சையையும் விரித்தும் தூற்றிறத்தின் முடித்தாளென்க.

(௬௦)

கரும்புந்தேனும்மமிழ்தும்பாலுங்கலந்ததிஞ்சொன்மடவாட்
கரும்பும்மிலையுமயக்கியாய்ந்தமுல்லைச்சூட்டுமிலைச்சித்
திருந்துதிக்கல்சூழ்ந்தமின்னிற்செம்பொற்பட்டஞ்சேர்த்தி
விரும்பும்முத்தம்மாலேநான்றவிழப்பொன்மகரஞ்செறித்தாள்.

இ - ள். திஞ்சொன்மடவாட்டுத் திங்களைச்சூழ்ந்தமின்போலே பட்டத்தைச் சேர்த்தி யரும்புமிலையும் இடையிட்டுக்கட்டின முல்லைச்சூட்டைக் கற்புக்குமிலைச்சி முத்தமாலேநான்ற மகரவாயானபணியை யணிந்தாளென்க.

(௬௧)

கள்ளுந்தேனும்மொழுக்குவளைக்கமழ்பூநெரித்துவாங்கிக்
கிள்ளைவளைவாய்கிரிர்கிள்ளித்திலகந்திகழப்பொறித்துத்
தெள்ளும்மணிசெய்சுண்ணம்மில்லக்கத்திருநீர்நுதலின்னப்பி
யுள்ளம்பருகிமதர்த்தவாட்கண்ணுருவம்மையிற்புனைந்தாள்.

அச

களும் - களவுகாணும்; * “களளத்தாற் கள்வே மெனல்” என்றார். கமழ் தேனும் பொசிபுமளவன்றி யொழுஞ் குவளைப்பூவென்க.

இ - ள். கிள்ளியின்வளைவாய்தான் தன்நன்மையைக் கள்ளும் உகிராலே மயி னைக்கோத்துவாங்கி யதனுள்ளே குவளைப்பூவைப் புறவிதழைக்கிள்ளி நெரித்துத் திகழப்பொறித்துத் திருநீர் துதலிலே திலகத்தை மணிச்சுண்ணத்தாலே யிலங்கவப் பிக் கண்ணை நிறத்தையுடைய மையாலேபுனைந்தாளென்க.

பொறித்து - எழுதினாற்போல். கணவனுள்ளத்தைப்பருகி. (௬௨)

நீரகம்மருப்பினியன்றதோடுநலங்கொல்குறவுக்குழையும்
போகநீக்கிப்பொருவின்றிருவில்லுமிழந்துமின்னப்பொழியு
மேகமாகியெரியும்மணியின்னியன்றகடிப்புலாங்கி
மேகவிசும்பிற்றேவார்விழையவியங்கச்சோத்தினுளே.

இ - ள். நாகமருப்பினியன்றதோட்டையும் நலங்கொண்ட மகரக்குழையை யுங் காதினின்றும்போகநீக்கி, மின்னானதுசொரியும் பொருல்லாத திருவில்லைத் தானுமிழ்து ஏகமாகி யெரியுமணியினியன்ற ருதம்பையை யேந்தினின்றவன்கையி னின்றும்வாங்கிக்கொண்டு அவன்விளங்கச்சேர்த்தினுளென்க.

தேவர் - ஈண்டிப் பெண்பன்மை. (௬௩)

வேறு.

விலங்கரம்பொருதசங்கின்னொன்றோடுதழிக்குமுன்னை
நலங்கொள்பவளன்பொன்றவிசன்மணியாழிமின்னக்
கலந்தின்றுபனைத்ததோளுங்களின்வளர்முத்துமாரந்த
வலம்புரியின்றமுத்தமணிநிலாநககாளன்றே.

இ - ள். வளைந்த வாளாரமுதக சங்கவளை யொலிக்குமுன்னையில் நலங்கொள் பவளம்போலும் விரலிலணிந்த நன்பொன்மணியாழி மின்னநிற்க, தோளிலுங் கழுத் திலுமணிந்தமுத்தம் நிலாவைக்கெடுத்தனவென்க.

இன் - அசை. (௬௪)

மாமணிமுதகடுவேயந்தமரகதமணிச்செப்பன்ன
தூமணிமுலைகடம்மைத்தொழுதக்கமழுஞ்சாந்திற்
காமருகாமவல்லிக்கொடிகளின்னொண்டிழுத்துத்
தூமணிக்கொழுந்துமென்றோட்டியல்வரவெழுநுளே.

மரகதமணியைத் தலையிலேயழுத்திய பெரிய பவழச்செப்பு. இவள்கிறம் பவ ழுத்தினிற்றென்றார் பவவிடத்தும்.

* திருக்குறள், கள்ளாமை, ௨: உள்ளத்தா ளுள்ளலுந் தீதே பிறன்பொருளைக்-
தள்ளத்தாற் கள்வே மெனல்.

இ - ன். காமவல்லியாகியகொடி முலைகடம்மையிடங்கொண்டு கவின்பூத்தத்
தோளிலே கொழுந்தசையும்படி தொழுதகச் சாந்தினுலெழுதினென்க. (சூரு)

நாண் சுமக்கலாதங் கைநகையின்னுதுசுப்புநோவப்
பூண் சுமக்கலாதபொன்னூண்வடத்தொடுபுரளநோக்கிப்
பாண்குலாய்வண்டுபாடிம்படுகணைமறந்துகாமன்
காண் கிலைன்கடியவென்னுவுருகிமெய்கரந்திட்டானே.

இ - ன். பிறரார் சுமக்கலாகாத நாணினையுடைய நங்கையது துசுப்புநோம்படி
சுமக்கலாகாத பூணும் நாணும் முத்துவடமும்புரளவணிய, அநனைக் காமனோக்கி
மலர்க்கணையை மெய்யமறந்து இங்ஙனங் கடியனகாண்கிலெனென்றாகருதி விவடன்
மெய்யிலேகரந்து வேட்கையை வினைவித்தானென்க.

அநங்கனென்க.

(சூசு)

அவாக்கிடத்தொழுவலகுலாரிகளாற்றிநுவிநூப்பத
தவாக்கிறீர்ககாகுகண்டாராவியைத்தளரச்சூட்டிக்
நவாய்க்கிடத்தணங்குநாறுங் கண் கொளாப்பட்டுத்தா
ளுவாந்நிறித்திங்குமம்பென்கதிரிவிரித்துநித்தொத்தாள்.

இ - ன். கண்டாராவிதளரம்படி காகுகள அவாததன்மைசுடந்தகன்நவல்குலி
லேகுட்டபட்டுத் தெயவத்தன்மைநாறும்பட்டைத தானுதித்தவன் நிறைமதியின்
கதிரா விரித்துடுத்த தன்மையை மெய்தானென்க.

நிருவிற்பொலபபூப்பச்சூட்டி. அவியை, ஐ - அசை கவாய் - கவலி. கன்கொ
ளா - இழைகெரியாத அணித்தாளபாடமாயின், விவாசியாக்குக. (சூள)

இடைச்சென்றதற்குநெளயிக்கிமுரியியாகமின்னும்
புடைச்சிறுபாடுபுல்லங்கிணைக்கிசிலம்போடாப்ப
நடைச்சிறுபாதங்கோலமணிவிநலணிந்துநாகத்
துடைச்சிறுநாவிற்றோகையிரீஇயினண்மாலேசோந்தாள்.

இ - ன். ஒருகூறுகிம்புரிவடிவான குறங்குச்செருகுநங்கைக கெளவென்கிழப்
பரட்டைப்புல்லிக் கண்கினியுஞ்சிலம்புமாப்பவணிந்து பாதத்திலும்விரலிலும் அணி
வனவற்றையுமணிந்து பாம்பிஓடைய சுநிய நாப்போலத் தோகையை விலாகிதாழ
இருத்திவிட்டாள்; பின்பு அலங்காரமாலே சேர்ந்தானென்க. (சூஅ)

அம்மலையுங்கையுமாரிகளாபவளவாயுஞ்
செம்மலாநுதலுநாவுநதிருந்தொளியுகிரோடங்கோழ்
விம்மிதப்பட்டுவிழவலத்தகமெழுதியிட்டா
வம்மலர்க்கண்டாள்எரிட்டரிவையைத்தொரிலைவானே.

இ - ன். அம்மால்தான் அரிவையை மாலையணிந்; கழுத்தையுள்ளிட்டு உடு
ரோமே யமுதலியவற்றையெல்லாம் அங்கியித்துவிருமபும்படி யலத்தகத்தை
எழுதினென்க.

செம்மலா - நெருந்மலை.

(சூக)

வாண்மதர்மழைக்கேணுக்கிவருமுலைத்தடமுநோக்கிக்
காண்வரவகன்றவல்குற்கண்விருப்புற்றுநோக்கிப்
பாணுவண்டரற்றுங்கோலச்சிகழிகைவடிவுநோக்கி
யாண்விருப்புற்றுநின்றரவ்வளைத்தோளிநாரே.

இ - ள். தோளிநார் விருப்பமுற்று, தங்கண்ணுலே யவள்கண்ணையுநோக்கி,
முலையையுநோக்கி, அல்குலையுநோக்கி, பாட்டையுடையவண்டொலிக்கும் முடியின்
வடிவையுநோக்கி துகர்தற்குரிய ஆண்மையை விரும்பிநின்றாரென்க. (௭௦)

வேறு.

தெருள் தலான்படைத்தவன்காணிற் செவ்வளே
மருள் கலாதவர்களுமருள்வரம்மர்நோ
யிருளிலாரெங்கனமுப்வரின்னதா
லருளிலாரவணலமணிந்தவண்ணமே.

இ - ள். அருளிலாதார் அவளழகையினிந்தவண்ணம் இப்படி யாண்மையை
விரும்புந் தன்மையாயிருந்தது; இனி யயனும் காணில் நாமபடைத்தவடிவன்றென்று
மயங்குவன்; இருடிகளும் நேரேமயங்குவர்; இத்தன்மையாயதனைக் கண்டால் மயக்க
நோயையுடைய இவ்வாழ்வார் எங்ஙனம் பிழைப்பாரென்றாரென்க. (௭௧)

அலர்ந்தவந்தாமமாயல்லிப்பாவையைப்
புலந்துகண்சிவந்தனபோன்றுநீர்பிரிந்
திவங்கிமின்னுமிழ்ந்துலாமேனியேந்துபொன்
மலர்ந்ததோர்கற்பகமணிக்கொம்பாயினான்.

நீர்பிரிந்து - கோபித்து.

இ - ள். பூண்கள் இலங்கியின்னுமிழ்ந்துலாம் மேனியையுடையாள் திருவை
நிகராகக்கூறற்குப் புலந்து கோபித்தனபோலக் கண்கள் கோபிக்கப்பட்டுக் கற்பகக்
கொம்பாயினுளென்க.

மையெழுதுதவிற் சிவந்து கோபித்தனை நல்லினையுடையாரிடத்தே சென்று
மீனாந் திருவையொப்பாகக்கூறியதற்குப் பொறுது கோபித்தவெனத் தற்குறிப்பேற்ற
மாகக் கூறிற்றாம். (௭௨)

மருடகமல்லிகைமாலேவல்லவன்
பொருடகத்தொடுத்தனபுனைந்தபூஞ்சிகை
யிருணைத்திடையிடையாயற்றிவெண்ணிலாச்
சுருணைத்தொருவழித்தொகுத்ததொத்ததே.

இ - ள். வல்லவன் எழுத்துவடிவுபடக் கட்டினவாகிய மல்லிகைமாலையைப்
புனைந்தமுடி, இருளையுந்துணித்து நிலாச்சுருளையுந்துணித்து ஒன்றைவிட்டொன்றாக
இயற்றி யோரிடத்தேகுவித்த தன்மையையொத்ததென்க. (௭௩)

கோமகளுருவமாய்க்கூற்றம்போந்தது
போமினும்முயிருயக்கொண்டுபோயினுங்
காமினமெனக்கலைசிலம்புகிண்கிணி
தாமனும்வாயினுச்சாற்றுகின்றவே.

இ - ள். கூற்றம் கோமகள்வழுவாய்க் கோற்றுவந்ததாதலின், தும்முயினாயுய்யக்கொண்டுபோமின்; போனாலும் ஆண்டு மனம்வருந்துதலைக்காமினென்று கலைமுதலியனதார் தம்வாயினுலே மிகவுஞ்சாற்றுகின்றனவென்க.

அம் - அசை.

(எசு)

அருளிலாரிவடமரன்னராயினு
முரிதிரையுலகெலாமுருளுமின்றெனக்
கருதினகவரிசாந்தாற்றிவெண்குடை
யரிவையைமறைத்தனவாலவட்டமே.

இ - ள். அரிவையை யாண்டுக் கவரிசாந்தாற்றிமுதலியன மறைத்தன; அவையன்று முரிகிறதிரையையுடைய உலகமெல்லாம் கெடுமெனக்கருதி, அணிந்த இவள் தமர் அருளிலாராயிருந்தார்; அவா அத்தன்மையராயினும் யாம் அவைகெட்டாமல் அருளுதுமென்று கருதினபோலே யிருந்தனவென்க.

(எடு)

வேறு.

க. கரும்பேதேனேயமிதேநாமர்மணியாழே
யரும்பார்மலாமேலணகுகேழுலையன்னம்மே
சுரும்பார்சோலையிலேகுயிலேசுடாவிசும்
பெருமபூண்மன்னன்பாலாய்பூவாய்கிணைமானே

(எசு)

உ. அம்மெல்லனிச்சம்மலருமன்னநனவியும்
வெம்மையாமென்றஞ்சிமெல்லமிதியாத
பொம்மென்னிலவப்பூம்போதனநின்னடிபோற்றி
யிம்மென்கலையாரிடுவென்றேத்தவொதுங்கினும்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

கணவற்கு மெய்ம்முழு தம் இனிதாயிருத்தலிற் கரும்பு. கல்லாருட்பெல்லாங் கொண்டு இயற்றலிற் றேன். இவ்வுலகிலல்லாத மிக்ககவையும், உறுதியுங்கொடுத்த லின்அமிர்ந்து. காமவேட்கையை விளைவித்து இனிய பண்டோற்றலின், முழலையை யுடையதோர்யாழ் கணவற்குச் செல்வத்தைக்கொடுத்தலிற் றிரு. நடையால் அன் னம். சாயலான் மயில். காலமன்றியுங் கேட்டோர்க்கு இன்பஞ்செய்தலின், குயில். மன்னன்மகனெயென்றல் புகழ்ன்மையின், மன்னன்பாவாயென்றது அவன் கண்மணிப்பாபையென்பதுணர்த்திற்று. இனி யிவள் கொல்லிப்பாவையன்று; மன் னன்பாவையென்றுமாம். சேடியர்க்குபித்த கட்டளைதப்பாமற் கூறலிற் பூவை. நோக்கத்தான் மான்.

இ - ள். இம்மென்கின்ற ஓசையையுடைய கலையார்பலருங் கரும்புமுதலிய

* போம்மனமென்றும் பாடம்.

பெயர்களாலேவிளித்து, அனிச்சத்தையுந் தூலியையும் மெல்லமிதித்தாலும் வெம்மைபிறக்குமென்றஞ்சி யவற்றைமிதியாத நின்னடியைப்பேணி யிவ்வாயாகவென்றேத்த அவளும் அங்கனம் நடந்தாளென்க. (௭௭)

தூமாண்மேக்குடமாயிரமாய்ச்சுடர்பொற்றாண்
டாமாயிரமாய்த்தகையார்மணித்தூனொருதூராய்ப்
பூமாண்டாமத்தொகையாற்பொலிந்தகுளிர்பந்தர்
*வேமாணியர்தம்மகளிரின்விரும்பநனிசேர்ந்தாள்.

இ - ள். தூய்மைமாண்ட தாமக்குடமாயிரமாய் விளங்குகின்ற பொற்றாண்டாம் ஆயிரமாய்க் குளிர்த்தந்தரிலே சமைத்த மணித்தூனொருதூராய்த் தாமத்தாற்பொலிந்த வெள்விச்சாலையைத் தெய்வமகளிராப்போல விரும்பும்படி. சேர்ந்தாளென்க. (௭௮)

தேனார்காமன்சிலையுகணையுந்திறைகொண்ட
வானார்மதிவாண்முகமுமடமான்மதர்நோக்குந்
கோனார்மகடவ்வுநோக்கிக்குடைமன்ன
ரானார்கண்ணாடமுல்போயமையாரானாரே.

4ாமன்சிலையையுந் தேனாகணையையுண்டென்ற புருவமுககண்ணாய் முகத்திற்கு அடை..

இ - ள். அரசன்மகளுடைய முகத்தையும், பாவையையும், வடிவையுநோக்கி, மன்னாராயினொரெல்லாங் கண்பொறிபோய் அமையாராயினொன்க. (௭௯)

பேறு

வண்டலர்கோதைவாட்கண்வனமுலையளர்த்ததாயர்
கண்மேயிருவண்ணுங்குற்றந் கயிறுநீஇக்காட்டியிட்டா
ருண்மேயிரசிலர்வனவாழ்கென்று நதராசன். ம்மவைதாரா
தெண்டினாலேவெய்யென்றுநீநினதாசுமாதோ.

இ - ள். கோதையை வளர்த்ததாயர் அவள்கண்ணையுமுலையையுங் கூற்றமென்றேயறிந்து உலகெங்குந் தீதிடத்ததாம்படி கோற்றற்குக் கயிறுநீஇக் காட்டினார்; பின்பு அருள்பிறந்து இவற்றை வாட்கண்மேயிருவர்களுண்டுவாழ்க, முலைகள் அதனையொழிவதாகவென்று உத்தரீயத்தைவைத்தாரென்க. (௮௦)

கண்ணினுள்ளின்றுகண்டாங்கூர்நினைக்காமாசெவ்வா
யொண்ணுதலுருவக்கோலத்தொருபிடிசுப்பிற்றீஞ்சொல்
வண்ணித்தலாவதில்லாவருமுலைமதர்வைநோக்கிந்
பெண்ணுடைப்பேதைநீர்மைப்பெருந்தடங்கண்ணிற்றம்மா.

வண்ணித்தல் - வர்ணித்தல். பெண்டன்மையையுடைய பேதைநீர்மை.

இ - ள். இன்று கூற்றினைக் கண்ணலேகண்டனம்; அதன்றன்மைகூற்றிச் செவ்வாய்முதலியவற்றை யுடைத்தாயிருந்ததென்று கண்டார்கூற்றினொன்க. (௮௧)

* வேமாணியென்பது விமானத்தார் சஞ்சரிப்பவரென்னும் பொருள்தோர் பாகதச்சிதைவு.

அரத்தகமருளச்செய்தசீறடியளியதம்மாந்
குரற்சிலம்பொலிப்பச்சென்னிக்குஞ்சிமேன்மிதிப்போற்றான்
றிருக்குலாய்க்கிடந்தமாற்பிற்சீவகனாங்கனெல்லர்
தரித்திலந்தவத்தையென்றுதார்மன்னரேமுற்றாரே.

அரத்தகம் - திரிந்தது.

இ - ள். பிறர்மருளச் செம்பஞ்சியணிந்த அளியசீறடிகளாலே சென்னியிற் குஞ்சியிலே சிலம்பொலிக்கும்படி. மிதிக்கநோற்றான் சீவகனே; யாங்கனெல்லாம் அதற்குத் தவஞ்செய்கிலேமென்று அரசர் மயக்குற்றாரென்க. (அஉ)

கோவிர்தனென்னுஞ்செம்பொற்குன்றின்மேற்பிறந்துகடர்வேற்
சீவகனென்னுஞ்செந்நீர்ப்பவளமாகடலுட்பாய்வான்
பூவுந்தியமுதயாறுபூங்கொடிநடகப்போந்து
தாவிநிலேன்விச்சாலேமடுவினுடடாழ்ந்ததன்றே.

பூவுந்தி - உவமமும், வேற்றமைபுந்தொச்சகன. உந்தி கொப்பூழையும் ஆற்றி டைக்குறையைபும, கொடி மருங்கிலையும் படர்கொடியையுமுணர்த்தும்.

இ - ள். பூவுந்தியையுடைய அமுதமாகியயாறு கோவிர்தனென்னுமேருவிலே பிறந்து சீவகனென்னுஞ் செந்நீர்க்கடலிலே சேரவேண்டிக் கொடிநடகப்போந்து யாகசாலையாகியமடுவிலே செறிதபொழுதுதங்கிற்றென்க

செந்நீர் - புதுநீர்

(அ௩)

சாணிடைநெடியவாட்குண்டளையவிழ்ருவளைபூப்பப்
பூணுடைநிலையின்பாரம்பொறுக்கலாச்சுளரிவின்மேலு
நாண்டுகடுங்கிகைநாணைகமுகம்புதைத்ததோற்றஞ்
சேணிடையாவுசேர்த்துதிவ்வளையொத்ததன்றே.

இ - ள். முலைப்பாரத்தைப் பொறுக்கயாட்டாத வுருத்தத்தின்மேலும் நாண்டு தலாலே நடுங்கி நடுவுசாணைவாக நெடியகண அலருகின்ற குவளைபோலப் பொலிவு பெறும்படி முகத்தைச் சைகயாலே மறைத்ததோற்றம். விகம்பிடையில் அரவுசேர்த்த மதியையொத்ததென்க.

கையிடையிலே கண்டோன்றுதலின், அவர்கின்றூற்போன்றதென்றார். (அ௪)

க. முகதுமிழ்தினாகளங்கமொய்கொள்பாதாலமுத்தி
யொத்தனவேலேவள்ளியொலிடனுன்குநாண
வைத்தநான்மறையுநீந்திவாங்குணமென்னுஞ்சாவி
வித்திமேலுலகத்தின் பம்விளைத்துமெய்கண்டநீரா.

(அ௫)

உ. தருமணற்றருப்பையாரந்தசமிதையின்புன்றினானும்
விரிமலரணிந்தகோலவேதுகையிபற்றியானெ
யொருமணியகலுட்பெய்தோர்பொன்னகலார்த்தப
மிருமணியகலுணீர்பெய்திடவயினிரீஇயினாரே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

க. மொய்கொள்பாதாலம் - வலிகொண்டபாதாலம்; என்றது வடவாமுகாக்கினியை. கடலிடையிலே பாதாலத்தேசெல்ல நீனாவாங்குதவின், அதற்குப் பாதாலமென்று பெயர்கூறினார். குணம் - ஆகுபெயர்.

உ. தருமணல் - தண்டிலார்த்தமாகக் கொண்டுவந்த மணல். தண்டிலமாவது - அக்கினியைப்பிரதிஷ்டிக்கிறவிடத்தே சதுரமாகப் பரப்புகின்றமணல். தருப்பை - தர்ப்பை. ஆர்ந்தசமிதை - சமிதைக்குக்கூறுமிலக்கணங் குறைவற்றசமிதை; என்றது - பரிதிகளையும், வேண்டிஞ் சமிதைகளையும். வேதிகை - விவாகார்த்தமாகவிட்ட சதுஸ்தம்பவேதிகை. இயற்றுதலாவது - வேதிகையில் அக்கினியைப்பிரதிஷ்டிக்குமிடத்தே தண்டிலத்தைக் கம்பித்து அதிலே அக்கினியைப் பிரதிஷ்டித்துத் தருப்பையை நான்குவீளம்பிலுஞ் சூழவைத்துப் பரிதிகளைக் கீழ்த்திசையொழிந்த திசைகளிலேவைத்தல் முதலியன. இருமணியகலென்றது பிரணீதபாத்திரமும், புரோகூஷணீபாத்திரமும். ஒருமணியகல் - ஆச்சியஸ்தாலி. பொன்னகலார்த்தபம்பெய்தென்றதவும், மேலிற்கவியில் “ஆன்பாலவி” என்றதவும் மதுபர்க்கார்த்தமாக வைத்தவை.

* “ஸம்மகாயவராயஸுலுப்யுதே ஸ்ராரிநாதுவயபுஜிபுவபுவாகம் | ஸ்ராவ்யுதேவவிவாகுமீஹீதெவாவகொவியிவநுப்யவகூடம் ||” என்று விவாகவேதிகையிலே அக்கினியைப்பிரதிஷ்டித்து மதுபர்க்கங்கூறினார்.

இ - ள். தினாகள் அக்கமாகவும், பாதாலம் முத்தியாகவும், ஒத்தனவாகியகனாகள் வீள்வியாகவும் இங்ஙனமொலிசெய்யுங்கடனாண்ருநாணும்படிவைத்த நான்மறைகளைநீந்தி நற்றொழிலாகிய சாலினெல்லவித்திச் சவாக்கத்தின்பத்தைவினைத்து வீணொந்த நீராராகியவந்தனர் வேதிகையிலே மணல்முதலியமூன்றிலுமியற்றியிருமணியகலிலேநீர்பெய்து ஒருமணியகலிலேநெய்பெய்து பொன்னகலிலே தூபம் பெய்து வைக்குமிடமாகியவிடங்களிலே வைத்தாரென்க. (அசு)

நெற்பொரிநிறையப்பெய்துநிழலுமிழ்செம்பொன்முழிக்
கம்புரிகடவுளான்பாலவியொடுகலப்பவைத்து
முற்பெரியானையாகத்தருப்பையான்முடிந்துமுன்று
பொற்புரிவரையும்பொய்தீர்சமிதைகளிரண்டும்வைத்தார்.

பொற்கலத்தே நெற்பொரியை நிறையப்பெய்து; பொரி - இலாசஹோமார்த்தமான பொரி. கம்புரிகடவுள் - அம்மாரோபணுர்த்தமானவம்மி. ஆன்பாலவி - பாலுசெய்யுங்கலந்தது. முற்பெரியான் - பிரமா. தருப்பையான்முடிந்து - பிரம்முடியாகத் தருப்பையான்முடிந்து. மூன்றுபொற்புரிவரையென்றது தண்டிலத்தை மேற்கே தொடங்கிக் கிழக்கேமுடியத் தெற்கில்வீளம்பிலும் நடுவிலும் வடக்கில்வீளம்பிலும், தெற்கே தொடங்கி வடக்கேமுடிய மேற்கில்வீளம்பிலும் நடுவிலும் கிழக்கில்வீளம்பிலும் கீறுகின்றதேற்றக்களை. அக்கினியைப் பிரதிஷ்டிப்பதற்குமுன்பே கீறுகின்றவற்றையீண்டுக்கூறினொன்றுணர்க. முதன்மூன்றுகீறிக் குறுக்குமூன்றுகீறுதல் தோன்ற மூன்றென்றொழியாது பின்னரும் பொலிவுபெறப் புரிந்தவரையென்றார். மூன்றுவரையைக் குண்டமென்றல் பொருந்தாது. பொய்தீர்சமிதைகளிரண்டாவன: தென் கீழைக்கோடியிலும், வடகீழைக்கோடியிலும்வைக்கும் ஆகாரசமிதைகளிரண்டும்.

இ - ன். நிறையப்பெய்து அவியோடு கலப்பக் கடவுளையும்வைத்து முடிந்த வரையும் சமிறையரண்டையும் வைத்தாரென்க. (அஎ)

மந்திரவியின் மாண்டசிவவிரற்றருப்பைமுழுந்து
முந்துநாமொழிந்தநெய்யமுனைமுதிர்ந்தருப்பைதன்னுன்
மந்திரித்தமையமுக்கான்மண்ணிமற்றதனைக்கிச்
சிந்தித்துமறையிற்செந்தித்தண்டிலத்தங்கண்வைத்தார்.

மந்திரவியின் - வேதோத்தமானபடியே. முனையென்றது-நறுக்கிநெய்க்குள்
ளேபோகுகிற தருப்பாக்கிரத்தை. அமையமந்திரித்து முனைமுதிர்ந்தநெய்யென்க.

இ - ன். தருப்பைநுணியை நறுக்கியிட்டநெய்யை, சிவவிரலாலே தருப்பை
யைச்சுழுந்து அத்தருப்பைதன்னுன் யிருகையாலுமிடையறாபடி முக்கான்மண்
ணி, அதனைச் செந்தியிலேபோகட்டுத் தண்டிலத்திற் செந்திக்கருகேவைத்தாரென்க.

மறையிற்சிந்தித்து - வேதோத்தமானபடியே தியானித்து. தியானித்துவைத்
தாரென்க. (அஅ)

தண்டிலத்தகத்திற்சாண்மேலெண்விரற்சமிறைநானுன்
நெண்டிசையவருமேததத்துநிப்புநெய்சொரிதலோடுங்
கொண்டழற்கடவுள்பொங்கிலலஞ்சுழன்மெழூர்த்தென்ப
தெண்டினாவேயெய்க்குந்திருவினையாடமாடோ.

இ - ன். சமிறைபதினையும் நெய்யையுஞ்சொரிந்தவளவிலே சாண்மேல்
எண்விரலகலமாகப்பரப்பிய தண்டிலத்திடையில் அழற்கடவுள் அவற்றைக்கைக்
கொண்டு பொங்கி யெண்டிசையவருமேத்தம்படி திரு வினையாட வலத்தே சுழன்
மெழூர்த்தென்க.

என்ப - அசை. துடுப்பு - தருய் (அக)

கரையுடைததுகிலிற்றேன்றங்காஞ்சனவட்டிவ்முந்நீர்த்
திரையிடவினியாழந்தோன்றத்திண்பிணிமுழவுஞ்சங்கு
முரசொடுமுழங்கியார்ப்பொய்கொள்வேன்மன்னரார்ப்ப
வரசருளரசனாப்பொற்கலசநீரங்கையெற்றான்.

இ - ன். வெண்ணிலிற்றேன்றம் பொன்வட்டிப்போலே, கரையையுடைய முந்
நீர்த்திரையிலே பிருகல்பதியுதயமாக முழவுமுதலியனவுமரசருமார்ப்ப அரசரிற்
றலவன் அகங்கையில் நீரையேற்றுகென்க.

அக்கினியைப்பிரதிஷ்டித்து உதகம்பண்ணுதலுமுளதாலின், இங்ஙனங் கூறி
னார். (கௌ)

குளிர்மதிகொண்டநாகங்கோள்விடுக்கின்றதேபோற்
றளிப்புனாகோதைமாதர்தாமரைமுருகத்தைச்சேர்ந்த
வொளிர்வளைக்கையைச்செல்வன்விடுத்தவளிடக்கைபற்றி
வளரொரிவலங்கொண்டாய்பொற்கட்டிறுளேறினானே.

இ - ன். நாகம் மதியைக்கொண்டகோளை விடுக்கின்றும்போலே கோதைமுகத் தைச் சேர்ந்தகையை மாதர்விடுக்க, அவளிடக்கையைப்பற்றி யெரியைவலங்கொண்டு கட்டிலிலே யேறினென்க.

தளிப்புணைகை. வடுத்து - விடுக்க. அநந்தரமுள்ள ஓமங்கனையும் பண்ணிப் பாணிக்கிரகணமும்பண்ணி அக்கினியை வலங்கொண்டான்; எனவே பொரியா லுள்ளனோமமும் அம்மியிரகால்வைப்பித்ததுவும பெற்றும். கட்டில் - விவாகம் பண்ணி யெழுந்திருந்து சாந்தியானகூத்தம், ஆலத்தியுபகண்டு அருந்திகாணப் போ மளவுமிருங்குங்கட்டில். இஃது அரசியல். (கக)

க. விளங்கொளிரிசுகம்பிற்றூத, நலநுந்திகாட்டியான்பால்
வளங்கொளப்பூததகோலமரமிகழீஇயபீன்தை
யிளங்கதிர்க்கலத்தினேந்தவ்யினிகண்டமாந்திருந்தான்
அவள்கெயிற்று முவைதொல்சீர்தகோகையோடருந்ததொத்தான். (க)

வேறு.

உ. பொன்னங்காம்பிப்பொலந்தமுத்தவிதானம்புணர்த்துதேவர்
மன்னுமாலேபலதாழ்ந்துமணப்புகைவிம்மிபல்கிய
வன்னத்துவியடாபஞ்சியவிமயிராதியாகர்
பன்னிச்சொன்னபதினைந்தும்படுத்தார்பாவைமார்களு.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ன். 'அருந்ததியை மனைவிகுக்காட்டிக் கூறி அறைவாசலிலே பாலாலே மலரடியைக்கழுவிய பின்பு பாலடி சிலையேந்தக் கண்ணாற்கண்டு பாவைமாபடுத்த படுக்கையிலே யமர்ந்திருந்தவன் புலி மயிலோடிருந்ததன்மையையொத்தானென்க.

உண்ணுதிருத்தல் மரபு. உவமை-இல்பொருளுவமை. பொற்காம்பிலே விதா னம்புணரப்பட்டு மாலேதாழப்பட்டுப் புகைமல்கிய மணவறையிலே தூவ்முதலியவற் றற்படுக்கும் பதினைந்தும் படுத்தாரென்க. வேண்டினவிடத்தே நடுத்தருச்சமைத்த முத்துப்பந்தர். (கக)

வேறு.

பனிமயிர்குளிர்ப்பனபஞ்சின்மெல்லிய
கனிமயிர்குளிர்ப்பனகண்கொளாதன
வெலிமயிர்ப்போர்வைவைத்தெழினிவாங்கின
ரொலிமயிர்ச்சிகழிகையுருவக்கொம்பனார்.

இ - ன். தழைத்த மயிரான்முடித்த முடியையுடைய கொம்பனார், பனித் தான் மயிர் பிறர்க்குக்குளிர்ப்பன; மெல்லியன; நெருப்பின்கண் வேதற்குரியமயி னாலேவாமற் குளிரப்பண்ணுவன; நுண்மையார் கண்கொளாதனவாகிய எலி மயிர்ப்போர்வையைவைத்து உருவுகிளையை வளைத்தாரென்க. (கச)

விழுத்தகுமணிச்செவ்வெண்பொற்கைவினை
பெழிற்பொலிபடிபகமிரண்டுபக்கமுந்
தொழிற்படவைத்தனர் துரும்புமேகலைக்
கழித்தவேவிரண்டுகண்டனையகண்ணினார்.

இ - ள். கண்ணினார் மணியாற்செய்தவனையினையும், வெள்ளியாற்செய்ததொழிலினையுமுடைய பமக்கத்தை இருவர்க்குந் தொழிற்படுப்படி யிரண்டுபக்கத்திலும் வைத்தாரென்க. (சுடு)

வேறு.

க. அங்கருங்காஞ்சீவியூறவைத்தமைக்கப்பட்ட
செங்களிவிராயகாயுஞ்செம்பழுக்காயுந்தீந்தே
னெங்கனுங்குளிர்த்தவின்னீகாம்பசங்காயுமுனைந்
தந்ரளிசெய்யக்கூட்டித்தையலார்கைசெய்தாரே. (சுசு)

உ. கைசெய்துகமழுநாறுங்காழ்க்கும்வெள்ளியுங்காம
மெய்தநன்குணர்ந்தநீராரின் முகவாசமுட்டிப்
பெய்தபொற்செப்புமாலேப்பெருமணிச்செப்புஞ்கண்ணந்
தொய்யறப்பெய்ததூநீர்த்தொடுகடற்பவளச்செப்பும். (சுஎ)

ங. தாமணிநானச்செப்புஞ்சுலஞ்சலக்கலன்பெய்செப்பற்
தாமணிநுதுகில்நாராநதவலம்புரித்தாளங்குசெப்பும்
காமநீர்த்நாமவல்லிகவின்கொண்டுவளர்ந்ததேபோ
லாமவேனெடுங்கடபாவைநயப்பனவேந்தாரே.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

க. கருங்காலமரத்தைச்சீவி யூறவைத்துக் காய்த்தினசெங்களியைக் கலந்த
காயும், பழுக்காயும், தேன்போலே மெய்மழுமுதையுந் குளிர்ப்பித்த இனியநீனா
யுடைய பசுங்காயுமாகிய இம்மூன்றையுங்கூட்டிக் கருப்பூரமுதலியவற்றைக் கலந்தா
ரென்க. தங்களி - தமக்கியல்பாகியகளி.

உ. கைசெய்யப்பட்டிக் கமழுஞ் சுண்ணம்பும் ஊட்டி - கூட்டி. தொய்யற-
குற்றற.

ங. தாமணிநுத செப்பு. சுலஞ்சலவடிவாகிய செப்பு. வலம்புரிவடிவாகிய
வளங்குசெப்பு.

இ - ள். நன்குணர்ந்தநீராராகிய தையலா இவர்களுக்குக் காமவேட்கைபொரு
ந்தும்படி கைசெய்த பாக்கினையும், வெற்றிலையினையும், தூற்றையும் இனியமுகவா
சத்தோடேகூட்டிப் பெய்தசெப்பையும், ஒழிந்தசெப்புக்களையும், காமவல்லி வளர்ந்த
தேபோலும் பாவை மற்றும்விரும்புவனவற்றையும் ஏந்தினாரென்க. (சுஅ)

விரிகதிராரமின்னித்தாரொணுந்திருவில்விசிக்
குரிசின்மாமேகம்பெய்தகொழும்புயற்காமமாரி

பரிவைதன்னெஞ்சமென்னுமகன்குளநிறைந்துவாட்கட்
கரியமைசேறுகிந்நிக்கலிங்குகடிநந்தவன்றே.

இ - ள். சீவகனாகிய கொழுவிய நீராயுடைய கரியமேகம், ஆரமாகிய மின்னை மின்னித் தாரென்னுந் திருவில்லைவீசிப் பெய்த காமமாகிய மாரியாலே இலக்கணையது நெஞ்சென்னுந் குளநிறைந்து கண்ணாகிய கலிங்குகள் மையாகிய அமைந்த சேற்றினைச்சிந்தித் திறந்தனவென்க.

என்றது-அவன்வினைவித்த காமவின்பநிறைதலின், உவகைக்கண்ணீர் வீழ்ந்துள்ளனவாறு. * “புயலன் தலர்சடையேற்றவன்” என்றார். (௧௬)

தோக்கையந்துகிலி னுடன் றுணைமுலைபொருதுசேந்த
வேக்கொகிலிலாதவிலுலாநிடுகொடியகலமின்றேன்
மேக்கிவண்டிமிருங்கோதைசெல்வன்றருமுக்கரைந்து
பூக்கொய்துதுவண்டகொம்பின் பொற்பினளாயினே.

தோக்கை-கொய்ச்சகம். ஏத்சொழிலுக்குக் கெடுதலில்லாத. சிவப்புக் கோபமும், தார் துசியுமாக வேறும் பொருள்பயந்திற்கும்.

இ - ள். சீவகனது மாற்பாகிய மலையுடனே யிலக்கணையுடைய முலைகளாகிய யானைகள் முதற்பொருது சிவந்தன; அதபொருதே அச்செல்வன்றார் பின்புஉழக்க, அக்கோதைநந்து பூக்கொய்து துவண்ட கொம்பின்றன்மையளாயினுளென்க.

இதனால் இருவர்புணர்ச்சியுங்கூறினா. இஃகொடி முலையென்க. (௧௦௦)

அணித்தகுபவளமேற்பக்கடைந்துமுத்தமுத்தியம்மொன்
றுணித்தடிவிளிம்புசேர்த்தித்தொழுதகச்செய்தவண்கை
மணிச்சிரர்சிற்றருநாணவகுத்தசார்தாலவட்டம்
பணித்தகுமகளிர்வீசிப்பாவையைக்குளிர்ப்பித்தாரே.

பவளத்தைக்கடைந்து அடியிலே யேற்ப முத்தையழுத்தித் தொழுதல் தகச்செய்த காமபிணையுடைய ஆலவட்டம்.

இ - ள். பொற்றகட்டைநறுக்கி விளிம்பிலேசேர்த்திப்பீலியிட்டுச் சிச்சிலியின் சிறுநாணவகுத்த சந்தனவாலவட்டத்தாலே வீசுதற்றொழிற்குத்தக்க மகளிர் வீசிப்பாவையைக் குளிர்ப்பித்தாரென்க. (௧௦௧)

வேறு.

சேந்துநீண்டசெழுந்தாமனாககண்களி
னேந்திமாண்டமுலைக்கண்களினெழுதிச்
சார்தமாகமெழுதித்தடமாமல
ராய்நதுகூட்டியவனஞ்சலிசெய்தான்.

இ - ள். அவன் அவசம் நீரும்படி மகளிர்குளிர்ப்பித்த நிலையைக்கண்டதானும்

* திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், ௨௪௦.

அதற்கேற்பச் சாந்தத்தாலே யாகத்தையெழுதி மலரைக்குட்டிக் குளிர்ப்பித்த நிலையைக் கூட்டத்திற்கிடையே செய்தானெனக்கருதி யவனுடியநிலையைக்கண்டு தன் னுடைய தாமதையைப்போலும் கண்களாலே யவன்முடிக்கண்களிலே யெழுதி அடியைத் தொழுதானென்க.

இஃது ஊடல் தீர்த்தமைகூற்றிற்று.

(௧0௨)

மணிசெய்வினைமழலைக்குழல்பாண்டிலொ
டணிசெய்கோதைபவாபாடியகீதம்
பணிவில்சாயல்பருகிப்பவளங்கொடி.
மணியுமுததுமலர்நீதிட்டொத்தாளே.

பாண்டில - தாளம்.

இ - ள். கோதையவர் வினை குழல்பாண்டிலென்கின்றவற்றோடே பாடிய கீதத்தைச் சாயல்கேட்டு ஒருபவளங்கொடி மணியையுமுத்தத்தையும் பூத்த தன்மையையொத்தானென்க

மணி - பவளம், வாய்க்குவமை இவர் பண்டுசெய்த நிலைமைதோன்றப் பாடிய பாட்டினுற் சிறிதுமுறுவல்கொண்டாளென்றார், அதுபாடுதன்மையுடைய பாட்டுக்குப் பரிசில்கொடுத்தானென்றார் போலவு நினைந்து.

(௧0௩)

எய்துநீர்ச்சிலம்பின்கூர்மேகலை
யித்திமாநர்வருத்தம்வினைத்தொலையத்
தந்தநீர்த்தவளைக்குரங்கின்கிணர்
யுய்த்தொர்ப்புசலுடனிட்டவவன்றே.

இ - ள். அவன்புணர்தலாற் றவனைக்குரல்போன்ற குரலையுடைய கிண்கிணியும், நீர்மையையுடையசிலம்பும் உடனே பூசலிட்டன, அப்பொழுதே அந்நிலையை யுணர்ந்து அவன்புணர்தலான் இன்கூர்மேகலையுங் காதுலைவித்தித் தமக்கு வருத்தத்தை விளைத்தானென்பன போல அவற்றுடனே பூசலையிட்டனவென்க.

அன்றே - அப்பொழுதே. உய்த்து - அவன்புணர்ச்சியைநீக்கி.

(௧0௪)

எந்திரங்களுடனேயிடுபூசலை
வேந்தர்வேந்தவ்கொடுங்கோலினனாக
யாய்ந்துசேட்டுமருளானொன்றவநத
சாந்தமேநதுமுலையாள்கலந்தாமே.

எந்தி - எடுத்தி.

இ - ள். இருவரும் வேறுவேறாக நிகழ்த்துகின்ற தொழிலைத்தவிரதவின், அவ ளணிந்த கலங்கடாம், இவ்வருந்துமென்று யாங்கள் சேரல்கின்ற பூசலை வேந்தன் கேட்டுங் கொடுங்கோன்மன்னனாய் ஆய்ந்தருளான்; இனி யாம் ஒழிவோமென்று கருதினுற்போலே யொலியவிர்த்தனவென்க.

சுனாஅ

சிவகசிந்தாமணி.

கலங்கள் இரண்டுகாலத்தும் அவட்கேயொலித்தலின், அவள்கலமென்றே
கூறினார். (க0௫)

வேறு.

வீடுமலியுலகினவர்போலவீனையாடுந்
தோடுமலிகோதையொடுதுதைந்தவனாமின்போ
லாடுகொடியணிந்தவுயரலங்கல்வனாமார்பன்
கூடுமயிர்களையும்வகைகூறுகின்றேன்.

வீடுமலியுலகினவர் - சிவலோகம், பரமபதமென்கின்ற உலகிலுள்ள அரனும்
அரியும். இவர்களுக்கு ஈத்தசம்போகமுள்ளது. இனி அதிகாரதேவர்கள் அதிகா
ரத்தின்முடிவிற்குப் பற்றியாகவிரந்து முத்தியெய்துவதென்பதனால், உலகமென்
றது வீடுபெறுதற்குக்காரணமான சுவர்க்கமென்றுமாம். இனிப் போகமொழிந்தவந்
தைக் கைவிடதன்மிக்க வலகமென்றுஞ் சுவர்க்கமாம். சொடியணிதற்குக் காரண
மானமார்பு. வளையிற்றுதைந்தமின்போலே மாலையைத் தனக்கென்றே வளாந்த
மார்பு.

இ - ன். கோதையுடனே யுலகினவர்போலே வீனையாடுமார்பன் இலக்கண
யுடனே கூடுவதொரு மயிர்களைஞ்சுடங்கினைக் கூறுதலுறுகின்றேனென்றாரென்க.

நாலாநாள் அரசர்க்கு மயிர்களைத் தன்முறைமையென்றுகூறுதலின், இது கூறு
கின்றார். (க0௬)

உச்சிவனாவளர்ந்திளமையொழிந்தவுயர் திண்கா
ழிச்சலிபவிலையென வெழுதியவையுன்றிக்
கச்சுவிளிம்பணிந்ததொழிற்கம்பலவிதான
நச்சுமணிநாகருறைநாகமெனவிரித்தார்

இ - ன். வளையுச்சியிலேவளர்ந்து முற்றின காம்புகள் இப்படி அடகுடையன
இல்லையென்னும்படி. வெழுதியவற்றை நட்டுக் கம்பலமாகிய விதானத்தை நாக
லோகமென விரித்தாரென்க. (க0௭)

முத்தகநிறைந்தமுனையெயிற்றுமதயானை
மத்தகமுந்திருமகடன்வடிவுபட்டமாதோ
வொத்தகலமெண்முழுமென்றே நிகரிகழைத்தார்
மொய்த்தெரிசெம்பொற்றுகளினான்முடிவுண்டார்.

மத்தகமும், எயிறுமுடைய யானை.

இ - ன். துன்முடிவுகண்டார், நகரைத் தன்னிலொத்தஅகலம் என்முழுமென்
றோதி அதனுள்ளே யிரண்டருகும் யானையும் பொறுதகளால் நடுவே நிறுவுமாகக்
கோலஞ்செய்தாரென்க. (க0௮)

உழுந்தபயறுப்பரிசியப்பமருங்கலங்கா
கொழுந்துபடக்கூப்பிரனியாயிரமரக்கால்
செழுந்துபடச்செந்நென்றைத்தந்துண்கொடியறுகின்
கொழுந்துகுறைத்தணிந்துகொலேவழ்கணவரவைத்தார்.

இ - ன். வேற்கண்ணவர் உழுந்துமுதலியவற்றைக் கொழுந்துபடக்கப்பி யா யிரமரக்காலிலே செந்நெல்லை வளமைப்பதற்கு அன்றிலே யறுகையணிந்து இங்ஙனம் வைத்தாரென்க.

செழுந்த, உரிச்சொல் நறுகிரிந்தது.

(கருக)

செங்கயலிரட்டைநிறுவார்கடாஅணடி
பொங்குநொடிவார்முரசந்தோட்டிபுணர்ரும்ப
மங்கலங்கொட்டுமிவைமணியிற்புணந்தேந்தி
யங் நயற்குணரிவையர்கடெங்கிழங்கினின்றார்.

இ - ன். அரிவையா, தம்மை மணியாலேபுணந்து புணாகயல்முதலிய மங்கலங் கொட்டையுமேந்தித் தென்கிழக்கேநின்றாரென்க.

நிறுவார்ந்ததென்று - சாமரையை; விகாரம். இனிக்கும்பத்தோடே புணர்ந்த மங்கலங்கொட்டு மனவே சாமராகூற்றற்றென்றுமாம்.

(கக0)

வெள்ளருமமாலேவடகிழிநுவர்மின்போ
வெள்ளருவவாளுருவிநின்றனாடுவெடேல்பா
வெள்ளருகநோக்கியுபருமுத்தகலுமேந்திக்
கொள்ளருவமாலையவாகைநொழுதுநின்று.

இ - ன். வெள்ளியவடிவையுடைய மாலையணிந்த மகளிர்நுவர் வானையுருவி யடகிழக்கேநின்றார்; கண்ணையுடைத்தாகிய அழகிய மாலையுடையமகளிர் உழுத்த கலையுமேந்தி யன்றியுனெஞ்சுகத் தெய்வத்தைநோக்கித் தொழுது தென்மேற்கே நின்றாரென்க.

(ககஃ)

தோனாமலாகீரமுதுளும்புமணித்தால
மாவடமேற்றிசைகண்ணிருந்தவளிப்பஞ்சிச்
சீர்நிறையவவாயகலந்திருத்தத்திருநோக்கும்
வாரமுறைகருவிவடக்கிருந்தன உண்மாதோ.

இ - ன். மூங்கிலரிசுமுதலியனதுளும்பும் மணித்தாலம் வடமேற்றிசையிலே யாவலிருந்தன; வவாயகலத்தைச் சீர்நிறையத்திருத்துதற்குப் பட்சபாதமுறைமை யாகத் திருமகனோக்கும்பொற்குவி பஞ்சின்மேலே வடநிசைக்கண்ணே யிருந்தன வென்க.

பஞ்சி - வெண்ணிகல். உறைகருவி பாடமாயின், வாரமுறைகருவியென்க. (1)

பாணுயாமினெய்யவணைப்பைங்கிள்கங்கிள்தித்
தானிரவிதிங்கொடுசார்ந்திருந்ததேபோல்
வேணிநாசெய்கண்ணியொடுமெல்லெனவிரந்தான்
வாணுயரவோங்குருடைமன்னர்பெருமானே.

இ - ன். இரவீதான் பைங்கிள்களைச்சிந்தித் திங்களோடேசேர்ந்து அணையிலே

இருத்த தன்மைபோலே மண்ண்பெருமானும் இலக்கணையோடே பொருந்தியருத்
தலின் மென்மைதோன்ற விரும்பாதென்க.

செய் - உவமச்சொல்.

(ககக)

வேறு.

குளநென்முன்றிற்கனிதேன்சொரிசோலைக்குளிர்மணி
வளமைமல்கியெரியம்மடமந்திகைகரீய்த்துவா
னுளமையாடியிருக்கும்வனத்தீர்ஞ்சடைமாமுனி
கிளையைநீங்கிக்கிளர்சாபத்தினுவிதனாயினான்.

இ - ள். குளநெல்லுணங்கு முன்றிவன்கண்ணே கனி தேனைச்சொரிசின்
சோலையிடத்தே மணியெரிய, அதனைத் தீயென்று மந்திகருதிக் கைகாய்த்துதற்கு
உளமையாடியிருக்கும் வனத்தின்முனி தன்னை யொருவன்சுபித்தலின், வந்துதோன்
றின சாபத்தாலே சுற்றத்தைநீங்கி நாவிதனாயினானென்க.

(ககச)

க. ஆய்ந்தகேள்வியவன்கான்முனையாய்வழித்தோன்றினான்
ரோய்ந்தகேள்வித்துறைபோயலங்காரமுந்தோற்றினான்
வேந்தன்றன்னாற்கனிற்றூர்திசிறப்பொடுமேயினான்
வாய்ந்தகோலம்முடையான்பெருமஞ்சிகர்க்கேறான்.

(ககரு)

வேறு.

உ. நித்திலவடமும்பூணுமாரமுநிழன்றுதாழ
வொத்தொளிர்குழைகள்காதினன்றுபொன்னாசலாடப
பைத்தரவலகுற்பாவைகரகநீர்சொரியப்பாங்கின்
ஊர்த்தகன்பூசுவெள்வேல்வேந்தனுக்கிறைஞ்சினானே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். கேள்வியையுடைய அம்முனிவழியிலே பின்னையாய்த்தோன்றினான்;
தொக்கநூற்கேள்விநூற்றக்கற்று அலங்காரமென்பதொர் நூலுங்கண்டான்; அரசனா
டு வுடையதனே யானையும்பெற்றான்; அழகுடையான்; தன்னொழியின் மிகுதியால்
சுந்தரன். வித்தகன்; அவன் ஒருபாவைபோல்வான் நித்திலவடமுதலியன
நாழர் குழைபூசலாடக் கரகத்தினாவார்க்கப் பாங்கோடே வாய்ப்புசி வேந்தனை
வணங்குகானென்க.

கேந்தனுக்கு, கு - உருபுமயக்கம்.

(ககச)

நச்செயிற்றபவினோக்கின்மன்னாநடுங்கநோக்கி
வச்சிரவண்ணன்காப்பவாழியருழியென்னு
வச்சுதல் டொண்டமன்னனடிமுடித்தெளித்தூங்கை
யுச்சிலன்னடி மிருமாலையொளிமுடிச்சிதறினானே.

இ - ள். அரவினோக்குப்போலே யுன்பகைவரை நடுங்கும்படிநோக்கி வச்சிர
வண்ணன்காப்ப ஊழிகாலம் வாழ்வாயாகவென்று, அறுகையும் அரிசியையுங் கைக்

கொண்டு மன்னனடியிலும் முடியிலுந்தெளித்து அவற்றை யிலக்கணையுடையமுடியிலுச்சியிலே தெளித்தானென்க.

செல்வமுண்டாதற்கு வைச்சிரவணனைக்கறினன். (கக௭)

வாக்கினிற்செய்தபொன்வாண்மங்கலவிதியினேந்தி
யாக்கியமூர்த்தத்தண்ணல்வலக்கவுளுறுத்தியார்ந்த
தேக்கணின்னகிலினாவிதேக்கிம்குமுழைனாளை
நோக்கலனுணிநதுநொய்தாவிடக்கவுளுறுத்தினானே.

இ - ன். நூல்விதியோடே வாக்குண்டாகப் பொன்றாச்சமைத்த மங்கலமான கத்தியையெடுத்து அண்ணலது வலக்கவளிலேயுறுத்தி யிலக்கணையைக் குறித்து நோக்காதே கிழித்தேநோக்கி அவளிடக்கவுளிலே யுறுத்தினானென்க.

ஆக்கியமூர்த்தத்து-பொருத்தவிட்டமுகூர்த்தத்தே. நெய்யை யிடத்தேயுடைய அகிற்புகையையுண்டு தேக்கிந் குமுல். (கக௮)

ஆயந்தபொன்வாளை நீக்கியவீர்மதிப்பாகக்கன்மேற்
காயந்தவாண்கலப்பத்தே நயத்துப்புநீஇன்காரப் பொன்னாண்
டோயந்ததன்குறங்கினைவைத்துத்துகிஸ்னிற்றுடைத்துத்துய்தா
வாயந்தகைப்புரட்டிமாதோமருடகப்பற்றினே.

இ - ன். உறுத்தின பொறத்தியைப் பொச்சப் பின்பு இரும்பும் எஃகும் ஒரு நீர்மையாகக் காயந்த மயிர்க்கத்தியை மடிப்பாகம்போலங் கல்லிலேதீட்டிப் பூவை அக்கல்லிலேநிறுத்தித் தன்னுடையலேவைத்துப் பின்புசீலையிலேதுடைத்துக் கையிலே நாய்தாகப்பரட்டி உற்றுதுதெரியாதபடி முகத்தைத் தீண்டினானென்க.

“பூமைவையிற்பிடு” என்ப. குனிதலிற் பொன்னுண்டோய்ந்த குறங்கென் றான். (கக௯)

மேவரூ

எற்றியும்பிழித்தும்மிடையொற்றியும்
பொற்றிச்சந்தனம்பூகுகின்றானெனக்
கூற்றனன்முகங்கோலஞ்செய்தான்கடற்
முறையுஞ்செஞ்சுடர்போலசுகடர்ந்ததே.

இ - ன். ஏறவொதுகியும், இழியவொதுகியும், நடுவிறந்தும் கூற்றனன்மு கத்தை யழகுசெய்தான்; அது ஞாயிறுபோலே யிளங்கிற்றென்க.

சந்தனத்தைப் போற்றிப் பூகுகின்றானென எற்றியும்இழித்துமென்க (க௨௦)

கோதைப்பாரத்தினுந்தன்னாணினு
மேதிலான்முகநோக்குமிளிவினும்
பாதநோக்கியபான்மதிவான்முக
மேதமின்றியெடுத்தனன்மெல்லவே.

இ - ன். மாலையின்பாரத்தாலும், இயல்பாகவுள்ளநாணத்தாலும், நாவிதன் முகத்தையோக்குகின்ற இளிவரவாலும் கவிழ்ந்தமுகத்தை யேதமின்றும்படி அவன் மெல்ல வெடுத்தானென்க. (கஉக)

உருவச்செங்கயலொண்ணிறப்புள்வெரீஇ
யிரியலுற்றனபோன்றிணைக்கண்மலர்
வெருவியோடவிசும்பிற்குலாவிய
திருவிற்போற்புருவங்கடிருத்தினான்.

இ - ன். சிச்சிலிக்குவெருவிக் கயல் கெடுத்தலுற்றனபோலே கண்கள் வெருவி யோடும்படி புருவங்களைத் திருத்தினனென்க.

கண்கள் அஞ்சிப்பார்க்க விசும்பில்வளைத்த இருவில். (கஉஉ)

ஆரமின்னவருங்குயந்தான்களைந்
தோருமொண்டிறற்கத்திரிகைத்தொழி
னீரிற்செய்தடியேத்துபுரீங்கினான்
ரூரன்மாலேத்தயங்கினர்ககண்ணியான்.

தாரன் - சுட்டு.

இ - ன். தாரன் கண்ணியானாகிய அந்நாவிதன் மயிர்க்கத்தியையநீக்கிக் கத்திரி கையாற்செய்யுந்தொழில நீர்மையாற்செய்து வாழ்த்தி நீங்கினனென்க. (கஉ௩)

வேறு.

அன்னப்பெடைநடுக்கியசைந்துதேற்றநடையாளு
மன்னர்குடைநடுக்கும்மாலெவள்வேன்மறவோனு
மின்னுமணிக்குடத்தின்வேந்தரேந்தமண்ணடிப்
பொன்னங்கடிமலருந்துகிலஞ்சாந்தும்புனைந்தாரே.

இ - ன். அன்னப்பெடையை யஞ்சலித்து இளைத்து நடக்கின்றாளென்று பிற னைத்தெளிவியாத நடையையுடையாளும், மறவோனும் வேந்தர் மணிக்குடத்தேநீரை யேந்த மஞ்சனமாடி மலர்முதலியவற்றை யணிந்தாரென்க. (கஉ௪)

எஞ்சுற்றமென்றிரங்காதாகமெல்லாங்கவர்த்திருந்து
தஞ்சுற்றம்வேண்டாதமுலைக்கீழ்வாழ்வுதளர்கின்ற
நஞ்சுற்றவேனெடுங்கட்பாவைநல்கூர்சிறுநுசுப்பிற்
கஞ்சுற்றுழிப்புலர்ந்தாங்கணிரந்தாரம்மணிவடமே.

இ - ன். இடந்தந்து நம்மைத்தோற்றுவித்த ஆகமென்றருளாதே அவ்வாகத் தையெல்லாம் கைக்கொண்டு அடிபரந்து தாம் பிறந்தவிடத்தையுட்பட்ட வேண்டா மற் கொடியவாகிய முலையிள்தேயிருந்து குடிவாழ்க்கைதளருகின்ற நுசுப்பிற்கு, இவ்விடத்தை விடிவதற்குமுன்னே தப்பிப்போகவேண்டிமென்று அஞ்சினவிடத்தே விடிந்தாற்போல வடத்தையணிந்தார்; இத்தீங்கினைக் கேட்பீராகவென்க.

நஞ்சுதோய்ந்தவேல், பாவையதுநுசுப்பு. நல்கூர் - அடை. (கஉ௫)

கடுமண்மிசைமாரிசொரியச்சூழ்ந்துகமந்தெழுந்து
நெடுநன்னிமிராவிறாறுநெய்தோய்தளிர்மேனி
துழுதுண்ணிடைப்பெருந்தோட்டுவரவாயேழைமலர்மார்பன்
கழநன்மலர்ப்பள்ளிகளிப்பக்காமக்கடலாழ்த்தான்.

இ - ன். மாரி நீரைச்சுமந்து உலகைவலமாகவந்து உயர்ந்து வெங்கார்மண்ணி
லேசொரிய நிமிர்ந்தலாவிபோலநாறும் மேனிமுதலியவற்றையுடைய இலக்கணை
கழமணப்பள்ளியிலே களிக்கும்படி மலர்மார்பன் காமக்கடலிலே யழுந்தினுனென்க.

எழுந்தவும் பாடம்.

(கஉச)

வேறு.

வழங்குதாரவன் மார்பிடைமட்டுகப்
புழுங்குகோதைபொற்பின்றிறம்பேசலாம்
விழுங்குமேகம்விடாதுதழீஇக்கிடர்
தொழிந்தமின்னுக்கொடியொத்தொழிந்திட்டாள்.

உலகங் கொண்டாடப்படுதலின், வழங்குதாரவனென்றா. மட்டு உகாநிற்கவும்
பின்னரும் மட்டையுஞ்சுத்தற்குப் புழுங்குவதோர் கோதையென்று இக்கோதைக்கு
விசேடங்குநிற். புழுக்கம் - வேட்கையாற்றோற்றமென்க.

இ - ன். தாரவன் மார்பிடைத்தங்கிய கோதைபோல்வாளுடைய அழகின்
கூற்றைச் சிறிதுஉவமைகூறலாம்; தன்னை உள்ளடக்குதற்குரிய மேகம் உள்ளடக்க
மாட்டாதே புறத்தே தழீஇக்கிடத்தலாலே பழையதன்மையை யொழிந்ததொரு
மின்னையொத்துத் தங்கினுனென்க. (கஉஎ)

தாமமார்பனுந்தையலுமெய்யுணர்
வாமிதென்றறியாதுகளித்தவர்
தூமங்கொப்புளிக்குந்துகிச்சேக்கைமேற்
காமனப்பணைக்கள்ளுகவைகினா.

இ - ன். சேவகனும், இலக்கணையும் இது தம்முடம்பென்றுணருமுணாவறியாது
ஒருவர்மெய்யின் ஒருவர்மெய்யயங்கிக் களித்தவர்கள் பின்னுஞ் சேக்கைமேலே காம
னப்பணையிலே வைகினுரென்க. (கஉஅ)

வேறு

மாதாதன்வனப்புநோக்கிமகிழ்ந்து கண்ணிமைத்தல்செல்லான்
காதலித்திருப்பக்கண்கள்கரிந்துநீர்வரக்கண்டம்ம
பேதைமைபிறரையுள்ளியழுபவரச்சேர்தவென்றான்
வேதனைபெருகிலேழ்க்கண்டயுமிழ்ந்திட்டவன்றே.

இ - ன். அவளழகைநோக்கி மகிழ்ந்து கண்ணிமையானாய்க் காதலித்திருத்த
லால் அவன்கண்கள்கரிந்து நீர்வர, அதனைக்கண்டு, கேட்பாயாக; பிறரானினைத்தழு
பவரைச் சேர்தல் அறியாமையானென்றான்; அவ்வளவிலே வருத்தமிருதலிற் கண்
கள் தீயைச் சொரிந்தனவென்க.

வனப்புநோக்கிக் கண்கரிந்தது-ஆக்கம்பற்றிப்பிறந்த மருட்கையென்னு மெய்த்
பாடு; மருட்கையாவது வியப்பு. (கஉக)

நாறுசார்த்தழித்துமலைபரிந்துநன்கலன்கள்சிறந்திச்
சேறுபுசெம்பொனாழிமணிவிரனெரித்துவிம்மா
வேறியுமிழிந்துமூனும்புருவங்கண்முரியநொந்து
தேனூர்நீர்த்தசெந்தாமரைமுகம்வியர்த்துநின்றான்.

இ - ள். சேறூறின்று அழித்துப் பரிந்து சிந்தி நெரித்து விம்மிப் புருவங்கள் ஏறியுமிழ்ந்தும் முரியும்படி நொந்து முகம்வியர்த்து நின்றான். (கஉ௦)

இற்றதென்னாவியென்னவெரிமணியிமைக்கும்பஞ்சிச்
சிற்றடிப்போதுபுல்லித்திருமான்கிடப்பச்சேந்து
பொற்றதாமமாயிற்போந்துகருமுத்தம்பொழிவவேபோ
லுற்றுமைகலந்துகண்கள்வெம்பனியுருத்தவல்பே.

இ - ள். திருமகன் வேறேருபாயத்திற்கு இவளாற்றுவென்றுணர்ந்து இற்றதென்னவியென்னச் சேறடியைப்புல்லிகிடப்ப, அவளமுதுகண்டு ஊடல் தீரக்கருத விற்கண்கள் நீராயுருத்தனவென்க.

சேந்து பொலிவுடையவென்க. பொற்பென்னுமுரிச்சொல் திரிந்தது. தாமமாயினின்றும் புறப்பட்டுச் சிறிது கரியநீர்மையையுடையமுத்தஞ் சித்தவனபோலே கண்மைகலந்து வெய்யவாகிய பனியையருத்தன; ஊடல் முழுதந்தோமையின் வெம்பனியாயிற்று. பொழிதல் ஈண்டுத் தன்வினை. உற்று - ஊடலிந்தலுறவெனத் திரிக்க. * “பொய்ப்ப விடேள மெனநெருங்கிற் றப்பினே - நென்றடி சேர்தலு முண்டு.” என்றராகவின், அடியில்வணங்கியபின்னும் ஊடல்தீராதமுதாளென்றல் கற்பிற்குப் பொருந்தாது. “இளியே யிதவே” என்னுஞ்ஞத்திரத்தில் அழுகையாவது அவலமும் கருணையுமாதலின், † “கடமலருண் கண்புறம்” என்னுங்கவியில், “தானுற்ற-நோயுரைக் கல்லான் பெயருமன் *** சேயேன்மன் யானுந் தயாழப்பேன்” என்றவழிப் பிறன்கட்டோன்றிய இளிவரல்பொருளாக அவலந்தோன்றிறைபோல, இதனையும் பிறன்கட்டோன்றிய இளிவரல்பொருளாகப்பிறந்த கருணையென்று கொள்க. வணங்குதல்-அவற்செளிவரவு. அதனாற் கருணைபிறந்தது. அழுகை ஈண்டுக் கருணை. இதனாற் ஊடலீரக் கருதினோம். (கஉ௧)

கொண்டபூணின்னைச்சாரந்துருலாய்க்கொழுந்தின்றகொம்பே
கண்டுகண்கரிந்துநீராயுகுவதுசரக்கலாமே
பண்டியான்செய்தபாவப்பயத்தையார்க்குரைபபன்றேன்காள
வண்டுகொள்வருடிகங்கைவரந்தரபொழிமினென்றான்.

* கலித்தொகை, ழன்றுவதுமநதம், உச.

† ,, இரண்டாவதுதிறிஞ்சி, க.

இ - ன். அக்கருணைபிறந்தமையின், இனி மொழிகூறுதற்கு இடமென்றிற்று, நியணிந்தபூண் நின்னைச்சாருதலாலே குலாவிக் கொழுந்தினுதற்குக் காரணமானகொம்பே! நின்னைவிடாமற் பார்த்தலாலே கண்கரிந்து நீராயுருவதனை நீயறியாது கரக்கலாமெயெனவினாவினான்; ஆண்டு அவட்குச் சிதைவுபிறர்க்கின்மையென்னுமெய்ப்பாடு பிறத்தலின், அவள் உத்தரங்கூளுமையாற்றான் அதனைபுணர்ந்து நிறையழிந்து, தேன்கான்! வண்டுகான்! யான் முற்பிறப்பிற்செய்த தீவினையின்வினைவை நுமக்கன்றி வேறு யார்க்குரைப்பேன்; இனி நீங்கள் நங்கையைக் காலையொழி வரந்தரும்படி கூறுமின்னென்றானென்க.

சிதைவுபிறர்க்கின்மையாவது-புணரக்கருதி புள்ளஞ்சிதைத்து நிறையழிந்துழிப் புறத்தார்க்குப் புலனாகாமையென நெஞ்சினென்றத்தல். பிறர்க்கின்மையெனவே தலைவனுணரும். இது கற்பிற்சூழித்தென்றோ. இம்மெய்ப்பாடு இவட்குநிகழ்ந்தமையானுணர்ந்து இடையிலவந்த புள்ளைநொக்கி, இனி நுமக்கு எளிது; நீர் ஊடநீர்ப்பீராகவென்றான்; ஊடர்க்குக் காரணமின்றியும் இத்துணையெல்லாம் நிகழ்ந்ததற்கு வருந்தினானென்க.

(ககஉ)

பூவையுங்கிளியுங்கேடும்புழையுமுடம்பவைநதுநோக்கிக்
காவலன்மடந்தையுள்வங்குகொலோவரும்புகொல்லோ
சாவம்யாமுருகியொன்றுந்தவறினென்றநூநங்கை
பாவையென்றிரதுமென்றபுறனாகடம்முட்டாமே

இ - ன். பூவையுங்கிளியும் அவன்வருத்தக்கூற்றைக்கேட்டுக் கூட்டின்வாயிலிலே முகத்தைவைத்துப் பாத்திருந்து தம்மற்றும் யாமும் நஞ்சேவல் இங்ஙனம் வளங்கி யூடநீர்க்குமிடத்துத் தகாதென்று மனமுருகி யிறந்துபடுவேம்; இதுகண்டும் அருளாதவிவண்மனது கல்லோ! இரும்போ? அநிகின்றலமென்றன; என்றபின் னும் அப்பறவைகடாம், நங்கையி! பாவாயி! இவன் சென்றுத் தவறினன், இனி நீயருளாயென்று இரக்கக்கடவெமென்றவ கூறுவென்க.

அவை அவ்ஊடநீரக்கூறியதன்மை தாமுணரத்தோளுமையின், இவனிறந்து படுமெனக்கருதி யிங்ஙனங்கூறின.

(ககக)

பெற்றகூழுண்டிராளும்பிணியுழந்தருததும்பேதாய்

* முற்றிமைமொல்லின்னங்கைமுன்றுநாள்புகில்காட்டான்
பொற்றொழிதததையிரேபொத்துதும்வாயையென்றே
கற்பித்தார் பூவையாந்தவகாரணக்கிளவிதபமால்.

இ - ன். அங்ஙனம் உசாவின்வளவில், பூவையார் தமக்கு மெல்லருங்காரியத்திற்குக் காரணமாகிய சொற்களாலே, பேதாயி! யாம் பெற்றதெனவையுண்டு நாடோறுங் கூட்டிலேபிணிப்புள்ளி வருந்தியிருப்பேம், இத்தன்மையெமாயியாம் முதுக்குறைமைகூறின், பொற்றொழி யாகிய நங்கை நமக்கு முன்றுநான் அறிகில்காட்டாளாதலாற் தத்தையிரே! நும்வாயைப் பொத்துநினைன்று கற்பித்தாரென்க.

தத்தையிரேயென்றது இழிவுசொற்பு.

(ககச)

* முற்றன்மையென்றும் பாடம்.

க. பழியொடுமிடைந்ததேனுஞ்சீமடிபரவினாற்கு
வழிபடுதெய்வமாகிவரங்கொடுத்தருள்வேண்டு
மொழிபடைக்களிற்றுபோலவுயங்கவுமுருகினோக்காப்
பிழிபடுகோதைபோலாம்பெண்டுகாக்கெடப்பிறந்தாள். (கூரு)

உ. ஈன்றதாயானுமாகவிதனைக்கண்டுயிரைவாழே
னன்றியான்சாவலென்றேநலக்கிளிநூலின்யாப்ப
மான்றவண்மருண்டுநக்காள்வாழியவரம்பெற்றேனென்
றான்றவனாரப்புல்லியணிநலம்பரவினானே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

க. பிழிபடுகோதைபோலாம்பெண்டா - உபாயத்தாற் றேனைவாங்கிக்கொள்ளப்
படும். கோதைபோலேயாம் பரத்தையர். தம்மியல்புகெட்டுப் பொருள்வேட்கை
யால் அதன்றன்மையராவராதலின், ஆமென்றார். அக்கோதையை யுபாயத்தால்
நெகிழ்த்துவாங்கிநிற்போல் இவர்க்கும் பொருளால் மனம்நெகிழ்த்து இன்பங்
கோடல்வேண்டும். கெடவென்பது பொல்லாராகவென்னும்பொருட்டு. ஐ-அசை.

உ. இதனை - இவனிற்றுபட்டால் இவட்கு உளதாம்பழியை. யானும் - இவட்
குப் பின்னையாகியானும்.

இ - ன். நற்குணத்தையுடையகிளி, பூவையின்மொழியைக்கேளாதே வேல்
தைத்துநின்ற களிறுபோற் கணவன்வருந்தவும் நெஞ்சருகாத பரத்தையர் தன்குழிப்
பிறப்பாற் பொல்லாராகப்பிறந்தவன், தன்கணவன்செயல் பழியோடே மிடைந்ததா
யினும் அதுதீர அடிபரவினவனுக்கு வரங்கொடுக்கவேவேண்டும்; இங்ஙனஞ்செய்
யாமையின், நிகழ்கின்றவிதனை யான்கண்டு உயிராக்கொண்டிரேன்; யானும் இங்
ஙனம் மான்றவனைப்பெற்ற தாயாந்தன்மையேனும்படி நான்றுகொண்டு சாவக்கட
வேனென்றுகூறி நூலாலே கழுத்தையாப்ப, அவளிடனைக்கண்டு இதனன்புடை
மையாலேமருண்டு நக்காள்; அதுகண்டு அவனமைந்து வரம்பெற்றேனென்று புல்லி
நலத்தைப் பரவினானென்க.

வாழியவென்றது கிளியை. தாயாந்தன்மையேனென்றது, இங்ஙனங் கொடியவ
னைப்பெற்ற கொடியவளாகக்கடவேனெனக்கருதி. கொடுமை - வலியச்சாதல். ()

வேறு.

நிறையோதநீர்நின்றுநீடவமேசெய்யினும்வாழிநீல
மறையோவரிவைவரிநெடுங்கணைக்கிலையால்வாழிநீலங்
கண்ணெவ்வாயேனுங்களித்துநகுதியின்
வண்ணமிதுவோமதுவுன்பார்சேரியையோவாழிநீலம்.

வாழி - இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. களித்துநகுதி - தேனையுட்கொண்டு அலர்நி; செ
ருக்கிச் சிரியாநின்றபெயன்பதும் பயந்தது. வண்ணம் - நிறமுஞ் சாதியுந்தோன்ற
நின்றது.

திருநிறக்காமவல்லி திருக்கவீன்கொண்டுபூத்துப்
பெருநிறங்கவீனியார்த்தசுற்பகம்பிணைந்ததேபோ
லருநிறக்குரிசின்மார்பத்தசைந்தனளலங்கல்வேலு
நெரிவுற்றதடற்றுவாளுநீலமுநிகர்த்தகண்ணாள்.

நெரிவுற்றதடறு - சருச்சொபட்ட புறத்தையுடையவுறை. தடத்துவாமென்ற
பாடத்திற்கு நெரிவுற்றநீலமென்க; வலியவலர்த்தின நீலம்.

இ - ள். கண்ணாள், காமவல்லி திருவினுழகைக்கொண்டுபூத்துக் கற்பகத்தைப்
பிணைந்தாற்போலே குரிசின்மார்பிலே யவசத்தாலே துயின்றாளென்க. (கசு0)

வேறு.

க. மணிக்கணமாமயிற்சாயன்மாதரு
மணிக்கருதன்னதோளசசீயமும்
பிணித்தாதலாற்பின்னிச்செல்வழிக்
கணித்தாள்கனோழ்கழிந்தகாலையே. (கசுக)

உ. சூட்டுஞ்சுண்ணமுமணிந்துசந்தர
மோட்டியொன்பொனாலோங்குதாரோடு
பூட்டிக்குண்டலம்பொறப்பெய்தபின்
மோட்டுபுர்த்தொளிர்தடம்வளாயினார். (கசஉ)

ங. பாணாய்யனபைநதுகிலைந்
தானிரையினத்தலந்நிலேறான்
மானிரையினம்மருளுநோர்க்கு
நுனையிருணுமொருநாயினான்.

இவைமூன்றுமொருதொடர்

உ. சுந்தரமோட்டி - சிந்தாரப பொடியைப்பூசி.

இ - ள். மாதரும் அரசன்முற முற்பிறப்பிற் பிணித்தகாதலாலே பிணைந்து
செல்கின்றவனவிலே யறுதியிட்ட நான்களேழுங்கழிந்த எட்டாநாளிலே ஒப்பித்தற்
குரியார் தாரோடே சூட்டுஞ்சுண்ணமுமணிந்து ஒட்டிப்பூட்டிப்பெய்தபின் வளாயி
னார்; அவர் வளைத்ததன்மீன், ஏறலன் அணிந்து மகளிருயிரையுண்ணும் ஒருவன
யினென்க. (கசுக)

சுந்ததைதன்மகன்சுட்பொற்குழித்தே
னினங்கவர்ந்துணவிலிற்றுமும்மதத்
தந்தனன்னையானையேறினான்
குளிந்தசாமரைகுளிர்சங்கார்த்தலே.

இ - ள். முன்பு சுந்ததைமகனென்று உலகங்கருதப்பட்டவன் இப்பொழுது

குழியினையுஞ் சொரியுமதத்தினையும் அநந்தனையொத்த நெடிய கையினையுமுடைய யானையையெறினான்; அப்பொழுது கவரிகள் வீசின; சங்குகள் ஆர்த்தனவென்க. (1)

வேறு.

க. இரும்பிடிநாறுகுழவி றுவாரினிந்தேபோற்
கரும்பொடுகாய்நெற்றுய்த்துக்கருப்புரக்கந்தினின்
கரும்புகுழ்மதத்தஞ்ஞாமணியெனுஞ் குழியானைப்
பெருந்தகைப்பினையன்மன்னர்முடிமிதித்தேறினானே. (கசடு)

உ. சட்டகம்பொன்னிற்செய்துதண்கதிரவெள்ளிவேய்ந்து
வட்டநல்வரைமவாய்ப்பநிரைத்துமேன்மணிகள்சேர்த்திச்
கட்டுதற்கரியமுத்தின்னொத்துவாய்நாற்றிபூநீர்ப்
பட்டவான்பவளக்காம்பின்குடைநிழற்பரிதியொத்தான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். கரும்போடே நெல்லைத்துய்த்து நாறுபிடிசூழ ஒரு பெரியவாரினின்றும் போலக் கருப்பூரமணிந்த கம்பத்தே சோந்துநின்ற ஞாமணியென்னும் யானையை மன்னர்முடியை மிதித்தேறினவன், பொன்னாலே சட்டத்தைச்செய்து வெள்ளி யாலேவேய்ந்து வரைத்தாலே வட்டத்தைநிரைத்து அதன்மேலே மணிகளையழுத்தி விலையிதெற்கரிய முத்துத்தாமத்தைவீளம்பிலே நாற்றவும்பட்டுப் பவளக்காம்பையுடையதோர் குடைநிழலிலிருந்த பரிதியையொத்தானென்க.

ஏறினான் - சொழின்பெயர்; கட்டி. யானையின்பெயரும், ஏறினமுறைமையும் முற்கூறாமையிற் பிற்கூறினார். (கசசு)

மடற்பனைக்குழாத்திற் பிச்சநிரைத்தனமன்னாசூழ்ந்து
புடைக்களிறேறித்திங்கடபொழிந்திர்க்குப்பையன்ன
வெடுத்தெறிகவரிவீசவியம்பலமுழங்கியார்ப்பக்
கடற்படைவெள்ளஞ்சூழக்காவலன்விந்சேர்ந்தான்

இ - ள். பிச்சங்கள் பனைக்குழாம்போலே நிரைத்தன; அவ்வளவிலே காவலன், மன்னர் பக்கத்திற் களிறுகள்லேயேறிச் சூழ்ந்து கவரியைவீச, இயமார்ப்ப, படைவெள்ளஞ்சூழ வீதியைச் சேர்ந்தானென்க. (கசஎ)

அடிநிலமுறுதணையருவருத்தமரினாலித்
திடுமயிர்சிறகராகவெழுந்துமேற்பறப்பவேபோற்
படுமழைத்துளியிற்பாய்மாப்பரந்தனநிரந்தபொற்றே
ரிடைநிலமின்றிவேழமீண்டினமன்னர்தொக்கார்.

அப்படைசூழ்ந்தபடி கூறுகின்றார்.

இ - ள். அமரில் ஆவீத்து அடிநிலமுறுதலையருவருத்து காணி இட்டமயிர் சிறகுபோலேதோன்ற எழுந்து பறப்பனபோலே பாய்ந்துசெல்கின்ற மாப் பரந்தன; தேர் நிரந்தன; இடைவெளி யின்றும்படி வேழம் ஈண்டின; வீரருந்தொக்காரென்க.

துளி எண்ணிறத்தற்குவமை.

(கசஅ)

கொழுமடம்பெண்ணையின்றகுரும்பையுஞ்செப்புங்கொங்ரு
விழுமுலேதடத்தினுடன்கணவனைக் காணவேகிக்
கழுமொலியரவவானங்களைபெயலகடற்பெய்தன்ன
குழுமொலியரவமீண்டிக்குடிகாபொளந்ததன்மே.

இ - ள். மக்களெல்லாம் இலககணையுடைய கணவனைக் காணவேகி ஈண்டு
தவின், நகர் பொலிந்ததென்க.

வானங் கடலிலேபெய்த ஒவியன்ன திரண்டவரவத்தோடேயீண்டி. கடல்
பழையவொலிக்கும், பெயல் புதியவொலிக்குமுபவம. (கசுசு)

ஒள்ளிலைச்சூலந்தெண்ணீருலாழுகில்கிழிக்குமாடக்
கொள்கொடிக்குமாத்தினுலுங்கொழுநறம்புகையினுலுந்
தெள்ளுறுசுண்ணத்தாலுந்தேமலாதுதுகளினுலுந்
புள்ளினம்பொழுதுநாணுபுலம்பிக்கூடடைந்தவவந்தே

இ - ள். சூலம் தெளிந்த நீர்ப் பரந்த முகிலைக்கிழிக்குமாடத்திற் கட்டின கொடித்
திரண்முதலியவற்றாலே கதிராமறைந்து பாவைத்திரள் பகற்பொழுதக காணவாய்
வருந்திக் கூட்டைச் சேர்ந்தனவென்க.

கடலிலேயுலாவும் முகிலுமாம்.

(கரு0)

பைந்தொடிமாளிர் பாங்கர்பரிந்து நூல்சொரிந்தகாசு
சிந்தினதழலென்றஞ்சிச்சிறையனநிலத்தைச்சேரா
விந்திரகோபமாமென்றாமயில்குனிந்துகுத்திச்
சிந்தையிற்தேம்புததாமேதிரும்பிநிக்நவந்தே

இ - ள். கணவா ஊழனமகளிர்மேகலையைப் பற்றி அதுபரித்தவின் நூல்சொ
ரிந்த மணிகள் சிந்தினவற்றை நெருப்பென்றஞ்சி யன்னம் நிலத்தைச் சேராவாயின;
அவற்றை யிந்திரகோபமென்று மயில்கள் குத்தி அவையன்மையின் நெஞ்சாலே வரு
ந்த, ஒளிவிட்டமணிகள் அதற்கு நக்காற்போன்றிருந்தனவென்க.

இப்பறவைகள் ஆண்டுவளத்தன.

(கருசு)

வெள்ளைமைகலந்தோர்க்கின்கிண்கிணியிழற்றியார்ப்பப்
பிள்ளைமைகாதல்கூரப்பிறழ்ந்துபொற்றோடுவிழது
துள்ளுபுசெலியேதோற்றந்தொடுகழற்காமன்காமத்
துள்ளுயிரறியப்பெண்ணுய்ப்பிறந்ததோர்தோற்றமொத்தார்.

இக்கவிமுதலாக வேட்கைபிறவாப்பருவத்தாரும், பிறக்கின்றபருவத்தாரும், பிற
ந்த பருவத்தாரும்மென *மூன்றுகூறுக்கிக் கூறுகின்றார். †“பேதை யல்லே பேதையங்
குறுமகள்-பெதும்பைப் பருவத் தொதுங்கினை புறத்தென” என்றவிற் பேதை வேட்
கைபிறவாப் பருவத்தாதலும், பெதும்பை வேட்கைபிறக்கின்ற பருவத்தாதலும் பெற்

* இப்படியே வடநூலாரும் மகளிளை மூன்றுகூறுக்கி வழங்குவர்.

† அகநானூறு, களிற்றியானைநிலா, எ.

றும். இவையொழிந்த மங்கை, மடந்தை, அரிவை, தெரிவையென்னும், பெயர்கள் வேட்கைபிறந்தபருவத்துப் பெயர்களாம். அன்றியவையும் பலபருவத்தை யுணர்த்தும் பெயர்களெனின், அதுமுன்னுல்களிற் கூறாமையானும், சான்றோர் வேறுபாடு கூறாமன் மகளிர்க்குப் பொதுப்பெயராகச் செய்யுள்செய்தலானுந் தேவார்க்கும் அது கருத்தென்றும். இனி உலாவிற்கங்கமாகப் புதியதூல்களிற் கூறியலிதி இதற்கா காமையுணர்க.

இ - ன். வேட்கைபிறவாதமகளிரா தம் பிள்ளைத்தன்மையாலே காண்டற்குக் காதன்மிகக் கிண்கணியார்ப்பத் தோடுவீழத் துள்ளாநின்று நோக்கோடுசென்றதோற் றல் காமன் காமத்தினின்புத்தை மேனுகர்ந்தறிதற்குப் பெண்ணாய்ப்பிறந்த தோற்றத் தை யொத்தாரென்க

உள்ளொன்றுகொள்ளநோக்காது வெள்ளைமைகலந்த நோக்கோடுஎன்க. (1)

தன்னெறிவளரக்காமன்றான்முலையிரண்டுமாகி
முன்னரேவளாகின்றற்போவ்முகிழ்முலையுத்தமேந்திப்
பொன்னெறிமணியிற்பொங்கிக்குழல்புறம்புடைப்பவோடிப்
பின்னிநீஇவைத்தபோலப்பெதும்பையர்விதும்பிநின்றார்.

இ - ன். பெதும்பையா, காமன் தன்னீதி யுலகிலேவளரும்படி மகளிர்முலையிர ண்டுந்தானாகி வளர்கின்றற்போலே முகிழ்த்தமுலையிலே முத்தத்தையேந்திப் பொன் னிலேவந்து தாக்குகின்ற நீலமணிபோலே குழல்பொங்கி முதுகிலே புடைக்கும்படி யோடி மனமகைந்து முன்னரே நின்றாரென்க.

போலே முகிழ்த்தவென்க. எறிதல் - “நிலாயெறிதல்” போனின்றது. பின் னுந் தலைநிறுத்திவைத்தாந் போலே நின்றாரென்றது - சேரகிறத்தினுந் போல நின் றமை கூறிற்று. இனிச் காமன்றான் தன்னெறிவளர முலையிரண்டுந் தனக்குண்டாய் வளர்கின்றற்போலே நின்றாரென்றுமுறைப்ப இது வேட்கைபிறக்கின்றாரைக் கூறிற்று. (கடுக)

ஆணரிசிலாவிசுமாலையாந் குபுல்லென்னன்போகித்
துணரிசிலாவிசுமாலையெய்துநதர் றோழிசேர்த்து
மணரிசிலாவிசுமாலையெய்துமயங்குகின்றார்
பணரிசிலாவிசும்பைம்பொற்கொடிமணிமலர்ந்ததொத்தார்.

இ - ன். ஒளியைவீசும் மணிமாலையையுடைய மங்கையா தாம் ஆடுகின்ற ஒள் னைவீசும் மாலையையுடையவாருகு புல்லென்பபொய் நிலாவைவீசும் மாலேக்காலத் துப் பிறைபோலுறுதலையுடைய தோழியைச்சேர்த்து மயங்குகின்றவர்கள் ஒளியைவீ சும் பொற்கொடி மணியைப்பூத்ததன்மையை யொத்தாரென்க

பணிகொடி - ஒற்றத்தொடிகள் தாழ்சின்றெகாடி பணி பரத்தலுமாம். இது கிறிது வேட்கைபிறந்த மயங்கிடுகளைக் கூறிற்று. (கடுக)

வள்ளுகிவரித்தொத்திவ்வலமுலேநோக்கினுளை
புள்ளியிருண் ணுங்கூற்றினுடலுறு நண்ணிந்துபொங்குக
கள்ளியிருண் ணுமாலேக்கதுப்பொருகையினேந்தி
கவளிகவளியெங்கிட்டன்னகங்குகாராமல்கினோ.

உகிராலேயெழுதினமுலை-எழுவாய். கரிந்தென்றார், கோபத்தாற் கருகிடுவென் றுற்போலவுந் தோன்ற. மாலையிற்றேனினைது மணத்தையுண்ணுமயிர்.

இ - ன். செறிந்தவிருளுக்கு விளக்கிட்டாற்போலுந் தோற்றப்பொலிவையுடைய நங்கைமார், தம்முலை தம்மைநோக்கினோகக் கூற்றுப்போலே கோபித்துப் பொங்கக் குலைத்தகதுப்பை யொருகையாலேயேந்தி நிறைந்தாரென்க.

இனிக் கதுப்பையேத்துதலின், திருளிலே விளக்கிட்டன்னவென்றுமாம். இது முதலாக வேட்கைமிக்காராகக் கூறுகின்றார். (கருடு)

மட்டொளித்துண்ணுமார்தர்மாண் புபேரீன்மையுநதுவண்ணப் பட்டொளித்தொழியவல்குற்பசுங்கதிர்க்கலாபந்தோன்றக் குட்டநீர்க்குவளைக்கண்கள்விருந்துணவிரும்பிசின்ரு ரட்டுந்தேனணிந்தமாலைப்பவளக்கொம்பணிந்ததொத்தார்.

மாலையையுடையதோர் பவளக்கொப்பை யொப்பித்ததன்மையை யொத்தாரென்றது-முற்கூறியவரைச்சுட்டிற்று. கள்ளைக் கர்த்துண்ணுமாக்கள் கரக்கவுந்தோன்று மாறுபோல, மேகலை வண்ணப்பட்டிலே யொளித்துக் கிடவாநிற்கவுஞ் சிறிதுதோன்றவென்க.

இ - ன். அவர்கள் மேகலைதோன்றக் கண்கள் இவனிடத்துப்புகுமையை மறைந்துதகர விரும்பியேனின்றாரென்க. (கருசு)

பெரும்பொருணித்ச்செங்கோற்பெருமகனாக்கம்போலப் பரந்திடமின்றிமேலாற்படாழுலைகுவிந்தகீழா லரும்பொருணிதிகளாவரசனிற்சுருங்கிநைந்து மருங்குகொந்தொழியவீந்மடந்தையரிடங்கொண்டாரே.

பெரியபொருளாகிய நீத்பொருந்தின செங்கோலையுடைய பெருமகன். ஆல்-அசை.

இ - ன். தன்மேலேயிருந்து பெருமகனாக்கம்போலே மார்பு இடமின்றும்படி பரந்து குவிந்த படாமுலைக்கீழேயிருந்து, பொருளாகிய நீத்யைக்கேளா அரசனைப் போலே நைந்து இடை நோம்படி மடநதையர்வந்து வீதியையிடமாகக் கொண்டாரென்க.

இதுமுதலியமூன்றகவி பின்புலந்தோகாக் கூறுகின்றன. (கருஎ)

செல்வர்க்கேசிறப்புச்செய்யுந்திருந்துநீர்மார்தாபோல வல்குற்றகுழுலைக்குமீந்தாராணிசலமாயவெல்லா நல்கூர்ந்தார்க்கிலைசுற்றமென்றுதுண்ணுகப்புகைய

வொல்கிப்போய்மாடஞ்சேர்ந்தாரொருதடக்குடங்கைக்கண்ணார்

இ - ன். கண்ணார், தமதுதகப்பு மிடித்தார்க்குச் சுற்றமின்றியிருந்ததென்று வருந்தாநிற்கவுஞ் செல்வர்க்குப் பின்னும் வேண்டுஞ்சிறப்புக்களைச்செய்யும் பொல்லாதநீர்மையையுடைய மாந்தரைப்போலே அல்குற்றும் முலைக்கும் அணிகலமாய வெல்லாம் ஈந்தார்; ஈந்தபின்பு போய் மேனிலத்தைச் சேர்ந்தாரென்க. (கருஅ)

கார்வளர்மின்னுவிசங்குண்டலங்காய்பொலேலை
யேர்வளர்பட்டமேற்பவணிந்துருள்சுமந்துதிங்க
னீர்வளர்நீலம்பூத்துநிரைத்தபோனிரைத்தமேலால்
வார்வளர்முலையினுர்தமாழைவாண்முகங்கண்மாதோ.

இ - ள். திங்கள்பலவுங் காரிலேதோன்றிய மின்னவிசங் குண்டலமுதலியவற்
றைப் பொருந்தவணிந்து இருளைச்சுமந்து நீலத்தைப்பூத்து நிரைத்தனபோலே முலை
யினுர்தம் இனையமுகங்கள் மேனிலத்தேநிரைத்தனவென்க. (௧௫௬)

குறையணிநொண்டவாரேகோதைகாரொடரவோடிச்
சிறையழிசெம்பொனூந்தித்தேன்பொழிந்தொழுகவேந்திப்
பறையிசைவண்டிபாடப்பாகமேமறையநின்றார் [தார்.
பிறையணிகொண்டவண்ணல்பெண்ணொர்பால்கொண்டதொத்

இ - ள். செம்பாதி குறையாகப் பூணணிந்தவளவிலே பின்னையார்வந்தாராக,
முன்பே யவர்க்குச்சொடுத்தற்குச் சமைத்தெடுத்த கோதைகள் தம்மிற்பிணங்க
வோடிச்சென்று சிறையழிந்ததேன் செம்பொனூந்தியிலே பொழிந்தொழுக அக்கோ
தையையேந்திச் செம்பாதிவணியாத நாணத்தாலே யொருபாகமறையநின்றவர்கள்,
அண்ணல் ஒருபாலிலேகொள்ளப்பட்ட பெண்ணையொத்தாரென்க.

பறை - பறத்தல (௧௬0)

பொன்னரிமாலையுண்டிபூஞ்சிகைகுலாவிமுன்னை
மின்னரிச்சிலம்புதொட்டுவிருப்பொடுவினாந்துபோவான்
கன்னியராடிநோக்கித்தம்மைத்தாங்கண்டுநாணிப்
பின்னவையணிந்துசெல்வாரிடம்பெறாத்தொழிந்துபோனார்.

இ - ள். கன்னியர் அவனைக்காணவேண்டுமென்கிற விருப்பத்தாலே போத
ற்குவினாந்து பொன்னரிமாலையாக கழுத்திலேபூண்டு பூஞ்சிகையிலே யதனைவைத்
தாராகக்கருதி அதனையொழியப் பூஞ்சிகையைமுடித்துத் தொட்டுக் கண்ணாடியைப்
பார்த்துத் தம்மையதிலேகண்டு நாணிப் பின்பு அவையணிந்துசெல்கின்றவர்கள் காண்
டற்கிடம்பெறாதே தவிர்த்துபோனாரென்க. (௧௬௧)

முத்துலாயநடந்தகோலமுலைமுதன்முறறமெல்லாம்
வித்தியவேங்கையையும்விழுப்பொனும்விவங்கக்காமத்
தொத்துநிலம். நெரிந்துகண்டார்கண்சுடர்சுடர்ந்துநின்ற
ரொத்தொளிர்காமவல்லியொருங்குபூத்தலர்ந்ததொத்தார்.

இ - ள். கண்ணற்கண்டவர்களுக்குக் காமத்தியின்றொத்து நின்றெரிந்து கடுத
லாலே, அவர்கள் வேங்கையையும் பொன்னையும் வித்தியபோலும் பசலை யுலாவி
நடந்த முத்தணிந்தமுலைதோன்றுதற்குக் காரணமாகிய மார்பெல்லாம் பசலை ஓடர்த்து
விளங்குகின்றாரென்க.

அலர்ந்த காமவல்லியையொத்தாரென்பது சுட்டுப்பெயராயிற்று. இனிப் பசந்த
தம்மைநோக்கினார்கள் சுடும்படிநின்றார், வல்லியூத்துப் பொலிவுழிந்த தன்மையை

யொத்தாரென்றுமுளைப்ப. இத்துணையும் *மணநிலைவகையிற்பிறந்த பெண்பாலாடா யும்பரத்தையையுங் கூறினார். இது மக்கள்வகையாற் காமப்பொருட்பகுதி பற்றி முன்னோர்கூறிய குறிப்புவுகையான்வந்த செந்துறைப் பாடாண்பகுதியாம். (௧௬௨)

உகிர்வினைசெய்துபஞ்சியொள்ளொளியரத்தமுட்டி
யகில்கமழங்கைசேப்பவரிவையரலங்கறாங்கி
வகிர்படுமழைக்கண்சின்னீர்மாக்கயலெதிர்ந்தவேபோன்
முகில்கிழிமின்னினோக்கிமுரிந்திடைகுழைந்துநின்றார்.

இதுமுதலாகக் கற்புடைமகளினாக் கூறுகின்றார்.

இ - ள். மகளிர் தமமழகியகைகிவக்கும்படி உகிளைச்சீவப் பஞ்சாலேயுட்டி யகில்கமழங்கலை யணிந்து கயல் சின்னீனா யெதிர்ந்தாற்போல வடுவகிர்போலுங் கண் உவகைக்கண்ணீரரும்பு நோக்கிப் பாதுகாத்தற்கு இவ்வரசனைப்பெற்றேமே யென்று முரிந்து முகில்கிழிமின்னினின்றாரென்க.

இடைகுழைந்து நின்றாரெனவே மணக்குழைவின்றென்று கற்புக்கூறினார். (1)

முனித்தலைக்கண்ணினெற்றிச்சிறார்முலைமுழாவிற் புல்லிப்
புனிற்றுப்பால்பிழிற்றித்தேமாவடுவிறுத்தாங்குப்பாய
துனித்துக்கண்ணரக்கினோக்காதொசிந்துநின்றார்களன்றே
கனிப்பொறைமலிந்துநின்றகற்பகப்பூங்கொம்பொத்தார்.

இ - ள். இருமுகள் தலைபோலும் புன்றலையையும், கண்ணினெற்றியையுமுடைய சிறார் முலையிலேசேர்தலாலே யின்றணிப்பாற் பாலுறி வடுவிறுத்தாற்போலே பிவிற் றிப்பாயக் கண்ணையமுக்கி யரசனைதுனித்துநோக்காதே நானினின்றவர்கள் கற்ப கத்தை யொத்தாரென்க.

கனியாகியபாரமிக்குகின்றதோர் கற்பசுமெனவே புதல்வகையையனைக் கொடுத்தாரென்பது கூறினார். கற்பகங்கூறிற்று, கற்புமிருதியாற் றங்கணுவர்க்குச் செல்ல மெல்லாங் கொடுப்பாரென்றுகருதி. (௧௬௪)

அவிரிழைகடரமுல்லையலங்கலங்கூந்தல்சோரத்
தவீர்வெய்யகாமந்தாங்கித்தடமுலைக்கால்சுலிசாய
விவர்தருபிறவியெல்லாமின்னமாகென்றுநின்றார்
சுவர்செய்தாங்கெழுதப்பட்டதுகில்கைப்பாவையொத்தார்.

முல்லை கற்பிற்குச்சுருநார். தவீர்வெய்யகாமந்தாங்கி - போகப்பட்ட கொடிய காமத்தையுடையராய். வெய்யகாமம்-அடை. இது "வீதராகா" என்றாற்போல நின்றது. இன்னமாக - பிறக்கும்பிறவியெல்லாம் நீசாக்கின்றவுடையே யிங்கனம் இனிதுறைவேமாக. பாவை, கொண்டநிலை தான்கொள்ளவுங் குலையாத்தன்மை போல, அவர் தாங்கொண்டகற்புங் குலையாதிருத்தலிற் பாவையென்றார்

* மனைநிலைவகையென்றும் பிரதிபேதமுண்ட.

† வீதராகர்-போன ஆசையைமுடையவர்.

இ - ன். கடரச் சோரத் தாங்கிச் சாய இன்னமாகென்று கூற்றின்றார் பாவையையொத்தாரென்க. (கசூடு)

வேரிநாறலங்கன்மாலையின்னிழைமயங்கியெங்கும்
பூரித்துப்புதலந்தோறுங்குவளை யுமரையும்பூத்துப்
பாரித்துப்பைம்பொனாகருலகிவண்வீழ்ந்ததேபோன்
மாரிமாமயிலனாருமைந்தருமயங்கினுரே.

இ - ன். நாகரும், பொன்னுலகற்றேவரும் பரக்கவந்து இவ்விடத்தை வரும் பினதன்மைபோலே, நகரெங்கும் அலங்கலும், மாலையும், இழையும்பூரித்து மயங்கப் பட்டு வாயிளோறுங் கண்ணும் முகமும்பொலிவுபெறப்பட்டு மயிலனாரும் மைந்தரும் மயங்கினுரென்க.

தம்மைக்காக்கின்றவரசனாதலின், அன்புமிகுதியால் இந்நபாலாருமுடன்வந்தார்.

கோதைதாழ்குடையினீழற்கொற்றவன்பரிதியாக
மாதரார்முகங்கொன்னுந்தாமரைமலர்ந்ததெண்ணீர்க்
காதலார்சுகன்றபொய்கைக்கடிநகர்குவளைபூத்துப்
பேதுறுகின்றபொன்றபெருமழைக்கண்கண்மாதோ.

இ - ன். கட்டியங்காரனென்னும் மதியாறகுவந்த மாதரார் முகமென்னுந்தாமரை இக்கொற்றவன்பரிதியாக நாத்காதத்தனவும் அகன்ற நகராகியபொய்கையெங்கும் மலர்ந்தன; மலர்ந்தபின் அவற்றின் கண்களுங் குவளைபூத்துப் பேதுறுகின்றனபோன்றனவென்க.

பேதுறுதல் - இன்மையற்றமயங்குதல்.

(கசூடு)

மாந்தருமாவுஞ்செல்லமயங்கியேமெழுந்தநீறு
தேந்தருகோதையாராத்ந்தெண்மட்டுததுவலைமாற்ற
வாய்ந்தபொன்னகரமெங்குமணிகலவொளியினிலே
காய்ந்துகண்கலக்கப்பூத்தகற்பகமொத்ததன்றே.

முற்கூறிய மயிலனாரும், மைந்தரும் மயங்கினவர்களுடைய செய்தி கூறுகின்றார்.

இ - ன். மாந்தருமாவுஞ் செல்லதலாலே மயங்கியெழுந்த நீற்றை மகளிர் வீசுகின்ற பூவிறறேன் மாற்றானீர்க, ஆய்ந்தகலங்களை அவன்வேண்டாதுருக்கவும் அவன் முன்னே வீழ மைந்தர் எங்கும் வீசுகின்றவிளக்கத்தாலே, இப்பொன்னகர், வேண்டக் கொடுக்கின்ற கற்பகத்தைக்காய்ந்து எதிர்ப்பட்டவளவிலே கொடுத்ததோர் கற்பகத்தை யொத்ததென்க.

கண்கலத்தல் - எதிர்ப்படுதல். பூத்ததனற்பயன் கொடையேயாம். (கசூடி)

பெண்பெற்றபொலிசைபெற்றார்பிணையனாப்பெரியயாமும்
கண்பெற்றபொலிசைபெற்றாயின்றெனக்கொந்துமுநீர்

மண்பெற்றவாயுள்பெற்றுமன்னுவாய்மன்னவென்னப்
புண்பெற்றவேலினுன்மேற்பூமழைதுவினாரே.

முற்கூறியமகளிர் இங்ஙனங்கூறிப் பூவைவீசுகின்றார்.

இ - ள். வீரமகனார் திருமகளும் நின்னை விடாதேயுறைதலிற் றும் பெண்டன் மையைப் பெற்றதனாலுள்ள லாபத்தைப்பெற்றார். அதனால் அவர்கள் நின்னை விடாதுறைவாராகவென்று யாங் கூறவேண்டா; கற்புமிருதியால் அவர்களிற் பெரிய யாமுஞ் சச்சந்தன்மகனாகியநின்னை எமக்கரசனாகக் காணப்பெறுதலின், இன்று கண் பெற்றதனாலுள்ள இலாபம் பெற்றேமென்றுகூறி யவன் து ஆயுளுக்குக்கொன்று, மன்னனே! முந்நீரும் மன்னும்பெற்றவாயுனை நீபெற்று மன்னுவாயாகவென்று வாழ்த்தி யவன்மேலே பூவைத் துவினாரென்க.

இஃது உப்புமுலகுமுள்ளவளவும் வாழ்வீரென்னும் உலகவழக்கு. உம்மை-
சிறப்பு. இங்ஙனம் நீவொழுகென வாழ்த்துதற்குரியோர் கற்புடைமகளிர். ஏனை யோர்வாழ்த்துவரேற் பயனின்றும். இத்தனையும் உயர்குடிப்பிறந்தோ ருறைகின்ற வீதிகுறினார். (கசுக)

வேறு.

சுண்ணமேற்சொரிவார்தொழுதுதொங்கல்வீழ்ப்பார்
தண்ணென்சந்தனரீரார்துதேன்றுளும்பும்
வண்ணப்பந்தெறிவார்வளை யொலிப்பவோச்சிக்
கண்ணியிட்டெறிவார்வலைவகீர்தெளிப்பார்.

இ - ள். ஒழிந்தமகளிர் ஒச்சிச் சொரிவார்; வீழ்ப்பார்; சந்தனமும் பணிநீரும் நிறையப்பட்டுத் தேன்றுளும்பும் பூப்பந்தையெறிவார்; கண்ணியையெறிவார்; பசுங் கூட்டையும் பணிநீராயுங் கூட்டித் துருத்திமுதலியவற்றை நெளிப்பாராயினு ரென்க. (கஎ௦)

முந்துகுர்தடிந்தமுருகனம்பியென்பா
ரைந்துருவவம்பினெங்கென்றயர்வார்
கந்துகன்வளர்த்தசிங்கங்காண் மினென்பார்
சிந்தையிற் களிப்பார்சேய்கெடியசண்ணார்.

இ - ள். சிந்தையார் களிப்பார்த் தமிக்கநெடியகண்ணார், இந்நம்பி முருகனென் பார்; காமனென்றுவருந்துவார்; சிங்கங்கா ணுங்கொன்பாராயினுரென்க. (கஎ௧)

தேசிகமுடியுந்திருந்துபட்டுடையும்
பாசமாகநின்றுபன்மலர்க்கழுநீர்
மூசுவண்டியிரும்மொய்யலங்கறழக்
காசில்காமஞ்சொல்லிக்கண்ணினுலிரப்பார்.

இ - ள். வண்டியிருங் கழுநீர்மாலைதாழும்படி சிலமகளிர் சீவகனுடைய முடியும் உடையுந் தம்மைப் போகாமற்பிணிக்குங் கயிறாகக் கருதிநின்று தங்கண்ணுலே காமத்தைச்சொல்லி யிரப்பாராயினுரென்க. (கஎ௨)

வண்டைறத்தாரான்வண்ணங்கண்டபின்பைற்
கண்டிலேனென்மாமைகைவனையொடென்பா
ரொண்டொடியிவன்றன்னுருவுகண்டொழ்வார்
பெண்டிராய்ப்பிறந்தார்பெரியர்போதவென்பார்.

ஒண்டொழி! இவன்வடிவைக்கண்டு ஈண்டொழுகின்ற யாமேகாண் பெண்டி
ராய்ப் பிறந்தேமென்பார். அவர்க்கெதிரே அவனை நுகருமகளிரோவென்று வினயி
னார்க்கு அவர் தவத்தாற் பெரியர்காண், அதனைவிடலாகாதோவென்பார், தம்மைப்
பிறப்போற்கறினார்.

இ - ன். என்பார்; என்பாராயினாரென்க.

(கஎ௭)

வேறு.

கொழித்தினாயோதவேலிக்குமாளைப்பயந்தங்கை
விழுத்தவமுலகமெல்லாம்பிளக்கிநின்றிட்டதென்பா
பிழிப்பொலிகோதைபோலாம்பெண்டிற்பெரியநோற்றார்
சுழித்துநின்றனாகற்பிற்சுநந்தையேயாகவென்பார்.

இ - ன். கொழித்தினாக்கின்றகடலை வேலியாகவுடைய வுலகிற் பெண்டிருள்
இவனைப்பெற்ற விசயைதவமேகாண் உலகெல்லாம்பிளக்கி நிலைபெற்றதென்பார்; அது
வன்று; பெண்டிருட்பெரியவாக நோற்றான் சுநந்தையேகாணென்பாராயினாரென்க.

பிழியையுடைய பொலிகோதை. ஆகவென்பதனை மாறுக. சுழித்தல்-வேறே
ரிடத்தின்றி நிற்கல். அருதகற்பு - அருட்கற்பு. (கஎ௮)

க. சாந்தகங்கிழியமலைத்தடமுலைநெழுங்கப்புல்லிச்
சேர்ந்தொழுநங்கைமாரேதிருநங்கைமார்க்களல்லார்
கூந்தலுமுலையுமுத்துவகோதைதயுஞ்சுமந்துநைவான்
போந்தவநங்கைமார்கள்பொய்நங்கைமார்களென்பார்.

இதுமுதல் “நஞ்சுருடித்தாலும்” என்னுங்கவியளவுமொருதொடராக்குக.

இ - ன். ஆகங்கிழியும்படி நெழுங்கப்புல்லிப் புணர்ந்தெழு முலையினையுடைய
நங்கைமாரே நல்லினைசெய்தநங்கைமார்; அந்நங்கைமாரல்லாதார் கூந்தன்முதலியவற்
றைச்சுமந்து வருந்தத்தக்கென்றே பிறந்த பொய்நங்கைமார்களென்பாரென்க.

வடிவுமாத்தினாயேயாய்ப் பயன்பெருமையிற் பொய்யென்றார்.

(கஎஇ)

உ. இடம்படவகன்றுநீண்டனிருமலர்த்தடங்கணென்னுங்
குடங்கையினெண்டிகொண்டபருகுவார்குவனைக்கொம்பி
னுடம்பெலாங்கண்களாயினெருவார்க்குமின்றியொப்ப
வடங்கவாய்வைத்திட்டாரப்பருகியிட்டிமினென்பார்.

இ - ன். கண்ணென்னுங்கைகளாலே முகத்துகொண்டு பருகுவார்; குவண்பை
முழுதம்பூத்ததோர் கொம்புபோலே யுடம்பெல்லாம்பொருந்தக் கண்ணியிற்றாயின்,

இவர்களொருவர்க்கும் இன்றும்படி யிவன்மேனியடங்க அக்கண்களிடத்தே வந்து நிறைய வதனையிட்டுவைத்து நுகருமன்; அல்லது இவ்விரண்டுகண்களாலும் காண் முடியாதென்பாரென்க.

இட்டிடுமின் - வினைத்திரிசொல்.

(௧௭௯)

௩. முலையுமுதறுநதவன்றேமுரித்தாளாளியானைத்
தலைநிலம்புரளவெண்கோடுண்டதேபோன்றுதன்கைச்
சிலையிடம்பிடித்தஞான்றேதெவ்வனாச்செகுத்தகம்பி
நிலவுமிழ்குடையினீழற்றுஞ்சு கவையமென்பார்.

இ - ன். யாளி முலையைத்துறந்தவன்றே யானைத்தலை நிலத்தேகிடந்து பதைக் கும்படி யதன்கோட்டைவாங்கி யுண்டதன்மைபோல, உலகநியத் தன்கையிலே வில்லையெடுத்து நிராமீட்டவன்றே தெவ்வனாக் கொன்ற நம்பியது குடைநிழலிலே இவ்வுலகு தங்குகவென்பாரென்க.

தெவ்வரென்றபன்மை - பிள்ளைகள் நூற்றுவரையுங்கருதி. வேடர் பகைவரன் மைமுன்னர்க்குறியும். யானைக்குக் கோட்டைப்பந்ததபின்னருஞ் சிறிதுபொழுது பதைத்தயிர்போமாறுபோல நிராமீட்டவன்றுதொட்டும் இவன் நமக்குப்பகையாவ னென்னுங்கருத்துடனே பதைத்துப் பட்டானென்று தாங்கருதியிருந்தமைகூறினா. அவன்பதைத்தமை, * “வாளுற்ற புண்ணுள் வடிவே வெந்ந் கிற்ற தேபோல்” என்றதனுணுணர்க.

(௧௭௭)

வேறு.

௪. இந்நகரப்புறங்காட்டி வன்பிறந்தவாறுந்
தன்னிகரில்வாணிகனிற்றான்வளர்ந்தவாறுந்
கைங்கரிகில்வேந்தர்தொழப்போந்ததுவுகண்டால்
லென்னைதவஞ்செய்யாதிருப்புகென்பார்.

இ - ன். இவன் இந்நகரப் புறங்காட்டிலே பிறந்தபடியும், தன்குலத்திற்கொத்த லில்லாத வாணிகரில்லிலே தான்வளர்ந்தபடியும், தமமொழுக்கத்திற்கொப்பில்லாத வரசர்தொழப் போந்ததன்மையுக்கண்டால், நல்லறிவுடையோர் தவஞ்செய்யாதிருப் பது எனையென்பாரென்க.

பொன்னகரும் பாடம். கண்டார்கூற்றாதலிற் பிள்ளையார்குலத்திற்கு ஒவ்வாத வாணிகனென்றார்.

(௧௭௮)

௫. பெருமுழவருகிவைவரைசணிந்திப்பிணியுறினுந்
திருமுயங்கலில்லையெனினில்லைபொருளிட்ட
மொருமுழமுஞ்சேறலிலரேனுமொருநூர்க்கே
வரும்வழிவினையுமுந் துவாழ்கதவமாதோ.

பெருந்திரை - கடல். கடத்தற்கருமையின், வரையையும் நீந்தியென்றார்.

* கோவில்தையாரிலம்பகம், ௪௭.

இ - ன். திணையையும் வளையையுநீந்தி வருந்தினும் ஒருவற்கு நல்வினையின் மேற் பொருளீட்டமில்லை; ஒருமுழகினமுஞ் செல்லுதலிலராயினும் அவர்நல்வினையுடையராயிற் பொருடானே வழிகேட்டு உழந்து அவரிருந்தவழியிலேவரும்; ஆதலால் அதற்கேதுவாகியதவும் வாழ்வதாகவென்பாரென்க.

தந்தை முறையாற் மேடியபொருள் தானேவந்து இவனுக்கு எய்திற்றென்றார்.)

கூ. நஞ்சுகுழித்தாலுமலையின்றுதவநின்றா
லஞ்சியொளிததாலுமரணில்லைதவமுலந்தார்
குஞ்சரத்தின்கோட்டையுமுய்வர்தவமிக்கா
ரஞ்சலிலரென்றுமறனேகளைகணென்பார்.

தன்னையாக்கிய சச்சந்தனைக்கொன்றபின்னுங் கட்டியங்காரன் அரசாண்டிருந்த மைகருதி, நஞ்சைக்குழித்தாலுந் தவநின்றால் நலையின்றாமாயிருந்ததென்றார். தாமரைவியும் வகுத்து அதனுள்ளேகின்றும் அவன்பட்டமைகருதி, அஞ்சியொளித்தாலுந் தவமாண்டால் அரணில்லையாயிருந்ததென்றார். இடையிரண்டாலுங் கட்டியங்காரனிருவீனையையும் வியந்தார். கட்டியங்காரன் இவனைச்சிறைசெய்து யானைக்கிடக்குறித்தமைகருதித் தவமிக்கார் கோட்டையினுமுட்பட்ட உய்வாராயிருந்தாரென்றார். இதனைப் பின்னையாநல்வினையை வியந்தார். ஆதலால் நலஞ்செய்தார்க்குஞ் சிறிது தீவினையான் இடையுந்தவிடமெங்குங் களைகளுவது அரக்கடவனேயாயிருந்ததலின், அதனைப்படையார் அஞ்சதலிலராயிருந்தாரென்பாரென்க களைகண் - முதல்க்கணென்றார் போலும் உத்கு. முன்னரீயினே தவஞ்செய்தார்க்கு: இடையே நுகரவேண்டும்.

இ - ன் என்பார் : னன் னார்ப்பினுனென்க

(௧௮)

வேறு.

முரல்வாய்குரகங்குரமுட்டிழைமுனைகவிழமுங்
கனாவாய்ப்புகழினறுகானன்மேயுங்கடற்சோப்ப
ஹாவாயங்குரபரவப்போகியொண்பொனெயில்குழந்த
வினாவாய்ப்புழிபிணடிவேந்தன்கோயிற்கெழுந்தானே.

வினைந்து நிலத்தேவீழ்ந்த தாழையின்றிகை அலருங்க்காயை யிடத்தேயுடைய காணலிலே சங்கு முத்தையின்று வருத்தமின்றித் தானேபோய் மேயுமெனவே, தன் பின்னைக்குச் செயலியாய் அம்முனைகவனர்க்குமென்று கருகிறதென்பதும் ஒன்று தோன்றியவாறுகாண்க; சங்கு தாழையின்முனைக்கு உவமையாதலின். உரையிடத்தனவாகிய நகர், “நிலநாவிற்றிரிதரும்” என்றும்போல, தெய்வத்தன்மையால் வினையை மாறாமல் இடத்தேயுடையவாகிய நினை.

இ - ன். சேரப்பன், நகரை வலமாகப்போய்ப் பின்பு வேந்தன்கோயிலுக்குப் போயினென்க.

(௧௮)

அருகுமயிலகவவன்னமேங்கக்குயில்கவக்
குருகுபொறையுயிர்க்குவகொடுமுட்டாழைவெண்டோட்டு

முருகுபொறையுயிர்க்குமொய்ப்பூங்காவிற்படைநீக்கித்
திருகுகளைகழலான்செம்பொற்கோயில்சேர்ந்தானே.

அருகென்று அவை ஏங்கக் கூவக் குருகினமீனும் காவெனவே, அக்குருகின்
வருத்தத்திற்கு அவையும் வருந்தினவென்பது தோன்றற்று. தாழை தோட்டிற்குமந்
திருந்த தேனையாரத்தைச்சொரியுங்கா.

இ - ன். கழலான் காவிலே படையைநிறுத்திக் கோயிலைச்சேர்ந்தானென்க.)

திறந்தமணிக்கதவந்திசைகளெல்லாமணந்தேக்கி
மறைந்தவகிற்புகையான்மன்னர்மன்னவ்வலஞ்செய்து
பிறந்தேனினிப்பிறவேன்பிறவாதாயைப்பெற்றேனென்
நிறைஞ்சிமுடிதுளக்கியேத்திக்கையாற்றொழுதானே.

அரசன்வருங்காலத்துப் பிறப்புருதாமற் கதவடைத்து அவனுக்குத் திறத்தலி
யல்பு. அகற்புகையான் மணந்தேக்குதலாலே திசைகளெல்லாமறைந்தன.

இ - ன். அங்கனஞ்சேர்ந்தபொழுது கதவுகள் திறந்தன; திசைகள் மறைந்தன;
அவ்வளவிலே மன்னன் வலஞ்செய்து பிறவாதநீனைப் பெற்றேனெனின், இதற்கு
முன்பிறந்தயான் இனிப் பிறவேனெனென்று முடிதுளக்கியிறைஞ்சியேத்தாரின்று
தொழுதானென்க.

ஏத்தியென்பது நிகழ்காலமுணர்த்திற்று

(கஅ௭)

வேறு.

திருமறுமார்பினேதிலகமுக்குடையினே
யருமறைதாங்கியவந்தணர்தாதையை
யருமறைதாங்கியவந்தணர்தாதைநின்
னெரிபுமைமலரிணையடிதொழுதாம்.

இ - ன். மார்பினையுடையை; குடையினையுடையை; ஆதிவேதத்தை முற்றக்
கற்ற அந்தணர்க்குத் தாதையார் தன்மையையுடையை; நீயங்கனமாதலின், நின்ன
டியைத் தொழுதுமென்றானென்க.

யாமென்ற உளப்பாடு ஒழிந்த மக்களையுங்கருதிற்று. * “உம்மொடு வரூஉங் கட
தற” ஈண்டு நிகழ்காலமுணர்த்தித் தலை காலமயக்கு. எரிபுமையுமடியென்றா; பிறவி
யைச்சுடுதலின். மலர்மேலேற்றுதலுமாம்

(கஅ௮).

உலகுணர்கடவுளையுருகெழுதிமலர்
நிலவிரிகதிரணிகரறுநெறியினே
நிலவிரிகதிரணிகரறுநெறிபைநின்
னலர்கெழுமமைமலரடியினேதொழுதாம்.

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வினையியல், ௩.

இ - ன். கடவுட்டன்மையையுடையை; அநந்தவீரீயத்தையுடையை; சிவ்வித்தையுடையை; நீயங்நமாதலின், நின்னடியைத் தொழுதுமென்றனென்க.

நிலவின்சுதிரையொத்தநெறி. அணி - உவமவுருபு. (௧௮௫)

மறுவறுவுணர்ந்தனைமலமறுகிகிரியை
பொறிவரம்பாகியபுண்ணியமுதல்வனை
பொறிவரம்பாகியபுண்ணியமுதல்வநின்
னறைவிரிமமாமலர்குமடிதொழுதும்.

திசிரி - அறவாழி. இந்திரியங்கட்கு வரம்பாகிய முதல்வனென்றது-அவற்றிற்கு அவ்வருகுப்படுகிற்கின்ற முதல்வனென்றவாறு.

இ - ன். உணர்ந்தாய்; திசிரியை; புண்ணியத்திற்குக் காரணமான தன்மையையுடையை; அத்தன்மையையுடையவனே! நின்னடியைத் தொழுதுமென்றனென்க.

இவைமூன்றுத் தாழ்ம்பட்டவோசையும் முடுகியலுமாய் ஒருபொருண்மேல் மூன்றடுக்கிக் கந்தருவமார்க்கத்தான் இடைமடக்கிய தேவபாணித் தாழிசைச் சொச்சகவொருபோகு. (௧௮௬)

வேறு.

நந்தாவிளங்குபபுறமாகெனநான்குகோழி.
நொந்தார்க்கடந்தான் கொடுத்தான்பின்னை நூறுமுதூர்
நந்தார்க்கடந்தானிறங்கொடுத்தேர்க்கணுநுஞ்
செந்தாமரைமேனடந்தானடிசேர்த்தினுனே.

இ - ன். நொந்தார்க்கடந்தான் இறைவற்கு விளக்குபபுறமாகவென்று நூறுமாயும், பூசனைக்கு நான்குகோழிபொன்னையுங் கொடுத்தான்; கொடுத்தபின்னருஞ் சேவித்தற்கு, நூறுகளின்றையும், நூறுதேனாயும், அவனுக்குச் சேர்த்தினென்க.()

வாடாதமலைமணிமாலேபொன்மலைமுத்த
நீடாரமலைநிழன்மாண்டபவழமலை
மாடார்ந்திழியுருவிம்மலர்பொற்பவேற்றிக்
கூடார்க்கடந்தான்வலங்கொண்டஞ்சென்றுபுககான்.

நீடாரம் - சூதனம். தாமம் பாடமாயின், ஒருங்காம். மாடு - பக்கம்.

இ - ன். கூடார்க்கடந்தான், வாடாதமலைகளற்றிருமும் மணிமலைமுதலியவற்றையும், மலையைந் திருவடிமேலேற்றி வலஞ்செய்துபோய்த் தன்கோயிலிடத்தேபுக்கானென்க. (௧௮௭)

வேறு.

உலமருநெஞ்சினொட்டாமன்னவருந்தயானை
வலமருப்பீர்த்துசெய்தமணிகிளர்கட்டிலேறி

நிலமகள் கணவன் வேந்தர்குழாத்திடை நிவந்திருந்தான்
புலமகள் புகழ்ப்பொய்தீர்ப்புகழ்ப்புணர்ந்துமாதோ.

இ - ன். நிலமகள் கணவன், நாமகள் புகழத் திருமகளைப் புணர்ந்து வேந்தர்திர
ளிலே சிவகாசனத்திலேறி யிருந்தானென்க.

நிவந்தென்றார்; அரசரிற் றான் மேலாயிருத்தவன். (கஅக)

எததுணைத்தவளுசெய்தான்கொலென்மொழந்தலகமேத்த
வித்தியபுகழினுற்றுவிநந்தரசியற்றிநாடு
மொத்தனைல்கித்தன்னையுழந்தனன்வந்தததாய்க்குச்
சித்திரதேவிபட்டத்திருமகனல்கினுனே.

இ - ன். திருமகன், இவன் எவ்வளவுதவளுசெய்தானென்று உலகமேத்தும்படி
கந்துக்கடனுக்கு இதற்குமுன்பில்லாத அரசரிமையை வலியக்கொடுத்து நாட்டையு
நல்கித் தன்னையருந்திவளர்த்த கருந்தைக்கு நன்றாகிய தேவியென்னும் பட்டத்தை
யும் கல்கினுனென்க.

*“அத்த ணார் க் கரசவனா லின்றே” என்பதனுன் அத்தணரொழிந்தவருவர்க
கும் முடியுடைவெந்தராதநன்மையின்மையின், ஈண்டு அரசளித்தது குறுநிலமன்
னர்க்குரிய அரசாயிற்று. (கக௦)

இனக்கனிபாளைமன்னரிளவுடையானென்றேத்தத்
தனக்கினையானைநாட்டித்தான்மனக்கென்றுகூறிச்
சினக்கனியானைமன்னர்மகளினாச்சேர்த்தநம்பன்
மனக்கினிதுறைகவென்றுவளர்க்கெழுநாடுமீத்தான்

இ - ன். நம்பன், கந்தட்டனை மன்னரெல்லாம் இளவுடையானென்றேத்தும்
படியினவரசாக்கி, யவன்றான், இரத்தலநியாதவன், எனக்கு நீங்கள் இக்காரியத்தைச்
செய்தல்வேண்டுமென்றிரந்தகொண்டென்றிற் குறுநிலமன்னர்மகளினா நபுலற்கும
விபுலற்குமணஞ்சேர்த்தி யினி நீங்கள் மனத்திற்கினிதாகவறைநவீரென்று கூறியவா
க்கு நாடுகளையும் கொடுத்தானென்க.

நபுலனைக் “காமம்போற்காணீமீண்டான்” எனவும், விபுலனை “உணராதவ
னின்றான்” என்றும், அவர் படாமைகூறுதலின், அவர்க்கு இந்தவரிசைகொடுத்தா
னென்று கூறுதல் தேவார்க்குக்கருத்தாம். அது மன்னர்மகளினாயென்ற பன்மையா
னுமுணர்க. அன்றி விபுலன்பட்டானென்றுகூறுவார் நம்பனென்றது நபுலனையாக்கி
யவனுக்கு மகளினாச்சேர்த்தியென்க. (கக௧)

ஆழ்கடல்வையத்திலலாவருநிதிரகநல்ல
கூழ்மணியாழிசெம்பொற்குட்டொடுமிகண்ணிகாதற்
ரோழர்கடகருளித்தொல்லையுழந்தவர்தம்மைத்தோன்ற
வாழ்கெனாதிபுநாடுமன்னவன்கொடுப்பித்தானே.

* தொலகாப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், அஉ.

† மண்மகளிலம்பகம், கடுஅ. ‡ மண்மகளிலம்பகம், கக௨.

இ - ன். மன்னவன், காதற்சூழர்கட்கு உலகில் வேறுசிலர்க்கில்லாத பழைய வரசையும், ஏனையோருதந்தையும், செம்பொனற்செய்தப்பட்டத்தையும், கண்ணியையும், நியையையுமுள்ளி, அவர்களுையொழியத் தனக்கு உழந்தவர்களைத் தோன்ற வாழ்கவென்றுகூறி யமைச்சரைக்கொண்டு நியையும் நாட்டையுங் கொடுப்பித்தானென்க.

(௧௧௨)

வளர்த்தகைத்தாயர் தம்மைவருகெனவருளித்தங்கள்
கிளைக்கெலாஞ்சிறப்புச்செய்துகேட்டவர்மருவாவந்தார்
வினைத்துளகெடாதவைகலாயிரமிறுப்புத்தண்டக்
கொளக்கொடுத்தயாவுயிர்த்தான்கொற்றவனென்பவன்றே.

இ - ன். கொற்றவன், தன்னைவளர்த்த செவ்வித்தாயரை வருகவென்றழைத்து அவர்கள் சுற்றத்திற்குச் சிறப்புச்செய்து அவர்கள் தாங்கள்கொள்ளும்படி யுலகில் வினைதற்குள்ளவற்றையெல்லாம் வினைவித்து நாடோறும் ஆயிரம்பொன்னிறப்புத் தண்டக் கெடாதவர்களைந்தக் கேட்டவர்மருளக்கொடுத்து இளைப்பாற்றினென்க()

கைத்தலமந்திகொண்டகைமமகப்போன்றுதன்கட
பத்திமைவிடாதுமேனாட்படைக்கலநின்றுபொற்றேர்
மைத்துனமன்னர்கெல்லாம்வாந்திமணிசெய்மான்னேர்
தத்துநீர்மிசைச்சென்மாவும்புத்தவழிமதக்களிறுமீத்தான்.

இ - ன். மந்தியைக் கையாலேதழுவுகொண்ட ஒழுகத்தையுடைய மகப்போலே தன்கட்பத்தியை விடாதே நவின்மன்னர்க்கு நிதிமுதலியவற்றை யீந்தானென்க.

உம்மை வரிச்சு * “மகவும் பிள்ளையுடையோர் பார்ப்ப - மவையு மன்ன உப்பா லான” என்று.

(௧௧௩)

கோமகங்கோலமானேர்க்கோவிர்தனென்னுகொய்தார்

மாமற்குமடங்கலாற்றற்புட்டியங்காரனென்ற

திமகனுடையவெல்லாந்தேர்த்தவன்கொடுத்துச் செல்லா

னோவல்லகழவையொத்தானுலோகபாலற்குமாதோ.

இ - ன். சிலகன் கொவிர்தனென்னுமாமற்குச் சுட்டியங்காரனுடைய பொருள்களெல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்துகொடுத்துச் செல்வனாகிய உலோகபாலனுக்குச் சுரபியை யொத்தானென்க.

(௧௧௪)

பேரிடர்தன்கணிக்கிப்பெரும்புணையாயதோழற

கோரிடஞ்செய்துபொன்னலைவனுருவியற்றியூறும்

பாரிடம்பரவநாட்டியவனதுசரிதையெல்லாக

தாருடைமார்பன்கூத்துத்தான்செய்துநடையினே.

இ - ன். தாருடையமார்பன் தன்கணிடனைக்கித் தெப்பமாகிய சுதஞ்சனை

னுக்கு ஒருகோயிலைச்செய்து அவன்வடிவைப் பொன்னுலையற்றி யோருளாயும் நிலை பெறுத்தி யவன்சரிதத்தைத் தான் ஒருநாடகமாகச்செய்து நடத்தினுனென்க. (ககக)

ஊன்விளையாடும்வைவேலுறுவலிசிந்தித்தேற்பத்
தான்விளையாடிமேனாளிருந்ததேர்தகைநல்லாலைத்
தேன்விளையாடுமாலையணிந்துபொற்பிடஞ்சேர்த்தி
யான்விளையாடுமைத்தூரதன்புறமாக்கினுனே.

இ - ன். உறுவலி, இனிப்பெறாதார் யாரென்றுசினித்து மேனாட் டான்விளையாடியிருந்த ஆலத்திற்கு இதற்குச் செய்யுமுபகாரம் இதுவென்று அதற்கேற்ப மாலை யையணிந்து பீடத்தைச்சேர்த்தி யைந்தூராயதற்கு இறையலியாக்கினுனென்க.

அதனிழவிலே பசுக்கள்கிடத்தல் அதற்கறமாகுமென்றும், அவற்றின்பால் அதற்குச் சொரிதற்குமாக ஆன்விளையாடு மைந்தூரென்றார். (கக௪)

வேறு.

கொட்டமேகமழுங்குளிர்நாமரை
மொட்டின்வீங்கியவெம்முலைமொய்குமு
லட்டுந்தேனழியும்மதுமாலையார்
பட்டமெண்மரும்பார்தொழுவெய்தினார்.

இன் - பொரு. தேனினமொய்க்குங்குழல். அழியும் மதுவைச்சொரியாலை.

இ - ன். முலையினையுங் கொட்டமேகமழுங் குழலினையுமுடைய மாலையாரொன் மரும் பார்தொழும்படி பட்டமெய்தினுனென்க. (கக௫)

பஞ்சிசூழல்குற்பல்வளைவீங்குதோள
வஞ்சிநுண்ணிடைவம்பணிவெம்முலை
விஞ்சையன்மகள்சீறடிவிழ்ந்தன
ரஞ்சிலோதியரும்பவிழ்கோதைபார்.

இ - ன். அங்ஙனம் பட்டமணிந்தபின்பு குணமாலையுடைய வெழுவரும் அல் குன்முதலியவற்றையுடைய தத்தையை வணங்கினுரென்க. (கக௬)

விழிலைந்தனாக்கோடிவிருத்திமே
னடியாயிரகாடொறுநங்கைமார்க்
காடுசாந்தடிசிற்புறமாக்கினுன்
கோடுவாலொளிக்குங்குமக்குன்றனுன்.

கோடுவாலொளி - நுடங்குசிற அழகியவொளி.

இ - ன். குன்றனுன், நங்கைமார்க்கு ஐந்தனாக்கோடிபொன் விடுதலில்லாத நாடுகளைச் சீவிதமாகவட்டி, அதன்மேலே இவர்க்கு அன்னிதாகவேண்டுமென்று நாடிச் சாந்துக்கும் அடிசிலுக்கும் நாடோறும் ஆயிரம்பொன்னுக்கு இறையலியாக்கி னுனென்க. (௨௦௦)

ஆணைமும்மதமாடியகாடெலா
மாணைநோக்கியர்வாய்மதுவாடின
வேனன்மல்கிவெண்டேர்சென்றவெந்நிலம்
பானன்மல்கிவெண்பாலன்னம்பாய்ந்தவே.

மான் நைகின்ற நோக்கியர்.

இ - ன். இவன் நிருத்துதலின், யாணைநிரிந்த காடுகளெல்லாங் கணவரோடு
கூடிய மகளிர் கொப்புளித்த மதுவையாடின; பேய்த்தேர்பரந்த நிலமெல்லாம் பானல்
பூத்துப் பால்போலும் அன்னம் பரந்தனவென்க.

*“புறவே, யொள்ளிதை மகளிரோடு மன்னர் மேன” என்றார்பிறரும். (௨௦௧)

மாரிமல்கிமணங்கமழ்மண்மகள்
வாரிமல்கிவரம்பிலனாயின
ளாரியாவடிசுற்றளியானெய்வார்ந்
தேரியாயினவெங்கணுமென்பவே.

இ - ன். இவன்செய்கின்ற அறத்தின்மிருகியாலே திங்கண்மும்மாரிபெய்து உல
கம் விளைவுமிக்குத் தன்னெல்லையெக்கடத்தது; அதன்மேலாக மடைப்பள்ளியினின்
றும் நெய்யொழுதுதலாலேயுவவ்விடமும் ஏரியாயினவென்க.

எனவே பசுக்கன் மிகப் பால்பொழிந்தனவென்றார். (௨௦௨)

ஏகவெண்குடையின்னிழற்றண்ணளி
மாகமாக்கடலெல்லையிழற்றலாற்
போகபூமியும்பொன்கிளர்பூமுடி
நாகர்நாகமுநாணியொழித்தவே.

இ - ன். இன்னிழற்குடை மாகத்திலேதீண்டித் தண்ணளியாலே யுவகையிழற்
றலால், இதற்கு உத்தரகுருவும், பொன்னுலகும், நாகருடையநாகலோகமும் நானித்
தம்பெருமையைக் கைவிட்டனவென்க. (௨௦௩)

வண்டுவேயந்துவரிமுரல்பூஞ்சிகைக்
கெண்டைவென்றகண்ணார்களுக்கேள்வரு
முண்டுமுத்திடையூறிலர்சேறலாற்
பண்டையூழியிற்பார்மலிவுற்றதே.

இ - ன். மகளிரும் மைந்தருதகர்ந்து முறையேழுநிர்த்த மக்கட்டுவித்தவாயு
ளில் இடையூறின்றிச் சேறலாலே பார் பண்டையூழிபோலே மலிவுற்றதென்க.

வரி - பாட்டு. பண்டையூழி - கிரேதாயுகம். (௨௦௪)

வேறு.

செருகாமசெஞ்சுடர்வேற்றிருகுசெம்பொற்கணைகழற்காற்
 றிருகாமிதேம்பைந்தார்ச்செல்வன்செவ்விபெருதொழிந்து
 பெருநாட்டருங்கலங்கன்சுமந்துபேருமிடம்பெறாஅ
 தொருநாட்டரசுணங்கவுரவோன்கொற்றமுயர்ந்ததே.

இ - ள். செருவைநாடும் வேலினையும், காலினையும், திருமகனாடு தாரினையு
 முடைய செல்வனது சமயத்தைப் பெறுமையினாலே காட்சியொழிந்து வேற்றுநாட்
 டிற்கலங்களைச்சுமந்து அசையுமிடம்பெறாதே யொருநிலையிலேநின்று அரசுணங்கும்
 படி யவன்வெற்றி யுயர்ந்ததென்க.

நாட்டு - நிலை. இனி ஒருநாட்டுக்குவேண்டும் அரசென்றுமாம். (௨௦௫)

வேறு.

வலையவர்முன்றிற்பொங்கிவாளெனவானைபாயச்
 சிலையவர்குரம்பையங்கண்மானினஞ்சென்றுசேப்ப
 நிலைதிரிந்துழிநீங்கியுத்தரகுருவுமாகிக்
 கொலைகடிந்தவறலின்றிக்கோத்தொழிடைத்துமன்றே.

இ - ள். அவன், முன்றிலிலே வானைபாயக் குரம்பையிலே மானினந்தங்கக்
 கொலைகடிந்து மக்கட்குப் பேராசையுமின்றாக நடாத்துமென்க.

இவ்வுழியிலே யுலகத் தன்னிலைதிரிந்து நீங்கி யுத்தரகுருவுமாகவெனத் திரிந்து
 நடாத்துமென்பதனோடு முடிக்க. (௨௦௬)

வேறு.

கதங்கனல்யானைநெற்றிக்கட்டியபட்டமேபோன்
 மதங்கமழ்கோதையல்குன்மனக்கிடந்திமைத்துக்காமப்
 பதம்பலபார்க்குஞ்சாயற்பாவைமற்றநங்கமாலை
 விதம்படக்கருநிமாதர்வினைத்ததுவிளம்பலுற்றேன்.

யானையினெற்றியிற் பட்டம்போலே யல்குலிலே மணிகிடந்திமைக்கப்பட்டுக்
 காமத்தையுண்டாக்குஞ் செவ்விலவற்றையும் நோக்கும் பாவை. மதம் - தேன்.
 கோதையையுஞ் சாயலையுமுடைய பாவை. இமைப்பவும் பாடம். பாவையென்
 றது தேசிகப்பாவையை. மற்று - வினைமாற்று.

இ - ள். அவன் அநங்கமாலை கூற்றிலே தான்படவே யிவற்றுக் காதல்வினையு
 மாகக்கருதிக் காதலைவினைத்தமை கூறலுற்றேனென்றாரென்க.

என்றது-பதுமையாருடன்கூடவழைத்துக்கோடன்முறைமையன்மையிற் பின்பு
 அழைக்கக்கருதியிருந்த தேசிகப்பாவை, சீவகன் றன்னிடத்தன்பின்மையிற் றன்னை
 மறந்தானைக்கருதித் தானேவந்தவன், சீவகன்கருத்தறியாதே யவன் அநங்கமாலையை
 யுட்கொண்டிருப்பானைக்கருதி யவடோழி யோலைகொண்டவன்தானாக கடித்ததோர்
 செய்தியைக் கூறுகின்றாரென்றவாறு. * "தானுடைமுல்லையெல்லாந்தாதுகப் பறித்

* காத்ருவதத்தையாரிலம்புகம், ௧௬௪.

திட்டான்” எனவே கட்டியங்காரன் புணர்ந்தமை பெற்றும். அதனாற் பின்னியார் அவனைப் புணர்ந்தாராக மேற்கூறுதல் தேவர்க்குக் கருத்தன்றென்பதுணர்க. (௨௦௭)

வேறு.

நார்தண்கோதையினையார்துழாத்திடையாளெங்கோனடிசேர்வலென்
றூர்ந்தசெந்தாமரைமுகத்தினாடிகளவந்தீங்ககன்கடையுளாள்
சாரந்தசாயற்றடமாமுலைத்தையல்வல்லேவருகென்றான்
சேர்த்துமன்னர்முடிவைவரவிற்றினோக்குஞ்செம்பொற்செறிகழவினான்.

மன்னர்முடிசேர்தலாலே வைரத்தினொளிதினைக்குமடியினான்.

இ - ன். அடிகளே! தாமரைமுகத்தினாடிகளைய கோதை சேடியார் திரளிடத்தா ளாய்வந்து எம்மரசனைக் காண்பெனென்று தலைவாயிலிலே நின்றாளென்று வாயிலோ னிசைப்ப, அவனும் அவளை விரையவருவாளாக வென்றாணென்க.

நாமழைப்பதற்கு முன்னே தேகிகப்பாவைவந்தாளென்றுணர்தலின், வல்லே வருகவென்றான். அன்றி யங்கமாலையை வல்லேவருக வென்றானாயின், இனி அவன் எக்காலத்துவருவாளென்று அவன்வரவை விரும்பியிருந்தானும்; ஆகவே யவ னைத் திண்டி யொப்பித்தலிற் நன்குநிகழ்ந்தவேட்கையைக் கட்டியங்காரற்கஞ்சிக் கரந்திருந்து அவன் அவளை வலிகிழ்கொண்டு போதற்கும் பொறுத்திருந்தானும்; ஆக லின், அவன் வீரத்திற்குக் குற்றந்தங்குமென்றுணர்க. (௨௦௮)

அருவிலையான் கலஞ்செய்போர்வையன்னநாணவடியொதுங்கிச்சென்
றுருவொமல்வாடொளியுதுகப்பொல்கக்கோமானடிதொழுதபின்
மருவிச்சாயல்மணிமெல்விரல்குப்பியோலையாபினீட்ட
விரவியென்னவிளக்குமொளியிறைவன்கொண்டாங்குதுகோக்குமே.

நல்லகலத்தைப் புறத்தேகாட்டும் டோராவை. ஓசியும் - முறியும்.

இ - ன். சாயல், போர்வையுடனே தன்பழையவருவொமல்வாதபடியன்னநாண நடந்துசென்று துசப்புலனையும்படி. வளைந்து கோமானடியை வணங்கினபின்பு விர லேக்கடப்பி முறைமையாலே யோலையைநீட்ட, அதனை வாங்கிக்கொண்டு வாசிக்குமி றைவனென்க.

இது பெயரெச்சம்

(௨௦௯)

௭. அடிதள்கண்டாக்குவநதருளுகவநங்கமாலையடிவிழ்ச்சிமுன்
கொடியவேலான்கொதித்தரங்கின்கிண்கோயிற்சிறைவைத்தபின்
கடிசெய்பைந்தார்கமழ்மாலேவேநந்துகற்குச்சிறுவயானிப் [ய்.
படியனல்காய்பசுமணிகளவேயந்தோங்கும்பைம்பொற்செறிகழவினா
இதமுதல் “அறனிழலாய்” என்னுங் கவியளவும் ஒலைப்பாசுரம்.

மலை - வேலிற்கடை. அனலைக்காயுமணியும், பசுமணியும் வேயந்து. (௨௧௦)

௨. என்னநாளுமரற்றப்பொருள்விடுப்பப்போகியினமழைகள்போர்த்
தன்னந்துஞ்சுமடிக்குடிலினுள்ளன்றியான்கொண்டாங்குத்தனைத

துன்னிநம்பியுருவுதிட்டித்தொங்கல்வேய்ந்துதொழுதாற்றநீ
மன்னர்மன்னமதிதோய்குடையாய்மகளிர்காமமறைந்தொழிதியோ.

துன்னி - தன்ன. தொழுதாற்ற - தொழுதுசெல்ல. மகளிரிடத்திற் காமத்திற் புலப்படாதே பொளித்து அதனைத் தவிர்கின்றயோ. (உகக)

கூ. கண்கடுஞ்சாகதிர்முத்தமேகாலுங்கையார்வனைகழலுமாற், பண்கொள் சொல்லார்மாமைநீக்கிப்பைம்பொன்போர்த்தபடாமுலைகளு, மண்கொள் வேன்மன்னர்நண்பின்மையையவக்கெல்லாமுடனறையவோ, பெண்களா விவிடுத்தொழிபவோபெரியோர்நண்படைந்தார்பெயர்பவோ.

மன்னர்க்கு நட்பின்மையுலகுக்கெல்லாஞ் சாற்றவோ. மகளிராவி யவரைக் கைவிட்டுப்போகவமையுமோ. நட்பையடைந்தார் காண்கின்ற பெரியார் பெருமை நின்னைவிட்டுநீங்க வமையுமோ. (உகஉ)

ச. அறனிழலாயுலகளிக்குநின்றாமாலையணிவெண்குடைப் புறனிழலினயலேயோன்புல்லாமன்னர்நிணம்பொழியும்வேன் மறனிழன்மதயானையாய்வந்தவென்றோழிவாமலேகை திறனிழியாமையின்னேவிடுத்தருளுகதேர்வேந்தர்வேந்தனே.

அறனிழலாய் - அறத்தினிழையுடையாய். புறம் - இடம். மறனிழல் - மறத் தினதொளி.

இ - ன். ஓலையைவாங்கிக்கொண்டு வாசிக்குமிறைவன், அடிகள் அங்கமாலே வணக்கத்தை யாங்குக் கண்டு உவந்தருளுகவென்று அவள்வணக்கத்தை நோக்கி, பின்பு கட்டியங்காரன் கோபித்து அரங்கினின்றூர்க்கிச் சிறைவைத்தபின்பு, சிறுவனே! கழலினாய்! என்று யான் இப்படி நானுமறற்றப் பொறாணாய் அவன் போகவிடப்போய் அடிச்சேரியிலே யிருந்ததன்றி யான் ஆடின நாடகத்தினைத் தான் பார்த்திருக்கின்றானாகத் தன்னுருவென்னவெழுதி வேய்ந்து, மன்னனே! குடையாய்! நீயொழிதியோ? பெயர்பவோ? அறையவோ? ஒழிபவோவென்றுகூறி யவ்வுருவைத் தொழுது யான் செல்லாநிற்கவும், என்கண்கள் துஞ்சாவாய் நீராயேகாலும்; வளை கழலாநிற்கும்; முலைகளும் பசந்தன; இங்ஙனம்வருந்துதற்கு யான் நின்குடையிடத்து கிழலின்நீங்கிய அயலிடத்தேனோ? அல்லேனாதலின், யானையாய்! வேந்தனே! வந்தவென்றோழியாகிய வாமலேகை வருந்தாமற் கூறி யின்னே விடுத்தருளுவாயாகவென்று வாசித்தானென்க.

இவன் அங்கமாலையை யுட்கொண்டிருப்பானாகக்கருதி யீவர்கு அவனெழுதின ஓலைகொண்டு வந்தானொருதோழியாகத் தேசிகப்பாவை நடித்தான். இதனால் நன் வேட்கை யறிவித்தாளாயிற்று. (உகங)

புள்ளும்பாழுங்குழலுமேங்கப்பூனைந்துவல்லாளினினைத்தியற்றிய பள்ளிச்செம்பொற்படையமளிமேன்மழலைமணியாழ்தூன்வெளவிக் கொள்ளுந்தீஞ்சொல்லங்காரப்பூங்கொடியைப்புல்லமணிக் குவட்டினை யெள்ளிவிங்கித்திரண்டதோலன்மேற்குழலில்விசவிரந்தானே.

புள் - வளை; *“புட்கை போகிய புன்றலை மகார்” என்றார். யாழ் கருதும் மழ லைத்திஞ்சொல்லையுடைய கொடி. பள்ளி - இடம்.

இ - ன். அங்கனம் வாசித்தவன், தேசிகப்பாவைகடித்த நிலைக்குமகிழ்ந்து அவ ன்கையில் வளையும் யாழும் குழலுமேங்கப் பாட்டைக்கேட்டு அலங்காரத்தையுடைய வல்லியையொப்பாளைத் தன்றோள்மேற்புல்லி, வல்லான் நினைந்து கைசெய்தியற்றிய விடத்தில் அமளிமேலே வீச இருந்தானென்க.

தாளத்தையொற்றுதலின், வளையொலிப்பவென்றார். (உகச)

அங்கைசேப்பக்குருகிரக்கவலங்கலம்பூங்குமுறுயல்வர
மங்கைகல்லார்பவளவம்மியரைத்தசார்தமலாபெய்மலை
பொங்குதாமக்கொழுமென்புகைபுரிந்தபஞ்சமுகவாசமுந்
தங்குதாமமார்பினுற்குந்தையலாட்டுங்கொண்டேந்தினாரே.

இ - ன். மங்கை யங்கைசேப்ப வளையிரங்கத் துயல்வர அரைத்தசார்தமுதலிய வற்றைச் சீவகற்குந் தேசிகப்பாவைக்கும் நல்லாரேந்தினாரென்க.

கொண்டு - இவர்கள் கூட்டத்தையுட்கொண்டு. தூமம் - தாமமுட்டி; ஆகு பெயர். (உகரு)

அருளுமாறென்னை யளநங்கமாலையடித்திதோழியன்றோவெனத்
தெருளாலான் செல்வக்களிமயக்கினுற்றிசைக்குமென்னறிவளக்கியகருதி
மருளிற்சொன்னாய்மறப்பேனோயானின்னையென்னமகிழைங்களை
யுருளுமுத்தாந்ருகிழ்முலையினுள்ளத்தவகைதோற்றினாளே.

இ - ன். நீயென்னை யருளுதற்குக் காரணமென்னை? யான் அநங்கமாலையாகிய அடித்தியுடைய தோழியன்றோவென்று அசதியாடிக்கூறினானாக, அவனும்அதற்கு மறுமொழிகூறுகின்றவன் நான்நிசைக்கும் என்னறிவை யளந்துகாட்டவேண்டி யிவன் செல்வத்தாற்பிறந்த களிமயக்காலே யென்னைத்தெளியானென்று கருதி நின்பேதைமையானே யிங்ஙனங்கூறினாய்; இந்நடிப்புவேண்டா; யான் நினை மறப் பேனோ வென்ன, அவள் உள்ளத்தே யுவகைதோற்றினாென்க.

மயக்கின், இன் - ஏதுப்பொருட்டு. அறிவை யளந்துகாட்டவேனவே ருதிப் பான் அறிவின்மையே யின்றுக் காட்டிற்று. இனி ஆற்றிசைக்குமென்றுபாடமோதி மயக்கினுற் றெருளானென்றுகருதி நன்னெறியிலே யிசைக்குமென்னறிவை யளக கியவென்றுமாம். திகைக்குமென்றுபாடமாயின், மயக்கினுற் றிகைக்குந் தெருளா என்க. யான்கினை மறப்பேனோவெனவே தேசிகப்பாவையையாயிற்று. காம னைங்கணையைத் தன்னிடத்தேயுடைய தேசிகப்பாவையெனவே வேட்கையைத் தானிகழ்த்துவானாயிற்று. தோற்றினுளைனச் சீனைவினை முதலோடுமுடிந்தது. ()

* மலைபடுகடாம்: புட்கை போகிய புன்றலை மகாரோடு - மங்கிடை சழித லோம்பி யாற்ற - நும்கில்புக் கன்ன கல்லனை வதிமி - னற்சேர்ந் தல்கி யசைத லோம்பி - வான்கண் விரிந்த விடியலேற் றெழுந்து - காண்கட் பட்ட செந்நெறிக் கொண்மின்.

முறுவற்றிங்கண்முகவரங்கிண்மேன்முரிந்துநீண்டபுருவக்கைக, னெறியின்வட்டித்துநீண்டவுண்கண்சென்றுமவந்தும்பிறழ்ந்துமாடப், பொறிகொள்பூஞ்சிலம்புமேகலைகளும்புணர்ந்தவின்னியங்களார்ப்பவேந்த, னறியுநாடகங்கண்டான்பைந்தாரலாந்துமாதர்நலங்குழைந்தே.

இ - ள். வேந்தன், சிலம்பும் மேகலையுங்கூடிய வின்னியமார்ப்ப முறுவலையுடையதோர் திங்கள்போலு முகமாகியவரங்கிலே புருவமாகிய கைகளைச்சுற்றிக் கண்களாடத் தான் முன்பு அவளிடத்துக்கண்ட நாடகத்தினை மீட்டுங்கண்டான்; அப்பொழுது அவணலம் அவசமாய் நெகிழ்ந்ததென்க.

நெறியின் - அப்புணர்ச்சிக்காலத்து நிகழுமுறையானே. சென்று - செவியுறச் சென்று. அவன்றொழிலாற் சிலம்பும், அவடொழிலான் மேகலையுமார்ப்ப. அறியுநாடகமெனவே முன்புபுணர்ந்த தேசிகப்பாவை யென்பது பெற்றும். (௨௧௭)

நான்மருப்பின்மதயானே நறியபைந்தாமனாமடந்தையைத்
தேன்மதர்ப்பத்தினே த்தாங்கவன் றிருவின்சாயனலங்கவர்த்தபி
னூன்மதர்த்தவொளியேற்கண் ணார்பரவவிவ்வாறொழுமுகுமன்றே
வானகத்துநிலத்துமில்லாவண்ண மிக்கமணிப்பூணிணன்.

நான்மருப்பென்பது யானையிரண்டினையுணர்த்திற்று. திரு - அழகு. தம்மை நோக்கினருடம்பு மதர்த்தற்குக் காரணமான கண். வானிலுநிலத்திலு மில்லாதவனென்றார், பிறன்றாரநச்சாத குணமுண்மையின்.

இ - ள். பூணிணன், இரண்டானே பக்கத்தேநின்று நீணாச்சொரிய நடுவே தாமரைப்பூவிலேயிருந்த திருமகளைத் தினைத்தாற்போலே யத்தேசிகப்பாவை நலத்தைதுகர்ந்தபின்பு, மகளிர் பரவப் பின்பும் அவன் இங்ஙனமொழுகாநிற்குமென்க.

* “வரிதுத லெழில்வேழம் பூநீர்மேற் சொரிதரப் - புரிநெகிழ் தாமரை மலரக கண் வீறெய்தித் - திருநயத் திருந்தன்ன” என்றாபிறரும். இனி ஐராவதத்தின்மேலே பொய்கையாய்திற் றுமனையிலே யிருக்குந் திருவென்பாருமுளர். (௨௧௮)

வேறு.

நரம்புமீதிருத்தல்செல்லாநல்லிசைமுழவும்பாழு
மிரங்குதீங்குமுலுமேங்கக்கிண்கிண்சிலம்பொடார்ப்பப்
பரந்தவானெடுங்கட்செவ்வாய்த்தேசி கப்பாவைகோல
வரங்கிண்மேலாடல்காட்டியரசனைமகிழ்வித்தாளோ.

இ - ள். அத்தேசிகப்பாவை, புணர்ச்சியாகிய நாடகமொழிய நரம்பினோசையைத் தப்பாத முழவுமுதலியனவேங்கக் கிண்கிணியுஞ் சிலம்புமார்ப்ப அரங்கிண்மேலே கூத்தைக்காட்டி யரசனை மகிழ்வித்தாளென்க.

“இடக்க ணினியா வலக்கண் குரலா - நடப்பது தோலியற் கருவி யாகும்.” என்றார். (௨௧௯)

* கலித்தொகை, இரண்டாவது குறிஞ்சி, அ.

கடற்புடைமன்னர் தம்மைக்காதலின்விடுத்துக்காமன்
 ரொடுத்தகோன்மார்பிற்றங்கத்தாமலர்க்கொம்புனானை
 வடித்தவின்னமிர்திரைப்பருகலின்மழைக்கட்செவ்வாய்
 துடித்துவண்டுண்ணத்தாங்குஞ்செந்தளிரொத்ததன்றே.

விடுத்து - விடுக்க.

இ - ள். கடலிருந்து நாடகங்கண்டவரசனாக் காதலோடேபோகவிடக் காம
 னம்பு அவனொஞ்சிலே தங்குதலின், அத்தேசிகப்பாவையை யமிர்துபோலேபருக,
 அவன் செவ்வாய் துடித்து மழைக்கண் வண்டுண்ணத் தாங்குஞ் செந்தளிரை யொத்த
 தென்க.

வண்டு - அதரத்தில் வலவிற்குவமை; இல்பொருளுவமை. இசையுங்கூத்துங்
 காமத்திற்குத் தீபனமாகலிற் பின் புணர்ச்சிகூற்றார். (உஉ௦)

இளைமையங்கழனிச்சாயலேருழுதெரிபொன்வேவி
 வளைமுயங்குருவமென்றோள்வரம்புபோய்வுனப்புவித்திக்
 கிளைநரம்பிசையுங்கூத்துங்கேழ்த்தெழுந்தீன்றகாம
 விளைபயனிநின்றுய்த்துவிளைவேந்துறையுமாதோ.

பொன் - ஆகுபெயர். போய் - போக.

இ - ள். பூணகிய வேலிருமுந்த இளமையாகிய கழனியிலே வீணவேந்து
 தன்சாயலாகிய ஏராலேயுமுது தன்வனப்பை வித்துகையினாலே அஃது இசையுங்
 கூத்துமாக நிறத்தெழுந்து பின்பு ஈன்ற காமமாகிய விளைவன்பயத்தை யவன்றான்
 இனிதின் துகர்ந்து உறையாநிற்குமென்க.

தோளாகிய வரம்பு சூழ்போகாநிற்கவுழுதென்க. தனதுசாயலான் விளைந்த அழ
 கைக்கண்டவளவில் காமவேட்கைவினைவித்தற்குக் கூத்தையும்பாட்டையும் நடத்துத
 விற்றிருந்தது காமமென்க. (உஉ௧)

இலக்கணையாரிலம்பக முற்றிற்று.

ஆ. கவி உ, ருக்ஷ.

50

தினகோயில், அரசனேவலாலே மேகத்தைப்பிளந்து இருகடனாயும்விலக்கி வான் மீனப்பூத்தாற்போல மணிகள் மல்குதலாலே விசும்பின்மேலாய் மண்ணிற்கோயில் கட்டுத் திலகமாய்ப் பொழிலாகியபிண்டிக்குள்ளே சமைந்ததென்க.

விசம்பு - தேவருலகு. வரி - பாட்டு.

(உ)

அடிசிக்கலங்கழீஇக்கருணையார்ந்தவிளவானை
மடுவின்மதர்த்துணராவாழைத்தண்டிற்பலதுஞ்சு
நெடுநீர்க்கழனிசூழ்நியமஞ்சேர்த்திவிழவயர்ந்து
வடிநீர்நெடுங்கண்ணார்கூத்தும்பாட்டும்வகுத்தாரே.

நியமம் - ஆகுபெயரால் ஊராயிற்று.

இ - ன். மடுவின்கண்ணே யடிசிலாகருங் கலங்களைக் கழுவுதலாலே பொரிக் கறியை துகர்ந்தவானே செருக்கிக் களாயேறவறியாவாய் வாழைத்தண்டின்மேலே பலவுந்துயிலங் கழனிசூழ்ந்த ஊனா யிறையிலியாகவிட்டுத் திருநாளையுமியற்றிப் பரத்தையருடையகூத்தையும் பாட்டையுமுண்டாக்கினாரென்க.

அரசனேவலின் அமைச்சர் இயற்றுவித்தார்.

(ங)

அல்லியரும்பதமுமடகுங்காயுங்குளநெல்லு
நல்லகொழும்பழனுங்கிழங்குந்தந்தாவைதீர்த்தார்
கில்லையேகைம்மாறென்றின்பமெல்லாமவர்க்கீந்தான்
வில்லோன்பெருமாட்டினிளங்குலேற்கண் விசையையே.

விசையை தானையுடன் தனித்துவாராமற் கூடப்போந்தமைபற்றி நவைதோத்தா ரென்றார். கைம்மாறில்லையென்று-அவர்கள் பொருள்கண்மேற் பற்றற்றவராதலின், அவர்செய்தவுதவிக்குத் தன்னாற்செய்யலாமாதவி யின்றென்றுகருதி. தான் கோயில் சமைப்பித்துப் பூசனைசெய்த பயனெல்லாம் அவர்க்கு நீர்பெய்து கொடுத்தான்.

இ - ன். சச்சந்தன்ரேவியாகிய விசையை, அல்லிமுதலிய உணவைத்தந்து நவை தீர்த்தார்க்குக் கைம்மாறில்லையென்று சந்தாளென்க.

(ச)

தனியேதயருழந்துதாழ்ந்துவிழ்ந்தசுகமிகாட்டு
ளினியாளிடர்க்கியேமஞ்சேர்த்தியுயக்கொண்ட
கனியார்மொழியாட்குமயிற்றுகங்காம்பதநல்கி
முனியாதுதான் காணமொய்கொண் மாடத்தெழுதுவித்தான்.

இ - ன். அருளுடைமையின் எல்லார்க்குமினியாளாகிய விசையை, தன்னிட னாதீர்த்துத் தாயதப்பள்ளியிலேசேர்த்துப் பிழைப்பித்துக்கொண்ட தெய்வத்திற் கும் அஃதுறையுஞ் சுகமிகாட்டிலே கோயிலியற்றி மயிற்கும் எழுதுவித்தலைச்செய்தா ளென்க.

விசையை தனித்துவருத்தமுறுகையினாலே, பையப்பையவீழ்ந்த மயிற்குந் தானி ருக்கின்ற மாடத்தே தானெப்பொழுதுங் காணும்படி யெழுதுவித்தலைச் செய்தா ளென்க. மயிற்குமென்னுநான்காவது அச்சிறப்பைக் கொடுத்தாளென்பதனோடு முடியும். உம்மையிரண்டுஞ் சிறப்பு.

(ரு)

[விசயமாதேவியார்துறவு.]

அண்ணல்பிறந்தாங்கைஞ்ஞாற்றைவர்க்களந்தான்பால்
வண்ணச்சுவையமுதம்வையகநாளுக்கோவிர்தன்
வெண்ணெயுருக்கிரெய்வெள்ளமாகச்சொரிந்தாட்டப்
பண்ணிப்பரிவகன்றாள்பைந்தார்வேந்தற்பயந்தாளே.

தோழர் ஐஞ்ஞாற்றநால்வர்களுஞ் சேவகனுக்குமாக ஐஞ்ஞாற்றைந்துபிள்ளைகளுக்
குப் பாலளந்து. வண்ணவமுதம் - பருப்புச்சோறு. கோவிர்தன் - நந்தகோன்.

இ - ள். வசையை, சேவகன்பிறந்தவிடஞ் சுகிகாடாகக் கிடவாதபடி சாயையாக்
கிக் கோவிர்தன் அதர்குரியனாய் நின்று நாடோறும் பிள்ளைப்பாலுமளந்து ரெய்யை
ச்சொரிந்து அமுதத்தையுமுட்டப்பண்ணி அவ்வறம் வைருகையினாலே பரிவைய
யகன்றாளென்க.

பரிவு - இவ்விடத்துக் கூறியனவெல்லாஞ் செயதுமுடிக்கவேண்டுமென்று நினை
த்திருந்த வருத்தம் (சு)

தோடார்புனைகோதைசுநந்தைசேர்ந்துதொழுதானைப்
பீடார்பெருஞ்சிறுவநபயந்திர்வம்மினொளப்புல்லி
நாடார்புகழானைநாணமொழிகள்பலகூறிக்
கோடாங்குருகுநகைவளைக்கட்டானைவிளக்கினான்.

புகழான் - வசையை, ஐ - அசை. விளக்கிட்டான் - சுந்தை. இது சுட்டுப்
பெயராம்.

இ - ள். வசையையச்சோந்து சுநந்தை கோதை கையாற்றொழுதானையல்லி
சையை புல்லிக்கொண்டு பின்னும் அவனைச் சிறுவநபயந்திர் அணித்தாகவம்மினென
நாணமுடையமொழிகள் பலகூறி விளக்கினுளென்க.

உலகம் பெருமைநிறைந்தற்குக் காரணமான சிறுவனை மீட்டும் நீர் பயந்திராத
லின் என்னிலு நல்லியையுடையோன்றலின் இதுநாணமொழியாயிற்று. இவளே
யிவ்வுலகைப் பிழைப்பித்தாளென்றலின், விளக்கினுளாயிற்று. (எ)

மறையொன்றுபாபபனபோன்மலர்ந்துநீண்டுசெவியாய்வைத்
துறைகின்றலோடரிக்கணுருவக்கொம்பினென்மரு
மிறைவியடிபணியவெடுத்துப்புல்லியுலகாளுஞ்
சிறுவநபயந்திறைவற்றொளியிரென்றாடிருவன்னான்.

இ - ள். மலர்ந்து நீண்டு ஒருமறைமொழி கூறுவனபோலச் செவியிடத்தே
வாய்வைத்து உறைகின்ற கண்ணினையுடையவென்மரும் வசையையடியைக் கொம்பு
பணிந்தாற்போலப் பணிய, அவன் அவரையெடுத்துக்கொண்டு புல்லிச் சிறுவனைப்பய
ந்து தெளிமினென்றாளென்க.

எனவே யிருமைக்கும் பயன்கூறினாளென்க. இறைவன்-சருவக்கியன். முன்பு
திருவையொப்பான். சிறுவரில் நால்வா உலகாளுத்தற்குரியரன்றேனுந் தங்குலத்தொ

ழிற்கேற்ப உலகாளுதற்குரியரென்பதுபற்றி யுலகாளுஞ் சிறுவரென்றான். *“மெய் தெரி வகையி னென்வகை யுண்வின்” எனவும், †“கண்ணியுந் தாரு மெண்ணின் ராண்டே” எனவும் ஆசிரியர்கூறினமையிற் றங்குலத்துக்குரிய உழுது பயன்கோட லும், அரசன்கொடுத்த சிறப்புக்களமன்றித் தன்புதல்வராதலின் அரசாட்சிமுதலியன கொடுப்ப அவர்தாமுந் தம்வழித்தோன்றினோரும் ஆள்வரென்றுணர்க. உலகென் னுஞ்சொல் மன்னுலகமுழுதுமேயன்றித் தன்கட்கூறுபட்ட நிலங்களையுமுணர்த்து மென்பது ‡“மாயோன் மெய் காடுறை யுலகமும்” என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க.

பொங்குமணிமுடிமேற்பொலிந்தெண்கோதைத்தொகையாகிக்
கங்குற்கனவகத்தேகண் ணுட்டோன்றிவந்தீர்நீ
ரெங்கும்பிரியற்பீரென்னாக்கண் கண்மலர்ந்திருந்து
கொங்குண றும்பைந்தார்க்கோமானிக்கேவருகென்றான்.

இ - ன். என்றுகூறியவன், நீர் கங்குற்கனவிடத்தே முடிமேலே யெட்டுப்பூமா லைத்திரளாய்ப் பொலிந்துதோன்றிவந்தீர்; இவ்வாறுவந்தீர் மேலும் எவ்விடத்தும் என்னைப்பிரியற்பீராகவென்று கூறி யுடம்புமுழுதுங்கண்ணியுருந்து பின்னர்ச் சீவ களை யிவ்விடத்தே வருவாயாகவென்றாளுன்க.

முன்னர் “இறைவற்றெளிவீர்” என்றும், ஈண்டுப் பிரியற்பீரென்றுக்கூறினமை யாற் பின்னர் என்னிடத்தேவந்து துறப்பீராக வென்றாளாயிற்று. (க)

சிங்கநடப்பதுபோற்சேர்ந்துபூத்துயப்ப்பலர்வாழ்த்தத்
தங்காவிருப்பிற்றம்பெருமான்பாதமுடிதீட்டி
பெங்கோபணியென்னாவஞ்சாநடுங்காவிருவிற்கட்
பொங்கவிடுதவிசிலிருந்தான்போரேறையானே.

இ - ன். ஏறையான் அதுகேட்டுப் பலரேத்தச் சிங்கநடப்பதுபோல நடந்து சென்று முதற் பூவைத்தூவிப் பின்னர் விசையயடியிலே தன்முமையத்தீண்டிவித்து இருத்தற்கஞ்சி மெய்நடுங்கி யெனக்கு ஒல்லும்பணியிடை யினி யெவ்விடத்தே யென்று வினாய் இரண்டு விற்கிடையீளம் அசலவிட்ட தய்சின்மேலே யிருந்தா னென்க.

பெருமான், னன்காணொன்று மகடேஉணுணாத்திறு. இவன்கூறிய வறமெல்லார் தான்செய்து முடித்தலின், இன்னும் அவையுளவோயென்பதுதோன்ற எங்கோபணி யென்றான். (க)

உ ள லு.

கொற்றவிமகளைநோக்கிக்கூறினொன்பதுங்கோக்
குற்றதுபிறாக்கூறவுணர்த்தனையானினு

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், எ.அ.
† ,, ,, ,, ,, எ.அ.
‡ ,, ,, ,, அசத்திணையியல், இ.

[விசயமாதேவியார்துறவு.]

மிற்றெனவுரைப்பக்கேண்மோவிலங்குபூண்லங்கன்மார்பிற்
செற்றவாச்செகுத்தவைவேற்சேவகசாமியென்றாள்.

உணர்ந்தனை என்பவெனமாறுக. ஆயினனுமென்புதி, ஆன் - சாரியை.

இ - ள். அங்ஙனமிருந்த மனைநோக்கித் தேவி யொருமொழிகூறினாள்; அஃ
தியாதெனின், சேவகசாமி! துந்தந்தைக்குற்றதீங்கு பிறர்கூற வறிந்தாயென்று சொல்
லுவார்களாயினும் யான் இத்தன்மைத்தென்று கூறக் கேட்பாயாகவென்று கூறினா
ளென்க.

சாமியென்னுமொருமை தும்மென்னும் பன்மையொடுமயங்கிற்று. பூண்னை
யம், மாற்பிணயம், கட்டியங்காரணியும் ஒழிந்தோராயும்வென்ற வேலினைபுமுடைய
சேவகசாமியென்க. (கக)

க. நாகததால்விழுங்கப்பட்டநகைமதிக்கடவுள்போலப்
போகத்தால்விழுங்கப்பட்டுப்புறப்படான்புன்சொனாண
னாகத்தானமைச்சர்நுண்ணூற்றோட்டியாலமுத்திவெல்லும்
பாகர்க்குந்தொடக்கநிலாப்பகடுபோற்பொங்கியிட்டான். (கஉ)

உ. நுண்மதிபோன்றுதோன்றுநுணுகியதசுப்பினுர்தல்
சண்வலைப்பட்டபோழ்தேகநெவையரவோடொக்கும்
பெண்மையைப்பெண்மையென்றோபேருணர்வுடையநீரா
ரணணலைத்தெருட்டேற்றத்தமைச்சருமகன்றுவிட்டான். (கங)

ங. கற்சிறையழித்துவெள்ளங்கடற்சுராயாங்குக்கற்றோர்
சொற்சிறையழித்துவேர்தன்னுணைமுலைதுறந்தல்செய்யான்
வற்சிறைகொண்டபோலும்புருவததுளளங்குலேற்க
ணற்சிறைப்பட்டோடுநகரமுங்காவல்விட்டான். (கச)

ச. பிளிறுமும்மந்தையானைப்பெருமகன்பிழைப்புநாடிக்
சுளிறுமென்றுமிழப்பட்டகவளம்போற்றகர்ந்துநில்லா
தொளிறுவேர்சுற்றமெல்லாமுடைந்தபிணொருவனுண்
வெளிறுமுனைத்திபயினைவினாச்சிரம்வினைததலாமோ. (கரு)

ரு. ஸ்னைகலக்குயலுணரின்மன்னையறுத்துமுற்றிக்
கனைகுரலுருமினர்ப்பக்காலுணரின்னைவேண்டி
வினைமயிற்பொறியினெண்ணப்போக்கிவிண்விரும்பப்புகான்
புனைமுடிவேந்தபோவல்போற்றெனமயங்கிவிழ்த்தான்.

இவையைந்துமொருதொடர்.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறுகின்றாள், பாம்பாலை தன்தொளிமறைக்கப்பட்ட மதி
யைப்போலப் போகத்தாலே தன்தொளிமறைக்கப்பட்டும் புறப்படாணய்க் காமத்
தாற் கெட்டானென்று பிறர்கூறும் புன்சொற்குநாணனாக. அதுகண்டு இத்தீங்கைத்

தம்மறிவாலே வெல்லும் அமைச்சர், இங்ஙனதுண்ணியநுகப்பினுர்தம் கண்வடிப் பட்ட பொழுதே அது பாம்புபோற் கொல்லுமென்றுகருதி, அண்ணலைப் பேருணர்வுடையரீரார் பெண்மையைப் பெண்மையென்றார்காணென்றுகூறப் பின்னும் நன்னூற் றோட்டியாலழுத்தித் தெருட்டிதலைத் தானுட்கொண்டு தன்னெஞ்சைத் தெளிவியாதே வேந்தன் துணைமுலையைத் துறத்தல்செய்யானும் வில்லைச் சிறைசெய்து வைத்தாற்போலும் புருவத்திடத்தே விளங்குங் கண்ணகிய தப்பாதசிறையிலே யகப் பட்டுத் தீவினையாலே கூரியவறிவுபோன்றுதோன்றி நாட்டையுக்கரத்தைபுற் தான் காத்தலைக்கைவிட்டுக் கட்டியங்காரண்கையிலே கொடுத்துப் பாகாதொடக்கவும் அவர்க்கு நில்லாத பகடுபோலே பொங்கியிட்டானாக, அதுகண்டவமைச்சரும் நீங்கிப்போயினார்; அவர்போக அப்பெருமகன் வெள்ளங்கற்சிறையழித்துக் கடற்செல்ல அவாலியாங்குக் கற்றோர் சொற்சிறையழித்துப் பிழைத்தபிழைப்பைச் சுற்றமெல்லானோக்கி அரசனாழைநில்லாதே கவளம்போற் சிதறியுடைந்துபோனபின் தானொருவனுமேயாயினான்; அதனைக் கட்டியங்காரணுணர்ந்த ருயவனுன்போலே மன்னரைக்கீழறுத்து அவர் தன்குற்றத்தாரானபின் வந்துகூழ்ந்தார்ப்ப, அரசன் நினை யான்பெறவேண்டியென்னை மயிற்பொறியிற்போக்கித் தான் றுறக்கம்புக்கான். அந்நிலை யவற்குவந்தது, தீவினையைவித்திவைத்து அதற்குப்பின்னை நல்வினையாக வினைவிக்கலாமையிற்காண. வேந்தனே! நீயும் இத்தன்மைத்தாசிய காமத்தினைப்போற்றுவாயாக; இனி யான்றுறத்தற்குப் போவவென்றுகூற, அவனும் அதுகேட்டு மயங்கி வீழ்ந்தானென்க.

வெளிதுவித்தி வச்சிரம்வினைத்தல் - ஆமணக்குருட்டு ஆச்சாவாக்கலாகாதென்னும் பழமொழி. (க௬)

க. சீதநீர்தெளித்துச்செம்பொற்றிருந்துசார்தாழ்ந்திதம்மான்
மாதரார்பலரும்விசுவலாந்தெழுசிங்கம்போலப்
போதொடுகலங்கன்சோரலெழுந்துபென்னாாமார்பன்
யாதெனக்கடிகண்முன்னேயருளியதென்னச்சொன்னான். (க௭)

உ. பிறந்துநாம்பெற்றவாணளித்துணையென்பதொன்று
மறிந்திலம்வாழ்துமென்னுமவாவினுமுந்துகின்றான்
கறந்துகூற்றுண்ணுநூன்றுகண்புதைத்தநங்கினல்லா
லிறந்தநாளாயாவர்மீட்பாரிற்றெனப்பெயர்க்கலாமோ. (கஅ)

ங. சுமைத்தயிரவேயந்தசோற்றிற்றுய்த்தினிதாநம்மை
யமைத்தநாளென்னுநாகம்விழுங் உப்பட்டதனநங்க
ணிமைத்தகண் விழித்தநின் நயிறந்துபாடெய்துகின்ற
முமைத்துழிச்சொறியப்பெற்றாழ்தியம்பெரிதும்பெற்றாம். (க)

ச. கடுவளிபுடைக்கப்பட்டகலாமழைக்குழாத்தினுமும்
விடுவினைபுடைக்கப்பாறிவிறுவிற்றாயினல்லா
லுடனுழைபழக்கமில்லையொழிமதியத்தையாதல்
வடுவுடைத்தென்றுபின்னுமாபெருந்தேவியென்னான்.

இவைநான்குமொருதொடர்.

இ - ன். அங்ஙனம்வீழ்ந்த ஆரமார்பன் மாதரார்பலரும் பனிரீனாத்தெளித்துச்

[விசயபூதேவியார்துறவு.]

சாந்தாற்றியால் வீசதலாலே துயில்கொண்டெழுதின்ற சிங்கம்போலப் போதுங்கல முஞ்சோர வெழுந்து எனக்கு அடிகள் முன்பு அருளிச்செய்ததியாது? அதனை இப் பொழுது அருளிச்செய்யுமென்று கேட்க, அவனும், வாழ்தமென்னும் அவாவினுள் அழுந்தாநின்றும்; அங்ஙனமழுத்துகின்றநாம் பிறந்துஅறுதியாகப் பெற்றவாணுள் இவ் வளவென்பது சிறிதுமறிந்திலம்; அதனை நம்வாழ்வு இத்தன்மைத்தென அறியக்கூறிக் கூற்றுக் கற்றது உயிரையுண்ணும் அன்று இப்பிறப்பினைத் தப்புதற்குத் தவஞ்செய்யப் பெற்றிலேமெயென்று வருந்திவிடுத்தலல்லது அதனைச் செய்தற்குக் கழிந்த நாளி மீட்கவல்லாரொருவருமில்லை; அது நம்மால் மீட்கலாகாது; அக்கூற்று ஏவிய காலமென்னும்பாம்பு குறைவறச்சமைத்த கட்டித்தயிரால் வேய்ந்த சோறுபோலே நம்மை யினிதாகவைத்து துகர்ந்து பின்னர் ஒன்றாகவழங்கப்பட்டு இறந்துபாடெய்துகின்றநாம் இப்பொழுது அவ்விறந்துபாட்டினுடைய வழுகியவிடத்தே யிருந்துமுன் புசெய்த நல்வீனையாலே தினவுதின்றவீடத்தே சொறியப் பெற்றோமாதலிற் பெரிதும் ஊதியம்பெற்றும்; இங்ஙனமிடம் பெற்றகாலத்துத் தவஞ்செய்யாதே நாமுஞ் சுற்றத் தின்மேல் நிகழ்கின்ற காதலேவிரும்புவேமாயின், அக்காதல் வடுவுடைத்து; அஃதென்னையெனின் காற்றடிக்கப்பட்ட மழைக்குழாஞ் சிதறுமாறுபோலச் சிதறிவிடுதற்குக்காரணமான தீவினை சிதறவடிக்கப்பட்டுச் சுற்றமெல்லாம் வெவ்வேறாய்ப் போவதல்லது கூடவுறையும் பழக்கம் அதற்கில்லை; ஆதலால் எம்மிடத்துக் காதலை நீயுமொழிவாயாகவென்று சொன்னான்; இங்ஙனஞ் சொல்லிப் பின்னுந் தேவி சில அறவுணாசொன்னாளென்க.

சுண்டு உமைத்துழிச் சொறியப்பெற்றமென்பது-விழுங்குதற்கு வாய்க்கொண்ட காலஞ் சிறிதுபொழுது விழுங்காதிருக்கவும்பெற்றோமாதலின், சுண்டுத் தவஞ்செய்து கோடுமெனவெழுந்த மனவெழுச்சிக்கண்ணே யதனை முற்றமுடித்துக் கொள்ளப் பெற்றேமென்றவாரும். என்றுசொன்னாளெனச் சீதரீரென்ற கவியோடு கூட்டுக. மதி, அததை, இரண்டுமகை. (உ௦)

வேறு.

௩. முருந்தினையதாமுறுவன்முற்றிழையார்சேரி யிருந்திளமைக்கள் ஞண்டிடை தெரிதலின்றிக் கருந்தலைகள்வெண்டலைகளாய்க்கழியாமுன்னே யருந்தவமுந்தானமுமாற்றுமினேகண்டிர். (உ௧)

௨. உடற்றும்பிணித்தீயுடம்பினுயிர்பெய்திட டுதித்துணர்வுருவ்யாகவாற்றறுவையாகக் குடித்துண் ணுங்கூற்றங்குழல்பிரியாமுன்னே கொடுத்துண்மின்கண்டிர்குணம்புரிமின்கண்டிர். (உ௨)

௩. உழந்தாலும்புத்தச்சொன்றிட்ரேததேற்றா திழந்தார்பலராலிடும்பைநீர்யாற்று ளமுந்துமாலப்பண்டியச்சிருமுன்னே கொஞஞ்சிலங்கூலியாக்கொண்டீர்மின்பாகீர். (உ௩)

பிறந்தவர்களுல்லாமவாப்பெரியராகித்
துறந்துபுகழ்வேண்டாரோர் துற்றவிழுமியா
ரறங்கரிதுசேய்த்தென்பதுயாதுமறியாரேல்
வெறும்பொருளதம்மாவிடுத்திடுமினென்றார். (௨௪)

வேறு.

இ. முல்லையுடைசொரிந்தாற்போன்றினியபாலடிசின் மகளிரேந்த
நல்லகருணையானவாயும்பொற்கலத்துநயந்துண்டார்க
ளல்லலடையவடக்கிடுமினோட்டகத்தென்றயிலவார்க்கண்டு
செல்வநமரங்காணினையன்மின்செய்தவமேநினைமின்கண்டார். (௨௫)

ஈ. அம்பொற்கலத்துளபாலமர்ந்துண்ணுவரிவையந்தோ
வெம்பிப்பசிரெய்வெவ்வினையின்வேறுயோரகல்கையேந்திக்
கொம்பிற்கொளவொசிந்துபிச்சையெனக்கூறிநிற்பாட்கண்டு
நம்பன்மின்செல்வநமரங்காணல்லறமேநினைமின்கண்டார். (௨௬)

எ. வண்ணத்துகிலுமிப்பின்வாய்விட்டமூவதுபோல்வருந்துமல்கு
னண்ணாச்சிறுகூறையாகமோர்கையாகமுதித்துநாளு
மண்ணத்தடகுரீஇயந்தோவினையெய்வற்றமூவாட்கண்டு
நண்ணன்மின்செல்வநமரங்காணல்லறமேநினைமின்கண்டார். (௨௭)

அ. மைதிரண்டவார்துமுன்மேல்வண்டார்ப்பமல்லிகைமென்மாலையுட
கைதிரண்டவேலேந்திக்காமன்போற்காரிகையார்முளச்சென்றிக்
கைதிரண்டிகண்டங்குரைப்பவோர்தன்னேன்றியறிவிற்றள்ளி
நெய்திரண்டாற்போலுமிழ்ந்துநிற்குமிளமையோநிலையாதேகாண்.

இவையெட்டுமொருதொடர்.

க. இ - ன். மகளிர்சேந்தவிடத்தேயிருந்து இளமையாகிய கன்னியுண்டு அற
முதலியவற்றையறிதலின்றிப் பயன்படாமன் மூப்பதற்குமுன்பே யிளமைப்பருவத்
தே தவமுந் தானமுநிகழ்த்துமினென்றுசொன்னாளென்க.

கண்டொன்றது வினாவொடுசிவனாதுநின்றதோரகை.

உ. இ - ன். வருத்துகின்ற நோயாகிய தீயையுடைய வுடம்பினுயிரைச் சோ
ருக முன்னேபெய்துகொண்டு உணர்வை நெய்யாகக்கூட்டி ஆற்றலைத் துவையாகக்
குடித்து அதனை யுண்ணுங்கூற்றம் உடம்பை நிலைகுலைப்பதற்குமுன்னே கொடுத்தன்
மின்; நற்குணத்தை விரும்புமினென்று சொன்னாளென்க.

உயிர்போவதற்குமுன்னே உணர்வும், ஆற்றலும் தேய்தலியல்பு.

ஈ. இ - ன். உடம்பாகிய சகடத்தை நடத்தும்பாகீர், அச்சகடம் தொழில்
செய்துநிறுத்திப் பழகினாலும் புதியதோருயிராகிய அச்சைக்கொண்டுவந்திட்டு ஊர்த
லொண்ணதாகலான், அச்சகடத்தைத் தனக்கடைத்த காலமுள்ளவளவுஞ்செலுத்திப்

[விசயமா தேவியார்துறவு.]

பின்னரிழந்தார்பலர்; இனி யங்ஙனமன்றித் தனக்கடைத்த காலத்திற்குநடுவேயுந் தீவினையிடுகியால் உள்ளதாசிய லிடும்பையாகிய நீராயுடைய ஆற்றிலே அச்சக டமமுந்தாநிற்கும்; அங்ஙனமமுந்தி யஃது உயிராகிய அச்சமுறிவதற்குமுன்னே யதனாற் கோடற்குநீர்சிலத்தை நமக்குப் பெறுபயனாகவுக்கொண்டு அதனைச் செலுத் துமினென்று சொன்னாளுன்க.

ச. இ - ன். பிறந்தமக்களெல்லாம் அவாப்பெரியராய்ப் புகழுவேண்டாராய் அதனைத் துறந்து துற்றப்படுவதோர் அவியையுமீயாராய் அறம் இத்தன்மைத்தென் பது சிறிதுமறியாராயின், அந்தஅவாப் பயனில்பெறுளாம்; அதனைக் கையிட்டுப் போகடுமினென்று சொன்னாளுன்க.

அம்மா - ஐயோவென்னும் இரக்கக்குறிப்பு.

ரு. இ - ன். முல்லைமுகையைச் சொரிந்தாற்போன்று மெல்லியதாய் இனிய வடிவிலே மகளிடுக்க, அதனையுரும்பிப் பொரிக்கறி கருவியாகப் பொற்கலத்தே நாடோறுமுண்டவா சீவினேசேர இவ்வோட்டகத்தே யடகையிடுமினென்றுகூறி யிர ந்துண்பானாக் கண்டிவைத்துஞ் செல்வத்தைநினைவன்மின்; நமரங்காள்! செய்கின்ற தவத்தையே நன்றாக நினைமினென்று சொன்னாளுன்க.

அம் - அசை.

சு. இ - ன். அப்பால் மனம்பொருத்திப் பொற்கலத்திலுண்ணாத வரசன்றேவ், ஐயோ! தீவினையான் முன்னின்றதன்மை வேறுபட்டுப் பசுவெம்பி நல்கையாலே ஓரகலைக் கையிலேந்திக் கொம்புபோலநுடங்கிப் பிச்சையிடுமினென்றுகூறி சிற்பா னைக்கண்டிவைத்துஞ் செல்வத்தை நச்சன்மின்; நமரங்காள்! அறத்தையே நச்சுமி னென்றாளுன்க.

௭. இ - ன். துக்கிலையுடுப்பின் அழுவதுபோல் வருந்துமல்குவிவே பிறரணு காது அருவருக்குஞ் சிறுகூறை பொருபாகமும் ஒருகை பொருபாகமுமாக வுடுத்து மேனோக்கி யடகையுருவி யதனை யிடுவதொன்றின்மையான், ஐயோ! வீணையே! நீ என்செய்தாயென்றுகூறி நாடோறும் அழுவானைக் கண்டிவைத்தும், நமரங்காள்! செல் வத்தை நனுகன்மின்; தவத்தையெனுகுமினென்றுசொன்னாளுன்க.

இதுகாறும் பொதுவாகக் கூறினான்.

அ. இ - ன். தமமையறிவிடத்தினின்றும் தாமேநீக்கிக் குழலிலே மாலையை யார்ப்பச்சுடி யேந்திக் காரிகையாமருளக் காமன்போற்சென்றார் பின்பு ஐதிரண்டு இருமுதலாலே யுழிந்து தண்டையூன்றிநின்றற்குக் காரணமானஇளமை நிலையாது காணென்று சொன்னாளுன்க.

கை - காம்பு. இது சீவகனைநோக்கீக்கூறினான்.

அறவுகாசுநிறு எங்ஙனங்கூறினாளெனின், இங்ஙனமிங்கனங் கூறினாளென எல்லாவற்றோடுங் கூட்டுக.

(௨௮)

வேறு.

என்றலுஞ்சுநதைசொல்லுமிறைவிதான் கண்டதையா
நன்றுமஃதாகவன்றேயாயினுமாகயானு

மொன்றினன்றுறப்பலென்னவொள்ளொரிதவழந்தவெண்ணெய்க்,
குன்றுபோல்யாதுமின்றிக்குழைந்துமெய்யம்மறந்துநின்றான்.

இ - ன். இறைவியிங்ஙனங்கூறினவளவிலே, அதனைத் தனக்கு உறுதியாகக்
கருதி பொருமொழிகூறுஞ்சுந்தை, ஐயினே! இவள்கருதியகாரியம் நன்றாயினுமாக;
தீதாயினுமாக; அதனை யானும்பொருந்தினேன்; இனித் துறப்பேனென்றுகூற, அது
கேட்டுச் சீவகன் எரிதவழந்த வெண்ணெய்க்குன்றுபோலவுருகி மறுத்துச்சொல்லுஞ்
சொல் சிறிதுமின்றி நின்றானென்க.

கந்துக்கடன் முன்னேயிறத்தலிற் சுந்தையைத் துறவுவிடக்கூறுதல் அற
னன்றென்று கருதுதலின், மறுக்குஞ்சொல் யாதுமின்றி நின்றானென்க, கந்துக்
கடனிறந்தமை இத்தொடர்நிலைச்செய்யுளுட் டேவர்கூற்றிறிலர், தருதியன்றென்று
கருதி; துறவால் உய்த்துணரவைத்தார். (உக)

வேறு.

ஒருயிரொழித்திரண்டிடம்புபோவபோ
லாரியனொழியவங்கெளவைமார்கடாரு
சீரியதுறவொடுசின்கையேற்றார்
மாரியின்மடந்தைமார்கணகாவார்த்தவே.

இ - ன். உடம்பையொழித்து உயிர்போமாதென்ற யோருயினைக்கைவிட்டு இர
ண்டிடம்புபோந்தன்மைபோலே சீவகனிருப்பத் தாய்மாரிருவரும் முன்பு தாநின்ற
நோன்பிற் சீரிதாகிய துறவையுட்கொண்டு சிவிகையிலே யேறிப்போயினார்; அங்
கிருந்த தேவிமார்கள் கண்கள் மாரிபோல நீர்வடிந்தனவென்க. (ரு)

நன்மயிற்பொறியின்மேற்போயநாளினும்
புன்மையுற்றமுதரன்மயங்கிப்பூப்பரிந்
திந்நகர்காஸ்பொருகடல்நெங்குணு
மன்னனிலாகுலமயங்கிற்றென்பலே.

இ - ன். இந்நகரெவ்விடமுஞ் சசுந்தன்பட்டநாளினுங்காட்டிற் புன்மையுற்
றப் பூப்பரிந்த கால்பொருகடல்போலே யழுகிறதரன்மயங்கிப் பின்னர்ச் சீவகனைப்
போலே கையறவிலே மயங்கிற்றென்க.

என்ப - அசை.

(ருக)

அழுதுபின்னணிநகர்செல்லவாயிரந்
தொழுதகுசினிகைகள்சூழப்போயபி
னிழுதமையெரிசுடர்விளக்கிட்டன்னவள்
பழுதில்சீர்ப்பம்மைதன்பள்ளிநண்ணினாள்.

சுடர்-ஒளி. விளக்கிட்டன்னவளாகிய பம்மை; என்றது-பிறப்பாகிய இருளைப்
போக்கி வீடாகியவொளியைப் பரப்புதற்குஉரியளென்றவாறு.

[விசயமா தேவியார்துறவு.]

இ - ன். நகர் பின்னையழுதுசெல்லத் தன்னைத் தொழத்தக்க சிலிகைகள் ஆயிரஞ்சூழத் தான்சென்று பம்மையிருக்கின்ற பள்ளியைச் சேர்ந்தாளென்க.

ஆயிரஞ் சிலிகையிற்போகிய மகளிருந் தறப்பதற்கு ஒருப்பட்டிப் போயின ரென்றுணர்க. (௧௨)

அருந்தவக்கொடிக்குழாஞ்சூழவல்லீபோ
லிருந்தமப்பகர்வுழியிழிந்துகைதொழு
தொருங்கெமையுயக்கொண் டினடிகளென்றனர்
கருங்கயனெடுந்தடங்கண்ணியென்பபோ.

இ - ன். அவள் தவத்தினொழுங்கையுடைய மகளிர்தரளாகிய புறவிதழ் சூழ்ந் திருப்பத் தான் நடுவே யல்லீபோலவிருந்து அறங்கூறுகின்றவிடத்தே தேவியிழிந்து சென்று கைதொழுது, அடிகளே! எம்மையெல்லாஞ் சேரப் பிறவிக்கடலினின்றங் களாயேற்றுவீராகவென்றுள்ளேன்க

முன்பு கயல்போலுங் கண்.

(௧௩)

வேறு.

ஆழவன்புளியின் னவருந்தவமரிதுதானஞ்
சீர்கெழுநிலத்துவித்திச்சீலநீர்கொடுப்பிறந்தேன்
பார்கெழுநிலத்துணறிப்பல்புகழீன்றுபின்னாற்
றாகெழுதேவரின்பந்தையலாய்வினாக்ருமென்றான்.

முளரி - யிறகு. தீந்தேனையுடைய தார்.

இ - ன். தையலாய்! அருந்தவம் முளரியிலழல்போலக் கொடியவாதலால், நின் கரு மேற்கோடலரிது; அதனைக் கைவிட்டுத் தானத்தினை யைம்பொறியும்வென்று அவாவற்றிடத்தேவித்தி யதமுனைக்கும்படி சீலமாகியநீனா யெப்பொழுதுங் கொ டப்பின், அஃது உத்தராகுருவிலேமுனைத்துப் புகழையின்று பின்பு தேவரின்பத்தை வினைத்துவிடுமென்று கூறினாளுென்க.

தானப்பயனாற் போதபூரியிலேபிறந்து ஆண்டீள்ள நுகர்ச்சியையெய்திப் பின் தறக்கம்பெறுவரென்றுள். (௧௪)

அறவுணாபன்னைக்கேட்டுமடிகண்மற்றெமக்குவல்லே
துறவுதந்தருளுநென்னத்தூங்கரிழைத்துமேலா
னறவிரிதாமநாற்றிவானகம்விதானித்தாய்ந்து
திறவிதிற்ப்விசு தூபந்திருச்சுடர்வீலக்கிடாரோ.

இ - ன். தேவி யதனைக்கேட்டு, அடிகளே! அறவுணா பின்னைக்கேட்டும்; இப் பொழுது துறத்தலைத் தந்தருளுவீராகவென்ன, ஆங்குள்ளதவமகளிரும் துறவுக்குச் செய்வனவற்றை யாராய்ந்து நகரைக் கொலத்தைச்செய்து தாமத்தைநாற்றி வானகத் தை மேலே விதானித்த நன்றாகத் தவிசையும் தூபத்தையம விளக்கையுமிட்டா ரென்க. (௧௫)

வேறு.

பாலினுற்சேறழகமுவிப்பைந்துகி
 னூலினுலயன்நன்னுனித்தவெண்மைய
 காலனைக் கண்புதைத்தாங்குவெம்புலை
 மேல்வளாய்விக்கினுர்விநியினென்பவே.

மெல்லிதாகதுற்ற வெண்மையுடையதால்; எனவே பட்டாகாதாயிற்று. முன்பு
 காலனைக் கண்புதைத்தாற்போல வெல்லியமுலை கண்புதைத்தல் - அவன்கொலைத்
 தொழிலை மாற்றுவித்தல்.

இ - ள். அவற்றையிட்டபின் ஆகமலிநியாலே சேறழகையப் பாலாற்கமுவி
 தூலாவியன்ற கோடித்தகிலை முலைமேலே சூழ்ந்து விச்சென்றென்க.

இஃது இருவர் தீக்கையுங் கூறிற்று. (௩௫)

தேனுலாமாலையுங் கலனுஞ்சிந்துபு
 பாணிலாக் கதிரளவம்மென்பபருதுக்
 றுனுலாய்தகடபுலைமுறாந்ருழந்தோ
 வேணிலாவ்வருநெறிவெண்முள்வந்தினு.

இ - ள். மாலையையுங் கலத்தையும் வாங்கிப்போசுட்டிப் பாரப்போன்ற ஒளியி
 ன்வாகிய துகிலுலாவ முலைமுற்றத்தைச்சூழ்ந்து காமன்வரும்வழியை முள்ளாலடை
 த்தாரென்க.

வெண்கிலாதலின், வெண்முளென்றா. இஃது ஒழிந்தமகளிருடைய தீக
 கைகூறிற்று. (௩௬)

முன் னுபுகிழ்த்துகைநோக்கியொய்மமலர்
 கன்னிமத்தவிசின்மேலிருந்தகந்தமா
 ரின்மயிருருககியளிருந்ததோனைய
 பன்மயிற்சூழாமொந்தார்பாவைமாராசே.

இ - ள். தவிசனைப்பொருத்தி யதன்மேலே செங்குநோக்கியிருந்த தாயாரு
 வரும், அல்லாதமகளிரும் மயிருருத்தந்திருந்த மயிற்சூழை யொத்தாரென்க.

தோசையவாகிய மயில் (௩௭)

மணியியல்செட்டெச்சிவகருடலாஜா
 லணியிருங்கூந்தலையெளவைமார் கடார
 பணிநிலர்பறிந்தகனர்பரமன்சொன்னிநாற்
 னுணிபொருளசிந்தியாத்துறத்தன்மேயே;

மணிபாலியன்ற சிப்பிட அதுபொருமற் சுவக்குதலைச் சேரந்தகூந்தல்.

இ - ள் இறைவன்கூறிப் புகழ்மதிந் துண்டம்பொருளைச் சுந்தித்துத் திறத்த
 லைச்செய்ய மேலிவர்கூந்தலை ஆரியாங்குனைகடாந ஒன்றிந்ருழில்லாராய்ப்
 பறித்தாரென்க. (௩௮)

க. கடியவைமுன்புசெய்தேன்கண்ணினுற்காணச்சின்ன
எழுகளிந்கரினுள்ளேயுழைகெனவண்ணைக்கூற
முடிசெழுமன்னற்கொன்றுமறுமொழிகொடாதுதேவி
படிமம்போன்றிருப்பநோக்கிப்பம்மைதான்சொல்லினுளோ. (௪௪)

உ. காதலனல்லையுங்காவலினக்கியாழு
மேதிலமென்றுகண்டாயிருந்ததுநகைபென்னத்
தாதலந்தாமமாற்பனுரிமையுந்தானுமாதோ
போதவிழ்கண்ணியிர்த்துப்புனல்வரப்புலம்பினுளோ.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். அண்ணல், முன்பு நம்மைக்காண்டற்குவேண்டும் நல்வினையையா
தேன் கண்ணுலே யெப்பொழுதிங்காணும்படி அடிகள் இந்நகரினுள்ளே யுறையீராக
வெனக்கூற, அவற்கு விசைய யுத்தரஞ்சொல்லாது பாவைபோன்றிருந்தாளாக, அத்
தன்மையைகோக்கிச் சொல்லிடத்தாளாகிய பம்மைதான், நீயும் எம்மாத் காதலிக்கப்
படுமவனல்ல; காவல்! நினக்கு யாங்கனஞ், சுற்றமல்லமென்றுகாண் நங்கையிருந்ததெ
ன்றுசொல்ல, அதுகேட்டு அரசன் நேவிமாருந்தானுமாக அழுதானென்க (௪௫)

ஏதிலனாயினுலுமின்றவந்தம்மறத்தேநோக்கக்
காதலனடிகளென்னக்கண்களின்துருகிக்காசின்
மாதலமகளிரெல்லாமாபெருந்தேவியானா
யேதமொன்றில்லைநம்பிக்கின்றனாகொடுமினென்றார்.

இ - ள். அங்ஙனமுதவரசன், அடிகளே! யான் நேவிக்குச் சுற்றமன்றேனும்
இறைவரந்தைத் துணிந்துநிற்கின்ற நிலைமையைப்பார்க்க அதனை காதலிக்குத் தன்
மையை யுடையேனென்றுகூற, தவமகளிரெல்லாம் மனமுருகிக் கண்ணோட்டஞ்
செய்து தேவியானா இனி மறுமொழிகொடுத்தலால் வருங்குற்றமின்று; நம்பிக்கு
மறுமொழி கொடுமினென்றாரென்க. (௪௬)

தினாவனை யிப்பியின் திருமணியாரமாட்டின்
வனாவளர்சாந்தமார்த்தவைரக்குன்றையதிண்டோள்
வினாவளர்கோந்தவேலோய்வேண்டியவேண்டினெமன்
றுனாவனை த்துண்பக்கானையுள்ளகங்குளிர்த்துசொன்னான்.

இப்பியின்றவாரம்; மீணிக்கங்கலந்து கோத்தவாரம். கோதையையுடைய
வேல்.

இ - ள். அதுகேட்டதேவீ, மாப்பினையுந் தோளினையுமுடைய வேலோய்! நீ
விரும்பினகாரியங்களை யாரும் விரும்பினெமன்று உனையை வலியவெழுப்பிக்கூற,
அரசன் மனமெழுந்து ஒருமொழி கூறினென்க.

வேண்டியவென்றபன்மை-உறைகவென்றதும், காதலனென்றதும். (௪௭)

அடிகளோ துறக்கவொன்றுமுற்றவாயா துமல்லர்
சுடுதுயரென்கட்செய்தாய்கங்கைதநீயெளவையல்லே

[விசயமாதேவியார்துறவு.]

கொடியைநீகொடியசெய்தாய்கொடியையோகொடியையென்ன
விடருற்றோர்சிக்கந்தாய்முனிஞர்தழுவின்தொத்தான்.

இ - ள். அவன் எங்ஙனங்கூறினானெனின், அடிகள் என்னிடத்து ஒன்றும் வருத்தமுற்றவரல்லர்; ஆதலான், அவரோ துறக்க; சுந்தாய் வருந்திவளர்த்தலின், நீயே யெனக்குத்தாய்; இதற்குமுன்னர் யாதும் கொடியையல்லையாயினும் துறந்தாயாதலின், என்கட் சுமையார் செய்தாய்; அங்ஙனஞ்செய்தநீ மிகவுங் கொடியை கொடியையென்று கூறுதலைச்செய்து சிக்கந் துன்பமுற்றுத் தாய்முன் இருந்தழுகின்றதன்மையை யொத்தானென்க.

(சஅ)

சென்றதோசெல்கவிப்பாற்றிருமகளையநங்கை
யின்றிவழிப்பயானின்னரசுவந்திருப்பேனாயி
னென்றெனக்கொழியும்மாபழியெனவினங்குசெம்பொற்
குன்றனாஞ்ஞரிப்பக்கூறிககோயில்புக்கருளுகென்றான்.

இ - ள். அது கேட்ட சுந்தை, தன்களவனையிழந்து புதல்வனரசை யுவந்திருந்தாளென்று இதற்குமுன்னர் உலகத்துநிகழ்ந்தபழி நிகழ்ந்தேபோக; இனி நங்கையாகிய இவள் இன்று துறப்ப யான் இன்னும் நின்னரசை யுவந்திருப்பேனாயின், கேளாய்; இப்பாற்பிறக்கும்பழி யென்றுதான் எனக்குப்போவது; போகாமை நீயே யறிதியென்று அரசன்மனங் குளிரப்பக்கூறி, இனிக் கோயிலிலேபுக்கு உலகத்தைக் காப்பாயாகவென்றானென்க.

(சக)

பந்தட்டவிரல் னாத்தம்படாபூலேகிழித்தபைந்தா
ந்தட்டன்றறன்னோக்கிநங்கையாடிக்கொன்னா
நொந்திட்டுமுனியவேண்டாதுறந்திலதும்மைபென்னக்
கந்தட்டினரிதிலன்னோளான்கற்பகமலர்ந்ததொத்தான்.

பந்தட்ட - பந்தைவருத்தின.

இ - ள். சுந்தை யங்ஙனங்கூறினபின்பு, நங்கையாராகியவடிகளும் நந்தட்டன்னோக்கி, தும்மையாந்துறந்திலம்; அதனாலே நீநொந்து வெறுக்கவேண்டாவென்று சொன்னார்; அவனுங்கேட்டு மகிழ்ந்தானென்க.

(சு)

துறந்தவிரநங்கைமார்தந்தாமலரணையபாத
முறைந்தவென்சென்னிப்போதின்மிசையவென்றொப்பவேத்துக்
கறந்தபாலணையகந்திக்கொம்படித்துருவப்பைப்பூண்
பிறங்குதாரமார்பன்போந்துபெருமணக்கோயில்புக்கான்.

இ - ள். அவன்மகிழ்ந்தபின், அரசன் இந்நங்கைமாருடையபாதம் என்சென்னியிறுறைந்த போதின்மிசையனவென்று அவருறைகின்றதன்மைக்குப் பொருந்த வாழ்த்திப் பால்போன் மிகவுந்தாய கந்தியாகியகொம்பு இவர்களைப்பிரக்கும்படிசேர்த்திப் பள்ளியினின்றும் போந்து கோயில்புக்கானென்க.

(சுக)

வடிநினைநெடியகண்ணார்மாமியார்விடுப்பவேகிக்
கடிநினைசிவிகையேறிக்கதிர்மலர்க்குடைபின்செல்ல
வுடைதினைப்பரவையன்னவொளிவெண்மறவாகாப்பக்
கொடிநினைக்கோயில்புக்காரக்கும்கொடியனோரே.

கடிச்சிவிகை - வனாவின்னையுடையகிவிகை; என்றது - அரசனும் நேயியர்குலங்
கட்கேற்ப இவ்வாறு செல்லற்குரியவென்று முன்போதற்கும் பின்போதற்கும் வனா
யப்பட்ட சிவிகையென்றவாறு; *“ஏற்றற் கண்ணு நிறுத்தற் கண்ணு - முரிமை
கொடுத்த கிழவோன் பாங்கிற் - பெருமையிற் தீரியா ‘வன்பின் கண்ணும்’” என்றா
தற்பியலின்கண்.

இ - ன். கொடியனாராகிய வடுவகாநினாயன்னகண்ணார்மாமியார் விடுப்பப் பள்
ளியினின்றும்போய் நினாத்தகிவிகையிலேயேறிக்குடை பின்னே செல்ல மறவாகாப்
பக் கோயிலிலே புக்காரென்க. (௫௨)

. வேறு.

முழுதல்கெழிலேகதுழரிவேற்றானைமன்னன்
*ரெழுதகுபெருமாட்டி தாமணிப்பாவையன்னன்
பொழிதருமழைமொக்குட்போகமவிட்டாசைகீக்கி
வழிவருதவமெய்திவைகினடெய்வமன்னன்.

பாவையன்னனென்றா, ஐம்பொநியால் துகாதற்குரியனவற்றை துகராதிருந்
தமனோக்கி.

இ - ன். முன்பு அருத்தியென்றுதொழக்கக எழிலை யுலகமுழுதுமேத்துஞ்
சச்சந்தன்பெருமாட்டி, பாவையன்னன், தெய்வமன்னன், அவன் மழைமொக்குள்
போலும் போகத்தைத் தீதென்றுகீக்கி ஆசையையுரிக்கி வீட்டையெய்தும் ஒழியிலே
வருகின்ற பரமாகமத்திற்குந்நிய தவத்தையெய்தித் தங்களுளின்க.

எனவே ஒழித்தோர்கூறியதவங்கள் வீடுபேற்றிற்கு வழியல்லவாயின (௫௩)

வியமாமகேவியாப்தவவு முற்றிற்று கவி, து.க.

நீர் வினையாட்டணி.

உடைதினாமுத்தஞ்சிந்தவேசனிக்கின்றவன்னம்
படர்கதிர்த்திங்களாகப்பரந்துவான்யூதத்தென்னு
வடர்பினியவிழுமாம்பலிலைகடற்கானற்சேர்ப்பன்
குடைகெழுவேந்தற்கிப்பாலுற்றதுகூறலுற்றேன்.

இ - ன். முரிசின்றகினை முத்தைச்சிந்துகையாலே யதற்குவெருவிச் சிறை
யடிக்கொள்கின்றவன்னன் திங்களாகக் கடல் வானாக அதுசிற்தினமுத்தம் அவ்வான்

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், சு.

[நீர்வினையாட்டணி.]

மீனப் பூத்ததாகவுட்கொண்டு பகலே இதழ்பிணித்த பிணியவிலும் ஆம்பலலைகின்ற
கடற்கானலையுடைய சேர்ப்பனாகிய வேந்தற்கு இப்பாற்பிறந்த செய்தியைக் கூறலுற்
றேனென்றாரென்க. (௫௪)

க. துறவின்பாற்பட்டர்தலஞ்சித்தொத்தொளிமுத்துத்தாம
முறைகின்றவருவக்கோலச்சிகழிகைமகளிரின்பத்
திறைவனைமகிழ்ச்சிசெய்துமயக்குவானமைச்சரெண்ணி
நிறையநீர்வாவிசாந்தங்கலந்துடன்பூரித்தாரே. (௫௫)

உ. நீரணிமாடவாவிநேர்ம்புணைநிறைத்துநீனீர்ப்
போரணிமாலேசாந்தம்புணைமணிச்சிவிறிகண்ணம்
வாரணிமுலையினர்க்குமன்னற்கும்வகுத்துவாவி
பேரணிநொண்டவிநீநிறைவகண்டருளுநென்றார்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

முத்துத்தாமத்தையுடைய சிகழிகை.

இ - ள். அமைச்சர், இறைவன் துறவின்பாற்சேறற்கஞ்சி அக்கருத்தைப்
போக்குதற்குரிய மகளிர் நீரிடத்துப் போர்செய்தற்குத் தம்மிடத்தேகொண்ட அணி
யின்பத்தாலே முன்னர் அவனை மனமகிழ்ச்சிசெய்து பின்னர் இன்பத்தே மயக்குதற்
கெண்ணி, நீரைச் சாந்துடனேகலந்து வாய்நிறையப் பூரித்தார்; அங்ஙனம் பூரித்த
மர்டத்தையுடைய நீரணிவாவியிலே நொய்யதெப்பகனையுநிறைத்து அழகிய மாலே
முதலியவற்றையும் மகளிர்க்கும் மன்னர்க்கும் படைக்கலமாகவகுத்து இந்நீர்வாவி
யை, இறைவனே! கண்டருளுகவென்றாரென்க. (௫௬)

கண்மலையரசன்மங்கைகட்டியங்காரனாகப்

புணைமுலைமகளிரெல்லாம்பவித்திரன்படையதாக .

விணைமலர்மாலேகண்ணமெரிமணிச்சிவிறியேந்திப்

புணைபுறந்தழுவித்துநீர்ப்போர்த்தொழிறொடங்கினாரே.

வேறோபகையரசைத் தாங் கேட்டறியாமையானும், கட்டியங்காரன்கொடு
மை யிக்காலத்துத் தம்மனத்து நிகழ்தலானுங் கட்டியங்காரனாகவென்றார். -

இ - ள். அவ்வமைச்சர் வாய்யைக் காட்டின்பின்பு, தேவியிற் காந்தருவதத்
தை கட்டியங்காரனாக, ஒழிந்த மகளிரெல்லாம்அரசன்படையாகப் படைவகுத்து,
மாலேமுதலிய கருவிகளையேந்தி, புணையின்புறத்தைத்தழுவி, நீர்க்கண்ணே போர்த்
தொழிலைத் தொடங்கினாரென்க. (௫௭)

தூமலர்மாலேவாளாச்சுரும்பெழப்படைத்துந்தேன்சோர்

தாமரைச்சதங்கைமாலேசக்கரமென்னவீழ்த்துக

காமருகணையமாகக்கண்ணிகளொழுக்கவிட்டிந்

தோமரமாகத்தொங்கல்சிதறுபுமயங்கினாரே.

தேன்சோர்தாமரை - கைகள்.

இ - ன். அங்ஙனம் போர்தொடங்கினமகளிர், கையாலே மாலையை வாளாக வோச்சியும், ஒருதலைச் சதங்கைமாலையைப் பாருவனையமாகவெறிந்தும், கண்ணிகளைக் கணையமாக முன்னே மிதக்கவிட்டும், பரியமாலையைத் தண்டாகச் சிதறாநின்ற தம்மிற் கலந்தாரென்க. (௫௮)

க. அரக்குநீர்ச்சிவிறியேந்தியாயிரந்தானாசெல்லப்
பரப்பினாள்பாவைதத்தைபைந்தொழி மகளிரெல்லார்
தரிக்கிலராகித்தாழ்ந்துதடமுகிர்குளிக்குமின்போற்
செருக்கியடுங்குகள்சேப்பச்சீதநீர்முழுகினரே. (௫௯)

உ. தானகமாடமேறித்தையலார்ததும்பப்பாய்வார்
வானகத்திழியுந்தோகைமடமயிற்சூழாங்களொத்தார்
தேனினியிரியத்தெண்ணீர்குளிக்கெழுந்திருவினன்னார்
பான்மிசைச்சொரியுந்திங்குபனிச்சுடல்முனைத்தொத்தார். (௬0)

கூ. கண்ணிகொண்டெறியவஞ்சிக் காறளர்தசைசுதுசோர்வார்
கண்ணமுஞ்சாந்தும்விழக்கொழுதுவிரர்துதிற்பா
ரொண்மலர்மாலையோச்சவொசுருதுகண்டிருழவொல்கி
வெண்ணெயிற்சூழைந்துநிரபார்வேர்களுராயினரே.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

க. அரக்குநீர் - இங்குவிசங்காத்தநீர். வெண்முகிலின்மறையமின்போல்.

உ. தானகமாடம் - விகாரம்; நீரகத்துச்செய்த பலநிலங்கையுடைய மாடம்
பால் - பால்போலுமொளி.

கூ. காறளர்து அசைந்து - நின்றநிலைகுன்று நின்றது. கண்பிறழ்வொல்கி-
கண் பிறழ்ந்துபார்க்கும்படி. யொதுங்கி.

இ - ன். அங்ஙனம் இரண்டுபடையுங் கலந்தபின்னாத் தத்தை சிவிறியை
யேந்தி யாயிரந்தானையை முன்னர்நின்ற மகளிர்மேலே செல்லவிட்டாள்; அதனைத்
தையலாரெல்லாரும் தரிக்கமாட்டாராய்க் குறைந்து கண்கிவர்ப நீரிலேமுழுகினர்;
அங்ஙனமுழ்கியதனுட் சிறிதபொழுது உறைதலாற்றாராய் மாடத்தேறிப்பாய்வார்,
மயிற்றிரையொத்தார்; அதனுட் சிறிதபொழுது உறைந்தெழுந்திருவினன்னார்,
தமது முகத்தோன்றியபொழுது திங்கள் கடலின்முனைத்த தன்மையொத்தார்; இங்
ஙனமிவர்கள் குறைந்தபின், பின்னேவந்துபொருத வேர்கண்ணர், அவள் அதனை
நீக்கிக் கண்ணிகொண்டெறிய அஞ்சிச் சோர்வார்; கண்ணமுஞ்சாந்தும் வீழுவெறிய
இரந்துநிற்பார்; மாலையையோச்சக் குழைந்துநிற்பாராயினரென்க. (௬௧)

கூந்தலெபொருகையேந்திக்குங்குமத்தாராபாயப்
பூந்துகிலொருகைத்தாங்கிப்புகுமிடங்காண்டல்செல்லார்
வேந்தனைச்சரணென்றெய்தவிம்முறுதுயரநோக்கிக்
காய்ந்துபொற்சிவிறியேந்திக்காரம்மைபொழிவதொத்தான்.

இ - ன். அவர்கள் அங்ஙனமாயின்பு, தத்தை மீண்டுந் சிவிறியையேந்தி

[நீர்வினாடிடணி.]

வேந்தனருகே யணியாகநின்றமகளிர்மேலே லிட்ட சூழ்குமத்தாரா யவர்கண்மே
லேபரக்க, அவர்கள்அதற்காற்றாடே கூந்தலை யொருகையாலேயேந்தித் துகிலை
யொருகையாலேயேந்திப் புகுமிடங்காணாய் வேந்தனைச் சரணென்றுசேர, அவ
னும் அவர்கன்வருத்ததைப் பார்த்துக் காய்ந்து சிவிறியையேந்திக் கார்தான் மழை
பொழியுத்தன்மையை யொத்தானென்க. (சுஉ)

விக்கினுன்றுரைவெய்தாச்சந்தனத்தளிபன்மாலே
யோக்கினூர்ணணிசொன்னமுடற்றினுருவச்சார்த்து
பூக்கமதுகிலுந்தோடுபாலையுஞ்சொரியப்போரோதோற்
றுக்கியவநங் பன்சேனையாறலாறுயிறறன்றே

இ - ன். அங்ஙனம் பொழிந்தபின்பு, தத்தையைச் சூழ்த்தமகளிர் சந்தனத்தளிர்
விரய்ய மாலையை யோக்கினூர்; ஓச்சிப் பின்னும் கண்ணியாலுஞ் கண்ணத்தாலுஞ்
சாந்தாலுமெறிந்து அவனையுடற்றினா, அவனும் பின்னர்ச் சிவிறியின்றாலையை வெய்
தாம்படி முறுக்கினன், அதற்காற்றாடே முன் போரையாக்கிய அச்சேனை துகிலுந்தோ
டும் மாலையுஞ்சிந்தக்கெட்டு வறியல்லாவழிகளிலே போயிற்றென்க.

மகளிரெல்லாம் காமன்படையாதலின், தத்தைச்சேனையையுங் காமன்சேனை
யென்றார். (சுங)

அன்னர் களாகியம்பூதாமனையல்லமேய்வார
பொன்மயிலாகிகூநுதல்போதகனாருனிர் துதிப்பா
ரினமலாக்கமலமாகிபூ முகம்பொருத்தவைவப்பா
மினனுமேகலையுந்தோட்கொடுத்ததொழுதுகிறபார.

இ - ன். அங்ஙனம் கெட்டவர்கள், அன்னங்களாய் அல்லியமேய்வார; மயி
லாய் மயிரான் மறைத்துக்கொண்டுந்பார; உடம்பைமறைத்துத் தாமரைப்பூவாய்ப்
பூவடன் முகத்தைப் பொருத்தவைத்தநிப்பார், திரைகொடுத்துத் தொழுதுகிற்பா
ராயினுரென்க. (சுக)

பண்ணுமைமாளிமாலையெனதுகில்கவாந்துகொள்ளக்
கண்ணுமைமகளிர்சோந்தகாரிருடயுவனயின்போற்
பெண்ணுமைபிழக்கைக்கூந்தற்பொன்னரிமாலேதாமு
வெண்ணுமையுதித்துகின்றார்வேந்தனோக்குண்ணகின்றார்.

பண்போலும் உரையினையுடைய மகளிரென்றது-அரசன்படையை. தங்கண்ணி
றாலே யரசனுக்கு வறுத்தத்தையுடையகுமகளிரென்றது - அரசனைச் சேவித்தற்குரிய
மகளிராய் சூண்டித் தத்தையோடுகூடினபடையை, பிழக்கைபோலப் பின்னினை
கூந்தல்.

இ - ன். அவர்கள் அங்ஙனமாய்பின்னப்ப பண்ணுமைமகளிர் கண்ணுமைமகளி
ருடைய மாலையையுந் துகிலையுங் கவந்துகொள்ளுதலிற் பொன்னரிமாலேஇருளி
னுடங்குமின்போற்றாழ்ச சோந்து தமதுபெண்ணன்மையைப் பலருங்கூறவேண்டி
வெண்ணுமையையுதித்துகின்றவர், அரசன் தமதழகைதுகரின்றாரென்க.

தமக்குத் தோற்றமை தோன்றத் துழிலைக் கவந்தாரென்க. பெண்களுக்கு உய
மையாக உரைக்கப்படும் பிடியென்றுமாம். (௬௫)

க. தன்படையுடையத்தத்தைசந்தனத்தானாகி
யொன்பது: முகத்தினோடியுறுவலியகலம்பாயப்
பொன்படுகுவங்குபோர்த்தபொங்கிளமுலையிற்றாவான்
முன்படுகுலிகத்தானாமுழுவலிமுறுக்கலுற்றான். (௬௬)

உ. மெய்ப்படுதானாவீழினோயிவட்கென்னவஞ்சிக்
கைப்படைமன்னனிற் பக்கதுப்பயன்மாலேவாங்கிச்
செப்படமுன்கையாப்பத்திருமகன்றொலைத் துநின்றான்
பைப்புடையல்குலாளைப்பாழியாற்படுக்கலுற்றான். (௬௭)

ஈ. அமித்தசாந்தலங்கல்கண்ணமரும்புனல்கவரவஞ்சி
யுதித்தபட்டொளிப்பவொண் பொன்மேகலையொன்றும்பேசா
கிடப்பமற்றாசனோக்கிக்கெட்டதுன் றுகின்மற்றென்ன
மடத்தைநாணிப்புல்லியின்னுச்சேர்பரிதியொத்தான்.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

க. வீக்கி - வீக்க. முன்படு - தத்தையது வலியை யடுக்கின்ற

உ. கைப்படை - சிலிறி. செப்பட - செவ்விதாக. பைப்புடை - படத்தின்
பக்கம். பாழி - வலி.

ஈ. பட்டு ஒளிப்ப - நனைந்தபடியாலே மெய்ப்புமுதுத் தோன்றுமபடி. பட்டு
ஒட்டிக்கொள்ள. துகில் - வெண்பட்டு. புல்லி - புல்ல.

இ - ன். அவரழகையங்கனதுகந்தமன்னன், அல்குலாளைச் சாந்து அலங்கல்
கண்ணமென்கின்றவற்றால் அகப்படுக்கலுற்றான்; உற்றவன் அப்பொருள்கட்குறித்த
வலியாலே யவற்றைக்கொண்டு எறிதற்கஞ்சிநீர்ப், தத்தை தன்படை முன்னர்க்
கெட, அவன்பொருளே யொன்பதுதானாயாகவோடி யுறுவலியகலத்தேபாயும்படி. சந்
தனத்தானாயைவீக்க, அதுகண்டு திருமகன் முன்படுகுலிகத்தானாயை முழுவலியோ
டேமுறுக்கலுற்றான்; உற்றவன் கைப்படையின் மெய்ப்படுதானா யினமுலையேல்
வீழின், இவட்குநோமென்றஞ்சிச் செவ்விதாகத் தூவானாய்த் தொலைத்துநின்றான்;
அதுகண்டு அவன் மாலையையாங்கி முன்கையையாப்ப, ஆண்டு புனல் இவளுடுத்த
வெண்பட்டினைக் கவருகையினாலே, அப்பட்டு மேகலை சிறிதும்பேசாதேகிடக்கும்படி
யொளிப்ப, பின்னை யாசன் அதனைநோக்கி நினதல்லுந் துசில்கெட்டுப்போயிற்றுக்
காணென, அதுகெட்டு அவன் நாணித் தன்னைத்தழுவு, அவன் ஆண்டு மின்னுச்
சேர்ந்த பரிதியையொத்து நின்றானென்க. (௬௮)

விம்மகிற்புகையின்மேனியுடம்பினேவேறுசெய்து
கொம்மெனநாவிநாறுங்கூந்தலையுலர்த்திரொய்ய

[இருதுநகர்வு.]

வம்மலருரோம்புப்பட்டுமித்தன்னிச்சமாலே
செம்மலர்த்திருவினன்னாச்சுழிகைச்சேர்த்தினுரே.

•கொம்மென - வியாய. மலர்த்தொழிலையடைய பொலிவுபெற்ற பட்டு.

இ - ள். அங்ஙனம் போர்செய்தபின்னர்த் திருவன்னா வியாயத் தமதுகடந்தலைபுலாத்தி யகிற்புகைநிலேமேலி யடம்பை வேதகொண்டு பட்டையடுத்தபின் அனிச்சமாலையை முடியிலே செர்த்தினுரென்சு.

(சுக)

நீவினாயாபிணிழற்றிற்று. கவி, கக.

இருதுநகர்வு.

கார்கொளருன்றனகண்நவந்தோள்வை
வீர்கொணர்நாநின்முகனறழவின்
வார்கொண்டென்முல்லைபணிதோதையா
ரோகொச்சாயல்கொண்டாநாறறென்பவே

இ - ள். அதற்குவனனா ஆங்கண் டிருத்தினன், அவருடைய நீமை கொண்ட நீர்க்கோலம் அரசனுடைய உடனத்தந்தன் வருத்ததலன், அவரழகு கொண்ட மென்மையை உடன் முன்னர் கண்ணிலேதுகந்து, பின்னர் அவரோடு மெல் வினாயாகமென்சு

நீங்கெனறத் தன்நி வந்த காலமுலாத்தின்று என்னது - மோகறுகின்ற முதுவேனினமுதலிய நுதுகாலத்திலும் வினாயாடுமென்றவாறு

(எடு)

வேனல்லவிய ககதூர்மெம்பலம்மேனிலை
தேனுலாருள்ச்சந்தனச்சேறமுடைய
தானுலாயத்தட மென்முலைத்தங்கினுவ்
பானிலாக்கதூராயதருபள்ளியே.

இ - ள் முதுவேனின் காலத்து ஞாயிறுகொதித்ததன், அதற்காறத்தே மேனிலத்திற் றேத்தன சந்தனச்சேறமுடையல தானுலாயிடு பின்னர் சிலாமுற்றத் திற்பள்ளியிலே அம்மகளிர்முலைத்தடத்தே செர்த்தானென்க.

(எக)

முழுதுமெய்ந்நலமுழ்கலினிசுமந்
தெழுதுகண்ணிரங்கப்புருவக்கொடி
தொழுதுபோள்முரியச்சொரியுஞ்சினை
பாழுதுபோன்றணிநிக்குலமுக்கவே.

இ - ன். அங்ஙனஞ்சேர்ந்தவன், அவர்கள் மெய்க்நலமாகியதடத்தே முழுது முழுகுவதின், அதற்கஞ்சிக் கண் நீர்சுமந்திரங்காநிற்க, புருவம் நீ வருத்தினையென்று அதற்குத் தொழுவனபோலே வளையாநிற்க, பூஞ்சிகையணிந்தநிதிலம் அப்பூஞ்சிகையழுவனபோலே சித்தினவென்க. (எஉ)

எழுத்தின்பாடலுமாடலுமென்றிவை
பழுத்தகற்பகப்பன்மணிக்கொம்பனா
ரழுத்தியன்னவணிவளைத்தோண்மிசைக்
கழிக்குமைக்கணைக்காமற்குங்காமனே.

இ - ன். காமனுக்கும் வருத்தத்தைச் செய்கின்றவன், பாட்டையுங்கூடத்தையும் கேட்டுங் கண்டும் அடிப்பட்ட மகளிர்தோண்மிசைக் கூட்டத்தாலே அம்முதுவே னிற்காலத்தைக் கழியாநிற்றுகென்க. (எங)

நீர்துளம்புவயிற்றின்னிழன்முகில்
பார்துளம்பழுங்கல்ந்பல்கலை
யேர்துளம்பவெரிஇயிறைவற்றழிஇக
கார்துளம்புகொம்பிற்கவின்னெய்தினா.

நிழல் - ஒளி. துளம்புதல்நானகும் அசைதலாம்.

இ - ன். அங்ஙனம் அக்காலங்கழிந்தவனவிலே, முகின்முழங்கலின், அது கேட்டு மகளிரஞ்சியிறைவனைத்தழுவிக் காராத் கவின்பெற்றசையுங் கொம்புபோலக் கவின்பெற்றனென்க. (எச)

இழிந்துகீழ்நிலையின்னகிற்சேக்கைமேற
கிழிந்துசாந்தழியக்கிளர்மென்புலே
தொழிந்துமட்டொழுததுதைதாற்பொர
வழிந்தமேகலையஞ்சிலம்பாத்தவே.

தொழிந்து - தொழித்து; விராரம். என்றது சிதையென்றதாம் பூக்கிழிந்து மட்டுச்சிதறி யொழுதும்படி தார்பொர.

இ - ன். அங்ஙனங் கவின்பெற்றவாகள், அம்முகில் மறைப்பய்தலிற்குளிர்த்து கீழ்நிலத்தேயிழிந்து அகிற்சேக்கைமேலேயிருந்தபின்பு அரசனதுநாடிப்படைமுலைச் சாந்தழியப் பொருதலின். அதற்கெதிரே யவர்மேகலைகள் பொருதழிந்தன; அது கண்டு மகிழ்ந்து பின்னர்ச் சிலம்புகளார்த்தனவென்க.

மகளிர்தொழிலான் மேகலையும், தலைவன்றொழிலாற் சிலம்பும் ஆர்த்தன. (எடு)

தேனிறுலனதீஞ்ஞையெயின்னா
பானறுமுலைப்பால்முதல்வதொன்
றாறுமேவலரச்சுறவெய்திய
மானறுமடநோக்கியிரென்பவே.

! இரதுங்குவு.

வடிவிலும், மென்மையாலும், இனிமையாலும் இரையொத்தகூடை. எந்நாளும் பாலமுத ஆனினது முலையிற்பாலமுதம்; என்றது - சினைமேலும் கறக்கும்பகுவெனப் பசுவினது விசேடங்கூறிற்று. அமுதென்றதனால் "பசுவினமுது கொற்றிப் பாலே - காம நுகர்வார்க்கு ருரித்து" என நூலிற்கூறியவாறே கூறினார். அச்சமுற்ற மானினது நோக்கம் விடாகநோக்கியர்.

இ - ள். அங்கனங் காமநுகர்ச்சுன்றநோக்கியர், இக்காகாலத்திற்கு உரித்தாகக் கூறிய அடையையும், பாலமுதையுநுகர்வதல்லது, அவழ்பதஞ் சிற்றும் நுகராராயினாரென்க. (எசு)

வேறு.

க. கூதிராவதுலாவல் ற்குவவுமென்பலே
வேதுசெயசாந்தமுர்வெய்யதேறலும
டோதவிழ்மாலையுட்புகையுஞ்சுண்ணாபுக
காதல்ததாராகருங்குநோக்காண்னினா (எஎ)

உ. சுருமபரிந்துறையலர்த்தொங்கலாசவி
வரும்புகின்றாகடலமிாதமேயென
விரும்புகின்றானிலவேனிஸ்வேந்தனைஞ்
சாங்கன்சென்றமுத்தவற்றாணிவேந்தனை.

இவையிரண்டிவாருடொடர்

முலையை வென்மைசெய்யஞ் சாந்தம் - அசுந்தாந்தம் வெய்யதேறல் - அக்காலத்திற்கு ஆமென்று விரும்பியதேறல்.

இ - ள். கார்கழிந்து கூதிராவதுபரத்தலிற் கண்ணினார் சாந்தமுதலியவற்றைக் காதலித்தார்; அதனை யுட்கொண்டு காமன்அரசன்மேலே சரங்கனையழுத்தவின், அவ்வேந்தன் அவர்களிருக்கின்றவிடத்தே யப்பொருள்களைக் கொண்டுசென்று கொடுத்து அத்தொங்கலார் அழகரும்புகின்றவர்களை யமுதமென்றேகருகி அக்கூதிர்காலமெல்லாம் நுகராநின்றானென்க. (எசு)

குழைமுகமிடவயிற்கோட்டியேந்திய
வழனிந்ததேறலுண்மதிகண்டையென
நிழன்முகப்பகைகெடப்பருகிநீள்விகம்
புழலெனநோக்குவாண்மதிகண்டேனாள்.

இ - ள். அங்மனம்நுகருகின்றான் அக்காலத்தே தனக்குக் கொடுப்பதாகவேந்தியதேறலைக் குழைமுகத்தை யிடத்தேகோட்டி நோக்குங் குணமலை, அதனுள்ளே தன்முகமாகிய மதிதோன்றககண்டு அதனைமதியாகக் கருதித் தன்முகத்திற்குப் பகையாருந்தன்மைகெடும்படி விரையப்பருகியினி நீள்விகம்பிலே யுழல்வாயெனக்கூறியவ்விசம்பிலே யம்மதியைக்கண்டு ஊடினானென்க. (எசு)

க. பருகினேற்கொளித்துநீபசலேநோயொம்
முருகிப்போயின்னுமற்றுளையென்றுள்கடல்
குருதிகண்கொள்க்குணமாலையுடனா
நூருவத்தாருமத்தழிஇயுடற்றிகீக்குவான். (அ0)

உ. நங்கைநின்முகவொளியெறிப்பநன்மதி
யங்கதோவுள்கறுத்தழகிறேய்த்தது
மங்கைநின்மனத்தினுலவாருந்தலென்மவன்
பொங்கிவனமுலைபொருந்தினுனரோ.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

பருகினேற்கென்னும் நான்கனுருபு இன்னுமுளையென்னும் பகைப்பொருள் கொண்டது. தேறலுண்டதனும் சிவந்ததனை மதியோடுமிக் சிவந்ததாக்கினார்.

இ - ன். அஞ்ஞமாலையெங்கனமுடினுள்ளின், பருகினேற்கு அக்காலத் துருகிப் பின்னரொளித்துப்போய் என்னையுள்கடவுடற்றிப் பசலேநோயோடே இன்னுமுளையாயினையென்றுகூறிக் களாசிவப்பலுடினா; அவ்வுடலைத் தழிநீக்குகின்ற வன், நங்காய்! அங்கேசென்று நின்முகவொளிபரத்தலாலே அஃது உள்கறுத்து அழகி னின்றநீங்கித் தேய்த்துவிட்டது; சினக்கேற்ப நன்மதியோ? அன்றே; இனிமங்காய்! நின்மனத்தினுல் வருந்தாதேகொள்ளென்று ஊடலை நீக்கினான்; நீக்கிப் பின்னா அவள்முலையைப் பொருந்தினுனென்க. (அ1)

வேறு.

க. சொங்குவிம்முழங்கோதைமாதாரி
பங்கயப்பகைபருவம்வந்தென
லெங்குமில்லனவெல்லமயிர்த்தொழிற்
பொங்குபூம்புனைப்போர்வைமேவினார். (அ2)

உ. கூந்தலின்புகைக்குவவுபென்முலைச்
சாந்தமேந்தினார்கமலமாலையு
மாய்ந்துதாங்கினாரவமேகலை
காய்ந்துநித்திலங்கடியாசிரந்தினார்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ன். மாதாரி, முன்னர்க் கூடிக் காலத்தே குளிர்நாஅஞ்சி மேகலையையு நீக்கி முத்தையுஞ்சிந்தினவர்கள், பின்னர்ப் பனிப்பருவம்வந்ததாகத் தொழிலினையும், புகையினையுமுடைய எங்குமில்லனவாகிய எலிமயிர்ப்போர்வையை மேவினார்; மேவி அக்காலத்திற்கேற்கும்படி கடியணவற்றை யாராய்த்து கூந்தலிலே புகையையும், முன்னர்க் சாந்தமேந்தியமுலையிலே பச்சிலையாற்றொடுத்த மாலையையுந் தாங்கினா ரென்க. (அ3)

[இருதுங்கர்வு.]

அளிந்ததீம்பழமிஞ்சியாரந்தரீர்
வினைந்தவல்வினைவரிசுவேரியும்
வினைந்தமின்னனார்மகிழ்ந்துசுண்பக
முனைந்துமல்லிசையொலியல்குடினார்.

எலுமிச்சம்பழத்தின்நீரிலே ஆர்ந்தவிஞ்சி; செவ்விஞ்சி. அரிசி வலியவ்வினைவாக
வினைந்தன; அவை பொரி, அவல்முதலியன; கருப்புக்கட்டி முதலிய பலவுக்கட்டி
முறுகப் பொரித்தவின், வலியவினைவாயிற்று. வேரி - மது.

இ - ள். நுடங்கினமின்னையொப்பார், இஞ்சியையும், வேரியையும், பொரி
அவல்முதலியவற்றையுறுகாந்து, சிறுசுண்பகத்தைவெறுத்து மல்லிகைமாலையைச்
சூடினாரென்க.

இனிப் பழமும் இஞ்சியும், நீரிலேநின்றவினைந்த வலியவினைதலையுடைய அல்லி
யரிசியென்துமுணாப்ப. (அச)

க. தொத்துடைம்மலர்தொங்கல்சுண்பொர
முத்துடைம்முலைக்கண்கொணுந்தவென்
றெய்துகடிச்சிலம்பிரங்குமின்றால்
கைக்கெடுத்தல்நாமருதாழ்ந்ததே. (அடு)

உ. பொன்பனிப்புறும்பொற்பினூர்நல
மன்பனித்தலையணங்கவத்தலை
முன்பனித்தலைமுழுதுநீர்க்கப்போய்ப்
பொன்பனித்தலைபேணவந்ததே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்

க. எய்த்தென்றது - எய்யாதென்னும் எகிர்மறைவினைக்கு விதிவினை; அஃது
அறிந்தென்னும்பொருட்டாம். கைத்து - செலுத்தி. எடுத்தல் - எழுப்புதல்.

இ - ள். திருமகள்வருந்தும்பொற்பினா, அங்கனம் கோலஞ்செய்தகலம் அன்
பனை யிக்காலத்தேவருத்துதலாலே, அவனுந் தனதுதொங்கல் அவர்கள்முலைக்கண்
ணைப்பொர முயங்கி, இம்முலைக்கண்கள் நொந்தனவென்று முன்னர்க்கறிப் பின்
னர்ப் புணர்ச்சிக்காலத்தையறிந்து சிலம்பினது இரங்குங்குரலைச் செலுத்தி யெழுப்
புதலாலே, காமவின்பம் அக்காலத்திலே தங்கிற்று; அதனோடே முன்பனிக்காலமும்
முழுக்கநீங்கப்போய்ப் பின்பனிக்காலம் அவர்களெங்குகொள்ளும்படி வந்ததென்க.()

க. வெள்ளிலோத்திரம்விளங்கும்வெண்மலர்க்
கள்செய்மாலையார்க்கனகொளாத்துகி
லள்ளியேந்தியவரத்தவல்குலா
ரொள்ளெரிம்மணியுருவப்பூணினார். (அ௮)

உ. *செந்நெருப்புணுஞ்செவ்வெலிம்மயி
ரந்நெருப்பளவாய்பொற்கம்பல
மன்னரும்ப்பனமகிழ்ந்துதாங்கினு*
ரென்னரொப்புமில்லவர்களைன்பவே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

க. வெள்ளிலோத்திரத்தினது வெண்மலராற்செய்த மாலை. அரத்தத்தினது நிறத்தை யள்ளிக்கொண்டு கண்ணாற்பார்க்கவொண்ணாததுகிலையேந்தியவல்குல். அள்ளிக்கொள்ளுதல் * வாரிக்கொள்ளுதல். என்றது - அரத்தந்தோயாமல் அரத்தநிறத்தையியல்பாகக்கொண்டதுகிலாயிற்று. * “கோபத் தன்ன தோயாப் பூந்துகில்” போல இத்துகிலும் இவர்க்குள்ளதென்றார்.

உ. நெருப்பைத்தின்னும் எலிமயிர்க்கம்பலம்; அந்தநெருப்பினளவுவெமமைய வென்று ஆராய்ந்த பொலிவீனையுடைய கம்பலம்; உய்ப்பனவாகியகம்பலம். உய்த்தல் - திறைதருதல். என்னரும் - எத்தன்மையரும்.

இ - ள். என்னரும் தமக்கு ஒத்தலையில்லாதமகளிர், குளிரீங்குதற்கு மாலை யார், அல்குவார், பூணிஞராய்க் கம்பலத்தைத் தாங்கினரென்க.

இனி அரத்தத்தை யள்ளியேந்தினவல்குலென்றுமுறைப்ப. என்னரும்புமென்று பாடமோதி, எக்குற்றமில்லாதாரென்றுமுறைப்ப. (௮௨)

ஆடலின்கவையமர்ந்தாடோறும்
பாடன்மெய்நிதினுப்பருகிப்பண்குவைத்
தோமொமதியுரிஞ்சுமொண்பொனின்
மாடக்கீழ்நிலைமகிழ்ந்துவைகினார்.

இ - ள். அவர்கள், நாடோறும் கூத்தைக்கண்டும், மீட்டிற்றுப்பாட்டைத் தங்கள் மெய்யிலேகிறத்திப் பருகி யாழ்முதலியவற்றிற்பண்ணை நுகர்ந்தும் மாடத்தின்கீழ் நிலத்தே தங்கினரென்க. (௮௩)

வேறு.

புரிக்குழன்மடந்தையர்பொம்மல்வெம்முலை
திருக்கழற்குரிசிறுர்கிளைக்கும்போரினு.
செருக்குரற்சிறுபறைசிலம்புகிண்கிணி
யரிப்பறைமேகலையாகியார்த்தவே.

புரிக்குழல் - நெறிப்பினையுடையகுழல். செருக்குரல் - போரையுண்டாக் குருரல்.

இ - ள். அங்கனம்வைகின மகளிரினாலையும், தலைவனாரும் பொருகின்ற போரிலே, சிலம்பு கிண்கிணியுஞ் சிறுபறையாகி, மேகலை யரிப்பறையாகி யார்த்தனவென்க. (௮௪)

* திருமுருகாற்றுப்படை.

[இருதுநகர்வு.]

ஏச்செயாச்சிலைநுதலேழையார்முலைத
தூச்செயாக்குங்குமந்துதைந்தவண்டினம்
வாய்ச்சியாஸ்ட்டிகைசெத்துமாந்தர்தம்
பூச்செயாமேனிபோற்பொலிந்துதோன்றுமே.

ஏச்செயாச்சிலைநுதல் - ஏத்தொழில்செய்தற்கு ஏறட்டும் அத்தொழில்செய்யாத
விற்போலுநுதல்; இந்திரவில்லுமாம். வண்டினம் துதைந்தருங்குமம் - வண்டினம்
படித்தற்குக் காரணமான குங்குமம்; அவர்கள் கழுவாத குங்குமம்.

இ - ன். அங்கனம் புணர்ந்த மகளிர்முலையிற் பூசின பாடழிந்துகிடந்தருங்
குமம், இட்டிகைவாய்ச்சியால் இட்டிகைசெத்துமாந்தருடைய கழுவாத மேனி
போற் றேன்றுமென்க.

இனி அவாமுலையிற்குங்குமத்தே செறிந்த வண்டினந்தான் இட்டிகைசெத்தி
னா மேனிபோற் றேன்றுமென்றுமுடாப்ப (கக)

வேறு.

நூலம்பாவைகொப்புளித்துக்குளிர்சங்கிற்றதுகளேபோல்
மரவம்பாவையயிராரப்பருகிவாடையதூடப்ப
விரவிறதென்றல்விதிதூதாவேலரிவாற்குவிருந்தேந்தி
வரவுநோக்கிவயாமரங்களிலையுழ்த்தினரீன்றலுந்தனவே.

வாடைதொடங்கினசாலத்தே குரவம் பூத்தலின், அத்தேனைப் பலகாலமுண்டு
தெவிட்டி. னமைதோன்றக் கொப்புளித்தென்றார். கொப்புளித்தல் - காற்றுச்சிதற
வடித்தல். பாவையிரண்டும் ஐகுபெயர். வாடைகழிகின்றகாலத்தே மரவம்பூத்த
புதுமைபற்றி வயிறுசிறையவுண்டென்றார். இதனை மிகக் காற்றுச்சிதறவடியா
மை கூறிற்று. வாடைநடப்ப - வாடைபோகாநிற்கவெனநிகழ்வு. தென்றல்விரவி
வரவுநோக்கி - தென்றல் வாடைபோகாநிற்க விரவ்வருகின்ற வரவைக்குறித்து.
இலையுழ்த்துவயாமரங்கள் - அதனாலே யிலையுதித்து வயாநோய்கொண்டமரங்கள்.
அதுவிதிதூதா - அத்தென்றல்காமன்விடுத்தது தாகக்கொண்டு. வேனிலாற்கு விருந்
தேந்தி யினரீன்று அலர்ந்தன - அக்காமனுக்கு விருந்திதிலே யேறட்டுக்கொண்டு
சன்று அலர்ந்து விருந்திட்டன.

இ - ன். வாடை, கொப்புளித்துப் பருகி நடப்ப, தென்றல் விரவ்வரவுநோக்கி
அதனாலிலையுழ்த்து வயாநோய்கொண்டமரங்கள் பின்னர்அதுதூதாக விருந்தேந்தி
இனரீன்று அலர்ந்தனவென்க.

இதனால் வாடையுந்தென்றலும் முன்னர்விரவித் தென்றல் பின்புமுதிர்ந்த
தென்றார். கொப்புளித்துப் பருகியென்பனவும், வயாமரமென்பதும், மாற்றற்கு
சிறப்பின்பரபன்றி, வழுக்கின்கண் அடிப்பட்டுச் செய்யுளின் பம்படவந்த மரபென்று
மரபியலின்பாதுகாத்தாம். (கஉ)

இனிவாய்ப்பிரசம்யாழாகவிறுங்கட்டும்பிழுமலாகக்
களிவாய்க்குயில்கண்முழுவாகக்கடிபூம்பொழில்களாகக்காத்

தளிர் போன்மடவார்தணந்தார்தந்தடந்தோள்வளை யுமாமையும்
விளியாக்கொண்டுகிளவேனில்விருந்தாவாடறொடங்கினான்.

இனி - இனியென்னும்சொம்பு. கணவரைப்பிரிந்தார் தம்முடைய வளைகழன்ற
படியையும், மாமைகிறங் கெட்டபடியையும், தத்தங் கணவருணர்த்தருத் துது
சென்றபாணன் யாழ்மேல்வைத்துப் பாடும்பாட்டைப் பாட்டாகக்கொண்டென்க.
அது * “நிலம்பெயர் துறைதல் வரைநிலை யுரைத்தல் - கூத்தர்க்கும் பாணர்க்
கும் யாத்தவை யுரிய” என்பதனானுணர்ச்சு; † “விளியாதான் கூத்தாட்டுக் காண்ட
லும்” என்றாற்பிறரும்.

இ - ன். இளவேனிலென்னுங்கூத்தன், இன்னது இன்னதாகக்கொண்டு புதி
தாக ஆடலைத்தொடங்கினென்க. (கக)

வேனிலாடும்விருப்பினுல்வியன்காய்நெல்லிச்சாந்ததைத்து
கானவெண்ணெய்கதுப்பினாத்தாறுநீராடியயிர் துயிர்க்குந்
தேனாகிலின்புகைசேர்த்துவருத்துநாழிக்குழம்புநீஇ
யானுப்பளிதநறுஞ்சண்ணமுகிரினுமுதாங்கணிந்தாரே.

இ - ன். அங்கனம்வந்த வேனிந்காலத்தே விளியாடும்விருப்பினுலே, கதுப்
பில் எண்ணெயைத்தேய்த்த நெல்லியையதைத்து அச்சாந்தைக்கொண்டு நீராடிப்
பின்னர்ப் புகைத்து வகிர்ந்து புழுசைவார்த்து உகிராலேக்கி அவ்விடத்தே கருப்
பூர்ப்பொடியை யணிந்தாரென்க. (கச)

முத்தார்மருப்பினிடையுளைத்தமுரண்கொளையாணித்தடக்கையி
னொத்தேருடையமல்லிகையினொலியன்மாலையுறுப்படக்கி
வைத்தார்மணிநூற்றளவைம்பால்வளையமுடித்துவாங்குமுநீ
ருய்த்தாங்கதனுட்கொளவழுத்திக்குவளைச்செவித்தாதுறுத்தாரே.

இ - ன். முன்னர் முன்பளிச்சாலத்திற்கு ஐம்பாலிலே மருப்பினிடத்தேசுந்
றிய யானைக்கையினையொத்து ஏருடையனவாகிய மல்லிகைமாலையையடக்கி யத
னாகே வகைமாலையையும்வைத்தவர்சன், இவ்வினவேனிச்சாலத்த அம்மயிரினைத்
திரளமுடித்து அதனுள்ளே கழுநீர்மாலையைச்செலுத்தி யதகொள்ளவழுத்தி யாங்
கே குவளையினது செவ்வித்தாதையமுறுத்தினாரென்க.

மல்லிகையினொலியல் - மல்லிகையாங்கட்டின மாலே உறுப்புமாலையென்க. (1)

புகையார்வண்ணப்பட்டுத்துப்பொன்னகலைகொழுநஞ்சுந்
நகையார்கவுள்கிண்கிரியுஞ்சிலம்பு † நாய்நாச்சிமுடிமேற்
பகைகொண்டார்போற்சுமாயுய்க்கண்பன்பருஉக்காம்பனையகனைக்கா
தகையாந்திலங்கும்பரியாகந்தாரே கவினச்சேர்த்தினார். [ல்குழந்

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கம்பியல், உஅ.

† திரிநகைம், கக்.

‡ “வருத்தநாய் நாயிற் பெருந்தகு சீறடி” எனப் பொருநராற்றுப்படை
யிலும், “மதந்தடி ஞமலி நாய் னன்ன - தளங்கயன் மெலிந்த சல்பொரு சீறடி”
என மலைபடுகடாத்திலும் மகளிரடிக்கு நாய்காலினை உவமைகூறினார்.

[இருதுநகர்வு.]

கண்பின்பருஉக்காம்பு - இரண்டுகண்ணுக்கும் பின்னாகிய பரியதண்டு. என்றது இரண்டுகண்ணுக்கு நடுவாகிய பச்சைமூங்கிலே. *“தேனெய்பெய் - வாடாதகாம் பேபோல்” என்றாழ்மன்னும்.

இ - ள். அவர்கள், இடையோடு பகைகொண்டாராப்போலே தாம் பட்டையுடுத்து அதன்மேலே மேகலையைவளைத்து அடிமேலே கிண்கணியையுஞ் சிலம்பையுஞ் சுமத்திக் காம்பினையகணைக்காலிலே பரியாகஞ்சூழ்ந்து கவனச்சேர்த்திருவென்க.

அனக - கூறுபாடு. சூழ்ந்துதகையென்பது விகாரமுமாம். (கக)

பிடிக்கையென்றுகடைந்தனபோற்பஞ்சியார்த்ததிரள்துறங்கு கடித்துக்கிடந்துகளிவ்வளருங்காய்பொன்மகரங்கதிர்பூலேமே லுமித்தசாந்நிவ்மிசைச்செக்கரொளிகொண்முந்நாட்பிறையேயப்பத் தாடிக்குங்கதிர்சோதுணைமுத்தந்திருவில்லுமிழ்ந்துகடாந்தனவே.

ஒழுகநோக்குதலிற் பிடிக்கையைவென்று, திரட்சியாலுஞ் சருச்சனாயின்மை யாலும் பஞ்சியாலுங் கடைந்தனபோற்றிரண்டுகுறங்கு.

இ - ள். அவர்கள் பின்னருமணிதலிற் குறங்கைக்கெளவிக்கிடந்து அழுவளருங் குறங்குச்செய்யும், செக்கரவாளிற் பிறையையொப்ப மூலமேற்பூசின சாந்தின் மேலே கிடந்தசையங் கதிரையுடைய முத்தமும் வல்லைக்கான்று ஒளிவிளங்கின வென்க. (கங)

குழியப்பெரியதோன்முன்னையடலையாகாந்தடகுவிவ்ரன்மேற் கழியப்பெரியபுலருவிலையசிறியமணர்மோதிரங்கனல்த கழியப்பெரியதடமென்றோடசலாகைமின்னத்தாழ்ந்திலங்கும் விழிகண்மநாகுண்டலமுந் தோடும் மிளிர்ந்தனவே.

குழியப்பெரியவென்றதுகுபெயராத் தேவணங்களை. அருவிலையவென்றதுஆகு பெயராத் பூணின. குழிய, சழியவென்பன செய்வெனச்சம்.

இ - ள். அவர்கள் பின்னருமணிதலிற் திரண்ட முன்கையிடத்துக் காந்தளை யொத்த விரண்டமேலே சிறியமணிமோதிரங்கனலப் பெரியதோளிலே தேவணங்குழி ந்திருத்தலிற் கழியப்பெரிய மணிகளாந்த அருவிலையையுடைய அணிகலந்தழுவக் காநிலே மகரகுண்டலமுந் தோடும் மிளிர்ந்தனவென்க.

மகரத்திற்குங் குண்டலத்திற்கும் டையல் ஒட்டினசலாகைமின்னநிற்கத்தோளி லேதாழ்ந்திலங்குங் குண்டலம். விழித்த கண்ணையுடைய மகரம். இனிச் சலாகை, வாகுவலயவென்பாருமுள். (கஅ)

நாணுள்ளிட்டெச்சுடாவிசுநன்மாணிக்கமருகுதரள்

பேணிநல்லநாகமுத்தணிநதுபருங்கண்கருமைவிருந்துட்டி

கீணீர்முத்தநிகாமுறுவல்கடுச்சுட்டுரிஞ்சுக்கதிருமிழநது
தோணீர்க்கடலுட்பவளவாய்த்தொண்டைக்கனிகடொழுதனவே.

காணீத்தன்னுள்ளேயடக்கி நகுளின்ற தாலியைப் பழையகிலையிலே கிடக்கும் படிபேணி. சுடர்வீசுமாணிக்கத்தைக் கழுத்திலேயணிந்து. கண்ணுக்குக்கரிய மையை விருத்திட்டு. தோணீர்க்கடல்-தோண்டினகடல், வீணைத்தொகை; தோள்-முதனிலை; நீர் இடைக்கிடப்பு.

இ - ன். நல்லார், பேணி யணிந்து ஊட்டிக் கடுவைச்சுட்டு முறுவலையுரிஞ்சு, அதுபட்டுப் பவளவாய் மிக்க கதிராயுமிழ்தலாலே, தொண்டைக்கனிகடோற்றுத் தொழுதனவென்க. (கக)

மாலைமகளிரணிந்ததற்பின் பஞ்சவாசங்கவுட்கொண்பி
சோலைமஞ்ஞைத்தொழுதிபோற்றோக்கைசெம்பொனிலந்துவளக்
காலிற்சிலம்புங்கிண்கிணியுங்கலையுமேங்கக்கதிர்வேலு
நீலக்குவளைநிலாயும்போர்கண்ணார்காவிலிருந்தாரே.

இ - ன். வேலுங் குவளைநிலாயும்போலுங் கண்ணாராகிய அம்மகளர், ஒப் பனைக்குறைதீர மாலையையணிந்தபின் வெற்றிலையைத்தின்று காலிற்சிலம்பு முதலியனவேங்கக் கொய்சகம் நிலத்தேபட்டுத் துவளச் சென்று சோலையிலே மயிற்றிர ளிருந்தாற்போலக் காவிலே யிருந்தாரென்க. (க௦௦)

மணியவன் டொன்றேநலம்பருமலாந்த செந்தாமரைத்தடம்போ
லணியேன்மன்னலம்பருகவலர்த்தவம்பார்மழைக்கண்ணா
பணியார்பண்ணுப்பிடியூந்துபருஉக்காற்செந்நெற்கதிர்சூழித்
தணியார்கழனிவிளையாடித்தகைபாராட்டத்தங்கினா.

இ - ன். ஒருவன் டி பூக்களினலத்தையெல்லாம்பருகப் பூத்த தாமரைத்தடம் போலே, அரசனேபருக வம்பார்நலத்தைக் காவிலேகொடுத்தமகளிர், அணிகல நிறைந்த சமைத்தலையுடைய பிடியையேற்போய்க் கழனியிலேவிளையாடிப் பருத்த தாளினையுடைய செந்நெற்கதிரைச்சூடியதனாலுந்தணியாராய் அரசன் தமதழகைப் பாராட்ட அக்கழனியிலேதங்கினாரென்க.

இது நகரியினின்றும்போய் காட்டிலுள்ளனவற்றைதுகாந்து இன்பமுற்றமை கூற்றிற்று. குடியென்றார், தொழுத்தகுதலின்; “தொழுதுகொண டென்க ஷுகாமை நன்கு” என்றார். (க௦௧)

எண்ணற்கரியகுங்குமச்சேற்றெழுதுநானநீர்வளர்ந்த
வண்ணக்குவளை மலரளைஇமணிக்கோல்வளவாத்தவனேந்த,
வுண்ணற்கினியமதுமகிழ்ந்தாரொளியன்மலைபுறந்தாழக்
கண்ணக்கழுநீர்மெல்லிரலாற்கிழித்துமோந்தார்கனியாயார்.

இ - ன். அங்கனம் விளையாடிய கனியாயார், அரசன் எழுத்து வளர்ந்த நிறத் தையுடையவாகிய குவளைமலராவிரவியுண்ணற்கினியமதுவை மணியழுத்தி வ்ளி ம்புபிரம்புகட்டின வட்டிலிலேந்த அதனைப் பூமலை முத்தமாலையென்கின்றவை

[புதல்வர்ப்பேறு.]

புறத்தேதோழவுண்டு மகிழ்ந்தார்; மகிழ்ந்தபின், இவர்களுக்குறிப்பு இன்னவென்று அவன் கருதும்படி கழுநீரை யுகிராற்கிழித்து மோந்தாரென்க.

இப்பூ வடுப்படுத்திமோந்தும் இனிய நாற்றத்தவையாயினாற்போல எம்மையும் உகிர்முதலியவற்றாற் சிறிது வடுப்படுத்திதுகர்தல் எமக்கு வருத்தமென்று அஞ்சினையாயினும் அஃது எமக்கு மிக்கவின்பமேயாதலின், உனக்குமின்பஞ்செய்யுமென்ப துணர்த்துதற்குக் கிழித்துமோந்தாரென்க. இளமைச்செவ்வியக்கமகளிர்க்கு இங் கனம் வடுப்படுத்திதுகர்தல் இன்பஞ்செய்யுமென்று காமதூலிந்கூறலின், அதனை யீண்டுக் கூறினார். அது * “காமத்தாழறுகளியையொத்தான் * * * வேந்தனஞ் சிறைப்பற்றவையொத்தான்” என முன்னர்க கூறியவாற்றானுமுணர்க. (கௌ)

இருதுங்குடிவு முற்றிற்று. உலி, கூக.

பு த ல் வ ர் ப் ப் பே று.

இவ்வாறெங்குமவ்னையாடியினையான்மார்பினலம்பருகிச் செவ்வாய்விளர்த்துத்தோண்மெலிநதுசெய்யமுலையின்முகங்கருகி யவ்வாய்வயிறு கால்விங்கியனிச்சமலரும்பொறையாகி யொவ்வாப்பஞ்சிமெலலனைமேலசைந்தாரொண்பொற்கொடியன்னார்.

இ - ன். அக்கொடியன்னார், தாங்கருதிய இத்தன்மையை எந்நிலத்தினுமிரு ந்து புணர்ந்து, இக்கருத்துமுற்றியபின்னர் மகப்பேற்றைவிரும்பி அவனைப்போலும் புதல்வரைப் பெறவேண்டுமென்று அவன்வடிவழகையெல்லாம் உட்கொண்டு புணர் ந்து கருப்பந்தங்குதலாலே, விளர்த்து, மெலிந்து, வயா நோய்செய்துவிகையினாலே பின்பு முலையின்முகங்கருகி வீங்கிப்பாரமாய்த் தமது மென்மைக்கொவ்வாத பஞ்சனை மேலே தங்கினாரென்க.

மார்பென்றது மெய்யை. பருகியென்னுஞ் செய்தெனெச்சங் காரணகாரியப் பொருட்டாய்க் கருப்பந்தங்கினமைதோன்ற நின்றது; பருகுவென்றுமாம். பூப்பின் புறப்பாறாறுநாளும் நீவாதுறைந்து, நானுமோளாயும் நன்றயவாறுமுணர்ந்து, தலை வியைநோக்கி, நீயும் இன்பங்கருதாது இவனைபோலும்புதல்வனை யானுடையே னாகவேண்டுமென்று கருதுவாயெனத் தலைவன்கூறிப் பின்னர்ப் புணர்தல்வேண்டு மென தூலிந்கூறியவாறே இவருங்கூறினார். கால் - இடம். (கௌ)

தீம்பால்சுமந்துமுலையின்கித்திருமுத்தின் தவலம்புரிபோற் காமப்பேர்தோளர்களிறீன்றார்கடைகடோறுங்கடிமுரசந். தாம்பாற்பட்டதனிச்செங்கோற்றரணிமன்னன்மகிழ்தூங்கி யோம்பாதொண்பொன்சொரிமாரியுலகமுண்ணச்சிதறினான்.

இ - ள். காம்போதோளார், முலைகள் பாலைச்சுமந்து அடிவீங்கி, வலம்புரி, நலந்தொலைந்தோமறுபோலே நலந்தொலைந்து புதல்வரைப் பெற்றார்; அப்பொழுது முரசந்தாம் வாயில்கடோறும் கூறுபடின்னெழுவித்தன; அக்காலத்தே மன்னன் மகிழ்ச்சிசெறித்த ஒம்பாதுசொரியும் பொன்மழையை உயர்ந்தோரேற்பப் பெய்தா னென்க. (௧௦௯)

காடியாட்டித்தராய்ச்சாறுகண்னன்மணியுநறுநெய்யுங்
கூடச்செம்பொன்கொளத்தேய்த்துக்கொண்டுநாளும்வாயுநீஇப்
பாடற்கினியபகுவாயுங்கண்ணும்பெருகவுகிருறுத்தித்
தேடித்தீந்தேன்றிப்பிவிதேய்த்தண்ணாவுரிஞ்சிமுகுயர்த்தார்.

இ - ள். காடியைவார்த்திப் பிரயிச்சாறுங் கண்டசருக்கனாத்தேறும் நறுநெய் யுந் தம்மிற்கூடப் பொன்னுற்றேய்த்திப் பிள்ளைகள்கொள்ளும்படி மருந்தாகச் சில நாட்கொண்டு வாயுறுத்திப் பின்னர்த் தேனிலே அதிவிடயத்தையுந் திப்பிலியை யுந்தேய்த்து நாளும்வாயுறுத்தி வாயுங்கண்ணும்பெருகும்படி யுகிரானகற்றி அண்ணக் கையுரிஞ்சி மூக்கை யுயர்த்தினொன்க.

தராய் - திராயுமாம். சேம - ஆராய்ந்தென்றமாம். (௧௦௯)

யாழங்குமுலுமணிமுழவுமரங்கமெல்லம்பரந்திரபம்பத்
தோழன்விண்ணோவைவட்டோன்றியவங்காக்கூத்துவயங்கியபின்
காழார்வெள்ளிமலைமேலுங்காவன்மன்னாகழகநர்க்கும்
வீழாவோகையவன்விட்டான்விண்பெற்றாரின்விரும்பினே.

இ - ள். அக்காலத்தே தோழனாகிய சுதஞ்சனன்றோன்றி யாழமுதலியன அரங் கெல்லாமிசைப்ப இவ்வுலகத்தில் ஆடாதகூத்து இவ்வுலகில்லயாடியபின்னர், கலுழ வேகனிடித்திலுந் தன்குற்றமாகிய ஒழிந்தாரிடத்திலுங் கெடாதவவகையை யரசன் சொல்லிப் போகவிட்டான்: அவர்களும் அதுகேட்டு லின்பெற்றாரைப்போலே விரும்பினொன்க.

வயங்காக்கூத்து - சீவகசரிதை. காழார்மணிமுழுவென்க. (௧௧௦)

தத்தநிலனுமுயர்விழிவுமபகையுடையுந்தந்தசையும்
வைத்துவழுவிச்சாதகமும்வகுத்தபின்னர்த்தொகுத்தநாட்
சச்சந்தனனேசுதஞ்சனனேதரணிகந்துக்கடன்விசயவ்
றத்தன்பரதவ்நோவிர்த்துனென்றுநாமந்தரித்தாரே.

இ - ள். அங்ஙனம் ஒகைபோக்கியபின்னர், கணிகள்திரண்டு, கோள்கள் தம் முடையதம்முடையநிலங்களிலே நிற்கின்றநிலைகளும், அவற்றுட் சில உச்சமானநிலை யும், தாழ்ந்தநிலையும், தம்முட்பகைத்தநிலையும், தம்முட்பொருந்தினநிலையும், தாநிற் கின்றதகைகளையும் முன்னேகிடத்திச் சாதகமுமெழுதியபின்னர்ப் பன்னிரண்டு ன்னுமெண்ணுதத் தொகுத்தநாளிலே, அப்புதல்வர்கள் பெயர்களைச் சுமந்தாரென்க.

தேவிமாணா முற்கூறியமுறையே அவர்கள்புதல்வர்பெயர்களையும் வைத்தா ரென்க. தரணி - உலோகபாலனியற்பெயர். நட்புமிருதியால் உலோகபாலன்பெய

[சோலைநுகர்வு.]

ரும், விசயன்பெயருமிட்டான். தத்தன் - விசயமாதேவியார் தந்தைபெயர். அது கோவிந்தமகாராசன் தனதுமகனை ஸ்ரீதத்தனென்று பெயரிட்டதனானுணர்க. அப் பெயரைத் தத்தனென்று குறைத்துவைத்தார்; சாகரத்தன்பெயரென்பாருமுளர். பரதன் - அச்சணந்தியாசாரியன்பெயர். (க0எ)

ஐயாண்டெய்திமையாடியறிந்தார்கலைகள் படைநவின்னூர்
கொய்ப்புமாலைகுழன்மின்னுங்கொழும்பொற்றோடுங்குண்டலமு
மையன்மார்க்கு துளக்கின்றியாலுங்கலிமாவெருண்டேர்தார்
மொய்யாரலங்கன்மாற்பற்குமுப்பதாகிநிறைந்ததே.

இ - ள். அவ்வையன்மார்கள், ஐயாட்டைநாளை யெண்ணைப்பெற்று மையோலை பிடித்துக் கலைக்கற்றார்; படைக்கலம் பயின்றார்; மாவைவெருண்டேர்தார்; அவ் வனைஞ் சமைந்தகாலம் அரசனுக்கு முப்பதாண்டாய் நிறைந்ததென்க.

மாலையுங் குழலுந்தோடுங் குண்டலமுமசையாமலுந்தல் ஒழிந்தோர்க்கு அரி தாகலின், அவைகள் துளங்காமலுந்தாரென்றார். வெருண்டேர்தார் - அடித்தேறி னார். நிறைந்ததென்றது - அரசவுரிமைகீழ்த்தினயாண்டுமுப்பதும், முன்னர்க்கழிந் தயாண்டு பதினேந்தும் ஆக நாற்பத்தையாண்டுசென்றமையின், இவ்வறத்திற்குரிய காலம் முற்றுப்பெற்றதென்றவாறு. இனித் துறவறத்தின்மேல் உள்ளநிகழ்த்தற்குக் காரணம் மேற்கூறுகின்றார். (க0அ)

புதல்வர்ப்பேறு முற்றிற்று. கவி, சு.

சோலை நுகர்வு.

பூநிறைசெய்தசெம்பொற்கோடிகம்புனாயுமல்குல்
யீநிறைகொடியனாரும்வேந்தனுமிருந்தபோழ்திற
றாநிறத்திலின்முடிப்படலிகைகொண்டுவாழ்த்தி
மாநிறத்தளிர்நன்மேனிமல்லிகைமாலேசொன்னுள்.

இ - ள். பூநிறைதல்செய்த பூந்தட்டையொக்குமல்குலையுடைய பூத்த கொடிய னாரும், அரசனுஞ் சேர்ந்திருந்தகாலத்தே பூவிடுபட்டியைத் துலிவான்முடிக் கையி லேதொண்டு அரசனைவாழ்த்தி மல்லிகைமலை ஒருமொழிகூறினானென்க.

வீநிறைகொடியென்றார், புதல்வர்ப்பயந்தமைதோன்ற. (க0க)

தடமுலைமுகங்கள்சாடிச்சாந்தகங்கிழிந்தமாப்பிற
குடவனாய்நையகோலக்குங்குமக்குவவுத்தோளாய்
தொடைமலர்வெறுக்கையேந்தித்துன்னினன்வேனில்வேந்த
னிடைமதுகாண்கவென்றாளிறைவனுமெழுகவென்றான்.

குடவரை - அத்தகிரி. தொடைமலர் - தொத்தாகியபூ.

இ - ள். அவள் எவ்வணங்கூறினாளெனின், முலைமுகங்கள்சாடிக் கிழிந்த மாந்

பிணையுடைய வரசனே! காமன் பூவாகியப்பாருடத்தையேந்திச் சோலையிலே யுலுங்கினான்; அஃது அவனைக்காண்டற்குஇடம்; நீசென்று காண்பாயாக வென்றுகூறினான்; அரசனும் எழுந்திருப்பீராக வென்றானென்க. (கக௦)

முடித்தலைமுத்தமின்னுமுதிழ்முலைமுற்றமெல்லாம்
பொடித்துப்பொன்பிதிர்ந்தவாகத்தனையவர் புகழ்ந்துகுழக
கடுத்தவாளுகலவேந்திக்கண்ணியர்காவலோம்ப
விடிக்குரட்சியமொப்பானிழையொளிவிளங்கப்பூக்கான்.

முத்தமின்னுமுலை; முதிழ்போலுமுலை. கடுத்த - கோபித்த.

இ - ன். அங்கனங்கூறியவரசன், முடியைத் தலையிலேயுடைய முலைப்பரப் பெல்லாரு கணங்குதோன்றிச் சிதறின ஆகத்தையுடையதேவியர் தன்னைச்சூழ, கண்ணியர் புகழ்ந்து போற்றல்செய்ய, வாணையேந்தி, இழைவிளங்க அச்சோலையிலே புககாணென்க. (கக௧)

இலங்குபொன்றாமார்பினிந்திரனுரிமைகுழக
கலந்தபொற்காவுகாண்பாண்காமுறப்புக்கதேபோ
லலங்குபொற்கொம்பனாருமன்னனுமாடமாதோ
லலங்கவின்னொண்டகாவுகல்லொளிகந்திற்றன்றே.

இ - ன். அங்கனம்புகுந்த கொம்பனாருமரசனும், தாம் முன்புபுழைந் கற்பகச் சோலையைக் காண்டற்கு இஃதிரன் உரிமைகுழப் புக்கு ஆடினதன்மைபோல ஆட, அக்கா ஒளிசிறந்ததென்க. (கக௨)

புலவியுண்மகளிகூத்தற்போதுகுக்கின்றதேபோற்
குலவியசிறகர்ச்செங்கட்கருங்குயில்குடையக்கொம்பா
நிலவியதாதுபொங்கணிலமணவீர்போர்த்துக்
கலவியிற்பித்தகாய்பொற்கம்பலமொத்ததன்றே.

இ - ன். அந்தக் காவிடமெல்லாம், மகளிர் புலவீக்கண்ணே தமதுகூந்தல்த் து போதை யுருக்கின்றதன்மைபோலே, குயில் கொம்பிலேயிருந்து தாதுபொங்கக் குடைய அப்பூக்கள் மணலிலேவீழ்ந்து அதனை மறைக்கையினாலே, கலவிகாரணத் தாற்பித்த கம்பலத்தை பொத்ததென்க. (கக௩)

காகதூல்பரிந்துசுந்நுக்கம்பலத்துக்கதேபோன்
முடிதேன்வண்டுமொய்த்துமுருகுதல்துயிலமனாரு
மாசிஸ்பூம்பள்ளிவைகிவளர்த்தெழுமகளிரொப்பத்
தூகபோற்சிறகாண்னந்தொழுதியோடியிச்சேர்த்தார்.

தூல்பரிந்து - தூலற்று.

இ - ன். மணிகள்கித்திக் கம்பலத்தே வீழ்ந்துகிடந்த தன்மைபோலே அக்கம் பலத்தை யொத்தவிடத்தே தேனும்வண்டும் மொய்த்துத் துயிலாநிற்க, அப்பூம்பள்ளி யிலே மயில் கிடந்ததெழுகின்றது துயில்கொண்டெழுகின்ற மகளிளையொவ்வாநிற்க, அன்னங்கள் கெடாநிற்க, அவர்கள் சேர்த்தாரென்க. (கக௪)

* பாருடமென்பது “பூரஹுத்ய” என்னும்வடமொழிச்சிறைவு; கையு றை யென்பது பொருள்.

[சோலைநகரீவு.]

காதிக்கண்ணரிந்துவென்றவுலகுணர்கடவுள்காலத்
தாதிக்கலம்மரங்கல்போன்றவஞ்சொலீரிதனினுங்கள்
காதலிற்காணலுற்றவிடமெலாங்காண்மினென்ற
னீதிக்கணின்மசெங்கோனிலவுளிற்றிருந்தபூணன்.

காதிவினைகளைத் தன்னிடத்தேஇல்லாதபடி வேரறுத்து அவற்றைவென்ற.
அவை ஞானாவரணியமுதலாயின.

இ - ன். அங்ஙனஞ் சேர்ந்தபின்னர் அரசன், அஞ்சொலீர்! இம்மரங்கள்
*இறைவனேரேன்றின ஆதிகாலத்திடத்து மரங்கள்போற் பயன்பட்டுநின்றன; இத
னாலே நீ நங்காதலாற் காணவேண்டியவிடங்களைல்லாவற்றையுஞ் சென்று காண்
பீராக வென்றானென்க. (ககரு)

வானவாமகளிர்போலவாய்கயிற்றாசலூர்ந்துங்
நானவாமகளிர்போலக்கடிமலர்நல்லகொய்துந்
தேனிமிர்குன்றமேறிச்சிலம்பெதிர்சென்றுகூடியுங்
கோனமர்மகளிரகாநிற்குழாமயில்பிரிவதொத்தார்.

இ - ன். அவன் அங்ஙனங்கூறியபின்னர், அவன்றேவிமார் ஊர்ந்துங் கொய்
துங் கூவியும் மயிற்சூழும் வெவ்வேறாகப் பிரியுந்தன்மையை யொத்தாரென்க. ()

நெடுவனாயருவியாடிச்சந்தனவிவர்தசோலைப்
பம்மதங்கவரும்வண்ணிபைநதளிர்கவரியேந்திப்
பிடிமகிழ்தோப்பகின்றபெருங்களிறறாசகோக்கி
வடிமதர்மபாடிக்கலல்லார்மன்னனைமகிழ்துநின்றார்.

இ - ன். அங்ஙனம் பிரிந்தநல்லார் அத்தொழில்களால் இளைத்தவின், அருவியி
லேயாடி மிக்கமதத்தனுகராதின்றவண்டைத் தளிராகியவரியையெடுத்துப் பிடி
யோட்டச் சோலையிலேகின்ற களிற்றைநோக்கித் தாமும் அங்ஙனங்கூடுதற்கு அரசு
னை விரும்பினாரென்க. (ககள்)

கொழுமடற்குமரியாவழித்துகிற்சுருள்கொண்டுதோன்றச்
செழுமலாக்காமவல்லச்செருக்கயல்கிற்பமாக
கழுமணிச்செம்பொழுதிக்கைவிரலுகிரிற்சுள்ளி
விழுமுலைச்சூட்டிநின்றார்விண்ணவர்களிரொத்தார்.

* இறைவனென்றது நிஷதீர்த்தங்கரரை; இவா முதல்தீர்த்தங்கரா. இவர்
தந்தையும், பதினான்காமனுமாயிய நாபிராசன் காலத்து “மேகங்களெழுந்து மழை
பொழிந்தன; எல்லாத்தானியங்களும் உழுது வித்தாமல் காலஸ்வபாவத்தால் தாமே
விளைந்தன; கற்பகவிருட்சங்கள் மறைந்தபின், நானாவதமாயிய விருட்சங்கள் தாமே
தோன்றிப் பலித்தன” என்று ஸ்ரீபுராணங் கூறுதலின், ஈண்டு ஆதிகாலத்திடத்து
மரங்களென்றது, அக்காலத்துத் தாமே தோன்றிப் பலித்தமரங்களை யென்றதிக.

இ - ன். அங்ஙனம்விரும்பினவர், வாழையினது துசில்போதும் வெள்ளிய குருத்தை வாங்கிக்கொண்டு அதிலே சிற்பத்தொழில்தோன்ற உள்ளே கயற்பிணக் கும் அதனைச்சூழக் காமவல்லியுமாக உகிராற்கிள்ளி அதனை முலையிலேகுட்டி யிங் கனம் வினோதத்தோன்றினின்றார்; அப்பொழுது அவர் தெய்வமகளினா யொத்தா ரென்க. (ககஅ)

க. கடைதயிர்க்குராலவேங்கைகண்ணுறச்சென்றுண்ணி
மிடைமயிர்க்கவரிசல்லாங்கன்றுணக்கண்டிநிற்பார்
புடைநூண்டெழுந்தபொம்மல்வனமுலைபொறுக்கலாற்றார்
கடைமெலிந்திகலியன்னகன்னடைநயந்துநிற்பார். (ககக)

உ. எம்வயின்வருகவேந்தனிக்கனவிரங்குநல்லியாழ்
வெம்மையின்வியாயப்பண்ணியெஃகுதுண் செவிகளவீழச்
செம்மையிற்களிகொள்காமத்தாதுவிட்டோதமுத்தம்
வெம்முலைமகளிர்வீழ்பூம்பொதும்பருள்விதம்பினாரே.

இவைபிரண்டுமொருதொடர்.

க. கடைகின்ற தயிரிலெழுந்த குரலவாகிய வேங்கை யெதிர்ப்படுதலாலே சென்றனுநிக் கவரிக்கன்றும் பசுவின்கன்றுமுன்ன. முன்னர் அன்னத்தோடிகலி நடந்து பின்னர் முலைப்பாரம் பொறுக்கலாற்றாராய்த் தமது நன்னடைதோற்று அவற்றினடையையந்தது.

உ. எஃகுதுண்செவி - அரசனுடைய கூரியதுண்செவி. அது * மூவகைச்செ வியினுந் தலைபானசெவி. தலைமையோடே கனிதல்கொண்டகாமம். கேட்டாற் காமத்தையே விரும்புவித்தலிற் பாட்டைக் காமத்துதென்றார். முத்தம்விரும்பின முலை. சுற்றுக்கவிந்த பூக்களையுடைய இளமரச்செந்வு. விதம்பினார் - நெய்க்கொ.

இ - ன். அங்ஙனகின்றமகளிர், கண்டுநிற்பார்; நயந்துநிற்பாராய்ப் பின்னர் ப புணர்ச்சிமீறப்பினாலே யிங்குகின்ற எம்வயின் அரசன் வரவேண்டுமென்றுகருதி யாழையப்பண்ணி யவன்செவிகள்தாடும்படிபாடி யவனையழைத்துப் பொதும்பிலே கூடுதற்கு விதம்பினாரென்க. (கஉ௦)

பிடிமருணடையினுந்தம்பெருங்கவின்ருழையப்புல்லித்
தொடைமலர்க்கண்ணிசேர்த்திச்சுரும்புலாமலர்த்தமலை
புடைமதுவொழுக்கூட்டியருவத்தார்குழையவைகிக்
கடிமலர்மகளிரொத்தார்காலன்களிலண்டொத்தான்.

இ - ன். அவன், அதுகேட்டு வந்து அவர்கவின்செவிகையினாலே கண்ணியைச் சேர்த்தி மாலையைச்சூட்டித் தாரிந்நூ அலரப்புல்லி வைக, ஆண்டு அம்மகளிர் கடி மலையொத்தார்; அவன்றான் களிலண்டையொத்தானென்க.

* மூவகைச்செவிகளாவன:—தோற்செவி, மரச்செவி, எஃகுச்செவியென்பார்; “ஒட்டைமரச்செவியர்க்களார்” என்றார் கேமசரியாரிலம்பகத்திலும். தோற்செவி வத்தலிடத்துக் காண்க.

[சோலைநகர்வு.]

வைகவெனத்திரிக்க. கடி - ஈண்டு வலாவு. கடியென்னுமுரிச்சொல் முதனிலையாய்வின்ற பெயரெச்சம் வினைத்தொகையாய்வின்றது. கடிந்தமலரெனவே, மேற் கூட்டமின்றாயிற்று. களிவண்டெனவே, மேற் நேனுநரும்விருப்பமின்றி நுகர்ச்சியமைந்த வண்டாயிற்று. என்றது, மேற் றறவுக்குக் காரணங்கூறுகின்ற ராதலின், ஈண்டுத் தேனையுமிழ்ந்து அமிர்தத்தை நுகருமென்பதுதோன்றக்கூறினார்; “தேன்வாயுமிழ்ந்த வமிர்துண்டவன்போன்றுசெல்வன்” என்று பதிகத்துள் அவ்வாறேகூறலின். (கஉக)

இழைந்தவார்நலத்தையெய்தியினந்திரியேறுபோலக் குழைந்ததார்டெகிழ்ந்ததானைக்கொற்றவன்பெயர்ந்துபோகி வழிந்துதேன்வார்ந்துசோரும்வருக்கையினீழல்சேர்ந்தான் விழைந்தவக்கிவனாங்கோர்மந்தியைவிளித்ததன்றே.

இ - ள். தாரினையும், நெகிழ்ந்த துகிலினையுமுடைய கொற்றவன்றான், கடின வர்கள் நலத்தையெல்லாம் விழைவநுகர்ந்து, இனத்தை மனத்தாற்கைவிட்ட ஏறு போல பீண்டுபோய் ஓர் வருக்கையினீழலைச் சேர்ந்தான்; ஆங்கே களவொழுக்கத் தை விழைந்தகடுவன் அதுபெறுதற்கு ஒருமந்தியை யழைத்ததென்க.

தேன் பழத்தின் நின்று வடிந்தவீழும் வருக்கை. (கஉஉ)

அளித்திளமந்திதன்னையார்வததால்விடாதுபுல்லி [து யொளிதொருபொதும்பிற்சேர்ந்தாங்கொருசிறைமகிழ்ச்சியார்ந்தளிர்ந்தலைப்பொதும்பினீங்கித்தம்மினமிரண்டுஞ்சேர்ந்த களித்தலைக்கூட்டங்காதன்மந்திகண்டிருந்ததன்றே.

இ - ள். அம்மந்திவந்தபின்னர்க் கடுவன் செய்த்தாக வொளித்துப்போய் ஒரு பொதும்பரின் ஒருசிறையிலே யம்மந்தியையளித்துப் புல்லுகையிலே யவை யிரண்டும் மகிழ்ச்சியையார்ந்து அப்பொதும்பரினின்றூங்கித் தம்மினங்களைச் சேர்ந்தன; அக்கூட்டத்தினை யக்கடுவனது காதன்மந்தி கண்டிருந்ததென்க. (கஉங)

பரத்தையர்த்தோய்த்தமார்பம்பத்தினிமகளிர் தீண்டார் திருத்தகைத்தன்றுதெண்ணீராமிகீர்வம்மினென்ன வுனாத்ததென்மனத்தினிலையுயர்வதைத்தேனையுண்பார் வருத்துங்காஞ்சிரமும்வேம்பும்வாய்க்கொள்வார்யாவார்சொல்லாய்.

இ - ள். அங்ஙனங் கண்டிருந்தமந்தி, பரத்தையரைத் தோய்த்தமார்பந் திருத்தகைத்தன்றாகலின், அதனைப் பத்தினிமகளிர் தீண்டார்; இனித் தெண்ணீரிலே ருளித்து வம்மினெனக்கூற, அதுகேட்டுக் கடுவன் நீகூறியது யான் மனத்துரினைத்த தில்லை; அன்றியுந் தேனையுண்பார் காஞ்சிரத்தையும் வேம்பையுந்நின்றார்; யான் அத்தன்மையேதலை நீயேகூறியென்றதென்க. (கஉச)

நங்கினியெண்ணோக்கியென்செய்தியெனக்குவாண ணீங்கினசிறிதுநிற்பிற் காண்டியானியுமென்னத்

தூங்கித்தான் றுளங்கமந்திடொழுத்தையேன்செய்ததென்று
தாங்குபுதழுவிக்கொண்டென்னைதூன்பழித்ததன்றே.

தி - ன். அம்மந்தி மறுமொழிகொடாது துணித்தனோக்கலின், அக்கடுவன்றான் துங்கி, இனி யிவ்விடத்து என்னை யிவ்வனனோக்கி பென்செய்வாய்; எனக்ருடயிர் போயிற்று; அதனை யிவ்வனனாற் சிறிதுபொழுதுநிற்பின், கீயுங் காண்பாயென்று மந்தி யதுமனக் துளங்கச்சொல்லல், அம்மந்தி, இத்தொழுத்தை யென் செய்ததோர் வருத்த மிதனை பொழிக்கென்று எடுத்துத் தழுவிக்கொண்டு தன்னைத்தானே பழித்ததென்க.

தொழுத்தையேன் - நினது வயர்றொழில் செய்தற்குரியேன்; * “இல்லுட்-
டொழுத்தையாற் கூறப் படும்.” என்றாற்பிறகும். (கஉரு)

கண்ணினாற் குற்றங்களை ஓங்காதலன்றெளிப்பதே தீர்ப்பெண்மையானி கழ்த்தமக்திபெருமகிழுவகைசெய்வார் நிண்ணிவெப்பலவின்றோங்கொள்பெரும்பழங்கொண்டீதீர்ப்பண்ணுறுசீனை களையாற்பகுத்துணர்க்கொடுத்ததன்றே.

தேறி - தேற. மனமகிழ்மகிழ்ச்சி. பகுத்து - போதுகளை நீக்கி.

இ - ள். அவ்வளம் பழித்தமங்கி, குற்றத்தைக் கண்ணாக்கெடுவதற்குத் தன் கணவனுடரீர்ப்பத் தன்பெண்மையாற் றேறுதலின், அதற்குக் கடுவன் மழிந்து அதனை மழிச்செய்யவேண்டிப் பலாப்பழத்தை யெடுத்துக்கொண்டு தீர்ப் படுத்து ஆராய்தலுற்றகளைகளை யது தின்னக் கொடுத்ததென்க. (கஉக)

இன்கனிவருமந்திகடுவோழரியவோட்டி
நன்குரிசிலதனுண்ணரச்சுவேன்மன்னனோக்கி
யென்பொடுமிடைந்தகாமபிழிபொடுவெறுத்துவின்றா
னன்புடையரிவைகூட்டம்பிறனுழைக்கண்டதொத்தே.

சிலதன்-அரசனேவல்செய்து அக்காலனைக் காக்கின்றவன். பிறரும்+“பூவிலை மடங்கதைய ரேவற் சிலதியர்” என்றார். என்பு - ஈண்டு உடம்பு. ஈண்டுக் காம மென்றது - அரசவுரிமையையெய்திநுகரும் போகத்தின்மேலே நிகழுமார்வத்தை. அது+“செல்வம் புலனே புணர்வுவுனை யாட்டென் - நல்ல னீத்த வுவகை நான்கே.” என்பதனுணர்ர்க. ஈண்டு இழிபென்றது இளிவரலாகிய சுவையையாதலின், அச் சுவையையுணர்த்தும் நால்வகை மெய்ப்பாட்டினும் முன்னர்நின்ற மூப்பினையே கொள்க. அது || “மூப்பே பணியே வருத்த மென்மையோ - டியாப்புற வந்த வ்ளி வர னான்கே” என்பதனுணர்ர்க. இனி நான்கினையும் வெறுத்தானென்றமாம்.

* நாலடியார், புல்லறிவாண்மை, கா.

† சீலப்பதிகாரம், புகாரிகாண்டம், இந்தியன் விழுவூடுபித்தகாதை: குதர் மாகதர் வேதா ளிகரொடு - நாழிகைக் கணக்கா நலம்பெறு கண்ணுணா - காவற் கணி கைய ராடற் கூத்தியா - பூவிலை மடந்தைய ரேவற் சிலதியா - பயிரொழிற் குயிலை வர் பன்முறைக் கருவியர் - நகைவேழும்பொரூடு உகைதெரி யிருக்கையும்.

† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மெய்ப்பாட்டியல், கக.

[சோலைநகர்வு.]

இ - ன். அங்ஙனம் கனியைக்கவருமந்தியைக் கவலேனோடே கெட்டுப்போம் படியலேத்து அலைவுகின்கின்றகனியைச் சிலதனுண்ணுநிற்க, அதனை மன்னன் நோக்கித் தனக்கு அன்புடையமனைவி தன்னைக்கூடுகின்றகூட்டத்தைப் பிறனிடத்தே கூடக்கண்டதன்மையையொத்து, உடம்புதோன்றுகின்றகாலத்து உடன்றோன்றிச் செறிந்த ஆர்வத்தையும் மேல்வருகின்ற மூப்பையும் வெறுத்துநின்றானென்க. (கஉ௭)

கைப்பழமிழந்தமந்திகட்டியங்காரானெத்த
திப்பழந்துரந்துகொண்டசிலதனுமென்னையொத்தா
னிப்பழமின்றுபோகத்தின்பமேபோலுமென்று
மெய்ப்படவுணர்வுதோன்றிமீட்டிதுகூறினானே.

இ - ன். அங்ஙனம் வெறுத்துநின்றவன், கைப்பழமிழந்தமந்தி அரசையிழந்த கட்டியங்காரானெத்தது; அவற்றைத் துரந்துதிப்பழத்தைக்கொண்டசிலதனும் அவனைத்தூர்த்து அரசையெய்திய என்னையொத்தான்; இன்னும் வலியான்வாங்கி நுகர் தற்குரியலிப்பழத்தை நுகர்ந்து இவனெய்துகின்றவின்பம் இன்று யானுகர்கின்ற இப்போகத்தின்பத்தையொக்குமென்று உண்மையாகவுணர்வுதோன்றியதனுமமை யாதே தன்னெஞ்சுடனே மீண்டும் இத்தன்மைதோன்றக் கூறினானென்க. (கஉ௮)

மெலியவர் பெற்ற செல்வம் வேரொடுங்கீழ்ந்துவெளவி
வலியவர்கொண்டுமேலைவரம்புநீர்தரம்புசெய்யுங்
கலியதுபிறவிகண்டாங்காலத்தாலடங்கிநோற்று
நலிலிலாவுலகமெய்தனல்லாதேபோலுமென்றான்.

வலியாவது - நுகரும்பொருள்களின்மையான் அவற்றின்மேற்செல்லும் பற்றால் கீழும் வருத்தம்; செருக்குமாம்.

இ - ன். அவன் எங்ஙனங்கூறினானெனின், வலியில்லாதவர் பெற்றசெல்வத்தை வலியவர் மேலைவரம்பிகந்த வேரோடும் கீழ்ந்து வெளவிக்கொண்டு குறும்பு செய்யும் பிறவியுதலியைக் கண்ணுற்கண்டாம்; ஆதலின், இச்செல்வத்தைக்கைவிட்டுத் துறத்தற்குரியகாலத்தேதுறந்து தவஞ்செய்து ஐம்பொறியுடங்கி யொன்றான நலிலிலாத வீட்டுலகத்தை யெய்துதலே நல்லதுபோலுமெனக்கென்று கூறினானென்க.

மேலைவரம்பிகந்தென்று - தந்தைதாயத்தைப் புதல்வன் எய்துதற்குரியனென முன்னர்க்கூறிய வரம்பைக்கடந்தென்றவாறு. என்றது: சச்சந்தரைசைக் கட்டியங்காரன் வலிதினெய்திய தன்மை கூறியவாறாயிற்று. அரம்பு - குறும்பு. (கஉ௯)

நல்வினையென்னுந்நலன்பொற்கற்பகமகளிரென்னும்
பல்பழமணிகீகொம்பின்றுபரிசில்வண்ணெண்ப்பூத்துச்
செல்வப்பொற்கிறுவரென்னுந்தாமங்கடாழ்ந்துநின்ற
தொல்கிப்போம்பாவக்காற்றினொழிகவிப்புணர்ச்சியென்றான்.

இ - ன். நல்வினையென்கின்ற கற்பகத்தின்மணிக்கொம்பு, பரிசிலராகிய வண்டு

தகரும்படி பரிசிலப்பூத்த, மகளிரென்கின்ற பழத்தையின்ற, புதல்வரென்கின்ற
மாலிகன் தன்னிடத்தே தங்கினின்றது; இங்ஙனனின்றது தீவினையாகிய காற்றுவந்
தடித்தவின், நிலைபெற்றிற் சாய்த்த விழுத்துபோமாயிருந்தது; இஃது இங்ஙனம்
விழுவுதற்முன்னே யிவ்விலறத்திற்பயிற்சி நம்மைவிட்டு நீங்குவதாகவென்று
நெஞ்சை வலியுறுத்தினனென்க. (க௭௦)

வேட்கைமையென்னுநாவிற்காமவெந்தேறன்மாந்தி
மாட்சியொன்றானுயிற்றிமயங்கினெற்கிருநீரீங்கக்
காட்டினார்தேவராவர்கைவிளக்கிதனையென்று
தோட்டியாற்றொடக்கப்பட்டசொரிமதக்களிற்றின்மீண்டான்.

இ - ள். அவ்வனம் வலியுறுத்தினவன், வேட்கைத்தன்மையென்னுநாவாலே
காமமாய்க் கண்ணி நிறையவுண்டு வீட்டினுத்தரும் நற்செய்கை சிறிதுமின்றிப் போ
கத்தே மயங்கினெற்கு இவ்விருணீற்கும்படி வீட்டுநெறியிலே செலுத்தங் கைவிளக்
காகிய துறவுள்ளத்தைக் காட்டியவிலர்கள் தேவராகக்கூடுமென்றுகறித் தோட்டி
யைக்கடத்த மதயானைபோலாது தோட்டியாற் றொடக்கப்பட்டதோர் மதயானைபோ
லே போகதகர்ச்சியினின்றும்மீண்டானென்க.

ஐ - அசை. காட்டினார் - மந்தியும், கடுவனும், சிலதனும். இவர்கள் இங்
கனங் காட்டியநல்வினையான், மேலே தேவராவரென்றமாம். களிற்று - இல்பொரு
ளுவமை. (க௭௧)

கைந்நிறையென்கமேந்திக்கனமணிக்குழைவில்விச
மைந்நிறமணிவண்டார்ப்பவார்தளிர்கவரிவிச
மெய்க்கெந்மகிழ்ந்துநின்றனவேனில்வாய்க்காமனொத்தான்
மொய்க்நிறமாலேவேய்ந்துமுருகுலாமுடியினுனே.

இ - ள். அவ்வனமீண்டமுடியினான், வீச ஆர்ப்ப வீச எந்தி வீட்டைவரும்பி
நின்றவன், காமனையொத்தானென்க.

தளிர் கவரிவிசவென்றார், பொதும்பிடைத் தனியேநின்றவின். காமனோடுவ
மித்தார், மனவேட்கையடக்குதவின். (க௭௨)

நடுச்சிகைமுத்துத்தரீமம்வாணுதனான் றுநக்கப்
படுத்தனர்பைம்பொற்கட்டில்பாடினரீதெந்துப்
மெடுத்தனரெழுந்துதேனொரரிமணிவினையார்த்த
கொடிப்பலகூத்துச்சூழ்ந்தகுருகுமக்குன்றமொத்தான்.

இ - ள். தொழில்செய்தற்குரியமகளிர், கைகநடுவிற் றலைப்பானை நின்றநகக்
கின்ற கட்டிலைப்படுத்தார்; அதிலே அவனிருந்தபின்னர்ச் சிலர் துபமெழுப்பினர்;
சிலர் பாடினார்; அதன்பின்னர் யாழ்மெழுந்தார்த்தன; அவையங்ஙனம் நிகழ் மக
ளிர்கூழ்விருந்தவன், பலகொடிபூத்துச்சூழ்ந்த குருகுமலையை யொத்தானென்க. ()

மெள்ளவேபுருவங்கோலிலங்கிக்கண்பிறழநோக்கி
முள்ளெயிறிலங்கச்செவ்வாய்முறுவற்றுதாடியாக

கோலேநுகர்வு.

வள்ளிக்கொண்ணொண்காமங்கனிவித்தார்பனிவிறுமுந்த
வள்ளிதழ்மாலேமார்பன்வச்சிரமனத்தனனென்.

பனிலில் - முத்துவடம்; ஆகுபெயர்.

இ - ள். அங்ஙனமிருந்தவனையம்மகளிர், தம்புருவத்தைவளைத்துக் கண் விலங்
கிப்பிறழப் பார்த்துச் செவ்வாயில் எயிறிலங்க முறுவலிக்கு முறுவற்றாதுமுதலாக
ஒழிந்த காமக்குறிப்புக்கள் நிகழ்த்துவனவற்றைக் கருவியாகக்கொண்டு அவன் காம
வின்பத்தை யள்ளியுண்ணும்படி பழுப்பித்துப் பார்த்தார்; பார்த்ததற்கு அவன் மன
நெகிழ்வு துறவின்கண்ணே வைரமனத்தனையினென்க. (ககச)

முலைமுக்குகம்நாமுத்தத்தொத்தொளிர்மாலேபாரு
மலைமுந்நையமாப்பின்மன்னனுமிருந்த்போழ்திற்
கொலைமுக்களிறனுந்நாழிகைசென்றுகூறக்
கலைமுந்மல்லாபுல்லக்கமமுநீராட்டினாரே.

முலைத்தலைசுமத்த முத்தத்தொத்துவிளங்குமாலே. மலையின்பெருமையைக் கொ
ள்ளிகொண்டாற்போழ் மாப்பு. மஞ்சனமாட்டேற்றுகக்கூறிய இலக்கணங்கள்போன
மல்லார்.

இ - ள். அங்ஙனம் மகளிருமரசனுமிருந்தபொழுதிற் கழிந்தநாழிகையைக்
கணிகள்கூற, மல்லா உடம்புதடவி மஞ்சனமாட்டினாரென்க. (ககரு)

வெண்ணெய்க்கொமாலேசாந்தம்விழக்கலம்விதியிற்சேர்த்தி
நுண்முகிற்றினாகளசேர்ந்ததூற்றலாமண்டபத்துக்
கண்டிரண்முத்தமென்றோட்காவிக்கண்மகளிர்போற்றி
யெண்டிசையருங்குமேத்தவினிதினினேற்றினே.

இ - ள். துவண்முதலியநான்கினையும் அரசியலிற்கூறியவாற்றாலேசேர்த்தி எண்
டிசையினின்று மகளிர் போற்றியேத்தத் தினாகள்சேர்ந்த தூறடியுலாவுதலையுடைய
அமுதுசெய்யுமண்டபத்தே யேற்றினென்க.

பொருட்கட்டோன்றும் வரையறைக்குணப்பெயராகிய நூறென்னுமெண்ணுப்
பெயர் என்னுண்டப்பொருண்மேல் ஆகுபெயராய்வின்றது, * “ஆற்றியந்தணர்” என்
றாற்போல. உண்டால் தூறடியுலாவுதல் வேண்டிமென்று மருத்துவநூல்கூறிய
தனைக் கூற்றினர். (ககசு)

நெய்வளவாநிறிந்துவாசநிறைந்துவான்வறைகளார்ந்து
குய்வளவந்தாமுமிவெம்மைத்தீஞ்சுவைகுள்வளின்
யைவருவொருவனின்வடிசினூன்மடையினேந்த
மைவரைமாலேமார்பன்வாசனையயமிர்தமுண்டான்.

இ - ள். கனிந்து, நிறைந்து, ஆர்ந்து, கழுமி, அறுசுவையுங்குறைதலின்றி வெய்

* கலித்தொகை, கடவுள்வாழ்த்து.

மையையுடையவடிசிலே மீமசேனையொத்த மடையனேந்த, அரசன் அவ்வடிசிலே யுண்டானென்க.

சூய் - தாளிப்பு. நான்மடையன் - நால்போனமடையன். (கந௭)

கைப்பொடிசாந்தமேந்துக்காகநீர்விதியிற்பூசி
மைப்படுமழைக்கணல்லார்மணிச்செப்பின்வாசநீட்டச்
செப்படுஞ்சுவாசந்திசையெலாங்கமழவாய்க்கொண்
டொப்புடையுறுவர்கோயில்வணங்குதுமெழுநவென்றான்.

பொடி - உழுத்தம்பொடி முதலியன.

இ - ள். முன்னர்ப் பொடியையும் நின்னர்ச் சந்தனத்தையுந் தன்கையிலே வாங்கி நீராலே நூவில்விதித்த விதிப்பாமற்பூசி நல்லா. செப்பிலிருந்த முகவாசத் தைநீட்ட அதனைத்தின்று கோயிலில் உறுவனாயாம் வணங்குதும்; அதற்கு எழுநீ ராகவென்றானென்க.

செப்படுமொப்புடைக்கோயில் - செப்பினத் தன்சேனையும்க்குமளவில், அத னைக்கெடுக்கும் ஒப்பினையுடைய கோயில். உறுவர் - எல்லாத் தேவரினுமிக்கவர். (1)

சோலைநகரவழிநீற்று. ௩௦௧, கா.

அறிவாச்சிறப்பு.

ஒருபகல்பூசினோரண்டொழிவின்றிவிடாதுநாறும
பெரியவர்கேண்மைபோலும்பெற்றகரும்வாசவெண்ணொ
யரிவையர்பூசியாடியகிற்புகையாய்பூட்டித்
திருவிழைதுகிலும்பூணுந்திறப்படத்தாங்கினாரே.

இ - ள். அதுகேட்டு அரிவையர் ஒருபொழுதுபூசின் ஒருகாலமுமொழிவின் றாய் ஏக்காலமும் விடாமல்நாறும் பெரியவர்கேண்மையைவொக்கும் வாசவெண்ணொ யைப்பூசி மஞ்சனமாடிப் புகைத்துத் துநிலையும் பூணையுந் தாங்கினாரென்க.

ஒரான்மென்னுமும்மைவிகாரத்தாற்றென்கது. அஃது ஏக்காலமுமென்னு மொருட்டு. (கந௯)

நற்றவஞ்செய்தவீரருளவழியயந்துநாடும்
பொற்றதாமமாயினுளிற்பூஞ்சிகைமுத்தயின்னக்
கொற்றவற்றொழுதுசேர்த்தார்கொம்பனார்வாமன்கோயின்
மற்றவன்மகிழ்ந்துபுக்குமணிமுடிதுளக்கினானே.

மிகத் தவத்தைச்செய்து அதனால் நால்வகைவீரத்தையுமுடையார். அவை

[அறிவச்சிறப்பு.]

*“கல்வி தறுகண் ணிசைமை கொடையெனச்-சொல்லப்பட்ட பெருமித நான்கே” என்பதனுணர்ச்சு.

இ - ன். அங்ஙனம் தாங்கினகொம்பனார், வீரனாய்ந்து அவருள்ளவிடத்தை நாமும் பொற்றாமையினுளைப்போலே கொற்றவனை நாடிச்சென்று முத்தமின்னத் தொழுது சேர்ந்தார்; பின்னர் அவன் அதற்குமகிழ்ந்து வாமன்கோயிலிலேபுகு வணங்கினென்க.

(கச0)

வேறு.

கடிமலாப் பிணைக்கடவுளாகமலத்
தடிமலாசூடியவருலகிலயாரே
யடிமலா நடியவருலகமேத்த
வடிமலர் தூவவருகின்றாரன்றே.

எக்காலமும புதிதாகியமலர். சுமலத்தேநடந்த அடியாகியமலர்.

இ - ன். கடவுளுடைய திருவடியை முற்பிறப்பிற் சூடினவர் இப்பிறப்பில் இவ்வுலகின்கண்யாவராய் துகர்வரெனக் கேட்பீராயின், அவ்வடிமலரைச்சூடினவர்களன்றே யுலகமேத்தும்படி அரசர் வடித்தமலரைத்தாவ ஈண்டுவருகின்றவரென்று தேவியர்கேட்பத் துதித்தானென்க.

ஓதிந்திரண்டர்கும் இவ்வாறே பொருளுரைக்க.

(கசக)

முத்தனரிந்தமுக்குடைக்கீழ்மூர்த்திதிருவடியைப்
பத்திமையானொரும்பணிகின்றாயாரே
பத்திமையானொரும்பணிவார்பகட்டெருத்தி
னித்திலவெண்குடைக்கீழ்நீங்காதாரன்றே.

பணிவார் - பணிந்துபாவார். எருத்தத்தின்மேலே குடைக்கீழே யிருக்கின்ற இருப்பு நீங்காமல்வருகின்றார்.

(கசஉ)

கருமக்கடல்குந்தகைவலச்செல்வ
வெரிமலர்ச்சேவடியையேத்துவாரயாரே
வெரிமலர்ச்சேவடியையேத்துவார்வான்றோய்
நெருமுத்தவிராழிச்செல்வரேயன்றே.

இருவினையாகிய கடலைக்கடந்து அதனற்பெற்ற கேவலமடந்தையை துகருஞ் செல்வன். முத்தவிராழி - முத்துவிளங்குகின்ற கொற்றக்குடை. ஆழி - வட்டம்; ஆருபெயர். அங்ஙனமுடி துளக்கினவன் வணக்கத்தாற்பெறும்பயனைத் தேவியர்க்குதும்படி யிம்மூன்றுதாழிசையாலுங்கூறித் துதித்தானென்க.

(கசக)

வேறு.

வண்ணமாமலாமாலீவாயந்தன
சுண்ணங்குங்குமந்தாமத்தாற்புனை

தண்ணல்சேவடியருச்சித்தானையோ
விண்ணிலின்பமேவிழைந்தவேட்கையான்.

இ - ன். தேவருலகில்லாத வீட்டின்பத்தையே விரும்பின வேட்கையை யுடையவன், அங்ஙனந்துதித்துப் பின்னர் வாய்ந்தனவாகிய மலர்முதலியவைந்தினு னும் புனைந்து அண்ணல்சேவடியை யருச்சித்தானென்க. (௧௪௪)

அறிவரிசிறப்புமுற்றிற்று. கவி, சு.

அறவுரை.

இலங்குருங்குமமாற்பனேந்துசீ
நலங்கொன்சாரணர்நாதன்கோயிலே
வலங்கொண்டார்மலாப்டிண்டிமாநீழ
கலந்தகன்மிசைக்கண்டுவிடாழ்த்தினான்.

இ - ன். அங்ஙனமருச்சித்த குங்குமமாற்பன், ஆகாயத்தேவந்து ஸ்ரீநாதன்கோ யிலே வலங்கொண்டு பிண்டியின்கீழே டளக்குக்கன்மிசையிலே நலங்கொண்டுநின்ற பெரிய மணிகளின் நிறத்தைக்கலந்த சாரணரிருவரைக்கண்டு வாழ்த்தினுனென்க.

மேல் இருகடனா யுவமித்தவின், மாணிக்கமும் முத்துமேகொன்க. (௧௪௫)

உரிமைதன்னொடும்வலங்கொண்டோங்குசீ
திருமகன்பணிநி, ரூப்பச் செய்தல்
ரிருநிலமன்னற்கின்பமேயென்ப
பெருநிலமன்னன்பெரிதும்வாழ்த்தினான்.

இ - ன். அங்ஙனம் வாழ்த்தின திருமகன் உரிமைக்கற்றதோடே வலம்வந்த வணங்கியிருந்தவனவிலே, சாரணர் மன்னனுக்கு இருநிலமானதல் இன்பமன்றியிற் றேயென்றுகேட்ப, அம்மன்னனான இரந்தலத்தைத் துறந்தகன்மையை யுணர்ந்த தற்கு வியந்து மிகவுந் துதித்தானென்க.

ஐகாரம் - எதிர்மறை

(௧௪௬)

தெருளலேன்செய்ததிவீனையென
மிருள்விலங்குகின்பெரியுள்கட
ரருளுமின்னெனக்கடிகொன்றான்
மருள்விலங்கியமன்னர்மன்னனே.

இ - ன். அங்ஙனந்துதித்து இல்லறத்தின்மயங்குந்தீர்த்தமன்னன், அழகனே! பிறப்பறுமாறறியாதேன் எப்பிறப்புக்களிலுஞ் செய்துகொண்ட தீவீனையென்னும் இருள்கெடும்படியாகச் சிலநாளின்று தவஞ்செய்த பின்னர் எரியுள்கடராசிய னா னத்தையெய்தும்படி எனக்கு அருளுமின்னென்றானென்க.

இனி இருள்விலகும்படிநின்று எரியுள்கடர் - *இரத்தினத்திரயமுமாம். (௧௪௭)

* இரத்தினத்திரயம்: நற்காட்சி, நன்னூனம், நல்லொழுக்கம்.

[அலங்கார.]

வேறு.

பாற் கடற்பணிமதிபாலைத்திங்கதிர்
மேற்படமிகுநனிசொரிவதொப்பவே
நூற்கடன்மாதவனுனிததல்வழங்கி
கோர்கடன்மன்னனுக்குரைக்குமென்பவே

இ - ன். அதுகேட்ட நூற்கடலாகிய சாரணன், பரவையிற் றேன்றின் பணி மதி தன்குறிபாப பாற்சட லின்மேலே வீழ் நனிசொரிவதொப்ப, மிகவும் நுனித்த வழித்தை மன்னனுக்கு உரையாநிற்குமென்க.

செங்கோல் நாடாத்தலைகட லுருவடைபு (கசஅ)

வேறு.

தேனெய்தோய்ந்தனதிவ்யதிருமணியனைய
வானினுப்ப்பனவரசுதிருவனபதியோ
ரேனையாவருமமுதெனப்பருபுலபுகல்வ
மானமில்லுயர்மணிகண்ணுவலியவலித்தான்.

உயர்மணிவண்ணன் - இருவர் ஒருத்தவன், இரத்தினப்பிரபையென்னுமவன்.

இ - ன். அங்ஙனமுரைக்கின்ற மணிவண்ணன், பலவகைப்பட்டவறங்களுள், தீவிய தேனெய்யை யொத்தனவாகையாலே, சிலநாட் றெக்கத்திலே செலுத்துவன வாய் அநிலில்லோர்யாவரும் புதல்வனவற்றையும், பெறுதற்கரிய மணியையொத் தனவாய் வீட்டைத் தருவனவாய் அநிலுடையோராவரும் அமுதெனப் பருகுவன வற்றையும், நவலத்தணித்தானென்க.

தேனுக்ர்வார்க்கு, அது புளிக்கவையையுந்தருதலின், நிலையில்லாத் துறக்கந்தரு கின்ற அறத்திற்கு உடமையாயிற்று. துறக்கத்தையும், வீட்டையுந் தருகின்ற இரு வகையறமூங் கூறுகின்றது, இவற்று இன்னுந் துறக்கத்திற்செல்லங் கருத்து உண்டா மோவென்பது உணர்தற்கு. மானம் - ஒப்பு. (கசக)

அருமைநெய்தும்யாக்கையும்யாக்கையதழிவுந்
திருமெயநீங்கியதுன்பமுந்தெளிபொருட்டுணிவுந்
ருருமையெய்தியகுணநிலைசொடைபெறுபயனும்
பெருமைவிட்டொடும்பேசுல்கேளிதுபெரியோய்.

இ - ன். அங்ஙனத்துணிந்தவன், பெரியோய்! தவத்தாற்பெறுகின்ற மக்களயாக் கையையும், அந்தயாக்கை தனக்கடைத்த நூறியாண்டும் நிலைபெற்றுநிலாது கருப்ப முதலாக அழிசென்றஅழிவையும், நலவ்னைமெய்யினின்றும் நீங்கப்பட்டனவாகியநர கூர் விலங்கு மக்கள் தேவவென்றின்ற நாற்கதியிற்றுன்பத்தையும், துணியப்படும்பொரு ளையும், அப்பொருளைத் துணியுந் துணியையும், நிறத்தைப்பெற்ற சிலத்தினதுநிலையையும், தானத்தையும், அத்தானத்தாலும்சிலத்தாலும் காட்சியாலும் பெறும்பயனையும்,

பெருமையையுடைய வீட்டிலக்கணத்தோடுங் கூறுவேன்; அவற்றுள் இப்பெறுதற்
கருமையை முதற்கேள்வென்றனென்க.

நீங்கிய - தொழிற்பெயர். இதுவென்றது பெறுதற்கருமையை. குருவென்னு
முரிச்சொல் ஈறுதிரிந்தது. திருமையும் பாடம். (கரு0)

அறவுரைமுற்றிற்று. கவி, சு.

பெறுதற்கருமை.

பரவைவெண்டினாவடகடற்படுகத்துளையுட்
முனைசெய்தென்கடலுட்தோநோன்கழிசிவணி
யரசவதுளையகவயிற்செறிந்தெனவரிதாற்
பெரியயோனிகள்பிழைத்திவண்மானிடம்பெறலே.

பரவை - பரத்தல்.

இ - ன். அரசனே! என்னுங்கால் நால்வகைத்தோற்றத்தாற் பெரியவாகிய
யோனிகளைத்தப்பி யிவ்வுலகிலே மக்களையாக்கையைப்பெறுதல், தென்கடலிலே போ
கட்டதோர்கழி வடகடலிலேயுண்டான துகத்துளையிலே முதற்சென்றெய்தி அவ்
ளவேயன்றி யத்துளையினடுவே சென்றுசெறிந்ததென்னும்படி யரிதாயிருக்குமென்ற
னென்க. (கருக)

விண்டுவேய்நர லுள்விளைகானவரிடனுங்
கொண்டுகூர்ம்பனிகுலைத்திடுகிலைக்களக்குறும்பு
முண்டுகீரெனவுரையினுமரியனவொருவி
மண்டுதிம்புனல்வளங்கெழுநாடெய்தலரிதே.

ஊனையுணவாகவீனையும்.

இ - ன். அங்குனமானிடம்பெற்றாலும், நீருண்டென்று வார்த்தையினுங் கூறு
தற்கரியவாய் வேய்வெடித்தொலிக்குங் கானவரிடத்தையும் மிக்க பனியைக்கொண்டு
குலைக்குமிடமாகிய குறும்புகளையுநீங்கி நன்னாட்டிலேபிறத்தல் அரிதென்றனென்க.()

வில்லின்மாக்கொன்றுவெண்ணினத்தடிவிலிம்படுத்த
பல்லினர்களும்புகடற்பரதவர்முதலா
வெல்லைநீங்கியவிழிதொழிலிழிசுலமொருவி
நல்லதொல்குலம்பெறுதலுநரபதியரிதே.

இ - ன். நரபதி! மாக்களை வில்லாலேகொன்று அவற்றின் நசையைத்தின்
கின்ற பல்லினராகிய கரும்புறத்தோரும், பரதவருமுதலாக எண்ணிந்த இழிதொழி
லால் இழிந்த குலங்களிற்பிறவாமல் நற்குலத்திலேபிறத்தலுமிரிதென்றனென்க. ()

கருவிமாமழைகளைபெயல்பொழிந்தெனவுழிநா
ளருவிபோற்றொடர்ந்தருதனவரும்பிணிபழுவூட்

[நிலையாமை]

கருவிற்காய்த்தியகட்டைப்படிமையிற்றிழையா
துருவின்மிக்கதோருடம்பதுபெறுதலுமரிதே.

இ - ன். குலத்திற்றிக்குங்காலத்தும், பெருமழைபெய்ததாகப் பின்னாளிலே யருவி யிடையறாதொழுமுறுபோலே, உயிர்க்கிழவனைத்தொடர்ந்து விடாதன வாய்ப் போக்குதற்கரிய இருவினை வயிற்றுத்தீயினுள்ளேயிட்டுவைத்துக் காய்ச்சின கருப்பத்தின்கண்ணே யவ்விருவினையின்கட்டினையாற் பின்னோன்றும்வடிவத்திற் றீ வினையின்கட்டினையால் உறுப்புக்குறையும் வடிவைத்தப்பி நல்வினையின்கட்டினையா லே யுருவான்மிக்கதோருடம்பை அம்மக்கன்யாக்கை பெறுதலுமரிதென்றனென்க.

பிணித்தலைபுடையது பிணியாயிற்று. கட்டனையென்றா, தத்தம்பயனை நுகாலித் தற்குரிய கோவையையுடையதாதலைப் பிழையாவதியினை. (கடுச)

நாமனன்னதோர்சழிவனப்பந்வொடுபெற்று
நாமநாற்கதிநவைதருநெறிபலவொருவி
வாமனானெந்வழுறத்தழுவினரொழுந்
லேமனொண்குடைபிறைவமற்றியாவதுமரிதே.

இ - ன். இறைவனே! அங்ஙனம் மிக்கவழகை யறிவுடனேபெற்றாராயினும் அச்சத்தைத்தரும் நாற்கதியிலேசெலுத்துங் குற்றத்தைத்தரும் பரசமயங்களைக்கை விட்டு வாழனுல்வதியை யாவதும் வழுறத் தழுவினராயொழுகுதல் அரிதென்றா னென்க.

இத்துணையும், மக்கனியாக்கை பெறுதற்கருமையும், அதுபெற்றாலும் நன்னில மும் நற்குலமும் நல்வடிவும் நல்நெறமும்பெறுதற்கருமையுங்கூறீ, இனி யவ்வியாக்கை நிலைபெறாதொழியுந் தன்மைகூறுகின்றா.

(கடுரு)

பெறுதற்கருமைமுற்றிற்று. கவி. இ.

நிலையாமை.

க. இன்னதன்மையினருமையினெய்தியபொழுதே
பொய்ளும்பொள்ளியும்புணர்ந்தெனவயிற்றகம்பொருந்தி
மின்னுமொக்குளுமெனநனியினும்வியும்
பின்னைவெணசெயிற்றிரண்டபின்பிழைக்கவும்பெறுமே. (1)

உ. வெண்ணெயாயதுவீங்குபுகூன்புறயாமை
வண்ணமெய்தலும்வழுக்கவும்பெறுமதுவழுக்கா
தொண்மைவாண்மதியுருவொடுதிருவெனத்தோன்றிக்
கண்ணொரழக்கவிழினுங்கவிழும்ற்றநிரீ. (கடுரு)

௩. அழிதலின்றியங்கருநிதியிரவலர்க்கார்த்தி
முழுதும்பேர்பெறுமெல்லையுண்முரியினுமுரியும்
வழுவில்பொய்கையுண்மலரெனவளந்துமையாடிக்
கெழீஇயினுரொடுங்கிளையழக்கெடுதலுங்கெடுமே. (௧௫௮)

௪. கெடுதலவ்வழியில்லெனிற்கேள்விகடுறைபோய்
வடிகொள்கண்ணியர்மனங்குழைந்தவகனென்றிரங்கக்
கொடையுங்கோலமுங்குழைந்தம்மமுங்கண்டேத்த
விடையிற்செல்வழிவிளியினும்விளியுமற்றறி. (௧௫௯)

௫. எரிபொன்மேகலையிலங்கரிச்சிலம்பொடுசிலம்பு
மரிபொற்கிண்கணியாயிழையரிவையர்ப்புணர்ந்து
தெரிவின்போகத்துக்கூற்றுலன்செகுத்திடச்சிதைந்து
முரியும்பல்சனமுகம்புடைத்தகங்குழைத்தழவே. (௧௬௦)

௬. கோதைமங்கையர்குவிழலைத்தடத்திடைக்குளித்துக்
காதன்மக்களைக்கண்ணெந்தினிதினிற்கழிப்பப்
பேதுசெய்ப்பணிப்பெரும்புலிபாய்ந்திடப்பினையா
மோதமாக்கடலுடைகலத்தவருற்றதுறவே. (௧௬௧)

௭. காமம்பைபயக்கழியத்தங் கடைப்பிடிசுருங்கி
யூமர்போலத்தமுனையவிந்துறுப்பினிலுனையாது
தூய்மையில்குளந்தூம்புவிட்டாமபொருளுணர்த்தி
யீமமேறுதலொருதலையிசலமாகடந்தோய்.

இவையேழுமொருதொடர்.

இ - ன். இகலமர்கடந்தோய்! நீ யானினிக்கூறுகின்றதனை யறிவாயாக; அஃ
தியாதெனின், இக்கூறிய நால்வகைத்தன்மையிற்காட்டின் மக்கட்குவிதித்த ஆயுள்
நிலைபெறுதலரிதாகையினாலே, அது: பொன்னும்வெள்ளியும் புணர்ந்தவெனச் சக்
கிலமுங் குருதியும் வயிற்றகத்தேபொருந்தி மக்கன்யாக்கை யெடுத்தற்கெய்தியபொ
ழுதிலே மின்னுமொக்குளந் தோன்றிக் கெடுமாறுபோலக் கெடினுங்கெடும், அவ்
வனங் கெடாது வெண்ணெய்போற் றிரண்டின்னர்க் கெடவும்பெறும்; அதிற்கேடி
ன்றேல், அது யாமையின்றன்மையைப் பெற்றவளவிலே கெடவும்பெறும்; அஃது அந்
நிலையிற் கெடாதேல், நிறைமதிபோலங் குறையாவருவுடனேயிற்று இருமுதுருவா
முதலாயிராழக் கெடினுங்கெடும்; அதிற்கேடின்ற லிரவலர்க்கு நிதிமுழுதையுங்கொ
டுத்துப் பெயரிடுமளவிலே கெடினுங்கெடும்; அதிற்கேடின்றேல் மையோலைபிடித்து
நட்டொருங்கியுமழக் கெடுதலையுஞ்செய்யும்; அவ்வுழிக்கேடின்றேல் தூல்களை முற்
றக்கற்று, மகளிர் வடிவையும், இளமையையும், அழகையுங்கண்டு அநங்கனையென்று
மனங்குழைந்திரங்கப் பரிசிலர் கொடையையேத்த விடைபோல்நடக்கின்றகாலத்
தே கெடினுங்கெடும்; அதிற்கேடின்றேல் அரிவையரைப்புணர்ந்து வேறென்றுந்
தெரியாத போகதுகர்ச்சிக்காலத்தே கூற்றுவன் உயிரை வெளவுதலாலே பல்சனஞ்

[நாககதித்துன்பம்.]

சிதைந்து முகத்தேபுடைத்துக்கொண்டு அழும்படி.கெடும்; அதிற்கேழன்றேல் மகளி
ரிடத்தேயழுங்கி யவாபெறும் புதல்வனாக்கண்டு உவந்து காலங்கழிக்குமளவிலே
தஞ்சற்றத்தார் உடைகின்ற மரக்கலத்திலிருந்தவருற்ற வருத்தத்தையுறும்படி. நோ
யாகியபுலிபாயப் பிணமாய்க்கெடும்; அதிற்கேழன்றேல் தம்போகறுகர்ச்சி மெல்ல
மெல்லக் கழிதலாலே தங்கடைப்பிழுகள்குறைந்து ஊமர்போலே யுறுப்பாலே வார்த்
தைகூறித் தூய்மையிலலாத உடம்பாகியகுளம் ஒன்பதுவாயிலாகிய தூம்புகளுந் தம்
வயத்தனவாகாமற் சோத்திநுந்துபாய்ந்து இவ்வியக்கை முடிவிலாம்பொருளினுவெ
ன்று அறியாதார்க்குந் வீத்துச் சுகொட்டி.லேயேறுதல் உறுதி; ஆதலால், நீ யிதற்கு
வேறாகி நிலைபெறும்பொருளை யறிவாயாகவென்றானென்க.

முன்னிருநிலங்களிற் பொன்னும்வெள்ளியும்போன்றும், பின்னிருநிலங்களில் வெ
ண்ணெய்போன்றும், சூர்தாந்தங்களில் ஆமைபோன்றும், ஆரூங்குகளிலிருத்தெளி
ந்தும் பிறக்குமென்றார். இரண்டிடத்திற் கூறிய மற்று - வீணமாற்று. பிணமாயெ
ன்றும் பாடம்.

(ககஉ)

தேங்கொள்பூவணணித்திருமுடித்திலகவெண்குடையோ

யிங்கிதன் நியுமிமையவரமையலர்க்குடந்த

நாங்குமாவண்கைச்சக்கரமிக்குயர்பிறரும்

யாங்குணரவருரொடுபேரெமக்குராயாய்.

இமையவாக்குப் பகைவராயுள்ளானா ஆண்டுச்சென்று வென்றபிறர்; திருவை
ஒழிந்தவரசர்பார் செல்லாமற் தம்மிடத்தே தாங்கும்பிறர்; முன்னர்ச் செலுத்துஞ்
சக்கரம் மிக்குயர்தற்குக் காரணமாகியபிறர். உலகில் அரசரெல்லாரும் வணங்க
வருத்தவிற சக்கரவர்த்திகளைப் பிறரென்றார்.

இ - ள். அரசனே! யாம் இவ்வுலகில் மக்கட்குரியனவாகக்கூறிய இந்நிலையா
மையேயன்றியும் அவரிற்சிறந்த சக்கரவர்த்திகளும் நிலைபெற்றிருந்தாரில்லை; அவர்க
ளும்பெயரும் நிலைபெறுமையின், யாமுணர்ந்திலேம்; நீ நிலைபெறுணர்ந்தனவுள
வேற் கூறென்றானென்க

(ககங)

நிலையாமைமுற்றிற்று கவி அ.

நாககதித்துன்பம்.

வெவ்வினைசெய்யுமாந்தருயிரொணுநிலத்துவித்தி

யவ்வினைவினோ யுளுண்னுமவ்விடத்தவர்கடுன்ப

மிய்வெனவுரைத்துமென்றுநினைப்பினும்பனிக்குமுள்ளஞ்

செவ்விதிற்சிறிதுகூறக்கேண்மதிசெல்வவேந்தே.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறி, வேந்தே! தீவ்னையைச்செய்யுமாந்தர் தமதுயிரொன்னு
நிலத்தே யத்தீவ்னையையிதைத்து அத்தீவ்னையின்பயனை நுகரும் அந்நரகத்திடத்தே

அந்நாகர்படுத்தும்பம் இத்தன்மையவென உணர்க்கக்கடவென்று நினைப்பினும் உன்னாடுங்கும்; ஆயினுஞ் சிறிது அதன்நன்மைகூறச் செய்வதிற் கேட்பாயாக வென்றானென்க. (௧௬௪)

ஊழ்வினைதரப்பவோடியொன்றுமுழ்க்குகினுள்ளோ
சூழ்முலைப்பெண்ணைநெற்றிக்கொய்த்ததீங்கலரிசுநறுந்து
வீழ்வனபோலவீழ்ந்துவெருவாத்க்குதுன்பா,
தாழ்துயருழப்பவூறுமருகலையெஞ்சுகண்டாய்.

இ - ள். தீவினை தம்மனத்தைச் செழுத்துதலால் யோடிக் கொண்டு அதன் பயனையெல்லாம் துகர்த்துப்பொருத்தின மூகாதத்தத்திலே பெண்ணையிட்டுருடுத்த கணிகள் ஊழ்த்துப் பெருங்காற்றாற் சோலிழுவனபோலே தலைநீழாகவீழ்ந்து பின்னரும் நரகத்தேசென்று பிரஜுத்துயையுட்ப்பா; அவாக்குகியிடத்து ஊனும் நஞ்சு காணென்றானென்க.

ஒன்றுமுத்தம் - ஒருமுகுத்தமென்றமர். வெறுமரகத்தகதுன்பமென்றது நரகத்தை. நஞ்சு உணவாயுஞ் சாகா, சித்திபெணையெய்தாதற்காக. எதிரின்று போர்செய்யாது எளியராயிருப்பாளைச் சேர்த்தொன்றி, பின்னர் ஐங்குமனதுகாவ ரென்றார். (௧௬௫)

இட்டிவேல்குந்தக்கூர்வாநொட்டினைச்சரிசைக்கூர்
நட்டவைநினைத்தபூமிநவையுடை நரகாபொங்கி
யுட்படவெழுந்துவீழ்தார்க்குன்றார்நட்டவண்ண
மெட்டெலாத்திசையுஞ்சிர்க்குகிடப்பவாலடக்கமில்லா.

இ - ள். முன்னர் ஐம்பொருளிலடக்கமில்லாராய்த் தீவினையுடையராகியநாகர்பொங்கி யெழுந்து ஈட்டிமுதலியனகூடநட்டவை நினைத்துநின்றுநூழியிலே யவை தம்முள்ளையழுத்தும்படிவீழ்த்து அவ்வெத்தெயுனைச் சித்தநத்தத்தினுற் போல் எல்லாத்திசைகளிலுஞ்சுந்நிக்குடவாநிற்பாணென்றானென்க. (௧௬௬)

வெந்தடிதிற்துவெந்நோய்வேகத்தான்மீட்டுமாலே
பைந்தொடிமகளிராடும்பந்தெனவெழுந்துபொங்கி
வந்துடைந்துருகிவீழ்ந்துமாழ்குபுகிடப்பர்கண்டாய்
கந்தடுவெருளிவேகக்கடாமுகக்களிற்றுவேந்தே.

இ - ள். வேந்தே' முற்பிறப்பிலே விரும்பியதகைகளைத் தின்றதனாற்பிறந்த தீவினையின்கொடுமையினாலே மகளிராடும்பந்தெனத் தீயினின்றும்பொங்கி யெழுந்தவீழ்ந்து மீட்டும் அதனுள்ளேவந்து உருகி யுடைந்து மயங்கிக் கிடப்பார்காணென்றானென்க. (௧௬௭)

வயிரமுண்ணினாத்துநீண்டவார்கிணையிலவமேற்றிச்
செயிரிற்றீமடுப்பர்கீழாற்சென்னுனைக்கமுனிலேற்றி
மயிருக்கொன்றாகவாங்கியகைத்தகைத்தீயிலம்மன்னு
யுயிர்ப்பேதுறுக்குமாந்தருயிரப்பேதுறுக்குமாழே.

[நாகநிதிநம்பம்.]

இ - ன். அரசனே! ஒன்றனுயிரை வருத்தமுறுத்துமாந்தருடைய உயிரை வருத்தமுறுத்துமாற்றைக் கேளாய்; தாஞ்செய்த தீவினையாலே யுடம்பிற்பிறைத்தால் முனைமுறியாதபடி வைரமாகியமுள்ளை முழுக்கநினைத்து நீண்ட இலவிலேயேற்றிக் கீழே நெருப்பை எரிப்பர்; அதவேயன்றிக் கழுவினேயேற்றித் தாங் கொன்ற விலங் குமுதலியவற்றினது ஓமையிருக்கு ஒருதசையாக அறுத்தறுத்து வாங்கிப்போகவே ரென்றானென்க.

(க௬அ)

துடிக்குரற்குரல்பேழ்வாய்த்தொடர்பிணியுறுத்தசெந்நாய்
மடித்திடவைரவூசிவாளையிறுமூத்தக்கொளவிப்
புடைத்திடவலறியாற்றார்பொன்றினும்பொன்றல்செல்லா
ருமிழின்பின்பேட்டஞ்செய்தாருழப்பவாற்றன்பமாதோ.

இ - ன். உடம்பினத்தை வேட்டையாடினவர், துடியின் குரல்போலங்குரல் வாகிய சங்கிலியாப் பிணியைப் பெரியவாயையுடைய செந்நாயைக்கொண்டு கடிக்கவிட, அவை வைரவூசிகள்போல மெயிறுகளமுந்தக்கொளவி யுதறிப்போகடுதலாலே யாற் றாராய் அன்றி இவ்வாதேயுடம்புபொன்றினும் உயிர்பொன்றதல்செல்லாராய்த் துன்ப முழப்பரென்றானென்க.

இவர்கள் துன்பமுறுத்தாந் அழித்தவடம்பு மேலும் வடிவுகூடுமென்றுணர்க. ()

வானோ மீள்நடிகழிநாற் றுடையருளெனவுருக்கவெந்த
பாளத்தைக்கொடுத்தற்றெனெதப்பகுத்துவாய்புருத்தலாற்றா
ருளைக்கொண்டே நிகழ்நாருளாடி யூசிபாயத்
தாளொற்றித்தப்பிழிமுந்தாந் தறிவலைமாளிப்பட்டார்.

இ - ன். நம்முடைய நலவறத்தைத்தப்பிப் பலாலுண்ண விரும்பினோர் பின் னா வானமீள்நடிகழிநாற் றுடையருளெனவுருக்கவென்று அழைத்து அவர்கள் வாயைப் பகுத்து உருக்கெடுத்த செப்புப்பாளத்தைக் கொழாருலேயெடுத்துப் புருத்தலைப் பொறுராய்க் கூட்டுட்டென்கின்றவாறாக, அங்குனமோடாமைக்கு நட்கிலவத்த அடியொட்டி யள்ளடியிலே பாடலைக்கீழால், கால் நிலத்தோடே ஒட்டிக்கொண்டு தறிவலைமாளிப்பட்டார் மால்பாலே பின்னரும் அகப்பட்டாரென்றானென்க.

தப்பிவீழ்வாறாந் பாடலைக்குத் தப்பிவீழ்வாராய்த் தின்றாரென்க. தறிவலை-
தறியைப்புதைத்து அடையெட்டி கிடந்தில் கிட்கலைவத்தவலை. (க௬ர)

காநலாகுகரிந்துநாயக்படியவகைகைந்துகற்றி
யேதுவாற்றாநம்மியெளிநெனவிறந்தபாவத்
தூதுலையுருகவேநகவொளவற்றசெப்புப்பாலை
யாதகாதென்னப்புல்லியலாடாலயனைவேந்தே.

இ - ன். லேந்தே! தன்மனைவிவருந்தாநிற்கத் தான் ஏதிலான்றாரம் எனக் கெளிதென்று உலகியலையிற்று நச்சிப் பலருங் கடிந்துகூறுகிறக்கவே அதிலேசெறி ந்து தழுமினிச் செய்தபாவத்தாலே, அவ்வுயிரகன் பின்னர் உலையிலொள்ளுமலிலே

உருகவெந்த செப்புப்பாவையைக் கண்டோர், ஆ! தகாதென்னும்படி தழுவியாற்றாது
அலறுங்காணென்றனென்க. (௧௭௧)

சிலையினுன்மாக்கள்கொன்றுசெழுங்கடல்வேட்டமாடி
விலையினுன்மீன்கள்வாரியாழியிர்கூற்றமான
கொலைஞரைக்கும்பிதன்னுட்கொந்தழலமுத்தியிட்டு
நலிகுவர்நாளுநாளுநாகரைநாமவேலோய்.

இ - ன். நாமவேலோய்! கொன்றும் வாரியும் வேட்டையாடி உடல்வாழ்
முயிர்கட்குக் கூற்றமானபாவினை நரகத்தள்ள நெருப்பின்கண்ணையழுத்தி நா
டோறுநாடோறும் அந்நரகரைச் சுடாநிற்பரென்றனென்க. (௧௭௨)

பாரகங்குழநர்போலப்பருஉத்தடிபலருமேந்தி
வீரனோய்வெகுளிதோற்றிவிழுப்பறவதுக்கியிட்டுக்
காரகற்பொரிப்பர்கண்ணுட்கரிசையைநடுவநெஞ்சிற்
பாரககூர்ந்தறிகண்டிப்பனையெனப்பிளப்பாமாதோ.

இ - ன். அதுவேயன்றிப் பாரிலுள்ளார்செய்த தீவினைகளைத் தாங் கழுவுவாரா
போலே நியாயபாலர்பலரும் பரியதடிகளையெடுத்து வலியடிகளையெக்கொடுக்குங் கோ
பமெழுந்து அவர்களுடம்பிற் கழிவதொன்றுமில்லையாம்படி. கூடநருக்கியிட்டுச் சில
ரைக்காரகலிலெபொரிப்பர்; சிலரைக் கண்ணிலேசுரிகையைநடுவர்; சிலரை நெஞ்
சிலேதறிகளைப்புடைத்துப் பின்னர்ப் பனைபோலப் பிளப்பரென்றனென்க.

பன்னுயிர்களுந் தாஞ்செய்த வினையைத் தாமேதுகரினும் அதனை முயன்றுதுகா
வித்துக்கழிப்பராதலிற் கழுநர்போலவென்றார். இஃது ஒப்பில்போலி. (௧௭௩)

நாப்புடைபெயர்த்தலாற்றாராயந்துநீர்வேட்டுநோக்கிப்
பூப்புடையணிந்தபொய்கைபுக்குரீருண்ண லுற்ற
சீப்படுகுழம்பதாசிச் செல்லலுற்றந்தோடுவென்ன
கூப்பிடுகுரலாய்சிற்பார்குதைப்பனைக்குழாங்கனொத்தே.

இ - ன். அங்ஙனம் தீவினைப்பயனைதுகருங்காற்றண்ணீர்வேட்டுநாவை வறட்டி
யால் அசைத்தலாற்றாராயப் பூவணிந்த பொய்கைகளை நயந்துநோக்கிப் புக்கு அதிற்
றண்ணையுண்ணத்தொடங்கினால் அது சீயாலுண்டான குழம்பாகையினாலே தாம்
வருத்தமுற்றாராய் அப்பொழுது அழுத்தொடங்கி, அந்தோவென்று கூப்பிட்டிடுங் குர
லாராய்த் தலைபோன பனைத்திரையெடுத்து நிற்பரென்றனென்க.

அணிந்தென்று பாடமாயிற் றேன்முன்மன ஒருவனைவருவினக. (௧௭௪)

நறுமலர்த்தாமரைவந்துநானிர்புற்றமும்பந்தா
குறுகலுங்குடறெய்பெய்தகொந்தழல்போன்றுபொங்கிப்
பறையலகனையெண்பற்புகங்கழற்குண்குபைங்க
ஹுறுதுயர்நரகர்த்தம்மையுருக்கட்டிடுங்கனான்றே

பறையலகு - இசுகாலத்துட பலகறையெனமுறிதறு.

[நாககத்தின்பம்.]

இ - ன். பலகறையையொத்த பெரிய பல்வினையும், பசங்கழல்போலும் கண்ணினையுமுடையநரகர் நீர்வேட்டுப் பந்தாக்குறுகினவனவ்வே அப்பந்தர் குடனெய் சொரிந்த நெருப்புப்போலப்பொங்கி அவனா யுருகச் சுட்டிடுமென்றனென்க.

கள் - அசை.

(கஎடு)

வெந்துருக்குற்றசெம்பின்விதவையுளமுத்தியிட்டு
மெந்திரவூசலேற்றிபெரியுணமடுததுஞ்செக்கிற
சுந்தெழுந்ததாத்தும்போகச் சுண்ணமாதனுணுக்கியிட்டு
மந்தரத்தனையதும்பம்வைகலுமுழப்பமாதோ.

இ - ன். வெந்து உருகுதலுற்ற செம்பாலான குழம்பிலே நினாயபாலரால் அழுத்தியிடப்பட்டும், எந்திரமானவூசலிலேற்றக் கீழே நெருப்பையெரிக்கப்பட்டும், செக்கிலேயிட்டு நீரெழுந்தபோக அணைக்கப்பட்டும், சுண்ணமாக நுணுக்கியிடப்பட்டும் மந்தரமலைபோற் பெரிய துன்பத்திலே நாடோறும் வருந்துவரென்றனென்க.

விதவை - குதம்ப

(கஎசு)

உழுப்பாட்டெருதுபோலவுருதுதாள்ராகிக்
கொழுங்குளியளந்துவீழ்ந்துகொழும்புகைமடுக்கப்பட்டு
மழுத்துமிந்நரகத்தன்னுட்செல்பவ்யார்கொவென்னி
நெழுந்துவண்டியிருப்பைந்தாரிதைவநீகேண்மோவென்றான்.

பகடு - பெருமை.

இ - ன். இதைவனையான் கூறியவாறேயன்றிப் பலருந் தாஞ்செய்த தீயினையாலே சென்று அழுத்தும் இந்நரகத்துள்ளே எருதுபோல வலியற்றகாலராய் அழகிய செறிந்த சேற்றுள்ளேவிழுந்தும், ஆண்டுகின்றும் எழுதற்குப் புகைமடுக்கப்பட்டும் செல்வர், அங்ஙனஞ் சேற்றுகுரியா யாரென்று கேட்டியாயின், அவர்களை மேலே யான்கூறக் கேட்பாயாகவென்றனென்க.

“துன்னினழுந்துநகம்” என்ப

(கஎஎ)

கொல்வதேகன்றிநின்றா கொடியவாகடியநீரா
நில்லையேயிம்மையல்லாலுமையுமுயிருமென்பா
ரல்லதுநதவமுமில்லையானமுமிருவென்பாருந்
செல்பவந்நரகத்தன்னுட்செவினைத்தேர்களுந்நதே.

இ - ன். கொலைத்தொழிலிலே யடிப்பட்டு நின்றாரும், நெஞ்சுகொடியாரும், கடியதொழில் செய்வாரும், இப்பிறப்பேயன்றி மறுமையுமில்லை; உயிர்க்கிழவனுமில்லையென்பாரும், நல்வினையுந் தீவினையுமில்லையென்பாரும், செய்ததானமும் பயன்றாராதென்பாருந் தீயினையாகிய தேனாயேறி அந்நரகத்தன்னுட்செல்வரென்றனென்க.

தமமுந் சுவமல்லதுமென்க.

(கஎஅ)

நாககத்தின்புழற்றிற்று. ௩௩, ௧௫

விலங்குகதித்துன்பம்.

எரிநீரவேநரகமந்நரகத்துன்பத்
தொருநீரவேவிலங்குகாணுடையதுன்பம்
பெருநீரவாட்டடங்குட்பெண்ணணங்குபூந்தா
ரருநீரவேந்தடர்த்தவச்சணங்குவேலோய்.

இ - ன். பெரிய நீரவாகிய சுண்ணையுடைய பெண்களை வருத்தந்தாரினையும், அடர்த்தந்தாரிய தன்மையவாகிய வேந்துகளையடர்த்தவலியினையும், வருத்தத்தனைச் செய்யும் வேலினையுடையவரசனே! நரகம் எக்காலமும் எரியினது தன்மையவே; அந்நரகத்திலே பல்லயிருமுறத் துன்பத்தோடு ஒருதன்மையவே விலங்குகாதி யுடைய துன்பமுமென்றானென்க. (கஎக)

உழைப்பொதிப்பத்தேன்சொரிந்துகாய்த்தனைகளாத்து
மழைதவமுங்குன்றில்வயமாமுழங்க
வுழையளியதாமுறாஉந்துன்பககனின்மேல்
விழைவயராவேந்துறாஉந்துன்பமேகண்டாய்

இ - ன். இரூலிலே மூங்கில்பொகிப்ப அது தேனைச்சொரிந்து தினைகளை யார்த்துங் குன்றிலே புவிமுழங்க, அதுகேட்ட அளிய உழைமானுறந்துன்பங்கள் கின்னிடத்து விருப்பஞ்செய்யாத வேந்துகளுறத் துன்பமேகாணொன்றானென்க. (க)

நிணம்பிழிற்றும்வாயர்நெருப்பிமைக்குங்கண்ணர்
ருணனஞ்சர்சூற்றனையகோணும்மடுப்பக்
கணமஞ்ஞையஞ்சிக்குழுத்தொளிப்பகண்டாய்
மணமல்குபூந்தார்மழைதழீஇயகையாய்.

இ - ன். தாரினையுடைய மழைபோன்றகையாய்! வாயராய்க் கண்ணராய்த் தங்குணத்தால் ஐஞ்சின்றன்மைமையுடையார், சூற்றனைய கொலைத்தொழிலையுடைய நாயைச்செலுத்த, அதற்கஞ்சித் தங்குமுததைச் சிறகிலேமறைப்பன மயில்கள்கா னென்றானென்க. (கஅக)

மண்ணாரமஞ்சாருரிஞ்சிமல்குட்டி
கண்ணர்மறியறுத்துக்கையாவிதிரந்து
யுண்ணீரேதேவிருவந்தென்பதிவ்வுலக
கண்ணர்க்கடந்தோய்கமனுலகினுன்மடங்கே.

இ - ன். நண்ணர்க்கடந்தோய்! இவ்வுலகம் மறிக்கு மஞ்சாருரிஞ்சி மண்ணு தல் முடிகையினுலே பின்னர் மலரைக்குட்டி யதனையறுத்துக் கையாலே யுதிரத் தைத்துவி, தேவீர்! உவந்து உண்ணீரென்று கூறுகின்றகொடுமை நரகத்திலும் நான் மடங்கு கொடியதென்றானென்க. (கஅஉ)

மங்கைமனுவனையமெனசூன்மடவூடும்பு
செந்நாண்வரிவரால்செந்நீரிளவானே

'விலங்குகள்துன்பம். !

வெங்கருளை புல்லுதற்கு வேறு வேறுக்குறைப்ப
வங்காந்தழுத்கின்ற நாகண்ணே நோக்குமோ.

மன - வழக்கு. இனி மனவென்னுஞ் செய்யுட்சொல் வங்காமாயிற்றென்று
மாம்.

இ - ள். உழம்பு வரால் வாணையென்கின்றவற்றைப் பொரிக்கறியாகச் சமைத்
தற்கு வேறுவேறுசுவறுப்ப, அவை யுயிர்போவதற்கு வாயங்காந்தழுத்கின்றதீவினை யா
ரிடத்தேசெல்லுமென்றானென்க

அழுதல் - பழையதன்மைகெட்டி வருந்துதல்; அஃது அசைவென்னுமெய்ப்பா
டாம். யார்கண்ணே நோக்குமென்றது - மேய்வனவர்கண்ணேயன்றி யேவினார்கண்
னும், உடம்பட்டார்கண்ணுஞ் செல்லுமென்றவாறு. (கஅக)

குடலரணமாகாது நாடரணமாகா

குடலரணமாகாது குன்றரணமாகா

வடுதுயரமுந் தலைப்பவாங்கரணங்காணு

படுதுயரத்தாலே பதைத்தளிப்பவேமே.

ஆங்கென்று தாஞ்செல்கின்ற விலங்குகளையே அரணமென்றது - அதற்குக்
காவலாகிய நல்வினையை. காணுவளியவென்க.

இ - ள். தாஞ்செல்கின்ற கதிக்குக் காவலாகிய நல்வினை முன்செய்யாதவிலங்கு
கள், தம்மையென்கின்றதீவினை சென்றலைக்கையினாலே குடல் அரணமாகாமற் காடுகள்
அரணமாகாமற் குடல் அரணமாகாமற் குன்றுகள் அரணமாகாமல் மேன்மேலுண்
டாந்துயரத்தாலே பதைத்து லேமென்றானென்க.

குடரிக்கிடந்தவையும் நோயான்வருந்திவிடுமென்றான். ஆகாவென்றபன்மை
யை ஆகாவாயெனவிரித்து ஆகாமலெனவுணாக்க. (கஅச)

முழுப்பதகர்தாரெந்துமுட்டாற்றிற்குத்தி

யுழப்பெருதுபொன்றபுடைததுழுதுவிட்டாற்

கழித்துண்ணுங்காக்கைகடிவோருமின்றிப்

புழுச்சொரியத்துன்பம்பொறுக்கலாபொன்றும்.

அறிவுறுதற்குவழியிலராய, தீவினைசெய்யவாகாதென்பார்க்குப் பதக்கூறு
வார் முழுப்பதகர். பதிதர் - விகாரமுமாம்.

இ - ள். பதகர் உழுதற்றெழிலியுடைய எருத்தை முற்படச் சாம்படியடித்து
அதற்குப் போகாமையிற் றாற்றுக்கோலாலேகுத்தித் தமதுமுயற்சியாலேதூர்த்து
உழுது கைவிட்டால் என்னைக்கழித்துத் தசையையுண்ணுங் காக்கையை யோட்டு
வாரின்றாய்ப் புழுச்சொரியத் துன்பம்பொறுக்கமாட்டாது சாமென்றானென்க. ()

நிரம்பாதநீர்யாற்றிமெணலுளாழ்ந்து

பெரும்பாரவாடவ்போற்பெய்ப்பணடந்தாங்கி

மருங்கொற்றிமுகக்கன்றித்தாடவழந்துவாங்கி
பூங்கெட்டுறுப்பழுதிப்புல்லுண்ணுபொன்றும்.

இ - ன். சிந்தியாகிய நீயாயுடைய யாற்றில் இமெனலுள்ளே சகடமழந்துதலாலே, அதிற்பெய்த பண்டத்தைப் பெரும்பாரத்தைச்சுமத்தவாடவர் அதனைக் கைவிடாது தாங்குமாறுபோலத் தாழ்ந்தாங்கித் தமக்குப் போகலாகிலத்தைச்சேர்ந்து மூக்கைவிடத்தேயுன்றி யடிமுழந்தாளிட்டு இழுத்துத் தம்வலியெல்லாங்கெட்டுப் பின்பு உறுப்புக்களழுதிப் புல்லுண்ணவாய்ச் சாமென்றானென்க. (௧௮௬)

போழ்மதிபோற்கூரிரும்பிற்பூறுதல்கள்போழ்ந்திடுவுங்
காழ்துதியிற்குத்துண்டுங் கார்க்கழைபோனின்றிற்றும்
வீழ்பிழிகள்கிந்தித்தும்வெந்நோய்தம்மங்கடவெந்
தாழ்த்தகந்நொகயானையல்லவருமே.

இ - ன். யானைகள், மதியைவகிர்ந்ததுபோலுந்தேட்டியாலே மத்தகத்தைப் பிளக்கப்பட்டும், பரிக்கோலாற் குத்துண்டும், அவைபொழுமல் அதிர்ந்தும், காமநோய்கடவெந்து பிழிகளைநினைத்தும் ஆழ்காட்டின கந்தினகச் சுழலுமென்றானென்க. (௧௮௭)

எரிவனைப்பவெம்புகையுண்டின்னுயிர்விட்டேகு
மரிவனைப்பக்குஞ்சரமுமால்போனீராம்
வரிவனைக்கும்வெண்மயிர்க்குமுத்திற்குமாந்தர்
திருவனைத்தமாற்பசெகுத்திம்வார்தேய்கார்.

இ - ன். திருவைத்தெத்தமார்பனை! சிலவிலங்குகள், நெருப்புவினைப்பப் புகையையுண்டுகையினாலே யுயிர்விட்டுப்போம்; குஞ்சரங்களுஞ் சிங்கம்வனைப்பவயிர்விட்டுப்போம்; அவையையுமன்றி மாந்தர் நீரிலேபிறக்குஞ்சங்கை வரிவனைக்கும், இப்பியை ஆலிபோலுமுத்திற்குக் கவரிமாவை மயிர்க்குந் தேக்காராய்க் கொல்வார்தானென்றானென்க. (௧௮௮)

வேள்விவாய்க்கண்படுத்தும்வெவ்வினைசெயாடவாகை
வாளின்வாய்க்கண்படுத்தும்வாரணத்தின்ருரிபோற்
கோளிமிழ்ப்புநீர்வலைவாய்க்கண்படுத்தியின்னணமே
நாளுலப்பித்திட்டார்நமரலாதாரெல்லாம்.

இ - ன். உணர்வின்மாக்கள் தமக்கு நன்மையைத் தருமென்றுபோர்த்த யானையின்பகந்தோல் தம்முயிர்க்குக் கேடாயினாற்போல், கொடியமக்கள் நமக்கு நன்மையைத்தருமென்று விலங்குகளை விருந்திடுதற்கு வாளின்வாயாற் கொன்றும், வேள்வியிடத்தேகொன்றும், வலையிடத்தேகொன்றும் இப்படியே தமதுவாழ்காணித் தேய்ப்பித்துவிட்டார்; நம்முடைய தமரல்லாதாரெல்லாருமென்றானென்க.

யானையின்பகந்தோல் பிறருடம்பிற்பட்டார் கொல்லுமென்றனர்க. *“கொல்லாமைமேற்கொண் டொழுதுவான் வாழ்காண்மேற்செல்லா துயிருண்ணுங் கூற்று.” என்றாற்பிறரும். இனி யவற்றின் வாழ்காளுமென்ப. இனி வாரணத்தரிபோலே தப்பாமற் கொல்லும் வலைபென்றுமாம். இமிழ்ப்பு - கட்டு. கோள்வலை. (௧௮௯)

[மக்கட்கதித்துன்பம்.]

கொல்வாருங்கூட்டுச்செறிப்பாருமாடவர்க
எல்லாருநாய்வேட்டமாடாதமாத்தினாயே
யல்லாதபங்கினியும்புவையுமாதியா
வெல்லாங்கிளைபிரித்திட்டேமுறுநோய்செய்பவே.

ஆடவர்களல்லாராயிருப்பார் - மகளிர். முற்கூறிய ஆடவரேயன்றி மகளிரு
மென உம்மை எச்சவும்மை. அல்லாத - நஞ் சமயமல்லாத.

இ - ன். அல்லாதமகளிரும், கருணைபுல்லாதற்குக் கொல்வாருங் கிளியும் புவையு
முதலாக ஒழிந்தவுயிர்களையெல்லாந் தத்தங் கினையைப்பிரித்துக் கூட்டுளடைப்பாரு
மாய் அவற்றிற்கு வருத்தமுறுநோயைச் செய்வார்; ஆதலால், அவரும் புறம்போந்து
நாய் வேட்டமாட்டாத மாத்தினாயாயிருப்பார்காணென்றானென்க.

என்றதனால், உள்ளிருந்தும் பாவமேசெய்வரென்றான். (கக0)

மல்லன்மலையனையமாதவனாவைதுனாக்கும்
பல்லவரேயன்றிப்பகுத்துணப்பாவிசுரு
மல்குல்லிலைபகருமாய்தொடியராதியா
விலப்பொருதோண்மாப்பிலங்காய்ப்பிறப்பவே.

இ - ன். விலப்பொருத தோனையுடைய அரசனே! மலைபோலசையாத மாதவத்
தோணப் பழித்தனாக்கும்பலரும், பகுத்துணுதாரும், பரத்தையர் முதலாயின
ரெல்லாரும் விலங்காய்ப் பிறப்பார்காணென்றானென்க. (கக1)

விலங்குகதித்துன்பமுற்றிற்று. கவி, கக.

மக்கட்கதித்துன்பம்.

தம்மைநிழனோக்கித்தாங்கார்மகிழ்துங்கிச்
செம்மைமலர்மார்பமட்டித்தினையார்தோள்
கொம்மைக்குமுநாடுங்கோலவனாமார்பர்
வெம்மைமிருதுன்பம்வேந்தேசிலகோராய்.

வனாமார்பர் - இகழ்ச்சி.

இ - ன். வேந்தே! தம்மார்பிலே பூசப்படுவனவற்றைப்பூசித் தம்மைக் கண்
னாடியிலேபார்த்துத் தம்முனைத் தாங்கமாட்டாராய் மகிழ்ச்சிசெறித்து பெரிய இள
மைச்செவ்வியலே இனையார்தோனைக்கடும் வனாமார்பரது தன்பத்திலே சிலவற்
றைக் கேட்பாயாகவென்றானென்க. (கக2)

நருட்டடிமுடியிண்மலபிண்டப்
போர்வைபுழுமொய்ப்பப்பொல்லாக்குடர்குடிச்

வேறு.

வேட்டனபெறாமையுண்பம்விழைநாப்பிரிததுன்ப
மோட்டெழிலிளமைநீங்கமுப்புவந்தடைததுன்ப
மோட்டெழுத்தறிதலினறியெள்ளற்பாடுள்ளிட்டெல்லாஞ்
சூட்டணிர்திலங்கும்வேலோய்துன்பமேமாந்தர்க்கென்றான்.

இ - ள். மாணியணிந்து இலங்கும்வேலோய்! மக்கட்கு வேட்டபொருள்களைப்
பெறாமையுண்பம்; விரும்பினாப் பிரிதல் துன்பம்; மூப்புவந்துசேர்தல் துன்பம்;
இவையையன்றி ஏட்டிலெழுத்தை யறிதலின்றி யிகழ்தல்முதலாக மற்றுள்ள இகழ்ச்
சுகளெல்லாந் துன்பமேயாயிருக்கும்காணென்றானென்க. (20௧).

மக்கட்கதித்துன்பமுற்றிற்று. ௧௧, ௧௦.

தேவகதித்துன்பம்.

திருவிற்போற்குலாயதேந்தார்த்தேவாதந்தன்மைசெப்திற்
கருவத்துச்சென்றுதோன்றாநானிலந்தோய்தல்செல்லா
ருருவமேலெழுதலாகாவொளியுமிழ்ந்திலங்குமேனி
பரிதிபினியன்றதொக்கும்பன்மலர்க்கண்ணிவாடா.

இ - ள். இனித் தேவருடைய குணத்தைக்கூறின், அவர் கருவீற்சென்றுபிற
வார்; கால் நிலத்திண்தெல்செல்லார்; அவருருவத்தைக்கூறின், எழுதலாகா; அவர்
நிறம் பரிதியினியன்றதொக்கும்; அவர்க்குக் கண்ணிவாடாவென்றானென்க.

அவர்க்குயாக்கையும்வடிவென்றுகாச்ச. (202)

அங்கையுமடியுநோக்கிற்றாமையலர்ந்ததொக்கும்
பங்கயமனையசெங்கன்பகுலொளிப்பவளஞ்செவ்வாய்
செங்கதிர்முறுவன்முத்தின்மெளிகைக்கிழுஞ்செய்யாள்
வெங்கடைமழைக்கணைக்கிவெய்துறத்திரண்டவன்றே.

இ - ள். அவர்தேவியர்க்குக் கையும், அடியுந் தாமையலர்ந்த செவ்வியையொக்
கும்; கண் கமலத்தையொக்கும்; வாய் செங்கதிராகிய பேரொளியையுடைய பவளத்
தையொக்கும்; திகழுமுறுவல் முத்திணையையொக்கும்; இவையையன்றி யவர்க்
குத் திருமகள் இவரழகைப் பெற்றிலேனென்று தானேக்கி வருந்தும்படி யொழிந்த
அவயவவழகும் வந்துதிரண்டவென்றானென்க. (20௩)

தானெடுங்குலளைக்கண்ணித்தளையவிழ்கோதைமலை
வாண்முடிவையவிலும்வார்குழைகடருமாட்சிற்
பூணிடையிலவுமேனியின்னொடுபொலிந்ததேவ
ருணுடையமித்தம்வேட்டா லுண்பதுமனத்தினுலே.

[தேவகதித்துன்பம்.]

இ - ள். குவணைக்கண்ணியினையும், மார்பிற்கோதையினையும், நெற்றிமாலையினையும், வான்முடியிலுண்டாகிய வைரவல்லினையும், சுடருங்குழையினையும், மார்பிற் பூணிடத்தில் நிலவினையும், மின்னொடுபொலிந்த நிறத்தினையுமுடைய அத்தேவர் உண்டற்றொழிலையுடைய அமிர்தத்தை யுண்டற்குவிரும்பினால் மனத்தாலேயுண்பது கையினுலுமுண்ணார்காணென்றானென்க. (உ0௪)

சிதறரியொழுகியோடிச்செவியுறப்போழ்ந்துநீண்ட
மதரரிமழைக்கணம்பாவாங்குவிற்புருவம்வில்லாத்
துதைமணிக்கலாபயின்னத்தொன்மலர்க்காமனம்பு
புடைமலர்மாடபத்தெய்யப்பூவ்ணையங்கிவிழ்வார்.

சிதறரி - சிதறினசெவ்வரி. மதரரி - கதிர்த்தவழரு. ஓடிப் போழ்ந்து நீண்ட கண்.

இ - ள். காமன் றொன்மலரம்பு முன்னர்ப்புதைந்த தேவருடைய மலர்ந்த மார்பிலே, தேவியர் புருவம் வாங்குவில்லாகக் கண் அம்பாகவெய்ய மயங்கிக் கலாப மின்ன அணையிலே வீழ்வார்காணென்றானென்க.

கலாபயின்னவென்றது புணர்ச்சியை.

(உ0௫)

க. பூததைகொம்புபோன்றபொன்னிழைசுடருமேனி
யேத்தருங்கொடியனாையிருடுவாடிப்புல்லிக்
காய்த்தியிட்டிள்ளம்வெம்பிக்கடைந்தடுகின்றகாம
நீத்துநீர்க்கடலைநீந்தும்புணையெனவிடுத்தல்செல்லார். (உ0௬)

உ. பொங்கல்வெம்முலைகளென்னும்போதொடுபொருதுபூந்தா
ரங்கலந்தொடையன்மாலையிழிந்தழுகழியவைகிக்
கொங்கலர்கோதைநல்லார்துரைகடலமிர்தமாகத்
தங்கலர்பருகியாரார்தாழ்ந்துகண்ணிமைத்தல்செல்லார்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

க. ஏத்தருங்கொடி - வேள் அம்பைச் செலுத்துதலைத் தருங்கொடி. இரு நெவாக - இடைமுரிய. நீத்து - பெருக்கு.

உ. பொங்கல் - பெருமை. அழகிய கலத்தினையுட் தொடையன்மாலையினையு முடைய முலை. தங்கலர் - அமையார்.

இ - ள். கொம்பையொத்து இழைசுடருமேனியையுடைய கொடியன்னொர்ப் புல்லியவருடைய முலைகளென்னுந் தாமனாமுகைகளோடே தமது தார்பொருது தோற்று அழகழியவைகி அதனாலுமையாராய் அவனாய்மீதமாகப்பருகி யதனாலு மாராராய் விருப்பமிருகியார் கண்ணிகமயாமற் றூழ்ந்து உள்னம்வெம்பிக் காய்த்தி யிட்டுக் கடைந்தடுகின்ற காமக்கடலைநீந்துந்தெப்பம் இவர்களையென்றாகருகி யவர் களைக் கைவிடார்காணென்றானென்க. (உ0௭)

க. கருவியின்னிசைகளார்ப்பக்கற்பகமரத்தினீழற்
பொருகயலனைபகண்ணும்புருணமுமரவஞ்செய்ய
வரவமேகலைகளம்பொற்கிண்கிண்சிலம்பொடார்ப்பத்
திருவனாரடல்கண்டுநீருவொடுதினைத்தமாமார். (௨௦௮)

உ. பனிமுகிள்முனைத்தநான்குபசுங்கதிர்ந்திங்கனொப்பக்
குனிமருப்புழுதுமேகங்குஞ்சரங்குனிந்துகுத்த
வினிதினிவினிலங்குபொற்றோடேற்றுமிவ்குழைகளபொங்கத்
துனிவிவர்களற்றோடாடித்தொழுதகக்கழிப்பர்வேந்தே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்

க. அரவஞ்செய்ய - மனத்தைக்கலக்க.

உ. பனிமுகில்-பனிமாசு. வெண்மேகத்தேமுனைத்த நான்குபிறையையொப்ப
வென்றார்; வெள்ளையான நாற்கோட்டதாதலின். ஏற்று - போரேற்று. தொழுதக-
விரும்ப.

இ - ள். வேந்தே! அங்கனதுகாந்தவர், கற்பகமரத்தின் நீழலிலேயிருந்துநால்
வகைக்கருவிகளுடனே யினிய இசைகளாராநிற்கத் திருவனாரடைய மேகலைமுதலி
யன ஆராரிற் அவர்கண்ணும்புருவமும் அரவஞ்செய்யாநிற்கக் கூத்தைக்கண்டுஞ்
செல்வத்துடனே யொழிந்த வினையாட்டுக்களை வினையாடியும் அமையாராய்க் குஞ்
சரம் மேகத்தோடேபோர்தொடங்கிக் குனிந்து திங்கனொப்பவனைந்த மருப்பாலுங்
குத்தும்படி தமது தோடுக்குழையும்பொங்க அதனை மேற்கொண்டு துனிவிவராய்
அக்களற்றோடேவினையாடிப் பொழுதுபோக்குவாகானென்றானென்க. (௨௦௯)

கழகைவாளாரமின்னகற்பகக்காவுகலங்கிற்
தொடிகவினறாதமென்றோட்டேவியர்குழுவாம
னடிகையிற்றொழுதுபூசுதுயஞ்செய்துவீடே
முடிகவிப்பிறவிவேண்டேமுனைவவென்றிரப்பவன்றே.

கழகை - தோள்வளை.

இ - ள். அவர், போகதுகர்வதற்கு வேண்டுவனதருகின்ற கற்பகக்காவைக
கண்ணவைத்தும்இது நிலையாதென்று உட்கொள்ளு தெவியர்குழத் தோள்வளையும்
ஆரமுயின்னச்சென்று வாமனடியைத்தொழுது பூவைத்துவி வுளங்கி, முனைவனே!
இப்பிறலியைவிரும்பேம், வீடே வியமக்கு முடிவத்கவென்று இரப்பாகானென்ற
னென்க. (௨௧௦)

மலவகுவித்தநாள்வாடடிவாய்க்கிழைப்பாநிதம்பெய்த
விலங்குபொற்சலசமன்னவெரிமணிமுலைகப்பரயக்
கலந்தனாசென்றபின்னாட்குதுகரன்நிருநகவெய்யோன
புலம்புபோப்புலம்பித்தேவாரொற்புகுத்திருப்பவன்றே.

பற்று, ஆவம், செற்றமுதலிய மலவகளைத்திரட்டித் தமக்குள்ளவாயுனை அவமே
போக்கி.

[நங்காட்சி.]

இ - ள். தேவர், வாயளவுகிறைய அமிர்தம்பெய்த கலசமன்ன முலைகள்பாயக் கலந்தனராய் ஆவியைவாட்டிச் சென்றபின்னாலிலே கதிர்போன ஞாயிற்றின்புலம்பு போற் புலம்பிப் பொலிவைப்போக்கி யிருப்பரென்றானென்க.

முலைகள் தேவனாமயங்கப்பண்ணி யாவியைவாட்டியென்றுமாம். (உகக)

எல்லேழைவைந்துநாள்களுள்வெனவிமைக்குங்கண்ணு
நல்லெழின்மலைவாடிகஞ்சுடையமிர்துண்டாரிற்
பல்பகற்றுய்த்தவின்பம்பழுதெனக்கவல்பகண்டாய்
பில்கித்தேனெழுமும்பைந்தார்ப்பெருநிலவேந்தர்வேந்தே.

இ - ள். வேந்தே! அத்தேவாகட்கு உயிர்போகப் பதினெந்துநாள்களுள்வெனக் கண்ணுமிமைக்கும்; மலைவாடிக்; அவர்தாம் நஞ்சையுள்ளேயுடைய அமிர்தையுண்டாணாப்போலே யங்கனம் பலநாளுநுகந்தவின்பத்தைப் பயனின்றிக் காலம்போக்கினோமென்று பின் வருந்தவர்காணென்றானென்க. (உகஉ)

தேவனோதாமுமாகித்தேவராற்றெழிக்கப்பட்டு
மேவல்செய்திறைஞ்சிக்கேட்டுமணிகமாப்பணிகள்செய்து
நோவதுபெரிதூந்துன்பநோயினுட்பிறத்தறுன்பம்
யாவதுநுதுவ்பமன்னுயாக்கைகொண்டவர்கட்கென்றான்.

இ - ள். மன்னா! தாமுந் தேவரேயாயிருந்தும் வேறொரு தேவராற் கோபிக்கப்பட்டும், அவனாயிறைஞ்சி அவரேவல்கேட்டும், அவ்வேவலைச்செய்தும், அவர்கள் தம்முடைய அணிகலங்களிற் பெரியபணிகளைச்செய்தும் நோவது மிக்கதுன்பம்; அதனைவிட்டு மண்ணிடைவந்து மக்களாயும் விலங்காயும் பிறத்தலுந்துன்பம்; ஆதலால், யாதொரு யாக்கையை யெடுத்தவர்கட்கு அவ்வியாக்கைகளெல்லாம் துன்பத்தையே செய்யுங்காணென்றானென்க.

அணிதிரிந்த அணிகமாயிற்று. பணிகள்செய்வார் - மயன்முதலியோர்; *நாவலொடு பெயரிய பொலம்புனை யவிரிழை” என்றாற்பிறரும். என்றானென்பதனை முன்னர்க்கூறியவற்றிற்குங் கூட்டுக. இனி † அணிகம் - ஊர்திகளாகியவற்றிலே யேறிப் பணிகள்செய்துமென்பாருமுளர்; வாகனதேவதைகளாகியென்பதாம். (1)

தேவநகித்துன்பமுற்றிற்று. கவி, கஉ.

நற்காட்சி.

கொங்குவிம்முகுளிர்பிண்டிக்குழவிஞாயிற்றெழிலேய்ப்பச்
சிகங்கஞ்சுமந்தமணியணைமேற்றேவரேத்திச்சிறப்பயர

* திருநாற்றுப்படை: நாவலொடு பெயரிய பொலம்புனை யவிரிழைச்
சேணிகந்து விளங்குஞ் செயிர் தீர் மேனித் - துணையோ ராய்ந்த விரியை யோதி.

† “அந்தரம்விளங்கவெங்குமணிகமூர்த்தமரீண்டி” என்பர் பின்னும்.

வெங்குமுலகமிருணீங்கவிருந்தவெந்தைபெருமானார்
தங்குசெந்தாமரையடிபென்றலையவேபென்றலையவே.

இ - ன். பிண்டியின்கீழே அணமேலே தேவாசிற்புச்செய்ய ஞாயிற்றெழி
லேய்ப்ப உலகமெங்குமிருணீங்கவிருந்த எந்தையாகிய பெருமானுடைய தாமரை
மேற்றங்கிளவடி என்றலையிடத்தவே, என்றலையிடத்தவே பென்றானென்க.

இது விலாடி. இருள் - பிறதெய்வங்களைத் தெய்வமென்று கருததல். (உகச)

இவங்குசெம்பொனெயின்மூன்றுமெரிபொன்முத்தக்குடைமூன்றும்
வலங்கொண்டலாது உயடியேத்துமவையமூன்றும்படைமூன்றுங்
கலங்காதுயார்தவநிசயங்கண்மூன்றுங்காமாநாள்மூன்று
நலங்கொடம்பாற்குணக்கடலுமுடையார்நம்மையுடையாரே.

எயின்மூன்றாவன: உதயதரம், பிரீதிதரம், கல்யாணதரம். குடைமூன்றா
வன: சந்திராதித்தியம், நித்தியவினோதம், சகலபாசனம். உலகமூன்றாவன: நாக
லோகம், பூலோகம், கலாக்கலோகம். படைமூன்றாவன: இரத்தினத்திரயம்; அவை:
நற்காட்சி, நன்ஞானம், நல்லொழுக்கம். அநிசயங்கள்மூன்றாவன: சகசாநிசயம்,
கர்மகூபாநிசயம், தெய்வீகாநிசயம். நூன்மூன்றாவன: அங்காகமம், பூர்வாகமம்,
பஞ்சகருநியாசமம். குணக்கடல் - அநந்தஞானதிருணங்கன்.

இ - ன். இவற்றையுடையார்கான், நம்மை அடிமையாக வுடையாரென்ற
னென்க. (உகரு)

மன்றனாறுமணிமுடிமேன்மலர்ந்தஞாமினியோலும்
வென்றோர்பெருமானவாழியேந்தன்விரிபூந்தாமரைமேற்
சென்றதிருவாரடியேத்தத்தெளியும்பொருள்களோரைந்து
மன்றியாறுமொன்பாணுமாகுமென்பாரறவோரே.

வென்றோர் - இருபுகள். * ஐந்தாவன: சீவம், புந்கலம், தருமம், அதருமம்,
ஆகாசம். அன்றி - இவ்வவந்தமேயன்றி. இவற்றோடு காலமுஞ்சேர ஆறுமாகும்.
ஒன்பதாவன: சீவம், அசீவம், புண்ணியம், பாகம், ஆஸ்வம், சம்வகா, நிர்ச்சகா,
பந்தம், மோக்ஷம்எனவிலை.

இ - ன். அறவோர் ஞானாமணிபோலும் பெருமான், வேந்தன், அவனுடைய
அடிபையேத்தித் தெளியும்பொருள்கள் ஐந்தும், ஆறும், ஒன்பதமென்பவென்ற
னென்க. (உகச)

பெரியவிற்பத்திந்திரனும்பெட்டசெய்கைச்சிறுதருக்கு
முரியசெய்கைகினைப்பயத்தையுண்ணுமெனவேயுணர்ந்தவனை
யரியசென்னமகிழாதுமெளியரென்னவிகழாது
மிருசார்வினியுந்தெளிந்தாரேயிறைவனுலுந்தெளிந்தாரே.

பெட்ட - விரும்பின.

* ஐந்தினைப் பஞ்சாஸ்திகாயமென்றும், ஆறினை ஷட்திரவியமென்றும், ஒன்
பதினை எவபதார்த்தமென்றும் கூறுவர்.

[நங்காட்சி.]

இ - ள். தஞ்சையலாற் றமக்குரியவாகிய இருவினையின்பயனை இத்திரனுங் குரங்கும் தகருமென்றேயுணர்ந்து பிறர் இந்நிலை யெய்துதற்கரியரென்றுவியந்து இத்திரனை மகிழாதேயும், பிறர் இந்நிலை யெய்துதற்கெளியரென்றுவெறுத்துக் குரங்கை யிகழாதேயும் நல்லினைதீவியினின்றன்மை யித்தன்மைத்தென்று தெளிந்த வர்களேகான் இறைவனுடைய நாற்பத்திரண்டு பரமாகமத்தையுந் தெளிந்தா ரென்றென்க.

* அவை பன்னிரண்டும், பதினான்கும் பதினாறும் ஆக நாற்பத்திரண்டு. (உகஎ)

உறுவர்ப்பேனை லுளர்ப்பிள்மையலையாவின் பந்தலைநிறு
லறிவற்சிறப்பிற்செய்திர்மும்பலழிந்தே கார்நிறுத்தலறம்பகர்தல்
சிறியாரினத்துச்சேர்விட் டைசினங்கைவிடெல்செருக்கவித்த
லிறைவனறத்துளார்க்கெல்லாமினியராதல்துதெளிவே.

இ - ள் மிக்கோகாலரும்புதல், வெறுப்பில்லாமை, வீடெய்துந்கருத்துத் தம்மிடத்தேநிறல், அரிவர்க்குச்செய்யும் பூசைக்கு எகிர்விரும்புதல், அழிந்தா னைப் பழையநிலையிலேநிறுத்துதல், அறத்தைக்கூறுதல், அறிவின்மக்களைக் கூடா திருத்தல், சினத்தைப்போக்குதல், செருக்கைக்கெடுத்தல், இச்சமயத்தார்க்கெல்லாம் இனியராதல் ஆகியவத்தன்மைகான் பரமாகமப்பொருளைத் தெளிந்த தெளிவாவ தென்றென்க.

(உகஅ)

செறியச்சொன்னபொருடெளிந்தார்சேரார்விலங்கிற்பெண்ணுகார்
குறுதாரநரநமோரேமுன்கீழ்முத்தே தவர்குமாந்தின்டா
ரறியாதுனாத்தேனதுகிழ்கவாமேநரகமாகாத
பொறியார்போகபூமியுள்விலங்குமாவரொருசாரார்.

இ - ள். யான் சொன்னபொருளைச் செறியத்தெளிந்தார், விலங்கிற்சேரார்; பெண்ணுகப்பிறவார்; ஏழநரகத்தையும்ஊகார்; கீழான மூன்றுதேவர்திரங்களைத் தின்டார்; இவற்றுள் நரகமென்று அறியாமற்கூறினேன்; அது நின்மனத்தேயே முன்று துணியாமை நிற்பதாக; ஆகாதநரகம் ஆறே; அதற்குக் காரணம்யாதெ னின், ஒருசாரார் நல்லினைநிறைந்த போகபூமியில் விலங்காய் பிறப்பதுஞ்செய்வர் காணென்றென்க.

நரகமேழாவன: இரத்தினப்பிரபை, சருக்கராப்பிரபை, வாலுக்காப்பிரபை, பங் கப்பிரபை, தாமப்பிரபை, தம்பப்பிரபை தமத்தம்பப்பிரபைஎனவிலை. கீழ்முத்தேவ ராவார்; பவனர், வியந்தரர், டீஜ்யோதிஷ்கர். ஆகாதரநமோரேயென்றது-பூர்வாயுஷ்

* அங்காகமம், ௧௨; பூர்வாகமம், ௧௪; பஞ்சருதியாகமம், ௧௬. சீவசம்போ தனை, வெண்பா: “ஆறாண் டங்கமு மாய்த்தீரேழ் பூவமுழ் - கூறிரண்டெண் கே ள்விசுளிற் குன்றமுற் - நேறி - வரந்தருநல் லோத்துகாக்கும் வாய்மையார் பா த - நிரந்தரநான் வந்திப்ப னின்ற.” என்பதனால்தக.

† ஜ்யோதிஷ்கர்: சந்திராதித்திய கிரக நஷத்திர தாரகைகள். “சந்திராருஞ் சூரியருந் தாரகையு நாண்மீனும் - வெந்தில கோட்டகளு மெனவிளங்கி விசும்பாறு- மந்தரத்தை வலஞ்சூழ்ந்து வருபவரு நிற்பவருஞ் - சந்தரஞ்சேர் மணிமுடியாய் கடட் பவருஞ் சோதிடரே.” என்றார் துளாமணியிலும்.

என அ

சீ வ க சி ந்தா ம ணி.

யம் முன்பேகரகாயுத்யங்கட்டினபின்பு † தரிசனங்கொண்டவர், முதல்கரத்திலே யும் போகபூமியிலே விலங்காயும் பிறப்பொன்றதென்க. (உகக)

நற்காட்சிமுற்றிற்று. கவி, சு.

சீ ல ம்.

ஏத்தருந்நிருமணியிலங்குநீ மைய
கோத்தனபோற்குண நூற்றுக்கோடியுங்
காத்தனகாவலபநினெண்ணுயிரம்
பாத்தனபண்ணவாசீலமென்பவே.

இ - ன். காவலனே! இவ்வுருநீமையவாகிய திருமணியைக் கோத்தனபோ லும் என்பத்தநான்கு நூறுயிரமாகப் பகுக்கப்பட்டவாகிய குணயிரங்களும், நூற்றுக்கோடி மகாவிரதங்களும், பதினெண்ணுயிரஞ் செலாசாரமும் பண்ணவா காக்கப்பட்டனகாணென்றனென்க. (உஉ௦)

மொய்யமர்ஞாட்டினுண் முரண் கொண்மன்னவா
மெய்புகுபொன்னணிகவசமொப்பன
மையலேம்பொறிமதம்வாட்டிவைகலுஞ்
செய்வினைநுணுக்குவசீலமென்பவே.

இ - ன். அவற்றுட் சீலமென்று கூறப்படுவன, வலிமேவின் போரிலே மன்ன வர்மெய் சென்றமறையங் கவசத்தையொப்பனவாய், நாடோறும் உண்ணின்று மயக கத்தைச்செய்யும் ஐம்பொறியின் செருக்கையும்வாட்டிப் புறத்துச்செய்யுந் தீவ்னை யையுங் குறைப்பனகாணென்றனென்க. (உஉக)

மணித்துணரீனையதங்குஞ்சிவன்கையாற்
பணித்தனர்பறித்தளிற்பாவைமாநிலங்
துணித்தொருதுணிசுமந்தனையதுன்பொறை
யணித்தகுமுடியினயாதியாகவே.

மணியினையதுணர் - நீலமணியினைய பற்றம்.

இ - ன். முடியினய்! குஞ்சினையத் தங்கையாற்பற்றக்கையினாலே இத்தின்னணிய பொறையுடைமை, நிலத்தை யிருகூடாக்கி அதில் ஒருகூற்றைச்சுமந்து பொறுத்த தன்மையவென்றுகருதி அச்சீலங்களுள் இதனை யாதியாகக்கொண்டு பணித்தாரென் றனென்க.

ஒருதுணியோடுவமித்தவன், ஏனையவொருகூறும், இஃது ஒருகூறுமாகக் கூறி னன்; அருமையானென்றுணர்க. இது துறவிற்பகுதியென்றுணர்க. (உஉஉ)

வேறு.

பெரியவாட்டடங்கட்செவ்வாய்ப்பிறர்மனைபிழைக்குமாந்தர்
மரீஇயவாய்ப்புறஞ்சொற்கூர்முண்மத்திகைப்புடையுமன்றி

† தரிசனம் - நற்காட்சி.

[தானம்.]

யொருவர்வாயுமிழப்பட்டதம்பலமொருவர்வாய்க்கொண்டரியவைசெய்பவையத்தால்பிறந்தார்களன்றே.

இ - ள். கண்ணினையுஞ் செய்வவாயினையுமுடைய பிறர்மனையானையவாயியவளிடத்தேமருவி யொழுக்கத்தைத் தப்புமாந்தர் இம்மையிற் புறஞ்சொல்லாகிய கூர் முண்மத்திகைப் புடைபெறுதலுமன்றி அவனை முன்னா நுகர்ந்தாரொருவர் அவள் வாய்க்கண்ணே யமிழப்பட்டதம்பலத்தைப் பின்னர் நுகர்வாரொருவர் தம்வாய்க்கண்ணே வாங்கிக்கொண்டுதின்று இங்ஙனம் அரியனவற்றையும் செய்வார்கள்; இத்தன்மையார வையத்தில் ஆண்மக்களாய்ப் பிறந்தவர்களன்றுகாணென்றானென்க.

இக்கவி இல்லறஞ்செய்வார்க்குரிய அவ்விரதங்களுள், இது காத்தலரிதென்று கூறிற்று. (உஉ௩)

ஒழுக்கமேயன்றித்தங்களுள்ளுணர்வழிக்குமட்டும்
புழுப்பயிறேனுமன்றிப்பிறவற்றின்புண்ணுமாந்நி
விழுப்பயனிழக்குமாநதர்வெறுவிலங்கென்றுமீக்கார்
பழித்தனவொழித்தல்சீலம்பார்மிசையலர்கட்கென்றான்.

இ - ள். உலகில் அறஞ்செய்வார்க்குச் சீலமாவன: ஒழுக்கத்தைக் கெடுத்தலேயன்றி யுணர்வையுங்கெடுக்கும் கண்ணையு, புழுப்பயின்றதேனையும், பிறவற்றின்புண்ணாகிய தசைகளையுமாந்நி விடுபெற்றினை யிழக்குமாந்தர் உணர்வல்லா விலங்கு போல்வென்று உயர்ந்தோர்பழித்தவற்றை நுகர்தலைத் தவிர்த்தல்காணென்றானென்க.

சீலமுற்றிற்று. கவி, ௫.

தானம்.

நன்னிலத்திட்டவித்தினயம்வரவினைந்துசெல்லம்
பின்னலம்பெருகவி னும்பெறலருங்கொடையும்பேசிற்
புன்னிலத்திட்டவித்தின்புற்கெனவினைந்துபோக
மின்னொனத்தாறக்குந்தானத்தியற்கையும்விரித்துமன்றே.

இ - ள். நன்னிலத்திலேவிதைத்த விதைபோலே விருப்பம்வரவினைந்து செல்வத்தைப் பின்பு உலகிலே பெருகவீனும் பெறுதற்கரிய தலையான தானத்தியற்கையையும், சொல்லுமளவிற் பொல்லாநிலத்திலே விதைத்தவிதைபோலே பொல்லாதாகவினைந்து போகமானது நிலைநிலாது மின்போலத் தோன்றிமாயும் இடையான தானத்தினத்தியற்கையையும், இனி விரித்துக் கூறுதுமென்றானென்க. (உஉ௫)

க. ஐவகைப்பொறியும்வாட்டியாமையினடங்கியைந்தின்
மெய்வகைதெரியுஞ்சிந்தைவிளக்குநின்றெரியவிட்டுப்
பொய்கொலைகளவுகாமமவாவிருள்புகாதுபோற்றிச்
செய்தவறுனித்தலைக்களைகதிர்த்திங்கொப்பார். (உஉ௬)

உ. வாய்ச்சிவாயுறுத்திமாந்தர்மயிர்தொறுஞ்செத்தினலும்
பூச்சுறுசாந்தமேந்திப்புகழ்ந்தடிபணிந்தபோதும்

துக்கியிவ்விரண்டுநோக்கித்தொல்லினையென்றுதேறி
நாச்செறும்பராவுகொள்ளார்நம்பிறரென்றுமுள்ளார். (உஉஎ)

க. பாற்கதிர்ந்திங்கட்கொட்டிப்பருமித்தகளிறுபோல
துந்திகொண்கிணைநூனுகத்தளவெல்லேநோக்கி
மேற்கதிக்கேணியாயவிழுத்தவர்மனையிலவந்தாற்
காற்கொசிகொம்புபோலக்கைதொழுதிதைஞ்சுமாதோ. (உஉஅ)

ச. தொழிக்கையிற்றொழுதுவாழ்த்தித் தாமணிநிலத்துளேற்றிப்
பொடிப்புனைதுகிலின்கிப்புகழ்ந்தழகழீஇயபின்றை
யமித்தசாந்தகிலினையாய்மலரருச்சித்தானார்
கொடுப்பர்காலமிர்தமுன்றிற்குணம்புரிந்தடங்கினூர்க்கே.

இவைகான்குமொருதொடர்.

க. மனவெழுச்சியடங்கியாமையோல் ஐம்பொறியையுங் கெடுத்துப் பொய்
கொலைகளவுகாமம் அவாவாகிய இருள் சென்றுபுகாமம் சேவுற்கலமுதலிய ஐந்தின்
மெய்வகையின் யாராயுஞ் சிந்தையாகிய விளக்கையவியாமல் எரியவிட்டுப் போற்
றிச் செய்கின்றதவத்தைக் கூடக்கரசித்தின சேலமாகிய கதிரினையுடைய திங்களை
யொப்பார்.

உ. மாந்தர் வாய்ச்சியினது வாயைச்சேர்த்தி யொருமயிர்க்கு ஒருசெத்தாகச்
செத்தினாலும், பணிந்தபொழுதும் இவ்விரண்டினையுஞ் சேர்த்துக்கிப்பார்த்துப் பழ
வினையென்றுதெளிந்து, செத்தினகாலத்தும் பணிந்தகாலத்தும் பிறரென்றும் நம
ரென்றுங் கொள்ளாராய் வைதலையும் வாழ்த்துதலையெய்தலையுமுள்ளார். இதுநிர்
னிறை.

கூ. * திங்கள் எல்லாமின்னையும் அளித்தற்குச் சுதூஞ் சுழற்சிபோல எல்
லானாயுமளித்தற்குப் பலதாரணந்தகளிற் அடங்க மெத்தென நடக்குமாறுபோலஆக
மத்திற்குறியவழியை யுட்கொண்டு துகத்தளவாகிய எல்லையைநோக்கி மனையிடத்து
வந்தால்.

ச. அடுத்த - பொருந்தின. நாலமிர்தம்: உண்பன, துன்பன, நக்குவன, பருகு
வன. மூன்றின் - மனோவாக்குக்காயங்களின் தாய்மையோடே.

இ - ன். திங்களொப்பாராய் உள்ளாராய் மேற்கதிக்கெல்லையாகிய விழுத்தவா
மனையிலவந்தால், அவனாக் கையாற்றொழுது எதிர்கொண்டு மணிலைத்திலையிருத்
திப் பின்னர்க் கொடியுபோலவிதைஞ்சிக் கைதொழுது அவரடியிற்பொடியைத் துகி
லாற்றுடைத்து நீராற்கழுவினபின்னர், அவரைச் சந்தனமுதலியவற்றால் அருச்சித்து
அமையாராய் அவர்க்கு நால்வகையிர்த்தத்தையும் மூன்றோடே கொடுப்பர்கானென்
றுனென்க. (உஉக)

ஒன்பதுவகையினோதிற்றுத்தாமர்க்காகுமார்த்த

ஐன்பதமருளியீதல்தடைபெனமொழிபயார்க்குந்

* “அச்சுவினியுதலாகிய நகைத்திரங்களுள் கிரமஹானியின்றிச்சரிக்கின்றசங்
கிரனைப்போலக் கிருந்தோறும் மெளனியாகி எழுந்தருளுகின்றஸ்வமி” என
ஸ்ரீபுராணத்தில் விருஷபதீர்த்தங்கரர்புராணத்துக்கூறினர்.

[தானப்பயன்.]

துன்புறவிலங்குகொன்றுசொரிந்துசோறுட்டிஞார்க்கு
நன்பொருள்வழங்கினார்க்கும்பியனமகத்தியலாகா.

இ - ன். ஒன்பதுவகையினற் கொடுக்கவேண்டுமென்று கூறிற்று யான் முற்
கூறிய*உத்தமராயினார்க்காகும்; குறைவற்றஇனிய சோற்றை யார்க்குாருளிக்கொ
டுத்தல் இடையாயதானமென்றுகூறுவர்; இவையன்றி விலங்குதத் துன்புறக்கொ
ன்று சோற்றையூட்டிஞார்க்கும், அதனையுண்ட பால்கட்டும், அவர்க்கு நல்பொ
ருளைக் கொடுத்தார்க்கும் வினையுத்தவினைப்பயன் நமக்கு அநிந்துகூறமுடியாவென்று
னென்க.

ஒன்பதாவன: “எதிர்கொள விடநனி காட்டல் கால்கழிஇ, யதிர்ப்பட வருச்சனை
படியின் வீழ்தரன், மதுரகன் மொழியொடு மனமெய் தூயரா, யுதிர்கண் வினையென
வுண்டி யேந்தினா.” எனவியை. (உக௦)

தானமுற்றிற்று. தவி, சு.

தானப்பயன்.

கூறுநூலவலறுவதனையகூரிலை

யேற்றநீர்த்துளம்புவாளிதைவவிய்கினிப்

போற்றினைகேண்டிபொருளில்புண்ணியாக்

காற்றியகொடைப்பயனறையக்கூறுவாம்.

அலறுவதாகிய கூற்றுநாவனைய வாள் - தன்கொடுமைகூறிப் பலருங் கூப்
பிடப்படுவதாகிய கூற்றினது நாப் பல்லுயிரையும் உண்ணுமாறுபோலப் பகைவருயி
ரையுண்ணுமாள்; வடிவுவமையுங்கொள்க. துளம்புநீரேற்றவாள்-மணிக்ருடங்களி
லையையும் மஞ்சனநீரை யரசாசொரியும் வாள்.

இ - ன். இறைவனே! இனி யிவ்விடத்து மனைவியுத்தானும் மனம்பொருத்திப்
புண்ணியர்க்குக் கொடுத்த கொடையின்பயனை நீயறியக்கூறுவேம்; அதனைப் போற்
றிக்கேளென்றானென்க. (உக௧)

க. கடிப்புவாரங்குள்கொளியுயகைதூர்

தடுத்துவாரம்யிர்த்துதியலறலுதலிற்

* பொடித்தபொற்றாமையினையபொங்கழ

லடைக்கிடந்தெவ்வளவிரும்புகாய்ந்ததே.

(உக௨)

உ. காய்த்தவவ்வளவினாற்கொவுநீர்தொத்

தாய்ந்தறிகொடையினதாவிப்புண்ணியந்

தோய்த்துயிருடம்பிவனொழியத்தொக்கூள்

வீந்துபோய்வயிற்றகம்விதியினெய்துமே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

* அருங்கலக்கெப்பு, ககசு: குறள்வெண்பா. உத்தமர்க் கொன்பது புண்
ணியத் தாலீவ - துத்தம தான மெனல்.

விளிம்பிற் பணித்த கடிப்பிற்சேர்த்த வானா விரல்கோத்துக்கொண்ட கையா லே கொடுக்கச் செலுத்தித் தருத்தியையுதவின, அவ்வழலிடைக்கிடந்த இரும்பு எவ்வளவுசாய்ந்தது; அக்காய்ந்தமிருதியினாலே தானுண்ணுரீர்போல இருப்புயிருந் தோய்ந்தென்க. நெடியவாய்மயினாயுடைய துருத்தி. அலற - அதன்வாய்போ லிப்ப. உயிரொன்றது - மேல் * “இரும்புபோலவாம் - பிணியுயிர்” என்பதனால், ஈண்டு நரகத்துச் சேற்றருரிய இருப்புயினைக் கூற்றிற்கும்.

இ - ள். இவ்விருப்புயிர் பலபிறப்பினுந் தீவினையென்னுந் தீயினுட்கிடந்து காய்ந்தே தீவினப்பயனாகிய நீனாயுண்ணுதலைக்கெடுத்து ஈண்டுச்செய்த நற்றூனத் தினதளவாலே யுண்டான புண்ணியநீனா யுண்டு போய்ப் போசுபூமியிலே ஒருவயிற் றகத்தே மெய்துமென்றானென்க.

தப்புமவழி யிதுவென்று ஆராய்ந்தறிந்த கொடை. தனக்கடைத்த காளறத லின், உடம்பிவனெழியப் போயென்க. (௨௩௩)

க. திங்கணுளொன்பதும்வயிற்றிற்சோந்தபின் வக்கவான்றுகில்பொடிமணிசெய்பாவைபோ லக்கவரிசட்டைகளாகித்தோன்றலுஞ் சிக்கினிரிழுமுதுகுரவரொன்பவே. (௨௩௪)

உ. †இற்றவர்தேவராய்ப்பிறப்பினிண்டில் பற்றியவங்குமிடைப்பரவுமாழுகி நெற்றெனவிந்தெனவிந்துபோகுமாண் மற்றவம்மக்கடம்வண்ணஞ்செப்புவாம்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

க. வங்கம் - மரக்கலம். சிக்கினார் - சிங்கனாரெனவிளக்கம்.

உ. இற்றவர் - உடம்பைநீத்தவர்.

இ - ள். அவ்வுயிர் ஒன்பது திங்களாலுண்டான இருதாற்றெழுபதாநாளும் வயிற்றிலையிருந்தபின், அவ்வுயிரையுடையவர்கள் துகிலாற்பொதிந்தபாவை அத் துகிலினின்றும்புறப்பட்டாற்போல அவ்விடத்தே வருத்தா ள்ளி ரிரட்டைப்பிண்டி களாய்ப் பிறந்தவனவ்லே, இருமுதுகுரவர் தம்மை முன்னர்ச்சிக்கிக்கொண்டுநின்ற

* முத்தியிலம்பகம், பரிநிர்வாணம், ௧௦.

† இக்கவியும், இதனுளையும் பின்னுள்ளவாறு சிலபிரதிகளில் வேறுபட் டுள்ளன.

இற்றவர்தேவராய்ப்பிறப்பினிண்டில் - பற்றியல்பறவைகளடையக்கொண்டு போய்ச்-சுற்றியபாற்கடற்றளும்பலிட்டிடும் - பொற்றிரள்வகையொடுமின்னுப்போல வே.

இ - ள். (சிக்கிக்கொண்டுநின்றவர்கள்) தம்முடம்பை நீத்துப்போய்த் தேவர்க ளாய்ப் பிறப்ப, வகையோடுகடிய மின்னுப்போல ஈண்டியவுடம்பைச் சிலபறவைக ளெடுத்துக்கொண்டுபோய்ப் பாற்கடலிலேபோகடுமென்றானென்க.

[தானப்பயன்.]

வர்கள், தம்முடம்பை நீத்துப்போய்த் தேவராய்ப்பிறப்ப, ஈன்டியவுடல் மேகவிகா
சம்போலமாய்ந்துபோம்; அம்மக்கள்வண்ணம் இனிச்செப்புலாமென்றானென்க. (1)

பிறந்தவக்குழவிகள் பிறர்கள் யாவரும்
புறந்தரலிவ்றியேவளர்ந்து செல்லுநா
ளறைந்தனரொன்றிலாவைம்பதாயிடை
நிறைந்தனர்கலேருணமுறுப்புநீரவே.

இ - ன். பிறந்தவப்பிள்ளைகள், புறத்துள்ளாரொருவரும் போற்றுதலின்றியே
வளர்ந்து செல்லுநான் நாற்பத்தொன்பதென்னுநாளுகளுள்ளே நீர்மையையுடையவா
கிய உறுப்புங் கலையுங் குணமும் நிறைந்தனரென்றும் ஆகமத்தேயதைந்தா ரென்ற
னென்க.

குழய்யென்னும் விரவுப்பெயரின் பின்வந்த கள்வீறு ஈண்டு உயர்திணையை
யுணர்த்துதல், * “கடிசொல் லில்லே” என்பதனாற் கொள்க. (உக௬)

வேறு.

சோலைமீனரும் பித்திங்கட்குடரொழுத்ததேபோன்
மாலையுங்கலனுமீன்றுவடகமுரீதுகிலுநானறு
காலையுமிரவுமில்லாக்கற்பகமரத்தினிழற்
பாலையாழ்மழலேவையுய்ப்பம் மணிக்கொம்பினின்றூர்.

வடகம் - அத்தவாளம்.

இ - ன். பாலையாழ்போலுமழைச்சொல்லான், அவனை நீங்கிப்போய் ஒருசோலை
மீனையரும் பித்திங்களை ஞாயிற்றோடு பூததன்மைபோல ஈன்று நானறு காலையு
மிரவுமில்லாத கற்பகமரத்தினிழலிலே மணிக்கொம்புபோலே நின்றானென்ற
னென்க. (உக௭)

இலங்குபொற்குவரிசாந்தமெழுதியதனையதோண்மே
வலங்கொர்குழைநாணன்று சாந்தின்வாய்க்கிமின்னக்
கலங்கலந்தகன்றமார்பிற்கற்பகமாலேதாழ்
விலங்கரசனையகாளை வேனில்வேந்தென்னச்சேர்ந்தான்.

இ - ன். இங்கத்தையொத்த அந்தக்காளை, சாந்தமெழுதியதாகிய குடவரை
யினையதோண்மேற்கிடந்த சாந்தினிபித்துக் குழைகள் நானறு க்கிமின்ன, மார்பி
லே மாலேதாழ்க் காமனென்ன அக்கற்பகத்தைச் சேர்ந்தானென்றானென்க. (உக௮)

குண்டலங்குலவிமின்னப்பொன்னரிமாலேதாழ்த்
தெண்கடலமீர்திற்செய்தபாவையிற்பாவைநிற்ப
விண்டலர்மாலேமார்பன்விதியிறுசென்றுமாதோ
கண்டனன்கலந்தவுள்ளங்காதலினொருவராணர்.

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், எச்சவியல், இசு.

இ - ன். அதனைச்சேர்ந்தவன், அமிர்தாற்செய்த பாவைபோல மின்னத் தாழ அவன்நின்றவளவிலே, ஊழாலே சென்றுகண்டான்; அப்பொழுது இருவருள்ள முங் காதலினுற் கலந்தன; பின்பு ஒருமனத்தராயினொன்றொனன்க. (௨௩௧)

கொதிநனைக்காமனம்புகொப்புளித்துமிழ்ந்துகாம
மதுநிறைபெய்துவிம்முமணிக்குடமிரண்டுபோல
துதிமுதமுத்தஞ்சூடிநோக்குநராவீவாட்ட
விதிமுலைவெய்யவாகித்தாரொடுமிடைந்தவன்றே.

காமத்தைக் கொப்புளித்துக் கொதிநனையினையுடையவம்பைக் காமன்சொரிய.
உமிழ்ந்து - உமிழ். மதுப்பெய்துநிறைந்த மணிக்குடம்.

இ - ன். நோக்குநராவீவாட்டுதற்குக் கண்ணினையுடைய முகத்தே முத்தத் தைச்சூடி வெய்யவாகிக் குடமிரண்டுபோல விம்முமுலை, விதிவாலே யம்பைக் காம னுமிழ் அவன்றாரோடு மிடைந்தவென்றொனன்க.

வாட்டுதற்கு முடிசூடின. (௨௪௦)

இமைத்ததுங்கண் களொன்னையிகழ்ந்தனிரென்றுசேற
வமைத்துநின்னழகுக்கோலமாரவுண்டறுக்கலாற்ற
நிமைத்தனவஞ்சியென்னவியையவன்சிலம்பிற்குஞ்சி
நமைத்தபூந்தாமர்தோயநகைமுகவிரூந்துபெற்றான்.

இ - ன். துங்கன்கள் இமைத்தன; ஆதலாலே நீர் என்னை யிகழ்ந்திரென்று அவன்சேற, அதற்கஞ்சி, அவை நின்வடிவழகையும், ஒப்பினைக்கோலத்தையும் நிறைய வுண்டி அறுக்கமாட்டாதே இமைத்தனகாணெனச் சொல்லாநிற்க, இவையவனது சிலம்பிலே தன்ஞஞ்சியிற்குட்டிய தாமர்தோய்தலாலே யமைத்து நகைத்தமுகத்திவ் விருந்தைப் பெற்றொனன்றொனன்க.

அமைத்து-பொறுத்து; வருவமைத்தென்றற்போலநின்றது. கூறவும்பாடம்.()

இன்னகிலாவிவிம்முமெழுநிலைமாடஞ்சேர்ந்தும்
பொன்மலர்க்காவுபுக்கும்புரிமணியினையோர்த்து
நன்மலர்நானவாவிநீரணியயந்துஞ்செல்வத்
தொன்னலம்பருகிக்காமத்தெழுகலாற்பிணிக்கப்பட்டார்.

இ - ன். அங்கனம் புணர்ந்தவர்கள், மாடத்தைச்சேர்ந்துங் காலிலேபுக்கும் யாழைக்கேட்டிம் வாவியிலாடுதற்கு நீர்க்கோலத்தைவிரும்பியுஞ் செல்வத்தையுடைய தொன்னலம்பருகிக் காமமாகிய மாலையாற் தட்டப்பட்டாரென்றொனன்க. (௨௪௨)

பூமுற்றுந்தடங்கணரும்பொன்னெடுக்குன்றானுங்
காமுற்றுநினைந்தவெல்லாங்கற்பகமரங்களோந்தத்
தாமுற்றுக்கழிப்பர்தானமிடையதுசெய்தநீரா
ரோமுற்றுக்கருமபூமியிருநிதிக்கிழமைமேலந்தே.

[சீலப்பயன், காட்சிப்பயன்.]

இ - ள். கோந்தி! அங்ஙனம் தலையானதானத்தைச்செய்த பூவின்நன்மை
பிரம்பிய கண்ணாளுங் குன்றனாளுந் தாங்கள் விரும்பிநினைந்தவெல்லாங் * கற்பகமரங்
கள் கொடுக்க, அவற்றைநுகர்ந்து காலங்கழிப்பா; இடையதாங்கிய தானத்தைச் செய்
தவர்களுங் கருமபூமியிலே யிருநிதிக்கிழமைக்கண்ணே மயக்கமுற்றுக் காலங்கழிப்ப
ரென்றானென்க.

எழுற்று - “தேரேழுற்று” என்றறப்போலநின்றது. கடையானதானத்திற்குப்
பாவமே யுண்மையின், ஈண்டுக் கூறாநிலர். (உசக)

அடங்கலுக்கீடுகதானப்பயத்தினுலலறுபுநீர்த
தடங்கடனநிபு. தடவபலவுளவவற்றுட்டோன்றி
யுடம்பொடுமுகங்கனொவ்வாருழ்கனிமாந்திவாழ்வார்
மடங்காலஞ்சிற்றகுதுபிநின்மானவேன்மன்னரேறே.

இது முக்கிய பண்ணியரல்லாதாக்கீர்த தானத்துக்குப் பயன்கூறுகின்றது.

இ - ள். மன்னரேறே! ஐம்பொருளையம் வாட்டாதார்க்குக் கொடுத்த தானப்
பயனிலே, கடலிடைச் சீவகன் உலவன; அவர்நிலே உடம்பு மக்களுடம்பும், முகம்
விலங்கின்முகமுமாய்த் தோன்றிக் களியைமாந்தி வாழ்வரென்றானென்க. (உசச)

தானப்பயரிழிநிறு. கவி, கச

சீலப்பயன். காட்சிப்பயன்.

செய்யியசிலமென்னுந்திருமாணிமாலேகுழந்தா
கற்பகதுளாரராலர்காட்சியினமித்தமுண்டா
ரொப்பநீருலகமெல்லாமொருகுடைநிழற்றியின்பங்
கைப்பாடுதலங்கலாழிக்காவலராவர்கோவே.

இ - ள். கோமே! யான் முக்கிய சீலமென்னும் மாணிக்கமாலையைச்சூழ
னார், கற்பத்தில அமரராவார்; காட்சிப்பயனை நுகர்ந்தா பின்னர் உலகெல்லாமொப்ப
ஒருகுடையாலேநிழற்றி யின்பத்தை யகப்படுத்துச் சக்கரவாத்திக ளாவரென்றா
னென்க. (உசரு)

சீலப்பயன், காட்சிப்பயன்ஐழிநிறு. கவி, க.

* கற்பகமரங்கள், ௧௦.

† இத்தீவுகளை அந்தரத்துலீபமெனவும், குமாணவ்யத்துலீபமெனவும் கூறு
வர்; அவைகள் தொண்ணூற்றாறு; அவற்றை “வாரியுட்ட தொண்ணூற்றாறு” என
வும், ஈண்டு “உடம்பொடுமுகங்கனொவ்வார்” என்றதை கொண்டு, “ஒன்றதாங் காலர்
வாலர் கொம்பந்தாழ் செயியர் சீயம்-பன்றிமான் குரங்குசீயொட்டகங் கரடி யாதி-
யொன்றலா முகத்தர் பல்ல மாயுகங் காத மோக்கர் - தின்றிப்ப பழத்தை மண்ணை
முழைஞ்சிலு மரத்துஞ் சேர்வர்.” எனவும் மேருமந்தரபுராணத்திற் கூறினர்.

வீடுபேறு.

வீட்டினதியற்கைநாம்பிளம்பிற்றிங்கதிர்ப்
பாட்டரும்பனிமதிபழித்தமுக்குடை
மோட்டிருங்கொழுமலர்ப்பிண்டிமூர்த்திநூ
வீட்டியுபொருள்கத்தியன்றதென்பவே.

இனைய ஞாயிற்றினது கூறுபாட்டினையும் பனிமதியினையும் பழித்த முக்குடை
மூர்த்தி. மோடு - புடைபட்டவயிறு.

இ - ள். வீட்டினதியற்கையை நாங்கூறின், அது மூர்த்தியிட்டிய னுற்பொரு
ளிடத்தேகூறிற்று; அதனை யான்கூறக் கேட்பாயாகவென்றானென்க.

என்ப - அசை.

(உசக)

உள்பொருளினதுவெனவுணர்தன் ஞானமார்
தெள்ளிதினப்பொருடெளிதல்காட்சியாம்
விள்வறவிருமையும்விளங்கத்தன்னுளே
யொள்ளிதற்றரித்தலையொழுக்கமென்பவே

இ - ள். பொருள்களுள் உண்மைப்பொருள் இதுவெனவுணர்தல் ஞானமாம்;
அங்ஙனமுணர்ந்த அப்பொருளின்நன்மை இதுவெனத் தெளிந்துவிடுதல் காட்சியாம்;
அங்ஙனம் தெளிந்தவிரண்டினையும் நீக்கமற விளங்கும்படி. தன்மனத்திலே நிலை
பெறுத்துதல் ஒழுக்கமாமென்றானென்க.

ஐ, என்ப - அசை.

(உசஎ)

கூடியமும்மையுஞ்சுடர்த்தகொந்தழ
னீடியவினைபரநிதாத்துச்சுட்டிட
விடெனப்படும்வினைவிடுதல்பெற்றதங்
காடெழிற்றேளினாயநந்தநான்மையே.

இ - ள். தோளினாய்! இங்ஙனங்கூடிய மூன்றுதன்மையும் கின்றெரிந்தநெருப்பு
மிகவளர்ந்த இருவினையாகியமரத்தினை நினைத்துச்சுட்டிப்போகட அவ்விருவினை
தாம் நெடுங்காலமபயின்ற உயிர்க்கிழுவனைக் கைவிடுதல் வீடெனப்படும்; * அங்குப
பெற்றபயன் அந்தச்சுட்டயங்கள்காணென்றானென்க.

அவை: அந்தஞானம், அந்ததரிசனம், அந்தவீரியம், அந்தசுகம். (உசஅ)

கடையிலாவறிவொடுகாட்சிவீரியங்
கிடையிலாவின்பமுங்கிளந்தவல்லவு
முடையதங்குணங்களோடோங்கிவிண்டொழ
வடைதலான்மேலுலகறியப்பட்டதே.

இதனாலே வினைவிடுத்தகாலத்துப்பெற்ற அந்தச்சுட்டயமுகூறிப் பின்னர்

* அநங்குச்சுட்டி, கருஅ: (குறள்வெண்பா.) எல்லையி லின்ப முணர்வு
வலிகாட்சி - புல்லுந் வினைவென்ற வர்க்கு.

[பிறவிகளறவுரை.]

ரணநாற்குங் கூறுகின்றார். கடையிலா - முடிவிலாத. இதனை நான்கினோடுங் கூட்டுக. கடை - ஒப்பு.

இ - ன். அறிவுங் காட்சியும் வீரியமும் இன்பமுமெனக் கிளந்தனவும், அல்லனவுந் தம்முடையகுணங்களாலேமிக்கு விண்ணிலுள்ளார் தொழும்படி வந்துசேருதலாலே வீட்டுலகென்பதொன்றுண்டு; அஃது யாவராலும் அறியப்பட்ட தென்றென்க.

அல்லவென்றது, ஏனென்கைசயம்.

(௨௪௯)

நிடுபெறுழற்றிற்று கவி, ச.

பிறவிகளறவுரை.

மாதவனென்பபெயர்வையையினையவையா

மோதநிலெழிநாற்பவாவாய்தொடுந்

காதியிலறவுரையருவிவீழ்ந்தென

மாதாபாமலங்கொட மன்னமுறமுறை.

இ - ன். அழகிய வகைகளையுடைய பவனாபோலும் வாயிழறிந்த ஏதமில் அறவுரையாகிய அருவி, தொடுத்து மாதவனென்பபெயர்ப்பெற்ற வரையினின்றும்வீழ்ந்ததாக, துயரைச்செய்யும் மலங்கெடும்படி மன்னன் ஆகுமுன்னென்க.

* “நுண்ணியவரியொடுதிருண்டு” என்றா முன்னுள். வாய், மேகமாயிற்று. ()

எல்லையில்லாவுரையினியகேட்டபின்

றொல்லையம்பிறவியுங்கொகுத்தபாவமுடும்

வல்லையே மணிமினமடிக்கொன்றனன்

மல்லையென்ற நன்றுபொன்மலர்த்தமார்பினான்.

மல் - மற்றொழில். பொன் - திரு.

இ - ன். அங்கனமாமனமார்பினான், இனியவாகிய எல்லையில்லாத அறவுரையைக் கேட்டபின்னர், அஃகளை! எம்முடைய முற்பிறப்பையும், அப்பிறப்பில் யாந் தொகுத்த பாவத்தையங் கடுக அருளிச்செய்யுமென்றென்க.

அம் - அனசு. கடுகத்துறத்தற்கு வல்லையென்றான்.

(௨௫௧)

கதிவிடுதிருமணியங்நகர்க்காண்ட தெரத்

தெதிவாதுமிறந்ததுமெய்திநின்றது

மதிவறுதவணிக்நிறிப்பக்கண்டவன்

பதாறுதிருமொழிபணிக்குறென்பவே.

இ - ன். மணியை யங்கையிற்கொண்டால் ஆண்டுள்ளவற்றையது விளக்குந்

* கனகமாலையாரிலம்பகம், ௧௪௬.

தன்மையையொத்து நடுக்கமற்ற தவவிளக்கு விளக்குதலாலே முக்காலத்தையுமுணர்ந்தவன் மெய்யான வார்த்தையைச் சொல்லுமென்றானென்க. (உருஉ)

வேறு.

முழுநீர்வளைமேய்தவன்முத்தொழுக்கிப்
பொழிநீர்நிலவின்னிருள்போழ்நிரிசிக்
கழுநீரொழுக்கமுநீர்மலருந்
கழுநீரதுதாதகியென்றுளதே.

முழுநீர் - கடல்.

இ - ள். கடலிற்செங்க நாட்டைத்தழுவின நீரிடத்தவாயவந்து வரிலேஅரிசிக்க முநீரிலே மேய்கையினால அவைசொரிந்த முத்த ஒழுக்குபட்டு அணையாய்க் கழுநீரைப் பாகவொட்டாமற் நித்தவின், அதனிடத்தே செங்கழுநீர் ஒழுகநின்று மலருந் தாதகியென்று ஒருநாளெதென்றானென்க.

இருளைப்பொழிந்திப்பரிய ம நீர்மைமையடைத்தாய்க் நிலவின்முடைய முத தென்க. முதலொழிக் கழுநீர்மலருமெனக் காரணகாரிய மாதலின், அப்பொருட்டாயிற்று. (உருங)

சயல்பாய்ந்துகளக்கபயன்மெரிது
வியநீர்க்கடாலெண்ணிசேவதுபோ
லயலேயலர் தாமனாசேர்த்துறையும்
வயல்நுழந்தனலுர்வளமாததனலே

சயல் பாய்ந்து உகளுகையினால சிக்கவன்னம்வெருடல் வின்னில் நுழயிற்றை மதிசென்றுசேருந் தன்மைபோல அயலேயலர்ந்த தாமனாபைச் சேர்த்துறையும் வயலென்க.

இ - ள். அந்நாட்டில் வயல்குத்தனாய் வுழ்கள் செல்வநிலைந்தனமென்றானென்க. (உருச)

அவனைத்தவர்கடந்தவநுழுகையாய்
சுவணர்ச்சிபுரால்கழுநீர்பொழிஸ்சேர்ந்
துவனுறுத்திடமஞ்செளதிந்நுலவும்
பவனத்தொருபாங்குநதாவளிதோ

இ - ள். தென்றலகாற்று அந்நாட்டில் ஊர்களில் நுப்பா கூந்தலிற்புகையை முதற்பொருத்திப் பின்னர்க் கழுகம்பொழிலைச்சேர்ந்து அதின்மனத்தையுபொருத்தி அந்நாடெங்கும் அவற்றைச்செலுத்த, அபுகை வெண்மேகமென நின்றுலவும்; சூதலால், அந்நாடு அளிக்கத்தக்கதொருநாடன்று; நாகலோகத்தின் ஒருகற்றின் தன்மையையுடையதாயிருக்குமென்றானென்க.

அந்நாடு கேழின்மையின், அளிக்கவேண்டாதாயிற்று. அளித்தல் - காத்தல். (1)

மதியுஞ்சுடருமாயிதகாணலுற
பொதியும்கிள்குன்புகையுங்கொடியு

[பிறன்களறுவனா.]

நிதியின்கிழவன்னினிதாவுறையும்
பதிபொன்னகரிப்படிக்கொண்டதுவே.

இ - ள். அகற்புணையுங் கொடியந் திங்களையும் ஞாயிற்றையும் வழிகாணலுற
தனவாய்ப்பம். மறைக்கும்பத, நிதியின்கிழவன் விடாமலுறையும் பொன்னகரின் தன்
மையைக் கொண் தென்றனென்க. (2௫௬)

மே று.

எமமாயுதாபுரவெய்தா
பூமிமாநிலகம்மெனும்பொன்கிள
பாமன்னகர்விதிசடாமெலாந்
நாமவல்லகிடந்தனபோன்றவே.

சாமவல்லயெல்லாந் கிடந்தனபோன்றது - சாமவல்லயெல்லாந் கிடக்கப்பட்ட
அமராவதியிற் றெருக்கே.

இ - ள். தான்பாரவெய்தன்னிடத்தேகொண்ட பூமிமாதிலகமென்னும் நாமத்
தையடைய நன்னகர் பொன்கிள விதிசடாம். அமராவதியிற் றெருக்கே யொத்தன
மென்றனென்க. (2௫௭)

மே று.

பாபந்தரம்மன்னம்மன்னம்பாபந்தேவனென்பான
பங்கினுண் முத்திமொப்பாநசயமதியந்தமநி
பாபங்கிணைநாமமன்னனாசோதரநரசசீயந
தங்கியமீகனாபாந் தத்தையாரச்சேர்ததினவே.

இ - ள். அக்கரிசூரையும் மன்னம்மன்ன யாரென்னின், பவணமாதேவ
னென்று பெயராகுத பங்கினெருவன்; அவன்றேய்யாரென்னின், முத்தமொப்பாளா
கிய சயமதியன்பொருத்தம். அவாபந்த பிள்ளை யாரென்னின், காமனன்ன
னாகிய அசோதரன். அவன்னன் அரசசீயன்; அவனுக்குத் தையலானாச் சேர்த்தின
வென்றனென்க. (2௫௮)

துளபுலபொருதுதேததாரெழில் துளத்தழியவைகிக்
கிளையரம்பிசையுங்கூத்துங்கிளரந்தவைகன்றநாளுந்
வனையவருருவமென்றோவாய்நலம்பருகிமைந்தன்
வினாமதுத்தேதம்மாந்திவெற்றிப்போரங்குணான்.

இ - ள். அம்மைந்தன் அத்தையலா முலைகள் பொருதலினாலே தார் குழைந்த
நிய அவர்கள்வாய்த்தலத்தையப்பருகி இசையுங்கூத்துந்தோற்றயவைகள் நாளுந் கா
மத்தைக்கன்றந் தையகித் தேறலெமாந்தி மென்றோளினையுடைய அம்மகளிர்க்கு அந
யகனாயினென்றனென்க. (2௫௯)

இலங்கரிபரந்தவாட்கணினையவாபுலவிநீங்கச்
சிலம்பெனுமவண்டிபாடச்சீறடிப்போதுபுல்ல

யலங்கல்வாய்ச்சென்னிசேர்த்தியரிமதர்மழைக்கண்மல்க
நலங்கவர்ந்துண்டிண்ணார்நாமுறக்கழிக்குமாதோ.

இ - ள். அவன், அவ்வினையவர் புலவிகீங்கும்படி தன்சென்னியிலலங்கலிடத்
தேயவர் சேறடிப்போதை வண்டுபாடச்சேர்த்திப் பின்னர் அவரை யுவகைக்கண்ணிர்
மல்கப்புல்லி கலத்தைதுகாந்து பகைவரஞ்சக் காலம்போக்குமென்றானென்க.

இங்ஙனம் காமதுகரினும் வீரத்தினமிக்கமைதோன்ற நாமுறவென்றார். (௨௬௦)

வேறு.

மங்கையர்தம்மொடுமடங்கல்மொயம்பினுன்
பங்கயப்பணித்தடஞ்சேர்பார்ப்பனஞ்
செங்கயற்பேரினமிரியச்செவ்வனே
பொங்கிமேற்பறந்துவிண்முனத்தென்பவே

இ - ள். அம்மொயம்பினுன், மங்கையருடனே நீர்வினையாடுதற்குப் பங்கயத்
தடத்தைச் சேர்ந்தானாக, ஆண்டுறைந்த பார்ப்பையுடையவன்னத்திரள், அஞ்சிக் கய
லிரியப் பொங்கி மேலே செவ்வனே பூக்கையினுலே விண்முனத்தென்ற
னென்க. (௨௬௧)

வேறு.

வேய்ந்தவெண்டாமரைக்கோதைபோல விசும்பிப்பறக்கின்றவெள்ளையன்ன
மாய்ந்தமுகிலாடைத்திங்கட்கண்ணியாகாயமென்னுமரிவையாய்ந்
றேய்ந்ததன்காதலன்பற்றவற்றுச்சொரிகின்றமேகலைபோல்வீழ்ந்தவானை
பாய்ந்துதுகைப்பக்கிழிந்தகழைப்பணித்தாமரைசூழ்பகற்கோயிலே.

வானை துகைத்தலாலேகிழிந்த கழையிலையையுடைய குளிர்த்த தாமரைசூழ்ந்த
நீராவியெண்டம். பகற்கோயிலென்றார், பகற்போதில் இருத்தல்பற்றி.

இ - ள். கட்டின வெண்டாமரைமாலேபோல விசும்பிலேபறக்கின்ற வெள்ளை
யன்னம், ஆடையினையுங் கண்ணியினையுமுடைய ஆகாயமென்னுமரிவையது
மேகலையை யவடன் சாயலைத்தோய்ந்த கணவன் ஊடநீர்ப்பான்பிடிப்ப அவை
யற்றுச் சொரிகின்றபோலக் கோயிற்கணனே வீழ்ந்தவென்றானென்க.

முத்தமேகலையென்றுணர்க.

(௨௬௨)

வேறு.

விரும்புபொற்றட்டிடவெள்ளிக்கின் னைமார்ப்
திருத்தனபோன்றிளவன்னப்பார்ப்பின்ம்
பொருந்துபொற்றுமரையொடுங்கிப்புக்கொளிக
திருத்தண்டானிளங்கோக்கணம்பியே.

இ - ள். இளங்கோக்களுக்கெல்லாம் தலைவனாகிய அவன், பொற்றட்டிலே
வெள்ளிக்கின்னமிருத்தவைபோன்று பறத்தலாற்றும் குமரையிலேபுக்கு ஒடுங்கி
யொளித்திருந்த அன்னப்பார்ப்பினத்தைக் கண்டானென்றானென்க.

பொருந்து - ஒளித்தற்குப்பொருத்தின. நம்பி - ஈண்டு இளமைப்பெயரன்று.)

[பிறவிநாறவுகா.]

உரிமையுட்பட்டிருந்தொளிக்கின்றாரகளைப்
பெருமனீகொணர்கெனப்பேசுகாஞ்சுகி
யொருமகநீந்தனன்கோயில்புக்கன
னெரிமுயங்கிலங்குவேற்காளையென்பவே.

இ - ன். அவன் அங்நனங்கண்ட வன்னப்பார்ப்பை அவனுரிமையுங்கண்
டிருந்து, பெரும' ஒளிக்கின்ற பார்ப்புக்களைக் கொண்டுவாவென்று சட்டையிட்டு
கின்ற இவ்வொருமகனுக்கு நீபேசுவாயாகவென்று அவர்கள் கூற, அதுகேட்டகாளை
யும் அங்நனங்கூறி, அவற்றுள் ஒன்றனைப்பிடிப்பித்து அவர்க்கீந்தனனாய்க் கோயி
லிலே புக்கானென்றானென்க.

உட்பட்டென்றது-அக்காட்சிக்குட்பட்டென்றவாறு. எனவென்றனை யிரண்
டிடத்துக்கூட்டுக. பெருமைநீரென்று பாடமோதுவாருமுள். பலபார்ப்பைப்
பிடிப்பித்தானென்ற பலகாற்சிறைப்படுதல்வேண்டுமாதலின், அவற்றுள் ஒன்றை
ன்றே பொருள் கூறவேண்டிற்று. (உசுக)

வடமலைப்பொன்னார்மகிழ்ந்துதாமரைத்
தடமுறைநீர்க்கிவைதடங்களல்லவே
வடமுலையெனநடாய்வருடிப்பாலமிர்
துடனுநீஇயோம்பினுந்தெம்பெய்கோதைபார்.

இ - ன். திருவையொப்பார, அவனீந்ததற்குமகிழ்ந்து பின்னர் அவர்கடாந்
தாமரைத்தடத்தேயுறையுதற்கு ஈண்டுறைகின்ற முலைத்தடம் அத்தடங்களல்லவே,
வடங்களுறைகின்ற முலையல்லவோவென நன்மொழிகளை நடத்திக் கையாலேதடவி
யெல்லாருஞ்சேர்ந்து பாலமிர்த்ததைக்கொடுத்துப் பாதுகாத்தாரென்றானென்க.

உறைவீர்க்கென்றது-ஒன்றனைக் கூறும்பன்மைக்கினவி. இப்பார்ப்புக் கட்டுதல்
கூட்டிலடைத்தல்செய்யும் பருவத்ததன்றென்பதுதோன்ற முலையிலணைத்தென்றார்.
அஃது “இளவன்னப்பார்ப்பினம்” என்றதனுமுணர்க. இதனுள் இப்பார்ப்பைக்
கட்டிவைத்துவளர்த்தாரென்னது முலைத்தடத்தே யணைத்துவைத்து வளர்த்தாரென்
றமையாற் பிள்ளையாருங் கட்டுண்டாரென்றற்குக் காரணமின்மையறிக. (உசுக)

வேறு.

கண்டாரொருநாட்கதிர்மாமுடிமன்னர்மன்னன்
முண்டாமரைகுழ்தடத்திற்பிரித்தாரகன்யாரே
யொண்டாரிளங்கோவென்றுழையவர்கூழவல்லவே
கொண்டங்குலம்மின்கொலைவேலவன்முன்னையென்றான்.

இ - ன். மன்னர்மன்னன் ஒருநாள் இவர்கள் முலைமேலணைத்து வளர்க்கின்ற
தன்மையைக் கண்டான்; கண்டு இதனைத் தடத்தினின்றும் பிரித்தார் யார்தானென்
றான்; அதுகேட்டவுழையர் அசோதானென்றுகூற, அதுகேட்டு அவன் அவனை
யிங்கே வல்லே கொண்டுவம்மினென்று கூறினானென்றானென்க.

கொலைவேலவனென்றது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு; அரசனாப்பிடியாமற் பார்ப்பைப் பிடித்தலின். பார்ப்பைக் கட்டுதல், கட்டிவிட்டதல் செய்யாமையால், அரசற்குக் காட்சியானமை யுணர்க. (௨௬௬)

க. படுகண்முழவும்பசும்பொன்மணியாழுமேங்கு
விடுகுந்துகப்பினவராடவிருந்தநம்பி
யடிகட்கடிகளாருளிற்றென்றிறைஞ்சவல்லே
கடிவிம்முதாராகழல்கையிற்றொழுதுசேர்ந்தான். (௨௬௭)

வேறு.

உ. அலர்சேரி க்கைவிரலால்வலத்தோண்
மணிசேர்வீன வாய்ப் பினைத்துண்ட
தனிமோதிரஞ்சூழ்விரலாய்புதையப்
பணியாழடியாற்பணிநீராணிளையோய்.

இவையிரண்மொருநாடா.

இ - ள். அதுகேட்ட உடையர் நம்பியிடத்தேசென்று தமக்குத் தம்மரசனது அருள் இத்தன்மைத்தென்றுகூறியிறைஞ்ச, அதுகேட்டவன் வல்லேசென்று அரசன தடியைக் கையாற்றொழுது பின்னர்முடியாற்பணிந்தான்; பணிந்தபின்னர் இடக்கை விரலாலே வலத்தோளில் வளையை நன்றாகத்திருத்தி வலகையிலவிரலாலே வாயைய்புதையாச் சேர்ந்தானென்றானென்க.

முழவ்யாழுமேங்கு கப்பினவராட அதகண்டருந்த நம்பியென்க. (௨௬௮)

வேறு.

கிளைப்பிரியுஞ்சிறையிரண்டுக்கேட்டியேல்
வீளைக்கயவிர்தனாபிரமந்தீர்க்கென
தீளைக்குமாமாநிக்குழைசுடர்ச்செப்பினான்
வளைக்கைபார்வலிகொண்டெறியாபன்னனை.

கிளைப்பிரியு - தாயையத் தந்தையையும்பிரித்தல். சிறையாவது - தானினைத்த வாறொழுதுதவின்நிப் பிறாநினைத்தவாறே யொழுகும்படி காத்தல். இளம்பார்ப்புக கிளையைப்பிரிந்திருத்த ஆற்றினவருமைநோக்கி யருஞ்சிறையென்றார்.

இ - ள். மகளிர் கவிரிவீசாநிப்ப மன்னன், இவ்விரண்டின் பயனையுங் கேட்டியேல், அவ்விரண்டின்பயனையும் மேல் வீளைத்தற்கு ஒர்வீத்தையொப்பாய்! இங்கே யிருவென்று குழைசுடர்ச் செப்பினவென்றானென்க.

சுண்டுப் பார்ப்பைப் பிரித்ததற்குத் தானூபிரித்தும், அதனைச்சிறைசெய்ததற்குத் தானூஞ்சிறைப்பட்டும் அத்தீவினைதுகர்ந்தானென்று முன்னாப் பொருளுரைத்ததே தேவர்க்குக் கருத்தென்றுணர்க; என்னை? நீ இப்பார்ப்பைக் கட்டிவைத்ததனையுங் கேளென்று அவனைநோக்கி சுண்டு அரசன்கூறுமையின். (௨௬௯)

வேறு.

அறம்பெரியகூறின்னலங்கலணிலேலோய்
மறம்புரிகொணெஞ்சம்வழியாப்புருதந்தீண்டிச்

[பிறவிகளறவுரை.]

செறும்பெரியதிவினைகள்சென்றுகடிதோடி
யுறும்பெரிய துன்பமுயிர்க்கொலையும்வேண்டா.

இ - ன். வேலோய்! பெரிய தீவினையின்றன்மையைக்கூறின், அவை மறத்
தைவிரும்பிய கொஞ்ச வழியாகப்புகுத்து திரண்டு தம்மைச்செய்த உயிரோடே கடி-
தோடிச்சென்று அதனைச்செறும்; செறும்பொழுது அது பெரியதுன்பமுறும்; ஆத-
லால், அத்தீவினைக்கு அடியதாகிய உயிர்க்கொலையும் துமக்கு வேண்டா; இஃது
அறங்களுட் பெரியவறமென்று கூறினானென்றானென்க. (உஎ௦)

மெய்யுரைவிளங்குமகூ மேலுலககோபுரங்க
னையமிலைநின்றபுகழ்வையகத்துமன்னு
மையல்லினைமாரககோபுரங்கள்கண்டா
பொய்யுரையும்வேண்டாபுறத்திடுமினென்றான்.

இ - ன். மெய்யுரையைக்கூறினான் அதற்கு இவ்வையகத்தே நிலைநின்றபுகழ்
மன்னும்; மறுமையில் மேலுலகத்து மணிக்கோபுரங்கனையுடைய கோயில்மன்னும்;
பொய்யுரையைக்கூறினால், அதற்கு இம்மையிற்பழியும், மறுமையில் நாகத்துக்கோ-
யில்களும் மன்னும்; இவ்விரண்டும் ஐயமில்லைக்கண்டார்; ஆதலால், அப்பொய்யுர-
ையையுங் கைவிடுமினென்று கூறினானென்றானென்க. (உஎ௧)

முளரிமுகநாகமுனைபெயிறுமுதுகீற
வளவினுயாசெய்வரிவண்மன்னரதனாலும்
வினைவரியமரதுயரம்விழுகதியுளுய்க்குந்
களவுகடனாகக்கடிந்திடுதல்குதே.

தாமரைப்பூப்போலும் புகளையுடைத்தாகிய முகத்தையுடைய யானையினது
முனைத்த வெயிறு.

இ - ன். களவின்வினைவினைக் கேள்; இவ்வலகிலே மன்னர் யானைக்கொம்பு
குத்திப்பிளக்கக் கொல்வர்; பின்னர் நாகத்திலே யரியதுன்பங்களை யது தானேசெலு-
த்தும்; ஆதலால் அக்களவை மேற்கொண்டு கடிதல் உபாயமெனக்கூறினானென்றானென்க. (உஎ௨)

மடத்தகையநல்லார்மனைக்கரியமாற்றார்
பிடர்த்தலையொள்வாள்போற்பிறர்மனைகள்சேரி
னெடுப்பரியதுன்பத்திடைப்படுவரினனாக்
கடுப்புடையகாமம்விடுத்திடுதனன்றே.

இ - ன். தம்மனைவியர்வருந்தப் பிறர்மனையானைச்சேரிற் றுங்கற்கரிய துன்பத்
திடையிலேயழுந்தவர்; ஆதலால் நடுங்குதலுடைய காமத்தினைக் கைவிடுதல் நன்-
றென்றுகூறினானென்றானென்க.

மாற்றார் கழுத்தில்வைத்த வான்போல் இன்னாத பிறர்மனையென்றது, கொப்பறே விடுமென்றற்கு. (உஎ௬)

தெருளிற் பொருள்வானுலகமேறுதற்குச் செம்பொ
ளிநுளில்படிக்கால்புகழ்வித்தல்லையெனினெல்லா
வருளுகவையநகவைம்பொறியுரையப்
பொருளுகவீட்டிம்பொருள்யாதும்பொருள்ன்றே.

ஒருவன் தெளிவானாகில். அநுள்சுள் பலவாதலின், எல்லாவருளுமென்றார். வையம் - ஆகுபெயர். ஐம்பொறியும் பொருள்சுளை நுகரப்படுவதுவருந்த. பொருளுக - அவ்வையம்பொறியும் நுகரத்தற்குரியபொருள்களும் எம்மைறுக்கின்றிலனென்று கக.

இ - ன். தெருளில், நக, நக, வைய, நக ஈட்டிம்பொருள் சிறிதும்நற்பொரு ளன்று; அங்ஙனங் தீதாகவீட்டுதலில்லையெனின், அப்பொருள் இம்மையிற் புகழை வ்விக்கும் வித்தாம்; மறுமையிற் செம்பொருளுலகமேறுதற்கு மயக்கமற்ற ஏனியா மென்று கூறினென்றானென்க. (உஎ௭)

பொய்யொடுமிடைந்தபொருளாசையுருளாய
மைபடும்வினைத்துகல்வழுக்குநெறிமாயஞ்
செய்தபொருள்பெய்தகலன்செம்மைகலச்செந்திக்
கைதவதுவித்தகவருடலொழிசெக்ஞன்

இ - ன். பொய்யொடுநெருங்கின பொருளாசையைபுடைய பரத்தையர், மாய த்தைச்செய்த இன்பநிறையப்பெய்ததோர் கொள்கலம்; நுதலின் அது பாடமுண்டாந் திலினையாகிய துகளைப் புகுத்தற்கு வழியாயிருக்கும்; அந்நினை யாடுதலையும், நடு நிலையைச்சுடுநெருப்பாகிய வஞ்சனைகூத்த சுவருடுதலையும் ஒழிகவேன்று கூற்றானென்றானென்க.

உருளாயம் - தம்மைறுகுவார் மணங்கட்கேற்பப் புரளுமாயம். வழக்கு* 'வளி வழக் கறுத்த வங்கம்' என்றாற்போலக் கொள்க. பொருளென்றது - காற்பொருட்டு முரித்தேனும் ஈண்டு இன்பத்தின்மேற்று. (உஎ௮)

காமமுடையார்கறுவொடார்வமுடையாரும்
தாமமொடுசாந்துபுனைவார்பசியினுண்பா
ரோமமுடையார்களிவல்லரிவையிலல்லா
வாமனடியல்லபிறவந்தியன்மினென்றான்.

இ - ன். காமத்தையுடையாரும், செற்றத்தோடு ஆசையைபுடையாரும், தாம்

* புறநானூறு, ௩௬௮: கன்று முகந்து பெயாருவ மெனினே - யொளிறு மழை தவிர்க்கும் குன்றம் போலக் - கைம்மா வெல்லாம் கணியிடத் தொலைந்தன - கொடிஞ்சி செந்நேர் முகக்குவ மெனினே - கம்பபரி நன்மாண் வாங்குவயி னொல்கி - கெடும்பீடழிந்துநிலஞ்சேர்ந் தனவே - கொய்சுவற் புரவி முகக்குவ மெனினே - மெய் சிறைத்த வடுவொடு பேரும் பிற்தாடி - வளிவழக் கறுத்த வங்கம் போலக் - குருநீ யம்பெரும் புனல்கூர்ந் தனவே.

[பேரவிகளறவுரை.]

தையுஞ் சாந்தையும் புனைவாரும், பசியாலே யில்லிலேசென்று பலிகொள்வாருமாகிய இவர்கள் நம்மை உய்யக்கொள்ளுமவரல்லர்; ஆதலின், இத்தீக்குணங்களில்லாத வாமனடியல்லாத பிறவடி களை வணங்கன்மினென்று கூறினானென்றானென்க. 0

பூவையிளிகிதோகைபுனரன்னமொடுபன்மா
யாவையவைதங்கிளையினீங்கியழுவாங்கிக்
காவல்செய்துவைத்தவர்கடங்கிளையினீங்கிப்
பேரவர்புகழும்பியிதுபொற்பிலதுகண்டாய்.

இ - ள். நம்பி! தன்கிளையோடேபுணர்ந்த அன்னத்தோடே பூவைமுதலியனவும் பலவிலங்குகளும் ஒழிந்தனவுமாகிய அவை தன்கிளையினின்றும்நீங்கி வருந்தப் பிரித்து கிம்மையிற் காவலிட்டுவைத்தவர்கள் மறுமையிற் றங்கிளையினின்றும்நீங்கித் தாமும் பிறரார் காவல்செய்யப்பட்டபுப் போவார்; ஆதலின், நீபிரித்துக் காவல்செய்த விதவும் பொலிவில்லாததுகாணென்று கூறினானென்றானென்க.

கட்டுதல் கூட்டிலடைத்தல்செய்தற் குரியவல்லா இனமப்பருவத்தனவற்றையே யின்புக்கூறலிற் காவல்செய்தென்றார். ஈண்டுக் காவல்செய்துவைத்தவரென்று கூறுதலின், முன்னங் கட்டுண்டானென்றற்குக் காரணமின்மை யுணர்க. (உஎஎ)

வேறு.

அல்லத்தாடாறபோதுமறாதுதால்தனைப்போலத்
தொல்லைத்தம்முடம்புநீங்கத்தீவினைதொடர்ந்துநீங்காப்
புல்லிக்கொண்டியிராச்சுழந்துபுக்குழிப்புக்குப்பின்னின்று
தொல்லையிறுன்பவெந்திச்சுட்டெரிநின்றுகொள்ளேறே.

இ - ள். அல்லத்தந்தி அற்றுவிட்டபொதும் தூலமுதுதொடர்ந்துநிற்குந் தன்மைபோலத் தம்முடம்பு உயிரை நீங்குகிடக்க எல்லையில்லாத துன்பத்தையுடைய தந்தொல்லைத்தீவினையாகிய வெந்தி அல்லியிரை நீங்காது தொடர்ந்துசென்றுருழந்து புல்லிக்கொண்டு அபுயிரோடாய்ப் புக்கதோர்மெய்யிலே தானும் புக்குப் பின்னே நின்று அதனை வெரித்துச்சுட்டிடுமென்று கூறினானென்றானென்க. (உஎஅ)

அறவியமனத்தராகியாருயிர்க்கருளைச்செய்யிற்
பறவையுரிழலும்போலப்பழவினையுயிரோடாடி
மறவியொன்றானுமின்றிமனத்ததேகரக்கும்பால
கறவையிற்றறக்குந்தம்மாற்காமுறப்படடவெல்லாம்.

இ - ள். அறத்தையுடைய மனத்தராய்ப் பல்லுயிர்க்கும் அருளைச்செய்வராயின், அந்நல்வினை பறவையுரிழலும் விடாதுநிரியுமாறுபோல அல்லியிரை விடாமற்றிரிந்து கிறிதும் மறப்பின்றித் தம்மாற் காதலிக்கப்பட்டன எல்லாவற்றையுஞ் சுரபியைப் போலக் கொடுக்குமென்று கூறினானென்றானென்க.

மனத்தில் நினைத்ததேகொடுக்கும் பாலவாகியகறவை.

(உஎக)

கெடுமணியூபத்திட்டவழங்கடையாமனீனீர்த்
தொடுமணிக்கூவனைப்பட்டந்துணையொடுநிலைப்பதேபோற்
கடுமணிக்கயற்கனால்காரகாமமும்பொருளுஞ்சிந்தித்
தடுமணியாவிரீப்பாரறிவினாற்றியகீரார்.

மணி - அழகு. மணிக்கூவனை - உவமத்தொகை. கடியகண். மணிக்கயல் - அழகியகயல். மணியடுமாவிரீப்பாரென்றது - வீடுபெறுதற்குரிய மணியுயிரைப் பாழேபோக்குவரென்றவாறு.

இ - ன். அறிவில்லாதார், யாகத்திற்குட்பட்டதறியிலே கட்டினயாமை தான் கிடக்கும்பொய்க்கையையும் துணையையுநினைக்குமாறுபோல, நல்லினைசெய்யாதிருந்து காமத்தையும் பொருளையுநினைத்து ஆவிரீப்பாரென்று கூறினானென்றனென்க.

* “அழகுமெழு தித்திய மடுத்த யாமை - சிழனுடை செங்கயம் புகல்வேட் டாஅங்கு” என்றாரகத்திலும். (உஅ௦)

வீற்றழிவினைசெய்காலன்வரவாள்வலையிற் பட்டார்
சாற்றழிகுவனை மாலையவனாயுந்தனமுநீக்கி
யாற்றிவனாயிற்றேன்றாமறநனிநினைப்பார்செம்பொ
னேற்றழிநெறியினேறியிருவிசும்பாளுநீரார்.

வீற்றழிந்த வினையாவது கொலைத்தொழில். பலதாலும்வெட்டினாற் கேடின்மென் றற்கு வரவாளென்றார். வாள்போல மாறாமற்கொல்லும் வலையிலகப்பட்டாலென் றது - பிறந்தாலென்றவாறு. சாற்றழிதனம் - விழாக்கொண்டாடுதன்மிக்கபொருள். ஆற்றிசென்றவனாயென்றார், பயன்படுதலும் நிலைகுலையாமையும்பற்றி. செம்பொ னீராரென்றது - சுவர்க்கத்தேசெல்லும் பொன்னாகிய வுயிரை யுடையானா. நெறி- தவம்.

இ - ன். ஏழிலேறுபோலே அரிதெனல்கழாது தவத்தாலே விசும்பிலேயேறி அதனையாளுஞ் செம்பொனீரார், காலன்வலையிலகப்பட்டால், மகளினாயும் பொரு ளையுநீக்கி, மலைபோற்றேன்றும் அறத்தைச்செய்ய நினைப்பரென்று கூறினானென்ற னென்க. (உஅ௧)

* வுதநாணாறு, (நித்திலக்கோவை) ௩௬௦: தாமலர்த் தாமரைப் பூவி னங் கண் - மாயிதழ்ஞ் சூவனை மலர்பீணத் தன்ன - திருமுகத் தலமரும் பெருமதர் மழைக்க - ணணிவனை முன்கையாயிதழ் மடந்தை - வார்முலை முற்றத்த துவிடை விலங்கினுங் - கவவுவலத் துறையும் கழிபெருங் காமத் - தின்புறு துகர்ச்சியிற் சிறந்த தொன் தல்லென - வன்பான் மொழிந்த வென்மொழி கொன்னாய் - பொருள்புரி வுண்ட மருளி னெஞ்சே - கரியாப் பூவிற்பெரியோ ரார - வழலெழு தித்திய மடுத்த யாமை - சிழனுடை செங்கயம் புகல்வேட் டாஅங் - குன்னுத லோம்புமதி யினிநீ முன்னெயிற்றுச் - சின்மொழி யரிவை தோளே பன்மலை - வெவ்வறை மருங்கின் வியன்சுர - மெவ்வங் கூர விறந்தனம் யாமே.

என்பது: பொருள்வயிற் பிரிந்து போகாசின்ற தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது. இப்பாட்டினுள் தித்தியமென்பது வேள்விக்குண்டம். இயினத்தை மகன் இளங்கீரனார்பாடியது.

[பிறவிகாறவுரை.]

துன்னிமற்றதத்தைக்கேட்டேதுகினைருப்பற்றதேபோன்
மின்னுத்தாழ்மார்பன்மெய்வெந்தாலினுருகிப்பெண்பா
லன்னப்பார்ப்பன்றுகொண்டதத்திடைவிடுவித்திட்டான்
பின்னைத்தன்கிளைகள் கூட்டம்பெருந்தகைவித்தினுனே.

இ - ன். மின்னுப்போலுந் தானாயுடையமார்பன், அங்ஙனம் அறத்தைத்துன்
னிக்கேட்டு அஞ்சி ஆலிபோலே நெஞ்சுருசிமெய்வெந்து பின்னர் உடுத்ததுகிலிலே
நெருப்புற்றதனை வினாந்து நீக்குமாறுபோல வினாந்து அன்னப்பார்ப்பைப் பெண்
பாலிடத்தினின்றும்விடுவித்து அன்று பிடித்த தடத்தின் நீரிடத்தே போகவிட்டான்;
அங்ஙனஞ் செய்தலாலே, அப்பெருந்தகைமுன்னர்க் கிளைப்பிரிவை வித்தியதேயன்
றிப் பின்னர்க் கிளைகளிடத்துக் கூட்டத்தையும் வித்தினுனென்றானென்க.

இக்காரணத்தாலே விசயையைநீங்கிச் சுந்தையிடத்தே வளர்ந்தானென்றும்,
பின்னர் அவனைச் சேர்ந்தானென்றும் முன்னர்க்குறிஞர். (உஅஉ)

மெய்ப்படுமுதுபுண்ணிப்பான்மேவியமுயற்சிபோல
வொப்புடைக்காமந்தன்னையுவர்ப்பிடுனொழித்துப்பால
யிப்படித்திதுவென்றஞ்சிப்பிறவிநோய்வெருவினானே
மைப்படுமழைக்கணல்லாவாய்க்கொண்டவமிர்தமொப்பான்.

இ - ன். மகளிர் வாய்க்காண்ட அமுதுபோல அவர் நினைத்ததன்மையன
யிருந்தவன், அறங்கேட்டபின்னர் உடம்பிலுண்டாகிய வொடுவைத் தீர்த்தற்குப்
பொருந்திய முயற்சிபோலத் தன் இளமைக்கொப்புடைய காமத்தை வெறுப்பினு
லொழித்துப் பாவத்தையும் இஃது இப்படிப் பெரியதோர் தன்மையையுடைத்தென்
றஞ்சி யிவற்றையெல்லாமுடைய பிறவு நோயை வெருவினென்றானென்க. (உஅக)

ஆளியாற்பாயப்பட்டவங்குளியானேபோல
வாள்விற்றடக்கைமைந்தன்வாய்விட்டுப்புலம்பிக்காம
நாளினுநஞ்சுதுய்த்தேனச்சறையாகுகன்பொற்
ரேளியர்த்துமர்துதாய்தாதவஞ்செய்வலடிகளென்றான்.

இ - ன். அங்ஙனம் வெருவினமைந்தன், நஞ்சிற்கு ஒரிருப்பிடமாகக் காமமா
கியநஞ்சினை நாடோறுநுகர்த்தேனென்று யானேபோலப்புலம்பி மகளிராத்தறந்து
தவத்தைத் தாய்தாகச் செய்வேன்; அடிகளேயென்று கூறினானென்றானென்க. (1)

சிறுவன்வாய்மொழியைக்கேட்டேதோம்ன்னன்னுஞ்சொன்னு
னுதகளிற்றுழுவமற்றுனெளிமுடித்தாயமெய்தி
யறைகடல்வேலிகாத்துனலங்கல்வேற்றாயமெல்லாம்
பெறுதகுபுதல்வர்க்கீந்துபின்னைநீதறத்தியென்றான்

இ - ன். அங்ஙனங்கூறிய அசோதரன்மொழியைக்கேட்டு அரசனுஞ் சொன்

னான்; அஃதீயாதெனின், உழவனே! தாயத்தையெய்திக் காத்துப் புதல்வர்க்கேற
பின்னை நீ துறத்தியென்று கூறினானென்றானேன். (௨௮௫)

கொலைச்சிறையுய்ந்துபோருமொருவனைக்குறுகுவோடி
யலைத்தனர்கொண்டுபற்றியருஞ்சிறையழுத்துகின்றார்
கொலைப்பருஞ்சுற்றத்தாரோபகைவரோவடி.கமொன்ன
விலைப்பருமணியைமுந்நீர்நடுக்கடல்வீழ்த்ததொத்தான்.

தொல்லை - விகாரம்.

இ - ன். அதுகேட்ட அசோதரன், அடிகளே! சிறையினின்றும் தப்பிப்போ
மொருவனைத் தொடர்ந்துசென்று பற்றிக்கொண்டு அலைத்தனராய்ச் சிறையிலே
யழுத்துகின்றார் சுற்றத்தாரோ? பகைவரோ? என்றுகூற, அதுகேட்டவரசன் பெரு
விலைமணியை மூன்றுதன்மையையுடைய நடுக்கடலிலே வீழ்த்த தன்மையையொத்
தானென்றானேன்க.

முந்நீர்க்கு “முந்நீர்ப்பிறந்த” என்ற கவியிற் கூறிலும்.

(௨௮௬)

காதலமல்லமேனாட்கழிந்நமபிறவிதம்மு
ளேதிலம்யாங்கொல்லாமினிக்கொளுமுடம்பினுலு
மாதலாந்சுற்றமில்லையதுபட்டவாறென்றம்பூந்
தாதலர்மார்பனற்புத்தனையாறப்பரிந்துட்டானே.

இ - ன். அத்தன்மையனாகியவரசன், முன்புபோன நம்பிறவர்களில் யாங்க
ளெல்லாம் இவற்குச் சுற்றமல்லேம்; இனிப் பிறக்கும் பிறவக்களானும் யாங்களெல்
லாம் இவற்குச் சுற்றமாகேம்; ஆதலால் நான் சுற்றமென்பதொன்றிலலை; இவற
குப்பட்டவாறுமதுவென்றுகருதியன்பாகிய தனையோம்படியுறுத்தானென்றானேன்க.

தாய்முதலியோரையுங்கூட்டி யாங்களெல்லாமென்றான். அதுவென்றது, தான்
கருதிய கருத்தினே. (௨௮௭)

நம்பொறிகுயிற்றிலல்லான்செய்ததோர்நன்பொற்பாவை
பொற்பொற்கழிவெல்லாப்பொற்களுங்கழல்வதேபோற்
சொற்பொற்றீசாரவெல்லாப்பொற்களுஞ்சொர்ந்துநம்ப
னிப்பொறியின்பகீக்கியிராயிரஞ்சூழ்ச்சென்றான்.

இ - ன். நடத்துதற்குரித்தாகிய நல்ல எந்திரத்தை யுள்ளவருத்து வல்லவன்
செய்தபாவை அந்நம்பொற்குலைய எல்லாப்பொற்புங் குலையுத்தன்மைபோலே யங்
கனத் தனையிரிந்தஅரசனது சொல்லாகிய எந்திரமொன்றுகழலுதலாலே, நம்பன் தன்
னுடைய ஐம்பொறிகள் புலன்களிலேசெல்லும்கேட்டகையும் பாக இல்லின்கண் நல்
வினையானுகருமின்பத்தையுநீக்கி இரண்டாயிரவரசர்கள் சூழ்ந்துசெல்லைத் துறவிலே
சென்றானென்றானேன்க.

சோர்ந்து - சோர.

(௨௮௮)

தணக்குறப்பறித்தபோதுந்தானளைவிடுத்தல்செல்லா
கிணப்புடையுடும்பனாபாதினானீக்கலாது

[பிறவிகளறவுணர்வு.]

மணப்புடைமாலையொழுகுஞ்சொலையேதுவாகக்
கணைக்கவினழித்தகண்ணாற்றுநந்துபோய்க்கடவுளானான்.

இ - ள். வாலையுறப்பிடித்துப் பறித்தகாலத்துந் தான் அளையைக்கைவிடாத
உடம்பையொப்பாபா யாதொருகாரணத்தாலும் இவ்வாழ்க்கையினின்றும் போக்க
லாகாது; இங்ஙனம் அரிதாயிருக்கவும், அசோதரன் முற்பிறப்பிலுந் தவஞ்செய்து
வருதலிற் றந்தகூடறியஒருசொல்லே தறவிற்குக் காரணமாகக்கருதி மகளிரைத்
துறந்துபோய்க் கடவுளாயினென்றானென்க.

வினத்தைப் புடையேட்டைய. மணத்தைக்கூடதேவையுடையமலை. ஒருசொ
லென்றது, “வினக்கியவீத்தொய்” என்றதனை. (உஅக)

தாமமாந்தணங்குநாறுஞ்சுரும்புசூழ்தாரினுனுர்
தாமமாரொடியிலேம்பாற்சயமதித்திருவுமாரந்த
காமமாசுண்டபாதங்கதிர்வளைத்தோளினுரு
காமகாற்கதியுமஞ்சிநற்றவத்துச்சிகொண்டார்.

அணங்கு-தெய்வம். தாரினுன்-பவணமாதேவன். சயமொயாகியதிரு - அவன்
நேலி. காமமாகிய மாகிலேதழும்பிய தோளினார் - அசோதரன்தேவமார்.

இ - ள். அவன் கடவுளானபின்னாற் தாரினுனுஞ் சயமதியுந் தோளினாரும் காற்
கதியிலுஞ் சேற்றக்குச்சி நற்றவத்தின்முடிவைக் கைக்கொண்டாரென்றானென்க. ()

வேறு.

ஆசாரநாணத்தவஞ்செய்தலாக்கற்பகத்தார்ச்
சாசாரனென்னுந்தகைசாலொளித்தேவர்கோவாய
மாசாரமாயமணிவானுலகாண்டிவந்தாய்
துசாரந்தவல்குற்றுகுறம்புநலத்தாரொடென்றான்.

சாசாரன் - ஸஹஸ்ராரன். சாரம் - ஸாரம். துறும்பும் - ஒழுதும்.

இ - ள். அங்ஙனங் கடவுளாகியநீ தவத்திற்குக்கூறிய ஒழுக்கநாணத் தவஞ்
செய்து அதனாலே கற்பகத்தாரையுடைய சாசாரனென்னும் இத்திரனாகி ஆண்டு கைத்
தாரோடு வந்தாயென்றானென்க.

வந்தாயென்றது, அவதரித்தலை. தேவருலகின்கண் துகளும்பமும் யானாச
ரப்பெற்றிலென்னெனும் அவாவற்றலன்றி ஈண்டு வீடுபெறுதலின்றென்பது உணர்
தற்கு இத்திரனாய் வந்தாயென்றான். எனவே எல்லாவவாயுமற்றது வீடாயிற்று.
முற்பிறப்பிற் நேவியரானவரே யிப்பிறப்பிலுந் தேவியராய்வந்தாரென்று ஈண்டுச்
சாரணக்கூறுதலின், முன்னர்க் கனவில் என் முத்தணிமாலையுங்கக் கண்டாரென்
முணர்க. (உகக)

மின்னூர்சிலம்பிற்சிலம்புந்ருரலன்னமேனான்
மன்னுபிரித்தாய்பிரித்தாய்கிறவைத்தனான்

பொன்னுமார்பசிறைப்பட்டனைபோலுமென்ற
னின்னுப்பிறவிப்பிணிக்கின்மருந்தாயசொல்லான்.

சிலம்புபோலஒலிக்கும்.

இ - ள். மருந்தாயசொல்லான், மன்னு! முற்பிறப்பிலே அன்னப்பார்ப்பைக் கணையினின்றும்பிரித்தாய்; அத்தீவ்ணையாலே நீயும் இப்பிறப்பிற் கணையினின்றும்பிரித் தாய்; பொன்னுமார்பனே! முன் அதனைக்காவல்செய்துவைத்த தீவ்ணையாலே நீயும் ஈண்டுச் சிறைப்பட்டாய்போற் பிறர்க்குத் தோன்றினுயென்றனென்க.

பிறரிடத்துவளர்ந்தமை குறிப்பானுணரக்கூறினாராதலிற் கூந்தையைப் பிற ரென்று கூற்றாக்கூறாயினார். போலுமென்பது * “வேறுபட வந்த வுமம்தோற் றம்” என்னுஞ் சூத்திரத்தடங்கும்; ஒப்பில்போலியன்று. இதனைத் தற்குறிப்பேற்ற மென்ப. சிவசுற்றுச்சிறைப்பட்டதன்மையின்மை, † “விலங்கிலவல்லுமிழம்பூணன்” என்னுங்கலியிற்கூறினார். ஈண்டுச் சாரணர், “சிறைவைத்ததனாற்றைக்கிறைப்பட்ட னைபோலும்” என்றுகூறிய சிறையென்னுஞ்சொல்லும், முன்னர்க் கூறிப்போந்த கட் டென்னுஞ்சொல்லும் பரியாயச்சொல்லன்றி வேறுவேறு பொருடருஞ்சொற்களாம்; என்னை? இத்தமிழ்ப்பாடையில் உலகவழக்காகிய இயற்சொற்களில் ஒருவினையை யுணர்த்துதற்கு ஒருசொல் வழங்குதலன்றியிருசொல் வழங்காமையின். சிறையென் பது - தடுத்துக்காத்தலை யுணர்த்தும்; முன்னர் “அருஞ்சிறை” என்றதற்குப் பின் னர்க் “காவல்செய்துவைத்தவர்கள்” என்றமையால். அன்றியும், ‡ “சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யும்” § “சிறைபணி யுடைந்த சேயரி மழைக்கட” “கொலைச்சிறை யுய்த்து போரு மொருவனை” என்றாற்போல்வன பிறவற்றானும், சிறைக்கால், நீர்ச் சிறையென்னும் வழக்கானுமுணர்க. இஃது ஆகுபெயராய்ச் சிறைவைத்தானென் றுற் சிறைக்கோட்டத்தையுணர்த்துமாறுமுணர்க. இதற்குக்கொல்லுதல், அகப்படுத் தல், தகைதலென்றாற்போல ஆசிரியன் முழுவதுஉத்திரித்த திரிசொற்கள் பரியாயச் சொற்களாம்; இதற்குச் சிக்கலென்பது திசைச்சொல். இனித் கட்டினுனென்னுஞ் சொல், உண்டான், வந்தான், போனானென்பனபோலப் புடைபெயர்ச்சித்தொழி லுணர்த்துஞ்சொற்கு வேறோர்சொல்லின்றிநிற்கும்; இதற்கு வீக்கினன், பணித் தான், யாத்தானென்றாற்போல ஆசிரியன் முழுவதுஉத் திரித்துக்கொண்ட வினைத் திரிசொற்கள் பரியாயச்சொற்களாம். இது பசுவின்மூலையைக்கட்டினான், பாம்பின்வாயைக்கட்டினானென்றாற்போலப் புடைபெயர்ச்சித்தொழில் புலப்படாமலும் நிற்கும்; இவ்விரண்டசொல்லும் வேறுவேறுபொருடருதலின், ஒன்றற்கொன்று பரி யாயமாகாமையிற் சாரணர்கூறிய சிறையென்னுஞ்சொல்லிடத்துக் கட்டென்னுஞ் சொல்லின்பொருள் பிறத்தலின்மையின், முன்னர்க் கட்டென்றுகூறியது ஈண் டைக்குப் பொருந்தாதாயிற்று. ஈண்டு இவர்கூறிய பாவம் காரணமும், ஆண்டுச்

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், உவமவியல், ௩௨.

† பதுமையாலிலம்பகம், ௨.

‡ திருக்குறள், வாழ்க்கைத்துணைநலம், ௭.

§ துணுத்தோகை, ௮௬: சிறைபணி யுடைந்த சேயரி மழைக்கட - பொறை யரு கோயொடு புலம்பலைக் கலங்கிப் - பிறருக் கேட்டுக் குளர்கொல் லுறைநெற் - தா டை துற்றங் கூடிர் யாமத் - தானுளம் புழம்புதொ றுழம்பு - நாகலில் கொடுமணி நல் கூர் குரவே.

[பிறவிகாறவுணா.]

சிறைப்பட்டது காரியமுமாகவே கோடல்வேண்டவீழ் சிறைப்பட்டானென்றே யா
ன்கிம் பொருள்கூறுவதன்நீக்கட்டுண்டானென்று பொருள்கூறலாகாமையுணர்க. ()

வேறு.

மஞ்சிவாமணியவாயநையமாதவன்
வஞ்சமியிறவுணாபொதிந்தவாய்மொழி
யஞ்சினனிருந்துழியமடிவீழ்த்தென
நஞ்சுமிழ்வேண்னாநகர்கவீழ்த்தென.

பயன்றநதவின், மஞ்சகூற்றின்.

இ - ள். சலிப்பற்றமாதவன் மூலகூறிய அறவனாயாலே, வேவ்னான், அரசாட்சி
யையஞ்சியிருந்தவளவிலே, உமிழ்ந்தஞ்சைப்பொதிந்தவாய்மொழியவனடுங்கும்படி
வீழ்த்தென்க.

நஞ்சைப்பொதிந்தவாய்மொழியென்றது - தீவினையாற் சிறைப்பட்டதன்மை
கூறியதனை. அதுவும் அமபுவிழ்ந்தவிடத்தினின்றும் போதற்குப் பிறர்களுக்குமாறு
போலே அரசாட்சியைக் கைவிட்டுப்போதற்கு நடுங்கும்படி வீழ்த்தென்க. (உகக)

வாரணிமணித்துடிமருட்டுநுண்ணிடைக்
காரணிமயிலரைகுழக்காவல
னாரணிமணிமுடியிறைஞ்சியேத்தினான்
சீரணிமாதவர்கெழும்பொற்பாதமே.

காரணி - காராவுண்டானவழகு

இ - ள். அதுகிட்டவளவிலே, காடலன், தேவியா குழுவணங்கிறிற் பாதவர்
பாதத்தை முடியாலேயிறைஞ்சியேத்தினென்க. (உகச)

நலத்திருமடமகணயந்தாமரை
நிலத்திருந்திருசுடாநிமிர்ந்துசெல்வபோ
லுலப்பருந்தவத்தினலோங்குசாரணா
செலத்திருவிசுமொளிகிறந்ததென்பவே.

திரு - தாமரைக்கடை.

இ - ள். தாமரைப்பூவையுடையவிடத்தே சாரணரிருவருமிருந்து ஞாயிறுந்
திங்களுஞ்செல்வனபோல விசும்பிலேசெல்ல, அவர்திருவொளி அவ்விசும்பெங்குஞ்
சிறந்ததென்க. (உகடு)

பிறவிகாறவுணாழ்ந்திற்று. கவி, ௪௬.

நாயத்தீர்வு.

சாரணர்போயபிவ்சாந்தமேந்திய
வாரணிவனமுலைவஞ்சிக்கொம்பனார்
போரணிபுலவுவேழ்கண்கள்பூத்தன
நீரணிகுலனைநீர்நிறைந்தபோன்றவே.

இ - ன். சாரணரிருவரும் போயபின் தேவியர் நீரணிகண்கள், பூத்தனவாயவ
ருவனை நீர்நிறைந்தனபோன்றனவென்க.

இனித் துறப்பனென்றஞ்சி நாமல்கன. (உகச)

பொன்வவாரிலாக்கதிர் பொழிந்துபோர்த்தபோற்
மென்வவாச்சந்தனந்நிலைக்குமாற்பினாய்
மின்னிவநுசுப்பினுமெலியமெல்லவே
யின்னுனாகொடான்கொடிக்கோயிலெய்தினான்.

இ - ன். மேருயிலே நிலாத் தனது கதினைச்சொரிந்து அதனை மறைத்தாற்
போல மலயத்திற்சந்தனங்ஈட்டுந்து பயன்கொண்டமார்பினான், தேவியர்வருந்த இன்
னுனாகொடானுய் மெல்லக் கோயிலைச்சேர்ந்தானென்க (உக௭)

அஞ்சுனாபொழிந்தபாலன்னமென்மயிர்ப்
பஞ்சிமெல்லணையின்மேற்பரவையல்துலா
மஞ்சிவந்மதிமுகமமுங்ககையகினார்
நஞ்சுயிர்த்தணர்நலன்கிரித்துநையவே.

மடிசொரிந்த பாலெனவே தனையுண்மைபெற்றும்.

இ - ன். அப்பொழுது தேவியர், நஞ்சுனா வையதயிர்த்து னையமழங்க
அரசன்றோளனைத் துயிலாது துனாபோலும் பஞ்சணமேலே வைவனொருன்க. (1)

வேறு.

வெள்ளையிற்றாவுமேயந்தமிச்சிலின்மெலிந்துமேயர்
புள்வயிற்பிறந்தபுட்போலொன்றலாதுதாத்தமேற்றார்
கள்வயிற்றலந்தகோதைக்கலாபயில்லுமிழமல்கு
லொள்ளையிற்றவர்கள்பொன்பூத்தொளிமணியுருவநீத்தார்.

கள்ளை வயிற்றிலேயலந்த மாலையினையுங் கலாபத்தினது ஒளியைக்காலுமல்கு
லினையுமுடைய எயிற்றவர்கள். மேகப்புன் - வானம்பாடி.

இ - ன். வானம்பாடிமேகத்துப்பிறந்த தளியையேகச்சிப் பாமொறுபோல அர
சனுள்வயிற்பிறந்த அளிபொன்றமல்லாதனவற்றை யுடாத்தவறியாத தேவியர்,
பாம்புமேயந்த குறைமதிபோல் ஒள்கெட்டுப் பசத்து மணிகளினுருவைக் கைவி
ட்டாரென்க. (உக௭)

[தாயத்தீர்வு.]

கிளிச்சொலினினியசொல்லாரகிண்கிண்சிலம்போடேங்கக்
குளித்துநீரிரண்டுகோலகொழுங்கயல்பிறழ்பவேபோற்
களித்துநீர்சுமந்துவாட்கண்கலாய்ப்பிறழ்ந்தலமந்தாட
வளித்ததாரலங்கலாழியவய்றுறவுரைத்துமன்றே.

இ - ள். அத்தேவியருடைய கிண்கினியுஞ் சிலம்பு மேங்க, வாட்கள் ஆட
முன்னரளித்த அரசன்றறவை யினிக் கூறுதுமென்றாரென்க.

இரண்டெயல் நீரிலேகுளித்துப் பிறழ்பவைபோலக் கண்கள் களித்து உவகைக்
கண்ணீரைச்சுமந்து பிறழ்ந்து சலாய்த்து அலமந்தாடவென்க. அலங்கல் - ஆழிக்
கடை. (௧௦௦)

புனைமருபபழுந்தக்குத்திப்புல்லியொடுபொருதுவென்ற
களைஞரவருமுசேற்றக்கதழ்விடையுரிவைபோர்த்த
துளைஞரன்முரசத்தானைத்தோன்றலைத்தம்மினென்ற
னனைமலரலங்கற்கண்ணிரந்தனூந்தொழுதுசேர்ந்தான்.

இ - ள். அத்துறக்கின்றவரசனுஞ் சேவனகொம்பு அழுந்தக்குத்திப் பொருது
வென்ற உருமுப்போலுஞ்சேற்றத்தையுடைய ஏற்றினுரியைப்போர்த்தமுரசையுடைத்
தாகிய தானையையுடைய நந்தனைக் கொண்டுவருவீராகவென்றான்; அவனும் வந்து
தொழுது சேர்ந்தானென்க. (௧௦௧)

தொடியனாயிலங்கல் மாபிற்குங்குமக்குன்றமன்ன
னடிபலிந்தருளுவாழியரசருளரசவென்னப்
பந்தினவெஞ்ஞாநப்பைத்தலைபனித்துமாழ்க
விடியமிழ்முரசுநாணவின்னணமியம்பினுனே.

வெற்றிக்கொடியெடுத்தற்குக் காரணமான மாபு. ஒழுங்குபடவணிந்த அலங்
கலமாம். பாம்பின்நிலை நடுங்கியங்க இடிக்கும் இடியோசையைப்பிறப்பிக்கும்
முரசம்.

இ - ள். அவ்வரை தொழுதுசேர்ந்தவன் பின்னர்க் குன்றமன்னுடைய
பணிந்து, அரசனே! நினைத்தகாரியத்தை யருளிச்செய்வாயாகவென்ன, அவனும்
முரசநாண இன்னனஞ் செப்பினுனென்க.

அது மேற் கூறுகின்றார். வாழி - அசை.

(௧௦௨)

ஊனுடைக்கோட்டுநாகாங்குரிமுகவேற்றையூர்த்து
தெனுடைக்குவளைச்செங்கேழ்நாகிளந்தேனாபுல்லிக்
காணுடைக்கழனிச்செந்நெற்கதிர்னைத்துஞ்சுநாடு
வேன்மிடைத்தானைத்தாயம்விறற்றிருந்தாண்மோவென்றான்.

இ - ள். ஊனையுடைத்தாகிய கோட்டினையுஞ் சுரிமுகத்தினையுமுடையந்தை
வாம்பிறறுயின்ற ஆவின்னதேற்றினையுஞ் செங்கேழ்நாகினையுமேறி இளந்தேனாயின

யும் புல்லிப்போய்க் குவளைக்கழனியிற் காட்டினுந்நன்மையையுடைய செந்நெற்கதி
ரணையிலேதுயிலும் நாட்டையும், மற்றுமுள்ள தாயத்தினையும் வருத்தமின்றி யாள்
வாயாகவென்றானென்க. (௧௦௧)

கரும்பலாற்காடொன்றில்லாக்கழனிகுழம்பழனநாடுஞ்
சுரும்புலாககண்ணிவிண்ணோர் துறக்கமும்விட்டுவோண்டே
னரும்புலாயலர்த்தவம்மென்றாமலாயனையபாதம்
விரும்பிபான்வழிபட்டவ் றொழுவதென்வாழ்க்கையென்றான்.

பதனம் - நீர்நீலம். அரும்புலாயலர்த்த - அரும்புநெட்டித்தலாதது.

இ - ன். அதுகேட்டவர்தன், காஞ்சி துறக்கமும் வீதிம. எய்திவாழும் வாழ்க்கை
யான்கேண்டேன்; அடையெனக்குவன்? யான் வேண்டுக. சின்பாதத்தையரும்பி
வழிபட்டு வாழ்வதன்றோவென்றானென்க.

இனி வற்புட்டுவாழ்வதன்றோவென்வாழ்க்கை, பவனட்டனென்றாமல்.

தூன்றெனமருண் டகோலமாய் வணங்குகுழாங்கொட்டினுஞ்
சென்றுமொய்த்த மிரும்பானைச்சீவகா கிணையகம்ப
மன்றல்லிந்நிருந்துமின்னுடனிரிசுவா னையிடுதலா
டுனோ றுமற்றரசுவெண்ட டனுவ படுதலெண்டினுனே.

மலையென்றமருண்டு வணங்குகேனும் - சென்றமொய்த்தது, அரும்புலாயலைய
யுடைய நம்பி. பதாளன் - அரசன்.

இ - ன். அங்குளங்குதனை நெட்டின் அமரம்கு சீவகம் வணங்கினும்,
அரசனுக்கருத் தருவையும்கொன்னென்க. (௧௦௨)

பொல்லுடைமதாருமேனும்பொள்ளலையுடையபென்பொல்லா
வையுடைமருப்பினல்லால்வா ரொன்றடக்ககைவையா
தொல்லுடையருமுப்போன்றிலப்பட டுதான்நினைவெய்த
சல்கழித்துக்கங்காக்குகாணையக்கொணாமியென்ன றான்.

இ - ன். அதுகேட்டவர்தன், இவ்வடையின்மேற் செருந்தப் பொல்லுடைத்த
யிருக்குவாயினும் உன்னுடையயித்திராமம், அதனால் இப்பருவத்திற் தடுத்தமென்
றெண்ணி யாந்தற்குங்காலத்திற், உருமுப்பொன்று ஒலியுடையவாரணம் நீலம்
வீழாமல் தன்னைத்தாங்குமா வலியையுடைய மருப்பினன்றி வேறொருபுத்துக் கையை
வையாது; அதுபோல யாரும் அரசனைத் தாங்குதற்குரிய சச்சந்தன்மெல்லாநிலை
வைத்துமென்றாகருகி அவனைக்கொணார் எனென்க.

ஊனைத்தின்னும் கொடுவர்களை

(௧௦௩)

கழுமணியாரமார்ப்பா ராவான்மக்களாகியபொ
வெழுளாளர்களையநினைப்போ னினையவாசுடமுண்டமுத
பமுமலாக்கொம்புபோலுந்தந்தகாட்டயந்தநம்பி
விழுமலாப்பிழனி ஊனைவிந்நிரி இவிரியுந் கொன்னான்.

தரயத்கீவு

கழுமணி - யின்னேதவ்வாறெது சின்னேடாண்மக்களெனாக முழுதும் மலையு
வெய்கொம்பு சததை முழுவர்ப்பயந்த நமசி

இ - ன் னாவலன் நனமகக் கில் இனையவாதவக ள் ள் மூத்தநம்பியாகிய சசு
சுத்தனை வீற்றிருத்தி தூலவந்தயாற் கூ - 1 ஸ்தல ஏனக

மேல் முடி குட்டி வீற்றிருந்தவர்கள் வீற்றிருப்பது இந்நதகாலத்தாற் கூறி
விட, இயற்கைப் பரி (1908)

பாஸலிபர'துமேயுமா'நிகு ஸவளா'நிமலலாகு

கோலம் லோயட்டர் தகதுவாடுடைப்பு நுஞ்சநோக்கி

பாலவீனோ & குணைய நன்னொட்டி ஸ்வரோட, தந்தையோம்பின

மேலவ்னையா தவ: பமவே: கம: றில்லை கண்டாய்

தலைப்பம் : கதாபாஸ்காசெ

இ - ள் அவனெவ்வாறு உட்கார்ந்தான், பெருமேரவர் யுகொலலாம் தின
குடைநி வீடு சடங்கு ம பிற்பது அநின் உகர்வுவிபாயமாறிகாத்து அமைச்சரை
யம் அசுரையர் பிற்தா பட்டிலையாயின, திரைச மேலுண்டாகாதவன்யம் வே
ல்கொண்டானாளுள் :

பெருநகரம் நம் பெருமுகம் சந்திப்பை (க02)

வாழ்வு உடல் சேதம் (நுரவியைச்சம்பாதி) தடுப்பதற்கு

காயசுதெரிக ரீதிபுதுநாகரீதியேயில்

மாண்புமிகு உறுப்பினர் அம்மையாண்டி கோரி

சிந்தனை மீட்டிவிடும் நெய்நீர் திட்டு வறுகாது (குமரம்பே.)

[illegible]

நெல்லுக்குப் பட்டை தாக்கெல்லா நீ முயிர் தண்ணீர் கொடுப்பாய்

புலவாயி பாவாகம் து பொரு கு டு கப லல கு னாட் கை

மலலா, களி, துமாலை, வண்ணகுடை, வான்கண்டாடி

உலவியுள் றதல், தன்னுண் டவேனமபுயல் (நா.)

இது என் மட்டுமே உத்தமமாகக் கொள்ளும் கொள்கையாக, நீருழையா, இவ்
விரண்டும் யானை உழ்வான் உருகும் விரலில் அலாகுதல் உத்தமமாக மனனாகா
உண்ணாநெடுக (கரு)

ஆ.வலகு கழகம் ராஜ்யபேரணி தஞ்சாவூர்

மேலும், தலைவர் அவர்களின் கருத்துப்படி உடனடியாகவே

மூர்நிலமறிதழெற்றாநூர்மேன்முறிந்துவிழுந்
தார்நிலமார்பவேந்தர்தன்மையுமெனதாமே.

வலம் - இடம். அலைகின்றமணி.

இ - ன். தாருக்குநிலமாகியமார்பனே! ஊரவல்லவன் நேரை ஒத்தநிலத்திலே
பூருமாயின் மிகப் பலகாலநடக்கும்; அதனை பூருநிலமிதுவென்று அறியாதாருமா
யின், அதுவுமுறிந்து தானும்வீழும்; அத்தன்மைத்தாம் வேந்தர்தன்மையுமென்ற
னென்க.

என்றது - வேந்தர் அரசை யாளுமுறைமையினுளின், அது நீடுநடக்கும்; அவ்
வாறு ஆளாராயின், அதுவுக்கெட்டுத் தாமும்வீழ்வென்றானும். (கக்க)

காய்ந்தெறிகடுங்கற்றன்னைக்கவுட்கொண்டகளிற்றுபோல

வாய்ப்தறிவுடையராகியருளொடுவெகுளிமாற்றி

வேந்தர்தாம்விழைபுலெல்லாம் வெளிப்படார்மறைத்தல்கண்டாய்

நாந்தகவுழுவரேநேரன்பொருளாவதென்றான்.

இ - ன். ஏறே! வேந்தர் அருளொடு அறிவுடையராகி ஒருவனைக் காய்ந்தெறி
யுங்கலிலைக் காலம்வருமளவுக் கவுளிசேமறைத்துவைத்த களிற்றுபோலே பகைவர்
மேற்சென்ற கோபந்தோன்றாராய்ப் பொறுத்தாரென்று அவருட்கொள்ளும்படி யத
னைக் காலம்வருமளவுமாற்றி, அவர்தாம் விரும்புவனவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்து
கொடுத்து அவரை யழிக்கின்றவெண்ணத்தை மறைத்தல்காண் அவர்க்கு நன்பொரு
ளாவதென்றானென்க.

* “களிற்று கவுளடுத்த வெறிகற் போல-வொளித்த துப்பினை” என்றாற்பிறருப. (1)

குடிபழியாமையோம்பிற்றகொற்றவேண்மன்னர்மற்று

னடிவழிப்படுவர்கண்டாயரும்புகழ்க்கெடுதலஞ்சி

நொடியிலோரெழுத்தும்பொய்யயதுண் கலைந்தநீர்த்திக்

கொடியெடுத்தவர்க்குரல்குகொழிந்துணர்குமரவென்றான்.

இ - ன். திங்கைநீக்கி நன்மையையுணர்கின்ற குமரனே! புகழ்க்கெடுதலையஞ்
சிப் பொய்ம்மொழியோரெழுத்தையுங்கூறுதேகொள்; கலைகளாகிய கடல்களைநீந்தி
வெற்றிக்கொடியையெடுத்த அமைச்சருக்கு எப்பொழுதுமருள்; இவையெயன்றிக்

* புறநானூறு, ௩௦: செஞ்ஞா யிற்றுச் செலவு மஞ்ஞா - யிற்றுப் பரிப்புமப்
பரிப்புச் சூழ்ந்த - மண்டில மும்வளி திரிதரு திசையும் - வறிது நிலையு காயமு
மென்றிவை - சென்றளர் தறிந்தோர் போல வென்று - மினைத்தென் போரு முளரே
யினைத்து - மறிவறி வாக்கச் செறிவ்னை யாகிக் - களிற்று கவுளடுத்த வெறிகற் போல-
வொளித்த துப்பினை யாதலின் வெளிப்பட - யாங்ஙனம் பாடுவர் புலவர் கூம்பொடு-
மிசைப்பாய் களையாது மிசைப்பார் தோண்டாது - புகார்ப் புகுந்த பெருங்கலந்
தகாஅ - ரிடைப்புலப் பெருவழிச் சொரியுங் - கீட்ப்பெ றுரத்த நாகுகிழ வோனே.

திணை-பாடாண்டிணை. துறை-இயன்மொழி. சோழனலங்கிள்ளியை உறை
பூர் முதுகண்ணன் சாத்தனார் பாடியது.

தாயத்தீவு.

குடிமக்கள்பழியாமற் பாதுகாப்பாயாயின், பின்னை மன்னர் நின்னடியிடத்தே வீழ்
வர்களுென்றானென்க. (௩௧௩)

சேனடந்தாங்குமோடிச்செவ் றுலாய்ப்பிறழும்வாட்கண்.
மான்மடநோக்கின்மாதர்மலைநாட்பயந்தமைந்தல்
கானடந்தனையமான்மேற்க்காணையைக்காவல்மன்னன்
றனுடனணிந்துதன்போலிளவரசாக்கினானே.

உம்மை-இசைநிறை. கானடந்தனைய-காற்று லிசைகொண்டுநடந்தாற்போன்ற.
இனித் தன்கால்நடந்தாற்போல மனங்கருதியதே செய்யுமென்றுமாம் கானடந்
தனையகாளை - சுதஞ்சனன்.

இ - ள். சேனடந்தாங்குப் பிறழும் கண்ணினையும், மான்போலுநோக்கினையு
ம், காதலையுமுடைய குணமலை முதற்பயந்தமைந்தனாகிய காளையைச் சீவகன்ருன்
சச்சந்தனுடனே கூடியிருந்து பட்டக்கட்டித் தான் கந்துக்கடனூளில் இளவரசா
யிருந்தாற்போல இளவரசாக்கினென்க.

என்றது - தன்குலத்திற்கேற்ற நுகர்ச்சியையெய்தும் அரசவரிமையை (௩௧௪)

கூரெயிறணிந்தகோவைக்கொழுங்குளிக்கோலச்செவ்வா
யேரணியமயிலஞ்சாயல்க்கணையி ன்றசிங்கஞ்
சிருடைச்செம்பொற்கண்ணிச்சிறுவனைச்செம்பொன்மாரி
பேரறைந்துலகமுண்ணப்பெருநம்பியா நவென்றான்.

இ - ள். செவ்வாயினையுஞ் சாயலையுமுடைய இலககணையின்ற சிங்கமாகிய
சிறுவனை உலகெல்லாம் நிற்புகழைச்சாற்றி நீசொரிசின்ற பொன்மழையைநுகரும்
படி பெருநம்பியாயிருப்பாயாகவென்றானென்க.

என்றது - சச்சந்தனுக்குப்பின்பு கோவிந்தனரசாளுப்படி யுரிமைகொடுத்தா
னென்றவாறு. (௩௧௫)

தன்கழறொழாதமன்னாநாளுசுமந்தேந்தநின்ற
பொன்றிகழுருவிறம்பிபுதல்வனைத்தந்துபோற்றி
மின்றிகழமுடியுஞ் சூட்டிவிற்திரீஇவேந்துசெய்தான்
குன்றுடன்குழியுடோலுங்குஞ்சரக்குழாத்தினானே.

குஞ்சரக்குழாத்தினான் - சச்சந்தன்.

இ - ள். சீவகன், தன்னடியை முன்பு பணியாதமன்னர் பின்புவணங்கித் திறை
யாகவெடுத்த பொன்னாற்செய்த பூண்விளங்கும்படி வில்லையுடைய நந்தட்டன் புதல்
வனையழைத்துக் குறுநிலமன்னர்க்குரிய அரசாட்சியிலே யவனிற்கும்படிபோற்றிவீ
றிருத்தி, தன்மகன் சச்சந்தனை முடியுஞ்சூட்டி வேந்தாக்கினென்க.

* “படையுங் கொடியும்” என்னுஞ்ஞத்திரத்தான் அரசர்க்கே முடிசூறியமை யானும், † “வில்லும் வேலும்” என்னுஞ்ஞத்திரத்தான் மன்பெறுமரபினோர்க்குமுடி சூறையானும், ‡ “அந்த னுளர்க் கரசுவரை வின்றே” என்னுஞ்ஞத்திரத்தான் அரச சிலவழி அந்தணரே அரசியல்புண்பரன்றமையானும், ஈந்தட்டன்புதல்வனை முடி சூட்டினுனென்றல் பொருந்தாமையுணர்க. (௩௧௬)

நிலஞ்செதினெடுக்குமானேற்றித்திலம்வினைந்துமுற்றி
நலஞ்செய்தவைரக்கோட்டநாறுமும்மதத்தநாகங்
குலஞ்செய்தகுமரர்க்கெல்லாங்கொடுத்தனனியுநாடு
முலஞ்செய்தவைரக்குன்றமோரிரண்டினையதோளாள்.

செகின் - தூளி. குலஞ்செய்த - குலத்தையுண்டாக்கின. இனித்திறஞ்செய் தென்று பாடமாயிற் கூறுபடுத்தியென்க. உலத்தாற் றொழில்செய்ததோள்.

இ - ன். தோளான், தோர்க்களையும், கோட்டினையும் மதத்தினையுமுடையவாகிய யானைகளையும், நிகியையும். நாகுகளையும் ஒழிந்த குமரர்க்கெல்லாங் கொடுத்தா னென்க. (௩௧௭)

நூற்கிடங்கொடுத்தகேள்விநுண்செவிமண் கொண் ஞாட்டில்
வேற்கிடங் கொடுத்தமாபின்விலவலான்றோழர்மக்கள்
நாற்கடல்லாளாகக்கூருகம்பிதன்கண்களாகப்
பாற்கடற்கேள்வியாணப்பழிப்பறநாட்டினுனே.

நூற்கேள்விக்கு இடங்கொடுத்த நுண்செவியினையும், மண்ணைக்கொள்ளும் மொ ரிடத்தே வேலுக்கிடங்கொடுத்த மாபினையுமுடையதோழர்.

இ - ன். வில்வலான், தோழர்மக்களாகிய தூயநூற்கேள்வியை யுடையானாச் சச்சந்தனுக்குக் கண்களாக நாட்டினுனென்க.

என்றது-தன்றோழர் தனக்குச்செய்த தொழில்களை யவாய்க்களு மிவறகுச் செய் கவென்றானென்றவாறு. (௩௧௮)

காவலரகலமென்னுங்கழனிபுளுமுதுகாமர்
மாவலம்வினைத்தகோட்டுமழுகளிற்றரசனனனார்
பூவலர்கொடியனாரைவிடுக்கியகோயில்புக்கான்
நூவலரொலியலார் தம்வலக்கண்குடித்தவள்ளே.

மாவலம்வினைத்த - திருத்தங்கும் வெற்றியைவினைத்த; மாபெருமையுமாம்.

இ - ன். களிற்றையொப்பான் றன்றேவியரையில்லறத்திற் பற்றைவிடுவித்தற் றுக் கோயிலிலேபுக்கான்; ஆண்டு அவர் வலக்கண்கள் துடித்தனவென்க.

செல்வச்செருக்கின்றிச் சாரணர்கூறிய அறத்தின்வழிச்சேறலிற் கடாமின்றிப் பாகன்றோட்டியை நீவாத களிற்றினையும், புதல்வர்ப்பயந்து பயன்கொடுத்தலிற்

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், எக.

† “ ” ” ” அக.

‡ “ ” ” ” அக.

[துறவுணர்த்தல்.]

பூவலர்ந்த கொடியையுமுவமித்தார். தாவலரொலியல் - நுய்தாக அலர்ந்தமலை.
இனித்தாவலர்கொடியறொன்று பாடமோதி, அழிகின்றகொடியனையாரென்றுமாம்,
தாவுதல் - அழிதல்.

(௩௧௯)

தாயத்தீர்வு முற்றிற்று. கவி, ௨௪.

துறவுணர்த்தல்.

செம்பொனும்செறியவேய்ந்துதிருமணிமுகம்கொண்ட
வெம்புநீள்கடருஞ்சென்னிலங்கியமாடமெய்தி
யம்பொனும்செய்தபாவையனையவர்த்தம்மினென்றான்
பைம்பொனல்லவளர்க்கப்பட்டபனைதிரண்டனையதோளான்.

பொன்னுலவேய்ந்து மணியால் முகம்கொண்டமாடம்; ஞாயிறும் விலங்கிப்போ
கப்பட்ட சென்னியையுடையமாடம்.

இ - ள். தோளான், மாடத்தைச்சேர்ந்து தத்தம் பொருண்மிகுதியாற் செல்வ
நன்றென்று துணியப்பட்ட பாவையனையாத் தம்மினென்றானென்க. (௩௨0)

வேறு.

௪. தின்பளிதமலைத்திரடாமந்திகழ்திம்பூ
நன்கொளியெய்தாமதும்பூநவீந்தாமம்
பொன்றெளித்தாமம்புரிமுத்தமிளிர்ந்தாம
மின்றெளித்தமின்னுமணிவீழ்ந்திரடாமம். (௩௨௧)

௨. ஈன்றமயில்போனெடியதாமததிடையெங்கு
மான்றுமணம்விம்முபுகைமல்கிநுனையேபோற்
ரோன்றுமணிக்காலமளித்தாவணையின்மேலார்
மூன்றுலகம்விற்றகுமுலைமுற்றிழையினாரே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். அங்ஙனமழைக்கின்ற அரசனேவலர் செல்கின்றகாலத்து, ஈன்றமயில்
போலு முற்றிழையினார், தின்னப்படுகின்ற நூப்பூர்வொழுங்காற் நிரண்டதாமம்,
தீம்பூ மிகவுமொளியெய்தாமம், பூந்தாமம், பொற்றகட்டை யொப்பஞ்செய்ததாமம்,
முத்தத்தாமம், மின்னென்றுதெளிவித்த மணியினது மின்னுத்தங்கியதாமம் ஆகிய
இத்தாமங்களினிடையே கிடந்த மணிக்காலமளியில் விம்மு புகைமல்குகையினாலே
மணமெங்குமயங்கி நுனையேபோற்றோன்றுமணியின்மேலாராயிருந்தாரென்க. ()

இன்னதருளென்றினையேர்த்தநிமிர்ப்ப
மின்னினிடைநோவமிளிர்மேகலைகண்மின்னப்
பொன்னரியகிண்கிணியும்பூஞ்சிலம்புமேங்க
மன்னனடிசேர்ந்திறைஞ்சிவாழியெனநின்றார்.

இ - ன். அவர் அங்மனமிருந்தவளவிலே, சென்றவியை, அரசன் நிருவுள்
னம் நீங்கள் தன்னிடத்தேறவருவதாயிருந்ததென்று கூறியேத்த, அவரும், ஆர்ப்ப
கோவ மின்ன ஏங்கச் சேர்ந்து வாழியெனக்கூறி மன்னனடியை வணங்கின்றா
ரென்க. (௩௨௧)

கலவமயில்காஸ்துவித்தபோலுங்கமழைம்பா
னிலவுமணிமேகலைநிலாவுமிழும்பைம்பூ
னிலவமலர்வாயினணிசூரெயிற்றினீரே
யுலவுமனம்வைத்துறுதிசேண்மினமிதென்றான்.

இ - ன். மயில் கலாபத்தைக்குவித்தாற்போலும் ஐம்பான்முதலியவற்றையு
டைய எயிற்றினீர்! தும்முடையமனம் பரந்தமனமாயிருக்கும்; அதனை யொருப்பிடு
திவைத்து உறுதியாகியகாரியத்தைக் கேட்பீராகவென்றானென்க.

அம் - அசை.

(௩௨௨)

வேறு.

வாயமுலுயிரக்குமாழிமன்னவன்குறிப்புநோக்கி
வேயமுத்திரண்டமென்றோள்வெம்முலைப்பரவையல்கும்
ரோய்பிழியலங்கலார்தந்தொன்னலந்தொலைந்துவாழ்க்
காயமுற்கொடியைச்சேர்ந்தகம்பகமாலையொத்தார்.

வேயவருந்தத்திரண்டதோள். தோய்பிழி - செறிந்தமது.

இ - ன். அதுகேட்ட தோண்முதலியவற்றையுடையதேவியர், அழலை வாய
யிர்க்குமாழியையுடைய அரசன்முறையையுட்கொண்டு, தந்தலந்தொலைத்து, வாழ்.
கெருப்பொழுங்கைச்சேர்ந்த மாலையை யொத்தாரென்க. (௩௨௩)

கருங்கடற்பிறப்பினல்லால்வலம்புரிகாணுங்கலைப்
பெருங்குளத்தென்றுந்தோன்றாபிறைதுதற்பிணையனீரே
யருங்கொடைத்தானமாயந்தவருந்தவந்தெரியின்மண்மேல்
மருங்குடையவர்கட்கல்லான்மற்றையர்க்காவதுண்டே.

இ - ன். பிணையனீரே! ஆராயுமிடத்து வலம்புரி கடலிற்பிறப்பினல்லத்
குளத்தினுள் எந்நாளும்பிறவா; அதுபோலக் கொடையாகியதானமும், அருந்தவ
மும் ஆராயின், மண்மேற் செல்வமுடையார்க்கல்லது மிடியர்க்குண்டார் தன்மை
யில்லையென்றானென்க.

அருங்கொடைத்தானம் - உத்தமதானம்.

(௩௨௪)

அட்டுநீரருவிக்குன்றத்தல்லதுவைரந்தோன்ற
குட்டநீர்க்குளத்தினல்லாற்குப்பைமேற்குவளை பூவா
விட்டுநீர்வினவிக்கேண்மின்விழுத்தகையவர்களல்லா
பட்டதுபகுத்துண்பாரிப்பார்மிசையிலையன்றே.

இ - ன். நீர் வெளிப்படுத்தி யான்கூறுகின்றவிதனைக் கேட்பீராக; குன்றத்தல்

[துறவுணர்த்தல்.]

லதுவைவர்த்தோன்றா; ஞானத்திலல்லது குவளைபூவா; அதுபோலத் தகுதிப்பாட்டையுடையவர்களன்றி இவ்வலகிற் பருத்துண்பாரில்லையென்றானென்க. (௧௨௭)

நரம்பொலிபரந்தகோயினன்னுதன்மகளிர் தூவும்
பெரும்பலிச்சோற்றினிதல்பெரிதரிதாருமேனுஞ்
சுரும்பொல்கோதைபார்தமனைவயிற்றுண்டொறுட்டு
மரும்பலியனைத்துமீயினதுபொருட்குன்றுகண்டிர்.

இ - ள். அரசன்கோயிலிற் நேவியர் பரவித் தெய்வங்கட்குக் கொடுக்கும் பெரும்பலியாகிய சோறுபோல மிகக்கொடுத்தல் மிடியர்க்கு அரிதாயிருக்குமாயினுந் தத்திலைக்குத்தரும்படி மகளிர் தம்மனையிற் றுண்களிலுறையும் தெய்வங்கட்குத் தூவும்பலியளவும் ஈவர்களாயின், அத்தானம் பின்பு அவர்க்கு மேருவாயிருக்குங் காணுங்களென்றானென்க.

பொருட்குன்று - மகாமேரு.

(௧௨௮)

அற்றவாவருத்தநீக்கியாருயிர்கொண்டுநிற்குந்
துற்றவிழிதல்செம்பொற்றுறக்கத்துக்கேணியாகு
முற்றுயிரோம்பித்திந்தேனானொடுதுறப்பினியார்க்கு
மற்றுறையிலலைமண்ணும்விண்ணும்மடியவன்றே.

இ - ள். ஆருயிர்கொண்டுநிற்கும் வருத்தத்தைநீக்கி யற்றவார்க்குத் தற்றுஞ் சோறறைக்கொடுத்தல் துறக்கத்திற்கு வழியாம்; அவையெயன்றிக் கொலைகடிந்து தேனையுழுளையுந் துறப்பார்களாயின், அவர்சிலர்க்கும் மண்ணும்விண்ணும் வந்து வணங்குதற்கு வேறுகில அறங் கூறவேணவெதில்லை; துமக்கு அவ்விரதங்கள் முன்னர் உளவாதலின், மேல் அவ்விரண்டும் தும்மடியிடத்தவன்றேயென்றானென்க (௧௨௯)

வேறு.

மாலேப்பந் தும்மாலையுமேந்திமதுவார்பூஞ்
சோலைம்மஞ்ஞைஞச் சூழ்வளையார்தோள்விளையாடி
ஞாலங்காக்கும்மன்னர்களாவார்ந் தவண்ணைச்
சிலங்காக்குஞ்சிறுபகராமுடையாரே.

இ - ள். பந்தையும்மாலையையுந் கையுறையாகக்கொடுத்துச் சோலையில் மகளிர் தோளிலேவிளையாடி ஞாலங்காக்கும் வேந்தர்களாய் ஈண்டிருப்பார், முன்னர்க் கண்ணண்ணமையாகிய சிலத்தைக்காக்குஞ் சிறியவுதவியை யுடையாரென்றானென்க. (1)

மாசித்திங்கண்மாசிசினின்னதுணிமுள்ளி
ஹாசித்துன்னமுசியவாடையுடையாகப்
பேசிப்பாவாய்பிச்சையெனக்கையகலேந்திக்
கூசிக்கூசிரிப்பர்கொடுத்துண்டறியாதார்.

இ - ள். முற்பிறப்பிற் பிறர்க்கிடெண்ணுதார், பின்பு அழுக்கிணையுடையனவா
கிய சிறியசிலைகளை முள்ளாகிய ஊடியாலேதைத்த தையல்மொய்த்தவாடையைக்
குளிர்பிக்ககாலத்திற்கு உடையாகக்கொண்டு ஒட்டையேந்தி, பாவாய்! பிச்சையிடு
கென்றுபேசிச் செல்வார்மீனியுட் சேற்றருக்கூகிசூகி நிற்பரென்றானென்க. (1)

வேறு.

காட்டகத்தொருமகன்றுரக்குமாக்கலை
யோட்டுடைத்தாமெனினுய்யுங்களை
யாட்டியிட்டாருயிரளாந்துகூற்று
வனீட்டியநிழன்மதுப்போலவுண்ணுமே

இ - ள். காட்டகத்து ஓட்டவல்லானொருவன் ஓட்டுங்கலை யோடவற்றாயின்,
அவனைத்தப்பியும்போம்; அவனன் தப்பாதபடி கூற்றுவன் நம்மை யோட்டி யுயி
ராவாங்கி மதுப்போலவுண்ணுமென்றானென்க. (கருஉ)

புள்ளுவர்கையினுமுய்யும்புள்ளு
கள்வளிழ்கோதையீர்காண்மினல்வினை
யொள்ளியானொருமகனுரைத்ததென்னன்மின்
றெள்ளியிரதத்திறந்தெரிந்துகொண்மினே.

இ - ள். கோதையீர்! யான்முகந்தியவாரேயன்றி நல்வினையாறு புள்ளுவா
கையிலேயகப்பட்டுப் பிழைத்துப்போம் புட்களுமுள; அதுபோல யாரும் நல்வினை
செய்தால் அக்கூற்றத்தைத் தப்பிப்போதலுங்கூடுமென்று காணமின்; அறிவுடையா!
யான் இங்ஙனங்கூறிய அறத்தினை யறிவுடையானொருவன் பயனின்றாகவுரைத்த
தென்று கொள்ளன்மின்; அதன்றிறத்தை யுலகியல்பாற் றெரிந்துகொண்மினென்
னானென்க. (கருங)

மாய்தலும்பிறத்தலும்வளர்த்துவின்தலும்
தேய்தலுமுடைமையைத்திங்கள்செப்புரால்
வாய்புகப்பெய்யினும்வழக்கினல்லறங்
காய்வதுகலநீமைப்பால்தாகுமே.

இ - ள். திங்கள், சாதலும் பிறத்தலும் தேய்தலும் பெருகலும் யாக்கைக்குடை
மையாதலை யறியாதோராயுமறியக்காட்டிச் செப்பாநிற்கும்; அதனைக்கண்டும், நல்ல
றத்தைச் செவிக்குள்ளே செல்லுமபடி சொரியினும் அதனைக்கேட்டும் மனங்கொள்
ளாதே யவற்றைக் கைவிடுவது தீவினையின் கூறுமென்றானென்க. (கருசு)

புள்ளிரீர்விழ்ந்ததுபெருகிப்புல்லா
லுள்வளர்த்தொருவழித்தோன்றிப்பேரற
முள்குமேன்முழுப்புலாற்குரம்பையுய்ந்துபோய
வெள்ளிரீர்ப்பமேவினைக்குமென்பவே.

இ - ள். சுக்கிலம் பைக்குள்ளேவிழ்ந்ததுபெருந்துப் புற்குன்றதசைபரந்து
காண்புக்கவழியாலே புறப்பட்டு அறிவுண்டாய் அறத்தைகன்றென்றுகொள்ளுமா

யின், அது பிறவியைத் தப்பிப்போம்படியாகக் கடல்போலப் பெரிய வீட்டின்பத்தை
வீணாவிக்குமென்றனென்க.

போகவெனத் திரிக்க.

(கநரு)

பாற்றுளியவளநீர்பெருகியுன்றிரண்
தேற்றநீர்க்குறம்புழையுந்துபோந்தபின்
சேற்றநீர்க்குழியுளையழுந்திச்செல்கநிக்
காற்றுணப்பெறுதழுதலறிவீழுமே.

இ - ள். சுக்கிலமும் குருதியும் பெருத்தத் தசைதிரண்டு உய்ந்து இடையறாது
ஊறுநீராயுடைய சிறுவாயிலாலே போந்தபின் அறிவையுடைத்தாய் அறத்தை நன்
றென்றுகொள்ளாதாயின், செல்கநிக் நல்வினையாகிய பொதுசோற்றைப் பெறுதே
போய் நரகத்தேகிடந்து அழுதுகூப்பிட்டு மீட்டும் அகருதும்புழைக்குள்ளே யழுந்தி
வீழுமென்றனென்க.

குறம்புழை - இடக்கா. பருகியென்றுபாடமாயின், உள்ளடக்கியென்க. (1)

திருந்தியநல்லறச்செம்பொற்கம்பகம்
பொருந்தியபொருளொடுபோகம்பூத்தலால்
வருந்தினுமறத்திறமறத்தலோம்புமின்
கரும்பெனத்திரண்டதோடகாலவேறகணி.

இ - ள். வேறகணி! யான்கூறிய நல்லறமாகிய கற்பகம் வீடேயன்றிப் பொரு
ளையும்போகததையும பூத்தலால் வருந்தினீராயினும் அறத்தமறத்தலைப் பாதுகாப்
பிராகவென்றனென்க.

காலத்தைச்செய்யும வெல்.

(கநரு)

மந்திரமருந்திவையிலையாய்விடி
னைந்தலையரவினையாவாதின்தொவர்
சுந்தரச்சுரும்புகும்மாலையிலையேன்
மைந்தருமகளிராமருந்துசோகிவா.

இ - ள். உலகத்தில் மந்திரமருந்தும் இல்லையாயிற் பாம்பைத்தீண்டித் தம்
வயத்ததாக்குவாரில்லை; அதுபோல நன்றாகிய நறுநாற்றங்களாற் தம்மைச் சுரும்பு
குழுவியல்பு தமக்கில்லையாயின், மைந்தரும் மகளிரருகேசென்று அவரைத் தம்வயத்
தராக்குதலிலரென்றனென்க.

(கநரு)

பொன்றுலாம்பொன்னனீரதருதும்பாருநீர்
தின்றலாரசிறுவவாயானுஞ்சொற்சில
வின்றெலாமெம்மருங்கிருந்துபேகினுல்
வென்றுலாம்பேற்கணிர்விழுத்தக்கீர்களே.

இ - ள். பொன்னனீர்! வேற்கணிர்! நீரெல்லாம் முன்னர்ப் பாருதின்று விழு

த்தக்கோர்களாயிருத்தலன்றி யின்று எம்மருங்கிருந்து பாருதின்துமல் சிறுவனாயா
னுஞ் சிலசொற் பேசுதலரிது; அங்ஙனம்பேசினால் ஒருதுலாம்பொன் தருவேமென்
றானென்க. (௬௬௬)

வேறு.

மெய்ப்பிசாந்தும்பூவுமிகநனிகமழுமேனுங்
கைப்பிசாந்தும்பூவுங்கொண்டலாற்கலக்கலாகா
வைப்பிபித்துறெய்த்தோரசும்புசோரமுகற்புன்றோர்
பொய்ப்படவுனாத்ததுண்டோபொன்னைர்நம்முனாமால்.

அமுகலசம்பு - மலங்கள்

இ - ன். பொன்னைர்! நம்முன் நாமன்றோ கூறுகின்றோம்; ஐயோகூடிய
பித்தையும், குருதியையும், புன்றோலினையுமுடைய அமுகலசம்புசோருமெய்யிலே
முன்னையணிந்த சாந்தும் பூவும் கமழுமாயினும் பின்னாகைவழியாகிய சாந்தும்
பூவுங்கொண்டல்லது கூடலாகா, அத்தன்மையிற் பொய்யாக யான்கூறியதுண்
டோ? கூறுமினென்றானென்க (௬௬௭)

அனிச்சத்தம்போதுபோலத்தொடுப்பவேருழைந்துமாழ்கி
யினிச்செத்தாம்பிறந்தபோழ்தேயென்றுநாமிதனையெண்ணித்
தனிச்சித்தம்வைகததேற்றூந்தளர்த்துகண் பரப்பினோக்கிப்
பணித்துமென்றுத்தேபுழைபுழைவறிவினென்னும்.

இ - ன். நாம் பிறந்தபொழுதே யினிச் செத்தேமல்லமோவென்று இதனை
யுமெண்ணி நூலாற்றெடுப்பவே மயங்கிவருமணிச்சப்பூப்போலத் தீவ்னையுற்றபொ
ழுதே தளர்த்து பரப்பி நோக்கி நடுங்குவேமென்றெண்ணிப் பழுதிலாவறிவினென்ன
டாந் தனித்தசித்தத்தை நிலைபெறவைத்ததைத் தெளியேம், ஆதலால் யாமுய்யுமாறு
என்னையென்றானென்க. (௬௬௮)

நீனிதங்கொண்டவைம்பானிழன்மணியுருவநீங்கிப்
பானிதங்கொண்டுவெய்யபடாமுலைபையிற்றுங்கி
வேனிதமழைக்கண்டாழ்மிமைகுறைந்தழுகிமேனி
தானிதங்கரக்குங்காலந்தையலீர்மெய்யதன்மே.

இ - ன். தையலீர்! மணியினது நீலநிறத்தைக்கொண்டமயிர் அவ்வுருவ
நீங்கி வெளுத்து முலையும் பைபோலஞான்று கண்களும் இமையழுக்கிக்குறைந்து
மேனியொளிகெடுமபு மேல் தும்மிடத்தேவருமல்லவோ, அதற்குமுன்னே துறப்
பிராகவென்றானென்க. (௬௬௯)

வேறு.

குஞ்சரமயாவயிர்த்தநையகுய்க்கம
முஞ்சுவையடிசிலையமர்ந்துண்டார்கடா
மிஞ்சிமாநகரிடும்பிச்சையென்றலா
லஞ்சினேன்றுறப்பல்யாநூர்வமில்லையே.

[அந்தப்புரவிலாவணை.]

இ - ள். யானையுயிர்த்தாற்போன்ற ஓசையையுடைய தாளிப்புக்கமழும் அடிசிலையுண்டவர்கள்தாம் பின்னாப் பிச்சையென்றவாற் செல்வத்தில் ஆசையெனக் கிலை; அரசாட்சியையஞ்சினேன்; இனி யான் துறப்பென்னென்றனென்க. (௩௪௩)

துறவுணர்ந்தலழறிற்று. நவி, ௨௪.

அந்தப்புரவிலாவணை.

௧. ஒருவர்தம்வல்கெடுமுடன்றுபொங்கிமே
விருவம்மற்றியைந்தெழுந்திருப்பினென்பபோ
லுருவநாணுசுப்பிறவிருந்தவொண்மணிப
பரியகடபடாழலைப்பைம்பொற்கொம்பணி. (௩௪௪)

௨. கர்தலங் கழிந்தநாளிதனிணிப்புற
மேதிலமென்றசொற்செவிச்சென்றெயதலு
மாதராமழைமலர்த் தடங்கண்மல்குநீர்
போதுலாமார்பின்வாய்ப்பொழிந்துவிழ்ந்தலே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்

௧. நீலமணிபோலும் பெரியகண்.

இ - ள். ஒருவாமேலையிருவாரியைந்து உடன்று பொங்கி யெழுந்திருப்பின் அவ்வொருவாவலி கெடுமென்று சொல்லிக்காட்டுவனபோலே துசுப்புவருந்த வீங்கின முலைகளையுடைய கொமடனீர்! இதற்கு முன்பு கழிந்தநாளெல்லாம் இல்லறத்தின்மேற் காதலையுடையேம்; அநககேட்டதற்குப்பால் அதனைக் கைவிட்டதன்மையையுடையேம்; என்றசொல்லைத் தேவியாகேட்டவளவிலே உவர்க்கண்கண்ணீர் இடையறாது சொரிந்து மார்பிலே வீழ்ந்தனவென்க. (௩௪௫)

வேறு.

செருக்கிநிணந்தின்றுசிவந்துமன்னருயிரசெற்ற
நெருப்புத்தலைநெடுவேற்கண்ணீர் கண்ணீர்நிழன்மணிப்பூட்
பரப்பினிடைப்பாய்ந்துஞ்ஞாயிப்பாலார்படாழலைய
வருத்திமணிநெடுங்கோட்டருவிபோலவிழ்ந்தனவே.

இ - ள். நிணந்தின்று செருக்கிச் சிவந்து செற்ற வேல்போலுங்கண்ணீருடைய அங்ஙனம்வீழ்ந்த கண்ணீர், பூஞ்சைய களையுள்ளேபாய்ந்து ஞாயிநிறைந்து தம்மைத்தாங்கின முலையைவருத்தி மலையினின்றும் அருவிவீழுமாறுபோல் அம்முலைகளினின்றும் வீழ்ந்தனவென்க. (௩௪௬)

அழலேந்துவெங்கெடுஞ்சொலுருமேறுண்டாங்கலர்சிந்தி
நிழலேந்துபூங்கொழுகணிலஞ்சேர்ந்தாங்குநிலஞ்சேர்ந்து

அடிகள்

சீ வ க சி ந் தா ம ணி.

கழலேந்துசேவடிக்கீழ்க்கண்ணீர்வெள்ளங்கலநிரப்பக்
குழலேங்குமாறேங்கியழுதாரீகோதைமடவாரே.

இ - ன். அங்கணநின்றழுதமடவார், பூங்கொடிகள் உருமேறுவீழ்ந்து அலர்
சிந்தி நிலத்தே வீழ்ந்துகிடந்ததென்னும்படியாக ஏதிலமென்ற சொல்லாலே சேவ
டிக்கீழ்நிலத்தே வீழ்ந்துகிடந்து கண்ணீர்வெள்ளம் ஆங்குள்ள கலநிரப்ப வருதா
ரென்க.

குழல் ஏங்கியழுமாறுபோல ஏங்கியழுதாரென்க.

(௩௪௭)

வேறு.

குலிகவஞ்சேற்றுணைக்குங்குமரீருளோங்கிப்
பொலிகெனவண்டுபாடப்பூத்ததாமரைகாப்போலு
மொலிகழலடிகணுக்கீழ்ப்பிழைத்ததென்னுனாமினென்ன
புலிநிழற்பட்டமான்போற்போகுயிராகிநின்றார்.

அத்தேவியா அவனடிமுதலாக முடியளவுநோக்கிக் கூறுகின்றார்.

இ - ன். குலிக்கச்சேற்றிலேமுனைத்துக் குங்குமங்கலந்த பனிரீரிலேவளர்ந்து
வண்டாகியபாணர் பரிசில்பெறுதற்குப் பொலிகெனப்பாடப் பூத்த தாமரைப்பூக்கள்
போலுந் திருவடிகளே! யாங்கள் நம்மிடத்துப் பிழைத்ததீயாது? அதனை யுனாமி
னென்றுகூறிய புலிக்கட்டப்பட்ட மானுயிர்போலப் போதற்கொருப்பட்ட உயிராகி
நின்றாரென்க.

(௩௪௮)

அருந்தவிசாகியெம்மைச்சுமந்தயாவுயிர்த்தலாண்மைப்
பெருந்தகுதறங்குகாணீர்பெண்ணுயிரளியதாமே
வருந்துமாலென்றுநோக்கீர்வாடுமாலானியென்னீர்
விருந்தினர்போலநின்றீர்வெற்றுடல்காண்மினென்பார்.

இ - ன். முன்னர் எமக்குத்தவிசாகி எம்மைச்சுமந்து இளைப்பாற்றிய ஆளுந்
தன்மையையுடைய குதங்குகாள்! நீங்கள் அளிக்கத்தக்க பெண்ணுயிர்தாம் அளி
யாக்கால் வருந்துமென்று நினையீராய் இவ்வருத்தமேயன்றி இவ்வயிர் வாடுமென்று
நினையீராய் விருந்தினரைப்போலநின்றீர்; இனி வெற்றுடலைக் காண்பீராக வெண்
பாரென்க.

(௩௪௯)

கோதையுந்துகிலுமேந்திக்குங்குமமெழுதிக்கொய்பூர்
தாதுகொண்டளகத்தப்பித்தடமுலைவருடிச்சேர்ந்து
காதல்கொண்டிருந்தகாமர்கைவிரலளியரீரு
மேதிலராகிக்கோமானெண்ணமெயெண்ணினீரே.

அளகம் - பனிச்சை.

இ - ன். ஏந்தி யெழுதி யப்பித் தைவந்து சேர்ந்து காதல்கொண்டிருந்த
விரலே! எம்மையருளத்தக்கநீரும் எமக்கு அயலாகி யரசனெண்ணியதனை யெண்
ணினீர்; இது தருமோவென்பாரென்க.

செந்தீக்கடவுளைவலஞ்செய்து அதுசான்றாக நம்மைப் பாதுகாப்பேமென்று எங்

[அந்தப்புரவிலாவணை.]

கைகளைப் பற்றினநீரென்றலின், உம்மை - சிறப்பும்மை. சாந்தங் - காதல்கொண்ட
ணர்ந்தவும் பாடம்.

(௩௫௦)

பஞ்சிகொண்டெழுதியார்ந்தசீரடிபனித்தலஞ்சிக்
குஞ்சிமேலேற்றகோமான் கொப்புளித்திட்டவெம்மை
வஞ்சித்தீரமணிசெய்தோள்காள்வாங்குபுதழுவிக்கொள்ளீர்
நெஞ்சநீர்வலியீராகிநிப்பிரோநீருமென்பார்.

இ - ள். தோள்காள்! எழுதியிருநிறைந்தவடிவெனென்றகாலத்து உடம்
பிற்பட்டால் நெந்துநடுங்குமென்றஞ்சித் தலையிலேற்றவரசன் இனி நுகரேமென்று
கைவிட்டவெம்மை நீர் அணைத்துத் தழுவிக்கொள்ளீர்; இனி நீரும் நெஞ்சம்வலி
யீராகி நிப்பிரோ? அங்ஙனநிற்பீராயின், அமுடையகை யெங்களைப்பற்றித் தெளி
விக்கின்றகாலத்து அதற்குதவியாயிருந்தும் உன்மைசெப்பாது வஞ்சித்தீரென்பா
ரென்க.

நெஞ்சினென்ற பாடத்திற்கு நெஞ்சுபோலென்க. ஈண்மம் உம்மை சிறப்பு. ()

முட்டிவட்டனைபகோலமுத்துலாய்க்கிடந்துமின்ன
மட்டுவிட்டலாந்தகோதைமதுவொடுமயங்கிநாளு
மொட்டியிட்டுறையவெங்கட்குயரணையாயமார்ப
நட்புவிட்டுவழியுமாயினன்மையார்கண்ணதம்மா.

இ - ள். ஒன்றோடொன்றுசேர்ந்த அரக்குவட்டனையவாய்த் திரண்பெருத்த
முத்துக்கிடந்துமின்ன எம்முடைய மாபிற்கோதை நின்னிடத்துக்கிடந்த மாலையின்
மதுவோடேமயங்கி நாடோறும் ஒன்றுபட்டுறையுமபடி எங்கட்கு அணையாயமாப்பே!
கேளாய்; எம்மோடுகொண்ட நட்புக் கைவிட்டுநீங்கின், மற்று நற்குணம் யாரிடத்தே
யுள்ளது கூடுவென்பாரென்க.

(௩௫௨)

மாடுகவின்வளரத்தீண்டிமணிகைநக்குநாளும்
பூக்கவினூர்தபைந்தார்புனைமதுத்தேவெடேங்கித்
தாக்கியெம்முலைகடம்மைநெருக்கினுய்தரணிமன்னி
ளீக்கினுயெம்மைநோக்காய்ந்தியோநீயுமென்பார்.

இ - ள். எம்முடைய பெரியவழகு வளரும்படிதீண்டி மாணிக்கத்தினதொ
ளியை நீதோற்றுவித்து மதுவைத் தேனினத்தோடேயேந்தி மற்றுள்ள பூக்களின்
முகுநிறைந்த கழுநீர்தாரே! நீ யெம்முலைகளைத்தாக்கி நெருக்கினுய்; அங்கனநெருக்
கியநீயுந் தரணிமன்னனைப்போல எம்மைநீக்கிப் பாதுகாவாயாய்க் கைவிட்டுநின்ற
யோவென்பாரென்க.

(௩௫௩)

அன்னமேதோகைநல்பாழமுதமேயாய்ந்ததீந்தே
னின்னரோங்கைமாரென்றேத்தியபவஸ்ச்செந்நா
வெண்ணைகண்டதெம்மையிரண்டுநாவாயினுயே
மன்னன்போலீரமின்றிவலித்தனைவாழியென்பார்.

இ - ள். நங்கைமார், அன்னம், தோகை, யாழ், அமுதம், தேனென்நின்ற இத் தன்மையரேயென்று ஏத்திய பவனமாகிய செவ்வியநாவே! நீ மன்னைப்போல் அரு ளின்றி யெம்மை யழித்துக்கூறத் துணிந்தனை; இங்ஙனங்கூறுதற்கு எம்மிடத்துக் கண்ட குற்றம் எத்தன்மைத்தாகியகுற்றம்; அதனைக் கூறு; கூறாயேல் நீ யிரண்டு நாவாயேயிட்டாயென்பாரென்க. (௩௫௪)

பூணினுளெருங்கநொந்துபொதித்தனவெம்பியென்று
நாணினுள்வருத்தந்தீர்ப்பானன்முலைக்கண் கடம்மைப்
பேணிரீரெழுதியோம்பிப்பேரின்பங்கொண்டுகந்தீர்
காண் மினேவின் றெம்வண்ணகண்ணிலீர்கண் கொள்பார்.

இ - ள். இவை பூணுடையவஞ்சுலாலேவெம்பி நொந்து புடைக்கொண்ட னவென்று அரசன்கருதி அவன் நொய்தாகவணிந்த பொன் ளுணினுற் பின்னுமுலை கட்டுப்பிறந்த வருத்தத்தைநீக்குதற்குக் கண்களே! நீர் அம்முலைக்கண்களைப்பேணி நும்மணிகளாலேயெழுதிப் பாதுகாத்துப் பேரின்பத்தைக்கொண்டு எமக்குப் பேரின் பத்தைத்தந்தீர்; இங்ஙனமின்பத்தைத்தந்தீர் துன்பமாகக்கருதி இன்று அருளிலீ ராயினீர்; எம்வண்ணங்கெட்டபடியை இனிக் காண்பீராகவென்பாரென்க. (௩௫௫)

சென்னிமேன்மிதித்தவஞ்செஞ்சேறழிநிறுவில்விச
மின்னிவாலாரஞ்சிந்தவெறுநிலத்துழைந்துநீயெம்
மின்னகைமுறுவல்பார்த்தாயின் றெமதாவிபார்த்தாய்
மன்னியமாலேவண்டார்மணிமுடிவாழியென்பார்.

இ - ள். வண்டார்மாலையினையுடைய நீலமணிபோலும் முடியே! வெறு நிலத்திலே ஆரமின்னிநிசிந்த அரசன் வீழ்ந்துவணங்கவும் அவன்சென்னிமேலே திருவில்விச மிதித்த சேறழியிலே நீயுறைந்து எம்முதிழ்க்கை யெய்தமோவென்று முன்புபார்த்தாய்; இன்று எம்மாவிரைந்துதலையும் பார்த்தாய்; நின்வழிபாடு பொய் யாயிருந்ததென்பாரென்க.

வாழி - அசை. என்பாரென்றவற்றிற்கு ஆயினரெனவருவித்துமுடிக்க. இத் துணையும் அவயவங்களைநோக்கிக் கூறிற்றுகத் தேவர்கூறினார்; * “சொல்லா மரபி னவற்றொடு கெழிழிச் - செய்யா மரபிற் றொழிற்படுத் தடக்கியும்” என்னும் பொரு ளியற்றுகத்திரத்தாவென்றுணர்க. (௩௫௬)

வீங்குபாற்கடலுநஞ்சாய்வினைந்ததால்விநிர்தவெய்யோன்
பாங்கிலாவிருளாயின் றுபார்மறைத்திட்டதாலோ
திங்கதிர்த்திங்கள்செந்தீச்சொரிந்ததாற்றிசைகனெல்லாந்
தாங்குமாறெவ்நையாவித்தரிக்கிலைந்தேவிர்காளோ.

இ - ள். அரசன் இங்ஙனத் தன்நன்மைதிரிந்தமையால், இனிப் பாற்கடலும் நஞ்சாய்வினைந்தது; வெய்யோன் நன்னிடத்தில்தவ்ருளாயின, அவ்வருள் பானா மறைத்துவிட்டது; திங்கள் திசைகனெல்லாஞ் செந்தியைச்சொரிந்தது; ஆதலால்,

[அந்தப்புரவிலாவணை.]

தேவீர்களா! யாம் எம்மாவியைத் தரிக்கமாட்டுகிலேம்; அதனைத் தரிக்குமாறு எங்ஙனங் கூறுவீராக வென்டாராயினுரென்க.

என்று - என.

(௧௫௭)

வேறு.

விண்ணோர் மட மகன்கொல்வஞ்சைமகன்கொல்
கண்ணார்கழிவனப்பிற்கார்தருவதத்தையென்
தெண்ணையவானெடுங்கண்மெப்கொள்ளவேமுற்றுப்
பணணற்பயிற் றீரினியென்பயில்வீரோ.

இனித் தேவியர் அரசனோடுக்கி யொருவனாயொருவர் காட்டிக்கூறுகின்றார்.

இ - ள். உலகம் என்னுந்தன்மையுண்டாயவனப்பிற் றத்தையுடைய வாள்போலுங்கண் அறிவைக் கவர்த்துகொள்ளுகையிலே யிவளை விண்ணோர்மகனோ; விஞ்சைமகனோவென்று மயக்கமுற்று விஞ்சைமகளேயென்றுதுணிந்து யாழ்வென்று உறவுகொண்டீர் இங்ஙனங் கைவிட்டநிலையில் என்ன உறவு கொண்மராவீரென்க.

(௧௫௮)

கொல்வேனெடுங்குணமாலேகுஞ்சரத்தா
ல்லையேயுற்றானுக்கன்று ரளிமடர்த்துப்
புல்லப்புணர்முலையின்பூங்குவட்பின்மேலுறைந்தா
யெல்லேமற்றம்பெருமாற்கின்பிவனாமின்னாலோ.

இ - ள். குணமாலையானையால்வருத்தமுற்ற இவன்பொருட்டு அன்று அவ் யானையைவருத்தி யிவளைப் புல்லியுறைந்தாய்; அங்ஙனமுறைந்தநினக்கு இன்று இவளும் வெளியாக இன்னாளாயினோவென்க.

(௧௫௯)

தூம்புடையவெள்ளொயிற்றுத்துத்தியழனாகப்
பாம்புடையநோக்கிப்பதுமைபவளவாய்
தேம்புடையவிள்ளமுதாச்சேர்த்தாய்க்கினியதுவே
பாம்புடையநஞ்சடங்கிற்றின்றுற்றுகாதே.

தேம்புதலையுடைய பதுமை. இனி - இங்ஙனநீக்கின நிலையால். மேல் வளருங் கூற்றினையுடைய நஞ்சு ஒருபுறத்தேயடங்கித் தீராமனின்றது; அதுவே யின்று ஊற்றிற்குகாதோவென்க.

இ - ள். புனையினையுடைய எயிற்றினையும், பொறியினையும், நஞ்சினையுமுடைய நாகப்பாம்பின் நஞ்சுடையுமபடி நோக்கிப் பதுமைவாய் அமுதமாகக்கொண்டு கூடின நினக்கு அந்நஞ்சு எதிர்த்ததில்லையாகாதோவென்க.

(௧௬௦)

தாழ்ந்துலவிமென்முலைமேற்றணைநூர்மவில்விலங்கப்
போழ்ந்தகன் தகண்ணினுலெப்பெற்றுப்போகலாய்
தாழ்ந்தமரின்னமிர்தந்தக்கநாட்டாகாதே
விழந்தநெனவிழந்தாய்நீயின்றதுவும்விட்டாயோ.

போழ்ந்து - போழ்.

இ - ள். முலைமேல் ஆரந்தாழ்ந்து உலவி யொளியைக் குறுக்கிம்படியாகக் கண்ணினாலே நின்னெஞ்சைப் பிளக்கவெய்த ஏவைப்பெற்றுப் போகமாட்டாயாய்ச் சுரர்கொண்டுபோகின்றவமுதல் தாழ்ந்தவீழ்ந்தது தக்கநாட்டிலே யாகாதேயென்று கருதி விரும்பினாய்; இன்னதுஅவ்வீழ்ப்புமம் விட்டாயோவென்க. (௬௬௧)

கண்ணோகயலோகமுநீரோகாவியோ
பெண்ணோவமுதோபீணையோவெனப்பிதற்றித்
துண்ணென்சிலைத்தொழிலுங்காட்டிமுன்னின்புற்றீர்
புணமேற்கிழிபோற்றுறத்தல்பொருளாமோ.

இ - ள். இவன்பொருட்டுச் சிலைத்தொழிலையும் அரசனுக்குக்காட்டி யிவளைப் பெற்றபின்னர், இவளைப் பெண்ணே, அமுதோவென்றும், முகத்தில் இவை கண்ணோ, கயலோ, கழுநீரோ, காவியோ, பிணையோவென்றும் புணந்துரைத்து முன்பு இன் புற்றீர் இக்காலத்துப் புண்ணிற்கிடந்த சிலைபோலத் துறத்தல் அறமாமோ வென்க. (௬௬௨)

பொன்னகாவித்புகுந்தீர்பொழிபுகிலின்
மின்னினிடைதுடங்கநின்றுடன்றே வெடுங்கண்
மன்னனகரலாபபோர்ப்பலையெப்பட்டார்க்
கின்னையொளியிழந்தவின்னாவிடுகினவோ.

பொழிமுக்கூறிற்று, மிகவுளங்குதற்கு. மன்னன்-சச்சந்தன். இனிமன்ன வென்று பாடமாயின், ஓரமைப்பன்மைமயக்கமாம். பொப்பவென்றது, * “எங் கெங்கேநோக்கினுமங்கக்கேதோன்றாமல்” என்றதனை.

இ - ள். இராசமாயுதது விதியிலே புகுந்தீர் விமலைகளை சூழ்போத அவ் வலையிலே யகப்பட்டா; உவ்விலைபட்டவுமக்கு அக்கண் இப்படியே இன்னவா யொளிகெட்டுக் குறைத்தனவோவென்க. (௬௬௩)

செங்கச்சிவமுலையார்தின் கறையூர்பல்லினார்
மங்கையர்க்களாப்பமகிழ்ந்தானேமிகிழ்ந்து
பகையமேபோல்லானைப்பார்ப்பானாய்ப்பண்ணைத்துத்
தங்கினுய்கோவேதுறத்தற்கவாமோ.

முதுமையாற் கறைபோக விளக்கமாட்டாத பல்லினார். பங்கயமேபோல் வாள் - தாமரை ஞாயிற்றையே நோக்குமாறுபோல நின்னையே நோக்கிக் கற்புக் கடம்பூண்டவன்.

இ - ள். கோவே! இனையருமுதியருமாகிய மங்கையர்காப்ப அக்காவலமகிழா தானே நீயுமகிழ்ந்து பார்ப்பானாய்ச்சென்று பாட்டாலே சேர்த்துக்கட்டினாய்; இன் யிங்குனன் துறத்தல் நினக்குத் தகுதிப்பாடோவென்க.

பண்ணிலத்தென்றபாடத்திற்குப் பண்ணுலே யவள்வன்மையை நெகிழ்த்து, ன்க. (௬௬௪)

[கோயில்விலாவணை.]

புல்லாருயிர்செழுத்தபொன்னந்திணிதோளாய்
மல்லாரகன்மார்பமட்டேந்திவாய்மடுத்திட்
டெல்லாருங்காணவிலக்கணையோட்டாடினா
யல்லாந்தவனெடுங்கவன்சனகல்வாயோ

இ - ன். தோளாய்! மார்பணை! எந்தம் மதுவையெடுத்துக்கொடுதது இலக்
கணையோடு புணர்ந்தாய்; அங்கனம் புணர்ந்தநீ அவன் அலமந்துநிங்க அன்பினின்
றும் அகல்வாயோடுவென்க (ககசுநி)

அக்கப்பாவிவிலாவணைமுற்றிற்று. கவி, உஉ.

தோயில்விலாவணை.

க கல்லோமா னுமிரங்கக்கலுழந்துருகி
யெல்லாத்திசைநோறுமீண்டியிலமயிலபோற்
சொல்லாநதுயர்வார் தொழுவாரமுவாரா
மல்லாத்தகன்கோயிலாழ்குடல்போலாயிற்றே. (ககசுசு)

உ. பூப்பரிவார் பொன்செய்கலம்பரிவார்பொன்வளையை
கிப்பிரெனப்படைப்பீர் கீடாமஞ்சிநதுவா
ரேப்பெற்றமான்ரிணைபோலேவ நவாரின்னுயிராக்
காப்படுற்காவலனா காவாரோலின்மென்பார். (ககசுஎ)

ங. கழுநீருந்தாமரையுங்கண்டனவேபோலு
முழுநீர்நேற் றன்னுமாமகமுழுமுல்ற்
செழுநீர்மணிக்கொடி நன்காழகளுசோகொம்மா
யழுநீர்வாய்மலையலம்வருநிபோன்றதே

இவைமுன்றுமெருதே

க. சொல்லாவினாதுன் என்றிங்ஙனஞ்சொல்லியென முட்குறியவற்றைக்
கூட்டியுரைக்க.

உ. காவலனா - காத்தலெவலவா

ங. அழுநீர்வாய் தாமரையைமுற் சோகாண்டாறபோலுங் கண்ணுமுதமு
மென்க.

இ - ன். தேவியர்கலங்கி கொஞ்சருகிக் கல்லுமரமுமிரங்க இங்ஙனஞ்சொல்
விப் பூப்பரிவார்; கலம்பரிவார்; புடைப்பார்; கிந்துவார்; வங்குவார்; என்பாராயுலறி
மணிக்கொடிகள் கருமைசேர்ந்த சொம்பாயலறி அழுந்தன்மையவாய் அலம்வருவன
வற்றை யொத்தார, அதுகண்டு எல்லாத்திசைகளிலுநின்ற மகளிரும் இளமையில்

போலீண்டித் துயர்வார்; தொழுவார்; அழுவாராய் அலமருகையினாலே கோயில் கடலொலிபோலே யொலியுண்டாயிற்றென்க.

வளவிய நீர்மையையுடைய மணியென்றார், பலநிறத்து மணிகளையுங்கருதி. (1)

வேறு.

பண்ணாற்பண்ணமுழவம்பாடவிந்துபன்மணியாழ்மழலைநீங்கிப்
புண்ணாற்புண்ணுமுழவமேங்காபுண்பாண்டிலிரகதாவான்பூங்க
கண்ணொரலிகவுளகிண்கிணியுமஞ்சிலம்புங்கலையுமாரா
மண்ணாள்வலம்புரியும்வாய்மடங்கிக்கோன்கோயின்மடிந்ததன்றே.

மண்ணார்கோன் - உலகெல்லாம் புகழ்நிறைந்தகோன். இனி. மண்ணாள்வலம்
புரி - அரக்கிட்டாடின வலம்புரியென்றுமுறைப்ப.

இ - ன். பூப்போலுங் கண்ணருடைய மழலைமொழிபோய் அழுங்குரன்மயங்குத
லாலே, பெரியமுழவமும் பண்ணாயாமும் ஒலிகெட்டுத் துனையார்ந்த குழலுமாதா
வாய்க் கஞ்சதாளமுமொலியாவாய் ஒலிக்கின்ற பக்கத்தையுடைய கிண்கிணிமுதலி
யவுமொலியாவாய் வலம்புரியுமுதாதொழிந்து அரசன்கோயில் ஆரவாரமற்றதென்க.()

அணியார்மணியார்க்குவட்டமுத்திவைத்தனையசெங்கண்மாததாட்
பணியார்பெருந்துருத்தியன்னபெருங்கவுளபிறையேர்கோட்ட
பணியார்கமழ்கடாத்தண்ணலரசுவாப்பண்ணாற்பாய்மா
வினையாதுமில்லாதகண்ணீர்விழ்த்துண்ணுகின்றினைத்ததாமே.

இ - ன். அண்ணலுடைய மணியினையுங் கண்ணினையுங் தாளினையுங் வன்ங்
கன்படிய நிறைந்த கடாத்தினையுமுடைய கவுள கோட்டவாகிய யானைகள், யாது
மொப்பில்லாத பண்ணுதனிறைந்த குதிகைகள் தாமண்ணுவாய்அமுது வருந்தின
வென்க. (க௭0)

கழித்தகடிப்பிணையுங்கைவளையுமாலையுங்களைந்துமுத்தாந்
தொழித்தநறுஞ்சார்துஞ்சுண்ணமும்பன்மணியுங்கலனுஞ்சிங்கி
விழித்துவியன்கோயில்பன்மீன்பரந்திமைக்கும்பணியார்வானம்
பழித்துப்பசும்பொன்னுலகுசூழபோயிற்றொத்ததன்றே.

சாந்துஞ் சுண்ணமுமனைந்த மணியென்க. களைந்துகழித்த சிந்திவிழித்து - வாங்
கிப்போடப்பட்டன சிந்திவிளங்கியென்க. களைந்தமுத்தென்றும் பாடம். தொழித்
தகலன் - ஆரவாரித்தகலன்.

இ - ன். கோயில் கடிப்பிணைமுதலியன ஈழித்துப் பன்மீனிமைக்கும் வா
ணைப்பழித்து மக்களெல்லாம்போந்து அரசனிடத்தேறிற்றவிற்பொன்னுலகு சூழ
போன தன்மையையொத்ததென்க. (க௭க)

அழலார்குளையெயிற்றுவெஞ்சினையவந்தலைசுமந்தவெகுளிராக
சிழலார்குருமணியுந்தேவர்குருமுடிமேனிலவ்விசுஞ்
சுழலார்கமும்பொன்னுவேய்ந்துசொரிகதிர்மென்பஞ்சியார்ந்த
சுழலானகரமுதுகடைடல்போர்கலங்கிறற்றன்றே.

[நகரவிலாவணை]

அழல் - நஞ்சு. சகா - பொய். நாகத்தின் நலிகமந்த மணியும்பொன்னும் மேலேவேய்ந்து கதிசைச்சொரிக்கின்றநகரமென்க. சுழலுதலார்ந்த தேவர்முடிமே னிலவுவீசங்கழல் - வலஞ்செய்தனிறைந்த தேவர்வணங்கின முடிமேல் நிலைபெற்று ஒளியைவீசுமடியென்க. கழல்-ஆகுபெயர். பஞ்சியார்ந்தகழல்-நிறத்தாலும், மென் மையாலுஞ் செம்பஞ்சின் றன்மைநிறைந்தவடி.

இ - ன். மேற் தேவர்வணங்குங் கழலானகரங் கடல்போற்கலங்கிற்றென்க.

அதுமேல் * “திருவடிப்பொசுமரா முடிமேலணிந் சாரே” என்பதனுணர்ந். ()

கோயிலிலாவணைபுற்றிற்று. ௩௭, ௭

[நகரவிலாவணை]

நீரகிதைகுளத்துமாரிசொரிந்தெனறுநெய்துள்ளு
நேர்நிறைபொரியுங்குய்யும்வறைகளுந்வந்தவாசம்
பார்நிறையடிசிற்பள்ளிதளியொடுசாலையெல்லா
புறநிறையுயிர்த்தலன்னையுயிர்சென்றபோன்றவன்மே.

குளத்திலே மழைபெய்ததென்னும்படி துள்ளும்நறுநெய்யாற்பொரித்த பொரிக் கறி; பலகாயங்கள் குறிக்குநேராக நிறைந்த பொரிக்கறி. குய்-தாளிக்குங்கறி. வறை கள் - துவட்டினகற்கள். பாரிலேநிறைந்த புகழினையுடையவூர்.

இ - ன். அடுக்களைகளிலும், கோயில்களிலும், சோற்றுஞ்சாலையிலுஞ் சமைக் கும்பொரியலுங் குய்யலும் வறையலும் வளாந்தவாசம் ஊர் நிறையும்படி தோன்றுத லின்றும் அவ்விடங்கள் உயிர்சென்றாற்போன்றனவென்க. (௩௭௩)

கோடபுல்ச்கழல்கண்ணன்னகொழுஞ்சுவைக்கருணைமுல்லை
மோட்டிளமுழையின்மொய்கொள்கொக்குகிர்நிமிரல்வெண்சோ
றுட்டுறுகறிக்கொடேமாங்கனிகுவைத்தயிரோடேந்தி
வேட்டவர்ப்பெறுதுவிதிவெறுநிலங்கிடந்தவன்மே.

புவிக்கண்போன்ற நிறத்தையுடையகருணைக்கிழங்கு. முல்லைமுழையாற்செய்த பந்துபோலத் திரட்டுதல்கொண்டசோறு; ஒரோவோரவிழ் கொக்குகிர்போலு நீட்சி யையுடையசோறு. உண்ணப்பண்ணுங்கறி. தேமாவிற்கொண்டகனி.

இ - ன். முன்பு சோற்றையுங் கருணைமுதலியவற்றையுந் தயிரோடேயேந்தி விரும்பினார்க்குக் கொடுக்கின்றவிதி, இன்று அரசனாறறவினால்வருந்தி விரும்புவாரின் மையின், அவர்களைப்பெருமல் வெறுநிலமாபக் கிடந்தனவென்க. (௩௭௪)

மைந்தர் தம்வன்கையான்முன் மணிவள்ளத்தெடுத்தேறல்
பைந்துகின்மகளிர்மேவார்பாசினழைபுகம்பொன்மலை
சிந்தியேகரந்தார்சொற்போன்மெய்யின்கட்சேர்தலின்றாய்ச்
சந்தனச்சாந்தொடாரந்தாங்கவினிழந்தவன்றே.

இ - ள். மைந்தர் தங்கையாலே முன்பு மகளிர்க்கெடுத்தேறலை யின்று எடுத்தலைமேவார்; மகளிர் இழையையும் மாலையையுஞ் சந்தனக்குழம்பையும் ஆரத்தை யுஞ்சிந்தி யவற்றைமேவார்; அவர் அங்ஙனமேவாமையின், அவை யழகிழந்தன வென்க.

உண்மைப்பொருளின்கட் செல்லுதல்செய்யாத துறவோர்சொல்லுஞ்சொல் பற்றுவிடாதிருக்கவும் பற்றற்றனபோன்றிருக்குமாறுபோல, அவர்களும் பற்றுண்டா யிருக்கவும் அரசன்றுறக்கின்ற வருத்தத்தால் இவற்றிற் பற்றில்லாதார்போல மேவா திருந்தாரென்றுகொள்க. (௩௭௫)

தாழிவாய்மறைக்குந்தண்ணென்றடம்பெருங்குவளைக்கண்ணார்
முழிவாய்முல்லைமலைமுலைமுகமுரிந் தூக்க
யாழின்வாய்முழுவம்விம்மவாட்டொழிந்தயாந்துதிந்தே
ஊழிவாய்க்கொண்டதொக்கும்பாட லுமொழிந்ததன்றே.

இ - ள். தாழியின்வாயை மறைக்குங் குவளைபோலுங்கண்ணார் பெட்டியின் முல்லைமலை முலைமேலேக்க முழுவொலிப்ப முரிந்தாடு மாட்டுமொழிந்து யாழின் வாயிசைக்கேற்பப் பாடும்பாட்டுமொழிந்து அஃவ் வுருந்திற்தென்க.

ஊழ் - ஊழியெனத்திரிந்தது தேனினைந்தான் பாடுமாடுமொழிந்து முறைமைப் படப் பாட்டினாலொக்கும் பாட்டு (௩௭௬)

அருங்கலநிறைந்தவம்பூம்பவளக்காறிகழும்பைம்பொற்
பெருங்கிடுகென்னுங்கோலப்பேரிமைபொருந்திமெல்ல
வொருங்குடனகரமெல்லாமுறங்குவதொத்ததொல்லென்
கருங்கடல்கல்லென்சும்மைகரந்ததுமொத்ததன்றே.

அருங்கலநிறைந்தவம்பூம்பவளக்கால் - * “மணிபுனைசெம்பொற்கொட்டைவ பணி” பவளக்கால். பவளக்கால்திகழுங்கிடு. கிடுகு - சட்டம். நகரிக்கு அங்கா கண்ணாகவும், சட்டம் அதற்குமையாகவும் உவமஞ்செய்தார்.

இ - ள். நகர் கிடுகென்னுமிமைபொருந்தி யுறங்குவதொத்தது; அதுவேயன் யொலியவிந்துகிடத்தலிற் கடல் சும்மையைமறைத்ததுவுமொத்ததென்க.

இதனால் அங்காடியடைத்ததென்றார்.

(௩௭௭)

கலையுலாய்நிமிர்தவல்கும்கடல்விளை யமுதமன்னார்
முலையுலாய்நிமிர்தமொய்தார்முழவுமுத்துரிஞ்சியின்னச்

[நகரவிலாவணை.]

சிலையுலாய்நியிர்ந்தமார்பன்றிருநகர்தெருள்கலாதாய்
நிலையிலாவுலகின் முன்மைநீர்மைமீக்கூற்றிற்றன்றே.

அமுதமன்றார் முலையுலாய்ப் பாய்ந்த மார்பன்; தாரும் முழவுபோலுமுத்தம்
உரிஞ்சி மின்னும்படி சிலையுலாவியிர்ந்த மார்பன்.

இ - ள். மார்பன் நகர், பொலிவழிதலால், இராசமாபுரமென்று தெளியலாகா
தாய் உலகின்றன்மை நிலையிலாநீர்மையாயிருக்குமென்று மேலாகக்கூற்றிற்றென்க.()

வேறு.

கூந்தலகிற்புகையும்வேள்விக்கொழும்புகையு
மேந்துதுகிற்புகையுமாலேக்கிநிமபுகையு
மாய்ந்தபொருளொருவர்க்கியாவதிலோப
மாந்தர்புகழேபோற்றேன்றமுறைந்தனவே.

இ - ள். கூந்தலுக்கிட்டபுகையும், யாகத்திற்புகையும், துகிற்கேந்தினபுகை
யும், மாலேக்கிட்டபுகையும், பொருளையாத உலோபர்புகழ்போல மறைந்தனவென்க.()

புல்லுண்புரவிபுலம்பிவிடுகுரல்போ
னல்லவனே போழுவனாநாநரல்குரல்போற்
கல்லாவினையர்கலங்காச்சிரிப்பொலியுந்
கொல்பாணைச்சங்கொடியுங்கூடாதொழிந்தனவே.

இ - ள். புரவிவருந்திச் சோம்புபோக்குங்கால் எழும்விளிபோலச் சங்குறுக்
கின்றவரவமும், நானாநாலங் குரல்போல இனையர் விடாதுசிரிக்கின்றசிரிப்பொலி
யும், பாணையுள் சங்கும ஒலிக்கின்றவொலியும் அவ்விடத்துக் கூடாமல் நீங்கின
வென்க. (௩௮௦)

பொற்புடையபூமாலேசாந்தம்புனைகலன்கள்
கற்புடையமங்கையரிற்காவலவையிழந்த
நற்புடையதேனார்நறவுநயம்புல்லார்
சொற்பொருள்போல்வேட்கப்படாசோர்ந்தொழிந்தனவே.

இ - ள். மாலையுள் சாந்தமும் கலன்களும் நறவுந் கற்புடைய மங்கையரைப்
போலக் காவலிழந்தவை, அறிவில்லார் சொற்பொருள் சோர்ந்து வேட்கப்படாத
வாறுபோல வேட்கப்படாவாய் ஒழிந்தனவென்க. (௩௮௧)

தீம்பால்கிளிமறந்துதேவரவிமடங்கித்
தும்பார்நெடுங்கைம்மாத்திங்கரும்புதற்றுவா
யாம்பாலுனாமடங்கியாரும்பிறப்பிராய்க்
காம்பார்நெடுங்கட்காடேபோலாயிற்றே.

ஆம்பாலுனாமடங்கியாரும்பிறப்பிராய் - அரசன்துறவீனத்தாமுழுட்கொண்ட

மையின், மனவேட்கையாலே துகரப்பும்பொருள்கள்மேல் நிகழும் பருதியை யுடைய வார்த்தைகள் மீண்டு, அவற்றிற் பற்றுதலின்மையின், யாருஞ் சுற்றத்தொடர்ச்சியற்ற வர்களாய். இடையாமத்திருளில்லின்ற முன்னுடைய மூங்கில்நிறைந்த காடுபோலென்றதனாற்பயன்: இவ்வூரிற்பெற்ற செல்வந்தனையே துகர்ந்தார் பின்னும் மயக்கஞ்செய்யும் பிறவியாகியவருளைப் பிறப்பித்தலும், முட்போலப் பற்றினாற் றொடக்கிக்கோடலும், வீட்டுப்பயன் கொடாமையுமாம். துறவுன்னம்பிறந்தோர்க்கு இத்தன்மைத்தானாகரி காடுபோலாயிற்று; களிக்கும், தேவருக்கும், களிற்றிற்கும் பொருள் களினுகர்ச்சியின்மையிற் காடுபோலாயிற்று.

இ - ன். மறத்தலானும் மடங்குதலானும் துற்றவாய்நின்றலானும் பிற்பிறராய் நின்றலானும் அவற்றிற்கும் அவர்க்கும் நகரி காடுபோலாயிற்றென்க. (௩௮௨)

நீர்முழங்குநீலநெடுமேகமால்யானைத்
தேர்முழங்குதானைத் திருமாவின் முன்றுறப்பான்
பார்முழங்குதெண்டினாபோற் செல்வந்தம்பாலர்க்கீர்
தூர்முழுதுநாடுமுரவோன்றாள்சேர்ந்தவே.

நீரினையுடைய முழங்குமேகம்போலும் யானையுந் தேரும் முழங்குந் தானையை யுடையவரசன்.

இ - ன். ஊரிலுள்ளாரும், நாட்டிலுள்ளாரும் அரசன்முன்னாகத் துறத்தற்குக் கடல்போலுஞ்செல்வத்தைத் தமதுதலவர்க்களித்து அறிவுடையோன்றானைச் சேர்ந்தாரென்க. (௩௮௩)

நகரவிலாவணமுற்றிற்று. கலி, கக.

துறவுவலியுறுத்தல்.

கொல்லுலைப்பொக்கழற்கிடந்தகூரிலே
மல்லல்லவேவிரண்டொருமதியுள்வைத்தபோற்
செல்லநீண்டகன்றகஞ்சிவந்தகண்ணினு
ரல்லலுற்றமுபவர்க்கரசன்சொல்லினான்.

சொல்லினான் - முற்றுவினைத்திரிசொல்.

இ - ன். அங்ஙனஞ் சேர்ந்தவனவிலே, மதியுள்ளே யிரண்டுவேலைச் சேரவைத் தாற்போல முகத்திலேகிடந்து செவியுறநீண்டு அகன்று சிவந்த கண்ணினா முபவர்க்கு அரசன் ஒருமொழி கூறினானென்க. (௩௮௪)

வேறு.

நற்றவம்பரணா ஞாலநாமுடனிறப்பின்வைய
மற்றமிறவத்திற்கென்றுமையவியனைத்துமாற்ற
திற்பெனவுணர்ந்துநிற்பிற்பிறருமகளென்றுநீங்காள்
பற்றொடேநிற்பினென்றுந் திருமகள் பற்றல்செல்லாள்.

இ - ன். நாம் தவத்தையுஞ் சேரகிறப்பின், ஞாலம் தவத்திற்

[துவவுவலியுறுத்தல்.]

எந்நாளும் வெண்கிறகுகளவும் நிறையாற்றாது; அதனை யிற்பெனவுணர்ந்து அத்தவத் தேறிப்பிற் றிருமகள் என்றும் நம்மைநீங்காள்; நாம் பற்றோடேறிப்பிற் றிருமகளும் நம்மைப் பற்றுதல்செய்யாள்; ஆதலாற் பற்றுவிட்டுத் தவஞ்செய்ய்மினென்றா னென்க. (௩௮௫)

உப்பிலிப்புழுக்கல்காட்டுப்புலமகனுதப்பவேகக்
கைப்பலியுண்டியானும்வெள்ளின்மேற்கவிழநீரு
மைப்பொலிகண்ணினீ ரான்மனையகமெழுகிவாழ
விப்பொருள்வேண்டுகின்றீரிதனைநீர்கேண்மினென்றான்.

இ - ன். யானும் சுகொட்டிலே பாடைமேலேகிடந்து புலமகள் ஒருகையா லே புழுக்கலாகிய பலியையிட்டு நீரையுதப்ப அவற்றையுண்டு கவிழ, நீருங் கண்ணீ ரான்மெழுகிவாழ இப்பயனில்பொருளை விரும்பாநின்றீர்; அதனைவிட்டு இப்பயனு டையபொருளைக் கேட்பீராகவென்றானென்க.

புலமகனென்றார், புரோகிதனை; அவன் தன்குலத்திற்குரியனசெய்யாது அரசு ன்குலத்திற்குரியதொழில்களை மேற்கொண்டு நின்றவின். “புலைய நேவப் புன்மே லமர்ந்துண்டு” என்றும், * “இழிபி நப்பிணை னீயப் பெற்று” என்றும் பிறநூல்களி னார்; நாவதினுமாம். கவிழ்தலை - பொன்றக்கெடுதல். (௩௮௬)

க. கொல்சினயானை பார்க்குங்கூருகிர்த்தறுகணளி
யில்லென்பார்த்துநோக்கியிறப்பின்கீழிருத்தலுண்டே
பல்வினைவெள்ளநீநதப்பகாவின் பம்பருகினல்லா
னல்வினைவினையுள்ளென்னுஞ்சினுட்குளித்தலுண்டே. (௩௮௭)

உ. ஆற்றியமக்கொன்னுமருந்தலமிலார்களாகிற்
போற்றியமணியும்பொன்னும்பின்செலாபொன்னனீரே
வேற்றுவரென்றுநில்லாவிழுப்பொருள்பரவைஞால
நோற்பவர்க்குரியவாருநோன்மினநீருமென்றான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

* புறநானூறு, ௩௬௩. இருங்கட லுடுத்தவிப் பெருங்கண் மானில - முடை மையி னடுமனைத் திடட பிறர்க் கின்றித் - தாமே யாண்ட வேமங் காவல - ரிடுகிறா மணலினும் பலரே சுடுபின் - காடுபதி யாகப் போகித் தத்த - நாடு பிறர்கொளச் சென்றமாய்ந் தனரே - அதனால் - நீயுங் கேண்மதி யத்தை வீயா - துடம்பொடு நின்ற வுயிரு மில்லை - மடங்க லுண்மை மாயமோ வன்றே - கள்ளி வேய்ந்த முள் ளியம் புறங்காட்டு - வெள்ளில் போகிய வியலு ளாங்க - ணுப்பிலா வலிப்புழுக்கல் கைக்கொண்டு பிறர்க்குநோக்கா - திழிபி நப்பிணை னீயப் பெற்று - நிலங்கல னாக விலங்குபலி மிசையு - மின்னு வைகல் வாரா முன்னே - செய்நீ முன்னிய வினையே - முந்நீர் வரைப்பக முழுதுடன் றுந்தே.

ஐயாநிச் சிறுவெண்டேனாயார் பாடியது.

க. வீணை - இருவீணை. பகாவின்பம் - நீங்காவீட்டின்பம். நல்வீணைவீணையுள் - நல்வீணையாலுண்டாகியசெல்வம்.

உ. ஆந்திறி - தேடிய. என்னும் - சிறிதும்.

இ - ன். பொன்னனீர்! யானையையுணவாகப் பார்க்கும்பாளி எவியை யுணவாகப் பார்த்திருத்தலில்லை; அதுபோல அறிவுடையோர் வீட்டின்பமாகியவமுதைப் பருகுதலன்றிச் செல்வமாகியநஞ்சினைப் பருகி யதனுள்ளையமுந்துதலில்லை; அத்தன்மையையும் நெஞ்சினுஞ்நோக்கி, மக்கள்தேடிவைத்த தவஞ் சிறிதுமுடையரல்லராயின், அவர்களாற் பேணிவைக்கப்பட்டவாகிய மணியும் பொன்னும் பின்செலா; அவையல்லாவிடும்பொருள்களும், ஞாலமும் அவரை வேறறுவரென்று நினைத்து அவர் பக்கல் சில்லாவாய் நோற்பவர்க்கு உரியவாய்நிற்கும்; அத்தன்மையையுநோக்கி நீருகோற்பீராகவென்றானென்க.

கோக்கியென்றதனை பிரண்டற்குங்கூட்டுக.

(௩௮௮)

காதலஞ்சேற்றுட்பாபந்தமதியெனுங்கலங்கனீனா
யூதுவண்மொத்ததாரானுவர்ப்பினினுரிஞ்சித்தேற்ற
மாதாராநெஞ்சந்தேறிமாதவஞ்செய்துமென்றார்
காதலான்காதலென்னுரிகளத்தானெடுங்கணுநீர.

உவர்ப்பு-வெறுப்பு; அஃதாவது பொருள்கண்டேற்றசென்ற பற்றுள்ளத்தை விடத் தல். தாரானாகிய காதலான் தன்மனைவியாமேல்வைத்த காதலென்னும் பிணிப்பினாலே தேற்றவென்க. ஈண்டுக் காதலென்றது பஸ்பிறப்பிலும் நமக்கு மனைவியராவந்தவர் இப்பிறப்பிற்செய்யுந்தவத்தாற் பிறப்பற்று வீடுபெறவேண்டுமென்று கா, வித்த காதலை. அன்றிக் காதலனிடத்துவைத்தகாதலாற் றுறந்தாரென்றல் பொருதாமையுணர்க. காதலாகிய சேற்றுக்குள்ளே பாய்ந்தநின்ற நீர்.

இ - ன். காதலான் மாதாரானுடைய அறிவென்னுநீனாக் காதலாகிய பிணிப்படலே யுரிஞ்சித்தேற்ற அவர் நெஞ்சுவெறுப்பினற் றேறித் தவஞ்செய்துமென்றென்க.

(௩௮௯)

காமஞ்சால்கோதையீரேதொல்வினைநீத்தநீநதி
நாமஞ்சால்கதியினீங்கிருன்பொன்மேலுலகினுச்சி
யேமஞ்சான்னபம்வேண்டினென்னெனும்வமபினைன்றான்
காமஞ்சாய்த்தடர்த்துவென்றகாமஞ்சனக்குவ்மமன்னான்.

காமத்தைத் தள்ளிநெருக்கின ஏமம் - வீடு.

இ - ன். மேருவைபொப்பான், கோதையீரே! நாற்கதியினின்றநீங்கிய வினைக்கடலைநீந்தித் துறக்கத்துக்குமேலான வீட்டின்பத்தைவிரும்புவீராயின், இன்னனுடனே துறத்தற்கு வருவீராக வென்றானென்க.

(௩௯௦)

நாடகநயந்துகாண் பார்நலங்கிளர்கண்களினுன்று
மாடகக்கலத்துளான்பாலமிர்தினையந் துண்பாரா
நீடகம்வெகுண்டுங்கையாற்பிடித்துநீரட்டியிட்டேன்
*கோடகமணிர்த்கோலமுடியினாய்துறத்துமென்றார்.

[தேவிமார்துறவு.]

நாடகமெனவே பாட்டுங்கூறிற்று; * “வினியாதரன் கூத்தாட்டுக் காண்டலும்” என்றலின். குன்றும் - தோண்டியும். உன்பானா நீறட்டியுமென்றது-உன்பானா யுண்ணுமற்றடுத்துமென்றவாறு. நீடகம்வெகுண்டும்-பிக்கவன்பினாற் புணர்கின்றாரா நெடுங்காலம் நெஞ்சாலே வெகுண்டும். கையாற்பிடித்தும் - நறியநரற்றங்களை நுகர்கின்றாரா நுகராமற் கையாற்பிடித்தும். இட்டேமென்றது - யாங்கள்பிறந்ததோர் பிறப்பிலே பிறரை இங்ஙனம் ஐம்பொறியானுகராமற் நடுத்து யாமும் நுகர்ச்சியைக் கைவிட்டேமாதலின், இனி யெமக்கு நுகர்ச்சியின்றென்றவாறு. கோடகம் - தாமம், முகுடம், பதுமம், கோடகம், கிம்புரியென்னும் ஐவகையிற் சிகரமாச்செய்த முடி.

இ - ள். அதுகேட்டதேவியர், முடியினாய்! எமக்கு இனி நுகர்ச்சியின்மையின், யாமும் சின்னோடு துறத்தலைச்செய்வேமென்றாரென்க. (௩௧௧)

வேறு.

சாந்தங்கிழியமுயங்கிததடமலராற்
கூந்தல்வழிபட்டகோவேநீசெல்லுலகில்
வாய்ந்தடியேழ்வந்துவழிபடுநாளின்றேபோற்
காய்ந்தருளல்கண்டாயெனத்தொழுகார்காரிகையார்.

முயக்கத்தால் வருத்தகிழ்ந்ததாகக்கருதி மலராற் கூந்தலைவழிபட்டு வருத்தநீர்த்த கோவேயென்றது - எமக்கு வருத்தமில்லாததனை வருத்தமாகக்கொண்ட நீ ஈண்டு வருத்தமுள்ளதனைத் தீர்க்கின்றிலையென்றதாம். வாய்ந்து-வீடுபெறுதற்குரிய தவங்கள் எமக்குவாய்த்து

இ - ள். அத்தேவியர், கோவே! நீசெல்லும் வீட்டுலகின்கண்ணே யடியேறும் வாய்த்துவந்து நினைவழிபடுநான் இன்றுபோலே முனிந்தருளாதொழிகவென்று தொழுதாரென்க. (௩௧௨)

துறவுவலியுறுத்தல்முற்றிற்று. கவி, கூ.

தேவிமார்துறவு.

தெண்டினாரீத்தநீந்நித்திங்கதிர்சுமந்துநிங்கள்
விண் படர்ந்தனையமாலெவெண்குடைவேந்தர்வேந்தன்
கண்டிரண்முத்தமாலேக்கதிர்முலைநங்கைமனா
வெண்டினாவிடக்குங்கேள்விவிசையகண்ணபயம்வைத்தான்.

திங்கள் கடலைநீங்கி கதினாச்சுமந்து விண்ணிலேசென்றாற்போன்ற குடையை யுடையவேந்தன். கண்டிரண்டமுலை. கடல்போலு நூற்கேள்வி.

* திரிகடுகம், ௧௧.

† சூடாமணிகண்டு: முடியுறுப் பைந்தார் தாம முகுடமே பதுமத் தோடு-நெடியகோடகமே மற்று கெந்தகிம் புரியென்றாமே.

இ - ன். வேந்தன், தேவியனா விசயையிடத்தே யச்சமின்றாக் வைத்தா
னென்க. (ககக)

கடிமலர்நிறைந்துபூத்தகற்பகக்கொம்புங்காமர்
வடிமலர்மலர்ந்தகாமவல்லியுந்தம்மைத்தாமே
யுடைமலர்கொய்துபேசேவுகுத்திகின்றதொத்தார்
படைமலர்நெடுங்கணல்லார்பாசுழைநீக்குகின்றார்.

சிறந்தமலர் தேனிறைந்தலர்ந்தகொம்பு. விருப்பம்வடிந்தமலர் மலர்ந்த வல்லி.

இ - ன். தேவியர் தம்மெய்ப்பணிகளைத் தாமேநீக்குகின்றவர், கொம்பும் வல்
லியுந் தம்முடைய மலர் தம்மிடத்துகின்றும் போம்படி கொய்து சிந்துகின்றதன்
மையை யொத்தாரென்க. (ககக)

தழுமலர்ந்தாமநான்றுசந்த்கின்மலர்ந்துவிம்முஞ்
செழுமணிநிலத்துச்செம்பொற்றிருமுத்தவிதானீழ்
லெழுமையும்பெறுகவென்னுமெழின்முலைநெற்றிருழந்தார்
கழுமியதுகிவிழ்காமன் கண்புடைத்திரங்கமாதோ.

இ - ன். பருமையாலே தழுவப்படுந் தாமநான்று சந்தனமணந்து அகிற்புகை
விம்முநிலத்திலே மேற்கட்டியினிழுவிலே யவனாயிருத்திக் காமனிரங்கத் துகிலான்
முலைநெற்றியைச் சூழ்ந்தாரென்க.

கணவனை எழுமையும்பெறுகவென்னுமுலை. இழைதெரியாமல் மயங்கியதுகில்.
கழுமல் - மயக்கம். (ககக)

நறும்புகைநானாவிக்குழம்பொடுபளிதச்சுண்ண
மறிந்தவராய்ந்தமாலையணிந்தபைங்கூந்தலாப்பொ
னிறந்தருகொம்புநீலக்கதிர்க்கற்றையுமிழ்வவேபோற்
செறிந்திருந்துகுத்துச்செம்பொற்குணக்கொடியாயினாரே.

இ - ன். அங்ஙனஞ் சூழப்பட்டவர்கள், கற்பகக்கொம்பு நீலக்கதிர்த்திரனைக்
கழிப்பவைபோல நாவியினது நானக்குழம்போடே புகையையுங் கருப்பூரப்பொடி
யையும் மாலையையுமணிந்த கூந்தலை மனோவாக்குக்காயங்களால் அடங்கியிருந்து
உருத்து நற்குணத்தையுடைய செம்பொற்கொடியாயினாரென்க. (ககக)

தேவிமார்துறவுமுற்றிற்று: கவி, ச.

பெரியயாத்தினை.

இலம்பெரிதெனவிரந்தவர்கட்கேந்திய
கலஞ்சொரிகாவலன்கடக்கையினை
புலம்புரிந்துயர்ந்தனவிரண்டுபொன்னிற
வலம்புரிமணிசொரிகின்றபோன்றவே.

[பெரியயாத்தினா.]

ஏந்தியகலம் - உயர்ந்தகலம். புலம்புரிந்து - அறிவுமிக்கு. நிறப்பொன் - மாற்றற்றபொன்.

இ - ள். பெரிதாக வறுவியோமென்று இரந்தவர்கட்குக் காவலன் புலம்புரிந்து கலஞ்சொரியுங்கையிணைகள், உயர்ந்தனவாகிய இரண்டெங்கநிதி பொன்னையும் மணியையுஞ் சேர்ச்சொரிகின்றனவற்றை யொத்தனவென்க. (நகக)

என்பரிந்தெரிதலைக்கொள்ளவீண்டிய
வன்பரிந்திடுகலாவுலகமார்கென
மின்சொரிவெண்கலம்வீசும்வன்கைகள்
பொன்சொரிதாமரைப்போதுபோன்றவே.

என்பரிந்து - ஏழும்புருகி; என்பு - லிகாரம். அன்பரிந்து - அன்பற்று. எரியுந்தன்மையைக் கொள்ள ஈண்டிய மின்சொரிகலம்; நெருப்பின்றன்மையைக் கொள்ளவீண்டியமின்னுமாம். வெண்கலம் - முத்தாந்தெய்தகலங்கள். வன்கையும் பாடம். இரப்போர்மேலன்பற்று அவர்க்கிடமாட்டாதவுலகங்கள் - வேற்றரசரண்ட நாடுகளும், இழிகுலத்தோருறையும் வன்பாலாகிய நிலங்களும் முதலியனவாம்.

இ - ள். அரசன், இடுகலாவுலகங்கள் ஆர்வனவாகவென்று என்பரிந்து கலங்களைவீசுங்கைகள் பதுமரிதியை யொத்தனவென்க. (நகக)

பூந்துகிப்புனைகலமாலேபூசார்
தாய்ந்துலகுனவுவந்தருளிமாமணி
காந்தியகற்பகக்கானமாயினு
னேந்தியமணிமுடியிறைவனென்பவே.

மலை - முத்தமலை. கானமென்றார், * பத்துவகைக் கற்பகங்கள் கொடுப்பன வெல்லாங் கொடுத்தலின்.

இ - ள். இறைவன், துகின்முதலியனவற்றையுலகதகரும்படி ஆய்த்து உவந்து கொடுத்துக் கற்பகக் கானமாயினுனென்க. (நகக)

வேறு.

தேய்ப்பிறையுருவக்கேணித்தேறுநீர்மலர்ந்ததேறு
ராய்நிறக்குவனையஞ்சிக்குறுவிழிக்கொள்ளும்வாட்கண்

* பத்துவகைக்கற்பகங்களாவன: (க) மத்தியாங்கம், (உ) தூரியாங்கம், (ங) பூஷணங்கம், (ச) மாலியாங்கம், (ரு) தீபாங்கம், (சு) கிருகாங்கம், (எ) சோதிரங்கம், (அ) போசனாங்கம், (க) பாசனாங்கம், (கௌ) வஸ்திராங்கம் என்பனவாம். இவை முறையே திவ்யசாரமாகிய நானாவித பானங்களையும், நானாவித வாத்தியங்களையும், அநேகவித ஆபரணங்களையும், அநேகவித மாலைகளையும், அநேகவித இரத்தின தீபங்களையும், பிராஸாதமண்டபாதிகளையும், சந்திராதித்த ரொளியினையடக்குமொளியினையும், நானாவித ரஸத்தனவாகிய நான்குவகை யுணவீனையும், வேண்டிய கலங்களையும், விசித்திரவஸ்திரங்களையுங்கொடுக்கும். இது துரிபுராணத்திற் கண்டது.

வேய்நிறையழித்தமென்றோள்விசயையைத்தொழுதுவாழ்த்திச்
சேய்நிறச்சிவிகைசேர்ந்தான்நேவர்கொண்டேகினாரே.

தேய்ப்பிறையெனவே துதலாயிற்று. குறுவழிக்கொள்ளும் - மீண்டிருவியும்.
வேய்போலுமென்றோள்.

இ - ள். அங்ஙனங் கொடுத்தபின்னர்ச் சேயையொத்தவன், துதலையுங் கண்
ணையுந் தோளையும் நிறையாலழித்த விசயையைத்தொழுது வாழ்த்திச் சிவிகையிலே
யேறினான்; அப்பொழுது தேவர் கொண்டுபோயினாரென்க.

சச்சந்தன்பட்டபின், தன்னுறுப்புக்கள் பொலிந்திருக்கலாகாதென்று உட்
கொண்டு அவற்றின்பொலிவினைக் கடிந்தமைதோன்ற, நிறையாலழித்தவென்றார். ()

பெரியயாத்தினைமுற்றிற்று. கவி, ச.

சமவசரணவருணனை.

நரம்பெழுந்திரங்கினவீணைநன்முழல்
பரந்துபண்ணுயிர்த்தனபையமெல்லவே
விருந்துபட்டியம்பினமுழவம்வீங்கொலி
சுரந்தனசுடர்மணிப்பாண்டிலென்பவே.

இ - ள். அவனை யவர்கொண்டுபோகின்றபொழுது வீணையினரம்பு மிக்கிரங்
கின; குழல் உயிர்த்தன; முழவம் புதுமையுண்டாய் இயம்பின; கஞ்சதாளம் மிக்க
வோசையைக் கொடுத்தனவென்க. (ச௦க)

மங்குலாயகிழ்புகைமணந்துகற்பகப்
பொங்குபூமலைகள்பொலிந்துபூஞ்சுணர்
தங்கியித்தரணியும்விசும்புந்தாமரோ
செங்கதிர்த்திருமணிச்செப்புப்போன்றவே.

இ - ள். அவன்போகின்றபொழுது அகிழ்புகைமணந்து இருளாய் மலைகள்
பொலியப்பட்டுச் சுண்ணந்தங்கப்பட்டுத் தரணியும், விசும்பும் மணியிருக்கின்ற செப்
பையொத்தனவென்க.

மணி - *சமவசரணம்.

(ச௦உ)

* சமவசரணம் - பூமிக்கு ஐயாயிரம் வில்லுயரத்திற்குமேலே பன்னிரண்டு
யோசனை யளவுள்ளதாய்ச் சொதருமேந்திராதி தேவர்களால் நிரமிக்கப்பட்ட
சினுலயம். இதற்குப் பூமியிலிருந்து இருபதினாயிரம்படிகளுள்ளனவென்பார். இவ்
வாலயத்தின் இயல்பை, ஸீபுராணத்தும், மேருமந்தரபுராணத்தும் நிரம்பவிரித்துக்
கூறினர். (கட்டளைக்கலித்துறை.) “என்னெஞ்சு மேயிட மேயுடைத் தேயிந்தி
ராதிவிண்ணோர் - முன்னஞ்செய் பன்னிரண் டோசனைத் தாய்முழு மாமணித்தான்-
மண்ணிஞ்சி மூன்றொடு மாணங் கணமுத லேழ்நிலத்துப் - பொன்னின் சினுலய மா
யிற்றன் றோவெங்கள் புங்கவற்கே” என்றார் திருநாற்றந்தாதியிலும்.

[சமவசரணவருணனை.]

வேறு.

திலகமுக்குடைச்செல்லன்றிருநகர்
பலருமேத்தினர்பாடினராடினர்
குலவுபல்லியங்கூடிக்குழுமிநின்
றுலகவெள்ளமொலிப்பதுபோன்றவே.

இ - ள். அங்கனம்போகின்றபொழுது, செல்லன்றிருநகர் தோன்றியதனைக் கண்டு தேவருமக்களுமேத்தினர்; பாடினர்; ஆடினர்; பின்னர் அவருடைய வாச்சியங்கள் கூடிநின்று ஒலித்துக் கடல் குழுமிநின்று ஒலிக்கின்றதன்மையையொத்தன வென்க. (சுருக)

காணினாத்தனகாவொழியும்பொய்கை
தேனினாத்தனசெம்பொனெடுமதின
மேனினாத்தனவெண்கொடியக்கொடி
வாணரிப்பனபோன்றமணந்தவே.

இ - ள். அங்கனம் போகின்றபொழுது, மணினாத்தனவாகிய சோலைகளுடனே தேனினங்கள் இலாத்தனவாகிய பொய்கைகளுஞ் சூழ்ந்த மதிலின்மேலே அப்பொழுது கொடிகணினாத்தன; அக்கொடிகள் காற்றாற் றேவருலகைத் தீண்டினவை அதனையுரிக்குமாறுபோன்று நெருங்கினவென்க. (சுருக)

கோலமுற்றியகோடியர் * தூபையுஞ்
சூலநெற்றியகோபுரத்தோற்றமு
ஞாலமுற்றியபொன்வரைநன்றோ
காலமுற்றுடன்கண்ணுற்றபோன்றவே.

கோலம் - அழகு. ஞாலந்தான்கூழ்ந்த.

இ - ள். தூபையின்றோற்றமுங் கோபுரங்களின்றோற்றமுமிருந்தபடி, மேருக்கள் தம்மிற் கூடுவதொருகாலம் மிகவுமுண்டாய்ச் சேர்க்கடியவற்றை யொத்தனவென்க.

பலவண்டங்களுளவாதலிற் பலமேருவுளவாம்.

(சுருக)

வாயிற்றோரணங்கற்பகமாலேதாழ்ந்
தேயிற்றிந்திரன்பொன்னகரின்முறம்
போயிற்றேயகிலின்புகைபோர்த்துராய்
ஞாயிற்றொள்ளொளியைநடந்ததே.

* சமவசரணத்துள்ள பதினொருபூமியுள் நவஸ்தாபாபூமியென்று ஒருபூமியுளதாதலின், ஈண்டுத்துபை கூறினார். பதினொருபூமிகளாவன: (க) சைத்தியப் பிராசாதபூமி, (உ) காதிசாபூமி, (ங) வல்லிபூமி, (ச) உத்தியானபூமி, (ரு) துவசபூமி, (சு) கற்பகவிரூட்சபூமி, (ஏ) நவஸ்தாபாபூமி, (அ) துவாதசகோஷ்டபூமி, (க) பிரதமபீடம், (கௌ) துவதீயபீடம், (கக) திருதீயபீடம் என்பனவாம்.

இ - ள். வாயிலினட்டதேரணம், கற்பகமலைதாழ்ந்து அகிலின்புகை பொருந்திற்று; அப்புகைபொருந்திப் பின்னருராய்ப்போர்த்து இந்நிராகரின் புறம்போயிற்று; போயபின்னர் ஞாயிற்றினொளிமழுங்க அது நடந்ததென்க. (சு0க)

செய்யதாமரைப்பூவினுட்டேங்கமழ்
பொய்யில்சீர்த்திவெண்டாமரைபூத்தபோன்
றையஞ்செய்தடுபானிறப்புள்ளின
மையிறுமமைமத்தசஞ்சேர்ந்தவே.

இ - ள். அரசன்சென்ற ஆரவாரத்தாலே மதிலைச்சூழ்ந்த காக்களிலிருந்த வெண்ணையன்னங்கள் செந்தாமரையினுள்ளே வெண்டாமரை பூத்த தன்மையை யொத்து ஐயங்கிழத்திப் பொய்கைகளிற் செந்தாமரைத்தலையிலே சேர்ந்தனவென்க.()

மல்லன்மாக்கடலன்னகிடங்கணிக்
தொல்லென்சுமமையபுள்ளொலித்தோங்கிய
செல்வநீர்த்திருக்கோயிலீம்மணமிசை
யில்லையேற்றுறக்கம்மினிதென்பவே.

இ - ள். கிடங்குசூழ்ந்து சுமமையவாகிய புள்ளொலிக்கப்பட்டு ஓங்கியகோயில் இவ்வுலகில்லையாயிற் றுறக்கனன்று; இஃது உளதாதலாற்றுறக்கந் தீதாயிற்றென்க.()

வேறு.

விளங்கொளிவிசும்பறுத்திழிந்துமின்னுதார்த்
துளங்கொளிமணிவண்ணன்றொழுதுதுன்னினுன்
வளங்கெழுமணிவரைநெற்றிப்பாற்கட
விளங்கதிர்ப்பரிதியொத்திறைவன்றோன்றினுன்.

இ - ள். அங்ஙனம் தேவர் கொண்டுபோந்தபடியினாலே, சீவகன், விசும்பையூடறுத்த இழிந்து கோழிலேநோக்கித் தொழுது சேர்ந்தான்; அப்பொழுது மணிவரைத்தலையினின்றும் பரிதியையொத்து இறைவன் தோன்றினானென்க.

மணி ஈண்மொணிக்கம். பாற்கடலிற் பரிதியென்றார், ஒளிமிக்கிருந்ததற்கு. இறைவன் - * ஸ்ரீவர்த்தமானசுவாமிகள். (சு0க)

வினையுதிர்த்தவர்வடிவின்னதென்னவே
வனைகதிர்த்தடக்கைவைத்திருந்தவாமரை
கனைகதிர்த்திருமுகமருக்கனாகவாய்
புனைமலர்த்தாமரைபூத்ததொத்தவே.

இ - ள். அங்ஙனந்தோன்றி இருவ்ணையக்கெடுத்தவர்வடிவு இத்தன்மைத்தாயிருக்குமென்று அவ்வடிவுதான் கூறும்படியாகவே கையைவைத்திருந்த வாமரை

[சமவசரணவருணை.]

ருடையமுகம் அருக்கனாகத் தேவர்கள்முகங்கள், அலர்ந்தவைதாம். தாமதாபூத்த
தன்மையை பொத்தனவென்க. (சுக0)

இரிந்தனவிருவினையிலிர்த்தமெய்ம்மயிர்
சொரிந்தனெகண்பனிதுதித்துக்காதலா
லரிந்ததுமணிமிடறலர்பெய்ம்மாரிதூஉய்த்
திரிந்தனன்வலமுறைதிலகமன்னனே.

இ - ள். அப்பொழுது மன்னனுக்கு இறைவன்மேற்சென்ற காதலனிலே யிரு
வினை கெட்டன; மெய்ம்மயிர்கள் சிலிர்த்தன; கண்கள் உவகைநீரைச்சொரிந்தன;
துதித்து மிடறு அரிந்தது; அவ்வளவிலே அவன் வலமுறையாகத் திரிந்தானென்க.()

முத்தொளிர்தாமமுருவாமாணித்
தொத்தொளிர்தாமமுஞ்சொரிபொற்றாமமுந்
தத்துநீர்த்தண் கடற்பவளத்தாமமும்
வைத்தபூந்தாமமுமலிந்துதாழ்ந்தவே.

இ - ள். அவன் அங்ஙனம் வலம்வருகின்றகாலத்தே, ஒளிரும் முத்துத்தாமமும்,
ஒளிரும் மாணிக்கத்தாமமும், ஒளியைச்சொரியும் பொற்றாமமும், பவளத்தாமமும்,
கொத்துத் தன்னிடத்தேவைத்த பூவாற்செய்த தாமமும் மிக்கு அவ்விடத்தே தங்
கினவென்க. (சுக2)

மணிவகையெறிதொமணந்துழுந்தபோ
லணிமயிர்க்கவரிகளமரரேந்தினர்
துணிமணிமுக்குடைசொரிந்ததிங்கதிர்
பணிமணிக்காரிருள்பருகுன்றதே.

இ - ள். அப்பொழுது மாணிக்கமையைத் தினாகள்ழுந்தாற்போலே அமரர்
கவரியையேந்தி யிறைவனைச்சூழ்ந்துநின்றுவீகினர்; ஆண்டு முக்குடைசொரிந்தகதிர்
*நீலமணிகளி னிருளைப் பருகாநின்றதென்க.

பணித்தல் - ஏனையொளிகளைத் தாழ்த்தல்.

(சுக3).

முழாத்திரண்மொய்ம்மலர்த்தாமந்தாழ்ந்துமேல்
வழாத்திருமலரெலாமலர்ந்துவலண்டினங்
குழாத்தொடுமிறைகொளக்குனிந்துகூங்குயில்
விழாக்கொளவிரிந்ததுவீரன்பிண்டியே.

வீரன் - ஸ்ரீவர்த்தமானசுவாமிகள்.

இ - ள். அப்பொழுது வீரன்பிண்டி, முழாப்போலத் திரண்டதாமம் நான்று

* சமவசரணத்தை இந்நிரநீலமணிமயத்தென்று துல்கன்கூறுதலின், ஈண்டு
நீலமணிகள் கூறப்பட்டன.

மேலால் வாடாத்திருமலர் பூத்து வண்டினங் குழாத்தோடு தங்குதல்கொள்கையிடுவே
பாரயிக்கு வளைத்து *சூயில்கள்கூவும்படியாகப் பரத்ததென்க. (சுகசு)

பிண்டியின்கொழுநிழற்பிறவிநோய்கெட
விண்டலர்களை கதிர்வீரன்றோன்றினு
னுண்டிவணநவமிர்துண் மிடுவெனக்
கொண்டனகோடனைகொற்றமுற்றமே.

இ - ள். அப்பொழுது பிறவியாகிய நோய்கெடும்படி நிழலிலே யிறைவன்
றோன்றினான்; இனி, இவ்விடத்தே யறமாகிய அமிர்தமுண்டு; அதனை யுண்பீராக
வென்று கோயிலிற் றிருமுற்றம் ஆரவாரத்தைக் கொண்டனவென்க.

கோடனை - † திவ்யத்தொனி.

(சுகடு)

வானவர்மலர்மழைசொரியமன்னிய
ஆனிவர் பிறவியையொழிக்குழுத்தமன்
றேனிமிர்தாமரைதனைக்குஞ்சேவடி
கோனமர்ந்தேத்தியகுறுகினாரோ.

இ - ள். தேவர் பூமழைசொரியாநிற்க அரசன் பிறவியைக்கெடுக்கும் உத்தம
னுடைய அடியை யேத்துதற்கு அணுகினென்க.

ஊனிவர் பிறவி - உடம்புகளிலே பரக்கின்றபிறப்பு. இமிருத்தேனின் தாமரை
யென்று தினைக்குஞ் சேவடி. (சுகசு)

குருகுலஞ்சீவககுமரன்கோத்திர
மருகலில்காசிபமடிகள்வாழியென்
றெரிமணிமுடிநிலமுறுத்தியேத்தினான்
புரிமணிவீணைகள் புலம்பவென்பவே.

தற்கும்பொழுது குடியுக்குலமும் கேட்டே துறப்பித்தலியல்பு.

இ - ள். அவனனுகினவளவிலே, அடிகளே! இவன் குலம் குருகுலம்; இவன்
பெயர் சீவகன்; இவன் கோத்திரங் காசிபகோத்திரமென்று சொல்லுவார்களென்று
உழையாடந், அவ்வரசனும் வணங்கி யாழ்வருந்தத் துதித்தானென்க.

வாழி - அசை. என்று - என்ன.

(சுகஎ)

* “கோகிலங்கள் - கூட்கொண்டு சேருங் குளிர்பிண்டி யானை” என்றார் திரு
நாற்றந்தாதியிலும்.

† திவ்யத்தொனி - அருகனுக்குத் தேவர்கள் செய்யும் என்வகைச் சிறப்பினு
ளொன்று. என்வகைச்சிறப்பாவன: (திருநாற்றந்தாதி.) கடர்மண் டலஞ்சுர துந்
துபி தெய்வத் துவனிசங்கப் - பிடர்மண் டலவண்ண பிண்டிவெண் சாமரை பெய்ம்
மலரி-ண்டர்மண் டலமழை யம்பொற் குடைமும்மை யாமடியோ - மிடர்மண் டலங்
கெடுப் பாற்கிமை யோர்செயு மென்சிறப்பே.

[சீவகன்றுறவு.]

மன்னவன்றுறவெனத்துறத்தன்மாண்பென்ப
பொன்வவாவாய்திறந்தாங்குப்புங்கவ
னின்னுரையெயிறுவில்லுமிழ்ந்தது
மின்னியோர்வியன்மழைமுழங்கிற்றொத்ததே.

இ - ள். அங்குனந்துதித்தவரசன் யான்றுறப்பேனென்றுகூற, அதுகேட்டபுங்
கவன், பொன்வவா வாய்திறந்தீற்போல வாய்திறந்து நின்மனத் துறவில்லீழ்ந்தது;
இனி நீ துறத்தலே மாட்சிமையென்று எயிறு வில்லுமிழ்க்குறிய இன்னுரை மழை
மின்னி முழங்கியதன்மையை சொத்ததென்க.

எயிறுவில்லுமிழ்ந்தது மின்னுக்குவமை.

(சகஅ)

சமவசுரணவருணனைமுற்றிற்று. கவி, கஅ.

சீவகன்றுறவு.

காய்களிற்றினிடைமருப்பிற்கவளம்போன்றேமாராக்கியுட்டோன்றி
பாய்களியவெவ்வினையினல்லாப்புற்றஞ்சினேனறிந்தார்கோவே
வேய்களியவண்டறையவிரிந்தலாந்ததாமரையின்வினாசேர்போதின
வாபொளியேபெருநடந்தமலரடிபையவலங்கொண்டார்வருந்தார்போலும்.

இ - ள். அறிந்தாருடைய கோவே! களிற்றின்மருப்பிடையிலேவைத்த கவ
ளம் அதுதுகர்ந்து கெடுமாறுபோன்று கூற்றுவன்கைப்பட்டு அவனுக்கர்ந்து கெடு
கின்ற கதிகளிலேபிறந்து ஆராய்ந்த களிப்பினையுடைய தீவனையாலே வருத்தமுற்று
இப்பிறவியையஞ்சினேன்; இப்பிறவியால்வருந்தாதவர் தாமரையினது போகிடத்
தே அதுதான் ஒளிபெருநடந்த நின்றிருவடிகளை வலம்வந்தார்போலே யிருந்த
தென்றானென்க.

களிப்பினையுடையவாகிய வண்டறையும்படி விரிந்தலாந்த தாமரையென்றது-
முதற்பொருட்கேற்ற அடையடுத்துநின்றது. போலுமென்றது * “ஒப்பில் போலியு
மப்பொருட் டாகும்” என்றதனற் பொருடந்தேநின்றது.

(சகக)

வேறு.

சேடார்செம்பொற்றிருமணியைவரத்தொத்தணிந்துலகோம்பும்
வாடாமாலேவார்தளிப்பிண்டிவாமநின்றுணர்நாளும்
பாடாதாபாப்பாடாதுலகம்பண்ணவாநின்னடிப்பூச்
சூடாதார்தாள்சூடார்மாலேச்சுடர்மணிநெடுமுடியே.

இ - ள். பெருமைநிறைந்த பொன்னோடே மணியையும் வைரக்கொத்தையு
மணிந்து உலகைக்காக்கும் பிண்டியின்கீழிருந்த வாமனே! நின்ருணத்தை நாளும்

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், இடையியல், ௩௦.

பாடர்நாணாயிறைவனென்று உலகம்பாடாது; நின்னடிப்பூச் சூடாதாடினைத் தேவர் தம்முடிகளிற் சூடார்; ஆதலான், யான் நின்னைப்பாடி நின்னடியைச் சூடுவேனென்றனென்க.

வாடாதழாலையினையுந் தளிரினையுமுடைய பிண்டி.

(சஉ௦)

வேறு.

வையமுன்றுமுடனேத்தவளருந்திங்கள்வாயெயிற்
றையவரிமானணையின்மேலமர்ந்தோய்நின்னையமராதார்
வெய்யவெந்நோய்வினையுரைப்பவீழ்ந்துதுன்பக்கடலுமுந்தி
நெய்கைதுண்ணுனாழிகையினிரம்பாநின்றுசுழல்வரே.

ஐய - உரிச்சொல்; ஈறுதிரிந்தது.

இ - ன். உலகமுன்றும் ஒருகாலத்தேயேத்தப் பிறைபோலுமெயிற்றையுடைய சிங்கஞ்சுமந்த அணைமேலமர்ந்தவ்னே! நின்னை நெஞ்சுறப்பொருந்தாதார், வெய்ய வினைதள்ளத் துன்பக்கடலிலேவீழ்ந்து அழுந்தி வெந்நோய்நிரம்பாநின்று நெய்தற் றொழியையுடைய தார்கிடக்குநாடர்ப்போல மறுகுவரென்றனென்க.

(சஉ௧)

தொழுதிப்பன்மீன்குழாஞ்சுழத்துளும்பாதிருந்ததிங்கள்போன்
முழுதும்வையமுடனேத்தமுதுவாய்வலவையாயிருந்
தமுதுவினைகளல்லாப்பவறைந்தோய்நின்சொலறைந்தார்கள்
பழுதினறுநெய்க்கடந்தடர்போற்பல்லாண்டெல்லாம்பரியாரே.

இ - ன். தொகுதியையுடைய பன்மீன்றிரள்குழ அசையாதிருந்த திங்கள்போ லேவையமுழுதும் ஒருகாலத்தேயேத்த முதியவுண்மையால் வெற்றியையுடைய யாயிருந்த இருவினைகளழுதுவருந்த அறத்தைச்சாற்றினவனே! நின்னறத்தைச்சாற் றினவர்கள் நெய்க்கடலிலிட்ட விளக்குப்போலே பலகாலங்களெல்லாங் கெடா ரென்றனென்க.

(சஉ௨)

செழும்பொன்வேய்ந்துமணியழுத்தித்திருவார்வரைநினைத்தது
கொழுந்துமலருங்கொளக்குயிற்றிக்குலாயசிங்காதனத்தின்மே
லெழுந்தபரிதியிருந்தாற்போலிருந்தவெந்தைபெருமானே
யழுந்தேன்வந்துன்னடியடைந்தேனருவாய்ப்போதலழகிதோ.

இ - ன். வேய்ந்து அழுத்தி நினைத்து அதனுள்ளே கொழுந்தும் மலரும் வடிவுகொள்ளும்படி வல்லியையெழுதிப் பண்ணின சிங்காசனத்திலே யிளராயி றிருந்தாற்போலவீருந்த எந்தையாகியபெருமானே! பிறவிக்கடலில் அழுந்தேனாய் வந்து நின்னடியைச்சேர்ந்தேன்; பிறப்பற்றுப்போதல் நினக்கு நன்றென்று னென்க.

ஓகாரம் - சிறப்பு; ஈற்றசையுமாம்.

(சஉ௩)

வேறு.

குண்டலமும்பொற்றோடும்பைந்தாருங்குளிர்புத்தும்
வண்டலம்புமாலையுமணித்தொத்துநிலந்திவள

[சீவகன்றுறவு.]

விண்டலர்பூந்தாமரையின்விதைததும்பமேனடந்த
வண்டலர்பூந்திருவுடி.யைமணிமுடியின்வணங்கினான்.

தார்-வார்பின்மலை. வண்டுளருமலை - முடியின்மலை. அதின் மணிக்கொத்து.

இ - ள். அவன் அங்கனங்கடறிக்குண்டலமுதலியன நிலத்திலேதிடந்தசையத்
திருவுடியை முடியால்வணங்கினானென்க.

விதைததும்ப விரிந்தலர்ந்த தாமரையின்மேனடந்தவடி; பூக்களையுடையவடி.)

நிலவிலகியுயிரோம்பிநிமிர்ந்தொளிர்ந்துபசிபகைநோ
யுலகமிருள்கெடவிழிக்குமொண்மணியறவாழி
யலகையிலாக்குணக்கடலையகன்ஞானவரம்பனை
விலையிலாமணிமுடியான்விண்வியப்பவிறைஞ்சினான்.

இ - ள். மணிமுடியான், ஒளியால்நிலவைவிழுக்கிப்பல்லுயிரையும்பாதுகாத்து
மேனோக்கி விளங்கியுலகம் பசியும் பகையும் நோயும் இருளுநீங்க விழிக்கும்அறவாழி
யையுடைய எண்ணிறந்தகுணக்கடலை, ஞானத்துக்கு வரம்பார் தன்மையையுடைய
வனை யிறைஞ்சினானென்க. (சஉரு)

தூத்திரண்மணித்தாமஞ்சொரிந்துபொன்னிலநக்கப்
பூத்திரண்மணிமலைப்போர்ச்சிவதம்போதகம்போ
லேத்தரியருணக்கடலையிகழின்பவரம்பனைத் [தான்.
தோத்திரத்தாற்றுதித்திறைஞ்சித்தரம்பேனென்றெழுந்திருந்

தாய்தாத்திரண்ட முத்துத்தாமம். பூ - பொலிவு. இகலின்பம் - உலகிலுள்ள
இன்பங்களுக்கு மாறாகியவன்பம். அஃதாவது வீட்டின்பம்."

இ - ள். மாலையையுடையசிகம், குணக்கடலாயவனை வீட்டின்பத்துக்கு
வரம்பாயவனைத் தோத்திரங்களைச்சொல்லி வாழ்த்தித் தாமநிலநக்கப் போதகமி
றைஞ்சுமாறுபோலவிறைஞ்சி இனி யான்றுறப்பேனென்றுகூறி அவ்விடத்துநின்
றும் போந்தானென்க.

சுதன்மரென்னுங் கணதாரிருக்குமிடத்தே போந்தான். (சஉக)

வேறு.

முடியணியமரருமுலைநல்லார்களும்
புடைபணிந்திருந்தவப்புலவன்பொன்னகர்
கடிமலர்க்கழ்பகங்காமவல்லியோ
டிடைவிராயெங்கணும்பூத்ததொத்ததே..

சுண்ணமணிந்து முலைநல்லவர்களாயிருக்கின்றவர்களும்.

* கணதார்பதினொருவர்: கௌதமர், வாயுபுதி, அக்கினிபுதி, சுதன்மர்,
மௌரியர், மந்தரர், புத்திரர், மைத்திரேயர், அகம்பனர், அசேலகர், பிரபாஸர்.

இ - ள். அப்பொழுது தேவரும், அவர்தேவிமாரும் வணங்கியிருந்த அறி, டை யோன்கோயில், கற்பகமும் காமவல்லியும் கலங்கிருந்ததன்மையையொத்ததென்க. (1)

ஒத்தொளிபெருகியவுருவப்பொன்னகர்
வித்தகன்வலஞ்செய்துவிழுப்பொற்பூமிபோப்
மத்தகமயிரெனவளர்த்தகைவினைச்
சித்திரக்காவகஞ்செல்வனெய்தினான்.

இ - ள். வித்தகனது ஒளிகளெல்லாம் ஒத்து மிக்க கோயிலைச் செல்வன் வலம் வந்து பொற்பூமியைக்கடந்துபோய்க் காவிடத்தைச் சேர்ந்தானென்க.

தலைமயிர்போலப் பேணிவளர்த்தகா.

(சஉஅ)

ஏமநீருலகமோரிம்மிப்பாலென
நாமவேனரபதிநீக்கிநன்கலந்
தூமமார்மாலையுந் துறக்கின்றானரோ
காமனாகலங்கழிக்கின்றதொத்ததே.

இ - ள். நரபதி, உலகத்தையுந் தவத்தையுந் தூக்கிப்பார்த்து உலகம் ஒரிம்மி யென்னுநிறையளவென்று அதனைநீக்கித் துறக்கின்றவன் அக்காலத்துக் கலத்தையும் மாலையையுங்கழிக்கின்றதன்மை, காமனார் அணிகலங்களைக் கழிக்கின்றதன்மையை யொத்ததென்க.

(சஉக)

மணியுறைகழிப்புதுபோலமங்கலப்
பணிவரும்பைந்துகினீக்கிப்பாற்கட
லணிபெறவரும்பியவருக்கனாமெனத்
திணிநிலத்தியன்றதோர்நிலகமாயினான்.

பணிவரும் - குறைகூறுதற்கரிய.

இ - ள். அரசன் மணியைமறைத்த உறையைக்கழிக்கின்ற தன்மைபோலத் தன்மேனியைமறைத்த துகிலைநீக்கி ஆண்டுப்பிறந்த மிக்கவொளியாலே பாற்கடலி லேயரும்பியவருக்கன் நிலத்திலே இயன்றதாமென்றுகூறும்படி யொருநிலகமாயினா னென்க.

(சஉ௦)

மலிந்தநன்மாலையுள்வண்ணப்பூந்துகி
னலிந்துமின்னகுமணிநன்பொற்பேரிழை
மெலிந்தனென்சுமந்தெனநீக்கிமேனிலைப்
பொலிந்ததோர்கற்பகம்போலத்தோன்றினான்.

இ - ள். அரசன் தன்மேற் கிடந்தனவற்றை நீக்கியிருந்தவன், யான் மாலையும், துகிலும், மணியும், இழையுஞ்சுமந்து மெலிந்தேனென்று அவற்றைநீக்கி மேனிற்ற லாற்பொலிந்ததொரு கற்பகமுண்டேல்அதுபோலத் தோன்றினானென்க.

மின்னைநலிந்து நகுமணியென்க.

(சஉ௧)

திருந்தியகீழ்த்திசைநோக்கிச் செவ்வனே
யிருந்ததோரிடக்குரற்சிங்கம்பொங்கிமேற்

[சீவகன்றறவு.]

சுரிந்தன்னுனை மயிர் துறப்பதொத்தன
னெரிந்தெழுமிளஞ்சுடரிலங்குமார்பினான்.

உனை - கழுத்தின்மயிர்.

இ - ன். ஒளிமிக்குத்தோன்றுதற்குக் காரணமான இளஞ்சுடர்போல் இலங்குமார்பினான், மயிர்களைத் திருந்தபொழுது, திருந்தின கீழ்த்திசையினோக்கி நேரேயிருந்ததோர் சிங்கம் தன்னுனையின் மயிரினைத் துறக்குந்தன்மையை யொத்தானென்க.

மேல் - முன்பு. முன்புபொங்கி யிடிக்குங்குரலையுடைய சிங்கமென்க. (சகஉ)

அஞ்சுடர்த்தாமரைக்கையினான்மணிக
குஞ்சிவெண்படலிகைக்குமரளிப்பது
செஞ்சுடர்க்கருங்கதிர்த்தற்றைதேறுநீர்
மஞ்சடைமதியினுட்சொரிவதொத்ததே.

இ - ன். குமரன் தாமரைபோலுங்கையினாலே நீலமணிபோலுங்குஞ்சியை வாங்கி வெள்ளித்தட்டிலையிடுகின்றதன்மை, செஞ்ஞாயிற்றிடத்துண்டாகிய கருங்கதிர்த்தற்றையை யஞ்ஞாயிற்றுதான்வாங்கித் தெளிந்தநீர்மையையுடைய மதியிடத்தையிடுகின்ற தன்மைபோன்றதென்க. (சகக)

வேலைவாய்மணியிலேயூழ்த்துவிழ்ப்பதோர்
காலையாய்க்கற்பகமரத்திற்காவலன்
மாலையாகிறவழ்குஞ்சிமாற்றலிற்
சோலைவாய்ச்சுரும்பினந்தொழுதுசொன்னவே.

வேலைவாய் - துறத்தற்குரிய நல்லபொழுதின்கண்ணே.

இ - ன். தன்னுடைய நீலமணிப்போலுமிலைகளை முறைமைப்பட்டு உதிர்ப்பதொரு காலத்திடுத்துக் கற்பகமரம்போலே யரசன் மாலையில் அடிற்புகைதவழுங்குஞ்சியை வேலைவாய்க் களைதலாலே சுரும்பினன் தொழுது சிலமொழி கூறினவென்க. (சகச)

க. தங்ககிடையிலாத்திருக்கேசந்தன்னையுங்
கொங்குடைக்கோதையுங்கொய்துநீக்கினாய்
துங்கடைநோக்கிராமவாழும்வாழ்க்கைய
மெங்கிடையவரினியெங்குச்செல்பவே. (சகடு)

உ. என்றனதேனினமிரங்குலண்டொடு
சென்றனவிடுக்கியசெல்வன்பொன்மயி
ரின்றொடுதொழுதனதும்மையாமென
மன்றலுண்டவைவலங்கொண்டுசென்றவே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். அச்சுரம்பினம், யாங்கள் நும்முடையவிடத்தை நோக்கிவாரும் உயிர் வாழ்வீன யுடையேம்; இங்ஙனமாகவும் தமக்கு ஒப்பில்லாத மயிரினையும் மாலையினையம் வாங்கிப்போக்கினாய்; இனி யெம்மையொப்பார் எங்கேபோவரென்றன; அவ்வளவிலே வண்டோடே தேனினங்கள், செல்வனுடைய பெறுதற்கரிய மயிரின வழி வீடுதற்குச்சென்றவை, மன்றலையுண்டு இன்றோடே யுறவுகைவிட்ட நம்மைத் தொழுதேம்; இது முற்பிறப்பில் யாங்கள்செய்த தீவினயாமென்றுகூற, இவனை அவை வலங்கொண்டு சென்றனவென்க.

அவையென்றது மிஞ்றிகளை. நீக்களுய, நும்மென்பன ஒருமைப்பன்மைமயக்கம். (சுநக)

மேற்படுகற்பிகமாலேவெய்ந்துபொ

னேற்புடைப்படல்கையெடுத்துக்கொண்டுபோய்

நாற்கடல்கடந்தவானமோவென்றிட்டிடப்

பாற்கடற்பணிமதிபோலவீழ்ந்ததே.

இ - ள். அப்பொழுது மேலிடத்துண்டாகிய கற்பகமாலையாலே சூழ்ந்து படலிகையோடே யெடுத்துக்கொண்டுபோய் நாற்கடல்கடந்து * பாற்கடலிலே நமோவென்று சுதஞ்சணன்போகட, அக்கடலிலே அப்படலிகை மதிபோலவீழ்ந்ததென்க.

பொன் - ஈண்டு வெள்ளி.

(சுநக)

வேறு.

க. எவாவிருந்தவடிகளினாவாய்ச்சொழ்

கோவாமணிகொழித்துக்கொண்டாலேபோலுமாழ்

சாவாகிடந்தார்செவிச்சார்த்தினப்பொழுதே

மூவாமரராய்முத்தணிந்துதோன்றுவரே.

(சுநஅ)

உ. தோளாமணிகுவித்தாற்போன்றலங்குதொல்லுலத்துச்

குளாமணியாய்ச்சுடரவிருந்தானே

வாவார்முடிவரைவிற்றினேதுவண்டாற்றுக

தாளாரவேத்திப்போய்த்தள்ளோயில்புகுகானே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

ஏவா-சொல்லி. சாவாகிடந்தார்-உண்ணுகிடந்தான் போல நிகழ்வுணர்த்திற்று.

இ - ள். துறந்தமகிழ்ச்சியால் இறைவனைத்துதித்திருந்த அடிகளுடைய பார் தவாய்ச்சொழ்கள் துணையிடாத மாணிக்கத்தைக் குற்றநீக்கிக்கொண்டாலொக்கும்; இவற்றைப் பயனின்றிச் சாவாநின்றவர்கள் மனங்கொண்டு கேட்பராயின், அப்பொழுதே தேவராய்த்தோன்றுவரென்று சுதஞ்சணன் தன்னருகுநின்றார்க்குக்கூறித் துணையிடாதமணியைக் குவித்தாற்போன்றுவிளங்குந் தன் குலத்திலுள்ளார்க்கு ஒரு

* “உவரி தஞ்சனீர் தேன்களா - திவரும் பானெயிக்குவின் - சுவைய நீரின் வாரிக - ளளவயு மேழ வாகுமே.” என மேருமந்தரபுராணத்திலும் பாற்கடலை ஐந்தாவதாகக்கூறினர்.

[சீவகன்றுறவு]

நாயகமணியாய் விளங்கவிருந்தவனைப் பூவென்றுவண்டரற்றுந் தானே நிறையவாழ்த்
தித் தன்கோயிலிலே புக்கானென்க.

வைரத்தின் ஒளி தினைத்தென்னுஞ் செய்தெனெசசம், அரற்றுமென்னும் பிற
வீணகொண்டது; * “அம்முக கிளவியும்” என்னுஞ் சூத்திரவதியால். (சசக)

புக்கான்சுதஞ்சண்ணும்பொற்றாமரைமகளிர்
தொக்காலேபோலும் நன்றேவிக்குழாஞ்சூழ்
மிக்காங்குணம்பாடியாடிமிகுதீம்பா
றொக்காடல்போற்சுதங்கணிறைந்தனலே.

இ - ள். அச்சுதஞ்சண்ணு எங்ஙனஞ் சென்றுபுக்கானென்னின், பொற்றாமரை
யிற் பலதிருச் சென்றுதொக்கிருந்தாற்போலத் தேவியாதிரள்சூழச் சீவகசாமிஞானத்
தைப் பாடி ஆடிச் சென்றுபுக்கான்; அவன்புக்கபின்பு சீவகசாமிக்குச் ட சுருதஞா
னங்கள் நிறைந்தனவென்க. (சசச)

பெருவஞ்சென்றமுதலாகப்பாம்புரிபோவ்
முற்றத்துறந்துமுனிகளாயெல்லாரு
முற்றுயிர்க்குத்தீம்பாஸ்கரந்தோம்பியுளத்து
மற்றிருள்சேராமணிவிளக்குவைத்தாரே.

பற்று - பெற்றதன்மேல் நிகழுமாசை. ஆவம் - பெருததன்மேல் நிகழுமாசை.

இ - ள். நந்தட்டனும, தோழன்மாரும், பற்றும் ஆர்வமுஞ் செற்றமுமுதலா
கிய ஏனையமுழுதையும் பாம்பு தோலுரிக்குந்தன்மைபோலே துறந்து இருடிகளாய்
உயிர்களுக்குற்றுக் கருணையைச்சொரிந்து பாதுகாத்து நெஞ்சிலே அஞ்ஞானஞ்
சேராத சுருதஞானத்தை வைத்தாரென்க. (சசச)

கோமானடிசாரக்குஞ்சரங்கள்செல்வனபோற
பூமாண்டிருக்கோயிற்புங்கவன்றாள்சேர்த்தேத்தித்
தாமாந்தசீலக்கடலாடிச்சங்கினத்துட்
மோண்வலம்புரியின்றோற்றம்போற்புக்காரே.

இ - ள். சுககரவாத்தியடி யைச்சேர யானைத்தூள்செல்வனபோலத் தாங் கோ
யிலிலிருந்த ஸ்ரீவர்த்தமானசுவாமிகளடியைச் சேர்ந்து ஏததிச் சீலக்கடலிலேபாடிச்
சங்கினத்திலே வலம்புரி தோன்றினாற்போலப் பின் சீவகசாமியும் திரளும் முனிக
குழாத்தினடுவே புக்காரென்க. (சசச)

சீவகன்றுறவுமுற்றிற்று. ௩௧, ௨௪.

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வினையியல், ௩௪.

† சுருதஞானம் அக்ஷராத்தமகம், அக்ஷராத்தமகமென இருவகைப்படும.

சேணிகன்வரவு.

மட்டலர்வனமலர்ப்பிண்டிவாமனவ்
விட்டலர்தாமரைப்பாதம்விக்கிரு
ளட்டலர்பரிதியினளிக்கச்செல்லுநாட்
பட்டதோர்பொருளினிப்பழிச்சுகின்றதே.

இ - ன். இருளைக்கொன்று அலர்ந்த பரிதிபோல வாமனுடைய திருவடிகள் இருவினையைக்கெடுத்து அருள்பண்ணும்படி அவர்கள்வழிபட்டுச் செல்லுநாளிலே பிறந்ததொருபொருள் இனி யான்கூறுகின்றதென்று கூறினுவரன்க. (சசக)

வேறு.

கயலினமுகளிப்பாயமுல்லையம்பொதும்பிற்காமர்
புயலினமொக்குள்வனகட்குறுமுயல்புலம்பிக்குன்றத்
தயல்வளர்கின்றவாமான்குழவியோடிரிந்துசென்றெல்
வயல்வளர்கரும்பிற்பாபுமகதநாடென்பதுண்டே.

இ - ன். கயலினம் எழுந்தபாய்கையாலே யதற்குவெருவிக்குறியமுயல் தன் னினத்தைநீங்கிக் கரும்பிற்பாபும் மகதநாடென்பதொரு நாடுண்டென்க.

பொதும்பு - குறுங்காடு. புயல் - நீர்; ஆகுபெயர். மொக்குள்போலுங் கண். இரிந்து - இரிய. குன்றத்தயலேவளர்கின்ற ஆமான் குழவியோடிரியும்படி முயல் பாயுமென்க. எனவே நிலமயக்கங் கூறினார். (சசக)

இரும்பிடிதழீஇயயானையிழிமதங்கலந்தசேரூபச்
சுரும்பொடுமணியண்டாக்ருந்துகிற்கொடிமாடவிதிப்
பெருங்கடிநகரம்பேசினிராசமாகிருகமென்ப
ரருங்கடியமரர்கோமானணிநகராயடொன்றே.

இ - ன். யானையின்மீதங்கலந்து சேரூப அபகுலே சுருமபும்வண்டும்ஆரவா ரிக்குங் கொடியையுடைய மாடங்களையுடையத்தாகிய வீதியையுடைய அந்நாட்டினக ரம் இராசமாகிருகமென்று பெயர்கூறுவர்; அதன்றன்மைபேசின், இந்நகரனகரா யொப்பதொன்றாயிருக்குமென்க. (சசக)

எரிமிடைந்தனையமாலையினமணிதிருவில்விசு
திருமுடியாரமார்பிழ்சேணிகனென்பநாம
மருமுடிமன்னர்குழவலரணியிண்டிவேந்தன்
நிருவடிவிறந்துசெய்வான்றிரண்முரசுறைவித்தானே.

இ - ன். மாலையினையும், முடியினையும், ஆரமார்பினையுமுடைய அந்நகரியில ரசன்பெயர் * சேணிகனென்றுகூறுவர்; அவன் அரசர்குழவிலிருந்து பிண்டினைந்தன் றிருவடிக்குப் பூசனைசெய்தற்கு முரசுறைவித்தானென்க.

சேணிகன் - ஸ்ரேணிகமகாராசன்.

(சசக)

* சேணிகனை உத்தமஸ்யூரதாக்களுளொருவனென்பர்.

[சேனிகன்வாவு.]

வேறு.

க. பொன்னுழியாற்புகழ்நாவழித்தாய்ந்தமெல்கோன்
மின்னுர்மணிப்பூணவன்மேவிவின்காறுநாறு
முன்னோர்வகுத்தமுகவாசம்பொதிந்தவெந்நீர்
மன்னரவாய்க்கொண்டுமிழ்ந்தான்மணிமாலேவேலோன். (சசஎ)

உ. தீம்பானுரைபோற்றிகழ்வெண்பட்டுத் துவண்டார்
தேம்பாயசாந்தமெழுக்கெல்லதேறன்மலை
தாம்பாலதாங்கிப்புகழ்தாமரைக்குன்றமன்ன
வாம்பான்மயிர்வேயந்தயிராவணமேறினானே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

க. ஆய்ந்தமெல்கோல் - னுற்கண்ணையாய்ந்த மெல்கோல். மேவி - தின்ற.
பொதிந்த வெந்நீர் - மருந்துகளிட்டுக் காய்ந்த துவந்நீர்.

உ. வண்டார்சாந்தம், தேம்பாயமலை. தேறுதலையுடையகலம். பால-பா
லின்றன்மையவாகிய வெள்ளியவற்றை. ஆம்பான்மயிர் - தானணிந்தவற்றின் பகுதி
யாகிய வெள்ளிமயிர். ஐராவணமெனவே களிறும் வெள்ளிதாயிற்று.

இ - ன். அங்நனமறைவித்த பூணவனாகிய வேலோன், கோலத்தின்று நாவழி
யால் நாவவழித்து வெந்நீரை யுமிழ்ந்தான்; உமிழ்ந்தபின்னர் முகவாசத்தைவாய்க்
கொண்டு வெண்பட்டையுடுத்துச் சந்தனத்தைமெழுதிப் பாலவாகியகலங்கள்தாம்
மலைகள்தாம் பலதாங்கி வெணடாமரைபூத்த குன்றையொத்த ஐராவணத்தை
யேறினானென்க (சசஅ)

வேறு.

க. எறிகுருமபரற்றுமாலையெரிமணிச்செப்புவெள்ளம்
பொறிவரிவண்டுபாடும்பூஞ்சுண்ணநிறைந்தபொற்செப்
பறிவரிதுணர்வுநாணித்தலைபனிக்கஞ்சுஞ்சாந்தஞ்
செறியிரும்பவாச்செப்புத்தெண்கடற்றிறையினேரே. (சசக)

உ. வந்துதேன்மயங்கிமுகமலயச்செஞ்சாந்தமார்த்த
சந்தனச்செப்புங்கங்கைகருமராலலகையாற்றாச்
சுந்தரம்பெய்தயானைத்தாமருப்பிபன்ருவெண்செப்
பந்தரத்தலர்த்தபன்மினெனைத்துவனைத்துமாதோ. (சசடு)

க. மைபொதிருவனாவாட்கண்மல்லிகைக்கோதைகல்லார்
பெய்பொதிருஞ்சின்மன்னர்நிலம்பிறக்கிவிடபோலுங்
கொய்சுவற்புரவிமானேற்குழுமணியோடையானே
மெய்பொதிந்துயர்ந்தகோமான்னிரைப்படுகமந்தவன்றே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

பொருள்களையுணருமுணர்வு நேரேயறிவரிதாய் நாணித் தலைநடுங்கியஞ்சுமெப்ப்
பொருளை யுள்ளேபொதிந்து உயர்ந்தகோமானென மேலேகூட்டுக; கோமான் - ஸ்ரீ
வர்த்தமானசுவாமிகள். முன்பிறசாந்து - அகற்சாந்து. தென்கடற்றிறாயினுலே
வந்துகளாயிலேசெறிந்த பவளச்செப்பென்க. சந்தனமரத்தாற்செய்தசெப்பு. கங்
கையினுடைய திணைநுமணல். அலகு - எண். சுந்தரம் - சிந்துரம். நெய்பொதி
நெஞ்சு - நேயம்பொதிந்தநெஞ்சு; நேயம், நெய்யென்று விகாரமாயிற்று. நெய்பொ
திஞ்சு யென்றபாடத்திற்கு நெய் - நானம்.

இ - ள். அவன் அதனையேறிப் புறம்போந்தகாலத்தே கோமானுக்குப் பூசனை
செய்தற்கு நல்லாரும், மன்னரும், ஆகாயத்துப் பண்மீன் எவ்வளவெண்ணுள அவ்
வளவெண்ணுண்டாகவெடுத்த மாலயிட்ட மணிச்செப்புவெள்ளமும், சுண்ணா
றைந்த பொற்செப்பும், சாந்திட்ட பவளச்செப்பும், சந்தனமிட்ட சந்தனச்செப்பும்,
சிந்துரமிட்ட யானைமருப்பானியன்ற செப்பும் ஆகிய விளைப்பலிகளைப் புரவியுந் தே
ரும் யானையுஞ் சமந்தனவென்க. (சருக)

கொடிக்குழாங்குஞ்சிபிச்சக்குழாநினைக்கோலமாலே
முடிக்குழாமுரிவானம்பாற்சொரிகின்றதொக்குங்
குடைக்குழாயிவற்றின்பாங்கர்க்குளித்ததுகுளிர்சங்கார்க்கும்
படைக்குழாம்பாரிற்செல்லும்பாற்கடல்பழித்தவன்றே.

இ - ள். அப்பொழுது கொடிக்குழாங்குஞ்சிக்குழாமும் பிச்சக்குழாமும்
வான் பாலச்சொரிகின்ற தன்மைபோலுங் கொற்றக்குடைக்குழாமும் இவற்றின்
பாங்கர்க் குளித்ததாகிய படைக்குழாமுந் தம்மிற்குடி, பசியநிறம்விரவிப் பாரிலே
நடப்பதோர் பாற்கடலுண்டேல் அதனைப் பழித்தவென்க. (சருஉ)

களைகடல்சுவரச்செல்லுங்கண்மழைத்தொழுதுபோலு
நனைமலர்ப்பிண்டிநாதனல்லறங்கொள்ளைசாற்றிப்
புனைமுடிமன்னரீண்டிப்பொன்னெயிற்புறத்துவிட்டார்
வினையுடைத்தின்பவெள்ளம்விரும்பியவேட்கையாலே.

இ - ள். அமமன்னரீண்டி யிருவீனையைக்கெடுத்து இன்பமாகிய வெள்ளத
தைவிரும்பிய வேட்கையாலே நன்றாகியவறத்தைக் கொள்ளுகொள்ளும்படி யறை
வித்து எயிற்புறத்துவிட்டார்; அந்நிலைமை கடலை முக்ககச்செல்லும் மழைத்திரளை
யொக்குமென்க. (சருரு)

வேறு

வண்முகுழிப்பலிசுமந்துதான்வலங்
கொண்டுசூழ்ந்தெழுமுறையிறைஞ்சிக்கோனடி
யெண்டிசையவர்களுமருளவேததினால்
வெண்டலைப்புணரிசூழ்வேல்வேந்தனே.

இ - ள். அவர்கள்விட்டபொழுது, சேணிகன், பூப்பலியைத் தான்சுமந்து வலங்
கொண்டு மனத்தாலேசூழ்ந்து இறைவனாடியை யெழுகாலிறைஞ்சி யேத்தினு
னென்க.

[சேணிகன்வாவு.]

புணரியைச் சூழ்ந்தவேலியென்றது சக்கரவாளசிரியை. அதற்குவேந்தனெனவே
சேணிகனைச் சக்கரவர்த்தியென்றார். (சருசு)

வேறு.

பகல்வரைப்பவளச் செந்தீப்பரிதிமுற்பட்டதேபோ
ல்கல்வினையெறிந்தகோமானினையடியொளியிற்றோன்ற
தகல்விசும்புறையுந்தேவரொளியவிந்திருப்பமன்னன்
முகில்கிழிமதியம்போலுமுனிக்குழாநோக்கினானே.

இ - ள். பவளம்போலுஞ்செந்தீ யுதயகிரியிற் பரிதியின்முன்னர் ஒளிமழுங்
கின்றபோல இறைவன்இணையடியொளியினுற் தேவரொளிகேதோன்றாது மழுங்கி
யிருந்தவளவல்லே மதிபோலுமுனித்திரளைச் சேணிகன் நோக்கினானென்க. (சருரு)

கண்வெறிபோகவாங்கோகயிருந்தவனுருவநோக்கி
யொண்ணெறியொருவிக்கோமானொளிகிரண்டிருந்ததாங்கொல்
விண்ணெறிவழுவிவீழ்ந்தவிண்ணவனொருவன்கொல்லென்
றெண்ணெறியாதுமோராதிருந்திதுகூறினானே.

இ - ள். அங்ஙனநோக்கினசேணிகன், அவ்வுடத்தேயிருந்த கடிய தவத்தை
யுடையவனுருவைக் கண்வெறிபோகநோக்கி யிறைவொளிக் கள்ளியநெறியைத் தப்
பிப்போயிருந்ததோ? அன்றி யிவன்றான் விண்ணவனொருவனொருவென்று எண்ணு
நெறியாற் சிறிதும் அறுதியிடமாட்டாதிருந்து இம்மொழியைக் கூறினானென்க. (1)

வேறு.

விளங்கொளியிசும்புறுத்திழிந்துவிண்ணை
விளங்குகரெனத்துறந்திருப்பகண்டவம்
வளங்கெழுமுகக்குடையடி கள்வாயமொழி
துளங்கினெனைத்தொழுதிறைஞ்சினானேரோ.

*இ - ள். அஃது யாதெனின், விண்ணவனிழிந்து இளஞாயிறென்னும்படி
துறந்திருப்பக்கண்டேம்; இறைவனானுன் கூறியவாகமந் தப்பினானென்று சுதன்ம
ரென்னுங் கணதரநோக்கி யவன்கூறினான்; கூறி யவனாகக் கைகூப்பித் தொழுது
வணங்கினானென்க. (சருவு)

மன்னவசேண்மதிவானில்வாழ்பவா
பொன்னியல்கற்பகப்போகபூமியா
ரென்னதுந்துறவலரிறைவன்வாய்மொழி
சொன்னவாறல்லதுபொருளுந்தோன்றுமே.

இறைவன் - ஸ்ரீவர்த்தமானசவாமிகள்.

இ - ள். அதுகேட்ட கணதரர், மன்னவ! கேட்பாயாக; தேவரும் போகபூழி
போருஞ் சிறிதுந் துறவார்; இறைவனாகமங் கூறியவாறன்றி எப்பொருள்களுந்
தோன்றுவென்றாரென்க. (சௌஅ)

அழகனாக்கிடமருங்கிருந்தவாய்மலர்க்
கழகமழ்தாமரைக்கண்ணினினிவன்
வழுவேமவாய்திறந்துநாக்கும்வானவ
னெழுவறுபேரொளியுட்கத்தக்கதே.

இ - ள். அதுகேட்ட *சேணிகள், கணதரரானோக்கி, நினக்கு இடப்பக்கத்
திருந்த தாமரைக்கண்ணினினாகிய இவனுடைய உட்கத்தக்கதாகிய கெடாத பே
ரொளியையுடைய வடிவமே தேவனென்று வாய்விட்டுக் கூறாநிற்கும்; ஆதலால்
யான் இங்ஙனங் கூறினெனன்றானென்க. (சௌக)

சேணிகன்வரவுழற்றிற்று. கவி, கள.

சேணிகன்வினா.

திருவினோ: கன்றமார்பிற்சீவகசாமியென்பா
னுருவினோடொளியுநோக்கினொப்புமையுலகினில்லை
மருவினாரிமைத்துநோக்கின்மனம்பிறிதாகிநிற்பா
ரரிதிவன்முகத்துநோக்கலழகொளியன்னவென்றான்.

இ - ள். அச்சேணிகனோக்கி, இவன் நிருமகனோடுகூடி அகன்றமார்பின
யுடைய சீவகசாமியென்கின்றவன்; இவனுக்கு அச்சத்தோடுங்கூடியபுகழைப்பார்த்
தால் உலகில் ஒப்பில்லை; அழகும், ஒளியும் நீகூறியதெய்வத்தன்மையாயேயிருந்
தும்; இவனை மருவினார்களும் இமைத்துப்பார்த்தால் அவனன்றென்று மனம்
வேராய்வித்பார்; ஆதலால், இவனிடத்துநோக்குதல் அரிதென்று கணதரர்குறினா
ரென்க. (சௌக)

வேறு

மாதவன்சரிதழுந்துறந்தவண்ணமு
மேதமின்றியம்புமினாழகனோவெனப்
போதலர்புனைமுடியிறைஞ்சியேத்தினான்
காதலிற்கணந்தொழக்காவன்மன்னனே.

இ - ள். அதுகேட்டசேணிகன், சீவகசாமி முற்பவங்களிற் செய்த தவங்

* “மற்றொருநாள், சேணிகமகாராஜன் சமவசரணமடைந்து அசோகவனத்
துள் அசோகலிருட்சமுலாத்து ரூபயௌவந சுபலட்சணசகிதராகித் தியானரூடராகி
யிருந்த சீவந்தரமுனிகளைக்கண்டு அத்தியந்தரவீஸயிதனாகிச் சுதன்மரென்னும் கண
தரனாயடைந்து, பகவானே! ஈதிருசலட்சண சகிதராகிய இந்தத் தபோதனர் யா
ரென்றுவினவ, அவரும் அருளிச்செய்வார்” என்று ஸ்ரீபுராணத்துங் கூறினர்.

[கேவலோற்பத்தி.]

களையும், ஈண்டுப் பற்றற்றுத் துறந்தசெய்திகளையும் சூற்றமின்றாக அழகனியம்புமி
னென்று அந்தக் கணதரராயிறைஞ்சியேத்தினான்; அருகிருந்த முனிகணம் இவற்
றைக் கேட்கவேண்டுங் காதலினாலே கைதொழாநிற்கவென்க.

ஓகாரம் - சிறப்புணர்த்திற்று.

(சசக)

பாட்டருங்கேவலப்பரவைமாக்கடற்
கூட்டருங்கொழுந்தினாமுகந்துமாமுனி
மோட்டிருமணிமுகின்முழங்கிப்பெய்தலி
னூட்டருமறவமிர்துலகமுண்டதே.

இ - ள். புகழ்தற்கரிய கேவலஞானமென்னுங்கடலிற் கூட்டத்தையுடைய
பெறுதற்கரிய தினாயை முனியாகியமுகில் முகந்துகொண்டுநின்று அறமாகியவமிர்
தத்தைப் பெய்கையினாலே அதனை யுலகமுண்டதென்க.

எனவே, இந்தஞானத்தாலே பலபிறப்பிற்செய்த தவங்களையுணர்ந்துகூறினா
ரென்றார். தவங்களைக்கூறவே யறமாயிற்று, இக்காரணங்கூறவே துறந்தவண்ண
முங் கூறினாயிற்று. மோடு - பெருமை. ஊட்டரும் - பிறரையறிவித்தற்கரிய.()

சீவகன்றிருவினமாகயாமென
நாவகந்தழும்பிநீரேத்திநன்றரோ
காவலனாதியாக்கணங்களைகொழிப்
பாவமில்சுதன்மராற்பாடப்பட்டதே.

இ - ள். அதுகேட்டு யாங்களும் பெரிதுஞ் சீவகன்பெற்ற இத்திருவினை யுடைய
யேமாகவேண்டுமென்று நாத்தழும்புறவேத்திச் சேணிகன்முதலாக முனிகணங்க
ளுந்தொழும்படி இவன்சரிதம் சுதன்மரென்னுங் கணதரராலே யிப்படிப் பாடப்பட்ட
தென்றாரென்க.

(சசக)

சேணிகன்வினாழ்நிற்று. கவி, ச.

கேவலோற்பத்தி.

முல்லைசூழ்முல்லைவேலிமுயலொடுகவரிமேயுங்
கொல்லைசூழ்முன்மத்துச்சிக்குரிசினோற்றுயர்ந்தவாறும்
வில்லுமிழந்திலங்குமேனிவிழுத்தவநங்கைமார்கண்
மல்லலங்குமார்வான்மேற்சென்றதும்வகுக்கலுற்றேன்.

முல்லைநிலஞ்சூழ்ந்த குன்று.

இ - ள். குரிசில், முல்லைபடர்ந்த வேலியையுடைய கொல்லைசூழ்ந்த மலை
யுச்சியிலேநின்று தவஞ்செய்து வீடுபெற்றபடியும், தேவிமாரும், நத்தட்டனும், தோ
ழன்மாரும் துறக்கத்துச்சென்றபடியும் கூறுபடுத்துக் கூறுவேனென்றாரென்க. ()

வேறு.

முழுதுமுந்திரிகைப்பழச்சோலைத்தே
நொழுகிநின்றசும்பும்முயர்ச்சந்தனத்
தொழுதிக்குன்றந்துளும்பச்சென்றெய்தினான்
பழுதில்வாய்மொழிப்பண்ணவனென்பவே.

இ - ள். வாய்மொழியையுடையபண்ணவன், முந்திரிகைப்பழத்தையுடைய
சோலையிற் நெனொழுகின்றக்கயினாலே முழுக்கவசம்புங் குன்றிலே சென்றுசேர்ந்
தானென்க.

பண்ணவன் - சீவகசாமி. துளும்ப-ஆண்டையார் இவன் இங்ஙனந்துறத்தற்கு
வருந்த; தவத்தின்கனத்தால் இளகுதலுமாம். (சகசுரு)

நணிதினெண்வினையின்னவைகண்ணிறீஇத்
துணிபவீர்ந்திடுந்துப்பமைசிறதையான்
மணியின்மேன்மணிகட்டியதொத்ததற்
கணியுமாயலர்ஞாயிறுமாயினான்.

இ - ள். அதனைச்சேர்ந்து அண்ணிதாக எண்வினையினுடையகுற்றங்களை முன்
னாரிறுத்தி அவற்றை யற்றுப்போம்படி யறுத்திடுந் தூய்மையமைந்த சிந்தையை
யுடையனாய் அதன்மேனின்றபொழுது அதற்கு நீலமணியின்மேலே மாணிக்கத்தை
யழுத்திய தன்மையையொத்து ஓர் பூனுமாய் இளஞாயிறுமாயினென்க. (சகசுரு)

குன்றின்விழருவிக்குரல்கோடணைச்
சென்றெலாத்திசையுஞ்சிலம்பின்மிசை
நின்றனன்னிறைவம்மினரீரென
வொன்றிநின்றதிரும்மொருபாலெலாம்.

இ - ள். அக்குன்றினது சிகரத்திடத்தே யெல்லாத்திசைகளிலும் அணைதலைச்
சென்று வீழ்கின்ற அருவிக்குரல், இச்சிலம்பிலே யிறை வந்துநின்றான்; அங்கேட்
கும்படி நீர்வம்மினென்று ஒருபாலெல்லாம்அதிருமென்க

கோடு - மரக்கோடுமாம்.

(சகசுள்)

செம்பொன்பின்னியபோற்றினைக்காவலர்
வெம்புமும்தவேழம்விலக்குவார்
தம்புனத்தெறிமாமணிசந்துபாய்ந்
தும்பர்மீனெனத்தோன்றுமொர்பாலெலாம்.

இ - ள். அக்குன்றின் ஒருபாலெல்லாம், பொற்கம்பி பின்னியதுபோலும் முற்
றிய நினைக்காவலராய்நின்று வேழத்தை யோட்டுகின்றவர்கள், தம்புனத்தேநின்று
எறிந்தமணி சந்தனமரத்தைத் தள்ளிப்போய் மீனெனத்தோன்றுகிறிர்குமென்க. (1)

யானைகுங்குமமாடியருவரைத்
தேனெய்வார்களையுண்டுதினைத்துடன்

[கேவலோற்பத்தி.]

கானமாப்பிழுகன்றொடுநாடக

மூனமின்றிநின்றொடுமொர்பாலெலாம்.

இ - ள். அக்குன்றிறொருபாலெல்லாம், யானை குங்குமக்கொடியிலேகிடந்து பின்னர்த் தேனொழுகியநீரைச் சேரவுண்டு களித்து அக்களிப்பாலே பிடியோடுங் கன்றோடுஞ் சுழன்றுதிரியாநிற்குமென்க. (சசுக)

வரியநாகமணிச்சுடர்மல்கிய

பொருவில்பொன்முழைப்போர்ப்புலிபோதக

மரியகின்னரர்பாடவமர்ந்துதம்

முருவந்தோன்றவுறங்குமொர்பாலெலாம்.

இ - ள். அக்குன்றிறொருபாலெல்லாம், மணியினதொளிறைந்த வரிகளை யுடையவாகிய பாம்பும், புலிகளோடே யானைக்கன்றுகளும் பெறுதற்கரிய கின்ன ராகள் அமர்ந்து பாடுதலாலே யதுகேட்டு மணியினதொளியிலே தம்வடிவுதோன்றக் கிடந்து உறங்காநிற்குமென்க.

இவை இருடி களிருத்தலிற் தீங்குசெய்யாவாயின.

(சஎ0)

பழுத்ததீம்பலவின் கனிவாழையின்

விழுக்குலைக்கனிமாங்கனிவீழ்ந்தவை

தொழித்துமந்திதுணங்கையயர்ந்துதே

னழிக்குமஞ்சுனையாடுமொர்பாலெலாம்.

இ - ள். அக்குன்றிறொருபாலெல்லாம், மந்திகள் மூப்பமும்வீழ்ந்தவற்றைத் தின்று ஆரவாரித்துத் துணங்கையாடிப் பின்னர்த் தேனாகிய வெள்ளஞ் சென்ற ழிக்குஞ்சுனையிலே யாடுமென்க. (சஎக)

வேறு.

ஊரிசிலம்பதனினுச்சிநாட்டியபொலசெய்கந்தி

னொளியொடுகடாவெம்பியுருத்தெழுகனலிவட்டந

தெளிகடல்சுமுவதொத்துத்தீயுமிழ்தங்கணன்கும்

விளிவருங்குரையஞானவேழமேற்கொண்டுநின்றான்.

ஞாயிற்றினதுவட்டங் கடலைச் சுவற்பண்ணுந் தன்மையையொத்து ஒளியோடே விளங்கும்படி கோபித்துத் தீயைச்சொரியுந்திங்கள்.

இ - ள். அவன், முற்கூறியனவெல்லாஞ்செறிந்த சிலம்பினுச்சியிலே ஞானமாகியவேழத்தையேறி நாட்டின கந்துபோலே திங்கணன்கும் நின்றானென்க.

குரைய - அசை. சித்திராமுதலிய நான்குதிங்களையுங் கூறினார். (சஎஉ)

க. பார்க்கடல்பருகிமேகம்பாப்பினம்பதைப்பமின்னி

வார்ப்பிணிமுரசினுர்த்துமண்பகவிடித்துவான

நீர்த்திரள் பளிக்குத்தூணிசொரிந்திடநின்றுவென்றான்
மூர்த்தியாய்முனிவரேத்துமுனிக்களிற்றையகோமான். (சஎங்)

உ. திங்கணன்கவையுநீங்கத்திசைச்செல்வார்மடிந்துதேங்கொள்
பங்கயப்பகைவந்தென்னப்பனிவரையுருவிவீசு
மங்குல்குழவாடைக்கொல்கான்வெள்ளிடைவதித்துமாதோ
விங்குநான்காய்திங்களின்னுயிரோம்பினுனே. (சஎச)

ங. வடிமலர்நெடுங்கணருமைந்தரும்வரவுபார்த்தாங்
கடிமலர்பரவவேறியாசமிர்தரிதிற்றொள்வான்
கடிமலர்க்கமலத்தன்னகையினைமறித்துக்கொள்ளான்
முடிதவக்கடலைநீந்தியின்னணமுற்றினுனே.

இவையென்றுமொருதொடர்.

க. மூர்த்தியாய் - தவவேடமுடையனாய்

உ. அவையென்றுசுட்டிற்று, முற்கூறிய திங்கணன்காகிய காரையுங்கூடினா
யும். மடிந்து - செய்தெனச்சம் பிறவினைகொண்டது தேங்கொள்பங்கயப்பகை-
அத்தேசங்களிலேகொண்டபனி. இங்குதல் - தங்குதல்.

இ - ள். அங்ஙனநின்றகோமான், வானிடத்து மேகம் பாசிடத்துக்கடலைப்பரு
கிப் பாப்புத்திரள் பதைக்கும்படிமின்னி யார்த்து இடித்து நீர்த்திரளைப் பளிக்குக்
கோல் கிடக்குந்துணி யதனைச்சொரியுமாறுபோலச்சொரிய அத்திங்கணன்குநின்று
அவையும்போனபின்பு, பனிக்காலம்வந்ததாசு, பனிமாசைத்தடவிவரும் வாடைக்
கொல்கானாய் வெளியிலே நான்காகியதிங்களும் உணவொழிந்து தங்கி யிங்கனம்
ஆறுகாலங்களையும் வென்றான்; அவ்வளவிலே தேவிமாரும், நந்தட்டனும், தோழன்
மாரும் அவன் சரியைகொள்ளவரும் வரவினேநோக்கி யவ்வரையிலேயேறி யவன்
*சரியைகோடற்கு அடிமலர்களைப்பரவ, அவனும்ததையெல்லாங் கொள்ளானாய்
வேண்டாவென்று கையினைமறித்து அதிலே சிறிதுகைக்கொண்டு ஓர்யாண்டாக
உணவொழிந்துதங்கின இன்னுயிரைப் பாதுகாத்தான்; அவன் அங்கனம் தவக்கடலை
நீந்திப் பின்னர் வீடுபெறுதற்குக் காரணமான அத்தவத்தை யிங்கனமுடித்தா
னென்க.

முடித்தல் - வீடுபெறுதல் அது முடிந்தபடி மேற்கூறுகின்றார். (சஎரு)

ஒளிறுதோளுனம்பாய்மாவின்னுயிரோம்பலோடைச்
களிறுநற்சின்தைகாலா ள்கருணையாங்கவசஞ்சீலம்
வெளிநில்லாள்விளங்குசெம்பொன்வட்டமெய்ப்பொருள்களாகப்
பிளிறுசெய்கருமத்தெவ்வர்பெருமதினமுற்றினுனே.

வெளிறு - குற்றம்.

இ - ள். மெய்ஞ்ஞானமே விளங்குந்தேராக இனியவுயிரைப் பாதுகாத்தலே
மாவாகச் சன்மார்க்கமதியே களிறுக்கக் கருணையே காலாளாகச் சீலமே தனக்காம்

* சரியைகோடல் - பிணைக்கொள்ளுதல்.

[கேவலோற்பத்தி.]

உடம்புக்கிடாக மெய்ப்பொருள்களே வானுந் கேடகமுமாகக்கொண்டு ஆரவாரத்தைச் செய்யும் இருவினையாகியபகைவர் பெரியமதிலை உளைத்தானென்க. (சஎசு)

உறக்கெனுமோடையானேயுணைமுருவத்திண்டேர்
மறப்பெனுமபுரவிவெள்ளம்வந்தடைபிணிசெய்காலாட்
டிறப்படப்பண்ணிப்பொல்லாசசிந்தனைவாயில்போந்து
சுறக்கடலனையதானே துளங்கப்போர்செய்ததன்றே.

இ - ன். அப்பொழுது, அக்கருமத்தெவ்வுருடைய கடலனையதானே, உறக்க மென்னும் யானையினையும், உணவென்னும் உட்குதலையுடைய தேரின்னையும், மறவியென்னும் புரவியெள்ளத்தினையும், வளியும் பித்தும் ஐயும் வந்தடைதலைச்செய்யும் பிணிகளாகிய காலாதினையும் கூறுபடவணிந்து அகப்பரிணாமமென்கின்ற வாயிலை விட்டுப் பேரந்து நடுங்கும்படி போர்செய்ததென்க. (சஎஎ)

தெளிவறுத்தெழுவர்பட்டாரீரெண்மார்துளைத்துவீழ்ந்தார்
களிறுகாலுதைப்பவெண்மர்கவிழ்ந்தனர்களத்தினுள்ளே
பிளிறிவிழ்பேடிபெண்ணோயறுவகைத்துவர்ப்பும்பேசி
னளிபடுகின்றையென்னுமாழிவாய்விழ்ந்தவன்றே.

இ - ன். அப்போர்க்களத்திலே அக்கருமத்தெவ்வர்படையிலே எழுவர் கலங்கிப்பட்டார்; பதினறுவர் பொருதுவீழ்ந்தார்; சண்மார்க்கமதியென்னுங்களிறு காலாலுதைப்ப எண்மர் கவிழ்ந்தார்; அப்பொழுது கூப்பிட்டுவீழ்கின்ற நடிஞ்சகவேதமும், திரீவேதமும், அறுவகைத்துவர்ப்புஞ் சொல்லிற் றண்ணளியையுடைய சிந்தனையென்னும் சக்கரத்தின்வாயிலே பட்டனவென்க.

*எழுவரென்றது: அந்தானுபந்திக்குரோதம், அந்தானுபந்திமானம், அந்தானுபந்திமாயை, அந்தானுபந்திலோபம், மித்தியாத்துவம், சம்மியக்கமித்தியாத்துவம், சம்மியத்துவம் என்பனவற்றை. இவைமுறையே கற்பிளப்புப்போல்வது உம், கற்றுண்போல்வது உம், வெதிர்வேர்முடங்கல்போல்வது உம், உலேமூக்கிப்பற்றின கிட்டம்போல்வது உம், சேறுபோல்வது உம், சேறுநீரும் கலந்தாற்போல்வது உம், மண்டியின்மேற்றெளிந்த நீர்போல்வது உமென்றுகொள்ளப்படும். “மலைகிலனே மணவீர்க்கீற்றிவைவெருளிக் குவமமாஞ் - சிலையென்பு திமிசுத்துண் செங்கொழுந்து பெருமிதக்கா-முலைமாயை முதிர்வெதிர்போர்த் தகர்மருப்பு நார்விடைநீர் - உலையுசவு நீர்மஞ்சட் கிவிலி ருலோபக்கே.” அந்தானுபந்திக்குரோதமுதலாகச் சஞ்சுவலனலோபமிறுதியாகக்கிடந்த இப்பதினறுகஷாயமும் விரித்துக்கொள்க. இவை உவமைகாட்டினபடி. ஈரெண்மராவார்: “இருகதி நாற்சாதி யீராது பூர்வி - வெயில்விளக்கு நின்ற னுணுகல் பொதுவுடம்பு - நித்தாதி மூன்றோ டிவைபதினாறென்றுகாப்ப - ரெப்பொருளுங் கண்ணெந்தோ ரீண்டு” அவற்றுள், இருகதியாவன: நரககதி, விலங்குகதி. நாற்சாதியாவன: ஏகேந்திரியசாதி, துவீந்திரிய

* இந்தக்கருமங்களினிலக்கணமும், இவற்றின்பெயர்க்காரணமும், இவற்றிற்கு உரிய உவமைகளும் கருமஸ்வரூபம் என்னுமநூலிற் பரக்கக்காணலாம்.

சாதி, திரீந்திரியசாதி, சதுரீந்திரியசாதி. ஈரானுபூர்வியாவன: நரககத்தியாம்பூர்வி, திரியக்கத்தியாநுபூர்வி. வெயிலென்றது, ஆதபநாமகருமத்தை. விளக்கென்றது, உத்தியோதநாமகருமத்தை. நிற்பலென்றது, தாவரநாமகருமத்தை. நுணுகலென்றது, குக்குமகாமகருமத்தை. பொதுவுடம்பென்றது, சாதாரணசரீரத்தை. அஃது ஒருயிர்க்குடம்பாய்நின்றே பலஉயிர்க்கும் உடம்பாதல்; அவை கடுகுமூலம், கற்றாழைமுதலியன; கிளுவைமுதலாகக் கொம்புநட்டாலாவனவுமாம். நித்தாத்மூன்றாவன: நித்திராநித்தினாயும், பிரசலாப்பிரசலையும், தியானக்கிரந்தியுமாம். அவற்றுள், நித்திராநித்தினாயாவது-உறக்கத்தின்மேலுறக்கம். பிரசலாப்பிரசலையாவது-துளக்கத்தின்மேற்றுளக்கம். தியானக்கிரந்தியாவது - கணவீற்செய்தது நணவிலரியாமை. எண்மரென்றது: அப்பிரத்தியாக்கியானக்குரோதம், அப்பிரத்தியாக்கியானமானம், அப்பிரத்தியாக்கியானமாயை, அப்பிரத்தியாக்கியானலோபம், பிரத்தியாக்கியானக்குரோதம், பிரத்தியாக்கியானமானம், பிரத்தியாக்கியானமாயை, பிரத்தியாக்கியானலோபம் என்பனவற்றை. இவைமுறையே நிலம்பிளந்தாற்போல்வதுஉம், எலும்புபோல்வதுஉம், தகர்க்கோடுபோல்வதுஉம், உசவுபோல்வதுஉம், மணற்கீறுப்புபோல்வதுஉம், திமிசுத்தாண்போல்வதுஉம், வாளின்வாய்நார்போல்வதுஉம், நீரமஞ்சள்போல்வதுஉமென்றுகொள்ளப்படும். பேடியாவது - நஞ்சுக்கவேதம். பெண்ணையாவது - திரீவேதம். அறுவகைத் துவர்ப்பாவன: ஆசியம், இரதி, அரதி, சோகம், பயம், சுருச்சை, எனவவை. அவற்றுள், ஆசியமென்பது - சிரித்தல். இரதியென்பது-வேண்டதல். அரதியென்பது-வேண்டாமை. சோகமென்பது-அசைவு. பயமென்பது-அச்சம். சுருச்சையென்பது-அருவருப்பு. பிளிறுதல்-அரற்றுதல். ()

மயக்கப்போர்மன்னன்மக்குண்மந்திரியவரும்விழ
வியப்புறுவேதவில்வாய்வேட்கையம்பெடுத்திட்டுடையக்
கலக்கமிலசுபமென்னுங்குந்தத்தாற்கணைபெய்ம்மாரி
விலக்கித்திண்வெறுப்புவாளால்வினாந்துயிரவனையுண்டாள்.

மயக்கம் - மோகநீயம். முன்பு பட்டவர்களெல்லாம் அவனுடையமக்களும், மந்திரிகளும். அசுபமாவது - தோல், இரத்தம், இறைச்சி, மேதை, எலும்பு, மச்சை, சுவேதநீராயிருக்கும் இவ்வுடம்பென்றுகருதின கருத்து.

இ - ள். மன்னனுடைய மக்களும், மந்திரியாகியவரும் பட்டுவீழ்கையினாலே, பின்பு, அம்மன்னன், புருடவேதமென்கின்ற லில்லின்வாயிலே தாகமோகமென்கின்ற அம்புகளைத்தொடுத்தெய்ய, அந்தவப்புமாரியைக் கலக்கமில்லாத அசுபமென்னுங்குந்தத்தாலேவிலக்கி உடம்புவெறுத்தலாகிய வாளாலே வினாந்து அவனை யுயிரையுண்டானென்க. (சஎக)

கரும்பெறிகழகைபோன்றுங்கதலிகைப்போழ்கன்போன்று
மரும்பொறிப்பகைவர்தம்மையுறுப்பறத்துணித்துயிர்த்து
மருந்தெறிபினியைக்கொல்லுமருத்துவன்போன்றுமாதோ
வீருந்தெறிந்தெறியுமுவர்மேற்படையியற்றினுனே.

இ - ள். அவன் பின்னர் ஐம்பொறியாகியபகைவரைக் கழகைபோலேதுணித்தும், போழ்கன்போலேயீர்த்தும், நிலைபெற்றிருந்துகொன்று, பின்னர் மருந்தினையெறி

[கேவலோற்பத்தி.]

யும் பிணியைக்கொல்லும் மருத்துவனையொத்து ஐயும் பித்தம் வளியுமரகிய மூவர் மேலே படையை நிகழ்த்தினானென்க.

மருந்தெறி - மருந்தாலேகொல்லுமென்றுமாம்.

(சஅ0)

செழுமலராவிரீங்குமெல்லையிற்செறிந்துகாயங்
கழுமியவுதிரம்போலவிமைப்பினுட்கரந்துரீங்கக்
கொழுமலர்க்குவனைக்கண்ணிக்கூற்றுயிருண்பதேபோல்
விழுமியபெதவ்வாணாள்வீழ்ந்துகவெம்பினுனே.

செழுமலர் - வளமைமிக்க.

இ - ன். அங்ஙனம் படையைநிகழ்த்தி அவளாய்வென்றவன், உடம்பிலே செறிந்து கோத்திருக்குமுதிரம் உயிர்போங்காலத்து ஒருமாத்தினாயிற் கரந்துபோ மாறுபோல இருவினையுந் தன்னிடத்தினின்றும் கரந்துபோம்படியாக உயிர்களைக் கூற்றுவனுண்டாற்போல அவ்வருவினைத் தெவ்வருயிர் குறைந்துகெட வுண்டா னென்க.

(சஅ1)

குரோதனைமானம்மாயன்கூர்ப்புடையுலோபனென்பார்
விரோதித்துவிரலிற்சுட்டிவெருவரத்தாக்கவிர
விரோதனையம்பிற்தொன்றானித்தநீள்பசுலைப்பேரோர்
விராகெனும்வேலின்விழுவெருண்டனவரும்வீழ்ந்தார்.

இ - ன். குரோதன்முதலிய நால்வரும் பின்னர் மாறுபட்டு விரலாலேசுட்டிக் காட்டிப் போர்செய்ய, வீரன், விரோதனையென்னும்மபாலே கொன்றான்; பின்னர் நித்திராயும், பிரசுலையென்னும் பேருடையோர்தாக்க, அவரை விராகமென்னும் வேலாலே பொருதான்; அவரும் பட்டாரென்க.

நால்வரென்றது-சஞ்சுவலனக்குரோதம், சஞ்சுவலனமானம், சஞ்சுவலனமாயை, சஞ்சுவலனலோபம் என்பனவற்றை. அவை முறையே நீர்க்கீற்றுப்போல்வது உம் செங்கொழுந்து போல்வது உம், விடைநீர்போல்வது உம், துகிலினீர்போல்வது உ மென்றுகொள்ளப்படும். விரோதனை-செறிப்பு. விராகமென்பது விராகமாயிற்று. ()

புணரிபோற்சிறுபுன்கேள்விப்படையொடுபுகைந்துபொங்கி
புணர்வொடுகாட்சிபேறென்றிடையுறுகோக்களேற்று
ரினரெரிமுழக்கமன்னசுக்கிலத்தியானமென்னும்
கனையெறிந்துகைப்பவீழ்ந்துகாற்படைகுழப்பட்டார்.

கடல்போலப் பெரிய சிறிய புல்லியகேள்வியையுடையபடையென்றது - தெறியல்லாநெறியொழுஞ்சமயங்கனை.

இ - ன். உணர்வொடு காட்சிபேறென்று சொல்லப்பட்டு மறுபடையாகவருமா சர் புகைந்துபொங்கிப் படையோடேவந்து பொருதார்; அவர் கனைத்தலையுடைய கெருப்பினது முழக்கம்போன்ற சுக்கிலத்தியானமென்னு மம்புபட்டுத் தஞ்சுவலையினாலே வீழ்ந்து, அவர் காலாட்டிடை குழந்துகிடக்கப் பட்டாரென்க.

உணர்வென்றது - மதிஞானாவரணீயம், சுருதஞானாவரணீயம், அவதிஞானாவரணீயம், மனப்பரியயஞானாவரணீயம், கேவலஞானாவரணீயம் என்பனவற்றை. அவற்றுள், மதிஞானாவரணீயம் - சுவபாவபுத்தியைமறைப்பது. சுருதஞானாவரணீயம் - சுருதஞானத்தை மறைப்பது. அவதிஞானாவரணீயம் - அதீதகதமான பரிஞானத்தைமறைப்பது; அஃதாவது தன்னுடைய முற்பிறப்பையறியுமறிவைமறைப்பது. மனப்பரியயஞானாவரணீயம் - மனப்பரியயஞானத்தைமறைப்பது; என்பது தன்னுடைய முற்பிறப்பையும், பிறருடைய முற்பிறப்பையும்றியுமறிவை மறைப்பது. கேவலஞானாவரணீயம் - திரிகாலஞானத்தையுமறைப்பது. காட்சியென்றது - சக்குதரிசனாவரணீயம் - அசக்குதரிசனாவரணீயம், அவதிதரிசனாவரணீயம், கேவலதரிசனாவரணீயம் என்பனவற்றை. அவற்றுள், சக்குதரிசனாவரணீயமென்பது - கண்ணுறியுமறிவுக்குமுன்காணுங்காட்சியை மறைப்பது. அசக்குதரிசனாவரணீயமென்பது - கண்ணுழிந்த நான்கிந்திரியங்களினாலுமறியுமறிவுக்கு முன்காணுங்காட்சியை மறைப்பது. அவதிதரிசனாவரணீயமென்பது - அவதிஞானத்துக்கு முன்காணுங்காட்சியை மறைப்பது. கேவலதரிசனாவரணீயமென்பது - கேவலஞானத்துக்கு முன்காணுங்காட்சியைமறைப்பது. பேறென்றது - தானந்தராயம், இலாபாந்தராயம், போகாந்தராயம், உபபோகாந்தராயம், வீரியாந்தராயம் என்பனவற்றை. அவற்றுள், தானந்தராயமாவது - கொடையினைவிலக்குவது. இலாபாந்தராயமாவது - இலாபத்தை இடையிலேவிலக்குவது. போகாந்தராயமாவது - துய்த்தற்குரிய போகங்களை விலக்குவது. உபபோகாந்தராயமாவது - அனுபவிக்கும் பொருள்களை விலக்குவது. வீரியாந்தராயமாவது - வீரியத்தைவிலக்குவது. காற்படையாவன: பரிசேந்திரியம், நயநேந்திரியம் முதலாயின.

(சஅங)

காதிப்போர்மன்னர்வீழக்கணையெரிசிதறிவெய்யோ
 னேதியவகையினொன்றியுலகுச்சிமுனைத்ததேபோல்
 வீதிபோயுலகமுன்றும்விழுங்கியிட்டலோகறுங்கி
 யாதியந்தகன்றநான்மைக்கொடியெடுத்திறைமைகொண்டான்.

இ - ள். அங்ஙனம் போர்செய்யும் உபாதியாகிய மன்னர் பட்டுவீழும்படி கணையாகிய நெருப்பைத் தூவிக்கொன்று, பின்னர் ஆகமத்திலோதியகூற்றிலே பொருங்கி, வெய்யோன், உலகுச்சியிலேமுனைத்ததன்மைபோலப் பரக்கப்போய் உலகமூன்றையும்விழுங்கி அலோகத்தையும் விழுங்கிப் பின்னர் ஆதியுமந்தமுமகன்ற நான்கு கூறாகிய வெற்றிக்கொடியையெடுத்து இறைவனுத்தன்மைமையைக் கொண்டானென்க.

அந்நான்காவன: அநந்தஞானம், அநந்ததரிசனம், அநந்தவீரியம், அநந்தசகம் எனவவை.

(சஅச)

பசும்பொனினுலகிற்றேவர்பயிர்வளைமுரசுமார்ப்ப
 வசும்புசேர்களிறுதிண்டேரலைமணிப்புரவிவேங்கை
 விசும்பியங்கரியோடாளிவிடைமயிலன்னநாக
 நயந்தவைபிறவுமூர்ந்துநாதன்றாள்கோயில்கொண்டார்.

பயிர்வளை - அழைக்கின்றசங்கு.

இ - ள். தேவர்கள், களிறுமுதலியவாகனங்களையும், விரும்பின பிறவற்றையுமேறி வளைமுரசுமார்ப்பவந்து நாதனுடையதானைக் கோயிலாகக் கொண்டாரென்க.

(சஅரு)

[மணியருட்பதம்.]

ஈறுமலர்மாலேசார்தம்பரூஉத்துளித்துவலைன்னீர்க்
கறைமுகில்சொரியக்காய்பொற்கற்பகமாலையேந்திச்
சிறகுமப்பாப்பியன்னம்பறப்பனபோலவிண்டி
நிறைகடல்விஞ்சைவேந்தர்நீணிலமன்னர்சேர்ந்தார்.

இ - ள். விஞ்சைவேந்தர், கற்பகமாலையேந்தி அன்னம்பறப்பனபோலப்
பறந்துவந்து ஈண்டித் தானைச்சேர்ந்தார்; பின்னர் நீணிலத்துமன்னர், மாலையேந்
திக் கரியமுகில் பருந்துளியோடுகூடியதுவலையைச் சொரியுமாறுபோலே சந்தனத்
தையுடைய பனிநீரைச்சொரியும்படி நிறைகடல்போல்வந்து தானைச்சேர்ந்தா
ரென்க. (சஅக)

விண்ணியங்கருக்கல்விழ்ந்துமீனிலங்கொள்வதேபோன்
மண்ணெலாம்பைம்பொன்மாரிமலர்மழைசொரிந்துவாழ்த்தி
யெண்ணிலாதொழில்கடோற்றியிந்திரர்மருளவாழ்க்
கண்முழுதுடம்பிறறேன்றிச்சுதஞ்சணன்களிப்புற்றேன.

இ - ள். அருக்கன்விலாம்பி மருளாநிற்க, விசம்பிலே யியங்குமீன்கள் நிலத்தே
குவிந்தாற்போல மண்ணிலுள்ளார் குவிந்து மலர்மழைசொரிந்து மருளாநிற்க, இந்
திரர் பொன்மாரியைச்சொரிந்து வாழ்த்தித் தொழில்கள்தோற்றி மருளாநிற்கச் சுதஞ்
சணன், உடம்புமுழுதினும் கண்டோன்றி யாழ்க் களிப்புற்றேனென்க.

தொழில்கடோற்றி - மகிழ்ச்சியாற் கூத்துமுதலியதொழில்கடோற்றி. (சஅக)

குளித்தெழுவைரமுத்தத்தொத்தெரிகொண்டுமின்ன
வளித்துலகோம்புமாலையகன்குடைகவித்ததாங்கு
வளிப்பொரவுளருந்திங்கட்கதிரெனக்கவரிபொங்கத்
தொரித்துவில்லுமிழுஞ்செம்பொனானஞ்சேர்ந்ததன்றே.

எரியுமாணிக்கமாலையாலே தம்மொளிமறைத்து பின்னரும் எழும்வைரத்தை
யும் முத்தத்தொத்தையுங்கொண்டு குடைமின்னக் கவித்தது.

இ - ள். அப்பொழுது காற்று ஒன்றோடொன்று பொரும்படி யுளருங்கவரி
நிங்கட்கதிரெனப் பொங்காநிற்க ஆசனஞ் சேர்ந்தது; அவ்வளவிலே யுலகையளித்
தொம்புங்குடை வந்து கவித்ததென்க. (சஅக)

நேவலோற்பத்திமுற்றிற்று, கவி, ௨௫.

மணியருட்பதம்.

மணியுமிழ்திருக்கேசம்வானவரகிற்புகையும்
பிரியவிழ்ந்தகற்பகமும்பெயர்ந்தோடக்கமமுமாற்
துணியருவினையெறிந்தாற்கதுநாற்றஞ்சொல்லலா
மணிதிசுழரசுவாவதன்சடாஞ்சாற்றாதோ.

துணியருவினை - நீக்குதற்கரியதென்று துணிந்தவினை.

இ - ள். அரசுவாவை அதன்கடாமே அரசுவாவென்று சாற்றுகோ? அது போல வீனையைக் கெடுத்தாற்கு இயல்பாகவுளதாம் நாற்றமாகியவதனைக் கேகந் தானே புகையுங் கற்பகப்பூவுங் கெட்டுப்போம்படி கமழ்ந்து கூறாநிற்கும்; ஆதலால் நமக்கும் அதன்நன்மை சொல்லாமென்றாரென்க (சஅக)

முழங்குதிருமணிமுறுவன்முருக்கிதழ்கொடிப்பவளத்
தழங்குரல்வாய்தளையவிழ்ந்தமந்தாரந்தவநாறும்
விழுங்கல்சூழ்வினைவெறுத்தாற்கதுநீற்றமநியலாம்
வழங்குபொன்வளாவளரும்பைக்கண்மாவுளையாதோ.

முத்துப்போலும் முறுவலையுடைய வாய்; முருக்கிதையும், பவளத்தையும் போன்றவாய்; தழங்கு குரலையுடைய வாய்.

இ - ள். மேருவிலே வளருநாவியை அதனிடத்துவழங்குநாற்றந்தானே நாவியென்று கூறாதோ? அதுபோல வீரத்தையுடைத்தாய்ச் சூழ்ந்த வீனையை வெறுத்துக்கெடுத்தாற்கு இயல்பாகவுளதானாற்றமாகிய வதனை வாய்தானே பிணியவிழ்ந்த மந்தாரங் கெட நாரிக் கூறாநிற்கும்; ஆதலால், நமக்கும் அதன்நன்மை யறிந்து கூறலாமென்றாரென்க. (சகஉ)

உறுப்பெலாமொளியுமிழ்ந்துணர்வரிதாயிருகடருங்
குறைத்தடுக்கிக்குவித்ததோர்குன்றேபோன்றிலங்குமால்
வெறுத்திருவினையுதிர்ந்தாற்கதுவண்ணம்விளம்பலாங்
கறுப்பொழிந்தகனையெரிவாய்க்காரிரும்பேகரியன்றே.

இ - ள். இருவீனையைவெறுத்துக் கெடுத்தாற்கு இயல்பாக உளதாநிறமாகிய வதனை உறுப்பெல்லாம், ஒளியைக்கான்று, எரியின்வாய்க்கிடந்து தன்கறுப்புத்தீர்த்த இரும்பே சான்நன்றேவென்று குன்றுபோன்றுவ்ளங்கிக் கூறாநிற்கும்; ஆதலால், நமக்கும் அதன்நன்மை கூறலாமென்றாரென்க.

இருகடரென்றது ஈண்டு ஞாயிற்றையும், நெருப்பையுமாம். இம்மூன்றாகவியுந் தேவர் மகிழ்ச்சியாலே யெடுத்துக்காட்டுவமையான் உலகிற்கறிவித்தார். (சகக)

வேறு.

வானோரேந்துமலர்மாரிவண்ணச்சாந்தம்பூஞ்சுண்ணங்
காணர்மலரின் கமழ்தாமங்கறையார்முகிலினிறங்காட்டிந்
தேனாபுகைகளிவையெல்லாந்திகைப்பத்திகைசுக்கண்மணநாறி
யானாகமமுந்திருவடிப்போதமரர்முடிமேலணிந்தாரே.

பூ - பொலிவு. கறை - கறுப்பு. முகிலினிறத்தைத் தாங் காட்டிக்கொள்ளும் புகைகள்.

இ - ள். வானோரேந்துகின்ற பூமழை, சாந்தம், சுண்ணம், புகைகள், பின் டித்தாமமாகியவிலைவயல்லாங்கெட இயல்பாகியமணம் திகைசுகொங்குந்தோன்றி அமையாவாய் நாறத் திருவடித்தாமனாயைத் தேவர் முடிமேலே அணிந்தாரென்க.()

[மணியநும்பதம்.]

வேறு.

சுறவுக்கொழிக்கடவுளொடுகாஸற்றொலைத்தோயெம்
பிறவியறுகென்றுபிறசிந்தையிலராகி
நறவமலர்வேய்ந்துநீறுஞ்சாந்துநிலமெழுதித்
துறவுநெறிக்கடவுளடிதூமமொடுதொழுதார்.

இ - ள். விஞ்சையர், வேறோர்சிந்தையிலராய் வேய்ந்து மெழுகி, காமனெடு
காலனைக்கெடுத்தோய்! எம்பிறவி யறுவதாகவென்றுகூறி, அவனடியைத் தூமத்
தோடே தொழுதாரென்க. (சகக)

க. பாலனையசிந்தைசுடரப்பட்டர்செய்காதி
நாலுமுடனேயரிந்துநான்மைவரம்பாகிக்
காலமொருமுன்றுமுடனேயுணர்ந்தகடவுள்
கோலமலர்ச்சேவடிகள்கொண்டதொழுதும்யாம். (சககச)

உ. முழங்குகடனெற்றிமுளைத்தெழுந்தகடரேபோ
லமுங்கல்வினையலறநிமிர்ந்தாங்குலகமுன்றும்
விழுங்கியுமிழாதுகுணம்வித்தியிருந்தோய்நின்
னிழுங்கில்குணச்சேவடிகளேத்தித்தொழுதும்யாம். (சககரு)

கூ. ஏத்தரியபல்குலாங்கட்கெல்லேவரம்பாகி
நீத்தவருளிர்திரனேநின்றுதொழுதமரர்
நாத்தழும்பவேத்தித்தவந்கையவர்நண்ணித்
தோத்திரங்களோதித்துகண்மாகதுணிக்கின்றார்.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

க. காதிநான்காவன: சக்குதரிசனுவரணீயமுதலியன. அவை “புணரிபோல்”
என்னுங்கலியிற்குறப்பட்டன. நான்மையாவன: அநந்தஞானம்; அநந்ததரிசனம்,
அநந்தலீரியம், அநந்தசகம்.

உ. அழங்கல் - இரக்கம். நிமிர்ந்தோடுகையினாலே அவ்விடத்து உலகமுன்
றினையுமுணர்ந்து பின்னர் அந்நிலைங்காதே குணத்தை வித்தியிருந்தோய். இழக்
கில்குணம்; இழங்கு - விகாரம்; இழங்கு - நீங்குதலுமாம்.

கூ. எல்லேவரம்பாகி - சிறுவரம்பணிப் பெருவரம்பாய். நீத்தவருள் - பெருக்
கத்தையுடையவருள். இந்நிரன் - முனீநிரன். ஏத்தி - ஏத்துகையினாலே. இது
பிறவின்கொண்டது.

இ - ள். அமரர், சுக்கிலத்தியானத்தையுடைய சிந்தை விளங்குகையினாலே
அரிந்து வரம்பாய் உணர்ந்த கடவுளே! நின்னடிக்களை யுட்கொண்டு யாமுங் தொழுவே
மென்றும், சுடர்போலிருந்தோய்! நின்னடிக்களை யாமுங் தொழுவேமென்றும் கூறி
இந்நிரனைத்தொழுது ஏத்துகையினாலே, தேவியராய்த் துறந்தவர்களும்நண்ணி
ஒதித் துளாகியவழுக்கைத் துணியாநின்றாரென்க. (சககச)

வேறு.

க. செய்தவனேவினைசேருமதற்கெனு
மையமின்றாயல்தாமனாமேலடி
மொய்ம்மலர் தாய்முனியாதுவணங்குது
மெய்யுலகிற்குவளிம்பியவேந்தே. (சகூஎ)

உ. நல்லனவேயெனநாடியோர்புடை
யல்லனவேயுறையென்புநாதர் கள்
பல்வினைக்கும்முலைத்தாய்பயந்தாரவர்
சொல்லுவநீககதாவுரையாயே. (சகூஅ)

கூ. மதியறியாக்குணத்தோனடிவாழ்த்தி
நிதியுறையோனிறைந்தார்நிசரில்லாத
துதியுறையாதொழுதார்மலர்சிந்தா
விதியறியும்படிவினைமாதோ.

இவைமுன்றுமொருதொடர்.

க. என்னும் - சிறிதும்.

உ. நல்லபொருள்களையென்றாய்ந்து ஒருகூற்றிலே நினைவாகிய பொருள்
களையே சாற்றுகின்றபுல்லறிவினையுடைய பரசமயிகள், பல்வினைகளையும் வளர்த்தற்
குச் செவிலித்தாயை யுண்டாக்கிவிட்டார். என்றது - அவர்கூறிய ஆகமங்களிலே
இருவினைகெடுக்குமாறு கூறிற்றிலரென்றதாம்.

கூ. மதியறியாக்குணத்தோன் - மதிஞானத்தான் அறியவொண்ணக் குணத்
தோன். நிதியுறையோலே பரமாகமங்கள் கேள்வியானிறைந்த தேவியர். ஒப்பி
லாத் தோத்திரம்.

இ - ள். அங்குணத்துணிக்கின்றதேவியர், மெய்ப்பொருளை உலகிற்கு விளம்
பிய வேந்தே! சுகதா! வினையைச்செய்தவன் சிறிதும் ஐயமின்றாய் என்வினையையு
மடைவன்; அவற்றிற்குப் புண்ணாதர்கள் செவிலியைப்பயந்தார்; அதுகேட்டற்கு யாங்
கள் நின்னடியை வணங்குகின்றோம்; அவர்கூறுவனவற்றை நீயுரையாயென்று குணத்
தோனடியை வாழ்த்தி அறைந்து சிந்தி இருவினையைத் தாங்களறியும்படி யவனைத்
தொழுதாரென்க. (சகூக)

வேறு.

திவினைக்குழவிசெற்றமெனும்பெயர்ச்செவிலிகையுள்
விவினையின்றிக்காமமுலையுண்டுவளர்ந்துவிக்கித்
தாவினையின்றிவெந்நோய்க்கதிகளுட்டவழுமென்ற
கோவினையன்றியெந்நாக்கோதையர்க்குடலுண்டே.

வீயினையின்றி - கெடுகின்றதொழிலின்றி; ஒழிதவின்றியென்பாருமுளர். தாவி
னையின்றி - குதித்துப்போய்வினையின்றி. கோதையர் - கோதாசிய பொருளையுடைய
யவா.

[பரிநிர்வாணம்.]

இ - ள். அவற்றுள், அவன் நீவினையின்றன்மை கூறக்கேட்டதேவியர், தீவினையாகியகுழவி செற்றமென்னுஞ் செவிலிகையிலேயிருந்து காமமாகிய முலையை யுண்டு வளாந்து வீங்கி வீவினையின்றி நோய்க்கதிகளிலே தவமுமென்று கூறிய இக்கோவையன்றிப் பயனில்பொருளைக்கூறியவர்களை எந்நாக் கொண்டாடுதலின் மென்று புகழ்ந்தாரென்க. (௫௦௦)

நல்வினைக்குழவிநன்னீர்த்தயாவெனுஞ்செவிலிநாளும்
புல்லுக்கொண்டெடுப்பப்பொம்மென்மணிமுலைகவர்ந்துவிங்கிச்
செல்லுமாற்றேவர்கோவாயெனுமிருள்கழிந்தசொல்லா
லல்லிமேனடந்தகோவையச்சத்துணிங்கினோமே.

இ - ள். பின்னர் அவன் நல்வினையின்றன்மை கூறக்கேட்டதேவியர், கோவோ! நல்வினையாகியகுழவி அருளென்னுஞ்செவிலி தழுவிக்கொண்டெடுப்ப, அவன்முலையையுண்டுவிங்கியிந்திரனாய்ச் செல்லாநிற்குமென்றுகூறிய இருணங்கினசொல்லாலே அச்சநீங்கினோமென்றுரைன்க.

இக்கவியிரண்டுங் கொண்டுகூட்டென்றுளன்க.

(௫௦௧)

வேறு.

மணியினுக்கொளியகமலர்க்குமல்கிய
வணியமையங்குளிர்வாசமல்லதூஉந்
துணியிமிலேற்றினுக்கொதுகாஞ்செல்வநின்
னினைமலர்ச்சேவடிக்கொடுத்தவென்பவே.

மணியென்றது - மணியுயினை; அது வீடுபெற்றவயிராம். அழகமைந்த அகமலரென்றது - சங்களுடைய இதயகமலங்களை. இமிலேற்றென்து-அறத்தினை; தருமத்திற்கு அது வடிவாகலின்.

இ - ள். அத்தேவியர், பின்னருஞ் செல்வனை! நின்சேவடிகள் மணிக்கு ஒளியைக்கொடுத்தன; எம்முடைய அகப்பூவிற்கு வாசத்தைக் கொடுத்தன; அன்றியுந் தருமத்திற்கு இருப்பிடத்தைக் கொடுத்தனவென்று புகழாநிற்பரென்க. (௫௦௨)

மணியரும்பதமுற்றிற்று, கவி, சுசு.

பரிநிர்வாணம்.

இகலிருண்முழுமுதலுணியவீண்டுநீர்ப்
பகல்கமந்தெழுதரும்பரிதியன்வநின்
னிகலிருமமைமலரளித்தசேவடி
தொகலருங்கருவினைதுணிக்குமெஃகமே.

தன்னோடு மாறுபடுகின்ற இருளாகிய பெரிய வடிவுதுணியும்படி ஒளியைச்சுமந்து கடலிலேதோன்றும் ஞாயிற்றையொத்தனவாய் இருவினையோடிகலுமடி.

இ - ள். அவர், பின்னரும் பழவ்வினையுக்கும்வாள் நின்னடியென்று புழங்கித்
தாரென்க. (இஃக)

வேறு.

மீன்றயங்குதிங்கண்முகநெடுங்கண்மெல்லியலார்
தேன்றயங்குசெந்நாவிற்சின்மென்கிளிக்கிளவி
வான்றயங்குவாமன்குணம்பாடவாழியரோ
கான்றயங்கினில்லாகருவினைகாற்பெய்தனவே.

இ - ள். மீன்றயங்குள்ளே டிடந்தசையுந் திங்கள்போலும் முகத்தையும்;
கண்ணையுமுடைய தேவியர், தந்நாவின்கிளவியாலே வாமன்குணத்தைப்பாட, அவர்
தீவினைகள் அசைந்து நில்லாவாய்க் காட்டின்கண்ணே யோடினவென்க.

வானிலுள்ளாரும்சையும் வாமன்குணம்.

(இஃக)

வேறு.

மதியம்பொழிதிங்கதிர்கள்பருகியலரம்பல்
பொதியவிழந்துதேன்றுளிப்பபோன்றுபொருவில்லார்
விதியிற்களித்தாரறிவன்விழக்குணங்களைத்தித்
துதியிற்றொழுதார்துளங்குமுள்ளமதுநீத்தார்.

இ - ள். அங்கனம் தீவினைகெடுதலின், அவ்வொப்பில்லாத தேவியர், அத்தீவி
னையாற் றுளங்குமுள்ளமாகியவது நீங்கப்பட்டாராய்ப் பின்னர் மதியின்கதினைப்
பருகி யலர்ந்தவாம்பல் மிகவிரிந்து தேனைத்துளிக்குமாறுபோன்று, அவன்கூற்றினைக்
கேட்டுக் களித்தார்; களித்து அறிவன்குணங்களையேத்தித் துதிகளோடே யவனைத்
தொழுதாரென்க. (இஃக)

ஆர்ந்தகுணச்செல்வனடித்தாமனாகளேத்திச்
சேர்ந்துதவவீரர்திசைசிலம்பத்துதியோதித்
தூர்ந்தவிருடுணிக்குஞ்சுடர்தொழுதருளுகென்றார்
கூர்ந்தமிழ்தமாரியெனக்கொற்றவனுஞ்சொன்னார்.

இ - ள். அங்கனம் அவனடிகளையேத்தி எல்லாருங்கூடித் துதிகளையோதித்
தொழுது நெடுங்காலமாய்ச் செறிந்தவிருநையுக்குஞ்சுடரை யெமக்கு அருளிச்செய்
யாயென்றார்; அவனும் அதனை யருளிச்செய்தானென்க.

கூடர் - பரமாகமம். அவன்சொன்னபடி மேற்கூறுகின்றார்.

(இஃக)

வேறு.

இன்பமற்றென்னும்பேரானெழுந்தபுற்கற்றைதீற்றித்
துன்பத்தைச்சுரக்குநான்குகதியெனுந்தொழுவிற்கேர்ந்து
நின்றபற்றார்வநீக்கிரிமலன்பாதஞ்சேரி
னன்புவிற்றுண்டுபோகிச்சிவகதியடையலாமே.

2 மற்று - அசை.

[பரிநிர்வாணம்.]

இ-ள். இன்பமாகிய பெரிய பசு, நான்குகளியாகிய பெரிய தொழுவிலே தோன்றிக் கற்றைதீற்றப்பட்டித் துன்பமாகிய பாலைச் சுரக்கும்; அதனிடத்திலின்ற பற்றையும், ஆர்வத்தையுநீக்கி மலமற்றவன்றிருவழகளை அறிவுடையோர் சேர்வராயின், அன்பைக்கொடுத்து அத்நிருவழகளைத் தியானித்துப்போய் வீட்டிலகை அடைவார்களென்று கூறினனென்க.

எழுந்தபுற்கற்றை - மனவெழுச்சியாகிய புற்கற்றை.

(இ0௭)

வாட்கையம்மைந்தராயும்வனமுலைமகளிராயும்

வேட்கையைமிகுத்துவித்திப்பிறவிறோய்வினைத்துவியாத்

தேட்கையிற்கொண்டதொக்குநிச்சநோய்ச்செற்றப்புன்றோற்

பூட்கையைமுனியின்வாமன்பொன்னடிதொழுமினென்றான்.

தேனைக் கைக்குள்ளே பிடித்திருந்த தன்மையையொக்கும் புன்றோல்; இஃது ஆகுபெயரால் உடம்பாயிற்று; நாடோறுந் தாகமுமோகமுமாகிய நோயினையுஞ் செற்றத்தினையும் மேற்கோளினையுமுடைய புன்றோல்.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறி, நீர் ஆசையைமிகுத்து விதைத்து வாளைக் கையிலே யுடைய அழகிய மைந்தராயும் மகளிராயும்வரும் பிறவிநோயை வினைத்து வீந்துபோகாதே கொண்டதொக்கும் புன்றோலை முனிவீராயின், வாமனடியைக் கைதொழுமினென்று கூறினனென்க.

. வீயாது - விகாரம்.

(இ0௮)

வேறு.

க. தன்னுயிர்தான்பரிந்தோம்புமாறுபோன்

மன்னுயிர்வைகலுமோம்பிவாழுமே

லின்னுயிர்க்கிறைவனையின்பமூர்த்தியாய்ப்

பொன்னுயிராய்ப்பிறந்துயர்ந்துபோகுமே.

(இ0௯)

உ. நெருப்புயிர்க்காகநோய்செய்யினிச்சமு

முருப்புயிரிருவினையுதைப்பவிழ்த்தபின்

புரிப்புரிக்கொண்டுபோய்ப்பொதிந்துசுட்டிட

விறுப்புயிராகிவெந்தெரியுள்வீழுமே.

(இ0௧0)

கூ. மழைக்குரலுருமுவாவோதமாக்கடற்

பிழைத்ததோரருமணிபெற்றதொக்குமாற்

குழைத்தலைப்பிண்டியான்குளிக்கொணல்வழற்

தழைத்தலைச்சந்தனப்பொதும்பர்சார்ந்ததே.

(இ0௧௧)

சு. மல்குபூங்கம்பகமாத்தினீழலா

னல்குவானொருவனைநயந்துநாடுமோ

பில்குபூம்பிண்டியானமிர்துண்டார்பிறர்

செல்வங்கண்டதழ்கவாச்சிந்தைசெய்யுமோ.

(இ0௧௨)

டு. மணியுயிர் பொன்னுயிர் மாண்ட வெள்ளியி
னணியுயிர் செம்புயிரும் புபோலவாம்
பிணியுயிரி றுதியாப் பேசினேனினித்
துணிமினமெனத் தொழுதிறைஞ்சிவாழ்த்தினார்.

இவையைத் துமொருதெனார்.

க. இறைவன் - சக்கரவர்த்தி. இன்பமூர்த்தி - சுகருபி பொன்னுயிராய் - அருகந்தாவத்தையாய்.

உ. உயிர்களுக்கு வெம்மையுண்டாக்கி நோய்செய்யின், உருப்பையுயிர்க்கின்ற அப்பெரிய தீவினை நோயிடத்தே தன்னுகையினாலே, அந்தநோய் புரிமேற்கட்டி இறுகப்பொதிந்த சுட வீழ்ந்தபின்பு தீவினைதோய்ந்தவுயிராய்ப்போய் நரகத்துக்குள்ளே வெந்துவீழும்.

ங. உருமுக்குரலையுடைய மழைபெய்கின்ற உவாக்கடல். இச்சந்தனப்பொதும்பரிலே பிண்டியானறஞ் சார்ந்ததனை நீர்பெற்றதன்மை கடலிலேவீழ்ந்த மணியைப் பெற்றதொக்கும்.

ச. கற்பகத்தினிழுவிடத்தேதவருவான் வேரோர் உபகாரியைத்தேடான்; அது போல இறைவனறங்கேட்டோர்சிறதை பிறர்செல்வத்தைக்கண்டு அதற்கு அவாச் செய்யாது.

ரு. மணியுயிரா - வீடுபெற்றவுயிர். பொன்னுயிர் - தேவருயிர். வெள்ளியுயிரா - மக்களுயிரா. செம்புயிரா - மக்களிற் சீழாயினருயிரும், விலங்கினுயிரும். இரும்புபோலவாம் பிணியுயிர் - நரகருயிர்.

இ - ள். அவன் அங்ஙனங் கூறிப் பின்னரும் ஒருவன் தன்னுயிரைக்காக்குமாறு போலப் பலவுயிராயுங் காப்பானாயின், இறைவனாய் மூர்த்தியாய்ப் பொன்னுயிராய் விசும்பின்கணியங்கி வீடுபெறும்; அங்ஙனம் செய்யாது நோய்செய்யின் நரகத்தேவீழும்; அங்ஙனம் வீழாதபடி நீயிர் ஈண்டு அறம்பெற்றதன்மை கடலின்கண்ணே வீழ்ந்த மணியைப்பெற்றதொக்கும்; அவ்வறங்கேட்டோர்சிறதை அவாச்செய்யாது; யானுமக்கு இங்ஙனம் பிணியுயிரீராகப்பேசினேன்; இனி அவ்வறத்தைத் துணிவீராகவென்றுகூற, அதுகேட்டு அவருமிறைஞ்சித் தொழுது ஏத்தினாரென்க. (ருகங்)

விண்ணின்மேன்மலாமழைபொழியவிற்குப்பிற

றெண்ணிலாத் திருமதிசொரியத்தேமலா

மண்ணின்மேன்மழைதீர்நடப்பதொத்ததே

யண்ணலாருலாய்நிமிர்ந்தளித்தவண்ணமே.

திசைகள் பரந்தமண்.

இ - ள். அத்தலைவன் அருளின்கண் மிக்கு உலாய் உலகிடத்துயிரை *அளித்ததன்மை, இளஞாயிறு பூமழைபொழிய மதிநிலாச்சொரியத்திரியுந்தன்மையை யொத்ததென்க.

* இதனை ஸ்ரீவிகாரமென்பர்.

[பரிநிர்வாணம்.]

என்றதனற்பயன்: இளஞாயிறு இருளைக்கெடுத்து உலகையளித்தாற்போல, இவனும் மக்கள்மனத்திருளைக்கெடுத்துத் துறக்கக்கதினாப் பரப்புகின்றனென்பதாம். மதி - முக்குடை. பொழியச் சொரியத் திரிவதோர்ஞாயிறு - இப்பொருளுவமை.()

வேறு.

பான்மிடையமிர்தம்போன்றுபருகலாம்பயத்தவாகி
வானிடைமுழக்கிற்கூறிவாலறவமுதமுட்டித்
தேனுடைமலர்கள்கிந்தித்திசைதொழ்ச்சென்றபின்னாட்
டானுடையுலகங்கொள்ளச்சாமிநாள்சார்ந்ததன்றே.

கூறுபாடுநெருங்கின அமிர்தம்போன்றென்றது - கேட்போருணர்விற்கும், அவர் நிற்கின்ற நிலைக்குமேற்பக் கூறுபாடுடைய அறங்களென்றற்கு. வாலிதாய் எல்லாருமறியப்படுகின்ற வறம். தானுடையுலகம் - தான் முன்புசெய்த தவத்தாலே தனக்காகிய வீடு.

இ - ள். சாமி, அவனும் பருகலாம்பயத்தவாய் அறியும் அமிர்தத்தைக் கூறியுட்டி யெல்லாருந்தொழும்படி நடந்த பிற்காலத்தே, வீட்டுலகத்தை அவன் கொள்ளும்படியாக நாள்சேர்ந்ததென்க.

என்றது - வீடுபெறக் கற்பித்தகாலம் வந்ததென்றவாறும். (ருகடு)

உழவித்தியுறுநுகொள்வார்கொண்டியப்போகல்வேண்டித்
தொழுவித்தியறத்தைவைத்துத்துள்ள்கிமிலேறுசேர்ந்த
குழவித்தண்டிங்குன்னவிருக்கையனுகிக்கோமான்
விழவித்தாய்விடுபெற்றான்விளங்கிநால்வினையும்வென்றே.

இ - ள். அக்கோமான், உழவுத்தொழிலைப்பரப்பி யதன்பயனைக் கொள்ளவல்லார்கொண்டு பிறவியைத் தப்பப்போகலைத் தான்விரும்பிச் சமவசரணத்தே அறத்தை யுண்டாக்கிவைத்து வைகாசிப்பிறைபோன்ற பல்லியங்காசனத்தையுடையனாய் விளங்கி விழவுக்குக்காரணமாய் நால்வினையையும்வென்று வீடுபெற்றனென்க.

உழவு - வழிபாடு. ஏறுசேர்ந்ததிங்கள் - இடபலிராசியைச்சேர்ந்த திங்கள். நால்வினையாவன: பின்புநின்ற சேதநீயம், ஆயுஷ்யம், நாமம், கோத்திரம் என வவை. (ருகசு)

துந்துபிகறங்கவார்த்துத்துகிற்கொடிதுடங்கவேந்தி
யந்தரம்விளங்கவெங்குமணிகழார்ந்சுரரீணடி
வந்துபொன்மாரிசிந்திமலர்மழைசொரிந்துசாநதும்
கெந்தநாற்கிலுங்கூட்டிக்கிளர்முடியுறுத்தினாரே.

இ - ள். அப்பொழுது, தேவர், ஈண்டி வாச்சியமொலிக்கவார்த்து துடங்கக் கொடியையேந்தி ஆகாயமெங்கும்விளங்க ஊடிகளையேறவந்து சிந்திச் சொரிந்து சாந்தையும் அகிற்புகையையுஞ்சேர்த்தி வணங்கினாரென்க. (ருகவ)

முனைத்தெழுபரிதிமொய்கொண்முழங்கழற்குளித்ததேபோ,
றினைத்தெழுகொடிகள்செந்தித்திருமணியுடம்புதுங்க
வினைத்தபின்விண்ணுமண்ணுமங்கலம்வகையிற்செய்து
வனைப்பொலிகடவினாத்தவலங்கொண்டெந்தவன்றே.

இ - ள். எழுகின்றரூயிறு மிக்கநெருப்பிலே முழுகினாற்போலச் செந்திக்
கொடிகள் திருமேனியைவிழுங்கும்படி யதனைவினைத்தபின்பு, விண்ணிலுள்ளோரும்,
மண்ணிலுள்ளோரும் பரிநிர்வானமென்னுங் கல்யாணத்தை விதியினாற்செய்து சங்
காற்பொலிந்த கடல்போலவார்த்து வலஞ்செய்து போனானென்க. (ருகஅ)

கேவலமடந்தையென்னுங்கேழ்கிளர்நெடியவாட்கட்
பூவலர்முல்லைக்கண்ணிப்பொன்னொருபாகமாகக்
காவலன்றொருக்கண்ணிமையாதுபுல்லி
மூவுலகுச்சியின்பக்கடலினுண்முழ்கினுனே.

இ - ள். கண்ணினையும், கண்ணியையுமுடைய கேவலஞானமென்னும் பொன்
ஒருபாகமாகக் காவலன் தானொருபாகமாகப் புல்லி யுச்சியிலேயிருந்து இன்பக்கட
லிலே அழந்தினுனென்க. (ருகக)

பிரிதலும்பிணியுழப்புஞ்சாதலும்பிறப்புமில்லா
வரிவையைப்புல்லியம்பொனணிகிளர்மாடத்தின்றேன்
சொரிமதுமாலேசாந்தங்குருகுமஞ்சண்ணந்தேம்பாய்
விரிபுகைவிளக்குவிண்ணோரேந்தமற்றுறையுமன்றே.

இ - ள். விண்ணோர் மாலேமுதலியவற்றை மாடங்களிலே யேந்த நீங்குதல்
முதலியன வில்லாத அரிவையைப்பருகி யுறையுமென்க. (ருஉ௦)

பரிநிர்வாணமுற்றிற்று. கவி, கஅ.

தேவிமார்தோற்றுயர்வு.

வல்லவன்வடித்தவேல்போள்மலர்ந்துநீண்டகன்றவாட்கண்
மெல்லவேயுறவியோம்பியொதுங்கியுமிருந்துநின்று
முல்லையஞ்சூட்டிவேயின்முரிந்துபோதுசுப்பினில்லார்
மல்லற்குன்றேந்தியன்னமாதவமுற்றினாரே.

இ - ள். அவன் அங்ஙனமுறகின்றகாலத்தே, நல்லார், தங்களானாலே ஏழும்
பிற்கும் ஒரேதம்வாராமற் பாதுகாத்து நடந்தும், இருந்தும், நின்றும் மலையெடுத்தாற்
போன்ற மாதவத்தை முடித்தாரென்க. (ருஉச)

* வேறு.

சூழ்பொற்பாவையைச்சூழ்ந்துபுல்லிய
காழகப்பச்சைபோன்றுகண்டெறு

[தேவிமாரீநோர்ஹயர்வு.]

மாழைநோக்கினுர்மேனிமாசுகொண்
டேழைப்பெண்பிறப்பிடியச்சிந்தித்தார்.

மாழை - இளமை.

இ - ள். அந்நோக்கினுர், நன்றென்றுசூழ்ந்த பொற்பாவையைச் சூழ்ந்துதழுவிய கருஞ்சேற்றையுடைய தோல்போன்று முன்பு தங்கண்டெறுமேனியெல்லாம் மாசுகொண்டு பெண்பிறப்புக்கெம்படி தியானித்தாரென்க. (௫௨௨)

ஆசையார்வமோடையமின்றியே
யோசைபோயுலகுண்ணகோற்றபி
னேசுபெண்ணுழித்திந்திரர்களாய்த்
தூயஞானமாய்த்துறக்கமெய்தினார்.

ஆர்வம் - இரதிகன்மம். ஐயமின்றியென்றது - தரிசனவிசுத்தியைக்கூறிற்று.

இ - ள். ஆசையும், பற்றும், ஐயமுமின்றிப் போய்ப் புகழையுடைய தேவருலகிலுள்ளவற்றை துகரும்படி நோற்றின்பு பொல்லாதென்றுகூறும் பெண்பிறப்பைக் கைவிட்டு இந்திரர்களாய் ஞானம்பெற்றுச் சுவர்க்கத்தை யெய்தினாரென்க. (௫௨௩)

காமவல்லிகள்கலந்துபுல்லிய
பூமென்கற்பகப்பொன்மரங்கள்போற்
றாமவார்சூழ்ந்தையலாராமுலை
யேமமாகியவின்பெய்தினார்.

இ - ள். அங்கனமெய்தினவர், வல்லிதழுவிய கற்பகமரம்போலே தெய்வமகளிர்முகக்கத்தைப் பெற்றாரென்க.

இங்கனமுயங்கித் தாமெய்தியசெல்வத்தை வியந்துகூறுதலின், அஃது ஊடலையும், புலவியையும் விளைத்ததென்பர் மேல். (௫௨௪)

கலவியாகியகாமத்தின்பயன்
புலவியாதலாற்பொன்னங்கொம்பனு
ருலவுகணமலநூற்செவ்வினோக்
கிலைகொள்பூணிணுரிதயம்போழ்ந்ததே.

இ - ள். கலவியாலுண்டாகிய காமத்தின்பயன் புலவியாதலால் அப்புலவியை மேல்விளைத்தற்கு அவர்தேவியர் ஊடிப்பார்த்தநோக்கு அவர்நெஞ்சினை வருத்தியதென்க. (௫௨௫)

பூவினுள்ளவன்புகுந்துமுள்ளதார்,
ணுவிற்பெண்பெயர்விறநிளரெனக்
காவிக்கண்கடையிடுக்காற்றிலம்
பாவித்தார்த்தனவம்மென்குஞ்சியே.

இ - ன். அப்பொழுது, அவர், தம்முள்ளத்தே திருமகளிருந்தாள்; நாமகங்ளயும் வாக்காற்கூறினீரென்று புலவியனைத்துக் கண்ணருகினோக்குதலாலே குஞ்சியிலே சிலம்பார்த்தனவென்க.

ஆவித்த - வாய்விட்டு.

(௫௨௬)

நெஞ்சினேரிழைவருந்துமென்றுபூங்
குஞ்சியேற்றதுகுறிக்கொணீயெனப்
பஞ்சின்மெல்லடிபாவைபூறுதா
லஞ்சினூர்க்கதோர்தவறதாகுமே.

இ - ன். அங்கனம் ஆர்த்தலைப்பெற்றவர்கள், பாவாய்! பூறுதால்! நின்னடி மார்பிலேபட்டாற் பூனாலே அவை வருந்துமென்று குஞ்சியிலேற்றது; அத்தன்மையைக் கருதுவாயென்றுகூறி, பின்னரும், தவறுபிறக்குமென்று அஞ்சினூர்சிலர்க்குத் தவறாகியவது பிறந்தேவ்மொயிருந்ததென்றுகூறி அவர்புலவியைத் தீர்த்தா ரென்க.

(௫௨௭)

க. தவளைக்கிண்கிணரித்தாமஞ்சேர்த்தியுங்
சுவளைக்கண்மலர்கோலம்வாழ்த்தியு
மவளைக்கண்டகண்ணிமைக்குமோவெனாத்
திவளததேமலர்க்கண்ணிசேர்த்தியும்.

(௫௨௮)

உ. பன்மணிக்கதிர்ப்பரீவைமேலை
மின்னணிந்துகத்திருத்திவெம்முலைப்
பொன்னணிந்துபூஞ்சுண்ணந்தைவரா
நன்மணிக்கூழியிரண்டுநக்கவே.

(௫௨௯)

ங. செய்தநீர்மையார்செயப்பட்டார்கடா
மெய்தியாவையும்முணர்கவென்பபோன்
மையவாங்குழன்மடந்தைகுண்டல
கையநின்றெலாநாணநக்கவே.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

தவளைவாயையுடைய சதங்கைமேலை. சுவளைக்கண்மலர் நன்மணிக்கூழியிரண்டையு நக்கவென்றது - ஊடறீர்ந்து கூட்டந்தருதற்கு மலர்ந்து நோக்கினனோக்கை. திவள - அசைய. பொன் - அணிகலம். செய்தநீர்மையார்தாம் யாவையுமெய்திச் செயப்பட்டார்களென்பபோல்நக்கவென்றது-முற்பிறப்பிற் பிறநாமதியாமற் செய்த தன்மையையுடையவர்கடாம் இப்பிறப்பிற் றம்மைவந்து அவை யெய்துகையினாலே இப்பொழுது பிறராத் பாராமற் செயப்பட்டார்களென்கூறுவனபோலக் குண்டல நக்கவென்றவாறு. இது தற்குறிப்பேற்றம். தம்மையொழிந்தனவெல்லாம் இங்ஙனாகாதேநின்று நாணநீர்க் கையாநிற்கத் தாம் நக்கவென்க; என்றது - தேவிமார் முற்பவத்திற் பின்னையார் முடியில்மிதித்த வினைப்பயத்தாற் றுங்களும் இப்பவத்து மிதியுண்டாரென்றவாறு.

இ - ன். கண்மலர்நக்க, அதனை யுணர்ந்தவர்கள்தாங் டுகோலத்தைவாழ்த்தியுஞ்

[தேவிமார்தோற்றுயர்வு.]

சேர்த்தியுஞ் சேர்த்தியுந் திருத்தியும் முலையிலே பொன்னையுஞ் சுண்ணத்தையு மணிந்தும் இவனைக் கண்டகண் இமைக்குமோவெனக்கூறித் தைவர அதனைக்கண்டு மடந்தைகுண்டலம் நக்கவென்க.

* இவனையென்றும், மடந்தையென்றும் ஒருமையாற்கூறினானும், * “ஒருபாற் கிளவி எனைப்பாற் கண்ணும் - வருவகை தானே வழக்கென மொழிப.” என்னும் பொருளியல் வழுவமைதியாற் பன்மைகூற்றென்றுணர்க. (ருக0)

க. செல்வக்கிண்கிண்சிலம்பத்தேன்சொரி
முல்லைக்கண்ணிகள்சிந்தமொய்ந்நலம்
புல்லிப்பூண்டதார்புரளமேகலை
யல்குல்லாய்திறந்தாவித்தார்த்தவே. (ருகக)

உ. இலங்குகொம்பனார்காமமென்னும்பேர்
கலந்தகள்ளினைக்கைசெய்தையென
மலர்ந்துவாய்வைத்தார்புரளமொளவளத்தே
நலங்கொள்சாயலார்கடுங்கிரையவே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

பூண்டமேகலையென்க. மணிகொள்வள்ளத்து நலங்கொள் காமமென்னும் பேர் கலந்த கள்ளினை வாய்வைத்தாரென்றது - முத்தைத் தன்னிடத்தேகொண்ட தமது வாயாகிய வட்டிலிலேயிருந்து நன்மைகொண்ட வேட்கையென்னும் பெயர்கூடின கள்ளை அவர்கள் வாயிடத்தேவைத்தார்கொன்றவாறு. என்றது - இருதிறத்தோ ரும் அதரபானம்பண்ணினமை கூறிற்று. கள்ளுப்போலே யெயிற்றுநீர் மகிழ்ச்சி கொடுத்தலிற் கள்ளென்றார். மலர்ந்து - மகிழ்ந்து.

இ - ள். அவர்கள் தந்தேவியரை அங்ஙனங்கைசெய்து மலர்ந்து ஐயென, கொம்பனாகிய சாயலார் நடுங்கிரையும்படி யவர்மொய்ந்நலத்தைப்புல்லி வாய் வைத்தார்; அப்பொழுது கண்ணிகள்கிந்தத் தார்புரளக் கிண்கிண்சிலம்ப மேகலை வாய்விட்டார்த்தனவென்க.

ஆவித்துத் தேன்சொரி கண்ணி. தேவர்க்கு இமையாமைநோக்கியிருந்து இன்ப நுகர்தலேயன்றி மக்களைப்போலத் தொழிலோடுகூடி இன்பநுகர்தலுமுளதென்பது இதனுற்பெற்றும். (ருகஉ)

வெம்மைகொண்டதேனமிர்தமெல்லவே
யம்மையஞ்சொலாராரவுண்டவர்
தம்மைததாமகிழ்ந்துறையவித்தலைச்
செம்மைமாதவர்க்குற்றசெப்புலாம்.

வெம்மை - வேண்டிதல். தேன் - இனிமை. அம்மை - அமைதி.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், உஅ.

இ - ன். அங்ஙனம்புணர்ந்தபின்பு அத்தேவியர் மெல்ல அமுதத்தையாரா
நிற்க, அத்தேவரும் அதனையுண்டு தம்மைத்தாமகிழந்துறையாநிற்க, இவ்விடத்து நந்
தட்டற்கும், தோழர்க்கும்பிறந்த செய்கை கூறுவேமென்றாரென்க. (௫௩௩)

தேவிமாரீநோற்றுயர்வுமுற்றிற்று. கவி, கக.

நந்தட்டன் தோழன் மார்தோற்றுயர்வு.

நார்கண் கூடிய நகைவெண்டிழங்குப் போற்
காளோநந்தனுந் தோழன் மார்களு
நாளுநாளினுநடுங்குந் தவந்
தாளினீட்டினுந் தம்மைத்தாம்பெற்றார்.

இ - ன். நந்தட்டனும், தோழன்மாரும் நாடோறுந் தன்னிடத்தே கலைகள்
வந்துகூடிய மதிபோலே, நாடோறும் நாடோறும் முயற்சியாலே நற்றவத்தைக் கண்
டார்நடுங்கும்படி யீட்டினார்; ஈட்டி ஐம்பொறியையுந் தம்வசமாக்கினாரென்க. (௫௩௪)

பாவனைமரீ இப்பட்டினியொடுந்
திவினை கழுஉந்தீர்த்தன்வந்தியாப்
பூவுண்வண்டனகொட்பிற்புண்ணியர்
நாவின்வேட்கையுநஞ்சினஞ்சினார்.

இ - ன். அப்புண்ணியர் பட்டினிகளோடே * சோடசபாவனைகளைமருவி எழுந்

* சோடசபாவனைகளாவன: (க) தரிசனவிசத்தி, (உ) விரயசம்பந்நதை, (௩) சீலவ்ரதைஷ்வந்தீசாரம், (௪) அபீக்ஷணஞ்ஞானேபயோகம், (௫) சம்வேகம், (௬) சக்திதஸ்தியாகம், (௭) சக்திதஸ்தபஸ், (௮) ஸாதுஸமாதி, (௯) வையாவிருத்தியம், (௧0) அருகத்பத்தி, (௧௧) ஆசாரியபத்தி, (௧௨) பகுசுருதபத்தி, (௧௩) பிரவசனபத்தி, (௧௪) ஆவசியகாபிரிஹாணி, (௧௫) மார்க்கப்பிரபாவனை, (௧௬) பிரவசனவத்வைத்வம் என்பன. அவற்றுள், (க) தரிசனவிசத்தியாவது - பகவத் அருகத் பரமேசுவரோபதிஷ்டமாகிய மோக்ஷமார்க்கத்துச் சங்காதிகளின்றித் தெளிதல். (உ) விரயசம்பந்நதையாவது - குருக்கள் முதலாயினான் சக்காரம்பண்ணுதலில் ஆதரமுடைமை. (௩) சீலவ்ரதைஷ்வந்தீசாரமாவது - அகிம்ஸாதி விரதங்களுள்ளும், தத்விரத ரக்ஷணர்த்தமாகிய குரோதாதி நிவர்த்தி முதலாகிய சீலவிரதங்களுள்ளும் பழுதின்றி ஒருகுதல். (௪) அபீக்ஷணஞ்ஞானேபயோகமாவது - தந்துவஞானத்தினை நித்தியமும் அப்பியசுத்தல். (௫) சம்வேகமாவது - தருமத்திலும், தருமபலத்திலும் பிரீதியுடைமை. (௬) சக்திதஸ்தியாகமாவது - தன்சக்திக்குத் தக்கவண்ணம் சற்பாத்திரங்களுள், ஆகாரதானம், அபயதானம், ஞானதானம் பண்ணுதல். (௭) சக்திதஸ்தபஸாவது - தன்சக்திக்குத் தக்கவண்ணம் இந்திரியங்களும், மனமும் தன்வசமாதற்பொருட்டுக் காயக்கிலேசம் பண்ணுதல். (௮) ஸாதுஸமாகியாவது - தபோதனர்க்கு யாதானும் ஒருகாரணத்தினால் தவத்தினுக்கு விரோதம் வந்தால் அதனைத் தீர்த்துத் தவத்திலே நிறுத்துதல். (௯) வையாவிருத்தியமாவது - சம்மியக்தரிசுநி குணங்களை யுடைய ஜனங்கட்குத் துக்கம்வந்தால் அதனைத் தீர்த்தல். (௧0) அருகத்பத்தியாவது - அருகத்பரமேசுவரருள் எழுகின்றபத்தி. (௧௧) ஆசாரியபத்தியாவது ஆசாரியராயினார்கண் எழுகின்றபத்தி. * (௧௨) பகுசுருதபத்தியாவது - பகுசுருதராகிய

[நந்தீட்டன் தோழன்மாரீநோற்றுயர்வு.]

திருந்து இறைவனைவணங்கிப் பின்னர் உயிரைப்பாதுகாத்துத் தவஞ்செய்தற்குக்கருதிய மனக்கொப்பினாலே பூவையுண்கின்ற வண்டையொத்த நாவினுக்கொண்டவுணவையும் பின்னர் நஞ்சுபோலவஞ்சிக் கைவிட்டாரென்க.

வண்டொத்தவேட்கையென்றது - வண்டுபோலச் சிறிதாகக்கொள்ளுமுணவை.
வேட்கை - ஆகுபெயர். (ருகரு)

கருவிற்கட்டியகாலம்வந்தென
வுருவவெண்பிறைக்கோட்டினோங்கிய
வருவிக்குன்றின்மேன்முடித்திட்டைவருந்
திருவின்றோற்றம்போற்றேவராயினார்.

உயர்ச்சியாற் றன்னிடத்தே பிறையையுடைய சிகரத்தாலே யோங்கியருன்று.

இ - ள். அங்கனம் உணவைத்துறந்த வைவருங் குன்றிலேகின்று வீணத் தவங்களைமுடித்துவிட்டுக் கருப்பந்தங்குகின்ற காலத்தே யிறத்தற்கு விதித்த காலம்வந்ததாக, இவ்வுடம்பைக் கைவிட்டுத் தேவராயினாரென்க.

தீவினைநீங்கி நல்வினைவந்தாற் றிருமகள் நினவின்றித் தோன்றமாறுபோல, இவரும் இவ்வுடம்பினீக்கித் தேவரயாக்கை கடிதிற்பெற்றாரென்றார். (ருகரு)

வேறு.

அநங்கனைத்தவஞ்செய்வமுன்றுகண்டவர்
மனங்களைக்கவர்ந்திடுமணிக்கண்வெம்முலைப்
பொனங்கொடியிலினுர்ப்புல்லமாப்பிடி
யினம்பயில்கடாக்களிற்றின்பமெய்தினார்.

தாந் தவஞ்செய்தற்கு அநங்கனை யழன்றுநோக்கினவர் - இருடிகள். இனிக் காமனைத் தம்மைப்பெறுதற்குத் தவஞ்செய்யும்படி யழன்று தம்மைக் கண்டார்மனங்களைக் கவர்ந்திடுமென்றுமாம்.

இ - ள். அவர் தேவராயினகாலத்தே, தெய்வமகளிருந்தோன்ற அவரை அத் தேவர்புல்லுதலாலே, பிடியினத்தைப்புல்லிய களிற்றினின்பத்தை அவரெய்தினாரென்க.

என்றது - களிற்றிற்கு ஊற்றின்பமே மிக்கவின்பமாகவின், ஊற்றின்பத்திற்கு இஃது உவமையாயிற்று. (ருகரு)

முனிகளுள் எழுகின்றபக்தி. (கக) பிரவசனபத்தியாவது - பரமாகமத்துள் எழுகின்ற பக்தி. (கச) ஆவசியகாபரிஹாணியாவது - ஆவசியகம் ஆறினையும் சொன்ன காலங்களுட் செய்தல். (கரு) மார்க்கப்பிரபாவனியாவது - ஞானதப்பூஜாதிகளால் ஜினதர்மத்தினைப் பிரகாசித்தல். (கசு) பிரவசனவத்ஸலத்துமாவது-தருமஸ்தராயினாகக் கண்டால் கன்று கண்ட கறவைபோன்றிருத்தல். இவை ஸ்ரீபுராணத்திற் கூறப்பட்டன.

வேறு.

காதணிந்ததோடோருபால் மின்னுவிசக்கதிர் மின்னுக்குழையொருபாற்றிருவிலீயிசைத், தாதணிந்ததாமங்கனொருபாற்சோரத்தாமரைக்கண்டாமிரங்கப்புருவமாட, மாதணிந்தநோக்கினொல்குற்காசமணிமுழைக்கின்கணியுஞ்சிலம்புமேங்கப், போதணிந்ததாருடையப்பொருதுபொங்கிப்புணர்முலைகள்போர்க்களந்தாங்கண்டவன்றே.

இ - ள். அத்தேவர், தேவியருடனே அல்குற்காசம், கின்கணியும், சிலம்புமாரவாரிப்பப் பொருகையினுலே, அத்தேவியர்முலைகள் ஒருபாற் றோடு மின்னுவிசை, ஒருபான் மகரக்குழை யொளியையிசை, ஒருபாற் றுமங்கள்சோர, கண்கள் உவகைக்கண்ணீர்வீழ்ப்ப, புருவமேறிமுரிய, கணவாமார்பிற் றுருடையப் போர்க்களத்தைக்கண்டனவென்க.

பொருது - பொர.

(௩௯௮)

முழுதாரமின்னுமுலைக்குவட்டினுன்மொய்ம்மார்பிற் குங்குமச்சேறிமுக்கிவிழ, வுழுதார்வம்வித்தியுலப்பிலாது கர்ச்சிவினைத்தலர்ந்தகற்பகத்தின்சீ, முழுதார்மணிக் குவளைக் கண்வலையுட்பட்டிமையார்கள்காமமெனுஞ்சுழியுளாழ்ந்திழுதார்மென்பள்ளிப்பூந்தாதுபொங்கவிருவர்பலராகியின்புறுபலவே.

இ - ள். அத்தேவர்கள், கற்பகத்தின்கீழிடத்துப்பள்ளியிலே தந்தேவியர் ஆரமுழுதுமின்னுமுலைக்குவட்டாலே மார்பிற் குங்குமச்சேற்றைத் தொளியாகவுழுது ஆர்வத்தைவித்தி யின்பத்தைத் தாதுபொங்கவினைத்தலாலே அவர் கண்வலையிற்பட்டுச் சுழியிலேவிழுந்து இன்புறுவரென்க.

இழுதார்பூ - தேனிறைந்தபூ. இருவர்பலராகி - அத்தேவரும் தேவியரும் பலபல வேடங்களைக்கொண்டு.

(௩௯௯)

மண்கணிந்தபொன்முழுவமழையின்விம்மமாமணியாழ்திங்குழல்களிரங்கப்பாண்டில், பண்கணியப்பாவைமார்பைம்பொற்றோடுங்குண்டலமுந் தாம்பதைப்பவிருந்துபாட, விண்கணியக்கின்கணியுஞ்சிலம்புமார்ப்பழரி புருவவேனெடுங்கண்விருந்துசெய்யக், கண்கணியநாடகங்கண்டமரர்காமக் கொழுந்தின்று* தந்தவர் தாமகிழந்தாரன்றே.

கண்கள் காமமாகியகொழுந்தையின்று கொடுத்து விருந்துசெய்ய.

இ - ள். விண்ணிலுள்ளோர்மனமுருக, அத்தேவர், முழுவம் விம்ம யாமுந் குழலும் பாண்டிலுமிரங்கப் பாவைமார்தாந் தோடுங் குண்டலமும்பதைப்பவிருந்து பண்முற்றுப்பெறப்பாட அவர்கள்கண்கள் விருந்துசெய்யக் கின்கணியுஞ் சிலம்மார்ப்ப நாடகத்தைக் கண்ணுருகக்கண்டு மகிழ்ந்தாரென்க.

(௩௯௦)

* தந்தவந்தாமகிழந்தாரென்றுப் பாடம்.

[நந்தட்டன் தோழன்மார் நோற்றயர்வு.]

வேறு.

முருகுடைந்தபூங்கோதைமுத்தணிந்ததோளா
ரொருகுடங்கைக்கண்ணலுளங்கழியவேவுண்
டருகடைந்தசாந்தழியவம்முலைமேல்விழந்தார்
திருவடைந்தநீண்மார்பிற்தேந்துளிக்ஞந்தாரார்.

இ - ள். அத்தேவர், கோதையையும், முத்தையுமணிந்த தோளாருடைய கண்
ணலே ஏவுண்டு முலையருகேகிடந்த சாந்தழியும்படி அம்முலைமேலே விழந்தாரென்க.()

நிலவியொளியுமிழுநீளிலேவேற்கண்ணார்
கலவித்துதாகியகாமக்கையத்திப்
புலவிப்படைபயிலப்பூச்செய்தகோல
முலவித்துறக்கமொளியூத்ததன்றே.

நிலவி - நிலபெற்று. பூச்செய்தகோலம் - காமனம்புகள் அவர்கள்மேற்பட்டுச்
செய்த கோலம்.

இ - ள். அத்தேவியர்புணர்ச்சிக்குத்தாதாகிய காமமென்கின்ற கையாலே புல
வியாகிய படையைக்காய்த்தி அவர்மேலெய்கையினாலே காமனம்புகசெய்தகோலம்
எங்கும்பரந்து துறக்கம் அவ்வொளிப்பொலிவுபெற்றதென்க.

என்றது - துறக்கத்துள்ளார் இவர்களின்புகர்ச்சியைப் புகழ்ந்தாரென்றவா
றும். (ஞசஉ)

புருவச்சிலைநுதற்பொன்றுஞ்சுமல்கு
லுருவத்துடியிடையாருடலுப்பாகத்
திருவிற்றிகழ்காமத்தேன்பருகித்தேவர்
பொருவற்கரியபுலக்கடலுளாழ்ந்தார்.

சிலைபோன்றதுதல், பொன் - மேகலை, உருவம் - அழகு, உப்பு-இனிமை.
திருவினாற்றிகழுங் காமமாகிய தேன். புலக்கடல் - விடயக்கடல்.

இ - ள். அத்தேவர் புருவமுதலியவற்றையுடைய தேவியாருடைய இனிமையா
கத் தேன்போற்பருகி ஒப்புக்கூறுதற்கரிய கடவிடத்தராயினாரென்க. (ஞசங)

வேறு.

முகடுமணியமுத்திமுள்வரைமுள்வேய்ந்துமுத்தம்வாய்ச்சூழ்ந்
தகடுபசுமணியார்ந்தங்காந்திருள்பருகியபிபால்விம்மிப்
பகடுபடவடுக்கிப்பண்ணவனூர்தம்மொளிமேனின்றற்போலுந்
தகடுபடுசெம்பொன்முக்குடையான்றாளிணையென்றலைவத்தேனே.

முகடு மணியாகவிட்டு. இருளைப்பருகி முத்தம் பால்போன்ற ஒளியைச்சொ
ரிந்து, அடுபால் - காயும்பால். முள் - கூர்மை.

இ - ள். தலையிலே மாணிக்கமழுத்தி உள்ளே வைரமழுத்தி விளிம்பிலே முத்த மாலைமூத்து கடுவே நீலமணிநிறைந்து புருகி விம்மி மூன்றாகவடுக்கி யிறைவனொளி மேலேநின்றாற்போலும் முக்குடையையுடையானது திருவடிகளை என்றலேமேலே வைத்தேனென்றாரென்க.

இவ்விவக்கியம் இடுக்கணின் நி யினிதுமுடிந்த மகிழ்ச்சியான் மீட்டும் வணங்கி னார். (ருசச)

நந்தீட்டன் தோழன்மாநீநோற்றுயர்வுமுற்றிற்று. கவி, கக.

ஒ ம் ப டை.

முய்நீர்வலம்புரிசோர்ந்தசைந்துவாய்முரன்றுமுழங்கியின்ற மெய்நீர்த்திருமுத்திருபத்தேழ்கோத்துமிழ்ந்துதிருவில்லிசுஞ் செந்நீர்த்திரள்வடம்போற்சிந்தாமணியோதியுணர்ந்தார்கேட்டா ரிந்நீரராயுயர்வரேந்துபூந்தாமலாயாள் காப்பாளாமே.

சோர்ந்தசைந்து - தளர்ந்துநடுங்கி. வாய்முரன்றுமுழங்கி - வாயினான் மெல்ல விசைத்துப் பின் மிகவுமுழங்கி. மெய்நீர்க்குத் தன்மெய்யிடத்துநீர்மையென்றும், புராணத்துப்பொருளாதலின், உண்மையான பொருளினீர்மையென்றுங் கூறுக. செந்நீர்த்திரள் - சிவந்த நீர்மையையுடைய மாணிக்கம்; ஆருபெயர். இம்முத்தை யும், மணியையுமின்ற வலம்புரி - இல்பொருளுவமை.

இ - ள். சோழர்குலமாகிய கடலிலேபிறந்த வலம்புரி, பிறர் குற்றங்கூறு கின்றாரென்றுதளர்ந்து அஞ்சி முரன்று முழங்கி யின்ற இருபத்தேழாகியமுத்தை யும், மாணிக்கத்தையும் வடம்போலே கோக்கப்பட்டுத் திருவில்லிமிழ்ந்து வீசுஞ் சிந் தாமணியென்னுமிச்செய்யுள், ஒதியுணர்ந்தாரும், அவர்கூறக்கேட்டாரும் இந்நிர ராய்ப் பின்பு வீடுபெறுவர்; அவரை இப்பவத்துத் திருமகள் காப்பாளென்க.

இது தேவர்குருக்கள் கூறினாரென்றுணர்க; தேவர் இங்ஙனந் தம்மைப் புணர் துணைத்தலாகாமையின். முத்துமணியுங் கோத்தாற்போன்றதென்றார்; எளிதிற்பொரு டந்தும், அரிதிற்பொருடந்தும் நின்றலின். இருபத்தேழுன்றார், ஒன்றைப் பத் தாற்பெருக்கின இருதூற்றெழுபதைப் பத்தாற் பெருக்கின இரண்டாயிரத்தெழு தூற்றை. எனவே தேவரருளிச்செய்தசெய்யுள் *இரண்டாயிரத்தெழுதூற்றென்றே கொள்க. (ருசரு)

வேறு.

செந்தாமரைக்குச்செழுநாற்றங்கொடுத்ததேங்கொ

ளந்தாமலாயாளகலத்தவன்பாதமேத்திச்

சிந்தாமணியின்சரிதஞ்சிதர்ந்தேன்றெருண்டார்

நந்தாவிளக்குச்சுடர்நன்மணிநாட்டப்பெற்றே.

செந்தாமரைக்கு நாற்றங்கொடுத்த அந்தாமலையென்றது - இறைவன்றிருவடி.

* மற்றை சசுடு செய்யுட்களும் கந்தியாரால் இடையிடையே பாடிச் சேர்க் கப்பட்டனவென்று சிலர் கூறுகின்றனர்; அச்செய்யுட்கள் இன்னவையென்று புலப் படவில்லை.

[ஓம்படை.]

களை. அந்தாமனையை யானுகின்ற விரிந்த ஞானத்தையுடையவனென்றது - சீவகனை. சிதறினேனென்றது - பரக்கக்கறினேனென்றவாறு. அவியாதவளக்கு உள் ளேளின்மெரிகின்ற நன்மணியென்றது - குருக்களை.

இ - ள். குருக்கள் அங்குனநாட்டிற்குக்கேட்டதேவர், சீவகனதுஇனியசரிதமாகிய சிந்தாமணியை யான் சின்பாதமேத்திச் சிதறினேன்; இச்சிந்தாமணியை, நன்மணியே! நீ யிங்குனநாட்டப்பெற்று இவ்வுலகத்தோரும் நன்றென்று தெளிந்தாரென்க. (ருசக)

வேறு.

செய்வினையென்னுமுந்நீர்த்தினாயிடைமுனைத்துத்தேங்கொண்
மைவினைமறுவினாதமதியெனுந்திங்கண்மாதோ
மொய்வினையிருள்கண்போழுமுக்குடைமூர்த்திபாதம்
கைவினைசெய்தசொற்பூக்கைகொழுதேத்தினேனே.

செய்வினை - முன்செய்தநல்வினை. மைவினைமறு - தீவினையாகியமறு. மொய்வினையிருள் - செறிந்தவினையாகிய விருள். கைவினைசெய்த - ஆராய்ந்த.

இ - ள். நல்வினை யென்னுங் கடலிலே முனைத்து இனிமைகொண்ட நல்லறிவென்கின்ற திங்களாலே நீகைவினைசெய்த செய்யுளாகிய பூவை யான் கைக்கொண்டு மூர்த்திபாதத்தேதுவித் தொழுது ஏத்தினேனென்று தேவர் குருக்களை நோக்கிக் கூறினாரென்க. (ருசஎ)

ஓம்படைமுற்றிற்று. கவி, ௩.

*“தத்தைகுணமாலே” என்னுங்கவியும், “பகைமாற்று” என்னுங்கவியுங் கந்தியார்கூற்று.

முத்தியிலம்பகமுற்றிற்று.

ஆகவி, ௩, ௧௪௩.

சீவகசிந்தாமணி நச்சினார்க்கினியருரை

முற்றுப்பெற்றது.

* தத்தைகுண மாலையொடு தாவில்புகழ்ப் பதுமை
யொத்தவெழிற் கேமசரி யொண்கனக மாலே
வித்தகநல் விமலையொடு வெஞ்சுரமஞ் சரிதா
னத்தகையி லக்கணையொ டாகமண மெட்டே.
“பகைமாற்று” என்னுங்கவி பிரதிகளில் அடப்படவில்லை.

சீ வ க சி ற் த ர ம ணி

உரைச்சிறப்புப்பாமிரம்.

நேரிசையாசிரியப்பா.

பாற்கடல் போலப் பரந்த நன்னெறி
தூற்படு வான் பொரு ணுண்ணிதி னுணர்ந்த
போக்கறு கேள்விப் புலவோர் புலத்தி
ஞற்பொருள் பொதிந்த தூக்கமை யாப்பினைத்
தேக்கிய சிந்தைய னாகப் பாற்பட
வெழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளு மிம்மூன்று
மிழுக்கற வாய்ந்த வழக்கிறெல் சீர்த்தித்
தொல்காப் பியமெனுந் தொடுகடற் பரப்பை
மறுவுங் குறைவு மின்றி யென்றுங்
கலையி னிறைந்த கதிர்மதி யென்ன
நிலையுடை கலத்தி னெனென்கரை காணுக்
கல்லா மாந்தர் கற்பது வேண்டியு
நல்லறி வுடையோர் நயப்பது வேண்டியு
முனையிடை யிட்ட காண்டிகை யுரைத்து
மான்னோர் புகழ்ந்த வறிவீனிற் றெரிந்து
சான்னோ ருரைத்த தண்டமிழ்த் தெரிய
லொருபது பாட்டும் *உணர்பவர்க் கெல்லா
முனையற முழுதும் புரைபட வுரைத்து
மொலித்தினைத் தலத்தி னுணர்ந்தோ ருரைக்குங்
கலித்தொகைக் கருத்தினைக் காட்சியிற் கண்டதற்
குள்ளுறை யுவமமு மேனை யுவமமுந்
தெள்ளிதிற் றெரிந்து திணைப்பொருட் கேற்ப
வுள்ளுறை யுவமத் தொளித்த பொருளைக்
கொள்பவர் கொள்ளக் குறிப்பறிந் துணர்த்தி
யிறைச்சிப் பொருளுக் கெய்தும் வகையைத்
திறப்படத் தெரிந்து சீர்பெறக் கொளீஇத்
துறைப்படு பொருளொடு சொற்பொருள் விளக்கி
முறைப்பட வினையை முடித்துக் காட்டிப்
பாட்டிடை மெய்ப்பாடு பாக் குறத் தெரித்துப்
பாற்பட தூலின் யாப்புற வுரைத்த
நாற்பெயர் பெயரா நடப்பக் கிடத்திப்

* உரைப்பவர்க்கென்றும் பாடம்.

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

போற்ற வின்னுரை பொருள்பெற விளம்பியும்
 வையம் புகழ்ந்து மணிமுடி சூட்டிய
 பொய்யில் வான்கதை பொதிந்த செந்தமிழ்ச்
 சிந்தா மணியைத் தென்கடன் மாநிலம்
 வந்தா தரிப்ப வண்பெரு வஞ்சிப்
 பொய்யா மொழிபுகழ் மையறு காட்சித்
 திருத்தகு முனிவன் கருத்திது வெண்ணப்
 பருப்பொருள் கடிந்து பொருட்டொடர்ப் படுத்து
 வீணையொடு முடியப் புனையுரை யுரைத்து
 நல்லறி வுடைய தொல்பே ராசான்
 கல்வியுங் காட்சியுங் காசினி யறியப்
 பொருடெரி குறுந்தொகை யிருபது பாட்டிற்
 கிதுபொரு ளென்றவ னெழுதா தொழிய
 விதுபொரு ளென்றதற் கேற்ப வுரைத்துந்
 தண்டமிழ் தெரித்த வண்புகழ் மறையோன்
 வண்டிமிர் சோலை மதுரா புரிதனி
 லென்டிசை விளங்க வந்த வாசான்
 பயின்ற கேள்விப் பாரத்து வாச
 னான்மறை துணிந்த நற்பொரு ளாகிய
 தூய *ஞான நிறைந்த சிவச்சுடர்
 தானே யாகிய தன்மை யாள
 னவின்ற வாய்மை நச்சினுர்க் கினிய
 னிருவினை கடியு மருவியம் பொதியின்
 மருவிய குறுமுனி தெரிதமிழ் விளங்க
 ஐழி யூழி காலம்
 வாழி வாழியிம் மண்மிசை தானே.

வி ரு த் த ம்.

பச்சைமா ஸ்னைய மேகம் பௌவநீர் பருகிக் கான்ற
 வெச்சினுற் றிசையு முன்னு மயிர்தென வெழுநா வெச்சின்
 மெச்சிநா னுளும் விண்ணோர் மிசைசுவர் வேத போத
 டனச்சினுர்க் கினிய னெச்சி னறுந்தமிழ் கொள்வர் நல்லோர்.

* ஞானமிறந்தவென்றும் பாடம்.

† நச்சினுர்க்கினியனாவின்லுளாயென்றும் பாடம்.

சீ வ க சி ந் த ர ம ணி

*மேற் கொள் விளக்கம்.

இலம்பகக்
கவித்தொகை.

மேற்கோள்.

உள்ளிடம்.

ப தி க ம்.

- க. (க) “மயிலன்னசாயல்”...வலாதி, உஅ.
(உ) “சாயன்மாபு”கலித்தொகை, குறிஞ்சிக்
கலி, உக.
ரு. “செப்புற்ற கொங்கை” .. திருச்சிற்றம்பலக்கோவை
யார், கருசு.
எ. “மோயின னுயிர்த்த காலை” ...அகநானூறு, களிற்றியானை
நிரை, ரு.
க0. “உரற்கால் யானை யொடித்துண்டு” ...குறுந்தொகை, உகஉ.
கஎ. “மற்றிந்நோய் தீரு மருந்து” ...கலித்தொகை, குறிஞ்சிக்
கலி, உச.
உக. “உண்கண் மணிவாழ் பாவை” ...நற்றிணைநானூறு, கஅச.
உச. “நிலம்பூத்தமரம்” ...கலித்தொகை, பாலைக்
கலி, உசு.

ந ர ம க ளி ல ம் ப க ம்.

- ரு. “வெண்டுகில்” ...பரிபாடல், க0.
உஉ. “கடவு ளொண்பூ வடைத லோம்பி” * பெரும்பாணாற்றுப்படை.
ச0. “போவாய் பரந்த நீரறு நிறைமுதல்” ...பதிற்றுப்பத்து, இரண்டா
ம்பத்து, ரு; பீரிவர்புபர
ந்தவென்றும் பாடம்.
சரு. “நாகுமுதிர் துணவம்” ...சிறுபாணாற்றுப்படை.
ருஅ. “ஏக்கமுத்தம்” ...சிறுபஞ்சமூலம், ரு.
எஉ. “சேரியம் பெண்டிர் நெஞ்சத் தெறிய” ...நற்றிணைநானூறு, கஎக.
எஅ. “உப்புடையமுந்நீர்” ...நாமகளிலம்பகம், உருக.
அஉ. (க) “நிலாத்தலைத்திகழும்பைம்பூண்” ...விமலையாரிலம்பகம், சுஉ.
(உ) “பணினிலாவீசும்பைம்பொற்கொடி” ...இலக்கணையாரிலம்பகம்,
கருசு.

* இச்சீவகசிந்தாமணி நச்சினார்க்கினியருரை அச்சிடப்பட்டு முடிந்தபின்னர் இம்மேற்கோள்கள் இன்ன இன்ன இடத்தில் உள்ளனவென்று தெரிந்தமையால், இங்கே பதிப்பிக்கப்பட்டன.

இலம்பகக்
கவித்தொகை.

மேற்கோள்.

2 ஸாஸிடம்.

- க00. “கொல்புனற் றளிரி னடுங்குவ ணின்று” . பதிற்றுப்பத்து, ஆறாம் பத்து, உ.
- க0௬. “யாமத்து மெல்லையும்” ..சுலித்தொகை, நெய்தற் கலி, உஉ.
- க௬௬. (க) “இளமையுந்தருவதோ” ... ,, பாலைக்கலி, கசு.
- (உ) “மாக்கடனடுவ னெண்ண றுட் பக்கத்துப்- குறுந்தொகை, கஉக.
பசுவென் டுங்க டோன்றி யாங்குக் -
சுதுப்பயல் விளங்குஞ் சிறுதுதல்”
- க௬0. “துணைபுண ரன்னத்தின் றாவி” கலித்தொகை, மருதக்கலி, எ.
- க௬௩. “தோணல முண்டு துறக்கப்பட்டோ” . ,, பாலை, கலி, உஉ.
- க௭௨. “வாழ்தல் வேண்டி மிவண்வரைந்த வை . புறநானூறு, ௩௬௭. கல்.”
- க௯௧. “நல்ல - மருஉச் செய்து” நாலடியார், அறிவுடைமை, ௬.
- க௯௯. “ஆர்ந்தோர் வாயிற நேனும் புளிக்கும்” குறுந்தொகை, ௩௩௬.
- க௯௪. (க) “மின்னணிநுண்ணிடை” ...திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார், ௩௪௨.
- (உ) “உரைத்ததை” . கலித்தொகை, மருதக் கலி, கக.
- க௯௬. “குறுதிக்கோட்டிக்குஞ்சுநகரம்” மண்மகளில்பகம், அக.
- க௯௭. “இல்லை - கறுமுத்தூதவினை” . பழமொழி, உ.
- உ0௩. “புட்டேம்ப்புயன்மாற்” பட்டினப்பாலை.
- உ௦௬. “ஆடவர் குறுகா வருங்கடி வரைப்பின்” நெடுநல்வாடை.
- உ௧௪. “மகளிர் மலைத்த லல்லது மள்ளா - மலை ..புறநானூறு, ௧0.
- ததல் போதிய சிலைத்தா மாற்ப.”
- உ௪0. “தினாபாடவிய” . அகநானூறு (மணிமிடை பவளம்), உருக.
- உ௬௪. “மன்னையின் முகவை” புறநானூறு, ௩௭௩.
௩0௨. “அருளிலர் கொடாமை வல்ல ராகு” .. ,, உ௭.
௩௧0. “இருங்குயானை” பதிற்றுப்பத்து.
௩௬௪. “கேளிர் வாழியோ” . குறுந்தொகை, உ௮0.
௩௬௭. “ஒக்கல் வாழ்க்கை தட்டுமா காலே” ..புறநானூறு, ௧௯௪.

கோவிந்தையாரிலம்பகம்.

௩௯. “வில்லுடை யினையர் கல்விடு பெடுத்த” குறுந்தொகை, உ௭௨.

மேற்கோள் விளக்கம்.

இலம்பகக்
கவித்தொகை.

மேற்கோள்

உள்ளடும்.

சக. “நாழிக் - கணைக்காற் றெடுத்த கண்ண . பறநானூறு, ௩௭௩.
கண் பாசறை.”

௩௩ “கிறுவே புருசு” மண் மகளிலம்பகம், ௨௦.
சக. “நீப்பி ஸீங்காது வரின்வரை யமைந்து- நற்றிணைநானூறு, ௧௩௬.
தோட்பழி மறைக்கு முடிவப் - போக் நீப்ப நீங்காதென்றும்,
கில் பொலந்தொடி.” வரையமைத்தென்றும்,
கோட்பழியென்றுமபா
டம்.

௩௩ “சான்றோ னுக்குதறந்தைக்குக் கடனை” புறநானூறு, ௩௧௨.

காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம்.

௩௩ “அத்தோப் பரிசி கமந்தெழுந்த யானை” களவழிநாற்பது, ச.

௧௬௧. “ஒலித்தெங்கு” பதிற்றுப்பத்து, இரண்டா
ம்பத்து, ௩.

௧௬௩. “பூதம் புணாதத புத்தியல் பாவை” நற்றிணைநானூறு, ௧௧௨.

௧௬௬ “நுந்தா தூதுந் தம்பி - கையாடு வட்டி அகநானூறு, களிற்றியா
ற றேன்றும்” னைநிறை, ௧௦௭.

௨௧௧. “சரிசை நுழைந் ச ஈற்றவீங்கு செய்வு பெரும்பாணுற்றுப்படை.
டை”

௨௨௧ “இருசனும் புதைத்துவைக்கும்” கனகமாலையாரிலம்பகம்,
௨௨.

௨௮௧. “நகுதக்கனரே” புறநானூறு, ௭௨.

௨௧௪. “பசுமட் குருஉததிரள்” ” ௩௨.

குணமாலையாரிலம்பகம்.

௩௨. “பன்மீ னடுவட் பானமதி போல - வீன சிறுபாணுற்றுப்படை.
னகையாமோ டிருந்தோ? குறுகி”

௧௦௭. “மன்னுயி ரெல்லா தின்னஞ் சும்மே” புறநானூறு, ௨௦.

௧௪௬. “உள்ளி னுள்ளம் வேமே” குறுத்தொகை, ௧௦௨.

௧௬௪. “கொல்புனா நளிநி னடுங்குவ ணின்னு” பதிற்றுப்பத்து, ஆறாம்
பத்து, ௨.

௩௦௮. “மாமேயன் மறப்ப” செடுநெல்வாடை.

பதுமையாரிலம்பகம்.

௧௦௩. “வரோர்க்கு நிழன்ற கோலனை” சிறுபாணுற்றுப்படை.

கேமசரியாரிலம்பகம்.

௩. (௧) “யானைக் கயிற்றிற் புறத்தன்” அகநானூறு, (மணிமிடை
பவளம்) ௧௨௭. கயிற்று
ப்புறத்தன்ன வென்றும்
பாடம்.

(௨) “எடுத்து நிறுத்தன்ன” மலைபடுகடாம்.
௧௧௧

சு

மேற்கோள் விளக்கம்.

இலம்பகத்
கவித்தோகை.

மேற்கோள்.

உள்ளடும்.

கசு. “பாங்கர்ப் பல்வி”

...அகநானூறு, களிற்றியா
னைநிரா, கூ.

கனகமாலையாரிலம்பகம்.

இள.

“அகநாடு புக்கவ ருப்பம் வெளவு”

...புறநானூறு.

எங.

“கருங்கால் வெண்குருகு மேயும் - பெரு...குறுந்தொகை, கூஉரு. இ
ங்குள மாயிற்றென் னிடைமுலை நிறை டைமுலை நனைந்தேயெ
ந்தே”

ன்றும் பாடம்.

கூஉ.

“ஒண்ணுதன் மகன் கழலொடுமறும்-...பதிற்றுப்பத்து, மூன்றாம்
விண்ணாயர்ந்தோங்கிய கடற்றவும்”

பத்து, க0.

ககக.

“பழிவந்து மூடுமென் றென்குதம்” ... திருச்சிற்றம்பலக் கோ
வையார், கூஉ.

விமலையாரிலம்பகம்.

சுரு.

“மதியேர்தலார்துகிககோலஞ்செய்து”... திருச்சிற்றம்பலக் கோ
வையார், கூஉ0.

அ.அ.

“கொழக்கூரை”

... குறுந்தொகை, கூகசு.

விளங்காமேற்கோள்.

இலம்பகங்
கவித்தொகை.

மேற்கோள்.

ப தி க ம்.

கக. “அத்தமென்னும் பொன்னஞ்சிலம்பு”

உக. “தென்புலமருங்கினவீண்டுநிறைய”

நா ம க ளி ல ம் ப க ம்.

உ. “தகைசெய்திஞ்சோற்றின்னீப்பசங்காய்”

உச. “தாறுபடுநெல்”

கச. “ஓர்க்கோலை சங்க மொளிர்பவளம் வெண்முத்த - நீர்ப்படு முப்பிளே
டைந்து.”

சள. “ஒடியாவியா”

கக. “வியத்தரு”

கரு. “குழல்வழி யாமெழிஇத் தன்னுமைப் பின்னர் - முழுவியம்ப லாமங்
திரிகை.”

கசச. “கொன்வரல் வாடை”

களக. “ஆவுதி மண்ணி”

உகஅ. “தாமினி நோயும்”

உஉஅ. “தேற்றாய் பெரும நிற்பொய்யே”

உருக. “நீடுகின்றனன்”

உசு0. “ஆண்டகைக்குரவீர்.”

கோ வி ந் தை யா ரி ல ம் ப க ம்.

உ0 (க) “பல்லாக்கொண்டாரொல்லாரென்னும் - பூசல் கேட்டுக் கையது மாற்ற”

(உ) “நிறாகோட் கேட்டுச் செய்தொழி லொழிய”

சரு. “களிறு மாய்க்குங் கதிர்க்கழனி”

கச. * “சாமரை தீபம்—ளெட்டு”

கா ந் த ரு வ த த் தை யா ரி ல ம் ப க ம்.

கஉ. “கழைபோய் வண்முத்தம்”

கச. “மரக்கலமோடினன்”

சஉ. “நேர்கட்டி செந்தேனிரியாசங் கற்பூர - மார மகிலுறுப்போ னாந்து.”

கள. “விளக்கழலுருவின்—வடிவிற்கு இ”

அஅ. “நெய்யோடு—வேண்டும்”

* இச்செய்யுளின் நடுப்பாகமும், இப்படியே பின்னர்க் காட்டப்படுஞ் செய்
யுட்களின் நடுப்பாகமும் முன்னர்க் காண்க.

இலம்பகக்
கவித்தொகை.

மேற்கோள்.

- ககக. “ஒன்று மிருபதுமொன்பதும்—தூலோர்விதி”
ககக (க) “இலவங்கம்பச்சிலை—யோமாலிகை”
(உ) “சந்தனமகிலொடு—யைந்தும் வினாயே”
(ங) “நாற்பான் மரமாநாவநிரிபலை—துவரே”
ககக. “கடாமுங்குருதியுங்—யாகாததொன்றில்லை”
ககக (க) “பதமம் வீரஞ்—மெய்யாசனமே.”
(உ) “நேரிருந்து காலடிகண்மாற்றிக்—சனம்.”
ககக (க) “உள்ளாளம் விந்துவுட—லொன்றென்றுரை”
(உ) “கண்ணிமைப்பாகண்டந்—ருள்ளாளப்படலுணர்.”
கஅ0 (க) “கூறியமரபிற்—வியல்புணாந்தோரே.”
(உ) “கூத்தின்வகையுங்—னிருவகைப்படுமே.”
(ங) “அவைதாஞ் - சாந்திக்கூத்தே—ரானே.”
(ச) “சாந்திக் கூத்தே—மென்மனாற்புலவர்”
(ரு) “அகத்தொழிற் சுவையானகமெனப்படுமே.”
கஅக. “வட்டணையுந்தாசியு—குழ்.”
கஅஉ. “சிலைவலான் போலுஞ் செறிவினான்.”
உகச. “அத்த ணரவிந்த மாம்பூ—மலர்.”
உஉரு. (க) “செம்பகை யார்ப்புக் கூட மதிர்வு.”
(உ) “செம்பகையென்பது—யென்மனாபுலவர்.”
(ங) “ஆர்ப்பெனப் படுவ தளவிறந் திசைக்கும்”
(ச) “கூட மென்பது—மழுங்கியிசைப்பதுவே”
(ரு) “அதிர்வெனப்படுவ—ருச்சரிப்பிசையே.”
(சு) “நீரிலேநின்றலமுகுதல்—சுற்றிடையே”
உஉஎ. (க) “சொல்லிய கொன்றை—யாழோர்விதி.”
(உ) “தளமாய்ச் சமநிலத்துத்தண்காற்று—தண்டாம்”
(ங) “கோடே பத்த ராணி—வகையின தாகும்.”
(ச) “பதுமங் கழல் குடந் தாடி—மின்னிடையே.”
உஉசு. “கொடும்புரி மயிர்தும்பு—பகையெனமொழிப.”
உகச. “ஆழியு மாறும் போற்கீறி—கண்டு.”
உகஅ. “சிச்சிலி பூனை—யியல்பு.”
உசக. “எடுத்தல்பாட் டுச்சமா—லுணர்.”
உருரு. “நின்வெய்யனையினேன்”
உஎஅ. “தேற்றாய் பெரும”
உகஉ. “விக்கிதம் வற்கிதம்—டைந்து.”
கசக. (க) “சிறுபூனை செம்பஞ்சு—னாந்து.”
(உ) “தக்கோலந்தீம்பூ—டைந்து”

கு ண ம லை யா ரி ல ன் ப க ம்.

கக. “தூலாற் போக்கினான்”

சக. “தாதுண்டும்பி போதுமுரன்றாங்கு”

இலம்பகம்
கவித்தொகை.

மேற்கோள்.

௩௬. “நல்லெயிலுமுந்தசெல்வந்தமின்னன்.”
௬௧. “ருணனுணப்பட்டோர்”
௧௪௮. “பிறங்கிரு முந்நீர் வறுமணலாகப் - புறங்காலிற் போக விறைப்பேன்”
௨௩௨. “அரசனுழையிருந்தான்”
௨௬௩. “முத்தரக் கூற்றம்”

ப து ம ய ரி ல ம் ப க ம்.

௩௨. “ஒங்கிய மீடறு”
௮௯. “வாடியவண் டளிர்ன்ன—யில்லோ.”
௨௩௭. “அசுணங்கொல்பவர்கைபோன்றும்”

க ன க ம லை ய ரி ல ம் ப க ம்.

௨௩௩. “அரவஞ்சடைமிடைந்தமின்னனையான்”
௨௮௭. “உண்மருந்தின்மரும்”

சு ர ம ஞ் ச ரி ய ரி ல ம் ப க ம்.

௬௩. “என்பாட்டுப்பாலோசில்”

பூ ம க ளி ல ம் ப க ம்.

௬௩. “நன்பொன் போதிய பொன்னாம்”

இ ல க் க ணை ய ரி ல ம் ப க ம்.

௬. “ஒடியதுணர்தலும்”
௨௬. “அடகுபுலால் பாகு பாள்தமுமுண்ணன்.”
௪௧. “ஆனையே நேனக்கோட்—பார்.”
௧௧௬. “பூவைநிறுத்தியிட்டி”
௧௩௩. “தினாயெய்தல்”
௧௮௧. “நிலநாவிற்றிரிதரும.”
௨௧௬. “இடக்கணினியா—யாகும்.”

மு த் தி யி ல ம் ப க ம்.

௭௬. “பசவி னமுது கொற்றப் பாலே - காமதுகர்வார்க்குரித்து.”
௧௦௧. “தொழுதுகொண் டின்க வுகாமை நன்கு”
௧௭௭. “துன்னினமுத்துநகம்”
௨௩௦. “எதிர்கொளலிடநனி—யேந்தினா.”
௨௪௩. “தேரேமுற்று”
௩௮௬. “புலைய னேவப் புன்மே லமர்ந்துண்டு”
௪௩௮. “உண்ணுகிடந்தான்.”

சீ வ க சி ந் த ர ம ணி.

செய்யுளகராதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
அ.		அடிநிலமுறுத	௬௮௬	அம்பொரைந்து	௬௪௬
அஃதேயடிகளும்	௬௧௪	அடிநிழற்றருக	௬௦௧	அம்பொற்கலத்து	௭௨௦
அகப்படுபொறி	௬௩௧	அடிமனைபவள	௨௩௨	அம்பொற்கொம்பனை	௬௪௦
அகழ்க்டங்கந்து	௬௬௭	அடியிறைகொண்	௬௪௨	அம்பொற்கொம்பி	௧௦௨
அகில்கொண்ட	௨௨௧	அடியுலகமேத்தி	௬௪௬	அம்பொன்வள்ளத்	௨௭௬
அகிலார்புகையலாற்	௧௮௮	அடித்தசாந்தல	௭௩௨	அம்மலரடியுங்	௬௬௭
அகிறருகொழும்	௬௪௬	அடைதுநாகினா	௧௧௭	அம்மலரணிச்சத்	௧௬௬
அங்கதன்றன	௬௬௬	அண்ணல்குருகுலத்	௬௧௪	அம்மலைச்சின	௬௪௬
அங்கருங்காலி	௬௭௬	அண்ணல்கூறலு	௨௧௨	அம்மெல்லனிச்சம்	௬௬௬
அங்குநின்ற	௬௨௮	அண்ணல்பிறந்	௭௧௬	அம்மனைக்கோசனை	௬௪
அங்கைசேப்ப	௭௦௬	அண்ணலங்குன்	௬௨௦	அயிலினிப்புனைந்த	௭௭
அங்கைபோல்	௪௬	அண்ணலஞ்சிலை	௪௬௧	அரக்கியல்செங்	௬௧
அங்கையந்தலத்தக	௬௬௬	அண்ணலவ்வழி	௬௬௨	அரக்குண்டாமரை	௬௭௮
அங்கையந்தலத்தின	௬௦௧	அண்ணலியாழ்	௨௦௬	அரக்குண்பஞ்சிக	௪௨௮
அங்கையுமடியு	௭௭௨	அண்ணலுன்செலு	௪௨௬	அரக்குநீர்ச்சிலி	௭௬௦
அசம்புபொன்வரை	௧௬௮	அண்ணலுனுபாப்ப	௬௮	அரக்குநீரெறியப்	௧௬௪
அசைவிலாப்புரய்	௬௭	அண்ணலேற்பநவை	௨௨௧	அரக்குநீர்குவளை	௧௬௭
அசைவுதீர்த்திரு	௬௬௬	அண்ணன்மே	௬௬௬	அரசர்தமுடியும்	௬௨௬
அஞ்சனக்கோலின	௬௧௮	அணங்கரவுரித்	௬௪௬	அரசனதருளினொ	௬௬௬
அஞ்சனநிறீக்கி	௬௧௦	அணிகலவரவத்	௪௬௦	அரசனைக்கண்டு	௧௬௬
அஞ்சனமெழுதின	௬௦௮	அணிசேரிடக்கை	௭௬௨	அரத்தகமருளச்	௬௭௧
அஞ்சிலம்பொலியோ	௬௪	அணித்தகுபவள	௬௭௬	அரத்தினப்பிறந்த	௪௧௨
அஞ்சுடர்த்தாமரை	௮௪௧	அணிநிலாவீசு	௬௬௧	அரவுகான்றிட்ட	௪௦
அஞ்சுரைபொ	௮௦௨	அணிமுடியரசர்	௬௬௪	அரவவெகுண்டன்	௬௧௨
அஞ்சொன்மடவா	௭௭௦	அணியாமணி	௮௨௨	அரிசுரற்கோழி	௪௮௦
அட்டிநீரருவிக்	௮௧௦	அணுகிமுன்	௪௬௭	அரிபொற்கிண்	௬௬௬
அடங்கலர்க்கீந்த	௭௮௬	அத்தம்மனைய	௬	அரிமானோர்மெல்	௮௨
அடர்பொற்பைம்	௮௮	அத்தமாமணி	௬௦௬	அரியகொள்கை	௬௬௨
அடல்வண்ண	௪௦௨	அத்தணர்க்காக	௨௬௬	அரியலாரந்த	௬௪௬
அடிக்கலமரற்ற	௬௬௭	அத்தணனாறு	௬௬௬	அருகுமயிலகவ	௬௬௬
அடிக்கலமரற்றவே	௬௬௭	அத்தரத்தாரம்ய	௬௬	அருங்கணையடக்	௬௦௬
அடிக்கன்கண்டாங்	௭௦௭	அத்தரவகடு	௬௬௬	அருங்கயம்வீசும்	௧௭௨
அடிக்கன்கட்ட	௮௪௮	அத்தோவீசையை	௮௮	அருங்கலக்கொடி	௬௭௭
அடிக்கன்கிறை	௬௬௬	அந்நகர்க்கர	௬௬௮	அருங்கலச்சேயி	௬௬௬
அடிகளையின்றி	௪௭௭	அந்நுண்ணிகற்	௪௮௭	அருங்கலநிறைந்த	௮௨௪
அடிகளோதுறக்க	௭௨௬	அந்நகனைத்	௮௭௧	அருடேர்வழிநின்	௬௭௬
அடிசில்வைகலா	௨௬	அம்புகைவல்லில்	௬௬௭	அருந்தவக்கிழமை	௬௦௨
அடிசிற்கலங்	௭௧௪	அம்புஞ்சிலையு	௬௬௬	அருந்தவக்கொடி	௭௨௬

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
அருந்தவஞ்செய்	௩௫௯	அழலுறுவெண்	௧௧௪	ஆங்குருக்காரா	௪௮௪
அருந்தவன்முந்து	௧௦௯	அழலேந்துவெங்	௮௧௫	ஆசாரநாணத்	௭௧௯
அருந்தவிசாகி	௮௧௬	அழிதலின்றியங்	௭௧௦	ஆசிலபொ	௫௫௫
அருந்தித்தொழிலே	௫௧௦	அழகுரன்மயங்கிய	௯௩	ஆசைமாக்க	௨௫௩
அருப்பிளமுலை	௯௧	அழுதுபின்னணி	௭௨௨	ஆசையார்வ	௮௬௭
அரும்பினைத்தடக்	௫௮௯	அழுது நுண்ணிடை	௩௧௪	ஆட்சியைம்	௩௫௭
அரும்பெற்ற	௨௯௮	அள்ளற்சேற்று	௨௫௮	ஆடக்கக்கொழும்	௩௭௭
அரும்பேர்வன	௨௦௪	அள்ளற்சேற்றரு	௪௮௪	ஆடகச்செம்பொ	௪௬௪
அரும்பொற்பூணு	௮௬	அள்ளிலைப்பல	௫௭௭	ஆடகச்செம்பொற்	௧௪௪
அரும்பொனும்	௩௦	அள்ளுடைச்சுவளை	௨௪௧	ஆடலின்சுவை	௭௩௮
அரும்பொனுமணி	௧௦௪	அளகுச்செவ்வொ	௪௮௬	ஆடலின்னரவமு	௪௫
அருமணிமரகதத்	௫௨	அளந்துதாங்கொண	௯௧	ஆடவர்தனதிட	௫௪௬
அருமணியிரம்	௧௫௬	அளப்பரியநான்	௪௮௯	ஆடவர்மனங்க	௧௮௯
அருமைமாமணி	௯௮	அளித்திளமந்தி	௭௪௯	ஆடவராண்மை	௧௨௬
அருமையினெய்து	௭௫௭	அளித்ததிம்பழ	௭௯௭	ஆடவரியவேகி	௫௬௧
அருவனாகாகுந்	௨௨௬	அனைச்செறியும்	௫, ௫	ஆடன்மங்கை	௬௫௬
அருவிக்குன்றமு	௪௮௬	அனைவதுகாம	௪௨௪	ஆடியன்மாமயி	௬௭
அருவிலயநன்	௭௦௭	அற்றவர்வருத்	௮௧௧	ஆடிகொடியுச்சி	௧௪௨
அருள்வலி	௩௨௩	அற்றமன்று	௫௪௬	ஆடிகைபிறங்	௫௦
அருளிலாரிவ	௬௬௯	அற்றுவித்தலைகள்	௬௨௮	ஆடுபாம்பெனப்	௨௮௦
அருளுமாறென்னை	௭௦௯	அறநிழலாயுல	௭௦௮	ஆண்மரவாணிலத்	௨௧௬
அருளுமேலர	௭௦	அறம்பெரியகூற்றின்	௭௯௨	ஆணையாணை	௧௭௪
அல்லதுவெங்கை	௫௧௨	அறவியமனத்த	௭௯௫	ஆகிவெதம்	௩௪௪
அல்லிசேரணங்	௩௬௭	அறவுரைபின்னைச்	௭௨௩	ஆம்பொறுமரச்	௪௫௩
அல்லித்தாளற்ற	௭௯௫	அறிவினாற்பெரிய	௧௦௬	ஆம்பொருள்களா	௨௩௫
அல்லிபம்புல்லு	௩௯௩	அறிகைவெண்	௬௬௩	ஆய்களிறற்சளி	௩௧௧
அல்லியரும்பதமு	௭௧௪	அன்பினினைவலி	௩௮௨	ஆயந்தகேள்வி	௬௮௦
அல்லியுட்பாவை	௪௧௨	அன்புநூலாக	௪௩௭	ஆயந்தபாளிற	௬௬௧
அலங்கலங்குழ	௩௮௪	அன்பொட்டியெ	௫௩௮	ஆயந்தபொன்	௮௮௧
அலங்கலேந்தி	௬௫௧	அன்றுகுடிய	௬௫௧	ஆயந்தமோட்	௬௫௫
அலங்கருதவிழ்	௫௮௩	அன்னங்களாக	௭௩௧	ஆய்ப்பிழிவிருத்	௧௯
அலங்கருதவிழுவன்	௫௬௬	அன்னணின்னோழி	௪௩௮	ஆய்பொற்புரி	௬௪௧
அலங்கருந்நொடு	௩௬௪	அன்னதேயென்	௪௪௩	ஆய்மணிப்பவ	௩௧௨
அலங்குவெண்	௪௮௪	அன்னந்தானவ	௩௮௫	ஆய்மதக்களிறு	௫௧௫
அலத்தக்கக்கொழு	௫௩௧	அன்னப்பெடை	௬௮௨	ஆயிதழ்பொன்	௧௬௪
அலர்த்தவந்தாம	௬௮௮	அன்னமுமசன்றி	௩௪௬	ஆரிகேழுகுருடு	௨௩௦
அலமைணிக்கவரி	௭௨௫	அன்னமென்	௫௭௨	ஆரந்தகுணச்	௮௬௨
அவ்வழியிரண்டு	௪௮௧	அன்னமேதோகை	௮௧௭	ஆர்ப்பெதிர்மாரி	௨௨௩
அவ்வையலி	௬௬௪	அயரிச்சத்தம்	௮௧௪	ஆர்வலஞ்சூழ்ந்	௮௦௫
அவணத்தவர்	௭௮௮	அணிச்சப்பூங்	௨௦௮	ஆர்வலேரரிந்	௧௧௫
அவனுனாதெளிந்து	௧௫௧			ஆரகிற்சேக்கை	௪௭௦
அவாக்கிடத்தகன்ற	௬௬௭	ஆ.		ஆரந்துயல்வர	௧௭௩
அவிரிழைகடர	௬௬௪			ஆரமருளாண்	௮௦
அவிழ்ந்தேந்து	௫௬௦	ஆக்கமுங்கேடு	௪௭௩	ஆரமின்னவருங்	௬௮௨
அழல்செய்தடத்து	௨௫௫	ஆக்கையுள்ளுறை	௩௭௫	ஆரமின்னம்	௩௧௮
அழல்பொதிந்த	௩௪௦	ஆகந்தோர்	௪௫௩	ஆரமுன்முளரி	௭௨௩
அழலம்பூரற	௨௬௧	ஆகமுமிடையு	௧௨௧	ஆரநிலிசூழ்தல்	௬௦
அழலாகுகார	௮௨௨	ஆங்குவெல்லை	௩௩௩	ஆவதாகப்	௩௧௯

செய்யுளகராதி.

五

[illegible]

ககஉ

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
இனமாமென்று	சுக	உருவுமார்ந்தன	சுகஉ	ஊன்லைப்பொழி ¹	௫௭௬
இனிச்சிறிதெழு	௫௫௭	உருளிமாமதி	௧௫௦	ஊனமர்குறடி	சுகஉ
இனிதினிங்ஙன	௩௩௩	உரைத்தவென்	உசுக	ஊனிமிர்கதிர்	சுக௩
இனையக. நிறம்	௧௧௬	உரையகங்	௧௪௭	ஊனுடைக்	௮௦௩
இனையவேண்டா	௪௩௬	உரைவினையாமை	௧௧௧	ஊனுண்சிறகக்	௪௫௨
இனையையாய	௧௧௦	உலகமூன்று	௩௪௫	ஊனெடுத்தெனுங்	௩௪௨
		உலகுணர்கடவு	௭௦௦		
		உலந்தநாளவர்	௫௮௫		
		உலமருநெஞ்சி	௭௦௧		
ஈங்கினியென்னை	௭௪௬	உவரிமாககட	சுக௩	எஃகென்விலங்கு	௮௪
ஈட்டஞ்சாணி	உ௮௬	உவாமுதலிரவ	உ௫௩	எங்கண்ணைய	௫௨௨
ஈழச்சத்தன	சுக௩	உழந்தவருநோக்கி	௧௬௪	எங்கன்பெண்மை	உ௧௩
ஈசொல்பொழித்	௨௦	உழந்தாலும்	௭௧௬	எங்கன்வினையா	௪௬௦
ஈண்டழற்குட்டம்	உ௧௬	உழவித்தியுறுதி	௧௭௮	எங்குலமடிகள்	௫௦௩
ஈந்தன்கோதை	௭௦௭	உழுத்துபயறுப்	௧௭௮	எங்க்காமநென்றி	௫௧௩
ஈரங்கொண்ட	சுக௧	உழம்பகட்டெருது	௭௧௫	எஞ்சற்றமென்	௮௮௨
ஈரலங்கலேந்து	௧௫௧	உழையினமுச்சி	௬௨௭	என்கொண்ட	௬௪௨
ஈருட்டிமூடி	௭௬௧	உன்பொருளினு	௭௮௬	என்மகையெரியு	௧௪௪
ஈராஞ்ஞாற்றினை	௪௮௫	உள்விரித்தினை	௩௬௬	எண்ணத்தி	௪௩௩
ஈன்றதாய்தந்தை	௩௦௩	உள்ளவகொள்ள	உ௪௬	எண்ணமென்னி	௬௪௪
ஈன்றதாயானு	௬௮௬	உள்ளமுடையான்	௧௬௬	எண்ணக்கரிய	௭௪௨
ஈன்றமயில்பா	௮௦௬	உள்ளிழுத்தடைய	௧௬௬	எண்ணையுநானமு	௪௭
ஈதைவிளங்குமுகன்	௪௬	உனவனப்பிரக்த	௧௬௬	எத்துணைத்தெரு	௭௦௨
		உறகதெனுமோடை	௮௫௩	எதிநலப்பூங்	௫௭௬
		உறங்குமாயினு	௭௦	எம்மனைமாரினி	௧௧௬
		உறுத்குழத்தவ	௧௦௦	எம்மைநீர்வெல்ல	உ௧௧
உகர்வீனசெய்	௬௬௪	உறுதிபுணர்ந்து	௩௪௩	எம்வயின்வருக	௭௪௮
உச்சிவகாவளர்	௬௭௮	உறுதிமுன்செய்த	உ௬௨	எய்த்துநீரச்சிலம்	௬௭௭
உடம்பிடுனெயிரிற்	௧௫௬	உறுப்பெலா	௮௫௮	எய்தவககணையு	௪௪௬
உடற்றும்பிணி	௧௧௬	உறுப்படைமன்ன	௨௨௬	எயிற்றுப்படை	௫௧௧
உடுப்பனதுகல்	௨௩௦	உறுவப்பேண	௭௭௭	எரிக்குழாஞ்சுடரும	௫௮௩
உடைதிராமுத்	௭௨௮	உறைகழித்திலங்கு	௧௮௦	எரிக்கிறப்பைம்	௫௬௮
உண்டெனவுரை	௮௫			எரிசுடர்ப்பரிதி	உ௧௫
உண்டேதனதியல்	௩௬௧	ஊ		எரித்திறலவென்றி	௫௦௬
உண்ணுநீர்வே	௪௩௬			எரிதலைக்	௪௨௦
உப்பிலிப்புழுக்	௮௨௭	ஊட்டியன்ன	௧௭௬	எரிதவழ்குன்றத்	௩௦௪
உப்புடையமுநீர்	௭௮	ஊடியமடந்தை	௫௬௭	எரிநீர்வேநரக	௭௬௬
உய்யுமாறுரை	௨௭௮	ஊதுவண்டரற்று	௬௩௭	எரிநுதியுற்ற	௪௧௬
உரிமைதன்னெனும்	௭௫௬	ஊழ்வினையுரப்ப	௭௬௨	எரிபொன்மேலை	௭௬
உரிமைமுன்போக்கி	௭௬	ஊழிவாய்த்தி	௫௨௭	எரிபொன்னுலகி	௩௭௬
உரிமையுட்பட்ட	௭௧௧	ஊழினீருள்ப	௩௪௨	எரிமணிக்கலாபை	௫௬௨
உருக்கமைந்தெரியு	௧௬௬	ஊற்றநீர்க்கடவ	௩௪௨	எரிமணிக்குப்பை	௬௨௪
உருகிவாடியென்	௪௪௬	ஊறுகொள்கிங்கம்	௩௫௫	எரிமணிச்சுண்ண	௧௭௭
உருமுகத்திவேற்	௨௬௪	ஊறுகவைத்து	௩௪௨	எரிமணிநெற்றி	௧௭௭
உருவச்செங்கய	௬௮௨	ஊன்சேருடம்	௭௭௧	எரிமணிப்பளிக்கு	௧௫௭
உருவமாமதிவாண்	௧௫	ஊன்பிறங்	௩௦௩	எரிமணியடைப்	௫௮௫
உருவமென்று	௪௬௪	ஊன்வினையாடும்	௭௦௪	எரிமணியிமைத்	௫௩௭
உருவுஞ்சாயலு	௪௭	ஊன்றகர்த்தனைய	௪௬௫	எரிமலைவேலுதி	௨௬௭

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
எரிமிடைந்தனைய	அசச	என்னோர்மருங்கி	ருஅஉ	ஐவகைப்பொறியும்	எகக
எரிமுயங்கிலங்கு	கருஅ	எனக்குயிர்ச்சிறு	ருஉச	ஐவாயரவின்	சுசு0
எரியொடுங்காசுரு	ருஉச	எனக்குயிரென்ன	ருக	ஐவில்லினகல	சசசச
எரிவினைப்ப	எசுஅ				
எல்லிருட்கனவிற	ருஉஉ	ஏ		ஐ	
எல்லெழுவைந்து	எஎரு	ஏகவெண்குடை	எ0ரு	ஐணமணிக்குழை	சசுஉ
எல்லையிலற	எஅஎ	ஏச்செயாச்சிலை	எகக	ஐத்தொளிபெருகி	அச0
எல்லையெய்திய	கசு	ஏத்தரியபல்குண	அருக	ஐப்பாறெருமகளை	சஉஉ
எவ்வழி ரெப்பங்கு	சஉஉ	ஏத்தருந்திறமணி	எஎஅ	ஐப்பிணைதனக்	சசுசு
எழின்மலை	கஎஉ	ஏத்தருமல்லிகை	ருசஅ	ஐருகையிருமருப்	உஎக
எழுத்தின்பாடலு	எகச	ஏதிலஞயினு	எஉச	ஐருங்கவன்பிற	உகஅ
எழுதருபரிதிமாப	ருஅ	ஏதிலாரிடாபன்	அக	ஐருபகல்பூசினு	எருச
எழுதுவானெடுங்	கசு	ஏத்தல்வேறிருத்த	எக	ஐருவர் தமவலி	அகரு
எழுந்துவின்பட	உக0	ஏத்தலைத்தோழ	ரு0அ	ஐருவனேசளிநு	ரு0உ
என்னுள்கன்சாய	உகரு	ஏத்தமன்கண்கள்	சுகரு	ஐருவனேசிலையு	உஉரு
எறிகரும்பரறு	அசந	ஏத்திராங்களு	சஎஎ	ஐல்லேநீருலகமஞ்ச	சுகசு
எறிகுருவீனைய	சுகஎ	ஏத்தியவேற்பத்	கசு0	ஐமுககமேயன்றி	எஎக
என்பரிந்தெரிதுலை	அகக	ஏத்துபூங்கோதை	ருசக	ஐமுககியலருந்தவத்	கக
என்பிணைநரம்பிற்	சகஉ	ஏத்துமலாச்சே	ருருக	ஐளையுல்லைவர	ச0க
என்புநெஞ்சுருகி	எச	ஏத்தெழிலாகஞ்	ருகச	ஐள்ளிலைச்சுல	சக0
என்பெழுத்தருகுப	சக	ஏமநன்னைநி	சுகச	ஐளிமுதேர்ஞான	அருஉ
என்போகிநரம்	ருக	ஏமநீருடக	அச0	ஐந்நீர்தங்களை	ருஉரு
என்மனநின்மன	ச0ச	ஏமமாநியதுப	எஅச	ஐந்நீர்முனராத	ருக
என்வரயிசைக்க	கருஉ	ஏவாவிருந்த	அசஉ	ஐந்நீர்வந்து	ககச
என்றலுஞ்சுந்	எஉக	ஏழாண்டினையே	ருச	ஐன்பதுவகை	எஅ0
என்றலுந்	உசஉ	ஏறநடைத்தொட	ருச0	ஐன்றயலுக்க	உசஎ
என்றலுந்தேனு	கசுசு	ஏறநருமணிவரை	கசுச	ஐன்றயினுமபல	சகச
என்றலுந்தொழு	சசஅ	ஏற்றியம்பிழித்	சஅஅ	ஐன்றுடைப்பதி	சசஅ
என்றவளரசன்	சஅக	ஏற்றிரிபொரத்	ருஅக	ஐன்றேரகவ	ககசு
என்றவளுந்ரைப்ப	க00	ஏறவகாண்டமுழங்	கசுச	ஐன்றேயுயிரை	உருரு
என்றவளநிர்ந்ப	சகசு	ஏறன்கிருளை	சஉஉ	ஐன்றேயெயிற்ற	சருச
என்றவனுரைத்தலு	ருசச	ஏறுவாரொலியேறு	உகச		
என்றவனுரைப்ப	உகரு	ஐனைமன்னர்	சஎ		
என்றனதேனின்	அசக				
என்றனன்புத்தி	சகசு	ஐ			
என்றயுகொன்	ருகஅ	ஐங்குகிச்சுலின்ப	உகஅ	ஐங்குகொற்றவார்	சருசு
என்றாணினேந்தாளி	ருகரு	ஐதேத்தகல்ல	ருருக	ஐங்குமால்வரை	சஉஎ
என்றுகடறுமேழை	ககஎ	ஐந்துமூன்றடுத்த	உகஉ	ஐசனைநறம்புகை	உசச
என்றுகடறுவென்	கசு0	ஐந்துறுதுறுதலை	கஉஎ	ஐடரியொழுதி	கஅஉ
என்னநாளுமரற்	எ0எ	ஐயாசுடறுலு	கசுஉ	ஐடுதேர்ச்சாரிகை	உஎ
என்னலாற்பிறா	எக	ஐயாநாற்பள்ளி	சஅஎ	ஐடுந்திராகளு	கசசு
என்னுங்கட்டுள்	சச0	ஐயாநென்றுரை	ருசரு	ஐடுமுகில்கீறி	கசரு
என்னுறுநிலை	சஎஉ	ஐயானுச்சுமைந்த	கஅக	ஐம்படைசாற்றற்	சஎரு
என்னேமற்றென்	ருசச	ஐயானையுயம்	உசரு	ஐம்பிப்படைத்த	கசரு
என்னேக்கண்ட	சஎஎ	ஐயானைககண்ணி	ககசு	ஐருயிரொழித்திர	எஉஉ
என்னேகொன்றி	உகக	ஐயானையாமவ	சஅக	ஐலையுட்பொரு	ருஅஎ
என்னேகேள்	சகஎ	ஐயாண்டிடப்பதி	எசக	ஐலையையவட்டு	கஅச
என்னையுள்ளம்	சருக			ஐவாதிரண்டி	சஉச

செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்.	பக்கம்.
கருனைக்கவன்ந்	௩௮௨	கள்ளமுண்டென்ற	௪௮௩	காடியாட்டித்	௭௪௪
கருளைவாசமுங்	௩௮	கள்ளமுப்பின்	௩௮௩	காடியுண்டபூந்துகில்	௨௪
கனாகொன்றிரங்கு	௨௧௩	கள்ளைத்திழிது	௩௨	காசணிந்ததோ	௮௭௨
கனாபொருகட	௨௧௩	கள்ளவானரமுங்	௨௪௧	காதலங்கழிந்த	௮௧௩
கனாயுடைத்து	௬௭௩	கள்ளவழிகுமழ்	௬௬௪	காதலஞ்சேற்று	௮௨௮
கல்சேர்பூன்கொள்	௧௯௯	கள்ளுந்தேனும்	௬௬௩	காதலமல்லமே	௭௧௮
கல்லார்மணிப்	௩௯௯	களிசெய்தகாசி	௪௬௮	காதலன்காதலினை	௬௩
கல்லார்மணிப்பூணவன்	௬	களிசோகலை	௪௪௧	காதலனல்லே	௭௨௬
கல்லொழுவன்றி	௨௩௯	களித்தகண்ணி	௩௬௭	காசலாவெண்	௩௧௧
கல்லோமரனும்	௮௨௧	களித்தலையங்கி	௧௪௩	காதலாள்கிரிந்து	௭௬௩
கல்லியுங்கொடி	௪௬௮	களிமுகச்சுருமபு	௮௪	காசலாளுடலுள்	௪௪௬
கலங்குமரவழுங்	௨௩௮	கன்றனுமைச்சர்	௩௭	காதலாநிகமிர்	௧௧௦
கலத்தற்காலங்கல்	௨௭௬	களிமூய்க்கி	௪௪௩	காதலான்காதல்	௪௩௬
கலந்தத்பெரும்	௨௧௭	கற்சிறையழித்து	௭௧௭	காதலாந்காமபூமி	௩௪
கலந்தெழுதினா	௨௬௮	கற்குணங்குசெய்த	௨௯	காதல்மாமன்	௪௩௩
கலம்புரியகல்	௩௩	கற்பங்கலங்கு	௧௦௯	காதன்மிச்சுழிக்	௪௪௭
கலவமயில்கால்	௮௧௮	கற்பாழும்பூந்தமணி	௪	காதன்மைகண்ணு	௪௦௬
கலவமாமயி	௪௨௭	கற்றவைம்பதங்	௨௪௪	காதலார்குழையு	௬௪௧
கலையாடியகாமத்	௮௬௭	கற்றாமாற்றுங்	௨௧௨	காதிக்கண்ணரிந்து	௭௪௭
கலிவளர்கிறுதை	௨௬௩	கற்றதடாலினுட்	௩௬௬	காதிப்போமன்னர்	௮௩௬
சலைக்கோட்ட	௧௦௪	கற்றைவகாண்	௩௧௨	காதிவேல்வல	௬௮
கலைபந்தானை	௪௦௮	கறையன்னிராள்	௮௬	காதிவேன்மன்னர்	௬௬
கலைபற்றகுழ	௩௬௩	கண்மலையுபொ	௩௪௮	காதுசேர்ந்த	௩௬௩
கலைமுத்தங்	௬௩	கன்றியவெழு	௨௯௬	காந்தளங்கடி	௩௦௪
கலையாந்துகிலே	௩௨	கன்னிராசங்	௨௮௨	காந்தியமணி	௩௨௯
கலையின்பிணை	௩௩௮	கன்னிமாநகர்	௨௩௮	காம்புபொன்செய்த	௧௩௭
கலையினதகலமுங்	௧௧௩	கன்னிமைசென்றது	௩௪௬	காமக்கடுகோய்	௩௩௬
கலையினிற்சன்னி	௧௯௮	கன்னியாதகர	௩௬௪	காமமுடைப்பயக்	௭௬௮
கலையுளாமக	௪௪௩	கன்னியாகுலத்தின்	௧௩௩	காமமுடைமார்	௭௧௪
கலையுலாயிரா	௮௨௪	கன்னியராயிரர்	௭௨௩	காமமேகன்றி	௬௦
கலைவளாகளவி	௩௯௪	கன்னியருந்நோ	௨௮௬	காமர்களும்பிடியுங்	௧௬௪
கல்வையங்குங்	௪௪௪	கன்னியைக்கம	௩௩௬	காமவல்லிகள்கலந்	௮௬௭
கல்வையுங்கும்புன	௧௬	கன்னிபொர்காமங்	௧௧௩	காமனைனதோ	௭௩௯
கலிமதங்கடந்து	௩௨௪	கன்னிகொளவா	௪௮௬	காமனைசெல்லினுங்	௩௪௬
கலிமுமணிப்புடை	௩௩௨	கன்னிபுகமொழி	௩௦௦	காய்கறிற்றளிடை	௮௩௭
கழவவாய்கிட	௩௩௨	கனிவொகிவ்வி	௧௩௬	காய்சினவெகுளி	௩௨௩
கழலிற்செந்தா	௪௩௧	கனைக்கலவரச	௮௬௬	காய்த்தசென்றெ	௪௮௬
கழலுநஞ்சொடு	௪௧௩	கனைக்கலமுதுந்	௩௬௩	காய்சுழல்கவரப்	௪௬௬
கழித்தகழிப்பி	௮௨௨	கனையுந்நிலை	௩௩௧	காய்சுழல்கவரவி	௭௮௧
கழித்தவல்லறு	௧௬௭	காட்டகத்தொரு	௮௧௨	காய்சுழல்கவரவி	௭௮௧
கழித்தனாகனல	௬௮௮			காய்சுழல்கவரவி	௭௮௧
கழித்தவாணமா	௨௬௮			காய்சுழல்கவரவி	௭௮௧
கழிநுந்தாமமா	௮௨௧			காய்சுழல்கவரவி	௭௮௧
கழமனையாரமா	௮௬௪			காய்சுழல்கவரவி	௭௮௧
கழைபொகிப்ப	௭௬௬			காய்சுழல்கவரவி	௭௮௧
கன்வாய்ப்பயப	௧௭௪			காய்சுழல்கவரவி	௭௮௧
கன்வாய்விநிச்சகு	௧௬௭			காய்சுழல்கவரவி	௭௮௧
கள்ளத்தானம்	௩௮௮			காய்சுழல்கவரவி	௭௮௧

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
கார்விளைமேகமன்ன	கஉக	குஞ்சரங்குனிய	௬௨௪	குழன்மலிந்த	௫௩௩
கார்விளையாடிய	௨௫௪	குஞ்சரந்தலை	௬௧௦	குழிமதுக்குவளை	௫௩௮
காரின்முழங்கு	௫௩௩	குஞ்சரமயாவயிர்	௮௧௪	குழியப்பெரியகோன்	௭௪௧
காலகம்புடைப்பமுந்	கஉக	குஞ்சிமேலணிச்சம்	௩௩	குழைகொள்வா	௪௩௬
காலத்தீநகரை	௩௧௬	குட்டநீர்க்குவளை	௧௯௭	குழையுடைமடவயி	௭௩௫
காலந்றவயிரமாலே	௨௨௧	குடம்புனாசெரு	௫௭௫	குழையுடைமுகத்தி	௨௨௭
காலனொடுகுழந்த	௫௩௨	குடந்தொடர்	௫௧௬	குளநென்முன்றி	௬௮௮
காலனைஞ்ஞ	௩௧௭	குடர்வாங்குமுறு	௧௧௮	குளித்தெழுமவரமு	௮௫௭
காலுற்றகாம	௫௫௮	குடவரையினைய	௪௭௩	குளிர்துன்னிய	௩௮௮
காலையொடுதொழ்	௫௫௪	குடிபழியாமை	௮௮௬	குளிர்மதிக்கொண்ட	௬௭௩
காவலகுறிப்பன்	௫௩	குடைகவித்தலை	௪௮௮	குறங்கணியி	௪௮௮
காவலரகலமென்	௮௮௮	குடைநிறற்கொத்	௫௮௮	குறிஞ்சிப்பூங்	௪௩௮
காவலன்மக்க	௪௬௮	குடையுடைநீழ	௪௮௪	குறிஞ்சியெல்லை	௪௨௮
காவிக்கடந்தகண்ணீ	௬௫	குடையுடைவேந்	௨௧௬	குறத்தாட்குயிற்	௧௭௮
காவிக்குழிக்குவ	௪௮௭	குடையொடுகுடை	௩௬	குறையணிகொண்	௬௧௩
காவியன்னகண்ணி	௨௩	குண்டலங்குமரன்	௨௭௨	குன்றமார்பரிந்து	௭௧
காவிலவாழ்பவா	௨௪௭	குண்டலங்குலவ்	௭௮௩	குன்றனொலாப்	௩௧௫
காவிர்க்கண்டத்தி	௨௪௨	குண்டலமிலங்க	௫௬௮	குன்றரண்டினைய	௩௫௭
காவின்மேற்கடி	௫௨௬	குண்டலமும்பொற்	௮௩௮	குன்றின்வீழ்ருவி	௮௫௮
காழகச்சேற்றுட்	௪௨௨	குண்டலமொரு	௨௮௮	குன்றுண்டோங்	௩௨௧
காழகமூட்ட	௩௪௧	குணில்பொரக்	௬௮௪	குன்றெனத்திரண்	௨௬௫
காளமகிருளை	௬௧௧	குந்தமேயயிலவா	௫௮௬	குன்றெனமருண்டு	௮௮௪
காளைசீவகன்	௨௪௫	குமரிமாநகா	௨௭௬	குனிகொள்பாகவெ	௧௧௫
காளையாம்பருவ	௫௨௩	குரல்குரலாகப்	௨௮௧		
காற்படையுங்	௬௮௩	குரவநீடிய	௩௩௩		
கான்முகம்புதை	௬௫௬	குரவம்பாவைகொப்	௭௩௩		
கானத்தினேகுளின்	௪௨௬	குரவரைப்பேண்	௪௭௩	கூடையுங்கோட்	௫௨௧
கானவிரியவில்	௧௨௬	குருகுலஞ்சீவக	௮௩௬	கூட்டினுண்மணி	௨௭௧
கானிடைத்தன	௮௩௩	குருந்தவாளொளி	௬௨௬	கூட்டுறமுறுகங்	௨௧௧
		குரோதனேமானன்	௮௫௫	கூடநீர்நின்ற	௪௭௩
		குலங்கெழுமகளிர்	௬௦௬	கூடார்புலியு	௬௩௫
		குலத்தொடுமுடிந்த	௧௩௩	கூடியமும்மை	௭௮௬
		குலநீனையனம்பி	௧௬௪	கூடினாகணம்மலா	௨௨
		குலிகச்செப்பென	௧௭௫	கூதிரவந்துலா	௭௩௫
		குலிகமார்ந்த	௪௫௭	கூந்தலந்ந்புகை	௮௨௫
		குலிகவஞ்சேற்று	௮௧௬	கூந்தலின்புகைக்	௭௩௬
		குலையாழைப்பரு	௮௩௭	கூந்தலேந்திய	௬௫௭
		குலையேயந்த	௩௬௭	கூந்தலையொரு	௭௩௩
		குழலுடைச்சிகழி	௩௮௩	கூருளிரமுகம்பொ	௬௮௭
		குழலுநவியமு	௧௧௮	கூரெயிறணிந்த	௮௮௭
		குழலெடுத்தியா	௩௪௭	கூற்றம்மருஞ்சம்	௧௮௧
		குழலிக்கோட்டினய	௪௮	கூற்றம்வந்து	௫௬௪
		குழலிப்பிடி குஞ்	௩௩௮	கூற்றமன்னகூ	௪௪
		குழலியஞ்செல்வ	௫௮	கூற்றின்னரிடிக்கு	௧௨௮
		குழலியப்பிற்	௪௧௧	கூற்றுவாவறு	௭௮௬
		குழலிவெண்டிங்கட்	௫௭௫	கூற்றுவன்கொடி	௧௮௬
		குழலிவெண்மதிந்	௧௧௪	கூற்றெனமுழங்கி	௨௭௨
		குழற்சிகைக்கோதை	௭௧	கூற்றெனவேழம்	௬௨௨

செய்யுளகராதி.

௯

செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
கூ.றப்பட்டவக்	௨௪௨	கொங்குவீம்முகுளிரீ	௭௭௫	கொற்றவீமகளை	௭௧௬
கூன்களுங்குற	௨௧௬	கொட்டமேகமழு	௭௦௪	கொன்வளர்குவீ	௨௮௦
		கொட்டிப்பிடிபோலு	௭௭௧	கொன்னுனைக்	௬௦௪
கே.		கொட்டையம்பு	௫௦௧		
கெடலருங்குறா	௫௨௪	கொடிக்குழாங்குஞ்சி	௮௪௬	கோ.	
கெடுதலவ்வழியில்	௭௬௦	கொடிநெடுந்தே	௪௫௬	கோக்கணங்கொதி	௨௪௨
கெண்டையுஞ்சிலை	௫௬௬	கொடிமுதிர்	௬௪௧	கொங்குபுத்திதிர்	௬௧௬
கெழுழினோந்த	௫௨௭	கொடியணியவங்	௮௦௬	கோட்சுரூய்னத்	௬௦
		கொடியாருளிரா	௧௮௮	கோட்டிளங்கலை	௫௭௫
		கொடியெழுந்த	௬௫௮	கோட்டிளங்களிற்று	௧௬௫
கே.		கொடுஞ்சிலையா	௨௮௬	கோட்டிளங்குழவி	௪௭௬
கேட்டி தமறகக.	௧௬௨	கொடுஞ்சிலையுழ	௬௧௬	கோட்டிளங்குழர்	௨௪
கேட்பதுவிரும்பினு	௫௬௭	கொடுமெருங்குழைய	௬௧௬	கோட்டிளந்திவ	௧௬௬
கேண்மின்கேண்	௬௫௪	கொடுமெருவெயின	௧௧௬	கோட்டிளந்திவ	௧௬௬
கேமமாபுரமெனு	௬௬௭	கொடுமெருஞ்சிலை	௪௫௪	கோட்டிளந்திவ	௬௬௪
கேவலமடந்தை	௮௬௬	கொடுமெருஞ்சிலையா	௪௧௬	கோட்டிளந்திவ	௮௨௬
கேழிளரெளிகட்.	௬௨௬	கொடையுளுமொரு	௧௬௦	கோட்டிளந்திவ	௮௨௬
		கொண்டபூணி	௬௮௪	கோட்டிளந்திவ	௮௨௬
கை.		கொண்டவாளொடு	௧௨௦	கோட்டிளந்திவ	௮௨௬
கைகவீநறுநெய்	௧௧௨	கொண்டான்பகழி	௨௨௪	கோட்டிளந்திவ	௮௨௬
கைசெய்துதமழு	௬௭௫	கொண்டகோதை	௪௫௬	கோட்டிளந்திவ	௮௨௬
கைத்தலமந்தி	௭௭௬	கொண்டிளங்கல்	௫௬௪	கோட்டிளந்திவ	௮௨௬
கைநீறையெஃக	௭௫௨	கொதிநுணக்காம	௭௮௪	கோட்டிளந்திவ	௮௨௬
கைப்படையொன்	௬௧௬	கொந்தழல்பிறப்ப	௬௧௬	கோட்டிளந்திவ	௮௨௬
கைப்பழமிழந்த	௭௫௧	கொந்தழல்வேற்	௪௧௦	கோட்டிளந்திவ	௮௨௬
கைப்பொழிசார்	௭௫௪	கொம்பரின்குயில்	௨௬௮	கோட்டிளந்திவ	௮௨௬
கைப்பொருள்	௪௬௭	கொம்பிடுனத்தொ	௫௬௬	கோட்டிளந்திவ	௮௨௬
கைபுனைசாந்தமூர்	௨௬	கொம்மையார்ந்தன	௬௪௫	கோட்டிளந்திவ	௮௨௬
கைமமலர்க்கார்	௫௧௬	கொம்மையெம	௪௫௮	கோட்டிளந்திவ	௮௨௬
கைம்மலர்த்	௬௬௭	கொம்மைவெம்முலை	௬௭	கோட்டிளந்திவ	௮௨௬
கைம்மாண்கடற்	௪௬௨	கொய்தகைப்பொதி	௬௫௦	கோட்டிளந்திவ	௮௨௬
கையகப்படுத்தலோ	௨௭௬	கொய்யுணைப்புரவ்	௬௦௪	கோட்டிளந்திவ	௮௨௬
கையொடுகிலையினர்	௬௬௫	கொல்சினயானை	௮௨௭	கோட்டிளந்திவ	௮௨௬
கையவனைமை	௫௫௧	கொல்லுலைப்	௮௨௭	கோட்டிளந்திவ	௮௨௬
கையாவனைகள்	௮௨	கொல்லையகடணை	௬௪௧	கோட்டிளந்திவ	௮௨௬
கையாரிலங்கெஃக	௪௬௨	கொல்வதேகன்றி	௭௬௫	கோட்டிளந்திவ	௮௨௬
கையாற்பொதித்	௪௨௫	கொல்வாராங்குட	௭௬௬	கோட்டிளந்திவ	௮௨௬
கையிற்சொழுகார்.	௫௫௦	கொல்வெனெடுங்	௮௧௬	கோட்டிளந்திவ	௮௨௬
கையினற்சொலக்	௨௭௭	கொலைக்களங்	௪௬௫	கோட்டிளந்திவ	௮௨௬
கையுறையெழுதின	௨௬௦	கொலைகொள்வே	௬௭௭	கோட்டிளந்திவ	௮௨௬
கையொடுகண்டங்	௬௬௬	கொலைச்சிறையுய்	௭௬௬	கோட்டிளந்திவ	௮௨௬
கைவனாயன்றி	௧௧௬	கொழித்தினா	௬௬௭	கோட்டிளந்திவ	௮௨௬
கைவளர்கரும்பு	௬௬௬	கொழுநனைக்குறிப்	௪௭௬	கோட்டிளந்திவ	௮௨௬
கைவ்சைமுறுக்கி	௧௨௫	கொழுமடநகுமரி	௭௪௭	கோட்டிளந்திவ	௮௨௬
கோ		கொழுமடநகுமரி	௬௬௦	கோட்டிளந்திவ	௮௨௬
கொங்குவீம்மு	௭௬௬	கொழுமெனின்ன	௬௭௨	கோட்டிளந்திவ	௮௨௬
		கொழுவாய்விழுப்	௬௪௬	கோட்டிளந்திவ	௮௨௬
		கொழுவன்குறிப்பு	௨௬௮	கோட்டிளந்திவ	௮௨௬

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
கோழமைமணிமடற்	சக	சிந்திப்பவென்சிறு	சஅஅ	சுண்ணமென்பதொ	உசக
கோள்வயிரநீள்	கஎஎ	சிந்தரப்பொடி	உஅ	சுண்ணமெற்சொ	சகசக
கோளியங்குமுலை	ககக	சிந்தையிற்பரிதி	கஉஅ	சுந்தரத்துகள்	சகசு
கோற்றொழிப்புரி	கெக	சிரற்றலைமணி	ககக	சுந்தந்ததன்மகன்	சஅஅ
கோன்றமர்நிகள	எக	சிலையைந்தும்	ககக	சுமைத்தயிர்	எகஅ
கோணுடையின்	கெச	சில்லம்போதின்மேற்	ககச	சுரந்துவானஞ்	ககக
க.		சில்லரிக்கிண்கிணி	கெசஅ	சுரிமுகவலாபுரி	கஉ
சங்குடைந்தனைய	ககக	சில்லரிச்சிலம்	கஉஅ	சுரும்பியிர்மாலே	கெஅ
சங்குவிம்முறித்தி	சஉ	சில்லரிச்சிலம்பு	கஅச	சுரும்புகுழ்குவளை	ககஎ
சட்டகம்பொன்	சஅச	சிவம்பிரகதிப்	கக	சுரும்புடையலங்க	ககஉ
சண்பகந்தமனகந்	உஉச	சிவம்பெனும்	கஎக	சுரும்புநின்றறு	எகக
சண்பகந்நுமலர்	ககச	சிவம்பொழிமகலை	உஅக	சுரும்பெழுந்திருந்து	கஅஉ
சண்பகப்பூங்குன்	சகக	சிலைகொணணிற்	சஅச	சுற்றணிகொடுஞ்	உகஎ
சண்பகமாலேவேய்	உகச	சிலைத்தொழிற	கஅ	சுற்றாவல்லிற்	உகக
சந்தமாலேத்தொகை	கஉஉ	சிலையினுன்மாக்கள்	ககக	சுருங்குகொடித்	அகக
சந்தனக்களியும்	சஎ	சிலையொகிசெல்வ	ககக	சுருந்திசுகொடுங்	ககக
சந்தனக்காவ	கசஎ	சிலையொகிதிரண்ட	சஎச	சுனைகள் கண்களா	கக
சந்தனச்சேற்றி	சஅக	சிவிறியின்மாறு	உசஅ	சுனையநீலமுஞ்	சசக
சந்தனஞ்சொரி	சஉஅ	சிறகராபார்ப்பு	கெச	க.	
சந்திரகாந்தமென்	ககக	சிறுகண்யானை	கெக	சூட்டுந் சுண்ண	சஅஅ
சலசலமுமதஞ்	உஎ	சிறுவன்வாய்	கஎஎ	சூடுகழவினற்கு	உசக
கா.		சிறுவெண்சங்கு	ககஎ	சூரியந்தாண்டலு	சஅக
சாணிடெழுய	சஎக	சிறைப்புறங்	ககஎ	சூழ்திமாமதியமன்	கஎ
சாதலும்பிறத்தறு	எக	சிறையனப்	க	சூழ்கழன்மன்னர்	ககக
சாதிப்பைம்பொன்	ககக	சின்மணிமழலை	அக	சூழிப்பாற்பாவையை	அசச
சாந்தகங்கியிய	சகஎ	சின்னப்பூவணி	சகக	சூ.	
சாந்தகநிறைந்த	உசக	சின்னத்தலை	சஎக	செங்கச ளாமலை	அஉ
சாந்தங்கியியமுயங்	அஉக	சினவநாகட	சக	செங்கட்குறுநரி	அக
சாந்திடைக்குளி	கஎச	சினேத்துணர்முழுவ	உஉச	செங்கட்புன்மயிர்	கஉ
சாந்தின்மேற்றொடு	சகஅ	சினேத்துணர்முழுவ	உஉச	செங்கட்புன்மயிர்	உஉக
சாந்தினைமெழுதி	சசக	சினேத்துணர்முழுவ	உஉச	செங்கட்புன்மயிர்	உஉக
சாந்துங்கொதை	சசஅ	சினேத்துணர்முழுவ	உஉச	செங்கட்புன்மயிர்	உஉக
சாமெனின்சாத	சகஅ	சினேத்துணர்முழுவ	உஉச	செங்கட்புன்மயிர்	உஉக
சாரணாபோய	அஎ	சினேத்துணர்முழுவ	உஉச	செங்கட்புன்மயிர்	உஉக
சாரலந்தியிசுடை	கெஉ	சினேத்துணர்முழுவ	உஉச	செங்கட்புன்மயிர்	உஉக
சாரிகைதிரியும்	சகக	சினேத்துணர்முழுவ	உஉச	செங்கட்புன்மயிர்	உஉக
கி.		கி.		செங்கட்புன்மயிர்	உஉக
சிங்கத்துரிபோர்	ககஉ	செங்கட்புன்மயிர்	உஉக	செங்கட்புன்மயிர்	உஉக
சிங்கநடப்பது	எகச	செங்கட்புன்மயிர்	உஉக	செங்கட்புன்மயிர்	உஉக
சித்திரமணிக்கு	உகஅ	செங்கட்புன்மயிர்	உஉக	செங்கட்புன்மயிர்	உஉக
சிதறியொழுதி	எகஎ	செங்கட்புன்மயிர்	உஉக	செங்கட்புன்மயிர்	உஉக
சிதைப்பருஞ்சேற்ற	கசஅ	செங்கட்புன்மயிர்	உஉக	செங்கட்புன்மயிர்	உஉக

செய்யுளகராதி.

கக

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
செம்பொற்கடம்	சடுக	சேட்டிளஞ்செழு	நகக	தடமுலைமுகங்கள்	எசசி
செம்பொற்கண்ணி	நஅ	சேடார்செம்பொற்	அங்ள	தடித்திறைநீர	சடுக
செம்பொற்புளகத்	டுக	சேதாநறுநெய்	ககச	தண்கயக்குற்	நசச
செம்பொன்பின்னிய	அடு	சேந்துநீண்ட	கஎக	தண்காஞ்சித்	கஎஅ
செம்பொன்மழை	நக	சேந்தொத்தலர்ந்த	டு	தண்மூலத்தகத்	கஎக
செம்பொன்மாடங்	கசக	சேயீழைமுகணவ	நகக	தண்மெலியாக	இசக
செம்பொன்வரை	ந	சேலனையசில்லரிய	சஅ	தண்ணந்தீம்புன	உருக
செம்பொனாற்செறி	அடு	சேலுண்கண்ணியர்	கடு	தண்ணுமைமுழுவ	உசஅ
செம்பொனீண்முடி	டுகஉ	சேலைவென்றகண்	உஅச	தண்ணுமைமுழுவம்	நசஎ
செம்பொனோலை	நச	சேவலன்னன்	உஉ	தண்மலர்மாற்புற	கடு
செம்மலரடியுநோ	உச	சேறமைசெறுவினுட்	கஎ	தணக்குற்பறித்த	எகஅ
செம்மலைப்பயந்த	ககடு	சேனடந்தாங்கு	அடு	தணிக்குந்தாமரை	கஎக
செய்கபொருள்	கசக			தத்திலனுமுயர்	எசச
செய்தநீர்மையார்	அசஅ	கோ.		தத்துநீர்ப்பவளத்	உசஅ
செய்தவப்பாவ	உஉஅ	சொரிபனிமுருக்	நஅச	தத்தையொடுவீணை	உகச
செய்தவனேவினை	அசடு	சொல்லருஞ்ஞற்	கக	தப்பில்வாய்மொழி	கடு
செய்தவிஞ்சையை	சசஅ	சொல்லியநன்மை	உசச	தம்பியுந்தோழன்	கஅக
செய்தானிருயினை	நகடு	சொல்லியவென்	சஎஅ	தம்பியைச்சீவக	உஉ
செய்பாணையன்	சகஅ	சொற்றிறலன்றி	உகக	தம்முடைப்பண்	உகடு
செய்கவியென்னு	அஎடு	சொற்றிறஞ்ஞம்	நகக	தமிழ்தழியசாய	டுக
செய்யதாமரை	கஎச	சொன்மருந்து	உஅடு	தயங்கினர்க்கோ	நஎச
செய்யதாமரைப்	அகச	சொன்னன்	சடு	தரணிகாவலன்	சகச
செய்யவாய்	சகக			தருக்கொடுமுரனார்	கஉ
செயிர்த்தவன்சிவ	இசஉ	கோ.		தருமணந்தருப்	கஎக
செயிர்ப்பொடுசிவந்து	சசச	சொர்புயன்	உ	தருமணநன்னளி	சக
செருக்கயனெடுங்	நசஅ	சொருங்காரிகை	இசஅ	தவம்புரிந்தடக்கி	ககக
செருக்கிநிணந்தின்று	அகடு	சொலைகுழவரை	உச	தவணைக்கிண்கிணி	சக
செருநாடுசெஞ்	எச	சொலைமஞ்ஞை	உசஎ	தவணைக்கிண்கிணி	அசஅ
செருநிலத்தவ	நஉஎ	சொலைமீனரும்பி	எஅக	தழுங்குரன்முரசிற்	கச
செருவினைத்	டுகச	சொலையஞ்சரும்	உசக	தழுமலர்த்தாம	அகடு
செல்கதீமந்திரம்	நகஅ	சொலைவெய்மருள்	உஎஎ	தழுமுற்றும்வாராத்	டுக
செல்வக்கிண்கிணி	அகக			தழையுங்கண்ணி	நகக
செல்வர்க்கேசுரி	சகஉ	ஞா.		தள்ளாதகம்மை	க
செல்வம்மனத்தி	நகடு	ஞாயில்சூடிய	உகக	தனையவிழ்கோதை	கஎஅ
செல்வங்கின்னணம்	சஎ	ஞாலம்விப்பன	சஅடு	தற்புறந்தந்துவை	கஉஎ
செல்வனுற்ற	நகக			தறுகணுண்மைய	டுக
செல்வனையின்று	சஎஎ			தன்கழற்ருழாத்	அடு
செவ்வழியாழினை	நஅஎ			தன்படையுடை	நகஉ
செழும்பொன்வே	அகஅ			தன்பான்மனையா	கஉச
செழும்மலராவீ	அடு			தன்மதந்திவண்	சகடு
செறியச்சொன்ன	எஎஎ			தன்முனைவி	உஅஎ
சென்றதுதடக்கை	ககக			தன்னமர்காதலா	இச
சென்றதோசெல்	எஉஎ			தன்னுயிர்தான்	அகக
சென்றார்வரைய	உஅஅ			தன்னெறிவளர	ககக
சென்றகாலங்	உடுஉ			தன்னையாக்கிய	கக
சென்னிமேன்	அகஅ			தன்னையான்	சசடு
சே.					
சேட்டுலாஞ்சிலை	சகக				

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
தன்னொப்பானா	௩௭௬	திங்கனங்குழவி	௪௧௧	திலகமுக்குடைச்	௮௩௩
தனக்கியானுயிரு	௩௮௭	திங்கனுகிரிற்சொலி	௬௮	திறந்தமணிக்	௭௦௦
தனியேதயருழ	௭௧௪	திங்கனும்மறுவு	௩௬௮	தினறமன்னருய்	௧௧
		திங்கனெத்தெளித்	௩௨௬	தின்பளிதமாலைத்	௮௦௬
தா.		திங்கனோடுடன்	௪௨௮	தினேவினையேனற்	௪௧௦
		திண்டேரரசர்	௧௦		
தாசியர்முலை	௩௪௭	திண்ணிலைக்கதவ	௭௪	தி.	
தாணெடுங்குவளை	௭௭௨	தின்பொருளெய்	௪௮௨		
தாதணிகொழுநிழ	௪௬௧	திணைநிலைப்பொரு	௨௧	திங்கரும்பனுக்	௩௩௧
தாதைதானுரை	௩௬௩	திருக்கிளர்மன்ன	௪௬௬	திங்கரும்பெருத்திற்று	௧௬௭
தாதையாருவப்ப	௪௭௮	திருக்குழன்மக	௩௧௪	திங்குயின்மணந்து	௪௩
தாமச்செப்பினை	௪௧	திருக்குறிப்பன்ன	௩௦௩	திண்டினுர்தமைத்	௭௦
தாமணிநானச்	௬௭௩	திருத்தயில்பெற்ற	௪௧௧	தித்தும்முலேலான்	௬௪௧
தாமமார்பனுந்	௬௮௩	திருத்தியேழ்த்திசை	௮௪௦	திந்தொடைநரம்பி	௨௦௧
தாமமாலேவார்	௩௩௬	திருத்தியல்லறச்	௮௬௩	திந்தொடைமகர	௧௬௬
தாமரைச்செங்கட்	௩௬௧	திருந்துகோதை	௨௮௬	திம்பயநியன்ற	௧௬௧
தாமரைத்தடக்	௪௭௨	திருந்துசாமரை	௨௩௬	திம்பால்களிமறந்	௮௨௩
தாமரைப்போதிற்	௩௮௩	திருந்துதகரச்	௬௮	திம்பால்கமந்து	௭௪௩
தாமரைமலர்தலை	௪௪௨	திருந்துபொற்றேரு	௨௭௦	திம்பாலடிசிலமிர்	௨௩௮
தாய்தன்கையின்	௨௩௮	திருந்துமல்லிகை	௪௧௩	திம்பாலமிர்துட்டி	௨௮௮
தாய்முலைதழுவுய	௩௧	திருந்துவேற்றவே	௨௮௪	திம்பாற்கடலைத்	௧௬௭
தாயிலாக்குழவி	௪௩௩	திருந்ற்ககாம	௬௮௮	திம்பாற்பசியினிருந்	௨௩௭
தாயுயர்மிக்கதந்நை	௩௩௨	திருமகளிவளைச்	௨௦௮	திம்பாணுபோற்	௮௪௩
தார்ப்பொலிதரு	௭௨	திருமகற்பெற்றென	௬௩	திமுகத்தமிழும்	௬௬௮
தாரணிபரவைமா	௬௨௧	திருமகனருளப்	௬௪௬	திராவினேதீர்த்து	௩௪௩
தாவிரும்புவந்	௬௬௨	திருமணிகுயின்ற	௪௧௨	தியினுழிந்து	௧௬௩
தாழ்தருமைப்பொ	௩௬௮	திருமல்கவந்த	௩௩௮	தியினேக்குழவி	௮௬௦
தாழ்ந்துலவ்மென்	௮௧௧	திருமலர்க்கமலத்	௧௮௨	தியினையுடைய	௩௭௨
தாழிருந்தடக்கை	௨௧௬	திருமறுமார்பின	௭௦௦		
தாழிவாய்மறைற்கு	௮௨௪	திருவழிதழுவு	௩௨௩	து.	
தாளுடைத்தடங்	௪௧௨	திருவந்தீணகர்	௩௮		
தானகமாடமேறி	௭௩௦	திருவமன்னவ	௬௬௧	துகண்மனத்தின்றி	௨௬௨
தானமர்காதலிதன்	௬௩	திருவமாமணிக்	௬௪௬	துஞ்சாமணிப்பூட்	௧௦
தானுந்தன்னுணர்	௧௦௧	திருவமேகலை	௧௪௧	துடிக்குற்றகுரல	௭௬௩
தானுழந்திற	௪௮௨	திருவிலேசொரிந்து	௧௮௬	துடித்தலைக்கரு	௩௩
தானையுளன்றி	௪௩௬	திருவிந்ணைமந்தான்	௨௬௪	துணையிடுகைம	௨௩௭
		திருவிந்ணைமந்தான்	௪௦௭	துந்துபிதறங்க	௮௬௩
		திருவிந்ணைமந்தான்	௭௭௨	துப்புறமுத்தொண்டை	௩௩
		திருவிந்ணைமந்தான்	௩௬௩	துளங்குபொற்கு	௬௩௮
		திருவிந்ணைமந்தான்	௨௩௭	துளங்குபொன்னக	௧௪௮
		திருவிந்ணைமந்தான்	௪௮௩	துளங்குமாமணி	௬௬௧
		திருவிந்ணைமந்தான்	௬௩௩	துளங்குவெண்மதி	௬௪௪
		திருவிந்ணைமந்தான்	௮௪௮	துறக்கம்மிதுவே	௩௧௦
		திருவிந்ணைமந்தான்	௧௪௨	துறந்தமன்னவர்	௪௪௦
		திருவிந்ணைமந்தான்	௧௩	துறந்தவிந்நங்கை	௭௨௭
		திருவிந்ணைமந்தான்	௪௬௩	துறவின்பாற்பட்டர்	௭௨௬
		திருவிந்ணைமந்தான்	௭௨௬	துறமலர்ப்பினை	௩௩
		திருவிந்ணைமந்தான்	௬௬	துன்பமுற்றவர்க்	௧௬௦
திங்கண்முகிமுகத்த	௧௭௬	திருவிந்ணைமந்தான்			
திங்கண்முக்குடை	௪௧	திருவிந்ணைமந்தான்			
திங்கண்முக்குழவி	௩௩௬	திருவிந்ணைமந்தான்			
திங்கண்முக்குழவி	௭௮௨	திருவிந்ணைமந்தான்			
திங்கண்முக்குழவி	௮௩௨	திருவிந்ணைமந்தான்			
திங்கண்முக்குழவி	௩௬௮	திருவிந்ணைமந்தான்			
திங்கண்முக்குழவி	௩௦௦	திருவிந்ணைமந்தான்			
திங்கண்முக்குழவி	௪௬௬	திருவிந்ணைமந்தான்			
திங்கண்முக்குழவி	௨௬௬	திருவிந்ணைமந்தான்			

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
துன்னிமற்றததைக்	எக௭	தேங்காதமள்ளர்	அ	தொத்தணிபிண்டி	சுசு
துனிப்புறுகிளவி	உஅ௩	தேங்கொள்பூங்	எசுக	தொத்துடைம்மலர்	எ௭௭
துனிவாயின்துன்	௩௭அ	தேசிகமுடியுந்	சுகசு	தொல்லைநம்பி	எசு
து.		தேதா வெனவண்	உசுடு	தொல்லைநால்வகை	சுசச
துக்குமின்காளை	௩௦அ	தேந்தாமஞ்செம்	சுஅஅ	தொழித்துவண்டி	இசுக
துங்குகிறவா	கசுக	தேம்பெய்கற்பக	சு௭அ	தொழுததங்கை	இ௭௭
துங்குறிக்கிடர்	௩௭௭	தேமலரங்கட்	இஅ௦	தொழுதிப்பன்மீன்	அ௭அ
துசுழுப்பரவை	௩௭	தேய்ந்துதுண்	உசஉ	தோ.	
துசுலாநெடுந்	௩௭ச	தேய்பிழையுருவ	அ௭க	தோக்கையந்துகிலி	சு௭௭
துசுலாம்பரவை	சுகஅ	தேர்த்தொகைத்	இ௦டு	தோட்டிவண்டொலி	சுஉச
துசுலாய்க்கிடந்	கடுச	தேரிவருந்தனர்	ச௦உ	தோடணிமகளிர்	உ௭௭
துத்திரன்மணி	அ௭௭	தேவதுந்துபி	சுசச	தோடலர்தெரியலா	கசுக
தும்புடைநெடுந்	சுச	தேவர்பண்ணிய	௭௭௭	தோடார்புனை	எகடு
தும்புடையவெள்	அ௭௭	தேவரோதமுமாக	இ௦௭	தோடேந்து	௭சுக
துமங்கமழ்பூர்	உ௭௭	தேவனேமகனல	இ௦௭	தோய்த்தகைமக	இ௭அ
துமங்கமழங்	உ௭௭	தேறினேன்றெய்வ	இ௭௭	தோய்த்தவிகு	அ௭
துமஞ்சால்கோ	அ௭அ	தேன்கறிக்கற்ற	ச௦௭	தோளாமலா	சு௭௭
துமஞ்சுடிய	உ௭௭	தேன்சென்றெறி	௭அஉ	தோலாப்போர்	சு௦௭
துமத்தாற்கெழி	உ௭௭	தேன்சொரியுல்லை	௭௭௭	தோழனுந்தேவ	௭௭௭
துமமாரந்தணங்கு	௭௭௭	தேன்மலிந்தகோதை	௭௦௭	தோளாமணிகுவ	அ௭௭
துமமாரந்தது	சுச௭	தேன்முழங்குதார்க்	உ௭௭	தோளார்புழத்து	௭௦௭
துமமாரந்தன	சு௭௭	தேன்வாயுழிமுந்த	௭௭௭	தோளார்புழத்து	௭௭௭
துமமேகமழந்	ச௦	தேன்றிலைத்துவலை	சுக	தோளினால்வல	௭௭
துமலர்மலை	௭௭௭	தேனடைந்திரு	௭௭௭	தோளினால்வல	௭௭
துமாளங்கே	௭௭௭	தேனமர்கோதை	அ௭	தோளினால்வல	௭௭
துவியஞ்சிறை	௭௭	தேனவாங்கமழ்	இ௭௭	தோளினால்வல	௭௭
தே		தேனாக்கமழ்	இ௭௭	தோளினால்வல	௭௭
தெண்டினாந்த	அ௭௭	தேனாக்கமழ்	இ௭௭	தோளினால்வல	௭௭
தெண்ணிப்பனி	இ௭௭	தேனாக்கமழ்	இ௭௭	தோளினால்வல	௭௭
தெண்மட்டுத்துவ	௭௭௭	தேனாக்கமழ்	இ௭௭	தோளினால்வல	௭௭
தெய்வதம்வணங்கு	உ௭௭	தேனாக்கமழ்	இ௭௭	தோளினால்வல	௭௭
தெய்வமேகமழ	ச௭௭	தேனாக்கமழ்	இ௭௭	தோளினால்வல	௭௭
தெருள்கலான்படை	சு௭௭	தேனாக்கமழ்	இ௭௭	தோளினால்வல	௭௭
தெருளலேன்செய்	௭௭௭	தேனாக்கமழ்	இ௭௭	தோளினால்வல	௭௭
தெருளிற்றொருள்	௭௭௭	தேனாக்கமழ்	இ௭௭	தோளினால்வல	௭௭
தெருளறல்யாறு	௭௭௭	தேனாக்கமழ்	இ௭௭	தோளினால்வல	௭௭
தெனிகயம்மலா	உ௭௭	தேனாக்கமழ்	இ௭௭	தோளினால்வல	௭௭
தெளித்தயின்முறு	இ௭௭	தேனாக்கமழ்	இ௭௭	தோளினால்வல	௭௭
தெளிவறுத்தெழு	அ௭௭	தேனாக்கமழ்	இ௭௭	தோளினால்வல	௭௭
தென்வரைப்பொது	இ௭௭	தேனாக்கமழ்	இ௭௭	தோளினால்வல	௭௭
தென்வரைப்பொது	௭௭௭	தேனாக்கமழ்	இ௭௭	தோளினால்வல	௭௭
தென்றிசமுனை	ச௦௦	தேனாக்கமழ்	இ௭௭	தோளினால்வல	௭௭
தே.		தேனாக்கமழ்	இ௭௭	தோளினால்வல	௭௭
தேக்கணின்னகி	௭௭௭	தேனாக்கமழ்	இ௭௭	தோளினால்வல	௭௭
தேங்கயத்தணி	௭௭௭	தேனாக்கமழ்	இ௭௭	தோளினால்வல	௭௭

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
நட்பிடைக்குய்யம்	எக	நைழயநானமு	நக	நான்மருப்பின்மத	எக௦
நட்புப்பகையுட்	கஅக	நன்மண்சிவலம்பி	நகச	நான்றபொன்மணி	அகச
நடுச்சிகைமுத்து	எடுஉ	நன்மணியிழந்த	ந௦டு	நானக்கிடங்காடை	ககஉ
நணிதினெண்வீன	அடு௦	நன்மயிற்பொறி	எஉஉ	நானநீரிக்கலந்து	உடுச
நந்தாவிளக்குப்	எ௦க	நன்மனவேந்தர்	உஉஉ	நானமண்ணிய	உகஎ
நம்பன்இற்தே	நகக	நன்முடிநின்மக	அச	நானமுரைத்தாங்	நடுந
நம்பளித்தலைநாக	ககடு	நன்றப்பொருளே	நுஉஅ		
நம்பனைகரி	கஅச	நன்னகர்நோக்கிநா	கடு௦	நி.	
நம்பிநந்தட்டன்	சஎடு	நன்னிலத்திட்ட	எக		
நரம்புமிதிறத்தல்	எக௦	நன்னெறிநானய	அஎ	நிணம்பிலிற்றும்	எகச
நரம்பெழுந்திரங்கின	அகஉ	நனந்தலையுலகின்	க௦க	நிணம்பிறங்ககல	அ௦எ
நரம்பொலிபரந்த	அகக	நனகலந்தியுழம்	கஉஉ	நித்திலக்குப்பை	அகஎ
நல்லசுண்ணியை	உசச	நனைவளர்கோதை	நகச	நித்திலப்பந்துடன்	கஅ
நல்லவனோக்க	கஅச			நித்திலமணிவண்	அஉ௦
நல்லவன்வனப்பு	நகடு	நா.		நித்திலமுலையினர்	நுஉஉ
நல்லவைபுரியுமார்	உஉச	நாகத்தால்விழுங்க	எகஎ	நித்திலவடமும்	அஅ௦
நல்லறத்திறைவனாகி	க௦எ	நாகத்துப்படங்	உ௦ச	நிரந்துகன்னலு	அடுச
நல்லனவேயென	அச௦	நாகந்நெற்றி	அகச	நிரம்பாதநீர்யாற்றி	எகஎ
நல்லுயிர்நீங்கலு	கக	நாகநாண்மலர்	உகஅ	நிராகதிரிநித்திலங்	நக
நல்லொளிப்பவளச்	அகக	நாகம்மருப்பி	அகச	நிராத்ததழினை	சகச
நல்வளத்தாமரை	ச௦ச	நாட்கடன்கழித்	நகக	நிராவீழருவிந்	நகஅ
நல்வினைக்குழவி	அகக	நாட்டியமணி	நகஎ	நிலஞ்செதினெடுக்கு	அ௦அ
நல்வினைசெய்திலா	க௦	நாடகநயந்து	அஉஅ	நிலத்தலைத்திருவ	எக
நல்வினையுடைய	அக௦	நாடுமின்னினி	சஅஉ	நிலத்தனீங்கிநிதி	நுஉச
நல்வினையென்று	எகக	நாண்சமக்கலாத	அகஎ	நிலந்தினக்கிடந்த	ச௦க
நலங்கிளர்காண	அகஅ	நான்மெய்க்கொ	அகச	நிலம்பொறுக்கலாத	ககக
நலங்குவித்தனை	அஅஎ	நாணுள்ளிட்டு	எசக	நிலமயிந்தனைக	கஅச
நலத்தருநான	உக	நாணொடுமிடை	நக	நிலவியொளியுமி	அகக
நலத்தகையவட்கு	ககஎ	நாப்புடைபெயர்த்	எகச	நிலவிலகியுயிரோ	அகக
நலத்திருமடமக	அ௦க	நாமகணலத்தை	க௦ச	நிலவுவெண்கதி	நுச௦
நலத்தைமத்தாக	ககஎ	நாமவென்றி	ககச	நிலவறழ்பூணி	நகச
நலியல்குண்டொடு	நுஉடு	நாயுடம்பிட்டி	உசஉ	நிலையிலாவுலகி	நுஎஎ
நளிகிலம்பதனினு	அகக	நாவாயிழந்து	கசந	நிவந்தவெண்குடை	அஉக
நற்செய்கை	உசஉ	நாவிரோய்செய்	நகஎ	நிழன்மணிப்புரவி	அ௦டு
நற்பொறிகுயிற்றி	எகஅ	நாவியகலமெழுதி	சகஉ	நிழன்மீர்நெடு	சஉடு
நற்றவஞ்செய்த	எகச	நாவிற்நிறுந்த	கக	நிறைத்திங்கொ	நகச
நற்றவஞ்செய்வார்க்	உடு	நாழியுள்முதுநா	ககச	நிறையொன்று	நகச
நற்றவம்பரவைஞால	அஉச	நாள்கண்கடிய	அஎ௦	நிறையோதநீர்	அஅச
நற்றவஞ்சிலநடுங்	சஉக	நானமுள்ளுந	சஅடு	நின்மகளிவளை	கடுச
நற்றோவன	உகச	நானுற்றுநம்பிபிறந்	அ	நின்றவப்படை	அஉக
நற்றவஞ்சு	அஉ	நானாவருநைய	நகஉ	நினைப்பருநீனி	ச௦ச
நறவிந்சோலை	நகக	நாளொடுநடப்பது	க௦		
நறவிரியநாறு	நுடுஉ	நாற்கடற்பரப்பு	ந௦ச	நி.	
நறவெங்கோதை	சசஎ	நாறியுஞ்சுவைத்	நஎஉ		
நறுப்புனைநான	அக௦	நாறுசாந்தழித்து	அஅச	நீட்டியசடைய	நகக
நறுமலர்த்தாம	எகச	நாறுமும்மத்தி	உக௦	நீடகமிருந்த	எஅ
நறுமலர்மலை	அகஎ	நான்குதூறியார்	உஉக	நீடுநீர்மணிநீரு	அகச

செய்யுள்கராதி.

கரு

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
நீண்டதோனெழு	சஎ0	நெஞ்சம்புணையா	சு	பகைநரம்பிசை	௫௮௫
நீணிதிவணிக	கசுசு	நெஞ்சினேரிழை	அசுஅ	பகைபுறக்கொடு	உசுஅ
நீணிலம்வகுத்து	சஉ	நெஞ்சினெடுத்	கசுசு	பகைவருள்ளும்	சசுஎ
நீணிலமன்னபோ	எச	நெட்டிடைநெறி	கூகூ	பச்சிரும்பெட்டி	சஉஎ
நீதியாலறுத்	௫௨௫	நெடியவாட்கண்	ச௫சு	பச்சிலைப்பட்டு	௫எ0
நீந்துநித்திலவூர்	உசுசு	நெடுங்கொழிநூன்	உஅ	பசுங்கதிர்க்கடவுள்	கஎ0
நீர்செய்காந்த	ச௫எ	நெடுந்தகைகின்ற	கூகூ	பசும்பொன்செய்	௫சு
நீர் தங்குதங்கண்	௫௫௫	நெடுமணியூபத்தி	எசுஎ	பசும்பொன்னிலகிற்	அ௫சு
நீர்துளம்புவயிற்	எசுசு	நெடுவனையருவி	எசுஎ	பஞ்சிகொண்டெழு	அசுஎ
நீர்நிறைகுளத்து	அஉசு	நெய்க்கிழிவைக்கப்	உஉஎ	பஞ்சிமுழங்குற்	எ0ச
நீர்நின்றிளகின்றி	கசுசு	நெய்க்கனித்திருண்ட	கூஅஅ	பஞ்சிமெல்லடி	சுசுஉ
நீர்முழங்குநில	அஉசு	நெய்த்தலைச்சுருங்	கூசு	பஞ்சியிடரணிச்சு	சுசு
நீரகம்பொதிந்த	கசு0	நெய்பருநீண்ட	கசுசு	பஞ்சியடிப்பவள	சஉ
நீராணிமாடவாவி	எசுசு	நெய்பெய்தீளேரி	உஎசு	பஞ்சியனையவேய்	கஅ
நீருடைக்குவளை	எஎ	நெய்முழகணிந்து	எசு	பஞ்சிநெறிகொண்ட	சஉசு
நீரேந்தினெய்	எசுசு	நெய்வளநகனிந்து	எ௫சு	பஞ்சுசூழ்ப்பரவை	உசுசு
நீலத்துகிலிற்	உ௫அ	நெய்வலைப்பசும்	கசுசு	பட்டதெல்லாம்	சசுசு
நீலன்குதெளித்து	உசுசு	நெருப்புயிர்க்காக்	அசுசு	பட்டதெனங்கை	உ௫சு
நீனிற்சூழனேர்	கூஎ௫	நெருப்புந்ரேபோல	சுசுஅ	பட்டபழிவெள்ளி	௫சுசு
நீனிநங்கொண்	அசுசு	நெல்லயிர்மாந்தர்க்	அ0௫	பட்டவர் தப்பலிற்	கூ0
நீனிநப்பெளவ	உசுசு	நெற்பொறிநிறை	கூஎஉ	பட்டியன்நகண்ட. த்	கஎஎ
நீனிநவண்ண	சு0	நெற்றிமேற்கோல்	சுசுஉ	பட்டலாய்க்கிடந்	௫௫சு
நு.		நெறிநீர்வளையு	சசுசு	பட்டநாகந்தோ	சஉசு
		நெறிமருப்பெருமை	கசு	பட்டம்புனைந்தெ	கூசு௫
		நெறியிற்றளர்	கூசுசு	பட்டம்விநிநாகஞ்	உஎஉ
நுங்களைவீண	உஉஉ	நே.		படுகண்முழுவனி	௫சுசு
நுண்டுகிலவேத	கூசுசு			படுகண்முழுவும்	எசுஉ
நுண்டுகிலகலல்	கஅ0	நேராநேருநீணி	சசுஅ	படுதினாப்பவளவாய்	௫சு
நுண்டுகினெகிழ	௫சுஅ			படுபழிமறைக்கலா	சு0
நுண்ணியவரியொ	சசுசு	நோ		படுமணிப்பைம்பொ	௫அஎ
நுண்மதிபோன்று	எசுஎ			படுமழைபருவம்	கூசு0
நுண்முத்தமேற்றி	எஉ			படைப்பருங்கற்பி	க௫௫
நுணங்குநுண்	கூஎ	நொச்சிமாமலர்	௫சுசு	படைமலர்நெடுங்	உசுசு
நுதிகொண்டன	கூசு0	நொத்தெடுக்க	சசுசு	பண்கனிந்தினி	கூஅசு
நுனேற்றிநோவ	சசுசு	நோ		பண்கனியப்பருகி	சு௫
நூ.				பண்கெழுமெல்லிர	சுசு
		நோக்கவேதளித்து	௫சுசு	பண்டவழுவிரலிற்	சுஎ
நூல்புடைத்தாற்	உஅசு	நோக்கினுணிறை	கூ௫எ	பண்டியாற்பண்	உசு0
நூல்பொரவரிய	கஉஅ	நோக்கினுனெடு	கூசுஅ	பண்ணடிவீழு	உசுசு
நூற்கிடங்கொடு	அ0அ	நோக்கொழிந்தோ	சசுஅ	பண்ணமைத்தோ	சஅசு
நூற்பெடுவவன்	ச௫௫	நோய்க்கொழிக்குறஞ்	கூசுசு	பண்ணார்களிவீற்	௫எ0
நூற்றுவர்பாகர்	௫அஎ	நோற்றிலர்மக	கூ0அ	பண்ணார்கிணை	அஉஉ
நூனெறிவகையினே	க௫௫	ப.		பண்ணியல்லாநீன	உ0அ
நே.				பண்ணுரைமகளிர்	எசுசு
நெகிழ்ந்துசோ	உஎசு	பக்கத்தாற்	௫0	பண்ணுலாங்கிளவி	ச0௫
நெஞ்சங்கலங்கி	௫சுசு	பகல்வரைப்பவளசு	அசுஎ	பண்ணென்றுபாட	உ0௫
				பணித்தருகோல	உஅசு

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
பணிசெய்யாத்	௪௩௫	பறவையாநாகம்	௩௫௫	பாலருவித்திங்க	௮௧
பணிவரும்பைம்பொற்	௨௦௧	பறையஞ்சங்கும்	௪௮௬	பாலவியம்பூவும்	௨௬௦
பண்ணினிந்தாலு	௬௦௭	பண்மணிக்கடக்கு	௩௫௫	பாலனையசின்தை	௮௫௯
பத்தியிருயிற்	௪௦௪	பண்மணிக்கதிரா	௮௬௬	பாலாராலிப்பை	௩௦௪
பத்திரக்கடிப்பு	௬௨௦	பண்மலர்ப்படலைக்	௩௫௮	பாலினாத்திரடி	௭௪௪
பத்மகுருமான்	௨௧௪	பண்மாணஞ்ஞங்கட்	௩	பாலுடையமிர்தம்	௯௯
பதுமையைப்பாம்பு	௩௫௨	பன்னலம்பஞ்சி	௬௧௯	பாவமிதுநோவ	௫௫௦
பந்தட்டவிரவி	௭௨௭	பணிமதிபொழி	௪௨௫	பாவனையீழிப்	௮௭௦
பந்துமைத்துந்	௫௩௪	பணிமயிருளிரீர்	௬௭௪	பாவைபூபலி	௨௮௨
பரத்தையர்த்தோ	௭௪௯	பணிமுகன்முனை	௭௪௪	பாவையவளிருக்கு	௧௬௪
பரந்தொளியுமிழு	௧௭௨	பணிவரைமுனைத்த	௬௧௯	பாவையன்னவா	௩௭
பரவையென்றினை	௭௫௮	பணிக்கையானை	௫௯௯	பாழிநம்படை	௨௧௩
பரிதிபட்டது	௩௬௧			பாளைமென்கழுநின்	௩௯
பரிந்தமலை	௩௭௧	பா.		பாளைவாய்க்கழு	௩௯௩
பரிந்தமுடிந்த	௪௭௩			பாற்கடற்பனி	௭௫௭
பரியகஞ்சிலம்பு	௧௬௭	பாகவாராவாங்கிப	௨௮௮	பாற்கடன்புனை	௬௫௯
பரிவுற்றற்பய	௪௪௫	பாங்க்கிமாத்தவர்	௩௧௨	பாற்கதிர்த்திங்கட்	௭௮௦
பருகிப்பையிருணிற்	௩௭௬	பாசவலிப்பு	௨௩	பாற்கவையறிந்த	௧௭
பருகிப்பையிருணிற்	௭௬௬	பாசிப்பாசத்து	௪௫௧	பாற்றுப்பவள	௮௯௩
பருகுவாரிந்புல்லி	௩௬௧	பாசிலைசுருட்டி	௫௪௨	பாறுடைப்பரிதி	௧௫௮
பருந்துமதனிழ	௨௦௩	பாசிலைசுருட்டிப்பு	௪௦௫	பாறைபந்தியர்	௧௧௯
பருமணிப்படங்	௫௬௪	பாசிலைமுழவலை	௬௯௧	பான்மிடையமீர்தம்	௮௬௫
பருமித்தகனிற்று	௧௪௫	பாட்டருங்கேவல	௮௪௯	பாணுப்பிறைமரு	௮௨
பருமித்தகனிற்று	௭௪	பாட்டினைக்கேட்	௪௭௭	பாளிறக்கவரி	௫௦௭
பருமுத்துறையும்	௪௧௫	பாடல்வண்மத்த	௧௬௪	பாணுநம்பனிவரை	௧௫௯
பல்கதிர்ப்பண்ணிய	௫௮௫	பாடல்வண்ம	௩௬௩	பாணுநாய்யன	௩௮௮
பல்கதிராரமும	௫௭௯	பாடலோசை	௨௪௦	பாணுநாய்யன	௬௭௯
பல்கிழியும்பயினும்	௬௭	பாடலோடியைய	௩௪௮		
பல்பூப்பொய்கைத்	௧௦௨	பாடன்மக்களிரும	௩௮௮	பி	
பல்லினாக்கிரந்த	௧௨௨	பாடினருவிப்	௩௭௮	பிழக்கைப்பாணுந்	௯௯
பல்லினைப்பவளப்	௧௫௬	பாடினாநேவ	௩௬௮	பிழக்கைவென்று	௭௪௧
பலகைசெம்பொ	௨௫௭	பாடுதும்பாளை	௩௬௮	பிழைமுன்னடை	௭௪௮
பலிகொண்டிபெரா	௧௭௯	பாடுபாணிமக	௨௬௬	பிடியொடுகின்ற	௩௧௫
பல்வத்தகட்கு	௪௫௮	பாடுவண்டிருந்த	௩௬௫	பிண்டமுண்ணும்	௫௦௩
பல்வத்துப்பிறந்	௪௭௫	பாணுகொய்ப்ப	௬௮௭	பிண்டியின்கொழு	௮௬௬
பவளங்கொள்	௩௫௧	பாத்திலசிரிப்	௫௦௩	பிணிக்கூலத்தக	௩௨௬
பவளவாய்ச்செறு	௧௦௭	பாம்பெழுப்பாரமு	௩௬௬	பிரிதலும்பிணியு	௮௬௬
பவளவாய்ப்பரவை	௫௫௫	பாய்ந்ததுசலின	௨௧௯	பிரிந்தவற்கிளங்கு	௩௮௨
பழங்குணைநீர்தனை	௩௨௬	பார்க்கெல்லபரு	௮௫௧	பிழ்ச்சித்தேனாழை	௫௯௭
பழங்குணைநீர்தனை	௧௧௬	பார்க்கெழுமைப்பொ	௨௮௮	பிண்ணையுஞ்ஞ	௧௧௭
பழிபெருமிடை	௬௮௬	பார்நனைமத்த	௬௮௫	பிண்ணைவெண்பிறை	௬௫௪
பழிபெருமிடை	௮௫௧	பாாமல்பரவைத	௫௭௭	பிளிறுமும்மத்த	௭௭௭
பழிபெருமிடை	௨௫௧	பார்மினையுலக	௨௨௭	பிறங்கினகொடுங்	௪௨௦
பழிபெருமிடை	௫௫௫	பாரகங்கழுநர்	௬௯௦	பிறந்தநீயும்பூம்	௮௮௮
பழிபெருமிடை	௧௮௦	பாரகுவும்பல்ல	௧௫௧	பிறந்தநீயும்பூம்	௮௮௮
பழிபெருமிடை	௮௮௮	பால்பரந்தனை	௧௫௧	பிறந்தநீயும்பூம்	௮௮௮
பழிபெருமிடை	௮௮௮	பால்வலந்தை	௮௫௧	பிறந்தநீயும்பூம்	௮௮௮
பழிபெருமிடை	௮௮௮	பால்வெண்டிங்	௬௫௫	பிறந்தநீயும்பூம்	௮௮௮

செய்யுளகராதி.

௧௭

செய்யுள். பக்கம். செய்யுள். பக்கம். செய்யுள். பக்கம்.

பிறனலமரற்றக்கேட்	௧௧௦	புலாற்றலேத்தி	௧௧௨	பூமாலேழுந்	௪௧௪
பிறையதுவளரத்	௭௧	புலிப்பொறிப்போ	௭௪	பூமியும்பொறை	௨௭௪
பிறையார்கிருதுதலும்	௨௪	புலியாப்புறுத்திக்	௬௦	பூமியையாடற்	௧௬௧
பிறையெயிற்றெரி	௧௧௬	புள்ளிநீர்விழுந்தது	௮௧௨	பூமுற்றுத்தடங்க	௭௮௪
பின்னிலிட்டபிடி	௪௧௪	புள்ளினாப்பன்ன	௨௧௪	பூமென்சேக்கை	௧௬௧
		புள்ளின்வாயுரை	௨௮௫	பூவணையமளி	௨௮௪
		புள்ளும்யாமுந்	௭௦௮	பூவரம்பாயகோதை	௧௦௮
		புள்ளுவர்கையினு	௮௧௨	பூவலர்ந்தாரினுள்	௧௦௪
		புள்ளொன்றேசொல்	௧௨௬	பூவார்புனலாட்டி	௨௧௬
		புற்றிடவெருளி	௧௧௫	பூவியல்கோயில்	௪௬௧
		புறநகர்மண	௪௪௧	பூவினுட்டாழ்குழ	௧௪௧
		புறவணியுவிரி	௧௧௧	பூவினுட்பிறந்த	௮௬
		புன்காஞ்சித்தாது	௧௭௮	பூவினுள்ளவள்	௮௬௭
		புனமாமயிலே	௪௧௬	பூவுடைத்தேரி	௪௧௭

19.

பீலிநன்மாமயிலும்	௬௭	புனலெரிதவழ்ந்	௧௨௬	பூவலர்ந்தாரினுள்	௧௦௪
பீலிமாமயிலெரு	௧௧௧	புனகதிர்த்திருமணி	௧௧	பூவைளிர்தோகை	௭௧௫
பீழைசெய்துபெற்ற	௧௬௦	புனகதிர்ப்பொன்	௮௨௧	பூவையுஞ்செரியுந்	௬௮௫
		புனகதிர்திருப்புத்	௮௨௧	பூவையுஞ்செரியுந்	௧௦௮
		புனதார்பொற	௧௭௧		
		புனமருப்பழுந்த	௮௦௧		
		புனமலர்ந்தாரி	௪௦௧		

24.

புக்கான்சுதஞ்சன	௮௪௧	புனலெரிதவழ்ந்	௧௨௬	பூவலர்ந்தாரினுள்	௧௦௪
புகழ்ந்துதாமழி	௭௨௫	புனகதிர்த்திருமணி	௧௧	பூவைளிர்தோகை	௭௧௫
புகழ்வனாச்செ	௧௧௧	புனகதிர்ப்பொன்	௮௨௧	பூவையுஞ்செரியுந்	௬௮௫
புகையவாவிய	௧௬௧	புனகதிர்திருப்புத்	௮௨௧	பூவையுஞ்செரியுந்	௧௦௮
புகையார்வண்ணப்	௭௪௦	புனதார்பொற	௧௭௧		
புடைத்தென்	௨௬௧	புனமருப்பழுந்த	௮௦௧		
புடைதாழ்குழை	௬௬௬	புனமலர்ந்தாரி	௪௦௧		
புடைநகர்த்தொழி	௨௭				
புடையிருகுதையுமி	௧௧௨				
புண்டொய்த்தெடு	௧௧				

25.

புண்ணவாம்பு	௪௧௮	பூக்கணீர்வினை	௨௪௦	பெண்ணிடர்விடுப்ப	௪௭௧
புண்ணிடங்கொ	௭௧	பூக்கணவ்வயி	௧௬௧	பெண்ணுயிரவல	௨௭௧
புண்ணுமிழ்குருதி	௪௭௪	பூக்கழலாணைப்	௪௪௧	பெண்ணெனப்	௪௬௮
புண்மல்குமத்த	௪௬௬	பூக்கழற்குரிசிந்த	௮௬	பெண்பாலவர்கட்	௧௧௫
புண்முழுதிறை	௪௬௧	பூக்கழற்குரிசிந்த	௮௬	பெண்பெற்றபொலி	௬௧௫
புணர்ந்தவாபிரித	௧௬௧	பூக்கழற்குரிசிந்த	௮௬	பெண்மைநாண்வன	௧௦௦
புணர்மருப்பியா	௪௪௪	பூக்கழற்குரிசிந்த	௮௬	பெய்யார்புயலிற்	௬௬௧
புணர்வன்னினிய	௧௬௧	பூக்கழற்குரிசிந்த	௮௬	பெயன்மழைப்	௧௬௨
புணரிபோற்சிறு	௮௬௫	பூக்கழற்குரிசிந்த	௮௬	பெரியவாட்டடங்	௭௭௮
புதிதினிட்டபூ	௧௬௫	பூக்கழற்குரிசிந்த	௮௬	பெரியவின்பத்	௭௭௬
புதுக்கலம்போலும்	௧௬௫	பூக்கழற்குரிசிந்த	௮௬	பெருந்தகைக்குரிசி	௧௬௧
புதையிருளிரியப்	௧௬௫	பூக்கழற்குரிசிந்த	௮௬	பெரும்பெயர்ப்	௧௬
புரவியுக்களிற்று	௧௬௫	பூக்கழற்குரிசிந்த	௮௬	பெரும்பொருளீதி	௬௧௨
புரிக்குழன்மடந்	௭௬௮	பூக்கழற்குரிசிந்த	௮௬	பெருமகர்க்காகம்	௧௬
புரிமுத்தமலை	௬௬௧	பூக்கழற்குரிசிந்த	௮௬	பெருமகன்காதற்	௧௬௫
புரிவனையலறி	௧௬௫	பூக்கழற்குரிசிந்த	௮௬	பெருமனைகுறுக	௧௬௧
புருவச்சினைதுத்	௮௬௬	பூக்கழற்குரிசிந்த	௮௬	பெருமுழங்கு	௬௬௮
புல்லாருயிர்செகுத்த	௮௨௧	பூக்கழற்குரிசிந்த	௮௬	பெருவலியதனை	௬௬௮
புல்லுண்புரவி	௮௨௫	பூக்கழற்குரிசிந்த	௮௬	பெருவெண்டி	௬௬௮
புல்லும்போழ்தி	௧௬௫	பூக்கழற்குரிசிந்த	௮௬	பெற்றகழுண்டு	௬௬௮
புல்லும்வலியும்	௧௬௬	பூக்கழற்குரிசிந்த	௮௬	பெற்றவந்நிமித்	௧௬௧
புலந்தவன்கொடி	௨௮௬	பூக்கழற்குரிசிந்த	௮௬	பெறுமன்பினனெ	௬௬௮
புலம்பொடுதேவி	௧௦௮	பூக்கழற்குரிசிந்த	௮௬		
புலவியுண்மகளிர்	௭௬௬	பூக்கழற்குரிசிந்த	௮௬		

பே.

புலந்தவன்கொடி	௨௮௬	பூக்கழற்குரிசிந்த	௮௬	பேதைமையென்னு	௬௮௨
புலம்பொடுதேவி	௧௦௮	பூக்கழற்குரிசிந்த	௮௬	பேரஞரிடுமபை	௬௬௮
புலவியுண்மகளிர்	௭௬௬	பூக்கழற்குரிசிந்த	௮௬		

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
பேரிடர்தன்க	௭௦௩	பொற்பூண்கமந்து	௬௩௬	போதுவாய்திறந்த	௩௩௬
பேரினும்பெண்டினை	௨௮௨	பொறிஞலாய்க்	௪௬௬	போதெனக்கிடந்த	௩௪௬
		பொறிதவநெருங்க	௪௬௭	போதொடுநான	௪௩௪
பை.		பொறியிலிழியும்	௩௨௨	போர்க்கோலகீக்கி	௬௪௨
		பொறியறுபாவை	௬௩	போர்த்தகல்	௪௦௦
பைங்கண்மணி	௩௩௮	பொறியின்மே	௬௦௬	போர்த்தநெய்த்	௬௨௨
பைங்கணுநையெ	௬௪௭	பொன்வலவங்கு	௩௩௦	போர்ப்பண்ணைமத்	௧௨௪
பைங்கதிர்மதிய	௩௩௩	பொன்செய்குடங்	௧௬௩	போர்ப்பறைமழு	௨௧௨
பைங்கழன்மன்னர்	௭௮௬	பொன்செய்வேய்	௨௩௬	போர்மயிர்க்கேட	௬௦௩
பைத்தரவத்தினா	௪௮௩	பொன்சொரிகதவு	௩௩	போழ்த்துகிர்நேமி	௮௦
பைத்துகின்மகளிர்	௪௬௭	பொன்பனிப்புறும்	௭௬௭	போழ்மதிபோற்	௭௬௮
பைந்தொடிமகளிர்	௬௬௦	பொன்மகரம்வாய்	௧௭௬		
பைநாகப்பள்ளி	௮	பொன்வளைநிலாக்	௮௦௨	பெள.	
பைம்பொற்புனகப்	௨௨௩	பொன்வளைபொரு	௩௬௭	பெளவரீர்ப்	௨௪௨
பைம்பொனியிர்	௧௭௭	பொன்வினைதா	௩௮௩		
பைம்பொனீஞ்	௨௪௩	பொன்றியவுயி	௩௭௦	ம.	
பையரவிழுங்கப்	௪௨௧	பொன்றஞ்சாகத்	௩௬௭		
		பொன்றஞ்சுமார்பன்	௭		
பொ.		பொன்றலாம்பொன்	௮௬௩	மகரவெல்கொடி	௨௩௩
		பொன்னகரவீதி	௮௨௦	மங்கலப்பெருங்	௬௩௬
பொங்கல்வெம்முலை	௭௭௩	பொன்னகரன்வே	௪௮௬	மங்கலமடிந்த	௪௮௮
பொங்கியாயிரச்	௧௪௬	பொன்னகரம்	௬௮௬	மங்கலவணியினர்	௧௬௬
பொங்குமணிமுடி	௭௧௬	பொன்னங்குவட்டிற்	௩௮௪	மங்கலவெள்ளை	௪௦௪
பொய்கைபோர்	௬௩௦	பொன்னணிகா	௩௨௬	மங்குலாயகிற்புகை	௮௬௨
பொய்கையுட்	௩௮௬	பொன்னணிதிகி	௩௩௪	மங்கைக்குரியான்	௩௩௬
பொய்யொடுமிடை	௭௬௪	பொன்னணிமணி	௩௬௮	மங்கைநல்லவர்	௨௪௭
பொரியனைஞாழும்	௧௬௬	பொன்னரிமாலைதா	௩௦௦	மங்கைமனுவனைய	௭௬௬
பொருகயலுகளிப்	௩௦௩	பொன்னரிமாலைபூ	௬௬௩	மங்கையர்தம்மொடு	௭௬௦
பொருங்கனத்தா	௬௦௭	பொன்னறையு	௩௩௩	மங்கையர்பன்	௩௪௬
பொருசரஞ்சலாகை	௪௩௮	பொன்னறையுண	௨௨௦	மஞ்சிவரம்மணிவரை	௮௦௬
பொருதிழியருவி	௨௭௦	பொன்னறையு	௮௪௩	மஞ்சிவரமின்ன	௬௨௨
பொருந்தலாற்பல்லி	௩௬௮	பொன்னியல்குரு	௨௮௬	மஞ்சுமுழுவதனை	௮௩
பொருந்தியவுலகி	௬௨	பொன்னியன்மணி	௩௬௦	மஞ்சுமுழுவரை	௩௭௭
பொருந்துபொற்	௧௭௨	பொன்னிலஞ்சென்	௩௬௬	மஞ்சுமுழுவீசும்	௪௬௬
பொருமதயானை	௩௭௮	பொன்னிலத்தெ	௪௦௦	மட்டுமல்லவன	௨௬௦
பொருவருங்குரை	௩௨௮	பொன்னிறக்கோ	௬௬௪	மட்டலர்வனமலர்ப்	௮௪௪
பொருளுடைவாய்	௬௩	பொன்னிறகும்	௩௨௬	மட்டலிழ்க்கோதை	௩௬௬
பொருவெடைத்தாரு	௮௪௬	பொன்னினும்புரவி	௧௬௨	மட்டலிழ்க்கோதைவா	௬௦௬
பொழிந்துகுகாதல்	௪௦௬	பொன்னுடைபய	௪௮௬	மட்டலிழ்ந்ததாரி	௬௬௬
பொழிந்துஞ்சு	௩௩௬	பொன்னேவிட்ட	௧௬௬	மட்டலாழும்பிண்டி	௪௨௪
பொழிந்துச்சார்ந்த	௨௬௪	பொன்னெவிட்ட	௩௪	மட்டுலாந்தாரி	௨௬௩
பொழிந்துநெருமணி	௭௨௩			மட்டுலாயலிழ்ந்த	௩௬௮
பொழிந்துநெருமணி	௨௮௬	பொ.		மட்டுவிளிகோதை	௩௩௬
பொழிந்துநெருமணி	௨௮௬			மட்டொளித்துண்	௬௬௨
பொழிந்துநெருமணி	௨௮௬	பொகமகளிர்வலப்	௩௬௪	மடத்தகையநல்லார்	௭௬௬
பொழிந்துநெருமணி	௨௮௬	பொகமகளிர்வலப்	௩௬௪	மடத்தைதிருத்தினி	௨௬௪
பொழிந்துநெருமணி	௨௮௬	பொகமகளிர்வலப்	௩௬௪	மடநடைபெண்	௩௬௬
பொழிந்துநெருமணி	௨௮௬	பொகமகளிர்வலப்	௩௬௪	மடமாமயிலே	௪௬௮

செய்யுளகராதி.

கக

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
மடலணிபெண்	௩௬௦	மதியங்கெடுத்த	௧௦	மலங்குவீத்தாவி	௭௭௪
மடற்பனைக்குமா	௬௮௬	மதியம்பொழி	௮௬௨	மலரணிமணிக்	௩௪௬
மடைவயிழந்த	௮௨	மதியநியாகுண	௮௬௦	மலரேந்துசேவடிய	௪௪௬
மண்டனைமுழுவம்	௧௭௨	மதியினுக்கவந்த	௨௭௬	மலிந்தநன்மலை	௮௪௦
மண்களிந்தபொன்	௮௭௨	மதியுருகடரும	௭௮௮	மலைத்தொலை	௩௨௨
மண்காவலைமதி	௬௪௩	மதுக்கள்தெநங்	௨௮௬	மலைபவிடிக்குஞ்	௧௧௦
மண்கேழ்மணி	௬௪௮	மதுக்குடம்மிரி	௩௪௬	மலையச்செஞ்சாந்து	௩௬௮
மண்டலநிறந்த	௧௬௬	மதுகுலாமலங்கன்	௪௬௮	மழகளிற்றெருத்	௩௭௦
மண்டலிமற்ற்தென்	௩௩௩	மதுகனைகமலை	௪௬௮	மழைக்குரலுரு	௮௬௬
மண்ணகங்கா	௩௬௭	மதுமடைகுற	௩௬௨	மழைதவழ்சோலை	௧௪௮
மண்ணகங்காவலின்	௩௬௭	மதுமுத்தலந்த	௬௭௭	மழையொக்குளன்ன	௨௬௩
மண்ணகமடந்தை	௧௬௬	மந்தாரமாமலை	௬௪௭	மழையிடைக்குளி	௩௬௮
மண்ணாரமஞ்சளு	௭௬௬	மந்தாரமலை	௩௬௩	மழையொடுகுழந்	௪௬௦
மண்ணிடமலிய	௧௭௮	மந்திரங்கேட்டு	௨௨௦	மற்பகம்மலர்ந்த	௬௬௨
மண்பிசைக்கிட	௩௨௭	மந்திரத்தரசன்கா	௨௩௨	மற்றழகன்கண்ட	௩௬௦
மணமலைமடந்தைய	௬௦௬	மந்திரத்தரசன்வல்	௧௩௬	மற்றவடந்தைநாய்க	௧௬௬
மணிக்கண்மா	௬௮௮	மந்திரமந்திரிவை	௮௬௬	மற்றவன்சொலக்கே	௪௮௬
மணிக்குடமுத்தி	௨௭௮	மந்திரமந்திர	௩௬௩	மற்றவனுலோகபா	௬௬௪
மணிராய்கந்து	௨௭௪	மந்திரமன்னன்	௧௩௬	மற்றியமாதகர்	௨௪௩
மணிசெய்வீணை	௬௭௭	மந்திரமூன்றுந்	௪௮௦	மற்றிமாதர்தன்	௩௬௮
மணிந்துணர்ணைய	௭௭௮	மந்திரவிதியின்	௬௭௬	மறங்கொள்வெங்கதி	௨௮௭
மணிக்நிமலமை	௪௬௬	மயக்கப்போர்	௮௩௪	மறப்படைபதித்	௨௬௭
மணிபுனைசெம்பொந்	௩௬௪	மயற்கையிம்மக்	௩௮௬	மறுமுயந்நீவந்த	௧௮௬
மணிபொதிதுள்விந்	௪௭௭	மயிர்வாய்ச்சிறு	௩௮௬	மறுவறமணியினீங்கி	௧௬௪
மணிமகரம்வாய்	௪௬	மயிரெந்தத்திரி	௪௮	மறுவறமணர்	௭௦௬
மணிமதர்வளிறு	௨௪௬	மயிலினபிசியபாங்	௪௬௬	மறையாராவேன்வி	௨௬௬
மணியறைந்தன்ன	௪௪	மயிலினகுடம்மதி	௩௬௮	மறையொன்று	௭௮௩
மணியியல்பெரிசு	௭௨௪	மரகதமணிப்பகம்	௨௨௬	மறையல்லாற்கு	௧௮௬
மணியியல்பவனச்	௩௮௮	மரபுநாமணங்	௨௨௩	மன்பெரியமாமனடி	௨௬௬
மணியியல்பள்ளத்	௩௮௮	மராமரமமதிமெய்த	௪௨௦	மன்மதன்மணிக்	௩௬௬
மணியியற்பாவி	௩௬௬	மருக்குடமொன்று	௧௮௭	மன்மதனைனுங்	௬௬௬
மணியிசுசையுஞ்	௨௭௬	மருட்சமலவின்க	௬௮௮	மன்றந்தீடனுமணி	௩௬௬
மணியின்மேற்	௪௬௮	மருப்பினுலவேழம்	௨௨௪	மன்றன்மாமயி	௩௬௬
மணியினுக்கொளி	௮௬௬	மருமகன்வந்தது	௩௬	மன்றனுள்வஞ்சி	௨௬
மணியுழமுத்தும்	௧௦௨	மல்லுபுடவற்பை	௮௬௬	மன்றனுறுமணி	௭௭௬
மணியுழிழ்கிரு	௮௬௭	மல்லையாணை	௩௬௬	மன்னாசன்வெகுண்	௨௨௬
மணியுயிர்பொன்	௮௪௪	மல்லநடகங்கை	௪௬௮	மன்னர்கோயி	௪௩௭
மணியுறைகழிப்பது	௮௬௬	மல்லநநெருகின	௭௬	மன்னர்சம்பவகு	௬௬௦
மணியுழைவணைய	௬௬௬	மல்லநைத்தெழுந்து	௭௬	மன்னவகைமணி	௮௬௬
மணிபொவிவீணை	௪௭௮	மல்லநெருவளத்	௬௬௬	மன்னவவருளி	௩௬௦
மணிவன்முழமா	௪௬௬	மல்லன்மலையணைய	௭௬௬	மன்னவன்சிறு	௪௬௬
மணிவண்டொன்	௭௪௨	மல்லன்மாக்கட	௮௬௬	மன்னவன்பை	௬௮
மணிவளையெறி	௮௬௬	மல்லன்மாக்கடலி	௧௩௬	மன்னவன்முறு	௮௬௬
மத்தம்புல்லிய	௧௮௮	மல்லன்மணி	௨௭௬	மன்னவன்னிவ	௧௬௬
மத்திமதேசமா	௪௬௬	மல்லிகைமணங்	௩௦௬	மன்னவனிரா	௩௬௬
மத்திரிப்புடைய	௨௬௦	மல்லிகைமலிந்த	௩௦௬	மன்னன்செய்த	௬௮
மத்திரனென்னு	௬௬௬	மல்லிகைமலை	௨௬௬	மன்னனுங்கோர்	௩௬௬
மதியகடுகிஞ்சு	௬௬௭	மல்லுறையலங்கன்	௪௬௮	மன்னனுத்தேற	௩௬௬

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
முருகுகொப்பளிக்	ருக௭	முனைவற்றொழுது	சுசுந	மையல்யானையின்ப	சுசுந
முருகுடைத்தபூங்	அ௭௩			மையல்யானையின்மும்	கச
முருகுலாமுல்லை	உகச	ழ.		மையலங்களிற்	உஅச
முருகுவார்குழலா	௩௬௧			மையனமதயானை	கசஉ
முருகுவின்மலா	உ௭௪	மூசுதேன்வாரியல்	சுசுஉ	மையார்நெடுங்கண்	உரு
முருகுவீம்மிய	௩௬௩	மூசுதேனிரூலின்	௩௩	மையில்வாணெடுங்	௩௭௬
முருகுவிமமுகோதை	க௬௬	மூரித்தேந்தாரி	சு௧		
முருந்தணையது	௭௧௧	மூவாமுதலாவலக	௧	மோ.	
முல்லைகுழமுல்லை	அச௧	மூழிவாய்முல்லை	உ௧௧	மொய்ப்பசொங்	சுஉ௩
முல்லைப்பூம்பந்து	உ௦௭			மொய்ப்பமர்ஞாட்	௭௭அ
முல்லைமுகைசொரி	௭௨௦	மே.		மொய்யார்குழலார்	சு௩௩
முல்லையங்குழ	௪௦				
முலைத்தடஞ்சேதகர்	௧௭	மெய்ப்பசொந்தும்	அ௧௪	மோ.	
முலைமுகஞ்சுமந்த	௭௩௩	மெய்ப்படுதாரா	௭௧௨	மோட்டி.எங்கு	சுசுஉ
முலைமுதுறுந்த	சுசுஅ	மெய்ப்படுமுதுபுண்	௭௧௭	மோட்டும்முதுநீர்	சுசு
முலையின்நபென்	சுசு௩	மெய்ப்பெருவெழுத்து	௩௨	மோட்டிமுதுநீர்	சுஅஅ
முலைவட்டப்பூணு	௩௬௭	மெய்யண.செம்பொற	௩௩	மோடுகொணணி	சு௩௧
முலைவத்தத்தத்	ச௧௪	மெய்யுரை.பாளங்கு	௭௧௩	மோடுடைநகரி	அச
முழங்கினவின்	சு௩௧	மெய்வகைதெரி	௩௬௩	மோதுப்பேண்ட	கசஉ
முழங்குகடனெற்றி	அ௩௧	மெல்லென்சிலம்	உ௦௬		
முழங்குகிருமணி	அ௩அ	மெல்லிர்ன்மெலிய	௧௦௦	மேள.	
முழங்குத்தெண்டி.ரை	உ௭௪	மெல்லியவாபெற்ற	௭௩௧	மேளவலங்கு	உ௧௦
முழவங்கனையி	உ௩அ	மெழுதினற்புனைந்த	௩௮௧		
முழவணிமுதுநகர்	௩௬௬	மெழுதுசெம்படம்	சு௩௧		
முழவின்னிசை	௩௩௨	மெள்ளவேபுறவங்	௭௩௨		
முழவுச்சுங்க	ச௧	மென்றினைப்பிறங்	ச௩	யா.	
முழுவெண்து.ரண்ட	௧௩௩			யாண்டிநிறைந்தே	சு௧௦
முழாத்திரன்மொ	அ௩௩	மே.		யாண்டையாயை	சு௧௩
முழுநாரயின்னு	அ௭௨			யாப்புடையாழ்	௩௪௧
முழுதுமுந்திர்கை	அ௩௦	மேகம்மின்றின்	௧௦௨	யாமகளிதநீர்	உ௧௩
முழுதுமெய்நல்ல	௭௩௩	மேகமே.புடைந்து	கசஅ	யாவராயினு	௭௦
முழுதுலபெழிலை	௭௨அ	மேகலைப்பரவை	சு௨௦	யாவளையாயினு	உஅ௧
முழுநீர்வடைமேய்த	௭அஅ	மேவிகம்பிக்கு	உ௧௨	யாவனையனுமாக	௧௧௭
முழுப்பதகாரதாடு	௭௬௭	மேபடுகதபசுமலை	அச௨	யாழ்கொன்றிளவீ	௩௬௧
முழைமுகத்திழ	௭௭			யாழங்குழலும்	௭௪௪
முளரிமுகநகர்	௭௩௩	மைத்துணர்நீண்ட	சு௩௭	யானவனவ்வை	௩௨௪
முளிரகக்காடு	உ௨௬	மைத்துணன்வன	உ௧௧	யானைக்குழு	அ௩௩
முளைத்தெழுபரிசி	அசுசு	மைத்திரண்டவார்	௭௨௦	யானையுளரசன்	௩௩௩
முளைத்தெழுமதிய	உஅ௨	மைதோய்வரை	௩௮௪	யானைவெண்மரு	௩௪௪
முறித்தகோல	சுசு௩	மைந்தர்தம்வண்	அ௨௪	யானைவெண்மரு	௩௮
முறுவன்முன்சிறிய	ச௩௧	மைந்தரோடி	௩௬		
முன்னுபுகிழ்த்	௭௨௪	மைந்தனாப்பார்	௩௨௦		
முன்னொருகா	ச௧௪	மைந்துற்றணைய	சுசு௩		
முனித்தலைக்கண்	சு௧௪	மைபூத்தலர்ந்த	சு௦௦	வசையறிநிறை	௩௧௪
முனிமைமுகடாய	ச௪௧	மைபொதிருவளை	அச௩	வஞ்சமின்மனத்தி	௧௩௩
முனிவரும்போக	௧௩௩	மையணிமதயா	சு௧௪	வஞ்சவாய்க்காமன்	
முனிவருமுயன்று	௩௪௪				
முனைத்திறத்து	௧௧௬				

[illegible]

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
சு	சு	பழைய	பழைய
சு	உஅ	நீக்குகிற	நீக்ககிற
சு	கஅ	அடிப்பட்டு	அடிப்பட்டு
சு	கக	மூலை	மூலை
உக	கஉ	திணை	கிணை
சு	கஎ	பளித்த	புளித்த
உச	கஉ	பளித்த	புளித்த
உசு	கக	எப்புழை	எப்புழை
கஉ	கக	புடை	புடைய
கக	கக	மாலை	மாலைக்
சஉ	கக	தொடங்கி	தொடங்கி
சக	உக	காமம்	காமம்
சு	கஅ	மைப்பட	மைப்பட
சு	உக	யெழுத்	உதய
சு	கக	ஐனக	எழுத்
சு	கக	பின்னர்	ஐனக
சு	கக	கந்தருவமாமாறும் பெ	“பின்னர்
சு	கக	ரும்	பதம்; கந்தருவது நாமும், ப
சு	கக	மொத்தார்	ரும்
சு	கக	யிடுதல்	மொத்தார்
சு	சு	அதரபான	யிடுதல்
சு	உஉ	பின்பு	அதரபான
சு	கக	வெந்தே	பின்பு
சு	உஉ	தினாப்பின	வெந்தே
சு	உசு	இன்னாலின்	தினாப்பின
சு	எ	கனைப்போல	இன்னாலின்
சு	க	முன்று	கனைப்போல
சு	க	ரானின்	முன்று
சு	க	கருக	ரானின்
சு	சு	ஒம்பி	கருக
சு	கஎ	தூரைத்தெ	ஒம்பி
சு	கஅ	தகரில்	வேறு
சு	கக	சுரு	தூரைத்
சு	கக	அடிப்பட்டு	தகரில்
சு	கக	ஒஒபெரி	சச
சு	எ	மாற்பி	அடிப்பட்டு
சு	கசு	வாழ்த்தி	ஒபெரி
சு	கஉசு	கஉசு	மாற்பி
சு	கக	கேட்ட	வாழ்த்தி
சு	கஅ	செய்யா	கஉசு
சு	கக	பருகி	கேட்ட
சு	கஅ	லதிகா	செய்யா
சு	கக	சீழ்ப்பை	பருகி
சு	கக	தனர்ணி	லதிகா
சு	கஅ	வேலாலெறிய	சீழ்ப்பை
சு	கக	முன்றமை	தனர்ணி
சு	கக		வேலாலெறிய
சு	கக		முன்றமை

பிழை.

பக்கம். வரீ.

கக	கக	கக
கக	உ	நடுயா
கக	உஉ	துத்தன்
கக	சு	அக்கர்
கக	ந	விய
கக	ந	இவைய
கக	ந	வி
கக	ந	யாய்
கக	ந	கனம
கக	ந	முள்ள
கக	உ	புடைக்கோள்
கக	உ	மன
கக	உ	முனக்க
கக	உ	ஹம்
கக	உ	க
கக	உ	திக
கக	உ	கேனில்
கக	ந	சக

“எழுந்திருந்தென்ன நறுந்தா
துதும், துமபி

கனஅ	உக	பொலவான்
”	”	ஒத்துப்பாடு
உயக	உய	பாரம்
”	உக	சேவகனைக் காண்
தகஉ	”	குடம்
”	உக	இன்னனும்
”	உ	மண்ப
”	உ	— மெ
”	உக	தூக்க
”	”	புரியினாற்
”	”	கிழல்வின்
”	”	நெயின்
”	”	மது
”	”	மாட
”	”	வருட
”	”	நிரகலன்

௭ யுத்தை
 ௮ இடைபொரு
 ௯ வாண்மலை
 ௧௦ கீழ்ப்படை
 ௧௧ வகுமுதுகுட்ட. “நிரித்
 ௧௨ நிரிப்பகமட்குருஉத்தி

தரு
கட
கு
க
க

யன்
வேய்தா
நவளா
க

நகை
நியா
துக்கடல்தன்
நன்னகர்
னீயே
தினையி
கவலி
யாயிரர்
கனமணி
முள்ளவளவு
புடைகொள
மணல்
தநக
ஞன்கும்
தச
தி - க
இளவேனிள்
தசக
வேறு
"நறுதச"

தேற
 பொன்ன
 பற்றுட்பாடி
 டறறம்
 சேகன் காண
 கு மும்
 னுளனும
 மனாடப
 நடுவகமெ
 சூழிக
 பனியினற
 தீற்றலின்
 முலையின
 சனமத்து
 மாந்
 வரும
 நீரணன்
 புத்ததை
 டைடப்பொ
 வாளமலை
 கோழப்படை
 னாலே. முறுக்கவிட்ட - திரித்
 துவட்ட. "பசுமட் குருஉத்
 திரள்"
 காற்றுக்கோல்
 பெய்ரு
 னைய்தா
 திருவளர்
 லு